

2. 4. 47.

HUGONIS
DONELLI
OPERUM
INDEX.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME XX.

HUGONIS DONELLI

OPERUM

I N D E X

RERUM, ET VERBORUM LOCUPLETISSIMUS,

CUI ACCEDUNT

INDICES ALII MINORES,

TITULORUM, ET LEGUM,

ET

A U C T O R U M,

QUI, VEL QUÆ IN HIS OPERIBUS EXPONUNTUR,

ILLUSTRANTUR, EMENDANTUR.

*Postremo loco succedit Index Librorum, & Capitum, qui universam Civilis
Scientiæ Doctrinam continent, in Civilium Iuris Commentariorum Libris ab
Auctore Nostro selectissima methodo digestam.*

Tomus Duodecimus.

L U C Æ M D C C L X X .

Typis JOANNIS RICCOMINI.
CENSORUM PERMISSU.

DONNELLY OF RUM INDEX

THE LITTLE VERBORUM LOCUTURUS
 C. I. ACCIDENT

D. G. S. ALL MINOR

LIT. LUM. T. LIG.

17

A U C T O R U M

THE ONE IN HIS OTHERS

LIT. LUM. T. LIG.

THE LITTLE VERBORUM LOCUTURUS
 C. I. ACCIDENT
 THE LITTLE VERBORUM LOCUTURUS
 C. I. ACCIDENT

Thomas Buchanan

L. C. H. M. D. C. L.

THE LITTLE VERBORUM LOCUTURUS
 C. I. ACCIDENT

LECTORI BENEVOLO.

IOANNES RICCOMINI

Typographus.

Unc demum post absolutam lampridem, vulgatamque meo prælo Univerſorum DONELLI Operum Editionem, lucem aſpicit meis typis excuſus Index rerum & verborum generalis, idemque locupletiffimus, diligentia & ſtudio non vulgari concinnatus, & cum ſermonis elegantia, tum multo magis ordine, rerumque delectu, doctrinæque civilis ibi ſummatim propoſitæ perſpicuitate, utilitateque, ſi quid iudico, commendandus.

Serius forte quam oportuit, pro illorum omnium expectatione, qui HUGONIS DONELLI Civiles Commentarios, & Opera eius omnia a me edita tenebant in manibus, prodiit in lucem. Sed veniam dabunt eruditi, & doctiſſimi huius Romanarum Legum Interpretis amatores. Nam utraque noſtrum probabilis eſt, & digna patrono cauſa. Illi merito Indicis rerum generalis deſiderium nec æquo valde, nec lento ſatis animo ferebant; quippe ſine illo duce & adminiſtro ſingula quæ pro re nata opus erant ipsis, vel illuſtrata iuris loca, vel doctæ copioſeque pertractata rerum argumenta nonniſi difficulter, atque ægre, nec ſine magna iactura temporis conſulere poterant. Mea quoque tolerabilis, nec utique digna reprehenſionis ratio, ut ego arbitror. Quid enim poteram? Index haud paucorum voluminum generalis erat ex integro parandus. Volumina ergo omnia attente admodum, conſiderateque legenda: ſolidioris inde doctrinæ civilis delibata particula per loca ſedeſque ſuas habito literarum alphabeti ordine tribuendæ; loci omnes ex toto Opere ſummarie indicati, & hi quidem infiniti per tomos, per pagellas, atque paragraphos, ſive numeros in margine poſitos ſinguli adamuſſim & ſcrupuloſe notandi. Labor iſte præterea tricarum plenus, & ignobilis, atque inglorius adeo ingratus literato cuique accidit, & moleſtus, ut difficile reperiatur, qui tale onus ſubire velit; ſuſceptuſque, fatigato ſæpius animo propter Operis tedium, interrumpi neceſſario, & per vices, levare debet, ut faciliores ad eum tolerandum parentur reditus.

His omnibus acceſſerat, ut ille qui meo rogatu difficilem hanc, ſalebrolamque Indicis huius adornandi provinciam ſuſcepit, multis aliis diſtineretur curis, atque occupationibus, quæ meliores ei & maiores diurni temporis partes auferabant. Quare ſuccellivas fere huic Operi ho-

ras tradere cogebatur. At iam nimis multa pro excusanda Indicis, eiusque editionis tarditate. Qua ipsa excusatione tamen forte nihil opus erat apud benevolos, humanissimosque Editionis meæ Donellianæ Socios; si tamen, ut sperare mihi lubet, longior hæc interiecta mora illud forte commodi attulerit, ut Indicem hunc limatiore iudicio elaboratum habeant, & veluti sanguinis & succi Donellianæ Iurisprudentiæ plenum: qua de re tametsi ipse minus dubito, certi quidquam non affirmo nihilominus, ne quid præiudicati ex domo afferam domesticus testis; & ne Auctor ipse mihi succenseat, qui sicut nihil habuit pensi quidquam in hac opera toleranda, quam ut commodo serviret, atque utilitati studiorum iuris, & Celeberrimi Interpretis doctrinæ faventium; ita satis superque habet, ut quidquid illud, quantulumve est, quod in hoc Opere effecit, benigno acque patienti animo excipiant Eruditi. Quæ una spes diuturnum eius, ingraturumque laborem blande consolata est. Ego autem pro ea quæ in cæteris rebus uti solet, industria & diligentia, munere suo etiam hic laudabiliter perfunctum esse mihi persuadeo; adeoque non dubito quin æquissimi rerum æstimatores Eruditi, & scientiæ præsertim civilis amatores Generalem hunc Indicem, quem tantopere expecebant, benevolo satis, & grato animo sint excepturi, mihiq; gratias habituri sint, qui cura & sumptu meo haud modico opportunissimum illis in hoc Indice instrumentum curaverim, quod uno veluti conspectu & Donellianæ Iurisprudentiæ summam exhiberet, & loca omnia fidelissime indicaret, in quibus plurimas iuris quæstiones magno doctrinæ apparatus tractatas, & mira facilitate atque ingenio enodatas cernerent, & infinitos fere iuris locos difficiles atque obscuros mirifice illustratos jucundissima lectione degustarent.

Huius rei causa alterum Indicem damus legum omnium, quas Hugo Donellus vel contiguas & uberiores commentariis enarravit, vel occasione data illustravit, vel dissidentes a se mutuo, pugnantisque conciliavit. Quibus maioris commoditatis, atque etiam eruditionis gratia accedunt alii, quorum iste Titulus iuris omnes conspiciendos dabit, in quos Auctor noster est commentatus; hic auctores recenset, indicabitque loca, in quibus illi laudantur, illustrantur, aut emendantur; ille postremo libros, & capitum summas & argumenta exhibebit, quæ a capite ad calcem usque universam civilis scientiæ doctrinam selectissima methodo digestam in prioribus fere sex Voluminibus nostræ editionis continent.

Hæc habui, de quibus te admonerem amicissime Lector. Omnia quæso pro tua humanitate æqui bonique consule. E vale.

INDEX TITULORUM TUM CODICIS, CUM PANDECTARUM, ET INSTITUTIONUM,

*Qui à DONELLO explicantur per Alfabeticum ordinem dispositus,
Prior numerus romanus Volumen, alter arabicus Columnam designat,*

A

DE Acceptilationibus. IX. 1445.
De actionibus empti & venditi. VIII. 1009.
De actionibus, & obligationibus. VII. 805.
— An servus ex suo facto post manu-
missionem teneatur. VII. 899.
De actionibus, *Tu. 6. Lib. IV. Inst.*
Inst. VI. 513.

B

De Bonorum possessione secundum ta-
bulas. VIII. 1210.
De bonorum possessione contra tabulas,
quam prætor liberis pollicetur. VIII. 1214.
De bonorum possessione contra tabulas
liberti, quæ patronis liberisque eorum
datur. VIII. 1222.

C

De Carboniano edicto. VIII. 1245.
De Codicillis. IX. 455.
De Collationibus. VIII. 1257.
De Commodato. VIII. 1.
— Communia de legatis, & Fidelicom-
missis. IX. 657.
De communium rerum alienatione.
VIII. 1119.
De compensationibus. VIII. 309.
De Conditione indebiti. VII. 649.
De conditione ob causam datorum. VII. 717.
De conditione ob turpem causam. VII. 761.
De conditione furtiva. VII. 779.
De conditione ex lege, & sine causa,
vel iniusta causa. VII. 787.
Tom. XII.

De conditione ex lege. *is D.* X. 948.
De conditione triticiaria. *is D.* X. 970.
De confectis. { VI. 393.
 XI. 381.
De constituta pecunia. VII. 975.
De contrahenda emptione & venditi-
one. VIII. 725.
De contrahenda & committenda stipu-
latione. IX. 1253.
— Creditorem evictionem pignoris non
debere. IX. 1523.
De curatore bonis dando. *is D.* VI. 169.

D

— Debitorem venditionem pignoris
impedire non posse. IX. 1189.
— Depositi vel contra. VIII. 481.
De districtione pignorum. IX. 1163.
De duobus reis stipulandi, & promit-
tendi. IX. 1255.

E

De Edendo. VII. 1.
De edicto Divi Hadriani tollendo. IX. 435.
De edictio edicto. *is D.* X. 1294.
De eo quod certo loco dari oportet.
is D. X. 1057.
De evictionibus. IX. 1447.
De evictionibus, & duplici stipulatione.
is D. X. 1330.
De eunuchis. VIII. 859.
De exceptionibus, & prescriptioni-
bus. IX. 1227.
Ex

Ex delictis defuustorum in quantum
heredes conveniantur. VII. 955.
De exercitoria & infortoria actione. VIII. 859.

F

— Familiae circumscribenda. VII. 449.
De Fidei commissis. IX. 573.
De fideiussoribus, & mandatoribus. IX. 1307.
De fide instrumentorum, & amissione
eorum, & apochis, & antapochis fa-
ciendis, & de his, quae sine scriptura
ferri possunt. VII. 1225.
De feriis & dilationibus & diversis
temporibus eorum. in D. & C. VI. 242.

H

De Hereditate, vel actione vendita. VII. 927.
De hereditatis actionibus. VIII. 789.
De heredibus instituendis. IX. 111.
De his qui pœnæ nomine in testamen-
to, vel codicillis relinquuntur. IX. 565.
De his qui in priorum creditorum
locum succedunt. IX. 1127.

I

De Impuberum & aliis substitutioni-
bus. IX. 199.
De indicta viduitate. IX. 557.
De in ius vocando. VII. 73.
— in quibus causis pignus, vel hy-
potheca tacite contrahitur. IX. 1076.
De institutionibus & substitutionibus. IX. 153.
Interdictis. IX. 871.
De inutilibus stipulationibus. IX. 1253.
De in litem iurando. in D. X. 858.
De iudiciis. VI. 277.
De iure domini impetrandi. IX. 1215.
De iure deliberandi. IX. 333.
De iureiurando propter calumpniam dan-
do. VI. 213.
De iureiurando sive voluntario, sive
necessario, sive iudiciali. in D. X. 623.

L

De legatis. IX. 489.
Ad legem Falcidiam. IX. 749.
Ad legem Aquiliam. in D. X. 2.
De liberis exhibendis. IX. 997.
De liberis præteritis, vel exheredatis. IX. 187.
De luitione pignoris. IX. 1197.
De liberis & posthumis. in D. X. 1459.

M

Mandati, vel contra. VIII. 541.

N

De Nautico fœnore. $\left\{ \begin{array}{l} \text{in Cod. VIII. 477.} \\ \text{in Dig. X. 1406.} \end{array} \right.$
De necessariis servis heredibus insti-
tuendis, vel substituendis. IX. 279.
— ne filius pro patre, vel pater pro
filio emancipato, vel libertus pro patrono,
vel servus pro domino convenia-
tur. VII. 879.
— ne uxor pro marito, vel maritus
pro uxore, vel mater pro filio convo-
niatur. VII. 865.
De non numerata pecunia. VIII. 197.
De novationibus & delegationibus. IX. 1375.

P

De Pactis. VII. 87.
De pactis inter emptorem & venditorem
compositis. VIII. 1135.
De pactis pignorum, & de lege commis-
soria in pignoribus rescindenda. IX. 1221.
De partu pignoris, & omni causa. IX. 1149.
De patribus qui filios suos distraxe-
runt. VIII. 861.
— per quas personas nobis acquira-
tur. VIII. 107.
De periculo & commodo rei vendi-
te. VIII. 987.
De pignoratitia actione. VIII. 15.
De pignoribus, & hypothecis. IX. 1009.

— plus

— plus valere quod agitur, quam quod
 simulare concipitur. VII. 1366.

De postumum heredibus institutis vel ex-
 heredandis vel præteritis. IX. 317.

De precario & Salviano interdicto. IX. 1003.

De in factum actionibus. in Dig. X. 1215.

De prætorio pignore, & ut in actionibus
 debitorum missio prætorii pignoris pro-
 cedat. IX. 1133.

De prohibita sequestratione pecunie. § VI. 125.
 ? VII. 641.

De probationibus. VIII. 1005.

— pro socio. VIII. 635.

Q

— Quando Fiscus, vel privatus debi-
 toris sui debitores convenire pos-
 sit. VIII. 915.

— quando liceat ab emptione disce-
 dere. VIII. 939.

— quando non petentium partes pe-
 tentibus accrescant. VIII. 1206.

— quemadmodum testamenta aperian-
 tur, inspiciantur, & describantur. IX. 423.

— quæ in fraudem creditorum facta
 sunt, ut restituantur. in D. VI. 173.

— quæ res venire non possunt, & qui
 vendere vel emere vetantur. VIII. 831.

— quæ res exportari non debeant. VIII. 859.

— qui admitti ad bonorum possessionem
 possint, & intra quod tem-
 pus. VIII. 1161.

— quæ res pignori obligari possunt,
 & qualiter pignus contrahatur. IX. 1077.

— qui posteriores in pignore habeantur.
 IX. 1093.

— qui Testamentum facere possunt
 vel non. VIII. 1333.

— quibus ex causis in possessionem ca-
 tur. in D. VI. 123.

— quod cum eo qui in aliena pote-
 stare negotium gestum esse dicatur, vel
 de peculio, quod iussu, seu de in rem
 verso. VIII. 73.

— quorum bonorum. IX. 897.

— quorum legatorum. IX. 907.

R

De rebus creditis, & iureiurando. VII. 449.

De rebus alienis non alienandis, & de
 prohibita rerum alienatione vel hypo-
 theca. VIII. 1097.

— rem alienam gerentibus non inter-
 dicti rerum suarum alienationem. VIII. 1129.

De remissione pignoris. IX. 1151.

De repudianda vel abstinenda hereditate.
 IX. 407.

De repudianda bonorum possessione. VIII. 1255.

De rescindenda venditione. VIII. 863.

De rebus dubiis. in D. XI. 2.

De rebus creditis, si certum petatur,
 de conditione. in D. X. 17.

De receptis arbitris. in D. & C. VI. 471.

De re iudicata, & de effectu sententiarum,
 & de interlocutoriis. in D. XI. 112.

De rebus auctoritate iudicis possiden-
 dis. in D. VI. 135.

S

De Sententiis quæ pro eo quod interest
 proferuntur. IX. 809.

Ad S. C. Velleianum. VIII. 1657.

Ad S. C. Trebellianum. IX. 633.

Ad S. C. Macedonianum. VIII. 125.

De Separationibus. in D. VI. 161.

De Servitutibus, & aqua. VII. 407.

— si aliena res pignori data sit. IX. 1077.

— si antiquior creditor pignus vendi-
 derit. IX. 1129.

— si communis res pignori data sit. IX. 1133.

— si certum petatur. VII. 535.

— si in causa iudicati pignus caprum
 sit. IX. 1143.

— sine censu vel reliquis fundum com-
 parari non posse. VIII. 963.

— si omissa sit causa Testamenti. IX. 547.

— si pignus pignori datum sit. IX. 1147.

— si pignoris conventionem numeratio
 pecunie secuta non sit. IX. 1211.

— si per vim, vel alio modo abscutis
 possessio turbata sit. IX. 953.

— si propter publicas pensiones ven-
 ditio fuerit celebrata. VIII. 949.

- si quis alteri vel sibi sub alterius nomine, vel aliena pecunia emerit. VIII. 108t.
 — si servus extero se emi mandaverit. VIII. 68g.
 — si vendito pignore agatur. XI. 118g.
 — si unus ex pluribus heredibus creditoris vel debitoris partem suam debiti solverit vel acceperit. IX. 1207.
 De Solutionibus, & liberationibus. IX. 138g.
 De Successorio edicto. VIII. 1241.
 De Suffragio. VII. 63g.

T

- De Tabulis exhibendis. IX. 987.
 De Testamento militari. VIII. 1283.
 De Testamentis, & quemadmodum Testamentamenta ordinentur. IX. 11.

- De Testibus.
 De Transactionibus.

VII. 1107.
 VII. 1255.

V

- Unde legitimi, & unde cognati. VII. 1239.
 — Unde liberi. VIII. 1225.
 — Unde vir & uxor. VII. 1253.
 — Unde vi. IX. 913.
 De usufructu. VIII. 359.
 — ut actiones, & ab heredibus, & contra heredes incipiant. VII. 859.
 — uti possidetis. IX. 965.
 De Verborum obligationibus. in D. XI. 401.
 De Verborum significatione. in D. XI. 167t.
 De Usuris, & fructibus, & causis, & accessionibus, & mora. in D. X. 1377.

INDEX LEGUM

ORDINE ALPHABETICO DIGESTUS.

A

E P A N D E C T I S.

L. Accipitatio.	IX. 196a.	Ant Pretor.	XI. 169.
Ada.	XI. 347.	Ant Pretor.	II. 1297.
Admum.	XI. 349.	Ali.	X. 668.
Adco.	I. 667.	Alia.	X. 927.
Ad diem.	XI. 1285.	Alia.	X. 1163.
A D. Pio.	XI. 123.	Apud Cellum.	I. 1092.
Admonendi.	X. 755.	Arbitrio.	IV. 423.
Adprium.	I. 1094.	Arbitria.	X. 1073.
Ad testem.	II. 55.	Argentarium.	IV. 1243.
Ad Fruis.	II. 739.	A Titio.	XI. 1434.
Edicta.	III. 171.	Aut.	X. 1145.

E C O D I C E.

L. Abire.	IX. 797.	Adversus.	VIII. 381.
Actipram.	VIII. 436.	Adversus.	<i>ibid.</i> 549.
A coheredibus.	IX. 801.	Adversus.	<i>ibid.</i> 1011.
Adia.	VII. 2573.	Adversus.	IX. 1239.
Adio.	IX. 7207.	Adventum.	VII. 761.
Adione.	VII. 179.	Es Alionem.	VIII. 792.
Actor.	IV. 1186.	Age Com.	VII. 279.
Actor.	VII. 1092.	Ambiguitates.	IX. 51.
Actori.	VII. 514.	Ambiguitates.	<i>ibid.</i> 358.
Ad com.	IX. 703.	Ante obligationem.	VII. 779.
Adm.	IV. 1180.	Apud eos.	<i>ibid.</i> 1277.
Adi.	IX. 997.	Aquam.	<i>ibid.</i> 427.
Ad probationem.	VII. 1087.	Adiduis.	IX. 1118.
Adversus.	VII. 847.	Adiudicatum.	<i>ibid.</i> 919.
Adversus.	VIII. 235.	Adiudicatum.	<i>ibid.</i> 1409.

B

E P A N D E C T I S.

L. Bignus.	I. 94.	Bona fidei.	I. 821.
Bona est.	X. 68.	Bonorum possessionem.	VIII. 161.
Bona civitas.	XI. 1701.		

E X C O D I C E.

L. Barbaricum.	VIII. 859.	Bonorum.	VIII. 1175.
Blasphemia.	IX. 1339.	Bonorum.	VIII. 1197.
Bona fidei.	VII. 829.	Bonorum.	VIII. 1209.

E P A N -

C E P A N D E C T I S

L. Catoiens.	II. 779.	Cum Fideicommissis.	XI. 397.
Cicero.	IV. 793.	Cum fidei.	IX. 899.
Cicero.	X. 1185.	Cum Filiofamilias.	XI. 955.
Cicellus.	XI. 938.	Cum incertis.	II. 806.
Cicero.	X. 137.	Cum in seipsum.	XI. 101.
Cicero.	<i>ibid.</i> 147.	Cum in corpus.	X. 298.
Civitas.	<i>ibid.</i> 407.	Cum in.	III. 45.
Civitas.	XI. 7.	Cum lex.	de 107.
Claudio.	VI. 948.	Cum mandato.	II. 367.
Commodi.	XI. 337.	Cum nolla.	XI. 361.
Commendare.	III. 1000.	Cum pater.	II. 735.
Coodio.	XI. 1410.	Cum plures.	XI. 101.
Controversa.	VII. 222.	Cum prolati.	<i>ibid.</i> 301.
Continens.	XI. 1635.	Cum quibus.	XI. 105.
Contra.	<i>ibid.</i> 337.	Cum querebatur.	XI. 365.
Contumacia.	<i>ibid.</i> 335.	Cum quid.	X. 107.
Conventio.	VI. 898.	Cum quidam.	XI. 1172.
Creditor.	X. 405.	Cum quidam.	X. 483.
Creditor.	<i>ibid.</i> 439.	Cum quis sibi.	<i>ibid.</i> 1041.
Creditor.	XI. 1639.	Cum quid.	<i>ibid.</i> 1200.
Creditorum.	<i>ibid.</i>	Cum quis.	<i>ibid.</i> 1046.
Cui vinum.	II. 685.	Cum res.	IV. 620.
Cum ad.	X. 485.	Cum res.	IV. 538.
Cum certis.	XI. 1347.	Cum senatus.	XI. 95.
Cum de in.	VII. 229.	Cum servus.	<i>ibid.</i> 1435.
Cum ex causis.	XI. 301.	Cum singulis.	II. 494.
Cum ex causa.	<i>ibid.</i> 1649.	Cum sponso.	VI. 609.
Cum filius.	X. 283.	Cum stipulari.	XI. 1448.
Cum fundus.	<i>ibid.</i> 443.	Cum stipulatus.	<i>ibid.</i> 1531.
Cum furti.	<i>ibid.</i> 929.	Cum visio.	VI. 902.
Cum Filiofamilias.	II. 745.	Cum exco.	II. 863.

E X C O D I C E .

L. Capite.	VIII. 1313.	Creditor.	VIII. 21.
Carbonianum.	<i>ibid.</i> 1245.	Creditor.	<i>ibid.</i> 387.
Casus.	IX. 25.	Creditor.	IX. 517.
Causa.	VII. 491.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1053.
Causa.	<i>ibid.</i> 315.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1163.
Certi.	VIII. 833.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1165.
Certi iuris.	VI. 874.	Creditor.	VII. 705.
Certi iuris.	VIII. 1309.	Creditor.	<i>ibid.</i> 123.
Clasi.	IX. 637.	Creditor.	<i>ibid.</i> 140.
Codicillus.	IX. 424.	Creditor.	IX. 1313.
Colligium.	IX. 135.	Creditor.	VII. 953.
Comperationis.	VII. 1342.	Creditor.	IX. 1017.
Comperationis.	VIII. 345.	Creditor.	VII. 905.
Creditor.	VII. 97.	Creditor.	IX. 1152.
Creditor.	IX. 165.	Creditor.	<i>ibid.</i> 367.
Creditor.	IX. 897.	Cum.	IX. 1190.
Creditor.	<i>ibid.</i> 89.	Cum antiquis.	III. 45.
Creditor.	VII. 1306.	Cum antillam.	VII. 41.
		Cum.	Cum

Doli clementia.
Domus.
Donationes.

XI. 1491.
XI. 858.
II. 1156.

Dotum,
Doo.
Doo.

III. 1008.
XI. 1297.
III. 323.

EX CODICE.

L. Dign.

Datum.
De alimentis.
De alimentis.
Debitor.
Debitorem.
Debitores.
Debitores.
Debitores.
Debitorem.
Debitum.
De Contrah.
Defensiones.
De Fideicommissio.
De hereditate.
De his.
De iura.
Delegatio.
De quaestione.

VII. 812.
IX. 519.
VII. 292.
III. 297.
IX. 1013.
III. 1045.
VII. 1231.
IX. 1039.
III. 1237.
VII. 221.
IX. 1152.
VIII. 923.
IX. 1253.
VII. 303.
VII. 692.
IV. 475.
VII. 530.
IX. 1382.
VII. 238.

Deferentium.
De societate.
De usuris.
Dictum.
Distinctiones.
Dicitur.
Diffolium.
Distinctione.
Distinctionis.
Distinctionis.
Diversi.
Diversum.
D. ut.
D. ut.
Domus.
Domus.
Donationes.
Doo.
Doo.

VIII. 513.
VIII. 717.
III. 471.
VII. 747.
IX. 82.
VIII. 1364.
VII. 795.
VIII. 1099.
IX. 1045.
VII. 500.
IX. 1100.
I. 1159.
VIII. 929.
III. 1005.
III. 10.
IX. 1215.
III. 1150.
VIII. 1265.
III. 777.

E

E P A N D E C T I S.

L. Eadem.
Ea quæ.
Eius.
Eo iure.
Error.
Ea ideo s.
Et liberi.
Et Proculo.
Eti.
Eti fideliss.
Eti post tres.

XI. 481.
III. 413.
X. 525.
VI. 166.
I. 169.
XI. 933.
VIII. 847.
III. 202.
II. 418.
XI. 287.
X. 1455.
XI. 2388.

Eam.
Eam quæ.
Eum quæ.
Eam quæ.
Et contrah.
Ea ex parte.
Ea hereditatem.
Ea iure.
Ea mille.
Ea pluribus.

JV. 225.
III. 1363.
XI. 558.
III. 1061.
III. 343.
III. 1493.
III. 353.
III. 1404.
X. 1366.
IX. 810.

EX CODICE.

L. Ea conditione.
Ea demum.
Ea lege.
Eam quæ.
Ea quæ.
Editio.
Edictum.
Ei quæ.
Eius.
Eius quod.
Emancipatione.

VIII. 931.
III. 1275.
VII. 728.
IX. 711.
VII. 685.
IX. 444.
VII. 21.
VIII. 95.
III. 340.
IX. 1419.
III. 424.
VII. 1271.

Emancipatione.
Emancipator.
Emancipator.
Emp.
Emp.
Emptione.
Emptionem.
Empor.
Empor.
Empor.
Empor.
Empor.

VIII. 1253.
III. 1264.
III. 1183.
III. 757.
IX. 1407.
VIII. 1375.
VIII. 733.
III. 818.
III. 1071.
IX. 1409.
III. 1471.
III. 1517.
Eo

L E G U M.

xj

Ex quod.	VII. 609.	Eum cel.
Eos.	<i>ibi.</i> 1227.	Eum, qui.
Eos.	VIII. 457.	Eum qui.
Eos, qui.	VII. 579.	Eum qui.
Eos, qui.	VI. 444.	Eumque.
Eos, qui.	IX. 1110.	Ex arthall.
Error.	<i>ibi.</i> 779.	Ex causa.
Error.	<i>ibi.</i> 21.	Ex causione.
Et in.	VII. 853.	Exceptio.
Et ab.	IX. 109.	Exceptionem.
Eum.	VII. 1119.	Exceptionem.
Eum.	VIII. 193.	Ex euonymone.
Eum.	<i>ibi.</i> 331.	Ex conventionem.
Eum.	<i>ibi.</i> 571.	Executores.
Eum.	IX. 639.	Exemplo.
Eum.	<i>ibi.</i> 1147.	Ex fideicommissu.
Eum.	<i>ibi.</i> 1327.	Ex his.
Eum.	<i>ibi.</i> 779.	Ex his verbis.
Et in eisdem.	<i>ibi.</i> 643.	Ex imperfecto.
Et in legatis.	<i>ibi.</i> 761.	Ex legato.
Et in provinciis.	VII. 425.	Ex libris.
Et in iudiciis.	VIII. 2321.	Ex ominis.
Et quicquam.	<i>ibi.</i> 1295.	Ex patrum.
Etiam.	V. 91.	Ex persona.
Et qui sub.	VII. 63.	Ex pignore.
Et Senatus.	IX. 1177.	Ex pignore.
Et.	VIII. 309.	Ex pignore.
Et si frater.	IX. 572.	Ex pignore.
Et sine.	<i>ibi.</i> 1049.	Ex pignore.
Et si severior.	<i>ibi.</i> 714.	Ex pignore.
Eum.	V. 148.	Ex pignore.
Eum a quo.	IX. 548.	Ex pignore.
	<i>ibi.</i> 1436.	Ex pignore.

VII. 853.
V. 147.
VII. 617.
<i>ibi.</i> 777.
VIII. 1353.
<i>ibi.</i> 1021.
<i>ibi.</i> 303.
VII. 761.
VIII. 108.
VII. 1069.
IX. 1481.
VII. 165.
VIII. 965.
IX. 1085.
VII. 1038.
IX. 657.
<i>ibi.</i> 1463.
VIII. 1307.
IX. 15.
IX. 519.
I. 1021.
VIII. 838.
VII. 895.
<i>ibi.</i> 1017.
VIII. 20.
<i>ibi.</i> 398.
<i>ibi.</i> 1077.
IX. 651.
VIII. 1215.
<i>ibi.</i> 1099.
IX. 651.
<i>ibi.</i> 115.
<i>ibi.</i> 141.

F

E P A N D E C T I S.

L. Falsa.	XI. 89.	Fundus.	V. 988.
Fideiussor.	III. 427.	Fundus.	X. 535.
Filius.	XI. 617.	Fundus.	II. 476.
Filio.	II. 827.	Fundus.	IV. 514.
Filiusfamilias.	II. 816.	Fundum.	II. 866.
Frater.	III. 1175.	Fundum.	<i>ibi.</i> 873.
Fructus.	III. 1058.	Fundum.	X. 353.
Fundi.	X. 560.	Fundus.	XI. 185.

E X C O D I C E.

L. Falcidia.	IX. 755.	Filio.	VIII. 1265.
Falso.	VIII. 1120.	Filio.	<i>ibi.</i> 1265.
Fideicommissum.	VII. 705.	Filio.	<i>ibi.</i> 1255.
Fideicommissum.	IX. 655.	Filiofamilias.	IX. 345.
Fideiussor.	<i>ibi.</i> 1239.	Filio.	VII. 217.
Fideiussoribus.	<i>ibi.</i> 1361.	Filio.	<i>ibi.</i> 409.
Filio.	<i>ibi.</i> 509.	Filio.	VIII. 1265.
Filio.	II. 1156.	Filiofamilias.	<i>ibi.</i> 140.

Tom. XII.

† 2

xij

Filiusfamilias.
Frater.
Frater.
Frateris.
Fructus.
Fruententi.

I N D E X

IX. 1325.
VIII. 1391.
IX. 1133.
VII. 301.
VIII. 1069.
ibid. 397.

Fructus.
Fructus.
Fructus.
Fundum.
Furiisam.

VII. 869.
ibid. 1033.
VIII. 173.
IX. 1163.
VIII. 1359.

G

E P A N D E C T I S .

L. Gallus.
Generaliter.
Generaliter.

X. 1459.
XI. 687.
V. 147.

Gravies.
Grege.

IV. 631.
VI. 906.

E X C O D I C E .

L. Generaliter.
Generaliter.

VII. 550.
VIII. 266.

Generaliter.
Generaliter.

IX. 189.
IX. 1369.

H

E P A N D E C T I S .

L. Huc.
Heres.
Heres.
Heredis.
Hereditatem.
His, qui.
Hoc edictum.

XI. 915.
IV. 1207.
II. 662.
ibid. 634.
IX. 805.
I. 596.
V. 1077.

Hoc edicto.
Hoc iure.
Hoc iure.
Hominem.
Huiusmodi.
Huiusmodi.

IV. 1493.
III. 346.
XI. 597.
X. 1016.
XI. 657.
ibid. 1169.

E X C O D I C E .

L. Habituus.
Hac consuetudine.
Hac consuetudine.
Heres.
Heredi.
Heredem.
Heredem.
Heredem.
Heredem.

IX. 1006.
VIII. 1357.
IX. 58.
ibid. 219.
ibid. 907.
VII. 943.
IX. 1521.
ibid. 651.

Heredituus.
Heredituus.
Hereditatem.
Hereditatem.
Hereditatem.
Hypothesis.
Hi, qui.
Humanitatis.

IV. 385.
IX. 141.
ibid. 213.
ibid. 463.
ibid. 897.
ibid. 1165.
VIII. 935.
IX. 101.

I

E P A N D E C T I S .

L. Idem erit.
Idem est.
Idem iuris.
Ideo.

XI. 1119.
X. 1182.
XI. 479.
I. 102.

Ideo.
Ideo.
Ideo.
Id quod nostrum.

X. 1125.
IV. 844.
XI. 631.
I. 808.
Illa

LEGUM.

xiiij

In stipulatio.	Xl. 118.	In ratione.
Illicite.	V. 612.	In sententia.
Imperator.	Il. 744.	In stipulationibus.
Imperatores.	Xl. 315.	Insulam.
Impeatores.	Vll. 43.	Interdum.
Impossibilia.	Xl. 585.	Inter eos.
In actionibus.	X. 902.	Inter stipulancem.
In agris.	I. 841.	Inter dice.
In ambiguo.	Xl. 11.	In Urbe.
In arbitrium.	{ Il. 803.	In cui.
	{ Xl. 909.	In cui.
In bonis.	X. 1147.	In qui.
In Civile.	I. 90.	In qui.
In conventionibus.	Xl. 973.	Inque.
In de.	Il. 1083.	Inque.
In depositis.	Xl. 197.	In stipulatis.
In deobis.	IX. 1265.	Item cum.
In estimationibus.	V. 685.	Item illa.
In executione.	Xl. 1353.	Item legato.
In famem.	V. 114.	Item miles.
In fideicommissis.	Il. 634.	Item si.
In fructum.	IX. 1312.	Itemere.
In hac.	X. 999.	Inde.
In illa.	Xl. 597.	Indeat.
In illa.	Idi. 971.	Inimicus.
In instrumentis.	X. 931.	Inimicus.
In lega.	Il. 945.	Inimicus.
In omnibus.	I. 1077.	Inis.
In possessionem.	VI. 116.	Inis.
In privata.	IV. 1385.	Inis gentem.
In quantum.	Il. 669.	Inistime.

Idi. 917.
Xl. 361.
Idi. 10.4.
Idi. 1531.
Idi. 1350.
Idi. 1311.
Idi. 1313.
Idi. 181.
I. 173.
IV. 487.
Xl. 565.
VI. 861.
Xl. 971.
X. 481.
IX. 341.
Xl. 1457.
I. 124.
Xl. 888.
Il. 863.
Xl. 1127.
IV. 630.
Xl. 1675.
Idi. 359.
Idi. 363.
V. 958.
IX. 341.
Xl. 1560.
I. 123.
V. 75.
X. 1237.
Idi. 1310.

EX CODICE.

L. iam.	IX. 1445.	In imponenda.	IX. 764.
Idem.	Idi. 475.	In legis.	Idi. 517.
Illam.	Vll. 1249.	In potestate.	Idi. 1393.
Illic.	IV. 1288.	Inquisito.	Idi. 1441.
Ilud.	V. 1113.	In re.	Vll. 665.
Ilud.	IX. 543.	In solutum.	Vll. 915.
In actione.	Vll. 539.	Instrumenta.	Idi. 1015.
In amabilibus.	IX. 517.	Instrumenta.	IX. 647.
In bonis.	Vll. 154.	Instrumenta.	Vll. 1265.
In bonis.	Vll. 408.	In summa.	IX. 1017.
In bonis fidei.	Vll. 503.	Intelligere.	Idi. 1201.
In causa.	IX. 1143.	Inter.	I. 96.
Incediendi.	Vll. 609.	Interest.	IX. 1443.
Incenti.	IX. 883.	Insuperposita.	Vll. 307.
In consuetudine.	Il. 964.	In testamento.	Vll. 1308.
In contractibus.	Vll. 1369.	In testamento.	Idi. 1319.
In contractibus.	Vll. 1282.	In testamento.	IX. 767.
In criminali.	IV. 1343.	In testamento.	Idi. 97.
In deonem.	Vll. 709.	Invasor.	Idi. 921.
Indebitus.	Vll. 432.	In vendentis.	Vll. 768.
Indebiti.	Idi. 307.	Invisio.	IX. 1410.
Indebitum.	IX. 1443.	Invisio.	Vll. 763.
In ea.	Vll. 317.	Ipsa discept.	Vll. 3.
In exercendis.	Vll. 1186.	Istitutum.	IX. 777.
Infructus.	Vll. 1185.		

Is spod quom.
Is penes.
Iubemus.
Iubemus.
Iubemus.
Iubemus.
Iubemus.
Iudices.

{ VI. 93.
{ VII. 13.
VIII. 514.
VII. 405.
III. 1001.
IX. 104.
III. 717.
VII. 1319.
Iudices.
Iunio.
Iure.
Iuris.
Iuriflorandi.
Iuriflorandi.
Iuris ordinem.
Iustitiam.

IX. 978.
III. 1431.
III. 1313.
VIII. 1189.
VII. 1449.
III. 1139.
IV. 1319.
VII. 51.

L

E P A N D E C T I S.

L. Labeo.

Labeo.

Leda.

Legatum.

Legat.

Legat.

Legat.

Lex Aquila.

XI. 697.

III. 489.

VII. 471.

X. 80.

XI. 1705.

X. 485.

II. 733.

IV. 1160.

II. 683.

V. 1006.

Liberi.

Liber homo.

Liber.

Liber homo.

Liber.

Liberorum.

Licet.

Lign.

Locum.

Lucius.

VIII. 847.

X. 8.

II. 1185.

XI. 1489.

XI. 1423.

VIII. 160.

I. 1032.

II. 863.

III. 45.

II. 864.

E X C O D I C E.

Legem.

Legem Iuliam.

Legum.

Legum.

Legum.

Liberi.

Liberam.

Liberos.

Liberorum.

Liberari.

VII. 150.

IX. 358.

III. 1001.

VII. 845.

VIII. 1113.

IX. 1345.

VIII. 861.

VII. 1169.

IX. 1407.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

VII. 105.

III. 911.

VII. 787.

VIII. 1221.

III. 1331.

IX. 357.

III. 795.

III. 1105.

III. 1241.

M

E P A N D E C T I S.

L. Mavio.

Mavio.

Mendacium.

Mendacium.

Manifestum.

Marcellus.

Marcellus.

Mater.

Mela.

Minacius.

II. 763.

II. 488.

IV. 1361.

III. 993.

X. 777.

XI. 584.

III. 1087.

V. 535.

III. 129.

I. 709.

Miles.

Mora.

Mora rei.

Muller.

Mulleris.

Mullam.

Mullus.

Mullus.

Mullus.

Mullus.

XI. 169.

X. 132.

XI. 1361.

III. 1197.

III. 1695.

III. 721.

III. 1703.

III. 920.

V. 1578.

X. 89.

EX CODICE.

Macedonios.	VIII. 145.	Meminerit.	IX. 928.
Maior.	IX. 1079.	Miles f.	VIII. 1292.
Mala.	VII. 789.	Militar.	<i>ibid.</i> 1327.
Mancipis.	VIII. 1099.	Minorum.	<i>ibid.</i> 1009.
Mandatum.	<i>ibid.</i> 653.	Momentarium.	IX. 941.
Mandati.	IX. 1343.	Momenta.	<i>ibid.</i> 515.
Manifesti.	<i>ibid.</i> 1307.	Mortis.	VIII. 1007.
Manifesti.	<i>ibid.</i> 1436.	Mulier.	IX. 1179.
Matrem.	VII. 1063.	Mulum.	VIII. 1086.
Maximum.	IX. 300.	Mulum.	<i>ibid.</i> 1120.
Mercalem.	VII. 773.	Mulum.	VII. 619.

N

E PANDECTIS.

L. Nam gifi.	V. 518.	Nominis.	XI. 1080.
Nam.	X. 131.	Nominis.	<i>ibid.</i> 1633.
Nam.	V. 150.	Non cogendum.	V. 158.
Nam f.	X. 1387.	Non intelligitur.	I. 126.
Naturalis.	<i>ibid.</i> 1318.	Non est.	I. 102.
Naturalis.	III. 417.	Non factus.	XI. 393.
Naturaliter.	IX. 890.	Non figur.	III. 1382.
Nec ullam.	I. 943.	Non omnis.	X. 303.
Nec usus.	§ I. 661.	Non omnem.	I. 100.
	§ VI. 908.	Non omnimodo.	XI. 399.
Negotiorum.	XI. 379.	Non potest.	IV. 447.
Nemo rem.	XI. 1223.	Non solum.	VI. 126.
Nemo rem suam.	<i>ibid.</i> 1359.	Non solum.	V. 248.
Nemo.	V. 1001.	Non tantum.	XI. 283.
Nemo.	XI. 1605.	Nulla.	X. 135.
Necque.	V. 685.	Namque.	§ IV. 356.
Necum.	XI. 331.		§ X. 863.
Nihil interest.	VII. 1239.		

EX CODICE.

Nr Contra.	VII. 881.	Necque professio.	IX. 19.
Nec Cedatorem.	VIII. 51.	Necque.	<i>ibid.</i> 139.
Nec apud.	IX. 1133.	Nimia.	VII. 849.
Nec emere.	IX. 365.	Nihil.	IX. 1410.
Nec Codicillos.	<i>ibid.</i> 471.	Nihil.	VIII. 1095.
Nec imperiale.	<i>ibid.</i> 963.	Nolentes.	IX. 55.
Nec intentio.	VII. 349.	Nomen.	<i>ibid.</i> 1079.
Nec Filios.	<i>ibid.</i> 521.	Nominis.	VIII. 808.
Nec fumentum.	VIII. 844.	Nominibus.	VII. 823.
Nemo.	<i>ibid.</i> 859.	Noministori.	IX. 1041.
Nemo.	VII. 1133.	Non abs re.	<i>ibid.</i> 947.
Nemo.	VIII. 1099.	Non adversus.	VII. 621.
Nemo.	I. 975.	Non codicillum.	IX. 37.
Necque passis.	VII. 273.	Non debitor.	IX. 1465.
Necque.	<i>ibid.</i> 571.	Non dubiam.	<i>ibid.</i> 41.
Necque.	<i>ibid.</i> 879.	Non est.	VIII. 927.
Necque naturales.	VII. 1037.	Non est.	<i>ibid.</i> 1130.
Necque scriptura.	VIII. 335.	Non est.	IX. 363.
Nec quidem.	<i>ibid.</i> 1331.	Non exceptionibus.	<i>ibid.</i> 2253.
			Nun

EX CODICE.

L. Pacta novissima.	Vil. 270.	Plures.	Vil. 1225.
Pacta qua.	<i>ibid.</i> 229.	Pardonem.	Vil. 1120.
Pactum.	Vil. 23.	Possessionem.	<i>ibid.</i> 1015.
Pactum.	<i>ibid.</i> 1273.	Post.	Vil. 989.
Pactum Constantis.	Vil. 213.	Post.	<i>ibid.</i> 1077.
Pactum quod.	<i>ibid.</i> 195.	Post aditum.	IX. 221.
Pactum quod bona fide.	<i>ibid.</i> 197.	Posthumum.	Vil. 1213.
Pactum Secretorum.	<i>ibid.</i> 223.	Post liti.	Vil. 956.
Parentes.	<i>ibid.</i> 1129.	Post mortem.	IX. 605.
Partes.	IX. 1149.	Post quam.	Vil. 117.
Partes totas.	<i>ibid.</i> 123.	Post quam.	Vil. 129.
Partis.	Vil. 883.	Post venditionem.	Vil. 105.
Patronus.	Vil. 1221.	Potest.	IX. 349.
Pecunia.	Vil. 658.	Precibus.	<i>ibid.</i> 249.
Pecunia.	IX. 1433.	Prædia.	<i>ibid.</i> 591.
Pecunia-am.	Vil. 720.	Præposterij.	<i>ibid.</i> 93.
Pecuniam.	<i>ibid.</i> 751.	Præscriptionem.	<i>ibid.</i> 1245.
Pecuniam.	<i>ibid.</i> 919.	Præscriptiones.	<i>ibid.</i> 1253.
Pendens.	Vil. 1209.	Præses.	Vil. 305.
Per agnom.	Vil. 415.	Præses.	<i>ibid.</i> 431.
Per diversas.	Vil. 673.	Præses.	<i>ibid.</i> 769.
	V. 1400.	Præses.	IX. 879.
Peremptorias.	VI. 204.	Præses.	<i>ibid.</i> 1025.
	Vil. 1077.	Præses.	<i>ibid.</i> 1190.
	IX. 1229.	Præstatio.	Vil. 11.
Perfectum.	Vil. 939.	Præstatio.	<i>ibid.</i> 519.
Permittente.	<i>ibid.</i> 143.	Prior quidem.	IX. 1103.
Per retentionem.	<i>ibid.</i> 377.	Procurator.	Vil. 53.
Persecutionem.	IX. 1045.	Procuratorem.	Vil. 630.
Persecutionem.	IX. 1063.	Pro dubitate.	Vil. 715.
Petens.	Vil. 225.	Pro hereditate.	<i>ibid.</i> 933.
Pignus.	Vil. 43.	Promissa.	<i>ibid.</i> 907.
Pignus.	IX. 1159.	Promissa.	<i>ibid.</i> 389.
Pignoris.	Vil. 59.	Pro portione.	IX. 1239.
Pignoris.	IX. 1051.	Propria.	<i>ibid.</i> 513.
Pignorum.	<i>ibid.</i> 1085.	Proprietas.	Vil. 1021.
Pignoris.	Vil. 449.	Propter.	<i>ibid.</i> 917.
Pignoris.	IX. 1361.	Propter.	Vil. 509.
Placet.	IV. 1346.	Publici.	IX. 11.
Piscus.	I. 94.	Populorum.	<i>ibid.</i> 408.

Q

E P A N D E C T I S.

L. Quæ.	II. 1064.	Quædammodum.	I. 1023.
Quæ de tota.	II. 1298.	Quem heredi.	XI. 105.
Quæro.	X. 1165.	Qui ante.	<i>ibid.</i> 621.
Quæritum.	II. 866.	Qui bis.	<i>ibid.</i> 649.
Quæritum.	XI. 81.	Qui certum.	X. 987.
Quæritum.	<i>ibid.</i> 364.	Qui cum so.	XI. 189.
Quæritum.	V. 182.	Qui certum.	<i>ibid.</i> 1649.
Quæritum.	VI. 76.	Qui dorem.	VI. 942.
Quæritum.		Quæritum.	<i>ibid.</i> 408.

Qui duos.	XI. 35.	Quidem.	X. 315.
Qui demum.	<i>ibi</i> . 127.	Quidam.	XI. 15.
Qui ex pluribus.	XI. 1437.	Quidem.	<i>ibid.</i> 359.
Qui extrinsecus.	<i>ibi</i> . 1177.	Quidem.	<i>ibid.</i> 1565.
Qui habebat.	<i>ibi</i> . 307.	Quidquid.	<i>ibid.</i> 1407.
Qui hoc anno.	XI. 855.	Quintus.	III. 861.
Qui legatorum.	I. 978.	Quod.	I. 125.
Qui in alicui.	II. 1115.	Quodcumque.	XI. 933.
Qui iurisdictioni.	IV. 1385.	Quod dictus.	VI. 436.
Qui ita.	II. 613.	Quod dicitur.	XI. 1560.
Qui infelam.	XI. 1399.	Quod dicitur.	<i>ibid.</i> 1359.
Qui mihi.	I. 1000.	Quod de.	<i>ibid.</i> 83.
Qui negocia.	X. 101.	Quod hic.	II. 489.
Qui non.	II. 254.	Quod iussu.	XI. 219.
Qui ob.	III. 3136.	Quod legator.	II. 1281.
Qui prior.	IV. 1234.	Quod si.	X. 197.
Qui pecuniam.	X. 437.	Quod si.	<i>ibid.</i> 1125.
Qui pro.	XI. 125.	Quod si.	<i>ibid.</i> 1141.
Qui Romæ.	<i>ibid.</i> 1500.	Quod te.	<i>ibid.</i> 131.
Qui se lit.	V. 697.	Quoties.	III. 202.
Qui servum.	XI. 1399.	Quoties.	XI. 61.
Qui se stipulator.	XI. 947.	Quoties in.	<i>ibid.</i> 63.
Qui solumfectum.	<i>ibid.</i> 1005.	Quoties in diem.	<i>ibid.</i> 1119.
Qui vni.	I. 1144.	Quoties in.	<i>ibid.</i> 1319.
Quid aliud.	II. 1322.	Quoties quis.	<i>ibid.</i> 1321.
Quid ergo.	VIII. 160.	Quoties.	IX. 1395.
Quid de.	IV. 509.		

EX CODICE.

Quæstiones.	IX. 661.	Qui pondum.	VIII. 813.
Quæstiones.	IV. 1267.	Qui potius est.	IX. 1321.
Quæ forpitis.	VIII. 18.	Qui pignus.	<i>ibid.</i> 1093.
Quæ specialiter.	IX. 167.	Qui post.	<i>ibid.</i> 501.
Quæquam.	VIII. 1337.	Qui pradium.	<i>ibid.</i> 1181.
Quæquam.	IX. 781.	Qui rem.	<i>ibid.</i> 1457.
Quævis.	VII. 369.	Qui se.	VIII. 1129.
Quævis.	VII. 575.	Qui tibi.	<i>ibid.</i> 826.
Quævis.	<i>ibid.</i> 901.	Quicumque.	VIII. 1193.
Quævis.	VIII. 120.	Quidem.	IX. 319.
Quævis.	<i>ibid.</i> 371.	Quidem.	<i>ibid.</i> 381.
Quævis.	IX. 219.	Quidem.	<i>ibid.</i> 659.
Quævis.	<i>ibid.</i> 435.	Quidem.	<i>ibid.</i> 745.
Quævis.	<i>ibid.</i> 495.	Quilquis.	VII. 624.
Quævis.	<i>ibid.</i> 499.	Quilquis.	VIII. 933.
Quævis.	<i>ibid.</i> 615.	Quod certatum.	IX. 322.
Quævis.	<i>ibid.</i> 1013.	Quod.	VIII. 20.
Quævis.	<i>ibid.</i> 1036.	Quod debitori.	IX. 1433.
Quævis.	<i>ibid.</i> 1049.	Quod evitandi.	VII. 169.
Quævis.	VIII. 1169.	Quod favore.	I. 93.
Quævis.	IX. 1165.	Quomodo.	VIII. 63.
Qui a creditore.	<i>ibid.</i> 1185.	Quomodo.	IX. 1129.
Qui accufare.	VII. 39.	Quomodo.	VI. 1157.
Qui alieni.	VIII. 1095.	Quomodo.	IX. 39.
Qui depositum.	VIII. 519.	Quomodo.	<i>ibid.</i> 355.
Qui deportatus.	IX. 116.	Quomodo.	<i>ibid.</i> 1223.
Qui fufus.	VII. 1171.	Quomodo.	<i>ibid.</i> 1453.
Qui fideicommissum.	IX. 595.	Quoties.	VII. 642.
Qui filios.	IX. 1083.	Quoties.	<i>ibid.</i> 771.

Quo-

L E G U M.

Quoties.
Quoties.

VIII. 1207.
IX. 143.

Quoties.
Quoties.

xjx

ibid. 607.
ibid. 609.

R

E P A N D E C T I S.

L. Rei appellatio.
Rem.
Rem alienum.
Rem pignori.
Reos.

XI. 168a.
X. 867.
VI. 900.
ibi. 1017.
IX. 1248.

Repetitio.
Res iudicata.
Respicendum.
Respondit.
Rogisti.

III. 1118.
XI. 117.
X. 481.
II. 629.
X. 199.

E X C O D I C E.

Ratus.
Ratus.
Rationes.
Recepticia.
Redde.
Rei.
Rei creditor.
Rem.
hauitente.

VIII. 927.
ibi. 798.
VII. 1027.
ibi. 992.
IX. 915.
VIII. 972.
IX. 1185.
VIII. 876.
IX. 361.

Reos.
Reprehendenda.
Re quidem.
Rescindendum.
Res.
Res obligatus.
Romanus.
Rupus.

ibi. 1361.
ibi. 181.
VIII. 939.
ibi. 92.
IX. 1143.
ibi. 1055.
VIII. 861.
IX. 457.

S

E P A N D E C T I S.

L. Satisfactio.
Sciendum.
Sciendum.
Sciendum.
Sciendum.
Scire.
Scire debemus
Scribit.
Sed.
Sed an hic.
Sed &.
Sed, & in illo.
Sed, & si.
Sed & si quis.
Sed hoc.
Sed Iulianus.
Sed mihi.
Sed si.
Sed si.
Sed si ex stipulata.
Scim.
Sequitur.
Servientes.

IV. 735.
X. 670.
XI. 129.
ibi. 707.
X. 670.
I. 88.
XI. 699.
II. 878.
I. 102.
XI. 170.
X. 995.
XI. 87.
X. 483.
IX. 1311.
XI. 125.
X. 139.
ibi. 376. & 1013.
XI. 799.
I. 709.
XI. 685.
II. 867.
I. 1144.
III. 317.

Servientes. 14.
Servientes. 1.
Servus.
Servum.
Sape.
Si a colono.
Si a furioso.
Si centum.
Si certus.
Si chorus.
Si cognatus.
Si convenit.
Si convenit.
Si creditor.
Si cui.
Si cui.
Si cum procuratore.
Sicut.
Si duri.
Si decem.
Si deportati.
Si divorcio.
Si duo.

ibi. 342.
ibi. 123.
XI. 1150.
V. 142.
XI. 367.
ibi. 1361.
X. 115.
XI. 1487.
ibi. 741.
II. 864.
XI. 87.
IV. 1186.
XI. 193.
ibi. 1614.
II. 863.
ibi. 865.
XI. 1237.
ibi. 125.
ibi. 687.
ibi. 971.
II. 160.
XI. 661.
X. 726.
SI

Tom. XII.

* † ‡

Si deo.	Xl. 1577.	Si quis.	IV. 208.
Si ego.	X. 287.	Si quis.	VII. 966.
Si episcopus.	<i>ibid.</i> 597.	Si quis.	V. 154.
Si episcopus.	I. 855.	Si quis.	VII. 815.
Si cum.	X. 389.	Si quis.	IV. 1252.
Si ex legati.	Xl. 675.	Si quis.	X. 403.
Si extraneus.	<i>ibid.</i> 333.	Si quis.	<i>ibid.</i> 508.
Si deceptor.	IV. 424.	Si quis.	I. 550.
Si filius.	Xl. 858.	Si quis.	II. 817.
Si filiusfamilias.	X. 233.	Si quis.	<i>ibid.</i> 866.
Si filiusfamilias.	Xl. 1291.	Si quis.	Xl. 805.
Si filius.	VI. 609.	Si quis ab alio.	<i>ibid.</i> 805.
Si filius.	Xl. 1331.	Si quis arbitrat.	<i>ibid.</i> 905.
Si filius.	<i>ibid.</i> 71.	Si quis cum.	<i>ibid.</i> 737.
Si filius.	<i>ibid.</i> 1457.	Si quis dolo.	<i>ibid.</i> 383.
Si gratulatur.	X. 1232.	Si quis eum.	II. 817.
Si heres.	<i>ibid.</i> 1141.	Si quis ita.	Xl. 81.
Si heres.	II. 943.	Si quis ita.	<i>ibid.</i> 1181.
Si heredes.	<i>ibid.</i> 1001.	Si quis ita.	<i>ibid.</i> 1569.
Si heredes.	I. 416.	Si quis mihl.	VI. 932.
Si homo.	Xl. 1183.	Si quis nec.	X. 125.
Si homo.	<i>ibid.</i> 1191.	Si quis offerentl.	VII. 159.
Si id.	IX. 1259.	Si quis si Titius.	Xl. 1102.
Si id quod.	Xl. 667.	Si quis stipulatio.	<i>ibid.</i> 655.
Si infans.	III. 86.	Si quis stipulatus sit.	<i>ibid.</i> 1443.
Si in nomine.	Xl. 721.	Si res.	X. 1055.
Si in iustitiam.	X. 431.	Si rem.	Xl. 697.
Si in iustitiam.	Xl. 1352.	Si rem in rem.	Xl. 715.
Si in iustitiam.	<i>ibid.</i> 33.	Si remunerandi.	III. 861.
Si in.	<i>ibid.</i> 67.	Si reus.	Xl. 315.
Si in.	V. 1023.	Si se non.	<i>ibid.</i> 129.
Si ita quis.	Xl. 1590.	Si servus.	II. 495.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 619.	Si servus.	Xl. 1059.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 625.	Si servum.	<i>ibid.</i> 1363.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 1392.	Si sic stipulatus.	<i>ibid.</i> 1395.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 1434.	Si sic stipulatus.	<i>ibid.</i> 1584.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 1491.	Si socius.	X. 281.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 1531.	Si socius.	Xl. 805.
Si ita stipulatus.	<i>ibid.</i> 1595.	Si socius.	IX. 851.
Si iustum.	VII. 815.	Si socius.	Xl. 721.
Si Kalendis.	Xl. 189.	Si socius.	<i>ibid.</i> 633.
Si legati.	VI. 861.	Si stipulatus.	X. 170.
Si me.	X. 461.	Si stipulatus.	Xl. 1225.
Si mihl. & Titio.	Xl. 1434.	Si stipulatus fuerit.	<i>ibid.</i> 1441.
Si minor.	<i>ibid.</i> 1177.	Si stipulatus.	<i>ibid.</i> 733.
Si molles.	<i>ibid.</i> 101.	Si sub uer.	<i>ibid.</i> 1635.
Singularia.	X. 243.	Si tibi.	X. 309.
Si obligatio.	<i>ibid.</i> 947.	Si Titio.	Xl. 603.
Si paterfamilias.	II. 554.	Si Titio.	VI. 904.
Si pecuniam.	X. 405.	Si totam.	II. 475.
Si plures.	IV. 620.	Si Tutor.	X. 929.
Si primum.	Xl. 1183.	Si Tutor.	<i>ibid.</i> 871.
Si postea.	X. 1241.	Si Tutor.	Xl. 311.
Si post.	X. 1191.	Si Tutor.	VII. 136.
Si procurator.	I. 940.	Si Tutor.	IV. 905.
Si procuratori.	Xl. 7319.	Si Tutor.	X. 1239.
Si proprietas.	III. 196.	Si Tutor.	IV. 735.
Si populus.	Xl. 1540.	Si Tutor.	V. 127.
Si populus.	<i>ibid.</i> 651.	Si Tutor.	IV. 634.
Si quid.	III. 344.	Si Tutor.	Xl. 411.

L E G U M.

xxj

Stipulatio.	Xl. 741.	Stipulationum.	<i>ibid.</i> 499.
Stipulatio hac modo.	<i>ibid.</i> 1147.	Stipulationum.	<i>ibid.</i> 1354.
Stipulatio non valet.	<i>ibid.</i> 641.	Stipulationum.	<i>ibid.</i> 1415.
Stipulationes.	<i>ibid.</i> 1009.	Sunt qui.	<i>ibid.</i> 253, & 257.
Stipulationes.	<i>ibid.</i> 1200.	Superficiarum.	II. 1298.
Stipulationum.	<i>ibid.</i> 442.	Superficiarum.	<i>ibid.</i> <i>ibid.</i>

EX CODICE.

L. Sanctimus.	VIII. 731.	Si confat.	VIII. 328.
Sanctum.	IV. 749.	Si constituit.	VII. 1263.
Sanctum.	IX. 99.	Si contra.	VII. 661.
Sanctum.	<i>ibid.</i> 737.	Si controversia.	IX. 1479.
Sanctum.	<i>ibid.</i> 1363.	Si creditor.	<i>ibi</i> 1147.
Sanctum.	VIII. 1109.	Si creditor.	<i>ibi</i> 1215.
Sclaus.	VII. 1005.	Si creditor.	<i>ibi</i> 1325.
Sclaus.	IX. 391.	Si credito.	<i>ibid.</i> 1190.
Seire debet.	<i>ibid.</i> 751.	Si creditoris.	VII. 199.
Seclarius.	VIII. 1329.	Si creditoris.	IX. 633.
Seclum.	VII. 1279.	Si cel.	VIII. 303.
Seclum.	IX. 1111.	Si cum.	VII. 737.
Secundus.	<i>ibid.</i> 1057.	Si cum.	VIII. 175.
Secundus.	<i>ibid.</i> 1187.	Si cum.	<i>ibi</i> 1309.
Securus consilium.	VIII. 175.	Si cum.	IX. 1410.
Senlem.	<i>ibid.</i> 1341.	Si cum pter.	V. 1191.
Senum.	VII. 157.	Si cum questio.	IX. 1489.
Sententia.	IX. 1349.	Si causatorem.	XI. 1411.
Servus.	VII. 113.	Sicut.	VII. 833.
Servus.	IX. 1063.	Sicut.	<i>ibi</i> 1872.
Servus.	VII. 1135.	Sicut.	VIII. 1065.
Servus.	VIII. 1149.	Sicut.	<i>ibi</i> 1309.
Servus.	IX. 1190.	Sicut.	IX. 1053.
Si abfentis.	VII. 584.	Sicut.	<i>ibi</i> 1349.
Si a creditoris.	<i>ibid.</i> 843.	Sicut maior.	<i>ibid.</i> 408.
Si a creditoris.	IX. 1523.	Sicut usufructu.	VII. 439.
Si actionem.	VII. 219.	Si debitor.	IX. 1181.
Si actione.	IX. 1443.	Si debitum.	VII. 943.
Si ad excludendam.	VII. 511.	Si de cens.	<i>ibi</i> 365.
Si ad inlar.	IX. 997.	Si decreto.	IX. 1095.
Si adita.	VII. 954.	Si elegatio.	<i>ibi</i> 1382.
Si adferitur.	<i>ibid.</i> 1243.	Si deposita.	VIII. 501.
Si adferitur.	VIII. 121.	Si depositi.	<i>ibi</i> 499.
Si a finere.	<i>ibid.</i> 1327.	Si de possessione.	VII. 1083.
Si offensum.	IX. 1349.	Si de possessione.	IX. 919.
Si alarius.	V. 1133.	Si deserta.	VII. 953.
Si ancillam.	VIII. 751.	Si diversa.	VII. 311.
Si ancillam.	<i>ibid.</i> 1063.	Si dolo.	VII. 943.
Si a pere.	VII. 691.	Si dominium.	IX. 1037.
Si a pere.	IX. 339.	Si donationis.	VIII. 739.
Si aquam.	VII. 417.	Si dotare.	<i>ibi</i> 195.
Si avia.	IX. 353.	Si don.	<i>ibi</i> 141.
Si avos.	VIII. 1235.	Si duobus.	IX. 681.
Si avos.	IX. 295.	Si ex.	VIII. 1137.
Si Blauditorum.	<i>ibid.</i> 1339.	Si ex.	IX. 793.
Si bonorum.	VIII. 1183.	Si ex lege.	VII. 418.
Si causa.	VII. 608.	Si ex pessione.	<i>ibi</i> 405.
Si cessit anis.	<i>ibid.</i> 218.	Si eo tempore.	IX. 1158.
Si cessante.	IX. 1167.	Si ex.	VII. 339.
Si clina.	VII. 681.	Si ex.	IX. 701.
Si clino.	<i>ibid.</i> <i>ibid.</i>	Si ex cautione.	VIII. 213.
Si compenfund.	IX. 137.	Si ex aditu.	IX. 897.

Si ea falsis.	VII. 401.	Si non.	<i>ibi.</i> 25.
Si ea maiore.	IX. 1245.	Si non donationis.	VIII. 753.
Si ea pretio.	VII. 593.	Si non est.	VII. 803.
Si falsum.	<i>ibi.</i> 1377.	Si non letoria.	IX. 1487.
Si falsusfor.	IV. 422.	Si non fignali.	VII. 589.
Si falsusfor.	VIII. 580.	Si quila.	VIII. 1220.
Si falsusfor.	IX. 1367.	Si ob causam.	IX. 1483.
Si filius.	VIII. 1571.	Si obligata.	<i>ibi.</i> 1493.
Si filiosfamilias.	<i>ibid.</i> 129.	Si obligatum.	<i>ibi.</i> 1431.
Si filiosfamilias.	<i>ibid.</i> 156.	Si operas.	<i>ibi.</i> 1443.
Si filiosfamilias.	VII. 883.	Si padro.	VII. 190.
Si finis.	IX. 1479.	Si padrom.	IX. 1243.
Si frater.	VIII. 1347.	Si parentet.	IX. 1495.
Si frater.	IX. 589.	Si pascenda.	VII. 144.
Si frater.	<i>ibid.</i> 343.	Si pater.	VIII. 870.
Si fundi.	IX. 1223.	Si pater.	<i>ibi.</i> 763.
Si fundum.	VIII. 1099.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1153.
Si fundum.	<i>ibid.</i> 1143.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1265.
Si fundum.	IX. 1101.	Si pater.	IX. 173.
Si fundum.	<i>ibid.</i> 1515.	Si pater.	<i>ibi.</i> 1323.
Si Gaudemus.	VII. 749.	Si paterna.	<i>ibi.</i> 428.
Si generaliter.	IX. 1103.	Si paternam.	VIII. 185.
Si hypothecas.	<i>ibid.</i> 1152.	Si pecuniam.	<i>ibi.</i> 201.
Si in casella.	VII. 919.	Si pecuniam.	IX. 1211.
Si incurtu.	VIII. 488.	Si per.	IX. 707.
Si indebitum.	IX. 1315.	Si per ignoranciam.	VII. 695.
Si infanti.	<i>ibid.</i> 372.	Si per mutacionem.	IX. 1519.
Si inferiore.	I. 887.	Si post.	<i>ibi.</i> 322.
Si in fraudem.	IX. 548.	Si post.	<i>ibi.</i> 1501.
Si in hoc.	<i>ibid.</i> 1183.	Si post mortem.	V. 630.
Si in nomine.	<i>ibid.</i> 17.	Si Pseudosolum.	<i>ibi.</i> 153.
Si in personam.	<i>ibid.</i> 641.	Si potiores.	IX. 1227.
Si in potestate.	<i>ibid.</i> 987.	Si pradiorum.	<i>ibi.</i> 797.
Si inplatum.	VII. 840.	Si pradium.	IX. 1459.
Si inter.	IX. 1417.	Si Pradidi.	VIII. 1099.
Si interrogacione.	VIII. 362.	Si prantium.	IX. 1234.
Si intra.	<i>ibid.</i> 293.	Si prior.	<i>ibi.</i> 1227.
Si it.	<i>ibid.</i> 1339.	Si priusquam.	<i>ibi.</i> 1167.
Si it, qui.	<i>ibid.</i> 515.	Si pen.	VII. 988.
Si legatarios.	IX. 544.	Si probaveris.	IX. 578.
Si liber.	VII. 749.	Si probaveris.	<i>ibi.</i> 1152.
Si literas.	VIII. 538.	Si Procalians.	<i>ibi.</i> 548.
Si literarum.	IX. 1443.	Si pro ca.	VIII. 597.
Si Lyfias.	<i>ibid.</i> 1309.	Si profundo.	VII. 376.
Si maior.	VII. 349.	Si pro mateo.	<i>ibi.</i> 600.
Si maior.	<i>ibid.</i> 385.	Si propter.	VII. 339.
Si maior.	VIII. 931.	Si quado.	VII. 1204.
Si maior.	<i>ibid.</i> 1120.	Si quando.	IX. 945.
Si maiores.	VII. 355.	Si quas.	VII. 407.
Si manifesti.	VII. 433.	Si quasi.	VIII. 239.
Si maritus.	VIII. 576.	Si qui.	VII. 633.
Si maritus.	IX. 1185.	Si quid.	<i>ibi.</i> 429.
Si mater.	VIII. 181.	Si quidem.	<i>ibi.</i> 613.
Si mater.	<i>ibid.</i> 453.	Si quidem.	<i>ibi.</i> 845.
Si mater.	<i>ibid.</i> 762.	Si quidem.	IX. 1245.
Si mater.	IX. 169.	Si qui.	VII. 1179.
Si militum.	VII. 739.	Si qui.	<i>ibi.</i> 1377.
Si minor.	VIII. 1057.	Si qui.	VII. 522.
Si minorem.	V. 1145.	Si quis.	VIII. 861.
Si mortis.	IX. 762.	Si quis.	<i>ibi.</i> 959.

L E G U M.

xxiiij

Si quis.	IX. 189.	Si tibi.
Si quis.	<i>ibi.</i> 275.	Si tradito.
Si quis.	<i>ibi.</i> 297.	Si ultra.
Si quis.	<i>ibi.</i> 408.	Si universis.
Si quis.	VI. 404.	Si uxorem.
Si quis.	IX. 803.	Si uxorem.
Si quis.	<i>ibi.</i> 895.	Si uxorem.
Si quis.	<i>ibi.</i> 932.	Si uxorem.
Si quis.	<i>ibi.</i> 1089.	Si (ut aliquis.)
Si quis.	<i>ibi.</i> 1253.	Si ut aliquis.
Si quis agere.	<i>ibi.</i> 477.	Si ut pasc.
Si quis aliam.	V. 527.	Si ut proponis.
Si quis Imperatorem.	VIII. 1355.	Si ut proponis.
Si quis in aliquo.	VII. 59.	Si uxorem.
Si quis in confestimendo.	<i>ibi.</i> 232.	Si uxorem.
Si quis in iurandum.	<i>ibi.</i> 541.	Sive.
Si quis malum.	<i>ibi.</i> 397.	Sive.
Si quis servum.	<i>ibi.</i> 712.	Sive.
Si quis tibi.	IX. 1513.	Sive possessio.
Si quis.	VIII. 933.	Sive possessio.
Si reddis.	IX. 1197.	Sive servi.
Si rem.	VII. 615.	Si vendidisset.
Si repetendi.	<i>ibi.</i> 744.	Si veritas.
Si testidum.	IX. 1165.	Si vi, vel metus.
Si E. fines.	VIII. 1297.	Si voluntate.
Si factus.	<i>ibi.</i> 185.	Societatem.
Si scriptum.	VII. 1041.	Sola.
Si servus.	VIII. 683.	Soluta.
Si sine.	<i>ibi.</i> 177.	Solutionem.
Si to emilibus.	VII. 1257.	Spem.
Si foror.	VIII. 1279.	Statum.
Si status.	IX. 1491.	Sub pactione.
Si super.	VII. 199.	Sub pactione.
Si te.	IX. 359.	Sub pactione.
Si te.	<i>ibi.</i> 1003.	Succellones.
Si te.	<i>ibi.</i> 1152.	Succellones.
Si testamento.	<i>ibi.</i> 235.	Super.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 25.	Super.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 193.	Super.
Si tibi.	VII. 435.	Super rebus.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 1114.	Supervacuum.
Si tibi.	VIII. 593.	Supervacuum.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 1245.	Super.
Si tibi.	IX. 1065.	

<i>ibi.</i> 1505.
VIII. 1025.
IX. 1349.
<i>ibi.</i> 515.
<i>ibi.</i> 1527.
<i>ibi.</i> 29.
VIII. 445.
IX. 997.
VII. 913.
IX. 789.
<i>ibi.</i> 1215.
VII. 724.
IX. 1347.
<i>ibi.</i> 1043.
<i>ibi.</i> 1190.
VII. 257.
IX. 473.
<i>ibi.</i> 1483.
<i>ibi.</i> 1485.
VII. 1059.
VII. 913.
IX. 1129.
<i>ibi.</i> 643.
IV. 383.
VIII. 929.
<i>ibi.</i> 705.
VII. 1124.
IX. 1152.
<i>ibi.</i> 1443.
<i>ibi.</i> 1081.
VII. 1255.
<i>ibi.</i> 339.
<i>ibi.</i> 360.
<i>ibi.</i> 945.
IX. 799.
<i>ibi.</i> 1431.
VII. 627.
IX. 1065.
<i>ibi.</i> 1487.
VIII. 782.
<i>ibi.</i> 535.
IX. 585.
<i>ibi.</i> 408.

T E P A N D E C T I S.

L. Tem et.	IV. 1402.	Tis.	<i>ibi.</i> 1589.
Tempus.	XI. 299.	Triticum.	<i>ibi.</i> 1358.

E X C O D I C E.

L. Tem testatorum.	VIII. 161.	Testamentum.	<i>ibi.</i> 45.
Testis.	<i>ibi.</i> 709.	Testandi.	<i>ibi.</i> 33.
Testamentum.	IX. 47.	Testes servi.	<i>ibi.</i> 9.
Testamentum.	<i>ibi.</i> 424.	Testium.	VII. 1186.
Testamento.	<i>ibi.</i> 231.	Traditionibus.	<i>ibi.</i> 208.
			Trans.

Transactio.
Transactioem.
Transactioes.

ibi. 389.
ibi. 383.
ibi. 355.

Transactioes finis.
Transigere.

ibi. 363.
ibi. 322.

U

EXPANDECTIS.

L. Ubi autem.
Ubi est.
Unde.
Urbana.
Urbis.

XI. 1455.
ibi. 97.
V. 1026.
VI. 866.
XI. 1673.

Unum.
Usumpio.
Utrum.
Unum.
Uti ē.

II. 992.
I. 954.
XI. 19.
ibi. 1433.
ibi. 1689.

V

Vel ex parte.
Veluti ē quis.
Venditores.
Verbum.
Verbum.
Videmus.

XI. 19.
ibi. 687.
ibi. 1419.
ibi. 1671.
ibi. 1685.
X. 875.

Videmus.
Vinum.
Vino.
Vulgo.

X. 1413.
ibi. 343.
I. 344.
II. 685.
X. 429.

EX CODICE.

U

Ubi postum.
Ultra.
Ultra.
Unus et.
Usumpio.
Utrum.
Utrum.
Utrum.
Utrum.
Utrum.
Utrum.

VII. 391.
VIII. 1065.
ibi. 1075.
IX. 1183.
IX. 1019.
VIII. 393.
ibi. 497.
ibi. 367.
IX. 1419.
VII. 1000.

Ut debemus.
Ut nullo.
Ut responsum.
Ut Testam. nunc.
Ut Verborum.
Utrum.
Utrum possidetis.
Utrum.
Utrum.

ibi. 948.
VII. 475.
ibi. 313.
IX. 424.
VIII. 1195.
VII. 1137.
IX. 965.
ibi. 555.
ibi. 322.

V

L. Venditor.
Vendit.
Vendit.
Venditionem.
Venditionis.
Venditrici.
Verbem.
Verba.
Vestium.

VIII. 937.
ibi. 1013.
ibi. 1049.
ibi. 950.
ibi. 731.
ibi. 1099.
IX. 601.
IX. 31.
VIII. 937.

Vetris.
Vetustissimam.
Videtur.
Vi pascis.
Via eius.
Vile possessionem.
Voluntas.
Voluntas.

IX. 1174.
ibi. 1217.
VIII. 964.
IX. 919.
VII. 1076.
I. 1089.
IX. 587.
ibi. 593.

Z

EX CODICE.

L. Zepodores.

VIII. 137.

I N D E X

RERUM ET VERBORUM

LOCUPLETISSIMUS.

*Primus numerus Romanus volumen seu Tomum indicat: Secundus arabicus columnam: Tertius qui item arabicus sive paragraphum, sive numerum in margine notatum significat. Littera N. majuscula Hilligeri notas: Asteriscus * castigationes Theologicas designat.*

A

Abat Monachum potest in criminati iudicio defendere. V. 178. N. 5.
 — in ius vocari potest a Monachis. IV. 1063. N. 9.
 Abbatissa an canonici nomine agere possit. V. 194. N. 3.
 Abbatie quis dicitur quomodo modis; & hi quoniam sint. V. 1064. N. 6.
 Abbatie res quot modis intelligantur. XI. 1697. 1. 3. & 1699. 5.
 Abbatie quando dicitur, aut fecerit, res in melius mutata. XI. 1697. 1.
 — abbatie quando desinat, & quomodo. XI. 1699. 6.
 Abbaties absolute, ut vocant, conditionem habet. II. 1023. 10. III. 1287. 3. IV. 98. 10. & 99. IX. 160. 12. & 1248. 6.
 — vim habet etiam dispositionis, quando quis eos uetus disponere potest. III. 1287. N. 1.
 Abbatie infamiam fieri non potest nisi a Principe. V. 162. N. 46.
 Abrogatio legem non fit, nisi contraria populi, aut Principis voluntate. I. 84. 13.
 — quomodo contraria populi voluntate. I. 84. 14.
 — quomodo contraria voluntate Principis. I. 84. 15. N. 9.
 — Vide *Lex, & Consuetudo*.
 Absens in ius juris quis dicitur. IX. 1304. 9. & 1305.
 Absens dicitur, & qui praesens est consistendi nota spe. V. 1073. N. 7.
 — nec arrogari potest, nec arrogare, ne per procuratorem quidem. I. 329. 16.
 — potest daturator a magistratu. I. 449. 39.
 Absens iudicis sententia damnari non potest. IV. 1062. 3.
 — quibus casibus damnari possit iure communi. V. 180. N. 5.
 — & quid ex generali consuetudine. V. 180. N. 5.
 — quatenus defensio quaeratur. V. 180. N. 5.
 — quo spectet ista defensio. V. 181. N. 5.
 — evocatus ad iudicem venire debet iurandi causa. X. 817. 1. *segg.*

— non recte stipulatur, & quare. XI. 413. 9. 8. & N. 1. & 415. 1.
 — possessione sua privatur, deiecit illi qui omnino illius erat in possessione. IX. 959. 1.
 Pro absente habedus quisquis, qui licet praesens conveniri non potest. IX. 1305. 10. & 1306.
 Absentis defensor qui iussu iudicis solvi, ad defendendum non potest a priore compelli. V. 258. 18. & N. 18.
 — debet cavere de rato. V. 287. 49.
 — & quibus locustis. V. 281. 41. & N. 35.
 Absentis non condemnari possessionem occupare non licet evulsis rescriptis, aut interlocutionis praesentia, & quare. IX. 963. 1. & 964. 5.
 Absenti deiecto & reverso datur actio recuperandae possessionis causa. IX. 959. 1. & 961. 4.
 — sed & eo absente datur illi qui ejus nomine rem tenebant; non alius. IX. 959. 1.
 Pro Absente vel reo vel actore fieri sententia potest. IV. 1062. N. 7.
 — adversus absentem non fertur; nisi, cum mora sine adversus praesentem, quidam illorum abesse coeperint. Et quaeritur IV. *ibid.*
 — & quidem sine mandato, sine discrimine personarum, sine prescriptione temporis. IX. 960. 3.
 — de possessione tamen, non de rei proprietate. IX. 962. 6.
 Absenti in eodem evocato quot millia passuum faciendae dinascitur in dies singulos. XI. 1677. 1. & 1678. 5.
 — Quid si ei supervenerit iustum aliquod impedimentum. XI. 1677. 4.
 Adversus absentem quomodo nobis succurratur. V. 1067. 15. & N. 12.
 — Vide *Restitutio in integrum*.
 Absentes non defendi quam significationem habet. VI. 651. 3.
 Absentibus, quorum possessio per vim, sive alio modo turbetur, quomodo consulatur. IX. 957. *segg.*
 — Vide *Interdictum Unde vi*.
 Absentis varie estimatur in iure. I. 1073. N. 2. *ne*

- necessaria tribuit restitutionem in integrum. V. 1065. 14.
- Abſentia quatuor genera noſcuntur, quique alii recenſent; & quæ ſint. V. 1066. N. 6.
- excuſator quando poſſit adhiberi; & quomodo a defenſore diſtinguatur. V. 170. N. 6.
- Abſentia Reipublicæ caſa quos & quatenus creauit a iure. I. 488. 23. & 494. 39.
- dat locum excuſationi in integrum pro illis qui dum abſent, vel rei dominium, vel actionem temporariam amiſerunt. V. 1065. N. 11. VI. 649. 2. & N. 1.
- & quidem ſi alia, quàm Reipub. cauſa abſent, dum neceſſaria & probabili. VI. 649. 2.
- Abſentia Reipub. cauſa quare protractionem, vel defenſionem ſuſcipere non valet. V. 201. 13. & N. 13.
- Abſolvere quid ſit, & quibus abſolutio verbis exprimitur. XI. 120. 3.
- Abſolvere poſſit, qui & condemnare: non a contra XI. 127. ſeq. i. ſeq.
- Jus abſolvendi reos poſtulat eſt mei imperii. IV. 1143. N. 40.
- Ad Abſolvendum proniores eſſe debemus. XI. 128. 2.
- Abſolutio ab obſervatione judicii definitiva ſe ſit, an interlocutoria. XI. 116. N. 3.
- Actum originis die abſente, reos abſolvitur ab obſervatione judicii. VI. 401. 8.
- Abſolutio iudicii quoſemadmodum. V. 876. 6. & N. 6.
- Abſentia hereditate proprie ſpectat ad ſuos & neceſſarios heredes. Et quid ſit. II. 358. 26. IX. 416. 16.
- Abſolvere ſe idem valet iuris, quod hereditatem repudiare in extraneis. II. 356. 26.
- Car abſentia ſui heredes, eum repudiare d. caſor extranei. II. 359. 26.
- An abſentia cauſa magiſtratum adire oportet. IX. 416. 18.
- Abſolvendi ſicutas a primæ facta ſola & neceſſariis heredibus. II. 359. 27.
- ſi quid amoverit ex hereditate. II. 361. 30.
- nec potest hereditatem ſe immiſcuerit. II. 360. 29. IX. 417. 20.
- Abſentia primus effectus, ut omni occurrat heredes eruiſſe: quo tria conveniunt; & quæ ſint. II. 363. 34. ſeqq. IX. 417. 21.
- Secundus abſentia effectus eſt, ut abſentis oculum ex hereditate confeſſor emolumentum. II. 364. 38. IX. 418. 21.
- tertius, ut ſequentibus gradibus locum faciat. II. 364. 39.
- Qui ſe abſolvendi hereditate, an pro heredibus habeantur, & an hereditatem ex penultimæ repetere poſſint. II. 364. ſeqq. 40. ſeqq.
- Vide ſunt heredes.
- Abſentis hereditate legatum non amittit. II. 842. 40.
- Abſentis portio accreſcit invito. II. 478. 27.
- Abyſſi in fores quomodo animaverunt. V. 256. N. 13.
- Academia ſoccedit ſtudioſo, cui non eſt heres. II. 222. N. 29.

- Academia rectore territorium habet latiore ſcoſo. IV. 2169. N. 4.
- eſt proprius iude ſtudioſorum. IV. 1330. 6. & N. 9.
- cauſas leviores ſolos cognoviſcit, graviore con. vocato ſenſo vel Conſilio adſiderum. IV. 1329. N. 9.
- Academia Leidens, ejuſque ſtudioſi quodam ſort privilegium tribuitur. IV. 1329. 2.
- Ejuſ ſort declinat non poſſit Scholaſticis eorum eo conveniunt. VII. 894. 27. 28. IV. 1329. N. 9 & 1330.
- ſo ſit etiam miſiſtris & famulis ſtudioſorum & publicis Academia videlicet, typographis, & ſimilibus propriis iude datus. IV. 1330. N. 9.
- non eſt iude proprius vel competeret Clerici Scholaſtici, omni Rectore etiam ſit Clericus. *ibid.*
- eo habet ius meri imperii. IV. 1332. N. 13. VII. 893. 14. 15. 16. 17.
- Ejuſ iurisdictioni ſubſectus etiam ille qui communem eum Scholaſticam cauſam habet. IV. 1330. N. 9.
- a Rectore vel a ſenſu academico eo appellari poſſit. VI. 420. N. 24.
- Academia cur dicta Univerſitates. IV. 1331. N. 9.
- quoniam habent ius gladii. IV. 1332. N. 13.
- Academiam privilegia voluntate Principum qui eaſ fundaverunt, eſſe metiendo. IV. 1332. N. 13.
- Academicus eorum magiſtrum loci conveniunt, in quo bona poſſident, ad rectorem revocare non poſſent. IV. 1276. N. 1.
- Academicorum quis iude competens. IV. 1331. N. 9.
- Vide *Ductor, ſtudioſus.*
- Acceptilatio modes tollenda obligationis verbis contrahitur. IX. 1371. 8. & 1445. 2.
- dicta nihilominus ſatis vinculum; & quare. VII. 391. 2.
- ea quid ſit. Principum deſinitionis partes quatuor; & quæ. IV. 945. 2. & N. 1. IX. 1445. 1.
- conſtat interrogatio debitoris, & creditoris reſponſione; que autem interrogatione mixta omni adhibere dicta. IV. 945. 3.
- eodum interrogatione, & reſponſione ad liberationem comparata. IV. 946. 4.
- non admittit diem, neque conditionem. IV. 497. 5. & N. 3.
- ſi tamco dies & conditio exprimitur: ſecus cum tacite intelligitur. Quam differentia ratio. IV. 498. 6. & N. 4.
- an ſub diſpoſitione, vel ſub alternativa recte ſit. IV. 959. N. 12.
- Solus creditur debitori acceptum ferre poſſit, non alius eius nomine. IV. 949. 7.
- ut ſolus debitor poſſit acceptum roganda liberari, non alius. IV. 953. 12.
- tamenſi coactione prius acceptum rogando tutor vel procurator, ut in re ſua, liberari poſſint. IV. 953. 12. & N. 6.
- Car in acceptatione debitori per extraneam perſonam liberari acqui non poſſit, ſicut ſolutione, vel novatione. IV. 954. 23.

— per illos nihilominus qui in nostra sunt potestate, accepto fieri nobis potest, & liberatio acquiritur. IV. 955. 14.

In Acceptationem deducitur res debita duntaxat, sive species, sive pecunia, sive pars, sive totum. IV. 956. 15.

— si aliud a re debita, inutilis acceptatio. IV. 957. 16. N. 8.

— aliud cum re debita potest in acceptationem deduci. IV. 958. 16.

Id quod debetur, an aliud potius in acceptationem deducatur, ex re, non verbis estimandum. Et quomodo. IV. 958. 17. & N. 10. *sepp.*

Acceptatione tollitur duntaxat obligatio verbis, sive pars, sive in diem, vel sub conditione contracta. IV. 960. 18. *sepp.* & 960. 21.

Quomodo & in aliis obligationibus possumus acceptatione liberari. IV. 961. 20. & N. 13.

Fins acceptationis liberatio debitoria. IV. 962. 22. 23.

Acceptationem, etsi non accepta pecunia, infirmare non licet creditori. Cur fecerit in epocha. IV. 964. 21.

Acceptatio non semper gratuita; saepe fit transigendi aut doli constitutiva causa. IV. 963. N. 15.

Acceptatione liberatio uno ex duobus rationibus, alter quoque liberatur. IV. 965. 25.

Si uni heredum acceptio laum sit; an reus qui parte debeat, ipse quoque liberetur. IV. 965. 25.

— an liberetur, si debeat sub conditione. IV. 965. 25. & N. 17.

Acceptum feraciter uno ex pluribus stipulandi reis, tota obligatio perimitur. IV. 965. 25.

Si fideiussori acceptio laum sit; an reus qui parte debeat, ipse quoque liberetur. IV. 965. 25.

— an liberetur, si debeat sub conditione. IV. 965. 25. & N. 17.

Acceptationi quomodo nocent. IX. 1446. 3.

Inutilis acceptatio parit exceptionem pacti, nisi aliud adum fuisse appareat. IV. 965. *sepp.* 26. *sepp.*

VII. 112. 11. IX. 1446. 4.

Acceptatione quia, an pactu liberetur, quid interest. IX. 1446. 4.

Acceptio quid in traditione requirit. I. 749. 1. *sepp.* & 750. 13. *sepp.*

— quid sit. I. 757. 14.

— sine ea traditio esse nullo modo potest. I. 756. 23.

Acceptio ut traditio rei dominium nanciscatur, concessio operis habet, & traditio rei acceptio. I. 746. 8. *sepp.*

— utrumque quibus rebus consistit, quibus declaratur. I. 750. 3. *sepp.* & 756. 13. *sepp.*

Accessio rerum quid. I. 793. 1. & 837. 2.

— vel a flumine est, vel ab homine. I. 837. 2.

— a flumine quaeque. I. 837. 3.

— ab homine triplex, & quomodo. I. 839. 8.

— alia naturalis; alia vero artificialis, & quomodo utriusque generi subiectae species. I. 837. N. 2.

— domicilium tribuit. I. 837. 8. 4.

Accessiones principalis obligationis quot & quomodo sint. IV. 1021. 2.

— quomodo appellatione causa continentur. X. 1379. 1.

— in conditionem indebiti quomodo veniant. III. 1172. 18.

— in actionem quod metus causa quomodo veniant. IV. 376. 26.

— quomodo in interdicto, Unde vi. IV. 279. 13. & N. 15. *sepp.*

— quomodo in interdicto, Ut possideatis. IV. 297. 12.

— veniant & in actionem ex iurando. X. 658. 9.

— item in rei vindicationem. V. 843. 18.

— veniant etiam non petiti. VI. 318. 7. *sepp.*

Accessionem condemnationem an possit omittit lodes, qui secundum peritorem iudicavit per errorem. V. 873. 4.

Accessionibus obligationum ad eandem duntaxat exceptiones, quomodo reo principali. V. 1313. 5. *sepp.*

Accessionibus competiti exceptio iniuriandi. X. 672. 5.

De his regula iuris. IV. 1022. 2.

An homo ut rei venditum accedat, ut res homini vendito. IX. 1310. 3.

Accessoris exprimere necesse non est in rei vindicatione. V. 810. N. 9.

In Accessorio exceptionem parit sententia in principali lata. V. 1343. N. 7.

Accessus non tantum quomodo probetur. VI. 15. N. 6.

Accidentia an entis sita; & an incorporalia sunt accidentia. I. 918. N. 1.

Accidentalis forma contractus quomodo. IV. 3. N. 1.

Ius accretendi obtinet cum in heredibus sive testamentis, sive legitimis, tum in bonorum possessoribus. II. 465. 1. 466.

Accretendi ius quid sit; & cur haec vocetur. Quomodo eius origo, neque necessitas. II. 466. 1. & N. 1. & 468. 3. *sepp.* & N. 2.

— locum habet in uno herede, & in pluribus. II. 469. 7. *sepp.* N. 4. *sepp.*

De iure accretendi regulae iuris, & quomodo. II. 471. 12. *sepp.*

I. Accrescit portio deficientium; & quomodo deficient intelligantur. II. 472. 14. *sepp.* & 473. 18. *sepp.*

Deficientis portio accrescit, nisi sit eis, qui hereditatem non habuit transmissam; & hi quomodo sint. II. 472. 16. *sepp.*

II. Deficientis portio accrescit partem suam habentem heredi. II. 474. 20.

— item bonorum possessori, & fideicommissario. II. 474. 21. 22. & 471. N. 7. *sepp.*

— item heredi heredis, & cui per alium aut servum hereditas quaeritur. II. 475. 23. *sepp.* & 471. N. 9. *sepp.*

— non ei, qui hereditatem ex fideicommissio restituit. II. 474. 20.

— nec ei, qui fidem reus accommodavit, restituendi partem incapaci. II. 475. N. 11.

III. Heredis extranei deficientis portio semper ignoranti & invito accrescit: sui heredis non semper. Quando accrescit, & quando sinit, & quare. II. 477. 26. *sepp.* IX. 232. 2.

Quod iuris est in portione sui heredis absentis: idem in portione extranei restituti adversus additionem hereditatis. II. 480. 30.

IV. Deficientium portio cum olera suo accrescit. Et quare. II. 480. 31. IX. 711. 2.

Deficientis portio coheredibus accrescit pro portione hereditaria. II. 481. 3. & 486. 10. & 498. 26.
Cointestis portio solis cointestitis; defuncti accrescit omnibus. II. 482. 3. & 486. 11.

An ius accrescendi sit inter verbis cointestatos. II. 489. 16. *segg.* & 486. N. 10.

Deficientis portio potius accrescit in re dubiis verbis cointestato, quam distinctis. II. 489. 15. & 497. 25. & 491. N. 14.

— Vide *Cointestati*.

Ius accrescendi est inter coheredes cum ex testamento, tum ab intestato. II. 499. 28. *segg.* & N. 21. *segg.* IX. 383. 3.

— an locum habeat in contractibus. II. 475. N. 11, — respicit additione, II. 477. N. 14.

— nam ad emptoris hereditatis transiit. 475. N. 11; — so transiit in fideicommissarium eorum inventum. II. 616. 1. & N. 1.

Ius accrescendi pertinet etiam ad legatarios cointestatos. II. 890. 2. & 897. 6.

Legatarii deficientis portio accrescit collegatario cointestato, qui partem suam agnoverit. II. 891. 7. *segg.* Collegatarii pro qua parte portio deficientis accrescat. XI. 31. 6.

Quid iuris in usufructu. II. 892. N. 2.

Ius accrescendi an ad emptorem legali transiit. II. 892. N. 2.

Legatarii deficientis portio re & verbis cointestato non accrescit nisi volenti; reatum cointestato etiam invito. II. 893. 30. *seg.* & N. 3.

Deficientis portio pro qua parte cuique accrescat. II. 498. 27. & 894. 12.

Legatio distinctio accrescit sine onere; cointestato cum onere. II. 894. 13. & 895. N. 5.

— ovis in persona deficientis legatum non constituit. II. 896. 15. & N. 6.

An portio vicaria accrescat cum onere, si non in faciendo, non in dando consistat. II. 896. N. 6.

Accrescendi ius inter legatarios vetare potest testator. II. 468. N. 2.

— an & inter coheredes. II. 468. N. 2.

Iuris accrescendi non causa efficiens testatoris voluntas; an potius instrumentalis. II. 468. N. 2.

Iuri accrescendi inter coheredes quantum communis, aut secus cum eo quod servatur inter legatarios. II. 896. 16.

Portio portio quomodo accrescat. II. 477. 25. Usufructus etiam quiritas, & amissus accrescit collegatario. Et quare. III. 194. 9. *segg.* & 195. N. 2.

— accrescit etiam collegatario qui partem suam amisit. III. 196. 12. & N. 5.

Iuri accrescendi locum facit etiam in usufructu cointestato. III. 199. 23. *seg.*

Si alteri usufructus fundi, alteri fundus legatur: inter eos est ius accrescendi in usufructu. III. 200. 15.

Ius accrescendi non tollit repetitio usufructus legali & amissus. III. 200. 16.

Quid iuris, si in repetitione non totum usufructum, sed partem relegaverit testator. III. 200. 18.

Cessat ius accrescendi, si unicuique separatim potius rei usufructus legatur. III. 200. 18. & 199. 14. & N. 4.

— item si testator legaverit fundi proprietatem, dedeculo usufructu. III. 201. 19. & N. 5.

— item si alteri ab altero herede usufructus eiusdem rei legatur. III. 201. 20.

An ius accrescendi sit inter dominos servi communis, cui legatus sit usufructus. III. 202. 21. *segg.* & 201. N. 7. *seg.*

Accrescendi ius & in honorum possessionibus obtinet, & quomodo. VIII. 1205. 1.

Ius accrescendi est inter liberos emancipatos, non inter suos heredes. VIII. 1207. 2.

— immo nec inter emancipatos, ubi hereditatem oon aditum transmittunt. VIII. 1208. 5.

— cessat, ubi les municipibus dominium & possessionem transfert in heredem. II. 1041. N. 6.

Accusatio an iure dicatur adlio. V. 399. 8. & N. 6. VII. 43. 6.

— dicitur interdum adlio, sed minus penne. VI. 527. 11.

— sola non infamat; tamen interim ab honoribus repellat. V. 132. N. 18.

— persequitur vindictam criminis ad utilitatem Reipub. oon privatorum. VI. 527. 11.

Accusatio falsi adversus instrumentum profertur, & adversus testes. VII. 1237. *segg.*

— Vide *Instrumentum, Sententia*.

Accusationis defensio minor non aeternat. V. 1177. N. 10.

Adversus accusacionem amissam, vel omissam nulla in integrum restitutio. V. 1176. 8. *seg.* & 1177. N. 9. *seg.*

In Accusacione procurator oon dari potest. V. 1182. N. 5.

— insurandum oon deferret. X. 714. N. 9.

Accusator in iure adit interdum dictus. VII. 43. 6.

Accusator debet probare crimen quod iniecit. VII. 1107. 1.

— & lites quidem probationibus certis & indubitatis. VII. 1107. 2.

— non tamen luce clarioribus, ut vulgo male. VII. 1107. 2.

— potest probare delictum testibus & instrumentis, item iudiciis; & quibus; & quomodo. VII. 1106. 4.

De capitali crimine transigit, vel paciscens accusator in Turpissimum non incidit. VII. 326. 5.

— de non capitali si transigit, vates transigit, sed incidit in Turpissimum. VII. 336. 21. 337. 24.

Ab Accusatore exigitur in probatione criminum, quod ab actore in iudiciis pecuniariis. VII. 1106. 3.

Cur ab accusatore unanimitur requiratur iudicium probatur criminum. VII. 1107. 2. 3.

Accusatore non probante, reus est nihil praestitit, absolvi debet. VII. 43. 5. *seg.*

— etiam si reus atrocium criminum, ut maiestatis, & peculatus. VII. 43. 7.

Accusatore non probante, non potest iudex indicare oivos testes, & nova instrumenta adversus reum; sed cogitur absolvere. VII. 44. 8. — *ut*

— statum & sine illo pueri aliquando iudex pœnam statueri in reum criminis compertum. VII. 44. 9. & 1104. 6.

Acquisitio rerum quot & quibus partibus consist. I. 680. 9.

Principalis acquirendi causa qua; & qua minus principalis. I. 679. N. 6.

Quareor acquirendi modus iure gentium; qui & ad duo summa genera revocantur. I. 685. N. 1.

Acquirunt res vel iure gentium, vel factu nostro, vel vi, & potestate rei nostræ. I. 684. 1.

— factum illud quo acquirimus, est *apprehensio*; & in rebus velut dicitur *occupatio*; in alienis *traditio*. I. 685. 2.

— *Vide occupatio, traditio.*

Vi & potestate rei nostræ acquirimus facturam, & acceptionem. Quid utrumque. I. 793. 1.

— *Vide Factura, Acceptio.*

Acquiruntur unicuique res vel singulari, vel per universitatem. Quale utrumque. VIII. 1163. 3.

— de priore acquirendi modo quædam Tituli extent in *Institutionibus* & *Pandectis*. VIII. 1163. 3.

Acquirendi per universitatem modi quatuor; & quænam sint. VIII. 1163. 5.

Acquirimus aut naturaliter, aut civiliter. II. 1190. 4. VIII. 113. 9.

— quæ naturaliter acquiri, quæve civiliter dicuntur. II. 1191. 4. 1192. 6. VIII. 113. 9.

Civili acquirimus modo dicta; & cur etiam ad legatam, & fideicommissam pertinet. II. 1192. 6.

Civiliter non acquirimus per liberam personam. II. 1191. 5. 5.

Quæ res acquiri non possunt conditione sua. I. 681. 2.

— quæ ob inordinatam rerum alienationem. I. 683. 4.

Quomodo acquirat aliquis sibi, sunt impedimento personæ conditio, aut voluntas. II. 1152. 4.

— conditio personæ quibus occurrat, & quænam, II. 1152. 5.

— volentes cuique perpetuo obstat acquirere volentem, & quare. II. 1167. 31.

— quot & quibus personarum generibus acquirere sibi non licet ob interdictum illis commercium. II. 1166. 30.

— & quibus de causis commercium illis interdicitur. II. 1166. 30.

An quod sibi quærens non possit aliquid, hoc saltem aliis acquirere. II. 1169. 1.

Acquirimus per filio-familias & servos. An eadem hic utroque conditio. II. 1169. 3. *segg.* VIII. 109. 3.

— *Vide Filiofamilias, Servus.*

Per extraneas personas nobis acquiri nec obligatio potest, nec actio VIII. 119. 4. III. 955. 3. *segg.* & N. 1. XI. 1512. 8. 9.

— excepta possessione, & rei possessum usucapiendæ conditio. II. 1189. 2. & N. 1. VIII. 120. 5. & 111. 6.

— si illæ nobis, non per eas possidere velimus. II. 1189. 3. VIII. 111. 6. *segg.*

— *Vide bona fides.*

Si alter suis nominis nostro nomine uteretur; acquirat nobis etiam ignorantes conditio, & ius pignoris, quod numerationi accessit. VIII. 117. 1. *segg.*

Acquisitio, & recusatio, etiam necessitate; aditio, & repudiatio solis extraneis heredibus convocat. II. 331. N. 1.

Acquisitio hereditatis duo desiderat; ut & delata sit hereditas, & eadem suscepta. II. 331. 1.

Hereditas alius volentibus, aliis vel invitis acquiritur. II. 332. 2.

— *vide Heret*

ad Hereditatem acquirendam tria necessaria. II. 387. 1. IX. 412. 4.

I. Ut delata sit hereditas sive ex testamento, sive ab intestato. II. 387. 3. *segg.* IX. 337. 9. & 412. 5. *segg.*

— delataque perseveret. II. 390. 9. *segg.*

II. Io extraneo ut scilicet sibi delatam. II. 397. *segg.* I. IX. 337. 9. & 413. 12.

— idem dubitans aut ignorans adeundo vel repudiando nihil agit. II. 399. 2. & N. 1. IX. 414. 12.

Differunt hæc pars extranei a necessariis, & sola heredibus. II. 401. 3.

III. Ut possit heres adeundo, se, vel alterum, cui acquirat, obligare rei alieno. II. 406. 5. 1. IX. 414. 13.

— *Vide Papillas, Aliæ, Filiofamilias, Servus.*

Acquisitio hereditatis per extraneos nisi volentes non fit. II. 419. *segg.* I. IX. 337. 7.

Extraneus si meo conditos hereditatem adiverit, in integrum restituitur. II. 420. 5. *segg.* N. 2.

Hereditas extraneis heredibus delata acquiritur adeundo, aut pro herede gerendo. II. 421. 3. IX. 337. 7.

— *Vide Aditio, Pro herede gerendo.*

An hereditatem acquirere possit furiosus, insanus, impubes. II. 437. 1. *segg.* & N. 1. & 438. 3. & 440. 5. 4.

Acquiri non potest hereditas per procuratorem. II. 443. 3. & N. 9.

— nec per curatorem, aut tutorem. II. 444. 6. & N. 6.

Hereditatem acquirere potest pupillus, minor, prodigus tutor vel curator auctor; filiofamilias iussu patris. II. 445. 7.

Servus acquirere potest ex persona Domini, si is expecte possit. IX. 339. 1.

per filiofamilias, aut servum non acquiritur ulli volentibus. IX. 345. 1.

an filio delata hereditas patri acquiratur, si hic pro herede se gesserit, consentiente filio. IX. 347. 2. & 348. 4.

Ad acquirendam filio hereditatem an patris iussu, & filii consensu desideretur Iustiniano iure. IX. 348. 5.

Acquirenda hereditaria duo genera diversa, non plena. II. 421. 4. & N. 4. & 423. 5. *segg.* & N. 6. & 426. 9. & N. 9.

Acquisitio effectus duplex. II. 449. 1.

— prior, ut semel acquisita repudiari amplius non possit. II. 449. 2. & N. 1.

— posterior, ut quæcumque hereditas fuit sive commoda, sive incommoda, transeat in heredem. II. 451. 3. *segg.*

— *Vide*

- *Vide Commoda, & incommoda hereditaria.*
 Acquisitio legati debet constare, detractione videlicet, detractione inscriptione. II. 700. 18.
 — consensu vel legato dominium, etiamque praestatio obligationem. II. 870. 16.
 — nunquam damnosa esse potest. II. 872. 19.
 Actio publica quid sit, & quae ita per executionem dicta. VII. 13. 3. & 1247. 5.
 — quare appellatur publica. VI. 93. 1. VII. 13. 2.
 — Civilis criminalibus opponitur. Et unde utraque appellatio deducta. VI. 93. 1. VII. 14. 3.
 — cui & a quo exhiberi inspicienda licta iubet. VI. 94. 2. & N. 2.
 — gratis edendi pauperi. VI. *ibid.*
 — exhibenda denazat publica; & cui hinc potius quaeo privata. VII. 15. 4.
 — quibus petentibus exhibenda. VII. 16. 6.
 — ea sapienter petendi pluraquam semel exhibenda. VII. 17. 7.
 — a quo exhibenda. VII. 17. 8.
 — quo iubente, & cogente. VII. 18. 9.
 — qui exhibere debet, si iussus recusat, quomodo cogatur. VII. 19. 10.
 — quando, & quatenus circumdecti, & deleri possunt. XI. 347. 1. *segg.*
 Actio quae sunt in iudicio summario, non probantur ordinario. V. 970. N. 2.
 Actio prioris instantis deferri debet ad iudicem appellationis. VI. 443. 21. & N. 13.
 Actio simulata veritatem substantiam mutare non potest. VII. 1373. 1.
 Actorum publica, & certa fides, atque auctoritas. VI. 93. 1. VII. 13. 2.
 — verba licet emendare, dummodo sensus idem maneat. XI. 348. 4.
 — amissio quomodo probetur. VII. 1276. 12.
 Actio generatim quid sit, & unde dicta. IV. 515. 3. *segg.* V. 399. 3. VI. 517. 4. VII. 808. 15.
 Aedilia triplex est actio adversus venditorem; ad redhibendam, quanto minoris, & in id quod interest. III. 788. 6. X. 1313. 1.
 — *Vide Singulas fas loco, & Aedilium aedilium.*
 Aedilia adversus eum qui canem, verrem, asinum, aliudve quod nocere animal habet, qui vulgo iter sit. IV. 473. 4. & N. 3.
 Actio adversus agnomenforem constituta, quae, & quid persequatur. VII. 965. 30.
 — in heredem non datur. *ibid.*
 — Alibi corrupti. IV. 218. 17.
 — *Vide Alibi.*
 — Aquae pluviae accende, quae, cui, adversus quem prodita, & quae de re. IV. 539. 1. *segg.*
 — *Vide Aqua pluviae*
 Arborum furum castorum quid constituat. IV. 218. 9.
 — *Vide Arbor.*
 — Calvisiana quibus de rebus, & adversus quos constituta. IV. 435. 3. *segg.*
 — *Vide Calvisiana.*
 — Commodati directae, & contrariae. III. 904. 3. *segg.* & 1003.
 — *Vide Commodatum.*
 — Comuni dividendo, inter quos datur, & evictio rei gratis. III. 925. 2. *segg.* VI. 739. 4.
 — competit damnatae de communibus rebus. III. 926. 3.
 — & quidem ut communes res dividantur inter socios, & ita a communione effector. III. 927. 4.
 — in ea si agitur de re pecuniaria, socius partes suas et dividit solidas acceperit. III. 929. 5.
 — si de re, quae commodate dividi non possit, res contra ad iudicem, qui in solidam partis estimationem eodemmodo facio. III. 929. 5. & 928. 4.
 — differt ab actione pro facio in rebus, in pretioque, & iudicii potestate, atque exitu. III. 926. *segg.* 3. *segg.*
 — de Concessione, duplex, civilis, & criminalis. IV. 390. 6. *segg.*
 — *Vide concessio.*
 — Conducti. III. 823. 1.
 — Concessoria quid sit, & unde dicta. III. 99. 1. & 379. 1. VI. 569. 5.
 — quare datur etiam possidenti. III. 102. 4.
 — quid in hac actione probare debeat actor. III. 103. N. 3.
 — de usufructu cur soli competat usufructuario. III. 101. 3. 4.
 — competit adversus possessorem rei usufructuariae, cumve qui habetur pro possessore. III. 102. 6.
 — item adversus eum, qui possidenti usufructuario vim facit quominus usatur fructu. III. 103. 6.
 Confessoria de usufructu actione quidam actor petat. III. 103. 7.
 — quodam in hac actione officium iudicis. III. 104. 9. *segg.*
 — Confessoria adversus confesum in hac quaestione differt ab indicata actione. X. 386. 13. *segg.*
 — Confessoria pecuniae quamvis, cui, adversus quem, & quae de re competat. VI. 680. 2. *segg.* VII. 995. 7. *segg.*
 — *Vide Constitutum.*
 Corrupti servi actio comprehenditur edicti verbis in L. 1. D. de serv. corrupt. IV. 221. 4.
 — datur in duplum eius, quotiens ea recitit. IV. 221. 5.
 — domino datus directae. IV. 221. 6.
 — patet nullis; quid hoc illa minus habet. IV. 221. 7.
 — Damni infecti quid sit; quae de re competat, quibus, & adversus quos. IV. 506. 3. *segg.*
 — *Vide Damni infecti casus.*
 — Depositi directae, & contrariae. III. 904. 7. *segg.*
 — de Distrahenda rationibus quas ob res constituta. IV. 181. 5.
 — de Dolo quid sit, quid continet; quibus, & adversus quos, & intra quod tempus datur. III. 393. *segg.* 3. *segg.*
 — *Vide Dolus.*
 — de Decidit & effusis constituta de eo quod decidit, effusumve fuerit ea actibus in eum locum qua

- quā vulgo iter fit, vel in quo constituitur. IV. 437. 5.
- quid persequatur. IV. 437. 5. & 439. 6.
- quid commune eam actione L. Aquilam habet aut dissimile. *ibid.* & 439. 6.
- datur adversus habitorem. IV. 438. 5.
- etiam si alius eo ignorante, vel invito effuderit, aut deiecerit. *ibid.*
- quare. *ibid.*
- Habitator quis. IV. 441. 9.
- quid si plures sint habitatores. IV. 441. 9.
- an datur in dominum aedium. IV. 438. 5.
- quid, si eo ictu liber homo perierit, eive nocitum fuerit. IV. 440. 7.
- deiectionem, effusionemve quomodo accipiendum. IV. 440. 8.
- quid si de navi deiectionem. IV. 441. 8.
- Emphyteusiarum in rem ducta, atque nullis cui competat. II. 1276. 17. & 1289. 19.
- Vide *Emphyteusis*.
- Empii quibus de rebus competat, cui, & adversus quem. III. 807. 1. *sepp.* VIII. 1036. 8.
- Vide *Empio*.
- de eo quod certo loco propria actio cur prodita, & quis sit. X. 1057. 1. & 1063. 1. *sepp.*
- Vide *Locus*.
- Exercitoria quid; eiusque origo, & natura. IV. 565. 14. 15.
- Vide *Exercitoria*, *Exercitoria*.
- ad Exhibendum quare instituta. V. 909. 1. *sepp.*
- cui competat; adversus quem, & quibus de causis. V. 936. 6. *sepp.*
- Vide *Exhibere*, *ad Exhibendum*.
- Expilata hereditatis quae. V. 105. 2.
- Explicitoria qualis. V. 480. 39. & N. 45.
- Quomodo diffuset ab inofficiosi querela. V. 481. Not.
- Quibus, & contra quos datur. V. 481. N. 45.
- in Factum quae. Civilis & pretoria. VII. 543. 1. *sepp.* X. 1289. *sepp.*
- in Factum de alienatione mutandi iudicii causa quae. IV. 431. 4. & N. 2.
- de Calumniantibus, cui, & adversus quos, & quae de re sit evoluta. IV. 403. 6.
- de Damno dato quae, & quocumque, & quando locum habeat. IV. 429. 1. *sepp.* & 432. 3. *sepp.*
- de Incurando cor in factum. XI. 685. 1.
- cui datur, & adversus quos. XI. 692. 6.
- quid ex ea consequatur. XI. 697. 9.
- de Motuo inferendo quae. IV. 346. 11.
- de Peditio & suspensio supra eam locum quā vulgo iter fieri solet quae fit, & quae de causa facit iudicia. IV. 436. *sepp.* 4.
- quid persequatur. IV. 437. 4.
- cui competat. *ibid.*
- datur adversus dominum aedium, vel inquilinum, qui id possit habere, cuius casus potest nocere. IV. 434.
- possum habere quānam intelligantur. *ibid.*
- si id quod possum erat, deciderit, & nocuerit;

- datur actio in eum qui possit, non in domitium, vel inquilinum: nisi si possiderit. IV. 437. 4.
- si filiofamilias scortum a patre habuisset; nulla in patrem de pedio & suspensio datur actio. IV. 437. N. 1.
- de Recepto adversus naves, cauponem, stabularios duplex. IV. 441. 20.
- prior est de his, quam nautam, cauponem, stabularium, & vectores aut hospites invecta, importata, inductave, salva fore receperunt. IV. 441. *sepp.* 11.
- quid persequatur. IV. 441. 11.
- quare prior haec actio sit ex contractu, etiam si postea delictum egerit in ea re versari. *ibid.*
- datur & adversus heredem. IV. 443. *sepp.* N. 5.
- etiam actio in factum est ea de se proposita, & cui bono. *ibid.*
- Altera actio prodita de ite qui in navem, cauponem, stabulum illas sunt, si quid in his damni factum sit ab ite, quorum opera nautae, cauponem, stabularii navem, cauponem, stabulum exercent. IV. 443. 14.
- Ea quare sit ex quasi maleficio, & quam pecuniam persequatur. IV. 443. *sepp.* 12.
- datur adversus naves, cauponem, stabularios. IV. 444. 14.
- nisi tamen prodierit ex nolle damnum praestare, & vectores, viatoresve consenserint. IV. 443. N. 5.
- in heredem non datur. *ibid.*
- de Rationis quae de re, cui, & adversus quem competat. I. 639. 19.
- contra eum qui nec damni inflicti causa cavet, nec missum in possessionem admittit. IV. 530. 23.
- contra mentorem, qui falsum modum dixit. IV. 717. 13.
- contra eam, qui ius dicenti non obtemperavit. IV. 418. 17.
- contra eam, cuius dolo malo factum est quominus quis in iudicio sitat. IV. 434. 7.
- Familiae eriscuandae quid sit, & quae res persequatur. VI. 738. 2. *sepp.*
- Faviana quae, & quid a Pauliana differat. IV. 435. 3. V. 994. 17. VI. 665. 5.
- quasi Faviana, quae sit. V. 567. N. 4.
- Finium regundorum quae actio. II. 1237. 14. VI. 740. 5.
- & quare non sit actio bonae fidei. VI. 784. 44.
- 784. 47.
- Foneraria quae. II. 452. 11.
- Cur non sit ea bonae fidei. VI. 784. 45. 783. & 784. 48.
- Fusti quocumque. IV. 254. 9. *sepp.*
- Manifesti ob rapinum quae. IV. 366. 3.
- Actio furti adversus naves, cauponem, stabularios. IV. 439. 20.
- Hereditatis petitio civilis. V. 596. 1. & N. 1.
- Actio mixta; & quare. V. 597. 598. N. 1.
- est bonae fidei. V. 667. N. 1. 668.
- Pluricommissaria. V. 924. 10. VI. 784. 41.
- cui competat. V. 924. 10.
- Possessoria. *ibid.*

- an civilis; an vero pectoria. V. 923. N. 3.
- Hodie quomodo possessoria vocari possit. *ibid.*
- Si pias hereditatis pector. V. 745. 1. & N. 1.
- eadem fere cum petitione hereditatis; & quomodo ab illa differat. V. 745. *segg.*
- Hypothecaria que, cuius rei gratia instituta; ead. & adversus quem competat. VI. 913. 2. *segg.*
- an perfunctus actio tollatur, si creditor agat hypothecaria. VII. 847. 2. 848. *segg.*
- an vendi possit actio hypothecaria. VIII. 837. 14. 838. *segg.*
- vide *Hypotheca*.
- In iuriam duplex, civilis, & criminalis. IV. 214. 12. 215.
- quare Civilis dicta. IV. 215. 12.
- In iuriam actio civilis quid persequatur, & quibus competat, & adversus quos. IV. 215. 13. 14. 216. & 217. 15. 16.
- an vendi possit, & inde actio in emptorem transeat. VIII. 836. 8. 837. 9. *segg.*
- Actio iniuriarum criminalis que; cui competat, & quid persequatur. IV. 214. 12. & 215. V. 398. 399. XI. 375. 376.
- an sit in bonis nostris. V. 399. 400. VI. 530. 531. 532.
- Actio ex L. Cornelia de iniuriis. IV. 215. N. 10.
- ad Palinodiam. IV. 215. N. 11.
- Vide *Iniuria*.
- de inofficioso testamento. V. 421. 2. *segg.* & N. 2.
- In iussum quid sit, unde dicta, seu a quo. IV. 565. 13. *segg.* VIII. 68. 9.
- editio p. munis actio hac introdotta publicis utilitatis causa, & sacro domino-rem consensu probata. IV. 566. 15. VIII. 70. 17.
- qua ex causa, & qua conditione competat. VIII. 69. 14.
- adversus quem datur. IV. 566. 15. VIII. 69. *segg.* 15. 16.
- Interrogatoria qualis olim. V. 795. 10. & N. 15.
- Indicis quid persequatur. XI. 173. 1. *segg.*
- Vide *Indicium*, *Indicis actio*.
- Adversus eum qui in iudicem non obtemperavit. IV. 215. *segg.*
- quid persequatur. IV. 219. 220. 17.
- ex L. Aquilia quatuorplex. IV. 227. 7. 8. & N. 2. & 229. 1. *segg.*
- eius natura, neque usus. XI. 21. *segg.* & 13. 2. *segg.*
- Locati que. III. 823. 1.
- Vide *Locatio*.
- Mandati directi & contraria. III. 901. 1. *segg.*
- Vide *Mandatum*.
- Quod metus causa, qualis, & quid persequatur. III. 374. 23. *segg.*
- Vide *Metus*.
- Negatoria que, & qualis actio, cuius sit dicta. III. 387. 1. & N. 1. & 141. 9. VI. 570. 7. *segg.* & 572. 11.
- de servitutibus prodictis; non de corporibus rebus; & quare. VI. 586. 18.
- prae di donum competit, & quidem siue possideat, siue non possideat. III. 141. 10. & N. 2. & 387. 2. 3. & 388. N. 2. VI. 589. 23. 590. *segg.*
- adversus eum datur, qui prae di nostri libertatem inquietat. Et hic qualis. III. 388. 4. & 390. *segg.* 11. VI. 570. 9.
- peti actor in ea, ut declaretur prae di sui libertas, & ut rei sui libera sibi promittatur, & caveatur de eo non inquietando in eis libero sui rei. III. 388. *segg.* 5. 6. 7. & 142. 10. VI. 572. 10.
- item ut fructus, siue id omne quod actoris interest, restituatur. III. 389. 8.
- prae di libertas in hac actione a qua sit probanda. III. 389. N. 3.
- executio huius actionis adversus libertatis rei non firmi perturbatores, si eam sal non faciant, est missio actoris in possessionem bonorum adversarii. III. 390. 9.
- Negatoria gestorum duplex, directi, & contraria. IV. 134. 9. *segg.* & 137. 1. N. 1.
- Vide *Negatiorum gestorum*.
- Noctalis, que, unde dicta & quando locum habeat. IV. 577. 4. & 578. 6. & 578. 7.
- adversus quem datur. IV. 577. 5. 578. *segg.*
- Pauliana quondam; & qua de re competat. IV. 434. 2. V. 992. 17.
- Vide *Pauliana*.
- de Partu significando quando locum habeat; cui & adversus quem competat. VI. 701. *segg.* 5.
- de Partu pecoris actio que sit, & quando datur. IV. 475. N. 6.
- de Pauperie que sit; cui, & adversus quem, cuius rei causa datur. IV. 475. 6. *segg.*
- de Peculio quomodo, & unde, qua de re competat, & adversus quem. VI. 683. 1. *segg.* IV. 582. *segg.*
- quando annalis. VIII. 81. 20. *segg.* & 83. 36. *segg.*
- Vide *Demius Paterfam.*
- in Perfunctum ex testamento quem. II. 2096. 4.
- Pignoratitia directi quem. VIII. 15. 2.
- Contrarius quem. VIII. 15. 3.
- Directa debitori datur adversus creditorem, & quibus de rebus. VIII. 16. 4. & 20. 3. 4. 21. *segg.*
- Contraria creditori datur adversus debitorem de debitis de causis; & quae sint. VIII. 16. 5.
- Actio pignoris persequendi causa instituta, datur adversus heredes etiam populos; & quare. VIII. 593. 2. & 594.
- Actio pignoratitia quibus conditionibus competat. VIII. 16. 6. & 23. 1. & 51. 1. 52. *segg.*
- Actio de pignore repetendo siue sit pignoratitia, siue sit in rem, perpetuo competit. VIII. 55. 15. & 56.
- Populatus actio que, & cor ita appellata. IV. 436. 437. 4. V. 399. & 991. 15.
- an sit de eo quod nobis debeatur, & an sit in bonis nostris. V. 397. *segg.* VI. 527. 528. 12. & N. 5. 529. *segg.*
- populi est, non privati. XI. 375. 376.

Actio

- Actio de Posito, & suffragio popularis.* IV. 437. 4.
 — datur adversus eum, qui posuit, aut patitur ab alio positum, & prohibendi jus habet. *ibid.*
 An detur adversus patrem de eo, quod positum habet filiosum, seorsim habitans. IV. 436. N. 1.
 Si cadent quod positum fuerit, nocuerit, an detor actio adversus eum, qui positum habuit, an potius de moi nomine adversus illum, qui posuit. IV. 437. 4.
 — *Actio principis verbis ex contractibus incommuniis.* X. 1233. 2. *segg.* & 1235. *cap.* 10. & 1243. 1. *segg.*
 — quid sit, & cur ita dicta. X. 1273. 1. *segg.*
 — Huius actionis proprietas, quae. X. 1283. 1. *segg.*
 — Vide *Plura in Verb. Praescriptis verbis actio.*
 — Proculque quae actio. VI. 781. 41.
 — Publiciana unde dicta; quae ex causis competit, & eui; quid in ea actor intendat. VI. 617. 1. *segg.*
 — Quomodo sit actio in rem directa, sique utilis. VI. 637. 11.
 — Ejus formula quae, & an habet aliquid nisi admittum; & quare non habet a fictione. VI. 641. 642. 14. & N. 12.
 — Vide *Publiciana.*
 — Publiciana refectionis quid sit. VI. 647. *segg.* 1.
 — Vide paulo infra *Refectoria.*
 — Quasi minoris quid sit; quinam illius usus, & quoto tempore duret. XI. 1315. 1. *segg.*
 — Vide *Quanto minoris.*
 — Quasi Serviana, quae, unde dicta; ejus rei gratia sit comparata, & adversus quos. IV. 572. 13. VI. 674. 2. & 913. 2. *segg.*
 — Quod iusto quid sit, quam habet aequitatem, & adversus quos datur. VIII. 76. 6. & 81. 22. *segg.*
 — Receptitia quae ultim. VI. 682. 8. VII. 993. 1. *segg.*
 — adversus quem datur. VII. 993. 4.
 — & quomodo fuerit a Justiniano sublata. VII. 993. 4. & 994.
 — Redhibitoris unde nata, quid sit. X. 1314. 2.
 — cui competit, & adversus quem. X. 1316. 5.
 — quo temporis intervallo finitur. X. 1317. 6.
 — qua de re competit. X. 1317. 7.
 — quomobrem facit instituta, & quos habet juris effectus. X. 1317. 8.
 — in heredi venditoris io simpliciter datur; & quare non in duplitem. VII. 963. 14.
 — Vide *Edictum actio.*
 — Rei vindictio, quae actio, & quam proprie ita dicatur. V. 718. *segg.*
 — Vide *Vindictio.*
 — Rei usurae qualis offic. Sublata a Justiniano, & quare. VI. 789. 1. *segg.*
 — de in rem. Verbo, quae, & quatenus locum habet, & adversus quem datur. III. 792. 12. & N. 5. IV. 581. 22. VIII. 77. 78. 9. & 81. 82. 22.
 — Rerum amotarum quando datur, eui, & adversus quem. IV. 262. 23. 264. 25.
 — quibus conditionibus datur. IV. 263. 24. 264.
 — rem persequitur, ideo & in heredem datur. IV.

263. 23. VII. 963. 22. 23.
 — Refectoria quid sit, unde dicta. VI. 648. 1. & 652. *segg.* 5. & 656. *segg.* 12. & N. 4.
 — appellatur etiam refectio. VI. 657. N. 4.
 — an haec Publiciana. VI. 657. *segg.* 14.
 — quibus ea causis nascatur, & quae ex illis actionis merito. VI. 649. *segg.* 2. *segg.*
 — datur ex causis absente pacifice ad restituendam obsequationem. VI. 648. *segg.* 1. 2. & 649. N. 1.
 — competit ea ex restitutione actum adversus venditorem, praescriptionem temporariam, & adversus fententiam. VI. 649. N. 1.
 — datur eadem de rebus mere, vel dolo gestis refectio. VI. 660. 15.
 — an perperam, ut facit actor: an solius sono, ut plures possint. VI. 654. *segg.* 8. & 656. N. 3.
 — datur lo rem utilis adversus obsequationem. VI. 655. *segg.* 9. & 657. 13.
 — sed adversus praescriptionem temporariam ipsa, quae perierat, actio restituitur ope refectoria. VI. 657. N. 5.
 — an duplex actionis huius remedium: an unum. VI. 653. N. 2. & 655. N. 3.
 — an detur & actioni refectoriae quadriennium, quod datur integrum hodie refectio. VI. 655. N. 3.
 — Servi corrupti quid continent, & quatuorplex sit. IV. 221. 4. *segg.*
 — Serviana unde dicta, quae sit, quomobrem comparata, & quibus de rebus competit. IV. 573. 13. VI. 673. 2.
 — pro litro quomobrem prodita, & cur utroque directa. III. 925. 1.
 — Actio adversus haecum defuncti non transmittitur, licet eum contineat, adversus heredem. VII. 970. 44.
 — Stellionatus, quae. V. 127. 24.
 — ea Sublata, quae. VII. 191. 2. *segg.* X. 403. 1. 2.
 — de Dote, quae. III. 1066. 27. *segg.*
 — Vide *Dot.*
 — Subfidarius adversus magistratum. I. 476. 43.
 — Subfidarius damni infecti. IV. 506. 3.
 — de Suspectis testibus. I. 310. 2.
 — Personae ex testamento. Quae II. 1094. 3. 1095. *segg.*
 — quando effecator sit, aut plenior in legato rei debitor. II. 763. 30. 764. *segg.*
 — Tigni iuncti duplex. Utrique quid continent. I. 877. 4. N. 2.
 — Tributoria, quae. IV. 581. 11. VIII. 77. 7.
 — io heredem ex domini dolo oco datur, & quare. VII. 965. 32. IV. 594. 9.
 — quando fit obior, & quando minor actione de peculio. VIII. 77. 8.
 — Tridarius ab adde de dicta, non a tricio. X. 962. 2. & 970. *segg.*
 — Actio est in personam; qualis ea, & ex quibus

- causis competat. X. 981. 16 & 983.
- eorū competat, & aduersus quos. X. 983. 17.
- est actio stricti iuris, non arbitrarie; & an conuincio arbitrarie, in qua iudex rem estimat. X. 983. 18. & 984. *seqq.*
- Totius dicta quid continet. IV. 187. 5. & 182. 7.
- Contraria eorū datur, & quomodo. IV. 185. 1. *seqq.*
- aduersus falsum tutorem prodia non datur in heredem. VII. 965. 33.
- Venditi, seu ex vendito, quid persequatur. VIII. 1011. 1.
- Vide *Venditio*.
- Vi bonorum raptorum qualis, & quotuplex. IV. 1044. 1. *seqq.*
- Actio pro intentione actoris accipitur interdum. XI. 63. 1.
- Actio quibus ex causis ex alioquo contractu, vel facto iure potestatis eobis acquiritur. IV. 448. 3.
- Actio heredi an acquiratur, si ei filius potestatis fuerit defunctus. IV. 448. 4.
- ex contractu tutoris, curatoris, syndici, procuratoris, & custodie castella a magistrato actio utilis datur ei, ad quem ea res pertinet. IV. 445. 5.
- Actio omnis sive in rem, sive in personam vendi potest. VIII. 833. 1. *seqq.*
- Directa actio quid sit, & unde dicta. V. 978. 3. & N. 7. VII. 816. 22.
- vocatur ordinaria, civilis, & legitima. V. 978. *seqq.* N. 7.
- opponitur pretoria, & quatenus. V. 979. N. 7.
- quando utrum confuset. *ibid.*
- quando nulli opponatur, aut cum ista coconcurat. *ibid.*
- quid ab utro differat. VII. 817. 28.
- quo sensu opponatur actioni ad exhibendum. V. 995. 21.
- dicta etiam principalis, ubi opponitur contraria. V. 999. 5.
- cui datur. V. 978. N. 7.
- Directa actio significatio triplex, & quomodo. V. 1001. 27. & N. 23.
- contraria dicta eorū sit dicta, & quam vim habent. V. 1000. 25. & N. 21.
- Contraria omnis actio est bonae fidei. VI. 780. 39.
- omnis item utilis. V. 1001. N. 22.
- Actio utilis, quomodo & unde dicta. V. 979. 3. & N. 8. VII. 817. 29.
- an sit ex mente, & sententia legis; an ex eius interpretatione, seu extensione. V. 980. N. 8.
- quando civilis, & quando pretoria. V. 981. N. 8.
- eius vis & potestas est, atque directae. V. 981. 3.
- an in rem sit, vel in personam. VII. 826. 20.
- accipitur interdum pro efficaci. V. 982. N. 8. VII. 153. 4. XI. 853. 1. *seqq.*

- quando competat. V. 981. N. 8.
- datur in subdium directae; quomodo & in eius subdium actio datur in factum pretoris. V. *ibid.*
- an sine cessante manifest. VII. 826. 19.
- utrum transferre in alium possit, quicumque sibi actionem quaesivisset proprio nomine; & quibus modis transeri possit. VII. 117. 14.
- Actio significatio multiplex. VI. 519. N. 3. XI. 1689. 3.
- vocabulum latius acceptum & extraordinariam perfectionem continet. II. 627. N. 2.
- stricte & proprie quid significet. V. 1046. 8.
- quomodo a petitione differat, & a perfectione. XI. 1689. 4.
- Actiois verbo non continetur exceptio. XI. 1687. 1.
- praeterquam in iudiciis iudicis. XI. 1687. 2.
- item in replicationibus. XI. 1688. 3.
- Actiois definitio per singulas suas partes explicata. V. 390. 4. *seqq.* VI. 515. 3. *seqq.* ubi fute.
- *Ius* quam vim habeat in proposita definitione. V. 390. 4. & N. 1. VI. 515. 5. *seqq.*
- potestatem, an formaliam significet. V. 390. N. 1. ubi fute.
- continet actiones com in rem, tot in personam. V. 396. 7. N. 4. & 401. 10. VII. 816. 36. *seqq.*
- item praedicta, interdicta, restitutiones pretoris, & in integrum restitutiones. V. 402. 11.
- an & perfectionem eorum seruum, qui iudiciis officio praestantur. V. 402. 12. & N. 10.
- Actiois causae efficientes, materiae utem, & finis. V. 405. 1.
- Actiois origo quomodo spectanda. XI. 179. 4.
- Regula generalis, actionem alteri per alterum acquiri non posse, quomodo sit excipienda. XI. 1512. 9.
- alteri quantum auferri non possit, quomodo accipiendum. VIII. 828. 12. *seqq.*
- Quoniam perficitur actionem sibi invicem acquirere prohibentur. III. 646. 7. *seqq.*
- quoniam certis de rebus, aut certis modis acquirere vetare iure non possunt. III. 650. 12.
- Actioem edere quid sit. VI. 47. *seqq.* 1.
- Actio edicti speciem fortassis demonstrat. VII. 24. 5.
- edita recte dicuntur, quae & certum rem, & petendi causam, & genus actionis comprehendunt. VI. 50. *seqq.* 2. *seqq.* VII. 25. 6. *seqq.*
- in ea edenda nomen, & genus actionis oportet exprimi ex iure civili. VI. 61. *seqq.* 5. VII. 27. *seqq.* 10. *seqq.*
- secus ex iure canonico, quod ubique receptum. VI. 64. 5. & N. 13. VII. 27. 11.
- an ferri die edi possit. VI. 254. 1. & N. 2.
- Edendum actionem diversae iustitiae, & quomodo. VI. 47. N. 1.
- Edendum actionem mature quid sit. VI. 68. 4. VII. 29. 12.
- mutare, vel emendare licet ante litem contestatam; & an, & quomodo possit litem contestatam. VII. 32. 17. & 33. *seqq.*

— An materia licet in eodem iudicio post item contestatum: an novo iudicio sit opus. VII. 34. 18.
 Quæ actionem eandem nunt, an possit, vetere omiſſa, ad novam transire, antequam de priori iudicetur, & de ea res absolutur, si desideret. VII. 36. 20.
 — Et quondam qui, priore omiſſa, novam actionem instituit, priori illi renovataſſe intelligatur. VII. 36. 21.
 Quibus conditionibus actionis litæ mutatio concedatur. VII. 30. 13. 14. & 31. 15.
 Actionum summa diviſio in rectas, & obliques; civesque diviſionis explicatione, atque deſcriptio. V. 408. ſeqq. 3. ſeq.
 Actionum alim in rem, alim in perſonam. Iſta vindictiones, hæc condictiones appellatur; alim extraordinaria. V. 410. ſeqq. 5. 6. & 975. 2.
 Actionum cum in rem, tum in perſonam diviſiones propoſita, & explicatione. V. 415. 9. ſeqq. & 973. 1. ſeqq.
 An deſunt actiones mixta. VI. 543. 5. & 544. 8. ſeq.
 Actiones in rem atque ac in perſonam partim civiles, partim prætorias. V. 415. 9. & N. 6. & 975. ſeq. 2.
 — Æſtimate actiones quæ. VI. 621. 16. & 622.
 — Civiles, quæ. V. 976. 2. & 975. N. 2.
 Civiles & legitime actionum cauſa quæ. VI. 619. 12. 13.
 Ex civilibus cauſis quæ deſcendant actiones. VI. 616. 8. ſeq.
 — Prætorie unde ulteriores. V. 976. 2. & N. 4. & 477.
 — Extraordinaria, quæ ſint, & earum appellatio. V. 977. & 478. 2. & N. 5.
 Actiones in rem male pſi inducitur an ſunt prætorias, an vero civilibus ſimiles. V. 978. N. 4.
 Actiones prætorieſque quæ, & quæ illarum ſpecies. VI. 619. 1. & 700. 3. ſeqq.
 — earum ita vocatur, & earum in rem eſſe videri dicuntur. VI. 709. ſeq. 8. & 710. 12.
 — Vide *Præiudicium*.
 Actiones in rem ſcriptæ, quæ. IV. 381. 31. & 383. N. 3.
 Actiones vel rei perſecutorum, vel poenales, vel mixta. VI. 729. 2. ſeqq. & 733. 7. V. 996. 12.
 Actiones poenales quibus rebus diſtinguntur. VII. 964. 17. 965. 18. 19.
 — in heredes non dantur, ſed aliter ſi ex contractu, aliter ſi ex metuetate. VII. 964. 18. 963.
 — alim in duplum, alim in triplum, alim in quadruplum. V. 996. 12. VI. 745. 1. & 746. ſeqq.
 Actiones alim bonæ fidei, alim ſtriſſi iuris, alim arbitrarium. V. 996. 22. VI. 753. 1. & 754. 2. ſeqq.
 — Vide *Bonæ fidei*, *ſtriſſi iuris*, *Arbitrarie actiones*, *Iudicium bonæ fidei*.
 — item alim quibus ſolidum conſequuntur, alim quibus minus quam ſolidum. V. 996. 12.
 — alim directæ, alim utiles. V. 979. ſeqq.
 — Utiles quæ. V. 978. N. 3.
 — utiles etiam quæ ſunt civilis iure comprobata; & quare. VI. 622. 17.
 Tom. XII.

Directæ actiones poſt hereditatem reſtitutam mœnere apud ſuccenturum. II. 612. 3. & 613. N. 2.
 — utiles tamen tranſeunt in fideiſſicommiſſarium. II. 612. 3. & N. 2.
 — Hæc quomodo equivalet temporis ſine ceſſione. VIII. 829. 1.
 Directæ actiones non ceſſione tranſferuntur, ſed mandato. IV. 456. 14. 15. & 457. N. 8.
 — tranſferuntur item delegatione, & litis conſtitutione. VII. 825. 11. ſeqq.
 — Vide ſupra *Actio directa*, & *Actio utilis*.
 Actiones ſenſus vel civiles, vel criminiales. V. 103. 1.
 — civiles ſenſus, alim ex delicto, alim ex contractu, vel quæ; & quæ generis omniſque. V. 104. ſeqq. 2. ſeq. & 107. 5.
 — criminiales ſenſus tripliſci generis; & quæ. V. 122. ſeqq. 18. ſeqq.
 — Vide *Iudicia ſenſus*, *Infamia*, *Infamia*.
 Actiones hereditaria, quæ. IV. 589. 2. 590. VII. 927. 928.
 — quæ heredi competant, ſot cedunt heredi. IV. 592. 3. 4. 592. ſeqq. VII. 927. 2. 928. ſeqq.
 — Vide *Heret*, *Heredes*.
 Actiones temporales, quæ, & earum dictum. IV. 710. 4. & 714. 9.
 — ſinit ſolent ſecus, vel biennio, & interdum ſpatio ſex meſium. X. 718. 14.
 — tempus in illis mille. IV. 719. 17.
 Temporales actiones ſinitur ipſo iure. X. 723. 21. & 724. ſeq.
 — alim tamen legitime temporis illarum carſus interruptus. IV. 726. 23.
 Actiones a veteribus compoſitæ et *L.L.* 12. tabb., & quomodo. VII. 790. 1.
 — & quidem ſuam compoſitionem. X. 959. 13.
 — et elidi, earum formula iulio appellatur. VI. 716. 5.
 — certæ, & ſolemnæ, itemque vulgares, & officitæ, quæ, & earum dictum. X. 1285. 5.
 — ubi novæ a legibus introductæ, an veteres de eodem re conſtitutione, ſubſtant intelliguntur. V. 1005. 2. ſeqq.
 Ubi plures actiones competunt, una nec deſinit, an pleribus licet experiri. V. 1008. 4. ſeqq. VIII. 689. 5.
 De actionum concuſſa, & concuſſentium actionum uſu. V. 1011. 6. 1012. ſeqq.
 — Vide *Concuſſus actionum*.
 — Actionum forme veteri Romano iure neceſſariæ. V. 994. 20. X. 973. 5.
 — a Conſtantino Imp. ſublatæ. V. 994. 20.
 — nomina earum noſſe quam habent utilitatem. VI. 721. 1.
 — hodie nec nomina in illis inſtituendis neceſſaria. V. 994. 20.
 Actionibus inſtituendis ſatis eſt certæ, & conveniens egradi cauſa proponatur. V. 994. 20.
 Actio omnis cum in perſonam ſum in rem vendi poteſt ita, ut actio utilis adverſus debitorem; & utili

- lis in rem actio adversus eius vel possessorum statim transeat in emptorem. VIII. 833. *sepp.* & 808. 3. 4.
- an vendi possit, ignorare, aut luvio debeat. VIII. 809. *sepp.*
- Actioe venditæ, quomodo utiles actiones sequantur emptori sine cessioe.** VIII. 829. 1.
- Actioe venditæ, dominium obligarum rerum non transit in emptorem; sed ei tribuitur actio utilis eum in personam, tam in rem hypothecaris, creditoris cui pignori obligata res fuit, exemplo.** VIII. 831. *sepp.*
- *Vide Cessio.*
- Actor quis proprie.** IV. 1060. 2.
- dicitur pœtor. *ibid.*
- idoneus quicumque non prohibetur. Et quoniam prohibetur. IV. 1063. 6. & 1064. 7. *sepp.* & N. 8. *sepp.*
- *Vide, Servus, Filiofamilias, Paterfamilias.*
- sequitur forum rei, eum in civibus, tum in criminalibus; & quare. IV. 1221. 7. & N. 14. *sepp.*
- in citatione nominari debet; & quando. VI. 21. N. 13.
- edere tenetur reo instrumenta, & rationes; quomodo; & quando. VI. 75. 1. *sepp.* & N. 1. *sepp.* VII. 47. 1. & 49. 3.
- rationes suas cui edere reo cogatur, licet his uti nolit; alia vero instrumenta sua edere non cogitur, nisi illis usurus. VI. 77. 2. & N. 4. VI. 50. 5.
- contraria dicens non est audendus. VII. 950. 6.
- promissa in iudicio scripturas suspectas possidens, aut falsarias. VII. 1102. 2. *sepp.*
- & quidem ab eo iudice, coram quo produxit, licet alias non esset competens. VII. 1104. 4.
- quo in casu tria observata digna; & quæ. VII. 1104. 5. *sepp.*
- Actoris conditio nulla in re fieri solet iuris consecratione deterior.** IV. 936. 35. & 938. 37.
- eius est onus probandi. VI. 594. 26. VII. 1009. 1. *sepp.* & 1015. 2.
- Actoris partes obtinet possessor non sua causa, sed malis; & quomodo hi.** VI. 595. 28. & 596. 29. *sepp.* & 560. 33. *sepp.*
- Actoris partes obtinere, vel sublimare diverso modo recte dicitur quicumque pro actore se gerit in iudicio.** VI. 601. 35.
- Actore non probante reus obinet, quamvis ipse nihil præstiterit, cum in civilibus, tum in criminalibus.** VII. 43. 5. & 505. 3. X. 781. 782. & N. 6.
- sed & interdum res actoris iniuriando committitur; & quibus in modis. VII. 45. 10.
- Actor, communis utriusque litiganti nomen.** IV. 1059. N. 2.
- Actor. vide Civitas.**
- Actor a tutore constituitur ex decreto magistratus.** V. 222. 26.
- quibus ex causis. *ibid.*
- & quomodo constituitur. V. 222. N. 19.
- semper de reo caret, quamvis constet quod actor sit. Et quare. V. 274. 32. & 275. N. 28.
- appellare non tenetur, & quare. V. 346. 21. & N. 8.
- Actor non iudicis consilium debet ad universis.** V. 224. 18.
- Actor civilis ad certum causam, non ad quancunque causas generatim constituitur.** V. 227. 22. 23.
- quomodo constituitur. V. 228. 24.
- cavere debet reo de Civitate defendenda. V. 246. 5.
- & quondam de reo cavere debet. V. 273. 30. & 274. 31.
- a synasco quid differat. V. 226. 22.
- *Vide Civitas.*
- Actor servus quis.** IV. 757. 24.
- Actori servo recte solvitur. *ibid.***
- Actus generis & diffluentis speciei nomen. *ibid.***
- Actus quis.** VI. 94. 2. & N. 2.
- Actus publicum officium, ut olim argentarii.** VI. 99. 2. & N. 2.
- Actuariorum opera quæ.** V. 2. N. 2.
- Actum pro capto habendum esse quam sententiam habet, & quomodo ostendatur.** X. 110. 3. 111. *sepp.* & 113. 4.
- Actus ius significatiois quemvis contractum significat.** XI. 1705. 1.
- Plus valet quod actum, quam quod scriptum est.** VI. 1043. 8. VII. 1366. 2. *sepp.*
- Actus quivis iudicii requirit citationem.** VI. 11. N. 2.
- Actus legitimus est adoptio.** I. 309. N. 2.
- acceptatio. V. 950. N. 5.
- apertura tabularum. II. 403. N. 3.
- Actus ut valet, interpretatio capienda.** I. 122. N. 4. XI. 65. 7. *sepp.*
- Servus actus quid sit, & ante dicta.** III. 278. 8.
- eius definitio in quibusdam locis. exemplaribus vitiosa. III. 278. 8. & 279. 8. *sepp.* & N. 4.
- Actum habens ius potest & sine iumento.** III. 279. 9. & N. 4. I. 279. 9. & N. 4.
- Animalia omnia aq̃ dieuntur, non iumenta domesticata.** III. 281. 13.
- Actum pœtoris, qui prius iter pœtoris, an obliet exceptio rei iudicate.** V. 1349. 22. & N. 13.
- Ad cetera, ad licere in diem, in diem additio. Unde huc appellatio.** IV. 883. N. 1.
- In diem additio quid, & quomodo fiat.** V. 883. 1.
- quomodo differat a pœtoris de restitucendo. IV. 891. N. 1.
- Conditio propria in diem additionis quid sit, & quamnam continet.** IV. 883. 1. *sepp.*
- Res in diem addita non sit iumenta, si falsus emptor subducitur.** IV. 884. 3.
- an sit inempta, quolibet emptore meliorem conditionem offerente. IV. 885. 4.
- Ur res in diem addita sit inempta, meliorem conditionem ab alio offerri oportet. Melior conditio quibus collimitur.** IV. 886. 5.
- quid si venditor laque diem obliet, nulla herede relicto. IV. 887. 6.

Res in diem addicta, meliore conditione aliena, sit isempta, si emptor monuit adicere noluit, quod novus emptor adiecit. IV. 837. 7.

— non sit isempta, nisi venditor meliorem conditionem alienam admittat, & quid si ex parte tantum admittat. IV. 888. 8.

— quid si ex pluribus qui communem rem venderent, alii admittant, alii non admittant meliorem conditionem alienam. IV. 889. 9.

— quid si venditor posteriori emptori addicat in diem. IV. 890. 10.

— quid si pluribus rebus separatim venditis, & in diem addictis, alter communem emptor meliorem afferat conditionem. IV. 890. 11.

Res in diem addicta si sit isempta, quale sit emptoris, itemque venditoris, tam quoad rem ipsam tam quoad accessiones, commoda, & incommoda. IV. 891. 12. *segg.* & 894. 16. *segg.*

Cum res in diem addicatur, utrum venditio sub conditione contrahatur, an pure contracta resolvatur sub conditione. IV. 893. 14. 15.

Additio observatorum necessaria quomodo L.L. 12. *add.* *sublat.* XI. 313. 1. & N. 2.

— voluntaria relictis. XI. 313. N. 2.

— apud Hispanos in foro passim observatur, XI. 314. N. 2.

Addictus iudex quis dicatur. IV. 1380. N. 25.

Ademptum sub conditione, sub conerariis conditione datam intelligitur. II. 1027. 14.

Adimi hereditas codicillis non potest. II. 559. 28. & N. 14.

Legatum admittit quoda voluntate, verbis, vel factis indicatis. II. 824. 8. & 826. 11.

— quomodo hac voluntas pateat verbis. II. 826. 11.

— facta quibus significatur, quoniam sint. II. 826. 12.

— an inimicis supervenientes. II. 827. 13.

— an mortuo rei legatum in aliam sortem. II. 828. 14. & 829. 15. *segg.*

— an alienatio. II. 832. 23. & 833. *segg.*

— an eratio nomina legati. II. 835. 27.

Ademptio non valet, si quis id quod Sempronius amicis suis legaverat, Sempronio adimat. XI. 67. 17. *segg.*

Ademptio non adjuvanda ad interpretationem. XI. 58. 22.

Ademptum an censetur legatum, si rem legatam testator alii per si leuocommissum reliquerit a legatario, & deinde fideicommissum ademerit. II. 825. N. 2.

Ademptionis bonorum poena quando transeat in heredes. VII. 972. 52. 53.

Adiectio, sive addictio bonorum & pignorum quid, I. 955. N. 4.

Adiectio domini quam recte dicta, ascriptio. I. 954. 3. & N. 3. *segg.*

Adiectus quis dicatur, & quale jus habeat. III. 576. 3. XI. 1041. 1. & 1042. 3.

— nihil interest priori, an sequenti loco nominetur. III. 575. N. 1.

— solutionem accipere potest a volente fideiussor; & quo iure. III. 577. 3.

— acquiescat mandatorio. III. 577. N. 2.

— licet pupillus solutionem recte accipit sine tutore, & liberat debitorem. IV. 762. 32. XI. 1057. N. 16.

— etiam si numerus perdidit, quos ita accepit. IV. 762. N. 16.

Adiectus nec accepto ferre, neque novare, aut delegare potest. IV. 761. 31. XI. 1045. 4.

Servo adiecto solvi potest sine voluntate domini, XI. 1057. 8.

Adiecto recte solvitur non aliter quam stipulatori, eum stipulatore iuvato; & quotiens. X. 1109. 3. & 1110.

Si alibi quam in destinato loco solvatur adiecto, stipulatore iuvato, rata maset foris solutio, sed tamen loci utilitas salva est stipulatori. IX. 1111. 4. & 1112.

— & qua hic actione utilitas loci pretenda. X. 1113. *segg.*

— Vide *Salvere*, *Salutio*.

Adiecto solvendi scilicet an intercedat, statu eius mutato. XI. 1046. 6.

— Finitur I. Capitis deminutione quacunque. IV. 763. 34. 35.

— etiam emancipatione; quidquid contra nonnulli si sentiant. IV. 763. 35. & N. 17.

— nisi agatur de usufructu praestando. IV. 764. 36.

II. finitur petitione stipulatoris licet contestata. IV. 764. 37. XI. 1060. 11.

III. pecunia constituta, creditori, si ei nulli debitor se solutusum constituit. IV. 765. 38. XI. 1061. 11.

Adicio olim solemnis dicebat verborum formula, & qua. IX. 368. 6.

Adicio solemnis veteribus dicta *Cretia*. Et unde talis appellatio. II. 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.

Solemnitate sublati, mansit aditionis nomen. II. 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.

Aditio quid sit, & unde dicta; & quomodo differat a pro herede gestione. II. 421. 3. *segg.* & 422. N. 4. *segg.*

— an verba necessario requirant. II. 422. N. 3.

— dicem & conditionem respiciunt. II. 421. N. 3.

— fere animi destinationem requirit in ipso herede. II. 437. 1. & 442. 5.

— acta apertas tabulas olim fieri non poterat. II. 402. 4. *segg.*

— quid iuris hodie. II. 403. 5.

— retrotrahitur ad tempus mortis. II. 457. 27. & N. 7.

Aditioni nullum a iure civili praescriptum tempus. II. 372. 4.

— sed tamen iuri adeoque hereditatis triennio praescripti receptioni sententia. II. 371. N. 2.

— licet praescribere certum aditioni tempus potest testator. II. 372. N. 2. per Aditionem Vulgaris substitutionem expiunt. II. 230. 12.

— sed reviviscit, herede in integrum restituto adfertur aditionem. II. 256. 19. & N. 9.

Nisi hereditas adextat, pupillaris substitutio evanescent. II. 277. 23.

— E 2.

— Enclipitur subditio populi a milite facta. II. 379. N. 15.

Nemo cogitur extranei hereditatem suscipere, et nepis positionibus, quæ post aditionem accrescunt. IX. 365. 2. & 366. 3. 4.

An qui servit hereditatem sibi delatam, adire postea non possit. IX. 380. 2.

Ut hereditatem adire possit, de quibus rebus minime debet heres. II. 399. 2. & N. 2. 2.

Adire cogitur heres fideiarius. II. 577. 1.

— an sine exceptione. II. 578. 3. *seqq.*

— per quom cogi possit, & quibus remediis. II. 597. 1. *seqq.*

— si coactus adit, perdit quartam Trebellianam. II. 660. 11.

— adire non cogitur propter fideicommissa rerum singularem. II. 579. 7. & N. 3.

— Vide *Fideiarius*.

Aditu hereditas fit patrimonium heredis. XI. 586. 20.

Conditio, si adita sit hereditas, tacite inest in legatis & fideicommissis. II. 571. 1. & 1035. 2.

— expressa vitio exheredationem. II. 1039. N. 3.

Hereditas non aditu non transmittitur. IX. 346. 2.

— quavis sine vitio heredis adita non sit. IX. 355. 2.

Fideicommissum interdicti, herede moriente ante aditum hereditatem. II. 571. N. 1.

Inter adendum hereditatis ad heredes non transmittitur, & quare. II. 391. 12. & N. 3.

— Exceptiones eius regulæ quot, & quæ nam sint. II. 393. 13. *seqq.* & N. 4. 5. IX. 356. 4. *seqq.*

Inter adendum transmittit ad heredes filios suos heredes, & quare. IX. 343. *seqq.* 1.

— Vide *Transmissio*.

Adipiscendum possessiois causa quot, & quæ propo-
sitis remediis. IV. 343. 3. *seqq.*

— Vide *Interdicta*.

Adiudicare, Adjudicatio quid sit. II. 1238. 15. VI. 1010. 8.

Quomodo rerum equalitas in adjudicatione teneri possit a iudice. VI. 1010. *segg.* 8.

Adjudicatione dominium adjudicatum vel transferitur. VI. 1015. 1.

Aliena res, tanquam defuncti, adjudicatur dominium non transiit, sed præstata a coheredibus illo nomine evictio. VI. 1015. *segg.* 2.

Si res adjudicata fuerit evicta, omnia de eo canonice, quæ adio heredi adversus coheredes. VI. 1016. 3.

Adjudicationes, & condemnationes in iudiciis divi-
soris receptæ. II. 1235. 10. & 1238. 15.

— quibus in rebus locum habent, & quomodo. VI. 1009. 8. & 1014. 13.

An vel res, alteri eisdem rei usufructus possit adjudicari. VI. 1011. 9. *segg.*

Arbitræ familie eriscendum prædium, quod vel adju-
dicat, potest servitutem imponere. VI. 1013. 11.

Adjudicatio pignoris. Vide *Pignus*.

Admolecula quæ sit, & unde distat. VII. 188. 19.

Admolecula emptio, quæ. VII. 187. 19.

Admoleculatio alienationem rerum triplici. IV. 127. 1.

— voluntaria. *ibid.*

— necessaria. *ibid.*

— mixta. IV. 128. 1.

— Hæc inter quas locum habet. IV. 191. 1.

— totale necessaria. IV. 155. 1. *segg.* & 165. 1. *segg.*

Administratio interum quibus peritus consistit. I. 519. 2. *segg.* IV. 165. 1. *segg.*

— Vide *Tutor*. *Tutela*.

Administratio reipublice quibus in rebus præcipue
versetur. IV. 1101. 5.

Administratio. Vide *Civitas*.

Administratio non valet alienare bona sua, vel
pignori obligare. VIII. 1131. 2. 3 & 1132. 5.

— omnes rationes gestus sui conficere, & pen-
ti domino, aut socio totam rationem librum
edere teneretur. VI. 87. 2 & 88. N. 8. *segg.*

— circa moram præstati usus pecunie, quam in
usus suos venit. X. 1391. 45.

Administratio Civitatis si legatur, quando ipsi, aut
Civibus legatum retinendum videtur. II. 724. N. 3.

Administratio an liceat ex rebus, quas administrat,
emere. III. 653. 20.

Adolescent. Vide *Minor*.

Adoptio imago naturæ. I. 314. N. 6.

— quid sit, & unde distat. I. 309. 2. & N. 1.

— facta quoniam. I. 311. 3.

— fit apud Magistratum, apud quem legis actio
est. I. 316. 15.

— est actus voluntarie iurisdictionis. I. 316. 14.
IV. 1126. 9. & N. 16.

— requiritur actus. I. 317. 19.

— non iure facta potest a Principe confirmari.
I. 317. 20.

— per procuratorem fieri nequit. I. 317. 17.

— ratiocinatio testamentum. II. 130. 18 & N. 9.

— testamento subiri non potest. II. 774. 4.

Adoptionis forma, & solemnitas. I. 315. 13. *segg.*

— duæ species. I. 311. 4.

— inter in tribus positum. I. 317. N. 10.

Quod effectus interest, a parentem atque, an ab
extraneo quis adoptetur. I. 318. 21.

— Efficitur quis in naturalis, quis in adoptivo pa-
tre, quis in adoptivo. I. 318. 22. *segg.*

Adoptionis factio, quæ sit necessaria. I. 311. 5.

An consentire oporteat eorum, quibus adoptatus sit
agnatus. I. 315. 12. & N. 7. *segg.*

In Adoptionem dare quis possit. I. 311. 6.

— Quis dari possit, & an requiratur eius consen-
sus. I. 312. 7. & N. 2.

— dare, vel dari, aut adoptare an possit magi-
stratus gerens apud semetipsum. I. 316. 16. &
N. 9.

Adversus Adoptionem qui non resistunt in inte-
gram. I. 353. 18.

Adoptione dignitas potest augeri, non minui. I.
320. 25.

Adoptione dissoluta, manet tamen cognationis bonitas in matrimonio. l. 374. 21.
 Adoptare non possunt liberi pangenenda perpetuo inhabiles. l. 312. 8. & 313. N. 3. *seq.*
 — nec is, qui adoptandum plene potestatem non antecedit. l. 313. 9.
 — nec feminæ, nisi in solatium infirmorum liberorum, & ut filium habeant, heredemque legitimum: non ut habeant in potestate. l. 314. 10.
 — neque pater adoptivus filium quem emancipaverat, vel aliter dederat in adoptionem. l. 314. 11.
 — neque in fratrem sibi nemo alium adoptare potest. l. 314. 2. 3.
 Adoptari an liberi possint a parentibus. l. 310. 2.
 — idem ius habet pater in bonis adoptivi filii emancipati, atque patronus. l. 370. 13. & N. 4.
 Adoptivus iuris Civilis Comento sum in liberorum numero. XL. 93. 20.
 — an Constituantur in conditione: *Si sine liberis decesserit, aut si liberi habuerit*. l. 1060. 2. & N. 7.
 — Nobiles quoad genus non sunt. l. 319. N. 11.
 — An habeant ius patronatus. l. 291. N. 1.
 — Non excusant a tutela. l. 486. 13. & 487. N. 5.
 — quando, & quomodo adoptivo patri, aut naturali succedat. l. 1119. 5. & N. 4.
 — Ea statuto filius vocatur non venient ad successorem, nec feminas excludunt. l. 1110. N. 4.
 — in Francia generaliter non succedat. l. 1119. N. 4.
 — qui agere possint inofficiosi querela. V. 433. 1. & N. 4.
 in Adoptivis an solutis, & emancipationis discrimen substat. l. 1119. N. 5.
 Adoptivi parentes sine venia in ius vocari nequeunt a liberis. VI. 32. N. 22.
 — nec parentes, aut liberi adoptivi patronatum a liberis. VI. 33. N. 22.
 Adoptivi fratres an tutores leguntur. l. 435. N. 10.
 Adoptivus idem qui fideliuss, & unde ita appellatur. IV. 554. 1. & N. 1.
 Ascendentium successio. l. 1127. 1. *seqq.*
 — Vide *Parentes*.
 Adscripti quoniam, & unde dicti.
 Adventus sine consensu patris alienari nequeunt a filiofamilias. l. 1164. 25.
 — etiam alienatio firmetur iuramento. l. 1163. N. 13.
 — Eorum quale ius olim, & quale hodie. l. 1163. 25. & N. 12. *seq.*
 Rerum adventitiarum quæ potest, numero, mensurae constare, proprietates vero ad filium pertinent, sed ad patrem. X. 106. 3.
 Adversaria quid sint, & unde dicta. VI. 47. N. 1.
 Adversaria quis. V. 793. N. 2.
 Adhuc iustitia non efficitur ante sententiam. V. 98. N. 9.
 Adhuc damnatus testis esse nequit. l. 49. 15. VIII. 1180. 2.

Servus a Domino, cum qua se possit adulterio, nec manum poffit, neque hæres institui. l. 158. 29. & N. 18.
 Adulterum atriis sue qui occidit, an privatus eius hereditate. l. 839. N. 17.
 nec Adulter adulteram, neque hæc adulteram suam heredem instituere potest. l. 157. 28.
 Adultera pectus dorem, l. 1031. 7. & N. 5.
 in Adulterio deprehensa, licet absolvalet, infamia efficitur. V. 98. N. 9.
 Adulteram pater occidere potest iure civili. l. 338. N. 2.
 Multas ab uxoris adulteræ accusatione repellitur. 60. diem præscriptio, absque spe in integrum restitutionis, etiam minor sit. V. 1175. 7. & 1176. N. 7.
 et Adulter natus creditur esse mariti, quando non probetur contrarium. l. 301. 9.
 — etiam mater adulteri convicta sit. l. 301. N. 6.
 — & utro faciat se filium ex adulterio suscepisse. *ibid.*
 Adulteri causa admittit procuratorem, si agitur ad separationem. V. 176. N. 4.
 — pena hodie mors: olim non item. VII. 328. 6.
 de Adulteri crimine cur placeat transigere, non potest non licere. VII. 328. 7.
 Advocatus quis, & unde dictus. V. 38. 3. & N. 6. 8.
 — debet esse Christianus religionis sacris institutus. V. 54. 19. & N. 3.
 — quinquaginta annis iuris imperdide. V. 54. 19.
 — statum quasi solis heris quinquaginta annos quare hodie plerumque necessarium. V. 55. N. 37.
 In superioribus curis advocatorum numerus certus, & quomodo in advocato desideretur. *ibid.*
 — differat, ac eloquens esse debet. V. 55. 20. & N. 36.
 — non lucro, pecunieque inhiet. V. 56. 20. & N. 37.
 Advocatus officio procedere debet casum conditionis, atque doctrinæ. V. 57. 21.
 — An etiam descriptio in matricula. V. 57. 22.
 — novissime in advocatorem ordinem receptus ultimam tenebat locum, unde pariter ascendebat. V. 58. 22. & N. 39.
 — primus, seu Collegii primitivæ fisci delibebat patronus. V. 58. 22.
 — datus iudex in causam, in qua advocatum egit, relictus ut suspectus. IV. 1385. N. 6.
 iudici familiaris non relictus a causis agendis. IV. 1385. N. 6.
 Advocatus esse nemo potest in ea causa, in qua sit iudex. V. 58. 25.
 — an iure ipsa repellatur; an potius recusari debeat, qui in ea causa iudicare velit, in qua advocatum agit. V. 58. N. 41.
 — in causa appellationis advocare potest, qui in priori instantia iudex fuit. *ibid.*

etiam.

- clientibus suis funderet quod verum, iustumque existimaverit. V. 60. 28.
- causam clientis improbam, vel non accipere, vel decipere tenetur, simul ac iustitiam agnoscere. V. 61. 28. & N. 44.
- a fallaciis & cavillationibus abstinere debet, V. 59. N. 43.
- nihil sequendo utatur, ut aliorum captiones eludat, & frudem calculetur. *ibid.*
- a mendacio tamen caveat. V. 60. N. 43. & N. 4.
- causa civili in fidei, vel iure dubie patrocinari potest. V. 61. N. 44.
- criminali dubie patrocinari non debet contra reum. *ibid.*
- si sciens iustitiam licet fore, graviter peccat, & damnum parti laesi reficere tenetur. V. 62. N. 44.
- item si mala fide protrahat, impediat, perturbet causam principalem. V. 61. N. 44.
- secus si bona fide fecerit ex probabili ignorantia. *ibid.*
- quae ignorantia in Eo casus sit. *ibid.*
- quale instrumentum prestare debeat, & an sit in usu. V. 61. 29. & 62. N. 45.
- quomodo praevaricetur, & an etiam prodendo causam clientis adversario, & quae huius poena sit. V. 62. 30. & 63. N. 46.
- an salario fraudatus a cliente possit adversarium defendere. V. 63. N. 46.
- & quando si pro una parte consulendo respondit, aliam deinde possit defendere. *ibid.*
- non debet esse iudici iniurius, importunus, aut inverecondus. V. 63. N. 47.
- ab iniuria quoque partis adversae debet abstinere, & quae contra facientis poena. V. 63. 31.
- cavere debet ne lites protrahat, & proleat. V. 63. 31. & N. 48.
- de quota liris pacisci cum cliente prohibetur. V. 63. 32. & 64. N. 49.
- neque lite pendente contractus cum cliente inire potest, & quare. V. 63. 33.
- munera accipere, pendente lite, quatenus debeat. V. 63. N. 50.
- Si donationem accepit, lite suis, ob patrocinium praestatum, quatenus valeat. *ibid.*
- Advocatum non habentem magistratus dare debet: datus autem obtemperare, & quae non obtemperantis poena. V. 63. 34. & N. 51.
- Abesse quatenus liceat advocatis. V. 66. 35. & N. 52.
- Advocati factum an, & quatenus noceat clienti. V. 73. 2. & 74. 3. 4. *seqq.*
- Inter allegationem ab Advocato omissam iudex supplet. V. 77. 9. & N. 4.
- Advocatus non potest esse testis in causa, cui patrocinatur. VI. 3049. 13.
- Advocatus esse non potest, qui vel in perpetuum, vel ad tempus prohibetur. V. 52. 17. *seq.*

- prohibitus in perpetuum a causis agendis abstinere perpetuo, nisi appellaverit, vel fuerit a Principe restitutus. V. 53. 18.
- ad tempus prohibitus, eo tempore clauso, postulare non prohibetur. *ibid.*
- & quid, si prohibitus sit: *note se deinceps postulare.* V. 53. N. 32.
- apud Legem prohibitus an possit apud Praedem postulare. V. 53. 18.
- cui foro interdictum, advocare prohibetur. *ibid.*
- quibus actionibus Salarium petat. V. 69. N. 54.
- pauperum causas gratis suscipere compellitur. *ibid.*
- & operam illa gratiam operans peccat. *ibid.*
- Advocatus qui pro certo salario patrocinium causae suscipit, nec tamen pro eodem salario appellationem proficiat, & integrum salarium consequi debet, licet transiitione las fuerit. V. 68. N. 54.
- Advocato pauperum expedit constitui salarium. V. 70. N. 54.
- Advocatum non habentem in urbe datur is a Praetore. V. 36. 2.
- in provinciis a Proconsule. V. 37. 2.
- Advocatus, si per eum non sitit quominus causam ageret, etiam si mora occupatus fuerit, salarium retinere non debet. III. 1232. 16.
- Advocatus olim quinquam didi. V. 39. 3.
- idem postea patroni litium, & causarum occupati. V. 39. 3. & 37. N. 7.
- item causidici, & cur in appellat. V. 39. 3. & 40. 3.
- item rogati, & quare. V. 40. 3. & N. 12. *seq.*
- iustissimo iure quinquam sunt. V. 41. 4. *seq.*
- quot modis differant a procuratoribus. V. 41. 5. & N. 14.
- dicuntur causas orare. V. 36. 2. & N. 2.
- causas adesse, vel supervenire. V. 36. 2. & N. 3.
- facta causarum ambigebat dirimere. V. 36. 2. & N. 4.
- & in iure postulare. V. 36. N. 3.
- Advocati utriusque partis iudicis Evangelii iurare de calumnia trinent, & quid hoc iurando continetur. VI. 222. 13.
- hodie tamen ad consuetudinem non iurant. VI. 223. N. 16.
- Advocatorum usus cum reipublica, tum privatis maxime necessarius. V. 35. 2. & N. 1.
- munus, & officium quotuplex. V. 36. *seq.* 2. & 60. 27.
- allegationes plene verborum, et inanes rerum improbat. V. 56. N. 36.
- quot, & quae praemia, ac privilegia. V. 68. 37. *seqq.*
- alia a clientibus, uti honorarium, stipendium, salarium. V. 68. 38. & 67. N. 54.

— alia

— alia ex publico; veluti ut filiofamilias, quæ
lote acquisitæ ex causârem patrocino, sibi habet
lote pecuniâ quasi castrensium. V. 69. 39.
— item immunitas ab oneribus personalibus. V.
70. 40. & N. 55.
— an etiam a rebus. V. 70. seq. N. 55.
— item sibi patrocino. V. 71. 42.
— Clarissimorum, illustrium, superillustrum, per-
fissimorum, et consularium titulis, & dignitatibus.
V. 71. 42.
— item Prefectorum urbium, aut praetorianum. V.
72. 43.
Advocatorum liberis, aut hereditibus indulta privilegia.
V. 72. 44. seq. & 71. N. 56 seq.
Advocatus similes procuratores foenitales. V. 336.
seq. 3. & 335. N. 1.
— munus horum publicum. *ibid.*
Advocatus beneficium competentis nullo modo
competit. XI. 277. 1. seqq.
— Contrarium praeque sentent. XI. 277. N. 1.
Ædes generali prædij vocabulo continentur. III.
125. 11.
— an ob contumaciam dirui possint. VI. 116.
N. 1.
— restitutæ non sunt eadem, quæ priores. III.
165. N. 3.
— Si noxia in alienum collapsa vicino damnum
intulerint, quomodo in agere adversus eos possint.
IV. 476. 8.
— quod, agentibus nobis ut tollere liceat quæ
accidere, excipere possint. IV. 476. 9.
Ædium usufructus quid continet. III. 58. 8.
— an possit usufructus inhabitare cum aliis, &
quibus. III. 213. 3. seqq.
— An possit ædes suas occupare. III. 214.
6. seq.
— vel voluntate constitutis metiendus. III.
218. 15.
Ædes materiam vendendæ causa destrui non licet.
II. 1225. 28. VIII. 851. 44.
Ædium distandarum comparatio servitutis quoniam.
III. 253. 6. seqq.
Ædium liberis quomodo usucapitur. III. 407.
23.
Ædes qui locat alienas quasi suas, conductori tenet
in id, quod interest. III. 830. 15. & N. 6.
Si Ædes destrui velletur iussit, heres parere non
tenetur. II. 772. 2.
Pecunia in ædium restitutionem credit privilegium
habet. VI. 155. 8.
in Ædes totas se immittit, nisi caveatur damni no-
mine. IV. 519. 16.
— Vide *Damni infecti*.
Si quis, oborti incendiis a suis ædibus accendi causa,
vicini vellet incendere, non tenetur de eo *quod
vi, aut clam*: Sed si ad ædes interstitis ignis non
pervenit, coademonstrat in simplicium. IV. 335.
Ædibus sancta legari vetita. II. 760. 15. & N. 17.
— nisi Ædes illius ædificata. II. 767. 19.

— aut privatis ædibus locatis legentur ad opus
publicum. II. 761. 20.
Ædium usufructus legatio, si superficies perierit, ædem
usufructus non debetur. III. 162. 5.
in Ædibus an Emphyteus esse possit. II. 1251. 11.
& N. 6.
Ædem sacram ædificari stipulatus solitor agit. XI.
855. 1.
ad Ædes sacras confugiens, aut his intervens, an
portatur miserabilium privilegia. IV. 1235. N. 2.
in Ædibus sacris pecunie publicæ, & privatis servari
solum. IV. 821. 4. & N. 3.
Ædificium soli coherens cedit solo. I. 874. 1.
seqq.
— Sive quis in suo extruxit ex aliena materia.
I. 874. 1. & 875. 4.
— Sive in alieno solo ex sua materia. I. 874. 1.
— Quare. I. 873. N. 1. & 875. 4.
Ædificium ponere fructuarius quando possit. III.
91. 7.
— Inchoatum consummare non potest. III. 86. 4.
— potest vetustate collapsum. III. 89. 6.
— sublatum, eademque forma repositum an idem
quod prius, an aliud esse intelligatur. XI. 1348.
10. & 1345. 7.
Ædificium restituere alicui sublatum reponere. X.
406. 2.
ob Ædificii restitutionem qui credidit, privilegium
habet, & pignus. X. 405. 1.
Ædificia habitandi causa paria sunt prædij urbana,
& si ruri posita. III. 251. 3.
Ædificiorum modus, & forma publica. III. 270.
15. & 271.
Ædificare licet in suo, etiam non vicini incom-
modo. VII. 410. 8.
— nisi servitus vicino debeatur. VII. 411. 9. &
410. 8.
— aut veteris ædificiorum forma prohibetur. VII.
411. 9. 10.
Veteris ædificiorum forma, quæ. VII. 414. 12.
seqq.
Contra veterem formam qui ædificatum habet, ex
dignitate temporis defenditur. VII. 415. 14.
seqq.
Quando quis in prædio suo libero ædificare non
possit. VII. 445. 1. seqq.
An qui se iure servitutis ædificare in alieno assimi-
lat, materia domini amittit. VII. 444. 24.
Aliena materia, qua quis in suo ædificavit, prioris
domini manet. I. 876. 4.
— nisi religiosus locus adheret. I. 876. 7.
— Quæ hic actione materia domino caturus. I.
876. seqq. 8. & 877. N. 2.
An qui sciens aliena materia ædificavit in suo, pos-
sit hanc eximere, & domino restituere. I. 878.
9. seqq. & 877. N. 3. seqq.
Qui bona fide in alieno ædificavit ex sua materia,
dominium eius retinet. I. 884. 19.
— diruto ædificio vendicare potest. I. 884. 20.
& 885. 24.

- Secus edificio stante. I. 885. 17.
 — possit materiam pretium, & sumptus consequi exceptione doli mali, si ades possideat. I. 885. 22.
 — Quid si non ipse, sed dominus soli possidet edificium. I. 885. 23. & N. 8.
 Qui sciens edificat in alieno, nec actionem, neque remissionem habet sumptuum nomine. I. 885. 25. *seqq.*
 — Differunt ab hac opinione Cuiacius, & quomodo distinguat. I. 885. N. 9.
 — an malis sibi possessor possit es, qui possit tollere sine prioris sive lesione. I. 888. 28.
 Qui sciens edificat in alieno, an, & quando materiam donasse videatur. VII. 424. 25.
 Edificatioem inhibet operis novi nuntiatio. IV. 489. 15. & N. 14.
 — item alii modi affines. IV. 490. N. 16.
 — Vide *Donatus*.
 Edificare in illo ut liceat sine Principis permisso. I. 626. 3. 4.
 — Vide *Luserna*.
 Edicta, Rom. populi magistratus. I. 57. 10. & N. 3.
 — de quibus rebus edicta dabant. I. 57. 10.
 — inter exedenda flagitit etiam in non viles exerceant. IV. 1089. 11.
 Ediles fuere etiam in nonnullis municipiis. IV. 1111. N. 12.
 Edilium actiones *trig.* X. 1313. 2.
 — Vide paulo post *Edilium edictum*.
 — Stipulationes quæ, & unde didic. XI. 524. 28. & 527. 30.
 Edilium actiones pretiorum verbo comprehensa. VI. 621. 16. XI. 527. 30.
 Edilium edictum sua integritati restitutum. X. 1295. *seqq.*
 — non pertinet ad res donatas, neque ad res locatas: pertinet tamen ad res permutatas. X. 1309. 1.
 — verba ad iumenta, & mancipia dentantur: vi, & sententia ad omnes res venales pertinet. X. 1297. 2.
 — ad vitæ animi non pertinet: propter quæ adio eaemptio est, non redhibitió. X. 1301. 7.
 — ad res venditas, & earum accessiones pertinet. X. 1309. 1.
 — cessat, si universalitatem, ut peculium, vel hereditatem, accessorum dictam fuerit, & in ea sine corpora visio, seu morbofo. X. 1310. 2.
 Edilium edictum non pertinet ad sibi venditiones. X. 1311. 4.
 — adeoque nec rei fiscalis redhibitió datur, nec actio quæto minoris. *ibid.*
 Edilio edicto tres actiones conditæ. X. 1313. 1.
 — Redhibitió, cuius duæ partes, & quæ. III. 788. 7. *seqq.*
 — cui, adversus quem, quæ de re datur, intra quod tempus, & quæ eius fidei. X. 1315. 3. *seqq.*

- Actio quanti minoris. Quæ sit hæc, & quando ducit. III. 790. 11. X. 1325. 1. *seqq.*
 — Actio in id quod interest. Quid ea. An ex omnibus casibus administratur. III. 790. 12. *seq.*
 — et quæ pars edicti petis. III. 791. 13. & 796. 18.
 Egitudo corporis sola an faciendi testamenti facultatem suferat. VIII. 1341. 1.
 Impensum in agro invisi medicinam an repeti possit actione negotiorum gestorum. IV. 149. N. 2.
 Egyptii facta impunia relinquere. IV. 244. N. 2.
 — quibus conditionibus permittitur. IV. 245. N. 2.
 Apud Egyptios filiarum dentantur omnes esse patrem. III. 456. N. 14.
 L. *Ælia Sentia* quid prohibeat. I. 276. 7. *seq.*
 — Quatenus minoris XX. annis servum manumittere permittat. I. 266. 8. XI. 1177. 1.
 L. *Ælia Sentia* quomodo fuerit a Iuliano derogata in manumissionis testamentariorum. I. 266. 8.
 L. *Ælia Sentia* contraria stipulatio, eoque inutilis. XI. 1177. 2.
 — contraria non est, quæ minor alienum servum a domino manumitti stipulatur. Et quare. XI. 1177. 3.
 — contraria, quæ minor a debitore suo stipulatur servum sibi debitum manumittere: & quomodo. XI. 1178. 3., & 1179. 4.
 Equale nil aliud, sed alieni cuius hoc usus in iure. II. 695. N. 8.
 Equitas quid sit, & quatenus a iure discrepet. VI. 298. *seq. 5.*
 — An scripto iuri anteponenda. VI. 301., & N. 5. *seq.*
 — Duplex; alia specialis, alia generalis. VI. 304. 8.
 — An aliqua sit scriptis. I. 97. 13., & N. 5. VI. 304. 8.
 Equitas in omnibus, maxime autem in iure spectanda. I. 94. 11. VI. 300. 6. X. 810. 17.
 — legem temperat, & moderator ea sententia ipsius legis. I. 96. 12., & 97. 13. VI. 300. 6.
 — legem producit ad similes casus. I. 110. *seq.*
 6. VII. 204. 8.
 — plenius addibetur in bonæ fidei iudiciis, quam stricti iuris. X. 1140. 5.
 — inter exceptionum dicta. V. 223. N. 8.
 — Cerebrina, quam dicunt, excludenda. VI. 303. N. 6.
 Equitas fuit legis civilis. VI. 304. 8. XI. 1384. 3.
 Equitate ad ius aliquid tollendum vel non licet, nisi soli Principi. I. 98. 13.
 — ad ius temperandum ea licet uti cuique interpreti. I. 97. 13.
 Equitatis rationem diversitas actionum non excludit. VII. 1004. 7.
 Equitatem sequuntur contra iuris subtilitatem sapientia Curia. VI. 296. N. 2.

— sequi vocata expressa legia verba interpreti non licet. I. 98. *seq.* 1. & N. 6. VI. 303. 8.
Æquum hoc quid sit. VI. 209. 5. & 301. 7.
 in *Æquo*, & bono plerumque sub auctoritate scientie iuris periculose erratur, & quomodo. XI. 1383. 2. *seq.*
Æs communis. I. 654. 4. & 673. N. 2.
Ærui pecunia quæ. IV. 734. N. 10.
 — eam solvens non liberatur, *ibi*.
 Ad *Æruium* Principis delui quisam. V. 1063. N. 7.
Æs pro quolibet nummo. II. 459. 2.
Æs grave appendebant, non nunciabant Romani. IV. 839. 1.
Æs nostrum quid. II. 459. 2.
Æris prestationes unde dictæ pensiones, aut pensiones. IV. 839. 1.
 in *Ære* qui non habet, luit in corpore. VI. 36. N. 22.
Æs alienum quid. II. 459. 2., & 951. 5.
 — duplex. II. 459. 3., & 951. 5.
 — ipso iure divisum inter heredes pro hereditariis portionibus. VII. 223. 1.
 — ab hereditate ipsa vel contrahitur et negotiorum hereditariorum administratione, & ex defuncti fustentatione. II. 462. 9. *seq.*
 — sive a defuncto, sive ab hereditate contrahitur in pœnâ Falcidie ratione deducitur. II. 951. 5.
 — sed ab his heredibus solis, qui illud solvere tenentur. II. 955. 10.
Æs alienum hereditarium solvendum ab heredibus, non a legatariis, & quare. VII. 574. 1. a., & 573. 3. 4.
 in *Æs* alienum defuncti heres propter ipsam hereditatem succedit. II. 459. 4.
 — non tamen in id, quod penali edictione exigitur. II. 460. 5.
 ob *Æs* alienum acem aditici potest in servitutem credituri. VII. 851. 1. *seq.*
 — unica species accipitur, & quæ. VII. 851. 7. *seq.* & 852. 9.
Æri alieno defuncti obligatur heres, nisi hereditas non sit solvenda. II. 460. 6. & 461. N. 2.
Æri alieno defuncti pro quo parte heredes singuli teneantur. II. 461. 8.
Æri alieno incedendum non liberat. VII. 851. 1. *seq.*
Æstimatio. Vide *Assensus*, *Aquila lex*.
Æstimatio liberi hominis nulla. IV. 222. 7.
 — fructi legati an debetur. II. 778. N. 4.
 — rei legatæ, quæ in commercio non sit, non debetur. II. 778. 11.
Æstimatio rerum dotium quando constituit emptionem. III. 1053. N. 1.
 Licit *æstimatio* emptionem facit. V. 913. 23. & N. 8.
Æstimatio rerum ex communi, & vero pretio facienda, non et privata cuiusque affectione. II. 941. *seq.* 14. & N. 11. V. 970. *seq.* 8. & N. 4.
 — quando ex privato affectu fieri possit. V. 971. 8.

Tam. XII.

In *Æstimatione* rei petiti quoddam tempus debet spectari. VI. 323. 1. 324. 327. 7. X. 348. 5. 6. 349. *seq.* & 999. 2. *seq.* XI. 1119. 1. 1120. *seq.*
 in *Æstimationem* petiti rei sit condemnatio necessitate, vel equitate. VI. 323. 1. *seq.*
 — Necessitate, vel quis res perdidit, vel quis deterior facta sit. VI. 323. 2. X. 1002. 4.
 — *Æquitate*, quatuor de causis. I. Cum debetur aliena res, quam dominus in bono pretio vendere voluit. VI. 325. 3.
 II. Cum servus legatus petitor, qui pater, aut filius naturalis est heredi. VI. 325. 4.
 III. Cum res commodate dividi non potest, ubi res uni adjudicatur, eo vicissim in *æstimationem* partis alteri damnato. VI. 326. 5.
 IV. Cum res, quæram *æstimatio* identidem metatur, ut in his, quæ pondere, numero, mensura constent, seu die solvere non fuerit. VI. 327. *seq.* 6. 7.
 Rerum quæ pondere, aut mensura constent *æstimatio* facienda, vel ex tempore quo convenit ut redderentur, vel quo agitur. V. 327. 7. X. 348. 5. 6. 349. *seq.* XI. 1119. 1. 1120. *seq.*
 — Speciei petiti faciende *æstimatio* quæque plurimi fuit tempore moræ. VI. 324. XI. 1001. *seq.*
 In *æstimationem* petiti rei non fit condemnatio, ubi generaliter petitus homo, equus, bos, vel alia species in genere. VI.
 Quando ad rem *æstimandam* spectari oportet eadem tempore in bonæ fidei contrahibus, quæ spectantur in strictis iudiciis. X. 373. 23. 374.
Ætas minor quando finitur. V. 1083. 2. & 1081. N. 1.
Ætas probanda minori petenti in integram restitutionem. V. 1144. 20. & N. 23. & 1145. N. 25. VII. 1035. 3. & 1053. 6.
Ætas senilis procuratoris in ea causa est ei revocandi post litem contestatam. V. 372. 7.
 — Non tamen iudiciale. V. 371. N. 5.
Ætatis probatio, sententia minime secuta, ius non facit in illis causis, nec quoad alias personas: sententia vero hanc post causæ cognitionem facit. V. 1244. N. 23.
Ætatis probanda causa an principaliter aditi possit iudex. *ibi*.
Ætatis lubricum quid sit, & unde dictum. V. 1127. 1.
 — cum presumitur, eo probandum. V. 1145. 20. & N. 24.
 Numerus liberorum supplet *ætatem*. V. 1151. 3. & 1152. N. 4.
Ætatem scilicet consentiens cognati maiores *ætate*. V. 1136. 13. & N. 12.
 Affidare causam quid. I. 487. 15. & N. 8.
 Affidare causam non excusant. I. 486. 15.
 Affidatum impedimentum non excusat. V. 1063. 7. VI. 106. N. 17.
 Affectio in eviti bona. V. 1107. N. 1.

G a

— uia

- non cadit in res, quæ pondere, numero, mensurae constant. VI. 356. 5. & N. 6.
- Affectionis iurisdictionis quale, & quosque. VI. 338. 6. & N. 4.
- Afflictio ratio non facit ut quis in criminalibus, procurator esse possit. V. 178. N. 5.
- An ob id quod ratione affectionis interdu, in integrum restitutio concedatur. V. 1307. N. 1.
- Afflictio iure indulgenti aliquando. VI. 355. N. 5.
- et Afflictione preter rerum non estimatur. II. 941. 14. & N. 11.
- Affectus uolens viset paternum. II. 95. N. 1.
- Affili ed agendum pro affini admittitur sine mandato. V. 214. 10. & 213. N. 10.
- iudex seu iudex. IV. 1384. N. 6.
- Affinitas diremptis locum facit recitationi suspecti mendaci. V. 363. 28.
- Affinitas nulli gredus proprii dicitur, sed quasi gradus iure Canonico. III. 943. N. 3.
- Afirmare quis non debet quod ignorat. V. 1135. 11.
- Qui affirmat iudicium eligere esse bonum nomen, seu solvendo patrem, ut aliquis ei pecuniam credat, non obligatur iure Civili, sed iure Lubecensium. III. 861. N. 8.
- Afirmatio interdum verbis elegantibus continetur, & contra. VII. 1056. 10. *sepp.* X. 647. N. 2.
- falsa veritatem rerum non mutat. VII. 1057. 6. VIII. 762. 3.
- Afirmatus est probatio. VII. 1009. 1. *sepp.*
- Quid si uterque affirmet. VII. 1055. 1. *sepp.*
- Agere quid in servitute adit. III. 279. 8. *sepp.*
- Agere & facere quomodo didicimus. III. 593. N. 1.
- Agendi verbum quoad iudicia quo sensu accipitur. VI. 517. 4.
- Quod vixit circumfertur, agere non valenti non *currere praesumptionem*, perpetuum non est. I. 1178. N. 12.
- Agere qui sequuntur. IV. 1064. 7. *sepp.* & 1063. N. 8. *sepp.*
- Agere & reus dicitur. IV. 1061. N. 5.
- Ad agendum vias procurator appellare tenetur, si vixit sit. V. 340. 6. & 339. N. 3.
- Aggerem vi equæ delectum potest vicinus, ne sibi aqua nocere, postulare ut sibi eam restituere liceat suis sumptibus. IV. 543. 4.
- Agitatores qui, & eo infames. V. 94. N. 1.
- Agnesi unde dictum. II. 130. 18.
- Agnesi suum heredem quid. II. 129. *sepp.* 18.
- Differentia inter questionem sui heredis, & iam nati praesumptionem. II. 130. N. 3. *sepp.*
- Quasi equatio sui heredis quomodo contingat. II. 130. 18. & N. 9.
- utraque rumpit testamentum. II. 129. 18.
- sed non militis. II. 313. 10.
- nec codicillos penitusfamilias. II. 554. N. 6.
- An filius agnatus patri. II. 344. N. 6.
- adoptatus quibus sit agnatus. I. 319. 14.
- Agnatus etiam remotos prioris uterius fratre quoad bona paternæ moribus Francorum. II. 1148. N. 15.

- Agnati in successione formisturum olim praeferebantur liberis. II. 1115. N. 2.
- soli vocabantur ex *LL.* 12. *ad.* ad successorem possunt. II. 1135. N. 1.
- Agnatorem & cognatorem sabine differentia, & quibus in rebus. II. 1135. 2. & N. 1.
- tunc penes quos sit. I. 434. 10. *sepp.*
- Agnos quare ius verus pateris cognatis. II. 1135. N. 1.
- In Agnosorem successione sole attenditur gredus praerogative. II. 1148. N. 15.
- Agnitio hereditas in dictum ad eadem. II. 427. 9.
- Agnitio suprema voluntatis testatoris ad quasi contractus. IV. 124. 3. *sepp.*
- a quibus sit, & quomodo. IV. 125. 4. V. 499. 4. 5. & 500. *sepp.* IX. 645. 3. & 353. 1. 2.
- obligat heredem creditoribus hereditariis nomine defuncti & suo. IV. 125. 5.
- item legatariis quasi ex contractu. IV. 126. 6.
- obligat & legatarios singularem rerum ad ea praestanda, quæ ipsi testator iniunxit. IV. 127. 7.
- excludit inofficiosa querela. V. 499. 4. 5. & 500. *sepp.*
- Agnitio legati quid sit. II. 843. 1. IV. 125. 4. IX. 646. 4.
- dos desiderat, & quæ. II. 845. 4. *sepp.*
- dominium rei legatae sine traditione a testatore in legenerium transfert. II. 850. 15. *sepp.*
- excludit querelam inofficiosa testamenti, sed est tunc vetus, aliter novo iure. V. 499. 4. & 501. 6. *sepp.*
- non temere actionem ad legitimam supplementum. V. 504. 10.
- Agri coeundi causa quæ sunt, de his non est actio aquæ pluviam accendæ. IV. 544. 8.
- Agri hostiles iure belli cepi sunt populi, eos privatorum. I. 781. *sepp.* 9. & 761. N. 2.
- quadrifariam parvi. I. 841. N. 6.
- limitati quænam, & cuius iuris epud Romanos. I. 840. 8. *sepp.*
- quænam hodiernis moribus. I. 846. 14.
- Ad agros cultum res necessaria quæ in usu laici habeantur. IX. 1086. 1.
- pignori sponte iudicis iure veniunt. IX. 1087. 2.
- conventionem si fuerit obligata, vendi etiam possunt, & quibus personis. IX. 1087. 3.
- & quando pignoris iure capi, & distrahi possunt. IX. 1087. 5.
- Quot & quibus casibus pignori utiliter dari possunt. IX. 1088. 6.
- Agricola qui morbo dei fructus aridos, potest eo nomine exigere octavam partem modii in singulis annos ex iure Civili. VIII. 413. 1.
- qui aliis quam agricolis, potest exigere centesimam. VIII. 416. 6.
- quam & ex agricolis potest exigere, qui ei multo dei fructus liquidos, parte vltima, & oleum. VIII. 417. 10. *sepp.*

Agricolae qui pecuniam dati inusum, potest usura nomine solum exigere, siue triennem centesimum, & amplius aliquid. VIII. 415. 4.

— Vide *Ex ditione, Finis agri*.

Quare ius novum & quodammodo aridos, & quod pecuniam motum illatum est in agricolis. VIII. 415. 4. & 416. 7.

Agrimenfor de culpa levi non tenetur singulari iure, & quale sit. IV. 690. 25.

Agrimenforis opera publice utilis. *ibid.*

Adversus agrimenforem datur actio de dolo perpetua: non tamen adversus heredem eius, & quare. IV. 717. 13.

Album indicum olim indusum, idque duplex. IV. 1378. 12. *seq.*

Album edictum quid. IV. 217. N. 16.

— an ab eo diversum album formularum. VI. 47. N. 1.

Albi conregi actio quae, & quod iniuria genus persequitur. IV. 218. 17.

— quae corruptumque patens. *ibid.*

— nostris moribus qui hac actione tenentur. IV. 218. N. 17.

A/a quid, & in quibus versetur. X. 1405. 11.

A/a lades plerumque non abest a fasside, mendacio, & peritio. V. 106. N. 6.

Quod ex a/a debetur, de eo actio non est, & amittitur repet potest. X. 1405. 13.

An actio de a/a fuit simula. V. 106. N. 6.

A/aesio an infamia. *ibid.*

— a/a parva praeiuri restituentem non tenetur, ubi frande usus sit. *ibid.*

Alexander imp. plures iuriconsultissimos viros sibi in omni re agenda assidentes habebat. V. 7. 4.

Altera res, sui heredis propria non coadiutor universalis sit leicommisio. II. 616. 7.

Aliena rei commodum quod contrahentes valet. III. 997. N. 3.

Alieno rei legatum an valet. II. 768. N. 14.

— legatum utile, si testator alienum esse scribit: inutilis, si putavit suum, nisi contra testatoris voluntatem appareat ex contextu. II. 769. 38. 39. & N. 15. 17.

— condictio: autem docamur aut ea persona legatarii. II. 769. 40. & 770. N. 16.

— aut ex persona domini rei legatarii. II. 769. 41.

Aliena rei pignus eum valet. VI. 896. 9.

— rei domino potest debitor quodam eum convalescat. VI. 896. 10. *seq.*

Utrum directa an utilis actio hypothecaria creditori datur. VI. 897. 11. *seqq.*

— & an creditori datur retentio. VI. 901. 17. *seq.*

Aliena rei subactio quinquies. IV. 241. 2. *seq.*

Aliena rei venditio valet venditoris, non autem domini damnum, V. 768. N. 9.

Aliena rei traditio, nec dominium transfert, nec domino nocet. VIII. 1105. 17. *seqq.*

Aliena rei venditio, & tendit an & quae actio domino adversus venditorem tribuatur. VIII. 1106. 21. 22.

Alienam rem nemo sine consensu domini potest alienare, nisi hanc facultatem a speciali iure acceperit. VIII. 1101. 3. & 1102. 3.

— consensu domino quivis alienare potest. VIII. 1101. 1. 4.

Aliena rei alienatio facta ignorant domino non valet, etiam si is instramento alienationis subscribat. VIII. 1101. 5.

— sicut, si sciens subscribat, nisi tamen subscribat ei testis. V. II. 1101. 6.

Aliena rei traditio & alienatio, quae ab initio nulla, evenit confirmatur, I. si dominus ratum habet. VIII. 1102. 13. *seq.*

II. si dominus venditori succederit. VIII. 1103. 15. III. si emptor, cui tradita est, rem acceperit. VIII. 1104. 16.

Aliena rei possessionem qui mala fide occupavit, pro pradone habetur. IX. 951. 1. *seqq.*

— quid si iusta de causa putet esse rem suam, quae erat aliena. IX. 953. 4.

Acquisitio alienae rei, quam quis in se transferendam curavit per metum, concussionem, aut dolum improbat. IV. 355. 1. *seqq.*

Alienatio generalis accepta quid sit. II. 1241. 3. VIII. 1112. 19.

— interdictum aut testamento, aut conventionem, aut lege. II. 1215. 3.

— testamento quomodo, & quo iuris effectu. II. 1215. 4. VIII. 1110. 5. *seq.* IX. 601. 1.

— conventionem quomodo, & quid hac alienationis prohibitio differt a superiore. II. 1216. 5. VIII. 1110. 4. & 1111. 6. *seq.*

— ratione sit conventio hanc, ac denata rei alienetur. VII. 727. 1. & 729. 2.

— & an alienationem potest securam ratum efficiat. VII. 730. 3. *seqq.*

— legem quomodo, & quibus ex causis. Huiusmodi genera quatuor. II. 1217. 7.

I. ut constituitur ea re dominia, qui sui natura res suas administrare non possunt. II. 1218. 9. 10.

— aut quibus legem prospectum voluit ob periculum malae administrationis. II. 1218. 11. *seqq.* VIII. 1109. 2.

II. ut constituitur dominis finalis, & rei alienari prohibita. Quae interdictio variatur tribus in rebus, & quae sunt. II. 1223. 22. *seqq.*

III. ut constituitur Civitatibus & Reipublicis bono, & quare rerum hinc alienatio vetitur. II. 1224. 28. *seqq.*

— item ut constituitur Ecclesiis. Canonico & Civili iure prohibita, & quomodo rerum Ecclesiae alienatio. II. 1221. *seq.* 19. & 1229. *seq.* 10. & N. 2.

IV. ut constituitur rei alienari vetitur. II. 1229. 35.

Quid effectu interdicti, lege an conventionem prohibita sit alienatio. VIII. 1111. 5. *seqq.* XI. 1638. 10.

Quando rata sit alienatio rei, quam testator alienari prohibuit. IX. 603. 3. *seq.*

Ubi lex alienationem prohibet, voluntariam inhibet, non necessariam. II. 1230. 37.

Alie-

- Alienatio rerum popularium quatenus tutori, vel curatoris permittitur. I. 326. 15. *sepp.* & 535. N. 4.
- & quibus et causis permittitur, aut simul. I. 529. 21.
- pupillo utilis esse debet. I. 529. 22.
- Alienatio morandi iudicii causa facta quando eisdem coarctetur. IV. 323. 4.
- De alienatione iudicii morandi causa eisdem perdetur ad actiones in rem, non ad actiones in personam. IV. 321. N. 3.
- Alienationis prohibita coniect non modo translationem domini, sed etiam quolibet aliam, quae in aliquod remittitur, aut alius in re nostra constituitur. II. 1229. 36.
- tria continet. I. pleni domini translationem. II. 1229. 36. VIII. 1112. 10.
- siue sit aperta domini voluntas, siue tacita. VIII. 1112. 11.
- abalienationem domini. II. 1229. 36. VIII. 1113. 13.
- II. emendationem ius domini proximi, scilicet emphyteusis, & superficies. VIII. 1113. 14.
- III. in omne, quod in re constituitur, puta in pignori, usufructu, & servitute praediorum. VIII. 1114. 15.
- quomodo prohibitiones alienationis comprehenduntur pignori. VIII. 1114. 16.
- quomodo constitutio usufructus comprehensa intelligatur. VIII. 1115. 17.
- quomodo praediorum servitutes. VIII. 1116. 18.
- & quomodo prohibitionis alienationis effectus. VIII. 1116. 19.
- Alienationis duo genera summa, nempe vel singularum rerum, vel per universitatem. XI. 1630. 13.
- Alienatione rei legum necessaria non extinguatur legum. II. 834. 25.
- Alienatione servi prohibita, utrum singularis alienatio denegatur an vero & per universitatem alienatio, quae sit hereditatis datione, & heredis institutione, prohibita videatur. XI. 1628. *sepp.* 11.
- Prohibitio rem alienandi extra familiam fideicommissi vim habet. II. 990. *sepp.* 5. & N. 2.
- et alienatione voluntaria statim petitio fideicommissi datur: et necessaria non prius quam heres decesserit. II. 993. 6. & 994. N. 6.
- & quando ea alienatione necessaria extinguatur fideicommissum. II. 994. d. N. 6.
- Vide *Fideicommissum*.
- In alienatione communium rerum ius idem fere obstat, quod in re tota alienanda. VIII. 1111. 1. 2.
- Vide *Communis res*.
- Conventio, ne cui rem suam, vel partem rei sua alienare liceat, an utilis. XI. 1516. 9.
- Stipulatio, ne dominus rem suam incertis personis transferenda alienet, an valet. XI. 1615. t. 2. & N. 1.
- Pactio, ne in totum res alienetur, an valet. XI. 1618. 4.
- Stipulatio, ne Servus alienetur, non committitur, & promissor decesserit herede sibi instituto. XI. 1630. 12. *sepp.*

- ubi committitur, agitur et ea in id, quod interest. XI. 1632. 16.
- id quod interest, quomodo hic asseritur. XI. 1632. 17.
- Adversus eum, qui alienare vetat, aut cogit, quot sunt domino prodes inis remedia. II. 1212. 26.
- Vide *Res*.
- In fraudem creditorum alienatus revocatur per actionem Paulianam. VI. 173. t. 174. *sepp.*
- Vide *Frans & Pauliana actio*.
- Qui pecuniam ex parte sua credidit, alienam potest, quando in illo errore versatur, nec pro sua parte alienare eas potest. X. 549. 8. 550. *sepp.*
- Alimenta iore naturae debentur liberis a parentibus. III. 450. N. 1.
- debent parentes omnes eademque liberis. III. 453. 9. & 454. N. 4. *sepp.*
- negare potest pater filio male de se merito. III. 455. 9.
- debent liberi omnes parentibus quibusqueque sine discrimine sexus, aut gradus. III. 456. 10. N. 13.
- praestandi obligatio non cum persona, quae debet, aut eui debentur, extinguatur. III. 460. 15.
- cum pluribus personis relicta sunt a pluribus heredibus, quare eorum praestatio nisi heredum utriusque. VII. 940. 14.
- relicta, si legatarius mortuus fuerit cum filiis, aut matre, an his mortuis, debeat. IX. 495. t. *sepp.*
- testamentum relicta an transactionem admittit. VII. 272. 4.
- senae penam non recipiant. II. 942. 15.
- alimentorum nomine quomodo veniant. III. 454. 9. & 455. 9. & N. 10.
- an veniat liberis institutis, & quando. III. 455. 9. & N. 11.
- quae eorum modos. III. 455. 9. & 457. 10.
- Si alimentis petitis, aut alterum patrem vel filium esse neget, inde utramque questionem summam cognoscere & definire debet. III. 457. 11.
- De futuris alimentis testamento relicta transactio rata non est, nisi sit auctor Priore. IV. 1237. 17.
- Alimentorum causa etiam feris agitur potest. VI. 264. N. 16.
- Num in causis alimentorum appellare liceat. VI. 422. N. 18.
- In alimentorum causis nolae res dantur ad solvendum temporis indolentia, & quare. XI. 136. 19.
- De alimentis testamento relicta transactio vetata, non item pactis donationis causa. VII. 392. 1.
- quomodo differentia ratio. VII. 393. 4.
- De alimentis transactis quando, & quatenus prohibita, vel permittitur, & quare. VII. 392. 1. & 393. *sepp.*
- Alimenta quando & quomodo actione oblati possit, qui omnia bona sua dnavit eo pacto, ut alimentum a dnavit. VIII. 740. 5.

— Quid si non sint, quæ adversus donarium proinde donandi iuris remedia. VII. 724. 2. VIII. 741. 6.
 Aliud pro alio solvi non potest invito creditori, neque in re, neque in factis. IV. 734. 10. X. 99. 7.
 Aliud in rebus quale intelligatur. IV. 734. 10.
 — quale in factis. IV. 735. 11.
 Aliud pro alio recte solvitur volenti creditori. IV. 736. 13.
 — quando etiam invito. IV. 738. 16. 17. & 739. 17. *sepp.* X. 100. 7.
 Aliud si pro alio respondetur, & diversitas placeat stipulatori; an valet stipulatio. XI. 426. 9. & 427. 10. & N. 8.
 In aliena causa an, & cui liceat appellare. VI. 412. 5. & 415. 12. 13. & N. 16. 17.
 Alios pro alieno debito conveniri non potest. VII. 865. 3.
 — exceptiones istius regulæ quom. VII. 867. 7. *sepp.*
 Alium qui solvere cogit pro alio, quæ pena afficiatur. VII. 877. 1. *sepp.*
 Per alium an acquiratur exceptio rei indicatæ. V. 1340. 2. & 1341. N. 4.
 Allegationis verbum pertinet ad omnem exceptionem distictoriam, & interdum declinatoriam. V. 1103. N. 6.
 Allegationes iuris an edi debeant; & quomodo. VI. 94. N. 2.
 Allegationes rei quomodo audiendæ sint a iudice. VI. 137. 7.
 Allegationes, & exceptiones quantum admittendæ, aut relicte. VI. 138. 8.
 Allegationum quæ modus hodie. V. 138. N. 5.
 Alterio quid sit. I. 839. 5. & N. 3.
 Alterionis significatio triplex. I. 838. N. 2.
 Alterionis ius an locus sit in flagitiis, & lacubus. I. 839. 6. & 840. 7. & N. 5.
 — an & in mari. I. 840. N. 4.
 Alterionis ius non habent agri limitati. I. 840. 8. *sepp.*
 Alterionis commodum ad quem pertinet, re vendita cum pacto redimendi. III. 799. N. 1.
 Alterionis incrementum vult in petitionem hereditatis. V. 643. 7.
 Alterione quæ prædium nostrum flumen adicit, ea in re gentium nobis acquiratur; & quomodo, & quare. I. 839. 5. & N. 3.
 De alterione qui fuisse putarent. I. 840. N. 5.
 Alterius dolus quando alteri nocet. V. 1365. 3. *sepp.*
 Alterius pactum quomodo, aut quando alteri quæritur exceptio. V. 1323. 4. & 1325. N. 5. *sepp.*
 Alterius pactum quando, & quomodo alteri nocet. V. 1330. 10. *sepp.*
 — iurandum alteri non nocet. X. 680. 9. & 8.
 — nec prodest. X. 678. 7.

In alterius locum succedens iustam habet ignorantiam causam. VI. 1096. 19.
 Ex alterius persona convenitur eo iure uti debet, quo ille, ex cuius persona convenitur. VIII. 142. 7.
 Lamentum promittentis alterum daturum, facturum non tenet. V. 1214.
 Alteri, per alterum inferri non debet talis conditio. VI. 1048. 10.
 Alternativa omnia parum in utroque vim continet. III. 575. N. 1.
 Alternativa obligatio quom. IV. 15. 1. *sepp.*
 In alternativa obligatione quid iuris, si pars soluta fuerit. IV. 784. 19. 20. 785. 21.
 In alternativis obligationibus electio est debitoris. IV. 20. 7. X. 1090. 5.
 — tam in onerosis contractibus, quam in lucrativis. IV. 20. N. 5.
 — ut locum habeat, aut cesset hæc regula. IV. 1315. N. 1. X. 1090. 5. & 1091. 6.
 In alternativa locorum electio est creditoris. X. 1088. 3. & 1089.
 — etiam cum locorum alternationi mixta est rerum alternatio; & quare. X. 1094. 9. 1095.
 — habet tamen hic debitor electionem ubi solvat, si pecuniam offert anse librum cum eo contentatam; secus, si posita. X. 1092. 8. 1093.
 — Vide *Electio, Locum*.
 Alternatives libellus quomodo concipiendus. VI. 51. N. 3.
 Altioris indagationis exceptiones quom. sunt. V. 1403. *sepp.* N. 8.
 Altitudo adificiorum usque ad certum modum Regum præscripta. III. 271. 15.
 — & quare. III. 272. N. 9.
 Altius tollendi servitus, ne luminibus nostris officietur, una est, non duplex. III. 258. & 259. 2.
 — an eadem sit utque servitus luminorum. III. 259. 3. & 260. *sepp.*
 Altius tollendi servitus paulo obfuscat explicatur. III. 268. 13. & 269. *sepp.*
 Altius tollendi, & officendi luminibus, vel aere vicini, una non duplex servitus. III. 272. 16.
 Altius tollendi, & non tollendi servitus. III. 258. 2. & 268. 13. *sepp.*
 — Vide *Servitus altius tollendi*.
 Alveus fluminis publicus. I. 661. 4.
 — quid sit. *Ibid.*
 — a flumine relictus quibus, & pro qua parte acquiritur. I. 846. *sepp.* 2. & 850. 9.
 — quo iure vicini prædium acquiritur. I. 847. 3. *sepp.*
 — novus a flumine relictus veteri domino restituendus. I. 850. 9.
 — exsiccati non acquiruntur agris limitatis. I. 852. 11.
 Ambigua oratio quom. I. 120. 2.
 — intentio quom. X. 63. 2.
 — exceptio quom. V. 1295. N. 1.
 — utraque commodè accipitur in eam partem, quom.

- quæ agenti, vel excipienti sit utilis. VI. 316. 4. & N. 3. XI. 63. *sepp.*
- stipulatio, seu conventio quoti modis esse possit. XI. 97. 1.
- semper interpretanda contra stipulantem. XI. 64. 5.
- Ambigua orationis ea semper interpretatio capienda, quæ res, de qua agitur, magis valet. XI. 55. 11.
- cum in iudiciis, legibus, & beneficiis Principum, tum in testamentis, & contractibus. XI. 65. 7. *sepp.*
- In ambigua intentione spectandam quid actor, non quid reus sentierit. XI. 67. 11.
- Inter ambiguum intentionem, & ambiguum stipulationem differentia, eiusque ratio. XI. 67. 21. *sepp.* & 68. 24.
- In ambigua stipulatione, seu conventionione videndum primo quid actum sit. XI. 99. 6. *sepp.*
- actum intelligitur id, de quo contrahentes sentierint. XI. 99. 7.
- quomodo illud probari possit. XI. 99. 9. & 10.
- In ambiguo sermone non utrumque dicimus, sed id duntaxat quod volumus. XI. 11. 2. & 66. 20.
- id sequimur, quod is qui loquitur, sentit. XI. 4. 2. I. 120. 2.
- In ambiguis rebus, in quibus rationes contrariæ rem in contrarias sententias dirrahunt, mediam sententiam sequi veteribus placet. IX. 128. 119. 2.
- Ubi res in tuto est, & valet ea utraq; ambigui sermonis sententia; & tamen incertum est quid sentierit, is qui ambiguo locutus est; regionis mos est iudicandus. XI. 100. 18. 19.
- Ambiguitas venit que; & quomodo explicetur. IV. 7. 11.
- Ambiguitas orationis, & obscuritas nascitur ex tribus causis; & quæ sint. I. 127. 3. *sepp.*
- quæ ambigui, & obscuri differentia. I. 127. N. 2.
- In ambiguis verbis legi propria significatio præferenda impropria, nisi contra legem voluntas appareat. I. 127. 5.
- contrariæ voluntatis consuetudo primo petenda ex antecedentibus, & sequentibus. I. 121. 6.
- deinde ex significato capienda, quæ vitio caret. I. 122. 7. & N. 4. IV. 413. 28. IX. 4. 4.
- deinde consulendæ leges, & consuetudines antiquiores. I. 123. 8.
- denique benignior interpretatio præferenda. I. 124. 9. XI. 59. 3.
- etiam in ambiguitate quæ nascitur ex compositione orationis, attendim superioribus regulis. I. 126. 12.
- Ambitio quid VII. 305. 3.
- Ambitiosa decreta quæ. VII. 306. 4.
- sententia quæ. XI. 306. N. 7.
- Per ambitionem lata sententia valet: per sordes lata non valet; & quæ differentia ratio. XI. 306. 8. & 307. N. 8.
- Ambitiosum factum quod. VII. 305. 3.
- Ambolare quid significet; & unde dictum. III. 277. 5. & N. 2.
- & quotiens ab ire differat. I. 277. 5. & N. 2.
- Ambulatoria hominis voluntas usque ad extremum vitæ exitum. II. 824. 8. & N. 1.
- Amici cor a testimonio repelluntur, & quinam tales. VII. 6127. 4.
- Amicitia indomanda estimanda. VII. 6128. 5.
- Amicitia quantum ipsi tribuant leges. XI. 256. N. 3.
- Amicus parentum censor negotium gessisse pro liberis animo donandi. IV. 243. 10.
- Amicus adversario iudex nisi suspectus recusari potest. IV. 2384. *sepp.* 1.
- quibus ex causis amicus censetur. IV. 1384. N. 6.
- Pro amico nam aliquis, eum coniuncta personæ audiendus sine mandato. V. 214. N. 10.
- Causa ut sinit, pro amico qui. X. 754. N. 26.
- Amistio, ubi de integram restitutionem agitur, quæ, & quoties. V. 1054. 3. *sepp.* & 1100. 2. *sepp.*
- Amistio rei debita, quæ salvo tempore rei continetur, an obligationem tollat. IV. 646. & 647. 1. *sepp.*
- ab introitu rei debita, an & quomodo differtur. IV. 647. 1. 2.
- si ea contractus stricti iuris debeat, nemquam tollit obligationem. IV. 647. 2. *sepp.*
- si vero debeat ex contractu bonæ fidei: interest dolo, vel culpa, an causa contingerit. IV. 649. 4. 5.
- si dolo debitoris: non liberat debitorem. IV. 649. 6. & 650. *sepp.*
- si causa: liberat. IV. 654. 11.
- nisi tamen aut mora intercesserit, aut contrarium convenerit. IV. 656. 13. 14.
- quid si res amittit facit culpa debitoris. IV. 677. 15. 658. 16.
- Amistio rem videtur qui eius persequenda nullam habet actionem. XI. 1699. 1.
- Amissa res domino restituenda. I. 717. 4. & N. 2.
- nec omittenda diligentia, quæ rerum amissarum dominum possit inveniri. I. 717. N. 2.
- Amittendus hereditas eadem conditiones, quæ eadem acquirenda sunt præstitum. II. 385. 1. & 387. 2.
- Amittitur hereditas tribus modis, & quinam sint. II. 391. 10. *sepp.* & 396. 25.
- Amotio quid. IV. 242. 3.
- Amotum rerum actio cui datur, & adversus quem. IV. 262. 23. & 264. 25.
- Amotarum rerum actio, ut locus sit, quæ concurrere oportet. IV. 263. 24.
- Amotarum rerum damnatus an fiat infamis. V. 103. N. 2.
- ob Amotas res ab eorum maribus an uti compensatione, & datur reuere possit. VIII. 337. 5. & 338. *sepp.*
- In Amphitryonem totius Græciæ confessio observatum, ut in paucis sacrariarum numero sententia prævaleret reo favorabilis. XI. 327. 6. & 328. N. 5. Am-

Ampliandi verbum deo significat; & quæ. VI. 282. N. 5.
 Amplius sitis quid sit; & quid a comprehenditione differat. VI. 281. N. 5. & 282.
 Per metaphoram dicitur papillæ, aut tutor, aut infans qui esse desit. VII. 513. 2. X. 530. 2. & 539. *sep.* & 571.
 Ancilla quæ. VII. 1065. 8.
 Aocillorum fructus operæ sunt, non literarum partem. I. 815. N. 2. 816.
 — Vide *Creditio*, *Partus*.
 Animarum immutatio qualis ex opinione quorundam Philosophorum. I. 641. N. 12.
 — Immortalitas pluribus & Philosophis, & populi moralibus apud Ethnicos probata. I. 641. N. 12.
 Animadvertere quam vim habeat. V. 1080. 1.
 — Item ex panis cum particula *in*, & quid, ea omittit. IV. 1143. 20. & 1148. N. 40.
 Animadversio vi sua executionem significat; & quomodo. IV. 1148. N. 44.
 Animæ quæ ordine pignori captaur in causam iudicati. XI. 233. 12. & N. 12.
 — mensura tamen aberraverit, aut fegerit, in dominio permittit. I. 719. 8.
 Animellam genere tria. I. 689. N. 1.
 Antiarum leges quæ. IV. 1373. N. 11.
 Antiochia quid sit. IV. 843. 9.
 Antiochia militaris cura puto omnibus rebus esse debet, & quare. VI. 877. 13. in fin.
 Debitum ex causa antiochia publicæ uero recipit compositionem; & quare. IV. 843. 9. & N. 9.
 In Antiochia cause non appellatur. VI. 422. 20.
 Antiochia res quid. VIII. 976. 9.
 — collatio quid. VIII. 976. 10.
 Antiochia inter reos qualis. V. 184. N. 5.
 — iurit infamiam. V. 233. N. 18.
 — privata dicitur, cum quis memoriam causæ in libris suis eliquit scribit, quod notatum velle. VII. 1027. 13.
 — Idem ac privata testatio. *ibid.*
 Antiochia inter reos quæ sine effecta. V. 184. N. 5.
 Antiochia curæ Romæ olim equestris Ordinis insignis. I. 248. 9. & N. 9.
 Antiochia traditio erat olim veluti contra heredis institutiendi. II. 66. 4.
 Antiochia an signatorum esse oportet, qui testamentum adhibetur. II. 55. 4. & N. 2.
 Antiochia errorum ius, & narium restitutio quid habeant inter se commune. I. 248. 10.
 — quæ petere differant. I. 248. 10. & N. 11. 12.
 — quid novi de eo constituta Iulianus Imp. I. 250. 12. & N. 14.
 Annus in usu iuris duplex, continuus, etque utilis. Quævis oritur. IV. 719. 17. & 280. 14. VI. 654. 7.
 — Vide *Tempus continuum*, *Usile*.
 — Vide *Comptatus*.
 — absolute positus, & sine adiecto utilis, an continuus intelligitur. IV. 720. 17. & N. 5.

Tom. XII.

Ubi aut certa est aliquid faciendum, vel habendum præstatio est, postremum eorum completum esse oportet: nec sufficit incipere, nisi contraria voluntas, aut præfensum voluntas appareat. VIII. 1349. *sep.* 4.
 — an postremum dies incipere habeatur pro completo. VIII. 1351. 5. 6 & 1352. *sep.*
 Dicitur quis ad annum ante XVI. pervenisse, cum quis eorum XVI. ingressus est. II. 1099. & 1060. 2. & N. 2.
 Annus quantaliter locibus præstatio ad solvendum in postremum nequequam obligat. VII. 227. 1. & 875. 6.
 Annus legatum unum an sit, an multiplex. II. 946. 20. XI. 617. 1.
 Annus legatum incertæ sumptus an valeat, & quæ sit eius mensura. XI. 1467. 16. 17.
 Annus legatum civium, aut ecclesiæ restitutum perpetuum est. XI. 640. 4.
 — iussu testamenti restitutum si per tres annos præstiterit heres, tenetur & in futurum. VII. 876. 7.
 Anni legalis dies cedit a morte aliter ex in usu fructu legato. III. 179. N. 3.
 Annus fore editio prætorum, & decreta sententiarum. IV. 710. N. 2.
 Cui annus per certum tempus legatum, ex promissum est, post tempus perempti obestit exceptio. II. 835. 29. IV. 709. 3.
 Anni, & mensuræ legere quæ. II. 835. 29.
 Anni legati restituta Republicæ quomodo estimari debent in ponende Legis Falcidie ratione. II. 943. 16. & N. 13. & 948. 23.
 — quare illorum estimatio ad usuras trahentes revocatur. II. 943. 17.
 Legatum annuum mox legatarii finitur. IX. 527. 1.
 — & quomodo estimari debeat in deducende Falcidie, cum questio est inter ipsum legatarium, & heredem. II. 944. 18.
 — quomodo reser, ubi questio est cum aliis legatariis. II. 945. 19. *sep.*
 — ratio diversitatis. II. 946. 21.
 — legatus Titio, & heredibus utrum primo duntaxat, an vero omnibus usque in infinitum legasse censetur. II. 944. N. 14. IX. 528. 2. 3.
 Quomodo legatæ unius diffinit ab universali. II. 944. N. 14. IX. 529. 4. 5.
 Anni legatæ an pretium, & quomodo recipiant. II. 942. 15.
 — quomodo estimetur. II. 946. 22.
 Annus estimatus restituit, & annus usufructus quomodo estimande sit in ratione Falcidie. *ibid.*
 Anni decem si quis stipuletur, utrum una stipulatio sit, an plures. XI. 639. 2. 3 & 640. 4. 5.
 Inter eorum stipulationem, & annuum legatum differentiæ. XI. 640. 4.
 In annis, & mensuris præstationibus quando dies cedit. IV. 77. 6.
 Ex hac stipulatione, Si Titius consul foret, cum ex hac die in annos singulos dena dari stipendium an

D

sci.

- existente conditione, praeiorum inuicem pen-
siones debeatur. XI. 1169. 1. & 1173. 5.
Annus praestantibus fulvi possunt tutori sine decre-
to. IV. 756. 20.
— & quis in illis usus antapochae. VII. 1331. 9.
Annus praestantibus quomodo praestantur. I.
1178. N. 11. X. 1400. 76. & 78.
Annus magistratus Romani omnes ea *L. Vellia*.
IV. 1076. N. 20.
Annus reditus habens quando pro immobilium pos-
sessori habeatur, ut non fuit. VI. 100. 8.
Annus fructus petendi ius an servit. II. 1327.
14. & N. 11.
Annus fructibus legatis, quando legatus sit usufruc-
tus, aut fecus. III. 45. 12. *sepp.* & N. 5. *sepp.*
Annua tutela quoniam ea opinione quoniam.
I. 399. N. 1.
Annua exactiones quae; & an recte exactionem
a nonnullis. V. 1295. N. 1.
Antinomiam an extant in Pandectis. I. 85. 17. &
N. 11.
Antapocha quid sit; unde, & quare ita dicta. VII.
1327. 3. 5.
— quot modis fiat. VII. 1328. 6.
— quae consistere debeat. VII. 1329. 8.
— interpellat longi temporis praescriptionem. VII.
1330. 8.
Antapochae petitio, qua conditione permittitur cre-
ditori. VII. 1333. 12.
— praestanda necessitas quae. VII. 1333. *sepp.* 14.
15.
— omnia petitio creditor non aufert alias prohi-
bitiones. VII. 1336. 18.
Antapocham petere creditori permittitur a debitorum.
VII. 1327. 2.
— quae commoda afferat creditori. VII. 1328.
7. 8.
— petere creditor potest a debitor in annuis pen-
sionibus, redditibus, & usuris. VII. 1330. 9.
— petere non potest in praestantione rerum, quae
semel praestantur. VII. 1331. 10.
— quae differentiae ratio. VII. 1332. 11.
De Antapocha consequenda iustitiam contentio qua
in se sit utris creditori. VII. 1336. 17.
Antecedens qui vult, velle intelligitur & conse-
quens. X. 1209. 15.
Quae intercedunt velle intelligunt, quoties non potest
sine illa fieri, quod volumus. IX. 145. 4.
Anteriori solemnibus scriptis, antequam reus quis in
iudicium rapetur. VI. 23. N. 14.
— si quis circa eum suspectus, habebat iniuriarum
actionem. *ibid.*
— nisi tamen reus esset improbus, & inescabi-
lis. *ibid.*
— quoniam eius situs. *ibid.*
Antestans quoniam diceretur. VI. 23. N. 14.
Antichresis contractus quid sit. VI. 932. 6. VIII.
429. 2. X. 1381. 4.
— iure civili permittitur. *ibid.*
— secus iure Canonico. VI. 932. 6. & 931. N. 7.
Ius antichresicos diversissime sit ab usufructu iure.
VIII. 429. 2. *sepp.*
Antipodis iuriconsultis frequens. VII. 1329. N. 11.
Antiqua inextrema, iuncta fama, dominium pro-
bant. VII. 777. N. 27.
Antiquum ius quodnam dicitur. X. 1474. 5.
Aprum, qui laqueo inhans a nobis posito, cum
alter ab illa, uri acquiratur. I. 692. 10. & 693.
10. & N. 4.
Apertura tabularum extranei hereditis olim semper
necessaria, & quare. II. 401. 4. 402. 5. X. 415. 1.
— hodie an & quando necessaria. II. 403. 5.
sepp. IX. 435. 1.
— auctore magistratus facienda. II. 404. 10. &
N. 3. IX. 437. 2.
— ubi, & apud quem magistratus facienda. IX.
434. 12.
Tabulae testamenti quomodo, aut quo ritu, quare
cautione aperiendae. IX. 427. 2. *sepp.*
A apertura tabularum appellare non licet.
VI. 422. 21.
Ex apertura tabularum consequitur eas inspicendi,
describendi facultas. II. 404. 12. IX. 430. 10.
Apertam, & expressum differunt. III. 1149. N. 3.
Apex an natura sua firmus. I. 690. 4. & N. 2.
Apex quid significet. III. 893. N. 7.
Apices iuris qui vocentur. III. 893. 18. VIII. 622.
44.
De apicibus iuris exceptiones quae. III. 893. 18. &
N. 7. VIII. 622. 43.
Sacri apices quid sit. III. 893. N. 7.
Apocha quid sit, & unde dicta. VII. 1187. 2. &
1327. 4. & 1333. 13.
— a creditore denegari non potest; & adversus
denegantem doli exceptio. VII. 1328. 22.
— consilium debet manu publici Notarii, si debitor
velit in se fieri suis sumptibus. *ibid.*
— quomodo utilis debitori. VII. 1337. 19.
— an sit debitorum necessaria, si nullum debitorum
chirographum intervenit. VII. 1338. 20.
Apocha seu creditor exceptionem non numeratam
pecunie oblicere potest. VIII. 293. 1.
— si tamen pecunia, aut res, quae solutionem
recipiunt in genere suo: non si speciem debitam
sibi solutam fuisse confectus sit. VIII. 295. 2.
— Vide *Exceptio non numerata pecunia*.
Apocham num debitor iure suo possit exigere a
creditore. VII. 1338. 21.
— si creditor denegat, solutionem debitor iure re-
cusat sine ulla periculo. VII. 1338. *sepp.* 23.
— si creditor petendū debitor non det; qua et sit
actione confutata. VII. 1339. 24.
— si creditor neget a se, aut suo mandato scrip-
tam, debitor eam duobus testibus probare debet.
VII. 1187. 3.
Si debitor sine Apocha solvit, quomodo sibi cavere
possit. VII. 1339. 25.
— Vide *Salutis*.
Apocripharum qui. V. 226. N. 22.

Apostasie crimen morte non exiguatur. VII. 974.
Apostata hominis bona non sisco publicantur, sed heredibus legitimis, dummodo Christianis vindicantur. VII. 974.

Apostata heredes institui prohibentur. II. 154. 24.

Apostoli qui dicuntur in iure. VI. 442. 11.

— insister, & supius petendi. VII. 443. 11.

Apostolos iudei sine dilatione dare debet; & quomodo hoc sit accipiendum. VI. 443. 11. & 444. N. 12.

Apparitori quando fides habenda. VI. 34. N. 15.
— de executione citationis instanti, & referenti creditor. *ibid.*

— ut non item de iussu iudicis affirmanti; & quomodo differentie ratio. *ibid.*

— & viva voce clausi fides habenda. *ibid.*

Reus per apparem in ius vocari quando exerceat. VI. 34. 6.

Apparitores qui, & eorum iura. VII. 82. 14.

Apparitores ex mandato magistratus recte pignora distrahunt. VIII. 1102. 12.

— pignora possunt iure militari testari, licet in civitate sint, & in officio Ducum, & Magistratum militarium. VIII. 1239. 3.

Apparitorum sportula. VI. 35. 6. & N. 17.

Appellare pro interpellare frequens est apud Latinos Scriptores. IV. 1235. 11.

Appellare quid sit ex usu legis. VI. 405. 2.

Appellatio quorsum prodita sit, & quinam eius effectus. VI. 405. 2. & 407. 1.

— quid sit, & quomodo nominis vis, & potestas. VI. 405. 2. & N. 2.

— streum sit herit naturalis, an potius civilis. VI. 409. N. 1.

— an sit proprie defensio. *ibid.*

— est cuique libera; & quare. VI. 409. 1. & N. 1.

— fieri potest illico apud acta viva voce, *Appelle*.

— quin, & solo facto fieri potest ex iure Canonico. VI. 426. 24. & N. 38.

— facta extra iudicium fore contemnitur, & quam vim habet. VI. 426. 24. & N. 37.

— si fiat alio die, vel non apud acta, per libellum faciendum. VI. 428. 27.

— an subsistat, si terminibus statutiis omittis. VI. 428. N. 43.

— debet fieri gradatim. VI. 428. N. 44.

— an fieri possit ex iure Canonico, omisso modo. VI. 428. N. 44.

In causis capitalibus appellatur Coram apud Francos, omisso medio. VI. 441. N. 9.

Ab interlocutoria non appellatur, nisi gravamen inferat quod vis, ut ne vis quidem possit reparari definitiva. VI. 424. 23. & N. 34. 435. & N. 37.

— in illa gravamine exprimi oportet. *d. N.* 34.

Ab interlocutoria, quomodo in alio ius totum abbebeat, si non fuerit appellatum; non appellatur postea neque a definitiva. *d. N.*

— si ab ea reiecta appellatum non sit, censetur appellatio defecta; & gravamen per appellationem a definitiva reparari non potest. *d. N.*

Ubi appellatum sit ab interlocutoria, & in ea male iudicium fuisse pronuntiatum sit: tota causa ad Superiorem devolvitur. VI. 466. N. 4.

Licet ex iure Canonico appellare ab omni gravamine, etiam factum. VI. 426. 4.

Appellatio fieri solet coram Notario, & testibus. VI. 429. N. 46.

— interponitur etiam debet felle. VI. 261. N. 19.

— offerenda est iudici a quo, modo copiam sui faciat. VI. 430. N. 46.

— recipi debet a iudice, dummodo sit iusta; & in dubio ei deferendum. VI. 411. 1. & N. 2.

— multis ex causis non admittitur. VI. 411. 2. *supp.* & N. 3.

In minoribus causis an sit appellatio recipienda. VI. 424. 22. & N. 33.

In aliena causa, qui iudicio expertus non est suo, vel alieno nomine, appellare non licet. VI. 412. 4. 5. & N. 4.

— nisi dominus mandaverit, vel ratam habuerit appellationem. VI. 412. 5. & N. 5.

— aut nisi filius pro patre, aut mater pro filio appellavit: & quo casu. VI. 412. 5. & N. 4. & 6.

— aut appellator pro eo, qui supplicio addicitur. VI. 412. 5.

In propria causa videtur appellare potest, nisi ei personam conditionem, vel consuetudinem, vel delicti genus obstat, vel conventio. VI. 412. 7. 413. 8. *supp.* Appellare an possit servus, vel alter pro eo. VI. 413. 8.

— an contumax. VI. 413. 9.

— an insignes latrones, seducti, factionum duces. VI. 413. 10.

— an qui potest est ut appellaret. VI. 414. 11.

Alii condemnato, an appellare possit in, cuius interest. VI. 415. 12. 13. & 416. 14.

Appellare non licet a sententia Principis, Senatus, Praefecti praetorio. VI. 416. 15.

— Vide *Literas singulorum principum*.

Appellare an liceat adversus rescripta Principis. VI. 419. 16.

A Principe minus recte informato ad eum melius informatum licet est appellatio. VI. 419. N. 23.

An appellare ab eo liceat, quem Princeps causam suam cognoscere, & de ea pronuntiare iussit. VI. 416. N. 18.

A quibus iudiciis ad Principem fiat appellatio. VI. 437. 4. & 438. 5. & 439.

Ad Principem nunquam appellatur omisso medio. VI. 440. 7. & N. 7.

— ubi tamen aliud receptum apud aliquos populos. VI. 440. N. 7.

A quovis iudice, superioribus exceptis, appellare licet, etiam si iussu Principis sententiam tulerit. VI. 430. 17.

- non tamen ab executione sententiae, nisi modum excedat. VI. 420. 18. & N. 25.
- A pronuntiatione de exequendo appellatio a quibus uocetur. VI. 420. N. 25.
- non admittitur in quibusdam casibus; & quae sint haec. VI. 421. 19. *segg.* & N. 26. *segg.*
- non recipitur in notoriis. VI. 423. N. 32.
- prodita est ad civilia munera defugienda, & ad rem indicatam retrahendam. VI. 427. 1.
- quoad maiorem non est necessaria reuersio. VI. 427. 2.
- aduersus sententiam quando non necessaria, si omnes ea pluribus eadem sententia condemnatis appellauerit. VI. 428. 3. & N. 2.
- an valeat, si alius pro alio iudex appellatur. VI. 441. 9.
- offertur iudici appellatio per literas dimissionis, sive apostolice. VI. 442. 10.
- Appellatio, ubi factum lapsu deserta sit, ad iudicem prioris instantie pertinet sententiae executio. VI. 450. 9. 459. N. 7.
- deserta quandoque habetur. VI. 447. 15. & N. 16.
- qui iuris, si sit cum conuicio. VI. 429. 27. & N. 45.
- quando conuicium in appellatione iudici fieri videatur, aut secus. VI. 429. N. 43.
- Appellationis infusio fieri potest iudici a quo, etiam extra iudicium. VI. 430. N. 46.
- A non recepta appellatione licet appellare, & quia appellandum. VI. 429. 29.
- intra quam tempora. VI. 430. 30. & 432. 34.
- Bisidem olim appellationi interponenda praescriptum. VI. 427. 26.
- Bienotum quando prosequenda appellationi praestitutum. VI. 462. 10. & N. 9.
- Post bienotum an, & quando eam prosequi licet. VI. 462. 10. & 462. N. 10. *segg.*
- notum an possit interponi. VI. 428. N. 41.
- quis eius effectus. VI. 430. 31.
- A superiore iudice quis ordo in cognitione seruandus, eam u non recepta appellatione fuerit appellatum. VI. 432. 32. 33. & 432. 34.
- Recepta appellationis inducendum ratio. VI. 433. 1. *segg.*
- addeendus ob eam rem primo iudex appellatiois, vel eius coadiutori, ubi ad Principem sit appellatum. VI. 435. 2.
- in appellari debet qui maior sit priori iudice. VI. 435. N. 1.
- hac in re locorem querendum consuetudo. *ibid.*
- A iudice dato appellandus est idem ille, qui dedit. VI. 436. 3.
- Vide *Arbiter*.
- A delegati sententia appellatur non h, qui iurisdictionem illi mandauit, sed qui ab, eo qui mandauit, appellatur. VI. 436. 3. & N. 2.
- Quis a quo appellatur; & quo ordine. VI. 437. 4. 438. *segg.*

- hodiernum ea de re ius. VI. 440. 7.
- iure Pontificio quid hic noui conditionum. VI. 442. 8.
- A senatus Romano appellari potuit ante Hadrianum. VI. 427. 15. & N. 19.
- A Mediolanensi senatus appellare non licet ex Caroli V. constitutione. VI. 417. N. 19.
- Appellationis introducenda tempora quae, & qui factales appellationis dies. VI. 443. 16. & 451. 19. & N. 19.
- Vide *Dies*.
- Introducenda appellationi breviorum terminum iudex a quo praestigere potest appellandi: longiorum apponendi. VI. 448. N. 17.
- eius praesentare introducendum facultatem habet appellans, modo de eo certioratur aduersarius. VI. 450. 18. & N. 18.
- introducenda vis, & effectus. VI. 455. 1. & N. 1. 2.
- Appellationis casus Appellator reddere debet, & docere se iuste appellasse. VI. 456. 2. & N. 3.
- Appellatus potest in iudicio appellationis novas addere probationes. VI. 457. 3. *segg.* & N. 4. *segg.*
- Appellationis casum agere qui possunt. VI. 458. 5.
- Appellare non potest seditionis auctor, & quare. VI. 413. 10. & N. 10.
- Appellationis abusus, & quomodo coercendus. VI. 411. N. 3.
- Appellationem prosequi potest quilibet per se; & quando per procuratorem. VI. 460. 8. & N. 6.
- quae eius prosequenda, & solucunda tempora. VI. 461. 10. & N. 9.
- an hodie seruentur. VI. 462. N. 10. & N. 12.
- Appellatio ab uno ea pluribus capitibus sententiae a ceterorum executionem impedit. VI. 465. N. 2.
- In appellationis iudicio partes iudicis quae. Et his communes aliae: aliae propriae. VI. 463. 1. *segg.*
- communes quaeque. I. ut diligenter praesentem audiat tempore appellationis. VI. 463. 2.
- II. ut nihil moueat, sed integra seruet appellat omnino, quoad de re pronuntiatum fuerit. VI. 464. 3. & N. 1.
- & an hoc sit perpetuum. VI. 467. 8. *segg.* & N. 9.
- III. ut redditus appellationis casus cognoscatur, & ea illis sententiam proferat, vel casus non redditus, rem indicatam confirmet. VI. 465. 4. & N. 3.
- IV. ut iustam esse pronuntiet, vel iniustam prioris iudicis sententiam. VI. 465. 5. & 466. N. 5.
- quod si leges latum maxime fuerint, nullum debet eo iure, quod tempore prioris sententiae obtinebat. VI. 466. 1. & N. 6.
- de fructibus quoque, iustique expensis, & eo quod interest, pronuntiet. VI. 466. 6. & N. 7.
- V. ut sententiam suam, eam ab ea propterea non fuit, exequatur, etiam in criminibus; & quomodo. VI. 467. 7. & N. 8.

— propriis. I. ut appellatio pendens nonnulla innovari possit certis ex causis; & quomodo. A quibus causis possit innovari. VI. 467. §. 9. 468. 10. II. ut possit Magistratus superior alteri causam delegare. VI. 468. 11. III. ut possit ferre sententiam, etiam alterutro litigatore absente, & sine non concessa. VI. 469. 11. & N. 11. IV. ut imponere poenam teneatur, & quam iniussio appellatorum. VI. 469. 12. & N. 12. — nisi hic in tempore appellationis recusaverit, aut transierit. VI. 469. 13. — si idem obliet in eius herede. VI. 470. 14. V. ut si pendente appellatione reus decederit, crimen extinguatur; sed de bonis quæstio superest. VI. 470. 15. In appellationis iudicio facere permittitur quod quis in prius non fecit. VII. 548. 14. — prior sententia ex parte confirmari potest; ex parte vero non confirmari. XI. 118. N. 1. Ad appellatorem ab arbitrio. VI. 418. N. 27. — An ab iudice ex lege dato, ut secundum conscientiam iudicet. *ibid.* In criminalibus causis apud plerasque gentes non appellatur. VI. 437. N. 26. — Vide *Pars*. Causam, Appellatione remota, quomodo sit vis. VI. 418. N. 31. Non appellare a sententia in favorem studiorum lata. VI. 424. N. 33. Datur etiam de iure Civili appellatio ab interlocutoria favore studiorum. VI. 425. N. 35. Error in appellativo nomine obstat legatio. II. 714. 14. Appellativa nomina sunt immutabilia. XI. 13. 19. Appellandi infestis argenti mox ante usum signum monetæ obtinuit. II. 39. N. 2. IV. 819. N. 1. — hodie ferrator apud Chineses. II. 39. N. 2. Aqua præstans inter res communes saltem quid sit. I. 654. §. 5. & N. 5. — cur sit communis, non publica. I. 661. 7. & N. 3. Aquam decendam servitus. III. 293. 1. — decendam servitus constitui non potest, nisi voluntas eius, cuius in solo habetur, accedat consensus eius, ad quem usus aquæ pertinet. VII. 417. 1. — Et in iure qui ducit, tenetur interdictio de aqua quotidiana, & altiva, si aqua non sufficiat utrique. VII. 428. 2. 3. — distare, aut aquam decendam modum sagena non possit, cuius prævia debetur, invito servientis prius domino. VII. 437. *sey*. In aqua decenda servitus quantum liceat ei, qui velat, non ad compendium eius præstari, sed ad ipsa constitutione, servituti assimilari debet. VII. 438. 2. — Quod ex verbis conventionis, & ex eo quod ab iustitia factum est, colligi potest. VII. 438. 3. Aquis decende ex flumine publico an liceat. I. 669. 20. 21.

— an ex castello, fonte, aliove loco publico. I. 670. 21. — Et ex castello decenda & ex flumine publico tollenda per rovam servitus an recte constituantur. III. 244. 8. — Quæ de eo veterum opinio. III. 245. 8. Qui fontem in agro suo habet pro modo agri aquæ vel possit, etiam cum damno inferioris præstari. VII. 437. 1. Aquam ex fundo superiore præstentem recipere naturalis est servitus. III. 298. 4. — qui ducit, ignorante domino, annis iusto accedente titulo acquirit servituti. VII. 424. 23. De aqua decenda duo proposita interdictorum genera; & quomodo. IV. 317. 6. & 318. *sey*. Aqueductus servitus quid sit. III. 286. 17. & N. 10. & 287. 3. Aqueductus servitus constitui potest, ut aqua decatur ex fonte, aut ex flumine publico; non ut ex loco, piscina, cui non sit aqua viva. III. 244. 7. Aqueductum habenti licet fistulam in rivo ponere. III. 376. 10. — item rivum deprimit, vel assolare, per quem aqua decatur. *ibid.* Aqueductum iure servitutis habenti non licet aquam alteri concedere, nisi illud conveniret in servitute imponenda. III. 377. 11. Aqua haustiva quid sit. III. 287. 3. & N. 1. Aqua haustiva ex publico flumine frustra cedat, adeoque eius cedatur, tamen iure ad illam non debetur. III. 375. 7. & N. 2. De aqua haustu duo competunt interdicta; quomodo, & quid continerent. IV. 314. 9. Aqua pluvia quomodo. I. 654. §. IV. 543. 3. & N. 5. — quis eius usus. I. 654. N. 4. Aqua pluviam accendam aditu quomodo & unde distat. IV. 541. 2. & 542. 18. & 557. N. 9. — quid continet. IV. 541. 2. — prodiat propter opus in privata mano factum, unde aqua pluvia vicino nocitura est. IV. 541. 2. 3. *sey*. — quando nocere dicitur aqua pluvia vicino agro. IV. 541. 5. — & quidem propter opus in privata agro, vel in loco, aut edificio rustico factum, ut restituatur, & damnum faciat. IV. 544. 6. & 547. 10. — restitutio operis quomodo, a quo faciendus, & cuius sumptibus. IV. 547. 11. — qui iussus opus restituere, nec restituit, nec restituentem paritur, tunc condemnatur, quanti ad hoc restituendo sibi emendabit. IV. 547. 12. 548. — opus quis in suo facere possit avertendo aquam fluminis, vel torrentis. IV. 543. 5. Aqua pluviam accendam non agitur, cum aqua naturaliter ex nostro in vicinum agrum fluat. IV. 543. 4. — nisi, cum aggerem aquam, vel decursum in fundo vicini, vicinus alter, cuius aqua nocet, sola sumptibus restitui potest. IV. 543. 4. — vel

— vel nisi cum dominus agri superieris agit cum domino fundi inferioris, ut pascui pascitur fossam terram, vel hercore obftrictam, unde aqua refragatur superiori agro vocet. IV. 543. 4. & 546. 8. 9.

— non potest agri, aut opus agri colendi causa factum est, & quod ita factum esse dicatur. IV. 544. 8. & 545.

— cum factum est opus, pascuente vicino. IV. 545. 8.

— cum aqua in eum derivanda servitus imposita est agro vicino. *ibid.*

— cum operi facto vetustas temporis accedit, ut inutil memoria non extet. IV. 546. 8.

Aqua pluviam accendit actio ei competit, cui aqua nocere potest. IV. 549. 14.

— competit utilis fructuario, & emphyteuta. IV. 549. 14.

— quibus competit, si illis ignorantibus, aut deceptis factum sit opus. IV. 550. 14.

— actio directa datur adversus fundi dominum, in quo factum est opus, propter quod vocatur sit aqua. IV. 550. 15.

— utilis adversus fructuarium, & emphyteutam, non alios. *ibid.*

Aqua pluviam ardens actione quando tenetur dominus, etiam alienato fundo, in quo opus fecit. IV. 551. 16.

— ex ea quatenus singuli agant, vel conveniantur, ubi decurrit ex plurium fundo aqua nocet, vel plurium fundo vocatur. IV. 551. 17. 552.

Interdicta de aqua quotidiana, & activa quid continentur; & cui competat. IV. 312. 7. & N. 6.

Aquila let cuius rei gratia lata fuerit. Tria illius Capita. IV. 223. 1. X. 1. 2.

— primum Caput diffinit a tercio. X. 14. 6.

— secundum Caput quid continerit. IV. 223. N. 1.

Aquila lex damnum incurrit datum, & culpam quoque levissimum vindicat. X. 3. 5. *sep.* IV. 223. 2. & 224.

— quando damnum culpa datum intelligatur. IV. 224. 3. *sepp.*

— culpa datum quomodo reparatur actione L. Aquilae. IV. 226. 6.

Aquila legis actio directa totum domino competit. IV. 227. 7. X. 7. 1. & 9. 7.

— quid si res dominum suum habet. X. 7. 2.

— quid si hereditati incensit damnum datum, factumve sit. X. 7. 3.

— non directa, sed utilis competit libero homini laeso. IV. 227. 7. X. 7. 4.

— *Vide Caput, Damnum.*

— liber homo laesus consequens hac actione impensas, quas in curatione fecit, & operis quibus curavit, quoque amissuras est iustitiae factus. IV. 227. 7. X. 8. 4.

— utriusque competit, heredi ne, an legatario, si res legam vel laesi, vel corrupta sit. X. 8. 5.

— cur constituta in simplicem adversus contententem, & non adversus eum, qui damnum dedit. VII. 633. 6.

— an transeat in fideicommissarium. II. 622. 16. & N. 8.

— crescit adversus inscientem in duplum; si quid tamen ruptum sit revera. X. 10. 14. 4. *sepp.*

— utilis datur bonae fidei possessori, fructuario, creditori, qui in re corrupta pignus habuit; & quare his, non aliis, etiam aliorum interfit. X. 9. *sepp.* 8.

Aquila L. actio non est famosa. V. 224. N. 6.

Aquila legis actione tenetur qui occidit, aut rapit actione in factum qui causam damni dedit. IV. 227. 8. X. 9. 1.

— quot modis quis aliquid rapisse dicatur, sive per se, sive per alios. X. 9. 2. & 12. 5.

— quot item modis causam damni aliquis dedisse intelligatur. X. 10. 3.

— quid in proposita re differat actio L. Aquilae ab actione in factum. X. 11. 4.

— an ea, solvunt uno, ceteri liberenter. X. 12. 6.

In Aquila L. actione estimatio damni quomodo iudicanda. X. 13. 1. 2.

— & quid, cum damnum pendet ex futuro even-
tu. X. 13. 3.

— in eo estimando ex L. Aquila duo singula-
ria; & quom. X. 13. 4.

Si plures servum vulneraverint, qui postea mortuus sit; utrum de vulnerato, an de occiso tenentur; & quid si ignoretur quis occiderit. X. 15. 7. *sepp.*

An qui pluribus inflicta vulneribus hominem occidit, de vulnerato & occiso tenetur: an de altero dampnatus. X. 16. 9.

— quid si vulneratus, sed non mortuus, perit ex negligentiā: an qui vulneravit L. Aquila, de occiso tenetur. X. 16. 10.

Si quis, re integra, damnum dederit: cessat L. Aquila actio, & subsidaria in factum actione tenetur. IV. 229. 1. & 231. N. 1. X. 16. 11.

— quibus modis nulla re corrupta damnum detur. IV. 231. 2. & 232. *sepp.*

Aquila legis actione conventus de facto alienus nec constiti tenetur, neque negare. VII. 639. 6.

— & quomodo conventus possit vitare poenam dupli. *ibid.*

Aquiliana stipulatio cur vinculum iuris dicta. VII. 391. 2.

Aquiliana stipulatione, & acceptilatione quamlibet obligatio tollitur. IV. 961. 20. & N. 13.

G. Aquilae Gallus Iuriconsulens (summa sit industria in cavendo. X. 1465. 9.

— principes illius in ea re auctoritas. *ibid.*

— primus doli mali promittit actionem, & formulam. *ibid.*

— primus invenit ut omnes obligationes per acceptilationem tolli possint, deducit in Aquila-
nam stipulationem. *ibid.*

— fecit ut postquam alieni heredes possent institui.
ibid.

— item

— item primos docuit, qua ratione postumi sui heredes, quos testamenti tempore pater gradu precedebat, institui potuerit, formati in eam rem propofita. X. 1465. 10. & 1474. 6.

C. Aquili de postumis heredibus institutendis sententiam interpretatio, & extensio. X. 1465. 1. 2. 1466. 3. 1467. 1. *seff.*

— quomodo dicatur iudicasse les aequum in institutione postumorum. X. 1463. 6. & 1464. *seff.* & 1474. 6.

Arstorii boves, & instrumenta rustica in causam iudicis pignori capi nequeant, & quare. VI. 910. 9. XI. 329. N. 1.

— voluntas dominorum tamen pignori possunt obligari. VI. 910. 9.

Arsti usus lo fundandis, & defendis arboribus. III. 149. N. 4.

Arbitres compromissio quis. VI. 407. N. 2. & 534. 4.

— qui differat ab iudice. VI. 539. 4.

— omne sit iuratus. VI. 485. 2. & 499. 1. & N. 3.

— qua habet communia cum iudice. VI. 477. 12.

— dari nequit ut certam sententiam dicat. VI. 476. 11. & 478. 1. & N. 1.

— compromissi fines excedere non debet. VI. 478. 14.

— solutioni diem statuisse potest, & quare. *ibi.*

— debet sententiam dicere coram litigatoribus, nisi aliter in compromisso convenierit. VI. 478. 17. XI. 928. 20.

— si alter legitime vocatus non interfuerit, non valet arbitri sententia; sed poena in absente committitur. VI. 479. 17.

— omni tempore recte sententiam dici, etiam feriatis die, neque iuratis etiam litigatoribus. VI. 481. 19.

— nisi dies dominicos obstat, aut praedictum fiat alteri causa, aut privilegium incidens aliquem litigantium iuratur. VI. 480. 18.

— mutare sententiam suam, atque corrigere non potest. VI. 484. 25.

— uti simul arbitrium recepit, cogitur sententiam dicere; & a quo cogendus. VI. 485. 2.

— nisi tamen iuste recuset. Quinque recusandi causas. I. si furata sit iustitia arbitri sententia. Et quibus ex causis hac iustitia. VI. 486. 3. 487. 4.

II. si dicere sententiam nequeat sine incommodo valetudinis, aut sine periculo honoris, vel rei familiaris. VI. 489. 9.

— sed ius causis valetudinis, & similibus differre sententiam donatus permittitur. VI. 490. 20.

III. si litigatores praebeant se indignos, quibus arbitrer hanc operam praestet. Quomodo hoc fiat. VI. 490. 11.

IV. si aliter cogatur, quam licet per compromissum. VI. 490. 12.

V. si dies sit feriatus; praeterea, ubi dies compromissum sit exiurus. VI. 490. 13.

— nisi omnimodum convenerit, ut nec si dies sit exiurus, sententia dicatur feriatis die. VI. 491. 14.

Arbitrer quoniam esse prohibetur. VI. 475. 11.

Arbitri significatio pro subiectis re alia est, atque alia, & quoruplex sit. IV. 1339. N. 6.

Arbitri ex compromisso sententia, sive aqua sit, sive iniura, valet. VI. 477. 13. *seff.* XI. 921. 17.

— quid si stipulans dolo factum sit, ut iniuriam sententiam arbitrer ferret. VI. 478. 15.

Arbitri ex compromisso aditi sententia non habet vim iudicis. XI. 223. 2.

— sententiam servare quo pacto litigatores cogantur. VI. 481. 20. *seff.* IV. 1055. 5.

Ex arbitri sententia non decur actio, vel exceptio, & quare. VI. 482. 23. *seff.* & 493. 1.

Forum perfectio datur contra eum, qui facit contra sententiam arbitri. VI. 493. 2.

— & qui contra fecisse videtur. VI. 494. 3. *seff.*

Ab arbitro quando sententia dicta videtur. VI. 491. 1. *seff.*

— non appellatur. VI. 498. 1. & N. 2.

An & quando permissa appellatio ab arbitro. VI. 499. N. 2.

Arbitri sententia damnata non efficitur infamis. V. 134. 28. & N. 20.

Arbitri ex compromisso, cum plures sunt, omnes simul iudicare debent. Nec duo, & tres fuerint, uno absente recte iudicant. VI. 479. 17.

Arbitrorum duo genera: illi ex compromisso: alii ex aquo, & bono. VIII. 1044. 28.

— speciales ita dicti qui a iure dabantur in iudiciis bonis fidei, atque lo arbitralis. IV. 1339. 6.

— cur ita dicti. XI. 225. 2.

— quomodo eligendi a partibus, iudice recusato. IV. 1390. 6.

Arbitri, iudice suspecto, electi iure canonico, de solis suspitionis causis cognoscant. IV. 1391. N. 13.

— sed horum electio ab usu recedit. *ibi.*

Arbitrorum a iure datorum sententia iudicari vim habet. XI. 223. 1.

— sed tamen illius exequenda potestatem arbitri non habent. XI. 225. 3. & N. 1.

— nisi sit i Princepe datus. XI. 225. 4.

ab Arbitris, qui a praetore ad aliquam cognitionis partem destinantur, potest appellari. VI. 498. N. 2.

— item ab Arbitris statuariis, ut vocant. V. 498. N. 2.

— ab his lites parentum, & liberorum, cognationumque lo plerique Italiae populi expediantur. VI. 500. N. 3.

Arbitrium, videt *boni viri arbitrium.*

Arbitrium ex compromisso quam vim, & auctoritatem habet. IV. 1054. 5.

— unde dictum. VI. 475. 1.

— eius utilitas. VI. 471. 2.

— quibus rebus se partibus constit. VI. 473. 6.

— qua desiderantur ut litem finiat. VI. 473. 5.

— diebus feriatis an exerceri possit. VI. 486. N. 20.

— quibus modis solvatur. VI. 474. 8. *seff.* XI. 931. 22.

- an tranſitus in heredes. VI. 474. 9.
 — quibus cum eſſe non poſſit. VI. 476. 11.
 — quibus item de rebus. *ibid.*
 — quot, & quibus modis differat a iudiciis. VI. 497. 1. & N. 2.
 — ſolvitur eſſe ante die, & quando profeſti poſſit, creante die VI. 474. 8.
 Arbitrii vox quid ſignificet. XI. 912. 18.
 — poteſtas an certo tempore incuſa ſit. XI. 930. 21.
 Arbitrium pendente, facultas appetitionis non corrumpit. VI. 462. 10. & N. 13.
 — in ea quare ſtipulatio potum exigitur. VI. 488. 7.
 Arbitrium iudicis in rei vindicatione dictus iuſſus de re reſtituenda. V. 875. 6. VI. 330. 10.
 — an iuſſus hic pro ſententia habeatur. VI. 330. 10. & 331. N. 2.
 Arbitrio iudicis paſca relinquenda. VI. 306. N. 6.
 Quae in actione arbitraria de eo, quod certo loco permittuntur arbitrio iudicis, pleraque neceſſarii iuris ſubſtituantur. X. 171. 18.
 Arbitrio alieno multa ſape cum in conventuibus, tum in teſtamentis committuntur. XI. 905. 1.
 In Arbitrium alienum an conferri poſſit legatum. II. 804. 5. & 803. N. 6.
 Cum in contradibus, aut legis ſes committitur alterius arbitrio, quid iuris ſit, ſi ille vel nihil, vel inique arbitratuſ fuerit. XI. 907. 2. 3. & 908. ſeqq.
 Quid interſit, legatur quid, an promittatur alieno arbitrata. XI. 908. 4. & 909. ſeqq.
 — quid ſi ſubſtituto alterius monumentum extrui ab herede iubet teſtator. XI. 921. 7.
 Quare res ad arbitrium boni viri redigitur in legatis, etiam cum certum perſonam iudicium teſtator elegit. XI. 912. 8.
 in Arbitrium alterius ſtipulatio collata pro arbitrio boni viri non ſemper accipitur. XI. 913. 9.
 — quid iuris, ſi per promiſſorem ſtererit, quominus arbitratuſ is, cuius arbitrio res ſeruat commiſſa. XI. 914. 11.
 — quid ſi conditio arbitrium continens in arbitrium promiſſoris collata ſit. XI. 915. 12.
 — quando id contingat. XI. 646. 8.
 Re alterius arbitrio commiſſa, iniquum eius ſubſtitutum redigitur ad arbitrium boni viri; & quare. XI. 920. 16. & 921. ſeqq.
 An is, cuius arbitrio res commiſſa eſt, arbitri debet paribus praſentibus. XI. 928. 20. & 929.
 Arbitrium certae perſonae datum ſoluit morte ejus, qui arbitri iuſſus eſt: ſecus ſi ſit viri conditio meſſae. XI. 931. 22.
 — morte unius ex contrahentibus non extinguitur. Diverſum in compromiſſo; & quare. XI. 932. 23.
 — re in alienus arbitrium collata, an tempore arbitrium ſolvetur. XI. 930. 21.
 Arbitrari quid. XI. 912. 8.
 Arbitraria iudicia quae. IX. 994. 11.
 Arbitraria adio nec bonae fidei, nec ſtricti iuris. VI. 757. 5. & 809. 1.
 — quomodo differat a bonae fidei actionibus. VI. 812. 3.
 Arbitraria eſt, adio quod metus cauſa. VI. 811. ſeq. 2.
 — adio de dolo, & quare. VI. 812. 2.
 — adio ad exhibendum. VI. 819. 12.
 — adio de eo quod certo loco dari debet, & agitur alio loco. VI. 820. 13. X. 2063. ſeqq. & 1129. 4.
 — duo propriae huius actionis, & quae. VI. 815. 7. X. 1129. 4. & 1130. ſeqq.
 — continet utilitatem actionis, quam ſci. X. 1131.
 — utilitatem rei ſemper continet, & quae ad eam ſem concurrere oportet. X. 1131.
 — propoſita prioris editio de eo quod quis certo loco dare promiſit. X. 1142. ſeq.
 — & quomodo ad ceteras obligationum cauſas, quibus ut certo loco quid datus, eadem eſt, ſive ex contradibus ſint, ſive ex teſtamento, pertinere dicatur. X. 1245. 1. & 1143. & 1244. 3.
 — quare utilis arbitraria competit de conſtituta pecunia, ſi alibi agatur. X. 1144. 2.
 Arbitraria adio locum non habet in bonae fidei contradibus, etiam de eo quod certo loco dari debuit ex his contradibus, & quare. X. 1145. 1.
 — niſi convenierit ex bona fidei contradibus ut certo loco rem quis traderet, & traditum ſe promiſſerit. X. 1246.
 — quid inter bonae fidei actiones differat, & arbitrarias. X. 1145. & 1146.
 — Vide *Alia in P. Locris*.
 — arbitraria agi poſſet alibi etiam cum ſideiſſore. X. 1155. 4.
 — Vide *Fideiſſor*.
 An arbitraria ſit adio noſalla. VI. 821. 14.
 — an & redhibitoria. VI. 821. 13.
 Actiones commodatū depoſiti, locati erit admittunt iudicis arbitrium, non tamen arbitrarie ſunt. VI. 819. 11.
 Arbitrariae actionis duo propriae: arbitrium iudicis praecedens, & ſententia ſua ſequens. VI. 813. 4.
 Arbitrium iudicis quid conſiſtat; & ubi interpolatur. VI. 813. 4. 5.
 — ſententia ſequens habet abſolutionem, aut condemnationem arbitrio interpoſito conſentaneam. VI. 814. 6.
 — quando abſolutionem. *ibid.*
 — quando condemnationem, & qualem. *ibid.*
 Actiones arbitrarias quae ſint, & unde dictae. VI. 812. 2.
 — ſimplicis ſunt generis; aliae ad reſtituendum, aliae ad exhibendum; aliae ad ſolvendum. VI. 816. 8.
 — arbitrariae omnes, quae ſunt ad reſtituendum, tam in rem, quam in perſonam, niſi ſint bonae fidei. VI. 817. 9. 10.
 Arbus in conſilio poſita cuius ſit pro qua parte. I. 890. 2. 3. — ſi alie-

— si ex alieno agro impendat in nostrum: iubetur domum illam quindecim pedes altius a terra coercere; si non coerceret, nobis possessa sit eam illa coercendi, lignaque nobis habendi. IV. 341. 3. IX. 877. 1.

— si ex alieno impendat in aedes nostras; vicini cogitur aut succedere, aut pati ut nos succedamus, eius ligna nobis habeamus. IV. 340. 3. IX. 877. 1.

Arbor a nobis opposita aedibus vicini non valet ad libertatem usufructuendam a servitute luminum vicino a nobis debita. III. 408. 23. & N. 5.

Postquam arbor in alienum agrum translata radices egit, priori domino directa in rem aedio non datur. I. 891. *seq.* 4. & N. 5.

— quantum ipsi aediores deant. I. 891. 5.

Arborescunt quam qui possit in alieno solo, postquam consilii, pretium servare potest doli exceptione, si ita possidet, & bona fide plantaverit. I. 873. 6.

De arbore, quae radicibus excrecentibus aedium nostrarum fundamentis periculum creat, utile prodictum interdictum. IV. 342. 4. IX. 877. 1. 4.

— datur & aedio finium regandorum & quotiens. IV. 339. N. 1. IX. 880. N. 5.

Arbores, plantae, semina postquam radices egerint, ac terra cohaerent, cedunt solo. I. 889. 1.

— grades, sicut in fundo nata, non sunt in fructu, ut eas cadere fructuarias possit. I. 885. 1. 816. III. 64. 7. & N. 2.

— grades demortuae sunt in fructu: vi temporis, aut alia externa vi divulsae, nec easdem non sunt in fructu; sed earum demortuae usque relinquuntur fructuario; & qualis, quoniam differentia ratio. III. 66. 12.

Arborum fructum casum aedio in duplum constituta; & quid in ea dupletur. IV. 328. 9.

De arboribus cedendis quo interdicta proposita; & cur ita appellata. IV. 339. 2. 3.

— & qua in se diversae ab interdictis: *Uti possidetis*, & *Quod vi, aut clam*. IV. 339. 2.

de arboribus cedendis duo prodicta interdicta, & quae. Et quid inter se differant. IV. 340. 3.

Arere aequum quid. IV. 541. 2.

Archiatrum immoventium a muneribus publicis, & civilibus. X. 828. 6.

Archifutes Aegyptiorum, & Persarum. IV. 245. N. 2.

Archivium, sive Tabularium publicum quid sit. VII. 1348. 14.

Ardum causae civiles quoniam; & quando recipiant instrumentum suppletorium, aut secus. X. 762. N. 22.

— insinandum iudiciale recipiunt. X. 776. N. 3.

Area praestantior aedicio. I. 872. 5.

— quid sit. VI. 870. 3.

Num area aliena promissa debeatur, si in ea domum aedificaverit. IV. 606. 12. & 607.

Aerea usufructus perit aedicio impositio: eo destructo recipitur. III. 106. 3.

Aerea terebinto frumento parata non licet officere, factio ex adverso aedicio. III. 272. 16.

Tem. XII.

— etiam si non fuerit constituta servitus non arandi ventum ab area. III. 300. N. 3.

Aerea cedit aedicio. I. 871. 4. 5.

Aerea utendi ad trinasandum servitus constitui potest. III. 288. 5.

Aerea pignori obligata, obligatur etiam aedicio illi postea impositum. VI. 887. 7.

— cur aedio isis servetur in usufructu area legata, impositio illi aedicio. *ibid.*

Aerene fodienda servitus quando rustica, aut urbana. III. 287. 3. & N. 2.

Aereus operis suas locans pignoratarius cum bellis, etiam effectum non secuto, infamis efficitur; & quare. V. 49. *seq.* 12. & N. 25. *seq.*

In aerem qui descendit pignoratarius, virtutis ostendenda casta, non efficitur infamia. V. 50. 12.

Arenarii quinam. V. 97. 1. & N. 7.

— ipso iure infames. *ibid.*

— dicti etiam venatores. *ibid.*

Aeropagite cur vocem iudicasse dicantur. IV. 1375. 9. & N. 14. VI. 404. N. 11.

— laudatur ea de re a multis, vituperatur ab aliis. IV. 1375. d. N. 14.

In Aeropago potior illa sententia, quam reo faveret. XI. 328. N. 5.

Argentum distractores quinam intelligi debeant in L. 17. §. 2. C. de constit. pec. VII. 1000. 19.

Argento debito, non iuratur in litem. VI. 356 N. 6.

— omni legato, nummi non continentur. II. 808. N. 7.

Argentarii quinam. VI. 86. N. 7.

— quique tenebantur edere rationes a se confcriptas. VI. 86. 2. & N. 6.

— quae tenebantur aedione. VI. 88. N. 9.

— cur, & collectarii, coactores, numerarii, & mensarii dicitur. VII. 626. 8. 9.

Argumentum quid sit. VII. 1108. 4. & 1110. 17.

Argumenti appellatio generalis est, & specialis. VII. 1109. 7.

— generali appellatione probationes omnes, ideoque testes, & instrumenta continentur. VII. 1109. 8.

— speciali continetur ex probationis species, quae colligitur ex ipsa ratione, non ex testimonio. VII. 1109. 9.

Argumentum recte dicitur a Decorionum ordine ad Senatum, & a Decorionibus ad Senatores. I. 306. N. 4. IV. 1111. N. 21.

Ad omne argumentum refellendum in iudicio utile praecipuum. VII. 1038. 7.

Argumentum legitimum quoniam sit. VII. 1037. 4. *seq.*

de Argumentis quare nullus est titulus iure civili. VII. 1110. 15. *seq.*

Argumentum, quod vocant negativum, non probat. VI. 1040. 1041.

Argumentum a contrariis fortissimum. XI. 1092. 7.

Aridi fructus qui sint. VIII. 417. 10.

- Aridus fructus qui mutuo dat agricola, potest ex iure Iustiniano exigere octavam partem modii in singulos annos usuratum loco. VIII. 413. 1.
- oīem centesimam demonstrat stipulari licet. Quatenus octava foris pars excedat centesimam. VIII. 413. 1. 2.
- in non Aridis, ut oleo, vino, melle creditori non licet exigere octavam partem usurae nomine, & quae differentiae ratio. VIII. 417. 11.
- Arlioli ipso iure, ac professione sui infames. V. 93. N. 1.
- Arma obliuiscens miles infamis. V. 125. 22. & N. 15. *seq.*
- Armorum appellatio quae veniat. IV. 269. 270. N. 2.
- Armorum usus interdicitur privatis. IV. 269. N. 2.
- Inficio Principe arma finiens vim Reipub. videtur inferre. *ibid.*
- Armenta non continentur instrumentorum appellatio. III. 281. 13.
- Arhus amittit, qui fidem fallit. III. 773. 17. & N. 22.
- Arhus, si de impleta, qua actione repetatur. VIII. 1021. *seq.*
- Arhus dato non ad emptorem contrahendam necessaria; sed contraria argumentum. III. 770. 15. & 771. N. 21.
- an cum solo eius dispendio discedere liceat a contraria emptoris sine scriptis iusto. III. 772. N. 22. VII. 1313. 17. & 1314. *seq.*
- Arhus, resoluta emptione, restitui debent, nisi aliter conveniatur. VIII. 1135. 4.
- Arhus emptor amittit, venditor in duplum restituit, si, altero iurino, a contraria recedat. VII. 1313. 14.
- etiam scriptura non intervenit. VII. 1313. 16.
- quae actio datur eo nomine emptori adversus venditorem. VII. 1313. 15.
- si duplicata recepti emptor a venditore: an nihilominus possit ab eo petere ut rem tradat, aut id quod interest. VII. 1317. 21.
- Si conveniatur, ut emptor arhus perdat, pretio ad diem certum non soluto: repetenti obtinebit exceptio. VIII. 1137. 1. & 1139. 3.
- Arhus pactum quid sit. VIII. 1021. 2.
- et eo competat emptori actio ex emptio, & conditio sine causa. VIII. 1021. 2. 3. & 1022. 4.
- Emptori ad arhus repetendas in rem actio non competit. VIII. 1023. 5.
- Arhus dum dominium transit ab emptore in venditorem. *ibid.*
- Arhus alienando venditor an transferat dominium. VIII. 1024. 6.
- Arhus quid sit. IV. 1279. N. 5.
- ius hypothecam tribuit. *ibid.*
- forum sine rei competentis sciunt. *ibid.*
- etiam ex moribus, an ex iure Romano statuunt. IV. 1249. N. 11.
- falsidatione tollitur. VI. 135. N. 21.

- in nandinis non tenent. VI. 160. 17.
- Arrestorum petitio an speciale mandatum exigat. V. 175. N. 3.
- Arrestatio frequentationi affinis. VI. 227. N. 2.
- manus infectio latius dicitur. VI. 227. 2.
- Arrogatio quid sit, & unde nomen trahit. I. 321. 1. & N. 2.
- sicut coetum populo; & quare. I. 321. 1. & N. 2.
- sine referendo, & auctoritate Principis an fieri possit. I. 327. 13. & 328. N. 9.
- Arrogatio pupilli quando, & cui permittitur. I. 325. 8. & N. 5. *seq.*
- Arrogatio non permittitur minori sexaginta annis, nisi spe naturalium liberorum adempta. I. 324. 6.
- non iustus liberorum habenti, nisi ex legitima causa. *ibid.*
- non permittitur tutoribus, aut curatorem, nisi maior sit viginti quinque annis arrogatus, eorum tutelam aut eorum gesserant; aut tutor privignum suum adoptare velit. I. 325. 7.
- Arrogationis forma. I. 327. 12. & N. 8.
- Arrogationi non est locus, ubi non est adoptio. I. 324. 4.
- Arrogationem impediunt tria causarum genera, & quae. I. 324. 5. 6. & 325. *seq.*
- Arrogatione iustus liberorum, & patrum in eos potestatem acquiritur. I. 329. 18.
- Arrogatio non permittitur, nisi causa cognita; & in quo causa cognita versetur. I. 327. 14.
- Causa arrogationis cognita ad quem pertineat. I. 328. 15.
- Consensus in arrogatione quomodo perstandus. I. 329. 17.
- Arrogatione pupilli finitur tutela, & pupillaris substitutio a patre naturali facta extinguatur. I. 329. 20.
- Quatenus poterit adoptivus succedere in bona arrogati. II. 1129. 4. *seq.* & 1130. N. 4.
- Qui arrogari non possunt. I. 322. 2. *seq.*
- Arrogator impuberis quam falsidationem praestare debeat. I. 326. 9.
- & cui. I. 326. 10. & 327. N. 7.
- quid iuris, si finis actio omittitur. I. 327. 11.
- Arrogator acquiritur patria potestas in liberum arrogati. I. 329. 19.
- Arrogans a patre suo in locum filii sit mihi frater agnatus, & cognatus. XI. 90. 8.
- Arrogator acquiritur ius sui heredis, ius agnationis, & dignitas familiae. I. 330. 21.
- Impuberi, si sine iusta causa emancipatus, caheredum fuerit, debetur quarta pars bonorum arrogatoris. I. 332. 22. & N. 10.
- Impuberi mortuo, quae actio datur iis, ad quos pertinet illius bona adversus arrogatorem. I. 332. 23. & N. 11.
- Etiam arrogatoris heres tenetur cum ad bona pupilli arrogati ex causatione relinquitur, item ad quantum ex constitutione D. Pii perstandum. I. 332. 24.

At iuris uide nomen habet. I. 19. 3. & N. 4. 7.
 Articuli quomodo differant a positionibus. VI.
 237. 4.
 Articulorum usus lori ignotus, & postea consuetu-
 dine inductus. VI. 237. N. 4.
 Articulus libellus qui. VI. 51. *segg.* N. 3.
 — an expellat. VI. 52. N. 3.
 Articulus libellum edere non licet in camera im-
 perii post inmatiam libellum exhibitam. VI.
 70. N. 9.
 Artifices adhibiti ad remuandam aliquid, quod ad
 eorum artificium pertinet, an iurare debeant. VII.
 1141. 8.
 Artificibus instrumenta sua artis asserui non debent
 ob causam iudicii. XI. 330. N. 1.
 At, & eius partes doctores. II. 197. 5. & N. 2.
 — quæ singulorum parium nomina. II. 197. 6.
 Atte, eiusque paribus, & nominibus uimor etiam
 in usum computanda, & quomodo. VIII. 468.
 5. & 469. 6. *segg.* X. 1394. 16.
 Attentor quisquam. V. 167. N. 4. VI. 723. 4.
 — quomodo differat a procuratore. *ibid.*
 — adhibetur in liberalibus causis. V. 167. N. 4.
 & 173. N. 1.
 Attentor. Vide Camera.
 Attentor latoris significatio non differt a consilia-
 rio. V. 3. 1.
 — proprie dictus differt a consiliario. V. 3. 1. &
 18. 21.
 Attentus opera in Principe, vel in magistratum non
 improbanda. V. 6. 4. & V. 7. N. 4.
 de Attentorum officio. V. 14. 15. & 15. *segg.*
 — ex veteribus quoniam de eo scripte sint. V. 19.
 23.
 Attentores a Iustitiano negati iudicibus dacti ab alio,
 quam a Principe. V. 5. 3.
 — quibus nominibus appellerentur. V. 7. 5. & N.
 7. *segg.*
 — nullam iurisdictionem habent. V. 26. 31.
 — debent esse iuris, morumque periti, & integra
 fama. V. 8. 6. & N. 10. & 15. 31.
 Attentor an esse quis possit in ea provincia, ea qua
 oriundus est. V. 9. 7. & 10. *segg.*
 — nec plurius eodem tempore magistratibus
 assistere, neque attentori advocatum agere licet.
 V. 12. 12.
 de Imperiis attentoris an teneatur magistratus. V.
 27. 32. 33.
 — an liceat in eadem provincia sapienter assistere.
 V. 13. 13.
 Attentores docebantur in provinciam vel a Princepe
 dacti, vel a magistratu ipso detecti. V. 13. 14.
 — quomodo differunt a iudicibus pedaneis. V.
 14. 15. & N. 17.
 — vocantur perito iudicium seu magistratum,
 quibus assistent. V. 14. 15. & 19. 24.
 — iudicare non possunt, absque magistratu. V.
 14. 15.
 Attentor teneatur si per ejus Imperialis magistratus
 aliter ius dixerit, atque oporteat. V. 25. 31.
 & 26. 32.

Tom. XII.

— fecus si differant attentor, publiceque prote-
 ctio fuerit. V. 29. 37.
 Attentorum premia quoniam. V. 19. 24. *segg.* &
 20. 17. *segg.*
 — immanes sunt a iure, atque ab omni onere
 iudiciorum, & munerum. V. 19. 15.
 Attentoris officium honoris est, & dignitatis. V. 19.
 24.
 Attentores si damnum incurrerit ex absentia, resti-
 tuantur in integrum. V. 19. 26.
 — res in attentor quantitas habent lere pecuniarum ca-
 stituti. V. 20. 27.
 — obviunt ex publico salutem. V. 20. 28.
 Attentorum poena. V. 25. 31. & 26. *segg.*
 Attentores solent hoste dacti iudices, & quidem cum
 aliqua iurisdictione. V. 15. 15.
 — quando, & intra quod tempus conveniri possint,
 & quærela contra eos iudicati. V. 28. 35. &
 29. 36.
 Attentorum minus est iudicium, siue magistratum in-
 struere, non autem iudicare. V. 14. 15.
 Attentus quisquam, & unde dictus. IV. 553. N.
 1. VI. 723. 4.
 Attentatio libertorum a patrone facta omni ex libe-
 ris, & quid ex ea consequatur. I. 293. 5. & N. 3.
 — censeri o-qui iure restitui; nec is, cui libertus
 assignatus, potest onerari fidei commissio. II. 729.
 N. 1.
 Attentus les quoniam loca habeant. VI. 110. N. 21.
 Attentus quid fuerit. VI. 28. N. 21.
 Attentus fabule locosa, iudicis, ac petitoria va-
 cem. V. 93. N. 1.
 Attentus in iustitiam Græcis dacti et quosub-
 lecti Romanis habitis pro municipibus. IV.
 1075. N. 21.
 — etiam in magistratu conveniri possunt, uti
 minoris Romæ magistratus. *ibid.*
 Attentusum les ones dotandi prosperculis melleres
 inuagat prosumo agnau. III. 453. N. 3.
 Attentus immanes a iure. I. 493. 37.
 — differant a gladiatores; nec, ut illi, nota-
 ter infamis. V. 94. N. 1.
 Attentusum premia, & promissionum causa. IX. 1087.
 1. XI. 327. 1.
 Attentusum ab iure quantitas oppugnatari poterant, ideo-
 que capti in causam iudicii. XI. 330. 3.
 — premiorum spes oppugnatari non potuit; &
 quare. IX. 1083. 2. XI. 330. 2.
 de Attentorum premia dacti quem hoste habeant,
 usum. IX. 1084. 3.
 de Attentus quoniam scripserint. I. 493. N. 15.
 Attentus iniuria adversus patrem, patronum, magi-
 stratum quem sit. III. 1261. 6.
 — quem adversus alios. III. 1261. 6.
 Attentus, appellatio pendente, revocata. VI.
 464. 1. & N. 1. & 467. 8. & N. 9.
 Quidquid attentum contra iudicem impetitus re-
 vocatur. V. 1417. N. 10.
 — item attentus, lre pendente. VI. 215. 2. &
 N. 1.

E 2

— &

- & successa, in integrum restitutione postolata. V. 1246. 3. & N. 4.
- Qua actione, seu remedio attentata revocatur. IV. 171. 4. 272.
- Audi o boveam. VI. 141. *cap.* 13. *seq.*
- quomodo sebat. VI. 149. N. 3.
- qui differt a profectione. VI. 148. N. 7.
- gratia quid sit. VIII. 936. 6.
- Auditione nollus certior acquirendi modus. VI. 149. 3.
- an sit in ea locus rescissioni et L. II. C. de rescind. vendit. VI. 146. N. 6.
- Auditioni, & lictari quomodo differant. VI. 150. N. 3.
- Audire iuris proprie dicitur venditor. I. 1085. 8. IX. 1476. 13.
- generaliter acceptus dicitur omnis, a quo rem ex iusto aliquo titulo possidemus. I. 1085. 8. X. 1348. 5.
- crymon. IX. 1476. 13.
- et Personis auditoris exceptio doli an obstat successor. V. 1397. 33. *seq.* & N. 29. *seqq.*
- Auditorum nominando an possit iudicium defegere possessor convenit rei vindicatione. V. 791. 6.
- Possessio vitiosa auditoris an prodest successor. I. 1087. 11. *seqq.*
- Audorem suum laudare quid sit. IX. 1476. 13. *seqq.* X. 1348. 5.
- Auditorio quid. I. 256. N. 14.
- Auditori qui. *ibid.*
- Auditoris idem ac dominium. I. 1087. 8. & N. 4.
- Auditoris tutorem quid, & quibus in causis necessarius. I. 713. 1. & 734. 3. *seqq.*
- Auditoriam interponere an cogendus tutor. I. 536. 6. *seq.*
- quomodo recte interponatur. I. 537. 8. *seqq.* & N. 3. *seqq.*
- interposita quam vim habent. I. 541. 17. *seqq.*
- Vide Tutor.
- Audiat utique propria licet rapere in ius vocatum. VI. 22. 6. & N. 14.
- & quando. VI. 24. 6. & N. 16.
- Auditorium quid. X. 487. 2. XI. 357. 1.
- per synecdochen quid significet. X. 357. 2. & N. 1.
- ad massas auditorium vocatus, si ideo a priore io-

- dice vocatus non parat, abest a contumacia. XI. 357. 3. *seq.*
- de auditis testimonium an valeat. VII. 1112. 30.
- Aversaria pro adversariis. VI. 47. N. 1.
- Aversarie locare, aut vendere quid sit. III. 852. 14. & 851. N. 9.
- unde dictum. *ibid.*
- Opere faciendo locato per aversionem, cuius sit periculum, si, antequam probetur, perierit. III. 853. 14. & 854.
- Augusta res alienas ex quavis causa tradendo transfert dominium; sed si, ad quos ea res pertinet, scilicet vobis adversus Augustam intra quadriennium. I. 940. 12.
- Eius legatum Augusta relictum extinguatur, si prius decedat, quam dies legati cesset. II. 998. 12.
- Avoculo casuam quid. IV. 1297. N. 4.
- a quo fieri possit, aut solet. IV. 1192. N. 13.
- nec a Principe fieri debet sine iusta causa. IV. 1298. N. 10.
- Auris memoria constituta. VI. 23. 14.
- in auctelatione vellebatur. *ibid.*
- Aurum ad barbaros transferre non licet. II. 1225. 29.
- Auri libra quot aureos continet. VI. 439. N. 6.
- Authenticum instrumentum, an eius exemplum edendum. VI. 82. N. 6.
- Amisi instrumentum authenticum scilicet an testibus probetur. VII. 1254. 9.
- Authenticum, non exemplo fides habenda. VII. 1253. 6.
- de Authenticis codici insertis. I. 73. *seq.* 4.
- Authentica quo loco ab Ignatio collocata, ibi retinenda. I. 74. 4.
- Authenticum quomodo sit scilicet. *ibid.*
- Avia tutoris petere cogitur huius, ut mater. I. 469. 31.
- non tenetur petere, si mater vivat, nisi quando hac tutores intra annos non possit. I. 470. 32.
- tutela esse possit. I. 994. 8.
- Avus quando nepotibus tutorem dare possit. I. 401. 6.
- Avus si dotem dedit, & prior obijt: doti patri reddenda. III. 1039. 9.
- Auxilium commune quid in L. 16. D. de minor. V. 1161. N. 10.

B

B Alienum numero unitatis, privati iuris. I. 672. N. 3.

Baias publicas. *ibid.*

Balnearii fures olim morte mulcti. IV. 255. N. 13.

Bannus ab Imperatore, vel camera imperiali iustitiae prohibetur. II. 154. N. 13.

Bannus postulare non potest. V. 49. 12.

— non potest esse procurator ad litem. V. 192. N. 1.

— nec agere potest. IV. 1063. N. 9.

— potest appellare. VI. 413. N. 8.

— potest conveniri. IV. 1051. N. 2.

— & se defendere, atque capere. V. 1283. N. 8.

— in integram non restituitur et causa absens. V. 1064. N. 8.

— iudicium privilegio non gaudet. VI. 166. N. 28.

— an secundum decretum, & sublationem patitur. VI. 144. N. 4.

Bannus et causa famosa, vel pro crimine publico infamia notatur; & omni beneficio privatur inducitur ex iure municipali. V. 134. N. 19.

— pro debito civili est integre summe, & status. *ibid.*

Privilegiis eorum qui eunt ad iudicium banniti non gaudent. VI. 166. N. 28.

Bannum gravior relegatione. V. 178. N. 5.

Baptismus an servo libertatem tribuat. I. 656. N. 3.

Barbari quoniam iure Romano. II. 1215. 29. VIII. 858. 80.

Barbarorum contentos tolerandi mercatorum gratis, modo salva religione fiant. II. 1216. N. 11.

Quares, aut quibus conditionibus a barbaris emi, aut barbaris vendi non possint. VIII. 856. 76. *seqq.* & 857. *seqq.*

Banones an beneficium competentis, quod vocant, utantur. XI. 280. N. 1.

Baronum. Vide *De iur.*

Basilicæ publicæ. I. 671. 1.

Basilicorum libri quem usum habeant apud Oecledesim nuncios. VI. 192. N. 1.

Bella an sint ex iure naturali, & quomodo. I. 51. 16. N. 16.

— quare iustitia; & quæ belli iura. I. 51. 15. & N. 16.

Belli denunciandi mos Romanis existat. I. 777. N. 1.

ex Belli causa merces conductori remittenda. III. 741. N. 3.

Bellica sequitio. I. 778. 2. & 780. 6. *seqq.*

Beneficium competentis. Vide *Competentia beneficiorum.*

Beneficium ordinis, seu excussionis quod. IV. 560. 7. & N. 11.

— cui, quando tribuitur. IV. 560. N. 11.

— quibus tribuitur conditionibus. IV. 560. 8. & N. 13.

— ei renuntiare fere solet in instrumento. IV. 564. 12. & N. 21.

— an illo gaudeat qui fideiussit iuratus. IV. 561. N. 13.

— an qui se obligavit, ut principalis. *ibid.*

Beneficium divisionis quod; Vulgo dictum Epistola D. Hadriani. IV. 562. 10. & N. 16.

— an hoc beneficium allegant probare debent conditiones esse solvendo. IV. 562. N. 17.

— quibusdam conditionibus tribuitur, & quibus denegatur. IV. 562. N. 17. & 664. 12. IX. 1317. 2. 3. & 1318. 4. 6.

Beneficium divisionis quando postulari debeat. IX. 1330. 2. 3. & 1331. *seqq.*

Beneficium causam tribuit vel personam. V. 1247. 6.

— Vel causam simul, & personam quod mixtum vocant. V. 1253. 10. & N. 8.

— personam tributam cum ea extinguatur. III. 1270. 21.

— interdum ad alios transit, & quomodo. IX. 820. 11.

— causam tributam, cessante causa, pariter deficit. IV. 857. 27.

Invisio beneficium non durat. XI. 1157. 7.

Beneficium debitum acquirere, iuri species. VII. 583. 9. VIII. 935. 5.

Beneficium remuneratio quo iure debeat, & an repeti, ac revocari possit. III. 431. 10. & 433. *seqq.* & N. 14. & 439. N. 15.

Beneficium revocare an, & quando, aut cui liceat. III. 440. N. 15.

Beneficia Principis ceteros tribuantur, ut nulli per ea inferatur iniuria. VII. 1035. 2.

— latissime interpretanda. I. 125. 10. XI. 66. 17.

— semper ex lege, ac alijs inferatur iniuria. I. 125. N. 6. & 367. 6.

Bellum quatenus iuris naturalis periculum. I. 34. 6. & N. 4.

— agrestes omnes fere. I. 691. 6.

— an in bellis naturalis obligatio. III. 425. N. 2.

Bis idem exigi non potest; & quare. VIII. 591. 5.

Bis idem petenti obstat exceptio doli mali. VIII. 591. 5.

Bona. Vide *Pecunia.*

Bona in usu iuris intestantur quam deducto iure alieno superant. II. 860. 8. & 971. 3. V. 632.

— naturaliter, & civiliter accipiuntur; & utro modo intelligantur, eundem nam possidentur. VIII. 1168. 16.

— amittantur servitute, cessione bonorum, & depolatione. IV. 999. 8.

Bona intestantur fraudationis causa distrahi iubentur a Praetore, ut inde solvatur pecunia creditoribus. VI. 141. 1. & 142. *seqq.*

— item bona defuncti, cui vel melles eritit heredes; vel eritit pupillus, aut maior qui se abstinet, vel extraneus qui repudiavit. VI. 143. 3. & 144. *seqq.*

— bona

- bona deportita, vel relegata, si non defendatur. VI. 144. 4.
- bona furtiva, vel protigi, si non defendantur; & cognita causa quare distrahi debeant. VI. 144. 5.
- non autem pupilli bona, quando impubes sit, si agatur de debito pupilli, non patris. VI. 144. 6. & 146. 7.
- Quo removere laiculus, & defuncti sine succedere, & variis bona distrahi permitteretur. VI. 146. 8. & 147. *seq.*
- Bona debitoris vendi possunt ob cessationem tributorum, & avarum quatuorlibet collationem. VIII. 973. 1. & 979. 1.
- vendi tamen non possunt, nisi venditionem praecedat conventio debitoris legitima, cessatio solvendi, & permissa P. iudis. VIII. 974. 4. *seq.* & 975. *seq.*
- & quae in ipsa bonorum venditione desiderantur. VIII. 976. 9. *seq.*
- An cum adversus superiores commissum est, bonorum venditio, sit ipso iure nulla; an valeat, & rescindatur. VIII. 977. 13. 14.
- & quomodo per in integrum restitutionem rescindatur, & adversus quos. VIII. 977. 15. 16. & 978. *seq.*
- Bonorum appellatione quid veniat. II. 14. 7.
- quando significatur hereditas. II. 861. 11. V. 633.
- Bonorum additio, facta libertatum conservandorum causa, successionei generis. II. 1111. 16.
- Bonorum, aut debitoris esculio quomodo faciendae. X. 666. 8.
- in Bonis esse triplicem habere significationem. I. 676. 1.
- in Bonis sunt quae in dominio, quae in quasi dominio cuiusque sunt, item minima & actiones. II. 976. 14. VI. 908. 2. *seq.*
- item honoraria, & parva quoque. II. 977. 14. & N. 6.
- & servitutes, & aliae res incorporales. I. 677. 4. VI. 908. 5.
- in Bonis defuncti non computantur quae non transfunt ad heredes. II. 977. 15.
- item quae transfunt, non manent. II. 977. 16.
- excipiunt nomen confusionis: existens propter aditionem heredis. II. 978. 17. & 979.
- item nec ea sunt in bonis, et quibus commotum vulgum redit ut heredes. II. 979. 18.
- quale est nomen debitoris, qui non est solvendo. II. 979. 19.
- quod naturaliter tantum debitor. II. 979. 20.
- Si sint duo rei filitandi, & alter decederit, an computetur in eius bonis quod ea causa debeatur. II. 980. 21.
- Quae sunt in bonis, non specialiter, sed communi pretio aestimantur. II. 980. 22.
- Bona adventitia quae sunt. II. 1163. 25.
- eorum quale ius habet. II. 1163. 25. & 1164.
- Bona amittere servitute, cessione bonorum, publicatione. IV. 999. & 1000. §.

- quomodo servitute. *ibid.*
- quomodo cessione bonorum. *ibid.*
- Bona damnatorum publicantes; & quibus de causis. II. 1247. 11. IV. 1000. 8.
- ea sibi vindicant, & in illam transeunt cum onere. IV. 1000. 8. IX. 1329. 1.
- Vide *Liberatio, Publicatio.*
- Vide *Peculium adventitium.*
- Bonis interdicere quid sit. XI. 481. 12.
- Cal bonis interdici solent, per quos; & quando bonis interdicium alicui intelligitur. XI. 486. 2. & 488. 4. 5.
- Vide *Interdicere.*
- Quiritium dominia a quodam dictum. I. 761. N. 2.
- Bona fides. Vide *Fides.*
- Bona fides aliquando quod bonum est, ac nequam significat, aliquando quicquid est a dolo, & fraude a iuranti. VII. 829. 3. I. 803. N. 2.
- prout sensu locum habet in contractu bona fidei dantur. VI. 832. 14.
- posterore ius omnibus etiam stricti iuris. VII. 832. 15.
- in utroque tamen dissimili iure, & effectu; & quomodo. VII. 841. 31. 15. *seq.* XI. 742. 7.
- Aequum & bonum idem, ac bona fides. VI. 765. 18. *seq.*
- Bona fides quid sit. VII. 829. 1.
- per omnia. I. 834. 9. *seq.* X. 1415. 31.
- requiritur in emptione, initio contractus, & traditionis tempore; in ceteris tempore traditionis duntaxat, cum in officatione, tum in actione Publiciana. I. 1056. 11. VI. 634. 7.
- Bonae fidei probatio a quo exigitur. I. 834. 9.
- Bonae fidei possessor quis. Quae res talem faciant. I. 804. 7. & N. 1. VII. 799. 1. X. 1415. 29. *seq.*
- unde res dicta. I. 833. 8.
- est domini loco, & dominus etiam vocatur. VI. 637. N. 10.
- lo dubio nunquamque talis esse praesumitur; & quomodo secus. VII. 799. 2. 3.
- habet ius acquirendi fructus ex re aliena. I. 801. 5.
- quatenus facit fructus suos. I. 801. 3.
- fructus consumptos, etiam naturales ita incidunt, ut nulla actione repeti possint. I. 817. 3. *seq.*
- qui contra hanc auctoris opinionem sentiant. I. 818. N. 4.
- an consumptorum nomine teneatur, quatenus fidus est locupletior. X. 1413. 48.
- fructus perceptos suos facit, ens tamen quos indistinctos vocant, non autem naturales, nisi consumptos. I. 819. 7. X. 1416. 36.
- fructus indistinctos perceptos ita acquirit, ut nec extantes restituere cogatur. I. 828. 2. 3. & 829. *seq.* X. 1416. 36. *seq.* & 1417. *seq.*
- fructus acquirit, simul atque a suo separati sunt a quocunque. I. 823. 12. & 824. 14. *seq.* X. 1418. 42.

— perceptos fructus acquiri, etiam si res ufucapi non possit. I. 837. 14.

— et quo cognovit rem esse alienam, fructus non amplius sibi suos. I. 805. 11. *seq.*

Bona fidei possessores tria iura. I. los possidendi, & inde omni adquire, & quom. II. 1311. 1. 2.

II. los ufucapiendi. II. 1312. 3.

III. los facienti fructus suos. II. 1312. 4.

— his tamen iuris domino iuribus non inferitur. II. 1313. 5.

Bona fidei possessori quare tribuantur fructus ex aliena re percepti. I. 825. 1. & 827. N. 1.

ad Bona fidei possessorem pertinent etiam fructus ab alio facti, vel percepti. I. 825. 15.

— inter bona fidei possessorem, & fructuarium quid hac in re differat. I. 825. 15.

Bona fidei possessor post litem contestatam ita tenetur, quemadmodum possessor malae fidei. V. 693. 28.

— fuerat tamen iuratum rei non praestit. V. 694. 29 & 695. N. 14.

— nisi temere iuraverit. V. 835. 11. & 836.

At, ubi res distraxit, saltem pretium reddere domino tenetur. V. 839. N. 5. 840. *seq.*

— quare post litem contestatam fructus omnes restituere tenetur. V. 695. N. 14.

— & an tunc temporis sit revera malae fidei possessor. V. 695. N. 14. & 722. 8. & N. 2. & 723. N. 3.

— quare habeatur quasi malae fidei possessor non modo post litem contestatam, sed etiam post controversiam motam, & post denunciationem. V. 693. 28. & N. 13.

— *Vide Hereditatis petitio.*

Bona fidei actiones unde ita appellatae. VI. 760. 10.

— descendere et bona fide quam recte dicatur. VI. 761. 12.

— cur ex libris iudicandi potestate non dictum libera iudicia. VI. 759. 9.

— sunt omnes quae in §. *ad iudicium* 28. *et* §. *seq.*

Instit. de adim. enumerantur, & nullae praeter eas. VI. 778. 37. & 779. 38.

— cur item potius bona fidei, quam ceterae. VI. 785. 49. *seqq.*

Bona fidei adiutorum auctoritas cur Iulianus in §. 30. *de adim. obicit* pertraherit, non exposuerit. VI. 793. 1. 2.

in adiutoribus bona fidei quantum praestanda sint. VI. 768. 21. 22. & 769. *seqq.*

in Bona fidei iudicis inesse, sive consideat exceptiones, quidam sibi. VI. 771. 28. *seq.* & 772. 30. & 206. 6. VII. 832. 21.

Bona fidei iudiciorum, & stricti iuris quae sit circa exceptiones differentia; etiamque ratio. XI. 741. 6.

Bona fidei possessor liberum hominem pro servo, quatenus per eum acquirat. II. 1184. 37. & 1185. *seqq.*

et Bona fidei agere quid sit. VI. 764. 17. *seq.* VII. 829. 2.

— *Vide Fides.*

Bonorum possessio quid sit, & quomodo definatur ab Ulpiano, & quam recte. II. 503. 2. 3. & 504. 4. VIII. 1164. 13. & 1166. 15. *seqq.*

IX. 899. 2.

— acquiratur, cum delata pretoris auctoritate legitime agnoscitur. VIII. 1165. 13. *seqq.* IX. 899. 2.

— cui quaestio est, eisdem tribui hereditatis emolumentum. II. 504. 4.

— nec vera tamen hereditas est, sed pro hereditate habetur; & quomodo. *ibid.*

— quid ab hereditate differat. II. 504. 4. & N. 2. 3. & 506. 6. & N. 5. 6. & 511. 14. & 512. *seqq.*

— cur a pretore bonorum possessio potius, quam hereditas appellata; & cur heredem recte fieri praetor non liceat. II. 505. 4. & N. 4. VIII. 1165. 14.

— quibus deferatur et testamentum; & quae ordine ab intestato. VIII. 1170. 19.

— nondum delata agnosceat potest, & quatenus; & quo iure effectus. II. 511. 14. *seq.*

— potest acquiri per filiamfamilias, & servum, non modo si iussu praecesserit, sed etiam si ratum habuerimus. II. 512. 16.

— imo & per alios quosvis numine nostro potest. II. 512. 16. & 513. N. 22. VIII. 1175. 1.

— invito uermis acquiratur, & quare. II. 513. 17.

— delata potest uota voluntate oblique repudiari. II. 418. 13. & 519. 31. VIII. 1255. 1.

— potest per alium quoque repudiari. II. 519. N. 16.

— eandem agnita non transit ad heredes; & quare. VIII. 1187. 1.

— interdum tamen delata, & nondum agnita transmittitur; & quando. VIII. 1188. 2. & 1189. *seqq.*

— amittitur tribus modis; & qui sint. VIII. 1190. 4.

— agnita litis de iudicio proparanda causa, quae. V. 509. 17. & 510. N. 10.

Agnita bonorum possessionis commoda duo, & quom. II. 519. 19. & N. 12.

— duplex, edictalis, & decretalis. II. 514. 22. *seq.*

Edictalis bonorum possessio quae; & quomodo agnoscatur. II. 515. 23. & 518. 30. VIII. 1201. *seqq.*

— potest a quocunque repudiari, dummodo quisque repudiet sine alterius damno. VIII. 1256. 5.

Decretalis bonorum possessio quae; & unde dicta. II. 519. 23. VIII. 1199. 9.

— etiam hodie magistratus decretum, & causa cognicionem desiderat. II. 516. 25. VIII. 1198. 8.

Decretalis bonorum possessiones tres; quae sint; quibus datur, & quatenus. II. 516. 26. *seqq.* VIII. 1199. 10.

— extraordinaria dicta; & quam recte. VIII. 1200. 11.

- habent hæc dies utiles. VIII. 1199. 9.
 Bonorum possessio acquiri non potest, nisi sit delata; & is, cui delata, sciat & possit se ad eam, cui acquiritur, obligare. II. 511. 13. & N. 11.
 Bonorum possessionis agnoscenda cius antiquitas. II. 513. 19. & N. 13. VIII. 1178. 22. IX. 899. 2.
 — novus. II. 514. 20. VIII. 1195. 2. *sepp.* IX. 899. 2.
 — qui propriæ edictalis bonorum possessio, nec ad decemalem pertinet. II. 514. 21. & N. 14. & 515. 24. *sepp.* VIII. 1198. 8.
 — quibus eadem sive commoda, & incommunda, quæ acquiritur hereditas. II. 519. 32.
 — usus an hodie sit utilis. VIII. 1172. 25.
 — datus, sive agnitus quomodo in sui iurisdictionis voluntate, atqueque missi imperii. IV. 1126. 9. & N. 17. *sepp.*
 Bonorum possessionis acquisitionem inter & repudiationem differunt. VIII. 1255. 2. 3.
 Bonorum possessioni agnoscenda, liberis, & parentibus annis utilis: ceteris autem centum dies utilis. II. 510. 12. & 511. N. 10. VIII. 1172. 24.
 — dies utiles aliter filiofamilias, aliter patrifamilias cedunt. VIII. 1184. 2. *sepp.*
 Bonorum possessionem deferri quid sit. VIII. 1170. 19.
 — dare ex edicto Prætoris quid sit. IX. 900. 2.
 — admittere, & ad eam admitti recte dicimus; & quæ utroque significatione. VIII. 1170. 21.
 — sequens gradus intra tempora prioris, licet *præparatus*, utilis agnoscat. II. 511. 14. VIII. 1198. 7.
 — & ubi, & aliter etiam ignorare petere licet, domo ubi ille suo tempore ratum habeat. II. 512. 16. VIII. 1172. 23.
 — ad eam per procuratorem obtinendam mandatum generale non sufficit, sed speciale requiritur. VIII. 577. 8.
 — qui pro parte sua agnovit, ei deficientem partes accersunt, etiam iurati. VIII. 1205. 1.
 — an hoc ius locum habeat tam in liberis suis heredibus, quam in emancipatis. VIII. 1207. 2. & 1208. 3. *sepp.*
 a Bonorum possessione lapsu temporis excluditur etiam heres rogatus totam hereditatem restituere; & quando in integrum restituendus. II. 584. 15.
 Bonorum possessionis iurum necessaria, vel utiles. II. 519. 33. & N. 17. VIII. 1172. 25.
 Bonorum possessio secundum tabulas quid sit, & unde dicta, & quare prodita. II. 507. N. 7. VIII. 1209. 1.
 — quibus datur, & quo ordine. II. 507. 2. *sepp.* VIII. 1210. 3.
 — quibus conditionibus. VIII. 1211. 4. *sepp.*
 Bonorum possessio contra tabulas quid sit, & unde dicta. VIII. 1212. *sepp.*

- Vide *Tabule, Carbonaria bonorum possessio*.
 Bonorum possessio, *Unde liberi*, cur ita dicta. VIII. 1227. 5. 1228.
 — emancipatorum liberorum gratia a Prætoris prodita. VIII. 1225. 1. & 1238. 14.
 — quare illis hodie minus necessaria. VIII. 1227. 4.
 — qua in specie sit hodie pariter necessaria. VIII. 1235. 9.
 Bonorum possessio, *Unde legitimi*, ad quos pertinebat. VIII. 1239. 1. *sepp.*
 — *Unde cognati* quibus, & quo ordine tribueretur. VIII. 1239. 4. 1240. 5.
 — Utrique hodie quare non necessaria. VIII. 1240. 6.
 An hodie sit, & quomodo, professio bonorum possessio. VIII. 1177. 3. & 4.
 — filiofamilias delata non tantum ab eo, ignorante patre, peti potest; sed etiam petis iussu patri emolumentum affert. VIII. 1178. 5. & 1179. *sepp.*
 — demum tamen pater monitus ratam habeat intra tempora, quibus & peti potuit. *ibid.*
 — amittitur, si vel a filio petita non sit intra constitutum tempus, vel si petitionem intra idem tempus pater ratam non habuerit. VIII. 1180. 12. & 1181. *sepp.*
 Titia desideratur ut cedat tempus petende bonorum possessionis prefinitam finem. Quamquam fiat. VIII. 1181. 12.
 Bonorum separatio. Vide *Separatio*.
 Bonorum possessores quare non appellentur heredes. VIII. 1165. 14.
 Bonorum interdictio prodigo facta. Vide *Prodigus*.
 Bonus vir quinquam habetur. II. 805. N. 8. 806.
 Bonus ac quilibet presumatur. X. 747. N. 5.
 In Boni viri arbitrio nulla neque conditio, neque mora. II. 806. 5.
 In Boni viri arbitrium ac precium constari possit. III. 767. 9. *sepp.* & N. 14.
 Bonitas rei vendita, & evicta utrum admittatur ex tempore venditionis, an vero et tempore evictionis. III. 806. N. 6.
 Boves iumentorum appellatione non continentur. III. 282. 13.
 — Vide *Aratus heres*.
 Breviculum quid sit. VI. 403. 10. & N. 9.
 Breviloquus substitutio quomodo. II. 241. 24. IX. 210. 35.
 — Vide *Substitutio*.
 Per boccinam ciuitas qua, & a quo fiat. VI. 16. N. 6.
 Bullati doctores qui; & su privilegia & immunitatibus Doctorum frustator. X. 826. N. 13.

C

Cadaver etiam hominis dicitur. VI. 30. N. 11.

— prosequentes in ius non vocantur. *ibid.*

An cadavera postorum medicis ad anatomicum studium esse concedantur. IV. 1143. N. 40. 1144.

Cadeca ex L. Papii duplietis generis. II. 476. 12.

— subtilis Iulianus. VI. 476. 12.

Cadeca rei quæ. III. 651. 14.

— tota hereditas qui fiat. V. 690. N. 12.

Cadeca hereditatis partes quomodo fiant. *ibid.*

Caculus oculorum non impedit animi iudicium. IV. 1375. 9.

Cacus quando obligetur, aut secus. III. 635. 6. & 640. 16.

— tutor esse aequit. I. 392. 3.

— tutorem, antequam cacus efficeretur, suscepit retinet. I. 553. 14.

— non potest esse testis in testamento. II. 45. seq. 9.

— an iudicis munere fungi queat. IV. 1374. 9. seq. & N. 13.

— an commissarius fieri possit. IV. 1374. N. 13.

— an possit magistratum gerere. IV. 1375. 10. & N. 15.

— postulare venter pro alio, non item pro seipso. V. 47. 10.

— & quare hic potius quam furus postulare pro se valeat. V. 18. N. 21.

— quomodo testamentum faciat. II. 60. 2. & N. 2. VIII. 1377. 1.

Cadere pro actione distringere. VI. 150. N. 3.

Silva caduca quæ. III. 64. 8. & 65. N. 3.

— est in fructu, & qui eius fructus modus. III. 64. 8. seq. & N. 4. 5.

Caribet nihil ex testamento capere poterant, nisi & genere proximi essent; & intra centum dies Legi Iulii paruisent. II. 155. N. 15.

— adoptare possunt. I. 313. 8.

Cetum liberum esse debet supra solum positum. III. 238. 11.

Calaris comitit olim scribebatur testamentum; & quomodo. II. 38. N. 2.

Calci coquenda ferrites quando urbana sit, vel rustica. III. 287. 3. & N. 2.

— quando possit constitui. III. 55. N. 2.

Calculum ledicio dirimere quid. V. 108. 6. & N. 7.

Calculi errorem manifestum semetia continens ipso iure utilis. XI. 303. 2. & N. 2.

Calendariam quid apud veteres Romanos, & unde dictum. IV. 846. 11. VIII. 318. 5. & 465. 3. X. 527. 1. & 1395. 57.

— per metonymiam dictum quid significet. IV. 846. 11. X. 529. 2.

Calendario proponere quid sit. VIII. 465. 2. X. 529. 2.

Tom. XII.

Quis ex calendario debito. VIII. 318. 6.

Quintum calendarum quomodo sit. XI. 435. 7.

Calendar, & ante calendar ex vi verborum sunt diversa, sed ex usu iuris idem valent; & quare. II. 88. 3. XI. 621. 1.

Calendar nominavit, puta Ianuarii, primæ iustitiguar, & quare. II. 89. 4. & N. 2. XI. 877. 1. seq.

Caligatus miles qui. V. 126. N. 16.

— unde ius dicitur. *ibid.*

Caligati milites quid differant a tyronebus. *ibid.*

Calvisiana actio, quæ & Faviana, de rebus in fraudem patroni alienatis est prodia. IV. 435. 3. VI. 665. 5. & 666. 7.

— perpetua est; & quare. IV. 712. 8.

— adversus quem datur. IV. 435. 3. seq.

Calvisian, Calvisian, unde & calvi mimi, quid significet. VI. 23. N. 14.

Calamonia quid. V. 122. 20.

Calamonia iudicium famosum. *ibid.* & 221. N. 14.

— publico iudicio damnatus postulare pro aliis non potest. V. 49. 12.

— secus privato. V. 49. 12. & N. 24.

— an testis esse possit. VII. 1191. 8. & 1193. 12. seq.

Calamonia iuramentum quid sit. VI. 215. N. 15.

— eius forma ad quinque capita revocatur, & quæ. VI. 217. N. 6.

— non est iuramentum veritatis, sed credulitatis. *ibid.*

— quibus in causis non praestatur. VI. 218. N. 7.

— suspicionem calamonia elidit, non ab evidenti calamonia excusat. VI. 218. N. 6.

— multo minus ab expensarum condemnatione liberat. *ibid.*

— generale iudicio liti omnino prestatum iure civili. VI. 218. 7. & N. 8.

— in quolibet parte liti praestatur ex iure canonico. VI. 218. N. 8.

— generale ubique fere in usu esse desit, ut per iuria multa videntur. VI. 216. N. 5.

— speciale praestare debet, qui iurandum desert. X. 785. 2. & N. 2. 3.

— exacte remittitur: non remissum erigi quandoqueque potest. X. 785. N. 3.

— parenti, & patrono, patronæ, eorumque parentibus, & liberis remittitur; & quare. X. 786. 2. & N. 5.

— an & domino ex iure Frodoem remittitur a vasallo; & vicissim. X. 787. 2. & N. 6. & 789. 4.

— an filio, libertoque deferentibus, iurandum parenti, aut patrono remittitur. X. 787. 2. & 788. N. 7.

— speciale remittitur a iure novissimo. X. 791. 5. & N. 9.

— ab expensarum condemnatione non liberat. VI. 218. N. 6.

Calamonia iurandum praestat, qui damni iudicii nomine sibi caveri petiit. V. 506. 3.

F

— no-

- novum opus qui nunciat, V. 486. N. 10.
 — item qui tabulas testamenti aperiri postulat. II. 404. 11.
 de Calomniis non lussoris poena duplex, & quæ. X. 792. 6. & 793.
 Calomniatori etiam datur silio ex edificio adversus eum, qui in ius vocatum ei exemit. V. 234. 6.
 Camera Imperialis quæ advocatos recipiat. V. 55. N. 35.
 — causas ad quam usque quantitatem definit. IV. 1174. N. 10.
 — iurisdictionem cumulativa potius habet cum Principe. IV. 1175. N. 13.
 — Imperatoria auctoritate plene mititur in iudicando. VI. 206. N. 2.
 Camera Imperialis commissarius an per edictum glorie possit. VI. 18. N. 8.
 — an subdelegare. IV. 1121. N. 11.
 Camera Imperialis auctores qui dicuntur, iurisdictionem habent. V. 15. N. 18.
 in Camera Imperiali sententia quomodo recitentur. VI. 403. N. 8.
 an ordinatio Camera Imperialis extraneis originali cuiusque provincia præferatur. V. 10. N. 11.
 ab Imperiali Camera non datur appellatio, sed revocatio. VI. 418. N. 22. & 419. d. N.
 per Campaniam citatio quando fiat. VI. 16. N. 6. & 17. d. N.
 Cancellatio in testamento a quo facta præsumatur. II. 125. N. 4.
 Quid testet, utrum a testatore facta sit vel ab alio, & utrum ex iudicibus vel casu, ubi facta sit a testatore. IX. 29. *segg.*
 — Vide *Testamenti scriptura*.
 Cancellarii iidem, ac scribæ, seu notarii. V. 18. 20. & N. 22.
 — unde appellati. V. 17. N. 22.
 — non magno dignitatis apud Romanos. *ibid.*
 Cancellarius in Francia est iustitæ Præfecti prætorio. V. 18. N. 22.
 — palatina dignitas apud Germanos. *ibid.*
 Candidati Principis qui. V. 18. 22.
 — similes adfectoribus. *ibid.*
 — qualem in Romæ Repub. & unde dicti. V. 18. N. 23.
 Cædicatorum Principis quod munus. V. 18. 21. & N. 22.
 Cæres ostiarii qualem dicti. IV. 475. N. 5.
 Canos secundum perstringitur, & suggillatur. V. 55. N. 36.
 Canon publicus quisam dictus Imperatoribus. VIII. 851. 47.
 Canonis publicæ frumentum vendi non potest. VIII. 851. 46.
 Canos in emphyteusi quid. II. 1273. 23.
 — an præstetur ob usum rei, an potius ob recognitionem domini. II. 1285. 13. & 1284. N. 6. & 1273. N. 12.
 ob Canonem triennio non solutum, an & quando amittatur emphyteusis. II. 1281. 6. *segg.*
 — quid si dominus postea ab emphyteuta canonem acceperit: an iuri agri revocandi renouantur videntur. II. 1284. 12. *segg.* & N. 6.
 — an ob canonem ex parte non solutum cadat tota emphyteusis fiat. II. 1282. N. 3.
 Canonem præstaudum cum liberet ulla ex parte casus fortuitus. II. 1273. 23. & N. 12. *segg.*
 Canonici pro ecclesia sua audiri sine mandato. V. 214. N. 10.
 Capacitas heredis temporibus spectatur, & quibus. II. 164. 42.
 — legatarii duobus; & quæ differentia ratio. II. 725. 13.
 non capaci relictum valet, si fuerit collatum in id tempus, quo capere poterit. II. 727. 15.
 — vel ei sub conditione relictum fuerit, & implem conditionis tempore in potius capere. II. 727. 16.
 — an, si rogatus fuerit alteri relictores. II. 728. 17. 18.
 Capere quid sit. I. 954. 2.
 — Vide *Canis*.
 Mortis causa capiones quid. II. 935. 4. & N. 4. & 742. 7.
 — non imputentur in Falcidia. II. 969. 8.
 — Vide *Mortis causa capio*.
 — non imputentur in quantum quæ ex Trebelliano detrahatur. II. 669. 8.
 — absolute fideicommissi nomine appellatur. II. 670. 8.
 Capite centi qui. II. 46. N. 6.
 Capitale crimen quodam dicitur. VII. 323. 2.
 — transactionem eo admittit. VII. 272. 4. & 314. 3. *segg.*
 — Vide *Transactio*.
 Capitalis res quæ. X. 1305. 3.
 Capitalis frans quando admitti dicitur. X. 1306. 3.
 Capitalis causa quæ varie accipitur. V. 182. N. 5.
 — strictius accepta & ex usu iuris ea est, ex qua mors, civitas amittitur, vel servitus. *ibid.*
 in Capitali causa potest appellare cognatus sine mandato. VI. 416. 13.
 Caput pro persona. XI. 1586. 5.
 Caput regii quod. IV. 1227. 1. & N. 2.
 — commende subditorum domicilium, & quid inde consequens. *ibid.*
 Capitis amputatio honestissimum, ac levissimum supplicii generis. IV. 1143. N. 39.
 Capitis mortis quid & quoties. I. 547. 6. V. 1072. 22. 1073. *segg.*
 — potestatem adiectioni solvendi tollit. IV. 763. 5.
 — mandatum solvit. IV. 991. 8.
 — tutelam finit. I. 547. 6. *segg.*
 — testamentum testatur. II. 133. 22.
 — non tamen militis. II. 313. N. 4.
 — per eam similiter usufructus. III. 152. 6. & 151. N. 7.
 — non tamen hæ, cuius dies non dum cecidit. III. 175. 2. *segg.* — 800

- non amittitur hibitio, nec opera fervorum. III. 152. 2. *sepp.*
- *Vide Reluctantia in integrum.*
- Capere quid. II. 190. 14. & 193. N. 7.
- Captores hereditatem inveniunt, quorum fraudibus omni astate obviari item. II. 38. 1. & N. 2.
- Capitularia institutio iure improbat, etiam in militis testamento. II. 190. 13. VIII. 1318. 8. *sepp.* IX. 154. 5.
- quid sit, & unde dicta. II. 190. 14. VIII. 1313. 1. & 1316. 5.
- bonis moribus contraria. *ibid.*
- Capitularia institutionem tria faciunt, & quae. II. 191. 15. *sepp.* & 195. 11.
- non facit quævis conditio in alterius voluntatem collata, sed ex sola, qua heredes capiunt. II. 191. 17. *sepp.* VIII. 1315. 4.
- Capitularia institutio est, five quis instituit, five alterius hereditatem, five sibi, five alteri conditione appositæ capiet. II. 194. 10.
- Capitularia conditio quæ vocetur. II. 190. 12.
- legatum vitios. II. 798. 33.
- Capitularium legatum improbat. II. 813. 3.
- Capitularia institutiones, legata, & fideicommissa collata. VIII. 1313. 1.
- Quando capietur hereditas heredi institui. VIII. 1316. 6.
- quando tertii. VIII. 1317. 7.
- Captes ab hostibus heres institui potest beneficio postliminii. II. 153. 22.
- possessionem amittit. II. 1008. 4.
- Capivi quare servi. I. 126. 7. & 135. N. 11.
- non tamen in bello civili, nec inter Christianos. I. 135. N. 11.
- restitui nequeunt. II. 18. 4. VIII. 1334. 4. XI. 1678. 3.
- valet Horum testamentum testes factum, si cum decesserint, five iure postliminii, five Lege Cornelia. VIII. 1338. 12. XI. 1679. 4.
- five bello civili, five inter Christianos ius testandi non amittunt. II. 18. N. 4.
- Capivi omnes ex novella Leonis testandi ius retineant. XI. 1680. 5. II. *ibid.*
- Carbonarium editum comparatum impuberis gratia, cui sit status controversa, & unde dictum. VIII. 1247. 2. 3. & 1250. 13.
- & quot modis fiat impuberi status controversa. VIII. 1250. 13.
- 12 editio Carbonario datur impuberi bonorum possessio, & cum ea rerum administratio; si modo subsistet. VIII. 1248. 4. 5. II. 516. 27.
- eius administrationis eummoda. VIII. 1248. 6.
- quid susceptione cavere debeat impubes. VIII. 1248. 7.
- si non subsistet: non erit solus in possessione, sed cum adversariis. VIII. 1249. 7.
- quibus & rerum hereditarum administratio committitur si subsistet; & quævis. VIII. 1249. 8.
- denegata impuberi non suscipiendi administratio, alimenta eidem non negantur. VIII. 1249. 9.

Tom. XII.

- Carbonaria bonorum possessio an detur omni impuberi, cui sit status controversa. VIII. 1250. 13.
- non datur nisi causa cognita. VIII. 1251. 14.
- causa illa prior; ut præsumptio sit, impuberem ex liberis esse. VIII. 1251. 15.
- posterior hæc; ut expediat impuberi cognitionem status in tempus potestatis differri. VIII. 1252. 16.
- Inter bonorum possessionem Carbonariam, & Unde liberi, aut Centes tabulas quid differat. VIII. 1252. 17.
- & an posterior hæc cum superioribus coexistat. VIII. 1252. 18.
- 12 Carbonario editio qui possidet, neque pro herede, neque pro domino est, & quid inde consequens. VIII. 1249. 10.
- Careet. *Vid. Debitur.*
- Careet, quasi species servitutis. IV. 362. N. 8.
- neminem vocat infamia. V. 132. 18.
- Careetis metus indus. IV. 364. 9.
- perpetui poena relegatione gravior. V. 178. N. 5.
- iussit enclodere fallere scitum. IV. 395. N. 3.
- 12 Careetis poena appellatur. VI. 425. N. 36.
- de Careetis emancipandis debitoribus quandoque ius fuerit et L. 12. tabb. XI. 313. 1. & N. 2.
- & quomodo possit, & qua lege solvatur. XI. 313. N. 2.
- in Careetem debitorum detractio, *dimensum*, seu quotidianos victus sicuti liber præstatur et ipsi L. 12. tabb. XI. 313. 1. & 314. N. 3.
- Careet obligare se pacto, an liceat. XI. 318. N. 1.
- Careet inopi debitor inclusus creditoris expensis alii debet. XI. 314. N. 3.
- nisi ex consuetudine liberatorum careet addidit viti aliter sustentetur. *ibid.*
- Careet inclusus an citari possit, ut ad alium iudicem eat. VI. 30. N. 21.
- 12 Careet qui sit immanus. XI. 311. N. 1.
- cum Careetio an iuri contrarius possit. IV. 362. N. 8.
- pro eo accusato an procurator admitti possit. V. 179. N. 5. & 184. d. N.
- Careetio victum inferri prohibetur, an, & qua actione teneatur. XI. 314. 3. *sepp.*
- Cardines Præfectis prætorum comparati. VI. 418. N. 20.
- regibus ipsi æ nonnullis etæquati. *ibid.*
- 12 Cardinalibus an appetitur. *ibid.*
- Cardinis impudicissima scilicet occasione dedit prohibitoria editum de postulando. V. 45. N. 20.
- an alia sit a Cais Afrania. *ibid.*
- Carmen famosum quid. IV. 209. 6. V. 85. N. 3.
- ob Carmen famosum damnatus testamentum condere non potest. II. 34. 12.
- Carsifices viæ coactione vitæ. V. 90. N. 9.
- Castellum aquæ quid, & unde conceperunt. III. 245. 8. & N. 3.

F 2

— aquæ

- aquæ ex eo decedens, & per rotam haurienda ex flumine publico servitus an psete possituiatur. III. 244. 8.
- Castigatio levior coercitione. V. 1109. 27.
- Castri viles. V. 90. N. 9.
- non adoptant. I. 323. 8.
- eorum duo genera. VIII. 851. 50.
- Servos in orbe Romano castitium pene capitalis. VIII. 851. 51.
- Huiusmodi fractionis occasio. *ibid.*
- Casus quid sit. IX. 827. 2.
- Casus fortuitus. Vide *Depositi*.
- Casus fortuitus quid. III. 829. 14. IV. 655. 6. VIII. 291. 1.
- cur dicitur vis maior, cor item factum. VIII. 29. 2.
- quæ, & quibus ex casu nascatur. IV. 655. 22. & N. 9. *seq.* VIII. 29. 3. *seqq.*
- fustis, seu divites immittis quoniam. V. 680. 17.
- Casus fortuitus debitorem generis non liberat. IV. 604. 7. VII. 609. 1. & 611. 7. 8. VIII. 32. 14.
- quid si debitor sua omnia bona casu fortuito amiserit. VII. 613. 10. *seqq.*
- quare ad accipiemem pertinet in mutuo. VIII. 33. 16. IV. 604. 7. 8.
- item in re militata commodata. IV. 605. 8. 9. VIII. 33. 18.
- item in omnibus rebus, quæ militata dantur; & quare. VIII. 33. 18. *seq.*
- Casum fortuitum an præter locatorem coudoctori. III. 829. 13. *seq.* & 830. N. 6.
- eo coudoctor locatori. III. 839. 2. & 841. 5.
- quid si casus culpa causam dedat. IV. 610. 21.
- Casum fortuitum non præstat heres fideiarius; & quatenus. II. 641. 3. *seqq.*
- Conventio ex casu fortuiti præsumitur, valet in contrahibus; focus in iudiciis; & quare. IV. 614. 3.
- Casum fortuitum præstare idem est atque damnum præstare, quod ex tali casu contingat. VIII. 32. 12.
- Casus fortuitus quæ damna tribuantur. IV. 656. 12. & N. 11.
- Casum an præstat possessor in hereditatis petitione. V. 680. 17.
- Casus fortuiti in re debita incidentes a nullo debitore præstentur. VIII. 31. 20. 33. 15. 34. 20. 21. & 35. *seqq.*
- nisi tamen culpa debitoris casui dederit occasionem. VIII. 37. 25. *seqq.*
- vel eius mora. VIII. 37. 31. *seqq.*
- vel ab initio convenerit ut casus fortuiti præstentur. IV. 621. 1. VIII. 38. 34.
- modo vel ab initio, vel in consequenti conventio sit interposita. VIII. 39. 35. IV. 623. 2.
- conventio eiusmodi aut generalis est, aut specialis. VIII. 39. 37.

- generalis de omni casu, vel periculo præsumendo valet in contrahibus; focus in iudiciis. VIII. 40. 38. *seqq.* & 41. *seq.* IV. 624. 3.
- conventio ista generalis an casus insolitos comprehendat. IV. 623. 3.
- Casu quod sit, abest ab iniuria. IV. 212. 9.
- Dammum casu datum non vindicatur lege Aquilia. IV. 225. 5.
- Ob causam datum an condici possit, si casus propter casum fortuitum secuta non sit. III. 2208. 5. *seqq.* & 1209. N. 1.
- Casus subjectionis duplex: Primus, & Secundus. Quales, & cur ita disti. II. 233. 14. *seqq.* & N. 10. 11. IX. 203. 14. *seqq.*
- Casus certi, cum de eo quod interest agitur, quoniam sit. IX. 827. 3. 828.
- Casus incerti quoniam habentur. IX. 831. 1.
- Casus pro amico, vel pro Diabolo quoniam vocentur a DD. I. 616. N. 1. IV. 295. N. 1. X. 754. N. 16.
- Catoniana regula quæ, & a quo ita appellata. II. 776. 1. *seq.*
- explicatur. II. 776. 2. *seqq.* & 777. N. 1. *seqq.* XI. 718. 6.
- quatenus hæc a regulis antiqui iuris differat. II. 777. N. 1.
- an pertineat ad legata inofficiosa propter solam incapacitatem legatarii. II. 777. 3. & N. 2.
- an pertineat ad hereditates. II. 779. 5. & N. 5.
- quare non pertineat ad conditionales hereditum institutiones. II. 779. N. 5. & 781. 6. & N. 6.
- non pertineat ad legata conditionalia, nec ad ea, quorum dies credit ex tempore ad hæc hereditatis; & quare. II. 781. 7. 9.
- nec item ad stipulationes conditionales. XI. 718. 6.
- item non pertinet ad novas leges. Quæ hie novæ leges appellentur. II. 784. 11. & N. 8.
- Cavere generaliter quid sit. X. 109. 1.
- Cavere alicui quid sit. III. 1351. 28. V. 260. 21. VII. 278. 4.
- In Contrahendo quod agitur, pro casu habendum. X. 110. 3.
- Cavitationibus an liceat uti in bona causa. V. 39. N. 43.
- Caupo quoniam. IV. 442. 11.
- Caupones, exceptis vi maiore ceteros casus præstent. IV. 442. 11.
- præstent etiam factum viatore, quos in casu pona recipere. IV. 441. N. 4.
- adversus Caupones, & stabularios de damno, furto, vel in casu, aut stabulo datum factum, vel in visoribus, duplex actio datur: altera ex contractu: altera quasi ex maleficio. IV. 441. 10.
- priore persequimur rem ipsam, quam receperunt, not id, quod ea res est, etiam si sine culpa eorum perierit, nisi suale damnum acciderit. IV. 445. 11. & 442. *seq.*

— postulare sententiam in duplam, si damnatum, factumve datum fuisseve sit victoribus ab illis quorum opera illi casponum, aut stabelem exerceant. IV. 443. 12. 444.

— nisi tamen prædictum casponum exercituri vole se damnatum præstare, viatorem assensurum. IV. 443. N. 5.

Causa quomodo distinguatur a se in datione, & conditione ob causam. III. 1203. 10.

Causa per conditionem habetur cum in testamentis, tum in contractibus. VII. 651. 5.

Causæ nomine, cum agitur de civili obligandi causa, intelligitur dato, vel fidei. III. 426. 6. & 405. N. 2.

Civilis obligandi causa an subdit pædis. III. 405. N. 2.

Causa non secuta quando dicatur. III. 1207. 2. *sepp.*

— alicui onerosa, alicui lucrativa. IV. 642. 6.

— Vide *Lucrative causa*.

Causa servitutis perpetua quænam. III. 241. 1. 2.

Causa servitutis quid dicatur. III. 241. N. 2.

Causa perpetua differt a servitute continua. III. 344. 13. & N. 9.

Causa legati quid. Ad præterita pertinet, & quare. II. 789. 9.

— præterita si falsa sit, nec legato, nec stipulationi, nec ulli obligationi nocet. XI. 661. 1. 2. & 664. 5. 11. 791. 15.

— legato multo minus nocet, quam falsa demoustratio. II. 792. 16.

Falsa causa tum obest legato, cum apparet testamentum, vel ex ipsa conceptione legati deprehendatur. II. 797. 29. *sepp.*

Falsa causa quomodo ex anterioribus sermonibus testatoria, vel ex ipsa conceptione legati deprehendatur. II. 797. 29. *sepp.*

Causa, ubi de accessionibus agitur, quid significet. X. 444. 2.

Causa omnis post litem contestatam præstanda. *ibid.*

— & quidem in omnibus iudiciis. X. 445. 5. & 1427. 2.

— an etiam ante litem contestatam, post mortem factam. X. 446. 5. & 1427. 3.

Causa in libello quomodo sit expellenda. VI. 57. 3. & 59. 3. & N. 6. *sepp.*

An libellus vitietur, si ineptus, vel nulla causa agendi inferatur. VI. 60. 4. & N. 9.

Causa liquida in compensationem quid sit, & quas habet conditiones. IV. 862. 35. & N. 24.

— quomodo fiat liquida. IV. 862. N. 24. 25.

Causa iurisconsulti idem, ac negotii, seu facti species, quæ implicitum in se habet de re aliqua questionem. X. 1152. 3.

Causæ appellatione generatim sumptis, accessio quoque constituitur. X. 1428. 6.

Causæ restitutive omnino quid veniat. X. 1425. 1.

Causæ cognitionem quænam desiderant. VI. 11. N. 2.

— Vide *Cognitio*.

Causam possessionis sibi nemo muist. I. 1051. 2.

Qui ex nulla, aut iniusta causa possidet, potest ex nova causa possidere. I. 1059. 1. 1060.

Causam ex integro agere quid sit. X. 768. & 770. 14.

Causam perperam omnes servitutes requirunt. III. 241. 1. & N. 1.

in omnem causam se obligare quid sit. X. 1175. 22.

— quid, in omnem causam cessionis, aut stipulationis. X. 1187. 25.

ob causam futuram si quid datum, aut promissum, cur non valeat, si causa secuta non sit. XI. 665. 6.

Qui ob causam præteritam, eamque falsam stipulator est, an videatur stipulator sine causa. XI. 665. 8.

Ancilla data ob causam, an causa non secuta, condici possit. VII. 741. 1. 2.

Factum ob causam, causa non secuta, quando revocari possit actione de dolo; & quando conditione dati. X. 1229. *sepp.*

— Vide *Causa, Datum ob causam*.

Rem cum omni causa restituere quid valeat; & quid easus vocabulo constituitur. V. 817. 2.

Rem transire cum sua causa, quid sit. I. 732. 5.

Causa impulsiva quænam, & quomodo dignoscatur. VII. 744. 6.

— finalis quæ. VII. 743. 5. 744.

Causa debita quænam dicatur. VI. 308. 3. VII. 706. 6. & 1145. 21.

Quænam causæ debite, in quibus iudex secundum eam iudicat, qui iuravit. X. 755. 6. & N. 17. & 756.

An iudex possit in causis dubiis ex animi sui motu gravitari partium alicui, aut rem dividere, & adjudicare utrique. X. 754. N. 6.

Criminales causæ quæ. IV. 1350. 7.

— quænam famose. V. 122. 19. *sepp.*

— publicæ sunt, & privati iudicii. V. 176. 8.

— quæ publicæ iudicii sunt, procuratorem respondent, cum ad agendum tum ad defendendum, & quare. V. 176. 9. & N. 7.

— an, & quando defensorem admittunt; & quatenus. V. 188. 10. & 185. N. 5. 186.

— quæ privati sunt iudicii, procuratorem ad agendum perpetuo respondent iure communi. V. 189. 11.

— secus ex usu fori; & quatenus. V. 176. N. 5.

— defensorem quatenus admittunt. V. 190. 11. & 185. N. 5.

— Vide *Procurator*.

— advocatum recipiunt. V. 42. 5.

— an deferendo alteri partium intercedendi decideri possunt. X. 714. N. 9.

— & cuius iurisdictionem admittant, adhibere, an rei. X. 714. N. 9.

— quomodo nec ipsius rei iurisdictionem recipiant. X. 714. N. 9.

— an iurisdictionem suppletoriam admittant. X. 762. N. 22.

- Criminales casus olim mandati non poterant. IV. 1350. 8. & N. 6.
- feris sacris tractari non possunt. VI. 262. 21.
- a Criminalibus casus quando appellare non liceat. VI. 413. 10. & N. 11. 414.
- in illis an reus convicte appellare possit a pena. VI. 421. 18. & N. 16. *seq.*
- moribus nostrorum temporum non appellatur. VI. 421. N. 16.
- de Criminalibus casus lites civilium casuum non potest cognoscere, neque ex prorogatione, neque ex reconventionem. IV. 1200. 15. & 1307. N. 11.
- in Criminalibus casus dilationes plures quam in civilibus dantur. VI. 246. 7.
- in illis alia edenda. VI. 93. 1.
- an fiat condemnatio in expensis. VI. 311. N. 8.
- Criminalibus casus subreptis quare minor temporis praesentium. VI. 156. 10 & N. 13.
- in illis negativa probanda. VII. 1096. 8. & 1090. 13.
- an maior probatio requiratur. VII. 1105. 1. *seq.*
- prorogatio non datur ad alium iudicem criminalem. IV. 1266. 1. 1267. & 1265. N. 2.
- an reconventio. IV. 1308. N. 14.
- Testes in criminalibus casus, citandi longius absint, venia teneatur ad iudicem casus. VII. 1126. 8.
- serva testis alia potest. VII. 1037. 4.
- an falsitatem recipiatur. VI. 105. N. 14.
- Sententia in criminalibus casus non debet esse necessaria conformis libello. VI. 314. N. 1.
- Summarie casus quot & quomodo. VI. 49. 2. XI. 243. N. 20.
- In casus summaris non requiritur libellus, sed qualis qualis gestio aperta sub narrationem constituitur exigitur. VI. 49. 4. N.
- exceptio obferri libelli vel in primordio liti non admittitur. VI. 51. N. 3.
- & libelli ineptum non obest. VI. 62. N. 9.
- non semititur iuramentum calumniae. VI. 222. N. 15.
- liquidato negotio, sine liti constitutione potest ad definitivam sententiam perveniri. VI. 111. N. 22.
- Causae spirituales etiam iudice Ecclesiastico, non autem politico agitari debent. IV. 1307. N. 14.
- in illis nec reconventio admittitur etiam iudice politico. *ibid.*
- Ac cum de spirituali causa incidit questio coram iudice politico, eadem remittenda sit ad Ecclesiasticum iudicem. IV. 1180. N. 21.
- Casuum litarum concursus. I. 1060. 2.
- Casuum constitutiones quas. V. 1277. N. 1.
- Casuum facta. V. 36. 2. & N. 4. VI. 451. N. 19.
- Causidici quoniam, & cor haec dicit. V. 39. 4.
- Causidicium pro ipso causidicorum munere accipitur; advocatio passim dicitur. V. 40. 4.

- Causio varie usurpatur in iure. VII. 1340. 26.
- vocatur hoc nomine stipulatio. *ibidem.*
- item chirographum. II. 1355. 3. & N. 8. VIII. 201. 1. & 214. 2.
- Vide *Repositio Chirographi.*
- absolute potest namque cautionem significat. VI. 99. N. 5.
- idonea quomodo sit. *ibid.*
- sollemnitas quoniam. VIII. 390. 5.
- ab exattore publicorum functionum emissam, an, & quando noceat fisco. *ibid.*
- in rem quid sit. IV. 572. 12.
- quomodo in personam. *ibid.*
- in actionem confessoria, aut negatoria quoniam. III. 385. 14.
- emptor quomodo praestanda. III. 803. 10. *seq.*
- quoniam heredi in auctis legatis propter Falcidiam. II. 495. 18.
- Causio quoniam praestanda, si legata pure relicta in re doctorem minus possint per legem Falcidiam ex evenire. II. 982. 9. *seq.*
- legatarius ab herede quando praestetur, & quomodo. II. 1058. 9. 1099.
- quomodo recusantis pena. II. 1100. 9.
- potest haec tamen a testatore remitti. II. 1099. N. 6.
- Causio damni infecti. Vid. *Damni infecti cautio.*
- Causio minus quid differat a cautione, quomodo interpretatur in censuris contradiis. VIII. 1377. 22.
- procuratoris duplex exigitur ab eo, qui agit alio nomine. Utraque quomodo sit. V. 241. 2. & 243. 4. & 244. *seq.* & 260. 20. 21. 262. *seq.*
- utriusque ratio, atque equitas. V. 241. 3. & 242.
- Vide *Procurator.*
- Causio Materna qualis, & a quo dicitur. II. 1075. 20.
- admittitur non tamen in legatis, sed & in hereditatibus. *ibid.*
- an & in duobus moribus casus. II. 1075. N. 15.
- praestanda aut heredi a legatario; ab herede coheredi. II. 1076. 21.
- an ab instituto, etiam solo praestanda legatarii hereditatibus. *ibid.*
- exigit satisfactionem. II. 1077. 22.
- quare locum habet in solis testamentis, & non in stipulationibus, & contradiis. II. 1077. 23. & 1075. N. 15.
- in conditionibus quomodo sunt in dando, vel in faciendo non est recepta. II. 1077. 24.
- an cesset in conditionibus negativi, quomodo vivo legatario existeret possint. II. 1078. 25. & N. 18.
- Mortuum cautionis locus est, ubi condicio praestativa non facienda legatario adscripta est. II. 1080. 26.
- Causio fructuaria quare introducta, & quid constituat. III. 123. 1.
- ab omni fructuaria praestanda, quomodo & ab usufructu. III. 125. 3.
- etiam

— etiam si fuerit, aut conventione, aut testamento remissa. III. 126. 4. *sepp.* & N. 3. *sepp.*
— eius regulæ exceptiones dant. III. 127. 7.
— idoneus praestari debet a fructuario; & hæc qualitas. III. 128. 8.
— an & in usufructu testamento constituto necessaria. III. 129. 3. & N. 1.
— an & in messe, aut in vindemia legata in singulis annis. III. 126. 3. & 129. N. 2.
— quid si ab inope fructuario praestari nequeat. III. 128. 9. & 129.
— si duo sint fructuarii, an, & quando sit ab utroque praestanda. III. 129. 10.
— fructuario praestari debet illis, ad quos fructus redire debet usufructus. III. 130. 11.
— semper praestanda proprietario; heredi interdum, aut legatario, vel utrique, & quando duobus legatariis. III. 130. 12.
— quando ab uno praestanda alteri fructuario, & quando heredi ab utroque. III. 130. 13.
Cautio fructuarii quid continet, & quæ illius partes. III. 130. 14. *sepp.*
Cautio in quasi usufructu quoniam praestanda. III. 32. 9. 10. & 34. 13.
— eius forma discerni quasi usufructum rerum, quæ usu consumuntur, a mutuo; & quomodo. III. 34. 13.
— versari non potest a testatore, & quare. III. 35. 15. & N. 4.
Cautio hominis tollit cautionem legis. XI. 151. 4.
Cautio decimarum quid. VI. 215. N. 5.
— eius origo. *ibid.*
— suis. *ibid.*
— ab actore sibi solvo praestanda. *ibid.*
Cautio locatarii solvi quæ, quando praestatur, & a quo. V. 276. 34. *sepp.*
— eius clausula tres. V. 291. 5. *sepp.*
Cautiois huius praestanda necessitas. V. 280. 39. & 281.
— Vide *Inductum solvi*.
Cautio loculo sibi quoniam. Qualis praestanda & singulis. VI. 99. 4. *sepp.*
— quantum eius effectus, & quando cesset. VI. 109.
— iurisdicia a quibus praestanda, vel fecat. VI. 102. & N. 9.
— quibus remittatur. VI. 102. 103. 4. & N. 10.
— Vide *Inductio sibi*.
Cautio de Opere restituenda quæ, & quid continet. IV. 495. 23. 496. *sepp.*
— Vide *Novi Operis nunciatio*.
Cautio de rano quæ, quando praestanda, & a quo. V. 260. 20. *sepp.*
— quæ istius praestanda necessitas. V. 275. 33.
— Vide *Procurator, Ratum*.
Cautio Amplius non peti, minor cautione rati. V. 313. 31.
Cautio de re defendenda quid continet. V. 296. 12. 297.
— quibus rebus restitatur, vel committatur. V. 298. 13. 299. *sepp.*

Cautio inest, in qua quis confessus est se debere nulla expressa causa debendi causa. III. 1357. 7.
— quæ, in qua causa debendi causa expressa. III. 1357. 8.
Cautiois nomine non venit satisfactio, nisi id cautum commissum. Unica species excipitur, & quæ. III. 806. 14.
Contra cautionem liquidam, quæ professionem debitorum constituit iure Saxonico, præter exceptionem solutionis nulla exceptio potest obelli, nisi ex instrumentum ipso proveniat, aut in continenti probetur. V. 1284. N. 8.
Aliud est haberi pro cauto, aliud haberi pro expresso. X. 113. 4.
Cedere & contendere opposita. VI. 46. 4. & N. 6.
Cedere dies quando intelligatur. IV. 72. 4.
— Vide *Dies*.
Cedere, mandare, praestare, exhibere, transferre actiones promissæ usurantur. IV. 449. N. 1.
Cedere. Vide *Delegare, Delegatis*.
Cedere, & mandare actiones, an differant. IV. 457. N. 8.
Cedi possunt actiones donationis causa. III. 598. 12.
— etiam ignorante, atque invito debitore cedi possunt. IV. 453. 12.
— quævis vendi possunt. III. 598. 12.
Cedens alteri actiones transfert in aliam duntaxat utiles: directas perpenso retinet. IV. 462. 18. & N. 10.
— quare has transferre non possit. IV. 458. 15. & N. 9.
Cedens actiones, si concutit eam cessionario, & simul uterque petat; uter prior sit. IX. 1386. 9.
Post nominis cessionem, an cedens exigere, aut ei solvi possit. Et quomodo cessionarios inhiberi possit, si ei solvatur; aut cedens, ne solvatur cessionario. IX. 1387. 11. 32. & 1388. IV. 463. 19. 464. *sepp.*
Cenotaphium quid sit, & de eius iure. I. 638. 17. & N. 6.
Censere quid sit. VIII. 963. 4. 5.
Census quid sit. I. 272. N. 7. VIII. 964. 6.
— per metonymiam dicitur vectigal, tributum, & omnia publica pensio. VIII. 964. 7.
— quare agebatur. VIII. 964. 6. *sepp.*
Census Populi Romani a Servio Tulio institutus, & quare. II. 45. N. 6.
— censuarius deplio maior censu equestri. IV. 1381. N. 22.
— plerumque Senatorius, quæ. *ibid.*
Censum agere quid sit. VIII. 963. 5.
Censum proferri quævis dicebatur. VIII. 985. 9.
Sine Censu fundus vendi non potest. VIII. 963. 1. 2. & 964. 8.
Censores Romæ in ea vitia animadvertere solent, de quibus nihil cautum erat legibus. X. 722. 8. & 721. N. 16.
— cognovere de periculis. *ibid.*

Censura potestas magistra potestatis, & modellum.

IV. 1378. N. 19.

— olim non ignominiam damnato, sed roborem tantum addebat. IV. 1377. 11.

— sed nec aditum premebatur ad summos etiam honores. IV. 1377. 11.

Censura Romae ad sesquium, deinde in quinquiesimam prorogata. IV. 1076. 20.

Censualis professio quid sit, & quis eius usus. VIII. 985. 10.

an Censuali professione non tradita, dominium transferretur in emptorem. VIII. 986. 10. *seq.*

Bona sua non deferrentur in censum qui pater. VIII. 985. 10.

Census matrimonii qualis. I. 172. 6. & N. 7.

Censum anni longissimum hominum vite tempus. III. 149. N. 3.

Censum anni amittitur usufructus civitatis reliquus. III. 150. 4.

— & ecclesie. III. 149. N. 2.

Censura usura quae, & unde dicitur. VIII. 414. 3.

— promissa in L. 40. d. de reb. cred. & quomodo. X. 492. 10.

Censurae censum quae. XI. 939. 2. 3.

Censurae Calendis dari, non ullius illoleantur. XI. 937. 1. *segg.*

Censurarii qui, & unde dicitur. IV. 1378. 13. & N. 20. 1379.

— in quatuor censibus divisi, quibus praerat praetor. IV. 1379. 13.

— causas quatuordecim hereditarias omnino, & fo-
si cognoscant. V. 719. N. 1.

— & privatas omnes, quoniam de iure, ac acqui-
tate, non de facto considerantur. IV. 1378. 13. & N. 20.

Censurarius iudex utrum publica fuerint, an pri-
vata. IV. 1379. N. 20.

Censurae quo descriptae, & quo numero. II. 45. N. 6.

Censurae comitia quae. II. 38. N. 2.

— iustitiam de rebus gravioribus, maioribus
suspensa. II. 46. N. 6.

Prima cetera, atque una cetera eae ita dictae, & quid
comminerentur in testamentis. II. 127. N. 6.

Cerdones qui, siidem viles. V. 90. N. 9.

Certa res quomodo in libello designanda. VI. 58. N. 5.

Certa reser res, aut incertae quae sint. XI. 1259. 6.

Certum quid dicitur. X. 53. 1. XI. 1258. 4.

— autem pro mutuo in iure usurpatum. X. 53. 1. & 153. 5.

Certum in specie, in genere, & quantitate quid. X. 139. 2.

Certitudo, vel incertitudo cuiusque rei aude asseri-
tur. XI. 1258. 5. *segg.* & 1265. 16. *segg.*

Certi conditio unde dicitur. VII. 566. 2. 3. X. 64.

— quare introducta. X. 159. 8.

— competit ex omni causa, & ex omni obliga-
tione, ex qua certum petitur. X. 128. 2.

Certi conditio generalis est; specialis nulla. X. 57. 3. 58. *segg.* 151. 4. 152. *segg.*

— actione propria, cum qua conceditur, saepe mi-
nor; namque gravior, plures conditioes. X. 161. 10.

— eadem nonnulli ex praesenti obligatione. X. 175. 19.

— non tantum de pecunia certa numerata, sed
& de aliis certis rebus omnibus compellit. X. 993. 5.

— ex sola enumeratione pecuniae nascitur, cum di-
spolatio est iustitiae adiecta. X. 185. 1. 186. *segg.*

Si pecuniam, quae mea est, Titii nomine dede-
rim mutuum: Titio acquiritur certi conditio,
pecuniaeque dominum postquam mutuum ille
mutuum suum habuit. X. 189. 1. 190. *segg.*

Rescissum mutuum eius nomine factum, & sepu-
diam non acquiritur certi conditio: sed danti
mutuum compellit conditio ob causam. X. 194. 4. 5.

Dante me meam pecuniam mutuum meo nomine,
sed ex lege, ut pecunia mutuo in me data Titio red-
deretur; acquiritur ei titius certi conditio. X. 194. 6.

Quibus in causa mutuum danti conditio certi non
acquiritur ante consumptionem pecuniae; in ea
consumpta pecunia conditio acquiritur, etiam
suisiolo, & quare. X. 125. 1. & 126. *segg.*

— & quibus in casu non acquiritur mutuum
danti conditio certi ante consumptionem pecu-
niae. X. 125. 2.

Procurator pecuniam domini mutuum dando, cer-
ti conditionem domino acquirit, siue det nomi-
ne domini, siue suo. X. 407. 2. & 408.

Utilem certi conditionem nullius procurator, dan-
do mutuum eius pecuniam, acquirit domino,
etiam si nominatim stipulatus sit eam domino red-
di. X. 408. 2.

Certi conditio datus & ex causa legis Aquiliae.
X. 183. 3.

— quibus, & adversus quos competit. *ibid.*

— cummodis & potestas quae. X. 160. 9.

Conditio certi res omnes certae rei possant.
X. 164. 12.

— & quidem etiam ex incerto contractu. X. 164. 13. 14.

— certum petitur, non incertum, adeoque non
id quod interest. X. 164. 11.

de Certi conditioe editum quale. X. 59. 4.

— et eo nulla mori actio certa, praeterquam
certi conditio. X. 61. 7.

— Vide *Mutuum*.

Cessante causa cessat effectus. III. 189. 9. & N. 3.

Cessio actionum quid. IV. 449. 8. & N. 1.

— quomodo recte fiat. IV. 450. 8. 9. VIII. 673. 1.

— si una cedentis, accipientisque voluntate, et
libera causa. IV. 455. 14.

— quomodo fiat, etiam invito debitori; & quo-
re. IV. 453. 12. *segg.* & N. 7.

— omnes actiones esse potest. IV. 451. 11.

— ut ex omnibus causis. IV. 450. 9. 451. 10. & N. 2.

— *ibid.*

— facta ex causa donationis, & tunc inactiva valet sine ulla exceptione. VIII. 674. 4.

— eius rei probatio quae, & cui incumbit. VIII. 674. 5. & 8.

— ex causa venditionis, aut ex alio oneroso titulo facta olim in totum valet: hodie valet usque ad summam pecuniae pretii nomine soluta. IV. 451. 10. VIII. 675. 7. 8. & 676. *seq.*

— pecuniam, quae pretii nomine soluta fuisse dicitur, solutam fuisse a quo probari debeat, & quomodo. VIII. 675. 9. 10.

— facta venditionis causa, aut alio oneroso titulo minori pretio valet in totum quatuor ex causis. IV. 451. N. 3. VIII. 678. 12.

I. Cum cessio actionum hereditarium sit inter coheredes. VIII. 678. 13.

II. Cum creditor cessionem accipit in solutum. VIII. 678. 14.

III. Cum possessori alienae rei cedatur actio, quibus possessionem suam teneat. VIII. 679. 15.

IV. Cum cessio sit inter plures legatarios. VIII. 679. 16.

— an idem iuris, & in aliis similibus; & quae sint species similes superioribus. VIII. 680. 17. *sepp.*

Quando & inter quas personas actiones ipso iure transferantur sine cessione. IV. 469. 27. *sepp.*

Cessione lus omne cedens in cessionarium transit. IV. 462. 18.

Cessionarius ab invito debitore exigere, eumque liberare potest. IV. 462. 18. 463. IX. 1385. 8.

— paratam qui cedens habet executionem. IV. 462. N. 11. 463.

— *Vide Cedere.*

Cessione recta transferunt in cessionarium actiones utiles. IV. 455. 14.

— transferunt & directa, sed obliqua via, si ea mandantur a creditore. IV. 456. 15.

— quomodo mandata in cessionarium transferantur. IV. 457. 15. 458. N. 9.

In Cessione voluntaria qui mandatis actionibus expellitur, privilegio mandantis utitur. IV. 467. 25.

— secus in necessitia, & quare. IV. 468. 26.

Cessionarius an sistem exceptionibus repellatur, quae cedenti obstant. IV. 467. N. 14.

Cedere actiones suas quo tempore creditor quiescere possit. VII. 814. 8. *sepp.*

Actionum cessione facta, si sit, qui cessit, sine herede decesserit ante litem contestatam; in cuius actiones mandata sunt, directa actione experiri non potest, sed tantum tantum. VII. 813. 6. 814. *sepp.*

— quid intelligitur, directa, an utili actione experitur. VII. 821. 47. 822.

Quibus conditionibus cedi debeant actiones condemnatio iudicii, sive in rem, sive in personam. XI. 199. 1. *sepp.*

Actionibus suis cedere an dominus debeat condemnatio, qui dolo possidere desistit. Differentia inter actiones in personam. XI. 200. & 201. *sepp.*

Condemnatio, qui dolo malo possidere desistit, praeter cessionem actionum an dominus ullam actionem praestata teneatur. XI. 202. 6. 7.

— *Vide Cedere, Cedi.*

An cedenda actiones ab herede contra debitorem. II. 736. 14. & N. 8.

Cedendarum actionum beneficium fideiussori tributum. IV. 563. 11. & N. 20. 564. IX. 1314. 3.

— item tutori. IV. 185. 11. & N. 8.

Bonorum cessio quid contineat. XI. 258. N. 12.

— affert infamiam facti. XI. 265. N. 22.

— one liberat obligatione, ubi quis ad pinguorem fortunam venerit. XI. 273. N. 26.

— Eius consummatio ritus plerumque Italiae locis recepti. XI. 265. N. 22.

— & quare. *ibid.*

Bonorum cessione excutere non evitit obliuio ex delicto ad poenam pecunariam. XI. 265. 16.

— excluditur qui fraudulenter suas res alienavit. XI. 265. N. 18.

Qui bonis cessit, gaudet beneficio competentiae. XI. 258. 3. & N. 11.

— an & usufructus. XI. 258. N. 11.

Cessione bonorum finitur societas. IV. 1000. 8. & N. 6.

Beneficium cessionis bonorum amittitur infamiatione debiti. XI. 262. N. 19.

de Bonorum cessione quantum scripserint. XI. 258. N. 11.

an facultati cedendi bonis recitari possit. XI. 259. N. 15.

Cessio servitutis in iure quam frequens. III. 330. 26.

Cessio servitutis a sociis diverso tempore facta quando confirmetur, rursusque fit, & quomodo. III. 305. 18. & N. 7. *sepp.*

Cessio usufructus fieri non potest, & an propter id amittatur. III. 171. 3. & N. 2.

Chironiae lex de educatione pupillorum. IV. 169. N. 4.

Charitativus iudex qui. V. 1. N. 2.

Chirones quomodo animadvertant in fures. IV. 256. N. 13.

— habent scriptas leges iuri Caesareo simillimas. V. 9. N. 11.

— magno habent in honore iuriscoisultos. *ibid.*

— nemini permittunt magistratum gerere in ea urbe, in qua penitus ibant. *ibid.*

— obnoxii in carcerem detrusos, omni statuto die solvant, crudelissime verberant. XI. 313. N. 2.

Chirographum quid sit. VII. 1340. 25.

— plene probat contra scribentem, si vel si satisfecerit a se scriptum; vel eo negante probetur, vel per testes qui intervernerint, vel per computationem litterarum. VII. 627. *sepp.* & 1025. 4.

— quot testes requirantur, quando sufficiant duo quando tres, pluresve, necessarii ad eius probationem. VII. 629. 4. & 630. 5. *sepp.* 631. 7.

- Chirographum quodcum sit inutile. III. 1357. 7.
— uile quando habet probationem rei gestæ duntaxat, obligationem nunquam. III. 1357. 3. 1358. *sepp.*
— & quando etiam obligationem concessit rei patet. III. 1360. 12. & 1360.
Chirographi conditio quatuorplex, & quorsum constituta. III. 1364. 16. & 1365.
Chirographo vere, & cum effectu non obligatur ille, cui facultas est confessionis sui contrariæ probatione infirmanda. III. 1358. 9. & 1359. *sepp.*
Chirographi redditio probat liberationem, si tamen reddidit fuerit debitori a creditore: quod ab ipso debitor probandum. IX. 1436. 6. V. 1319. N. 1. & 1320.
— sive redditum fuerit procuratori debitoris. IX. 1441. 4.
— sive redditum fuerit iussu creditoris. V. 1319. N. 2.
— Vide *Relititio Chirographi*.
Solutio Chirographi iussu efficitur, etiam si non restitutus. IX. 1433. 1.
Quæ actio chirographum repeti post solutionem possit. IX. 1433. 2.
Chirographum spe manus traditum, pecunia non numerata condici potest, & qua actio. III. 1364. 16. VII. 803. 1.
— & intra quod tempus. VII. 804. 2.
Chirographum sciri qui negat, vel numerationem insistatur, & postea falsi convincitur, qua pena afficitur. VIII. 227. 1. 2. & 230. 6. & 231. *sepp.*
— & quare ocella id genus pena tenentur, qui abiecit Chirographum alia quam manu caesa traditum. VIII. 228. 7.
Qui aliam ex Chirographo suo conuenit, quomodo actionem instituere debeat, ut sibi consulat adversus debitorem constantem, qui negantem. VIII. 231. 8. & 232.
Chirographo legato, debitum ipso contentum legiti intelligitur. II. 863. N. 5.
— pignori dato, debitum, seu numerus pignori datum censetur. VIII. 830. 2.
— debitori redditio, debitum censetur remissum; & quare. V. 1319. N. 1.
Chirographa cur appellentur cautiones. VII. 796. 1. 2. VIII. 201. 1.
Creditore nomen ex pluribus chirographis ejusdem debiti reddente debitori, omne debitum remissum videtur. V. 1321. N. 2.
Ab uno ex pluribus iussu Chirographo reddito, an eam quocunque liberetur. V. 1321. N. 4.
Chirographarum creditores qui. VI. 151. 1.
Chirographarios creditores alii potiores facit, vel privilegium, vel separatim bonorum. VI. 153. 2.
— privilegium la re proposita quid sit. Elias causa, & divisio. VI. 153. 3. 154. 4.
Chirographaris creditoribus quomodo alii privilegio potiores sint, aut quibus ea casus. VI. 154. 5. 155. *sepp.*
— alii alii quando potiores per bonorum separationem. VI. 161. 1. 162. *sepp.*
Chirographarum creditores defuncti per bonorum separationem potiores sunt hypothecariis creditores heredi in bonis hereditariis. VI. 163. N. 2.
Chirographaris creditoribus perfectio pignoris non autem, neque ius offerendi. IX. 1111. 2.
Chirographaris pecunia que. IX. 1159. 1.
Chirographarum pecuniam reuocari potest a creditore pignus obligatum ei in aliam causam, & quo iure. IX. 1161. 4. *sepp.*
Christus quorsum, & quando scribi solitus heres. II. 986. N. 9.
per Christi membra luerit illicium. X. 652. N. 6.
per Christum milites sarraceni sub Christianis Imp. X. 649. N. 5.
Christianus servus a Judæo herede legari potest homini Christiano. II. 779. 14.
Christiani servi commercium non est Judæo. II. 1167. 30.
Milites ciuili quomodo appellati. II. 319. 26. *sepp.*
Circumdacere edictum quid sit. VI. 402. 8.
— cognitionem casus quid. IV. 1396. 1. 1397. N. 1.
— acta iudicii quid. XI. 347. 1.
Circumdacere acta iudicii post dictam sententiam iudex non potest: sive potest de consensu partium; & quando id fieri, si velint, oportet. XI. 347. *sepp.*
Edicti circumductio instantiam perimit. VI. 402. 8. IV. 1395. N. 1.
Circumscripti quomodo differant a lapsis lubrico antea. V. 1125. 1.
Circumscriptiones que vocentur a rethoribus. I. 108. N. 2.
Circumvenire unde per metaphoram dictum; & quid significet. IV. 404. 13.
Clausio iudicii principium. Unde per eam his pendere dicitur. VI. 7. N. 7.
— que defensionem respicit, loris naturalis est, atque diuina. VI. 9. N. 1.
— nec a Papa, nec a Principe remitti potest, nec omitti, aut eius defectus suppleri. VI. 9. N. 1. 20.
— nec ulla late, aut statuto tolli potest. VI. 10. N. 1.
Citatione omissa, vel non rite facta, ocella est iudicii procedit. VI. 11. N. 2.
— nisi reus sponte venerit in iudicium. VI. 11. N. 2.
— quid si reus sponte iudicii se offerens excipiat de citationis utilitate. *ibid.*
Cisatio non solum initio, sed & in quouis actu iudicii necessaria. *ibid.*
— praeteritum in productione testium, instrumentorum, & positionum. *ibid.*
An omnes, quorum interest, citandi sint. *ibid.*
— in pluribus iudicii actibus iuris est mere potest. VI. 12. N. 2.
— potest iis illis a Principe remitti. *ibid.*
— & quan-

— & quando possit etiam a iudice. *ibid.*
 — an una, eaque generalis ad totam causam, ad omnes, & singulos iudicii actus possit emitti, & quo effectu. *ibid.*
 An reus qui citatus dixit se nolle in iudicium venire, ad sequentes actus citari debeat. VI. 13. N. 2.
 — an & praesens citari debeat. VI. 13. 2. & N. 3.
 An & quando in faciem, aut domi, vel per edicta reus citandus sit. VI. 14. 3. & N. 4. *segg.* 15. *segg.*
 Citatio nec testis, neque verbalis fieri potest in alio loco territorio. IV. 1267. N. 4.
 — quando exura territoriorum facienda: per literas quas vocant subsidiales, executioni mandatur. VI. 118. N. 5.
 — quae sit a iudice parti praesentis, extrinsecus effectus. VI. 24. N. 15.
 — si fiat a nuncio, praesente iudice & mandante, perinde est. *ibid.*
 Citatio ad domum, & per edictum non sufficient in gravius aliquid absentis citari praedictum. VI. 15. N. 5.
 Citatio per edictum solum ordinario permittitur, non delegato. VI. 15. N. 6.
 — quibus in casibus admittatur. VI. 15. N. 6. 16.
 Citatio generalis, seu monitoria quae sit, & an aliquos habeat iuris effectus. VI. 16. N. 6.
 Citatio per proclama, ut vocant, quantum sit, & an sit huius loci. VI. 16. N. 6. 17.
 — Eius notitia ad citatum pervenisse praesumitur: & quomodo praesumptio haec elidatur. *ibid.*
 — per proclama dicitur etiam denunciatio, quae fieri solita est in matrimonialis a Parocho ex suggestione. *ibid.*
 Citatio ad diem festum non facit contumacem reum, qui eo die non venerit in iudicium. VI. 253. N. 1.
 Citatio ad diem festum an, & quando ipso iure nullus. *ibid.*
 Quomodo, & apud quos valeat citatio ad festum diem. *ibid.*
 — an festo die, etiam sacro decerni possit, infirmis, executioni mandari. VI. 254. N. 1.
 Affixi quando & ubi debeat citatio. VI. 15. N. 6.
 Citationalis tres partes; iudicis commissio, nuncio executionis, eiusque relatio. VI. 21. N. 13.
 — an & eius conceptio, & quid hac continere debeat. VI. 21. N. 13.
 In Citatione iudicis commissio requiritur; & quando praesumatur. VI. 24. N. 15.
 — & non specialis esse debeat: an & generalis sufficiat. VI. 24. N. 15.
 — executio, & id quae relatio quomodo necessaria. VI. 27. N. 19.
 — Vide Relatio.
 exemplum, seu copia quando ipsi citatio offerenda. VI. 14. 2. & N. 4.

Tom. XII.

— & quando assignanda domus. VI. 14. 3. & N. 5.
 Citatio ad audiendam sententiam. XI. 349. N. 1.
 Civile ius quomodo agnoscat. I. 41. 1.
 Civile est ius omne quod civili ratione inneditur, etiam si sit oblique receptum. I. 32. N. 3.
 — quatenus differat a iure praetorio. I. 58. 13. & N. 12.
 Iuris civilis nomen, modo speciei, modo generis nomen est. I. 38. 8.
 — per excellentiam quodam ius eo nomine appellatur. *ibid.*
 — absolute appellatum, aut leges 12. tabb. aut veterum ad illas interpretationem designat. VII. 791. 1. X. 1463. 6.
 Civiliter tamem deheri, quodam dicitur. VII. 665. 22.
 Civiliter anni vel mensis quomodo computentur. I. 1074. 2. 1075. N. 5.
 Cives Romani omnes, qui in orbe Romano sunt liberi. II. 149. 12. VIII. 1334. 4.
 — soli testamentum facere possunt. II. 27. 3. VIII. 1333. 2.
 — soli possunt institui. II. 148. 11. & N. 4.
 Civium appellatio ambigua. XI. 7. 2.
 Communis civium conditio quae. X. 825. 6.
 Non singuli cives, sed universi civitas sunt. XI. 9. 13.
 Civibus relictum civitati relictum esse intelligitur. XI. 7. 1. *segg.* II. 723. N. 3.
 — cur ita relictum interpretatur. XI. 9. 16. *segg.*
 Si legatum sit universi civibus, singuli non petunt: contra, si legatum singulis. XI. 7. 3.
 — si filii, qui nunc sunt, futuri nihil relictum videbitur. XI. 7. 4.
 Civitas quid sit. I. 210. 8. XI. 9. 14.
 — est semper eadem. XI. 8. 9.
 — ius constituit vel per se, vel per suos magistratus. I. 40. 13.
 — subditi non habet eandem ac libera, iuris constituendi potestatem. I. 40. 12.
 — necesse datione obligari potest, & quibus conditionibus. X. 409. 1.
 — obligatur omnino, si ipsa civitas mutatum acceperit, & quando ipsa mutatum accipere, & contrahere videatur. X. 411. 3.
 — si per auctorem mutatum acceperit, tutor, cum in rem eius versa est pecunia: non aliter. X. 411. 2. & 417. 6.
 — verum in eius rem pecuniam creditor probare debet; & quomodo. X. 420. 10.
 — si incertum, an versa fuerit in rem civitatis, quem prius convenire debeat creditor. X. 426. 12.
 In rebus gerendis consentire potest civitas, & quomodo. X. 412. 4.
 — in his quae fore coacta gessit, non restituitur in integrum. X. 413. 5.
 — quibus ex causa exemplo minorum in integrum restituitur. X. 419. 8.

- si amissi usufructum, quia delata; etiam si restituta sit, illum non recuperat. III. 150. 4.
- Civines quibus modis emittatur. XI. 91. 10.
- Civitas eorum incommoda ab hostibus. I. 118. 6.
- interna incommode erit, & quæ. I. 219. 7. *sepp.*
- quibus modis accensur. I. 219. 8. *sepp.*
- Civitas actor, & syndicus a duobus detractionum partibus constitui debent. V. 225. 20. *sepp.*
- quæ si iuter utrumque differentis. V. 226. 22. & N. 22.
- actor si mutam pecuniam excepit pro civitate, rem ipsam recte obligat. VI. 894. 4.
- actor mutam pecuniam illius nomine accipiens ad quid teneatur. X. 492. 11.
- curator de re dubia transigere potest, rem certam remittere non potest. VII. 395. 2.
- adiutorioribus relictam, ipsi civitati videtur relictam. XI. 7. 12.
- Jus Romanæ Civitatis quibus & quæ de causa concessam sine Antonini Imp. tempore. I. 274. 3. & N. 3.
- concessam ab Imperatore Antonino ingenuis omnibus, qui sunt in orbe Romano. *ibid.*
- Quoniam civitati necessaria sunt omnia sua. I. 210. 7. *sepp.*
- quoniam non propter se, sed propter aliam necessitas. I. 215. 1.
- Civitas cultus Dei, eiusque religio necessaria. I. 217. 2.
- item militis. I. 219. 6.
- necessari magis stratus idonei. I. 220. 12. *sepp.*
- necessarius siccus. I. 221. 14.
- tribus, & vigiliis. I. 221. 15.
- item opem civium. *ibid.*
- Civitas relictum debet, quicunque supersint ex civibus, qui erant, cum legabatur. XI. 7. 8.
- Civitas pecuniam qui subripit, se teneatur criminis peculatoris. IV. 249. N. 8.
- Civitates reliquæ præter urbem Romam per ascriptionem in lare episcopali Romano. VIII. 317. 3.
- urbi Romæ subiectæ quæque privatorum loca habentur. I. 671. N. t. VIII. 317. 2.
- nullæ libere in Imperio Romano. IV. 1076. N. 21.
- aliquæ Imperio subiectæ ferunt leges municipales, & quando istæ accedere debeat Principis confirmatio. I. 39. N. 11.
- mero, & mato imperio potius ea ius habent siccis suo studendi bonæ vacationis. II. 1113. 20. & 1114. N. 22.
- libere, quæ sunt Imperii Germanici, habent iura Principum realia, non personalia. IV. 1171. N. 7.
- Civitates olim non poterant heredes institui; nec illis quidquam legari; & quare. IX. 143. 3.
- hodie possunt institui, & ea testamento capere. II. 163. 41. IX. 143. 3.
- agunt, & conveniunt per actorem, aut syndicum. IV. 224. 19.

- Quoniam origo Civitatum. I. 50. 13. & N. 14. XI. 9. 14.
- Civitas legari potest. II. 725. 22.
- facilius legatorum nomine remittitur, non tamen repromissio. II. 1099. N. 6.
- Civitas relictam usufructus non valet; & quo tempore finitur. III. 150. 4. & N. 3.
- quibus in casibus oblii compensationis exceptio non possit. VIII. 318. 4. *sepp.* 319. *sepp.*
- Civitas usus peculorum ab eis creditorem ea mora non debetur; ea pactio debetur iure civili. VIII. 374. 7. X. 1384. 18.
- cur ea mora sine pacto non debetur civitati, quemadmodum siccis. VIII. 374. 7.
- Pecunia civitati debita ea pollicitatione usum debetur ea mora. VIII. 375. 7.
- Civitas ea causa moræ liberalitatis usum non debetur. VIII. 375. 7. IX. 1385. 19.
- Claustellum factum quod. IV. 327. 11.
- duo desiderat, & quæ. IV. 327. 11. & N. 4.
- Claustellum esset censetur habere malam fidem. IV. 328. N. 4.
- Clarigatio quid. I. 778. N. 1.
- Clarissimi quinquam dicti. VIII. 469. 9.
- Claritas vel præfectorum in alios, etiam victore parta, utribus communis, & liberis. X. 827. 6. 828. & N. 15.
- Classis populi Romani quinque. II. 45. N. 6.
- in eis pro censu qualitas popularis Romanus distribuitur. *ibid.*
- Cleffici testes qui. *ibid.*
- Classicum quid. II. 38. N. 2.
- Claves cur viderentur usori. III. 975. N. 8.
- Claves si retineat debitor pecuniam obnoxiam, ac depoluit; an liberetur. IV. 820. N. 1.
- Claves cobitis hostitii tradens an a custodia liberetur. IV. 443. N. 5.
- Clavibus traditis possessio transfertur. IV. 759. 18. & N. 4.
- Claustule codicillaris quæ, & quid valet. II. 543. 8. & N. 4.
- ea consuetudine, & stylo notariorum eponi solis. II. 543. N. 4.
- an semper habeatur pro adiecta. II. 543. N. 2. & 544. N. 4.
- an recte dividatur in expressam, & tacitam. II. 543. N. 2.
- Claustule derogatoria in testamentis quando posteriori voluntati derogat aut contra. II. 716. 19. & N. 5.
- omni meliori modo, non minus valet quem codicillaris. II. 543. 8. & N. 5.
- salvo iure addendi, in fine libelli. VI. 58. N. 4.
- an deducta deductam, quid valet, & quo in iudicio habet locum. VI. 457. 3. & N. 4.
- si quid aliter factum sit, quam vim habet. XI. 485. 5.
- appellatione remota, quid significet. VI. 418. N. 21.

Clausula, de re defendenda quæ, & quomodo committitur. V. 206. 12. 207. *sepp.*

— *dolum malum abesse, abstentiam quæ sit, quæ vim habet.* XI. 765. 1. 2.

— *cui rei dolum malum si non abest, non abstat;* quanti ea res erit, tantum pecuniam dari spondet, de extraneorum dolo caveat, etiam eam interponenti. XI. 766. 3.

Clausula doli generalis ad ea pertinet, quæ in presenti occurrere non possunt, & ad casus non specialiter nuncupatos. XI. 1010. 4. 5. 1011. *sepp.*

ex doli clausula agere quid. XI. 673. 7. 673.

Doli clausula in stipulatione quæ. XI. 673.

Clausula de dolo in stipulatione, indicatorem solvi quando committatur. V. 304. 21.

Clausula retributiva in mandato procuratorio necessaria. V. 233. N. 28.

— relevat procuratorem a satisfactione de rato. *ibid.*

— est omnino clausula vis atque concessio cum litera. V. 234. N. 28.

— quando ea locum habet. V. 264. 24. 25. & N. 21. & 268. 28.

— Vide *Procurator*.

Clausula salutaris libelli pœneda in eius exordio, quot, & quæ. VI. 53. N. 3.

— in narratione quæ. VI. 54. N. 4. 55.

— in petitione, seu libelli conclusione quot & quæ. VI. 56. N. 4. 57.

Clericos. Vide *Defensor*.

Clericos procurator ad lites esse non potest. V. 143. N. 3.

— nisi in foro ecclesiastico. V. 194. N. 3.

— & in civili aut laicali pro causis ecclesiæ sue, aut Monasterii. *ibid.*

— vel pro intractabilibus, & oœmniis personis. *ibid.*

— contra ecclesiam suam postulant privari potest beneficio. V. 54. N. 34.

— postulant pro alio in capitalibus causis irregularitatem incurrit. V. 58. N. 40.

— coram laico iudice conventus ius habet revocandi ad proprium episcopum. IV. 1210. 4.

— an reconveniri possit coram iudice laico in causa civili. IV. 1305. N. 12.

— quæ heres, an privilegio sui fori uti possit. IV. 1210. 4. 5. & N. 3.

— saltem testimonium dicens coram iudice laico, an puniri ab eo possit. VII. 1175. 2. & N. *

— post præventionem factus clericus an laicam iurisdictionem defugiat. IV. 1205. N. 2.

— fugitivus an possit capi a iudice laico. IV. 1046. N. 13.

Clerici similitudinis testamentum an subiacet inofficiosi querelæ. V. 492. & 493. 13. & N. 4.

Clerici similitudinis de bonis undeconque acquisitis testari possunt, tanquam de Castrensiibus, dum legitimam referunt filijs, nec eorum loco parentibus. V. 492. 13.

— quomodo manumittere possint in ultima voluntate. I. 271. 5.

— nec testamento, neque a magistrato tutores dari possunt. I. 395. N. 5.

— tutelam legitimam iure accipiunt, ubi vellet. *ibid.*

— condocere prohibentur res alienas. III. 654. 21. 655. 23. 656.

— domicilium habent in loco beneficii residentium vel assiduam requærentis. IV. 1217. N. 7.

— pro se & pro ecclesiâ advocare possunt, etiam in seculari foro. V. 57. N. 40.

— in ecclesiastico foro possunt & civilium causarum suscipere patrocinium. V. 58. N. 40.

— non tamen capitulum. *ibid.*

— scripto casus in foro laico defendere non prohibentur. *ibid.*

— in causis ecclesiæ sue aut monasterii admittuntur sine mandato. V. 204. N. 10.

— iurare non coguntur coram iudice laico. X. 802. N. 25.

— non numerandi inter plebeios. X. 825. N. 12.

— gaudent beneficio, quod vocant, competentem ex receptioni stentia. XI. 259. N. 15. 280. N. 1.

— quare hoc privilegio renunciare nequeant. XI. 259. N. 15.

— ab iurisdictione politici magistratus exempti ex iure canonico. IV. 1198. 13.

— & nec volentes possunt se politico iudici subiacere. *ibid.*

Clericorum immunitas a foro politico iuri naturalis atque divino constituta. IV. 1199. N. *

— & quam recte multis iuris canonici decretis confirmata. IV. 1200. N. *

An delictum luesisodum clerici tacere possunt, & nec illud referat. X. 813. 20. & N. 32.

Clerici calumniam iuramentum remittunt: imo & interdictionem est iure canonico. VI. 220. 10. & N. 12.

— quid si ipsi per se litigent, an & iurare cogantur. VI. 221. N. 12.

— an de dicenda veritate iurare debeant. *ibid.*

Contra Clericos audire potest episcopo laicus etiam in criminalibus. V. 8. N. 10.

Cientes quæ. I. 275. N. 1.

Cloaca iurisdictionis quo sensu, & unde dicta. III. 245. 9.

— quid sit. IV. 315. 10.

Cloacæ servitus quid. *ibid.*

— immittenda ius quare pendit servitus. III. 245. 9.

— refectionem quæ sibi concedi potuit, damni infecti cavere iubetur. IV. 316. 21.

Cloacæ publicæ Romæ fuerit magna male extructæ & immodicis sumptibus. IV. 317. N. 10.

de Cloacarum privatarum usu cur nullum proditionem interdictionem, sed de refectione duntaxat. IV. 316. 11.

Cloacæ privatam purgare, & rescire permittuntur omnibus, quorum ex adibus in vicinias ades pertinet, sive iura, sive iustitia in alienum immiserit. *ibid.*

de Cincula publicis interdictionum quo spectet, & adversus quos deus. IV. 317. 12.
 — quæ eius potestas, atque exitus. *ibid.*
 Codicillus *teste*, & *solus* retinet; & principium eius quod geritur, in se habet. IV. 357. 1. & N. 1.
 in eo quod quis Codicillus vult, duplex distinguenda voluntas. IV. 357. N. 1.
 Codex Iustinianus quid continet. I. 73. 4.
 Codicilli unde appellati. II. 545. 13. & N. 8. 557. N. 12. IX. 455. 1.
 — quid sint, & quid habeant commune cum testamentis, aut proprium. II. 541. 2. & N. 5. IX. 455. 1. 2. & 458. 3.
 — sunt testario voluntatis imperfecta eum quoad res, tum quoad solemnitates; & quare, aut quomodo. II. 542. 4. 5.
 ut Codicilli valeant, necesse est; ut is, qui facit, codicillos facere velit, non testamentum. II. 542. 6. 545. 12.
 — Voluntas huiusmodi unde appareat. II. 542. 7. 543. 8. 9.
 Codicilli aut scripto fiunt: aut sine scripto. Hi codicilli improprie dicti. II. 545. 13. & N. 7.
 Codicilli sine scripto, seu per occupationem valent non minus, quam scripti. Quoniam iuris loca de hac specie accipienda sunt. II. 545. 14.
 Codicilla iure se rite faciendis duo necessaria, & quæ &c. II. 543. 2. *sepp.* 552. 13. *sepp.* IX. 456. 4.
 Codicilli infirmantur aut per se, & principaliter: aut per consequentiam testamenti. II. 552. 13. IX. 458. 1.
 — per se, contraria, eaque unde defuncti voluntate quomodocumque declarant. II. 552. 14. 553. 15.
 Codicilli, fecus ac testamenta, nullo modo infirmantur nisi contraria voluntate. II. 553. 16. 554. 19. & N. 10. IX. 459. 2.
 — quæ sit eius discretus ratio. II. 554. 17. 555. 20. 552. N. 8. IX. 459. 2. 3.
 — ea testamentis facti ad testamentum pertinent, eiusque conditionem sequuntur. II. 555. 21. 22. IX. 458. 2. 459. *sepp.*
 — facti ab intestato, vel post ruptum testamentum per se consistunt. IX. 459. 5. 6. 462. 8.
 — an posthumi agnitione rumpantur. IX. 462. 9.
 Codicilli quare agnitione posthumi non rumpantur et testamentum. IX. 470. 4.
 — quomodo testamentum confirmantur in præteritum, & in futurum. IX. 473. 1.
 Codicilli fieri possunt, & ante, & post testamentum, ut valeant etiam testamentum confirmari non sint. II. 552. 11. 22.
 — possessioni testamenti non rumpuntur. II. 554. 18.
 — codicillos facere est tantam potestatem, qui & condere testamentum. II. 540. 4. 549.
 — an facere possit minor, qui per locum municipale testari nequit. II. 547. N. 5.
 Codicillos & intestatus decedens facere potest. II. 555. 10. IX. 365. 7.

Codicillos an confirmari necesse sit testamento potestatem secuto. II. 552. 12. 554. 18. 553. N. 9. IX. 487. 2.
 — qui facere non possunt. IX. 471. 2.
 Sanæ mentis fuisse qui codicillos fecit, aut non fuisse qui probare debent. IX. 473. 2.
 Codicillos subornare quid sit. II. 550. 7.
 Codicillis relicta debentur. IX. 456. 3.
 — quoniam solemnitates in codicillis adhibenda. II. 549. 5. 6. & 550. *sepp.*
 Testes in Codicillis rogatos esse oportet. II. 549. 6.
 in Codicillis testamento nominatim confirmatis an sint necessaria solemnitates. II. 551. 9. IX. 457. 2.
 Codicillis hereditas dari verbis directis non potest. II. 557. 23. *sepp.* IX. 456. 3.
 — nisi a milite. II. 558. N. 13.
 — & eum directio dari non possit. II. 557. 24. *sepp.*
 — item nec potest directio adimi. II. 559. 28.
 — per fideicommissum dari & adimi potest. II. 559. 26.
 — & quid inter sit otium directio deor, vel adimatur hereditas: an vero per fideicommissum. II. 558. 27.
 Codicillis conditio heredi instituto nec adici, neque detrahi potest. II. 560. 28. IX. 465. 4.
 de Codicillis factis post ruptum testamentum, quibus precedens iudicium confirmatur. IX. 457. *sepp.*
 Codicillaris clausula quæ, & unde nata. II. 543. 8. 9. & N. 3. *sepp.* IX. 479. 3.
 ex Codicillari clausula imperfecto testamento adiecta hereditatem quasi ea fideicommissum an petere possit, qui directio petiti tamquam ea testamento. II. 544. 70. *sepp.* IX. 477. *sepp.*
 — Vide *Clausula*.
 Cæmæteris quid, & quem apud ita appellat. I. 641. 24.
 Coercere, coercitio quid proprie significent. VI. 216. N. 5.
 Coercitio iurifconfultis quid sit. IV. 1088. 6. 1089.
 — absolute, & sine adiecto potest, quam vim habet. IV. 1089. N. 11.
 — modica quid, & an semper cum imperio coniuncta. IV. 1089. 6.
 — non eadem in omnibus magistratibus, sed amplior in his, quam in illis. IV. 1089. N. 11.
 — an & ad verbera non atrociter percutitur. *ibid.*
 Cognatio quid sit, & unde dicta. I. 79. 6. XI. 93. 2.
 — directa, & transversalis, ut vocant. III. 947. 8. 9. & 942.
 — interdum pro cognatis usurpatur. XI. 93. 2.
 — nullo iure civili admittitur, ne servitus quidem. I. 79. 6.
 — an per iuramentum suppletorium probari possit. X. 763. N. 22.
 Differentia inter cognationem, & ius cognationis. I. 78. 6.

Iura singularia an idem sit atque cognitionis iura.
I. 79. 7.

An iura civilia tolli possit cognitio; an iura cognationis. I. 78. 6. 79. *supp.*

Cognitioni qui legat, idem cognitio legare intelligitur, & quomodo. XI. 93. 1. 2.

Cognatus idemque creditor an extraneo creditori praeferatur in bonis debitoris distrahendis. VI. 157. N. 4.

Cognatus ad quem usque gradum recensetur, ut spectus luter. IV. 1387. N. 6.

Cognati natura quoniam, & unde dicti. XI. 93. 2.
— hi nullo modo cognati esse desinunt. XI. 90. 7.

Cognati quoniam desinunt esse. *ibid.*
— quomodo in successionebus olim distincti ab agnatis. VIII. 1239. 4.

— olim iura praeiudicio duntaxat ad successionem vocati. VIII. 1240. 5.

— iure novissimo agnati aequati in legitima successione. VIII. 1240. 6.

— quando, & quo ordine succedant. II. 1139. 10.

— utrum succedant in capita, an in stirpes. II. 1139. 11.

— ad quem usque gradum vocentur ad successionem. II. 1147. 25. *supp.* & N. 13. *supp.*

de Cognatoreum successione ex Novel. 118. II. 1113. 21. 22. VIII. 1240. 8.

— omnium qui ad cognatorum successionem pertinet, decisio ex ea Nov. petenda. II. 1114. N. 23.

— cognatis relictum an debeatur iis, qui postea vel defuncti, vel per adoptionem coeperint esse cognati. XI. 87. 1. 88. *supp.*

— utrum ad proximos, an ad omnes cognatos pertineat. XI. 94. 23. 24.

Cognatio causa quid sit; & quibus in rebus posita. VI. 233. 1. & N. 1. 234. *supp.* XI. 164. 3. 165.

— quibus notata appellationibus. VI. 233. 4. N. 1.

— plena, aut summaria. Posterior haec qualis. VI. 234. 2. & N. 2.

— summaria non admittitur in pleo iudicio. VI. 234. 3.

— quare plena dicta. VI. 235. 4. & N. 3.

— plena iustidem dicta, cum nihil ab actore probatum, & rei allegatio repudiata, & quomodo. VI. 237. 7.

— qua forma, atque ordine causa a iudice cognoscenda. V. 236. 6.

Cognitio praeioria quae, & unde dicta. V. 809. 9.

Cognitio criminum saepe delegata cum iure animadvertendi in reos. IV. 1148. N. 44.

— interdum cognitio sola sine exequendi facultate mandata. *ibid.*

Cognitio ordinaria, & extraordinaria quae. II. 693. 4. IX. 574. 4.

Extraordinaria cognitiones quae, & cur ita appellatae. III. 548. 11. & 549. *supp.* IV. 1352. 10. & N. 8. 1352. V. 986. 8. 987.

Cognitiones quid in L. 1. de D. de offic. *assess.* V. 15. 16.

Cognitionem dies olim divensu a diebus postulationum. VI. 39. N. 25.

— in his nec in ius vocatio, nec editio fieri poterat. *ibid.*

Cognitor causa quis. IV. 1357. 25.

Cognitoris munus quod. *ibid.*

Cognitores an iidem atque iudices dati. IV. 1339. N. 6.

— dicti qui praesenti aderant in iudicio, eiusque causam iubeantur, ut suam. V. 38. 3.

— interdum formales, legules, pragmatici appellati; & quoniam. V. 38. N. 9.

— in causa status principes interveniebant. V. 39. 3.

Cognitorum usus quo ex tempore invaluerit. V. 38. N. 9.

— quando obsolevit. V. 38. 3. 39.

— eorum in Pandectis delicta vestigia. V. 39. 3.

Cognoscere de pso quid sit. IV. 1342. N. 10.

Cognitio de plano fieri solet & in diebus feriatis. *ibid.*

— an sit idem, ac cognitio summaria. *ibid.*

Cohabitatio coniugum iure divino sancita. III. 969. 3.

— ad eam quomodo compellendi qui divercant. III. 969. 3. & N. 1.

Coharentia contractus quid dicatur vulgaribus interpretibus. III. 518. 9. VII. 476. 10.

— & an recte. III. 519. 9. VII. 476. 21.

— est eorum contractuum, qui se fieri dicuntur. VII. 478. 25.

Coheres ex lege institutus, ut sibi debitorum cum hereditate pset, an dimidiam debiti partem potest a coherede possit. IX. 131. 1. 2.

Quis actione coheres, qui pecuniam hereditariam exegit, tenetur coheredi. X. 540. 6.

— negotium coheredum quoque gerit, cum pecuniis hereditariis exigit, esse non exigit eorum nomine. X. 545. 7.

Si anheredes commune praedium indivisum reliquerint, ut qui partem suam alienare vellet, coheredibus certo pretio venderet: an post. psumam denuntiationem vendere licet extraneo. XI. 1515. 5.

— an valeat hac conventio. XI. 1516. 9.

an Coheres emere tenetur partem, quam Coheres vendere velit. XI. 1515. 6.

An, si coheredi denuntiavero, ut vel partem meam emeret, vel suam mihi venderet: tutores eius vendere possint absque decreto. XI. 1516. 7.

— quid, si coheres extraneo partem suam venderet. XI. 1513. 1. & 1516. 8.

— quid, si non fuerit acceptum, quo pretio alteri vendere deberet. XI. 1514. 4.

Collatio bonorum quid sit; & quid conferre bonis. VI. 990. 12. VIII. 1260. 6.

— quoniam a praetore introducta. VIII. 1257. 2. *supp.*

— a quibus facienda. VIII. 1257. 1.

— & in-

- & inter quos. VI. 985. 2. VIII. 1257. 3.
- cessat inter emancipatos. VIII. 1269. 4.
- & inter extraneum, & suum heredem simul institutos. VI. 986. 3.
- Collationis aequitas. VIII. 1258. 4.
- Collationi bonorum locus olim fuit decessat in successione contra tabulas, vel ab intestato. VI. 990. 10. VIII. 1265. *in primis*.
- postea & in successione testamentaria, si de eo testator nominalem cavisset ex iure veteri, & quare. VIII. 1261. 5.
- iura novo semper ei locus, nisi eam nominatione inhibuerit testator. VIII. 1263. 3. VI. 990. 11.
- cur aliud Iuliano ac veteribus ea io re placuerit. VIII. 1263. 4.
- quando locus non sit in successione testamentaria ex iure novo. VIII. 1264. 5. 6.
- in Collationem non volent bona castricia, aut quasi. VIII. 1265. 3.
- nec adventitia. VIII. 1277. 4.
- nec post mortem patris quaesita. VIII. 1278. 6.
- veniant bona profecticia, & quatenus. VI. 988. 6. *sepp.* VIII. 1277. 4.
- vult dos profecticia, siue accepta, siue promissa decessat, & quomodo. VIII. 1267. *sepp.*
- siue filia sit emancipata, siue io potestate patris. VI. 987. 4. VIII. 1268. 3.
- quid si dotem maritus possidet, an ea, & quomodo conferenda. VIII. 1270. 6.
- *Vide Devis Collatis.*
- in Collationem vult donatio propter nuptias profecticia decessat, non adventitia. VIII. 1277. 4.
- Collationes prodigalium publicorum quae, & cur sua dicantur. VIII. 953. 1. 2. 3.
- *Vide Praestantiones.*
- Emancipatus quam conferre debeat fratribus, qui in potestate manserant, cum venit ad hereditatem patri. VIII. 1275. *sepp.*
- pro Ballarum expeditione quae sunt impensa in ecclesiastico beneficio, an sit conferenda. V. 477. N. 44.
- Collectarius quis. VII. 626. 8.
- si pretium honoris ambienti dederit, nulli pena coercetur. VII. 625. 6.
- Ut in collectario pena hac locum habet, tria concurrere oportet, & quae. VII. 625. 7.
- Colliga quis. XI. 258. N. 8.
- fratris loco est alteri collega. *ibid.*
- unus adversus alterum beneficio competitio gaudet. *ibid.*
- Colligis relictum, videtur collegio relictum. XI. 10. 23.
- Collegium non minus quam tribus personis ab initio constare potest. V. 223. 17.
- incertos homines significat. XI. 95. 3.
- totum recusari potest, ut respectum. IV. 1394. N. 16.
- Collegio licho legari potest: illicito non potest; singulis tamen ex hoc collegio potest. XI. 95. 2.

- Singuli ex collegio non sunt collegium. XI. 95. 2.
- Collegia ex hereditate caere possunt, & quae. IX. 135. 1.
- Collegia licita quae. IX. 136. 3. XI. 96. 4.
- an omnia in societate collegiarum sicut praferantur. II. 2122. N. 19.
- uno alio modo obligantur quam civitas. X. 419. 7.
- non item ut civitas in integram restituatur. X. 420. 9.
- per ecclesia censeatur, & quomodo. VI. 16. 6.
- Collegiarum coniunctus, qui non concordi, an faciat partem. XI. 22. *sepp.*
- Colligere quid sit. I. 247. 9. IX. 931. 4.
- Colloquio quid sit, & quibus et rebus arguatur. IX. 1026. 2.
- quo et tempore delegendi. *ibid.*
- io publicis venditionibus quomodo sit. VIII. 956. 11.
- Colonus quis. III. 814. 3.
- ab agro colendo specialiter dictus. III. 815. 3.
- expelli potest ab emptore. III. 834. 19. & 833. N. 9.
- pariter vero non potest, insequam fructus collegerit. *ibid.*
- pariter non conditor est, sed socius. III. 828. 9.
- Colonus, ut de possessione deictus agit interdico colonie domini sine mandato. V. 218. 12.
- non possidet, & quare. I. 960. 4.
- An colonus deictus, vel fandi possessionem alteri tradente, dominus possessionem amittit. I. 1020. 26. & N. 10.
- Colonus censibus vindicatur a civitate, & quatenus. V. 809. 7.
- Colono qui mutuum dedit pecuniam, habet illum obligatum, non dominum. VII. 849. 1.
- secus si in rem domini pecunia data, & versa sit. VII. 450. 2.
- Per colonum dominus non obligatur in lit, qui non pendet ex mandato domini. VIII. 101. 5. & 102.
- Comites dicti olim adflectores. V. 7. 5. & N. 8.
- apud Francos, & Germanos, atque io libris Feudorum ius dicti iudices ordinarii. V. 7. N. 8.
- rerum privatarum recedere prohibentur Palatinis. VIII. 937. 1.
- *Vide Res privatae, Princeps.*
- Comitum dignitas hodie ecclesia hereditaria. Y. 7. N. 8.
- Comitatus. *Vide Ducatus.*
- Comitiorum tria genera, & quae. II. 38. N. 3.
- Commissio randi, & releuati tempora continet. V. 1063. N. 7.
- Commendare quid. III. 1000. 9.
- & quando idem ac deponere significat. *ibid.*
- Commendandi cuius dicti non praestant recedunt. III. 750. 19. 789. N. 2.
- Commendatio non obligat. III. 877. 7. & N. 5. VIII. 545. 11. & 552.
- Commendatum a deposito quid differat. III. 1000. 9.

in Commentarium Principis delati, quinam dicantur. V. 1063. N. 7.

Commercium quid. II. 778. 10.

— quibus interdicitur. II. 1166. 30.

Commercii origo, & necessitas. I. 50. 12.

— Vide *Res*.

Committi merces sileo quid significet. IV. 824.

1. & N. 1. VI. 931. 3. XI. 486. 6.

— edictum quid sit. XI. 486. 6.

— passam quid significet. *Ibid.*

— stipulationem quid sit, & unde hæc locutio.

XI. 486. 6. 487.

in Commisso quænam erant, & quomodo. II.

1244. 13. & 1243. N. 2.

ad Conditionem committi obligationem quid significet. IV. 72. N. 3.

Commisarius idem vulgo quod delegatus: sed iamen ab eo differt. IV. 1117. N. 2.

— motus suscipere cogitur. VI. 279. N. 2.

— ea causa absentia in integrum restituitur. V.

1063. N. 7.

Commisarii ab Imp. Impetrati vigore ordinationis

Camera: an iurisdiclio prorogari possit. IV. 1196.

N. 15.

Commisoria lex. Vide *Lex commissoria*

Commisio rerum quid sit. I. 860. 2.

— non mutat dominium, si causa facta sit, vel

malâ fide. I. 861. 3. 864. 8.

Commisio doctum frumento sine ipsorum voluntate, quid, qua actione peti possit, & adiectioni cuique debeat. I. 862. 6. 7.

Commisio domiciliorum voluntate fuit commensio,

& pro qua parte. I. 775. 4. 778. 7.

— commensio huius que sit causa, & utilitas.

I. 776. 5.

Commisio hereditaria que, & quotuplicis fuit. II.

451. 5. *sepp.* & 452. *sepp.*

— Vide *Accrescendi ius*.

Commoda quot, & que veniant in restitutionem

dotis, aut foci. III. 2055. 9. *sepp.* & 2063. 19.

sepp.

Commoda ex *usu*, seu simpliciter ex *usu*, que

dicantur Iustinusq. IX. 1073. 16.

Commoda possessionis plura. IV. 295. 10. 296.

N. 11.

Secundum naturam est, commoda cuiusque rei tam

seque, quem sequantur incommoda. VII. 573. 4.

Commodare quid sit, & unde dictum. VIII. 3.

1. *sepp.*

Commodatum quid. VIII. 3. 4. *sepp.*

— non conventionem sola, sed re contrahitur. III.

996. 3. & N. 2. 999. 7. VIII. 3. 5.

— quomodo differat a mutuo. III. 997. 4. VIII.

4. 10. 11.

— quomodo a locato. VIII. 4. 12.

— debet esse gratuitum. III. 997. 5.

— differt a precario, & quomodo. III. 997. 6.

VIII. 5. 13.

Commodat duplex etymon. III. 995. N. 1.

— definitio, eius explicatio. III. 995. 2. *sepp.*

Tom. XII.

— obligatio tria habet cum depositi, ac pignoris obligatione communia, & quæ. III. 1003. 1.

Obligatio in commodato unde nascitur. VIII. 6. 16.

— commodatarii continetur pars, & temporaria restitutione rei commodatæ. III. 1005. 3. VIII.

6. 16. 17.

Commodatarius semper præstat dolum. An, & quando culpam. III. 1005. 3.

— quando restituere teneatur rem commodatam.

III. 1005. 4. VIII. 7. 20.

— an & accessiones, & fructus, & luera, que

rei commodatæ causa percepti, restituere debeat.

III. 1006. 5. *sepp.* & 1007. *sepp.* VIII. 7. 18.

sepp.

Commodatario quid periclitari debeat, qui commodatam dedit. III. 1011. 17. *sepp.* 1012. *sepp.*

VIII. 7. 21.

— an damna. III. 1011. 19.

— an impensas. III. 1013. 20. VIII. 8. 22.

Commodatæ actio duplex, directa, & contraria. III.

1003. 1. VIII. 9. 23. *sepp.*

— directa commodanti adversus eum, qui commodatum accepit, si tamen obligare se posuit.

VIII. 6. 14. 15.

— quid persequatur. VIII. 6. 16. & 7. 18. *sepp.*

III. 1003. 1. 1004. 2. 1005. *sepp.*

— quando competat. VIII. 7. 20.

— contraria datus commodatario in eum, qui commodavit. VIII. 7. 21. & 80. 25.

— quæ ob causas. VIII. 8. 21. 22. & 10. 25. III.

1012. 17. *sepp.* & 1012. *sepp.*

in Commodato in interdum & levissima culpa præstanda. IV. 705. 36.

— interdum doli ratiocommodo. IV. 690. 25.

Commodatarius an possit rem commodatam retinere compensationis iure. VIII. 11. *sepp.*

— retentionis iure uti non possit in re commodata. VIII. 14. 5. 6.

— nisi propter impensas retineat. VIII. 14. 7.

Commodatario ob rem amissam condemnatio actiones sive qui commodavit, cedere cogitur. XI.

199. *sepp.*

Commodum rei venditum quid. VIII. 993. 26. 994.

17.

Commodiorum quid. VII. 639. 10.

Commodiorum quis prior decessisse intelligatur.

XI. 34. 3. 4. 37. 3.

Commodiorum extranei ambo simul decessisse credentur, & quare. XI. 42. 2. *sepp.*

Si pater, vel mater cum filio filiae impubere commodiorum in eodem loco: filius, filiae prius decessisse existimatur. XI. 43. 6. 9. 44. 10.

— contra pater sive mater prius obisse, si alteruter cum filio filiae pubere commodiorum, & quare. XI. 43. 6. 7. 49. 8.

Commodiorum exori non debetur marito relicto.

XI. 42. 3.

Commodioribus fratribus invicem substitutis, unus alteri non erit heres. XI. 42. 4.

Commorientibus patre, & filio, an mater in bona filii, qui prius habuit, succedat duntaxat; an in omnia bona patris simul, & filii tanquam potestatem meam succedat, exclusis agnatis. XI. 44. 11. 45. *segg.*

Commorientibus duobus impuberibus, heres erit utriusque, qui substitutus fuit alteri impuberi, qui *moreretur superius*. XI. 36. 1. & 31. 12. *segg.*

Si duo impuberes invicem substituti commorientur, nentur heres erit. XI. 42. 4.

Filio impubere, & pure commorientibus, pater filio supervivisse creditur etiam in contrahendis. XI. 45. 1.

Communis iurisdiclio, quam singuli separatim non exercent. IV. 1175. N. 13.

Communis error ius facit. IX. 10. ad L. 1.

Communis res quae sit. VIII. 1122. 3.

— servus quomodo, & quantum acquirit dominium. II. 1179. 23.

Communis opinio. Vide *Opinio*.

Communes res. Vide *Res communes*.

Communes heredes res quae dicuntur. II. 456. 20.

Communicatio quid. I. 773. 1. *segg.*

— aperta vel reclusa. I. 775. 2.

Commotio rerum quibus contingit modis. II. 1232. 4.

— deorum rerum obligacionem parit; & quomodo fiat. IV. 191. 2. 3.

Commotio iurisdictionis quomodo. II. 1232. 5. & N. 2. 3.

et Commotio nascitur obligatio personarum praestacionem, quam versatur in commodis, & locummodis; & quoniam species his generibus continentur. IV. 195. 5. *segg.*

Communis dividendo actio quid. VI. 739. 4.

— differt ab actione pro socio tribus in rebus; & quomodo illa sit. III. 925. 2. *segg.*

Rei communis partem distrabere licet, invito socio. VIII. 1123. 4.

— sed ante, non postquam socius exierit agere, fructus crescende, sive communis dividendo, VIII. 1124. 8.

in parte rei Communis pro indiviso vendenda licet extraneum socio praferre. VIII. 1123. 5. *segg.*

Quid iuris, si rem communem, quasi suam unus ex sociis vendiderit. VIII. 1125. 9. *segg.*

Comparatio litterarum quid sit. VII. 1343. 1.

— quando utilis vel necessaria. VII. 1343. 2. 3. & 1356. 6.

— quare suspecta prudentibus semper fuit. VII. 629. 3. 4. & 1343. 3. & 1355. 5.

per Comparacionem litterarum probatio quas conditiones requirit. VII. 1343. 4. & 1344. *segg.* 1355. *segg.* IX. 1115. 2.

— ex tribus duntaxat instrumentorum generibus sumi potest, & quomodo sit. VII. 1344. 6. *segg.*

— non ex chirographo, quod exeat trium testium subscriptione, etiam adversarius a se scriptum faciat. VII. 1345. 9. 1346. 10.

— & licet ipsi ad comparacionem profecti non ceat. VII. 1347. 11.

— nisi tamen adversarius ipse confiteatur. VII. 1347. 12.

— sed iure Novissimo probatio per comparacionem litterarum sumi potest ex privatis instrumentis, quibus iuris adversarius, etiam non habeam subscriptionem trium testium. VII. 1348. 13.

— item ex instrumentis, & scripturis prolatis ex archivo publico. VII. 1348. 14.

Comparacionem litterarum petens tria iurare debet, & quomodo. VII. 1349. 15. 1350. 16.

— iurare debet qui petit; non perit, qui faciat litterarum comparacionem. VII. 1350. 17. *segg.* & 1351. *segg.*

Comparacionem litterarum non admitti ad probandum instrumentum quam sententiam habet. VII. 1357. 7.

Comparacionem litterarum quoniam instrumentis probari possint. VII. 1353. *segg.*

— probari potest instrumentum in sube confectum non excedens autem librum. VII. 1353. 2.

— item instrumentum eorumlibet summa confectum in agro. VII. 1354. 3.

— non tamen instrumentum in sube confectum, si librum auri excedat, nec testes intervenerint. VII. 1355. *segg.*

Comparativus interdum usurpatur a iuribus non solum pro positivo, sed etiam positivi minuenti casu. IV. 666. 6. & N. 11.

Amici debitoris compellatio promittenda, nequeam iudicio contendatur. IV. 1034. 2. & N. 2.

— an necessarius facienda. IV. 1036. N. 3.

Compensatio. Vide *Civitas*.

Compensatio quid sit, & unde dicatur. IV. 839. 1. VI. 756. 3. 808. 14. VIII. 310. 2. IX. 1370. 4.

— quolibet inter volentes satis. IV. 840. 2. & N. 5.

— nonnulli certis conditionibus contra invitum admittitur, & quomodo illa sit. IV. 840. 3.

— admittitur etiam in actionibus in rem, tam in personam. IV. 841. 4. & N. 6. VIII. 322. 2.

— etiam ex maleficio, si pecunia petatur. IV. 841. 5. & N. 7.

— datos adversus quemcumque creditorem privatum. IV. 842. 7.

— item adversus civitatem, & flicum quibuscumque casibus exceptis, & quomodo illa sit. IV. 842. 7. *segg.* 843. *segg.* VIII. 322. 2.

— Vide *Fiscus*.

— admittitur, si pecunia utrique debeatur. IV. 851. 20. 852. *segg.*

— species cum alia specie non admittitur, & quomodo. IV. 851. 20. & N. 17.

— admittitur tamen, si utrique debeatur ex speciebus rerum, quae functionem recipiant in genere suo. IV. 851. N. 17. VIII. 350. *in fine*.

— admittitur etiam in partem. IV. 860. 32.

Quid interit, ex eadem, an ex alia causa debeatur quod quis compensare velit. VI. 853. 7.

- an fideicommissum petenti opponi queat; & an sibi peti possit eius summa, quod compensatur. VIII. 333. 1. 334.
- Compensatio, si creditum cum quo res compensare vult, liquidum sit, obici potest quovis tempore, etiam post rem iudicatam, cum eius executio petatur. IV. 860. 33. VIII. 351. 7.
- si liquidum non sit; obici potest ante, & post litem contestatam, priusquam adversarius intentionem suam probaverit: postea obici non potest. IV. 861. 34. VI. 802. 9. VIII. 353. 10. 11.
- sed si initio fuerit opposita: quandocumque is qui opposuit, creditum suum probaverit, admittitur. VIII. 355. 12.
- etiam si hic debitum suum negaverit. VIII. 355. 13. IV. 861. N. 23. VI. 802. 9.
- perinde est initio, an sive disceptationem causa opponatur. VIII. 358. 14.
- cessat in actione depositi, & in actione, quae petitur res vi occupata. VI. 803. 10. VIII. 358. 15.
- Iure Veteri admittebatur ipso iure in bona fidei iudiciis. VI. 797. 4.
- et respectu D. Marci iudicata est etiam in iudiciis stricti iuris, sed opposita initio doli mali exceptione. *ibid.*
- iudicata est ab Iustiniano ipso iure in omnibus iudiciis cum in rem, tum in personam. VI. 799. 6 & 797. 5.
- & quibus hanc indixerit conditionibus. VI. 800. 7. *seq.*
- Compensationis locum merum quod sit. IV. 864. 37.
- causa quae vocatur a Iustiniano. VI. 802. 8.
- vis & effectus quatuorplex. I. ut compensatio habeatur pro solutione. VIII. 326. 5. IV. 863. 36. *seq.*
- & quidem II. ipso iure. IV. 864. 38. & N. 27. *seq.* VIII. 326. 6. *seq.* & 327. 9. *seq.*
- & III. statim atque utrinque expensis deberi. IV. 866. 39. VIII. 329. 13. *seq.*
- & IV. usque ad equevantem quantitatem. VIII. 331. 15. IV. 860. 33.
- Compensationis locum esse in actionibus cum in rem tum in personam quomodo debet intelligi. IV. 852. 21. 853. N. 19. VIII. 349. 4. 350.
- Compensationem non admittit quod Reipublicae Calendario debetur. IV. 846. 11. VIII. 318. 4.
- Compensationem opponere potest qui ex causa iudicii convenitur. VIII. 315. 1. 3. & 316.
- solum tamen iudiciali casu non compensatur, licet iudicium fuerit iniquum. VIII. 314. 1. & 315.
- Vide *Salutis. Salutem.*
- in Compensationem venit pecunia utrinque debita. IV. 853. 22. VIII. 322. 3.
- etiam si novata tantum debetur. IV. 854. 23. & N. 21. VIII. 323. 3.
- non tamen ea mere civili obligatione debetur. IV. 855. 24. VIII. 323. 3.
- necne si alter alteri pere debet, alter in diem. IV. 816. 25. VIII. 324. 3.

Tom. XII.

- scius, si exactio differatur die qui indicatus datur. IV. 856. 26. 27. VIII. 324. 3. 325.
- neque compensatio admittitur pecuniam, quae tertio debetur, etiam si hic assentitur compensationi. IV. 858. 28. VIII. 325. 3. 329. 1.
- nisi tamen ei debeatur, causa iure potest ad qui compensationem obicit; & qui tales fiat. VIII. 340. 1. 2. 3. IV. 858. 29. *seq.*
- Vide *Filiisfamilias, Fideiusor, Procurator*, ut locus sit compensationi, oportet ad eo debet pecuniam cal obicitur compensationi. IV. 859. 31. VIII. 325. 2.
- Compensationem qui non est asus, an cui prius actione possit. IV. 869. 40.
- An res, quomodo iudex, compensationem opposita condemnatur, salva sit actio prius. IV. 870. 41.
- An deat adversus fidem. IV. 848. 17. 849. *seq.* VIII. 311. *seq.*
- Vide *Fisum, Status*.
- Competentia beneficium quid sit. XI. 255. 1. & N. 1.
- quot personarum generibus tributum sit, & quomobrem. VI. 849. 3. XI. 256. 3. & N. 2. *seq.*
- & quibus conditionibus tributatur. VI. 851. 4. XI. 262. 10. & N. 18. *seq.*
- datur etiam conditione personarum mutata, si de eo conveniantur, quod statim priore illi contraxerunt. XI. 259. 4. & N. 13.
- est personae, nec transit ad heredes; tamen datur filiis matris, quae dotem repetit, heredes patris, itemque defensori. XI. 260. 5. 259. N. 14. 289. 1. 290.
- quare defensori potius datur quam fideiussori. XI. 290. 2. 3. & 289. N. 1.
- tributur nonnullis ex certis de causis contrahitis, & quomodo hi. XI. 261. 8.
- ceteris ex omnibus causis. XI. 261. 9. & N. 17.
- maxime quibus in causis, & quatenus tributatur. XI. 261. 9.
- Competentia beneficium qui in iudicio renuncians. XI. 260. 6.
- Competentia beneficium in eo positum est, ut qui eo potitur, in id tantum quod facere potest, condemnatur. Facere posse quid sit. VI. 852. 6. XI. 262. 11. *seq.*
- facere potest qui habet, deducto ne egest, quod praestet. XI. 263. 13.
- quae mensura in hac deductione adhibenda. XI. 263. N. 20. 271. 21.
- an cum actionem, quantum facere possit qui hoc beneficio potitur, deducti debeat id quo ei opus est, ut egest. XI. 263. 14. & 264. *seq.*
- an si alienum. Differentia inter donatorem, & ceteros. XI. 266. 15. & 267. *seq.* & 363. 2. 3.
- Competentia beneficium qui habet, conveniri non potest ultra id, quod facere potest. XI. 273. 24. 25.

H 2

— fin

— sapio conveniri, actis facultatibus, potest. XI. 273. 25.
 Beneficium competentium exceptio dilatoria est, non petemptoria. XI. 273. 26.
 Quantum facere possit, qui auctor beneficio competentis, spectandum rei iudicis tempore. XI. 274. 27.
 — ear hoc tempore potius, quam lris contestate. XI. 275. 28. *sepp.*
 Competentis beneficium non datur qui ex dolo sed coartatur, quibusdam personis exceptis, & quae ista sunt. VI. 851. 4 XI. 206. 7.
 Amica compendiosa quam utilis. IV. 1032. N. 1. 2.
 Compromissum quid sit, & unde dictum. VI. 471. 1.
 — sine motu pæna stipulatione non constituitur. VI. 482. 22.
 — & quare. VI. 488. 8.
 — si iudex, pæna semel commissi. VI. 488. 6.
 — & quomodo committitur pæna. VI. 482. 22. & 493. 2. *sepp.*
 Compromissi forma quæ. VI. 494. 3.
 ex Compromisso, an pæna committitur, si, reo absoluto, idem pæna non actor, sed alter reus: eo, si actor pæna ab alio, a quo non pæna interest rei: an evincatur pæna, si is, qui actori sententiam parere voluit, auctor pæna. VI. 494. 3 & 495. *sepp.*
 Compromissa quæstiones redactæ ad similitudinem iudiciorum. VI. 500. 3.
 In Compromisso pæna ab utraque parte debet promitti. VI. 487. 4. *sepp.*
 Pæna ex compromisso non committitur, si reus pecuniam ab arbitro dare iussus obstitit creditur, & hic accipere noluerit. XI. 1288. 5.
 — *Vide debitor ex compromise.*
 Computari, & imputari differunt. II. 238. N. 8.
 Civititer sent, vel mensis quomodo computatur. I. 1074. 2. & 1075. N. 5.
 ex Conato delinquenti non nascitur actio, tamquam ex delicto passivo. IV. 203. 5.
 — excipitur tamen calumnia scienda, ac stitit fieri coram iudice conatus. IV. 203. 6.
 Concessione generali non continentur ea, quæ specialiter non concederentur. V. 236. 32.
 Concessionatores casuum quoniam vocantur. V. 63. N. 48.
 — bi lites faciunt immortales. *ibid.*
 — Clericorum mortis est dicta. *ibid.*
 Concessio causa quid sit. V. 879. 30.
 Concubium in causa quando dicitur. VI. 1238. N. 5.
 Concubina quæ. VI. 170. 3.
 — non veniunt in venditione bonorum. *ibid.*
 In Concubina consuetudine manens iure Romano maritus divitiis causam uxori dedisse non videbatur. XI. 1496. 4.
 Concubinam habere constante matrimonio, an turpe Romanis habitum, & an legibus fœderis prohiberetur. XI. 1497. 3.

Promissum molieri sub conditione, si constante matrimonio, concubinas maritus repetisset, an deberetur. XI. 1497. 3.
 Concubina uti quæ, superflua legitima uxore, & successione naturalis patris removeatur. II. 1120. 9.
 de Concessu actionum. V. 1001. 1. & 1002. 1003. *sepp.*
 Concessus actionum admissus est interpretatione prudentum. V. 1005. N. 1.
 — abusive dictus qui. V. 1004. N. 1. & 1008. *sepp.* N. 4.
 — proprie dictus quoniam. V. 1004. N. 1.
 — quando datur, & quibus ea causis. V. 1010. N. 4.
 Adiones de eadem re veteri lege, ac nova predictæ coarctantur. V. 1005. 2.
 — nisi tamen posterius lege veteres adiones sublatæ. V. 1006. 3.
 Pluribus actionibus ex eodem facto concurrentibus, licet omnibus expectari & simul, & separatim, si non idem petatur: una dentatur, si idem omnibus petatur. V. 1008. 4. f. & 1009. *sepp.*
 — quando pluribus actionibus, quæ ex eadem causa concurrent, idem: quando simul, & quæ aliud peti videantur. V. 1011. 11. *sepp.* & 1012. *sepp.*
 Concessio species viæ, ac metus. IV. 387. 1.
 — quatenus a vi, & metu differat. IV. 389. f.
 — quid sit, & unde dicta. IV. 387. 2. 388. *sepp.* VII. 770. f.
 — qualis in ea interveniat metus. *ibid.*
 de Concessione agitur civilis, & criminalis actione. IV. 390. 6.
 — civilis quæ. *ibid.*
 — criminalis duplex, & quæ. IV. 390. 7. & N. 4.
 Condemnatio in estimationem rei lesione petiti in quibus causis scienda sit. X. 347. & 348. 4.
 Condemnatio certa efficitur, aut re propriis nominibus expressa, aut idonea demonstratione. XI. 167. 2. & N. 2.
 — quibus verbis recte exprimitur. XI. 122. 2.
 — an & his verbis: Pronuntio ut in consilio sapientis. XI. 120. N. 4.
 — An qui condemnare, idem & absolvere possit. XI. 137. 1. *sepp.*
 Sine certa condemnatione nullus est momenti sententia. XI. 167. 1. & N. 1.
 In Condemnationem deducere quid sit. IX. 1231. 9.
 Condemnatus solvere debet. An ex causa satisfactionis admittatur. XI. 145. *sepp.*
 Condicere quam viam habent. VI. 723. 5. V. 984. N. 10.
 — chirographum quid sit. VIII. 242. 6. *sepp.*
 — rem suam memo potest. X. 182. 2.
 Condici quid significet. V. 984. N. 10.
 Condicio. Vid. *Dasum ab causam.*
 Condicere potest legatarius quoque ab herede rem sibi legatam. X. 181. 2.
 Condicio quid sit. V. 984. N. 10.

— unde

- unde dicta. VI. 723. §. VI. 984. N. 10.
- usurpata, et denotatio vetus, etiam in actionibus in rem; & cur proprie dicta de actionibus in personam. VI. 725. 7.
- Conditiones hodie per abolitionem dicuntur actiones in personam. VI. 726. 8.
- Conditio certi quid sit, & unde dicta. X. 60. 6. 61. *sepp.* VII. 566. 2. 3. & 567.
- Vide *Certi Conditio*.
- Conditio indebiti unde. III. 1093. 3.
- actio est in personam adeoque ex obligatione nascitur. An obligatio hæc est contraria sit; an ea quasi contraria. III. 1143. *sepp.* VII. 650. *sepp.* & 672. 42. *sepp.* 673. *sepp.*
- Introducta ex bono & malo. III. 1174. 19. & 1159. N. 3.
- & an sit actio bonæ fidei. VI. 782. 44. 45. 783. *sepp.*
- quætor desiderat. I. ut quid solum sit. III. 1094. 4. 5.
- II. ut indebitum sit quod solum fuit. III. 1095. 6.
- III. ut solum sit per errorem. III. 1123. 1. 2. VII. 668. 31.
- nisi tamen convenerit, ut, si apparetur indebitum, redderetur. III. 1124. 3. VII. 668. 32.
- IV. ut indebitum per errorem facti, non iuris fuerit solum. III. 1125. 5. *sepp.* VII. 695. 1. 2. 696. *sepp.*
- quibus permittitur indebitum per errorem iuris solum repetere. III. 1130. 10.
- quis per errorem solvere dicitur. VII. 670. 36.
- Vide *Error, Ignorantia*.
- Conditio indebiti an danda sit ei, qui debitum solvit. III. 1127. 4. & N. 3. VII. 669. 33.
- competit ei, qui solvit, vel cuius nomine solum est indebitum. III. 1126. 2. 3. VII. 703. 12.
- alio tamen solvente meo nomine, conditio mihi datur, si vel ille tutor fuerit, vel ego mandavero, aut ratum habuero. III. 1163. 3. & 1164. 5. VIII. 703. 12. *sepp.*
- transit in heredem. III. 1167. N. 1.
- an is deat, qui ei renunciaverint. *ibid.*
- utri competit, si ea duobus, qui idem debebant, uterque solverit. III. 1165. 8. 1166. 9.
- datur adversus eum, qui sive per se, sive per alium accepit indebitum. III. 1167. 10. VII. 713. 5.
- Conditio solum quasi indebitum non potest, si quacunque ex causa, vel obligatione debebatur. III. 1094. 5. & 1095. *sepp.*
- potest, si vel nulla sit obligatio, vel exceptio ne perperam infirmetur. III. 1097. 12. 1098. 13. VII. 665. 24. *sepp.*
- si tamen exceptio comparata sit in gratiam debitoris, vel non in odium creditoris. III. 1098. 14. & 1099. *sepp.* VII. 666. 28. 667. 29. *sepp.*
- Conditionem indebiti non habet, qui sciens solvit. III. 1123. 2. VII. 668. 31.
- an habet qui debitum indebitum solvit. VII. 715. 716.
- Indebiti conditionis repetitur res cum accessionibus. III. 1167. 11.
- si tamen eadem, neque casu perierit, vel is qui accepit, locupletior factus fuerit. III. 1167. 12. VII. 677. 55. 678. *sepp.*
- Pars indebita repetitur, si plus debui solum. III. 1171. 17.
- cum non eadem in specie reddi potest, tantum reddi debet. III. 1168. 13. & N. 4.
- in Conditionem indebiti veniunt etiam accessiones, & quædam, & quædam. III. 1172. 18. VII. 678. 55.
- veniunt & fructus etiam ante moram. III. 1173. 19. VII. 679. 56. *sepp.*
- sed quatenus locupletior factus est, qui bona fide accepit indebitum. III. 1174. 20.
- non tamen usum. VII. 675. 47. *sepp.*
- Si is qui illud, vel illud debebat, utrumque solverit per errorem, utrum restitui debeat, & utri datur electio. III. 1170. 15. *sepp.* & N. 6. VII. 711. 1. 2. 712. *sepp.*
- Conditio ob causam quid sit. VII. 718. 4.
- cui datur, adversus quem, & quid petat. III. 1139. 14. 1140. 15.
- Conditio ob causam locum sinit conventio parvam tacita, Unde hæc arguitur. VII. 720. 7. 8. & 721. *sepp.*
- Vide *Causa*.
- An condicere quis possit actionem, quam acceptatione remisit, vel eo animo, vel nominatim ob eam causam ut heres inquireretur. VII. 381. 4. 5. 382.
- quid si pacto nudo remissa sit actio; an quis possit, si non conditione dati, saltem veteris actione experiri. VII. 382.
- quid inter conditionem dati, & veterem actionem inter sit. *ibid.*
- Conditio furiva proprie ex delicto. IV. 253. 11.
- datur domino subreptæ rei, etiamque heredi. IV. 253. 12. & N. 11.
- quare non datur ei, cuius interest. VII. 782. 13.
- datur adversus furem, etiamque heredes. IV. 254. 13. & N. 12. VII. 783. 17. *sepp.*
- an datur, & quatenus adversus eum, cuius ope, consilio fortum factum est. VII. 783. 17.
- an adversus singulos in solidum, si plures factum fecerint. VII. 784. 17.
- quando datur. VII. 785. 19.
- In Conditionem furivam quæ veniunt. VII. 786. 20.
- In Conditionem furivam damnatus, an sit infamis. V. 103. N. 2. 104.
- Conditio ex lege quid sit, & quid proprie sit agere ex lege. VII. 787. 1. X. 952. 4.
- locum non habet, quoties lege veteri, non nova est obligatio constituta. VII. 787. 1. X. 959. 13.
- datur, quoties ex LL. 12. *ad. sed tunc illa, quæ posteriore obligatio est introducta; neque*

- que lege nova eorum, que adhuc experiamur. VII. 787. 1. 788. *sepp.* X. 973. 6. 954. *sepp.*
- cur non detur ex *L.L.* 11. *tabb.* X. 419. 13.
- Utrum conditio ex lege, an sit actio detur, quid iuris sit. VII. 792. 1.
- nec ex iure gentium, neque ex pretorio iure datur, & quare. X. 975. 10.
- & cor ex utroque conditio *ex iure* non detur, si *ex lege* non datur. X. 956. 11.
- qua ex causis, quibus, adversus quas, & qua de re competunt. VII. 792. 2. 3. 793. *sepp.* X. 964. 18.
- Conditionis ex lege quomodo sit usus. X. 965. 19.
- Conditio siue causa quando datur. VII. 795. 1.
- quando necessarii. VII. 798. 5.
- cur proposita sit generaliter a pretore lis quoque de causis, de quibus speciales conditiones sunt propositae. VII. 798. 6.
- Conditio siue causa reperitur chirographum, quod apud eundem maneat, post solutionem. VII. 796. 2.
- Conditio quid sit, & unde dicta. II. 790. 2. & 1013. 19. 20. & N. 2. XI. 866. 17.
- eius significatio multiplex. V. 1286. N. 10.
- interdum & pro causa accipitur, ob quam aliquid datur; & quid inter utramque iuris sit. VII. 796. 15.
- a causa qui differat. XI. 866. 18.
- potest adiecti legatis, & quatenus. II. 792. 17.
- ut iuncti, aut edicatur et testatore. II. 1017. 1.
- iuncti, vel potestatis iuris, vel naturae rei. II. 1017. 2.
- adiectus et testatore expressis voluntate, vel tacite. II. 1018. 3.
- quomodo expressis. II. 1018. 4. & 1019. *sepp.*
- quomodo tacite. II. 1027. 13. *sepp.* & 1028. *sepp.*
- Conditio an repetita intelligatur, si ei, cui quid sub conditione relictum erat, aliquid amplius pure relinqueretur. II. 1029. 16.
- Conditio, si sine liberis decesseris, tacite adiectus censetur, cum pater a filio herede instituto perire, ut hereditatem, cum morietur, relinquit. II. 1032. *sepp.*
- Conditio qua tacite iuncti, conditionale legatum non facit. II. 1034. 1. 1035. 2.
- quare conditio appellatur. II. 1035. 3.
- an si fuerit expressa, legatum faciat conditionale. II. 1037. 4.
- Vide *Legatum*.
- Conditionem in testamento facti incertus dies, & qui. II. 1019. 5. *sepp.* & 1020. *sepp.*
- Vide *De rei, Legatum*.
- qua expressa volunt, si tacite adiectatur, non nocet. II. 1021. 8. & 1039. 4. & N. 3.
- potestativa in non faciendo adiecta si fuerit heredi, aut legatario, statim ad hereditatem, aut legatum admittitur, praeter cautionem Mutianam. II. 1075. 20.
- Vide *Causa Mutiana*.
- ex persona heredum, nequaquam sciuntur. II. 1070. 13.
- etiam in contradiis inducitur verbis, aut iuncti sua sponte. IV. 93. 3.
- verbis exprimitur, vel particulis: *si, nisi, sine, dummodo, aliquando, alias*. IV. 91. 4.
- vel significatur, adiecti: die incerto, vel demonstratione rei promissi in futurum collata. IV. 94. 5. XI. 869. 26. *sepp.*
- incerto die, quomodo, & quando. IV. 94. 6. & 95. *sepp.* XI. 867. 22. *sepp.*
- demonstratione in futurum collata, quando, est quomodo. IV. 99. 11. XI. 862. 6. II. 1024. 11. & 1025. *sepp.*
- Conditio qua iuncti sua sponte, vel iuncti ex natura promissi, vel ex persona stipulantis. IV. 101. 12.
- Priore modo iuncti in promissione fructuum percipiendorum, operum, & dotis. IV. 101. 13.
- Posteriore, in stipulatione servi hereditarii, vel ejus, qui domicilium apud hostes habeat. IV. 102. 14.
- Conditio quavis, siue in dando, siue in faciendo, si in certam personam collata sit, tam non egreditur. XI. 953. 5.
- Conditioem de re facient, figura orationis, & casus. XI. 867. 19. 21.
- Conditionem in contradiis non facit adiectio eventus certus utriusque, licet dies incertus sit. XI. 92. 2.
- an habet hanc stipulatio; decem mihi dabis, cum moriar, aut cum morieris. IV. 95. 7. & N. 4.
- Conditioem non facit hanc edictio, cum petieris: si est enim haec, si petieris. IV. 96. 8.
- Conditio existens retrotrahitur ad tempus contractus, ut perinde sit ac si pure initus fuisset. XI. 893. 54.
- Quod sub conditione datur, aut accipitur, sub contraria conditione odemum, aut recessum videtur. III. 1285. 3. & 1288. 6. VII. 651. 5.
- Conditio, si hominem, aut famulum non dederis, significat utrumque dandum. XI. 71. *sepp.*
- Conditio hinc stipulationalis, si opus arbitraria stipulationis effectum non fuerit, quid continet; & quot modis ea stipulatio committatur. XI. 1455. 12.
- Conditio si sine liberis decesseris, quando ex affectu patris in iure tacite iuncti relicto intelligatur. II. 131. 18. & 132. IX. 183. 1. 184. *sepp.*
- Conditio, si sine liberis, aut filiis decesseris, et, uno superstitis filio, deficiat. II. 1061. 3. 1063. 5. IX. 723. 1.
- an & uno ex filia nepote. IX. 724. 2.
- 20, & superstitis naturalibus liberis. IX. 187. *sepp.* II. 1060. N. 7. 1061.
- Conditio, si liberis habueris, vel sine liberis decesseris, vel si nuptias contraxeris, per ingressum monasterii remittitur; & quare. IX. 727. 1. 728. *sepp.*

- utraque tamen conditio non remittitur, cum vel facta sub altera substituitur, vel facienda restitutio cedit in capitorum redemptionem, vel in pauperum alimentum. IX. 739.
- Conditio, si *Marcus Capitolium ascenderit*, an sit in potestate nostra: an a causa pendet. II. 1086. 6.
- legatum non vincit, nec testamentum. II. 802. 3. *seq.*
- an hæc, si *heres Capitolium ascenderit*, legatum vincit. II. 809. 9. & N. 11.
- Casualis conditio quocunque modo defecerit, institutio nulla, legatum item nullum. IX. 157. 2.
- quodcumque ex ceteris sive morino testatore, sive vivo, habetur pro impleta. IX. 189. 2.
- Conditio impossibilis quæ, & quoties. II. 175. 13. *seq.* & N. 8. & 1041. 8. 1042. *seq.*
- adiecta legatæ, & testamentis pro non scripta habetur: stipulationibus adiecta, & contractibus eus vincit. Quæ differentia ratio. II. 176. 16. 177. *seq.* & 1040. 5. 6. XI. 386. 3. 387. 4. & 388. *seq.* IX. 156. 8. 9.
- Conditio quæ de re impossibili negative concepitur, an sit impossibilis. XI. 395. *seq.*
- Conditio capitoria vincit institutionem heredis, & legata. IX. 154. 5.
- Conditio, si *uxor a marito diverterit*, pro non adiecta habetur in testamento. IX. 181. 1. 2.
- Ancilla cum libertas data, si *marum pariat*, an libera erit, & marum simul, & frumentum ediderit suo parti. XI. 39. 1. *seq.*
- Conditio, si *volveris*, aut *eum voveris*, si *pubes factus erit*, aut *eum pubes erit*; eadem vi ipsa conditio est; & quo iuris effectus diversi. II. 1021. 7. 8.
- Conditio, si *vir uxorem non duxerit*, vel si *mulier non nupserit*, quandoque rata sit, adiecta legato, aut & quando habetur pro non scripta. IX. 362. *seq.* II. 1045. 13. 14. & 1049. 20.
- Conditio, si *pecunia sua die non solvatur*, quam vim habeat. X. 389. 35.
- Conditiones in præsentem vel in præteritum conceptæ figura verborum tales sunt: non autem reipsa, & quare. II. 1014. 19. X. 486. 3. XI. 867. 21.
- si falsæ, obligatio nulla contrahitur: si veræ statim debetur promissum, etiam si contrahentes ignorant, utrum existerint, an secus. X. 481. 1. & 482. *seq.*
- Quæ vincit institutionem. II. 183. 9. *seq.*
- Vide *Institutio heredis*.
- Contrahere legibus, aut bonis moribus habetur in testamento pro non adiectis; & quare. II. 1043. 10. & 1044. 11. XI. 181. 1.
- quantum contra bonos mores esse dicantur. In his duæ obicutiones, & quæ. II. 1043. 10. 1044. *seq.* & 1045. N. 8.
- non nubendi an remittatur a legibus. II. 1045. 13. *seq.*

- Vide *Nuptiæ*.
- iuristurandi quæ, & quoties remittatur edicto Prætoris. II. 1049. 21. & 1050. *seq.*
- derisoriam quamvis. Quando habetur pro non scriptis. II. 1051. 24. & N. 15.
- Conditiones sent, aut casuales, aut potestativæ: si ve arbitrarie, aut mixtæ. II. 1079. N. 1.
- quantum vocentur promissæ, & quæ non promissæ. II. 1071. 16. & N. 13.
- Conditiones quæ ex natura rei tacte insunt, pro conditionibus non habentur, nec reddunt conditionalia legata, vel stipulationes, quamvis exprimentur. X. 440. 3.
- Conditionem formulæ quæ. II. 1013. 19.
- eæ iisdem plenius exemplis usurpatæ a Iuriconsultis. II. 1013. N. 3.
- variarum exempla. II. 1060. 2.
- In Conditionibus voluntas potius attenditur, quam verba. II. 1059. 2. 1060. *seq.*
- voluntas unde intelligitur. II. 1061. 3. & 1062. *seq.*
- si voluntas contraria non appareat: verbis interpretandam. II. 1064. 7. & 1065. *seq.*
- Conditio quando impleta videtur. II. 1059. 2.
- implenda est eo modo, quem testator præscripsit. II. 1064. 7. 8. IX. 169. 1.
- saltem ita, ut fieri possit, vel quemadmodum testator sensit videtur. II. 1054. 27. & 1055. *seq.*
- Conditionem pro parte implendo an legati partem consequi possit legatarius. II. 1066. 9. & 1067. *seq.*
- Conditio dandi an compensando impleatur. II. 1059. N. 2.
- dandi domino non impletur, si detur servo; nec versa vice. II. 1064. 7.
- dandi pupillo, aut furioso impleri potest in persona tutoris, vel curatoris. II. 1063. 6.
- Conditio dandi in persona quoque deponatæ implenda est traditione. II. 1054. 27. & N. 18.
- quo tempore debeat impleri. II. 1070. 14. *seq.* & 1071. *seq.*
- implenda tempore a testatore præscripto. II. 1070. 15.
- an, & quantum impleri, item vivo, quam mortuo testatore possint. II. 1070. 15. & 1071. 16. IX. 189. *seq.*
- potestativa quo tempore impleri debeat. II. 1072. 17. 18. & 1073. 19. IX. 190. 3.
- pro impleta an habeatur, cum per eum cuius interest non impleri, factum sit, quominus impleatur. XI. 336. 2. & 357. 3. 4.
- quando habetur pro impleta, II. 1079. 1. 1080. 4. 1081. *seq.* IX. 157. *seq.*
- quæ ex causa pendet, nonquam habetur pro impleta. II. 1079. 1. XI. 157. 2.
- potestativa habetur pro impleta, cum per eum cuius interest non impleri, fiat quominus impleatur. II. 1080. 2. IX. 159. 5.

- item si per eam sit, in cuius persona impleri debebat. II. 1081. 2. IX. 157. 3. & 158. 5.
- scius, si impleri non potuit propter mortem, vel casum, qui ei contigerit, in cuius persona implenda erat. II. 1082. 3. & 1083. 4. 1084. *segg.* & 1088. 8. IX. 157. 4.
- excipiantur tres species, & quoniam. II. 1089. 9. *segg.* & 1090. IX. 159. 6. *segg.*
- quid si heres indolens sit hac conditione, si Stichum manumiserit, & servus ante decedat. II. 1083. 4. 5. & 1084. *segg.*
- eo mortuo in cuius persona implenda conditio, interest atque mors contingit, cum potuit impleri evadit, aut cum non potuit. IX. 160. 11.
- Prior casu omnia defecisse intelligitur. IX. 160. 12.
- Posterior habetur pro impleta. IX. 161. 13.
- Exempla generis utriusque. IX. 161. 13.
- impleri debet in conventionibus ita, quemadmodum in legatis. IV. 103. 2. 105. *segg.*
- Conditio potestativa impleri potest, etiam ab herede stipulatoris. IV. 109. N. 3. & 107. N. 2.
- nisi tamen constet in factu, quod personae cohaereat. IV. 109. N. 3. & 111. 5. 6. & N. 5.
- in Conditionis implenda tempore alius circa contractus, aliud circa legata observatur. IV. 113. 8. & 114. *segg.*
- in Contractibus quando impleri debeat conditio faciendi. IV. 114. 9.
- quando conditio non faciendi videatur impleta. IV. 115. 10. & 116. *se. g.*
- Inter conditionem faciendi, & conditionem non faciendi, aut quid inter sit, quod modum, & tempus implendi. II. 1074. 20. & 1075. *segg.*
- Conditionis impletur quantum effectus. II. 1059. N. 1. X. 1436. 17.
- Conditione ad praescriptum impleta, reus ex conventionem statim tenetur. IV. 112. 7.
- At si iam factum sit, quod in conditione positum est, ut fieret, conditio impleta videatur: si vero expectandum sit, ut iterum fiat. II. 1053. 26. & 1054.
- Conditiones heredi fideiussario quantum remittantur. II. 583. 13.
- Conditiones iunctas heredi fideiussario an heres fideicommissarius implere possit, si ille noluit implere. II. 583. 13. & N. 9.
- ex pluribus conditionibus, si diuinitatem appositam, satis est eam impleri: si coniunctam, omnes impleri oportet. XI. 1161. *segg.* IX. 183. 1. 184. *segg.*
- Conditiones in non faciendi positae, utrum impleri videantur, statim ac quis facere potuit, nec fecit: an cum adversus illas fieri posse desierit. IV. 116. 11. & 117. *segg.* XI. 1472. 25. & 1473. *segg.*
- quid in conditione, si reus non soluerit, adiecta stipulationi fideiussoria. IV. 118. 14. XI. 1474. 27.
- quid, si duo eandem rem ab eodem separ-
- atim stipulati fuerint ita, si alteri non dederis. IV. 119. 15. XI. 1474. 27.
- quid in manumissione testamentaria, Stichus, si in Capitolium non efferderis, liber es. IV. 119. 16. XI. 1475. 27.
- Conditio illa, cum quis ad annum sextumdecimum pervenerit, an impleta habeatur, cum quis annum 16. est ingressus, an cum compleverit. II. 1060. 2. & N. 6.
- si servus liber esse iussus, si heredi non anno servierit, per totum annum astrictus, conditio pro impleta habetur. IX. 497. 4. 5.
- Vide Fideicommissum, Fideicommissarius, Fideiussarius, Institutus, Legatum, Conventio, Stipulatio.
- Conducere, Conductio quid. III. 814. 3. & 814.
- Conductor qui. III. 814.
- Conductor tria locatori praestare debet. I. Conductam rei. III. 833. 1. *segg.* & 845. *segg.*
- II. Mercedem, nisi destruit rem conductam infra de causa. III. 841. 3. & 847. 7.
- III. Restitutionem conductae rei, & accessiones, finita locatione, modo rei erit. III. 841. 4. & N. 4.
- si res perierit, vel sit facta deterior: interest, utrum casu, vel culpa. III. 841. 5.
- qui conductam rem non restituit, dolo, vel contumacia, damnatur quanti iuratum sit in litem. III. 842. 6.
- si res culpa ipsius conductoris perierit, aut deterior facta sit: tenetur in id, quod locatoris interest. III. 842. 6.
- si rem usumfructum acceperit, quidam restituere debet. III. 842. 7.
- quid, cum res usumfructum acceperit. III. 842. 8.
- in Conductione adium obligatur cum persona, cum res invecit, litem. III. 844. 4.
- Conductor operarum mercedem pro opera debet, si hac ex lege locationis praestitus fuerit. III. 845. 2.
- opera non praestita, cum quaeritur, an merces debeatur, interest, utrum casus obstitit, an per ipsum conductorem factum sit, quomodo opera creantur. III. 845. 2. 3. & 849. 9. 10.
- Conductor praestat casum, si ei culpa ipsius casuum dederit. Quibus modis id contingere possit. III. 845. 4.
- casum incendii fortuitum praestare debet, qui aedes ex lege constructa, et innocentem ignem habebat. III. 761. N. 4.
- quomodo culpam praestet. III. 846. 5.
- praestat culpam in re locata. III. 846. 4.
- & in rebus ipsius rei. III. 846. 5.
- si pensionem debitam non solvat, expelli potest. III. 847. 7.
- quo tempore mercedem, aut pensionem solvere debent. III. 848. 8.
- debet mercedem, etiam si domus conductus viciis fecerit, si eam inhabitavit. *ibid.*

— si casu sui non potuit se conducta: merces remittenda pro rata temporis. III. 848. 9.

— rem sui locum potest alii locare, & mercedem locationis secundum percipere. III. 848. 10.

— an mercedem debeat, si minoris causa deservit rem conductam. *ibid.*

Qui mulierem ravi vehendam conductam, pro infante nato in hinc, vecturae nomine nihil petere potest. III. 849. 11.

Conductus, si re locum male autem, tenetur in id quod interit, & expelli potest. III. 847. 6.

in locatione, & conductione operis faciendi dam species distinguenda, & quae. III. 850. 13.

Qui opus faciendum conductus, in re, quam accepit, custodiam, & culpam praestat, quemadmodum in re conducta. III. 850. 12.

— an & casum. III. 850. 13.

in Locatione operis faciendi quando materiam dominum transsit in conductorem. *ibid.*

— si opus perierit, antequam probaretur, autem sit damnum, locatoris, an conductoris. III. 851. 14.

Aversio opus faciendum locare aut conducere quid sit. III. 852. 14.

Conductus, qui rem repositam locutori non restituit, non potest dici rem invasisse. IX. 947. 1.

— si sine iusta causa recuset usque ad sententiam definitivam restituere locum locum, qua pars afficiat. IX. 948. 1. 949. 2. *sepp.*

— ut am uno eodemque iudicio rem, & penam praestare cogatur: an pleribus iudiciis opus sit. III. 950. 6.

Conductoris expellendi iusta causa quae sint. III. 847. N. 3.

Conductio tacite renovata intelligitur, si conductus sua locatione, maneat in fundo, sciente, & patiente locatore. VIII. 584. 14.

Confessio in iure facta adversus confitentem probat. VII. 1111. 22. *sepp.* & 1243. *sepp.*

— extra iudicium facta confitentis an nocet. VII. 1112. 24. & 1245. 9.

Confessio debitoris quando ei nocet. VIII. 265. 1. *sepp.*

— creditoris eandem, quam confessio debitoris, vim habet contra confitentem. VII. 1266. 3.

— si tamen casum expliceat, ex quo debitor liberatus fuerit. VIII. 171. 9. *sepp.*

Confessio creditoris, perentiam debitam sibi sumpsisse, ei nocet. VII. 1197. 4.

— facta sine scripto probanda est a debitore quinque testibus rogatis, si se per scripturam debitor obligaverit. VII. 1195. 1. 1197. 4. 1198. 6. 7.

— si vero sine scripto: duobus testibus rogatis. VII. 1199. 8. 9.

— revocari potest iura originis dies ab ipso creditore, & quomodo. VII. 1198. 4.

Confessio debitoris, se debere, probanda testibus rogatis. VII. 1202. 20.

— Vide *Creditor.*

Confessio criminis, etiam non dicta sententia, notat infamia. V. 133. N. 18.

Qui confitetur se debere, confessioni suae stare debet, si scripto & se debere, & causam deinde expresse. III. 1357. 8. VII. 265. 1. 266. 2. *sepp.* 267. 4. 269. 7. XI. 384. 8.

— an & confessioni suae stare debeat citra iudicium factum. VIII. 275. 18.

— an, & facta sine scripto, & extra iudicium. VIII. 267. 4. *sepp.*

— an, & facta absente debitore. VIII. 268. 6.

An quis confessioni in instrumento factam, nulla adiecta causa debendi, stare teneatur. XI. 711. 4.

Confessioni suae, vel in confesso publice instrumentum factum stare non tenetur in metuo debitor intra biennium, & quare. VIII. 277. 22. VII. 1302. 32. III. 1361. 13. & 1366. 19. & 1367. *sepp.*

— post biennium stare cogitur, & contraria non admittitur probatio. VIII. 278. 22. III. 1370. 4. & 1371. *sepp.* ubi satis fuit.

— contraria tamen opinio usu fore recepta. III. 1369. N. 1. & 1370.

— in ceteris contradicibus, excepto metuo, tenet confessio; sed contra illam probatio admittitur, & quare. VIII. 278. 22. 13. III. 1359. 11. & 1360. & 1366. 19. & 1367.

Quare confessioni Notarii suae debet in metuo, non autem confessioni debitoris. VIII. 217. 12. 13. & 218.

Confessio debiti infamari potest instrumentis solis, non testibus. VIII. 277. 19. *sepp.* & 278. 22. III. 1359. 10.

— an facta coram quinque testibus rogatis infamari valeat. XI. 384. 10.

Confessioni in testamento missa testator stare non cogitur, quando viva. VIII. 279. 24.

— heredes autem stare cogendi, etiam si testator nec iuraverit se debere, neque scripserit se denuum iurasse. VIII. 279. 24. *sepp.*

Confessus sui numeratam summa pecuniam ex causa mortui, an confessioni stare cogitur. III. 1360. 12. & 1361. & 1366. 19. 1367. & 1387. 10. 1388. *sepp.* & VIII. 273. 15. *sepp.*

— Vide *Litterarum obligatio.*

Confessus maiorem summam quam accepit, an cogendus sit hanc summam restituere. VIII. 209. 1.

— an ipse probare debeat se partem, quam negat, non accepisse: an creditor se numerasse. VII. 209. 2. 203. *sepp.*

Confessus quomodo dicatur. XI. 383. 3.

Confessio tutoris, equitoris, procuratoris, nisi speciale mandatum habet, dominis non nocet. XI. 383. 5.

Confessus in iure habetur pro iudicio. XI. 383. 6.

— quare pro iudicio habetur ille duntaxat, qui in iure confessus est. XI. 384. 11.

Quibus in rebus confessio cum iudicio conveniat, aut differat. XI. 385. 12. & 386. 13. *sepp.*

Confessus in iure ad solvendum compelli non potest, nisi condemnatus. XI. 386. 15. & 387. 16.

Confessus habet pro iudicatis quam fœsentiam habet. XI. 388. 17. & 389. *sepp.*

Confessus falsus nocet confitenti, si sciens, vel per errorem iuris falsam confessus fuerit: secus, si per errorem facti. XI. 393. 1. *sepp.* & 395. 6. *sepp.*

Qui erravit in factis se debere fideicommissum confessus est, errore comperto, a promissa debet absolvi. XI. 397. 1. 4.

— & quando a iudice ad restituendum dato, possit absolvi. XI. 397. 1. 398. 5.

Falsa confessio debiti persolvi adest, & quando nocet creditori. IX. 1417. 1. 1418. *sepp.*

Quando confessus de re, quæ sub sit in ream naturæ, incertum est, condemnari debet, aut secus. XI. 399. 1.

Confiteri, & in iure confiteri, quid sit. XI. 382. 1. & 384. 7.

in Confessione nullæ sunt partes indicandæ. X. 316. 11.

Confessiones reorum pro exploranda criminibus non sunt habendæ, si nulla probatio religionem cognoscentis instruat. XI. 399. 3.

Quæ in criminum confessione aliæ iuri obtinent, ac in confessione rei pecuniariæ. XI. 400. 4. 5.

Confirmatio aditionis quando utilis. VI. 55. N. 4.

Confessionis bonorum pœna quando transeat in heredes. VII. 971. 52. 973. *sepp.*

Confessio pro compensatione accipitur. III. 1099. N. 4.

Confusio duarum, sive plurium materiarum quid sit. I. 865. 1. IX. 1372. 10.

— differt a commissione. I. 865. 2.

— voluntate dominorum facta dominium transfert. I. 866. 3. & 775. 4.

— citra voluntatem dominorum facta, an, & quando dominium movet. I. 866. 4.

— casu facta rem utriusque domini communem efficit pro rata. I. 778. 7.

Confusio duorum materiarum quomodo fiat communis. I. 776. 5. & 808. 7.

Confusio obligationis quæ, & unde distat. IV. 639. 2. 630. *sepp.*

— fit vel additione hereditatis, vel acquisitione pecuniarum. IV. 639. N. 1. VII. 141. 2.

— vel, cum ad fiscum debitoris, & creditoris bone, vel ad tertium utriusque heredes pervenit. IV. 631. N. 3.

— item cum creditor debitori succedit. IV. 332. 5. 6.

— credit pro solutione; ideoque, & debitor, & actiones liberatur. IV. 631. 5. IX. 1372. 10.

An uno ex pluribus reis debendi per confusionem liberato, ceteri quoque liberentur. IV. 632. 7. 633.

Reo per confusionem liberato, etiam fideiussor liberatur. IV. 633. 8.

Si fideiussor confessione liberetur: non ideoque liberatus reus. IV. 634. 8.

Cum fideiussor succedit principali debitori, vel contra, confusione tollitur obligatio fideiussoria, sed manet principis. IV. 634. 9. & 635. 11.

— si tamen obligatio naturalis fideiussor accedit: obligatio fideiussoria non tollitur. IV. 634. 10.

— fideiussor cum debitori succedit, exceptionem amittit, si quam ex persona sua habuit. IV. 635. 11.

— tenet eam auxilium quod habuit debitor, cui succedit. IV. 636. 11.

An confusio obligationum fiat inter duos reos stipulandi, vel promittendi. IV. 637. 14. *sepp.*

Confusionis duæ species distinguendæ. IV. 631. 4. *sepp.* & 634. 9. *sepp.*

Confessione tollitur in totum, aut pro parte obligatio; & quomodo, aut quæstus, IV. 637. 13. & N. 7. VII. 929. 2.

— tollitur pro ea parte, quæ creditor debitori succedit. VII. 930. 4. & 951. 2. 3.

— in reliquum sive est adversus coheredes. IV. 637. 13. VII. 930. 5. *sepp.*

— item pro ea parte tollitur, quæ debitor creditori succedit, quia pro reliqua parte tenetur coheredibus. IV. 637. 13.

An confusione, quæ pro parte contingat, in totum tollatur obligatio individua: an propter redemptionem partis tota teneatur. VII. 932. 8.

— quid iuris in faciendi obligationibus, quid in servitutibus. VII. 932. 9. 10.

Confessus locus non est in re certa, sed dubia. V. 1152. 3. XI. 1151. 2.

— Vide *Voluntas*.

an hodie novatio teneat fiat, & probetur per confessionem. IV. 927. N. 16.

an per confessionem fideicommissum iudici possit. II. 705. N. 5.

— quibuscumque locus sit in domus probatione. V. 778. N. 18. 779.

Coniugum obligatio mutua quæ sit. III. 958. 2.

— perpetua vitæ coniunctio, naturali & divino iure inter eos constituitur, & quæstus ad eam iuridici cogatur. III. 959. 3. & N. 1.

— alter si ab altero diverstat, & alii se copulatur: adulterii crimen, & pœnam incurrit. III. 970. 4.

Manus officii præsertim inter coniuges in corporibus præsertim, atque etiam in rebus posita est. III. 970. 5.

— corporum coniunctio divino nuptiarum sacramento maxime confirmatur, quomodo fovenda. III. 971. 6.

Coniugibus quantum sit apud Romanos communis estio sacrorum. III. 972. 7. & N. 2.

— quantum debet esse inter coniuges Christianos. III. 972. 7. & N. 4.

Reum inter coniuges communio, vel in dignitate mariti posita est, vel in externis coniugum bonis. III. 973. 8. 9. & N. 5. *sepp.*

— bonorum exteriorum commensio inter coniuges qualis. III. 974. 10. 11. & 975. N. 8.
 ex L. Papia Coniugis ex testamento coniugis capere non poterat alia decimam bonorum partem præterquam certis in casibus. IX. 132. 2.
 — hodie capere potest quantumcumque reliquum est. *ibid.*
 Coniunctio rerum quid sit, & quid differat a commixtione. I. 869. 1.
 — quando transferat dominium, & in quem. I. 870. 2. 3.
 Coniunctio rerum genera duo. Priori quatuor species subditæ, & quæ. II. 871. 4. 5.
 in rerum coniunctione una res alteri prævenit. I. 871. 5. & 903. 1.
 Coniunctio inter heredes non est effectus causa in eis accrescendi. II. 468. N. 2.
 — an sit coniunctio aliqua inter plures communiæ servi dominus, & quæ. II. 483. N. 2.
 Heredes coniunctio nra legis, alia hominis. II. 483. N. 2.
 Coniunctio personæ quantum dicantur. II. 769. 40. & 770. N. 16.
 Coniunctio personæ debetur legatum alienæ rei. *ibid.*
 Coniuncti sive heredes, sive legatarii qui sint. II. 481. N. 1. 483. 4. & 890. 3. 891. 4. 5.
 — ex his alii re tantum coniuncti; alii re, & verbis; alii verbis tantum. II. 483. 5. & N. 3.
 — re coniuncti quoniam sint, & quare disiuncti appellentur. II. 484. 6. & N. 4. 5.
 — coniuncti re & verbis, aliis coniunctiores, & quibus præferendi. II. 485. 7. & N. 6.
 — coniuncti verbis tantum quoniam. II. 485. 8. & N. 7. 8.
 — & quomodo coniungantur verbis. II. 214. 215. 4. IX. 275. *seq.*
 — coniuncti verbis permitti disiunctis, qua verborum forma habeantur. IX. 277. *seq.*
 — a coniunctis re & verbis quomodo differant. II. 486. 9. & N. 8. 495. N. 15.
 Coniuncti re his tantum, an sint re ipsa coniuncti, & aliis disiuncti in portione coniuncti desolendi præteriri debeant. II. 489. 16. *seq.* & 491. N. 14.
 — interdum pro disiunctis habeantur. II. 215. 5.
 — magis coniuncti, minus coniuncti potiores in portione desolendi. IV. 1074. *seq.*
 Coniuncti, si concenserat cum disiunctis, unius personæ vice succedant. II. 498. 27. & 500. 29. IX. 275. 1.
 Quoniam coniuncti aut disiuncti habeantur in hereditate legitima. II. 499. 28.
 Coniuncti quando solidum ab initio habeant, & quomodo partem. II. 585. *seq.* XI. 21. 3. *seq.*
 — ut coniuncti cum disiunctis permitti, quandam rem singulorum sit in iure accrescendi. II. 487. 12. *seq.*
 — Vide *Colligatarum, in accrescendi, Legatum*.
 Coniuncta pro disiunctis accipiuntur in cautione damni infecti. IV. 530. 22.

Tom. XII.

Coniuncta iudicia quæ. IV. 1302. 8.
 Coniunctum quoniam. V. 213. N. 10.
 — audientis in iudicio pro alio coniuncto, etiam sine mandato. V. 214. 10. & 213. N. 8. *seq.*
 — excipiantur quæ speciale mandatum exigunt. V. 216. N. 12.
 — an & solvendum in criminalibus. V. 178. N. 5.
 — an etiam contra coniunctum. V. 214. N. 10.
 — deferre non potest iudicandum sine mandato. X. 642. N. 7.
 — sem coniuncti vendendo, non potest ei præiudicium inferre. V. 769. 5. & N. 10.
 Coniunguere aliquis non fit confessione nostra; sed tamen ea est in quasi possessione coniunguimus. VII. 1029. 1. *seq.* 1032. 8.
 Coniunguere soror. Vide *Soror*.
 Coniunguere filia. Vide *Filia*.
 Coniunguere fratres. Vide *Fratres*.
 Conscientia legibus adversa nonquam sequenda. VI. 304. N. 6. 305.
 An conscientiam sequi iudex possit contra acta, & probata; an potius acta sequi debeat contra conscientiam. VI. 307. 2. & N. 1.
 per conscientiam suam iurare licet. X. 649. N. 5.
 Conscientia eiusdem criminis non est idonea pro reo velis. VII. 1149. 5. & 1157. 14.
 Consensus quid sit, & unde dicatur. III. 475. N. 1. & 502. N. 5.
 — in omni contractu necessarius. III. 475. 1. 2.
 — colligitur ex iudiciis, re, aut facto. III. 519. 15. 16.
 — quomodo ex iudiciis, & quibus. III. 510. 17.
 — quomodo ex re arguitur, not. facto. III. 511. 18.
 — explicatur inter presentes, vel absentes; & quibus modis inter utroque. III. 512. 19.
 — apertus, & tacitus. IV. 904. 14.
 — tacitus ea quibus factis arguitur. IV. 904. 15. *seq.*
 — partis utriusque in traditione requiritur, & qualis. I. 749. 2. *seq.*
 — solus non facit ut dos restitui possit, constantem matrimonio. III. 1029. 4.
 — obligationes quas, & quomodo solat. IV. 871. 1. *seq.* 875. 1. *seq.*
 — an sit vestimentorum pistorum, ut vulgo vocantur luerpares. III. 517. 7. 8.
 Consensum quamquam excludant. III. 477. 3. *seq.*
 Consensu solo quoniam contractus consistit. III. 501. 1. *seq.*
 Consensu obligationem contrahi quid sit. III. 510. 15. *seq.*
 Non ex consensu solo estimanda naturalis obligatio, sed primæ et acquire. III. 425. 3. & N. 2.
 Quomodo consensus suppletur interdum in alterutro. II. 602. 2. *seq.*
 Consensu solo quoniam contractus interiri non possunt. III. 513. N. 1. *seq.* & 515. 4.
 Quando pro consensu habeatur silentium. III. 697. N. 1.

12

Con-

Consentire censetur qui scit, neque contradicit. VIII. 179. 4. *sepp.* & 133. 2.
 Consensit quando non videtur qui scit, neque contradicit. VIII. 180. 4. *sepp.*
 Consensit videtur, si non contradicit filius patri, qui eum dedit in adoptionem. VIII. 183. 11.
 — item filiusfamilis, si patri non contradicit, qui adionem dotis uniusque communem exercet, solum matrimonio. VIII. 183. 11.
 Re trium fructum communem ab uno donata alterius uxori, consensit donationi censetur fructus illi, qui fructus non contradicit. VIII. 184. 14. 185.
 Qui vult consequens, velle intelligitur & antecedens, I. 415. 3f. 416. IV. 1179. N. 21.
 Cum lege veniat consequens, omne potius antecedens, per quod ad illud perveniat, prohiberi intelligitur. I. 108. 5.
 Consilium non est obligatorium. III. 860. 12. VIII. 146. 17.
 — fraudulentum quantum sit obligatio. III. 860. 13.
 — utrum mortis potest in aeternum infirmitatem. VII. 142. 2.
 — exerceri quid sit. IV. 1137. 17. & N. 31.
 Consilii exercitio in manumissione ad praetorem pertinet. IV. 1137. 17.
 Consilium locupletis expeditum est imi subditi iudicibus remedium. VI. 283. N. 7.
 — negum non potest. *ibid.*
 — an edici debeat. VI. 94. N. 2.
 — ut sapientia ex eo dicta transeat in rem iudicandam. IV. 283. N. 1.
 — ex eo, qui male iudicat, litem suam non facit. IV. 396. N. 2.
 An iuriconsultus licet utrique parti consilium prestare. V. 63. N. 46.
 Consulentibus imperite respondentis de iure quantum sit poena. V. 16. 31.
 Consilium fidem, atque assessorum; & vicissim. V. 3. 1. & 9. 5. & 5. N. 2.
 Consilium Principum liberi & patris potestatem. I. 360. 33. & N. 10.
 Consilia quae, & unde dicta. V. 7. N. 5.
 Consolidatio quid sit, & unde dicta. III. 169. 1. & N. 2.
 — quos & quibus modis contingat in fructuarii vel in proprietarii persone. III. 170. 2.
 Consortes criminis. Vide *Consortes*.
 Consortes litis sine mandato admittuntur. V. 217. 11. & N. 14.
 — eorum iudicium solvi, V. 217. 11.
 — an & in causa administrator, qui requirit specialia mandata. V. 218. N. 14.
 — quid si inhabilis sit ad agendum pro alio. V. 218. N. 14.
 Consortis appellatio quando prodest consorti. V. 1167. N. 16. VI. 408. 3. & N. 2.
 Cor in integrum restitutio non prodest consorti. V. 1167. N. 16.

Constat volens in iustitia definitione quid sit. I. 183. 3. & N. 2.
 Constantia pecunia quid sit, & unde dicatur. III. 507. 9. & 983. 2. VI. 679. 1. VII. 977. 4. *sepp.*
 — constituitur nudo pacto. VII. 977. 6. *sepp.*
 — huiusmodi pactum iure praetorio vim habet legitimae conventionis. VI. 680. 2. VII. 978. 11. *sepp.* III. 983. N. 1.
 — pecunia constituitur solvenda adstringit. VII. 978. 15. *sepp.* VI. 682. 7.
 — & quidem pecunia, quocumque iure debita fuerit pecunia constituitur. III. 984. 2. VI. 682. 3. *sepp.* VII. 979. 21. *sepp.*
 — vis tamen debita fuerit iure civili. VII. 980. 27. *sepp.*
 Pecunia constituitur obligatio locum habet, sive a nobis, sive ab alio debitam promissimus, sive creditori promissimus, sive alicui mandata eius. III. 985. 2. VI. 682. 4. VII. 981. 29.
 — & sive pater deberetur. VII. 982. 30.
 — sive in diem. VII. 982. 31.
 — quid si pecunia debita fuerit sub conditione. VII. 982. 32.
 — ex his, quae praecedunt, interpretatioem accipit. VII. 985. 40.
 — nullius momenti est, si promissio impersonaliter concipitur. VII. 985. 41. & 987. 2.
 — a fidelissime quid differat. VII. 984. 37. 38.
 Constituitur pecunia obligationem quantum res constituitur. VII. 977. 5. *sepp.* 978. 15. *sepp.*
 Constituitur pecunia iudici iure decem diem, quibus differat solutio. IV. 82. 12. & 81. N. 4.
 Constitui quantum res possit. VII. 979. 20.
 Pecuniae alicui constituitur nomine, quibus datur nullus actio. VIII. 114. 11.
 Constituitur pecuniae actio ex pacto nudo introducta iure Praetorio. VI. 680. 2.
 — cui datur, & adversus quem. VI. 681. 6.
 — & quae de re. VI. 682. 7.
 — & quibus conditionibus. VI. 683. 10.
 Actio de constituta pecunia quid habeat peculiare. VII. 996. 12.
 Constituitur pure quod alius in diem debet, non obligatur. VII. 983. 33. 34.
 — secus si quis pure constituit quod ipse debet in diem. VII. 982. 31.
 An aliud pro alio constitui possit, VII. 983. 35. *sepp.*
 — quid si alius aliud a se debita constituit. VII. 984. 37. 38.
 de Constituta pecunia quando pro parte teneatur, qui solidum promittit, VII. 989. 6.
 Qui secundum eum alius constituit, pro virili parte damnari obligatur. VII. 990. 7.
 — qui distinctionem eam alio constituit, ipse obligatur in solidum. VII. 990. 8.
 Cum duo sint de constituta pecunia dissonantiam obligati, uter conveniatur, est in arbitrio creditoris. VII. 990. 9.

— licet cum eo constituta, solus hic tenetur, nec ab altero officente pecuniā, creditor accipere cogitur. VII. 990. 10.
 Ubi plures pecuniā pro alio constitunt, an D. Hispani beneficio p̄mutor. VII. 1003. 4.
 Constitutum possessorium quid sit, & an legibus cogitum. I. 996. 3. & 997. N. 2.
 Constitutio pro lege generalis accepta quid, & unde dicta. I. 23. 1. 2.
 — Vide *Principum Constitutiones*.
 — complectitur omnes iuris constitutioni species. L. 23. 2.
 — per antonomasiam solas Principum constitutiones significat. *ibid.*
 Constitutum possessorium quid sit. I. 997. & 996. 3. & N. 2. & 997.
 — uti forent receptum; & an recte. I. 997. N. 2. & 996.
 Constituti possessorii duplex species, & quae. I. 998. 4.
 Confectura quid sit. I. 67. 1.
 — a moribus & observantia quid differat. I. 67. N. 1.
 — quo est opus ut introducere tanto tempore, cuius initium non esset memoria. I. 67. 2. & N. 2.
 — introducere decennio, frequenter, & constituti usque. I. 67. 2. 67. 3. & 68. N. 6.
 — necesse non est, ut constitutio iudicio sit confirmata. I. 67. 4. 68.
 — quantum legem vincat, aut fecit. I. 69. 1. & 70. 6. N. 1. *seq.*
 — an possit eius allegatio a iudice suppleri. V. 78. 5.
 Confectura an facere possit, ut quis iudicet in sua causa. IV. 1040. N. 2.
 — dat iurisdictionem, quae differt a quaestione per praesentationem. IV. 1106. N. 15.
 Confectura erroris quamvis communis pro iure habenda. X. 193. 4.
 Confectura in loci iudex sequi debet in iudicando. VI. 291. N. 1.
 — & quidem notitiam, etiam non foret allegata. VI. 291. N. 1.
 An iurisdictionis, qui testatur de consuetudine, sit sit habenda. *ibid.*
 Confulere, verbum medię significationis. III. 719. N. 1.
 Consul potest suam legem apud se transmittere. I. 269. 3. & N. 2.
 — an, & ad collegam transmittere poterit. I. 269. N. 2.
 — tutor dari testamentum potest. I. 403. 10.
 — sed & tutori curatori. I. 403. N. 4.
 Consul edificavit, siue datus dicta. I. 57. N. 8.
 — summam habebat iurisdictionem. IV. 1170. 22.
 — excoeto tamen iure gravior animadvertendi in civem Romanum. IV. 1170. 22. & 1149. N. 45.

— ante L. Valerium utebantur iure regio. IV. 1149. N. 45.
 Consulatus hodierni abbas dicti, vix duumviris veterum similes. IV. 1112. N. 21.
 Consulatus alteram erat imperium. I. 262. N. 2.
 — concurrens iurisdictioni. IV. 1176. N. 13.
 Consulatus olim non liberabat a patria potestate. I. 360. 31.
 Consulatus dicta, ubi Princeps appellatur. VI. 417. N. 19. & 446. 14.
 Consultationi ex facto proposita consensus debet esse responsum. VI. 313. 2.
 — Consultoribus sapie multa narratur quae a re sunt aliena. XI. 1612. 13.
 Consumptio rei donum non impedit invocationem donationis ex iurisdictione causa. III. 1309. 3. *seq.*
 — Vide *Donationis revocatio*.
 Consumptione ad fructus naturales boni fidei possessoris lucratur. I. 817. 3. *seq.*
 — Vide *Bona fidei possessor*.
 Consumptio commotum in motu dominium transfert. X. 305. 1. & 306. *seq.* & 238. 6. 239.
 Consumptione commotum quando confirmetur metum; & quomodo casus ex motu condicio datur mutos alienos commotus adversus accipientem. X. 218. 5. 219. *seq.*
 — Vide *Matum, Nummi, Pecunia*.
 Consumpta non videtur pecunia, quae casu perit. X. 337. 2.
 ex consumpta pecunia condicio ex metui causa acquiritur etiam furioso, & quibus in casibus. X. 225. 1. 226. *seq.*
 Constatari idem est ac aperte, palamve quid dicere, testibus praesentibus. VII. 1244. 3.
 Constatari apud acta, siue in iure quid. VII. 1244. 4. *seq.*
 Constatatio iuris. Vide *Litis contestatio*.
 Contestantia causa quid sit. IV. 1302. 8.
 — quibus rebus inducitur. IV. 1302. N. 8.
 — dividi non debet, & quare. IV. 1302. 8. & N. 10.
 Iudex de incidenti questione possit cognoscere, ne casus continentis dividatur. IV. 1179. 1180. 15. & N. 21. & 1181. *seq.*
 — quando dividi possit. IV. 1302. N. 10. & 1180. N. 21.
 Contestantia ubi artificia quom. XI. 1673. 3.
 Continuum quid. V. 811. N. 22.
 Contractus quid sit. III. 472. 3. *seq.* & 489. 3. VII. 471. 10. X. 74. 6. *seq.*
 — sine obligatione nullus. X. 74. 6. & 68. 9.
 — quam recte dicatur conventio. X. 74. 7.
 — tribus partibus constat. III. 474. 8.
 — an contra legem ius sit pecuniarum contractus. V. 1224. N. 4.
 Contractus nomen quatuor significationibus habet. III. 471. N. 1. IV. 1237. 3. & N. 1. XI. 1705. 3.

- ex appellatione partis defuncti solet aliquando. VII. 472. 11. *sepp.*
- Contractus appellatione maleficia non continentur. X. 37. 17.
- Contractus natura que. III. 779. 2.
- Propria cuiusque contractus natura quomodo cognoscitur. III. 779. 1. 760.
- Contractus forma vel subtilitatis, vel accidentalis, vel naturalis, vel conventionalis. IV. 1. N. 1.
- Contrahentes formam dicit contractum quam sententiam habet. XI. 975. 4. 6. 976. 7.
- Contractus obsequium unde explicatur. IV. 6. 10.
- Contractus nocet dilectio. III. 478. 5. 6.
- item vis, & doctus. III. 481. 11. 12.
- item periculum contrahentium rebus istis, quæ aut verbis, aut rebus in speciem geruntur, contrarium; & quibus rebus declinetur. III. 483. 13.
- item simulatio. III. 484. 14.
- an, & quatenus officere dicatur conditio. III. 485. 15.
- Consensus ad contrahendum necessarius debet esse a iure comprobatus. III. 491. 5.
- Contractum vivit conditio impossibilis, item conditio, si volumus promissor. III. 485. 16. & 486. *sepp.*
- si tamen posterior conditio fuerit expressa. III. 486. 17.
- Vide *Conditio*.
- ad contractum perficiendam necessaria persona duplex, rogatus, & promittens. III. 629. 1. 2.
- ad Contrahendum quoniam inhabiles conditione personarum. III. 630. 3. 631.
- quoniam inhabiles propter ademptam, vel denegatam consentiendi, promittendi, aut administrandi potestatem. III. 633. 6. *sepp.*
- Vide *Furius, Infans, Montecaput, Prædictus, Impubes*.
- in omni Contrahendo necessarius consensus legitimus. III. 475. 1. 477. 3. & 491. 4. VII. 468. 9.
- & quidem præsentis. III. 512. N. 5.
- item necessaria conventio, ut alter contrahentium alteri quid det, aut faciat. III. 487. 1.
- an mora contrahentium obligatio necessaria. III. 488. 2. 487. N. 2. X. 98. 10.
- ex contractu obligationem acquirere qui natura prohibetur. III. 625. 3.
- quoniam, etsi contrahere naturaliter possunt, quibusdam tamen in casibus, vel inter aliquas personas obligationem acquirere prohibetur a iure. III. 626. 6. *sepp.*
- in omni contractu initium eius, aut casum spectari semper oportet. VIII. 142. 5. *sepp.*
- Ubi contractum infirmari volumus, spectandum, quid viti laederit, cum contraheretur. VIII. 880. 10.
- Contractus conditionalis qui. IV. 91. 1. *sepp.* & 103. 2. *sepp.*
- vere perfectus non est, tamen pariter invitato altero non licet. IV. 92. N. 1.
- obligatio in ea præsentis non est, sed in futuro. IV. 91. N. 1.
- ante conditionis eventum non tribuit actionem. IV. 93. N. 1.
- Contractus, vel solo consensu perficiuntur; vel præter consensum requirunt rem, verba, aut litteras. IV. 498. 10. 499.
- vel sunt iuris gentium, vel iuris civilis. III. 501. *sepp.* 1. & 551. 1 & 552. 4.
- alii nominati, alii sine nomine. III. 495. 5. 6. & 506. N. 2. & 513. 1.
- Quæ nota discerni possit, utrum contractus habeant an non habeant proprium nomen. X. 1217. *sepp.* & 1219. *sepp.*
- qui solo consensu constant, nec verba, nec rei traditionem, neque factum, nec instrumentum per se requirunt. III. 512. 20. & N. 5.
- Contractuum qui solo consensu perficiuntur, species sex. VIII. 543. 3.
- ipsorum origo. I. 52. 2. VII. 466. 4.
- Dico, aut vi interveniente, contractus bonæ fidei sunt ipso iure nulli. III. 481. 11. *sepp.* & N. 4. *sepp.*
- stricti iuris per exceptionem infirmantur. III. 482. 12. VII. 831. 17.
- In Contrahibus bonæ fidei quædam, de quibus ubi casum est, præstari debet ex bono & malo, vel per se, vel sub conditione, si quis contrahentium alteri factis suis noceat. VI. 768. 21. 22. 769. *sepp.*
- quæ iam & si casus sit & promissa, præstari æquum non est, & quibus de causis. VI. 770. 27. 771. *sepp.*
- Contractuum, qui re sunt, genera duo: animum in quo idem, quod datum est; alterum, in quo aliud restituitur. III. 533. 2.
- prioris generis duo species, & quoniam litæ. III. 533. 3. *sepp.* & 535. 5. 6.
- in his traditio vel aperta conventio restituendi tacita, quæ vel ex nomine, vel ex intentione contrahentium colligitur. III. 533. 3. 4. & 534. 5. 535. 6. & 1335. 1.
- Contractus posterioris generis omnes fere perficiuntur re, id est traditione, aut factis intervenientibus, atque expressa conventionibus. III. 537. 1. & 1336. 3.
- Contractus sine nomine, qui aperta vel traditione & expressa conventionibus de aliis re præstata perficiuntur, communem habent civilem obligationem, & actionem, præscriptis in factum verbis. III. 1337. 4. *sepp.*
- ad Contractuum genus, qui re perficiuntur, & suis iuris nominibus, quoniam perficiuntur. III. 537. 2. *sepp.*
- Contractus omnes dolam semper, & latam culpam recipiunt. IV. 633. 19. 684. & 649. 6. 650.
- Contractus bonæ fidei quoniam sunt. IV. 649. 4. VI. 776. 37. 779. *sepp.*

— quoniam stricti iuris. VI. 782. 43. *sepp.*
Bonam fidei contractus alii in quibus alterutrum;
alii, in quibus utriusque Contrahentium ver-
sus utriusque. IV. 692. 26. VIII. 34. 22.
— dolum duntaxat & latam culpam recipiunt
iure communi depositum, & commodatum, sed
honoris causa factum & commodatum. IV. 688.
22.
— dolum recipiunt iure proprio agrimensu-
ris opera, & precarium IV. 689. 25. 690.
sepp.
Quare dolum, & culpam levem recipiunt depositum
interdum, negotia gesta, mandatum, tutela, &
care. IV. 687. 23. 688. 24. & 692. 26.
Recipiunt culpam levem, quæ in faciendo est,
non quæ in negligendo, societas, dos, tutela,
care, rerum communio. IV. 692. 27. 28.
— & quare. IV. 694. 29. 30.
— & quomodo, in ea parte quæ levem culpam,
quæ in faciendo est, recipiunt, differant a deposito.
IV. 699. 31. 700.
— & cur in his non præstat culpa, quæ in ne-
gligendo consistit. IV. 701. 32.
— culpam, & diligentiam recipiunt depositum, cui
de quit obulla; commodatum, emptio venditio,
locutio conductio, pignus. IV. 703. 35. 704.
sepp.
Contractus, in quibus diligentia præstat, omnes
eamdem recipiunt. IV. 704. 36.
— Vide *Culpa*.
Contractus alii bonæ fidei contractibus similes do-
lum, aut culpam, vel utrumque recipiunt, prout
alterutrum, vel utriusque ex contrahentibus in il-
lis quoque versatur nullius. IV. 705. 37.
In Contractibus bonæ fidei nulli casus fortuiti præ-
stantur. IV. 648. 3. 649. 4. 654. 11.
— et, & in Contractibus stricti iuris. IV. 648.
3. 647. N. 1. VIII. 34. 20. 21. 35.
— in utriusque præstator nihilominus, si vel pro-
pter debitoris moram, aut culpam casus continge-
rit; vel de eo præstando initio convenit. IV.
657. 13. 14. 656. *sepp.* VIII. 36. 37. *sepp.*
— quid dissimile in utriusque quoad culpam debi-
toris, quæ fortuitum casum præcessit. IV. 657.
15. 658. 16.
— Vide *Culpa fortuita*, *Culpa, et Mera*.
dolum in Contractibus, qui transeunt in propriam
nomen, puta emptio, locatio, non potest ex
penitentie revocari; & certa est actio constituta
ad id petendum, de quo præstando convenit.
X. 1220. 3. 1221. *sepp.*
Contractus simulati quinam sint, & unde dicti; &
quatenus valent. III. 484. 14.
— de illis titulus in iure dictum, potius valere quod
agitur, quam quod simulatur concepitur. VII.
1367. 2. 3. & 1365. *sepp.* VIII. 740. 4.
Contractus legitimus in causa libertatis quinam,
I. 246. 8.
Contractus legitimi quinam sint. XI. 378. 13.
• Contrario sensu engementum in iure fortissimum.
XI. 1090. 7. & 1091.

Argumentum a contrario fere non deducitur in LL.
Codicis. I. 63. N. 4.
Contractare, Contractatio quid. IV. 245. 2.
— alia vera, alia interpretativa. IV. 245. N. 3.
Alienam rem contractare qui dicitur. IV. 246. 2.
& N. 4.
Contributio relictorum testamento ad rationem Fal-
cidie fit, cum ex una parte quantum sit lega-
tum, & ex altera quantum sit defuncti patrimo-
nium, exquiratur. II. 933. 1. *sepp.*
Legatorum ab impedire, & ab eis substituto reli-
ctorum omnium simul fit contributio, ut ex illis
omnibus quarta Falcidia detrahaatur. II. 915. 9. *sepp.*
In Contributione relictorum testamento pro habenda
quarta Falcidia ratione, veniunt legata, fidel-
commissa, donationes mortis causa, & quæ sunt
inter virum, & uxorem. II. 934. 3.
— ad, & mortis causa capiones veniunt. II. 935.
4. *sepp.* & 936. N. 5. *sepp.*
Contumacia doli species. X. 911. 9.
— vera, vel ficta, aut præsumpta. VI. 216.
N. 2.
Contumacia filii damno, vel penali indicio coer-
cet arbitrio iudicis. XI. 355. 1. 2. & 356. 3.
Contumax penali actione moliri potest, utram parte
non instante. XI. 255. N. 1.
Qui per contumaciam a iudicio absit, appellatio-
nis remedio uti prohibetur. VI. 413. 9. & 401. 7.
— fecerit si quid in iudicio non fecerit per con-
tumaciam. VI. 413. 9. & N. 9.
— si bonam causam habeat, viscere debet etiam
absent. VI. 401. 6.
• contumacia quantum attendit in citatione, *iudi-
cio filii*. VI. 206. 17.
Contumax quæ, & unde dicitur. VI. 116. 2. &
N. 2. 400. 5. XI. 357. 4.
— ad sit, qui post citationem generalem non ad-
fuit in sequentibus iudicii actibus, quæ deo voca-
tus. VI. 12. N. 2.
Contumax in toto iudicii processu citandus ad sen-
tentiam. XI. 349. N. 1.
An sit contumax, qui citatus ad domum, non ve-
nit. VI. 15. N. 5.
— ad & qui citatus per edictum non adfuit. VI.
15. N. 6.
Contumax habetur pro confesso in criminalibus ex
generali consuetudine. V. 180. N. 5.
— infamie efficiat in iudiciis criminalibus, non in
civilibus. V. 134. N. 19.
— non potest satisfactionem ab alio petere, licet
præstare cogatur. VI. 99. N. 7.
— impletur ex causa & iudice. VI. 116. 2.
— non molitur, nisi accusetur contumacia. VI.
116. N. 4. 5.
— alii tamen ipso iure innotetur contumacia.
ibid.
An & quando contumax, qui non est ex iustifi-
catione iudicis ad quem vocatur, moliri possit.
VI. 117. 3. & N. 5.
Contumax immissionem honorum patitur, sed fru-
ctus non amittit, nisi in causa hereditatis ex ni-
mia

- nia consumacis, vel ex secundo decreto, cui causam dedit. VI. 111. 2. *sepp.* & 137. 2. & N. 4.
- non additur, nisi damna & impensas adversario restituerit. VI. 400. 6. & N. 4. & 134 N. 20.
- Consumas non est, qui sui redesse non potuit, aut non fuisse habentis iurisdictioni. XI. 377. 5. 378.
- Contumelia quid sit, & unde dicta. IV. 205. 1.
- Convenire aliquem quid sit. IV. 1208. *sepp.*
- Convenire alicquem, & in ius vocare differunt; & quotenus. IV. 1209.
- Conveniri nemo potest ex alterius persona. VII. 865. 4. 5.
- etiam si cognatione, vel affinitate, vel obsequio debito coniectus sit. VII. 866. 6.
- excipiantur septem genera personarum, & quae istae sint. VII. 867. 7. *sepp.*
- Conventio. Vide *Alienare, Alienatio.*
- Conventum, Conventus quid, & unde dicta. III. 475. N. 1. VII. 93. 9.
- Conventus, & pactum, synonyma. III. 473. 4. & N. 3. VII. 90. 3.
- sine consensu esse non potest. III. 477. 2.
- duplex, laici gentium, & legitima. III. 494. 3.
- Conventio omnis laici gentium non vada parit actionem. III. 495. 4.
- non vada quantum sit. III. 495. 5. 6.
- Conventio vada fore civili ut obligationem, neque actionem parit. III. 496. 7.
- Quae obligationem parit conventio, aut solo consensu actionem parit; aut eum consensu res, ut verba accessere, vel iterum. III. 499. 11. 500.
- Conventio nulla potest contrahere sine re, quam dari, vel fieri debet. III. 591. 1. 592. *sepp.*
- quae contractui accedit: sive sit contra leges, & contra bonos mores, sive dolo malo facta sit, non valet. IV. 3. 2.
- etiam ex inutilis, quae aditum contrahat aliquid ex intervallo, si ad aliquid praestandum ea sit interposita. IV. 4. 3.
- secus si ad rei liberationem pertineat. IV. 623. N. 2.
- Quare sit rite contractus conventio, quae contractui aliquid aditum in continenti. IV. 4. 4. & 5.
- Conventus in diem quid. IV. 75. 1.
- Conventionalis verbum generale. VII. 94. 10.
- laicius pater, quam contractus appellatur. III. 471. N. 2. 3. 472.
- divisio a Calo I. C. & Iuliano tradita, quae. III. 478. 10. 21.
- In Re quae conventionem promittitur, spectandum est quid, & quantum ex conventionem debeatur, ut peti possit, & praestari debeat. IV. 5. 5. *sepp.* & 6. *sepp.*
- In Conventionem deducuntur res, vel facta. III. 593. 2.
- utrumque promittitur utiliter, si tale sit, ut dari, fieri possit. III. 593. 3.
- In quibus causis sola conventio contrahatur obligatio. III. 502. 1.

- Conventiones laici gentium quotae; & quare eadem consensu obligationem & actionem pariant. III. 503. 1. 504. 4. 505. 6.
- Conventiones legitima an omnes actionem pariant. III. 507. 8. 9. 508. *sepp.* & N. 3.
- Conventiones in quibus traditione id agitur, ut res eadem restituantur; in his re contrahitur obligatio, statim ac secus rei traditio. III. 517. 10. 528.
- An si dem tibi, ut alius quid des, tui fideles, conventio sit iusta, ubi re contrahatur obligatio. *ibid.*
- an & si feci tibi aliquid, ut vicissim mihi das res vel faceres. III. 529. 11.
- Conventiones contra bonos mores quae sint. III. 618. 7.
- Ex sunt inoffenses. *ibid.*
- Conventiones quae iure civili tunc habentur, inoffenses, & quae sint. III. 618. 7. & 619.
- Conventus, ut *Servus manumittatur*, interposita in servi venditione rata est, & quare. XI. 1617. 9.
- Conventus, ut rem suam domino vendere, alienare liceat, an rata, & quotenus. XI. 1618. 4. 1619. *sepp.* & 1623. 10.
- Conventus, ut *me heredes facias* iure improbat, VII. 382. & 383. 6. 384.
- Conventum quid. IV. 1208. 5.
- serbom iusta causa est revocanda donatio. III. 1261. N. 5.
- si iustum in bonam partem accipitur. IV. 1208. N. 3.
- Conventus synonyma duplex. IV. 1208. 3. & N. 3.
- Conventus tacere quantum dicitur. IV. 209. 3.
- Conventus & co-nfessus in criminali iudicio non appellatur. VI. 414. 11.
- Vide *Confessus.*
- Conventus plurimum simul iustitiae parum habet, & vitium. IV. 208. N. 3.
- Conventus tantum dicta dominum. II. 1193. N. 2.
- Copia pro annos. IV. 843. 9.
- Copia. Vide *Exemplum.*
- Corbis an mensura vini apud veteres. IV. 836. 18.
- Corona donat Athletam in certaminibus sacris. IV. 910. 9.
- Corona Sacra. IV. 911. 9.
- Corporum tria genera. V. 802. 12.
- alterum quod non spiritum constatur, & est materia enim, ut homo, bos, lignum, lapideus. V. 812. 12. X. 1362. 14.
- alterum quod pluribus corporibus opera hominum iunctis constatur, ut domus, navis. V. 812. 12. & N. 12.
- tertium quod pluribus corporibus distinctis constatur, ut gres, populus. V. 812. 12. & N. 13.
- Corpus per collegio. V. 812. N. 13.
- interdem pro familia. *ibid.*
- In Corpore laici, qui non habet in re. XI. 160. N. 16.
- Qui laici in corpore, dictior potius effectus non tenetur. XI. 173. N. 16.

Corporalis actus in acquirenda possessione duplex, naturalis, & adfectibilis. I. 988. 2.

Corporalis, seu naturalis possessionis modus; qui, ubi & quatenus adhiberi debent. I. 989. 3. 4.

— Vide *Possessio*.

Res corporales quæ. I. 912. 4. 5.

— quoniam iure gentium acquiri possint, aut secus. I. 681. 1. 2. *sepp.* & 683. 1. 684. *sepp.*

— quoniam, & quibus modis singulæ acquirantur nobis iure civili. I. 919. *sepp.*

— quæ nobis acquirantur, & quomodo per universitatem iure civili. II. 1. *sepp.*

Corporalia proprie vindicantur. V. 762. cap. 1. & 761. N. 6.

Correctio legum particularium, ex generalibus eorum verbis non est deducenda. I. 102. N. 11.

— vitanda, quoad finem potest. VI. 597. 28.

Contractus credendi & debendi in procurator potest esse pro erroro. V. 203. N. 18.

Credendi generale verbum; contractus omnes comprehendit. VII. 466. 5. 6. X. 83. 15. *sepp.*

— quam vim habeat. X. 83. 16. 17. & 634. N. 6.

— non patet latius, quam contrahere. VII. 478. 10.

Creditor quis. IX. 1392. 4. X. 84. 17. 85.

— an eo nomine contractus cessat. IV. 462. 18. & N. 11.

— an is, cui sub conditione debetur. IV. 93. N. 1.

— an cui debetur in diem. IV. 71. 4. 5.

— an cui debetur ex delicto. IV. 197. N. 1.

— an debitum sibi oblatum cogatur accipere. III. 488. N. 1.

— agendo nunquam conditionem suam reddit deteriori; sed obligationem priusquam movendo, potius in meliorem deterioremque mutat. IV. 937. N. 11. & 942. 41.

— agens ex privato chirographo, de cuius fide constat, actione personali adversus debitorem, equali est conditione cum eo, qui in personam agit ex publico instrumento. IX. 1113. 1. 2.

Creditor qui prior agit iudiciali actione, prior est creditori, cui prior debitor condemnatus fuit. XI. 363. 1. 3. & 364. 4.

— nisi tamen ei, qui prior agit indicat, debetur ex causa donationis. XI. 363. 2.

Creditor partem debiti oblatam accipere oco cogitur ab eo, qui totum se debere fateretur. IV. 781. & 782. 16.

an Creditor, debitore partem debiti offerente & partem negante, recte possit actionem sibi dari adversus eum de integro an vero cogendus sit accipere quod offertur, & reliquum donatus iudicio persequi. X. 316. 1. 377. & 319. 4. 320. *sepp.* IV. 782. 17.

— debiti partem accipere sine iudicio a debitore ultro offerente quæ sitione cogatur, & a quo. X. 320. 6. 321. *sepp.* & 335. 15.

— quid si creditori totum quod debet fateretur debitor, & partem unam offerat. X. 329. 13. & 330.

Creditori non nocet partis debiti solutionem aut confessionem admisisse, nisi transactionis causa id actum fuerit. VII. 353. 1.

— Vide *Solutio*.

Creditor an solvatur impetere possit in usuras prius, & deinde in sortem. IV. 801. & 802. 17. VIII. 447. 5. 448. *sepp.* IX. 1403. 16. 17.

— potest, & in sortem impetere prius, si velit. IV. 802. & 803. 18.

— an, si cavendo debitori dixerit accipere solvatur sibi pecuniam in sortem, & in usuras: prius in sortem accepisse intelligatur. IV. 803. 19.

— ovum accipere possit in usuras, quæ pacto debentur. IV. 803. & 804. 20.

— an si est per retentionem pignoris servare velit, pactis dilatio pignore, retinere pecuniam pro usuris, quæ ex stipulatione, & quæ ex pacto debentur. IV. 804. 21. & 22.

Creditor debitorum sui debitoris quando convenire possit. VII. 915. 2. 916. 3. 919. 1. 923. 1. 2. 925. 1. IX. 1383. 2. *sepp.*

Creditor debitoris sui conventi, & condemnati debitoris quare convenire possit. VII. 920. 1. 921.

— debitoris sui condemnati debitoris convenire potest. I. eam pignoris capis presentiam executioni mandavit adversus condemnatum. VII. 921. 3. 4.

II. Cum nihil est in bonis condemnati, quod pignori capi possit prater nomina debitorum. VII. 921. 5. 922.

— condemnati debitoris debitoris qui debitum inficiantur, prius convenire, & convicere debet antequam solutionem arguat pignoris capis. VII. 922. 6.

— quæ actione debitoris condemnati sui debitoris conveniat. VII. 922. 7.

— item eorum auctoritate, & quomodo debitoris condemnati debitoris ad solutionem compellat. VII. 923. 7. 924. 8.

Creditor confessus se pecuniam accepisse a debitore, confessio sui stare cogendus. VIII. 266. 3.

Creditor, qui constituit debitorem oco teneri, causam exprimere debet, cur debitor sit liberatus. VIII. 271. *sepp.* 9. 10. 12.

— quid si nullam liberationis causam creditor exprimit in confessione facta debitori. VII. 971. *sepp.* 11.

Creditor an admittatur ad debitorem defendendum in criminali iudicio. V. 178. N. 5.

Quoniam sui iura creditoris in pignore. II. 1314. 3. & 1315. *sepp.* IV. 572. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. *sepp.*

— Vide *Pignus*.

Creditorum etiam chirographarum preferuntur legataris, ubi legatis hereditas non est solvendo. IX. 1100. 13.

Creditorum conditiones an mittantur in possessione bonorum debitoris. VI. 126. §. & N. 8.
inter Creditorum chirographarios nihil valet promissa temporis. IX. 1095. 2.
Creditorum iudicium sentit mutam pecuniam, latiore significatu contrahit omnes comprehendit. XI. 1691. 6.
Creditorum, & debitorum mutuo sibi respondent, & sunt correlativa. VII. 473. 13.
Creditorum rerum vocabulo nec maleficia, nec quasi contractus continentur. X. 39. 19. & 81. 14.
Crimen eximium servitus quomodo constituitur. III. 55. N. 1.
— quando sit urbana, vel rustica. III. 187. 3. & N. 1.
Criterio hereditatis quid sit, & an differat ad adiutor. II. 414. 6. & N. 7.
— unde dicta. II. 425. 6. & N. 8.
Crislo, & adiutor unum idemque apud veteres. II. 416. 8.
Crisolus verbum nusquam apparet in Digestis. II. 425. 7.
— hoc de nodo adiutorie dicitur. II. 425. 8.
Crisolus sollemnitas quatuor subita. II. 425. 7.
— Vide *Adiutor*.
Crimen superius pro criminatione, seu accusatione accipitur. IV. 199. 2. & 1267. 1.
— quid sit. IV. 199. 2.
— omne qui est iudicis publici, vel privati. V. 176. 8.
— Vide *Delictum*.
— morte rei extinguatur, nisi praecesserit condemnationis. VII. 972. 52.
— quando nec ipsa vel morte extinguatur. VII. 972. 54.
— Vide *Reus criminis*, *Maestas*.
Crimen capitale quodam dicitur. VII. 323. 2.
de Crimine transgredere, & pacisci quomodo differant. VII. 323. 1.
de Crimine capitali transgredere, vel pacisci licet, cum accusatori, tum reo. VII. 324. 3. 325. *segg.*
— excerpto adulterio. VII. 328. 6. 7.
— an etiam de stupro. VII. 329. 8.
— an de rapto. VII. 329. 9.
de publicis criminibus, qui morte non puniuntur, an liceat transgredere. VII. 330. *segg.*
Criminalem cogitatio. Vide *Cogitatio*.
Criminales causae. Vide *Causae criminales*.
Criminales iurisdictiones. Vide *Iurisdictiones*.
Culpa quid sit. IV. 661. 1. 662. *segg.* VIII. 490. 10. & 636. *segg.*
— eius vocabuli vis & significatio in iure diligenter observanda. VIII. 644. 35. *segg.*
— accepta latiore sensu dolum continet. IV. 662. N. 4. VIII. 492. 18. 19. & 635. 14.
— lata vel levis, & quantum utraque. IV. 663. 3. & N. 6. VIII. 490. 10. & 637. 18.
— an alia sint culpa genera praeiur illa duo. VIII. 641. 29. *segg.* 641. *segg.*

an culpa latior u lata differat. IV. 665. 6.
— lata quid differat a dolo. VIII. 492. 15. *segg.*
— hac unius generis, non triples. IV. 671. 10. & 665. N. 10. VIII. 490. 11. 12.
— unde mittenda. IV. 673. 11. & N. 15. VIII. 491. 14.
— eius exempla. VIII. 640. 27.
— praestatur in omni contractu punitur, ac dolo. IV. 683. 19.
— nisi constet leges aliud statuisse de dolo, ac de culpa lata. IV. 685. 20. VIII. 493. 20.
— eius nota duplex. IV. 665. 5. & 667. 7. 8.
Culpa nomine sine aduocato levis in iure intelligitur. IV. 674. 12.
Culpa levis quid sit. IV. 671. 11. VIII. 637. 20.
Culpa vel in faciendo, vel in omitendo posita. IV. 675. 13. VIII. 643. 33. *segg.*
— levis eadem ac levissima. IV. 678. 15. *segg.*
Praeter culpam levem recipienda etiam levissima. IV. 683. N. 19.
Culpa levis quibus in contractibus praestatur, & an semper ad eandem regulam mittitur. IV. 691. 28. 692. *segg.*
Praestari culpam, diligentiam, custodiam, quam habet sententiam. IV. 676. 14.
Culpa levis exempla. VIII. 641. 28.
Culpa in non faciendo praestatur in bonis fidei contractibus, non in stricti iuris. IV. 610. 20. 21.
Culpa nulla est id fecisse quod iura permittunt. XI. 1367. 6.
ob Culpam damnosam famoso iudicio an efficiatur infamia. IV. 110. 8. & N. 10.
ob culpam non iuratus in fitem. VI. 353. 1. & N. 1. & 354. 2.
Idem culpa, & sine culpa factum esse recte dicitur diverso respectu. XI. 1376. 10.
Culpa quantum ascendit. VIII. 636. 17.
Cura, curatio unde appellata. I. 577. 1. & N. 1.
— plena, & minus plena. I. 577. 2.
— plena quid sit, & quid commune habeat cum tutela, quid proprium. I. 578. 3. 579. & 577. N. 2. 3.
— hodiernis moribus cum tutela continetur. I. 578. N. 3.
— necessario suscipienda, nisi exerceat iusta causa, vel obstat iusta suspicio, vel satisfactionis omnino. I. 601. 1.
— finitur quacunque eius, qui in cura est, capitis diminutione. I. 610. 4.
— item capitis diminutione maxima, & media, non minima ipsius contraria. I. 611. 5.
— finitur tempore, & quo tempore. I. 611. 6.
— accusatione eratorum, & remissione. I. 611. 7.
— impuberis finitur potestate. I. 609. 3.

— minoris finit XXV. anno mania etatio. I. 613. 8.

— furiosi, demens, prodigi cessante evasit. I. 614. 8.

An decreto iudicis opus sit, ut prodigi cura finietur. I. 613. N. 2.

Cura prodigi quatenus legitime. I. 597. N. 4.

Quae nec minorem, & pupillum, eadem sunt inter curatorem, & eum qui in curatione sit, obligationes. IV. 187. r. 189. 4.

Administrandi necessitas ac norma eadem in curatorem, ac tutoribus. IV. 188. 2.

Officium in administratione, ac periculum idem tutorem, atque curatorem. IV. 189. 3.

ex Cura administrationis quatenus actus datur curatori, & adversus curatorem. IV. 190. 5.

— eo, cura daturus, et tunc possit. IV. 190. 7.

— Cura eadem causa, quae a tutela, excluditur. I. 601. 2.

Cura bonorum quid sit. I. 577. 2.

Cura, seu curatio bonorum an necessario suscipienda. I. 619. 16.

Cura bonorum removenda, vel minuenda triplex causa, & quae. I. 619. 16.

Cura bonorum quibus modis finitur. I. 611. 19. 20. & 612.

Cura bonorum species, quae publicam causam habent, quatenus. I. 613. 22.

Curator datur: solum civibus romanis, & quidem fidei. 581. 2.

— datur pueri minori. I. 581. 3. & 582.

— impuberi furioso non datur. I. 582. 4. & 583.

— interdum datur habenti tutorem. I. 583. 5. 6. & 585. 8. 9.

— datur veneti. I. 586. 20.

— minori furioso datur, ut minori: non ut furioso. I. 587. 12.

— datur furiosis, mentecapitis, prodigis. I. 588. 16.

— impuberibus ex causa edingitur, etiam iudici. I. 589. 16.

— minoribus summa mensura iuris non datur, nisi in liem. I. 589. 17. & 591. N. 6.

— melioribus peripatet monito laborantibus, & summa mensura nunquam datur iudici. I. 591. 18.

— curatorem habenti non datur nisi causa cognita; nec in alterius locum substituitur, nisi eo remoto. I. 592. 20.

— alter in iure, priore manente, dari non potest. I. 593. 21.

— parit si ius curator dandus potius quam extraneus. I. 595. 3. & N. 1.

— testamentum non datur iure, sed datur confirmatur decreto. I. 595. 4. & N. 2.

— testamentum datus confirmatur sine inquisitione si pater; cum inquisitione, si mater dederit. I. 595. 5.

— antequam confirmatur, periculo negligentiae, vel contumaciae non adstringitur. I. 596. 6.

Tem. XII.

— dare potest, & ad certam rem, vel causam. I. 599. 11.

— qui malam gessit iuribus, eidem curator dari non potest. I. 602. 3.

Curator bona sua ante redditum administrationis rationem, obligare, atque alienare potest. VIII. 1129. r. 1131. sepp.

— sed nec obligando, atque etiam dando minores nocet. VIII. 1129. r. & 1132. 4.

Curator furiosus, prodigi, minoris nocere potest. IV. 918. 15. & 920. 8.

— exceptum facere non potest. IV. 920. 8. & N. 5.

— minoris nomine agere potest. V. 219. 13.

— eo res minoris pignori obligare possit. VI. 895. 6.

— debita minoris exigere potest, & transigere, nec tamen debitum remittere potest. VII. 213. r.

Curator, qui datus est loco tutoris absentis, censetur datus & iam ad mores pupilli regendus, & eius personam tuendam. XI. 1682. 3.

Curatoris nulla in personam potestas. I. 605. 2.

— longe minor est quam tutoris. I. 605. 2. & N. 5.

— par utrique in administratione rerum. I. 607. 3.

— auctoritates quatenus necessarie minori. I. 608. 4.

Curatoris pactum debitum remittens non obest minori. VII. 2075. 2. 2016.

Curatorem ex quo alteri petere debet. I. 600. 13.

Curatorem suum minor suspensum facere potest de consilio propinquorum. I. 610. 6.

Cum uno ex curatorem solita pactio, vel transactio ceteris non proderit. VII. 2173. r. & 2174. sepp.

— si cum uno praeparata alios transactum fuerit, sive in solidum. VII. 2174. 2. sepp.

— et si uni solidum accepto fuerit, ceteris quoque liberantur. VII. 2175. 4.

— quid iuris: si ea curatorem alii gesserint, alii cura si non immisceantur. VII. 2176. 6.

Qui possint esse curatores: I. 594. 2.

Furiosus, & prodigi curatores legitimis aequi. I. 596. 7. sepp. & 597. N. 4.

— hodie etiam cognati proximi. I. 598. 10.

Deficientibus curatorem legitimis, curator datur a magistratu. I. 599. 10.

— hodie curatores omnes a magistratu dari, nonnulli opinantur. I. 598. N. 5.

Curatores ex quibus magistratibus datur, vel confirmantur. I. 599. 10.

— suspecti reici & removeri possunt. I. 603. 5. & 604. N. 3.

— quando, & quale insinandum praestare cogatur. X. 625. 1.

— insinandum deferre possunt. X. 624. 2. & N. 5.

de Curatorum substitutione ius idem ac de substitutione tutorum. I. 604. 7.

— in rerum administratione par curatorem, ac tutorem potest. I. 607. 3. 608.

Quod

Quod

Quod gestum ab uno ex curatoribus, ratum habetur. I. 608. 5.

Curator bonorum quis. I. 614. 1.

Curator bonis datus quid commune habet cum retribus, & curatoribus minorum, & familiarum: & quid proprium. I. 620. 17.

ut Curator bonis iure deus, quorum concurrere oportet. I. 615. 2. *segg.* 616. *segg.*

Curator bonis quibus ex causis datur. I. 615. 4.

— datur hereditati lacerati. I. 616. 5.

— quando deus bonis, quorum in possessionem missus est pupillus ex edicto Carboniano. I. 616. 5.

— datur bonis, reus in possessionem missus. I. 616. 6.

— datur bonis capti ab hostibus, donec revertendi spes est. I. 617. 7.

— datur bonis tutoris, pupillo missus in eorum possessionem. I. 617. 9.

— datur bonis claræ personæ, si distrahi ob ætatem oportet. I. 617. 10.

Curator bonis nec lege datur, neque testamento; præterquam ventui, cui si a pare datur, constituitur; & ex er inquisitione. I. 618. 12.

— dandus pater, non ex die, vel ex conditione: neque ad diem, vel conditionem. I. 618. 13.

Potestas curatoris bonorum quousque porrigitur. I. 620. 17. *segg.* VI. 172. 6.

— an actiones omnes exercent. I. 621. N. 4. VI. 172. 6. & N. 5.

Curator bonis possessis a creditoribus datur, & quare. I. 617. 8. VI. 169. 1.

— quando *curator*, quando *magister bonorum* appellentur. VI. 169. 1.

Curatorem bonis quinam petat. VI. 170. 2.

— quis constituat. VI. 171. 2. 3.

— an amicus non petatur. VI. 170. N. 2.

— an cogniti causa. VI. 171. 2.

— an pater creditorum consilio possit consilium. VI. 171. 3. & N. 4.

— datur in eam maiorem pars creditorum consensus, siue unus, siue plures. VI. 171. 4.

— & hic voluntarius, non iudicialis, nisi ex magna necessitate. VI. 171. 5.

— si plures, an agere, & conveniri in solidum singuli possint. VI. 172. 6.

— non ex loco tutoris, ut competat ius prælatio in eorum bonis. VI. 172. N. 6.

Curatores bonorum idem soli clives Romani, masculi, sanæ mentis, maiores XXV. annis. I. 615. 3.

— a quibus magistratibus dantur. I. 617. 11.

— an deus iuvini. I. 619. 15. 16.

— an sustinere debeant. I. 618. 14. & 619. 16.

Curatores bonorum dominis eorum cum retribus sacrosancti, subditi, suspecti secus. I. 619. 16.

Curia Principis an etiam contra leges iudicet ex bonis, & æquas. VI. 296. 2. & N. 2.

— serini rustici an steter. VI. 260. N. 15.

— nebulas processus non attendit, ubi liquet de meritis causa. V. 4. N. 4.

in Curia Principis nulli iuris quæstio altioris indaganda reparetur. V. 1404. N. 8.

— ab ea non appellatur. VI. 418. N. 22.

Curia in municipiis quomodo. I. 305. 6. & N. 5.

Curia dari nemo potest in ius. I. 305. N. 5.

Curia Populi Romani a quo instituta, a Tribubus administratur. II. 45. N. 6.

Curie Regiarum supremæ Senatui Romano non bene comparantur. VI. 418. N. 22.

— an recte comparetur cum Præfatis prætorio. VI. 418. N. 22.

— iurisdictionem habent ordinariam. *ibid.*

— adversus ceterarum sententias supplicare Principi licet. *ibid.*

Curiales qui. I. 305. 6. IV. 1047. 11. & N. 15. VIII. 935. 1.

— ab omnibus muneribus publicis. I. 306. 6.

— res immobiles, vel municipia rustica vendere non possunt sine decreto Magistratus. II. 1226. 30. & 1227. 33. VIII. 937. 4. & 896. 75.

— permovere tamen, donare, & alios de his contractus inire, venditione excepta, possunt. II. 1226. 31.

— conducere res alienas prohibentur. III. 656. 44.

— prohibentur repudiare hereditates, & donationes pueras, vel eas in fraudem curia alienare. II. 1226. 32. 1227.

— quomodo differant a ceteris municipibus. VIII. 935. 3.

in Curiales habent maiorem iurisdictionem corpora, quibus suis obnoxii. IV. 1048. 11. & N. 15.

Castellum causa res possit in horreis, aut hortis apud veteres. II. 864. N. 7.

D

Damnaria quid, & unde dictum. XI. 119. 120. 2.

Damnati ad remota testium non possunt heredes. II. 154. 24.

Damnatorum bona liberis, aut parentibus eorum ad dicuntur ex iure novissimo. II. 137. 28. & 1228. 34.

— quo nomine. II. 1227. N. 14.

Damnorum quid, & unde dictum. IV. 219. 2. & 504. 4.

— omne dupliciter inferatur, & quomodo. IV. 220. 2.

— inferatur corruptione animi, vel corporis. IV. 220. 3.

Damni futuri, quod ex opere alieno metuitur, avertendi causa quoniam comparata remedia. IV. 478. 2.

Damnorum pignori iuramento creditor quoad modum, & quantitatem. VI. 337. 4. 338.

— quid & sanctum iure municipali plebsarumque Italiae civitatum VI. 337. N. 3.

— quando locus sit huius iuramento. *ibid.*

— & quando contraria probatio non admittatur. *ibid.*

Quatenus de damno tenentur & rebus nostris iniunctis dato. IV. 476. 9.

Damnorum infectum quid sit. IV. 508. 4.

Damni infecti casus quando necessaria. IV. 507. 1. & 508. 4. & N. 4.

— de omni Damno, quod ex opere aut re aliena metuitur, praestanda est, publico opere excepto. IV. 508. 4. 5.

Qui damni infecti cautionem postulat, iurare debet de calamitate; & praeterea si alieno nomine petat, cavere debet de iure. IV. 509. 5.

Damni infecti cautionem quoniam primum dominorum petere possunt. IV. 509. 5. & N. 5.

— petere non possunt, qui damnum timeant ex momentum pignori, si in edificaverit iuxta momentum, si in momentum carui iuxta edificium suum passus fuerit. IV. 510. 6.

— nec qui eorum alium nomine cautionem petat, de quibus ipse voluit cavere. IV. 510. 6.

— nec inquilini a Domino alium, nec fructuarios, nec superficiarios a Domino proprietaria, neque dominos a fructuario, aut superficiario. IV. 511. 7.

— an petere possit emptor a venditore. *ibid.*

— an socius a socio. *ibid.*

— quoniam praestare debeant. IV. 512. 8. 513. 14. 10. & 519. 15.

Damni infecti casus quid conjungere debeat. IV. 512. 9. 513. 10.

— ad quod damna pertineant, & de quibus promittendum sit. IV. 513. 10.

— an continere debeat heredes. An & successores singulares. IV. 515. 11.

— an & diem continere debeat. Quid, si non fuerit adiectus. IV. 516. 12. *seq.*

— an, & quando fideiussores requirant. IV. 517. 14. 518. 15.

Damni infecti casus si non praestet, primum actum mittitur in possessionem rei, cuius nomine sibi cavere postularis. IV. 519. 16.

— quid, si plures possidem. IV. 520. 17.

— an is, cui non cavetur, mittatur in possessionem totius praedii, an vero partem damnatur, ex qua damnum timetur. *ibid.*

— missionis in possessionem effectus quoniam. IV. 521. 17.

— suis quoniam. *ibid.*

— missus in possessionem quando desineat. IV. 521. 522. 17.

— an solvere tenetur. IV. 522. 17.

— quoniam in possessionem missus subter possidere, & quando. IV. 522. 18.

— iustus possidere quid iuris, aut commodi adimplatur. IV. 524. *seqq.* 527. 20. 21. 530. *seqq.*

— quid si non admittatur, vel in possessione est, aut possidere prohibitus fuerit. IV. 530. 22.

Si damnum, cuius metu casus damni infecti postulari potuit, contigerit ante cautionem petitam, vel antequam is, qui petiit, in possessionem mitteretur, vel posset; quid iuris. IV. 531. 24.

Damni infecti stipulatio quando committitur. IV. 532. 533. 25. & 534. 26.

— quid ex ea petatur. IV. 534. 535. 26. & 536. 27.

— damnum quomodo mitteretur. IV. 536. 29.

— cui, & adversus quem actio datur ex stipulatione. Quid, si plures sint stipulatores, aut promissores. IV. 537. 30.

Damni infecti nomine quoniam magistratus iubere cavere, aut in possessionem mittere possunt. IV. 538. 31.

de Damno infecto summa editio. IV. 507. 2.

Cautionis damni infecti penitus iuxta actionis ordinem. IV. 506. 3. 507.

Dandi verbum absolute possessionis dominii stipulationem significat. VI. 716. 1.

— cum quoniam traditionem designat. *ibid.*

Dandi significatio quarumvis, vel civilis. III. 679. 7.

Dandi, facienda verbo in usu de dissolutione eadem ois dare, non facere continetur. X. 647. N. 2.

Datio in solutum quid sit. IV. 737. N. 32.

— Vide Solutio, Solvitur.

Datum

Datum ob causam. Vide *Causa*.

Datum ob causam, & datum ob rem quid significent, & quatenus differant. III. 1083. 3. 1207. 10. VII. 717. 2.

Datum ob causam prateritam repertum non potest, si vera sit causa. III. 1085. 4.

— nec item, si falsi, modo si voluntaria. III. 1086. 5. *sepp.* VII. 655. 12. *sepp.*

— nisi tamen epperat, cum qui dedit, non fuisse datum, nisi errasset in causa. III. 1091. 11. VII. 656. 14. 15.

— neque repertum potest datum ob causam necessariam, & verum. III. 1093. 2. VII. 655. 10.

— datum vero ob causam necessariam, sed falsam, si per errorem facti solutum sit: indebitum conditione repertum potest. III. 1093. 3. VII. 657. 16.

Datum ob causam non finalem, sed impulsivam istammodo, causa non secuta, non repetitur. VII. 743. 4. 5. 744.

— dendi causa non finalis, an impulsiva fuerit, non intelligitur. VII. 743. 57. & 744. 6.

Datum fuisse ob rem sive ob causam futuram id, quod datum est, non intelligitur, cui quomodo probetur. III. 1201. 8. 1202. 9.

Datum ob rem, sive ob causam futuram honestam, causa secuta, repertum non potest; nisi cum qui dedit, se integre punitur, & contrariam voluntatem occipitalem desumierit. III. 1198. 3. & 1199. 4.

— cause vero non secuta, repertum potest, si quatenus concurrant: & quomodo. III. 1199. 5. *sepp.* & N. 1. *sepp.* & 1200. *sepp.* 1207. *sepp.*

— repertum potest causa non secuta ex culpa accipientis. III. 1208. 4.

— an repertum possit, causa non secuta, ob causam fortuitam. III. 1208. 5. & 1209. *sepp.* VII. 751. *sepp.* X. 1227. & 1228.

— quid, si per accipientem non sterit quomodo causam impleverit, sed per naturam est totam conditionem. VII. 743. 3.

Datum ob causam futuram repetere licet ex potestate, se integra, III. 1219. 1. & 1220. 2. VII. 758. 11. & 760. 12.

— an etiam, si iuramentum contractui accesserit. III. 1219. N. 1.

— an & heredi dendi licet repetere. III. 1221. 3. & 1222. 4.

Totum ob rem dati species quatuor, & quomodo. X. 1218. cap. 1. & 1221. cap. 3. 3. *sepp.*

Datum ob causam impossibilem repertum a sciente non potest, ab ignorante potest. III. 1224. 3. 4. & 1225. 5. & 1226. 6. VII. 747. 1. 2. & 748.

Datum ob causam repertum non potest, si causa secuta non sit culpa dantis. III. 1228. 2. & 1230. 12.

— nec repertum potest in contrahibus commutatis. III. 1229. 9. *sepp.* VIII. 755. 10. 756. X. 1221. 4. & 1222.

— neque cum res integra esse desit. III. 1230. 13.

— quibus modis, quibusve ex causis res integra esse desit. III. 1231. 14. *sepp.* & 1234. 17.

Dati ob causam repetitio unde nascitur. III. 1233. 2. 1234. *sepp.*

Datum ob causam qua adione repetitur. Cui datur hinc actio, & adversus quem; & quid repetatur. III. 1239. 14. & 1240. 15.

Debitum verbum generaliter acceptum quid continet. IV. 73. 4. VI. 524. 9. XI. 872. 31. IX. 1020. 5.

— proprie significat quod est in obligatione. V. 396. 7. 397. VII. 462. 4. & 810. 35.

Debitum ex dicto possit, & quo res violatur. VI. 525. 10.

Debitum. Vide *Debitum*.

Debitum est a quo invito pecunia erigi potest. III. 414. 3. VII. 661. 6.

— an proprie dicatur, cui sub conditione, vel in diem debetur. III. 73. 5. 74. & 93. N. 1.

Debitum non potest creditor suo invito aliam dare debitorem, in quem obligationem suam transeat, & quare. IV. 454. 13. VIII. 811. 13. 24.

Debitum solvere compellitur non temere, nec pro arbitrio iudicis, sed ordine, ac modis legitimis. VII. 1232. 3. 4.

— quomodo ordo iuris. VII. 845. 1. 846. 5. 847. *sepp.*

Passionibus debitorum creditoris petitio nec tollitur, nec minuitur potest. VII. 227. 1.

Passum inter debitoris heredes et unus solvit quomodo ad alium, & hominem hereditaria solus exigit, non tollit creditor adionem contra alios. VII. 223. 2.

Debitum cum solvendo non est, constituitur in ceterum. VII. 851. 5.

— nisi bonis codas. VII. 851. 6.

— addit in servitium creditori non potest. VII. 851. 1. 2. & 853. 1.

— ante diem conveniri potest, ubi facultatibus dilatur, & factum metus, cui dissipationis adeat. IV. 69. N. 1.

— si quis, & secum ferens pecuniam, potest, sine illa manu, a creditore capi. IV. 1046. 10. & N. 13.

— etiam fortuito die. IV. 1046. N. 13.

Debitum fugiente debitor an species debite, sive id quod satisfactionem in genere suo recipit; an & aliud pro alio quod debet, sufficit pro modo debiti. Proprii singulorum debiti obligatio probatur uno iustamento comprehensa exceptionem adversus singulos debitores non prohibet. VII. 605. 1. 606. *sepp.*

Debitores debitorum mei mihi non tenentur. VII. 853. 1.

Vide *Solvendo, Solvitur*.

Debitum quid. VII. 661. 6.

— naturale, & civile. VII. 661. 6. 7. III. 1095. 8. *sepp.*

Debitum remissio facta illi qui nihil debet, cum ipso, cum debitori est inutilis. VII. 220. 4.

Decem

Decem dies infans ipso iure in confilium. IV. 82. a. & 81. N. 4.
 Decem homines eorum, & turbam faciunt. V. 813. N. 15.
 Decemviri plerique L.L. XII. 166. ab Athenienses transcribere. VI. 32. N. 4.
 Decendium appellatio compendium adversus praesentem. VI. 427. 26.
 — a die scilicet adversus absentem. *ibid.*
 — omni tamen aut procurator adfuit, aut ipse citatur ad publicationem sententiae venerit. VI. 427. N. 47.
 — currit de momento ad momentum, ipso appellatio die composuit. *ibid.*
 — consensu partium ultra protendi non potest. *ibid.*
 An intra decendium appellans decessere debeat, apud quem velit persequi appellationem. *ibid.*
 Decennio an infamatur confuetudo. Vide *Consuetudo*.
 Decennio quando fiat irritum testamentum. II. 128. 14. & 127. N. 6.
 — Vide *Testamentum*.
 Decretum quid. XI. 351. 1.
 Decidere pro transigere. V. 1333. N. 17.
 Decilio in terminis, ut vocant, admodum rari. VI. 396. N. 1.
 Decipere unde transigunt. IV. 405. 13.
 Decipi quis intelligatur. VII. 495. 14.
 Decipi iura subveniunt. XI. 262. 10.
 Decultores post proscriptioem, & venditionem honorum sub hasta infames. V. 221. N. 13.
 Decultores negantur iudices. V. 1416. N. 7.
 Decultores cello bonorum curare non liberat. XI. 261. N. 18.
 Decretum quid, l. 62. 5. & N. 2.
 — latiori significatione dictum est quoddam praetor iudicem pronuntiat. VI. 121. N. 3.
 Decreta Principum legis vim habent. l. 63. 9.
 — Vide *Principi*.
 Decreta de missione in possessionem deo, non tria. IV. 529. 22. & N. 13.
 Decuria quantum, & unde dicta. IV. 1379. N. 25.
 Decuriam iudicem quando sensim vocant, & quibus ex Ordinibus descriptis. IV. 1379. N. 27. & 1380. N. 22.
 Decuriam aliam ubi assereretur. IV. 1379. N. 27.
 Decursus delecti iudices omnes, etiam privatum litium; & quomodo. IV. 1380. N. 21.
 Decurio in hoc vocari nequit. VI. 27. N. 20.
 Decurio non potest advocati manere fungi adversus patriam. V. 53. 19. & N. 34.
 Decurio procuratorem suscipiens, vel advocatam agens pro perditione rei efficiat infamis. V. 100. N. 13.
 Decurione qui. l. 305. 6. IV. 1103. 6.
 Decuriones novi aliquid modicum erogant collegis, tribulibus, suffragatoribus, a quibus cooptantur. V. 478. N. 44.

Decurionum munia quae. l. 305. 6. & N. 4.
 Decurionum filii pro legitima portione dodrans tribuantur. V. 457. N. 23.
 Decurionum ordo simulacrum quoddam Romani Senatus. l. 306. N. 4. IV. 1110. N. 21.
 Decurionatus est honor, non magistratus. IV. 1103. 6.
 Decurionatus ordo corpus unum constituit. Quibus paribus conficit; & quot ex his necessarii ad statuendam aliquam, quod obligat universis. V. 225. 27. 226.
 Beneficium, *deducta ut agatur*. Vide *Competentia beneficium*.
 Defendi arbitrio boni viri, quam vim habent. V. 242. 4. & N. 2.
 — tria consistit ab auctoritate procuratore praestanda. V. 243. 5.
 a quibus arbitrio boni viri defensio cauetur. V. 245. 7. *sepp.* & N. 6. *sepp.*
 Defendendi honoris sui causam imponere quis alterum occidit. V. 1042. N. 6.
 Defensio sui an sit iuris naturalis, & gentium. l. 45. 5. 46. *sepp.*
 — omni iure permittitur, si incolumitas totum modum non excedat. IV. 1043. 6. & N. 7. *sepp.* 1044. 7. X. 4. 8.
 Inculpas sui defensionis affirmatur ex personae, & loco; & quomodo. IV. 1044. 8. 1045. 9. & N. 21. 22. IX. 917. 6. & 918.
 — in contingenti fieri debet. IV. 1043. N. 7.
 — armorum aequalitatem non requirit. IV. 1044. 8. & N. 11.
 — periculoem expectare non debet, sed potest intermittere. IV. 1041. N. 5. IX. 916. 3.
 Armis licet se defendere etiam adversus lacrum, si invadentem aliter prohibere non possunt. IX. 918. 7.
 An quis potius fuga salutem querere debeat, quam se armis defendere adversus aggressorem. IX. 919. 8.
 Defensio propinquae licta, imo & extranei. IV. 1041. N. 5. 1042.
 — semini detegenda, nec excommunicato, nec caeli. V. 1283. N. 8.
 — Nec Diabolo. *ibid.*
 — a Principe tolli non potest. IV. 1041. N. 4.
 Probatio defensionis casu factum fuisse, quae habet singularia. IV. 1045. N. 11.
 Quando ob eorum suam defensionem licet hominem occidere. IV. 1048. N. 14.
 Qui defendendi sui causam hominem occidisset, capiat solent cum apud Hebraeos, tum apud Romanos. IV. 1045. N. 11.
 An si quis defendere se possit accepta fuga, teneatur fugere. IV. 1044. N. 11.
 Defensiones passim pro exceptionibus usurpantur. V. 229. 3. & N. 3.
 — Vide *Exceptio*.
 Defendere iudicium quid. IV. 1214. 8.

Defendi quis dicitur, aut secus in causa missiois in possessionem. VI. 125. 6. *sepp.*
 — Vide in *Passiforum missa*.
 Defensor quis. IV. 1213. 8.
 — voluntarius. V. 207. N. 1.
 — necessarius. *ibid.*
 — quid differat a procuratore. V. 165. N. 3.
 — quomodo differat a tutore. V. 164. 2. & N. 3.
 — forum eius sequi debet, quem defendit. IV. 1213. 5. & N. 4. 1214.
 — an etiam defensor clericus. IV. 1214. N. 4.
 Defensor admittitur sine mandato. V. 206. N. 1.
 — sine mandato non admittitur in causa fidei;
 & quare. V. 228. 3. & N. 3.
 — satisfacere debet iudicatum solvi, licet conuictus, aut lites confors. V. 276. 34. & N. 31.
 — etiam si locuples, & in dignitate constitutus. V. 277. 35. & N. 33.
 — item licet mandatum a domino habeat. V. 279. 36. *sepp.*
 — satisfacio tamen exigi ab eo potest in etordio litis, non post litem contestatam. V. 281. 39.
 — non satisfacit tutor, nec carior defensoris populi, vel minoris. V. 280. 38.
 Defensore cur satisfacio, *iudicatum solvi* exigatur. V. 280. 39.
 Defensor quando perit satisfacionem, *iudicatum solvi*, cavere debet etiam de rato. V. 281. 40. & 41. & 281. *sepp.*
 Defensor obligari solet domino semper: adversario interdum. V. 356. 18.
 — quas obligationes tenetator domino, a quo mandatum accepit. V. 356. 19. & 360. 23.
 — quando, & quomodo obligetur adversario. V. 357. 20. 21. & 358. *sepp.*
 — an cogi possit iudicium accipere. V. 360. 361. 24.
 — eius est satisfacere *iudicatum solvi*. V. 287. 1.
 — Vide *Causa iudicatum solvi*.
 Defensor, postea quam satisfacit *iudicatum solvi*, iudicium accipere non cogitur, interveniente illa causa recusandi. V. 362. 26.
 — iuxta causam recusandi, capitales inimicitiae cum domino. V. 362. 28.
 — cessatio causae, ob quam suscepta defensio. V. 363. 28.
 — si defensionem aut omnino obire non possit, aut non possit sine dispensatione dignitatis, aut damno rei similis. V. 363. 29. & N. 19. *sepp.*
 — quae tamen executionis non admittuntur, si alicui dies actionis exeat. V. 364. 30. & N. 22.
 — iuxta item causam, si alicui non interit iudicium accipi a defensore. V. 364. 31. & 365. N. 23.
 — an iuxta causam, si reus solvendo non sit. V. 365. 32.
 Aliis defendere potest, ne stipulatio de re defendenda committatur; & qua condicione. V. 360. 15.

Defensor innocentis admittitur in criminali iudicio; & quodnam eius officium. V. 180. N. 1.
 — audire si probare velit negativam, veluti ab accusato reus non fuisse occisum, vel iure occisum illum, de quo inquiritur. V. 181. N. 1.
 — non vero, si ut procurator pro affirmativa probationes ab accusante, vel inquirente exigere, & probatas diluere velit. *ibid.*
 Defensores civitatum quot fuerint in singulis civitatibus. IV. 2109. 12.
 — an differreut a Duumviris. IV. 2109. 12. & N. 20.
 — similes tribonis plebis diligebantur e plebe. IV. 2110. N. 25.
 — ad quam usque summam censui cognoscerent. IV. 2173. N. 10.
 — an sententia ab his pronunciata in causa maioris summae tota rescinderetur. IV. 2173. N. 10.
 Defensores civitatum appellati syndici, vel actores. VIII. 385. 7.
 an Defensores civitatum possint tacite conventionem remittere maiores usuras civitati promissas. VIII. 385. 8. 386. 9.
 — Vide *Actor*, *Syndicus*.
 Defensorum civitatis munus quodnam. IV. 2111. 12. & N. 22.
 Deficere quando dicatur heres, bonorum possessor, vel legatarius. II. 472. 14. & 805. 14 IX. 203. 12.
 — Vide *Heres*, *Legatarius*.
 Deficienti modus triplex ut L. Papia. II. 476. N. 12.
 Deficientis portio cui accrescat. II. 472. 15.
 — Vide *Accrescendi ius*.
 Defensorum portiones earum non acquirantur legitimis heredibus, sed coheredibus. IX. 231. 1.
 — Vide *Portio*, *Coheres*.
 Definitio idem ac regula. Definire idem ac regula complecti. X. 1445. 47.
 Flores veterum definitiones de eadem re, & in eandem sententiam sub uno titulo collectae fore, quae diversis verbis inter proponuntur, ut una sententia capiat. IV. 1226. 11.
 Definitiva sententia. Vide *Sententia*.
 Defensorile suscipere tutelam an idem, atque tutelam affectare. I. 487. N. 8.
 Vi deficiat quis dicitur. IV. 270. 4. & N. 3.
 Delictum aliquis de se soli, vel de rebus solo coheredibus. IV. 273. 5. & N. 6.
 — proprie nemo delictum de mobilibus rebus, aut de quasi possessione iuratum. IV. 273. 5. & N. 7.
 Delicti quis intelligitur tribus modis. IV. 273. 6. & N. 8.
 Delictus quis non dicitur, nisi possessionem omnino amiserit. IV. 275. 7.
 Delicti iuramento fides habetur de rebus, quae habuit eam delictetur, earum estimatione. IX. 945. 1. 2.

Qui diligentem in continenti deficit, magis possessionem suam retinere, quam novam occupare intelligitur. IV. 274. 6.
— ideo nec in contumaciam incidit. IV. 274. N. 9.
Non delictus, qui vi compulsus alii rerum possessionem tradit. IV. 274. 6. 375.
— Vide *Spoliatio, Spoliatus*.
de Delictis, & effusis. Vide *Actio de delictis & effusis*.
Delatores qui. V. 121. N. 14.
— dicti quadruplatores, & quare. V. 121. N. 14.
— quibus obnoxii premis, nisi delata probaverint. V. 121. N. 14.
ad Delictum qui non respondens, servi se habent. I. 236. N. 14.
Delegatus, delegatus quid sit. IV. 922. 19. VII. 681. 1. & 815. 12. IX. 1378. 7.
Delegari debitor dicitur, non creditor. IV. 922. 11.
— Vide *Debitus*.
Delegari neque solvens potest aliquid, necque invito. IV. 922. 10. & 923. VIII. 812. 15. 16.
Delegatus requirit consentiam delegantis, delegat, & eius cui debitor delegatur. IV. 922. 10. & N. 12. 13. IX. 1378. 7. & 1383. 1.
Delegatio incusat mundano, perficitur stipulatione vel liti constitutione. IV. 922. N. 11. 910. N. 3.
— novationi semper contraria; & quatenus ab ea differt. IV. 921. N. 11. & 913. 20. & N. 13.
Delegationis quae vis, & effectus. VII. 826. 14.
An delegatus adversus eum, cui delegatus est, vel possit exceptionibus, quae ei competebant adversus delegantem. IV. 922. 27. & 923. 28. 919. N. 17.
Delegatus si pecuniam indebitam per errorem ex delegatione promiserit, ac solvere, a delegante condicere potest. VII. 681. *seff.*
— si nondum solvere, errore comperito, consequi poterit a delegante ut eum liberet. VII. 682. 4.
— secus, si transigendi causa se delegari passus est. VII. 683. 5.
Delegatus islet quis. IV. 1116. 1. & N. 2. 1117.
— subdelegare non potest. IV. 1120. 4. & N. 11. 1121.
— praeterquam si sit delegatus a Principe, & an hic perpetuo subdelegare possit. IV. 1121. N. 11.
Adversus sententiam delegat a Principe solus Princeps in integram restituit. IV. 1157. N. 55.
Delegatus a Principe superior est in causis sibi commissis quolibet ordinario. *ibid.*
Delegatus quomodo diffinit ab ordinario. IV. 1121. 11.
Delegatus exhibere debet literas mandati, sine quibus fides illi non habetur. IV. 1155. N. 52.
Delegatus ad universitatem causam, quae causis delegare possit. IV. 1121. N. 11.

Delegatus omnis ea personae delegatus estimandus. IV. 1121. N. 13.
— dignitatem habet. IV. 1085. N. 4.
— olim afflictores habuit, an & hodie. V. 5. 2.
— an differat a commissario. IV. 1117. N. 2.
— citare quomodo possit. VI. 17. N. 8.
— citare non potest per eundem, nisi delegatus a Principe. VI. 17. N. 8. & 18.
— nec potest in eundem minere, sive, ut vulgo aiunt, bannire. VI. 18. N. 8.
Delegatus iurisdictionem, citatione decreta, cum vivens delegatus, etiam eo mortuo infunderet, efficiatur perpetuus. *ibid.*
Delegatus sententia quis appellatur. VI. 435. 3. & N. 2.
Delegatus differt qui vices praefidis agit, vel proconsulis. Non omnis Vicarius delegatus. IV. 1119. N. 9.
Delegatus iurisdictionem. Vide *Iurisdictionem*.
Delibatio in delibatione legati quid sit. II. 689. N. 9.
Deliberandi ius intra certa temporum intervalla conclusum, a praesente inventum, & ab eo imperari solitum. II. 372. 4.
ad Deliberandum quoniam temporis spatium tribuitur. II. 373. 4. & N. 3.
— quare hoc beneficium heredi tribuitur, & quando occurrat. II. 371. 3.
Deliberandi spatium heredi cataneo datum nullum ius illi auferat in defensionibus. II. 374. 5.
Deliberandi heredi, an, & quatenus permittitur instrumenta hereditaria inspicere, & hos hereditaria dividere, aut distrahere. II. 374. 6. 7. 375. 8. 9.
Deliberandi iure impetrato, quis rei extrus sit, quomodo commoda, aut incommoda. II. 376. 10. 382. 26.
Cur post inventum beneficium inventarii ius deliberandi restituit. II. 381. 24. 25.
Delicta mature non debent impunita. VII. 1138. 6.
Paria delicta motus pensatione tolluntur. IV. 419. Not.
Quis delicti locus. IV. 1267. N. 4. 5.
Delictorum, quibus peccatur in animam, duo genera. IV. 201. 1. 4.
Delictum quid sit, & unde nomen traxerit. IV. 200. 1.
— a maleficio, & a crimine quid differat. IV. 199. 1. 200.
Non omne delictum vindicatur legibus, & quoniam delictorum genus violatur. IV. 201. 4. 202.
Delictum militare quod sit. VIII. 1236. 7.
In Delictis efflictor poena verus doli, non culpa lata, quae pro dolo in iure habetur. IV. 685. 20. & N. 22.
— Vide *Ignorantia, Obligatio, Damnum, Poena, Poena*.

Deinquando res nostras non amittimus, sed amittendi periculum subimus. I. 167. 1.
 Demonstratio quid. II. 789. 8.
 — a conditione differt, & causa, & quomodo. II. 789. N. 3. 790.
 — Vide *Causidici, Causa*.
 Demonstratio interdum vice nominalis fungitur. II. 791. 14. X. 141. 4. XI. 14. 4.
 Demonstratio falsa nec institutioni obest, neque legato. II. 305. 15. & N. 5. 791. 14. IX. 17. 1.
 — Vide *Legatum*.
 — neque stipulationi. XI. 659. 2.
 — nisi vice nominis adhibita certam rem indicet, quæ non sit in rerum natura. II. 793. 20. *sepp.* & 794. *sepp.*
 — vel etiam in conditionem, quæ deficiat. II. 793. 20. 796. 24. *sepp.*
 — vel turpi signo legatus demonstratur. II. 796. 27.
 Demonstratio ex soterio sumpta habet simul conditionem. II. 1023. 11. & N. 5. & 1024. *sepp.*
 Demonstratioque, seu argumenta, quæ evidentiam habeant, tunc dantur in iure. I. 136. N. 2.
 Denicales ferre. VI. 30. N. 21.
 Denuntiatione ad domum, prædiumve facta investigatur, an debitor latet, & quomodo faciendus. VI. 143. N. 3.
 Denuntiatio extrajudicialis quæ usus. VI. 55. N. 4.
 Denuntiationes dictæ tria edicta, quibus sive actor sive reus absit in ius vocatur. VI. 399. 3.
 Dei quænam sint. I. 200. 4. 201. *sepp.*
 Deo quæ debeantur; quævis nobis exigat. I. 201. 7. 8.
 ad invocationem Dei ad iustitiam, & bona opera desiderantur. I. 202. N. 22.
 ad Tribunal Dei appellatio. VI. 416. N. 18.
 Deo herede instituto, competit inofficiosi querela. V. 533. N. 5.
 — Vide *Iniurandum*.
 Dependere proprie quid. X. 125. 59.
 Deportati qui sint; & quomodo distinguantur a relegatis. IX. 118. 10.
 — testari non possunt. II. 28. 5. & N. 7. VIII. 1335. 5. 6.
 — nec possunt heredes institui. II. 154. 24. IX. 118. 10.
 — si pure instituantur, pro non scriptis habeantur; & heredes illi reus ad legitimus, non ad Fideicom. II. 159. 33. 160. *sepp.* IX. 120. 13.
 Deportati servo restituti an Fideicom. consequantur. II. 160. 35. 161. 36.
 — ex testimonio militis capere possunt hereditates, & legata. II. 314. 11. & 724. 8.
 — secus si quid illis a pagano restitutum. II. 724. 8.
 — an agere prohibeantur iure civili. IV. 1063. N. 9.
 — accensur a procuratore in iudiciis. V. 192. N. 2.
 — quando pro mortuis habeantur. XI. 1495. 2.

— pariam potestatem amittunt. I. 349. 8.
 Deportati iuris civilis experientia, ideoque ore ex iure civili acquirere possunt. II. 1166. 30.
 Depondere, Depositum, quid; & unde dicta. III. 999. 8. & N. 6. VIII. 48. 3. 4.
 Depondere, & commentare, depositum, & commendatum ad idem sunt, & quæcum inter se differant. VIII. 484. 6. 7.
 In re deposita mori nomine, desiderare eo, qui accepit periculum, accipientis est, non dantis. X. 125. 1. & 126. *sepp.*
 Depositum quid a mutuo, commodato, & pignore differat. VIII. 483. 5.
 — debet esse gratulatio. III. 1000. 8. VIII. 483. 5.
 — rei mobilis est, non soli. III. 999. N. 7.
 — rem depositam, & contractum depositi significat. VIII. 481. 2.
 Depositum officio turpissimum. V. 119. N. 13.
 Depositum pecunie apud Mensurarium, an prius sit; an posterius iure creditorum privilegiorum. VI. 159. 18. & N. 9.
 Depositum rei individui uni ex heredibus depONENTIS repenti restitui potest. IV. 754. 17.
 Depositum rerum, quæ pondere, numero, mensuræ constent, singulis pro parte hereditaria reddendum. VIII. 535. 1.
 — redditus uni heredum portione sua, si reliquæ casu perierint; utrum propriæ cæterorum, an commune omnibus coheredibus damnosus esse debeat. VIII. 536. 2. 537. *sepp.*
 Depositum quovis tempore potest repeti, etiam si aliud convenerit. IV. 81. 10. VIII. 523. 4.
 Depositum dicto directæ cui datur; & cui concessa. VIII. 484. 8. & 487. 1. 2.
 — utraque quæ de re competiti, & quando. VIII. 489. 3. *sepp.*
 Actio depositi an detur in hereditatem ex defuncti dolo. VIII. 515. 1. VII. 960. 8. 9.
 — an adversus illum, cui pecunia mutuo tradita a depositario. VIII. 516. 2.
 — an domino, si servus depositum. VIII. 517. 1.
 — quid, si depositum servus hereditarius. VIII. 517. 2. 518.
 Depositum actione directæ damnatus non tenet infamia. V. 108. 6.
 Depositum lo rem suam verbi, aut abnegat quæ pona apud Fideicom. olim, & hodie apud Turcas. V. 119. N. 13.
 Depositum repetendo indecivile mortis causa non obstat. V. 1419. N. 11.
 In Deposito quid alter alteri præstare debeat. III. 1003. 1. 1004. *sepp.*
 In Deposito doli præstatur. I. 696. 22.
 — quando levit culpa præstatur. IV. 637. 24.
 — non habet locum commensatio. IV. 842. 6.
 — nec reconventio. IV. 1307. N. 14.
 25 Depositum rerum, tumultus, incendii, naufragii causa scilicet depositarius, si fidem servat, duplatim; heres eius in simplex tenetur. VII. 961. 13. XI. 1499. 3.
 De-

Deposito pecunia credenti frustra oblata, & obligatum sicut olim in mōbus fuerit: hodie quibus in locis sicut debet, non potest. IV. 821. 4. & N. 3. 4.

Depositarius fructus rei restituere tenetur; & mora facta, tenetur quoque in usuras. VIII. 459. 4.

— ex natura contractus praestit dolum, & culpam latam. IV. 685, 22. VIII. 459. 7. 490. *sepp.*

— culpam levem praestit, si ita conveniens, vel depositum sit obsecrati, vel incedem pactus fuerit, vel ei usus depositum pecuniam permittitur. VIII. 493. 21. & 494. *sepp.*

Depositarius tenetur depositum rei nomine, si vel possident, vel dolo possidere desierit. VIII. 495. 26.

— quando moram faciat, & praestit usuras. VIII. 497. 1. 498. 2. 3. 499. *sepp.*

— Depositum pecuniam in usus suos convertens factum facit, ac usuras praestit. VIII. 499. 1.

— nisi tamen domini voluntate utatur. VIII. 500. 2.

— depositum pecuniam mutuo dando depositi actione non liberatur. VIII. 513. 1.

— an etiam heredes eius eo nomine teneantur. VIII. 515. 1.

Depositum non reddendum etiam fuerit praedonum. VIII. 521. 1. 523. 2.

Depositarius repens depositum illicito restituere debet, si possit; neque dolo malo sit factum, quominus possit. VIII. 523. 3.

— non potest vel exceptione compensationis, etiam si ab utraque parte depositum debeatur. VIII. 524. 5. *sepp.* & 525. 13.

— neque retentione rei. VIII. 525. 8. 9.

— neque spoliationis exceptione. VIII. 526. 10.

— quid si extraneus dicat, se dominum esse rei depositam, tamque vendicare velle, ideoque depositario denuntiet, ne deponenti restituat. VIII. 526. 11. 527. *sepp.*

in Depositi actione quoniam exceptiones admittantur. VIII. 527. 12. 528. *sepp.*

Depositum actione quoniam teneantur heredes depositarii. VIII. 495. 27.

Depositum heredes, si depositum dolo malo non restituant, quibus ad hoc teneantur. VIII. 497. 29.

Si res deposita casu perisse dicatur, utrum depositarius probare debeat casu deperditam, an vero deponens rem adhuc castrere. VIII. 495. 28. & 496.

Quomodo rei depositum amissio fortuita probetur. VIII. 496. 28.

pro Derelicto habere quid sit. I. 717. 4. & 1054. 11.

Parti rei non potest haberi pro derelicto. I. 1055. 12.

Res quae improdenti exciderant, vel sunt fortuito casu amissae, non habentur pro derelictis. I. 717. N. 2.

Tom. XII.

— nec res in mare usfragii metu proiecitur. I. 717. N. 3.

An rei pro derelicto habita dominium amittatur, antequam ab alio sit occupata. I. 717. N. 1.

Res pro derelicto habita sunt ocellus, & occupant cedant. I. 717. 3.

Derogatoria classula. Vide *Classula*.

Defectorem militum defectum ex ferro liber efficitur. I. 255. 2.

Designatores quoniam. V. 95. N. 1.

Quibus modis habere quis deficiat res, actiones, exceptiones. VI. 277. 3. *sepp.*

Defensio quid. I. 68. 5. & 69. N. 8.

Detentio corporalis quid sit. V. 787. N. 6.

Detentio para quoniam est intellectus. IV. 626. 4.

Detentor sit res debita creditoris damno, nisi culpa, aut mora debitoris, vel contraria conventionis intercesserit. IV. 626. 4. X. 1047. 27.

— scias, si debitor in culpa sit, vel in mora, vel periculum rei suscepit. IV. 626. 5. 6. & 627. 9.

— sed, hic debitor a praestitione damni liberatur, si creditor rem deteriorem sciens accepit. IV. 627. 10. 11. X. 1047. 28.

— praeterea, si rem, quae ex contractu stricti iuris debebatur, sine eius dolo deteriorem factam debitor ignorans ignoranti creditori solverit, liberatur. IV. 628. 12. X. 1045. 29. 1046. *sepp.*

Qui rem dolo, aut culpa sua deteriorem solvi ignoranti creditori, an liberetur; & qua actione teneatur. Differentia inter iudicia bona si rei, & stricti iuris. IV. 628. 12. 629. *sepp.* VI. 770. 24. X. 1048. 32. 33. 1049. *sepp.*

Deterior facta res eadem esse quam prius, & alia diversis rationibus dici potest. X. 1050. 34.

Dicere non est loqui id, quod animo non sentias.

XI. 11. 3.

Nemo dicit quod vult, nisi exoritur. XI. 11. 8.

Nemo dicit, quod oculis, etiam verbis exprimitur.

XI. 10. 1. & 11. 7.

Dicit, qui verbis, scripto, vel iure declarat, quod vult. XI. 106. 5.

In omni dicto, scripto, voluntas & sententia dicentis potissimum spectanda. XI. 11. 4.

Dictator quot mensibus Roma gerebat Imperium. IV. 1076. N. 20.

— magister, sive moderator populi dictus. IV. 1104. N. 12.

Dictatura an sit a magistratu distinguenda. IV. 1076. N. 20.

Dictiones, quae spardim in suis in las civile commentariis ab auctore illustrantur, aut explicantur. Accedunt alia in Novis expositionibus ab H. ligero.

Dictio A pro Passi usurpata. VII. 1259. 8.

— Ad pro quoad. XI. 602. 5. IV. 72. N. 3.

— Adnotare quid. IX. 317. 9.

— Aliquando quoniam tempore designat. IV. 523. 18. & N. 10.

— Amplius superiora repetit. II. 1029. 16.

— Amplius eodem sensu quo nihil usurpata.

L 2

— Ci-

- *Citra*, non excipit aliquid, sed privat. VII. 332. 15.
 — *Civiliter*, idem significat, ac bono more, sine dolo, non malefice. III. 370. 15.
 — *Contrahere*, quid ex notatione verbi significet. III. 490. 3.
 — *Constitit*, accipitur distributive. II. 1053. N. 16.
 — *Cum pro se*, promissive usurpator in conditionibus. IV. 333. 16.
 — aliquando tamen differant; & quatenus. II. 809. 10. & 810. 13. 14. III. 486. 17. & N. 5.
 — *Cum*, quando conditionem significet, non autem immixtionem. XI. 68. 2.
 — *Quantum pro se*. II. 30. N. 9.
 — quandoque utative accipitur. V. 1327. N. 11.
 — *Ex aliquando* idem ac *Post*. VIII. 686. 2.
 — *Examine* quid sit. V. 573. N. 10.
 — *Explare* quid. IV. 1064. N. 9.
 — *Facere posse* quid sit. XI. 166. 14.
 — *Haud, Hanc*, utrique a veteribus in scribendo usurpatur; & quatenus rectius. IV. 797. 10.
 — *Habere* ambigua; quomplex eius significatio. XI. 755. 756. 757. 1. & 758. 759. 760. 1.
 — *Idem* exponendi, sive interpretandi nota. N. 11. 1248. 4.
 — interdum exempli ostendendi causa accipitur. X. 134. 6.
 — *In privationem* fere significat, vel etiam diminutionem. V. 85. 4. & N. 4.
 — qui alii habet significaciones. VI. 546. 10.
 — *Invisibiliter*, idem ac malefice. III. 370. 15.
 — *Inopi*, *Inopia* quid significet. X. 757. N. 18.
 — *Item* precedenti repeti. II. 1029. 16.
 — *Magis* aliquando electionis vim habet, non comparationis. III. 928. 4.
 — *Maxime* continet comparationem, & casum utramque contrariam complectitur. VIII. 874. 22.
 — *Meno* quando denotet dominium. V. 760. N. 4.
 — tempus non recipit, aut significat, nisi ex loquemia sententia. XI. 91. 15. 16. & 92.
 — *Nisi* interdum significat *Nihil*. XI. 1694. 4.
 — *Militer* quam pecunie formam indicet. II. 1042. 8.
 — *Max* accipitur pro *postea*. X. 83. 16.
 — significat idem ac *statim*. *ibid.*
 — *Nam* rationem subicit, & precedentia confirmat. XI. 1347. 7. VII. 608. 5. 6.
 — interdum accipitur pro *Antem*. VII. 608. 6.
 — *Omittere* quam vim habet. V. 1403. 5.
 — *Operari*, necessitatem praefert. VII. 508. 9.
 — in formalis actionem in personam significat rei veritatem, non indicis facultatem. XI. 1687. 4. 5. & 1688. 6.
 — *Orare* quid significet apud veteres. V. 36. 3. & 35. N. 2.
 — *Pecunia* quid significet. II. 637. 23.
 — *Pene* in rebus, quae periculose deserviunt, solet usurpari. XI. 513. 18.
 — *Perire* quam vim habet. XI. 1689. 1.
 — *Pervenire* quid significet. IV. 640. 2. & 641. 5.
 — *Petere* quid proprie significet. V. 414. 7. X. 318. 3.
 — *Plane* inservit correctioni precedentium. X. 912. 11.
 — excipiendi & corrigendi vim habet. X. 1108. 2. XI. 59. 2.
 — *Plerumque* regulam indicat. V. 1327. N. 11.
 — *Plus* quantitatem designat, & qualem. VIII. 883. 22.
 — *Posse* quam vim habet. X. 1183. 4.
 — XI. 884. 47. & 162. 163. 12.
 — *Præsertim* valet idem quod *Maxime*. V. 1017. 9. 8.
 — *Præterea* repetitionis vim habet. II. 1029. 16.
 — *Præserti* quid significet. V. 1328. N. 11. VII. 1052. 2.
 — *Premisive* quid valet. X. 572. 15.
 — *Quatenus*, contrariam ei quod dictum est, aliquando significat. I. 483. 9.
 — *Quasi* interdum exprimit rei veritatem. X. 433. 1.
 — *Valam* tractum suorum temporum habet. IV. 21. 8.
 — *Valere*, praeteriti temporis significationem habet. *ibid.*
 — Dictio *Videri*, Romanis frequenter usurpata in pronuncianda sententia, praesertim in Capitalibus. VI. 297. N. 3.
 — *Vix* quid significet in oratione affirmante, & quid in negante. I. 942. N. 1.
 — *Utique* quam vim habet, in oratione affirmante; & quam in oratione negante. V. 837. 12. XI. 856. 2.
 — interdum significat idem, ac *Non omnino*, *non indistincte*, *non semper*. VIII. 531. 6.
 — *Vide Verba*.
 — *Quis*, qui conditionalem efficiunt totam orationem. II. 1025. N. 6.
 — *Quis* formosus non continet in odioso. VIII. 848. 17. 18.
 — aliquando tamen & pro formosius genere accipitur. XI. 1670. 1.
 — *Quod pro eum*, vel pro *quodque*. XI. 606. 6.
 — *Quam* certam habet affirmationem. XI. 419. 2.
 — *Quisquis* distributive accipitur. IX. 126. 1.
 — *Quod* relativum substantivum. X. 345. 2.
 — *Quodammodo* quam vim habet. III. 1136. N. 6.
 — *Redintegrare* quid sit. V. 1048. 2.
 — *Recte* quid significet. VIII. 960. 3.
 — *Refutatum* quid significet. IX. 124. 3. 4.
 — *rite* & *recte* differunt, & quomodo. II. 87. N. 7.
 — *Seu*, vel *Sive* quando conjunctive, & quando disjunctive sunt accipiendum. XI. 1166. 6. & 1167. seq.
 — Si

— *Si pro qua, vel quoniam*. VII. 372. 9. 373. 10. XI. 1511. 1. & 1517. 1. & 1522. 4.
 — *Si pro quoniam*. VII. 1237. 1.
 — *Si quando dubitationem habet lunctis verbo, vel non habeat*. V. 1395. N. 1.
 — *Signidem, pro quondam*. VII. 318. 3.
 — *Siquis*, an, & quando significet masculinus, & femininus. VIII. 848. 17. 18. & 849. 19. XI. 1671. *segg.*
 — *Siles*, non inducit necessitatem, sed praefert liberam voluntatem VI. 305. & 306. 8.
 — *Statim* aliquod temporis spatum connotet. IV. 68. N. 1. & 899. N. 4.
 — *Stipulari* aliquando passive usurpatur. XI. 540. 2. & 1345. 3. & 1348. 6.
 — *Sufficiat*, illud unum, de quo affirmatur, potest, & nihil amplius. IX. 1248. & 1249. 6.
 — *Vel* habet vim coniunctivam, saepius etiam disjunctivam. VI. 69. 5. & N. 8.
 — *Velut* pro tamquam. III. 545. 8.
 — *Vide Verba*.
 Dies antichristi XII. horis constabat apud Romanos, modo longioribus, modo brevioribus. XI. 1675. 1.
 — *Antior* pars eius diei censetur horarum septem primarum, non postremarum, & quare. XI. 1675. 2. 1676. 3.
 Dies contradietibus utitur adiectus: heredum institutioni inutiliter. II. 170. 6.
 Dies certis adiciit nequit heredis institutioni. II. 167. 3. & N. 2. 3.
 Dies institutioni adiciit habetur pro oon adiectis. II. 172. 10. 173. *segg.*
 Dies fideicommissi heredis gratis censetur adiectus. II. 638. 24.
 Dies quomodo a conditione differat. II. 730. 10.
 Dies & condicio quatenus adiciit legari possint. II. 792. 17.
 Dies legatis inest aperte, vel tacite. II. 1012. 13. *segg.*
 Dies legati ad varios effectus credit. II. 995. N. 7.
 Dies legatorum, & fideicommissorum quando cedat, an veniat. II. 609. 1. & 996. 9. 10.
 Quando Dies cedat fideicommissi condicionalis. IX. 644. 4.
 — quando dies usus fructus legati. III. 179. 9. *segg.*
 — quando dies habitationis legatus, vel operarium. III. 183. 3. 184. 4.
 — quando in annis, vel mensibus praestationibus, legatis, aut promissis. IV. 77. 6.
 — quando in obligationibus io diem. IV. 72. 4.
 — quando in obligatione para. IV. 67. 3.
 Dies an servitus constituenda adiciit possit ad inchoandam, vel sciendam servitutem. Et quid inest si adiectum. III. 315. 4. 316. *segg.*
 in Diem promissum an interim debeatur. II. 437. 14. IV. 73. 5.
 Diei adiectio pro seo est, non pro stipulatore. IV. 74. 5.

— interdum tamen, & pro stipulatore. XI. 890. 50. 891. 51.
 Diei, ut obligatio in diem dicatur, certus esse debet. II. 75. 2.
 Diei certus, & incertus qui. II. 1019. 5. 6. & N. 2.
 — quomodo alter ab altero distinguitur. IV. 77. 2. 76.
 — incertus dupli modo. XI. 868. 24.
 Dies incertus conditionem facit, & io testamentis, & in contradietibus. II. 168. & 1019. 4. 1020. *segg.* XI. 864. 13. & 867. 23.
 — oia sicuti apparent aliter sensibile testatorem. II. 1021. 9.
 — Dies incertus qualem in contradietibus conditionem facit. II. 1019. 7. & 1020. *segg.* IV. 94. & 95. 6.
 Dies conventioni adiectis finiende, vel multiplicandae obligationis, vel conditionis temperanda causa. IV. 77. 4. *segg.*
 — qui fusionis & adiuncti differenda causa conventioni adiectis, solas differit obligationem. IV. 80. 8. XI. 880. 40.
 — hodiernus non suspendit obligationem. IV. 80. 9.
 — non qui est deposito adiectus. IV. 80. 10. 81.
 Dies adiectus conventioni aperte, vel tacite. IV. 81. 11. XI. 871. 30.
 — tacite quomodo. IV. 82. 12. *segg.* X. 1436. 18.
 an Dies in stipulationi adiectus, *Dabis hoc anno, hoc mense*, si primus, vel postremus mensis, & anni, quo peti possit. IV. 85. 2. 86. XI. 895. 1. & 896. *segg.*
 an dies in adiectus, *Dabis ante Kalendas Martias*, diem Kalendarum inceptionem demonstrat; an integrum diem designat. IV. 87. 3. 88.
 — *Vide Stipulatio*.
 Dies in assumenda re oon propter morem, sed propter conventionem spectandus. X. 369. 20.
 — interpellat pro homine. X. 1434. 13.
 — testamentis & conventionibus adiectus habetur io re debita debitoris gratia, oon creditur; oia tamen aliud actum inter cocontractantes. XI. 890. 50.
 — quando creditoris causa adiectus intelligatur, & quomodo dies intelligendus. XI. 891. 51. & 892. 52.
 Dies a media nocte incipit more Romano. VI. 252. N. 6.
 Dies inter testamentaria quando cedat. I. 404. 14. & N. 6.
 — adiectus ex conventionne paritum damni inest stipulationi est omnino servandas. IV. 516. 12.
 — quomodo hic fluendus a praeore, & pariter de eo convenitur. IV. 516. 12. 13.
 Diei adiectio io praestanda, vel restituenda re aliqua quam vim habent. VI. 359. 7.

Cam

Cum stipulatus sum, si opus arbitratus meo ante
Kal. Iun. effectum non sit, penam, & procali
diem: an postum dicere opus arbitratus meo fa-
ctum non esse, ut pena committatur. Quam l. C.
Proculi distinctio. XI. 1449. 1. 2. 1452. 4. 1451.
sepp.

Quoties dies in obligationibus non positus a con-
trahentibus, nec in acti tacite ea a conditione loci,
vel conditione promissu, statim debetur pecunia
& peti potest. IV. 67. 3. & 68. XI. 871. 29.
30. & 872. 31.

Quid in diem debetur, ante diem peti non potest:
sed nec integrum die peti, in quem dilata solutio.
IV. 69. 2.

— an & quod debetur sub conditione, & in
diem. IV. 71. 3. & N. 2. & 72.

Quod in diem debetur, vere debetur, & ante diem;
licet peti non possit. IV. 72. 4. XI. 880. 41.
& 882. 44.

— an die ad solvendum confitendo eandem
causam, pecunia peti possit. XI. 881. 43.

Quod in diem debetur, non potest repeti so-
lutum, per errorem; potest constitui, potest eius
obligatio moveri. XI. 883. 45.

An solvi statim possit invito creditore quod debetur
in diem. XI. 883. 46. 884. *sepp.* & 890. 50.
& 891. *sepp.*

Solutum ante die non repeti non potest, etiam si pro-
missum sit in tempus mortis. VII. 662. 11. 12.

Die certo nominatim solutioni adiecta, an liceat
debitori, pecuniam ante eandem causam, a solutionem pre-
stationem evitare. XI. 1503. 5.

— an creditor, an verum de bitore causa adiecta
constat, utris intervenientibus. XI. 1503. 6.

In diem relictam quodam dicitur. II. 1012. 12.

Dies stipulationi adiecta solutionem differt, donec
dies praeterierit, nisi constet adiectam non esse
differendam obligationis causam. XI. 1489. 1.

ante diem nulla actio nascitur ipsa iure. X. 176.
20.

ante diem qui agit, perperam & male agit. VI.
832. 2. X. 1104. 4.

Dicere diem quid sit. VI. 38. 8. & 724. 6.

Die certo solutioni dicto nominationem, an licet de-
bitori praestationem a solutionem evitare, offendo
ante pecuniam. XI. 1503. 5.

Dies utris intervenientibus creditoris, an debitoris
causa adiectatur. IV. 1503. 6.

— Vide *Ujura*.

— Vide *Compromissum, Debitum, Fideicommissum, Praedium, Obligationem, Legatum, Solutio, Siquis, Tutor, Ususfructus*.

Difficultas conventio rei ex eius conditione,
morbis, foras, & privilegiis estimatur. VI.
104. N. 12.

Diffundi diem quid sit. VI. 106. N. 17.

Dilationis remedium longi consuetudine, atque
omnino gentium recipitur; & qua de
causa introducam. V. 803. N. 1.

— quando locum habet. IV. 297. N. 10.

— an tollit electionem actoris. IV. 1316. N. 1.

Sententia in iudicio diffinitionis definitiva est ut,
an interlocutoria. XI. 116. N. 3.

Digesta. Vide *Pandecta*.

Dignus in actione sublati emptionis est argumen-
tum. VI. 150. N. 3.

Dignorum percussio symbolum actionis. II. 414.
N. 7.

Dignitas quae estimationem cuiusque videtur sequitur,
quid sit. V. 87. 4. & N. 6.

Dignitas a magistratu distinguitur. IV. 1102. N. 9.

— tribuitur adoptione. I. 320. 25. & 319. N. 11.

— Vide *Adoptio*.

— quomodo liberet a patris potestate. I. 360. 33.

Dignitas liberat a procuratoris munere. V. 364.
29. & 363. N. 19.

Dii gentilium. Quae illorum nomina, & manes.
I. 195. N. 3.

Dii gentilium relictis. II. 986. N. 9.

Digestio in libello an utilis, & quae. VI. 50. N. 3.

Dispositio bonorum quot modis fieri consuevit.
VIII. 67. 9.

Dilatio omnis iudicialis fere estimationis & religio-
ni iudicis permittitur. VI. 242. 2. & 243. N. 1. 2.

— initio dari non debet, nisi necessitas de causa.
VI. 243. 3.

— quibus in causis sit absolute deneganda. VI.
243. 4.

— datur semper in capitalibus causis, vel denega-
tur interdum, cognita causa. VI. 246. 7. 247.

— non datur in pecuniaria causis pluriquam semel.
VI. 246. 7.

— in quibusdam pecuniariis iterari debet. VI.
247. 9.

Dilatio omnis non nisi pro tribunali potest expedi-
ri. VI. 249. 12.

Dilatio singulorum mensium per reperta parti da-
tur allegationes adhuc proferre volens, postea
quas altera pars allegationibus respondeat. VI.
241. 1.

— Quae dilatio danda sit relictis aut instrumentis, po-
tenti ex eadem vel consentienti, vel transmissis pro-
vincia. VI. 245. 5. 246.

— potest a iudice ex causa constare. VI. 245. 6.

Dilationem iterum petere non audire, cum per
eam sit quominus iam datus crederetur. VI. 249.
11.

In Dilatione danda, vel neganda si iudex fecerit
in iuriam, quae adversa illius proposita remedia.
VI. 249. 13.

— quid si petierit iudex in loco danda dila-
tionis. VI. 251. 14. 252.

In da a Dilatione quomodo die computentur. VI.
252. 15. & 251. N. 6.

Dilationes ex quo tempore de iure a iudice litiga-
toribus. VI. 253. 1.

Dilationis exceptiones. Vide *Exceptiones dilatorias*.

Diligens in idem atque diligentissimus. IV. 680.
17. VIII. 638. 21. 22.

Quid praestandum sit, ubi diligentia exigatur. IV. 676. 14.

Diversum quid. XI. 313. 1. & N. 3.

Dixeris quid. IV. 1169. N. 3.

Diploma quid. XI. 1642. 10.

Principium diplomatum auctoritas unde agnoscatur. VII. 1254. 10.

Directarii fures quousque. IV. 246. N. 3.

Directa actio. Vide *Actio directa*.

Directa substitutio. Vide *Substitutio*.

Discussio bonorum quomodo fiat. X. 606. 8.

I. Discussio pro coniunctis in iure saepe accipiuntur. III. 384. 12. VII. 32. 16. IX. 1003. 3. & 1004.

II. Discussio idem atque re coniuncti. II. 484. 6. — diversi tamen ab his, qui sunt omnino discussi; & quousque hi. II. 484. N. 5.

Discussio omnimodo an habeat ius accrescendi, & quid ea re inter coheredes & legatarios interit. *ibid.*

— Vide *Coniunctio*.

Discussum promittitur res plures, vel una, vel diversa oratione. IV. 15. 1.

In Dispositione num sit, qui in conditionem sunt positi. II. 1032. N. 10.

Dispensator testamenti liber & heres pro parte scriptus, si quoniam status sui adhuc ignorat hereditaria nomina eorum, an liberet debitores. X. 531. *segg.*

— quibus adhaerentibus coheredes possint exacta nomina pro parte sua ab illo repetere. X. 534. 535. *segg.*

— an quia crediti hereditatis pecunias, pro parte sua alienari; & quomodo. X. 537. *segg.*

— an & pro parte coheredum. X. 556. *segg.*

— si credita pecunia bona fide consumpta sit, vel coheredes re cognita rationem adhuc pro parte sua velint debitoribus esse creditam; ita ex condici possit a coheredibus, uti vindicari. X. 577. *segg.*

— si stipulator pecuniam quam crediti, quomodo stipulationem quousque dicatur hereditati. X. 584. 585. *segg.*

— & quomodo coheredibus post aditam ab illis hereditatem acquirat. X. 589. *segg.*

Disparatio facti quid sit, quomodo indicetur in libris iuris. V. 1005. N. 1.

Dissensus plurium iudicum, vel peritorum quomodo exitum habeat. XI. 323. t. 2. 324. *segg.*

— Vide *Index*, *Peritus*.

Dissensus in contradietibus, quibus ex rebus arguitur. III. 478. 5. 6. 479. *segg.* XI. 1331. 3.

— vincat omnes contradietibus. X. 287. t. 1. 288. *segg.* XI. 1331. 2.

Qui in corpore rei dissentient, contrahendo nihil agunt. XI. 669. 1.

— Vide *Contrahens*.

Dissimulatio non omnis reprehendenda. IV. 403. N. 8.

Dissimulatio abolet, seu tollit iniuriam. V. 1114. N. 6.

— quando per hanc inofficium querela revocatur a morte. V. 1114. 9.

Distrahitur eiusdem fere naturae, atque contractus. IV. 743. N. 1.

— sic appellatur indebiti conditio. III. 1145. N. 2. & 1153. 1. 1154. *segg.*

— confirmatur iurisdictione, veluti contractus. V. 1115. N. 10.

Distressio pigoris. Vide *Pignus*.

Distrahitur quid sit, & quae complectatur loca. IV. 1170. N. 4.

Distio quid, & unde dista. IV. 1088. N. 7.

Diversorum quid. VI. 870. 3.

Divisum ius. Vide *Ius*.

Divisio communium rerum sit consensu sociorum, seu dominorum rei communis. II. 1234. 7. 8. VI. 965. 2.

— demum tamen hanc divisionis conventionem stipulatio sequitur, vel rerum traditio. II. 1234. 8. VI. 966. 3.

— sit divisio iudicialis in id comparata, & quae ea sit. II. 1234. 9. IV. 1093. 4. VI. 965. 4.

Divisio corporum vel generum quae; & quem in obligatione dividenda inter plures usum habeat. XI. 1017. 4. *segg.* & 1018. *segg.* & 1025. 19. & 1026. *segg.*

— Vide *Stipulatio*.

Divisionis beneficium quale, & quibusnam a iure tribuitur. IV. 47. 9. & 184. 11. & 562. 10. II. IX. 1316. 1. 1317. *segg.*

— Vide *Fideiussor*, *Res promittendi*, *Tutor*.

Quidam res dividuntur numero, uti qui pondere, numero, mensurae constant, & generis pluri. XI. 448. 10.

— quaedam corpore dividuntur; uti certa corpora, quae pariet habent, sed indivisibilia; & intellectus magis quam corpore. XI. 448. 449. 10. IV. 52. 4.

Divisionis exceptio an dilatoria. V. 1198. N. 4.

Divisio bonorum per sortes propter rationem una tractatur causa iuris. V. 1117. N. 2.

Divortium admittit coniugi successionem. II. 1109. 13.

Deferred quondam sit causa divortii. III. 970. 1.

Divortii poenam quousque stipulati licet. XI. 655. 2.

Poenae cur in divortio exigitur modum a legibus constitutionum non possit. XI. 657. 5.

Du se significet perpetuo decemum. I. 67. 2. & N. 5.

Dumtaxat quid sit. I. 67. 2.

De ac des quondam certi contractus genus, & quando inveniatur. X. 1213. 1. 1224.

— Vide *Contractus sine nomine*.

Ductor, novissi quinquennio auditorum studio, creari debet. V. 55. 19. & N. 35.

— Egregius habetur, & quousque. X. 825. N. 13.

— Nobilis. *ibid.*

- immunitatem privilegio fruatur, & quatenus. X. 826. N. 13.
- a carcere pro debito immunitatis. XI. 312. N. 2.
- ad iudicium venire non cogitur, sed domi iuratur. X. 827. 6. & 829. 7.
- de confusione si teneatur, an sit sine dignitate. VI. 291. N. 1.
- lege distinctus silem non facit, etiam si insignis. VI. 297. N. 1.
- ob scripta celestis alicui praeferendus. X. 827. N. 13.
- cum minor est, non restituitur in integrum lapsus errore iuris: secus errore facti. V. 1151. 3. & N. 2.
- scripto citandus. VI. 26. N. 19.
- in les vocari non potest, dum capis insignia suae inaugurationis. VI. 29. N. 21.
- non luit in corpore, cum non habet in ere. VI. 36. N. 22.
- Celebris opinio doctorum relevat actorem ab expensis. VI. 311. N. 8.
- Doctores minime praeferendos vires armatos. XI. 280. N. 2.
- Doctores vetustissimo more moscovitis donant honoris causa suos promotores. V. 477. N. 44.
- Documenta pro instrumentis, & pro quovis probatorio genere usurpantur. VII. 1230. 25.
- Dolum veterum ad vasa vitaria. IV. 836. 18. II. 865. N. 7.
- Dollare vinum quid. IV. 836. 18.
- Dolus quid sit. IV. 396. *segg.* & 397. *segg.*
- eunde ultimetur. VIII. 926. 7.
- bonus quoniam, & quales in rebus versetur. IV. 395. N. 3.
- negotiis qui. IV. *ibid.*
- simpliciter positus, & sine addito pro dolo malo usurpatur. *ibid.*
- Dolus quando admittitur significatur ex genere patris. V. 144. 40. 41.
- iuramento in iure coercetur. V. 354. 1.
- quando presumatur. V. 795. N. 17.
- an presumatur in eo, qui maiorem se dicit. V. 1134. 11. & N. 9.
- simulatione nonquam caret. IV. 405. 14. 406. *segg.*
- a vi quomodo differat; & an illi semper adiungatur. IV. 406. 14. & N. 11.
- verus a presunto differat, & quomodo. IV. 396. N. 4.
- qui differat a fraude. IV. 397. N. 5.
- quomodo differat a culpa. IV. 662. 2. & N. 4.
- in generali pacto semper excipitur. IV. 651. 9. 652. *segg.*
- quomodo consensum impedit; & quando contractum vitat. III. 451. 11. & N. 4.
- allegatus probari debet. VII. 832. 22.
- probatur iudiciis, & his speciebus. IV. 296. 6. & N. 4.
- non tamen in eo est, qui aliquid fallendi causa

- mentitur; sed & in eo, qui malitiose aliquid dissimulat ad suum ipsius lucrum, & fraudem adversarii. IV. 401. 11. VII. 145. 2.
- Dolus compositus dolo. V. 1135. N. 11.
- minoris restitutionem etiam. V. 1133. 9. 1134. *segg.*
- quid si dolus sit ex utraque parte. V. 1135. 11. 13. & N. 12. 13.
- an sit, & quomodo, causa restitutionis maiorum. V. 1058. 9.
- Doli acceptio duplex, generalis, & specialis. IV. 405. N. 11.
- Doli Clausula. *Vid. Clausula.*
- Doli probatio cuiusmodi incumbat. IV. 395. 6.
- in ea non est locus iurisdictioni suppletorio. X. 762. N. 22.
- Dolum contractus omnes recipiant. IV. 650. 6.
- Dolum tantummodo quousque recipiant. IV. 636. 22.
- *Vide Contractus.*
- Demonstratio ob dolum non efficiatur infamis. V. 110. 8. *segg.* & 147. 42.
- Datur restitutio adversus dolum presumpsum, si tamen de praeteritis sit, non de futuro. V. 1138. N. 14.
- Quid continens editum de dolo. IV. 393. 3.
- Aditum de dolo genera duo. Prioris una generalis: posterius dum specialis. IV. 392. 2. 393.
- Causa actionis de dolo quatuor debet, & quae. IV. 394. 4. *segg.*
- Generalis actio de dolo datur, ubi alia non suppletur. IV. 410. 16. *segg.* & N. 17.
- Ea excluditur interdictio, exceptio, & in integrum restitutione, & quare. IV. 411. *segg.*
- excluditur quocunque alio remedio, quo res neque salva potest esse decepto. IV. 414. 21. & 417. 24.
- ubi alia actio remediumve supplet, ne adversus eum quidem datur, qui decipit. IV. 415. 22.
- an datur, si, cum alia sit actio, hanc tantum deceptus suo facto, & negligentia. IV. 416. 23.
- An interdum actio de dolo cum alia concurrat. IV. 417. 24. *segg.* & N. 18. *segg.*
- pro modica quantitate non datur. IV. 417. 31. & N. 26.
- non datur liberis, libertis, non plebeio, non prodigo, non flagitioso adversus parentes, patronos, magistratus, & homines honestos, & probos. IV. 417. 31.
- datur tamen adversus superiores actio in factum, doli mentione detecta. IV. 418. 31.
- Actio de dolo est actio in personam, cuius obligatio ex maleficio. IV. 418. 31.
- actio est arbitraria. IV. 418. 33. 419.
- est etiam famosa. IV. 420. 35.
- quibus datur, & adversus quos. IV. 420. 34. 35.
- adversus quos non datur, nisi in quantum facti sunt locupletiores. IV. 430. 36.

- potest agitari intra continuum biennium duoties. IV. 430. 37.
- quod biennium cedit ex eo die, quo dolo admittus dicitur. IV. 431. 38.
- an in eo abstinere temporis computetur. IV. 431. 39. 432. & N. 33.
- An detur actio de dolo post biennium saltem in simplicem. IV. 433. 41. 434.
- non perpetuatur istis contestatione. IV. 433. 40.
- in ea se inretur in litem. IV. 439. 33. & N. 29.
- Doli exceptio specialis, & generalis. V. 1365. 2. 3.
- specialis au duplex. V. 1365. N. 2.
- cur prodita specialis. V. 1365. 2.
- cur generalis. V. 1365. 3.
- utraque eum sit perpetua. III. 1376. 11. & 1375. N. 3.
- specialis neque odiosa atque actio de dolo. V. 1365. N. 4.
- generalis uno semper ei datur, qui dolum est passus; sed & datur interdum, ne quis parietur. V. 1366. N. 5.
- imperat asperitatem iuris civilis, & iustitiae. V. 1366. 4. & N. 6.
- ut possit iudicis officio suppleri. V. 1366. N. 6.
- an detur possessori male fidei. V. 1367. N. 6.
- an sit odiosa. V. 1368. N. 8. III. 1102. 3. *sepp.*
- quomodo concurret cum metui, doli, erroris, & pecunie non enumerata exceptione. V. 1367. 6. *sepp.* & N. 8. *sepp.*
- quibus de causis competit ex quodam liberalitatis genere postea secuta. V. 1372. 9. *sepp.*
- competit ex simplici remissione debiti secuta ex pacto etiam tacito. V. 1373. 11. *sepp.*
- vel ex sapientis voluntate. V. 1375. 13.
- competit interdum ex solatione non iure facta. V. 1377. 14.
- ex debito pecuniae obtento, quam creditor recusavit, amissione. V. 1378. 15.
- ex impedimento necessario, propter quod debitor facere non poterat quod promissit. V. 1379. 16.
- ex stipulandi causa non secuta in iis stipulationibus, quae nullam causam habuerunt, sed futuram, quae deinde non sit secuta. V. 1379. 17. 1380.
- competit, non actione sublata ea pluribus, quae eiusdem rei nomine competeant; si quae est reliqua, sit iudici iuris. V. 1380. 18.
- Doli exceptio inducitur, exceptione pacti, iurandi, rei iudicatae postea reo quaesita. V. 1381. 19.
- Doli exceptio reo oscitatur ex motus praestatione vel aliter, vel eiusdem rei quae petitur, decore, & quibus ex causis in utroque morem praestationis genere. V. 1382. 21. & 1383. *sepp.*

Titulus XII.

- Vide Praefatio mutua.
- Doli exceptio competenti habenti eam ex superiori- bus causis, qui reus defendatur. V. 1386. 6. 19.
- competit heredi, & fideiussori. V. 1387. 19.
- competit adversus omnem personam contra superiores equitatis, & exceptionis doli causas. V. 1387. 30. & N. 23.
- praeterquam adversus parentes, patronos eorumque heredes. V. 1388. 31.
- quae adversus hos actio datur. *ibi.*
- Exceptio doli non datur nec parochiano, nec fideiussori, nec vassallo adversus parochum, Redemptorem, & dominum. V. 1387. N. 24. & 1388.
- an iure obiciatur fideiussor, qui post repudiationem fidei commissum petit. IX. 643. 4. *sepp.*
- An adversus quos competit exceptio doli, competit ex omnium dolo, quorum ob factum actio non instituitur. V. 1389. 32.
- non competit ex auctoritate persona adversus eos, qui in reu succedere iusto operoso, cum hi auctoris accessione sua utuntur. V. 1391. 34.
- praeterquam si vili pretio rem magni valetis emerit, permutavit, in solutam accepit. V. 1391. N. 29.
- in Rem succedenti ex causa lacerativa obstat eadem doli exceptio, quae obstat auctori. V. 1392. 35.
- quando creditori datur adversus debitorem rem suam petentem, & quibus in causis. VI. 891. 14.
- competit de ea ipsa re, quae petitur. V. 1394. 36.
- an, & quando necessaria sit in deductione quarum Falcidia. II. 978. 1. & 977. N. 2.
- an indebiti soluti repetitionem tribuit. III. 1101. 3. *sepp.*
- quomodo necessaria sit in obligatione ad diem. IV. 77. 5. & N. 1.
- Doli replicatio quid sit; & ab actione in factum quid differat. VII. 357. 2.
- adversus exceptionem iurandi non datur. V. 1439. 5.
- nec adversus exceptionem doli specialem. V. 1440. 6. 7. & N. 11.
- secus adversus generalem. V. 1441. 8.
- Domicilium quid sit. IV. 1116. 3.
- commune Romanis, & privatum. V. 1115. 2.
- Vide Caput Regni.
- aliud vulgo habitatio, aliud originis. IV. 1115. N. 2.
- illud ex habitatione ipsa, & animo ibi consistendi estimatur. IV. 1116. 3. 4.
- an contrahatur decennio. IV. 1117. N. 5.
- Sola domus possessio domicilium non facit. IV. 1116. 3. & N. 3.

M

Do-

- Domicilium in loco originis quisquis habere presumitur. IV. 1216. N. 2.
- est immutabile ex iure Romano. IV. 1220. N. 12.
- Domicilium pluribus in locis qualem habeat. IV. 1218. 4. & N. 9.
- qualem nulli habet. IV. 1218. 4.
- Vide *Fugientem*, & *Vagabundum*.
- qualem illud habeant ex alterius persona. IV. 1218. 5.
- Appellatione domicilii venit in re debita domicilium habitationis, non originis. IV. 1216. N. 2.
- Quo quisque loco domicilium habet, potest ibi conveniri; & illi se defendere debet. IV. 1215. 2. & 1219. 6.
- Vide *Forum*.
- Domicilium quomodo excuset a tutela. I. 495. 40. & 557. 3. 558.
- Mariti domicilium fit compote ateri. III. 974. 9.
- Domicilii mutatione, mutatur & forum. IV. 1219. 6. 7.
- Dominium idem, atque proprietas. Unde deducta sit utriusque vocabuli ratio. II. 1195. 8. 1196.
- Dominium proprietatis, usufructus, servitus abesse dicitur. II. 1196. 9.
- proinde dictum quid sit. II. 1196. 10. *segg.* VIII. 669. 8.
- quiritium. I. 762. N. 2.
- bonitarium. I. 762. N. 2.
- directum. II. 1277. 28.
- utile, & ad hoc fit verum dominium. II. 1277. 28.
- directum, & utile an veteres agnoverint. II. 1277. N. 16.
- an utilis sit ista domini *directi*, atque *utilis*, distinctio. I. 1196. N. 1.
- Dominium acquiritur, vel iure gentium, vel iure civili. I. 679. 7. 8.
- utraque domini acquisitio quot, & quas habet species sibi subiectas. I. 680. 9. & 679. N. 4.
- Dominium ex iure gentium incipit a naturali possessione. II. 453. 8.
- quot modis, & quibus acquiritur ex iure gentium. I. 684. 1. & 685. N. 2.
- transierit voluntate domini per traditionem. I. 731. 2.
- Tria ad dominium transferendum necessaria, & quomodo. I. 731. 3. VII. 1043. 2. & 1045. 10. & 1048. 21.
- Dominium quinam transferre possint. I. 732. 4. 733. *segg.*
- ad illud transferendum necessaria domini voluntas. I. 737. 1. VII. 673. 45.
- Qui rem suam erroris quasi alienam tradit, non transfert dominium. I. 737. 3. 738. *segg.* VII. 674. 46. 675. 47.
- non transierit, nisi accedat ista causa ad transferendum idonea. I. 741. 7. 8. VII. 673. 45.
- causa tamen verum vera sit, an opinione iusta habeatur, nihil interest. I. 742. 9. 743. VII. 674. 45. X. 451. 3.
- eor pactis alioquin legitimis, siue traditione non transferatur. I. 748. 3. VII. 209. 4.
- eodem domini voluntate transferitur in legatis, & fideicommissis. I. 921. 6. II. 870. 17.
- si tamen legata res, etiam sit, & relationis propria. II. 870. 17. & N. 4.
- An hoste dominium transferat mancipatione, & in iure cessione. I. 922. 8.
- sine traditione acquiritur Civitati, Ecclesie, Religiosis loca. I. 922. 9. VII. 210. 5.
- Dominium transferitur ipso iure in causa hereditaria, & in auctoritate. VII. 210. 7. 211.
- transferatur statim, cum quid emptum est a fisco vel a Principe. VII. 1023. 11.
- Ad lege commensura, additione in diem, conventionis inicienda manus in ventam auctam, si *prostitueretur*, dominium sui venditoris, etiam conditione, siue traditione emptoris. VII. 209. 4.
- Dominium non transferitur, ne traditione quidem, in donatione immodica, siue inoffensione. I. 923. 10. 924. *segg.*
- In iure domino quaeritur ipso iure possessori dominium, si rem domini vi eripiat, vel invadat. I. 926. 12.
- quaeritur libertatis Imperialis conforti, si eius confusus sine herede decesserit. I. 926. 13.
- Empti rei dominium ulteriores interdiem ipso iure ei, cuius pecunia empti res est. I. 927. 15. 16.
- an & molliori quam ipso iure in rebus pecunia docili comparatis. I. 928. 17. *segg.* & 927. N. 3.
- quaeritur ipso iure coniugibus in re, quam alter emi pecunia donata sibi ab altero. I. 931. 23.
- quaeritur ipso iure populo, vel minori in re, quam eius pecunia tutor, vel curator emit. I. 931. 24. 932.
- statim quaeritur Reipublice, Civitati, Ecclesie, si res pecunia ita cum empti sit a fisco, custodit, administratore, vel economo. I. 932. 25.
- Quaeritur ipso iure dominium, etiam dominis iureis, fisco in bonis vacantibus, & aliis qui propter delictam auctoritatem indigni. VII. 211. 7.
- Dominium, in iure domino, transferre possunt ex causa Princeps magistratus, fisco, laici. I. 933. 1.
- Dominium qui transferre debet ex igni causa, vel ex stipulato, retinere sibi non potest, traditio fundi, fructuum emolumentum. XI. 1081. 4.
- Ad Acquirendum dominium an vadere necesse sit vacantem fundi possessionem. I. 763. 4. *segg.* VII. 1045. 9. *segg.*
- Dominium non potest esse duorum in solidum. I. 1158. 4. & N. 2.
- pluribus ex causis nequit acquiri. I. 1060. 2.
- transferendum est omnino in venditione generis. III. 820. 3.

In pretio solvendo dominium numerorum in accipiente transferri debet. *ibid.*

— secus venditæ rei dominium; & quare. III. 809. 3. & N. 1.

Quodam affectu acquiratur dominium. I. 1155. 2. & N. 1.

An dominium acquiratur per bonorum possessionem. II. 505. N. 4.

— Vide *Bonorum possessio*.

An in possessionem missas et servento decreto dominium acquirat. IV. 524. *seqq.* 19. & N. 11.

— Vide in *possessionem Missa*.

Ex ingratitude causa non recedit iure ipsi a donatoio dominium. III. 1276. 3. *segg.*

— recedit tamen ipsi iure, susceptis a donante pactis liberis. IX. 1539. 14. *segg.*

— Vide *Donataria*.

Dominium rerum dotalium maritæ sit, an avocis. III. 1020. 10. *segg.* & 1023. N. 6.

Dominium per sententiam nec acquiratur, nec amittitur. V. 876. N. 4.

Dominium amittitur, aut volente domino, aut eo ignorante, & invito. II. 1241. 2.

— amittitur, volente domino, rei alienatione. II. 1241. 3.

— Vide *Alienatio*.

— quæ modis amittatur invito domino. II. 1249. 9. *segg.*

Dominii genera duo summa apud veteres. II. 1212. *segg.* 7.

Dominii partes, & iura quæ. II. 1199. 2. 1. & 1200. *segg.* XI. 1081. 3. & 5.

Dominii iura quædam in totum denegantur dominis: quædam quoad usum rerum donatis immittuntur. II. 1215. 2. *segg.*

Dominii translatio quæ sit, & quibus modis fiat. II. 1241. 5.

Dominii probatio difficilis. V. 777. 21. & N. 17. *segg.*

Dominii probatio in rei vindicatione fieri necessario debet, etiam adversus depositariam, & commodatariam. V. 774. 10. & N. 15. *segg.*

Dominii probatio per testes satis esse debeat. V. 778. N. 18. VII. 1024. 15.

— an satis idem dominii probatio per instrumenta; an, & quando fiat per antiquam famam. V. 777. N. 17. VII. 1023. 8. *segg.*

Dominium instrumentis emptoris probari nunquam potest. VII. 1023. 9.

— Vide *Instrumentum*.

Accusator etiam dominii probatio in iudicio petitorio, quam ubi in exceptionis modum obicitur, vel cum de dominio iudici quæsitio. V. 779. N. 18.

Dominium semper apud illum fuisse præsumitur, qui semel dominus fuisse probavit. VII. 1024. 8.

Dominii sui causam unusquisque dicere debet. VII. 1024. 7.

Immobiliæ dominium probari sine præscriptiois subsidio non potest. V. 777. N. 17.

Dominii probationis declinandæ, reive seu nihilominus obviendæ duplex ratio, & qualis. V. 779. 12. *segg.* & 782. 14.

Dominii exceptio. Vide *Exceptio*.

Dominia rerum modis pactis non transferantur. VII. 1077. 1. & 1088. *segg.*

Dominiorum origo. I. 49. 11. & 48. N. 13.

— eorum distinctio necessaria. I. 49. 11.

Dominus rei quis, & unde ita appellatur. II. 1103. *segg.* 5. & N. 1. XI. 1243. 10.

— solus et sui personæ recte dominium transfert. I. 732. 5. *segg.* VII. 1022. 7.

— solus agit confessoria. III. 381. 4.

— solus servitutis constituit. III. 302. 14.

— dictus interdum qui est heres. II. 11. & N. 5.

— mala fide possidere potest. I. 806. N. 4.

— rem suam recte vindicat, & asert, etiam non oblato pretio. IX. 1488. 2.

— in quibus casibus factis suo amittit propriam rei possessionem. XI. 1699. 7.

— ex servi maleficio quando obligetur in solidum, vel notali actione. IV. 777. 3. *segg.* & 578. *segg.*

— et servi contrahibus, vel quasi contrahibus quibus modis obligetur, & quibus actionibus tenetur. IV. 582. 8. *segg.* & 581. *segg.* & 584. 15. 16. 585. VIII. 75. 2. 76. *segg.*

— non obligatur actione *Quæd iussu* ex contractu servi coloni, condictionis, procuratoris; idcirco nec ex pecunia mutuo illi data, nisi dominus iusserit generaliter aut specialiter cum servo contrahi, vel mutuum dari. VIII. 76. 3. 4. *segg.* 99. *segg.* & 104. 10. 12.

— tenetur tamen de peculo dominus, etiam si nullas eius lites intervenierit. VIII. 104. 11.

— imo & si nominatim venerit cum servo contrahi; & quam hoc non sit iniuriam. VIII. 78. 11. 12. & 79.

— tenetur, quatenus est in peculo, deducto peso eo, quod eidem domino debetur. VIII. 79. 14. 80. 15.

— quibus modis sen casus non tenetur de peculo. VIII. 80. 16. 17. 81.

— & quando intra annum dominatæ de peculo tenetur. VIII. 81. 20. 21.

— non obligatur de peculo ex sententia adversus servam pronuntiata. IV. 1077. 2.

— nec obligatur ex servi compromisso, neque ex foreiurando per servam delatum. IV. 1078. 3.

— servo promittens quæ civiliter non obligetur. III. 646. 8.

— solvens manumisso id, quod cum illo adhuc servo contraxerat, non repetit. VII. 663. 16.

Dominus servi communis a socio manumissi partem suam manumissentem vendere cogitur favore libertatis. VIII. 1067. 7.

- in servum suum illum vendere cogitur. VIII. 165. 6.
— Vide *Servus*.
Domus illis quibus sit. XI. 143. 144.
— Vide *Lit.*
Domini appellatio olim iuribus Romanis. I. 1193. N. 1.
— hodie honoris testimonio est cuique communis. *ibid.*
Cuique domino rem revocandi, possidendive ius est. II. 1799. 2.
Quoniam possidenti domino produs remedia ad suam possessionem. II. 1200. & *seq.*
— non possit tunc domino ad rem suam recipiendam quæ si re constituta sunt actiones. II. 1202. 10. & 1203. *seq.*
Quodam Domini ius in fundo vestigali. II. 1176. 27.
Domino acquiritur, quicquid servus acquirit. II. 1177. 19.
— nuntiis volenti hereditas acquiritur. II. 1176. 16.
— volenti acquiritur hereditas, si vel iustus præcedat, vel sequatur sustinuit. II. 1176. 17.
— Vide *Servus*.
Res domino sui perit, quam fomentum habet. VIII. 47. 13. *seq.*
Domino proprietatis non officit amissio instrumenti ex persona fructuarii, si aliter de illius dominio constituta. VII. 1266. 5.
— quando damnum eidem inferri possit ex fructuarii persona. VII. 1254. 4.
Damnum quamvis res casu habere desinit. I. 718. 5.
Domini quomodo tenentur ex delicto servorum. IV. 576. 2. *seqq.*
— Vide *Servus*.
Domus tutissimum cuique refugium. VI. 108. N. 20.
Domus quoad citationem quoniam intelligatur. VI. 15. N. 5.
Domus aere legis impositæ simul cum aere legatario debetur. II. 829. *seq.* 19.
— nisi contrarium ex mutui voluntate actionis appareat. II. 829. 19. 20.
Domus in genere promissionis constituit. IV. 13. 21.
— legatur item iuvillet. II. 867. *seq.* 15. & N. 8.
— Vide *Legatus*.
Domus partes quæ. X. 1355. 4. & 1362. 15.
Sola domus possessio non constituit domicilium. IV. 1016. 3. & N. 3.
Ius domum revocandi quoniam habetur. IV. 1229. 4. Iure domum revocandi quo conditione, & quo temperamento uterentur. IV. 1230. 5. *seqq.* & 1232. *seqq.* 10.
— Vide *Legatus*.
Ius domum revocandi latius usurpat iuris interpres. IV. 1229. N. 5.
Damnum lagredi non licet in civili causa ad scum in ista vocandum; sed ante fores domus sit demonstratio. VI. 109. N. 21.
Ex domo quemquam in ius educere non licet. VI. 108. 8. & N. 20.
Ad domum civis. Vide *Civis*.
Domum credituri vice usufructum locati, an sit iniquum, si pensio domus usufructu ceciderit. VII. 407. 3.
— quid si creditor ipse non habet, sed ex locata alteri domo maiorem usus pensionem accipiat. VIII. 408. 3.
Donatio, & mobilia sacra quibus ex causis alienari possint. I. 646. 34.
Donatio est iura gentium; & quando sit etiam iuris civilis. I. 923. *seqq.* 10. & N. 2.
Donum, donatio quid. III. 1253. 2. & N. 2.
— differt a monete. III. 1253. N. 2.
— alia simplex, propria, vera, & communis. III. 1253. & 1254. N. 2. & 1255. 3.
— alia negotiaria, rebus, sub causis, ob causam. III. 1254. 3. & N. 3.
— posterior hinc dicitur, alia moris causa, alia non moris causa. III. 1254. *seq.* 3. & N. 3.
Donatio olim non valebat ex nudo consensu, sed ubi esset traditione, vel stipulatione firmata. III. 989. N. 3.
— inter parentes tamen, & liberos rata erat sola donatio sine traditione. III. 989. & 990. d. N.
— hodie sola conventionione constituit; eademque verbis constat in primis conceptis. III. 989. 7. & N. 3. & 508. 11.
— secus si verba habet concepta in futurum. III. 990. 8. & N. 4. & 508. 11.
An, & quomodo donasse mihi pecuniam intelligatur, qui mihi pecuniam accepit illam a procuratore suo. VII. 845. 846.
— quare non sit in hac specie donationis positum. *ibid.*
— & cur minime rata sit donatio, ubi eam donatore adhuc vivo, non accepimus. VII. 846.
Donatio ob causam non est contrarius communis. III. 505. N. 2.
— nec tamen est in ea penitentia locus, quandoque donatarius potest, & vult conditioni parere. III. 1229. *seq.* 11. & N. 3.
Error in causa dandi, si ex necessitate non sit, non officit donatori ob causam. III. 1055. 4. *seqq.* & N. 2.
Donata ob causam, causa non secuta, condici debent; & qua actione. VII. 723. *seqq.*
— Vide *Pater*.
Donatio mortis causa quid sit. III. 1320. 2.
— detecta mentione mortis, donatio est inter vivos, etiam si a mortis sit. III. 1320. 2. N. 4.
Si, facta mentione mortis, non valet, ut donatio mortis causa; constituit donatio inter vivos, & vicissim. III. 1320. N. 4.

— comparatur datis ob causam, itemque legatis.
Quibus in rebus conveniat, nec differat. III. 1321.
3. 4. & N. 5. *segg.*
— revocatur ex tribus causis; nisi quid aliud in
donato conveniat, & an hoc modo in aliquo casu
revocari possit. III. 1324. 5. *segg.* & 1326.
9. & N. 11.
An si aliquis ex tribus causis interveniat, donatio
infirmum ipso iure; an donatori sit actio in per-
sonam donatarii ad res donatas repetendas. III.
1326. 10. *segg.*
Si donatio mortis causa facta sit ha, ut donatum
accipientis non fiat, nisi secus morte; quae in-
de actio sit adversus heredes. III. 1328. 11. &
N. 13.
In donatione mortis causa quando sit locus Falcidii.
II. 934 3. & N. 2. IX. 797. 7.
Donatio filiofamilias a patre facta, rata non est.
II. 1156. 17. *segg.* VI. 979. 1.
— an rata sit, si iuramentum accesserit. II. 1156.
N. 5.
— cur patris emancipantis silentio, & non more
donantis confirmetur. II. 1159. 20. VI. 982.
5. 7.
— collata in patrem & filiofamilias ex castris.
but, & adversus bonam aet. rata. III. 564. 10.
Contra donationem patris an filio detur restitutio.
V. 1190. 24.
An detur filio restitutio, si procurator ad donan-
tem a patre constitutus, mortuo illo, donaverit.
V. 1093. *segg.* N. 9.
Donatio omnium bonorum an rata; & num qd futu-
ra extendatur. III. 1168. N. 8.
— an obliget ad alimentum donatario prestanda.
III. 1268. 20. *segg.*
Donatio inter coniuges prohibita. II. 1222. 21.
XI. 33. 1.
— ea tamen confirmatur morte, si vel donans
prior, non mutata voluntate, decesserit, vel uter-
que, & quomodo confirmetur eventus. XI. 33.
2. *segg.* & 36. 6. IX. 523. 2.
Quae donatio inter virum & uxorem facta, mor-
te confirmetur. VI. 983. 8. *segg.*
Donatio coniugum morte confirmata an compete-
tur in quantum. II. 667. N. 2. & 934. *segg.* 3.
In Donatione inter coniuges est Falcidii locus. II.
934. 3. & N. 2.
— eam licet onerare relicto. II. 736. 13. & 737.
N. 7.
Donatum alteri ex coniugibus ab altero an possi-
deatur. II. 962. 5.
— & an bona fide possideatur. II. 521. N. 8.
Stipulationes in hac donationis casu inter virum &
uxorem valent. XI. 1401. 1. *segg.*
— secus si alia, quam donationis causa inita sint.
XI. 1403. 2.
— utri coniugum incumbat onus casum proban-
di. XI. 1404. 3.
Donatio amphitruones an licita sit, infans dominus.
II. 1268. *segg.* 17. & N. 7.

An licita sit Curialium donatio. II. 1227. 33.
Donatio propter nuptias quid sit; & cur ita dicta.
III. 179. 2. & 176. 5.
— doti est affinis, & quomodo. III. 1075. 2.
segg.
— quid tribus mulieri cum in rei dominio, tam
in fructibus. III. 1077. 6. *segg.* & N. 3.
— an per omnia dotis quantitas respondere de-
beat. III. 1079. 9. *segg.* & N. 4.
— privilegia dotis non habet. III. 1082. 11.
— an restitutionem admittat. V. 1130. 7.
— hodie num sit in usu. III. 1081. 10. N. 5.
Donatio quoniam Praefidi fieri coqueat. III. 650.
segg. 14.
— remuneratoria proprie non est donatio. III.
434. 14.
— remuneratoria an filiofamilias a patre fieri pos-
sit. II. 1155. N. 4.
Donatio remuneratoria ob ingratitude non re-
vocatur. III. 1166. 18.
Donatio communis utriusque societate bonorum om-
nium: fecit in societate contrahenda simpliciter.
III. 912. 4. & 915. 9.
Donatio sponsalitia quae. III. 1075. N. 1.
— sponsus facta an revocetur, nuptiae postea non
secutis. III. 1217. 7. & N. 2.
Donatio superflui rata. II. 1296. 19. & N. 7.
Donatio tutoris nulla. II. 528. 20.
Donatio in definitione legat quid significet. II. 11.
N. 4.
— *parante* quando valeat. II. 921. N. 1.
Donatio an naturalem obligationem pariat. III. 430.
segg. 10. & N. 14.
Donatio inofficiosa quid sit, nude dicta; quibus
nosset appellacionibus. V. 366. *segg.* 3.
— eius origo, atque solutio. V. 561. 1. 562. *segg.*
& N. 1.
— an talis sit, nude, & quo tempore animetur.
V. 569. 5. & N. 7.
— quo adhibito temperamento revocetur, & quib-
us in casibus. V. 567. *segg.* 4. & N. 4. 5.
— ab initio recte facta est eventum non infirma-
tur. V. 569. 4. & N. 6.
— an pro modo legitimae portionis revocetur;
an tota. V. 572. 9. *segg.* & N. 9. *segg.*
— quid si in e transito collata, & re atque con-
silio fuerit inofficiosa donatio. V. 573. 9. &
N. 10.
— quid si inofficiosa re, & consilio; sed fuerit
aliquid in patrimonio relicto. V. 573. N. 10.
— quid si fuerit re donata inofficiosa. V. 573.
4. & N. 10.
Si prior non fuerit inofficiosa donatio, sed poste-
rior: sola haec revocatur. V. 570. 6. & 571.
segg. 8.
— an revocetur ipso iure; an proposita in id
actione respiciatur. V. 580. 14. *segg.* & N. 17.
Querela inofficiosa donationis actio est in rem sub-
sistens. V. 582. 16. & 584. *segg.* 19. & N. 19.
— datur, actioe alia deficienti. V. 582. 16.
— de-

- donatori non competit. V. 587. 21. *seqq.*
 — competit liberis, parentibus, fratribus, consanguineis. V. 590. 13.
 — infidem denegatur ingenuis, aliisve de esulis. V. 59. 24. & N. 13.
 — Vide *ingrati*. *Ingratitudo*.
 — nonnulli heredi dant, & nunquam contra heredem. V. 563. N. 2.
 — quando deur ex hereditate. *ibid.*
 — quot, & quibus modis amittitur. V. 592. 15.
 — excluditur, quocumque titulo legitima portio habeatur. V. 587. N. 3.
 — cessat, si postea aliquemdem acquisierit donator. V. 568. 4. & N. 5.
 — adversus quos instituitur, quæ de re, & cuius rei gratia. V. 592. 26.
 — an deur contra singulares successeurs. V. 592. N. 25.
 — datur contra omnes, ad quos titulo lucrativo res pervenire. *ibid.*
 — non pertinet ad alienata contractum oneroso. V. 567. N. 4.
 — in ea insulandum reo deferri potest. V. 570. N. 7.
 — & est locus successorio edito, & imi accrescendi. V. 590. N. 12.
 Donatio quæ legitimam summam excedit, infirmari debet. I. 761. 2.
 Donatio facta testitur, & simul traditio donati rei, ubi traditur donatio. II. 1014. 13. & 1067. 3.
 An contra donationis instrumentum admittitur probatio; & quæ in id aditio predicta. VII. 1067. 4. & 1068. 6.
 Simpliciter donationis revocatio genera duo summa continet, & quæ. III. 1255. 5. *seqq.*
 Donationis ob ingratitudinem revocandæ causæ quædam communes, quædam propriæ. III. 1260. 3.
 Donatio revocatur ob atrocem iniuriam re aut verbo donanti factam. III. 1261. 6. & N. 1.
 — Vide *Iniuria*.
 — ob impias manus in donatorem illas. III. 1261. 7. & N. 1.
 — ob ingentem patrimonii donantis laetiam, donatarii dolo secutam. III. 1262. 8. *seqq.* & 1263. N. 4.
 — ob infidiam vîm donatoris a donatario factam. III. 1264. *seqq.* 11.
 — ob petitiones impetratas, quas donatarius implere voluerit. III. 1265. 12. *seqq.* & N. 5.
 An ob id revocatur donatio, quod donatorem secusaverit donatarius, & qua in specie. III. 1265. 8. & N. 3.
 — an ob alimenta donatori denegata. III. 1268. 20. *seqq.*
 Proprie patrem & patrem revocandæ donationis causæ adversus liberos & liberos quæ sunt. III. 1273. *seqq.* 24.
 Donatio ex ingratitudinis causâ non ipso iure infirmatur; sed revocatur ipso iure ex parentibus, & repetitione donantis. III. 1276. 3. *seqq.*
 Donationis revocatio ex parentibus donantibus omnibus tribuitur, & quibus excipiatur. III. 1278. 7. *seqq.*
 — tribuitur adversus donatarium omnem ingratum. III. 1278. 7.
 Non revocatur donatio, denegatur revocatio donationis omnibus eius heredibus: ut illo revocante, transeat ad heredes. III. 1283. 1. 2. & 1284. *seqq.*
 Qualis esse debeat revocatio donationis in donante, ut hanc ad heredes transmittat. III. 1289. 7. *seqq.* & 1293. *seqq.* 18.
 — non transmittitur ad heredes a matre donatrice, nisi ea prius litem fuerit contestata. III. 1292. *seqq.* 11.
 Donationis revocatio donatori competit adversus donatarium, & illius heredes. III. 1296. 3. *seqq.*
 — datur ab ipso eam donatori, tum eius heredibus adversus heredes donatarii, si donatum fuit ob causam nominatim, causâ non fecuta. III. 1307. 16. *seqq.*
 — si tamen causâ ob quam donatum fuit, ad heredes eam donatus pertinet: secus ubi donatio personæ soli coherant. III. 13. 5. N. 3.
 Semper eil donatori revocatio adversus ingratos, rebus etiam a donatio ante motum litem alienatis. III. 1307. 2. *seqq.*
 — præterquam matri donatrici adversus ingratos liberos. III. 1311. 6.
 — quid si donator non revocaturum se donationem ob ingratitudinem inchoando adfirmat. III. 1307. N. 1.
 Quæ actio donatori proposita ad revocandam donationem ex ingratitudinis causâ. III. 1312. 7. *seqq.*
 — ea donatori quæritur cum ipsi competit, tum etiam heredibus adversus donatarium, anque heredes. III. 1316. 15.
 An & donatio alicui rei, quam quâ bona fide capios suscepit, revocari ob ingratitudinem possit. III. 1315. N. 3.
 Quid in hanc donatæ rei repetitionem ex ingratitudine veniat. III. 1317. *seqq.* 27.
 Donatio inter vivos facta revocatur, libetis postea susceptis. III. 1319. 1. & 1317. 1. IX. 1329. 1.
 Donationis revocatio ob susceptos liberos nominatim tributa patrono, non aliis. III. 1317. 2. IX. 1329. 3. & 1343. *seqq.* 17. *seqq.*
 — minime tributa patrono liberos habent, eum donat, ne eorum quidem respectu, quos postea suscepit. IX. 1330. 4. *seqq.*
 — donanti tribuitur, non aliter coherenti. IX. 1333. 7.
 — & quidem cuiusvisque donatus rei nomine tribuitur. IX. 1334. 8.
 Revocata donatio non coarctat, etiam si liberi postea dececesserint, viro donatore, qui oec donum vivos repetierit. IX. 1334. 9. *seqq.*

Donationis revocatio ob susceptos liberos donatori parati competit, non eius liberis. IX. 1538. 12.
 Revocetur ob susceptos liberos tota donatio ipso iure, & quomodo. IX. 1538. 13. *segg.*
 Ex revocate donatione competit in rem actio donatori adversus donatarum rerum possessores, & conditionis possessionis adversus donatarium, vel eius heredes; & hac quomodo. IX. 1540. *segg.* 16. *segg.*
 Qui plus donavit quam voluit, an totum repetet; an illud duntaxat quod amplius dedit. VIII. 897. 2.
 Quando donator amplius donasse videtur, quam voluit, et possit quod minus donatum, repetere. VIII. 898. 3.
 Donator sapit quem fecere possit, non condemnatur, cum ex donatione convenitur. VI. 849. 3. XI. 128. 3.
 — non condemnatur in id quod facere potest, nisi prius aere alieno deducto. VI. 853. 6. XI. 169. 18.
 — & quare. IX. 167. N. 13.
 — an ex aliquid, quo eius obstrictus est, ex donationis causa, vel simili, deducere possit. XI. 167. *segg.* 17. & N. 14. & 182. 2.
 — Vide *As alienum*.
 Hoc beneficium minor donator adversus donatarium donat, non adversus eum cui donatum nomine promittitur tunc sive oneroso, sive lucrativo. XI. 331. 1. *segg.*
 — an & quando adversus aliam, cui donatum nomine promittitur, possit uti eo beneficio. XI. 332. 3.
 — an ea sunt adversus donatarium, si actio in rem convenitur ab illo. XI. 335. 2. & N. 2. & 336. 4.
 — actione in rem conventus a donatario tenetur in solidum de re & fructibus, illis exceptis, quos bona huc consumpserit. XI. 335. 3.
 Donator, etiam condemnatus in solidum, actione iudiciali cooveatur, in quantum facere potest. XI. 337. 1. 2.
 — si tamen exceptionem de facultatibus in iudicio non opposuit. XI. 338. 3.
 — quid si hanc opponere fuit in solidum condemnatus. XI. 338. 4. *segg.* & N. 5.
 Donator non obligatur de evictione donatario, si dolo caret. XI. 1564. 4.
 — an aliquando duntaxat de evictione praestare tenetur; & quomodo. IX. 1453. 1. *segg.* & 1454. *segg.*
 Donatio minoris quomodo firmetur iuramento. III. 123. 8.
 Dos. Vide *Athenienses*.
 Dos quid sit, & en sit in universum. III. 1015. 2. & N. 1.
 — quando & quomodo constituatur. III. 1017. 3.
 — constituenda est pro modo facultatum. III. 453. N. 3.
 Dos quantitate constituta lege municipali, spectatur in eo mariti domicilium. III. 453. N. 3.

— Illius dandi necessitas ad quos perveniat. III. 453. N. 3.
 Dos dicitur modo pedito, promittitur stipulatione. III. 540. N. 3.
 — promittit ea sit vera dos. III. 1016. 3. & N. 2.
 Promissa dum legitimi pediti vim habet. III. 539. 3. & N. 1. VII. 156. 11.
 Cum hac additione: *quodcumque arbitratus fuero*: dotis promissio valet. XI. 647. 10.
 — promittitur ex conditione, si nuptiae sequantur. III. 540. 3.
 — quando notariis date marito videamus, & quando civiliter. III. 1017. 4.
 — non potest esse sine matrimonio. III. 1018. 6. & N. 4.
 — data ab alio uxoris nomine efficitur uxoris propria, quasi ipse dedisset. III. 1018. 5.
 — datur pro matrimonio oneribus. III. 1019. 8.
 — est in dominio mariti. III. 1019. 7. & 1024. N. 6.
 Dos esse definit, soluto matrimonio. III. 1025. 13.
 Dotis restitutionem obligatio node nascitur. III. 1026. 13.
 — nunquam contrahitur reddenda dotis obligatio, nisi cum ea data est merito. III. 1026. 14.
 Interventisse sciatur in dote danda stipulatio, cum in ea restituenda deum actio et stipulatio. III. 1025. *segg.* 14. & N. 7.
 Stipulatus dotem sibi reddi, si in matrimonio mulier decesserit; potest illam repetere, viro etiam uxore simul peremptis, nisi uxore viro superstes fuisset probetur. XI. 49. 1.
 Dos constare matrimonio peti non potest, nisi ubi vergat ad inopiam maritus. III. 1028. 3. & N. 2.
 — nec recte solvetur a marito volenti uxore, nisi infra sit reddendi causa; & quomodo. III. 1029. 4.
 — soluto per divortium matrimonio reddi debet mulieri, etiam si res aliena sit, quomodo in dote data fuit. III. 1029. *segg.* 5. VII. 481. 31.
 — nisi tamen, aut ex conventiones, aut ex lege municipalis, aut culpa mulieris, memere debeat apud maritum. III. 1030. 7. & N. 4. *segg.*
 Quando nam intro dotis sit locus ex lege municipalis. III. 1029. N. 4.
 In dotis loco servanda lex municipalis mariti domicilii. III. 1030. N. 4.
 — ea in praeposita specie viro legatam ab uxore computetur in dote. III. 1030. N. 4.
 Inestimetate doti restituenda quodnam tempus praesentium iure veteri; & quod iure Iustiniano. III. 1031. *segg.* 9. & N. 6.
 — quid si ea de se partes eliter convenierint. III. 1032. 10.
 Dotis actio acquiritur mulieri, si ipsa per se dedit, siue extraneus eius nomine. III. 1033. 2.
 Actio, & quando dotem repetat extraneus. III. 1034. 3. *segg.* & 1039. 10. *segg.* VII. 149. 1. *segg.*
 Do-

Dotem profectitiam, mortis in matrimonio filia, pater repetit, et si extraneus, quamvis nihil filii de ea caverit. III. 1035. 5. *seqq.*

Quando dos censetur profectitia. III. 1036. 6.

Quot, & quæ desiderantur, ut dos profectitia ad patrem redeat. III. 1036. 6. *seqq.*

— an redeat ad patrem, si filia decesserit, liberis restitit. III. 1036. 5. & 1037. N. 3.

— a peculio profectitio quid differat. III. 1035. N. 1.

Eius pericula, patris est, dum accedat voluntas, & consensus filii. III. 1041. 14. & 1042. *seqq.*

— qualis hic consensus filii, & quomodo tempore desideretur. III. 1043. 17. & 1044. *seqq.*

— quid si in exigenda, aut solvenda dote patris aut filii consensus desit. III. 1045. 21. & 1046.

— & quibus de causis dos recte soluta videatur patri sine consensu filii; vel dos filii recte solvatur absque consensu patris. III. 1046. 22. & 1047. 24.

Dos adventitia quæ. III. 1035. N. 2.

— de eius repetitione. III. 1036. N. 2.

Dos adventitia etiam si pater data, mortis in matrimonio filia, retinetur a marito. III. 1036. 6. & N. 2.

Dos filia heredis fiduciarie in restitutionem non venit. II. 618. 12.

Dos uxori legata in Falcidiam non impeditur. II. 980. 6.

Quid in repetitionem, & restitutionem dotis veniat. III. 1051. 1. *seqq.* & 1051. 8. *seqq.*

An datum in dotem repetere liceat, matrimonio non secuto. VII. 779. 12.

Quæ pondere, aut mensura constant, & quæ æstimatio data sunt in dotem, non eadem redduntur; sed, vel tantundem, vel eorum æstimatio. III. 1052. 3. *seqq.* & 1054. 6.

Cum alie res generis eiusdem dotis causa restitui debent, ex perpetuo debentur, donec solvæ fuerint, aut eorum nomine satisfactum. III. 1053. 5.

Quando æstimatio dotalem rerum constantem emptionem. III. 1053. N. 1.

— quid si conveniret ut res æstimatæ in dotem dantur, extraneis redderentur. III. 1054. 7.

— quid si perierint, antequam redderentur. III. 1054. 7.

— quid si conveniret, ut vel præstare æstimatio vel res cuius sit electio. *ibid.*

Res inæstimatæ, dantur in dotem, debent definiri, si perierint; si extant, res dantur debentur, & ex ratione commodi, exceptis fructibus. III. 1054. 8. *seqq.*

Dotis fructus ad maritum pertinent. III. 1056. 13.

— quando tales esse incipiunt, vel desinant. III. 1056. 3. 14.

Dotis fructus quando, & quomodo dividendi sint inter viram, & uxorem. III. 1058. 15. *seqq.*

— pro illorum divisione unde computandum sit solitum postremi aucti, quo matrimonium flectit. III. 1058. 16.

Species certa, quæ dotis causa debebatur, si perierit, vel sit facta deterior, an, & quando restitui debeat. III. 1064. 23. *seqq.*

— Vide *Maritus*.

Actio, dotis petendæ causa, duplex extraneo constituta. III. 1066. 25.

Dotis repetendæ causa, triplex adio mulieri prodita, & quæ cuiusque privilegia. III. 1066. 16. *seqq.* VI. 789. 1. *seqq.*

In repetenda dote defunctæ matris filii dantur præmiserunt uxorem; non alii eius heredes. VI. 160. 19. 20.

An quid vice mutua, dotis causa, marito præstandum sit; & qua ratione petatur. III. 1069. 1. *seqq.*

Impensis factæ in rem dotalem, vel necessariæ sunt, vel utiles, aut voluptuarias. III. 1071. 4.

— necessariae olim dorem minuebant, & quomodo. III. 1073. 7. & N. 2.

Dotis retentio ob impensas etiam necessarias a iudicio subiacet. Compensatio impensarum cum pecunia, quæ dotis nomine debebatur, retenta. III. 1073. *seqq.* 8. & N. 3. VIII. 337. 3. *seqq.*

Dotis retentio, & compensatio quid differant. VIII. 338. 6.

Mandatam dotis tradendum, licet morte mandantis suorum, cæquetur mandatarius, dominio translatum ipso iure in maritum, etiam iuvio mandantis herede. IV. 988. 10.

Dos impatur in legitimam, sive a patre, sive a matre, vel ab avo, vel etiam ab extraneo patris concupiscentia sit constituta. V. 476. 37. & N. 43.

— impatur etiam dos data monasterio pro filia quæ se religioni devoverit. V. 477. N. 43.

— quando succedit loco legitimæ, etiam innoxie debetur, & transmittitur. V. 470. N. 36.

— habet rationem alimentorum; & quæsiens ab eis differat. V. 475. N. 20. & 477. N. 43.

Quæ, dote accepta, per ius municipale remouetur a reliqua successione, partem non sicut hereditatem petend per actionem iudiciali. V. 542. N. 3.

Dotis, vel acceptæ, vel promissæ quando sit faciendæ collatio ex veteri iure, & quid amplius ex iure novo. VIII. 1267. 1. *seqq.*

Dos ab emancipato conferri debet cum fratribus, qui sunt in potestate, non cum emancipatis. VIII. 1268. 3. *seqq.*

An dos conferri debeat cum emancipatis a filia, quæ est in potestate. VIII. 1269. 5.

Adversus suorum quæ dotem non constata, quæ actione possit agere deceptos fratres; & quæ iudicis partes. V. 1279. 1. *seqq.* & 1282. 3.

Fideiussio dotis conservandæ causa non potest exigi, sed potest in eam rem pignus accipi. IV. 557. *seqq.* 7.

— Vide *Solentium*.

Quæ-

Quando pemptum incipit esse dotale. III. 1037. 13. VII. 1047. 18.

Non omnia uacuis bona dotalia censentur a iure civili, ne illius quidem. III. 1046. N. 1.

Dotalis fundus utrumque coniugem satisfactione liberat. VI. 100. N. 8.

Dotalis fundi inestitutio dati interdicit alienatio. II. 1223. 23. VIII. 850. 37.

— ultimo dati quatenus interdicitur sit, vel permissa alienatio. II. 1223. N. 5. *seq.*

Dotalis fundi alienatio iniuriando firmata valet et iure Canonico. II. 1224. N. 6.

— item facta ab uxore, soluto matrimonio, valet in alio doteum. *ibid.*

Dotatium quid sit, & quando inualeat. III. 1081. N. 5.

— Vide *Cellaria, Comenda, Extraneus, Fidei, Fructus, Fundus, Legitima, Maritus, Pater, Pradium*.

Dubia causa. Vide *Causa*.

Dubia res. Vide *Res*.

In dubiis benigniora sunt preferenda. XI. 40. 20. In dubiis media via eligenda. II. 253. & 254. 16.

Dubitandi rationes quomodo vera sint, & bene, aut male applicari. II. 936. N. 8.

An, & quando qui debitor, in bona sit, vel mala fide. II. 1061. N. 1.

Qui Decatus possessionem obtinere velit, an oppida, & castella omnia, que limitibus habent distinctos, ingredi debeat. I. 989. N. 1.

Decatus olim dignitates erant temporariae; hodie perpetuae sunt; & a quo tales efficitur. IV. 1170. N. 7.

Duo rei. Vide *Res*.

Ducenarii disti qui ducenta sesteria habebant in censu. IV. 1379. N. 21.

— quarum indicantium eorum ab Augusto introductum explebant. IV. 1379. N. 21.

Duella seu litia. IV. 1045. N. 12.

Dupla & duplum quid in re promissione dupli. III. 804. 11. & 809. N. 6.

Duplex stipulatio. Vide *Stipulatio duplex*.

Duplum quid sit. Excedi nequit in eo quod interest. IX. 832. *seq.* 2. & 838. 5. 829.

Duplum, in eo quod interest, qua ratione estimetur. IX. 838. 5. 829.

Quibus in casibus actio, condemnatio in duplum aut tripulum statuitur, vel in quadruplum: in his semper in duplo triplove duplum id, quod duplatur, continetur; nisi aliter sit expressa constitutum. IX. 842. 843. *seq.*

Duplicatio quid sit, & unde distat. V. 1434. 2. & N. 3.

— replicationem excludit. V. 1434. 2.

— excipitur triplicatione, & quatenus. V. 1434. 2.

— in modum exceptionis excipitur. V. 1434. N. 3.

Duplicia iudicia. Vide *Iudicium*.

Dupondium quid. II. 220. 11.

Duumviri magistratus sunt municipales; & quare in disti. IV. 1109. 12. & N. 18.

— an sit duo semper: an interdum plures in singulis municipiis. IV. 1109. N. 19.

— delegi ex ordine decurionum speciem constitutum habebant; & nomen aliquando sibi arrogabant. IV. 1110. *seq.* N. 21.

E

Eadem agendi causa, rei & quantitas, quae dicitur. V. 1342. *seq.* 6. *seq.*
 Eadem res diversis iure censi non debet. V. 466. N. 28.
 Eadem res quae sit, ut iurisperiti exceptioni sit locus. X. 681. *seq.* 30.
 De eadem re, in eandem rem, atque eisdem rei nomine actiones quo sensu dictae. V. 1003. *seqq.* N. 1. & 1008. 5. *seqq.* & 1007. N. 4.
 Eisdem rei actiones quae. V. 1011. 11. *seqq.* & N. 12. *seq.*
 — Vide *Contrarius aditum*.
 Ebrui ad contrahendum inhabilis. III. 634. N. 3.
 Ecclesia heres olim iustitiae non potuit, nec ei legari. II. 164. N. 24.
 — alienare prohibetur. II. 122. *seq.* 19. & N. 3.
 — ab iustitiosi quæstia non est immunitas. V. 533. N. 3.
 — gaudet omnibus Fidelis privilegiis. VI. 154. N. 4.
 — restitutionem petit adversus venditionem, etiam post quadriennii lapsum. V. 1124. N. 16. & 1145. N. 18.
 — restituitur adversus laicos Praetuli, sive Episcopi contractus. V. 1214. N. 9.
 — restituitur iure minorum in contrahendis, & in iudiciis. V. 1091. N. 8.
 — sine curatoribus & economis suis conveniri non potuit. IV. 1081. N. 3.
 Ecclesiae causa sine constitutione illis absolvitur. VI. 111. N. 22.
 In ecclesiae causa res edere possunt instrumenta. VI. 87. N. 5.
 — Eius favore mandatum, morte mandantis secuta, non finitur. IV. 987. N. 5.
 Ecclesiae dominium acquiritur sine traditione. I. 922. 9. VII. 210. 5.
 Ecclesiae relicta intelligitur, cum legatur dies ministris. II. 723. N. 3. & 998. N. 11.
 — relictus usufructus 100. annorum spatio finitur. III. 149. N. 2.
 — quibus stipulari potest. III. 569. N. 8.
 — an nocent debitorem iudicium. V. 1419. 11.
 Quae Ecclesiae competat exceptio non numerum pecuniae, non finitur biennio. III. 1370. N. 1.
 Ecclesiasticam personam. Vide *Clericus*.
 Ecclesiasticam rem. Vide *Res*.
 Ecclesiastica emphyteusis. Vide *Emphyteusis*.
 Edictum. Vide *Edictum Edictum*.
 Edictum perpetuum quodnam sit. VII. 308. 5.
 — causa eorum ordinis Pandectarum minus excludit. I. 10. N. 7.
 Edicti perpetui auctor Hadrianus Imp. IV. 562. N. 16.

— cuius opera usus sit in eo ordinando. *ibid.*
 Edicta olim erant annua, & quando perpetua esse ceperint. VII. 308. 4.
 — quomodo publice olim proponerentur. X. 71. 4.
 Edicta Principum locis perpetui vim habent, atque omnes obligant. I. 63. 8.
 — Vide *Principum Constitutiones*.
 Edicta monitionis quae, & eae publice in albo propositae. V. 746. 1.
 Quae edictorem usum conceptio. X. 59. 5.
 Edicere quid. VI. 399. 3. per Edictum citatio. Vide *Citatio*.
 Edere. Vide *Argentarii*.
 Edere quid in Tit. de edendo significat. VI. 47. *seq.* 1.
 Alius quomodo edere rationes compellatur. VI. 89. N. 9.
 Edicto actionis olim qualis. Hodie quomodo. VII. 24. 4.
 — Vide *Alienum edere*, & *Adio edere*.
 Edicto alia iudicium praeparat, alia casum instruit. VI. 75. N. 1.
 Quorum rerum edicto possit uter in iudicio. VII. 1. 2.
 Edicto iustitiam etiam & rationem quando fieri debeat, & num possit ante litem conclusam. VI. 75. *seq.* 1. & N. 2. & 77. N. 3.
 — dissimilis utroqueque edicto, & qualis. VI. 77. *seqq.* 2. *seqq.*
 — Vide *Instrumenta*, *Adiones*, *Adia indicialia*, *Argentarii*.
 Educatio liberorum est heri natura. I. 44. 5.
 Edulitas quid. IV. 844. *seq.* 10. & N. 13.
 Egregia persona quae sint & unde dicta. X. 824. *seqq.* 6. & N. 10. *seqq.*
 Egregia tria faciem, & quae. X. 825. 6. & 824. N. 10.
 Egregia persona si iudicem accedere non eugatur iurisperiti, vel testimonii causa. X. 829. 7.
 — an iudex ad illas accedere debeat; an aliquem mittere possit, qui vias ejus agat. X. 829. *seq.* 7. & N. 18.
 — cuius ille mittendus sumptibus. X. 830. 7. & N. 19.
 Edicto Vid. *Alternativa*.
 Electio in legum generis quando legatur, & quando heredi. II. 868. 17. 869. *seqq.* & N. 10.
 — an omnino libera deest electio legatario. II. 873. 20.
 In pluribus speciebus discedit legatus, erim sit electio. II. 873. 21. 874. & 876. 26.
 Ex duabus rebus discedit legatus, si in altera sit ambiguitas, interpretatio eorumque ex alterius rei obli-

affinitas est capienda. XI. 3. *segg.* II. 873. N. 13.
 In specie & quantitate dissonum legatis heredis est electio. II. 874. 22.
 — item in pluribus summis dissonum legatis. II. 875. 23. IV. 17. 13. XI. 5. 6 *segg.*
 — quare et in pluribus rebus, sic in pluribus summis dissonum legatis electio non datur legatario. II. 875. 25.
 Cum ex pluribus fideis aut rebus unum simpliciter legavit testator, cur electio sit heredis. II. 863. 26. 877.
 In alternativa obligatione electio plerumque est debitoris. IV. 20. 7. & N. 5. XI. 1429. 5.
 — quando sit creditoris. IV. 18. 6. XI. 1429. 4.
 In obligatione alternativa debitor, quoad solvere, potest electionem mutare. IV. 22. 9. XI. 1430. 6. 8. 1431. *segg.* XI. 143. 9.
 — Vide *Alternativa*.
 — creditor qui electionem sibi recepit, quandam mutare illam possit. IV. 21. 8. XI. 1443. 2. 3.
 Quare qui fidei electi, sive heres, sive legatarius, mutare simpliciter voluntatem non possit in rebus dissonum legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.* & 28. 7. 8. 29. *segg.*
 In conditione iudicii electio an sit debitoris, qui etiamque per eorum solvit. III. 1170. 15. 1171. 16.
 Electio in credito personalis est, nec ad eam transit, cui quatur obligatio, nec ad heredes. IV. 19. 6. & N. 4.
 Electionem mutare potest debitor in contradiis usque ad executionem iudicii. IV. 22. 9.
 — creditor variare potest quandoque usque ad litis contestationem, quandoque semel factam mutare non potest. IV. 21. 8.
 Electio mutari non potest in legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.*
 — mutari non potest in lege commissoria. IV. 899. 5.
 — item in servitutibus. III. 366. 11. & 370. *segg.* 16.
 Electio in servitutibus cuius sit, & qualis. III. 367. 12. *segg.* & N. 2.
 Electio in alternativa loci, ubi aliquid dari oportet, creditoris est, sic iam contestata. X. 1083. *segg.* 3. & 1092. *segg.* 7. *segg.*
 Electio item creditoris, cum locorum alternationi mixta est alternatio rerum. X. 1094. *segg.* 8. 9. *segg.*
 Ubi electio, ibi non potest esse actionum concursus. V. 1003. *segg.* 1.
 Electione omnis quando altera actio tollatur, vel sit. V. 1008. *segg.* N. 4. IX. 1327. *segg.* 1. *segg.*
 Adhuc electio est, ubi res habet multiplex forum. IV. 1316. 3. & 1317. *segg.* N. 1.
 — nisi res illud habeat ex privilegio. IV. 1316. N. 1.
 Ab electione aliquam ad munus aliquod publicum an detur alteri appellatio. VI. 408. N. 1.

Tam. XII.

Emancipatio quid sit, & quomodo a masculinone distinguatur. I. 370. *segg.* 10.
 Emancipatio est liberorum. Unde nata hac appellatio. I. 371. 11. VII. 1271. 2.
 Que sit ad emancipationem necessaria. I. 372. 12. *segg.*
 Emancipare nemo cogitur iuvius, ne ex pacto quidem, vel ex Principis rescripto. I. 372. *segg.* 13. *segg.*
 — ex causa nihilominus iuvius aliquis emancipare cogitur. Causa ex quorum facto nascitur. I. 373. 16. *segg.*
 Emancipatio quando fiat, & quomodo ex Principis rescripto. I. 376. 24.
 — quando, & quomodo auctoritate magistratus. I. 377. 25.
 — quomodo sit auctoritate magistratus, requirit acta. I. 377. 26.
 — fieri debet apud indicem competentem. I. 378. 27.
 — an fieri possit apud magistratus municipales. I. 378. 28.
 Emancipatio quoniam iura libera adimat. I. 371. 16. 372.
 — quid patri adimat, quid filio adoptivo. I. 372. 18. VII. 1271. 3.
 — olim capite deminuebatur, & testamentum emancipati infirmabat. Hodie neutrum efficit. II. 137. *segg.* 30. & N. 12. *segg.*
 — testamento inheri nequit. II. 774. 4.
 — an solvendi Adiectio potestatem tollat. IV. 763. *segg.* 35. & N. 17.
 — est actus iurisdictionis voluntatis. I. 377. 26.
 — recte probatur ex actis; vel his non evanitis, aliis legitimis modis. VII. 1273. 6.
 — an sine scripto coram magistratu queat expediri. VII. 1273. 7. *segg.*
 — prater acta probatur testibus, & instrumentis; & quomodo testibus. VII. 1275. 9. *segg.*
 — quomodo, actis emancipationis amittit, aliis probetur non dubiis instrumentis. VII. 1276. 13.
 Forma emancipationis duplex. I. 376. 23.
 An patri accipere liceat pecuniam emancipationis causa. XI. 1443. 1. 2. & 1434.
 Emancipatus habet iurisdictionis quousque. V. 432. 2. & N. 3.
 — fratri testis esse potest. VII. 1221. *segg.* 15.
 — adoptari potest. I. 311. 2.
 — agnationem, & familiam amittit. I. 371. *segg.* 16.
 — quomodo differat a libertis. I. 370. *segg.* 14.
 — habet iuspatronatus. I. 293. 5. & N. 2.
 — patri non dispulatur. III. 571. 17.
 — S. C. Macedoniani beneficio non utitur. III. 666. 14.
 — an testis esse possit in testamento patri. II. 70. *segg.* 18. *segg.*
 — an, & quomodo conveniri nequeat supra quam facere possit. XI. 158. *segg.* 3.

N a

Emancipatio

- Emancipatio datur bonorum possessio contra tabulas. II. 507. 8.
- Emancipati non redigantur in ius in patris potestatem. I. 364. 2.
- sed tamen revocantur ingrediti. I. 333. 3. & 366. 3.
- & quidem iudicii sententia, non ipso iure. I. 334. 3.
- an hodie sua exequantur ad quoscumque transmittant patrum hereditatem. II. 394. N. 5.
- Differentia forem, & emancipatorum non fuerit per omnia fultata à Iuliano. II. 1117. *seq.* 3. & N. 3. VII. 693. 4.
- Patria quæ Sui possideat nunquam hereditaria, eam a patre, vivo sibi donata fuisse emancipati probare debent: an Sui potius ea perpetuo mansisse in bonis patris. VII. 1099. *seqq.* 1. 2. *seqq.*
- quid si ea possideat emancipati; & Sui, vel coheredes hereditario iure petant. VII. 1061. 3. *seqq.*
- Emendatio minorum propinquis, & discipulis magistris concessa, & quo iure. I. 623. *seq.* 2.
- differt a cura, & cura. I. 624. *seq.* 3.
- Domestica emendationis ius quibus, in quos, & quibus in casibus tribetur. I. 625. *seq.* 4. *seqq.*
- quid eius modus. I. 626. 7.
- Emendatio libelli quid sit. VI. 68. 4. & 841. 1.
- a mutatione quid differat, VI. 68. 4. & N. 3.
- an utrumque facere liceat; & quibus conditionibus. VI. 68. 4. & 841. 1.
- Emendatio libelli an post litem contestationem permittitur, & an ei novo iudicio sit opus. VI. 71. *seq.* 7. & 842. 3. *seq.* VII. 32. *seq.* 17. & 34. 18. *seqq.*
- Emendatio post litem contestatam inducta an, & quodam editionem novam, & damnorum prioris litis restitutionem desideret. VI. 844. 5. VII. 30. 14.
- Emendationi libelli quando non sit locus. VI. 84. N. 9.
- Somma eorum quæ in emendatione libelli exiguntur. VII. 32. 16.
- Emendationi vox quam vim habet. VII. 942. 20.
- Emendationi partes quomodo distinguantur a portionibus hereditatis. VII. 942. 20.
- Emphyteusis græca vox, latine redditus idem est atque cultura, seu implantatio, II. 1248. 3.
- Eius origo, & coniunctio. II. 1247. *seq.* 3. & N. 2.
- nomen an fuerit ante Zenonem usurpatum, II. 1247. N. 4.
- Emphyteusis quid sit; & an tradita definitio ecclesiasticæ emphyteusis quadret. II. 1247. 3. & N. 1.
- in locis incultis & sterilibus olim fere versabatur: hodie potest & in agris fertilibus consistere. II. 1247. N. 2. *seq.*
- Ius emphyteuticum in radio solum recta constituit agri dominus sit, sive Civis sit, sive privatus. II. 1249. *seq.* 8. *seqq.*
- non potest esse in rebus mobilibus. II. 1251. 11. & N. 5.
- an in ædibus consistere possit. II. 1251. 11. & N. 6.
- constituitur testamento. Quare ius relictum ius emphyteuticum recta non transeat in legatarium. II. 1251. *seq.* 13.
- constituitur contractu, in quo scriptura intervenierit, & prædii traditio secuta fuerit. II. 1253. *seq.* 14. 15.
- quid si dominus post initum contractum, fundo nunciam tradito futuro emphyteutæ, eundem alii vendiderit. II. 1253. *seq.* 15. *seqq.*
- Ius emphyteuticum vel est perpetuum, vel ad tempus non modicum. II. 1256. 20.
- quodnam in perpetuum vel ad longum tempus datum intelligatur. II. 1257. *seq.* 22.
- conceditur ab ecclesia ad terram usque generationem. II. 1262. N. 2.
- Contractus emphyteuticus est bonæ fidei. VI. 781. 42.
- a locatione atque emptione differt. II. 1256. *seqq.* 17. & 1258. 23.
- differt a iura consensu. II. 1258. N. 14.
- Emphyteuticarius nominatio in testamentis an legatæ ætatis habet. II. 1252. *seq.* N. 7.
- An fundus ad breve tempus a civitate locatus efficiatur emphyteuticarius. II. 1256. *seq.* 21. & N. 12.
- Emphyteusis commodo credit ius habendum, & possidendum rei; actio in rem utilis, & exceptio. II. 1261. 4.
- ius habendi rem incolumem; ædifici pluvie arcedendi, operis novi nunciatio, damni infecti stipulatio. II. 1262. 5.
- ius utendi fruendi perpetuum, negotiorum in rem actio, interdictum *Uti possidetis*, actio iniuriarum. II. 1262. *seq.* 6.
- ius alienandi, oppugnationis, servitutis imponendi. II. 1263. 7. III. 311. 26.
- ius alienandi olim liberum. Hodie à Iuliano inmutatum in quas personas transferri non possit. II. 1264. 8. *seqq.*
- quibus conditionibus transferatur. II. 1265. 11. *seqq.*
- Quibus in casibus emphyteutem vendere licet ius emphyteuticum. II. 1266. *seq.* 15. & 1275. 25.
- An in donatione, vel permutatione iuris emphyteutici domini coconsensus necessarius requiratur, quemadmodum in venditione. II. 1267. *seq.* 16. *seq.*
- & quid in ecclesiasticæ emphyteusis. II. 1267. N. 7.
- Translatio iuris emphyteutici domini consensum postulat in donatione, & permutatione, vel & in dationem emphyteutem in possessionem. II. 1269. *seqq.* 18. *seq.*
- An dominus si nolit emere, prohibere possit, quominus emphyteuta rusticus nobilis vendat emphyteutem. II. 1265. N. 4.

Dominii consensus necessarius est in meliorationibus emphyteutici fundi vendendis, & transferendis. II. 1271. *seq.* 20 & 1272. 25.

Ad continuationem servitutis, vel oppignorationem agri in emphyteusim dari non est consensus domini necessarius. II. 1272. 20.

Emphyteuta prestare domino iura debet. I. Ne rem deteriorems dum opera faciat. II. 1272. 21.

II. Pensionem statutam. II. 1273. 23.

III. Publicas pensiones, vectigalia, tributa, publicæ viæ refectiones, collationes in aggerum refectione. II. 1273. 24.

— quam in rem apothecam publicam accipere debet domini causa & quilibet. II. 1274. 24.

Quæ sunt domino prodiu remedia, nisi præstentur hæc ab emphyteuta. II. 1274. *seq.* 24.

Dominus fundi emphyteutici tempore est is qui rem dedit in emphyteusim. Quibus in rebus censatur eius dominium. II. 1275. 27.

Emphyteuta non est fundi dominus. II. 1277. 28.

— ius tamen habet dominio proximæ, quod iure dominiolum vocari interpretes. II. 1278. 30.

Qui fundos ad patrimonium Principis pertinetibus beneficio illius acceperunt in emphyteusim, Domini dicuntur, & quare. II. 1278. 29.

Emphyteuta tuto tempore emphyteuticus a domino capelli non potest, dummodo pensionem solvat. II. 1276. 19.

— ea solvitur ab emphyteuta in recognitionem domini. II. 1278. 23. & N. 14.

— quibus in rebus constituit. II. 1272. N. 11.

— an præscribitur triginta, vel quatuordecim annorum intervallum. *ibid.*

— an pro illa dominus habet in prædium emphyteuticario tacitam hypothecam. *ibid.*

Emphyteuta ius amittit, vel ea. continuavit personam, vel conventionem, vel culpa. II. 1279. *seq.* 1. *seq.*

— si frugiferas arbores incidat, vel aliter data opera rem deteriorems faciat, elici potest. II. 1263. 6. & 1281. 5.

— an possit fundi formam mutare, si fructuosior efficiat. II. 1281. N. 2.

— easdem statim iure emphyteutico, si domino iura prestare negligat, vel eorum singula, & quæ. II. 1281. 4. 6.

— ob pensionem non solutam, vel ob apothecam publicorum fructuum non præstatis easdem iure suo, si cessaverit per triennium; nisi tamen aliter convenerit. II. 1281. *seq.* 6. *seq.*

— vel nisi triennio nondum triennio pensionem obtulerit, & domino accipere recusante, obligatur. II. 1281. *seq.* 6.

— quid si pro parte pensionem non solvat, vel quod sibi debetur a domino compensare velit. II. 1282. N. 3.

— quid si unus c pluribus heredibus solvere cesset. *ibid.*

Pod trienni cessationem an nulla sit emphyteuta defensio, quomodo expellatur, conventio par-

tium excepta. II. 1282. *seq.* 8. *seq.* & 1286. 15.

An capulus emphyteutis meliorationes cum re amittat. II. 1283. 9. & N. 5.

An si canonem se fovetaram emphyteuta iurando promiserit, ob omnes anni cessationem sit expellendus. II. 1281. 3.

— an capelli questus, si post cessationem triennii pensionem ab illo dominus acceperit. Et quid ex iure canonico. II. 1284. *seq.* 12. *seq.* & N. 6.

Finis iure domini, vel tempore, ad quod constituta est emphyteusis, statim ius emphyteuticum ipso iure. II. 1287. 16.

— si illud culpa emphyteuta in commissum cadat; nonnullis volente domino amittitur. II. 1288. 17.

— quod ius obtinet, & cum emphyteuta non præstat, quæ in venditione vel translatione iure emphyteutici domino stilum prestare oportet. II. 1288. *seq.* 18.

Emphyteusis in commissum cadit, si emptor verum pretium mentiar, quo dominum ab emptione deterret. II. 1287. N. 8.

— si dicat emphyteuta se vendere, reservato domini consensu. Secus si vendit sub conditione, si domino placeat. II. 1287. N. 8.

— quid si nulla sit emphyteuticus venditio sollemnitate defectu. II. 1287. *seq.* N. 8.

An traditio nondum secuta, cadat in commissum ex sola venditione, ius emphyteuta. II. 1288. N. 8.

Parte fundi alienata, illius iure demorat, non totius fundi cadit emphyteuta. *ibid.*

Non alienationem emphyteuticam decennii patetia renuntiavit dominus censetur. II. 1289. N. 8.

An emphyteutam, qui existerit iure suo, iuvitum dominus vi possit eicere: an cum illa agere debeat, & spectare iudicia sententiam. II. 1289. *seq.* 19.

An si dominus possessionem ingressus vim faciat, quomodo emphyteuta fundo libere utatur, id faciat impare. II. 1290. 20.

Rei in emphyteusim data fructus ad quem spectent, autem dominus ius emphyteuta velit amittit. II. 1287. N. 7.

An emphyteusis, finito tempore, silentio cum emphyteuta, totum domini renovari videatur. II. 1279. N. 1.

Emerit unda dictum; & quo sensu a veteribus usurpatum. III. 760. 3. & N. 2.

Emptio venditio quid sit. III. 760. 3. VIII. 725. 1.

— non duplex, sed unus contractus. VIII. 725. 2.

— & quidem bonæ fidei contractus. VIII. 871. 9.

— distinguitur a venditione, verbis significatione demonstrat. III. 761. *seq.* 4. VIII. 726. 3.

— alterutra quomodo promittitur usurpat pro utraque. III. 762. *seq.* 4. & N. 4. VIII. 726. *seq.* 3. 4.

Emptio a permutatione quid differat. III. 765. *seq.* 7. & N. 10. VIII. 725. 9.

— bonam fidem duobus temporibus in usucapione requirit. I. 1066. *seq.* 41. & N. 4.

- verbi significatione apud veteres nomen contractum consuebat, quo dominium transferretur in alterum. III. 762. N. 4.
- Empio coactus consensus, re, & pretio. III. 763. f. & N. f. VIII. 727. f.
- Res emptoria propria quam sit. III. 763. f. VIII. 726. 6.
- Empio nulla est sine re quam veniat, nisi coatur uita, nisi lectus piscium, vel avium captura. III. 763. f. f. VIII. 727. 7.
- Nulla est emptio sine pretio. III. 764. 6. VIII. 727. 7.
- Empio facta non nummo non valet. III. 764. f. f. 6. & N. 9.
- Empio nulla est, nisi pretium ab initio sit certum, & in pecunia numerata consistat. III. 765. 7. & 766. f. f. 8. VIII. 728. 3. & 757. 1.
- Empio donationis causa contracta nulla est, sed ea est peritior donatio. III. 764. 6. VIII. 757. f. f. 3.
- Empio valet, si quis donationis causa minoris vendat. III. 764. 6.
- Empio nulla est, si pignoris causa fuerit contracta, licet pignus valet. VII. 1375. 1.
- Empio simulata revocatur inofficiosi querela. V. 567. N. 4.
- Valet hanc emptio: *fundus ille mihi emptus esto, quantum emisti, quantum in acta habes*. III. 767. 8.
- item hac: *fundus ille tibi emptus esto, quanti tuis estimaveris*. III. 767. f. f. 9. 10.
- Empio nulla est, cum pretium generaliter alienum est arbitrio permittum. III. 768. 11.
- An conventio, ut res empti sit laeso pretio, sit rata. III. 768. N. 15.
- An emptio sit rata, si pretium collatum sit in arbitrium amicus est cocontractantibus. III. 768. f. f. 12. & N. 16.
- Empio venditio statim perfecta est, ubi de re tradenda, & pretio certo numerando conventi; licet nec res tradita sit, nec penitus numeratum. III. 770. 15. VIII. 767. 1. 2.
- quo casu tamen perfecta non est, si placuerit ut in scriptis conscriberetur. III. 771. 16.
- Empio rei dominium non transfert, si vel pretium non fuerit numeratum, vel non fuerit satisfactum venditori, vel si fides habita non sit emptori de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. f. f.
- quinam inde consequuntur effectus in utroque cocontractantem. I. 743. N. 4. & 744.
- Empio nulla est, si convenerit, vel na res ad emptorem transiret; vel ut non modo res tradatur, sed & et dominium suum accipiens. III. 769. f. f. 13. 14.
- Quibus in rebus parum utrinque consensus requiritur, ut rata sit emptio. VIII. 734. 4.
- Empio cocontractanda vitantur tribus modis. VIII. 735. f. f. f.
- Si cocontractantes in pretio dissentiant; emptio nulla. VIII. 735. 9.
- Empio vi sui metus aut dolo interveniente nulla. VIII. 735. 7. 8.
- vi metus facta an sit ipso iure nulla. VIII. 869. 1. f. f. f. & 871. 6. f. f. f.

- contracta dolo malo an ipso iure valet. VIII. 871. 10.
- contracta dolo malo rescindi quo tempore dicatur. VIII. 872. f. f. f. 19.
- Visitatur emptio, si in corpore, vel in materia, vel in situ error interveniat. VIII. 736. f. f. 10.
- Empio rata, si in nomine, vel in qualitate rei vendita sit erratum. VIII. 737. 11.
- Nulla est emptio mensis argenteum pro solida vendita, quam tamen cooperta cum argento. VIII. 738. 12.
- Empio perfecta dicitur, vel ratione obligationis, vel secuta traditione, vel etiam ratione periculi. III. 803. N. f. f.
- Empio facta sub conditione periculi, postquam exiit conditio; & tunc perinde habetur ac si facta sit pure contracta. III. 803. 8. VIII. 729. f. f. 12.
- Empio olei, vini, tritici, & pignis in singulis mensibus, pondera, & capita est conditionalis; & cuius sit periculum ante res ad mensas appensas, numerantur. IV. 99. f. f. 11. & N. 6.
- nullius momenti est contracta sub impossibili conditione. VIII. 769. 1.
- Empio nulla est, si emendi coactio in voluntatem ementis, aut vendentis aperte conferatur. VIII. 770. 2. & 771. f. f. 4. f. f. f.
- rata tamen hac emptio: *Fundus ille tibi emptus erit decem, cum valueris*. VIII. 772. 6.
- item illa: *Fundus ille tibi emptus est 10. Si me apud illum commendaveris, vel si illud meo nomine scripseris*. VIII. 773. 11.
- item illa: *Seichus tibi emptus est 10. Si terra decem dies tibi placeat*. VIII. 774. 12.
- In re obscura semper id agendum est, ut emptio potius consistat, quam ut pereat. VIII. 776. 14.
- Empio rei nostra non consistit, si re a scientibus sive ab ignorantibus nobis facta sit. VIII. 743. 2. f. f. f. & 744. 10. f. f. f.
- rata nihilominus emptio rei nostra, quam vel possideat ab alio, vel nobis advocari possit, vel ea conditione facta est, si nostra esse dederit. VIII. 744. 10. f. f. f.
- Empio rei, vel statum, vel religiosum, vel publicum valet ab ignorantibus facta. VIII. 744. 13. f. f. f.
- Vide. *Publica res*.
- Empio aliena rei rata; & quo iuris effectus. VII. 5380. 6.
- dummodo tamen facta non sit ab eo, qui sciverit esse alienam. I. 1067. 12.
- Empio, venditio rei futura nulla, sive uterque, si ve solus emptor fortivam esse non ignoret. III. 612. & 613. 31.
- Empio iure perfecta dissolvi non potest, ulterius inuito. VIII. 864. f. f. 3. 6. f. f.
- nisi res vendita sit ea lege, ut certis conditionibus rediret ad venditorem. VIII. 1536. 3.
- Conventio de re venditori restituenda, si emptor pretium reddiderit, an parti emptionis censetur. X. 1219. 2. 1220.

In emptione, cum id quod interest praestandum est, quando duplum estimationis tradenda rei, & quando totum quod interest, praestari oportet. IX. 835. *segg.*

Emptio consensu metuo dissolvi potest, si contrahentes possint se metuo liberare. IV. 903. 12. VIII. 947. 12.

— item dissolvi potest tacito partis utriusque consensu; & hic quibus ea factis arguatur. IV. 904. 15. *segg.* VIII. 941. 2.

Flas emptionis proprius quisnam sit. III. 769. 13. VIII. 723. 11.

Quoniam conuenire oportet, ut dominium transferatur in emptione. VII. 1041. *segg.* 1. *segg.*

— illud flasim transferatur cum quid emptum est a Principe, vel Filio. VII. 1043. 11.

Ad ut transferatur in emptione dominium, necesse sit emptorem in fundi vacam possessionem induci. VII. 1045. 9. *segg.* VIII. 1055. 6. *segg.*

Leet in emptione contrahentibus se mutui decipere, dummodo dolus absit. VIII. 877. 1.

— emptio nihilominus rescinditur, cum per aliquid pars veri pretii est soluta. VIII. 877. *segg.* 3. & 879. 5.

Emptio casus certus in praestatione eius quod interest. IX. 835. *segg.* 1.

Emptio, transiuntque ex ea dominium rebus probari potest, & quomodo. VII. 1044. 15. *segg.*

Emptio rei dominium sola instrumenti detentione non probat, nec possessionem adiuvat, & quare. VII. 1047. 1. 2. & 1049. 4.

Quod ea mea pecunia emotum est ab alio, meum non est, sed eius qui emit, atque emptum accipit. VII. 1058. 3.

— quoniam a superiore definitione excipiatur, *ibid.*

Emptor ab eo qui in solatium accepit, cur distinguatur. IX. 1463. 4.

Emptor praestare debet venditori pretium, & illud facere venditori. III. 807. *segg.* 2. *segg.* & N. 2. VIII. 1013. 2.

— quid si pretium non faciat venditor. III. 810. *segg.* 4. & N. 2.

Re ante pretium tradita, & fide de pretio non habita, teneatur in usuras emptor pro valore fractionum rei venditae. III. 811. N. 3. VIII. 1047. 6.

— praestare debet id de quo nominatim conuenit, prae pretium, sive emptorem & venditorem. VIII. 1014. *segg.* 3.

— item fractiones quas ante venditionem percepit occupavit per occasionem rei venditae. III. 811. 5. VIII. 1015. 5. *segg.*

— item sumptus utiles & necessarios, quos in re vendita ante institutionem venditor fecit. III. 811. *segg.* 6. VIII. 1015. 4.

— item pretii usuras ex mora. VII. 1016. 8. & 1046. *segg.* 4. 5 & 367. 1. & 370. 5.

— vel etiam sine mora, ubi minor XXV. annis rem vendiderit, aut venditori successerit. VIII. 1046. 2. 3.

— quoniam iure pretii usuras praestare cogatur. VIII. 371. *segg.* 6.

— usuras pretii praestare non debet, si vel res tradita non sit, vel pretium oblatum atque oblatum. VIII. 367. *segg.* 1. *segg.*

Emptor domiali qualilitem sibi motam renouare debet opportune venditori praesenti, & petere ut ad agenda causam addit. III. 780. 12. VIII. 1473. *segg.* 7. *segg.*

— absente venditore, vel defensionem fugiente causam agere debet, & defensionibus uti, quas habet, sive ea persona sua, sive venditoris. III. 780. 13. VIII. 1517. 1.

— quomodo pacto cum venditore interpositio, & rei cum venditore iudiciali exceptione uti queat. VIII. 1518. *segg.* 2.

— actione ob euersionem non nititur adversus venditorem, si exceptione aliqua, quae ei et factis suis obstat, remouit sit ab actione. III. 791. 14.

Emptor re accepta solvere pretium non cogitur, ubi imminet euersionis periculum. III. 779. 9. & 811. N. 3. VIII. 1503. 1. 2. & 1504. 5.

— nisi ei factis a venditore offeratur. III. 779. 9. VIII. 1503. *segg.* 3. *segg.*

Emptor re vendita, & non solum sibi tradita, habet actionem ad rem venditam et emptio petendam; re tradita, habet exceptionem ad eam retinendam. VII. 776. 11. VIII. 1053. 1. & 1056. 8.

— dummodo tamen pretium offerat, vel fides illi de pretio sit habita. III. 810. *segg.* 4. & N. 2.

Emptor nititur beneficio L. 2. *Cod. de resciind. vend.* dummodo ipsius casus sit eadem, quae venditoris. Et quando sit eadem. VIII. 892. 48. *segg.*

Emptor duplo plura emenda fraudatus pretium repetit, quod supra lottam pretii estimationem dedit. VIII. 893. 50. 51.

— an possit soppleri quod ad lottam estimationem pretii deest, rebus aliis emptori datis. VIII. 893. 52.

Actionem ex emptio habet emptor euicta re, etiam si nihil conuenierit. X. 1333. 2.

— imo habet, etiam si venditor aperte pronuntiaverit se nolle teneri euictione, si ab alio res euicta, quam a se, heredere suo. X. 1333. 3.

Emptor stipulatus a venditore ut indemnitas praestaretur, an quod soluit creditoris, eventum iudicii metuenti, possit a venditore repetere. IX. 1499. *segg.* 1.

Emptor locational flau non tenetur a venditore fidei. III. 833. *segg.* 19. & N. 8.

— nisi emerit ex lege; vel quid aliud coloni expulsiorem prohibet. III. 834. 20. & N. 9. 2.

Emptori visio in rei viciatione, donec Publiciana superest, non committitur stipulatio, *Rem habere licere*; nec compellit actio ob euictionem. X. 1343. 6.

- Periculum rei venditi pertinet ad emptorem. Quale sit; quomodo inde iuris effectus. VIII. 990. 3. & 991. 4. & 992. 9. & 993. 10. *seqq.*
- ad Emptorem periculis commodum rei venditi. Hoc quibus in rebus consistit. III. 789. 2. & 800. *seqq.* 3. *seqq.* VIII. 993. 15. 16. & 994. 17.
- utrumque ita pertinet ad emptorem, si fuerit emptio venditio perfecta. Et quando talis. VIII. 994. 18. 19. & 995. *seqq.*
- Si pendente emptio conditione, res sit facta deterior sine venditoris culpa: exstante conditione, periculum sit emptoris. VIII. 995. 19. 20. & 996. 21.
- Vide *Venditor*.
- Emptorem querere, & probare quilibet potest suo arbitratu, nisi lex specialiter quasdam personas facere hoc prohibeat. Et quomodo sit. VIII. 779. *seq.* 7. *seqq.*
- Emerere quidam natura prohibetur. VIII. 853. 63. *seq.*
- quidam iure. Horum duo genera. VIII. 853. *seqq.* 64. 65. *seqq.*
- Emerere alienam rem pempto cogitur. VIII. 763. 1. Quare qui partem unius socii emit, etiam cogatur emere alterius partem, quomodo communi dividundo adiacentia est socio venditori, non dicatur iurimus. VIII. 764. 3. *seq.*
- Nao emit invitus heres, qui emere iubetur a testatore. Et quare. VIII. 765. *seq.* 2.
- Emens alteri nihil agit, nisi sequatur traditio, qua dominus alter ille constituitur. VIII. 1084. 4.
- Emens suo nomine, possessione tradita, dominus afficitur, licet in instrumento sit alterius nomen adscriptum. VIII. 1091. 9.
- si tamen se vere emisse quis probet, & scriptum illud esse simulatum. VIII. 1091. 4.
- Si quis aliena pecunia rem emit, actio acquiritur emptori, & secuta traditione dominum; non vero illi, cuius fuit pecunia. VIII. 1088. 3. 5.
- idem iuris, si quis emat aliquid communis pecunia. Et quomodo pecunia domino constituitur. VIII. 1088. 4. & 1089. 7. *seqq.*
- Res empti a marito ex pecunia dotali dotales efficiuntur. VIII. 1090. 8.
- Emptor quando utatur Publiciana. VII. 1024. 18.
- Utiam quis amittat sibi, vel alteri, ex verbis ementis spectandum est, non ex eius affectu. VIII. 1024. 13.
- Quis sibi emere ex verbis intelligatur. VIII. 1024. 13. *seqq.*
- Quod sit sit emptoris in re sibi vendita & tradita, Et quomodo conventionem mutetur. VIII. 1137. *seq.* 7. 8.
- Emptori an prodest personale pactum. V. 1339. N. 11.
- Empti actio ambigua. VIII. 690. 7.
- quomodo sit, & unde dicta. III. 808. 15. VIII. 1056. 8.
- quatenus emptori competat adversus venditorem. VIII. 1056. 9.
- datur emptori, si ex nova causa alia, quam venditionis, dominus sit acquisitor rei, vel titolo hereditatis, vel legati, vel donationis. X. 1342. 7.
- Vide *Actio empti*.
- Emptio hereditatis actiones hereditarias nomine venditoris suscipiendo, cum exceptione taciti pacti liberat. VII. 107. 3.
- an liberet ipsi iact, ex ope exceptionis. VII. 108. 4.
- unde taciti pacti vis estimetur. VII. 108. & 109. 5. 6.
- an Emptio hereditatis actiones pro venditore suscipiens cum liberet, etiam ipse obo sit solvendo. VII. 109. 7. & 110.
- An emptor hereditatis mandata sibi actiones exercens, dominum, cum semper heredem defendere teneatur. V. 254. *seq.* 14. & N. 12.
- teneatur nulli hereditatis petitione, si res aliter a venditore petitori salva esse non possit. V. 628. 32. 33.
- an non aliter teneatur, si res bona sit, si res mala fidei hereditatis emptor. V. 629. 33. 34. & 635. 37.
- an & eius heres nulli hereditatis petitione teneatur dominat. V. 635. 40. & N. 26.
- Ad hereditatis emptorem non tenetur ita accrescendi. II. 475. *seq.* N. 11.
- quid si de eo causam inter contrahentes. II. 475. N. 11.
- Emptor rei hereditaria inofficiosi querelam amittit. V. 504. 8.
- Enallages exempla. II. 1323. 8.
- Enormis enormissima lesio. Vide *Lesio*.
- Enunciatio universalis si quid falsum est, totam enunciationem falsam efficit. VIII. 45. 5.
- Enunciativa verba. Vide *Verba*.
- Episcopus audientia, siue iustitiam probatur iure divino. I. 205. N. * ***
- defensor. I. 205. N. * III. 957. N. * & 961. N. ***.
- Episcopus an pro clerico audiat in criminalibus. V. 178. N. 5.
- non est audas administrator Ecclesie sue, sed tot pluries habet. V. 221. N. 17.
- in rebus Ecclesie sue procurator est in rem suam. *ibid.*
- pro omni causa cautionem praestat. VI. 103. N. 10.
- potest procuratorem dote. V. 221. N. 17.
- an admittatur ad testimonium dicendum interitus. VII. 1141. 5. *seqq.*
- iurat, propolitus Evangelis. X. 799. N. 23.
- an lare cogi, decidendum huius casu, possit. X. 813. 20.
- ad iudicium iuratus testimonii causa non trahitur. X. 826. 6.
- quando sit index audientis. IV. 1331. N. 9.
- iudici ordinario suspecto adiungitur ex iure novissimo. IV. 1394. 8.

— en ex consuetudine easdem propriam etheri indicandum demandare possit. IV. 1040. N. 2.
 Episcopi Viceris. Vide *Vicarius*.
 Episcopi illustres personam, nedom egregia. X. 825. N. 12.
 — habent territorium non temporale, vñgo dioccesim. IV. 1169. N. 4.
 — ab archiepiscopi iurisdictione vindicantur. IV. 1393. *segg.* N. 2.
 Episcoporum constitutiones Praetorum ad illis parces habentur. IV. 1158. N. 55.
 Episcoporum edicta per solibus Ecclesie posita qui corrumperent, quas parces afficiantur. IV. 118. N. 17.
 Episcopis potest assistere laici in criminalibus causis, etiam adversus clericos. V. 8. N. 10.
 Epistola proprie dicta, quod ad absentem mittitur. X. 268. 24. & 269.
 — Ea castio dicta, ubi aliquid in ea cavetur. X. 268. 269.
 Epistola species ultimae voluntatis an pro codicillis habeantur. II. 546. N. 9. & 788. 4. IX. 643. 2.
 Epistola D. Hadriani an prior illa beneficium divisionis deservit: an edicto praetoris confirmationem confirmasset. IV. 562. to. & N. 16.
 Epistola scriptur, & pro antione interposita inter presentes. XI. 413. *segg.* 10. X. 269.
 Epistolam fidem facient adversus scribentem in re dubie. VII. 1276. 13.
 Eques les dñetur. III. 276. 4. & 275. N. 2.
 Equestri dignitate oroni nisi militent, testamentum militare non spondent. II. 325. N. 17.
 Equestris ordinis insignie. Vide *Annulus*.
 Equus venditus tradi debet cum ornamentis, eom quibus productus est. III. 798. 22.
 Equum militarem decere non sicut extra propinaciam. III. 653. N. 7.
 Equi don uni, vel duobus separatim, deus in diem additi an sunt inempti, & existit usus qui pro utroque triginta daret. IV. 921. 11.
 — Vide *Additio in diem*.
 Erro quis d'error. X. 1305. 2.
 Error. Vide *condictio indebiti*, *ignorantia*; *Indebitum*.
 Error an ius faciat. I. 23. N. 1.
 — ab ignorantia quid differat. I. 152. 5.
 — consensum quis impedit, vel assendet. I. 739. *segg.* 3. *segg.* & N. 1. *segg.* III. 479. 7. *segg.* & N. 2. *segg.* & 1087. *segg.* 6. VIII. 1308. 6.
 — domicii transiitione quis impediatur. I. 737. 3. 738. *segg.* & N. 1. *segg.*
 — nemo in dominio rei suae errans vel suum dominium amittit. XI. 549. 8. 550. *segg.*
 — licet probabilis, non astatu alii solventem. IV. 766. 47.
 — vñat instrumentum. V. 1236. *segg.* & N. 22.
 — iurisdictionis prorogationem quia impediatur, & quando ille praesumat. IV. 1191. 8. & N. 11.

— quando sit causa restitutionis in integrum. V. 1099. *segg.* 11. & N. 4.
 Error absolute positus, & sine, addito facti, non iuris intelligitur. III. 1227. *segg.* 8.
 Quid error facti, & iuris. I. 150. *segg.* 4. III. 1130. *segg.* 11. VII. 700. 10. 11.
 Error perperam iuris errori facti comparatur. XI. 298. N. 3.
 Error facti, non iuris prodest ad indebiti repetitionem. III. 1125. *segg.* 5. *segg.*
 Error iuris minoribus, feminis, militibus, rusticis non nocet. Et en a quo singulis prodest in damno, vel lucro. I. 178. 4. *segg.* III. 1130. 10.
 — in damnis amittendis rei nulli nocet extra delictum. I. 178. 7. *segg.*
 Error in praesens heredis institutionem vñat. II. 204. 11. *segg.*
 — item in conjunctione frangulis. II. 204. 13.
 Error in corpore five legatum rei, five legatarii, & in homine consanguinitate officit legatum. II. 713. 5. *segg.*
 Error in propria nomine legato officit: secus in appellativo. II. 714. *segg.* 14. *segg.* & N. 1. *segg.*
 Error in consanguinitate legatarii nocet legato. II. 713. 7.
 Error in rei dominio quando nocet legato. II. 715. *segg.* 16.
 Error in causa an vñat promissionem. XI. 666. 9.
 Error in materia, non in corpore promissae rei interveniens emptionem vñat, sed non stipulationem. Et quare. III. 479. *segg.* 3. & N. 3. XI. 669. *segg.* 4.
 Error in nomina proprio personam, vel rei de qua agitur, non nocet, si elidit de re consistit, vel de persona. III. 480. 9. XI. 669. 2.
 Qui status sui ignarus pecunias ex parte suas credidit, nec pro parte sue eas eleuat: nisi de errore, & de iure suo edemonstret, vñat esse credidit. X. 554. *segg.*
 Qui alii solvit per errorem, sciens eum quo contraxit, nonnulli senatu domini rationabilione liberatus. IV. 768. 44.
 An quod quis alii per errorem solvit, condici possit statim; vel tunc demum cum fuerit negatus rationabilio. IV. 768. 45. *segg.*
 — Vide *Indebitum solutio*.
 Evangelicorum testis in iuramento quorsum adhibetur. X. 799. N. 23.
 — Vide *Iniurandum*.
 Evictionis diplomae ad quos pertinebat. VI. 29. N. 21.
 Evincere, evictio quid. III. 778. *segg.* 8. IX. 1447. *segg.* 2. X. 1339. 1.
 Evictio praestari debet emptori, evicta re; eijam de eo nihil sperie convenit. IX. 1446. 1. X. 1333. 2.
 Evictio non praestatur emptori scienti vendi rem alienam, vel pignori obligatam. III. 783. IX. 1466. 2. X. 1335. *segg.* 6. & 1338. 13.

- emptori praestatur, si de eo convenerit, etiam scienti rem alienam, vel obligatam. IX. 1467. 3. & 1515. 2.
- Quando scienti praestetur evictio, & paciscenti dupli-
tem reddatur solus vel pretium. IX. 1515. *seq.* 2.
- Qui rem alienam ignaro vendidit ignarus, & pactus est se quod praestaret evictionem: an evicta re saltem pretium reddere teneatur. IX. 1468. *seqq.* 5. X. 1334. *seq.* 3. *seqq.* & 1338. 14.
- ob Evictionem scilicet tribus rebus continetur. I. Ut res emptori sit ablata. III. 779. 8. *seq.* IX. 1449. *seq.* 5. X. 1339. *seq.* 2.
- II. Ut res ablata sit scientia iudicis, qua pronun-
tians rem venditam pretiori esse, vel illi obli-
gatam. III. 779. 10. IX. 1448. 3. X. 1339. *seq.* 2.
- III. Ut res auferatur iure petitoris, vel quia res
eius fuerit, vel illi obligata pignori. III. 779. *seq.*
11. IX. 1471. 1. X. 1347. *seq.* 1. *seq.*
- Cessat ob evictionem actio quocunque modo fiat,
si res emptori non auferatur, etiam si illi de pro-
prietate mota fuerit, & condemnatio iudicis se-
cunda. III. 339. 9. IX. 1457. 2. X. 1340. *seqq.*
3. *seq.* & 1342. 7.
- cessat, si vel aliena vis, sine iudicio rem au-
ferat emptori, vel emptoris ipsius voluntas. Et
quomodo utrumque. III. 779. 10. X. 1341. *seqq.* 1.
- cessat, si etiam evictioni dederint emptori-
is culpa, scilicet iniuria, vel publicatio rei ven-
ditae. III. 780. 11. IX. 1471. 1. *seq.* X. 1346. *seq.* 3. & 1350. 13.
- Quot modis culpa imputari queat emptori: ut meli-
us sit illi evicta rei nomine actio. III. 780. *seq.*
11. *seqq.* IX. 1472. *seq.* 3. *seqq.* X. 1347. *seqq.*
4. *seqq.*
- Qui motam sibi item non denegat ventitori,
actionem non habet evictionis nomine. Cui &
quando denegari debeat. III. 780. 12. IX. 1473. *seqq.* 7. *seqq.* X. 1348. *seqq.* 5. *seqq.*
- Vide *Emptor, Venditor.*
- Quomodo iudicis iniuria actionem quam ob evictio-
nem datur, inhibet emptori. III. 781. 15. IX. 1477. *seq.* 17. *seq.* X. 1350. *seq.* 13. *seqq.*
- Adversus quos emptor culpa videtur, vel iudicis ini-
uria, actionem habet evictionis nomine. IX. 1481. *seq.* 1. *seqq.* & 1485. *seq.* 7. X. 1351. *seq.*
16.
- Quomodo fundi venditi publicatione denegatur ob
evictionem actio. III. 781. *seq.* 16.
- Parce rei evicta, datur actio ob evictionem; prae-
terquam in hominem vendito. III. 782. 17. X. 1353. *seqq.* 1. *seq.*
- Evictio singularium rerum sive quae in hereditate
sunt, sive quae in peculio, grege, vel armen-
to, non praestatur; etiam si hoc modo fiat omnes
evictae. IX. 1455. *seqq.* & 1456. X. 1360. 12.
- nisi tamen convenerit ut evictio singularium re-
rum praestaretur. IX. 1454. 5. *seq.*

- Inelegantibus domos vel aedibus paribus evictis, pra-
estatur evictio: non ita singulis cameris, vel ta-
bulis evictis. X. 1355. *seq.* 4. & 1362. 15. *seq.*
- Evictio eo quod accessit emotionali, auxilium parit,
pecorum scilicet, fructus rei venditae, actio est ob
evictionem. III. 782. 17. X. 1356. *seq.* 5. 6.
- praestatur item, evictio usufructu. III. 782. 17.
X. 1357. 7.
- Servituta praediorum nomine non praestatur evictio,
nisi fundus iadibus sit, seu ibi, vel cui optimus
matrimonique esset. X. 1358. 8. *seqq.*
- Evicta re donata, quod esset aliena, non praestatur
evictio; nisi de eo caverit per stipulationem do-
nator. IX. 1453. 1. & 1455. 4. X. 1364. 7.
- quid si evictionem sibi praestari pactus sit do-
nator. IX. 1455. *seqq.* 4. *seqq.*
- Evicta re in solutum data, vel permutata, compe-
tit actio nulli ea empto: sed & vetus actio tradi-
tione manet, & quare. IX. 1461. *seqq.* 1. *seqq.*
& 1463. *seq.* 5.
- Si iudex reus emptor sit, vel missum captus, ubi
quid ex his sit evictum: non praestatur evictio.
III. 783. 21.
- de Evictione non tenetur qui rem vendidit, non
ut suam, sed ut vestigalem, superficiariam, vel
pignoris iure sibi obligatam. III. 783. 20.
- Finibus suorum certis demonstratis, si quid ex his
evincitur: an & quando praestanda sit evictio.
IX. 1479. *seq.* 1.
- Evicta pignoris dilatare et causa indicat, te-
netur de evictione debitor, non magistratus, non
apparitores, non creditor. IX. 1483. *seq.* 1. X.
1365. 10.
- In lite Evictionis, re secundum emptorem iudicata,
nulla de de summis si quidem lite actio est em-
ptori adversus venditorem. IX. 1491. *seq.* 1.
- Prescriptione temporis emptori semel quaesita, ven-
ditor liberatur omni periculo evictionis. IX.
1493. *seq.* 1.
- Actio ob evictionem nulla prescriptione temporis
quamvis longissimi evictionem praecedenti etia-
dicit. IX. 1497. *seq.* 1.
- Quomodo emptor die possessionis actionem ob evic-
tionem amittit. IX. 1498. *seqq.* 2.
- Actio evictionis nomi & duplex: ex Empto, & Sti-
pulatione duplex. IX. 1506. 2. X. 1361. *seq.* 1.
- Evicta re competit actio ea empto, non ad pre-
tium damnata recipiendam; sed ad id quod em-
ptoris interest rem non esse evictam. IX. 1507. *seq.* 3. *seqq.* X. 1363. 2. *seq.* III. 782. *seq.* 18.
- Quanti inter sit rem non fuisse evictam, spectandum
eo tempore quo res evincitur, non quo vendi-
ta est. IX. 1508. 6.
- Sumptus in evictam rem factos consequi non aliter
potest emptor a venditore, quam si eos a domi-
no qui rem evincit, servare non poterit, & tu
ipsa meliorem rem fecerit. IX. 1507. 5. & 1497.
1. & 1499. *seq.* 3.
- Actio ob evictionem cui competit, & adversus
quem. IX. 1506. 3. X. 1363. 4. & 1364. 8.

- an usari competat, evicto fundo, quem a se emptum dederat in dotem. X. 1364. §. seg. & 1365. §. 10.
- an patri, evicto fundo, quem filie dotis nomine dederat. X. 1364. 6.
- An cum heres ex parte solvitur venditū universa pretia, & coheredes pretium acciperent: hi ob evictā prae sita tenebatur. X. 1364. §. 9.
- Evicta te competit emptori actio et stipulatione duplae, cum haec sit interposita, adversus venditorem eiusque heredes. IX. 1508. 7.
- ea persequitur vel pretii duplam, ubi certum dictum sit, vel rei aestimationem. Et ex quo tempore res aestimatur. IX. 1509. §. 8. §. seg. X. 1366. §. 12. §. seg.
- An cum evicta sit, agere licet ex emptio, agat quis utiliter et stipulatione simple; & quomodo. IX. 1510. §. 11. X. 1367. §. 16. §. seg.
- Vide *Stipulatio simple, et dupla*.
- Fundi parte evicta pro indiviso, nihil amplius evictiois nomine postulandum, quam quod evictum est ex eo, quod fuerat satis venditum. X. 1369. §. 17. §. seg.
- Si totus fundus quem finem antea demittebat, evincatur: fundi integri, qualis in venditione fuerat, praestatur evictio. X. 1373. 21.
- Fundi venditi, & deinde acti per alienationem parte pro indiviso evicti: fundi tantum venditi, non evicti praestatur evictio. X. 1373. §. 23.
- quid si venditus fundus ex una parte demittatur, ex parte altere aequaliter auctus evincatur ex parte pro indiviso. X. 1374. 24. 1375. §. seg.
- Fundi venditi publicatio ante traditionem secuta non obligat evictiois nomine venditorem. III. 781. 16.
- Vide *Publicatio*.
- Qui fundum promittit, etiam donationis causa, cavere debet stipulanti de evictione. XI. 1561. 1562. 2.
- Qui promittit stipulanti, *fundum sibi dari, vel Titio*, fundo hinc tradito, non liberatur, nisi caveat praeter Titium de evictione. XI. 1562. 1563. 3.
- sola tamen traditione Titio facta, liberatur a stipulatore, cum hic Titium interposuit et sole donationis causa. XI. 1564. 3.
- Donator non obligatur de evictione donatario, etiam si remunerandi animo donaverit. XI. 1564. 4.
- An, & quando tenetur evictione, qui singulorum venditū, non celata eius conditione. X. 1336. 7. §. seg. & 1337. 10.
- Erethici qui. II. 33. N. 15.
- eorum duo genera alienari vetita; & quomodo. II. 1229. 35. VIII. 851. 50.
- conditione ritus. V. 90. 9.
- facti ex barbaris, & apud barbaros impune vendi possunt. VIII. 852. 52.
- an possint condere testamentum. II. 33. §. seg. N. 15. VIII. 1353. 1.
- Vide *Castrasi*.

- Essitores dicti, qui a Fisco praefecti sunt tribus, alique praestantibus publicis exigendis. III. 935. 4.
- quodnam sit illorum officium, cum tributa non persolvunt. VIII. 935. 5.
- quanto cavent se pecunias a collatoribus acceptas, tenentur hanc confessioni suae; nec habent actionem non numerata pecunia. VIII. 1259. 3.
- An etiam ab essitore tributorum & publicarum fundationum emissā, quemadmodum essatori, ita etiam fisco nocere. VIII. 120. 4.
- Examinatio testium. Vide *Testis*.
- Exactorum militum qualis. V. 125. 22. & N. 16.
- reus & verbalis. Prior cum ignominia. V. 125. N. 16.
- II Exceptio regulae quid sit. III. 1139. 7. 1140.
- III. Exceptio actioni contraria & unde dicitur; & cui appellata conditio. V. 1279. §. seg. 3. & N. 4. §. seg. & 1286. §. seg. 4. & N. 10. §. seg. VI. 202. §. seg. 4. IX. 1230. §. seg. 3. §. seg. & 1231. §. seg. 15.
- diffini nominis duntaxat a praescriptione, & cum illa promittitur oscuratur. V. 1289. §. seg. 5. §. seg. & N. 13. §. seg. VI. 204. 4. VIII. 1235. §. seg. 15. §. seg. IX. 1235. 15.
- minor aequitate. V. 1283. §. seg. 3. & N. 8.
- quomodo sit iuris naturalis. V. 1283. N. 8.
- generaliter pacisci nemo potest, ut quia ex utroque. V. 1283. N. 8.
- Omnis exceptio actioni opposita quam excludit, opposita, obicit, obitare agent dicitur. V. 1285. 3.
- eius distinctio & diversitas exceptionibus recte convenit, & item declinatoriis. V. 1285. N. 9.
- Omnem in universum exceptionem Princeps, vel les municipalis admittere non possunt. V. 1283. §. seg. N. 8.
- omnem generatim adimens les municipale, singulis duntaxat exceptiones excludit. V. 1284. N. 8.
- si tamen les municipalis omnem exceptionem, aliquibus nominatim exceptis relictis: alias quocumque etiam similes excludit. V. 1284. N. 8.
- Per Exceptionem non in re ipso liberatur rem, sed facto suo. V. 1286. 3.
- Vide *Liberatio*.
- Exceptio dominii quid sit, & cui competat. I. 1200. 7.
- obicit nequit in possessore recedente, nec recuperanda. II. 1201. 6. §. seg. & N. 1. IV. 1283. N. 22.
- admittit tamen facit de spoliis ante omnia restituatur. IV. 1281. N. 21.
- Exceptio doli mali cui, adversus quem competit, qua de re, & quorsum. IV. 1363. 1.
- Vide *Dolus*.
- Exceptio iuriorandi quid sit, & quibus iuris regulis comprehendatur. IV. 1335. §. seg. 16.
- Vide *Interdum*.
- Exceptio rei indicatae quorsum prodita; cui, adversus quem competit, & quam ob rem. IV. 1337. §. seg. 1. §. seg.
- Vide *Inducta rei exceptio*.

- Exceptio pecti conventi quid sit; cui competat; per quos acquiritur; quando ad heredem transit; & adversus quem datur. IV. 1319. *segg.* 1. *segg.* & 1327. *segg.* 7. *segg.*
- Exceptio, quod metus causa, cui competat, & adversus quem. V. 1317. 11. & 1369. 7. & N. 9.
- Exceptio S. C. Macedoniani quibus competat; & quædam. III. 679. *segg.* 8. *segg.* & 683. *segg.* 11.
- obici potest, etiam post rem iudicatam. III. 685. *segg.* 12.
- est perpetua. III. 683. 11. & 684. *segg.*
- non potest illi renuntiare. Et quare. III. 685. 12. & 685. N. 3.
- Vide *Sen. C. Macedonianum*.
- Exceptio S. C. Velleiani quibus competat. III. 733. *segg.* 1. *segg.* & 739. 1. *segg.*
- Vide *Sen. C. Velleianum*.
- Exceptio erroris quid; & cui competat. V. 1317. 11. IX. 740. 4.
- Exceptio non numerata pecunia quæ; cui, & adversus quem competat; & quædam. III. 1362. *segg.* 14. *segg.* & N. 6. VIII. 199. 8. *segg.* & 245. *segg.* 2. *segg.*
- Vide *Non numerata pecunia exceptio*.
- Exceptio præscriptiōis quætoplex. V. 1299. *segg.* 9. *segg.*
- Exceptio mortis quæ. V. 1415. *segg.* 2. & N. 4. *segg.*
- ad heredem non porrigitur. V. 1426. *segg.* 7.
- Exceptio procuratoria quætoplex. V. 1420. *segg.* 4.
- iudicio litis opponenda; semel omiſſa post litem contestatam repeti non potest. V. 203. 17. & 259. 19. & 276. 33.
- omiſſa in primo iudicio repeti non potest in iudicio appellatiōis. V. 204. N. 19.
- post litis contestatiōem esta, vel prius ignorata admittitur, etiam post litem contestatam. V. 204. N. 19. & 275. N. 30.
- an si non obiecte sit minori, valet iudicii processus. V. 204. N. 20.
- Exceptio falsi procuratoris opponi potest, etiam in executione iudicii; & quare. V. 209. N. 6. & 210.
- sed opposita post litis contestatiōem est ab ex-cipiente prohibenda. V. 211. N. 7.
- Exceptio fori, seu præscriptio duplex, incompetentiæ, & recusatiōis. V. 1421. *segg.* 4. & N. 16.
- opponi debet ante litem contestatam. IV. 1189. 6.
- & quidem ante alios omnes dilatoriæ excep-tiones. V. 1427. N. 25.
- quando, & post sententiā, imo & post tres conformes opponi queat. IV. 1343. N. 2.
- Vid. *Forum*.
- Valent actus iudicii, ubi reus exceptione incompetentiæ obiecte, & a iudice tertia sententiā acquie-vit. IV. 1344. 2.
- Exceptio scripturæ ad præscriptiōem fori, & simi-lis revocatur. VI. 254. 1.
- opponi tamen potest, etiam post litem conte-statam. VI. 25. N. 6.
- Exceptio solutiōis differendæ causa quæ sit, & on-de nascatur. VII. 1071. 11.
- in litem contestandā opponi debet, non potest. VII. 1071. 12. 13. 14.
- hanc rem probare non cogitur, priusquam actor de intensione sua doceat. VII. 1071. 16. & 1073. 18. & 1074. 19.
- An sit vera exceptio solutiōis allegatio. V. 1280. & 1281. N. 4.
- Exceptio dividendæ obligatiōis inter fideiussores co-peremptorie sit, an dilatoriæ; & quo tempore oppo-nenda. IV. 563. 10. & N. 19. IX. 1331. *segg.* 3. & 4.
- Acta reorum dicuntur exceptiones. V. 1279. N. 3.
- Exceptiones alim sunt iuris, siue actiōis; etiam sunt falsi, siue intensionis. An constet vulgaris hæc divisiō. V. 1379. *segg.* N. 4. IX. 1230. 7.
- quædam peremptoriæ sunt, quæ & perpetuo dicuntur, & quo sensu quædam dilatoriæ, quæ & temporales dicuntur. V. 1295. *segg.* 2. & 1309. N. 14. IX. 1232. 12.
- anomaliæ, mixtæ, dubiæ, quasi peremptoriæ ad vere peremptoriæ, vel dilatoriæ revocandæ. V. 1295. N. 1.
- alim sunt civiles, eæ prætoriæ; alim nomina-tæ, vel innominatæ. V. 1296. N. 1.
- iustæ, vel iniquæ, emergentiæ, incidentes sunt ab interpretibus exceptiōis, & l. Causa ignota. V. 1296. N. 2.
- perindivisiiles quæ. V. 1281. N. 4.
- Exceptiones quæ causæ competunt, & in rem di-cuntur, quæ sunt. V. 1312. *segg.* 3. 4. *segg.*
- quæ coherent personæ, & in personam sunt; quædam sunt. V. 1415. 3. & 1426. *segg.* 7.
- mixtæ quæ sunt. V. 1313. 4. & N. 1. & 1253. N. 8.
- Exceptiones peremptoriæ in duo generâ dividuntur; & quomodo distinguantur ex certis & conditioni-bus iure causis. V. 1296. *segg.* 3. *segg.* IX. 1232. *segg.* 13. *segg.*
- Exceptiones siue præscriptiōes temporis vultu, prout tempora sunt actiōibus præstunt; & quæ. V. 1299. *segg.* 10. *segg.*
- Vide *Præscriptiōes temporales*.
- Exceptiones peremptoriæ etiam simplices; alim liti bus, quæ & dictæ privilegiatæ. V. 1296. N. 2.
- Exceptiones liti bus an tres donantur: en places; & quæ. V. 1402. *segg.* N. 8.
- Exceptiones peremptoriæ actiōem & obligatiōem sic excludunt, ut perimant. V. 1304. *segg.* 20.
- actiōem & obligatiōem perpetuo perimunt, etiam si nam ex ea creset, ex qua si actio aliqua neta sit, est temporalis; quare. V. 1308. *segg.* 24. & 1307. *segg.* N. 13. IX. 1243. 1.
- Exceptiones peremptoriæ competunt heredibus, si-gulariter rerum successibus, fideiussoribus; & aliis accessioni bus. V. 1313. *segg.* 5. *segg.*
- item

— item competant adversus heredes & alios successores. V. 1315. *seq.* 9.

Exceptiones peremptoriae, metus, doli, erroris, non numerata pecunia, S. C. Macedoniam, Velleiani, quibus & adversus quos principaliter, & quibus de rebus competant. V. 1316. *seq.* 10. 11.

Exceptiones peremptoriae pacti conventi, litihiandi, rei iudicatae, doli postea fecuti quid proprii iuris habentes quoad principales personas, & res eorum proprias, quibus, & adversus quis competant. V. 1318. 13. *seq.* & 1319. *seq.* 1. *seq.* & 1337. *seq.* 4. *seq.* & 1363. *seq.* 1. *seq.*

— Vide *Singula suis locis*.

Pinas & diversae exceptiones quando reo competant de eadem re; omnibus experiri reus potest. V. 1394. *seq.* 2. & 1393. N. 1.

— Item diverso tempore atque iudicio oblii reo possunt. V. 1398. N. 3.

— contraria licet reo sine alteratione coniungere, dummodo haec in fido sibi convenient; nec fidem sibi invicem derogant; & quomodo. V. 1394. *seq.* N. 1.

— contraria omnino adversi nunquam debent, sive eodem vel diverso tempore; sive conclusa, vel dissonda, vel soluta oratione profertur. V. 1396. N. 1.

Exceptiones peremptoriae litihi contestati occurrunt non est in bonae fidei iudiciis: sed eas obliere quoadcumque factis est ante rem iudicatum. V. 1398. *seq.* 3. & N. 5. IX. 1252. 10.

— eas inesse bonae fidei iudiciis quam sententiam habent. V. 1398. *seq.* 3. VI. 206. *seq.* 6.

— an ex initio contestati oportet in strictis iudiciis. V. 1399. *seq.* 4. *seq.* & N. 6. *seq.* VI. 204. *seq.* 5. *seq.* VII. 1077. *seq.* 21. *seq.* IX. 1248. *seq.* 6. *seq.*

— initio si contestata fuerint in strictis iudiciis, opponi quoadcumque & discrepant possunt ante rem iudicatum. V. 1404. *seq.* 6.

Post acceptum iudicium termini reo statuuntur penes alios ad omnes exceptiones opponendas. V. 1401. N. 7.

Exceptiones peremptoriae litihi contestationem impediunt, cum ea opponatur in vim distoriarum. V. 1401. N. 8.

— aliter ea non impediunt litihi contestationem, nisi vel novitia sint, vel plane liquida, vel litihi finita, vel peremptoriae sint intentionis. V. 1402. *seq.* N. 8.

Exceptiones peremptoriae litihi finita tres litihi contestationem retardant, etiam si per totam pleniorum discussionem caligant; & quae sint. V. 1402. *seq.* N. 8.

Exceptiones litihi finita, in vim distoriarum oppositae discrepant debent, antequam iudex procedat ad ulteriora. ois alioquin indaginem requirant. V. 1403. N. 8.

Exceptiones alioquin distinctionis quae. V. 1403. *seq.* N. 8.

— quando peremptoriae in vim distoriarum opponi queant; & quomodo. V. 1404. N. 8.

— an sint oppositae in vim distoriarum; an vero ut peremptoriae, unde disceptari queant. Et quae ea sint quae opponendi modo litihi efficacia consequantur. V. 1404. *seq.* N. 8.

Exceptiones post sententiam non admittuntur, etiam si alias, ubi legitima offerantur probatio, audiantur. V. 1410. N. 10.

— non oppositae ante rem iudicatum in executione oblii sequuntur. V. 1405. 6. & N. 9.

— a militibus tamen armata militum opponi potest in executione, sive peremptoriae sint, sive distoriarum, & quatenus non amem declarationis fore, & procuratorum. V. 1405. *seq.* N. 10.

— opponi postulat ab omnibus post rem iudicatum, quae post iudicatum non, & post conclusionem eam. V. 1407. N. 10.

— item quae iudicatum non impugnant, etiam si ante aut; sed executionem, & vires sententiae inhibent, aut sententiam moderantur, non infirmant. V. 1407. *seq.* N. 10.

Post sententiam oblii quoniam exceptiones vni-genae dicuntur, solutiois, novationis, compensationis, si ante sententiam non fuerint electae. V. 1407. N. 10.

— exceptiones usufructu compendiosae, circumventionis, proscriptiois, S. C. Macedoniam, & Velleiani. V. 1408. N. 10. & 1436. *seq.* 7. & 1410. N. 11.

— exceptiones competentiae, inventarii, collationis a coherede facienda, cedentium aditionem, & exceptio ad sumptus in rem facti. V. 1408. *seq.* N. 10.

— exceptiones pacti non soluti, meriti non traditi, impletionis tandem ex parte agentis non secuta. V. 1409. N. 10.

An & post sententiam oblii queat, & quatenus exceptio ordinis, quando principalis servanda uno esse cum ea post sententiam. V. 1409. N. 10.

Post sententiam opponuntur exceptiones, quae sententiam nullitatis arguunt. V. 1409. *seq.* N. 10. IV. 1341. N. 2.

Quas conditiones requirant superiores exceptiones, ut nocili queant post sententiam. V. 1410. N. 10.

Exceptiones peremptoriae quo tempore probari debeant. V. 1401. N. 1. IX. 1247. *seq.* 4.

Exceptiones distoriarum quae, & unde dicuntur. V. 1413. 1. VII. 1069. 1.

— eorum genera duo; & quae. V. 1414. *seq.* 2. *seq.* VII. 1069. 2.

— vulgaris alia divisa. V. 1413. *seq.* N. 2. IX. 1233. 13.

— iudicii decretandi causa comparata, vulgo iudicii declarationis quae sint; & unde sumantur. V. 1419. *seq.* 4. & 1420. N. 13. *seq.* VII. 1069. 3. *seq.* 1070. 6. *seq.*

— procuratorum quae. V. 1421. 4. & N. 15. & 203. 17.

- adversus solidi petitionem comparum cur dilatorie appellentur. V. 1423. f. & N. 20.
- dilatorum, quæ causam potius coherant, quam personam, quæ sit. V. 1421. *seq.* N. 17.
- dictæ per obreptionem & subreptionem quæ. V. 1421. N. 17. & 1422.
- Quandio actionem excludant dilatorie exceptiones. Quæ singularum tempora. V. 1424. *seq.* 6. & 1308. N. 13.
- dilatorie quibus competant, & adversus quos V. 1425. 7.
- ante litem contestatam, vel in ipsa litem contestatione opponi debent. V. 1428. 8. & 1427. N. 25. VII. 1071. 12.
- ad disceptari debeant atque decidi ante litem contestatam. V. 1430. 8. & 1429. N. 26.
- quando post litem contestatam, modo ante rem iudicatam oblici queant. V. 1431. 9. & N. 28.
- quænam opponi queant etiam post rem iudicatam. V. 1431. 10. & N. 29.
- quo tempore probanda sint, quomodo, & a quo. V. 1430. 8. VII. 1072. 15. *seqq.*
- certo ordine & gradum opponenda. V. 1429. N. 23.
- opponi possunt in eliminati causa a procuratore. V. 150. N. 5.
- reiectæ videntur, si post eas obiecta inbeant inter litem contestatam. V. 1427. N. 25.
- litem reiectæ videntur, cum lites ad ulteriora processit, non adiecta ei una, *salvo iure exceptionis.* V. 1427. N. 25.
- quas ex dilatoriis Princeps reicere possit. V. 1428. N. 25.
- quas lites arbitri insuper habere queat. *Ibid.*
- possit terminus statui ad eas opponendas. *Ibid.*
- Exceptionum formalium substantia. Earum exempla. V. 1410. *seqq.* 8. *seq.* & 1412. N. 13.
- Exceptiones hodie nuda facti variatione proponuntur: & an viva voce proponi possint. V. 1410. *seq.* 12.
- Exceptio certarum specierum omnium capressarum firmat regulam in aliis omnibus non exceptis. VI. 824. 10. VII. 1182. *seq.* 8.
- Cui damus actionem, eidem multo magis exceptionem competere dicimus. V. 1314. 6. & 1283. N. 8.
- si tamen utraque ad idem tendat, eisdemque rei causa sit prodiva. V. 1313. N. 3.
- Excommunicatio an sit iussu metus causa. IV. 362. N. 9.
- nonnulli ea causa famosa, vel contumacia irrogat iussuriam. V. 134. N. 19.
- Excommunicationis exceptio generali Franciæ consuetudine relictæ in foro politico. IV. 1065. N. 9.
- Excommunicatus habet utramque testamenti satisfactionem. II. 34. N. 18.
- potest uti compensatione, potest accipere, atque se defendere. IV. 841. N. 6.
- non potest agere, nec agentem reconvenire, nec uti remedio diffamatoris. IV. 1063. N. 9.
- non potest intervenire in iura pro alio. V. 192. N. 2.
- omnia eius sententia ipso iure nulla, etiam si alias sit ordinarius. IV. 1378. N. 18.
- an, etiam toto iudicii tempore non sit habitus pro excommunicato. IV. 1378. N. 18.
- citatur remedio appellationis. VI. 413. N. 8.
- Excoisiles qui. X. 828. 6. & N. 16.
- habentur inter egregios, eorumque privilegia & immunitate donantur cum ipsi, tam uxores & liberi. X. 828. 6.
- Excusatio iurorum & casorum quotoplet: ex quaque causarum generibus nascitur. I. 481. *seqq.* 4. *seqq.* & 601. *seqq.* 2. *seqq.*
- illustrat a tutela & cura iure delata. I. 481. 1. 2. & 601. 1.
- quibus et casus non admittitur. I. 499. 47.
- Iuxta excusatio apud magistratum legitimo modo, loco & tempore proponenda. I. 500. 49.
- proponenda apud adia & pro tribunali cognoscenda. I. 502. 53.
- Vide *Tutor, Tutela, Cura, Curator.*
- Excusationes iudicum quæ. VI. 279. *seqq.* 3. & N. 3.
- Excusationis beneficium. Vide *Beneficium excusationis.*
- Excusio honorum quomodo fiat, & quorsum. X. 606. 8.
- semper preiice debet Paulianam. VI. 185. *seq.* 13. & N. 20.
- Excusio quinam habeatur. X. 606. 8.
- Executio quæ creditur tribuatur, eadem cessionario parva. IV. 461. N. 11.
- item syngrapha possessori ex usu iudiciorum. III. 577. N. 3.
- Executio legatorum. II. 1033. *seqq.* 1. *seqq.*
- an parva. II. 1150. N. 6.
- Executio electionis. VI. 27. N. 19.
- Executio sententiæ. XI. 227. *seqq.* 1. *seqq.* N. 4. *seqq.*
- in alieno territorio. XI. 228. 3. & N. 3.
- quot modis petatur. XI. 175. N. 1.
- a procuratore an recte petatur. V. 341. N. 5.
- parti victrici non committenda. XI. 173. 1. & N. 1.
- an impediatur pignoris obitu. XI. 149. 1. & 151. *seq.* 4. & N. 1. *seq.*
- an & quando fiat, cum est in integrum restituito petita. V. 1245. *seq.* N. 4.
- quomodo suspenditur querela nullitatis. XI. 158. 4. & N. 2.
- contra quos non fiat in solidum. XI. 255. *seqq.* 1. *seqq.*
- fere perbetur sine vi. V. 877. N. 7.
- scriba profanus recte sit. VI. 365. N. 27.
- sed non ita facris. VI. 260. N. 20.
- Executio militaris quæ sit a magistrato, probata legibus. Et quando facienda. V. 879. 8. & 877. N. 7.

Exc-

Executio rei iudicata a quo scienda; & quibus rebus perficiatur. XI. 213. *sepp.* & 248. 2.
 Executionis ordo. XI. 231. *sepp.* N. 8. *sepp.*
 — perversi nequit. XI. 232. *sepp.* 11. *sepp.* & N. 12.
 — *Vide Indicata rei Executio.*
 Executio quae exceptiones modum statuant. V. 1408. *sepp.* N. 10.
 — quae illam inhibeant. V. 1406. *sepp.* 7. & 1405. *sepp.* N. 10.
 Executionem non inhibet monasteria praescriptio. V. 1418. N. 10.
 — *vide Exceptio, Praescriptio.*
 Ab Executione appellare an liceat. VI. 420. *sepp.* 18. & N. 25. & 230. 6.
 Cuius sit executio in appellatione, obi prior sententia confirmatur. VI. 465. 4. & N. 3.
 — quid si infirmus. VI. 465. 5. & 467. N. 8.
 — quid, cum appellatio defecta. V. 460. 9. & N. 7.
 Executio obligationis quibus in rebus consistat. XI. 1376. 2.
 Adversus executores quando sit actio negotiorum gestorum. III. 135. 9. & N. 10.
 Executores testamentorum. II. 1001. N. 2.
 — illa tantum debita solvere debent, quae habent executionem. IV. 746. N. 3.
 Causa executiva. XI. 243. 4. & N. 30.
 — illis non obstat exceptio litis pendens, quominus actori variare liceat. IV. 1301. N. 7.
 — nec reconventio locum habet in illis. IV. 1312. N. 21.
 An post ordinariam viam iudicariam redire liceat ad executivam. XI. 244. N. 21.
 Exemplum quid sit; & cui *causam scriptam* I. C. Paulo dictum. VII. 59. 1.
 — quare solum non obliuiscatur. VII. 60. 1.
 — an fidem faciat exemplum privati instrumenti, si illud descripsit debitor, vel alius eius mandato. VII. 60. *sepp.* 2. *sepp.*
 Exemplum instrumenti & actuum mandato debitoris a consilio descriptum & credituri datum an, & quatenus debitori noceat. VII. 61. *sepp.* 3. *sepp.*
 Exemplum rationum argenteis datum pecuniae debitori, an fidem faciat adversus argentarium. VII. 62. 5. & 63.
 Exemplum tabularum non aperitur, sed a thesaurario. II. 403. 8.
 Exemplum quatenus fides habeatur. VI. 1041. 6. IX. 15. *sepp.* 11.
 — ex illo nemo conveniri debet, sed ex authentico. VII. 59. 1.
 Exemplis publicis quando vim habeant authentici. VII. 64. 6.
 Exempla sunt onus testamenti. II. 42. N. 2.
 Exempla non restringunt regulam. II. 497. 24. & 1157. N. 18.
 Multa propter exemplum reiciuntur in Republica, quae per se non videntur iniqua. VII. 1032. 2.
 Exemplaris substitutio. *Vide Substitutio.*

Exemptio rei dissolutum debita quid. IV. 17. 4.
 — certum facit promissionem sub dissolutione factam. IV. 17. 4.
 Exempta res. *Vide Res.*
 Exemptor ovis qui IV. 565. 13. VIII. 67. 6.
 Quis exheredator obligatio; & adversus illum actio. IV. 564. 13. VIII. 67. 3. *sepp.*
 Exheredatio actio unde vim habet. IV. 566. 14.
 — quae in dicta. V. 993. 18.
 Exheredatio qui tenentur. IV. 580. 10. VIII. 69. *sepp.* 15. *sepp.* & 89. 52.
 Quam recte exheredatio arque infirmitas prodita sit ex contracta liberi hominis & patre. VIII. 70. 17. *sepp.*
 Exheredare nominatim quid sit. II. 88. 13. IX. 289. 6.
 Exheredatio quid sit, & unde dicta. II. 87. *sepp.* 11. & N. 6. & 95. N. 1.
 — propter nonnulli in suos cadit. II. 95. N. 1.
 — quomodo recte fiat. II. 88. 12. *sepp.*
 — non ite facta pro praesentatione habetur. II. 103. 17.
 — eius formula veteribus usurpata quae. IX. 297. 1. *sepp.*
 — hodie facta quibuscumque verbis rata est. X. 297. 2. *sepp.*
 Exheredationis liberorum casus olim quae, Exheredationem a Iuliano praescripta. II. 90. 17.
 — inferi debent testimonio, & ab herede probari, si negentur a filio. II. 90. *sepp.* 17.
 — an similes, gravioreque praeter a Iuliano praescripta locum faciunt exheredationi. II. 90. N. 12.
 Exheredatio facta eo animo ut liberis consuleretur, rata est etiam sine ulla causa. II. 91. *sepp.* 18.
 Exheredatio parentum qualls. II. 112. 8.
 Quae exheredationis parentum casus. II. 112. *sepp.* 9.
 Quis exheredatio fructum; & quibus de eandem constat. II. 115. *sepp.* 1. *sepp.* 1. 402. N. 3.
 Exheredatio ulla sine hereditatis additione. II. 342. N. 3. & 1040. N. 3.
 — per conditionem quae tacite ipsis videtur. II. 1019. 4. & N. 3.
 — non admittit los accrescendi. II. 476. N. 12.
 — an perimat substantiam. II. 341. *sepp.* N. 3.
 — turpi demonstratione non videtur. II. 186. 4. & N. 3.
 Iulianum exheredationis praeceptum quae sit. II. 103. *sepp.* 17. *sepp.*
 Exheredatio facta his verbis; *ceteri omnes filii, filiaeque exheredes sunt*, rata. II. 88. N. 8.
 Quae olim fuisse lo exheredatione differentis filiorum a filiabus, filiorum a nepotibus, matrem & postumam. IX. 301. 1. & 302. 3.
 — hodie soluta; & quomodo. IX. 301. 2.
 Exheredatus a patre erum ab omnibus heredum gradibus institutorum, & substitutorum exheredatus esse intelligitur: an ab uno gradu duntaxat. IX. 291. *sepp.* 1. *sepp.*

Exhe-

Exheredatus intelligitur ab omni gradu qui, vel se-
re heredis institutionem, vel post omnes heredum
gradus est exheredatus. IX. 292. *seq.* 2. 3.
Exheredatus inter duos gradus, ab utroque exhereda-
tus intelligitur. IX. 293. 4.
Exheredatus inter mediet heredum institutiones a toto
instituto gradu exheredatus intelligitur. IX.
294. 5.
Exheredatus an ab herede patris alienus. III. 461.
N. 17.
Exheredatus an se alienum deducat. XI. 270. *seq.*
29. *seq.*
— non est infamis. V. 100. N. 13.
Exheredatus quomodo partem faciat in querela. V.
539. *seq.* 3. & N. 2.
— in definita legitima numerum arguit. V.
457. N. 23.
— an & quando non teneatur in solidum. XI.
279. 3. & 261. 8.
Exheredatio populi facit substitui potest. II. 268. *seq.*
10.
— quasi populi facit substitui non potest. II. 301.
16.
Exheredatio inter dari potest; & quomodo. II. 401.
seq. 9. & N. 3.
ab Exheredato an, & quando legari possit. II. 732. 6.
— ab eius substituto legari unaquam potest. II.
732. 6.
Exheredatus quando competat querela inofficiosa. V.
432. *seq.* 2. & 437. 9.
— quando querela donationis inofficiosa. V. 563.
seq. 2.
Actio ad exhibendum utrum actio in rem sit: an
personalis in rem scripta. V. 931. *seq.* 2. *seq.*
N. 1. *seq.* VI. 549. 14.
— ad omnes principalibus inferitur, & ad eas fun-
dandas vel utiliter exercendas pertinet. V. 935.
seq. 5. & N. 8. & 929. *seq.* 1. & N. 1.
— competit omni, cuius quascunque de causis in-
terest rem exhiberi. V. 936. 6. *seq.*
— competit actore in rem, siue vindicatione, siue
Publiciana, siue confectionis, siue hypothecaria, &
vel nomine suo, vel alieno. V. 937. 9.
— quomodo horem interit rem prius exhiberi,
quam agant. V. 938. *seq.* 10.
Actio ad exhibendum competit ex interditiis, qua
de possessione retinenda competit actore, V.
940. *seq.* 11.
— competit ex maleficio servorum agere vo-
lenti, vel orali actione, vel criminaliter agenti
de maleficio plurimum. V. 941. *seq.* 12.
— datur condituro chirographum, vel pignus,
vel rem furivum. V. 941. *seq.* N. 15. & 945.
N. 18.
Actio ad exhibendum necessaria in rebus nostris,
qua alieni iudicis credens illi per prevaleantiam.
V. 942. *seq.* 14.
— necessaria item in plurimum rerum optione le-
gata. V. 943. 14.

ad Exhibendum agere illius interest, qui in iusta, vel
probabili dominii aut alterius iuris asserti, vel
petenti causa fundatus est. V. 936. N. 9.
ad Exhibendum, an agere possit ille cuius interest,
si non habet aliquam actionem praecedentem, vel
praesentem, vel ab exhibitione servatam, quam
exequi velit. V. 943. *seq.* 15. *seq.*
— quid si habet praecedentem actionem: sed il-
lum non interit pecuniariter, licet interit alio
modo. V. 945. *seq.* 18. & N. 19. *seq.*
Eius qui agat ad exhibendum, interesse debet utro-
que tempore, & quo lis contestatur, & quo sit
condemnatio. V. 948. 19.
ad Exhibendum agere non potest pater, vel fur, ut
rem recuperet, quam dominus restituat. V.
944. 15.
— nec agere potest ad exhibendum actor rationes
adversarii exhiberi sibi possitans ad fidem intencio-
nis suae facientiam. V. 944. 15.
— nec potest agere, qui conventus ad exhibendum
inter moras iudicii possidere desistit. V. 944. 15.
— agere possunt ad exhibendum rationes meas
mandatis meo & in charta mea scriptis adversus
eas possidentem. V. 946. 17.
— & utili ad exhibendum actione experiri, enim
in charta non mea scriptum sunt. V. 946. 17. &
945. N. 18.
— item utili ad exhibendum agere propter instru-
menta, siue ea sint mei dominii, siue ad los
meum pertinent. V. 945. N. 18.
Agenti ad exhibendum an, & qualis domini probatio
necessaria. V. 945. *seq.* 20. & N. 21. *seq.*
Actio ad exhibendum suspenditur & renouetur ex-
ceptione pacti, iniuriam, rei indicatae, doli
mali. V. 950. *seq.* 21.
— Datur adversus eum, qui utrumque possidet,
vel dolo possidere desistit, & habet restitendi sa-
tisfactionem. V. 952. 22.
Quibus de causis in rem agitur, si res estant; et si
ad exhibendum agitur, si vel eorum, vel sint
male fide consumptae. V. 952. N. 24.
Actio ad exhibendum non datur heredi, nec adver-
sus heredem, quos tales. V. 953. *seq.* 23.
— competit de re mobili, etiam certa & desi-
guanda, non de re soli. V. 954. 24.
— nec res ipsa tamen designanda, cum agitur ex
nostris causis. V. 954. *seq.* 25.
Actio ad exhibendum proposita ut res exhibeatur
actori, & simul illi restituantur omnia causa; aut
in id quod interest condemnatur illi reas, si non
pareat. V. 955. 26.
An reus tempore item exhibere debet, & quo tem-
pore, & quo loco. V. 955. *seq.* 27. *seq.*
Res exhiberi debet eadem, quae tam fuit cum peti-
ta est. V. 957. *seq.* 31.
— quid si duxerit exhibitor. V. 958. 31. &
N. 27.
— exhiberi debet petitori eandem rem, quo fuit,
cum acciperetur iudicium. V. 958. *seq.* 32.

Quomodo fructus animalium & societarum partes veniant cum re exhibitis in restitutionem actionis ad exhibendum. V. 959. *seq.* 33.

Qualis sit in id quod interest, condemnatio ad versus eam qui rem exhibere recusat. V. 960. 34.

Qui exhibere debet, restituere paratus, indebitis praestari debet ab impensis quas in rem fecit & a damnis quae a re illi conseruant. V. 961. *seq.* 35. *seq.*

Exhibere, in actione ad exhibendum, quid sit V. 937. 5. & 957. 30. & N. 16.

Exhibere, exhibitio frequentes idem, atque ulere, & alimentorum praebitionem significat. V. 71. 40.

Exigendi verbum quis proprie significet. IV. 368. 16.

Eximatio quid. V. 87. 4. & N. 6.
— minuitur aut verba, aut scriptis, aut factis. IV. 108. 4.

— minuitur verbis, laqueando convicia. IV. 108. 5.

— scriptis, dirimendo libellos, libellos, epigrammata famosi; vel sine scripto pictoris minuitur. IV. 109. *seq.* 6. & N. 4.

— factis minuitur, eam quid dolo malo sit adversus aliquem, quod probi & iustitiae suspitionem moveat. IV. 110. *seq.* 7.

Expectat quinquem flos. III. 665. N. 6.

Expeditio militum qua, & unde dicta. II. 326. 41. & N. 18. VIII. 1331. 2.

In expeditione occupari milites qui sunt. Et quorum de illis in iure queratur. II. 325. *seq.* 40. & N. 17.

Expensio. Vide *Sententia*.

Expensio in petenda nominatio: ut iudex ex officio illas ad iudicare possit, etiam si non petitas. VI. 319. *seq.* 9. & N. 6.

Condemnatio in expensas quando facienda, & quomodo. VI. 319. *seq.* 6. *seq.* & N. 5. *seq.*

Expensio quomodo taxanda. VI. 312. N. 8.
— in praeroganda actori evocato ad iurandum in iudicio. X. 821. 3.

— reddenda, cum missus creditor possessione decessit. VI. 124. 19. & N. 20.

Expensio libelli editionis ad quem pertineat VI. 49. N. 2.

Cautela cum expensis qua vis. VI. 56. *seq.* N. 4.

— Vide *Litis imperse*.

Expilatores qui. IV. 146. N. 3.

— fures atrociores dicti. V. 105. N. 4.

Actio expilatae hereditatis summa. V. 105. 2.

Expressum an sit, quod apparet ex coniecturis. IV. 927. *seq.* N. 16.

— Vide *Tacitum*.

Expresso nocent, non expressis non nocent. II. 189. 11. & 802. 3. 4. 803. XI. 27. 6.

Expromissor qui. XI. 146. 2.

— idem reus principalis. XI. 1181. 3.

— quomodo a fideiussore differat. XI. 146. 2.

Expulsiva vis quatuorplex. IV. 269. *seq.* N. 2.

— Vide *Vic*.

Equanilor egregia persona. X. 828. 6.

— immensissime manerem gaudet cum uxore & liberis. X. 828. 6.

Extensio legum quid; & quibus subdit continetur. III. 762. N. 4.

— sit ex legis mente atque sententia; nonquam praeter legem. V. 980. N. 8.

Exteri in legibus obligentur. I. 39. N. 9.

Extraneus ambiguum verbum. Quatuorplex alius significatio. II. 331. *seq.* N. 2.

Extraneus heres qui. IX. 336. 6.

— quibus conditionibus hereditatem acquirit. IX. 337. 9.

— Vide *Heret*, *Hereditas*.

Extraneus, stipulando alteri, quomodo illi utilem conditionem acquirit. III. 774. 23.

Extraneus dorem non repetit, quam dedit sine ulla ipsius reddenda conventionione. III. 1034. 4.

— repetit, cum pactum & stipulationem interpositi incontinenti de ea restituenda. III. 1039. 10.

— quid si ex intervallo. III. 1040. 12.

Extraneus quomodo testis avertit de dote sibi reddenda. III. 1041. 13.

— Vide *Dur*.

Exul idem atque deportatus. IV. 2064. N. 9.

Exules hodie non deportuorum, sed relegatorum loco habendi. IX. 119. 11.

— iura libertatis & civilis retinent. Idenque testamentum facere, & ex testamento capere possunt. *ibid.*

— nisi, sententia a Principe comprobata, his civilis nominatum eis fuerit ademptum. *ibid.*

F

- F**abricatus qui sit. Condocere res alienas prohibetur. III. 654. 24.
- Fabul** esculantur a tutela. I. 496. 43.
- Facere** item atque *sacrisficare* apud talionem, VI. 28. N. 21.
- Facere** atque *agere* differunt; & quomodo. III. 593. N. 1.
- Facere** verbum quam multa significet. XI. 1181. *seq.* 5. & 1706. 6.
- Facere posse** quid sit, quid reo tribuat; quibus item delictis estimetur. XI. 1266. *seqq.* 14. 15. *seqq.*
- Ad faciendi** res debet in id quod interest condemnari, cum non sicut quod promissit: sed in id condemnari ut factum promissit, si modo possit. IV. 39. *seqq.* VIII. 1033. 14. 1035. *seqq.* XI. 205. *seqq.* & 1212. 25. 1213. *seqq.*
- Cum faciendi** res in id quod interest condemnari debet, et quo tempore estimetur id, quod interest. XI. 191. 3. 4. 192. *seq.* 194. 8. 10. & 195.
- Facti** veritatis committitur, non tantum ut aliquid sit: sed etiam ne quid fiat. IV. 661. 2.
- contrahitur item & id quod sit, & nullus quam ex factis percipitur. XI. 1232. 45.
- Facti** estimatio quid. VIII. 1030. 9.
- Quae facti** sunt, eadem non sunt tantum; sed potius contra. II. 429. 11.
- Facta** res sunt, & solo laesantis intuitu distinguuntur a rebus. III. 527. *seq.* 11.
- Facta** leges possunt. II. 771. 1.
- non tamen illa quae sunt legibus, & honestas id contraria. II. 771. *seq.* 2.
- non illa quae sunt iniustitia, vel quae nihil in se habent praeter modum preceptum. II. 773. 3.
- non illa quae estimari non possunt; & quae sunt. II. 773. *seq.* 4.
- quoniam locari possunt. XI. 1223. 1.
- Facta** quaedam dividas, quaedam individas. XI. 1203. 7. & 9.
- dividas quomodo distinguantur ab individas. XI. 1203. *seq.* 10.
- individas quae sunt. XI. 1204. *seqq.* 11. *seqq.*
- quomodo distinguantur. XI. 1208. 16.
- dividas quid sit, & quare ita noscuntur. XI. 1209. *seq.* 17. 18. *seq.* & 1211. 21.
- Facta** omnia si per se spectentur, sunt individas. XI. 1203. 8. & 1211. 22.
- Facta** estimantur utilitate, et quae varia pro rerum & temporum adiunctis. XI. 1295. 11.
- Facta** certa, & incerta quae sunt. IX. 320. 6.
- Facta** non transeunt ad dominium. XI. 1171. *seq.* 8. & N. 3.
- ex stipulando quatenus sibi, vel domino servat acquirat. II. 1172. 8.
- Facta** turpia liberi nascuntur in testamento. II. 811. *seqq.* 1. *seqq.*

- nec illa liberi querunt, quae testator ipse fecisse non potuit. II. 817. 10.
- facta impossibilia iure, vel natura quae. III. 616. 2. 3. & 617. 5. 6.
- Facta** illa ad heredes transeunt, quae opus aliquod possit se colloquunt: sicut quae nullum. IV. 109. N. 3.
- Factum** defuncti videtur heredis factum: sed non e contra. III. 110. N. 4. XI. 1519. 3.
- Factum** alienum promittitur inutiliter. III. 583. *seqq.* XI. 1325. *seqq.*
- Factum** alienum utiliter promittitur in stipulatione, *Rem ratam habere*; & in aliis quae quis promittit certam personam pro se fiderisurum. XI. 1327. 4. 5. *seqq.*
- nihil promittitur, cum promissa est pars, vel id quod interest, si factum non fuerit. XI. 743. 4. & 745. 6.
- Facti** alieni istam quis habet ignorantiam. VI. 1056. 17. & 1058. 18.
- de Facto** alieno nemo furare cogitur. X. 797. 9. & N. 19.
- cum duo, quod quis scire ac perquirere debet, vel de eo quod publice sit, vel dicatur. X. 797. N. 19.
- In Facto** alieno respondere poestur iuratus quicquid de credulitate. X. 797. N. 20.
- Nemo** ex alieno facto potest obligari, & conveniri, heredes exceptis, & alio qui habet obligationem in potestate. IV. 597. 1.
- Cum** fecerit aliquid, ut daret vel faceret, potest agi, si non fecerit, in id quod ei interest esse factum. X. 1229. 1.
- Quae actio** sit prodita propter id, quod factum non esse mea interest; & in quod tempus. X. 1230. 2. & 1231. 4.
- In factum actio.** Vide *Actio*.
- Facti** error. Vide *Error*.
- In factum exceptio.** Vide *Exceptio*.
- Facti** ignorantia. Vide *Ignorantia*.
- Facti** quantum. Vide *Quantum*.
- Falsitas** lex a quo dicta; quando lata. Quae illius sit occasio. II. 897. 3. 898. *seqq.* & N. 2.
- aucta est demonstrat in persona liberorum ad modum legitima. II. 965. N. 1. 966.
- legitis modum impositi iura dantes. II. 898. 2.
- prospicit cum heredibus, cum legatariis, tum etiam testamento. II. 898. *seq.* 3. & N. 4.
- per Hanc uni heredi sive ex toto aile, sive ex parte instituto quarta pars hereditatis integra remanere & sufficere debet. II. 905. 3. 906.
- Falsitudo** ratio, duobus vel pluribus institutis heredibus, ita positum in flagitio, ut quisque sua partis quaeque quantum capiat. II. 906. 4. 907.

Ful-

Falcidia ratio ponitur in parte legatis onerata vel exhausta, quodcumque hac, vel substitutionis, vel accretionis iure accesserit non onerata: non contra si pars delibata, vel integra accretat exhausta. Et quare. II. 907. §. 908. *sepp.*

— quoniam tamen Falcidia a coherede, qui ex sua parte quartam totius hereditatis habet, non detrahatur ex portione deficientis exhausta, si in vivo testatore decessit. II. 911. 7. *sepp.*

Sed portio cuius retinere potest coheres oneratus, etiam si ad eam pars non onerata pervenerit, ubi alter cui delata, heres est. II. 914. 8. & N. 5.

Quarta Falcidia locum habet, etiam in legato coheredi relicto. IX. 801. 1.

Ratio Falcidis ponitur in singulis hereditatibus. IX. 802. 2.

In tabulis patris & filii servatur una quarta Falcidia; & quomodo. II. 915. 9. *sepp.* 916. *sepp.*

Quarta Falcidia producta est ad singulas fideicommissa, & ad donationes quoque mortis confirmantur. II. 933. 3. & N. 1. 934. *sepp.*

— an & ad ea quae mortis causa capiuntur. II. 935. 4. 936. *sepp.* & 969. 8.

Non imponitur in Falcidiam legatus inutilis: utilis imponitur pro commodo damnatus, quod ex illis percipitur. II. 938. 7. 939. 8.

Imponitur in Falcidiam debitum creditori legatum & quatenus. II. 939. 9.

— imponitur fundus vendi ante emi certo pretio iustus & testatore. II. 839. 10. 940. *sepp.*

— legatum in diem, vel sub conditione relicto. II. 941. 13.

Quanti estimetur utrumqueque legatum, quod venit in Falcidiam computationem. II. 941. *sepp.* 942. *sepp.*

— Vide *de damnato legato, Alimentis, Usufructu.*

Detrahuntur ante Falcidiam in estimanda patrimonii quantitate ex alieno, funeris impensa, pretia servorum manumissorum. II. 951. 952. & 955. 11. 12. & 956. 12.

— Et alienum soli ex hereditibus detrahatur ante Falcidiam rationem, qui eo tenetur. II. 955. 10.

Si quid defunctus debuit infirmo heredi, id quoque deducitur in aere alieno. II. 952. 6.

— quid si heres rogatus sit, ut credentium suorum repeteret legatarius. II. 952. 7. 953. *sepp.*

An si heres, supra quam fueris causa necesse esset, impenderet, iobente testatore; possit eam quantitatem in aere saltem alieno deducere. II. 955. 12. 956.

— Vide *Et alienum, Funeris impensa.*

Quantum in bonis defuncti enumeretur, & quomodo estimetur in computanda Falcidia. II. 956. 14. 957. *sepp.* & 960. 22.

— Vide *Bona.*

— patrimonii quantitas, ad quam reduci debet Falcidiae ratio, ex tempore mortis estimanda. II. 960. 23. 961.

Eius incrementa vel damna post mortem infecta

nec augent legata, nec minuant, & heredi profunt, vel nocent, non legatarius. II. 961. 23. 24. & 962. 28. 964. 30.

— damna tamen secuta circa res legatas non heredi nocent, sed legatarius. II. 963. 29.

Fructus post testatoris mortem percepti, vel partus editi quinam in Falcidiam imponantur, vel secus. II. 964. 25. 26. 965. 27.

Imponitur in quartam Falcidiam quae capiuntur iure hereditario: non quae iure legati, aut fideicommissi. II. 967. 3.

Quibus in casibus questio sit, iure ne hereditario res capiuntur, an iure legati, ut imponatur in quartam. II. 967. 4. 968. 5.

Imponitur in Quartam legatum heredi datum et integrum legata, vel fideicommissa praestat. II. 968. 6.

— imponitur quidquid in eam causam accepti facturos heres a viro testatore. Et an in dubio videatur dedisse testator, ut in quartam imponeret. II. 968. 6. & N. 4.

Cum Quarta compensatur quod heres vice mutuo accepit a legatario. II. 968. 7. 969.

Conditionis implendae causa quae datur a legatario, non imponitur in Quartam Falcidiam. II. 940. 11. 12. & 969. 8. 9. & 970.

— quare aliter sit in eo, quod datur a legatario, & accipitur ab herede pro pecunia rei legatum. II. 941. 12. & N. 10.

Quod conditionis implendae causa praestatur ab herede, Falcidiam minuit, & quare. IX. 804. 1.

Cum creditor habuit heredem, quocumque tempore agi de pecunia, cuius temporis peculium compensari oportet in Falcidia. II. 970. 20.

Quarta Falcidia augetur, & quomodo differat a quarta Trebelliana. II. 971. 11. 12. 972. *sepp.*

— detrahatur ipso iure pro rata portione ex singulis rebus legatis. II. 977. 1. & N. 1. 2.

Quarta Falcidia detentio competit heredi, si possidet: non possidenti datur vindictio. II. 977. 1. & N. 2.

Quomodo Falcidia deducatur ex rebus legatis, quae divisionem non recipiunt. II. 977. 2. & 978.

— quomodo deducatur ex fundo, & via legatis. Et quid si Falcidia amplius, vel minus aliquid desideret, quam sit via pretium. II. 978. 3. 4. & 979.

Cum fundos, & ad eum via per aliam fundum legata est, an fundo legato integre acquiescit, via legatum perit, si tunc Falcidiae ratio habetur; quaeritur via estimatur. II. 978. 4. & N. 3.

— an fundos solus legatario praestandos, & praeterea quod amplius est in estimandae viae, si Falcidiae ratio minor habetur, quam via: an utrumque; & heredi suppleendum quod deest Falcidiae. II. 978. 4. & N. 3. & 979.

Quarta Falcidia deducitur ex legato usufructu. II. 980. 5.

— deductus ex usufructu omnium bonorum coniugi donato mortis causa. II. 934. N. 4.

— quondam ex eventu minor solida legata ab iulio praelit. II. 981. 9. 10. 982.
 Quare ultimatō legalis usufructus ratione Falcidii sit, habita computatione triginta annorum demonstrat. II. 948. 23. & N. 17.
 Falcidii beneficium non sumatur legatariis, nec fideicommissariis in eo quod ab ipsis legatum est, nisi per consequentiam interdum; & quomodo. II. 983. 12. 13. 984.
 Falcidii beneficium pater non unius in-castrensis peculii per fideicommissum relicto. II. 984. 12. & 983. N. 6.
 Falcidia existit in testamento militis. II. 985. 16.
 — in dote mulieri praelegata, & in rebus mulieris causa empti, passivae. II. 980. 6. & 985. 17.
 — in relictis ad pias causas. II. 985. 17.
 — an adversus Principem retineri possit. IX. 761. 2.
 — cessat, si testator expresse prohibuerit. II. 986. 18. & N. 10.
 — si pacta, vel stipulatione recepta, se integra legata solutorum. II. 986. 18. & N. 11.
 — si heres iuvenciarum non fecerit. II. 987. 20.
 — si testamentum clausa, vel codicillos, ut fideicommissum intercederet. II. 987. 23. 1.
 — si rogatus incipit restituere, secuta est voluntatem testatoris. II. 987. 24.
 — si legata praelitit integra ex errore iuris: & quomodo inde constituitur. II. 988. 25. 26.
 — si autem in factis errans solida legata solvit, habet quare Falcidii repetitionem. II. 988. 27.
 Quarta Falcidia quibus in rebus differt a legitima. V. 476. 22.
 An qui, omnia consulto Falcidia, praelitit integra legata, repetere possit, ut indebitum, quod ex Falcidia debebatur. IX. 751. 1. *sepp.* 752. *sepp.*
 An quod ex Falcidii ratione detrahatur legatariis, naturaliter illis debeatur. IX. 653. 2.
 Falcidiam qui non detrahit, in seorsum creditore non facit. VI. 182. 20.
 Fallacia quid sit, & unde dicta. IV. 399. N. 9.
 Fallaciae admittit exempla. *ibid.*
 Falsi poena quomodo sit. VII. 1177. 1.
 In falsi criminis negativa a reo minime probanda. VII. 1099. 13.
 De falsi criminis ad transgredi licet. VII. 331. 14. *sepp.* 332. *sepp.*
 Fama hominis quomodo. V. 87. 4. & N. 6.
 — absolute dicta quid sit. VII. 1112. 31.
 Fama bona studio nihil antiquius honesto viro. IV. 966. N. 15.
 — iactura honesto viro gravis, improbo levis. 24. 83. N. 1.
 Fama non est legitime dominii probatio. VII. 1024. 19.
 — per se fidem non facit; sed legitimam probationem, quomodo obsecra sit & incerta, confirmat. VII. 1112. 30. *sepp.* 1113.

— an faciat semipenam probationem, & quomodo iuramento suppleri queat. X. 748. N. 6.
 — unico teste non probatur semipena. X. 747. N. 5.
 Fames forem excusat. IV. 251. N. 9.
 Famis pellenda causa filius vendi potest. I. 341. 16.
 Familii emptor alius ab herede. II. 39. N. 2.
 Familii appellatione qui continetur in fideicommissio familia relicto. II. 901. 4.
 — & quondam in familia manifeste, vel ab ea exisse, familiam relictum intelligatur. II. 991. 5. 992. *sepp.*
 Familii relictum an excedat quantum gradum. II. 991. N. 2.
 — *Vide Fideicommissum.*
 Si familia deiecerit: datur adversus dominum interdictum, *Unde vi*, etiam non iusserit. Quoniam familiam verbo continetur. IV. 285. 19. & N. 25.
 Familia fœdula. VI. 30. N. 11.
 Familiarum fœtus. VI. 255. N. 5.
 De iure Familii quomodo actiones, & quorsum produnt. V. 919. 4. *sepp.* 920. *sepp.*
 Erciscundum Familii actio quid, & unde nomen traxit. V. 738. 2. & 967. *cap.* 2. N. 1.
 Erciscundum familiam iudicium competit heredi ad divisionem provocanti. VI. 968. 2.
 — quid si negator esse coheres ab adversario, an erciscundum agat iudicio, & quomodo. VI. 969. 3.
 — competi in coheredes. VI. 970. 5.
 In iudicio erciscundum agitur de hereditatis sine unitis, sive plurium communione dividenda. VI. 971. 1.
 — de hereditate dividenda recte agitur interdum cum illo coherede, quocum non est illa hereditas communis; & quomodo. VI. 972. 2.
 Erciscundum familiam iudicium pluraque semel agitari non potest. Et quoniam iudicio agitur de rebus vel causa, vel errata adhuc dividenda. VI. 973. 1.
 — causa tamen cognita, semel atque iterum potest agitari. VI. 975. 976. 6.
 — & quare de rebus in communem relictis agi possit erciscundum familiam, ubi hereditas privato concessa non fuit integre divisa. VI. 973. 2.
 — quid si privatum diversimodum hereditatem coheredes hoc animo, ut nihil indivisum relinquere. VI. 973. 3. 974.
 Familii erciscundum iudicium quomodo differt ab aliis universalibus. VI. 974. 4. 5.
 In Erciscundum familiam iudicium venit id totum quod est hereditarium. VI. 975. 1. 2. 976. *sepp.*
 — an veniat res defuncto praedia, & accessione quæ sit ab hereditibus. VI. 977. 2. *sepp.* 978.
 — an peculia filiorum familias, & quomodo. VI. 977. 1. *sepp.* 978. *sepp.*
 — an denatio filiofamilias a patre facta. VI. 979. 1. *sepp.* 980. *sepp.*
 In iudicium familiam erciscundum venit etiam quod non

- non est hereditarium, & eiusmodi sit quod recte conferri possit. VI. 985. 1. *sepp.* 984. *sepp.*
- non tamen venit, quod commune non est, quavis sit hereditarium. Huc quibus modis contingat. VI. 991. 1. *sepp.* 992. *sepp.*
- non veniunt omnes hereditarii. VI. 993. 5. 994.
- Nunc hereditarium solidum si solvas unus heredem, repetit a ceteris iudicium familie ereiscunde. VI. 999. 7.
- non veniunt dilaciones & promissiones iudicium. VI. 994. 6.
- In iudicium ereiscunde familie ad pecuniam veniunt, quas iussit servus liber esse iussus, & heres ex parte scriptus accepit, adhuc ignarus sui status, a creditoribus hereditarius. X. 534. 535. *sepp.*
- non veniunt, si sint ab illo consumptæ. X. 540. 6. 541. *sepp.*
- consuevit per actionem condici possint a coheredibus. X. 545. 7. 546. *sepp.*
- In iudicium ereiscunde familie non veniunt que nostra sunt, & ad noscendum parata. VI. 993. 2. 994. *sepp.*
- nec ea que sunt sceleris & malis artibus quaesita. VI. 995. 3.
- non ea que sunt vel heredum privilegia. VI. 995. 4. 5. 996.
- vel vel heredum ab altero coherede data testamentaria iudicio. VI. 995. 4.
- Vide *Filiisfamilias, Prælegatum*.
- Familie ereiscunde iudicium habet præstationes personales. Quæ sunt, & cur ita dicantur. VI. 997. 1. & 1003. 19. 1004.
- versantur in rebus. I. in eo, quod coheredi de suo abest per casum hereditarium. VI. 997. 1.
- heres a coherede exigit quod ei abest ex facto coheredis, vel suo, dum negotium hereditarium gerit. Quibus utrumque modis contingit. VI. 997. 2. 3. 998. *sepp.*
- II. Præstationes versantur in eo, quod vel abfutura est ex casu hereditario. Et que hic præstari debent a ceteris coheredibus. VI. 1001. 10.
- III. In eo, ut præstetur a coherede quicquid de rebus hereditariis ad eum pervenit; vel quod per eum damni datum factumque est; vel si per eum factum sit, quomodo queratur aliquid coheredi. VI. 1001. 11. 12. & 1003. 16. & 1003. 17.
- Au præstatio hereditaria vel ab uno vultu præstetur iudicio familie ereiscunde. VI. 1001. 13. & 1003.
- In iudicio familie ereiscunde dolus, & culpa præstantur. VI. 1003. 18.
- Iudicium familie ereiscunde mixtum est, tam in rem quam in personam. VI. 1004. 10.
- In iudicio familie ereiscunde quodnam sit iudicij officium. VI. 1005. 1. 1006. *sepp.*
- Si non convenit de divisione rerum inter coheredes: primo testatoris voluntas quaerenda. VI. 1006. 2. *sepp.* 1007. *sepp.*

- ubi voluntas testatoris nullo erit, index divisionem sequetur, quem illi videbitur commodissima. VI. 1006. 2. & 1009. 8. 1010. *sepp.*
- Quam divisionem tenere debet index in actione familiaris ereiscunde, in partibus a testatore non divisi. VI. 1008. 7. & 1009.
- Familiaris quæsum respectum iudicem facit. IV. 1384. N. 6. & 1385.
- a testimonio dicendo repellit. VII. 1130. 7. *sepp.* 1131.
- Famose actiones. Vide *Adiunct famose, Indicia famose*.
- Famulus, verbum ambiguum. V. 85. N. 3.
- Favos studiorum an gauderet dominorum privilegio. IV. 1330. N. 9.
- Favos militum an dent in integrum restitutio. V. 1063. N. 7.
- de Damnis per famulos latis, quando tenemur. IV. 444. N. 5.
- Faci quid ex Varrone significet. II. 439. N. 3.
- quam significationem habet apud iuris auctores. II. 440. N. 3.
- Falli, & cessari dies qui. VI. 255. N. 4.
- Fatum quid, & unde dictum. II. 440. N. 3.
- pro morte usurpatum. VI. 451. 19. & N. 19.
- Fatum, & fatale damnum pro casu fortisio. IV. 655. 12. & N. 2.
- Fatula appellatio. Vide *Appellatio*.
- Favos unde dictus. II. 440. N. 3.
- Quod introductum est ob querendam favorem, non debet contra ipsorum communem prodari. I. 93. 10.
- Ob favorem nulli concedendum est, quod tendit in alterius litem. VIII. 779. 6.
- Fenestras in pariete nostro aperire licet vel invito vicino. III. 263. 7. *sepp.* 264. *sepp.*
- Fenestris an uteretur veteres ad prospectum. III. 268. N. 7.
- Fera quænam, & unde dicta. I. 689. 3. 690.
- an sint spes, columbi, pavones, I. 690. 4.
- non sunt, que in rivariis & in caveis clausæ. I. 691. 4. 5.
- Fera nullius sunt, & occupant cedunt. I. 691. 5. *sepp.*
- non persequentes, aut vulnerandi sunt, sed capientes. 691. 8. 692.
- quando sunt eius qui tenuit eas in locum posuit, cui fera bestia inhalet, I. 692. 10. 693.
- Fera capientis sunt, si quis in suo capiat, si in alieno. I. 694. 11.
- Fera que e custodia nostra se exceperunt in libertatem, nostrum esse desinunt, & occupant acquiruntur. I. 718. 6.
- quando videantur se recepisse in aquarum libertatem. I. 719. 7.
- Fera quomodo possidentur, & quando possideri desinant. I. 1014. 21. 1017. 32.
- an sint in dominio nostrum, licet non possidentur. I. 691. 5. & N. 3.

Que

Quam illius poena qui ferus alit, si hoc noverint. IV. 473. N. 3.

Feris quid sint, & unde dictum. VI. 256. 3. & 257. N. 4.

— Alia extraordinaria, seu repentina. Et quomodo sint, & quos ob causas iudici solent. VI. 256. 3. & N. 6. 7. 257. N. 8.

— alia solennes, & perpetuae. Quatuor illarum genera. VI. 257. 3. 4. & N. 9. 258. *seq.*

I. Dies festi sive a Deo, sive ab ecclesia instituti. VI. 258. 4. & N. 10.

II. Dies natalitii urbium Romae, Constantinopolis, & ipsius Imperatoris. VI. 258.

III. Feris messium, & vindemiarum. VI. 258. 259.

— haec postrema uno & tricesimo die solentur: profusum ista enim, qui occupari non solent in re rustica. VI. 258. VI. 259.

— a domino cuiusque ditioris ex consuetudine loci cuiusque statuende. VI. 259. N. 15. 260.

IV. Feris mundinarum, & publicorum mercatorum. VI. 259. 260. 4. & N. 16. 17.

Feris sive extraordinariis, sive solennes, festis diebus exceptis, a Principe constituantur. VI. 256. 3.

— ea ab iudice vel a magistrato. VI. 256. 3. & 257. N. 5.

— indicantur ob publicam calamitatem. VI. 256. N. 8.

— vacationem tribunt a foro & iudiciis. VI. 260. 5. 261. *seq.*

Etiam in feriis sacris peragitur quicquid facit ad concordium & ad liberos consensu dirimendas, uti & quicquid est beneficium, atque liberalitatis. VI. 260. 5. 261.

Quot, & quomodo fieri prohibentur in feriis feriis. VI. 261. 262. 5. & N. 19. 20.

— vide *Festis, Dies*.

Feris sacris sive perpetuis, sive repentinis, sive in Principis honorem iudiciis renunciari non possunt. VI. 262. 6. & N. 23.

Ad derogari possunt feriis in honorem Dei constitutis a Principe, a Senatu, vel a consuetudine. Quibus ex his derogari possit, & quatenus. VI. 262. N. 23.

Feris messium, vindemiarum, mundinarum renunciari possunt voluntate partium & iudicis. VI. 262. 7. & N. 24. & 264.

Quoniam genera causarum expediti queant, etiam advegas invitos in feriis vindemiarum, messium, & mundinarum. VI. 264. 8. & N. 26. 27. 266. 9. & 265. N. 19.

Feris mundinarum inhibent exactionem privati debiti adversus eos duntaxat, qui concurrebant ad nundinas. VI. 260. 4. & N. 17. & 267. 9.

Festis dies quoniam, & unde dicti. VI. 257. 4. & N. 10. 258.

— omnes qui a Deo, vel ab Ecclesia sunt instituti. VI. 258. N. 10.

Rari sunt diesbus Festis quicunque actus, qui causam cognitionem non requirunt. VI. 261. N. 19.

Veniunt festis diebus opuscula & opera, quae servitia dicuntur. VI. 261. N. 20. 262.

— senum theatrales, publicae spectacula, ebriitates, & commensationes. VI. 262. N. 20.

Excusantur ex necessitate serviles opera diebus festis. *ibid.*

Opera non servilia licet facere festis diebus. *ibid.* Quibus operibus vacare oportet festis die. *ibid.*

Causae civiles quoniam festis diebus agitari queant. VI. 262. N. 21. 263. & 264. N. 26.

Cognitionem causam quomodo non requirunt, an valeant festis diebus. VI. 261. N. 19.

Festis feratis quomodo. I. 643. N. 13.

Festuca in nuptiis adhibita. I. 270. N. 3.

Festucalis vitis quoniam. IV. 269. N. 2. V. 779. N. 1.

Festucalis prohibitio quomodo. IV. 489. N. 5.

Feudi legati an pignora sit ultimum. II. 778. N. 4.

Feudi filiofamilias constituti usufructus an parti acquirantur. III. 21. N. 1.

Feudi dominus est iudex feudalem exactionem. IV. 1172. N. 9.

— non habet feudalem vasallum, excepta feudali causa. IV. 1172. N. 9.

— an possit in ius vocari non petita venis. VI. 34. N. 22.

Feuda olim temporaria, hodie perpetua. IV. 1172. N. 7.

— an sint hereditaria. V. 659. N. 10.

— empti in suam legitimam utilitatem debent, an sint obnoxii querelis inofficiorum donationis. V. 568. N. 4.

— an satisfactione relevent in ius vocatum. VI. 300. N. 8.

Aut & quomodo sint exactione in re feudali. XI. 234. N. 13.

Sententia in feudibus an descendenti nocent, aliter successori. XI. 275. N. 1.

— Vide *Calumniam iuramentum*.

Fidus iuris quid sit. III. 1177. N. 1.

— tantumdem valet in iure, quoniam veritas. I. 983. N. 1. III. 540. N. 1.

— an facti esse possint, & quatenus, & quo effectu. I. 983. N. 1. X. 372. 28.

Fidus uoluntatis inter patrem, & filium, inter fratres eiusdem familiae non est iuris naturae, sed civilis iuris. III. 648. N. 2. & 1177. N. 1.

— impedit obligationem civilem, non naturalem. III. 1177. N. 1. 1176.

Fiduciosi in hereditate, quomodo habetur loco defuncti, quoniam sit effectus, utque esset. II. 12. 4. & N. 6.

Fiducione non agnoscit ius naturae. III. 1177. N. 1.

Fidus brevis manas quoniam. III. 1200. 6.

Fidus L. Corneliae qualis. I. 370. 9. & N. 2.

— Publiciana quomodo sit. VI. 699. N. 11.

Ficum furti capitalia apud Græcos. IV. 255. N. 13.

Fides hosti servanda. IV. 395. N. 3.

Quando habita fides de pretio censetur. I. 745. 11. 746.

Fidei prelatio an iuramenti loco habeatur. X. 650. N. 5.

Fides quæ sit iudicii, plena est, vel minus plena, vulgo semiplena. Aliiter perfecta, & imperfecta. X. 745. N. 4. 746.

— imperfecta plures habet probationis gradus, qui per se consistunt, licet probationem quandam plenam effecerint. X. 746. N. 4. & 747. 3.

Fides rupta quid sit. V. 118. N. 13. 119.

Fidem habere alicui quamvis lucra in re sua iniquum est. VII. 473. 5.

Nihil indignius Principi, vel Republica, quam fidem rumpere. IV. 395. N. 3.

Fides bona, vel mala. Vide *Bona fidei possessor*, *Mala fides*, & *Possessor*.

Fideicommissum, & fideicommittere quid sit. II. 690. 1. & N. 1. 691. IX. 573. 1. 3.

— eius origo, atque etymologia. II. 522. 3. & N. 3. 523. N. 5. 691. 1. IX. 573. 2.

— olim necessarium non prebatur. II. 522. 4. & N. 4. 523. *segg.*

— vim & necessitatem inris ex quo tempore habuit. II. 522. 4. & N. 5. & 523. 691. 3. 692.

— ex motu, nomen vetus mansit, & quam recte. II. 523. 4. 524.

Quæ modis, eam postquam legalis vim habuit a iure, differere a legem ante Institutionem. II. 692. 4. *segg.* 693. *segg.* IX. 575. 6. 576.

— qua in re præcipue hodie differat ex legem, II. 691. 2. & N. 4. IX. 573. 4.

Singulari fideicommissum quomodo ex æquum legis a iustissimo. II. 695. 9. & N. 8. 9. & 697. 13. & N. 10. 698. *segg.* IX. 669. 2. 3. 670.

Fideicommissum relinquere expresse verbis, veluti:

Peto, rogo, volo, moneo, fidei tua committo, cupio, opto, exigo, desidero heres ut det, vel crede te daturum. II. 705. 9. 10.

— sine verbis fideicommissi propriis relinquere demonstratione aliqua, quæ indicet testatoris voluntatem de fideicommissum. II. 706. 11. & N. 3.

Verborum quæ ex sola voluntatis coniectura fideicommissum indicant, genera quinque, & quæ;

& an plura. II. 706. 13. 707. *segg.*

Fideicommissum relictum his intelligitur, quibus testator prospectum voluit, sive scriptis coheredibus, sive heredibus legitimis. II. 710. 19.

Fideicommissum quomodo familia relictum intelligitur ex prohibita rei alienatione. II. 990. 3. 991. IX. 601. 1. 602. *segg.*

Quid inter hæc fideicommissa differat. *Rogandum* cui vult, *ex familia relinquas*, *Peto ne fundus de familia exeat.* II. 993. N. 5. 994.

Fideicommissum familia relictum an excedat quartum gradum. II. 991. N. 2.

Fideicommissum etiam suum relinquere potest. A quo,

& quibus præsentibus, & quomodo. II. 710. 20. 711. 21. IX. 644. 4. 5.

Fideicommissum valet, etiam cum testator interrogatus, an vellet illud, vel illud Titio dari, respondet, *Maxime*. II. 711. 22. & N. 6. 712.

Fideicommissum nullum est, si vel scriptum, vel dictum, vel autem non consistit de voluntate fideicommissentis. Et quando id contingat. II. 712. 2.

713. *segg.*

— Vide *Error*.

Fideicommissum non interge scriptum, ratum est, si modo possit ex eo voluntas fideicommissentis intelligi. IX. 601. 1. & 602. 2.

Fideicommissum quomodo possit relinquere. Et quibus relictum possit. II. 720. 3. 4. 721. *segg.*

A quibus possit fideicommissum relictum. II. 719. 1. & 720. *segg.* & 727. 1. 728. *segg.* IX. 597. *segg.*

Fideicommissum a filio emancipato, & postea exheredato an relictum possit. IX. 659. 1. 660. *segg.*

ab Escherali substituto fideicommissum non potest relictum. II. 731. 6. 732.

ab Herede legitimo fideicommissum potest relictum. II. 732. 2. 739.

— non tamen ab alio, quam rogato. II. 739. N. 2. & 740.

— potest relictum a legitimo herede imposteris a patre institui. II. 739. 3.

— potest a filio relictum, bonis vacantibus. II. 739. 4.

— patre relinquere potest filiusfamilias, inter decedens intestatus. *ibid.*

A postumo alieno an possit fideicommissum relictum. II. 739. 5. 740.

An a postumo fratre filio legitimo herede solare fideicommissum relictum possit. II. 739. 5. 740. & 741. & N. 3. X. 1461. 4.

Quando fideicommissum iustitiam relinquatur ab herede legitimo. II. 741. 6.

— recte relinquatur & ab illis qui mortis causa capiunt. II. 741. 7. & 742.

Filiisfamilias herede intestato, relictum potest fideicommissum a patre, cui hereditas per filium acquiritur. II. 745. 1. 746. *segg.*

— fideicommissum hoc utrum patre præstet ex persona sua, an ex persona filii, quid intersit. II. 745. 4. 749. *segg.*

Fideicommissum relinquere potest creditor a debitore suo. II. 736. 14. 737. *segg.*

— & contra debitorem agere potest fideicommissarius ex testamento. II. 735. N. 8.

— an & contra heredem ad credendum actiones in debitorem. II. 733. N. 8. 734. *segg.*

Quantum ab his relictum possit, & quibus fideicommissum relictum potest. Et quomodo fideicommissum sit ultimandum. II. 743. 1. *segg.* 744. *segg.*

Qui mortis causa aliquid capiunt, quantum est quod capiant, in totum possunt ostendere fideicommissum. II. 741. 7. 742.

Quoniam res, aut facta in fideicommissum deduci
 possunt. II. 775. *sepp.* & 771. 1. 772. *sepp.*
 Res heredis relinquuntur recta per fideicommissum
 IX. 671. 1.
 Fideicommissum relinqui potest testamento, vel co-
 dicillis. II. 693. 6. 694. & 787. 2. IX. 575. 6.
 Fideicommissum ex imperfecto testamento, aut
 imperfectis codicillis relitum non debetur. II.
 787. 2. & 823. 6. & 824. 7. IX. 578. 1. 579.
 — voluntas heredis confirmatur, postquam ab
 illo agnoscente defuncti voluntatem, integro trien-
 nio fuerit praestitum. IX. 579. 2. 3. 580.
 An fideicommissum agnoscente videatur aliqua ondo
 pedito, quo quis se fideicommissum praestiterit
 pollicetur IX. 646. 4. 647. *sepp.*
 Quare debetur etiam in posterum quosdam pensiones
 cum futuris, tum praeteritis, annuum fideicom-
 missum, si triennio praestitum fuerit. IX. 580. 4.
 581. *sepp.* VIII. 389. 3.
 Fideicommissum relinquatur, etiam per epistolam. II.
 788. 4. IX. 643. 2.
 Fideicommissum sine ulla scriptura relitum debetur
 et sola heredis confessione, vel etiam iuriorandi
 recusatione; & quatenus. II. 788. 4. 789. N. 1.
 IX. 663. 1. 2. 664. *sepp.*
 Fideicommissum, neque ab heredibus debetur, nec
 ab aliis, contentenda fideicommissum probata. Quo-
 modo sententia probetur. IX. 695. 1. 2. 696.
 Fideicommissum confassu actionibus non prae-
 statur. IX. 185. *sepp.*
 Ubi nam fideicommissum praestari debeat. II.
 1091. 1. 2. 1092. IV. 1255. *sepp.*
 Quibus actionibus petatur. II. 109. 3. *sepp.* IX. 670.
 5. 671. *sepp.*
 Quibus modis infirmetur & intercidat. II. 823. 2.
 824. *sepp.* & 835. 28. 29. 836. *sepp.*
 Fideicommissum singulare qua in re differat ab uni-
 versali. IX. 692. 4.
 Fideicommissi pericuto datur iis quos testator ad
 fideicommissum vocavit, & quibus prospectum
 voluit. II. 989. 2. 990.
 Fideicommissi famulii relinqui quando, & quibus ex
 familia datur pericuto. II. 990. 3. 991. 5. 992.
 IX. 603. 2. 3. 604.
 ex fideicommissu singulari detrahatur quarta Falei-
 dia, non Trebelliana. II. 933. N. 1.
 In fideicommissis & legatis usum debetur ex mo-
 ra. VIII. 404. 8.
 Fideicommissi pure, aut in diem relinqui differentia,
 II. 699. 8.
 Res pure, vel in diem fideicommissa nec potest ali-
 menti, nec obligari pignori; neque si servus est,
 potest emancipari. IX. 687. 2.
 — quid si heres ignarus, ignaro vendiderit rem
 fideicommissam. IX. 688. 2.
 — Vide *Legatum*.
 Fideicommissum hereditatis, seu universale quid sit,
 II. 521. 1. 2. 522.
 — an differat a substitutione fideicommissaria, II.
 524. 5. & N. 8. IX. 613. 2.

— legatis non fuit eamque. II. 697. N. 11.
 Fideicommissum hereditatis relinquere potest, qui te-
 standi ius habet; relinqui potest ei, quocumque tes-
 tamentu factu est. II. 527. 7.
 — relinqui potest ab herede scripto, vel legitimo,
 & a fideicommissario. Quomodo ab herede legiti-
 mo. II. 527. 8. 528. *sepp.*
 — relitum ab herede debetur, etiam ab eius substi-
 tuto. IX. 711. 2.
 — potest relinqui codicillis, tum a scriptis,
 quam a legitimis heredibus. II. 529. 10. & N.
 6.
 — testamento relinquatur a solis institutis. Et quan-
 do etiam a legitimis. II. 529. 11. 530. 12.
 Heres heredis appellativo nomine potest onerari fi-
 deicommissum. II. 735. N. 6.
 Quandoque fideicommissum universale totum heredi-
 tatem, vel partem eius continet. II. 530. 25.
 — relinquatur verbis fideicommissi propolis. II.
 532. 2.
 — sine verbis relinquatur, cum fideicommissum
 laudis directo relitum utile sit ex mente testato-
 ris. II. 533. 3. *sepp.* & N. 3.
 Fit utile fideicommissum. I. cum quis heredem co-
 dicillis directo instituit, vel substituit. II. 534. 9.
 — item, cum iuxta substituit impuberi; vel
 pater naturali, aut emancipato. II. 734. N. 4.
 — an, & cum pater substituit impuberi filio,
 si intra XXV. annum decederit. II. 534. 10.
 535. & N. 5.
 II. Cum testator, vel heredem suum rogat, ut Ti-
 tium faciat heredem. II. 536. 11. 537.
 — vel ut hereditatis propriam ipsius heredis partem
 aliquam Titio post mortem relinuat. II. 535. N.
 6. 536.
 III. Cum testator mandat heredi, ne testamentum
 faciat. II. 537. 12.
 IV. Cum duo condant testamenta cavet posteriore,
 ut prius quoque valeat. II. 538. 13.
 Fideicommissum universale intercidit, non adita he-
 reditate. Et quodnam sit haec damna remedium.
 II. 577. *sepp.* 575. *sepp.*
 Semper id agendum ut fideicommissum intercidat.
 XI. 48. 6.
 Quomodo fideicommissum recte perant duo fidei-
 commissi, qui post aditam ab illis hereditatem eman-
 cipati sunt a patre securo voluntatem testatoris.
 IX. 625. 1. 2.
 Fideicommissum quando iure dicatur relitum. IX.
 695. 7.
 Fideicommissum quando debeat relinqui. IX. 697.
 9.
 — delatum quomodo acquiratur fideicommissa-
 rio. II. 563. 2. *sepp.*
 — quibus casibus acquiratur fideicommissario ipso
 iure. IX. 741. *sepp.*
 Quid, quantumve sit fideicommissum ab herede re-
 litum, quomodo cognosci possit. II. 563. 5.
 564. 6. *sepp.*
 — uni relitum, solidum illi debetur. IX. 564.
 8.
 Com

Cum fideicommissum relictum est, paribus adscriptis in persona singulorum, tantum quisque habuerit est, quantum cuique testator attribuit. II. 564. 9.

Si fideicommissum ab herede relictum sit aliis non coheredibus, paribus non adscriptis: relictum debet pro equis partibus. II. 564. 10.

— in coheredibus relictum sit ab herede, creditur relictum singulis pro ea parte, qua quisque vocatus est ad hereditatem. II. 564. 10.

— nisi prolixior consuetudo sit, voluisse testatorem aquas partes fieri iuxta coheredes. Unde hanc consuetudinem sumitur. II. 564. 10. *segg.* 565.

Fideicommissum si relictum intelligitur, & soli praestandum est, quem testator designavit nominatim, vel si alio modo appareat de quo senserit. II. 565. 14. *segg.*

Fideicommissum acquisitum ei quem designavit testator, transit ad eius heredes. II. 566. 17.

Fideicommissum censetur ab herede relictum, cum testator aliam a quo relinquere, non designavit. II. 565. 566. 19. & N. 3.

Quare nullum sit fideicommissum, non expressa fideicommissarii persona. II. 566. 20.

— peti non potest ante diem qui adscriptus est a testatore; sed tamen ad heredes transmittitur. II. 567. 21.

— potest ante diem certam relictus: non potest ante incertam diem. II. 567. 22. 568. & 609. 1. 610.

— non potest deberi, nec peti, nequam existeret conditio, sub qua relictum sit. II. 569. 23.

— quondam res restitui possit, pendente adhuc condicione. II. 569. 24. & 610. 3. 611.

Fideicommissum certo loco relictum iussam, intelligitur ita relictum ut iussu in illo dies. II. 569. 26.

Conditionalis fideicommissi spes reinit potest, licet fideicommissum repudiari non possit. Quae differentiae ratio. VII. 100. 7.

Fructus ex re fideicommissa percepti, condicione pendente, ad quem pertinent. II. 629. 8.

Fideicommissum non tacite conditionem habet, quomodo intelligatur ex fideicommissi verbis, aut ex voluntatis consuetudine. II. 569. 27. 570. 28.

Restitutio fideicommissi periclitur solo consensu, re, aut verbis declarata. Et quomodo. II. 602. 1. 605. 9. 606. *segg.*

Nihil interpellat, per quem sit restitutio, dummodo sit heres, & fideicommissarius volentibus, vel ratum habentibus. II. 607. 13. 608. 14. *segg.*

Quantum veniat in fideicommissi restitutionem. II. 615. 5. 616. *segg.* & 622. 16. *seg.* & 625. *segg.*

Res fideicommissio obnoxia quibus casibus possint alienari. IX. 691. 1. 692.

An bona subiecta fideicommissio possint alienari, ex causa docti. II. 994. 6.

— Vide *Fideicommissarius*, & *Fiduciarius*.

Fideicommissarius quando, & quomodo tota hereditate

diste sibi relictus, heredi quantam restituere tenetur una cum fructibus. IX. 707. 3. & 709. 6. 710.

Fideicommissarius quod sibi relictum est ab uno heredem qui coactus adire decessit, potest illud a substituto, & coherede potest sine ulla quantam restitutione. IX. 711. & 712. *segg.*

Fideicommissarius tenetur creditoribus hereditariis pro ea parte, quam illi est relictus. II. 649. 2. IX. 704.

— restituere tenetur heredi pro dodante ea, qua illi solvit creditoribus ante restitutionem hereditatem. II. 649. N. 1. IX. 704. 2.

— legata, & fideicommissa praestat pro ea portione quam est illi relictus. II. 650. 3.

— in eum transeunt onera hereditaria omnia, cum heres, qui coactus adivit, quantam non retinet. II. 677. 20. 678. 23.

— pro parte relictus hereditatis transeunt, herede ipsoe advenit. II. 678. 24. 25.

— pro portione dividuntur inter eum & heredem, cum hic quantam retinet iure hereditario: scilicet si certum aliquid retinet iure testamenti. II. 678. 24. & 679. *segg.* IX. 700. 14. & 706. 7.

— iure heredis utique in legatis praestandis, siue solidis, siue debitis ab herede relictis. II. 671. 5. & 673. 7.

— nisi tamen heres quantam remiserit, neque id fecerit, ut haberet illam fideicommissarius. II. 672. 6.

— quantam Falcidia beneficium non videtur in eo, quod relictum est a se ipso. II. 672. 8.

— minus aliquid praestare potest de eo, quod a se ipso relictum est, ubi heres sibi quantam remittit. II. 673. 9.

Fructus qui post acquisitionem ex causa fideicommissi dominium ex fundo percipiuntur, ad fideicommissarium pertinent; licet maior annua pars ante diem fideicommissi ordinem praerulisse dicatur. I. 797. IX. 1415. 32.

Res, iura, actiones, exceptiones, quae defuncti fuerunt cum moreretur, sunt in fideicommissarii bona, restitutione hereditatis in eum facta. II. 615. 7.

— si sit in fideicommissarii dominio. II. 615. N. 4. 616. & 622. 26. 623. *segg.*

Quantum res, licet facta sint hereditaria, non veniant in fideicommissi restitutionem. II. 616. 8. & 617. *segg.*

In fideicommissarii dominium non transeunt res personale defuncti, nec aliam res a defuncto inde possessa. II. 615. 6. 616. 7.

Acquisitae, hereditariae nondum aditae, siue res sint, siue actiones, transeunt in fideicommissarium. II. 622. 16. & 623. *segg.*

Veniunt in fideicommissi restitutionem debita soluta heredi, ubi sibi fuerit soluta: non autem aliorum dampnata, siue pensiones. II. 628. 6. & 7.

— veniunt partem ancillarum hereditariam, & partem paratam, siue tota hereditatem edicti sint, siue posita. II. 629. 8. & 630.

- quæ per percipientes ab herede ex rebus singulis hereditariis non veniunt in fideicommissi restitutionem. II. 630. 9. & 631.
- quæ ista sunt heredes, nec transiunt in fideicommissum. II. 631. 10. & 632. *sepp.*
- In restitutionem fideicommissi veniunt fructus post aditam hereditatem, & ante eam restitutionem percepti, tum vel mora facta est, vel testator ea de re suam voluntatem declaravit; & quomodo. II. 633. 13. 14. 15. 634. *sepp.*
- In fideicommissarium transit cum jure accrescendi omnis etiam accrescentis portio. II. 626. 22. & 627. 3. & 653. 10.
- Ex qua actione fideicommissarius petere possit ab herede portionem quæ illi accrevit. III. 627. 3.
- & an ei opus sit nova restitutione partis accrescentis. II. 627. 4. & 628.
- in eam transiunt actiones omnes, quæ heredi & in heredem dantur; vel quæ sunt heredis actione confusa. II. 653. 11. 654. *sepp.*
- Fideiessio quid sit. Cur vocetur accessio. IV. 553. 3. & N. 1. & 555. N. 3.
- contractus est stricti iuris. IV. 556. N. 3.
- non fit nudo pacto appositio contractui, etiam in continenti. *ibi.*
- non contrahitur inter absentes, nec per epistolam. IV. 555. N. 3.
- hodiernis tamen moribus, & per epistolam, & per procuratorem interponitur. IV. 556. N. 3.
- debet esse gratuita. IV. 554. N. 1.
- ea sit improbanda, & quatenus. IV. 554. N. 3.
- precedere potest obligationem principalem. IV. 555. 2. & 558. N. 6.
- verba, sive stipulationem requirit, & alienæ obligationis suspensionem. II. 555. N. 3. IX. 1307. 4.
- Com aliquem fideiessisse casum est, omnia recte & solemniter acta fuisse videntur. XI. 709. 1. 3.
- Fideiessor quis. IV. 554. 2. IX. 1309. 7.
- dicitur adpromissor, vindex, sponsor, & intercessor. IV. 554. 2. & N. 2. 555. IX. 1308. 4.
- ab expressione quomodo differat. IV. 553. N. 1. IX. 1308. 5. 1309.
- nominatim per stipulationem obligatur. IX. 1339. 1.
- accedit omni obligationi, etiam naturali, & sive principali, sive accessoria, sive contractui, sive contrahendo. IV. 557. 4. & N. 7. 558.
- potest accipi in levio rem casum; ut non in duriorem. Et quomodo casus fideiessoris durius. IV. 558. 5. & N. 8. 9. 559.
- acceptus in maiorem summam non saltem pro ea parte tenetur, quæ obligatur principali. IV. 558. N. 9.
- utitur beneficio ordinis, seu exceptionis; & quare. IV. 560. 7. & N. 11. 12. 561. 9.
- quibus in casibus carere exceptionis beneficio. IV. 560. 8. 561. & N. 13.
- & quare vulgo dictus *indemnitas*, etiam si transiaverit beneficio exceptionis conventi, non possit ante principalem. IV. 561. 9. & N. 14. 562.
- utitur, beneficio divisionis & quatenus. IV. 562. 10. VII. 1007. 2. 1003.
- liberatur solutione, vel satisfactione, vel liberatione principalis quomodocumque secuta. IV. 559. 6.
- Fideiessor qui nondum solvit, vel satisfecit, mandati adversus debitorem agere non potest, ne in id quidem ut liberetur. III. 887. 3. 4. & N. 1. VIII. 599. 2. & 600. *sepp.*
- nisi tamen, vel ea lege fideiesset, ut posset & ante solutionem convenire debitorem. III. 888. 5. VIII. 606. 11. & 12.
- vel ipsa condemnatio fecit. Et quare hic, & quatenus ante solutionem mandati agere possit adversus debitorem. III. 888. 6. 889. VIII. 603. 5. 6. & 604. 7.
- potest agere mandati, antequam solvit, si bonus sua dissipare cupit, debitor, & probet fideiessur dissipationem. III. 889. 7. VIII. 603. 9. 10.
- item si debitor per decenniam in solutione cessaverit. Et quare possit hic agere fideiessor ante solutionem. III. 890. 8. VIII. 606. 13. 14. 607.
- an possit agere mandati ante solutionem, cum capitales inimicitia intervererent, quibus debitor ipse casum dedit. III. 890. 9. VIII. 607. 16. 17. 608. *sepp.*
- Ideo agit mandati ante solutionem, ut obligatione liberetur. VIII. 610. 25. & 611.
- quomodo ab ea obligatione liberetur. *ibi.*
- Qui fideiessit sine mandato domini, an, & qua actione agere possit ante solutionem; & quo iure. VII. 611. 26. & 612. *sepp.*
- An qui tantum nomine fideiessit, agere possit, ut liberetur, tutela eodem finis. VIII. 613. 28. 614.
- tutorem qui bonus pupilli dissipat, suspectum facere potest, & sic agere ut liberetur. VIII. 614. 28. & 615.
- Qui pro tutore fideiessit, D. Hadriani beneficio non fruatur. VII. 1003. 3.
- Quibus ex causis qui fideiessit indicio standi casus, possit agere, ut liberetur adversus eum qui non fecit. VIII. 615. 29.
- Fideiessor adversus quos mandati agere possit. III. 890. 9. 10. 891. & 896. 22. VIII. 615. 30. *sepp.* 616.
- an si debitorum qui sit non solvendo delegaverit, mandati agere possit adversus principalem. III. 896. 23. VIII. 617. 37.
- mandati agit adversus principalem, etiam cum alius debitum solvit, vel remisit fideiessoris casus. III. 897. 24. VIII. 617. 618. 39.
- item cum creditor remunerandi animo, vel donationis mortis causa fideiessur actionem remi-

fit, aut legavit testamento liberationem. III. 897.
25. 898. 26. VIII. 618. 39. & 619.
Fideiussor a creditore heres institutus hereditatem
solvendo liberatur. VIII. 619. 40.
— & quam actionem habet adversus principalem
VIII. 41.
— solvam habet mandati actionem, ubi fuerit
creditori cui successit, iuxta condemnationem. Et qua-
re. VIII. 620. 41.
Fideiussor non habet actionem mandati adversus de-
bitorem, cum scilicet omittit exceptionem, qua
reus solutus esse poterat adversus creditorem. III.
891. 12. 13. VIII. 625. 47. 626. 48.
— secus si omittit exceptiones quas, vel ea ritu
agendi sustinetur, vel fideiussori soli competunt,
non debitor. III. 893. 18. & 894. 19. 895. VIII.
621. 43. 45. 622. 49.
— quid si ignorans omittit exceptiones, quas alie-
gare debebat. III. 894. 17. VIII. 626. 48.
— si emisit minus honestas exceptiones, habet
actionem mandati nihilominus, postquam solvit,
adversus debitorem. VIII. 626. 48. 627.
— ubi allegavit in iudicio exceptiones, & conde-
mnatus fuit iudicia latoria, appellare debet, & li-
ti appellacionem persequi. III. 894. 15. VIII.
627. 48. & 628. 49.
— excusatur quomines prosequatur appellacionem,
si pauper sit; item si dives, cummodo mature de-
bitori denunciet ut interponat appellacionem. III.
894. 16. VIII. 627. 38. 628.
Quoties fideiussor reo, vel reus fideiussori, vel al-
ter utrique heres existit, confusione facta, extra-
gatur obligatio fideiussoris, manetque principalis.
IX. 1361. 1. 1362.
Fideiussor non repetit a debitore, ubi ignoras de-
bitorem iterum solverit, nisi solutionem a se fidem
illi denuntiaverit. III. 900. 29.
— repetit tamen a creditore quod ei solvit, con-
ditione indebiti, vel conditione sine causa. III.
900. 29.
— omni conventui poterat, semper nullo con-
principalis; hodie non prius quam, vel reus ab illis
proberit, vel non esse solvendo. IX. 1313. 1. &
1321. 1. 1322.
— & quam recte posterius sibi preter conditio-
nem obligationis sit constitutum. IX. 1321. 1.
1322.
Fideiussor iudicis conventus solvere non cogitur,
antequam creditor illi pignora collerit, & adio-
net. IX. 1314. 2. 1315. seq. & 1343. 1. 1344.
2.
— an & quando pignora cedi debeant fideiussori.
ri. IX. 1315. 3. 1316.
Fideiussor utiliter convenitur a creditoribus, omitti
possessoribus pignorum, nisi acceptus fuerit in id
tantum quod minus ea venditis pignoribus red-
dam esset. IX. 1347. 1. & 1348.
— non tenetur creditori de rebus debiti quan-
titate, quam ex difficultate pignoris creditor fer-
vare potuit. IX. 1347. 1348.

Tom. XII.

— convenitur coram suo iudice, non secum cor-
am iudice debitoris principalis. IV. 1214. N. 4.
Fideiussor desiderare potest a creditore, ut sibi ce-
datur actiones adversus debitorem, confideiussori-
res, & per quorum possessionem, tempore solutionis
dormiat. IX. 1336. 5.
— et de agitur ut sibi cedatur actiones post solu-
tionem, si fideiussor ea lege solverit, ut sibi cede-
rentur. IX. 1336. 5.
Qui creditori se obligavit per errorem pro debitore,
tanquam alienam fideiussoris nomine obstrictus,
potest uti doli mali exceptione, si ab eo petatur;
vel etiam condicere, ut obligatio sibi feratur ac-
cepta. IX. 1345. 1. 1346.
Fideiussor, qui de re dando interpellatus, moram fe-
cit, tenetur ipse de re debita amissa, etiam prin-
cipali obligatione extincta, si reus lo mora non fue-
rit. Et qua actione, & quare teneatur. XI. 958.
6. 959. seq.
Cor fideiussori solus principalis rei mora nocet.
XI. 961. 17. 12. 962.
— qua in re, & quomodo nocet. X. 1164.
21. 1165.
Fideiussor, etiam moram sciens rem, non tenetur,
si ipse in mora non fuit, & rem debitam cessit
creditori, qui accipere recusaverit. XI. 962.
20.
Fideiussor stipulationi, per se non fieri quominus mi-
hi ire agere liceat, quomodo utiliter accedat. XI.
963. 1.
Fideiussor qui stipulatorem ire, agere prohibet, an
ea pado suo teneatur. XI. 964. 4. 965. seq.
Fideiussor status fuerit recitari potest, nisi fidem
suam lo ext obstrinxerit nominum. IX. 1329.
1.
— compensare potest quod sibi invicem debetur
a creditore, & quod a creditore etiam deberet reo
principalis. VIII. 343. 7.
Cum fideiussore eius, qui centum se Capos dare
promissi, agi potest alibi arbitraria, in qua ad-
mittitur id, quod interest fideiussoris. X. 1157. 4.
— & quando alibi possit agi arbitraria cum fi-
deiussores. X. 1. 156. 5. & 1157. seq.
si fideiussor eam cum promissore, vel solus in po-
culis certo loco solvenda moram fecerit: con-
veniri potest arbitraria, in qua admittitur id quod
actoris interest, eo loci potius quam alibi pecu-
niam fuisse solutam. X. 1158. 7. 1159.
— fideiussor eam moram suam oquam obliga-
tor in alio, quam lo id tantum, in quod fide-
iussor. X. 1154.
Fideiussor stipulationis, centum Capos dari, et mo-
ra rei seu promissoris non tenetur in id quod
actoris interest, si convenitur arbitraria. X.
1164. 20. 12.
Qui fideiussor in bona fidei contractum, post in
condicionem, usurus debet ex mora rei prin-
cipalis. Et quare. X. 1183. 26.
Qui fideiussor pro stipulatione, centum Capos dari,
& si lo omnem causam se obligaverit nominum;

Q 2

ta

- tamen ex mora rei non tenetur in id quod actoris interest, ubi potius quam sibi solvi. Et quare. X. 1183. 26. & 1184. *sepp.*
- Fideiessor acceptus actionis arbitrarie nomine, vel post mortem a reo factam, vel auctore, tenetur in id quod actoris interest pecuniam suo loco fuisse solutam, eam ipse fideiessionalis nomine. X. 1197. 1198. *sepp.*
- Fideiessores eandem rei, seu pecuniam singuli tenentur in solidum, sive nominatim de eo conveniant, sive non; & sive omnes solvendo fiat, sive minus. IX. 1316. 1.
- cum omnes solvendo sunt, obligatio dividenda inter illos ea epistola D. Hadriani. Et quomodo. IX. 1317. 2.
- an omnes solvendo sint, eam de actione dividenda agitur, spectatur tempore liti contestatae. IX. 1318. 3.
- An si conveniat inter creditorem, & fideiessores, an singuli in solidum tenentur: possunt et hac conventionem singuli in solidum conveniri. IX. 1319. 7. & 1320.
- si unus in solidum convenitur, qui vel non sit solvendo, vel languam solvere non possit: ceteri non liberantur. IX. 1323. 1.
- qui solidum debet, si partem solvat, pro parte reliqua non liberatur. IX. 1324. 4. & 1325. *sepp.* VII. 103. 6.
- Unus ex fideiessoribus ultra solidum solvens, non mandat sibi actionibus a creditore, nullam habet actionem adversus confideiessores. IX. 1333. 1. 1334. *sepp.*
- an si pignorum possessiones habet obligatus. IX. 1335. 4. 1336.
- Unus ex fideiessoribus partem solvendo quando liberetur; aut secus. XI. 470. 9.
- Quomodo actio dividatur inter fideiessores. Et quomodo huius divisionis effectus. IX. 1336. 7. 1337. *sepp.*
- Vide *Beneficium divisionis*.
- Bonus rei principalis ad fidem devolutus, liberatur fideiessores. IX. 1312. *sepp.*
- An beneficium competentie transeat in fideiessores. XI. 289. *sepp.*
- Recepta vulgo sententia Baroli, fideiessorem competentem beneficium posse nisi, & decidit ut solvatur iudicium reus principalis. XI. 292. 4.
- Vide *Competentia beneficium*.
- Fides quid sit, & unde dicta. VI. 765. 18. VII. 830. 8.
- Bona fides duo significat, & quae. I. 803. N. 2. VII. 829. 2. *sepp.*
- Bona fide agere, se gerere, praeferre aliquid, quam habeat sententiam. VI. 765. 18. 766. *sepp.* VII. 829. 3. 830. 9. *sepp.*
- Omnia ea bona fide praestari debent in bonae fidei contractibus; & quomodo. VI. 766. 19. VII. 831. 14.
- Eorum quae ea fide bona praestantur in iudicii bonae fidei, genera duo; & quae. VI. 766. 21. 767. *sepp.*

- Vide *Contradictus*, *Iudicii bona fidei*.
- Bona fides doli & fraus contraria in omnibus contractibus, eam fructu iuris amolito desideratur. VII. 831. 15.
- Quae contra bonam fidem gesta & contracta sunt in bonam fidem & iudici iuris contrariis, irrita sunt, sed diverso modo in utroque. VII. 831. 15. *sepp.* 832. *sepp.*
- Mala fides quid sit. Et commodum desinitur, & quomodo. I. 803. 11. & N. 4.
- probari debet evidentibus iudiciis. I. 803. N. 2. 804. V. 695. N. 14.
- Possidere mala fide, ac sine titulo quid differant. I. 805. N. 4.
- Mala fides superveniens non impedit usucapionem aliarum rerum quam mobilium; sed fructuum acquisitionem. Quam differantia ratio. I. 1065. 8. 9. & 1066. N. 3.
- an impediat ea iure canonico usucapionem. I. 1066. N. 3.
- Re principalis bona si se semel quassit, non officit usucapioni accessionum, quae ea re mala fuerint, mala fides superveniens. I. 1068. 13.
- Bona fidei possessor quinam. I. 802. 7. 803.
- an fructus faciat suos, & quatenus. I. 801. 3.
- An qui eam rem possidere bona fide, deinde cognovit esse alienam, quoniam facere suos fructus. I. 806. 11. 807. *sepp.*
- Vide *Bona fidei*.
- Mala fidei possessor quinam dicatur. I. 805. 11. & N. 4. 806.
- Quinam bonae, vel mala fidei possessor habeatur in hereditate. V. 674. 13. 675. *sepp.*
- Vide *Passifus hereditatis*.
- Fideiarius quinam & eae ius dicitur. II. 527. 6. & N. 3.
- fideicommissum non transeat, nisi adeam hereditatem. II. 571. 2. 573.
- quibus modis, & praeiudici leviter ad adendum. II. 572. 3. 4. 573. *sepp.*
- adire cogitur & restituere, desiderante fideicommissario, sive ea testamento sit heres ab intestato; sive sit honorum possessor. II. 578. 3.
- & sive sit persona singularis, cuiuscunque dignitatis, sive sit municipium, civitas, vel Pileus. II. 578. 4. 5. 579.
- an & suos, idemque fideiarius hereditatem vasa immiscere cogatur. II. 577. N. 1. 578.
- Fideiarius res singulas restituere cogatur, etiam desiderantibus legatariis, adire non cogitur; licet hi periculo suo velint adire. II. 579. 7. 580. *sepp.*
- adire non cogitur hereditatem, quam nondum adire testator, & quo rogatus est eam restituere. II. 580. 10. 581.
- nec adire cogitur, neque potest si velit, praedante conditione, quam non sit in eius potestate. II. 581. 12. 582.
- Conditiones potestatives quas, & quomodo debet implere fideiarius, priusquam adeat hereditatem. II. 582. 13. 583.

— hereditatem adire cogitur, & restituere, postquam repudiavit, nisi repudiaverit consentiente fideicommissario. II. 583. 14. § 84.

— si iure præstium tempus bonorum possessionem non agnovit; cogi potest eum potius agnoscere, & restituere, fideicommissario postulare; & quatenus. II. 584. 15. & 585.

— iure recusat adire, cum in præsentia constet fideicommissum non deberi. II. 585. 16.

— quid si de fideicommissio dubitetur. II. 585. 17. 586. 18.

— an, pendente conditione fideicommissi, cogi possit hereditatem adire, & restituere. II. 587. 19. & N. 11. & 588. *segg.*

Fideicisarius lassus in diem restituere, desiderante fideicommissario, cogitur hereditatem adire, & restituere, vel ante diem. II. 589. 23. 590.

Fideicisarius cogi non potest adire, & restituere, desiderante fideicommissario, si nihil eius locerit. Et quando fideicommissum interit, aut secus. II. 590. 24. 591.

An fideicisarius hereditatem adire & restituere cogatur, si fideicommissarius, vel iure substitutus, vel ab intestato, vel per bonorum possessionem obtinere possit hereditatem. II. 591. 25.

— iure recusat hereditatem adire & restituere, si id facere non possit sine incommendo personæ, damno pecunie, vel re legatæ, vel sine metu alicui alieni. II. 592. 26. & 593. *segg.*

An & quando, desiderante fideicommissario, eui restituta sit libertas pure, heredes sub conditione, cogi possint fideicisarius hereditatem adire, & restituere. II. 594. 32. 33. & 595. *segg.*

— an & adire cogi possit, potente fideicommissarii procuratore. II. 596. 37.

Fideicisarius adire cogitur per prætorum, sive iudicem, a quo postuletur adiis per extraordinariam fideicommissi persecutionem. II. 597. 1. 2. 598. 4. 599.

Si iussus adire fideicisarius reconat, officio iudicis cogendus. II. 599. 5. & N. 2. & 600. 6.

— an adire & restituere negat: adione directa, vel nulli ex testamentum cogatur. II. 599. N. 1. 600.

Si fideicisarius sit prior hæc index: a quo ille adire cogendus. II. 598. 3.

Fideicisarius in hereditate fideicommissi obnoxii casus fortuitos non præstat, nisi illis culpa, vel mora sua casum dederit. II. 601. 3. 4. 602. 3. — nonnulli deheredem adire tenentur restituere. II. 602. 7.

— tenetur restituere partem ancillarum ex fideicommissio, quod præsentis die debebatur, preceptis; non autem preceptis, pendente conditione fideicommissi. II. 603. 8.

— proprias sibi facti adiones omnes post adiis hereditatem quaeritis ex rebus hereditariis. II. 630. 9.

— item fructus rerum hereditarium post adiis hereditatem preceptos, non ares. II. 631. 9. 10. & 632. *segg.*

— quos tamen fructus restituere debet, etiam antea preceptos, si vel moram fecerit in restitutione fideicommissi. II. 633. 14.

— vel ubi voluit testator fructus cum hereditate restituere. Quibus modis appareat voluisse restituere. II. 633. 15. & 634. 16. *segg.* 635. *segg.*

Fideicisarius restituere post mortem rogatus *quod supererit ex hereditate*, nunc poterat alienare, & consumere quodlibet ex hereditate, dummodo restitueret, si quid superesset. IX. 731. 1.

— hodie doderunt hereditatis consumere, vel alienare potest; Quamvis duxerit servare cogitur, & de ea cavere fideicommissario. IX. 732.

— an, & filius cavere debet eodem modo. IX. 732. & 733.

— an, & qua actione Quartum consequi possit fideicommissarius, ob duxerit, & Quartum consumpsit fideicisarius. IX. 733. 2.

— an totum, reuera Quarta, cogatur restituere, ubi nihil ex hereditate consumpsit. IX. 734. 3. & 735. *segg.*

— Vide *Heres rogatus*.

Fideicisarius qui mortem fecit, si postea fideicommissio successerit, confusus actionibus, fideicommissio liberator. IX. 735. 1.

— si duo fideicisarii successerint fideicommissariis: an, & pro qua parte restituere debeant fideicommissum. IX. 735. *segg.*

Fideicisarius pretium, & utimurum restituere tenetur liberam rem, quæ factis suo perierit ex hereditate, vel factis sunt deteriori; nisi eorum diminutionem illis concesserit, vel testator. II. 642. 6. 7. & 643. 16.

— & quando diminutionem rerum hereditarium fideicisarius concessisse sive lesa, sive testis intelligatur. Et quibus finibus continetur diminutionis potestas. II. 642. 7. *segg.* & N. 2. 643. 13. 14.

Fideicisarius iure veteri poterat alienare, appignorate res hereditarias, servos manumittere. Et quomodo ius illud a Iuliano emendatum. II. 644. 16. 17.

— præstare debet in curandis rebus hereditariis eam diligentiam, quam adhibet in suis. Quid ex eo consequens. II. 645. 18. *segg.*

— rogatus portionem suam restituere cohæredibus, utrum ex æquis partibus, an hereditaria restituere debeat. XI. 31. 1. *segg.* 32. 7. *segg.*

— rogatus hereditatem restituere, deductis legatis, Quartum detrahit tam ex fideicommissum, quam ex legatis. II. 651. 3. 4. & N. 13.

Actiones, & servitus adione confusa fideicisarius heredi restituitur ipso iure adversus fideicommissum. II. 653. 11. 12.

— quæ servitus quæ fideicisarius heredi fructo debebatur, conclusa per adiis non restitutor, postquam heres fundam, quæ serviebatur, extante conditione, præstari legatario. II. 655. *segg.*

Figuline exercenda ius quando reale, vel personæ. III. 55. N. 1.

Filia

Filia dotem obtinere debet a patre. III. 453. 8.
 — & quidem, etiam si locuples sit. III. 453.
 N. 3.
 — an, etiam si nupti indigno, vel nupti inficio patre. *ibid.*
 — an, etiam si ingrati sit, vel a Christiana religione deficiat. *ibid.*
 — recte pacificetur de dote in id tempus, in quo uni sibi computat dotis actio, quam sui patri communis. V. 1330. N. 12.
 — eam patri consentire oportet in repetitione dotis. III. 1043. 15. 16.
 — consensit, agente patre, ubi illa aperte non contradicit, vel insulse contradicit. III. 1043. 17. *sepp.*
 — consensus illius in repetitione dotis tempore sibi contestatum necessarius. III. 1045. 30.
 Dotis actio non potestinger sit, dote patri contra voluntatem eius soluta, prout quoniam in duobus casibus. III. 1045. 31. 32.
 Quare filia sibi restitutum a patre compensare debeat cum dote patri soluta: non patrem sibi restitutum a marito, nisi fuerit in causam dotis legatum. III. 1046. 32. 33.
 Filia sui iuris facta, dotem, etiamque actionem sibi vindicet, nisi proprium patrimonium. III. 1047. 35. II. 1162. & 1163. 24.
 Si pater litem de dote contestata ex voluntate filie, & de secundum eam iudicata decerneret: actio iudiciali inde quaesita filiae data est, non hereditas patris. III. 1048. 35.
 Filia intercedens pro patre iuvatur S. C. Velleiano. VIII. 173. 2. & 186. 2.
 Filia sub conditione, si convenerit nuptis, instituta, an ubi conditioni non potest, hereditatem possit obtinere, conditione reiecta. IX. 165. 1.
 Filia a patre instituta, & rogata portionem suam fratribus restituere, potest olim retinere quantum etiam veritate testatore. IX. 789. 1.
 — hodie quid iuris ex Iulianorum constitutione. IX. 790. 2. 791. *sepp.*
 Filiafamilias, quae divorcio facta, dotem patri reddi iusserit, si patre dotis soluta, pater decedat: illa sui iuris facta patrem dotem dotis reliquam recte petat. III. 1048. 36.
 Filiafamilias olim fratribus, sororibus, filiafamilias erat, non autem patri, vel matri consanguinea. II. 217. N. 2.
 — Vide *Dis. Patris*.
 Qui nec natura, nec adoptione filius est, nulla adfessionione, vel professione talis non efficitur. VII. 1051. 1.
 In re dubia filius aliquis esse creditur ex professione parentem, nisi id contraria probatione revincatur. VII. 1052. 1. 1053. *sepp.*
 Filii qui manibus, operibus filii viduum sibi parere possunt, non est stultas, nisi ex sit generis nobilitate, quem dedecet opem serviles. III. 454. N. 9.

Filios, omnem maxime, & proprie heredes dicunt. II. 372. N. 15. 373.
 Filios qui est sui iuris, & nepotes, quomodo sint in sui potestate, sub quavis conditione possunt institui. II. 86. 8. IX. 179. 12. 180.
 — an & filia pari modo institui possit, quomodo sit in potestate. II. 86. 8. 87. N. 4.
 Filiofamilias, qui a patre tantum acceptus, quantum ei sufficit ad Quiritium usum debetum ex lege, ne iudicia patris inquietaret, excluditur ab iudiciali querela. VII. 145.
 — emancipatus autem doli exceptione repellitur. *ibid.*
 An filius heres a patre institutus, & rogatus hereditatis portionem alteri restitueret, possit duplicem Quiritium, Legitimum scilicet, & Trebellianum deducere. IX. 783. 2. 3. 784. *sepp.*
 — sententia affirmans ubique sere recepta. IX. 788. 3.
 — utramque deducere potest, siue pure rogatus, siue sub conditione, si decedat sine liberis. IX. 788. 4.
 — quantum pro utraque deducere debeat. IX. 789. *sepp.*
 Filius vel legitimus, vel naturalis portionem hereditatis restitueret rogatus post mortem, non tenetur fideicommissum, si liberis interperit. IX. 185. 1. 186. *sepp.* & 657. 1. 658. *sepp.*
 — quid si naturales liberos suscepit de uxore. IX. 187. *sepp.*
 Filius institutus, cui pater aliquem substituit, non censetur substitutione oneratus, si liberis habuerit. VIII. 185. 1. 186. *sepp.*
 — factum defuncti patris ignorare censetur. X. 797. N. 10.
 — de facto patris iurare non cogitur. X. 797. N. 9.
 — non tenetur pro patre, administratione primitivari excepta. IV. 598. 1. & N. 3.
 — quando conveniri possit ex persona patris, vel secus. VII. 882. 2. 883. 2. 2.
 — auditur in criminali patris causa ratione legitimae. V. 178. N. 5.
 — iuratus testimonium dicere non cogitur ex veritate patrem, neque volens admittitur. VII. 1129. 2.
 — fideliter tenetur pro captivo patre; vel carceri mancipio, si impiebat nomen, & eadem conditione iuramentum evitare velit. IX. 598. N. 3.
 Filii appellatione an, & quando veniat naturalis. II. 374. N. 4.
 Si quid atque sit tamquam filio restitutum, qui filius non sit: an debeatur. IX. 32. 4.
 Filio restitutum, utrum nam debeatur filio naturali, an extraneo, quem testator habet loco filii. XI. 14. 22.
 Filium non esse eum, qui natus est ex uxore, quomodo probetur. I. 301. 10.
 — Vide *Adultera, Pater*.

Filiorem appellatione continetur etiam filia. I. 411. 28.

— etiam nepotes & alii descendentes, nisi conditus de contraria testatoris voluntate. VIII. 173. 3. 154. 4. 5. I. 410. 26. 27. & N. 11.

Filiusfamilias, & paterfamilias civilis nominis. III. 448. N. 2.

Filiusfamilias quoniam. VIII. 1175.

— patri obsequere necessario debet, & ibi esse & morari, ubi pater libet, domumque hospitio in loco. I. 338. 6.

Filiusfamilias liberorum hominum & civium numero continetur. I. 340. 24.

— non est in dominio patris; & habetur pro patrefamilias in publicis causis, civilibusque negotiis, nisi cum patre contrahat. I. 340. 15. 341. 17. VIII. 1333. 3. XI. 1659. 1.

Filius patri per omnia acquirit, exceptio castrensis, vel quasi castrensis peculii, & adventitiorum propretiarum. II. 1170. 4. & N. 2. & 1171. 5.

— an vendi possit a patre. Et quid iuris, si vendidit fuerit propter ultimam patris egestatem. II. 140. 16. 141.

Patri acquiritur quidquid et filius stipulatur, etiam si ex causa castrensis peculii. III. 364. 10. & 365.

an Filiusfamilias qui res patri subtrahit, furti tenetur, si habetis castrense peculium. IV. 267. 21. & N. 20.

inter Filiusfamilias & patrem obligatio & actio potest esse ex causa castrensis peculii. III. 449. 9. IV. 1065. 9. & N. 10.

— an patri acquirat, si stipulatur eo tempore, quo pater caput fuerat ab hostibus. XI. 618. 2.

— stipulatur imperpersonali, vel sibi nominatim, stipulari videtur patri, & si de patre nihil addicitur. XI. 937. 1.

— quibus in causis consistere iudicio possit adversus patrem. IX. 1065. 9.

— an iudicium agere possit adversus patrem ex lege canonica. IV. 1065. N. 10.

— potest in iudicio stare cum in sua causa, tam in aliena. I. 342. 18.

Filiusfamilias nullo auctore rectis gerit ea, quae paterfamilias sine auctoritate alterius administrat. XI. 1659. 2. & 1660.

— nihil contra gerere potest in quibus paterfamilias tutore, vel excohere est opus. *ibid.*

— obligatus tanquam paterfamilias sive suo, sive alieno nomine; & cum eo agi potest et omnibus causis, excepta manu datione, patre tamen invito. IV. 1059. 4. VIII. 90. 32. *Idem*. XI. 1659. 1.

— quare conveniri potest ex omnibus causis, licet ex omnibus agere non possit. IV. 1080. 5.

— recte stipulatur nullo auctore, etiam si impuber. XI. 1660. 3.

— potes factis nullo auctore recte promittit, & promittendo obligatur. XI. 1661. 4.

Filiusfamilias impubes, ne patre quidem auctore, potest obligari. Cur alius in pupillo impubere,

qui auctore tutore obligatur. XI. 1661. 5. 6.

— auctore patre atheni, obligatur etiam impubes, si de hereditate quam illi acquiritur adenda, agatur. XI. 1661. 7. & 1662.

— an si pro patre fideliter, obligetur. Et quid si in venditione fideliter. IX. 1325. 1. & 1326. *Idem*.

— si magistratum gerat: etiam patri, in cuius est potestate, habere, & imperare potest. I. 342. 19. & 343.

— emancipari non potest, nisi consentiat, exceptio iustae. I. 355. 22. & 356.

— deportatus & deinde restitutus an redire in patriam potestatem. I. 368. 8. *Idem*.

Filiusfamilias iustitiae potest sub conditione potestativa. IX. 173. 2. & 178. 10.

— non potest iustitiae, etiam ex testamento iure sub conditione impossibili. IX. 174. 3. 175. 5. & 176. *Idem*. II. 175. 12.

— nisi sub contraria conditione fuerit exheredatus. IX. 179. 11.

— quando suo impossibili, vel potestativa conditione iustitiae excludatur. IX. 177. 6. 178. 8. *Idem*.

— quae impossibilis conditio affecta testamento, in quo filiusfamilias et heres, videt ipsum testamentum. IX. 177. 6. 7.

— hodie in potest iustitiae heres, ut patri per illum hereditas non acquiratur. II. 1164. N. 16.

— item potest illi ea lege donari, ut ad patrem non perveniat usufructus. II. 1164. 27.

— testat potest de bonis castrensis et quasi castrensis, non de profectis, neque de adventis. II. 39. 8. 30. & 25. N. 2. 26.

— ne consentiente quidem patre. II. 31. 9. & N. 11. VIII. 1346. 8.

— an, si testator de castrensis & quasi castrensis, possit testamentum eius rescindi querela inofficiosa. V. 437. 6. 7. 488. *Idem*.

— Quando tam filiusfamilias qui de peculio quasi castrensis sine querela metu testatur, hoc ipsum privilegium amittit. V. 496. 15.

Filiusfamilias potest donare causa mortis, volente patre. II. 31. 9. & N. 10. VIII. 1346.

— vivo etiam patre honorum patrum domos existimatur. Et quomodo. II. 353. 14. 15. & 354. N. 16. IX. 1328.

— iustitiam patri expectare debet in athenis, vel repudiata hereditate: non item in bonorum possessione agnoscenda. Differentia ratio. II. 408. 4. 5. 409. 6.

— iustitiam iure potest ignorare, & vel invito patre adire, vel repudiare hereditatem adventitiam. II. 409. 7. & 410.

— Qui se filiusfamilias falso putat, vel de eo debet, hereditatem acquirere adenda, etiam sine iure patri; & quare. II. 410. 8. 411. N. 8.

— Qui per errorem patris se fuisse filiumfamilias, hereditatem patri neque adire potest, neque repudiare. II. 412. 9.

An filiusfamilias a patre institutus hereditatis se immiscere cogatur, ut hanc alteri restituat. II. 577. N. 5.

— hereditatem sibi ex fideicommissio restitutam, & bonorum possessionem sibi delatam recte sine iussu patris admittit, modo sequatur patris ratihabio. II. 608. 15. 178. 6. *sepp.*

— quando bonorum possessionem sibi acquirit, vel patri. VIII. 1180. 12. & 1184. 15.

— eius coactio, & opera non desiderantur pro acquirendo patri fideicommissio bonorum; secus in acquirenda hereditate, & bonorum possessione. II. 608. 16.

— potest legatam, fideicommissam sibi restitutam acquirere, & repudiare, ignorante etiam, aut invito patre. IX. 651. & 652. *sepp.*

— eadem potestas factio sui iuris repudiatam fideicommissam potest obstat exceptio doli, & non recte. IX. 653. 2. 4. & 654. *sepp.*

— quare illi non obstat exceptio doli, si pater restitutum filiofamilias fideicommissam repudiaverit. IX. 653. 3.

Filiusfamilias in sua omnesque, vivo eo, patri non acquiruntur, habet heredes ab intestato suos liberos, excluso patre. II. 1183. 14. 1124. 15.

— cur aliter iure veteri, & quare. *ibid.*

In peculio profecticio patrem habet heredem, non liberos. II. 1124. 16.

Quoniam Filiusfamilias perquirere possit, ea cuiusque pecunia genere estimatum. II. 1153. 7.

— in peculio castrensi, & quasi castrensi pro patrefamilias habetur, & quare. II. 1154. 11. & N. 2. 3.

Quare nec Filiusfamilias patri, nec filio pater obligari possit in profecticio peculio iure civili. Quid et iure naturali. III. 647. 9. 10.

An filiusfamilias ex adventitio peculio patri ejuslibet obligari possit. III. 649. 9.

— de castrensi, vel quasi castrensi peculio, & de omni causa inde nata recte agit, & suo nomine, adversus omnes, ignorante etiam, & invito patre, imo & adversus patrem. IV. 1065. 9.

— an ex causa peculii castrensis, vel quasi castrensis facti agat adversus patrem. IV. 1065. N. 10.

— agere potest de bonis adventitiis, consentiente patre. IV. 1067. 11. 12.

— an ignorante patre, & invito. IV. 1067. N. 13. & 1068. 13. *sepp.*

— quid si pater abest, vel sit faciosus. IV. 1067. 10.

— an, & quando agere possit de castrensi peculio. IV. 1070. 16.

— si peregre abest, studiorum, puta, vel legationis causa, patre, eiusque procuratore absentes: de profecticio peculio potest agere, ne fraudem patiat. IV. 1070. 16. X. 284. 2. 285.

— & quidem agere potest, si ex maleficio, si ex et contractu patiat fraudem. IV. 1070. 17. 1071. 18. X. 285. 2.

— potest in eadem causa procuratorem dare. V. 173. 3.

— quare de peculio profecticio, quod ipse negotiando occupavit, agere non possit suo nomine. IV. 1071. 18.

— patris nomine potest agere ex omnibus causis, dummodo caveat patrem rem istam habiturum. IV. 1071. 18. V. 173. N. 9.

— ex causa profecticio peculii, vel alia, et quae patri adio competit, quodcumque agat suo nomine: uti adione, non directa experiri. IV. 1071. 19. X. 285. 3.

— bona profecticio alienare non potest; sed neque adventicia bona, in quibus patri quatuor est usufructus. VIII. 89. 5. IV. 1068. 14.

Filiusfamilias neque ex credita pecunia, neque ex publico voto obligatur. III. 657. 2. 3.

— quare contrahere possit, & testari nequeat. III. 657. N. 1. VIII. 1341. 2.

Filiusfamilias hereditatem sibi antea delatam si adeat, factis sui iuris: an acquirat eam sibi, vel patri. IX. 363. 2. 2.

Com Filiusfamilias quid stipulatur, & contrahit sub conditione, patri acquirat obligationem; etiam si conditio extiterit, filio iam emancipato. IX. 363. 3. 364. XI. 1891. 1. *sepp.*

Filiusfamilias qui fideiussorem accepit eius pecuniam, quam postea emancipatus credidit, an sibi obliget fideiussorem. Et quam adversus illum habeat actionem. XI. 1881. 1. *sepp.* & 1882. 4.

— quare quod stipulatus est sub conditione, acquirat patri, etiam si conditio stipulationis extiterit, eo emancipato. IX. 363. 364.

Si filiusfamilias contra Senatusconsultum mutuas pecunias solverit; nec actionem vindicare potest, neque condicere constitutam. X. 234. *sepp.*

— Vide *Pater*.

— quandoque patrem inire queat, ne agat ipse, si ve petat. V. 1330. N. 12.

— recte pacifiscitur de eo, quod illi est sub conditione legatum. *ibid.*

— an detrudere pacifiscendo queat patris obligationi. VII. 173. 2.

Filiusfamilias sui iuris spectus de rebus antea contrahitis in id tenetur datusque quod facere potest. Et quare hoc natus beneficio factus patrefamilias, & non antea. VIII. 91. 55. 56. 98. 57.

— eo tamen beneficio non auctus, si vel patrefamilias se esse meminit est dum contraheret; vel post decem annos conveniret, et quo fuit patris potestate solutus. VIII. 93. 59. 94. 60.

Filiusfamilias quatenusque conveniret ex causa, potest ea compensare, quam patri deberet ex eadem causa ab alio; si modo caveat patrem rem istam habiturum. IV. 888. 29. VIII. 343. 9. 344.

— quare filiusfamilias, secus ac procurator, caveat de rato. VIII. 344. 10.

Filiusfamilias in re pecuniaria recte desit iudicandam. X. 641. 2.

Fi-

virum nondum elusit, ostendit infamiam, nisi illum solus patris escuset. V. 96. 1. & N. 4.

Filiosfamilias recte solvitur in re peculiari. IV. 758. 25.

— que competat bonorum possessiones. VIII. 1175. 1. 1176.

Quantum per filiosfamilias quibus pari sequantur in totum; & que duntaxat quod usufructum. VIII. 1176. 1. 2.

Filiosfamilias alienaria vacatur a lega; que bona, & quantitas. II. 1222. 20.

Fides regere quid sit. II. 1237. 14.

In Actione filium regendum quodam si iudicis officium. *ibid.*

— Vide *Actio filium regendum*.

Qui fides agi demonstravit, cum fundum vendidit, quando praestet illorum eversionem, vel situs. IX. 1479. 1. & 1480.

— Vide *Evictio*.

Fiscus olim pro mario Reipublic; hodie ita dictus pro mario Principis. IV. 848. 16.

Fiscus rem sibi cum alio communem potest totam vendere, & dominium transfert in emptorem iure proprio, & suo. VIII. 1126. 12. IX. 1134. 1.

— rem alienam quis ex causa tradendo, dominium transfert. Et quantum sit, ad quos ea res pertinet, tribuatur actio adversus Fiscum, & intra quod tempus. I. 939. 12. 13. & 1174. 6.

— si pecuniam communem mutuum dedit; mutuum facit duntaxat pro sua parte; nisi tamen socii mutuo dato confesserint. X. 282. 1. 283. *seq.*

— non licet ei ab emptione, venditione, invito adversario, discedere. Et quare in ea re statuit iure communi. VIII. 867. 19. *seq.*

— si res debitoris alienaverit ob cessationem tributorum, & praestationem publicorum: vendita res emptori non potest vocari, etiam oblato a debitore pretio. VIII. 949. *seq.*

— neque illi creditores qui hypothecam acceperunt, antequam dies tributorum cesserit, rem a Fisco venditam avocare possunt emptori, si prius persequatur VIII. 951. *seq.*

Quam concurrens oportet, ut a Fisco facta venditio revocari non possit. VIII. 953. *seq.*

Fiscus, vindicta libi hereditate indigno ablati, legatis ab indigno relictis tenetur; & simili modo, atque heres Falcidium detrahit. II. 1007. 19. 1008.

An Quantum Fiscus retinere possit, cum sibi vindictam hereditatem ab indigno, qui totam locupletis restituerat. IX. 760. 2.

— heres institutus, aut alio nomine obtinens bona, causam non perimit legatorum nomine. II. 1009. N. 6.

— succedit ex Lege Julia caducaria in bona vacantis. II. 1112. 17. & 1111. N. 18.

— non tamen succedit in rem duobus a Principe donatam. II. 1112. 19.

— in, & quantenus succedat in bona que profertur.

Tom. XII,

bentur ob alicuius delictum. II. 1112. N. 18.

— item in res que indigne asseruntur. *ibid.*

Fisco acquiritur sine ulla traditione dominium illarum rerum, quae vel ob delictum, vel iniquam vacantes ad illum deferuntur. VII. 211. 7.

Fiscus prior creditoribus omnibus chirographariis, etiam privilegiatis, excepta molliere in causa dotis. IV. 1212. 6. VI. 158. 15. 16.

— non tamen prior in petenda pecunia; & quare.

VI. 154. 5. & N. 4.

— habet tacitam hypothecam in bonis debitoris, quem debitor habet, habiturus est. IV. 1212. 6.

VI. 877. 13.

— creditoribus hypothecariis tempore posterioribus praefertur iure tacita hypotheca. *ibid.*

— cum privato succedit, etiam iura privati. *ibid.*

— si concurrat cum creditoribus hypothecariis; prior non est iure, nisi tempore prior, etiam in bonis, quae Fisci debitor postea acquisivit. VI. 937. 8. 938. 9. & 939.

— potest convenire istum debitores sui debitoris, etiam ante iudicis condemnationem, aliter ad privatum. Differendum ratio. VII. 923. 1. 2.

— prius tamen illos convenire non potest, quoniam facultates proprii debitoris ascensit; & quare. VII. 923. 5. 926. 6.

— in publicis demum bona succedens obligatur ipsius creditoribus. IX. 1309. 1. & 1310. *seq.*

— non tenetur creditoribus hereditariis, propter venditam a se hereditatem, & quare. IX. 791. 2. 2. & 793. *seq.* 794. 10.

— an & quando obligetur creditoribus hereditariis, si hereditatis emptor non sit solvendo. IX. 794. 10. 11. 795. 12. 796. 14. 15.

— cum tenetur creditoribus hereditariis, conveniri non potest supra facultates hereditarias. IX. 797. 13. & 796.

— tenetur inofficiosi querela. V. 534. 5.

Adversus Fiscum agere non possunt creditores, qui hereditatis emptorem convenire cessant, putantes per errorem integras sibi esse adversus Fiscum actiones. IX. 796. 13.

— item agere non possunt, cum vendita a Fisco hereditas sit ab initio damnosa, & solvendo non est hereditatis emptor in suis bonis. IX. 796. 14.

— agere non possunt, ne ad eam quidem praestant summam, quam consecutus est Fiscus ex venditione hereditatis, & quare. IX. 796. 15.

— etiam iure privatorum in contractibus, & praestationibus. VII. 91. 1.

— rationes publicas adversus se habere cogitur petenti eo. VII. 91. *seq.* & 1250. 8.

— communis instrumentum petenti actori edere tenetur. VII. 95. 4.

— quomodo cogendus, & a quo, si ex edere recusat. VII. 95. 5. & 96. *seq.*

— eius instrumentum domestica solum faciunt duntaxat contra ipsum. VII. 1250. 9. & 1031. *seq.*

Fiscus, & Republica procuratorem aliena litis suscipere prohibentur adversus privatum. Et cog

R

pri

- privat impone dent Fiscum procuratorem, & illa casus patrocinium suscipiat impone V. 300. 11. 12.
- Maior Fisci favor, quam Republicæ apud Romanos; & quare. VI. 153. N. 3.
- Fisco ex omnibus causis usus debetur, & sine ulla conventione, si mora intercesserit. VIII. 374. 6. 793. 7. X. 1384. 17.
- semiles debetur, etiam si alius decessit ex more regionis minore. VIII. 470. 12.
- ad Fiscum quibus modis propter delictum res procuratorum transferantur. II. 1244. 13.
- Adversus Fiscum admittitur compensatio. IV. 842. 7. VIII. 309. 1.
- Compensatio non obicitur Fisco potest vestigalia stipendia, tributa. IV. 842. 8. VIII. 318. 7. 319. 10.
- nec obicitur potest pretium rei a se vendit. IV. 847. 15. VIII. 319. 7. 8. & 320. 13.
- opposit non potest ab eo, qui Fisco tenetur ob senoniam male administratam. IV. 843. 9. VIII. 319. 9.
- non ab eo qui mortuam pecuniam sennari acceperit a civitate. IV. 846. 11. VIII. 318. 4. 6.
- neque ab eo qui pecuniam debet ad pauperam alimoniam in venerabilibus locis argementum delictum. IV. 846. 12. & N. 14. VIII. 319. 11.
- neque ab eo qui debitor est pecunie, ex qua in iudicibus, magistratibus; professoribus publicis, & aliis Principis, vel Civitatis militibus stipendia solvi debent. IV. 847. 13. VIII. 320. 11.
- non ab eo qui debet nicocommiffum civitati eccliam. IV. 847. 14. VIII. 320. 12.
- Compensatio non admittitur adversus Fiscum, cum illi debetur amplius pretium. IV. 847. 15. VIII. 320. 13.
- An quædam, an plures sint casus, in quibus non admittitur compensatio adversus Fiscum. IV. 847. 16. 848.
- Quod ab una Fisci ratione petitur, etiam si ex causa non excepta petatur, compensari non potest cum illa, quod ab alia Fisci ratione debetur, & quare. IV. 848. 17. 849.
- Fisci advocatorem que erat in iure Romano voluntas, quem habet eum moribus bulianis. V. 77. 1.
- Quam Fisci advocatorum numerus. V. 79. 2.
- Eorum officii tempus in debet prioris anni senonem; in ceteris bennio datus. V. 79. 2. & N. 1.
- Advocatus Fisci salaria ad summam 600. aureorum in singulos annos ex arario publico constituta. V. 79. 2.
- salarium totius anni etiam non perceptum ad heredes transmittitur, si in ea functione decesserit. V. 80. 2.
- Fisci advocatorum premis quantum communis, quædam propria. *ibid.*
- Fisci advocatorum numerus, dignitas, salarium moribus nostris pro consueque Principis, & populi voluntas constitutum. V. 81. 3.

- Quodam Fisci advocatorum motus. V. 81. 4. 82.
- Que horum premis, si vel in necem Fisci collodant eum adversariis. vel si, ut bona vindicent Fiscus, rationibus moveant privati. V. 82. 4.
- Fisci causa, nonnulli præ sente advocat Fisci agitari possit, licet possit absente illo deridi. V. 82. 5. & N. 2.
- Fisci procuratori immunitatem calamitatis remittitur in Camera imperialis. VI. 220. N. 11.
- Fisci dissensit quina; & quodam eius officium. VII. 1249. 2. 3.
- a Principe, vel a Procuratore Caesaris deligitur ad id motus. VII. 1249. 4. 5.
- qui differt a Fisci procuratore. VII. 1249. 6.
- Fisci procurator solus cognoscitur de Fiscibus casibus. IV. 1173. 9. & 1177. 12. & N. 15. & 1178.
- Fisci casus ses mensum Carlo finientur 187. 10.
- an ab illis aliquando appelletur. VI. 412. 20. & N. 29.
- Fisci res habent in singulis territoriis homines mortui, a quibus administrantur. VIII. 311. 1.
- Causa Fisci solentis securam facit sibi casum senon emutorem VIII. 293. 13. & 294.
- Flagella adhibebantur in servos. I. 230. N. 19.
- Cadi non poterant homines liberi flagellis. V. 134. N. 19.
- Flagitare, flagitatio quid in iure significent. III. 619. N. 3.
- Fiumen Diales exempti a patria potestate. II. 361. N. 11.
- in las vocari non poterant. VI. 28. N. 20.
- neque iurare cogebantur. X. 812. 19.
- Florenti non sunt easdem estimacionis apud Belgas, atque apud Germanos. V. 7. 11. & 8.
- acceptum in contractibus pro sennis eius estimacionis, que habetur in loco contractus. V. 8. 11.
- Vide *Nomina*.
- Florentis Pandeza. Vide *Pandeza*.
- Fiumen quid sit, & ad id sit o. I. 661. 2.
- ab aqua produm quæ ois situr. I. 662. 7.
- proprietate est in burs nullius. I. 663. 8.
- Fiuminis usus publicus est omnibus his contrariis, qui sunt ex eo produm f. g. ne, cois fides f. amen alio. I. 662. 6. 663. 8.
- licet calque ex populo ovigare in domine publicæ, & in eo piscari ex iure gentium. I. 663. 8.
- Produm est interdum adversus item qui aliquid facit, immitte in domine publicæ, ex quo statio, vel iter navigio detritus fit. I. 663. 9.
- adversus illum, qui factum, immitte in domine publicæ, ut opus restituat, sen tollat. *ibid.*
- adversus illum per quem aliquid fit, non factum est, quo aliter aqua stat, atque priore milare fluxit. I. 664. 9.
- Produm interdum, Ne vis fiat, quomodo navigare licet in domine publicæ. *ibid.*

Publici fluminis publicus est siveus, quoadvis tenetur a flumine. I. 664. 11.

An liceat edificare in flumine publico; & cui acquiratur edificium. I. 665. 12. 702. *supp.*

Nata in flumine publico colus flus. I. 703. 1.

Mobilis nata in flumine publico, veluti arbor, concha, quatenus occupari possit. I. 703. 2.

Transita vi fluminis ex alieno pradio in nostrum, et, & quando nostra fiat. I. 837. 4.

Fluminis imminuendi servitus que. III. 374. 19.

— In ea flumine, quo fluvius arripitur. III. 374. 19. & 345. 14. & N. 10.

An & quando flumen publicum intermedium iuris aut viae servitutum impedit. III. 379. 12.

Fluminis publica quoniam flus. I. 660. 2. & 661.

Femina que parte sua conditionis deterioris, quam masculi. I. 639. 12. & N. 4. & 630.

— non poterat iudicari, quomodo filius, supra quadrantes; & hereditatem nominis censum militibus maiorem adire vetitur ex lege Voconia. II. 155. N. 15.

— ex lege Voconia excludentes, etiam poterat hereditate. II. 216. N. 2. & 1217.

— ad paternam hereditatem simul cum maribus vocatur iure iustitiae. II. 1117. N. 2.

Hodie fora municipalia feminis & liberis ex illis descendentes fere excludunt a paterna hereditate, citantibus masculis. *ibid.*

— iure admodum donat. III. 727. N. 7.

— iudicandi munere fungi vetabatur apud Romanos. IV. 1377. 11. & N. 17.

— apud aliquas gentes & de republica consultabatur, & praesent iudicis. IV. 1377. N. 17.

— contra morem, atque contra iudicium alicubi. *ibid.*

An, ubi iurisdiclio obvenit hereditaria, feminis possint exercere per se ordinariam iurisdiclionem. *ibid.*

Feminas regere potiri neque ius naturae, neque ius divinum prohibet. *ibid.*

Feminarum exempla, quae scriptis tenentur. *ibid.*

Nihil interest ex Aristotelis sententia, utrum feminam rempublicam administrent; an viri, qui praesent ex omni feminarum. *ibid.*

— possint pro illis non possunt. V. 46. 9. & N. 20.

— nec procuratorem alienam rerum, nec alienam defensionem suscipere, nisi procuratorem in rem suam ex honesta causa suscipiant. V. 192. 3. & 194. 5. 195. 6. VII. 1036. 5.

— vel nisi pro parentibus agant, quos moribus suis impetant; vel, alium habent, qui pro illis agat. V. 195. 7. 196. *supp.*

— vel nisi agant pro liberis, qui, vel morbo impediuntur, vel sint pupilli; & quatenus hoc potestati causa. V. 197. 8. & N. 8.

— an & pro coniuge abente, vel egrotante, vel captivo agere possint. V. 197. 8. & N. 9.

Quibus aliis de causis feminis pro illis agere permittantur. V. 197. N. 9. & 198.

— olim erant in perpetua tutela, nec obligari poterant sine tutore. XI. 1417. N. 4.

— iure municipalium plurimarum Italiae civitatum sine consensu propinquorum non obligantur. XI. 1418. N. 4.

— non obligantur ex causa promissae dotis, nisi in quantum facere possunt. XI. 312. N. 1.

— cui tamen beneficio reuocari possunt. XI. 313. N. 1.

— obnoxii non possunt carceri mancipari. XI. 314. N. 1.

— ad iudicem venire, litigandi causa, quoniam cogi nequeunt. X. 823. 5. & N. 7.

Feminae non prodest ignorantia iuris in compediis. I. 159. 5. 162. 11.

— non prodest in bonorum possessione, nec in hereditate, quae contra conditiones defertur. I. 160. 7.

In quibus causis delicti venia datur feminis, ignorantia iuris prodest illis ad praesent vitam, non ad laetum faciendum. I. 162. 8. 161. & 179. 10. 173.

Quae ignorantia iuris excusatio cotinens sit feminis eam moribus, & militibus in nonnullis; non tamen in omnibus. I. 178. 5.

Cur ignorantia iuris prodest feminis in damna, non in laetitia. I. 178. 6.

Feminae quid sit, & unde dictum. I. 1352. 2. 1381.

Feminae improbum quoddam dicuntur. VIII. 472. 14.

— illud exercitibus irrogatur infamia. *ibid.*

Feminae exercere turpe est, atque indignum honesto viro, eadem magistratui. X. 454. 2. 466. 3.

— imperitiam Recloribus provinciarum. *ibid.*

— item omnibus, qui officia administrant in provincia. X. 467. 4.

— etiam magistratibus urbanis, sed aliter, & quomodo. X. 467. 5.

— item domesticis, & consularis magistratuum sive urbanorum, sive provinciarum. X. 467. 6. & 468.

Feminae exercendi prohibito pertinet ad magistratus temporales, & eos qui temporaria officia administrant; non ad praesidia officiales, qui sunt perpetui. X. 468. 7.

Quoniam adversus magistratus feminis exercentes, & adversus eorum officiales poena sit constituta. X. 468. 8.

Feminae pecunie sotebantur idibus apud Romanos. X. 528. 1.

Femina quid sit. I. 793. 1.

Feminae qui sunt in utero, animalia esse negantur Scoticis. II. 961. N. 9.

— quando sunt furem; & quomodo hi semper & statim acquiruntur bonae fidei possessori. I. 1142. 3.

— quid differant a furto parte in acquisitione faciende per bonae fidei possessorem. I. 1141. 2. & 1142. *supp.*

— Vide Pecunia.

Factus pecorum apud debitorem concepti casum pignoris sequatur, etiam si, distracto pignore, apud emptorem edii fuerint. VI. 883. 8.

Forum in pariete prolapsi pavimenti casus quare p nulli favior esse nequeat. III. 243. 6. 244. & 345. 14.

Forma. Vide *Contractus*, *Adificium*.

Formula actionum unde cum, & quare composita. X. 978. 11. & 979. 12.

Forficarum quomodo sine, & unde dictum. V. 97. N. 8. Forficarum appellatio quid continetur. I. 330. 19.

Forum unde dictum. IV. 1165. N. 2. & 1166. — duplex iudiciale, & negotiorum. IV. 1166. N. 1.

— iudiciale quid sit. IV. 1165. N. 1.

— masculino genere an usurpationi fuerit apud latinos. *ibid.*

— *causarum officina* dictum, & quoddam vinctu iuris distributorum. *ibid.*

— competens est, & incompetens. IV. 1166. N. 1.

Forum agere dicuntur magistratus provinciales. IV. 1165. N. 1.

— indicere autem magistratus urbi. *ibid.*

Fori dispensatio, prescriptio quid sit. IV. 1166. N. 1. I. 57. N. 9. V. 1005. N. 1.

— Vide *Exceptio*, *Prescriptio*.

Fori privilegium, vel privatum est, vel publicum. IV. 1210. 4.

— privatum quoddam sit. IV. 1210. 4.

— cum mutet forum heredi, qui convenit ex persona defuncti. IV. 1210. 5.

— publicum quoddam sit. IV. 1210. 4.

— an si elusum in corpore iuris sit, forum mutet heredi convento ex defuncti persona. IV. 1210. 5. & 1211. *seq.*

— Vide *Heres*.

Fori privilegium populi, videlicet, aliisque miserabilibus personis, & Fisco tributum est. IV. 1212. 2. & N. 1. *seqq.* & 1214. *seqq.*

— tribunal est etiam magistratus, milites, studiosi, ecclesiastici. IV. 1212. 3. *seqq.* & 1213. 1.

Communali foro utuntur personae aequae privilegii, cum sit inter eos agitur. IV. 1216. N. 3.

Fori privilegium eo, & quando renunciari possit. IV. 1216. 4. & 1198. *seq.*

Forum quousque res tribuit domicilium, contrahit, delictum, & res eo loci sita. IV. 1213. 1. & N. 1. & 1214. *seqq.*

Fori prescriptio quando sit opponenda. IV. 1243. N. 2. & 1244. V. 1427. N. 25.

— opposui potest a procuratore in criminali iudicio. V. ult. Not.

— de ea cognoscit iudex, cui opponitur. IV. 1230. N. 22.

— Vide *Exceptio fori*.

Forum ibi habet unusquisque, ubi habet domicilium. IV. 1215.

— cuius mutatione forum quoque mutatur. IV. 1219. 6. & 1220.

In causa liberali, & in duplicibus iudiciis quomodo dignosci possit, nec ex litigantibus forum alterius sequi debeat. IV. 1221. 8. & 1222. *seqq.*

Locus initi contractus quoad forum tribuendum intelligitur, vel ille, ubi negotium gestum est, nisi aliud conveniat. IV. 1235. 1. 1236. & 1241. 6. & 1249. 14. & 1250. *seqq.*

— vel ille, ubi ex conventiono contrahentium praestanda est res promissa. IV. 1256. 1. & 1241. 6. & 1242. *seqq.*

— non ille, ubi contractus iam perfecti instrumentum probationis casu confectum est; nec ubi contractum initum pariter confirmaret. IV. 1242. N. 4.

Quam formam et loco definitam solutionis distinguant a foro et loco contractus. IV. 1241. N. 3.

Quando in loco, ubi contractus, & conveniunt res, conveniri possit cum effectu, etiam inde ablit. IV. 1243. 9. & N. 6. 1244. *seqq.*

— an ibi citandus res in iudicio loci contractus; an per subsidium iudicis domicilii. IV. 1247. N. 9.

Quibus in casibus forum res habet in loco contractus, etiam si nec ibi versetur, neque bona possident. IV. 1247. N. 10. & 1248.

Forum, in quo legum, & dicendum sit perit possunt, quoties sita. IV. 1215. 1. & 1236. *seqq.*

Forum rei, cum de criminibus agitur, quod sit. IV. 1265. *seqq.*

Situs rei locus, ubi de rei possessione, vel proprietate agitur, forum reo tribuit, in quo se gerere cogitur, etiam inveniunt. IV. 1275. 2. 1276. *seqq.* & 1280. 7. 1281. *seqq.*

An forum quod aliquis fortis in loco sita rei, iurisdictionem tribuat in rem domesticam: an & in personam. V. 1275. N. 1.

— receptio valet sententia, de re alibi sita posse agi adversus rei possessorem & dominum, etiam in foro domicilii. IV. 1280. 6.

Si quis, postquam in locum vocatus est, ubi domicilium habuit, vel ubi contractus, coepit esse alterius fori, vel domicilii mutum, vel novo ex proprii iudicii privilegio quousque: an revocandi forum non habet tamquam preventum. IV. 1294. 3. & 1295. *seqq.*

— Quando aliquis sit preventus, ut fore revocandi forum ex novo privilegio quantum an non possit. IV. 1296. 4.

Privilegium revocandi forum res agitur, licet preventus, vel ubi Princeps forum illi omnimodum tribuit ad foras, & praeteritis casibus. IV. 1298.

— vel etiam, cum Princeps mon proprio tale privilegium concessit. IV. 1295. N. 2. & 1296.

— quid si laicus per in hac vocationem preventus in foro politico, monachorum habitum, vel sacerdotii ordinem modo obtinuerit. IV. 1295. N. 2.

Fosse parguis calas sumptibus sit. IV. 546. 9.

Fr-

Frater fratri non est necessarius heres, sed voluntarius. XI. 40. 23.

Frater consanguineus iuribus praeiuratus, & exheredatus a fratre agere potest de inofficioso. II. 115. 2.

Frater consanguineus qui non sit. II. 115. N. 1. V. 434. 4.

— quando admittitur ad inofficiosi querelam. II. 119. 10.

— immerito praeiuratus, aut exheredatus habetur, quando turpi persona heres instituitur. Turpi persona quae. V. 438. 11. 439. *sey.* II. 119. *sey.*

— iure praeiuratus & exheredatus habetur, etiam turpi persona instituta, si vel ipse fuerit ingratius. Quamvis hic ingratitudinis causa. V. 438. 11.

— vel si pari, aequo institutus, turpitudine laboret. V. 439. 11.

— vel etiam si frater eius decesserit, servo necessario herede instituto. *ibid.*

Frater ingratius praeiuratus, vel exheredatus potest, non appellari ingratitudinis causa. III. 115. 2. 116.

— etiam non ingratius, quoniam non potest de inofficioso, honesta persona herede instituta. II. 117. 3. *sey.* V. 438. 11.

— non potest agere de inofficioso, si quid ei quovis titulo relictum sit a fratre. II. 118. 9.

— duobus a fratre institutis heredibus, altero honesta, altero turpi persona, potest agere adversus turpem personam de inofficioso. V. 440. 13. & 441.

— quid si turpi persona instituta ex parte heres repudiet hereditatem. V. 440. N. 11.

Frater locupletis inopem fratrem alere debet. III. 456. N. 14.

— debet utrique coniundam dotare, si ea pars per sit. III. 453. N. 3.

Frater fratri filioiari non potest. III. 572. N. 11.

— ut testis esse possit in testamento fratris. III. 50. N. 13.

— emancipatus potest esse testis in causa fratris, si alius nihil quam consanguinitas impedit. Et quare. VII. 1121. 15.

Frater utroque parente coniuncti defuncto fratri vocatur in capite ad eius successorem simul cum prosimili ascendentibus; & in eorum positionibus patri non acquiritur usufructus. II. 1132. 6.

— olim praesentabantur in fratris successione parentibus. II. 1131. N. 7.

— Burgensium moribus excluduntur in fratris successione parentes; & quoniam recte. *ibid.*

— concurrentes in successione fratris cum paternis, & maternis ascendentibus habent partes viriles. Quid si tolli essent. II. 1131. N. 8. & 1132.

Frater mortuorum filii cum parentibus & fratribus defuncti vocatur ad successorem in stirpes. II. 1132. 7. 1133. *sey.*

Filii duorum fratrum demortuorum se in stirpes succedunt, an in capite, cum soli vocatur ad patris successorem; non estantibus patris defuncti fratribus. II. 1139. 12. 1140. *sey.*

Frater demortuorum filii vocatur ad successorem cum patris in stirpes. II. 1136. 5. & 1137.

— preferuntur defuncti fratribus ex parte demortui coniunctis, vel tantum ex matre. II. 1137. 6.

Frater ex altero parente damus in successione defuncti fratris excluduntur a parentibus. II. 1134. 7.

— item a fratribus utroque parente coniunctis. Et an recte. II. 1136. 4. & 1135. N. 2.

Frater ex utroque parente succedunt apud Venetos cum fratribus ex altero parente coniunctis communis filii. II. 1135. N. 2.

Si defuncto frater sit, alij ex parte, alij coniuncti tantum ex matre, succedunt in potestate bona paterni; in materna bona materis; in bona defuncto utroque quae succedunt utrique. II. 1138. 8.

— Vide *Parentes*.

Frater admittitur in iudicio pro fratribus, & fororibus sine mandato. V. 214. 10.

Societas inter fratres quando tacite contrahitur intelligitur. III. 908. 7.

Frater Frater qui sunt in patris eiusdem potestate, non potest consistere civilis obligatio ex causa professionalis pecuni. III. 649. 11. & N. 4.

Frater ubi conveniatur iudicio, non tenetur nisi in quantum facere possunt. VI. 850. XI. 257. 3. & N. 5.

Frater aeterni praetextu, aut exheredatus olim de inofficioso agere poterat. V. 434. N. 8.

— hodie non possunt. II. 115. 1. V. 434. 4.

Francie Rex a Senato Parisiensi ius sibi dici patitur. IX. 1039. N. 2.

Mortuo Francie Rege, omnium Cariarum iurisdictione, omnia regia officia confirmari solent a successore. IV. 1162. N. 61.

Francie regni Proceres coram Paribus praesente Rege iudicantur. IV. 1218. N. 7.

Frangis appellatione aliquando porci, & animalis verberis significatur. II. 902. X. 1305. 3.

— latius pater quem dolus ex opinione querendum; & omne eisdem factum culpabile comprehendit. IV. 397. N. 5.

— *Frus* alia doli species est, & nonquam est sine dolo. *ibid.*

— ut corrector legibus, evocatum simul arguit & consilium. *ibid.*

In fraudem legis relicta non valent. II. 807. 10.

In fraudem creditorum alienata revocatur. VI. 173. 1. 174. *sey.* & 177. & 178. *sey.*

Hereditas aut legati repudiatio, ut & manumissio, & emancipatio eorum, quibus legatum, vel hereditas delata est, non habetur, nisi in fraudem creditorum facta. VI. 176. 2. & 175. N. 3.

— legitimum renunciatio vivo patre facta revocari non potest, uti facta in creditorum fraudem. VI. 176. N. 3.

an in fraudem creditorum repudiare possit heres legatum nondum acceptum a defuncto. VI. 177. N. 3.

in fraudem creditorem non est conclusio loci
dotalis a municipali iure coercit. *ibid.*
in fraudem creditorum non facti, qui furorem, quam
ex Statuto poterat excludere, admitti ad succe-
ssionem. *ibid.*
— nec qui rogatus hereditatem restituere post mor-
tem, statim illam restituit. *ibid.*
in fraudem creditorum alienator, vel res & lura,
vel actiones, & exceptiones. VI. 176. 2. 177.
— quomodo res, & lura seu servitutes. VI.
177. 3.
— quomodo actiones, & exceptiones. VI. 177.
4. 5.
in fraudem alienata revocatur, quæ vel creditorum
sola fuere, posteaquam missi sunt creditores in
possessionem VI. 178.
— an & ex revocatur quæ alienata fuerunt ante
inhibitionem creditorum in possessionem. VI.
173. N. 1. 174. & 178. & 667. 9.
Quoniam fraudandi causi gesta seu alienata esse di-
cantur, ut sit revocationi locus. VI. 178. 7. 179.
sepp.
Fraudandi consilium in debitore, & fraudis evencus
desiderantur. VI. 180. 8. 181. *sepp.*
Fraudandi animus in debitore fuisse quinam pro-
bare debeat, & ex quibus iudiciis colligatur. VI.
182. 9.
Non videtur in fraudem fecisse, qui a fraudatore,
vel aliquid emit, vel quid aliud cum eo contraxit,
si creditores consenserint, vel fidem alienus de-
bitoris fuerint fecit. VI. 181.
Fraudis causi gesta restituantur, si quæ gesta sunt
cum eo, qui participat fraudem rem accepit in frau-
dem alienatam. VI. 182. 10. 183. & 184. 12.
Quid si fraudis insit in iure contrahendi rem accepit,
fraude comperta. VI. 183. N. 14.
Cum populo gesta sive sciente, sive ignaro, omni-
modo revocantur, fraude creditorum secuta. VI.
183. 11.
— revocantur item quæ donationis causi in frau-
dem creditorum sunt alienata, donatario sive
solento, sive ignaro. VI. 183. 11. & 184.
— Vide *Pauliana actio*.
Rei in fraudem creditorum alienata possessionem &
dominium restitui oportet VI. 188. 16.
— & quando pretium alienationis rei in fraudem sit
restituendum. *ibid.*
Fraudolentus emptor, qui alii bona fide emens rem
vendidit, integrum rei pretium quod accepit, re-
stituere tenetur. VI. 188. N. 24.
Obligatio sive pura, sive conditionalis in fraudem
alienata, item actio per fraudationem qua sitis quo-
modo restituantur. VI. 188. 17. & 189. 18.
In restitutionem veniunt fructus, & partes, & omnis
accessus rei in fraudem alienata. VI. 189. 19.
— & quoniam fructus in fraudem alienata rei sunt
restituendi. *ibid.*
Fructus unde dicuntur. III. 61. 1. X. 1407. 2.
— in iure significatione fructuum nominis quæ
res veniunt. III. 61. 1. X. 1407. 4. & 1408. 5.

— proprie quid sit. III. 61. 1. X. 1407. 1.
Quæ res sint, quæve non sint in fructu. III. 63.
5. 6. I. 817. 1. 818. V. 844. 20. X. 1407. 4.
& 1408. 5.
Fructus, vel sponte naturæ proveniunt, vel homi-
nis factu & diligentia. Illi *naturales*, hi *indu-
stiales* appellantur. I. 817. 2. III. 63. 3. 4. V. 844.
20.
— quidam & *civiles* appellantur. Et quoniam hi &
an proprie sint fructus. III. 63. 3. V. 844. 20.
845.
Fructus prædiorum quosdam pignoris sequuntur,
etiam si de eo nihil expresse convenerit. VI. 886.
6. 888. 8.
Fructus pendentes pars fundi dicuntur, & quo tem-
pore. I. 792. 10. & N. 2. & 824. 13. VII. 800.
5. X. 1415. 32. XI. 1314. 11. & 1315.
Fructus non iure dominii, sed iure soli percipiuntur.
X. 1415. 33.
— quando percepti intelligantur. I. 823. 11. X.
1416. 35.
— industriales an ha sint bonæ fidei possessionis,
et illos restituere non tenentur sive extantes, sive
consumpti. II. 829. 4. 830. *sepp.* X. 1418.
43. 1419. *sepp.*
Fructus extantes auctori sunt fructus pendentes. X.
1422. 46.
— Vide *Bona fides*, & *Bona fidei possessio*.
Fructus conditionem rei, ex qua nasci sunt, atque
ediri, sequuntur. I. 794. 2.
— perceptione acquiritur, & qualem possessionem
& beneficium rei ostendit. I. 795. 3. *sepp.*
Fructus percipiendo suos facit in vi domino fru-
ctuarii, usufructus, & bonæ fidei possessor. I.
799. 1.
— Vide *Usufructuarius*, & *Usuarius*.
Fructus rerum hereditariarum semel percepti sunt
hereditarii, atque augent hereditatem, etiam non
huncce percepti. V. 648. 13. & 749.
— restitui debent a bonæ fidei possessoribus etiam
percepti ante litem contestatam. Et quare. V. 649.
14. 650. & N. 4.
— Vide *Hereditatis petitio*.
— quinam augent hereditatem inhibitionem, vel
secus in compositione Falcidia. II. 961. 24.
25.
— a fideiarius percepti, possessionem adivit hereditatem,
eidem acquiritur, nec repeti possunt a fi-
deicommissario. II. 631. *sepp.*
— nisi tamen fideicommissum moram fecerit fidei-
ciarius, aut testator fructus cum hereditate restitui
voluerit. II. 631. 13. 634. *sepp.*
— Vide *Fideiarius*.
— quoniam præiudici legatario, & ex quo tempore.
II. 1005. N. 3.
Nascitur fructus an obligari possint. III. 595. 7. &
N. 2.
— petit an designari debeat in rei vindicatione.
V. 817. N. 20.

- restitui debent omnes ante litem contestatam, vel percepti, vel qui percipi potuerunt. V. 845. 21. 846. 22.
- percepti an restitui debeant a quocunque firm bonæ, five malæ fidei possessore. V. 845. 24. 849. *segg.*
- Vide *Rei vindictio*.
- In omnibus iudiciis fructus cum repetita restituendi sunt post litem contestatam, etiam qui percipi potuerunt, licet nulla mora interveniat. X. 1409. 8. 9. *segg.* & 1414. 51. XI. 184. 3. & 1306. 1. 1307. & 1309. 4.
- Non compensantur fructus nomine proprietatis petiti, neque petiti usufructus. X. 1409. 11.
- Fructus ante litem contestatam percepti an veniant in restitutionem. Ac primum an restituendi in actionibus in personam. X. 1409. 1410. 12.
- veniant, si conveniat, ut cum pecunia fructus praestentur. X. 1410. 13.
- aliter non veniunt, XI. 1308. 13.
- & quare fructus ante litem contestatam percepti in fundi stipulationem non veniant, si de illis nihil expresse cautum sit. XI. 1308. 2. 3. 1309. 5. 6. 1310. *segg.*
- debita rei fructus debentur in bonæ fidei iudiciis, in legatis, & fideicommissis post mortem, X. 1411. 17. VI. 770. 26.
- non item in aliis iudiciis stricti iuris, X. 1411. 17. *segg.* 1412. IX. 1452. 73.
- Fructus in strictis iudiciis debentur ex eo die, quo primum conditio nota est, ubi rem nostram petimus, quæ sine causa sit apud alium. X. 1413. 27. *segg.*
- In conditione ob causam dati, causâ non secuta, quorum fructuum ratio habetur. X. 1413. 23. & 1414. 24.
- Fructus ex quo tempore sint restituendi in conditionibus ex maleficio. X. 1414. 25.
- ex quo tempore in actione Pauliana, & Faviana. X. 1414. 26.
- de Fructibus restituendis in actionibus in rem. X. 1414. 27. & 1415. *segg.*
- Vide *Bona fidei possessor*, *Fidei*, & ibi *Malæ fidei possessor*, *Rei vindictio*.
- Fructus restituendi sunt post rem indicatam in bonæ fidei iudiciis, & in arbitriis, si mora ante sententiam interveniat, X. 1424. 52. & 1425. 54. 55.
- restituendi non sunt post rem indicatam in strictis iudiciis, etiam si mora interveniat; & quare. X. 1425. 57.
- utrobique fructus intelliguntur, non quidem percepti, sed qui percipi potuerunt. X. 1425. 58. 59.
- Depondere fructus quid sit. X. 1425. 59. & 1426.
- Fructus intelliguntur deductis impensis. III. 1063. 18. X. 1426. 62.
- ex Fructibus restituendis deducuntur impensa fructuum causa factæ, etiam a malæ fidei possessore. X. 1426. 60. 61.

- Condemnatio, vel absolutio de re principali, fructuum nomine etiam condemnari, vel absolvi debet. VI. 309. 5.
- res etiam de re principali absolutas fuerit; condemnari item debet ratione fructuum, qui emissionem principalis rei præcedere. V. 872. XI. 184. 3.
- Non ius seminis, sed corporis, unde percipiuntur spectatur in fructibus. I. 796. 4.
- quantum, & quare. XI. 186. 6.
- quando subtilis actio de re principali, spectare possit actio de fructibus. XI. 186. 5.
- Frumentum alienum qui bona fide suo miscet, factum suum. I. 789. 4. *segg.*
- alienum manet, si quia mala fide miscuerit. *ibid.*
- de Frumenti mixtione an item iuris constituendum sit, quod de mixtione numerorum fuit constitutum. I. 789. 4. 790. 7. 791. 8. & N. 1.
- Præsumitur communis dominus coactor quæ, & quo ordine agere debet. I. 792. 9.
- An usum frumenti debeantur. VIII. 397. 1.
- cum ex pædis etiam nudo debeantur aliter, atque usum pecunie. VIII. 397. 2. 398. 3.
- ad quem modum præstari debeant. VIII. 413. 1. 414. & 416. 6. 7.
- Frumento mutuo dato, accretiones eiusdem generis præstatur per usum; & quare. VIII. 457. 3. 452. *segg.*
- Quæ tempora spectari oporteat in estimatione frumenti, quod alteri debetur. XI. 1119. 1. 1120. *segg.*
- Vide *Estimatio*.
- Frumentaria pecunia eadem, quæ annonæ I. C. Papiniano. IV. 844. 9.
- Fructuarii, frustratio quid sit. X. 1437. 4.
- Fuga si metas adit, debitum poni potest ante diem. IV. 69. 2.
- Fuga suspectus an propria auctoritate capere possit; an iudicis auctoritas impetrandi. IV. 1046. N. 13.
- potest sequestratione mobilium coerceri, si non possidet res immobiles. *ibid.*
- solet moribus quorundam gentium avertari. *ibid.*
- de Fugitivorum conditione, & fuga sequitis, atque suspiciosis quoniam scriptis. IV. 1046. N. 13.
- Fumus immittere cura severitatem quando liceat. III. 273. N. 12.
- Fumi immitendi servitus. Vide *Servitus*.
- Fungibuli ipso iure infames. V. 93. N. 1.
- Functionum publicarum debitum omne ad emptoris onera pertinet, etiam præcursorum sanctorum; & quare. VIII. 1069. 2. 3.
- Publicarum functionum nomine quosdam venditor emptori teneant. VIII. 1069. 4. & 1070.
- Functionem recipere quid sit. X. 98. 4.
- Functionem quæ rei in genere suo recipiant. X. 95. 1. 96. *segg.*

Quæ res fundionem recipiant, non eadem numero, sed eam eiusdem generis, & bonitatis reddi debent. III. 1073. 4. X. 98. 6.

— nonnulli ad pompam, & ostentationem commodari queunt. III. 997. 4. & N. 4.

— numero dividuntur, non corporibus inter heredes. II. 455. 17. 18.

— in dote datæ solum matrimonio reddi possunt æquis portionibus in tres annos divisi. III. 1031. 9. & 1031.

— Vide *Dei, affirmatio*.

— in his rebus nihil refert, utrum res ipsæ, an litæram affirmatio petatur. X. 1438. 22.

Fundus nomen iuris. Et quid significet. I. 913. N. 3. XI. 1116. 7. & 1117. 8.

Fundus sine adiuncto positus inutiliter promittitur, & quer. IV. 11. 20. & 12. XI. 1465. 13. & 1468. 19.

Fundo promisso, nulli fructus posses nati, & percepti ante litem contestatam etiam sine mora promittendi sunt; & quer. XI. 1308. 1. 3. 1309. 5. 1310. *sepp.* & 1316. 12. 1317. *sepp.*

An promittendi pendentes fructus fundi promissi. XI. 1313. 10. 1314. *sepp.*

— Vide *Stipulatio fundi*

Fundo promisso, non velut fundi accretiones. Et quer. alios in fundo pignori obligato. XI. 1310. 7. 8. & 1311. 9.

Fundi instructi, & fundi cum instrumeto legati differunt. II. 833. 14. & 835. N. 13.

Fundi usufructu legato quid continetur. III. 58. 8. & 59.

— Vide *Usufructus*.

Fundi usus quibus in rebus versetur. III. 215. 8. *sepp.* 216. *sepp.*

— Vide *Usuarius*.

In Fundi venditionem an veniant fructus, vacca, vituli, si vasa, ligna inclusa. III. 798. N. 4.

— Vide *Legatum, Evidus, Finis*.

An fundi sortum fieri possit. IV. 226. 1. & N. 5.

Adversus ingreditentem fundum invito domino licet uti vi cum moderamine inculpatae tutelæ; & adversus ingreditum vi factum dominus agere poterit iurisdictionem. II. 1210. 14.

Qui fundum promittit, non liberatur, nisi fundi proprietatem tradat constantiam cum usufructu. XI. 1081. 4. & 1085. 5. 6. & 1086. & 1533. 1. & 1534.

— qui primo fundum, detracto usufructu, promittit, deinde eundem fundum usufructum, si deinde usufructum, & postea fundum tradiderit, detracto usufructu, liberatur. XI. 1533. 1534. 2.

Functus impensa faciendi est ab herede. II. 462. 11.

Quantum funeris causa facta dicatur impensa. II. 955. 11.

Qui in funus impendit, creditum suum repetit ante creditores omnes chirographarios. IX. 1107. 4.

— non tamen prefertur creditibus hypothecariis. *ibid.*

— praterquam his, qui habent sacras hypothecas investitum, illorum ab iniquis, & item legatorum. Et quer. IX. 1107. 4. & 1108.

Funeris causa an privilegio Fisci sit potior. VI. 157. N. 6.

Furtivos an, & quotiens detur utiliter tutor. I. 391. 3.

— an tutelam gerere possit illo tempore, quo habet lucida intervalla. I. 392. N. 1.

— inhabilis est ad contrahendum, etiam cum de acquirendo agitur. III. 634. 7. & 645. 3.

— non obligatur, etiam auctore tutore, vel curatore. *ibid.*

— nisi contraxerit, quando habet lucida intervalla. Et quondam habere intelligitur. III. 634. N. 3.

— etiam cum rem detinet, possessionem tamen non acquirit. I. 983. 4. 5.

— an possessionem acquirere valeat auctore tutore, vel curatore. I. 1001. 1. & N. 1.

— testamentum facere non potest. II. 31. 10.

— nisi facere egerit, perfectisque, cum habuit lucida intervalla. II. 32. N. 13 VIII. 1359. 1.

— potest heres institui. I. 162. 37.

— hereditatem sive testamentariam, sive legitimam acquirere non potest, nec auctore tutore, vel curatore. II. 438. 2.

Furtivos infans, vel per parentes masculos, vel per tutorem hereditatem acquirit; quæ & ipso mortuo transmittitur ad heredes. II. 438. 2. 440. 4. & 441. *sepp.*

Furtivo furioso curator hereditatem furtivo delatam possit administrare. Et quotiens furioso proficiat hereditatis agnatio per curatorem facta. II. 438. 2.

— codicillos facere non potest. IX. 471. 1.

Si rogatus fuerit restituere hereditatem, curator eius nomine, acceptis honorum possessione, transfert adiones. II. 603. 2. IX. 737. 1.

Si hereditas sit restituenda furiosis: ea per curatorem administratur, & quando, & quotiens. II. 604. 6.

— restituta hereditas ad quos pervenit, si furiosus in furor decesserit. II. 604. 2. IX. 739. 3.

— infuriosum deferre non potest, etiam auctore tutore, vel curatore. X. 643.

— idem dari non potest, etiam non sit paterfamilias furiosus. IV. 1368. 1.

— non potest esse procurator. V. 202. 15.

— non potest esse testis. VII. 1119. 2. 3.

Societati cum homine sine meritis, qui postea in furor incidit, contraria renouare potest curator furiosus. An & postea renouare possit eundem furiosus. VIII. 721. *sepp.*

Furioso sublevari potest, exemplo impuberis. IX. 264. 4.

Furioso solvi non potest, neque soli, neque auctore tutore, vel curatore. IV. 743. 9.

— tutore tamen, vel curatore furiosus, recte solvitur. IV. 755. 19.

Furioso alienatio honorum interdicta. II. 1218. 10.

Furtivæ qui dicuntur. IV. 256. N. 13.

Per manifestus quisam. IV. 257. 16. & N. 15.
 — uolentius impune necari potest, uti diurnus
 etiam, si se eum telo defendat. IV. 2047. N. 14.
 — potest capi a privato. *ibid.*
 — est perperum in mora. X. 1451. 71.
 Fur non est, qui tantillum furatur famis pellende
 causa, facile alioquin periculosus. IV. 251. N. 9.
 Rem suam a fore dominus stipulatur iouliher. XI.
 705. 1. 707. 2.
 Quomodo sit post stipulationem rei suae a domino
 factam interitus fortis rei liberetur. XI. 707. 3.
 708.
 — fortis rei quendo moram quis facere desinit.
 XI. 708. 4.
 Quo iure, & quomodo rem nostram persequi, &
 condicere possimas aduersus furem. VI. 716. 6.
 717. *sepp.*
 Fures quibus necenter appellationibus. IV. 245. N.
 3. & 246.
 — quibus afficeretur poenae apud Romanos, &
 apud alias gentes. IV. 255. N. 13.
 — hodie suspensio ferre necantur apud omnes.
ibid.
 Furtum quid sit; & unde nomen suum deriuet. IV.
 243. 1. & N. 1. 244. N. 2. 245. 2.
 — natura turpe, & probrosum. IV. 244. N. 2.
 — an minus natura turpe, quod moribus qua-
 ruerunt gentium periculum fuerit *ibid.*
 Furtum uia constitutum, & quae. IV. 245. 3. 246.
sepp.
 In Furtio contrahatio rei fraudulosa requiritur. Et
 quibus rebus efficiatur illis. IV. 246. 3. 247.
sepp.
 — sine affectu furandi non committitur. IV. 249. 7.
 Furtum facit debitor, qui rem suam, quam pignori
 obligauit, subtrahit creditori. IV. 247. 4.
 Etiam liberi hominis qui sit lae uerius potestate,
 furtum fieri potest. IV. 248. 4.
 Furtum committit, qui iure domino rem con-
 trahat: non qui probabiliter putat, se uolente do-
 mino rem contrahere. IV. 249. 6. 7. & 250.
 Furti non obligat infans, siue infans prolesmas.
 IV. 250. 7.
 — nec obligatur, qui rem contrahat ut frangat,
 vel perdat; sed qui contrahat, ut inde lucrum
 faciat. IV. 250. 8. & 251.
 Furti tenetur, non tantum qui rem contrahat, sed
 & qui opem dederit aut consilium. IV. 245. 2.
 Furtum rei hereditariae committi non potest; & qua-
 re. IV. 249. N. 8.
 In Furtio leuissima culpa praestatur, furto domestico
 excepto. IV. 656. 12. & N. 12.
 Conceptum furtum aliud ab oblatu quoddam sit.
 IV. 256. N. 14.
 Concipere rem furtivam quid sit, & an hodie li-
 ceat. *ibid.*

Conceptio rei furtivae nec furtum probat, neque
 per eam quaestioni datur ipse, apud quem furtum
 est inventum, nisi sit vilis homo. *ibid.*
 Furtivae rei recuperanda causa quaeplex actio pro-
 dit. IV. 252. 9. 10.
 Furti coercendi causa duplex actio constituta, cri-
 minalis, & civilis. IV. 255. 25.
 — criminalis quid persequatur. *ibid.*
 — furti actio e illa poenam furti privatum, qua-
 drupli, vel dupli persequitur, praeter satisfactionem
 rei furtivae. IV. 256. 16.
 — poenam quadrupli in furto manifesto; dupli in
 furto nec manifesto constitutam. IV. 256. 16. &
 N. 14. VII. 781. 2.
 — quadrupli propolita est aduersus eum qui ali-
 quid ablatit, vel amoris et incendio ruina, na-
 fragio, & ex caue expugnata. IV. 257. 16.
 Furti siue manifesti, siue nec manifesti damnatae,
 suo nomine coartur infamia. IV. 257. 27.
 — item qui de furto transigit. *ibid.*
 Furti actio quibus rebus differat a condictione furi-
 tiva. IV. 257. 18. 258. *sepp.* VII. 781. 3. *sepp.*
 782. *sepp.*
 — Vide *Condicio furtiva*.
 — datur domino rei furto ablati. IV. 257. 18.
 VII. 781. 5.
 — quando datur commodatario, creditori, solle-
 ni; & quatenus. IV. 258. 18. VII. 781. 5.
 — non datur maiori fidei possessori. IV. 258.
 18.
 — datur aduersus furem, & aduersus illius, qui
 opem, consiliuue dederit. IV. 258. 29. & 259.
 VII. 781. 6.
 — datur aduersus iustas, caspooes, subolarios,
 siue hi aliquid subtraherint hospites suis, vel
 opem consiliuue dederint; siue opem ipsorum
 furtum fecerint. IV. 259. 20.
 — quatenus datur parentibus, & dominis aduer-
 sus filiosfamilias, & seruos. IV. 260. 21. 261. 22.
 Actio furti famulosa non permittitur aduersus fami-
 lias. I. 261. N. 20.
 Quare furti actio viro negetur aduersus uxorem,
 & uicissim, cum quid alter alteri amovet con-
 siliuue matrimonio. IV. 262. 23.
 Furti actio an negetur aduersus socium. IV. 262.
 N. 21.
 Furti actio an competat de tabulis, & instrumen-
 tis furto subtrahitis ante, vel post transactionem
 de illis factam. VII. 343. & 344. 7.
 Furtivae rer quoniam sint. I. 1131. 6.
 — Vide *Res furtivae*.
 Fugatio non est atrox poena. V. 134. N. 19.
 — nec inserit infamiam, nisi inferatur ex causa
 famulosa. V. 133. 27. & N. 19.

G

Galli quomodo veniant Romanorum legibus. IV. 258. N. 16.

Gallinæ moribus recepti est bonorum universorum communio inter virum & uxorem. Et ad quas ea sit dimittenda regulas. III. 914. §. 915. & 918. 14. 919. 15.

— an eadem sit apud omnes Gallos. III. 913. N. 5. & 914.

In Gallia frumentorum, quæ adhuc in herba sunt, vetis venditio. III. 995. N. 2.

Gallus Aquilus. Vide *Aquilus*.

Gemma nostro annulo inclusa cedit annulo. I. 905. 1.

— possidetur una cum annulo. I. 993. 11.

— inventa in litore maris primo occupanti acquiritur. I. 707. 4.

Gener, & natus an competentis beneficio gaudeat. XI. 257. N. 7.

Quodam fr legatam Generis. II. 856. 15.

Generis obligatio quando valeat, aut fectus. IV. 9. 14. 15. & 10. *sepp*.

Generi per speciem una derogatur. V. 489. 11. 490. XI. 1012. 6.

Genera rerum, vel ipsa per se talia, vel ea hominum constitutione. IV. 9. 15. & 10. 20. & 12. *sepp*.

Generosus a nobill quid distat. X. 828. N. 17.

Geni falsas quoniam. III. 971. N. 3. & 972. 7.

Gentiles per ethnicis cur ius dicti. V. 100. N. 13.

Gentilium idola, & eorum cultus præscriptus. I. 196. 197. & N. 3.

Gentium ius. Vide *lex gentium*.

Genus quid apud iurisperitos significet. IV. 9. 12. XI. 1021. 15. & 1022.

— a specie quomodo differt. XI. 1023. 16.

— perire non potest. IV. 604. VII. 611. 6. 7.

Geometria a tutela immunes. I. 492. N. 13.

Germani lites dædlo dirimere soliti. V. 779. N. 1.

— raro faciunt testamenta. II. 225. N. 1.

— rarus apud illos usus substitutionum. *ibid*.

Germania Imperator in propria causa Comitæ Palatini iudicium subit, & in Caria sua convenitur. IV. 1039. N. 2.

— Principes in causa proferendi ius eorum Imperatori conveniunt. IV. 1038. N. 7.

— Princeps inferior & liber habet eum subditus, in eadem Imperatori conveniunt. IV. 1039. N. 2.

Gerere pro herede quid sit. II. 428. 4. & 423.

— pro *adire* quando usurpetur. *ibid*.

— & quomodo differat. *ibid*.

Ger sit ambiguum, quando aliquis pro herede gestisse intelligatur. II. 428. 11. 429.

Animus pro herede gerendi, quibus rebus deprehen-

detur. II. 429. 12. 13. & 430. *sepp*.

— quibus item rebus appareat animus non gerendi pro herede. II. 434. 21. 22. 435. *sepp*.

Ille solum sit heres, pro herede gerendo, qui vocatur ad successionem iure civili, non iure promissio. IX. 341. 3. 4.

— Vide *Heres*.

In eo quod geritur semper ita affectus esse quisque putatur, ut vellet valere quod agitur. II. 431.

Gesticulationes quoniam, & quare infames. V. 93. N. 1.

Gladiatores quoniam sint, & quomodo differant ab militibus. V. 94. N. 1.

Gladiatorum venditio per dicta auctoritatem. I. 236. N. 14.

Gradus iustitiae index, & superioris potestatis indicio. IV. 1143. N. 39.

Gradi appellatio quancunque correctionem graviorum, potestatem significat. IV. 1143. N. 39.

— item quilibet potestatem gerens, quibus vita admittit, comprehendit: non autem potestatem suppletio mitiores. *ibid*.

Græci iulios significatione studii omnes comprehendit: & quare in eo sensu usurpetur. IV. 345. 8. & N. 5.

— proprie dicta, et quibus arboribus nascitur. IV. 345. N. 5.

de **Glande** legenda proditum interdictionem, quidam persequatur, & cui competat. IV. 345. 8.

Guanidæ quo sensu T. Livius usurpavit. II. 621. N. 2.

Gratus vox quid significet. IX. 202. 8.

Quoniam sint gradus, inter quos prohibentur nuptiæ inter cognatos, & affines. III. 941. 6. *sepp*. & 942.

Civilis graduum computatio probatur etiam a iure canonico in successibus. II. 1148. N. 15.

Gratus heredum quoniam sint, & quare ita dicti. II. 227. & 228.

Græci fide mercari quid sit. I. 743. N. 4.

Grammatici sunt immunes a tutela. I. 492. 36. 493.

— decreta sui ordinis probari debent, priusquam recipiantur. V. 57. 21.

Gratia tres quomodo diliguntur, & quorum. III. 434. N. 14.

Gravamen est necessarium explicandum in appellatione ab interlocutoria, non a definitiva. VI. 424. N. 34.

— Vide *Appellatio*.

Grege vocabulum una solum factus, sed & familiaris significat. II. 629. N. 4.

Gres, ut mihi mem, decem ovibus constat. III. 163. §. V. 813. N. 15.

- vindicari potest, si capia gregis singula, vel maior eorum pars, nostra sint. V. 812. 13.
 — nollet dici potest, etiam si nova capia omnia sint substituta veteribus. V. 813. 13.
 Grex, in quo parum duo domini habent ovium numerum, a neutro vindicari potest in totum, aut in partem, & quare. V. 813. 13. & N. 16.
 — singula tamen gregis capia vindicari possunt. IV. 813. N. 16.
 Grex, ubi sit vere communis duorum dominorum, potest ab uno vindicari pars eius dimidia. V. 813. N. 16.

- Gregis legati perit usufructus, ubi grex ad novem capia redigatur. III. 163. 5.
 Grege pignori obligato, illa etiam capia obligantur, quae sunt in demerorum locum substituta. VI. 835. 5.
 Gensada quid sit; quae illius praestanda necessitas. VI. 114. N. 22.
 Garantizare quid sit *ibid.*
 de viribus instrumenti liquidi vulgo garantizad. XI. 244. N. 21.
 Gymnasi verbum dum academiam conveniat. IV. 1332. N. 9.

H

Habere, significat, vel rem tenere iure domini, vel eandem vel possessionem. XI. 775. 1. 776. *seq.* & 779. 1.

Habere licere. Vide *Stipulatio*.

Habitus quid sit, & unde dictum. III. 183. 3.

Habitatio an species personalis servitutis. III. 4. 5. & 3. N. 3.

— continetur testamentis, & pactionibus. III.

181. 1. & 181. 4. 5.

— veteribus erat idem atque usus: hodie habetur pro usufructu. III. 4. 5. & 181. 1.

— cuius tamen dies cedat in dies singulos. III. 183. 3.

Habitatio ab usu, & ab usufructu quid differat. III. 3. N. 3. & 181. 1. 182.

— amittitur morte fructuarii, vel mutatione, non utendo, capitis deminutione. III. 182. 2. & 183. 3.

D. Hadriani beneficium quodam sit. VII. 1001. 2.

— Vide *Beneficium*, *Epistola*.

Haereditas suos liberos suos edere tenetur. VI. 87. N.

Haereditas quoniam sit. V. 100. 3. & N. 13.

— ipso iure notatur infamia. V. 100. 3.

— excommunicatione separandi a variis ecclesiae membris. *ibid.*

— advocatus officio fungi non possunt. Et quoniam illorum pena, si contra fecerint. V. 54.

— ab iudicando manere arcetur. *ibid.*

— damnum possunt abstinere. V. 180.

— nom. a gravamine appellare possunt. VI. 413. N. 10.

— quoniam iustitiam prohibetur heredes. II. 154. 24. IX. 119. 12.

Hastis publicis auctoritas facile convelli non debet. V. 1122. 14. & N. 13. *seq.*

— quoniam eius usus apud Romanos. VI. 249. N. 3. VIII. 976. 10.

Hastis appellatione quidam hodie continentur. VIII. 976. 10.

sub Hastis vendere quid sit. *ibid.*

Heliasileon vulgo dictum, Atheniensem iudicium. VI. 214. N. 3.

Qui in Heliasileon allegabatur, iurebat quotannis in leges. *ibid.*

Heredem instituire quid sit. II. 200. 201. 2.

Heredes institui qui possint. II. 148. 11.

— possunt institui soli cives Romani. II. 148. 11. 149.

— non omnes tamen. Et quoniam ex his exicipiuntur, & quatenus. II. 155. 25. 26. 156. *seqq.*

— Vide *Adulter*, *Liberi naturales*, *Infamia*.

Heredes institui non possunt peregrini. Duo peregrinorum genera, & quae. II. 149. 12. 13. 150. *seqq.*

— Vide *Captivus*, *Deportatus*, *Haereticus*, *Servus*. Heredes institui possunt furiosus, prodigus, pupillus, Filiusfam. licet hi testamentum facere uno possint. II. 162. 37.

— an possint institui iuratae personae. II. 163. 39. 40. & N. 24.

— an Civitates, Municipia, Vici, Collegia. II. 163. 41. & 164. N. 24.

Heredes possunt institui, unus, vel plures. II. 197. 1.

— nec plures numero tantum, sed etiam gradu. II. 196. 2.

— & quidem tam ex aequis partibus, quam disparibus. II. 197. 3.

Heredes quomodo instituuntur. II. 201. 2. & 204. 9. *seqq.*

— debent esse scripti, vel nuncupati in testamento. II. 202. 4. 203. 8.

— designantur verbis, vel nomine proprio, vel demonstratione, quae nominis vice fungatur. II. 202. 5. 6. & 203.

— etiam iudicio digni, ubi praesentes sint, demonstrantur. II. 203. 7.

Heredes non sunt, etiam si in testamento scripti, vel nuncupati fuerint, quos testator heredes esse voluerit, sive errore, sive incogitantia. II. 204. 9. 10.

— errore, quibus modis. II. 204. 11. *seqq.*

— incogitantia, quomodo. II. 207. 16. & 206.

Heredes plures institui, nullis adscriptis partibus, institui videntur ex aequis partibus; & quomodo. II. 210. 23.

— si ita sint institui; ex partibus, quas adscriptis, partibus deinde non adscriptis, ex partibus institui censentur. II. 211. & 212. 25.

Quando heredes institui sunt ex partibus, ex necessario exprimi debent a testatore. II. 210. 24.

Heredes plures institui non censentur ex aequis partibus, si quidam illorum eorumdem, quidam distinctum sint institui; & quare. II. 213. 2. 214. 3.

— Vide *Cenotaphi*, *Dispositio*.

Hereditas extraneorum habitas ex tempore facti testamenti, mortis testatoris, & aditionis hereditatis estimatur. II. 164. 42. 165.

— suorum autem, & necessariorum habitas ex tempore facti testamenti, & mortis testatoris duntaxat. II. 166. 43.

Hereditas instituta ex certis partibus, quoniam tamen assensum non habent, reddunt partes pro qua portione singulis accrescant. II. 215. & 216. 6.

— quomodo decreverint singulis, vel accrescant, cum partes adscriptas assensum superant. II. 216. & 217. 7. & N. 2.

Cum sint heredes quidam prius ea esse solent:
quam patrem hereditatis ferat etiam, qui vel ea
dimidia simpliciter, vel ea eiusdem hereditatis di-
midia posterius si institutus. II. 217. & 218. 2.

Cum heredes quidam ea parte certa sunt instituti, &
alter scriptus sine parte: quando hic, vel partem
esset ferat, vel nullam. Et quando alterum autem
solus consequatur. II. 218. 9. & 219. *sepp.*

Heredes obligantur ex persona defuncti. IV. 589.
1. VII. 219. 1.

Interdum habentur pro possessoribus, etiam non
apprehensa possessione. X. 592. 25. 593.

Heredes sunt, vel necessarij, vel voluntarij. II.
332. 2.

Quidam sunt absolute necessarij; quidam sui
& necessarij. II. 333. 3.

Quinam necessarij, & non sui. II. 333. 4. 334.
sepp.

Heredes fieri necessarios, quam habet sententiam.
II. 335. 14. 336.

Heredes necessarij obstringuntur aere alieno,
etiam hereditas non si solvendo; & venient il-
lorum bona, non testatoris; & quantum. II. 336.
15. 337. *sepp.*

Quomodo adhuc ignari sui status sibi locum
acquirant. X. 593. *sepp.*

Sui heredes quinam sint. II. 341. *sepp.*

Vide *Suus*, & *Sui*.

Heredes voluntarij sive extranei quinam sint. II.
369. *sepp.*

Quibus conditionibus hereditatem acquirant. II.
387. 2. 3. 388. *sepp.* & 397. 1. 398. *sepp.* &
405. 1. 406.

Item quibus modis. II. 419. 1. 420. *sepp.*
Quandocum in solidum, vel pro parte heredes age-
re, aut conveniri possint in dandi obligationibus,
sive stipulationibus. XI. 454. 1. & 455. *sepp.*

Et stipulationibus, in quibus res promissae natura
divisionem non recipit, heredes promissoris singu-
li tenentur in solidum. XI. 460. 5.

Quomodo ab uno ex promissoris heredibus solida
servitas nulliter peti possit. Et quis huius petiti-
onis estus. XI. 460. 6.

Singuli heredes stipulatoria solidam servitutum pe-
tunt. Et quae huius laris ratio. XI. 461. 8.

Cum diversum ius obineat in promissoris &
stipulatoria hereditas circa administrationem serviti-
um praestandam & auferendam. XI. 462. 9. 40.
41.

Si promissor hominibus decedat, pleribus hereditas
relictis; singuli heredes pro parte solvendo liber-
ari non possunt. XI. 454. 3. & 455. *sepp.* &
463. 1. 2. & 464. *sepp.*

Si tamen si sponte solverint, non eadem &
sint iudicio condemnandi. XI. 465. 5. 6. & 466.
sepp.

Facti aniles ea promissoria hereditibus quando caute-
ri coheredes tenentur, & quomodo. XI. 470.
1. & 471. *sepp.*

Et individua promissa, singuli cum in rei promissa-

tionem, tum in eius rei administrationem tenentur in
solidum. XI. 474. 6.

Facto individuo promissa, si contrafactum sit:
singuli pro hereditaria portione praestant admi-
nistrationem facti. *ibid.*

Quoniam differentia ratio. XI. 474. 7.

Uno ea hereditibus stipulatoria ire agere prohibito
contra quam eandem erant, soli ipsi non con-
terti, agit in id quod sua interest. XI. 475. 1.

Cum scitis in hereditibus promissoria. XI. 475.
2. 476. *sepp.*

Quare poena in solidum committitur, tamen
non omnium stipulatoria hereditas interest; & eius
petitio omnibus hereditibus acquiritur ea stipulatio-
ne hereditaria. XI. 477. 3. 4. & 475.

Quinam istam petentes doli mali exceptione re-
pellantur; & quare. XI. 478.

Aktionem ex contractu, vel quasi, quae rem perse-
quuntur, dantur in heredes in solidum ea defun-
cti dolo, etiam si nihil ad eos pervenerit. IV. 592.
7. VII. 960. 8. *sepp.* 962. 19. XI. 1499. 2. 1500.
4.

Rel persequutoria actiones quae sint. VII. 599.
6. IV. 594. 9.

Quatenus poenam persequuntur, non dantur
adversus heredes. IV. 592. 7. VII. 965. 12. *sepp.*

Aktionem poenales ea maleficio, vel quasi non dan-
tur in heredes, ad quos nihil pervenerit ante li-
tem cum defuncto contestatam. IV. 591. 4. &
971. 49. 50. VII. 964. 17.

Transmittuntur adversus heredes, ita cum defun-
cto contestatis; & ubi aliquid ex defuncti male-
ficio ad eos pervenerit. IV. 594. 10. 595. VII.
966. 34. *sepp.* 967. *sepp.*

Quando nam heredes poena defuncti tenentur ante
litam cum defuncto contestatam. VII. 967. 37.
sepp. & 968. 39. & 970. 46.

Aktionem poenales, an venerit, an etiam competant
adversus heredes ante litam contestatam de eo quod
pervenerit ad illos. VII. 968. 969. 39. 40. *sepp.*

Alia de causa non dantur in heredes actiones poena-
les quae nascuntur ex maleficio: alia non dantur
quae veniunt ex contractu. VII. 962. 18. & 963.

Quoniam sint ex maleficio poenales. IV. 594.
9. VII. 964. 27. & 965. 18. 19.

Competant adversus heredes quae nascuntur ex
maleficio, si habent rei persequutionem. IV. 591.
5. VII. 963. 19. *sepp.*

Cum agitur adversus heredes actione in rem, sive
hypothecaria, quinam et hereditibus in solidum con-
veniantur. VII. 943. 22.

Quid iuramentum sit, adversus quem agi oportet
hic iam contestata, decedentis pleribus hereditibus
relictis. VII. 942. 23.

Quomodo actiones ab hereditibus, & contra heredes
incipere possint, quae sequae a defuncto, neque
adversus defunctum incipere poterant. IV. 595.
11. & 596. VII. 959. *sepp.*

Pro herede gerere quandocum pro alio usurpatur;
& quatenus ab illo differat. II. 412. 4. & N.
10. 422.

Pro

Pro herede gerere quid sit. *ibid.*
 An quis pro herede gesserit, non tam ex certo aliquo facto, quam ab animo estimandam est. II. 418. 11. 429.
 — quibus ea rebus deprehendatur animus gerendi pro herede. II. 429. 12.
 Pro herede gerere intelligitur, cum heres accipit quod ei inquam heredi dari preceptum est a testatore. II. 429. 13. 430.
 Pro herede gerere videri non potest heres, qui aliquid facit, quod facere potuit, etiam si non esset heres; puta si defunctam suaverit. II. 430. 14.
 An pro herede gessisse videatur, si servos hereditarios manumiserit. II. 430. 16. 431.
 — an, si res hereditarias distraxerit, vel pecuniam hereditariam dissipaverit, vel aedes inhabitavit, locavit, vel fructus ex his rebus percipuit. II. 431. 17. 432.
 — an pro herede gerat, si istas res hereditarias ut illas tenetur, veluti, si agros colat, arborum floscit, pastus pecora, vel iumenta. II. 433. 18.
 Pro herede gessisse, non videtur, si rem hereditariam, quam nunc tenet, prius quam subscipiens subdasset. II. 434. 22.
 — gessisse non videtur si veniam distrabendi, vel gerendi res hereditarias a praetore impetravit. II. 437. 23.
 — item si rem hereditariam quidem possideat; sed per errorem potius esse suam iure alio, quam hereditario. II. 437. 438. 24.
 — si aperte testatus sit, se non gerere hoc animo ut sit heres. II. 436. 27.
 Pro herede quis possidere dicitur. II. 616. 24. 617. *seq.*
 Heredis appellatio personam qualitatem designat. XI. 31. 4.
 Heredis appellatio non primus tantum, sed & heres heredis, & aliterioris deinceps continetur. V. 603. 10.
 Heredis heres, quantumcumque remotus, heres quoque testatoris dicitur. V. 603. 10. & N. 5.
 — licet non proprie, sed per successione consequentiam. II. 1066. 8.
 Condicio implenda in herede an in heredis herede recte implatur. II. 1066. 8.
 Heredis heres habet ius accrescendi. II. 475. 23. & 471. 472. N. 9.
 Heredi acquiritur quae sunt iacenti hereditas quaesita, etiam si deo potius ille adierit hereditatem. II. 457. 26. 27. & N. 7.
 — non item illi acquiritur hereditas servo delata, usufructus, & possessio rerum non ex causa peculii quaesitarum. II. 457. 26. & 458. 28.
 Heredi datur actio eadem, quam defuncti fuit. IV. 590. 3.
 — nec interest utrum ex contractu sit, an ex maleficio, etiam pecunias. *ibid.*
 — excipitur actio iniuriarum, & similes. IV. 590. 4. 591.

Hereditas per errorem instituta non aufertur? hereditas ut indigna; sed quasi scripti non essent. II. 207. 14.

Hereditas quid sit, & unde dicatur. II. 7. 1. & 8. *seqq.* & 11. N. 5. V. 600. 5.

— definitio Tullii, & aliorum notatur. II. 9. N. 1. 2. 3.

— pro domina habetur, & defuncti locum substituit, & quando, & quare. II. 12. 4. & 13. 6. & 14. 7. V. 600. 5.

— in iure consistit, & quomodo. II. 12. 5. & 13.

— acquiritur, eam nobis delata est, unde oportet, & suscepta est ut oportet. II. 15. 2. & 387. 2. 3. V. 600. 6. & 601.

— deferre hereditatem quid sit. II. 15. 3. 16.

— delata iure dicitur, eam & defunctus est ille, de cujus bonis agitur; & iusto testamento vel ab intestato deferitur; & necdum quaesita est, sed tamen spes illius acquirendum non est amissa. II. 17. 4. 5. & 18. & 388. 4. 5. 389. 6. 7. & 390. 8. 9. V. 601. 7. 602. 8.

— delata amittitur repudiatione heredis, vel ejus morte, vel tempore. II. 391. 10. *seqq.*

— tempore ostia hereditas amittitur iure civili, locus iure Praetorio. II. 396. 21. 397.

— Vide *Repudiatio*.

Hereditas, vel testamentaria est, vel legitima. II. 17. 5.

— testamentaria deferitur, vel directo, vel per fideicommissum. Quam directo, aliter civili acquiritur, ac praetorio iure. II. 18. 6.

— acquiritur, vel ipso iure suis hereditibus & necessariis; vel ad eundem, qui pro herede gerendo extraneis. II. 332. 2. 333. *seqq.* & 341. *seqq.* & 369. *seqq.* V. 601. 9.

— acquiritur orbi per servos, aut per liberos nostros, quos habemus in potestate. Et quomodo per hos, aut illos acquiritur. II. 333. 3. *seqq.* 334. *seqq.* & 341. *seqq.* V. 603. 10.

— acquiritur iure singulari per masculum parentem gradu proximiorum, sive per matrem infans. II. 440. 441. & 442. 1.

— Vide *Infans*.

ad Acquirendum hereditatem tria desiderantur, & quae. II. 387. 2. 3. & 397. 1. 398. *seqq.* & 405. 1. 406. *seqq.*

Hereditas non adita habetur pro possessore, eam igitur de iure acquirendi per servos; quos defunctus possedit. X. 588. 22. & 592. 27.

Hereditas coelestis nec dari, necque adimi potest, sed testamento donatur. II. 19. 1.

Hereditas a testatore in quos ipse velit partes, dividi potest. II. 197. 4. & 215. 6. 216. *seqq.*

Hereditas in universum considerata iuris auctoribus, *As* dicitur. II. 197. 5.

— partes adis duodecim, singulae committuntur utitur. *ibid.*

— plures ex his collective sumptae, puta, tres quatuor, quinque, & deinceps, proprias habent appellationes, quae vel unam eam sumentem figunt.

scant

— *sciet, vel numerum partium assis totius.* II. 197. 5. 6.

— *partium assis numerum significat hanc quatuor; festus, quadrans, triens, semis. Et quam singulam assis partem designat.* II. 198. 6.

— *uocatum numerum monstrant hanc; quincunx septunx, & decinceps.* *ibid.*

— *Hereditas est individua; & quo sensu dividi dicitur.* II. 221. N. 4. 222. & 407. N. 1.

— *quomodo dividatur inter heredes.* II. 455. 17. *sepp.* & 456.

— *Si qua est in hereditate pecunia; numero, non corporibus, dividitur inter heredes.* II. 455. 17.

— *eadem divisio rerum, quomodo, pondere, numero, mensurave constat.* II. 455. 18.

— *eadem quoque omnium hereditariorum divisio.* II. 455. 19.

— *quomodo in omnibus sunt, divisionem non recipere, quam habet sententiam.* II. 456. 19.

— *corpora hereditaria quomodo dividantur singula, inter heredes.* II. 456. 20.

— *Cur legitima hereditas dividenda sit inter liberos iam natos, & venientem praegnantem matrem, ut utrum numerum faciant, qui sunt in ventre.* I. 129. 15. 16. & 130.

— *Divisione hereditatis facta per transactionem, remissionem non intelligitur fideicommissum, quod ab uno heredum relicta erat; etiam si, poena promissa, casu, ut divisioni foret; ideo nec poena committitur, si petatur fideicommissum.* XI. 1539. 2. 3.

— *Cur, si promissionem sit, contra divisionem hereditatis fecisse videtur illum, qui petat fideicommissum; poena committitur, etiam si male iudicatum fuerit.* XI. 1539. 4. 1539.

— *an reus, cui propter fideicommissi petitionem nihil obest, exceptione doli mali repellatur, poenam petens.* XI. 1539. 5.

— *Hereditas alteri tradita dicitur per abusionem; & quomodo.* VII. 142. 5.

— *eam qui tradit alteri, cum omnibus commodis & incommodis hereditatis tradidit inteligitur.* VII. 143. *sepp.*

— *Hereditatis commodorum genera tria, & quomodo sunt.* II. 451. 5. 452. *sepp.* VIII. 799. 6. 7.

— *Vide Commoda.*

— *ita etiam genera incommodorum.* II. 459. 1. & 951. 4. VIII. 799. 8. *sepp.*

— *quomodo alia hereditatis onera.* II. 974. 14.

— *Hereditas sibi delata nemo partem agnoscere, partem repudiare potest.* IX. 381. *sepp.*

— *Qui partem hereditatis adit, reliquam eius partem, vel iure accrescendi, vel ex substitutione vulgaris, aut pupillari sibi delata invito admittit cogitur.* VIII. 383. *sepp.*

— *Hereditatem qui longo tempore possedit pro herede, vel possessore, uno iuratore longi temporis praescriptione adversus heredem.* VIII. 357. *sepp.*

— *nisi ubi triginta annis hereditatem possederit.* VIII. 358. 2.

— *Hereditas fideicommissaria quomodo.* II. 521. *sepp.*

— *Vide Fideicommissum hereditatis.*

— *Hereditatis emptor a Fisco venditum creditoribus hereditatis & legatariis respondere tenetur.* Et quare. VIII. 791. 2. 792. 3. 793. 4. 6.

— *convenitur pro Fisco & creditoribus, & legatariis, omnibus, non solum directis actionibus.* Et quare. VIII. 794. 9.

— *In venditione hereditatis id agitur, ut commoda omnia, atque onera hereditaria ad emptorem pertineant.* VIII. 800. 12. VII. 205. 1.

— *nam ex hereditate transire debet in emptorem, quantum in ea est venditionis tempore.* VIII. 799. 3. 4.

— *In hereditatis amptorem res hereditariae non transiunt, nisi traditione secuta; & quando utiles transiunt, & quando directae.* VIII. 800. 13. 14.

— *Venditor hereditatis, etiam post venditum hereditatem tenetur creditoribus, & legatariis.* VIII. 800. 14. 15. & 801. 16. *sepp.*

— *Emptor autem hereditatis licet in actiones emptoris non cogitur iuvare, etiam si nominatim conveniant, ut illis satisfaceret.* VIII. 803. 25. 804. *sepp.*

— *Venditor hereditatis agere non potest cum emptore, priusquam solverit creditoribus, & legatariis.* VIII. 801. 20. 802. 21. 22.

— *An venditor hereditatis petere possit ab emptore, ut sibi satisfiat, antequam solvat creditoribus, & legatariis.* VIII. 802. 23.

— *an petere possit, ut modo caveat emptor se venditori praestitutam, quod venditor postea creditoribus praestiterit.* VIII. 802. 24. & 803.

— *Emptor hereditatis debitorum hereditarios iudicio convenire potest actionibus directis, & utilibus.* VIII. 817. 1. 2. 818. *sepp.*

— *& quidem utilibus statim, & suo nomine.* VIII. 819. 4. 5.

— *directis, sive mandatis nonnulli ex persona mandantis agere possunt, postquam illi mandatum fuerit a venditore.* VIII. 817. 2. 818. & 819. 5. 7.

— *utrasque habere cuius sit utilitatis hereditatis emptori.* VIII. 819. 6. *sepp.*

— *Emptor hereditatis potest ut privilegio mandantis venditoris, quoties mandatis actionibus experitur.* VIII. 819. 8. 820. *sepp.*

— *si tamen, adhuc vivente venditore hereditatis, utatur mandatis actionibus.* VIII. 822. 17.

— *Hereditate vendita, transiunt in emptorem actiones utiles hereditariae, sive quoniam in personam, sive quoniam in rem sunt.* VIII. 823. 18. 19. & 824. 20.

— *Si emptor hereditatem alii rursus vendiderit, utrum habeat utiles actiones primas; an secundas emptori.* VIII. 824. 21.

— *Emptor hereditatis utiles actiones habere desinit, si venditor hereditatem eis iniecit.* Et quando id contingat. VIII. 824. 22.

— *Quando actiones in rem directas venditor hereditatis adimat emptori.* *ibid.*

Emptor

Emptor hereditatis suscipiendo actiones hereditarias nomine venditoris, cum liberat taciti pacti exceptione. VII. 107. 3.

Quidnam tacite paciscatur factio eiusmodi cum creditoribus hereditatis emptor hereditatis. VII. 108. 5. 109.

— quomodo pactum hoc emptoris cum creditoribus interpositum prodest venditori hereditatis. VII. 109. 6.

— an ex pacti exceptione venditor hereditatis liberetur a creditoribus, etiam si emptor non sit solvendo. VII. 109. 7. & 110.

Hereditatis venditio, cui doli emptoris casum dedit, nulla est. VIII. 813. 1. 2. & 814. 3. & 816. 8.

— nec ex ea venditor compellitur emptori tradere res hereditarias, vel actiones mandare. VIII. 814. 4.

— sed & habet, emptore exelaso, persecutionem rerum hereditariam, & actionem. VIII. 814. 5. & 815.

Hereditatis venditio emptoris dolo secuta valet, non invito, sed volente venditore. VIII. 815. 7. 816.

Hereditatis venditor, etiam post venditam hereditatem dominus ade perserverat. VIII. 815. 2. 816. 4.

— rerum hereditariam, quas vendidit, nec tamen tradidit emptori, dominium transferre potest in alium, qui illas postea vendidit & tradidit. VIII. 816. 9.

An, & quam habet actionem emptor hereditatis primis adversus venditorem, qui fidem fregit, vendita tradita secundo emptori hereditate. VIII. 816. 6. & 817. 7. & 818.

Hereditate vendita, quare transeant actiones utiles in emptorem sine cessioe: dominium autem non transeat sine traditione. VIII. 817. 8. *sepp.*

Hereditatis petitio quid sit. V. 596. 597. 2.

— prout est, & civilis. V. 746.

— quare habeat praestaciones personales. V. 598.

3.

— actionem hereditatis praeviam requirit. Quando necessaria sit actionis probatio; & cuiusmodi incumbat. V. 599. N. 2.

— competit heredi; & quibusnam conditionibus. V. 599. 4.

— competit heredi ab intestato, tamen si legatum accepit a scripto herede, cui statim reddidit. V. 599. 4.

— quare tamen petitio denegatur, ubi manifesta sit petitis calomnia. *ibid.*

Qui ignorans testamenti vires, hereditatem petit ex testamento, & victus est; non prohibetur hereditatem postea vindicare, nisi legitimam. V. 600. N. 3.

Hereditatem petenti quoniam incumbit probatio; & quando illi non sit necessaria. V. 604. 11.

Hereditatis petitio directa competit adversus eum, qui rem hereditariam unam vel plures pro herede

possidet, vel pro possessore. V. 605. 12. & 616. *sepp.* & 616. 23.

— pro herede, prove possessore possidere quid sit. V. 616. 24. 617. *sepp.*

— quoniam possident, habenturque pro possessoribus in petitione hereditatis. V. 615. 13. 616. *sepp.* & 619. *sepp.*

Hereditatis petitio non potest agere adversus illum, qui dolo possidere desistit, si prius obtulerit a possessore rem hereditariam, vel ab eo litis estimationem sit confectus. V. 608. 17. 609.

An petitio hereditatis possit a possessore, vel rem petere, vel etiam litis estimationem, cum litis estimationem antea confectus fuit ab illo, qui dolo possidere desistit. V. 608. 17. & 609. *sepp.*

— venditore qui dolo rem alienavit, litis estimationem praestant, inhibetur hereditatis petitio adversus emptorem. V. 613. 21.

Agi non potest hereditatis petitione cum eo, qui nihil possidet hereditarium, etiam si pro herede se gerat. V. 613. 22. 614.

— eadem vero tenetur, qui hereditarium aliquid vel minimam possident. V. 614. 615.

Petitio hereditatis datur adversus illos dominat, qui pro herede, prove possessore possident; non autem adversus illum, qui possidet singulari titulo adquisitionem idoneo, sicut quoniam post mortem eius, cuius petitio hereditas. V. 612. 613. 26. & 621. *sepp.* N. 22.

Quare interrogandus sit ille, qui pro herede, aut possessore possidet, ante litis contestationem: an, & qua ex causa possidet. V. 614. 27.

An reus cogi possit, ut explicet titulum ex quo possidet, in hereditatis petitione. Et quid in actionibus in rem specialibus. V. 614. 27. & 615. *sepp.*

Utilis petitio hereditatis datur adversus bonorum possessorem. V. 617. 30.

— item adversus fideicommissarium, cui restitutum sit hereditas a falso herede. V. 617. 31.

— adversus emptorem hereditatis, si bona, si ve mala fidei, ubi alter petitori solva res esse non possit a venditore. V. 618. 32. 33. & 619. *sepp.* & 637. 37. 636.

An adversus eum qui emat a Fisco, detur petitio utilis. V. 636. 38.

— an adversus heredem eius, qui possedit pro herede, aut pro possessore. V. 637. 40. 638.

Petitio hereditatis persequitur res hereditarias, cum corpora, tam lata. V. 639. 640. 1. 2.

— & quidem corpora, vel habita, possessive a testatore, dum viveret, vel eo defuncto quomodo hereditati. V. 640. 2.

— si ve as habuit in dominio testator, si ve pignori obligata; si ve ad illa retinenda habuit exceptionem. V. 640. 3. 641. *sepp.*

— persequitur res defuncto commodatas, vel apud eum depositas. V. 642. 5.

— item accessiones rebus hereditariis factas, si ve per alienationem, si ve per consolidationem usufructus. V. 643. 6. 7.

— res

- res per servos hereditarios hereditati quasitas. V. 643. 8.
- pretia rerum ex hereditate distracharum, si tamen ea in hereditate manserint, & quantitas. V. 644. 9.
- persequitur pecuniam pretii tardius soluti, si ea sit vice pretii; non autem tanto ejus quod inter-
est. ibid.
- item pecuniam a debitoribus hereditarius tra-
cham. ibid.
- non tam tamen pecuniam; quam possessor
pauca eam stipulatus est per occasionem rei he-
reditatis. V. 645. 646. 10.
- res hereditatis causa comparatas, si va impen-
ta sint, si va instrumenta agro colendo necessaria.
V. 646. 647. 11.
- non eas tamen res quas possessor emit, non
hereditatis causa, sed sua; vel res inuitas he-
reditati, licet emptas ex hereditatis pecunia. V.
647. 12.
- persequitur fructus pecuniam hereditatarum etiam
minut honeste perceptos; item fructus illarum
rerum quas pignori defunctus accepit, uti & pecu-
nia ancillarum. V. 648. 13. 649.
- & quidem fructus omnes perceptos ante rem
petitam, etiam a bono fidei possessore. V. 649.
650. 14.
- actiones aut defuncto, aut hereditati quassitas. V. 650. 651. 15.
- petitiones autem non actionem, sed quidquid
speciali in personam actione debetur ab heredita-
rio debitor. V. 651. 16. 652. *seq.*
- Actiones in rem speciales, & hereditatis petio
licet competat de eadem re, differant inter se tamen;
& quibus modis. V. 653. 17. *seq.*
- Petio hereditatis ad inuitas adversos eam, qui ideo
nolit solvere, quod orget, vel dubitet, an sit
heres qui peti: non tamen inuitis actio specialis
in personam. V. 653. 654. 18.
- Hereditatis petitione simplicem consequimur domatam,
etiam cum de damno agitur. V. 654. 19.
- Quid si agatur adversus iudicem ex L. Aquil-
lia. *ibid.*
- Cum eo qui debet lo diem, vel sub conditione agi
non potest, antea quam dies venerit, aut adierit
conditio, speciali actione in personam; potest agi
tamen petitione hereditatis. Quam differantia ratio.
V. 654. 20. 655. *seq.*
- Quocumque sunt actiones ex contractu, aut ex ma-
lificio possessorum quomodo de rebus hereditariis:
earum omnino datur petio hereditatis adversus
possessorem ut eas cedat heredi. V. 656. 21.
657. *seq.*
- Petitione hereditatis vindicari possunt servitutes he-
reditatis, quae debentur personae: non illi qui
debentur praedictis hereditariis. Ratio differentia.
V. 658. 22.
- in Petitionem hereditatis non venit res a defuncto
bona fide possideri coepit, cuius ususcapio imple-

- ta fuerit ab illo, qui possidet pro herede. V. 660.
23. 661. *seq.*
- non venit actio de rebus hereditariis heredi,
non tamquam heredi, sed proprio quodam jure
personae ipsi delata; ut nequa actio eidem post
aditionem hereditatis quassita. V. 662.
- Petio hereditatis instituitur primo, ut tenentia iudi-
cialiquis heres esse pronuntietur. V. 665. 1. 666. 2.
- deinde, ut hereditas sit bona, & aequo heredi
restituatur. V. 665. 1. 666. 3.
- Petitori hereditatis restitui debet hereditatis res
omnes, quas res possidet tempore iudicii rei;
& illa quae post litem contestatam possidere coepit.
V. 667. 5. 668. *seq.*
- res quae post litem contestatam corpore sunt
possideri, debent etiam restitui, cum agitur spe-
ciali, si ve in rem, si va in personam, actio. V.
672. 9.
- & quomodo dedecus dicatur in petitionem
hereditatis. V. 669. 7. 670. 671. 8.
- An qui res certas hereditatis expressit in libello
petitionis hereditatis, opus habeat alio libello pro-
pter eas res, quas postea possidere coepit. V. 671.
N. 2. 672.
- Quare causa faciat qui in libello petitionis res singu-
las hereditatis designat. V. 672. N. 2.
- & an rerum hereditatarum locumatum estabi-
lere teneatur actori res, & iuramentum presta-
re. *ibid.*
- Qui hereditariam rem vendidit, accepto iam pre-
tito, postea redemit; an rem simul & pretium;
an alterutrum duopatet debeat restituere. V. 673.
11.
- An victus possessor restituere debeat res, quas tem-
pore iudicii rei non possidet; sed vel habuit an-
tea, vel habere potuit. Et quid inuitis, autem bona,
vel mala fide possident. V. 674. 12.
- Quiniam sit bona, vel mala fidei possessor in he-
reditate. V. 674. 13. 675. *seq.*
- Possessor male fidei teneatur restituere res etiam, quas
non possidet et hereditatem; sed dolo, vel culpa
non possidet, vel possidere desit. Et quod modis
quis possidere desit. V. 677. 15. 678. 16. *seq.*
- non teneatur restituere res quas possidere desit;
si vel cum auctore petitori iussit, vel casu perire,
peritorem etiam apud auctorem; vel si iudicio
evidente sit distatam fuerint in commodum he-
ditatis. V. 679. 17. 680. *seq.*
- teneatur nomine rerum hereditatarum, quam suo
ipsas dolo, vel culpa factam sunt deterior. V.
681. 18.
- restituere teneatur pecunias a debitoribus heredita-
tariis non, etiam, ubi illas exigere potuit. V.
682. 20.
- fructus omnes perceptos, etiam qui minus boni-
feste percepti fuerint: non perceptos ita, si boni-
feste percipi poterant. V. 683. 21. 684.
- usus praetii rerum ex hereditate distracharum.
V. 684. 22.

- usus pecunie hereditariae, quam traxerit, & in usus suos convertit. V. 685. *seq.*
- animacionem rerum apud possessorem male fidei amissam, nisi a fructuum ex die quo sunt amissa ad tempus usque rei iudicatae. V. 688. *ab. 689. seq.*
- An res hereditaria districtas praestari sibi una cum fructibus actor petere debeat: an vero illarum pretis cum usuris petere possit; & quid hoc, aut illud penitus intersit. V. 691. 27. 693.
- Bona fidei possessor post litem contestatam tenetur in petitione hereditatis, nisi possessor male fidei. V. 693. 28.
- in eo tantum differit, quod interitum rei fortitum non praestat. V. 694. 29. 695. *seq.* & N. 14.
- quid si rupto, vel inofficioso testamento scriptus heres bona fide dimittat hereditatem post litis contestationem, ut defuncti voluntatem exequatur. V. 696. 38. 697. *seq.*
- Aug. item contestatam non tenetur bona fidei possessor de rebus ex hereditate distractis, nisi in eo in quo factus est locupletior. V. 698. 31.
- quibus ex rebus locupletior factus intelligatur, ut eas restituere teneatur petitione hereditatis. V. 698. 31. 699. *seq.*
- non tenetur de rebus hereditariis, quas nonquam possedit, tamen si possidere potuit; nec de rebus quas etiam male more dilapidavit aut perdidit ante litis contestationem. V. 701. 33.
- an nec pretia rerum ex hereditate distractarum teneatur restituere; ubi eas perdidit, vel consumpsit. V. 704. 34. 703.
- integre restituere debet res hereditarias salvas, etiam si illarum consumptione perdidit suas. V. 706. 36.
- si consumpsit partem eius hereditatis dimidiam, quae cum alio dividenda erat: dimidium reliquam donatast debet restituere. V. 707. 37. 708. *seq.*
- quo tempore debeat esse factus locupletior, ut restituere teneatur. V. 709. 38. 710. *seq.* N. 21.
- Res a possessore bona fidei distractas petitor hereditatis an possit ab illorum temporibus vindicare; & quando non possit. V. 704. 35.
- Quamvis tempus spectanda sint in utroque parte, vel bonae fidei possessore, in quibus uterque conveniens petitione hereditatis restituere teneatur; non modo si factus, sed & si fieri potuit locupletior. V. 713 & 714. 40.
- Quas res tenetur restituere victus iudicio possessor, illas consequitur officio iudicis actor; & quale hic iudicis officium. V. 714. 41. 42. 715. *seq.*
- Petitor hereditatis quidnam tribuat, vel debeat hereditatis possessori. V. 717. *seq.*
- Petio hereditatis generis & substantiae rei non est, eademque, si de tota hereditate, siue de parte vindicanda agatur; & quibus rebus petitio partis differat a petitione totius. V. 745. 1. 746. & 747. 2.
- Partem hereditatis petere potest, & solem petere cogitur heres ex parte; & quando etiam petere cogatur illa qui totius est heres. V. 747. 2. 748.
- Partem hereditatis etiam petere licet, ab eo qui totam possidet pro herede; & possit iurivocum petere, qui iurivocum possident. V. 748. 3. & 749.
- Cum duo possident hereditatem, & duo partem hereditatis petunt; non singuli a singulis, sed ambo ab utroque petere debent, siue illi pro diviso siue pro indiviso possideant res hereditarias. V. 749. 4. 750.
- secus, si hereditatem possideant extraneos & coheredes; & quare pars ab extraneo peti possit, coherede relicto. V. 750. 5.
- cor ab extraneo qui trientem hereditatis possidet, ambo coheredes sumi; & possidentes petere sistantem possint. V. 751. 6.
- petenda tamen est hereditatis pars a coherede sumi, & ab extraneo, qui illam pro diviso possident. V. 751. 7. 752.
- Heres ex triente partem petere potest donatast sibi additione quantissimam, non autem reliquis duas partes, nisi eas sibi accreverint. V. 752. 8.
- pars hereditatis quantitas, etiam incerta, peti potest, dammodo certi sit ex iuris interpretatione. V. 752. 9. 753. *seq.*
- pars hereditatis pro indiviso restitui iubetur officio iudicis. V. 756. 11.
- Hereditatis petitio si leuon iussurae que sit. V. 914. 10. & 913. N. 3. VI. 78. 41.
- Hereditatis petitio possessoris qualis. V. 914. 10.
- Hereditatis noudum adita transmissio recepta est in omnibus hereditatibus, qui decedunt iura animam, ex quo delatam agnoscere. II. 393. 14.
- recepta est in liberis, licet delata hereditatis ignavis sine ulla praescriptione temporis. II. 394. 17. & 393. N. 5. IX. 376. 4.
- An in suis proprie recepta delatur hereditatis noudum adita transmissio; an in liberis donatast emancipatis, vel hereditatibus matris. II. 393. N. 4. 5. & 394.
- an, & in infante herede, cui post hereditatem delatam mortuo pater sit heres. II. 394. 18. & 393. N. 4.
- Vide *Infans*.
- an, & in heredes S. C. Silenianum, vel Cerebrianum edicto, aut ventris impeditis, quomodo adire possint. II. 395. 19. & 393. N. 4. IX. 376. 5.
- an, & in eo recepta sit proprie transmissio qui ventris casu adire non potuit, & in eo qui si non ex testamento exitit heres, tamen esse potuit ab intestato. II. 396. 20.
- Heres eadem persona delatur esse cum defuncto. II. 461. 6. & 469. N. 3.
- eius iussu heredes caput est, & fundamentum testamenti. IX. 96. 4. & 111. 2.
- non potest institui, ex die certo, sed ex incerto die potest; & quare. II. 167. 3. 168. & 169. *seq.*
- non

— non potest institui ad diem certum, vel incertum, neque ad conditionem. II. 167. 168. & 172. 9.

An les fieri possit, ne heres instituitur ad certum tempus. II. 611. N. 1. & 612. *sepp.*

— quare sub conditione, & non ex die possit institui. II. 175. 7. 172. 8.

— Vide *Dies, Instituta.*

Qui semel heres existit, nunquam heres esse desinit. II. 172. 9. & 612. 3.

— etiam si iudicis iuria, vel probationem inopia quem non esse heredem fuisse pronuntiasset. II. 611. N. 1.

— frustra instituitur ex certo fundo; & quando heres unusus, mentione fundi detrahitur. II. 476. 18. 179. 19.

Si duo sint ex certis rebus instituti: heredes sunt ambo, veluti paribus non adscriptis: restamen, in quibus sunt instituti, pro modo quo singulis reliqua sunt, dividuntur. II. 180.

— instituitur ex re certa habetur, legatum loco, cum aliter institutus est simpliciter, aut ex aliquo parte hereditatis. II. 180. 20.

— quomodo triples superiorum heredum institutorum species sibi coarctat ex voluntate testatoris. II. 181. 21. 22. & 182.

Hereditas succedit in omnia quae defunctus habuit, siue corpora, siue iura; atque ad ea cum pertinet commoda omnia, & onera hereditaria. II. 473. 2 *sepp.* 472. *sepp.* & 479. *sepp.*

— succedit in dominium ipsam omnium hereditarium. II. 472. 8.

— item in iura dominio sibi acta; & quae illa sint. II. 473. 9.

— in actiones tam in rem, quam in personam. II. 473. 10.

— in exceptiones hereditarias. II. 473. 11.

— non succedit in usufructum. II. 473. 12.

— non in eas exceptiones, quae contra personam veluti parentis, patroni, mariti tribuuntur. II. 474. 14.

An in ceteris iura defuncti succedant heredes singuli in solidum; an pro parte domant. II. 474. 15.

— singuli succedunt in solidam petitionem viam, interdicti, & similia; ut, & in retentionem pignoris. II. 474. 15. & 475.

— in cetera iura quae divisionem recipiunt, singuli pro parte actionem habent, aut exceptionem. II. 475. 16.

Hereditas quae, siue plures, succedit in ea, quae pro alienatione accrevissent rebus hereditariis. II. 476. 22.

— in ea etiam quae, veluti sunt ex rebus hereditariis, vel in fructus praediorum, fructus animalium, item in pensiones annuum locatarum, & similia. II. 476. 23.

— item in ea, quae, exceptione a defuncto contracta, hereditati sunt ante illius aditionem quassatae. II. 476. 24.

Tom. XII.

— succedit in negotiationum gestorum actionem, cum quis hereditaria negotia gessit. II. 476. 25.

— in res per servos hereditarios quasdam. II. 477. 26. 27. 478. 28.

— in ius accrescendi, seu accretiones aliquarum partium hereditatis, quae parti iam quibus accedunt. II. 478. 29.

Hereditas in omnes res alienum defuncti succedit, siue hereditas sit solvendo, siue non sit. II. 460. 5. 6. VII. 973. 1. VIII. 801. 16.

— nisi tamen, cum solvendo non est hereditas, defunctus ex operis inchoati sollicitudine decessit. VII. 973. 2.

Hereditas tenetur aere alieno hereditario, vel ex negotiationum hereditarium admi. iustitiae, vel ex conversatione defuncti contracto. II. 462. 9. *sepp.*

— Eae alienae defuncti tenentur omnes, & singuli heredes pro hereditariis portionibus. II. 461. 8. VII. 572. *sepp.* & 933. 2. 935. *sepp.*

— pro hereditariis portionibus tenent, quam vim habent. VII. 940. 15. 941. *sepp.*

Cum praedare debent heredes inter, & vim, & id genus servitutes, aut fidei, quae defunctus constituit: non omnes tantum, sed & singuli tenentur in solidum. VII. 936. 6. 937. 7.

Servitutes a defuncto promissae, nisi praesent heredes: singuli damnantur in solidam satisfactionem servitutis; qui tamen damnantur pro ea parte, quae sunt heredes, & factum praedare debent a defuncto promissae. VII. 937. 8.

Cum inter plures heredes eorum resfusus damnatur, ut solus res alienum agnoscat: solus tenetur. VII. 938. 112.

Quotiens heredes tenentur, & quotiens, ubi creditores defuncti adversus eos hypothecam persequuntur. VII. 941. 22.

— quid si fuerit lis cum defuncto contracta de ea re. VII. 942. 23.

— & quare aliud iuris in actione personalis adversus heredes. VII. 942. 24.

Hereditas tenetur legatariis, & fideicommissariis, aut etiam creditoribus; & quae inter utroque differant. II. 463. 12. 13. IX. 535. 1. & 516. 2.

An ab herede satisfactione legatorum nomine sit exigenda. IX. 521. 2.

— solida legata praestare tenentur, non confecti inventario. II. 464. 14. VII. 973. 1.

Cum plures sint heredes, quam varie legati praestare solent pro varia legandi ratione, & legatarum rerum natura. II. 464. 15. 465. *sepp.* & 1001. 3. 1002. 4. VII. 938. 11. 941. 18. 19.

— an pro his, qui solvendo non sunt, ceteri coheredes teneantur legatariis. II. 1002. 5.

Hereditas siue sit, siue extranea, siue instituta, siue legitima habet ius accrescendi, ubi vel aliquis ex parte heres existit. II. 465. 1. 466. *sepp.*

— Vide *Accrescendi ius.*

Qui ex alio heres est, siue ex testamento, siue ab intestato, partem hereditatis agnoscentem, sedem hereditatis in aere. II. 469. 8.

T a

— Nec

— Nac interit, utrum heres semel sit ex alio
 iudicio, an saepius ex diversis partibus. *ibid.*

— Et in diversis partibus, utrum ex omnibus in-
 stitutis sit pare: an vero ex quibusdam pure, ex
 quibusdam sub conditione. II. 469. & 470. 8.

— ex dimidia parte institutus pure, ex altera di-
 midia sub conditione, si adierit ex pura institutio-
 ne: si heres etiam ex altera dimidia, conditione
 pendente; & quare. II. 470. 8.

— Nisi tamen hic heres substitutionem habet in per-
 tem conditionalem, cuius assistit conditio. II.
 470. 9.

— alius tamen iuris est, si institutus pure, & ex
 pluribus partibus, habet substitutionem. II. 470.
 10.

Heres, qui suam partem agnovit, portionem cohe-
 redis necessarii, abstinuit, item minoris extranei
 in integrum restitutioni scilicet non cogitur iuvare,
 si veli suam repudiare. II. 479. 18. 19. & 480.
 30. IX. 232. 2.

Heres, qui aliquid fecere, vel promittere iussus est a
 testatore, sacrum hereditatis amittit, vel legatum
 ex conditione sibi relictum, nisi paraverit. IX. 667.
 c. 2.

Heres testamento institutus, amissa hereditate, non
 repetit indebitam conditionem legati suo nomine totum.
 III. 1164. 6.

— repetit tamen an alienam hereditatis indebitam
 totum; & cur tam varie. III. 1165. 7.

An qui falso heredem se putavit, solvit creditoribus
 heredis, condicere possit iudicium crece com-
 petito. VII. 691. *sepp.*

Heres postulat iudicium defuncti. V. 773. N. 13.

— sequitur forum defuncti, cuiuslibet fuerit privato,
 vel publico iudicii sibi proprii privilegio mun-
 tus. IV. 1207. 3. 1208. *sepp.*

— alius quando possit in foro defuncti conve-
 niri. IV. 1208. N. 2.

— an ob iuramentum defuncti conveniri possit
 in ecclesiastico foro, qui defunctus. IV. 1209.
 N. 3.

Huius rogatus hereditatem restituere, non tenetur
 legatarius, & fideicommissarius, si totam amittat.
 IX. 745. 4. 746. 5.

— an legatarius non tenetur, tantum restituere,
 cum non restituit. IX. 747. 2.

— rogatus restituere, si decesserit: alius liberis,
 fideicommissum non debet, si monasterium in-
 stituitur. IX. 747. *sepp.*

— debet fideicommissum tamen, si in exspirato-
 rum redemptionem, vel in alimenta egenorum
 restituere rogatus sit hereditatem. IX. 750. 3.

— rogatus restituere post mortem, potest, quatenus
 detrahit, vivas etiam restituere. IX. 609. 1.

— nisi fecit ante mortem hereditatem restituere
 necesse est. Quibus hoc casibus contingat.
 IX. 609. 1.

— Vide *Fideicommissarius*.

Heres exonerat defuncti conscientiam tenetur. I.
 1097. N. 12. & 1098.

— iurare non tenetur factam defuncti. X. 797.

89. & N. 100. 100. 101.

— teneri substitutionem, prout iuramento, de ere-
 ditione respondere in facto defuncti. *ibid.*

— quando iurare debet defuncti factam. X. 798.

N. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110.

Heres an institutus sit primo, vel secundo loco,
 non ex ordine scripturae, sed successione, est di-
 gnoscendum. IX. 100. 9. & 101.

Hereditas res quibus modis communis esse debeat
 inter heredes. VI. 991. 2. 3. & 992. *sepp.*

Hereditas in quibus. II. 1118. N. 1.

— pro monastio haberi a veteribus, & vestigiis omni-
 bus in mare proiciendi. *ibid.*

— ad successionem non admittuntur iure Saxo-
 nom, secus iure civili. *ibid.*

Hispenses an Hispani dicti, qui nobiles a Latinis.

X. 830. N. 47.

Hypothecae an sit in rem necesse. II. 777.

N. 2.

— eius stipulatio, vel legatum an valeat. *ibid.*

Hispenses an recipiant leges Romanas. I. 137. N. 7.

Causa Regis commune Hispanis omnibus forum,
 & tribunal. IV. 1118. N. 2.

Histriones quomodo comedat equum. V. 93. N.

— an moribus nostris infames. V. 93. 94. N.

Homicidium ducunt non appellat. VI. 414. 1017.

Homicidium quibus ex causis permittatur. I. 239. 9.

Homines non iure civili, sed natura vocabantur.

I. 231. N. 1.

Homines, vel liberi, vel servi. I. 232. 3.

Homines proprii quomodo, & an servi, vel liberi. I.

240. 12. 241. *sepp.* & N. 20.

Quomodo populi homines immortales. I. 217. N. 2.

Homines officii communis tunc, ut quisque sit be-
 ne esse malis, quam alteri. II. 433. 18.

— ut augustinus sibi propinquior. II. 1104.

N. 4.

Honestas & rectitudo sunt. I. 26. 6.

Honestas omnium virtutum fons. I. 187. 188. N. 8.

Honestas vivere, primum iura acceptum. I. 187. 4.

— omnia virtutum officia continentur, quatenus
 ad iustitiam referuntur. I. 187. 6. & 188. *sepp.*

Honor virtutis comes est iustitiae, epistole pri-
 mae. V. 50. N. 16.

— pro mercede interduci solentur. *ibid.*

Honorarium quid sit, & unde dictum. V. 50. N.

16 III. 547. 10 & N. 7. & 548.

Quare honorarii sententiae obligant. III. 547. 10.

& N. 7. & 548.

Mors prima agenda negotii opportunitas. XI.

1467. 3.

Horreum quid sit. VI. 870.

— dictum J. Cris. locis, in quo res quae per pre-
 tensionem custodiuntur. *ibid.*

si Hospitio in locum habere non sicut in civilibus
 causis. VI. 110. N. 21.

— institui nequeant heredes. II. 774. 24. & N.

118. IX. 118. 7. & 119. 11.

— institui nequeant heredes. II. 774. 24. & N.

118. IX. 118. 7. & 119. 11.

apud Hostes quoniam esse dicantur; & quoniam utantur iure. XI. 1677. 1. *sepp.* & 1678. *sepp.*
 Hostium locum quoniam sit. VIII. 1330. 4.
 — in eo deprehendi qui dicatur. VIII. 1330. 5.
 An Hostium fundus in stipulatum deducti queat. XI. 1423. 3. & 1424. 4.
 — an legari possit. XI. 1423. 2. & 1424. 4.
 Quomodo ex hostibus capiantur, capientium finis, dammodo in bello isto capiantur. I. 778. 2. & N. 1. 779. 5.
 Capta ex hostibus, utrum capientibus, an Principi, vel Republica acquirantur. I. 780. 6. *sepp.*
 Recepta, an hostibus in prisionem sua & conditionem postumulo revertantur. I. 784. 13.
 In Hostes quoniam sexualitari nequeant. II. 1225. 29.
 Quorum rerum cum hostibus commercium possit haberi. II. 1225. N. 11.
 Hypotheca quid sit, & unde dicta. IV. 569. 3. VI. 675. 4. & 859. 1.
 — a pignore qui differat. VI. 675. 4. & 859. 1. IX. 1009. 2. 1010. *sepp.*
 — quibus modis annullatur. IV. 569. 4. 570. *sepp.* VI. 863. 2.
 — tacite quoniam sit. IV. 570. 6. VI. 865. 2. 866. *sepp.*
 — privilegia quoniam sit. IV. 570. 7. VI. 866. 11. 12. & 873. *sepp.*
 — publica pignus sit. VI. 946. 16.

Hypotheca mulieris ex causa dotis postor hypothecis tempore prioribus, quae dantur ex privilegio legis, non tamen illis postor quam conventionem constituantur. VI. 944. 16. 945. *sepp.*
 Hypothecarum quoniam ordinis praerogativam habent in creditorum concursu. VI. 933. 1. 934. *sepp.*
 — omnes in hypotheca concurrent data uno tempore omnibus; & quam varie concurrant. VI. 934. 3. 935.
 — tempore priores postores iure. VI. 935. 4. 936. *sepp.*
 — quoniam priores tempore. VI. 942. 10. *sepp.* 941. *sepp.*
 — quoniam tempore posteriores sine iure potiorum. VI. 943. 15. & 944.
 — Vide *Pignus*
 Hypothecaria actio quae sit, & unde dicta. VI. 913. 2. 914.
 — quibus de rebus constituantur. *id.*
 — est actio hypothecaria. VI. 915. 4.
 — adversus quos deat. VI. 914. 3. 915.
 — quid persequatur. VI. 915. 3. 4.
 — in ea utatur in licet adversus eum non. VI. 915. 5.
 — & pignoris debitorem ante hypothecam, quantum debet, & non plura. VI. 915. 916. 5.
 — an distractio, alienatio pignoris extinguat. VI. 916. 6. & 917.

I

- I**actura, iactatio quid sit. l. 718. Not.
 Iactare solum nemo facile existimatur. VIII. 885.
 28.
 Iactura bonorum non levis quæ sit. III. 1263. 10.
 & N. 4.
 Iactus lapilli in ovari operis nunciatio quid significet. IV. 490. 15. & 489. N. 15.
 Iactus reus, & militum an eum possit. III. 764.
 5. 763. 7.
 — quid si, iactus reus emptus, pretiosi aliquid incidit. III. 401. N. 3.
 Ignominia quid sit, & eode dicta. V. 85. 4. & N. 4.
 — pro infamia usurpatur. *ibid.*
 Ignominia duplex; iuris, & facti. l. 143. 1.
 — facti quid sit. l. 150. 4. 151.
 — iuris quid sit. *ibid.*
 Iuris ignorantia ab errore quid differat; & quare usurpator promittitur. l. 158. 5.
 Ignorantia facti non excusat, ubi lex lata est adversus omnes, quam ignorantes. l. 143. 2. & 154. 2.
 — sapina non excusat. Et quantum ignorantia facti sapina. l. 154. 3. & N. 2. 155. 4.
 Ubi non prodest ignorantia facti, nec ignorantia iuris prodest. l. 146. 4. & 147.
 Ignorantia facti excusat, ubi lex lata sit in scientes. l. 147. 5. 148.
 Ignorantia ubi a lege non distinguitur, accipi debet ignorantia facti, non iuris. l. 149. 1.
 Ignorantia facti fore prodest; iuris fore nocet. l. 149. 1. & 153. 1.
 — quare prodest ignorantia facti; & nocet ignorantia iuris. l. 155. 2. 156. *sepp.*
 Ignorantia iuris non nocet feminis, minoribus, militibus, rusticis; & quare. l. 153. 1. & 158. 4.
 — nocet imperitiis, qui iuris prudentes consulere poterunt. l. 157. 3. 158.
 — in compendis etiam prodest. l. 159. 5.
 — nulli possessori prodest in usucapionibus. l. 159. 6.
 — iure tamen singulari receptum, ut prodest minoribus, & militibus in usucapione. l. 168. 10.
 Iuris ignorantia nec feminis prodest in bonorum possessione, & hereditate, quæ certa conditione deferunt. l. 160. 7.
 In quibus causis delicti venia datur ignorantia auit, vel scitis; in his iuris ignorantia prodest ad penam vitandam, non ad lætorem sciendum. l. 160. 8. & 161.
 Minoribus, & militibus lætorem querentibus ignorantia iuris non nocet, præterquam in delictis. l. 161. 9.

- nec mulieribus, nec rusticis prodest in compendia. l. 162. 11.
 Quare ignorantia iuris excusatio in quibusdam causis communis est minoribus, & militibus cum feminis, & rusticis. l. 178. 5.
 Iuris ignorantia in damnis amissionis rei non minus nocet, quam in lætore. l. 162. 12.
 — ea tamen in damnis prodest minoribus, militibus, feminis, & rusticis. l. 163. 13. & 164.
 — cur in damnis prodest feminis, & rusticis, & non in lætore. l. 178. 6.
 — in damnis amissionis rei solum nulli nocet extra delictum. Et quantum scitis, ob quæ vocatur aliquis in damnum rei solum, excuset ignorantia iuris. l. 164. 14. 165. *sepp.* & 169. 2.
 — quæ de causis in damnis amissionis rei solum nulli nocet extra delictum: in damnis etiam amissionis rei, & in lætore non prodest, nisi casus quibusdam personis. l. 178. 7. & 179.
 — cur non idem in delictis observetur atque in aliis casibus amissionis rei solum. l. 179. 8. & 180.
 An ignorantia iuris nocet in delictis, ex personis causis quæ æstimantur est. l. 169. 3.
 Exceptis furiosis, insaniis, & infantia proxima, ceteros ignorantia iuris raro excusat a crimine. l. 169. 5. 170. 6. 7.
 In his quæ iure gentium prohibentur, ignorantia iuris nec crimine excusat, nec penam. l. 170. 8. & 171.
 — pena tamen propter iram multatur indicio arbitrio. l. 172. 9.
 In delictis quæ civili tantum iure prohibentur, prodest ignorantia iuris ad immutationem fœnitatis, minoribus, militibus. l. 172. 10. 173.
 — id & rusticis. l. 173. 10.
 Quæ ita prohibentur, si dele male sunt: in his ignorantia iuris excusat a crimine. l. 173. 11. & 174.
 Ignis persona possit heres latius, deummodo delinquatur ex demonstratione, quæ omnibus vice fungatur. IX. 141. 1.
 Illustres quoniam fuerint. IV. 1238. N. 7. VIII. 469. 9.
 Illustrum nominum possidentur Nobiles, Magistratus, Senatores, Patritii clivatis aliquis, seu municipii. VIII. 469. 9.
 Immisere quid sit. III. 353. 7. 354.
 Immisere in alienum iuribus domino nihil licet. III. 262. 6.
 Immiscere & hereditati dicuntur sui. Et quando & immiscuisse intelligatur. II. 361. 31. 362. IX. 359. 1. & 420. 22. 423. *sepp.*
 Immitto an præsumatur. II. 361. N. 20.
 Immissionem quoniam probare debeat. *ibid.*

— Vide *Senar*.
 Immobiliam possessor quidam sit. VI. 100. 4. & N. 8.
 — non est de faga suspensus. VI. 99. N. 6.
 — scilicet non compellitur. VI. 100. 4. & 99. N. 6.
 — quam cautionem praestet. VI. 100. N. 9.
 — quid si rem ipsam, de qua disceptatur, omnia possideat. VI. 101. N.
 — quid si res immixtione suis non respondeat. *ibid.*
 — quid si pretium illius necdum solverit. *ibid.*
 — vel res quam possidet, sit sit alio loco, & in alieno foro. *ibid.*
 Impedimentum naturae quodnam sit. VII. 613. 10.
 Quodnam sit impedimentum personae. *ibid.*
 — nam ab altero quid differat. *ibid.*
 Impensae vel necessariae, vel utiles, vel voluptariae. III. 1071. 4. V. 886. 4.
 — Necessariae quoniam. V. 886. 5.
 — Utiles quae sint. *ibid.*
 — Voluptariae quae. V. 886. 5. 887.
 Impensae in rem petitis factae ante omnia a possessore deducenda. V. 886. 3.
 — Necessariae in rem petitis factae deducuntur ab omni bonae, vel malae fidei possessore. V. 888. 7. 889. *sepp.*
 — an deducantur, etiam si res perierit, in quas factae sunt. V. 890. 9. 891. 10.
 Utiles impensae adversus pectorem pectorem non deducunt bonae fidei possessore. V. 896. 17.
 — quando nec adversus divitem pectorem deducunt. V. 891. 11. *sepp.* 893. *sepp.*
 Quibus in casibus utiles impensae deducantur adversus omnem pectorem a possessore bonae fidei. V. 896. 18. 897. *sepp.*
 Utiles impensae retineri, deducere non possunt a malae fidei possessore adversus pectorem singularem rerum. V. 898. 20. 899. *sepp.*
 Impensae voluptariae nec a bonae fidei possessore deduci possunt, quotiens voluptariae. V. 902. 14. & 903.
 — secus, si vel pectore illas facturas erit, vel pectore rem vendidit propter impensae voluptarias. V. 903. 15.
 Impensae quae a possessore deduci possunt, quare cum fructibus suis compensantur. V. 904. 27. & 905.
 Quoniam impensae retinendae sunt hereditariae possessores. V. 736. 18. 737. *sepp.*
 — quoniam retinendae factae. III. 1071. 4. & 1072. *sepp.*
 Imperator utitur iure fidei in transferendo alienae rei dominio. I. 940. 12.
 — abdicare se potest imperio. IV. 1114. N.
 — iura maiestatis alienare non potest. *ibid.*
 — instituit heres utitur iure privatorum. VII. 1355. 1. & 1356.
 Imperia an culpa adnumeretur. X. 5. 11. 12.

Imperium quid sit. IV. 1089. 7. & 1090. N. 12.
 — latiore significatione acceptum quid sit. IV. 1090. N. 12.
 — angustiore sensu quam vim habet. *ibid.*
 — pro divione & summa Principis potestate assumitur. *ibid.*
 Imperium mixtum quid sit. IV. 1090. 7. & N. 14.
 — cur ita dictum. IV. 1090. 7. & 1132. N. 23. & 1149. 21.
 — iurisdictioni an semper adiunctum. IV. 1090. 7. & N. 13.
 — non omne in coercendo positum. IV. 1088. N. 9.
 — aliud quod coherere dicitur iurisdictioni, aliud cui inest iurisdictionis. IV. 1130. N. 22.
 — aequumque mandari potest, dummodo competat iure magistratus. IV. 1129. N. 21.
 Imperium merum quid sit; & an recte definitur ab I. C. Ulpiano. IV. 1142. 21. & N. 30. & 1143. *sepp.*
 — & an Ulpiani definitio continet iam absolutendi eos potestates, neque tamen constricta. IV. 1143. N. 40.
 — cur merum appellatur. IV. 1145. 21. & N. 43. & 1147. *sepp.*
 — potestas & imperium per excellenciam dictum. IV. 1146. 21.
 — non transit cum iurisdictione, sed a lege specialiter tribuitur. IV. 1140. 19. 1141. *sepp.*
 — aliis magistratibus plerumque, aliis per partes tributorum, & casibus, locis, personis, & causarum gradibus definitum. IV. 1144. N. 40.
 Imperii meri distinctio per gradus iuris auctoritatis ignota, & quotiens possit admitti. *ibid.*
 — an criminis cognitionem necessarium habet adiunctam. IV. 1146. 20. & 1147. *sepp.* & N. 44.
 — iustin fuit apud Romanos secundum ab omni iurisdictione; & ex quo tempore. IV. 1149. 22. & N. 45. & 1150.
 — potest magistratibus, qui iurisdictioni praerant fuit iure ordinario tributum. IV. 1151. 23. & 1152.
 — mandari non potest a magistrato, sed a Principe constituit. IV. 1151. 23. & 1152. *sepp.* & N. 49. 50.
 — quid ex iure canonico. IV. 1152. N. 50.
 — hodie solet ex consuetudine mandari. *ibid.*
 — an concessum investigatur cum iurisdictione. IV. 1151. N. 48.
 Qui nam speciem meri imperii competere sibi probat, eodem iure afficit sibi reliquos. IV. 1152. N. 50.
 Cui Princeps imperium merum mandavit, an ipse possit alteri mandare. IV. 1158. 27. & N. 56.
 Cuius merum imperium constitutione Principis tributum intelligatur. *ibid.*

Imperium meum moribus hodiernis effectum est hereditarium, & gentilem. IV. 1142. N. 37.
 — eius præscriptum moribus introduci est. Et quo fiat temporis intervallo. IV. 1106. N. 15.
 An meum imperium absentie causa, magistratus mandare possit: an vero solum criminis cogitationem. IV. 1153. 23. & N. 51.
 — an mandari possit absentie causa, cum de ei agitur demerit: an tamen & ad alia publica iudicia, & ad omnes causas, & species meri imperii mandari possit. IV. 1154. N. 51.
 — quod si non absentie, sed infirmitatis causa quædatur. *ibid.*
 Implantatio qualis sit acquirendi modus. I. 889. 1. 890. *segg.*
 Impossibile dicitur, quod, vel contra fieri non potest, vel leges, & boni mores sibi veniant. XI. 735. 2. & 736.
 Impossibile nulla est obligatio. XI. 735. 1.
 Impossibile rei promissa quando debeatur impleri. XI. 736. 6. 737. *segg.* & 736. 3.
 Impulsor, & impulsorum faciens quinam sit. V. 128. 24.
 — demonstrat impulsorem nomine efficiere infamiam. *ibid.*
 Impubes arrogatus emancipandus est ab arrogatore etiam iure, si pater iam factus istud desideraverit. I. 313. 17.
 — Vide *Arrogatus*.
 — iurari non potest, etiam ex gratia Principis. II. 32. 10. & N. 15. VI. 1. 1347. 1.
 — olim testari poterat; & quatenus. II. 32. N. 15.
 — non potest hereditatem acquirere, nisi consentiente patre, si sit infans maior; vel auctore tutore, & iudice decreto, si sit pupillus. II. 438. 439. 3.
 — nam auctor patre obligatus. III. 635. 10. 636.
 — iudex dari iustum lege prohibetur, adeoque nec locus in eo dispensationi. IV. 1367. 3.
 — patrimonialis iurisdictione potitur; & ius dicitur per ministros & consiliarios. IV. 1374. N. 11.
 Ab impubere subdito, vel ab eius herede legitimo quando pater legare possit. II. 730. & 731. 6. & 739. 3.
 — Vide *Impubes*.
 Impuberi suspectum facere tutorem suum non licet; & quare. I. 604. 6. & N. 4.
 — nulla præscriptio nocet. I. 1177. 14.
 Impuberum iuramentum retractari possum, etiam si pater sit presentis, cum iuravit. V. 1205. 1206.
 Impotens, & computari quatenus differant. II. 938. N. 8.
 Qui impotenter, vel secus in quaestum falsitatem. II. 938 3. 934. *segg.*
 In continentis quid significet. IV. 4. N. 3.
 In continentis, ex continentis pacifici idem est, ac iulio constitutus pacifici. VII. 173. 1. 175. 3. & 186. 15.

Incapax. Vide *Capax*.
 Incedendum an, & quando sit casus fortuitus. VIII. 30. 7. IV. 655. N. 12.
 — tribus modis accidere potest absque inhabitatione culpa. VIII. 30. 8.
 — an præstetur a conductore. III. 840. N. 1. XI. 634. 2.
 In incendio, ruina, naufragio si quid rapitur: quomodo sit actio proinde. VII. 961. 13. XI. 1499. 3. 1500.
 Inertia. Vide *Persona, Conventio, Dies, Legatum, Pars, Stipulatio*.
 Inertia res natura sua quam sit, & unde adimetur. XI. 1259. 6. 7. 1260. *segg.*
 Inertia conditio nulla, que in appellatur, proposita est a promoto; & quare. X. 177. 21. 180. 22.
 Incontinentia quoniam legatum viciat. II. 788. 6. 789.
 — quoniam conventionem efficiat incontinentem. IV. 9. 14. 15. & 10. *segg.* VII. 958. 4. & 989.
 Incestus, incesti crimen, neque in feminis, neque in minoribus, neque in pueris prostratis excusatur, haec ut impositum sit; sed tamen potius in illis viciat. I. 170. 8. 171. 9. & 172.
 Incesti crimine notatus in conjugio, nec vi mulierem, neque mulier viam potest heredem instituire, vel ei legare. II. 156. 26.
 — neuter liberis ex incestu omnis relinquere quidquam potest testamento. *ibid.*
 — ex incestu nati an sit iheredi. II. 726. N. 6. & 1130. N. 9. III. 474. N. 8.
 — non succedunt matri. II. 1120. 10. 1121.
 — pro suis parentibus non agunt siue mandato, & quare. V. 213. N. 9.
 Inchoatio operis an conventionem seu pactum confirmet. VII. 476. 21. & 477. 32.
 Incidens questio in causam deduci potest a iudice, licet de ea principaliter cognoscere non possit. IV. 1179. 15. & N. 21. & 1180. *segg.*
 — Vide *Continentia casus*.
 Inclusio qualis sit acquirendi modus. I. 904. 905. 3.
 Incois non elegit an novum omni omnia possit, ex publica causa. IV. 486. 9.
 Incolas vindicandi ius habet civitas. V. 809. N. 7.
 Incommoda corporis ad personam iura pertinet; & quomodo. I. 229. 3.
 Incommoditas rei nostra pertinet ad iura domus.
 — Et que in eam rem proposita sunt a iure remediis. II. 1204. 14. 15. 1205. *segg.*
 Incommoda hereditatis que sunt. II. 459. *segg.*
 Quomodo incommoda sequuntur, illam sequuntur & commoda. XI. 34. 11.
 Incompetens, incompetens. Vide *Exceptio, Forum, Index*.
 Incorporales res quoniam sunt. I. 912. 4. 5. V. 761. N. 6. & 762.
 — proprie non vindicantur. V. 761. N. 6.
 — Vide *Res*.
 Inculpatus sal torpore quoniam. IV. 1044. 7. & 1045. 8. IX. 917. 6.

Vide

— Vide *Defectus*.
Indebitum quotiens sit. III. 1097. 11. & N. 5.
1098. 13. & 1117. 1.
Indebitum promissum per errorem factu non obligat. Et petenti doli mali nocet exceptio. V. 1370. 8. 1371.
— quid si aliqua per errorem promittit ei, cui scilicet se non debere. V. 1371. *seq.*
— quid si promissum per errorem indebitum chirographo cavit. VII. 683. *seqq.*
Indebitum per errorem solutum repeti potest. III. 1097. 11. & 1098. *seqq.*
— an repeti possit solum per huius errorem. III. 1125. 5. 1126. *seqq.* VII. 695. 2. 696. *seqq.*
— solum per errorem factu, non iuris repeti potest. *ibid.*
— & quando per errorem factu solum dicitur. III. 1130. 11. 1131. *seqq.*
— recipitur solum per errorem factu ex causis, ex quibus is inficiendo crescit; & quare. III. 1133. *seqq.* VII. 685. 1. 2. & 686. *seq.*
— an huc una casuum species, an alia multiplex recipitur. III. 1139. 7. & 1140. *seqq.*
— repeti tamen potest indebitum per errorem solum ex actionibus, quae constitutum habent ab initio dupli ponam, vel quadrupli. Et quae differens ratio. III. 1138. 6. & 1139. VII. 687. 4. & 688. *seq.*
— an tunc, qui debitor per errorem cavet ex causis, quae inficiendo crescunt. Et an petenti exceptio doli mali possit opponi. VIII. 659. 8. & 660.
Indebitum solum per iuris errorem repeti potest a feminis, mulieribus, minoribus, iusticiis. III. 1130. 10.
— an per errorem factu solum creditori qui suum secretum, possit ab eo repeti. III. 1117. 2. & 1118. *seqq.*
Indebitum per errorem soluti traditio an transferat dominium. VII. 672. 43. 673. *seqq.*
Indebitum per errorem soluti obligatio an ex contrahendo sit; an potius ex quasi contractu. III. 1143. *seqq.* VII. 650. *seqq.*
— Vide *Conditio indebiti*, *Error*, *Ignorantia*.
Iudex pro scriptura. VII. 59. 1.
ex iudice nemo conveniri debet, sed ex authentico. *ibid.*
Iudex indebitum quae sint. VII. 1110. 15.
— quantum sit iuxta clariora. VII. 1106. 4.
Quandam vim probationis habeant iudicia. VII. 1037. 4. 5. & 1038. 1. & 1106. 4.
Indignus rebus infensum a fisco. II. 840. 34. *seqq.* & 841. 39. 842.
— quantum tamen indigni ab his subsident in hereditate. II. 840. 37. 841. 38. 842. 39.
— etiam qui sunt per causam inefficaciam ablati. V. 557. 19. & 560. 22.
Individuum res quoniam sint. IV. 51. 3. 51.
Individuum obligationes, stipulationes, servitutes, &

facta quae sint. IV. 51. 3. & 53. *seqq.* VII. 936. 6. & 937. *seqq.* XI. 449. 14.
— Vide *Singula sua loca*.
Inducium unde dictum. V. 1420. N. 12.
— impetrandum sicut a Principe. V. 1415. N. 5.
— vel a maiore creditorum numero concedendum. V. 1415. N. 5. & 1425. N. 13.
— quinquennales frequenter indulgeri solent ex gravi casu. V. 1423. N. 21.
— so quinquennio maiores indulgeri possunt a Principe. *ibid.*
— an creditores in eas consentire debeant. V. 1425. N. 13.
Inducium non admittitur debitor pensiones adimere, edulcorum pretia, debita iura. *ibid.*
Inductum profertur etiam fiduciaribus. *ibid.*
— adversus quos dupliciter. V. 1424. 6. & N. 21.
— eo quam recte tribuunt ad defensionem. VI. 46. 4.
Inducta dicuntur, quae etiam ex legibus, modum ex moribus descendunt. V. 446. Not.
Indulgentia an tollat criminis infamiam. V. 161. 53. & N. 46.
Infames quoniam. V. 85. 3. 86.
Quoniam, & quibus de causis ipsis iure sint infames. V. 93. 1. 94. *seqq.*
Infames efficiuntur iudicis sententia omnes damnati suo nomine in civilibus iudiciis ex delicto factis. Et quae sint id genus iudicia. V. 104. 2. 105. *seqq.*
— & eae sola huc ex delicto civilia iudicia sunt famosi per ceteris. V. 105. 3.
Infames sunt ex iudicis sententia damnati directo ob delictum actione pro socio, tutorum, mandati, depositi. V. 107. 5. 6. 108. *seqq.*
— an, & damnati ob culpam in quatuor superioribus iudiciis sunt infames. V. 110. 8. & 111. *seqq.*
— quare in illis quatuor, & non in aliis ob delictum periculumve damnati, sunt infames. V. 117. 14. 15. 118. *seqq.*
Quandam infames sunt contracto mandati iudicio damnati. V. 108. 7. & 109.
Infames ex omni crimine, quod sit publici iudicii, efficit iudicis sententia. Et quae sint publici iudicia. V. 122. 18. 19.
Infames sunt, qui calumniam, praevicationem, vel tergiversationem causis quid fecerint in publico iudicio; etiam in iudicio non publico damnati fuerint. V. 122. 20. 123. *seq.*
— ab exercitio ignominiae causis dimitti solent. Et quoniam sit missio ignominiosa rursus. V. 124. 22. & 125. N. 16.
Damnati ex superioribus causis, quibus conditionibus sunt infames. V. 132. 27. 133. *seqq.*
Et quo tempore infamiam contraxisse existimantur, qui vel a sententia iniuste appellarent, vel in integrum restitutionem postularent a magistratu potest repudiam. V. 136. 31.
— quid

— quid si alio crimine appetitioni, vel in integram restitutionem postulationi; vel in illis utriusque tempora lapsa fuerint. V. 137.

Infames sunt, qui de criminibus poenitentur ex sententia famosi; & quoniam illa sunt. V. 157. 50. 158.

— dammodo tamen illa criminos non inferunt mortis penam. *ibid.*

Qui pretio de crimine poenitentur iudicia iussu, non sunt infames. V. 159. 51. & 160.

— neque illi, qui precibus impetrant ab adversario, ut faciem de crimine agatur. V. 160. 51. & N. 42.

— neque illi, qui, delato sibi iurando, se delictum non admisisse iuravit. V. 160. *ibid.*

Infames sunt, qui transgunt de damno delicti. V. *ibid.* 51.

Litigatores quibus de causis sunt infames. V. 221. N. 14.

Ex quibus causis iudices notentur infamia. V. 222. N. 14.

Quando infames sunt procuratores, & advocati. *ibid.*

Infamia quid sit, & unde dicta. V. 86. 4. 87. & N. 7.

— nascitur ex turpi facto, quod a iure notetur infamia. V. 88. 5.

Infamia iuris in sola sit, ut auctor sentit. VIII. 88. 6.

— an alia sit, quae facti dicitur. V. 90. 7. & 91.

Infamia facti defenditur. V. 89. & 90. N. 9.

— cur facti dicta. *ibid.*

— quid sit; quibus ea facti nascatur; & quos habet iuris effectus. V. 89. N. 9. & 91. N. 10. VII. 703. 8. 9.

— a Principe solli non potest. V. 90. N. 9.

— an ea notetur, qui suadidem viis genus, vel quosdam libiberales teneant. *ibid.*

Infamia iuris tria genera. V. 91. 8. 92. 9.

— ex quibus facta, sive causis interogatur ipsa lege. V. 93. 7. 94. *sepp.*

— quibus interogatur per iudicis sententiam. V. 103. *sepp.*

— quibus ex publico interogatur. V. 157. 50. 158. *sepp.*

Quae incommoda afferat infamia. V. 84. 2. 85. & 83. N. 1. *sepp.*

Infamia iuris senexi interrogata est perpetua, nisi per restitutionem in integram aboletur a Principe. V. 161. 162. 52.

— an aboletur, si facta sit a Principe criminis gratia. V. 162. 53.

Quando Princeps infamiam tacite remittere videatur. V. 162. N. 46.

— contingebatur totum etiam a Senatu per in integram restitutionem. V. 162. 53. 163.

— aboletur a magistratu per in integram restitutionem, quod sit ordinem iurisdictionis. V. 162. 53. 163.

Infamia abolitio inter iura supremam maiestatem numeratur. V. 162. N. 47.

post infamiam abolitionem renascitur infamia, quae facti vulgo dicitur. *ibid.*

Infamia neque facti poenitentia, neque morte extinguitur. V. 161. N. 44.

— praeterquam in crimine heretici. *ibid.*

— defuncti tamen parentes infamiae liberis, & heredes non onerant, nisi in perductionis crimine. *ibid.*

An hodie patens infamiam committere liberis in crimine perductionis. & N. 44.

Infamia alicubi contraria ex iudicis sententia obique gentem onerat infamem. V. 162. N. 46.

Quibus modis infamia veteris interrogata per iudicis sententiam. V. 155. 49. 156. *sepp.*

Infamia per iudicis sententiam remittitur, cum facta reo corpoream poenam imponit graviolem legimus. V. 137. 32. 138. *sepp.*

An & quando per iudicis sententiam remittitur infamia, mittitur, quae leges permittunt, poena damnum reo imposita. V. 142. 37. 143. *sepp.*

Infamia efficitur aliquando a iure, & suo iudice facti; non aliena opera. IV. 366. 13. & N. 13.

Infamia se testari quae; & quoniam. II. 33. 12. & N. 18.

— honores ambire non potest. V. 85. 2.

— sed & quosvis amicit. V. 85. N. 2.

— non potest esse iudex. IV. 1377. N. 18.

— iudicandi munere privatur, opposita illi exceptione infamia. *ibid.*

— non tamen a iudicando remouetur, ob eam Princeps ea certa scientia dederit iudicem. *ibid.*

— an si datus sit iudex, se excusare possit. *ibid.*

— fungi non potest maiore officio. V. 8. 6. & 84. 2.

— postulare prohibetur pro alia. V. 48. 12. 51. 14. 52. 16. & 84. 2.

— oisi tamen fuerit in integram restitutus. V. 51. 15. 52.

— non relictus a testimonio ob crimine publici iudicii, nisi demonstrat. VII. 1193. 13. 14.

— quando a testimonio dicendo ipso iure repellitur, & ante iudicis sententiam VII. 1193. 15.

— quid si assensus fuerit infamia. VII. 1193. 21. 12. 33.

— an possit iudicandum deferre. X. 812. 19. & N. 31.

Iustus quidam, & unde dictus. II. 439. 440. N. 3. XI. 412. 5.

Verbum, *infamia*, quam multas habet significaciones. II. 441. & N.

Infamia ex actu iuris dicitur, qui est sepevino minor, etiam si expeditur loqui possit. II. 440. & 441. Not. XI. 412. 6.

— adoptari potest. I. 312. 7.

— arrogari non potest. I. 323. 3.

— potest emancipari. I. 3. 6. 12.

— acquirere possessionem non potest, nisi ad hoc iure. I. 1002. 3. & 1003. *sepp.*

Lites parenti masculo, qui infanti gradu proximus sit, nomine infantis bonorum possessionem petere, & hereditatem infantis delatam adire. II. 441. 442. 4. IX. 373. 1.

— nullo ex parte parente masculino hereditatem infantis acquiri tutor, admodum nominis infantis. II. 442. 4. IX. 375. 4. 376.

— tutore ciso, pleno iure acquiritur infanti hereditas, & transmittitur ad eius heredes, eo mortuo. *ibid.*

Quomodo hereditas, quam pater adire coegit infanti nomine, transmittitur ad patrem, licet nondum adita, infante mortuo. II. 442. 4. IX. 374. & 375. 2.

Hereditas infantis delata non transmittitur ad eius heredes, si tutor eam non adierit. Et ad quos tunc pertinet. IX. 376. 6.

— quare transmittitur ad heredes infantis hereditas parentis, in cuius potestate erat infans. IX. 376. 7. & 377.

Infante maior hereditatem acquiri auctore, vel patre, vel tutore, vel per iudicem; quantumque transmittit ad heredes. IX. 378. 8.

Infans pupillis transmittit ad heredes hereditatem illi nomine tutori restituit. Et cor ex soli tutori recte restituitur. II. 604. 8. & 605. IX. 737. 1. 738. *seq.*

Infans natura contrahere non potest, nec alium sibi, nec alteri se obligare. III. 634. 7. & 645. 2. 3. XI. 412. 5. 6.

— venatur alienum; & quam recte. II. 1218. 10.

— an possit naturaliter obligari. XI. 1544. 5. & 1545.

— non recte stipulatur per servum, qui tamen stipulando acquiri infanti. XI. 414. 12.

— nec obligari potest per servum promittentem. XI. 415. 13.

Infantis proximus loco est infantis. I. 170. 5.

— quo ratione a proximo puerbati distinguatur. XI. 1546. 10. & N. 1.

— tutore auctore alios sibi recte obligat, & ipse obligatur aliis. XI. 1545. 8. & 1546.

— siue tutoris auctoritate ne naturaliter quidem obligatur. *ibid.*

Infantes Hispaniam cor ha appellat. II. 442. N.

Infantia unde estimetur. XI. 412. 5.

— quando doret. II. 441. 442. N.

per infancionem quando res crescere dicuntur. VII. 683. 1.

Quibus in causis his per infancionem creseat. III. 1133. 1. 1134. VII. 685. 2. & 686.

Infancione ubi his creseat, errore facti solum non condicitor. III. 1133. *seq.* VII. 686. 3. 687. *seq.*

— Vide *Indebitum*.

Indebitum an obligetur incurrendo, quod per falsos Deos herari. X. 652. N. 7.

Infantum in iure quid significet. II. 195. N. 1.

Infantum & immensum in idem fuit, in litem herando. VI. 371. 4. & N. 2. & 372.

Non infirmatur negotium ab initio recte gestum, perfectumque, quamvis casus exierit, a quo incipere non poterat. V. 569. 5.

— Vide *Negotium*.

Infancio intentionis duplex; & quomodo. V. 1278. 2. & N. 2.

Ingenui quoniam sint & unde dicitur. I. 143. N. 2.

Natura ingenui quoniam sint. I. 143. 3. & 244.

— quoniam iure. I. 143. 2. & 246. 6. VII. 1066. 10.

Ingenuus omnis, qui matre libera natus est. I. 244. 245. 4. VII. 1037. 1. 2.

— quibus temporibus mater libera esse debet, et quis nascatur ingenuus. I. 246. 5.

Ingenuum quando faciat allectio in clerum. I. 246. 7.

— quando iudicii sententia. I. 246. 8. & 247.

Beneficio Principis habetur pro ingenuo, qui vel ius auctorum auctororum, vel restitutionem natalium habuit a Principe. I. 248. 9.

— & quomodo duo hae conveniant, aut differant. I. 248. 10. 11. & 249.

— Vide *Annulus, Natalis*.

Ingenui sola manumissione, salvo semper iure patrii, sunt ex iure novissimo. I. 250. 12.

Ingenuitas iure sanguinis constat, non litera, & asseveratione. V. 1255. 3.

— quibus ius legumini modo probetur. VII. 1118. 8.

Idones ad probandam ingenuitatem instrumenta quomodo. VII. 1118. 10.

— quandonam probetur ingenuitas professione parentum. VII. 1118. 11.

— quandonam testamenta, vel adis indicantur. VII. 1118. 12.

— probatur testibus. VII. 1118. 13.

— probatur argumentis; & quibus. VII. 1118. 14.

Ingrui liberi quoniam sint. I. 333. 2. & 334.

Ingrui adis quomodo. I. 334. 4.

Ingratitudo liberorum adversus parentes cor sit maxime desensibilis. III. 1280.

Ingratitudinis causa, & liberorum in parentes, & parentum in liberos quomodo. V. 437. 9. 10. & 438.

Causa ingratitudeis ad revocandam donationem idonea, quoniam communes sint omnibus doctis; & quomodo propria sint parentum, & patrii. III. 1260. 3. 4. 1261. *seq.* & 1273. 24. 1274.

— Vide *Donatio inefficax, Inafficax querela*.

Inimicitia capitales quomodo. I. 489. N. 9. VII. 1161. 5.

— ex quibus verba & factis estimantur. VII. 1160. 2.

— legatum adimunt. II. 827. 13.

— etiam si acciderit sine culpa legatarii; & quare. II. 827. N. 3.

— quid si possit testator & legatarius mutuo in gratiam redierit. II. 827. 13. & N. 4.

— si inter pupilli patrem, & tutorem intervenerint: istum tutori executionem subeunt & totum. I. 489. 26.

- potestatem donantis non probant, ubi iure donantem & donatarium acciderint. III. 1294. 12. & 1293. N. 3.
- quare fecus in legata. III. 1294. 12.
- que inter dominum & procuratorem interveniunt, solvant mandatum. V. 362. 25. & N. 18.
- iuriscopus epistulis habendus, qui accusationem de crimine indicat adversus reum. VII. 1160. 4.
- item qui vim, libertatem, incolumitatem, exilium aemulorum oppugnat. VII. 1161. 6.
- deliquit esse, initia reconciliationis. VII. 1161. 8.
- ad qui accusavit alium de crimine, tunc defuit esse inimicus, cum de crimine fuerit iudicatum. VII. 1162. 7. 8. & 1162.
- ad ille arguitur inimicus, qui litem indicat pecuniariam. VII. 1162. 9.
- an quisvis privatus iuriscopus mutare possit interfici ab illo, cui ipse mortem minatus fuerat. IV. 104. N. 14.
- iudicia pro gravitate castigatione, vel pro damno usurpatur. IV. 106. N. 1.
- generalis acceptus quid sit, & unde dicta. IV. 107. 1.
- specialiter acceptus quid sit. *ibid.*
- prius & popularis que. IV. 107. 2.
- realis & verbalis que. IV. 107. 2. 3. & 108. *seq.*
- Re inferitur iniuria, cum vel corpus cadendo leditur, vel his faciendi quod nobis licet, & libet, ab alio non permittitur. IV. 107. 3. 108.
- vel, cum factis dolose minatur alterius exilium. Et quomodo id genus factum. IV. 110. 7. & 111.
- verbis inferitur, cum quis alium conviciem facit, aut scripto ledit eius exilium. IV. 108. 5. 109. *seq.*
- Iniuria sine affectu cum faciens non potest consistere. IV. 111. 9. 112.
- quibus modis affectus inferenda iniuria abesse probatur. IV. 112. 9. 113.
- Iniuria non est, nisi sit cum immorituris laesione coniectura. IV. 113. 10. & 114.
- & alii laesum eam statim ad animam suam revocet. IV. 114. 11.
- diffinitione aboleretur. *ibid.*
- cretici pro dignitate patientis inferunt. IV. 116. N. 12.
- facta vel de familia quatenus efficiat consanguineos, affines, & heredes. IV. 116. 14.
- etiam si infamandi causa fuerit illata, opinionem tamen & famam per se non minuit. V. 88. N. 8.
- Iniuria real' remissa, damna, & expensae non censentur remissa. IV. 114. N. 9.
- Si filius iniuriam remiserit: pater nihilominus agere potest iniuriam. IV. 116. N. 13.
- Alio iniuriam duplex, civilis, & criminalis. IV. 114. 12. 117.
- criminalis que sit. *ibid.*
- civilis que, & unde dicta. *ibid.*
- Civilis & privata iniuriam actio quid persequatur. IV. 115. 13.

- Prodit est iniuriam passio, propinquit, & alia, ad quos pertinet iniuria. IV. 117. 14. 116.
- adversus eum, qui iniuriam fecit, vel in eam rem mandatum, aut consilium dedit. IV. 117. 15.
- an, & quando sit in bonis nostris. V. 400. VI. 330. 13. VIII. 837. 9. *seqq.*
- non est bonum fidei. VI. 782. 783. 45. 784. 48.
- pacto sublati novo pacto instaurari non potest. VII. 118. 9.
- an vendi possit. VIII. 836. 8. 837.
- heredi, & in heredem non datur. IV. 117. N. 10. VIII. 837. 13.
- anni spatio finitur. IV. 115. N. 10.
- Iniuriarum non tenetur, qui innocentem infamavit publici boni causa. IV. 114. 10. & N. 8.
- an tenetur, qui naturale vitium alteri obiecit per contumeliam. IV. 113. N. 8. & 114.
- Iniuriarum damnum nocetur infamia. IV. 117. 16. V. 104. N. 3.
- Hodie in actio iniuriarum ex stylo iudiciorum recepto, salva servatur ex iudicio sententia existimatio. V. 107. d. N.
- Infamia non notatur eius iniuria, qui alium, quem non oportuit, vocavit in les sine causa, & querere. IV. 117. 16.
- Iniuriarum actio semel omissa, aut remissa repeti non potest. IV. 117. 8.
- Iniuria remissione, vel morte iniuriam passi actio iniuriarum extinguitur. V. 400.
- Iniuriarum crimen persequi, aut adversus illud se defendere per procuratorem quibus concessum sit. V. 190. 12.
- Popularis iniuria que sit. IV. 117. 17. & 118.
- Innocentium defensor. Vide *Defensor*
- Scelus est impenitum relinqui facinus nocentis, quem innocentem damnavit. V. 44. 7.
- Innominali contractus quosam fiat. III. 495. 6. & N. 2. & 496. & 1336. 2. 3. 1337. *seqq.* VII. 478. 27. 28. 479. *seq.* X. 1221. cap. 3. 4. *seqq.*
- Vide *Contractus*
- Inofficiosi querela quid sit. V. 421. 2. 422. *seqq.*
- quibus notetur appellacionibus. V. 425. 6.
- an sit peccio hereditatis. V. 422. *seqq.* & 426. *seqq.*
- quomodo differat a generali hereditatis petitione. V. 419. *seq.*
- compellit primo liberis omnibus, etiam speris, si de testamento maris agatur, non patris. V. 432. 2. 433.
- deinde parentibus, & his etiam omnibus. V. 433. 3. & 434.
- tertio fratribus germanis, vel consanguineis, non utrinque. V. 434. 4.
- compellit et causa inofficiosi testamenti. Et quibus rebus testamentum efficiatur inofficiosum. V. 434. 5. & 437. *seqq.*
- Habent inofficiosi querelam liberi, parentes, fratres, si modo in testamento indigne praeerit suis, vel exheredati. V. 436. 7. & 437. *seqq.* Olim

Quam queri possunt inofficiosi, qui institui erant in partem legitimam minorem: hodie in id agunt, ut legitima suppleatur. V. 436. 7. 437. 438. N. 10. & 479. 39. 480.

Inofficiosi querela est subsidiarium remedium ad hereditatem ascendendam adversus testamentum, quod iure civili & praetorio consistit. V. 441. 14. & 443.

— cessat, si alia via testamento infirmari, aut rescindi possit; & quare. V. 441. 443. 14. 443. 15. 444. 17.

Non nascitur inofficiosi querela ante aditum hereditatem. V. 443. 16. 444.

— an scripto iure aliquo. an moribus induta sit; & quo pietatis in parentes, liberos inofficiosos colere. V. 445. *segg.*

— semper competit immerito exheredatis sive liberis, sive parentibus. V. 447. 19.

— item praeteritis omnibus, quorum praetorio pro mahereditione habent. V. 449. 21. & 450. *segg.*

— cessat in liberis praeteritis sive suis, sive emancipatis. V. 448. 20. & 453. 24.

— cessat, si praeteritis, vel exheredatis relicta sit quarta legitima. Et quanta pars hereditatis hac sit, & quibus in rebus consistat. V. 452. 25. 453. *segg.* & 477. 38. & 478. *segg.*

— non cessat autem, si nihil sistem institutionis iure, legati, vel donationis causa, mortis titulo relictum sit. V. 457. 33. & 481. 39.

— excluditur etiam donatione inter vivos, modo facta sit ex lege, ut donata res in quartam impotenter. V. 475. 37.

An querelam inofficiosi excludat facta donatio liberis inter vivos ex lege, ut querelam renouentur. V. 481. 40. & 482.

— quid si parentibus eadem lege donatum sit inter vivos. *ibid.*

Inofficiosi querela neque matri competit, neque fratribus adversus testamentum impuberis inofficiosum, vel adversus pupillarem substitutionem. V. 485. 4. & N. 1.

— an ex neque adversus substitutionem quasi pupillarem, vulgo exemplarem competit. V. 485. N. 1.

— an competit impuberis patrio adversus testamentum, in quo turpis persona substituta est impuberi a fratre suo. V. 486. 5.

— nulli parentum, fratri, sed neque liberorum datur adversus militis testamentum. V. 487. 6.

— non datur adversus testamentum stirpilitatis, qui republica militat in toga, quando manet in potestate patris. V. 487. 7. 488.

An privilegium in causa inofficiosi concessum stirpilitatis, militibus pro peculio castrensi, vel quasi castrensi internum illis maneat ex iure iurissimo. V. 488. 8. 489. *segg.*

Quenam ex causa inofficiosi differentia sit inter milites veros, & cognatos. V. 487. 7. 488. & 494. 14. 495.

— an idem sit privilegium stirpilitatis, qui Ecclesiam militarem, de bonis propriis, tanquam de peculio quasi castrensi, testantibus. V. 492. 13. 493. *segg.*

— quoniam ecclesiasticorum, & militum differentia in causa inofficiosi. *ibid.*

Inofficiosi querela datur adversus superiores militis suos fundos. V. 499. 15. 490.

Inofficiosi querela amittitur repudiatione; cui tamen causam non dederit scripti heredis dolus. V. 497. 2. 498. *segg.*

Querela inofficiosi quam decepto est integra, eius heredi non datur, nisi deceptas querela repetita decessit. V. 499. 3.

— amittitur agnitione iudicii defuncti. V. 499. 4.

— & quidem quacunque in parte testamenti iudicium defuncti agnitionem fuerit iure vetus. V. 499. 4. 5. & 500.

— amittitur infinisio iure quacunque heredis scripti agnitione. V. 501. 6. *segg.* & 502.

— non amittitur sote legati agnitione, sed tamen vel minima re legita agi potest, ut portio legitima suppleatur. V. 502. & 503. 9.

Quoties querela inofficiosi querela sit novi iuris, ac veteris differentia. V. 503. & 504. 10.

Excludatur iure veteri querela inofficiosi, si legatum est relictum agnosceret exheredatus: fecus iure novo, & quare. V. 504. 11. 505. *segg.*

— nec iure novo querela excluditur exheredatus, si quid capiat mortis causa ex inofficioso. V. 507. 13.

Inofficiosi querela amittitur, si quis non egerit de inofficioso iura quinquennium a die aditionis. V. 507. 14. 508. *segg.*

— amittitur morte eius qui decessit, nondum preparata querela. V. 509. 15.

— preparata dicitur inofficiosi querela, denuntiata, vel concessa sit de inofficioso, vel agnita bonorum possessione. V. 509. 16.

— qualis sit hac bonorum possessio, ex qua agnita preparatur querela. V. 509. 17. 510. *segg.*

Inofficiosi querela nondum preparata non transmittitur ad heredes. V. 513. 20.

— non preparata transmittitur a filio exheredato, qui decessit ante heredis scripti aditionem, relicta liberis. V. 513. 21. 514.

Vocatur ad inofficiosi querelam unusquisque eo ordine vel gradu quo vocatur ad hereditatem ab intestato. V. 516. 2. 517.

— sequens ordo, vel gradus in prioris defuncti locum succedit ex causa inofficiosi. V. 517. *segg.*

An, decedente exheredato filio ante aditionem hereditatis, nondum preparata querela, sequens ordine nepos praeteritis admitti debeat ad querelam inofficiosi. V. 520. 6. & 521. *segg.*

Datur inofficiosi querela adversus heredem scriptum, eiusve heredem, & adversus adfucumilitatam. V. 531. 2.

- quare adversus hos duntaxat, & non alios. Et quomodo hi pro herede, vel quasi pro herede possidere dicantur. V. 531. 2. 532. *seq.*
- & cur ita possidere debeant ex testamento. V. 533. 4. & 534.
- competit adversus Imperatorem, Regem, adversus civitatem, & municipem. V. 534. 5.
- item adversus Ecclesiam, vel piam causam. V. 533. N. 5.
- immo, & adversus liberos, non ex illis indigne exheredato. V. 534. 5.
- & an exheredato filio, reliquis liberis institutis, deus inofficiosi querela exheredato, si alio quam institutionis titulo aliquid illi relictum fuerit. V. 534. N. 6.
- competit adversus heredem scriptum fratrem; nisi tamen cum eo simul extiterint sit institutus, a quo suam partem consequi possit exheredatus. V. 535. 6. 7. & 536.
- Inofficiosi querela quidnam persequatur. V. 537. *seqq.*
- Qui agit inofficiosi totumne ex hereditate vindicet, quantum habuitur esset, succedens ab intestato. V. 537. 1.
- uno ex duobus exheredatis querelam repudiante, an excluso, pars eius alteri accrescit. V. 537. 2. & 538.
- portio deficientis exheredati non accrescit alteri, cui fuerit aliquid legitimæ nomine relicta. V. 540. *seqq.*
- Fines inofficiosi querelæ duplex; & qui. V. 541. 1. 542. *seqq.*
- effectum iuris habet utque consentientem in omni parte testamenti ex iure veteri: fecus ex iure novo. V. 542. 1. 543. 2. & 552. 13. 553.
- Testamentum rescinditur per inofficiosi querelam quoad heredem institutionis ex iure veteri, & novo. V. 543. 3.
- & quare rescindatur ex causâ inofficiosi. V. 543. 4.
- rescinditur ipso iure totum, vel pro parte, prout, vel tota hereditas, vel ejus pars vindicatur per querelam inofficiosi; & ex parte, vel in totum testator sit intestatus. V. 543. 5. 544. *seqq.*
- quibus modis pars hereditatis sola petatur per querelam inofficiosi, & rescindatur pro parte duntaxat quoad institutiones testamentum. V. 544. 6.
- quare rescindatur interdum per inofficiosi querelam duntaxat pro parte testamentum, & pro altera parte consistat. V. 546. 7. 547. *seq.*
- rescisso testamento per inofficiosi querelam, obtineat hereditas adversus scriptum heredem; sed non adversus alios, qui & ipsi successionem habent ab intestato. V. 548. 8.
- & hi quomodo soli obtineant hereditatem adversus eum, qui antea vicerat in causa inofficiosi. V. 549. 9. 550.
- Qui pro parte heres est ab intestato, & solus agit de inofficioso, an evincat pro parte duntaxat hereditatem; & an reliqua hereditas perveniat ad coheredes legitimos. V. 550. 10.
- quid si coheredes legitimi prius facti suo excluderint a querela. V. 551. 11.
- Filia præterita, quæ exigit de inofficioso adversus extraneum & sororem, & obtinuit adversus utroque, partem dimidiam hereditatis debet sortiri restituere. V. 552. 12.
- Rescisso testamento per inofficiosi querelam, legata etiam, fideicommissa, & libertates in eo relicta non debebantur iure veteri. V. 553. 14. 554.
- quomam potuerat iure veteri legata & libertates servari, rescisso testamento. V. 554. 15. 16. & 555. *seqq.*
- ita manens iure novo legata, & libertates, etiam rescisso testamento per inofficiosi querelam. V. 553. 14. 554.
- Qui testamentum accusavit, tanquam inofficiosum, amittit quod illi relictum est in testamento. Et quomam ad hanc amissionem paratam desideretur. V. 556. 19. 557. 20.
- non tamen ille legatam amittit, quod rogatus est alteri restituere. V. 557. 21. 558.
- neque amittit quantam D. Pii, & donaciones inter vivos. V. 558.
- Donaciones causâ mortis non amittit, qui impetebat exigit de inofficioso. V. 558. 559.
- Inofficiosi, & falsi testamenti differentia quæ sit. XI. 1633. 1.
- Inquisitionis quinquam sit, & unde dicatur. III. 814. 815.
- Inquisitionis generalis quis sit actor, & quis reus. IV. 1062. N. 6.
- In iudicio inquisitionis non admittitur procurator. V. 178. Not.
- Quomodo in crimen sit intestiberis, qui olim accusabatur. VII. 1238. 17. 18.
- Inscriptio in crimen ab usu recessit. V. 176. N. 5.
- Inscriptio Tituli, de *Rebus creditis*; *si Cerrum petatur*; & de *Cunditione*, duplicem Titulum indicat. X. 17. *seqq.*
- Vide *Titulus*.
- Inquisitio cisionis quæ sit, & quomodo facienda. VI. 27. N. 19.
- Inquisitio actus quid sit. IX. 13. 6. & 429. 10.
- Inquisitio testamenti quæ. IX. 13. 4. & 429. 8. 9.
- apud quem fiat. IX. 11. 2. 3.
- an sit voluntaris iurisdictionis. IV. 1126. N. 17.
- Facultas inspiciendi tabulas testamenti datur omnibus, qui latent sui interesse. IX. 430. 1.
- item facultas inspiciendi codicillos, & tabulas populares. Ex quare diem & consuetum testamenti adscriptum inspicere valeant sit a pretore. IX. 431.
- etiam illa testamenti pars inspicit veritas, quam nolit aperiri testator. *Ibid.*
- Facultas inspiciendi tabulas testamenti, eiusque petitio conceditur adversus possessorem duntaxat, qui eas apud se esse non negavit. IX. 432.

— adversus negantem quomodo aliquis impetrare possit, et tabulas testamenti inspicere sibi liceat. IX. 432.

Quid intetit, utrum aliquis experietur hoc addit; an interdicta, de *Tabulis exhibendis*. IX. 432. *segg.*

Instantia iudicii duplex. VI. 3. N. 3.

— quomodo curat, vel perimatur. VI. 388. N. 16.

— an illa precepta, maneat affectus litiis contestationis quoad perpetuitatem actionis. VI. 389. N. 17. & 390.

Quodam tempore instantie predictam sit in instantia. VI. 386. 10. & 387.

Quem incommode obique locorum tempore instantie a iure praesentem negligatur. VI. 387. N. 16. & 388.

— cur praesentem sit brevius tempus in criminali iudicio. Et an recte. VI. 387. N. 13.

Instantia confessio partis utriusque protogari possit. VI. 389. N. 17.

Instantia omnis est iura canonico perpetua. VI. 387. N. 16.

— Vide *Abolutio*.

Iudicio proprie quidam sit, & unde dictus. IV. 565. 13. & N. 23. VIII. 68. 11. 12. & 69. XI. 431. & 569.

— praeposter vel calendario, seu foverendis pecuniis, vel mercibus emendis, vendensive. X. 566. & 573.

— praeposter calendario, mortuo domino, non potest liberare debitores, qui scientes illi solvunt; neque defuncti pecunias credere, credulasse alienare. X. 565. 12. 566. *segg.*

— an mortuo domino, veterem debitoris liberandi potestatem retineat, & simul alienandi facultatem. X. 578.

— militum tamen causa receptum est, ut debitores domini voluntatem aut mortuam, aut duntaxat esse ignorantes, illi solvant iudiciorum, liberentur. X. 531. *segg.*

Quare promissum militum causa instantia calendario praeposter pecunias post mortem domini creditur alienare non possit. X. 577. *segg.*

— merces iterandis praeposita ut quibus magis emendo, vendendove, heredes obligat. X. 577. *segg.*

Instantia, qui ignorant domini mortem, ignorantibus quoque creditoribus pecunias credidit, non transfert illarum dominium. X. 576. 577.

Instantia procuratori compungitur; & quam recte. X. 577. 10. 578. *segg.* & 569. *segg.*

Instantia quibus morte domini tali esse debet, nisi nec heres eodem auctor, aut promissum militum causa habetur pro instantia; & quibus in quibus. X. 569. *segg.*

— Vide *Dispenfatio*.

ab instantia actio dicta instantia; & quare. IV. 565. 13. VIII. 68. 9.

Instantia actio quid sit. V. 993. 18.

— qua de re competat. VIII. 69. 14.

— adversus quem detur. IV. 565. 13.

— ex contractu instantia obligatur dominus, qui eum negotiationi perposuit, etiam si mulier sit. V. 68. 8. 69. 15.

et contracta servi instantia dominus potest, quasi ex contractu suo, etiam principaliter conveniri. X. 432. 1. 433. *segg.*

— quid intetit, utrum dominus quasi ex contractu suo & principaliter, conditione directa teneatur: an instantia, & ex contractu servi doceatur. X. 434. 3. 435. *segg.*

Dominus obligatur ex contractu instantia, nedum servi, sed & liberi hominis. VIII. 70. 16.

Quam recte propositus sit actio instantia a patre ex contractu liberi hominis. VIII. 70. 17.

Instantia, verbum ambiguum, & quam malis significet. II. 199. *segg.* N. 2.

Heredem instantia quid sit. II. 199. 2. 300. *segg.* IX. 114. 8.

Instantia heredis in quolibet testamento necessaria. II. 71. 2. IX. 114. 6.

— an sit testamenti forma. II. 71. N. 1.

— perficere verbis voluntatem testatoris de institutione declarantibus, & sententia verbis conguentibus. II. 301. 2. 302. *segg.*

— quibusdam declarantibus verbis heredis institutio. II. 306. 17. 18. 307. *segg.* IX. 122. 1. & 23. *segg.*

— an unico verbo explicari queat. II. 307. 19. & 308. & 73. N. 3. IX. 123. 2.

— potest explicari verbis, sive scriptis, sive non scriptis. II. 302. 4.

— olim fieri non possit, nisi directis verbis. II. 147. 7. 8.

— hoste fieri potest quibuscumque verbis, et quibus voluntas testatoris appareat. II. 148. 9. & N. 3.

Institutio quatuor in rebus versatur; & quantum sit. II. 148. 10. 21. 149. *segg.*

— diem non recipit, & quatenus. Et quare dies apposta habetur pro non adiecta. II. 149. 3. 168. 4. & N. 2. & 149. *segg.*

— non recipit impossibilem conditionem, quae pro non scripta habetur, institutione filii excepta. II. 175. *segg.*

— non potest aliquis ex re certa, heres institui. Et quomodo, mentione rei detracta, valet institutio. II. 178. 18. 179. *segg.* IX. 143. 1. 2. 144. *segg.*

Pluribus ex re certa instituta, utrum rei adiectio valeat ad rem divisionem; & quomodo. II. 179. 19. & 180. N. 11. IX. 145. 3.

Si unus institutus sit ex re certa, alter vero simpliciter, aut ex parte prior legatum loco habetur; & quatenus. II. 180. 20. & N. 12. IX. 146. 6.

Instituta ex re certa quomodo, deficiuntibus illis, solus sit heres. IX. 147. 8. 9.

Quae conditiones institutioni valent. II. 188. 9. 193. 4. 5.

Heredis institutio, conditione apposta, in alienam voluntatem conferri non potest expresse, sed tacite. IX. 143. 4.

Con-

Creditio institutioni adiecta illam suspendit. IX. 154. 6. & 155.

An creditio, sub qua facta est institutio, sit expectanda. Et quare creditio, & non dies institutionis utiliter adiciatur. IX. 154. 6. & 155. 7. II. 171. 7.

— an ita sit expectanda creditio, ut nisi etiam sit, nulla sit institutio. IX. 156. 9.

Institutio sub conditione, si *Stichum manumiserit*, Stichus decedens, aut equam manumitteretur, conditione deficiente. II. 1083. 4.

Sui sub potestative damnatur, extranei sub quavis conditione possunt institui. II. 187. 6. 7. & 188. IX. 153. 3.

— *Vide Senar, & Sui.*

Quinam possint institui. II. 148. 11. 12.

— & qui non possint. II. 149. 13. 14. & 154. 24. IX. 115. 1. *sepp.* 116. *sepp.*

Qui pars institui nequeat, recte instituitur sub conditione, si *quando capere poterat*. II. 158. 30. 159.

— quid si fidem pure instituantur. II. 159. 31. *sepp.*

Institui, & substitui quinam dicantur, & quomodo distinguantur. IX. 201. 6.

Rei sit ab instituto, repetita videntur a substituto. II. 1003. 7.

— *Vide Repetita.*

Instructor veritatis qui sit, & quodam eius officium. V. 180. N. 5.

Instrumenti verbum ambiguum, & quot habeat significaciones. VII. 1225. *sepp.*

— Eius etymon. VII. 1225. 3.

Instrumentum generaliter acceptum quid sit. VII. 1225. 4.

— aliud est instrumentum fudii: aliud quo utimur in iudiciis. VII. 1225. 6. & 1226.

Instrumentum fudii quid sit, & quo illius species. VII. 1226. 7. 8.

— Etia quo utimur in iudiciis, appellatio generalis, & specialis. VII. 1226. 10.

— generaliter dictum quid sit. Et quo generali instrumenti appellatione continetur. VII. 1226. 11. & 1227. 11. 13.

— specialiter dictum quid sit. VII. 1227. 14. & 1228. 16.

— distinguatur a testibus, & argumentis. VII. 1227. 15.

Quare scriptura continens aliquid rei testimonium & fidem, dicatur proprio vocabulo instrumentum. VII. 1228. 16. 17.

— horum instrumentorum quot, & quoniam sint species. VII. 1228. 18.

Instrumenta vel ad substantiam negotii, de quo contrahitur, pertinent; vel ad fidem, & probationem rei gentis. VII. 1228. 19.

— an necessario ad fidem, & probationem rei gentis pertineant. Et quid rei gentis nomine concipiatur. VII. 1228. 20. 1229. & 1244. 5. & 1245. 6. 7. 8.

— quibus modis probari possit, quod gentem est, amissis instrumentis. VII. 1231. & 1232.

Instrumenti amissio non nocet, si creditor probet casu amissum fuisse sui instrumentum. VII. 1231. 1. & 1232. 3. & 1254. 11. & 1252. 1. 1272. 2.

— quomodo probetur testibus instrumentum penitus creditorem fuisse, & casu fuisse amissum. VII. 1233. 4. 8. & 1244. 13.

— duobus modis probatur amissio instrumenti fortuito. VII. 1244. 13.

An constitutio amissionem instrumentorum a creditore habita probet illum vel habuisse instrumenta, vel amississe. VII. 1277. *sepp.*

Instrumentorum eadem est vis, quae testium in exercendis iudiciis. XI. 1229. & 1304. 36. 37.

Instrumenta vel publica sunt, vel privata, vel media. VII. 1228. 2.

— publica quomodo sint, & quam fidem habeant. VII. 1228. 3. 4.

— an nec privata instrumentis refelli, nec testibus infirmari possunt. VII. 1229. 5.

— prius quomodo sint. VII. 1229. 6.

— scripta a proferente, seu producente nullam fidem faciunt, & quare. VII. 1229. 7. 8.

— scripta ab alio, adversus quem proferantur, eam obligant, si probentur authenticum: & non exemplum demonstrat ab authentico scriptum. VII. 1229. 9.

— instrumenti privati etiam authenticum fidem eorum non gerit, & quomodo. VII. 1229. 10. *sepp.* & 1291.

13. 14.

Instrumentum privatum authenticum adversarium non obligat, nisi vel ab eo scriptum sit, vel eius mandato. VII. 1290. 11. IX. 1115. 1.

— vel nisi casu debeat in chirographo expressum. VII. 1290. 12. & 1291. IX. 1115. 1.

— non obligat condicentem, si signatur de numerata pecunia. VII. 1291. 13.

— fecit vero, cum agitur de aliis debeat condici. VII. 1291. 14. IX. 1115. 1.

— si orgetur ab adversario; probatur, vel testibus, vel comparatione litterarum. VII. 1292. 25. a. & 1116.

— *Vide Comparatio.*

— quando duobus, & quando tribus testibus probari debeat. *ibid.*

— testibus, vel comparatione litterarum si probetur; fidem facit, tanquam si esset publicum. VII. 1293. 16.

— an refelli possit, & quomodo. *ibid.*

Instrumentum testibus confirmatum qui negat a se, aut suo mandato fuisse scriptum, cui probare debeat se, quo die, & loco scriptum fuit, alibi fuisse. *ibid.*

— probare autem debet testibus, vel instrumentis; & quot testibus, & quibus instrumentis. VII. 1293. 16. 17. & 1294. 18.

Privatum instrumentum confirmatione scribentis confirmatum quomodo refellatur. VII. 1295. 19.

Media instrumenta quomodo sint, & quomodo differant a privatis, & publicis. VII. 1296. 21. 22.

— *fortem*

— forensis dicuntur, quæ sunt in formæ publicæ confectæ. VII. 1297. 23.
 — valent, si ea rite facta sint, & testibus qui interfuerint, probentur. VII. 1297. 24.
 Ritus instrumentorum publicæ confecturæ per tabularios in tribus rebus versatur; & quomodo sint. VII. 1297. 25. 26. & 1298. 27. 28.
 Instrumentorum forma, tempus, & locum rei gestæ, & testium presentiam nominatim requirit. VII. 1298. 27.
 — ea debent esse a publico tabulario conscripta. VII. 1297. 25.
 Quomodo fides instrumentis constabit, ubi negatur veram esse instrumentum. VII. 1299.
 An instrumentum a tabulario scriptum reddatur suspectum, si testes in illo descripti, aut omnes, aut aliqui dicant se non interfuisse. VII. 1299. 29. & 1300.
 — quid si testes dicant se interfuisse, sed rem non esse ita gestam, ut in instrumentum scriptum est. VII. 1301. 30.
 Instrumenta a tabulario publico scripta, quando maiorem vim habent, quam privata. VII. 1301. 31. & 1302.
 — quando eadem sit fides instrumenti privati, ac publici. IX. 1113. 1.
 Adversus instrumenta a tabulione confecta, admittitur probatio. VII. 1302. 32. & 1303.
 — et resistunt testibus, & instrumentis. VII. 1303. 34.
 — quid si testes, & instrumenta inter se constent. VII. 1304. 36. 37.
 Si instrumenta ab eadem parte proferantur inter se contraria; necesse valent. VII. 1279. 1. & 1280. *sepp.*
 — si contraria proferantur a diversis partibus instrumentis, quæ sunt ab eodem auctore profecta; non valere debent, quod pro reo facit. VII. 1285. 5.
 — si contraria, & quæ sint a diverso auctore profecta proferantur instrumenta: illud erit potius, cui fides per alterum constabit. VII. 1285. 5.
 — quare si ab uno contraria proferantur instrumenta, neutrum valet. VII. 1283. *sepp.*
 — quid si eadem pars proferat non instrumentum publicum a notario confectum, & alterum huius contrarium privatum. VII. 1283. 8.
 Ubi contraria sunt instrumenti scriptura, seu clausula, necesse valet, si proferatur ab eadem parte, siue a diversis. VII. 1285. 1. 1286. & 1299. 1. 2. & 1280. *sepp.*
 Instrumentum in aliena provinciâ publicè confectum si fides a parte derogetur; illius inspectio & approbatio cui committenda, & quibus presentibus. VII. 1321. 6. & 1322.
 — quomodo sit instrumenti illius fides exploranda. VII. 1322. 7.
 Quomodo sint, quæ in falsâ suspicionem instrumentum adducunt. VI. 1040. *sepp.*
 Instrumentis falsis non creditur. VII. 1233. 2.

Instrumentum falsum quid sit. VII. 1233. 2. 1234. 3.
 Quandoque dicitur instrumentum in re dubia. VII. 1234. 4.
 — falsum esse instrumentum unde nam constet, & quomodo probetur. VII. 1234. 5. & 1235.
 Instrumenta, quod pronuntiatum est sententia iudicis falsum, ut alius potest adversus aliam. VII. 1235. 6. & 1236. *sepp.*
 — Vide *Sententia*.
 Adversus instrumentum, quod res falsum dicitur, potest is agere civiliter, & criminaliter. VII. 1237. 12.
 L. Cornelia de falsis tenetur, qui falsum instrumentum fecit, vel sciendum curavit; & qui eo utitur. VII. 1237. 13.
 — qui fecit, vel sciendum curavit, L. Cornelia perperam tenetur; qui autem illo utitur, tenetur, donec ab usu instrumenti se abstinat. VII. 1237. 14.
 Falsis intentis instrumentis per modum delicti ponendos est. Et intra quas fines perita interroganda contineri debent. VII. 1174. 1175. 1.
 Actorem, qui vitiose instrumentum, reus accusare falsum non potest, nisi subscriptus in crimine; & quomodo. VII. 1237. 15. & 1238. 16. 17.
 — an nominatum dicere debeat in accusationis libello, se paratam esse periculi discrimen publici; & quodam sit periculi discrimen. VII. 1238. 18.
 Qui falsum esse instrumentum confessus est in iure, non potest illo uti, nec in eodem, neque in alio indicio, de eadem re, inter easdem personas. VII. 1243. 1.
 Cum quis confessus est extra ius, & aliquo instrumentum non iuratum, potest illo uti; nisi tamen e contra promiserit. VII. 1245. 9. *sepp.*
 — si vero eo se non usurum constitutus sit apud actum, cum de instrumenti siue nuda erit contentio; potest eo uti instrumentum, non in eadem, sed in alio indicio. VII. 1246. 13. & 1247. 15. 16.
 — an eo tempore si non usurum constitutus sit apud actum, cum de fide instrumenti contentio datur inter partes: illa non potest uti, nec in eodem, nec in alio indicio inter easdem personas. Differentia ratio. VII. 1244. 2. & 1245. 1246. 14. & 1247. *sepp.*
 An instrumentum in iudicio ante prolatum ad faciendam fidem, approbatum, & in actis descriptum si reus falsi convincere velit: actor iterum proferre cogatur, reo petente; & quibus conditionibus. VII. 1359. *sepp.*
 — peti potest authenticum, censu nondum facta. Et quomodo causam nondum finita tempora. VII. 1361. 9. *sepp.* & 1362.
 — illi potest uti, qui de falso criminaliter agit, & in crimine se inferibit. Et quare criminaliter potius, quam civiliter actori parere permittitur. VII. 1362. 11. 1363. 12. *sepp.*

- dammodo tamen qui petit, letet stillicidius
in falsi instrumentum convincere posse. VII.
1363. 13.
- Qui semel instrumentum protulit, iterum proferre
cogitur, siue illud habet, siue dolo fecit quomoni-
us habere: secus ubi letet a se fuisse deperdi-
tum esse, non dolo. VII. 1363. 14.
- in quo casu a se amissum fuisse probare teneat-
ur. VII. 1363. 15. & 1364.
- Qua pars afficiatur actor, si quod habet, & pro-
ferre debet authenticum, neget se habere, vel no-
lit proferre. VII. 1364. 16.
- Instrumentum, in quo aliud de contrahentium sen-
tentia scriptum, & simulatum est: aliud vero re-
spta gestum, fidem non facit. VII. 1365. *sepp.*
- Instrumenta sunt communia tribus modis; & qui-
dam sint. VII. 53. 2.
- Instrumenta Fisco cum privatis communia apud
Fiscum deponi, & ab eo servari solent. VII.
54. 3.
- Vide *Fiscus*.
- Instrumenta communia deponi debent apud digno-
rem. VII. 54. 3.
- Instrumenta pertinentia ad causam Fisci edere cogi-
tur delictori reus in causa civili, non in capitali
iudicio. VII. 54. 3. VI. 85. *sepp.* & N. 5.
- Quamvis instrumenta edere debeat actor reo. VI.
76. 2. 77. *sepp.* & N. 6.
- & an aucta, vel post litem contestationem. VI.
75. 1. & N. 2. 76. & 77. N. 3.
- quibus in casibus ante litem contestationem,
VI. 75. N. 2.
- Instrumenta edi possunt sine die, vel consale. VI.
80. 5.
- cum die tamen edi debent, qua petuntur, vel
ad faciendam fidem, vel ut falsi convincantur,
vel ut de die faciendae solutionis constet. VI.
81. N. 12.
- edita reo ante litem contestationem debeat iter-
um in iudicio produci probationis causa. VI. 82.
N. 13.
- tota edi debent, nisi habeant plura capitula,
quorum aliqua describere parti sufficiat ad instru-
tionem cause. *ibid.*
- Quamvis instrumenta reus edere actori teneatur. VII.
39. 2. 40.
- Instrumenta sibi propria reus possidenti actori edere
non tenetur; & quare. VII. 40. *sepp.* 2. 3.
- Instrumenti possessio, seu detentio sola ampem rei
dominium non probat, neque possidentem adiu-
vat; & quare. VII. 1087. 2. 2.
- Instrumentum emptiois quondam traditionem
empti rei probat. VII. 1023. 8.
- plenum dominium nunquam probat. VII.
1023. 9.
- quando sufficit ad probationem domini. VII.
1023. 10.
- Instrumento pignori dato, res in illo comprehensa
pignori data videntur. IX. 1077. 2.

- Cum in instrumento scriptum est, aliquod fidum
esse, quod certis solemnibus constat; omnia ista
gesta esse censentur. XI. 709. 2.
- Vide *Edere, Editio, Rei indicatio, Transa-
ctio*.
- Insula verbum ambiguum. Eius significatio duplex, &
quæ. I. 853. N. 1.
- Insula in mari nata nullius est; ideo cedit occupan-
ti. I. 699. 2.
- quomodo occupetur. I. 700. 3.
- Insula nata in flumine publico quondam occupan-
ti, & quando vicinis acquiritur. I. 701. 3. & 702.
- & quondam sit publica. I. 704.
- Insula in flumine si a quo coherens, proximis pra-
diis acquiritur. Acquisitionis ratio. I. 853. *sepp.*
- per quas pars vicinis cuius, vel utriusque ri-
pæ prædiis acquiritur. I. 856. 8. 857. & 858. 11.
- quando unius, vel utriusque ripæ vicinis acce-
dat. I. 856. 8. & 857.
- aut ripæ propior sit insula, quomodo dignifi-
cetur. I. 857. 9.
- Insula in medio flumine posita cum sensu dicuntur
communis. I. 857. 10. & 858.
- Insula vicinis ex quo tempore spectanda sit. I.
858. 12.
- Quæcumque insula vicino prædio quævis facta sit
accessio, eiusdem iuris habetur, atque accessio facta
prædio ipsi vicino. I. 856. 6.
- Insula in flumine quibus modis sunt. I. 855. 6.
- Insulae sitantes in flumine publico sunt publicæ. I.
856. 7.
- Cuius sit insula maris propolimitatus agros. I. 859.
14. 860. 16.
- Insula pro arboribus. I. 853. N. 1.
- Qui pecuniam mortuus est ad restitutionem insulae,
habet meliorem in ea pignus. VI. 878. 17. 879. —
- An habeat etiam, qui ad emptorem insulae dedit
mortuam pecuniam. VI. 880. 19.
- Vide *Ædes*.
- Res in contractu integra quamvis sit. IV. 878. —
- Intendere, Intentio quid, & unde dicta. V. 1281.
3. & 1282. N. 5. IX. 1231. 8.
- quomodo ab actione differat. V. 1282. N. 5.
- pro ipsa rei defensione usurpata. *ibid.*
- Intentionem implere idem est ac probare; & unde
verbi translatio. VII. 1007. & 1008.
- Intentionem implere actor debet. Et quando cum
implevisse dicatur. VII. 506. 5.
- Intendere quid sit in S. C. Velleiano. III. 722.
4. & 723. N. 4.
- Intercedit melior, cum obligat seipsum, vel res suas
pignori pro alio. V. 722. 4. & 723.
- obligat se pro alio, cum alienam obligationem
novando in se transferat. V. 723. 5. 6.
- cum alterius obligationi se rem adiungit, &
detrahendo, mandando, constituto, aut defen-
sionem debitoris suscipiendo. V. 724. 7.
- cum solum se rem constituit pro alio, quæ
obligat apertius. V. 724. 8.

Omnia mulierum intercessio, seu verba, seu re, seu alio contractu secus prohibetur S. C. Velleiano. V. 725. 9. 10.

— quomodo verba, re, vel alio contractu mulier intercedere dicatur. V. 725. 9.

Quomodo intercessio mulier, si solvat ex ignorantia legis; solummodo repeti cum studiis. V. 737. 8. & N. 2.

Intercessio non tollitur ipso iure, sed Velleiani exceptione infirmatur ex iure veteri. V. 738. 9.

In quibus causis mulier intercedendo, nec ipso iure teneatur ex iure novo. V. 738. 10.

Intercedere, & petere quid differant. II. 979. N. 3.

Interdici dies quinam dicebantur apud Romanos. VI. 258. N. 10.

Interdicere bonis quid sit. XI. 581. 12.

Cui bonis interdiciendum est, si neque testamentum condere, neque obligari, neque patrimonium diminueri alio modo possit. XI. 585. 1.

Cuiusmodi possit interdici bonis. XI. 586. 2.

Per quos bonis interdiciatur. XI. 588. 4.

Quomodo bonis interdiciendum a lege intelligatur. XI. 588. 5. 6.

An iniuste bonis interdici vaneat. XI. 587. 3.

Nullo modo esse voluntatem eius, cui bonis interdiciendum sit, quoniam habet senectutem. XI. 583. 14.

An ne utraliter quidem obligari si velit, cui bonis est interdiciendum. XI. 583. 15.

— & cur qui bonis interdicitur, facio similis sit, non populi. *ibid.*

— Vide *Bonis interdiciere, Prodigia.*

Interdicere, interdici quid sit, & unde dictum. V. 985. 7. 986. N. 12. IX. 872. 3. 873.

Interdici an sit actio; & quantum ab eis differant. IV. 353. 354. N. 3. V. 986. N. 12. IX. 873. 4. 874. *seq.*

— quomodo differant a praetorum edictis. V. 986. N. 12. IX. 876. 8.

— ea sunt in personam, & de possessione, vel quasi possessione, & de usu rei sunt constituta; dicta vulgo Possessoria. V. 985. N. 12. IX. 874. 5. 875. & 876. 9. 877. *seq.*

— quoniam proprietatis causam continere dicuntur; & quomodo. IX. 875. 6. 7. & 876.

— omnia praeter interdiciendum de precaria, & de migrando, sunt ex maleficio. IV. 351. *seq.*

— dividuntur I. in exhibitoria, prohibitoria, restitutoria. IX. 872. 2. 873. 3. V. 986. N. 12.

II. in Interdicta adspicienda, recuperanda, & retinenda possessionis. IV. 353. 4.

— adspicienda possessionis quantum sint. IV. 353. 4.

— quoniam sit interdiciendum recuperanda. IV. 354.

— quot, & quoniam sint retinenda. *ibid.*

Interdicta hodie ex usu abire; & quomodo interdiciendum exemplis quilibet per actionem petat, ut possessio sibi defendatur, restitatur, acquiratur. IX. 893. 14. 15. 894.

Interdiciendum de *Aqua quotidiana & aestiva* duplex. IV. 312. 7.

— de *Aqua quotidiana* cui, & qua de re, competit; *Aqua quotidiana* quae sit. *ibid.*

— de *Aqua aestiva* simplex est superior fore per omnia; quae lo re differat. *Aqua aestiva* quae sit. *ibid.*

— de *Arboribus cadentibus* duplex; & quoniam in rem utrumque vicino, sit comparatum. IV. 340. 3. 344. *seq.* IX. 877. 1. 878. & 880. 4. 5.

— Vide *Arbor.*

— de *Cloacis* quales sit; quibus, & adversus quos proditum. IV. 355. 11. 316. *seq.*

— & quare de cloacis non competit interdiciendum, *Uti possidetis*. IV. 305. 18.

— de *Fluminibus*; & *Ne quid in flumine publico fiat*. I. 663. 9. 664.

— Vide *Flumen*.

— de *Fente* quae de re sit, & cui proditum. IV. 314. 9.

— Fraudatorum quid sit, & quibus proditum. VI. 173. 1. 174. *seq.* & 195. 14. & N. 21.

— de *Glande legenda*. IV. 345. 8.

— Vide *Glauci*.

— de *Itinere*, *utrumque privato* duplex; & quoniam. IV. 309. 4. & 310.

— alienum de *Uso itineris*, *utrumque privato*, & *viam*, cuiusmodi detur, & quae de re. IV. 309. 4. & 310.

— qui convenit, aut differt cum interdiciis, *Uti possidetis*, & *Utrubi*. IV. 310.

— alterum de itineris refectione quid contineat. IV. 311. 5.

— tria ad hoc obtinendam desiderantur, & quae *ibid.*

— de *Liberis exhibendis*, & *deducendis*, quoniam sit; cui, & adversus quos constitutum. IV. 350. 15. IX. 999. 4. & 1000. 6.

— de *Liberis hominibus exhibendis*, quid sit, cui, & adversus quem competit. IV. 346. 10. IX. 998. 2. & 999.

— de *Locis*, & *itineribus publicis*. IV. 345. 11.

— de *Loco publico fruendo*. *ibid.*

— de *Migrando* quales sit, & cui detur. IV. 351. 352. 2. & N. 1.

— de *Mortuis inferendo*. IV. 346. 11.

— de *Quid in flumine publico fiat*. I. 663. 9. 664. IV. 347. 12.

— de *Quid in loco publico fiat*. IV. 347. 12.

— de *Quid in loco sacro fiat*. *ibid.*

— de *Qui fiat ei qui in possessionem missus est*, IV. 343. 344. 6. & N. 3. VI. 135. 1.

— de *Precario*, quid sit; quae de re, cui, & adversus quem propositum sit. IX. 1007. 2. 3.

— quod *Salvianum* quid sit. VI. 674. 3. & 877. *seq.* & 913. 2. 914. *seq.*

— *Quid legatorum* quid sit, quae de re, cui, & adversus quem proditum. IX. 907. *seq.* IV. 344. 5.

— *Quid vi*, *aut clam* quales sit. IV. 321. 2.

- illi locus est l. si quis opus fecerit, quo facies, & natura rei in qua factum est opus, mutari solet. Et quibus id modis contingat. IV. 321. 2. 322.
- II. Si opus fecerit in solo. Quor. modis opus in solo fecisse quis intelligatur. IV. 322. 3. 323.
- III. Si opus in solo factum alteri noceat. IV. 324. 5.
- IV. Si vi, aut etiam factum sit. IV. 324. 6.
- vi fecisse intelligitur, qui quomodoenque prohibitus fecit; nisi fecerit ex iusta causa, quam prohibitionem amaverit. IV. 324. 7. & 325. 8.
- item qui per vim, dolove malo confectus est, ne prohiberetur. IV. 326. 9.
- vi fecisse non videtur, qui vel prohibitus re vera non est, quominus faceret; vel, succedens ei qui recte prohibitus fuit, opus fecit, prohibitionis ignarus. IV. 326. 10.
- etiam fecisse quisam videtur. Quotior in id contortere oportet, & quom. IV. 327. *segg.*
- *Quod vi, aut etiam factum est*, locum habet, siue alterum duntaxat, siue utrumque quis fecerit. IV. 329. 13. 330.
- Quibus de causis locum non habet interdictum, *Quod vi, aut etiam*. IV. 330. 14. 331.
- *Vide Ader.*
- est in id comparatum, ut restituatur quod vi, aut etiam factum est; vel ut quicquid ex eo opere damni fuerit, laesatur; & quomodo. IV. 332. 15.
- datur iura annuum in id, quod interest: post annum in id solum quod ex eo opere ad aliquem pervenit. Annus ex quo tempore cedere incipiat. IV. 332. 16. & 333.
- parum duntaxat, non rem persequitur. *ibid.*
- compacti ei, cuius interest opus factum non esse, siue uni, siue pluribus, siue possidenti, siue non possidenti. IV. 333. 17. 334. 18.
- si vi, aut etiam factum sit opus in fundo vendituro; utri competat, venditori ne, an emptori. IV. 334. 18. 335.
- datur adversus eum qui fecit, vel iussit, vel ratum habuit factum opus. IV. 335. 20. 336.
- datur, & adversus eum, qui opus factum possidet, licet iussit eo factum fuerit; & quomodo. IV. 335. 20. & 337. 21. 22. 338.
- uterque tenetur hoc interdictum, licet distinctimodo; & quomodo. IV. 337. 21.
- vitium ex infestio, in quo vis inest facti possidenti, siue utrum re aliqua tolli, ne ea utatur, fruatur. IV. 338.
- *Quorum bonorum* quid sit; cui competat, & quibus conditionibus. IX. 899. 2. 900. *segg.*
- quibus de rebus competat. IX. 901. 6. 902. *segg.*
- datur adversus eum, qui pro herede, prove possessor possidet aliquid ex iis bonis, de quibus agitur in interdicto. IX. 903. 9. 904. *segg.*
- datur etiam adversus illum, qui dolo scitis, quominus pro herede possideret. Et quam recte. IX. 905. 12.
- non datur adversus illum, qui aduocavit, quod antea pro herede possidebat. IX. 905. 11.
- eius rei gratia comparatum est, ut quod quis possidet de bonis hereditariis, id possitori restituatur. IX. 905. 13. & 906.
- verbum *Restituere* hic improprie dictum; & quomodo. IX. 906. 13.
- quare utile hoc interdictum. IX. 906. 14.
- de *Remissionibus* quodnam sit, cui competat; & quibus conditionibus. IV. 492. 18. 493. 494. 20. 21. & 495.
- remissio duplex, & quom. IV. 492. 18. 493.
- quomodo is, cui tantum est opus, remissionem consequatur plenius quam estraneus, satisfactione utriusque interpositi. IV. 494. 20. 21. 495.
- quando hic stillicidio necessaria; & quando sola promissio sufficiat. IV. 495. 22.
- Quid stillicidio, vel repromissio ad remissionem satisfactionis accepta consistere debeat. IV. 495. 23. & 496.
- *Vide Novi operis nuntiatio.*
- de *Ripa manicata*. IV. 347. 17.
- de *Rivis*. IV. 313. 8.
- *Salvianum*, quibus de rebus competat. IV. 345. 9. IX. 1003. 1. *segg.* & 1004.
- quando directum datur vel utile. IX. 1003. *segg.*
- cui competat, & adversus quem. IV. 345. 9. IX. 1004. 5. & 1005. *segg.*
- qua in re utile hoc interdictum. IX. 1006. 7.
- de *Sepulchris edificando*. IV. 346. 11.
- de *Superficiebus*. II. 1297. 18. & 1298.
- de *Tabulis exhibendis* quodnam sit; & quibus de rebus competat. IV. 344. 7. IX. 987. 1. 988. 2. *segg.*
- an competat de imperfecto testamento, quod signatum non fuerit. IV. 343. N. 4. IX. 839. 3. 890.
- datur adversus eum, penes quem sunt tabulae; vel qui dolo fecit, quominus apud se essent. Et qua conditione datur. IX. 991. 5. 6. IV. 344. 7. 345.
- competit ei qui adscriptum habet aliquid in testamento, siue heredi, siue legatario. IX. 991. 7. & 992.
- si tamen se legatarium, aut heredem esse prius probet. Et quomodo probare possit. IX. 992. 8. 993. 9.
- in id comparatum, ut fiat copia videndarum tabularum, quae & recognoscitur testium signis confirmetur. IX. 993. 10.
- an sit necessarium; & quomodo. IX. 995. 12. & 996.
- quodnam sit in eo iudicis officium. IX. 993. 11.
- Interdictum de P. & P. armata* quid sit, & unde appellatum. IV. 267. 2. 268. *segg.*
- momentanea possessionis dictum; & quare. IX. 947. *segg.*

- olim quale fuerit. IV. 268. 259. 2. & 277. 9.
- hodie eius loco datur actio in factum. IV. 269.
- qua ex causa nascatur; & quid contineat. IV. 270. 3. 4. 271. *segg.*
- an sit, aliud de Vi privata, aliud de Vi publica. IV. 268. 2. 269. & N. 2. IX. 943. 5. 944.
- eam ab altero quid alio differat. IV. 281. 16. & 282. IX. 944. 5. & 945.
- Hodie eam ab altero nihil differt. *ibid.*
- pertinet ad recuperandam vi a nullam possessionem. IV. 270. 3.
- & quidem primo ad recuperandas res soli, si vel immobilis, unde quid delectus est. IV. 273. 5. & 277. 10.
- deinde ad recuperandas res mobiles, quas ibi habet delectus, siue suas, siue alienas, puta, res commodatas, pignoratias, locatas, depositas. IV. 277. 10. 11. 278.
- etiam ad res mobiles, quas ibi habebat, & casu posses habere desierit; vel qui intra tempora iudicii perierit. IV. 277. 12. & N. 23. 278. IX. 924. 6. 7. 925. *segg.*
- res mobiles quas ibi delectus habuit, an probare possit, si iurans eam numerum atque estimationem proficiatur; & quam recte. IV. 278. 22. 279. & N. 14. IX. 945. 1. 946. *segg.*
- pertinet etiam ad rerum mobilium fructus, & omnem causam ex die, quo aliquis delectus est. IV. 279. 13. & N. 15. 16. IX. 927. 14.
- & quidem ad perceptos fructus omnes: item ad non perceptos, sed eos duntaxat, qui bonitae percipi potuerit. IX. 927. 14. 928.
- an & ad quasvisque res mobiles; uti & ad recuperandam quasi possessionem iuriam, seu rerum incorporalium. IV. 273. N. 7.
- de rebus mobilibus & de rebus soli separatim agi possit interdictum. *Unde vi*. IV. 278. 11.
- penam persequitur, & non egreditur personam. IV. 283. 17. & N. 23.
- interdictum *Unde vi* de mobilibus rebus, earumque accessionibus penam continet aliquatenus; ideo & datur intra annum eilem duotaxat. IV. 280. 14.
- post annum datur de eo duntaxat, quod ad illum per venerit, qui vi deiecit. *ibid.*
- competit delectio, siue ei qui possessionem amiserit, cum antea possideret, siue iuste, siue iniuste; per se, vel per alios. IV. 270. 4. 271. *segg.* & 275. 7.
- quibus modis delecti quis intelligatur vel perse, vel per alios. IV. 273. 6. & 274. & 280. 281. IX. 922. 1. & 923.
- an competit omni delectio, etiam violente possessioni. IV. 282. 16.
- competit pemptio, & siue ultra exceptione delectio, qui vi, aut clam, aut precario possederit ab alio, quam ab eo qui deiecit. *ibid.*
- competeat olim delectio vi armata, seu publica, si vi, vel clam, vel precario possederit ab eo, qui deiecit. IV. 281. 16. 282.

- delectio vi privata, & sine armis ita debatur, si nec vi, nec clam, nec precario possederit ab eo, qui deiecerit. IV. 282. 16. IX. 943. 5. 944.
- hodie datur eoqueque delectio, etiam illi, qui vi, vel clam, vel precario possederit a reo; & quam recte. IV. 282. 16. IX. 944. 5. *segg.*
- & quidem datur statim, & sine ulla mora. IV. 282. IX. 943. 4.
- competit heredibus deiectioni, & ceteris successibus. IV. 280. N. 18.
- competit etiam pemptio; & quatenus. IV. 272. 4. & N. 5.
- datur Iulianiano iure colonis, inquilinis, amicis, propinquis deiectioni, & agentibus. IV. 286. 20. 287. *segg.* IX. 959. *segg.*
- non datur ei, qui culpa, factore suo exiderit possessione; praterquam minori, vel Ecclesie, per lo integram restitutionem. IV. 271. N. 4.
- datur directum usufructuario, & usufructuario; & quare. IV. 275. 276. 8. & N. 12.
- utile datur vasallo, & emphyteuta etiam contra dominum. IV. 276. d. N.
- datur adversus eum qui deiecit, etiam dominum. IV. 283. 17. & N. 22.
- a quo neque exceptio domini potest obici. IV. 283. N. 22.
- quid si de dominio spoliatus constet ex confessione deiectionis. *ibid.*
- datur adversus deiectionem, siue spoliantem, re etiam casu pempta, & sine illius culpa. IV. 283. 17.
- Quiaam alterum deiectione, siue spoliante intelligatur. IV. 284. 18.
- non datur adversus illum, qui non deiecit, etiam rem, unde delectio facta est, composui possidere. IV. 283. 17. & N. 23.
- quid ex iure canonico. IV. 283. N. 23.
- datur & adversus eum, cuius familia deiecit; quamvis se neque id iusserit, neque mandaverit, neque ratum habuerit. IV. 285. 19.
- quam hoc non laqueum sit, & sine domini iniuria constitutum. *ibid.*
- quoniam appellacione familia veniat in interdictum, *Unde vi*. IV. 285. 19. & N. 24.
- Datur etiam interdictum adversus parentem, siue de eo, quod ad eum pervenit, ex deiectione facta a filiofamilias, siue a mercenario. IV. 285. 19. 286.
- Tenetur interdictum *Unde vi* iure Iulianiano, etiam qui rem alienam possessoribus vacuam sua vi occupavit. IV. 286. 20. IX. 951. 1. 952. *segg.*
- cui datur, possessione sequestrata. *ibid.*
- interdictum, *Uti possidetis* quodnam sit, & unde appellatum. IV. 289. 2. IX. 967. 1.
- est prohibitorium, & vocatur retinenda possessionis. IX. 967. 1.
- quatuor res ei locum faciunt, & quoniam. IV. 289. 3. 290. & 292. *segg.*
- quoniam vis hunc interdictum causam probat; & quoniam modis ea possident stat. IV. 292. 8. 9. 295. *segg.*

- datur, cum de possessione rerum soli, fonsi, vel eadem conceditur. IV. 292. 6. IX. 974. 13.
- an datur de rebus mobilibus, & incorporalibus, sive de iuribus sive servitutem, sicutem alie. IV. 291. 292. 6. & N. 7. IX. 974. 14. 975.
- an datur de possessione luti percipiendi vestigii, vel alius annuus praestantiones. IV. 291. 292. N. 1. IX. 975. 15. & 976.
- quid si praestatio sit inter personam. IV. 292. N. 7.
- cuius rei gratia comparatum sit. IV. 296. 12. 297. IX. 976. 16.
- quodam hic iudicii officium, ubi agitur de uno possessore. IV. 297. 12. IX. 976. 18. 977. 19. 978. 20.
- an hic casus praestanda, ne possidenti vis fiat in futurum. IV. 297. N. 15. IX. 977. 20.
- quale in eo sit iudicis officium, cum ambo litigantes possidem. IV. 299. 15. 300. IX. 978. 22. 979. *seq.*
- & quam hic annus ea litigantibus alteri satisfactionem offerre debet; & qua de causa. IV. 301. 16. & N. 19. IX. 980. 24. 981. 25. 982. & 984.
- quid si uterque iudicare paratus sit. IX. 982. & 983.
- an ab uno possessore, eodemque solo satisfactio praestanda sit. IX. 984. 28. 985. *seq.*
- datur possidenti tempore litis coactum, sive iuste, sive iniuste; si modo nec vi, nec clam, nec precario possidet ab adversario. IV. 292. 7. 293. *seq.* 298. 13. IX. 969. 4. & 970. 972. 9.
- Si uterque litigantium possidet: an uterque in eodem a pre ore sit interdictio. Et quomodo uterque simul possidere dicatur. IV. 299. 15. & N. 18. 300. *seq.* IX. 970. 5. 6. 971. *seq.* & 979. 23. & 980.
- compescit usufructum. Et an directum, an otie. IV. 290. 4. & 291. & N. 4. IX. 269. 3.
- item usufructuarius. IV. 291. 5.
- an etiam emphyteuta, & vasallo. IV. 291. N. 5.
- an & quando datur missio in possessionem. IV. 290. 3. & N. 3.
- on datur simpliciter detentori. IV. 290. N. 2.
- cui datur, sequentibus possessione. *ibid.*
- Interdictum *Utrubi* unde dictum, & quibus de rebus competat. IV. 289. 2. & N. 2.
- quomodo olim differret ab interdicto, *Uti possidetis*. IV. 289. 2. & N. 1. 290.
- quo tempore unum alteri evagatum sit; & an in omnibus & per omnia eodem tempore. IV. 289. 2. & N. 1. 290.
- Interesse* sive id quod *interesse* quam habet ex notatione verbi significationem. IX. 813. 1. & 814. *seq.*
- quid sit. IV. 39. 1. 40. *seq.* IX. 813. 1. 814. *seq.*
- Id* quod *interesse*, vulgus interpretum dividit in *socialiter*, *Commune*, & *Conventum*. Et an recte. IX. 815. 2. 816. *seq.* IV. 41. 3.
- Eius quod *interesse* genus unum, & una estimatio, non triplex; & qualis ea sit. IX. 817. 2. 818. *seq.* & 826. 4.
- Id* quod *interesse* in facto, & non in iure consistere, quam habet sententiam. IV. 44. 4. IX. 816. 3.
- Ubi quod *interesse*, praestandum sit, estimari debet quasi omnibus valet, & non ex privati alicuius iudicio, & affectu. IX. 818. *seq.*
- In estimatione eius quod *interesse*, quantum habenda sit affectionis ratio. IX. 822. & 823.
- In quibus causis, sive obligationibus estimetur utilitas eius quod *interesse*, sive illud factum fuerit, sive praetermissum. IX. 821. & 822. 2.
- In quibus causis constituta sit petitio, & condemnatio in id, quod agentis *interesse*. IX. 821. 1. 2. VI. 329. 9.
- Ubi praestari debet quod *interesse*, id non potest in casibus certis duplum excedere. IX. 822. 5. 829. *seq.* & 841. 1. 842.
- quoniam casus certi. IX. 827. 1. 2. & 828. 4.
- duplum hic qua ratione estimatur. IX. 828. 5. & 829.
- quare in casibus certis duplum statuerit legislator pro modo eius quod *interesse*. IX. 843. 1.
- & an idem fuerit, quod veteribus placuit; an aliquid amplius. IX. 844. 2.
- quoniam in casibus certis duplum statuerit legislator pro modo eius quod *interesse*. IX. 843. 1.
- & an idem fuerit, quod veteribus placuit; an aliquid amplius. IX. 844. 2.
- quoniam in casibus certis praeter rem, quae continetur obligatione, praestandum sit id quod *interesse*. IX. 821. 2. & 829. 30.
- In quibus casibus in obligatione continetur solum id quod *interesse*, in his praestandum est totum, quantumque erit. IX. 831. 1. 832. 2.
- continetur in obligatione damnum id quod *interesse*, in contractibus, & quasi contractibus, quorum obligatio in facto consistit. IX. 833. 3. 4. 834.
- item in omnibus interdictis. IX. 833. 3. & 812. VI. 331. 9.
- an in maleficiis, & in quibus. IX. 833. 3. & 834. *seq.*
- In quibus contractibus non possit illud quod *interesse*, excedere duplum, cum estimatum est factum, quod in obligatione versatur. IX. 835. & 836. 1.
- Vide *Emptio*, *Locatio*.
- Id* quod *interesse* estimandum est, non ex damno solum, quod quis passus est, sed & ex lucro, quod quis iuste facere potuit. IX. 845. *seq.*
- an estimandum sit ex omni lucro quod actor habere potuit, si quid factum esset ut oportuit. IX. 851. *seq.*
- duo loci generat ex estimatione eius quod *interesse* removendus; & quae sunt. IX. 852. 1. 2. & 853. 3. & 854.
- In eo quod *interesse* reputando, estimari debet utilitas, quam circa rem consistit; & quoniam sit. IX. 855. 4. 856. 5.
- an interdum estimanda sit, quae circa rem non consistit; & quibus in causis ea opinione quorundam. IX. 856. 6. 857. *seq.*
- utilitas, quae circa rem non consistit, estimanda

da non est in emptione, neque in alio iudicio, nondum facta traditione speciei, vel pecunie, que praestari debuit. IX. 861. 862. 9.

— quid si appareat nullitatem habere esse rationem a contrahentibus, solutionis in eorum locum, personam, vel tempus collata. IX. 862. *seff.*

In actionibus, in quibus agitur ad rem restituendam, vel exhibendam, vel tradendam necessario, sit condemnatio in id quod interest, ubi res de qua agitur, perit, VI. 329. 9. 10. 330. *seff.*

— & quando fiat in illa condemnatio in id quod interest, etiam cum res extabit; & quatenus. *ibid.*

In omnibus faciendi, vel tradendi obligationibus, & inde nasci actionibus, sitim & nullo precedente iudicio iussa, sit condemnatio in id quod interest; & quare. IV. 332. 14. 15. & 333. *seff.* XI. 305. *seff.*

Quare sit faciendi obligationibus, in quibus solum quod interest obligatione continent, penam stipulationem subici expediat. IV. 43. 4. & 45. *seff.*

— & an modos penae quatenus in eo, quod interest vel ex genere ipso, vel ex affectione. IX. 869. *seff.*

Id quod interest, in stricti iuris actionibus non existit ab eo, qui non fecit quod debuit et mora, sed ex opera obligationis. X. 1447. 58. & 1452. 75. 76.

Interitum rei quod debetur, & obligatio extinguitur, & debitor ipso iure liberatur. IV. 603. 6. VIII. 47. 14. IX. 1372. 11. XI. 675. 1. & 1380. 13. "

— & quidem siue naturali, siue civili interitum. IV. 603. 6. XI. 1339. 5.

Interitum rei, & re sola quae perit, contingit liberatio debitori; non ab illa quam ille debet ab alterius rei causam, quae perit. IV. 608. 15.

— quid si res quae interitum in pristinum statum redierit. IV. 608. 16. 17.

Interitum certi corporis, & speciei, non autem generis aut interitum rei promissum debitor liberatur. IV. 604. 7. VII. 609. *seff.* VIII. 34. 20. XI. 676. 3. 677.

Cum interitum rei commodatum, & insumptum datum non interitum rei estimatur, vel metuo datum liberatio contingit. IV. 605. 8. 9.

— quid si certa res dum constantem, vel distantem debeatur: an omnes interitum altera quae superest, debeatur. IV. 606. 10. 11.

Interitum debiti certi rei factum, neque rei estimatum, neque pars eius alia debetur. IV. 607. 13. XI. 677. 4.

— & cur aliud in interitum rerum nostrarum. IV. 607. 14. 608. XI. 677. 5.

Interitum certi vel debiti non liberatur debitor, siue culpa eius rei perit; siue debitoris mora intercesserit; siue conventio de casu & periculo rei praestando. IV. 609. 19. & 611. 1. IX. 1372. 11. X. 131. 1. 2. 132. 3. *seff.* XI. 677. & 678. 2. 679. 8.

— & quoniam hic culpa requiratur. IV. 610. 20. 22. & 611. *seff.*

— & quando mora fieri incipiat. IV. 611. 2. 612. *seff.* X. 832. 3. 4. & 133. *seff.* & 1442. 26. 1441. *seff.* XI. 679. *seff.*

— quoniam conventio de casu rei praestando perpetuum efficit obligationem. IV. 621. 1. 622. *seff.*

— Vide *Casus*.

Interitum rei debiti non liberatur fore, neque melius fidei possessores. IV. 607. 14. XI. 680. 10.

Interitum naturali rei, quae, & apud creditorem peritura esset, debitor non liberatur post mortem. Et quatenus eius estimationem praestare debeat. XI. 681. 11. 682. *seff.*

Interloqui, interlocutio quid sit. XI. 115. 1. & 116.

— quoriam, & quibus in rebus index interlocutatur. XI. 115. 116. & 221. 2.

Interlocutio infirmam non irrogat, tamen rei veritatem onerat. V. 134. 29. & N. 20.

— an sit iudicii sententia, & qualis de re contraria. XI. 116.

ex interlocutione non nascitur actio iudiciali. XI. 115. N. 3.

Ius municipia si de sententia aliquid statuerit, comprehendit etiam interlocutoriam. *ibid.*

Interlocutoria revocari potest a iudice, & quandoque. XI. 219. 1. 220. *seff.*

— an possit a iudice revocari sine causa. XI. 221. 4. 222.

— an debet ab eo, etiam invito cum causa revocari. XI. 222. 5.

— quid si revocare vult, an id imponere faciat. Et quoniam modo rei consultum sit. XI. 222. 6.

— an possit revocari, postquam fuerit executioni mandata. XI. 221. N. 2.

— an rescindi possit decem lapsum. XI. 222. 6. N. 2.

— in quibus causis revocari nequeat. XI. 219. 220. N. 2.

Interdictum actio adversus hereditatem quae. II. 37. 2.

— quodam sit interdictum testamentum. *ibid.*

Interpellare, interpellatio quid sit. X. 133. 5. & 1434. 12.

— ad mortem debitoris necessaria, siue sit in iudicio, siue extra iudicium. IV. 613. 4.

— necessaria tamen non est in obligationibus in diem, neque in delictis. X. 133. 5.

— adversus quos debitores necessaria non sit. Et a quibus creditoribus; & quibus in causis non exigatur. X. 680. & 681.

Interpellatio astruendialis in actionibus in personam olim necessaria; hodie necessitate est, & officii. V. 985. N. 10.

Interpretatio legum quae ex capite decenda sit. I. 87. *seff.*

- duplex; restrictiva, & extensiva, ut vocant. I. 90. §. & 105. 1.
- Interpretatio restrictiva adhibenda est, cum legis sententia angustior est verbis. I. 90. §.
- Vide *Legis sententia*.
- Interpretatio restrictiva quando, & qua ratione sumatur ab alia parte eiusdem legis. I. 90. 7.
- quomodo, & qua de causis petuntur a ratione legis. I. 91. 9. & 92.
- quomodo sumatur ab æquitate. I. 94. 11. & 95.
- Interpretatio extensiva adhibenda est, cum legis sententia latior est verbis. I. 105. 1.
- quando & qua ratione docetur ab alia parte eiusdem legis. I. 106. 3.
- quando a consilio sensu. I. 107. 4. & 108.
- quando a consequentibus. I. 108. 5. 109. *seq.*
- quando a ratione legis. I. 110. 6. & 111. *seq.*
- Iusta legis interpretatio quæ sit. VIII. 154. 4.
- benignior quæ. I. 124. 9.
- vitiosa quænam. I. 122. 7.
- In Interpretatione legum retinenda est proprietates verborum, ut præcipue tametsi habeatur sententia ratio. XI. 1683. 1. & 1685. 3.
- legum sententia, ubi verbis expressa non sit, ea generali ratione legi, vel ex aliquo argumento necessario, atque evidenti colligenda. XI. 1685. 2.
- In legum Interpretatione facienda quando a proprio verborum sensu difcedi possit. III. 30. 5.
- Loca locis ambigua, & obscura per alios iuris locos perspicuos, & dilucide scriptos Interpretationem accipere debent. IX. 1250. 7.
- Lex quælibet semper ita est interpretanda, ut nequid in ea sit otiosum. VII. 582. 11.
- Interrogationes in iure factæ quid sint. V. 246. N. 6.
- expediantur iudicis officio, & in limine iudicii ad litem præparandam. V. 795. N. 15.
- Solemni interrogandi formatæ quæ. *ibid.*
- olim prædix actiones interrogantur. *ibid.*
- Quare Interrogari debeant iurones, & alii rei comprehensæ de confectis, & de participibus ceteris. VII. 1157. 13. 14.
- Interruptio præscriptioni contraria. I. 1177. 12.
- Interruptum easse quædam communes, quædam proprias; communes domus, & quæ. I. 1177. 13. *seq.*
- Vide *Præscriptio*.
- Intervenire rei, & rei interveniens an unum, idemque sit. III. 520. 10. VII. 476. 20.
- Intervenire quid sit. III. 722. N. 3.
- Triplex interventientium pro aliis species. IX. 1307. 3. 4. & 1308. *seqq.*
- Intestabilis quid differat ab intestato. II. 1105. 9. & 1106.
- Intestatus quisnam sit, & quibus efficiatur modis. II. 1106. 7. 8. & 1107.

- Intestatus quot modis quis decedere dicatur. VII. 1041. 4. *seqq.* & 1042.
- An intestatorum nomine veniant in municipali lege pupilli, & furiosi. II. 1105. N. 9. & 1106.
- utrique veniant intestari, quam intestabiles. II. 1106. d. N.
- Invidere quid sit. IX. 933. 1.
- Qui violenter iuvat possessionem rei apud alios conditum ante eventum iudicialis subitrii, cogitur rem restituere; & si rei dominus est, amittit dominium. IX. 933. 2. 3. & 934. *seqq.*
- Quis rem violenter iuvare dicatur. IX. 933. 2.
- Ab invasione violenta abfuit dominus rei depositæ, commodatæ, domus locatæ, & fundi fructuarii, qui depositatio, commodatario rem vi eripuit; vel inquilinum e domo, vel fructuariam a fundo expellunt. IX. 933. 3. & 934.
- An pater violentæ invasionis teneatur dominus, qui prohibet iur per suam fundum alteri, qui habet iuberis servitutem. IX. 934. 4.
- Qui rem suam violenter invadit, sola iudicii sententia dominium amittit. IX. 935. 6.
- cui dominium adicitur per invasionem amissum: fiscoque, an privato, qui vi deiectus fuit. IX. 936. 7.
- si invasor non sit dominus; an rei quam invasit, ultimatumque pietate possessori deiectione teneatur. IX. 936. 8. 937.
- quæ actio competat possessori. Et quidnam illa persequatur adversus invasorem. IX. 937. 9.
- Invasoris pœna non tenetur furiosus, infans, aut infans proximus; neque pater filii, neque patronus liberti. IX. 937. 10.
- neque ea tenetur magistratus, qui possessionem rei auferunt ex officio; neque privati qui auctoritate iudicis possessionem occupant. IX. 938. 10.
- neque illi teneantur, qui fugientem suam persecuti, rem suam ab illo vi abstrahere. *ibid.*
- An formidat teneatur invasionis pœna. IX. 938. 11.
- an si, quibus alienatio rerum suarum fuit interdicta. IX. 939. 13. 940.
- an si, quibus errare in iure permittitur. IX. 939. 12.
- non teneatur filiusfamilias qui de bonis adventitiis aliquem delegerit. IX. 940. 14.
- Intimare, an vox ignota iuribus. VI. 441. 9. & N. 10.
- Appellationem intimare quid sit. VI. 441. 9.
- Inveniens præstans ab Episcopis. V. 478. Not.
- per Introitu, ut vocant, rogari solum est tribulibus collegiis, suffraganeis modicum aliquod per eos qui in eorum ordinem, collegium conveniunt, vel novum faciunt magistratum. V. 477. N. 44. & 478.
- Iurecta, & illata in urbana prædia tacito pignori, seu hypothecæ obligantur. VI. 865. 2. & 866. *seqq.*

Inveſta, & illa in reſtituta præſta non obligatur pignori, niſi de eo cauſum fuerit. VI. 873. 7. 874. ſeqq.

Invenire quid ſignificet. I. 701. N. 2.

Inventio amiſſum ſcitur in quam rem inventio- nem obliget. I. 717 N. 2.

Qui rem caſe amiſſam inveniente non teſtitur, ſcitur facit. I. 717. N. 2. IV. 246. N. 4.

Invocatio græce, invocationis promiſſa, iſtloc, peti nequeunt. IV. 246. d. N.

— pro labore tantum in re quærendo, & inven- tiendi toleratio mercedi potest exigi, vel retineri. *ibid.*

Inventio theſauri. Vide *Theſaurus*.

Inventarium quomodo fieri & iſtiusmodi inven- tum. II. 376. 11.

— cur ſolenne valgo appetatur. II. 376. N. 5.

— quid ſit, & unde dictum. II. 377. 13. IV. 167. 5. & 168. IX. 399. 3.

— eius conſtitendi ritus quaſtorum res conſtitet, & quaſ. II. 377. 14. IX. 399. 5.

— intra quod tempus conſui debet; & quando iura met menſes, & quando iura annuam. II. 377. 15. IX. 399. 6.

— temporis utriusque dies quandonam cedat. II. 377. 15. & N. 6. 7.

Inventarium, qui non conſtitit iura tempus a iura conſtitutum, obligatur in ſolidum creditoribus hereditariis. II. 377. 15. IX. 399. 7.

— an remittere, ſeu vacare poſſit teſtator; & quid iuris ſi venet. II. 377. N. 8.

— conſtitui debet per ſubſtarios; & an per duos, an plures. II. 378. 16.

— & quidem creditoriſque, & legatariis præſentibus. II. 378. 17.

— quidnam conſultare debeat. II. 378. 18. 379. N. 10.

Quoniam ſit effectus conſtituti inventarii. II. 379. 19. ſeqq., 380. ſeqq.

Qui inventarium conſtitit, non obſtringitur nec alieno ſupra facultates hereditarias. II. 380. 22.

— reliquit impenſas neceſſarias ob hereditatem ſu- am. *ibid.*

— recuperat actiones conſoſione amiſſas. *ibid.*

Si de patrimonioſque heredes inter, & cre- ditores, vel legatarios ſit controverſia: hi præſta- re debent quod prius eſſe dicunt in inventario. *ibid.*

— cui tamen ſtari debet in re dubia. *ibid.*

Heres, creditoribus aut legatariis deferentibus hereda- re, nihil aliud, quam quod dicit, eſſe in inventario. *ibid.*

Heres ſi quid celaverit in conſtituendo inventario, duplẽ reſtituere tenetur, & an prius inven- tarii beneficio. II. 380. 22. 381. & N. 14.

Heres inventario conſtituto, potest iura ſolvere ſive creditoribus, ſive legatariis, primo petentibus, ſi- cet nihil ſuperſit pro creditoribus iure prioribus. II. 381. 22. IX. 403.

— iure priore tamen ſepetere poſſunt quod ſolu- tum eſt legatariis & creditoribus, vel chirogra- phariis, vel hypothecariis tempore poſterioribus. II. 381. 23.

Incommoda inventarii quoniam ſint. II. 382. 25.

Qui inventarium non conſtitit, creditoribus tenetur in ſolidum, & ſolida legata præſtare debet. II. 382. 26. 383.

— & quidem, etiamſi legatus ſuccedat patrimonioſque vires. II. 464. 14.

Qui inventarium non conſtitit, privatus beneficio quarta Falcidia. II. 383. 26. & 664. 16.

— an & beneficio quarum Trebellianum. II. 378. N. 9. & 663. 664. 16. & N. 5.

— an iure quarta legitimæ privatus, ſi filius ſit. II. 378. N. 9.

Inventarium populiſtium rerum conſtitui debet a tu- toribus in adminiſtratione tutelæ. IV. 167. 5.

— niſi teſtator qui pupillo bonis reliquit, expreſſe veteris conſtitui iuſſerit. *ibid.*

Quam neceſſarius inventarii uſus in adminiſtratione tutelæ. IV. 168.

Contra inventarium non admittitur probatio. VII. 1008. 7.

Inutile quid ſit, & an totum actum viciet. IX. 46. 3.

locutores qua ſint coercendi pena, ſi ſeram ſe- cem decem hominem occiderint. IV. 473. N. 3.

Ite quid ſit. III. 276. 4.

Ite & ambulare qui differant. III. 277. 5. 6. & N. 2.

Ite dicitur etiam, qui equo ſollet, aut in lectica geſtatur. III. 276. 4.

— an & qui rheda vehitur. III. 277. N. 1.

Iter quid ſit. III. 276. 3. 4. 277. ſeqq.

Qui habet ius, poſſet equo, aut lectica vehi. III. 276. 4.

— an & valetudinis, aut valetutis caſu ſpaciari poſſit. III. 277. 5. & N. 2.

— non poſſet agere iumentum. III. 277. 6. & 278.

— an poſſit equum manu ducere, vel agere, vel tubere a ſe deduci ſummiſſi operi. III. 278. 7. & N. 1.

Interdicta de hõnere. Vide *Interdictum*.

Iudæum Chriſtianum ſerminum ducere non poſſit neo- rem; nec Iudæum Chriſtianum. III. 948. 23. 949.

Iudæum Chriſtianum mancipium habere non licet. III. 1166. 30. & 1167. III. 596. 10.

Iudæi accuſant a monere indicandi. IV. 1377. N. 18.

— quo ex tempore infamia notati ſint a legibus. V. 99. 100. N. 13.

ab Iudæi legari poſſet Chriſtiano homini Chriſti- anum mancipium. III. 759. 14.

Iudex idoneus quoniam ſit; & quo ſenſu appetitur idoneus. IV. 1083. 1. & 1184.

— quomodo differat ab arbitro. VI. 539. 4.

- confilii debet publicæ auctoritate. IV. 1084. 1.
- competens esse debet. Quinam talis; & cur ita dictus. IV. 1165. 2. 1166. XI. 163. 1. & 165. 5. & 166.
- Competens iudex ex loco, causâ, personâ, quibus illius iurisdictioni circumscriptur, assignari debet. IV. 1167. 4. 1168. *segg.*
- suspectus iure recusat. IV. 1333. 1. 2. & 1334.
- quinam habent suspectus. V. 1381. 14. 1382.
- quinam istam suspensionis causâ. IV. 1383. *segg.*
- *Vide Suspectus, Suspicio.*
- Iudex extra territorium nullam habet neque iurisdictionem, neque actionem, etiam adversus volentes, & consentientes. IV. 1171. 7. & N. 8.
- Prætorum consensu iudicem non facit. IV. 1171. 7. & 1193. 1194.
- extra territorium ius dicendi, & præter eas causas, quibus inquisitenda præstet, non potest impune. IV. 1168. 5. 1169. *segg.* & 1179. 15.
- non debet esse iuris, legumque imperitus, nisi habeat assessores, qui illius imperitiâ suppleant. IV. 1368. 4. & N. 6. & 1369.
- quanti legum periti sit iudici necessarii. IV. 1369. 4. & 1370.
- Iudex magnus, sive maximus quinque sit. V. 175. 176. 7. & N. 4.
- Iudex, vel habet solam notionem, vel etiam iurisdictionem. IV. 1085. 3. & 1091. 1092. 9.
- habens iurisdictionem, qui differat ab illo, qui solam habet notionem. IV. 1091. 10. 1093. 11. 1094.
- Iudex aut unicusque est, aut delegatus; uterque quinque sit. IV. 1094. 11. 1095.
- Quando incipit esse iudex; & quendam eius officium. XI. 507. 10.
- Iudex in pænis causâ nullus esse potest. IV. 1039. 1040. 4. & N. 1.
- Iudex promissæ veteribus dictis magistratui omnia, qui tribuni habebat. IV. 1334. 3. 1335. *segg.* & N. 3. XI. 503. 5. & 504.
- accipitur, & pro iudice datæ a magistratu. IV. 1339. 6. 1340. *segg.*
- qui & delegatus, specialis, pedaneus, selectus; additæ, arbitri iure recepti, vel recuperatores est dictus. IV. 1339. 6. & N. 7. 1340. *segg.*
- Iudex a prætoris datæ, notam actionem habet notionem, habet tamen & potestatem, quæ causæ cognitionem expedire queat. IV. 1337. 1338. 5. & N. 5.
- vulgo confunditur cum delegato. VI. 20. N. 10.
- dari debet idoneus; & quomodo de talis. IV. 1342. 8.
- dari non potest in illis causis, quæ ad iurisdictionem dantis non pertinent. IV. 1343. 2. & 1344. *segg.* & 1346. 5. & 1347. *segg.*
- olim non potuit, sed nec hodie dari potest in causis criminalibus. IV. 1350. 8. & 1351.
- dari non potest in causis civilibus cognitionis prætoris. IV. 1351. 9. 10. & 1352.
- non in causis liberalibus. Et si aliam dari poterit. IV. 1347. 1148. N. 4.
- In quibus causis dari solitus esset iudex a prætoris, vel præside. IV. 1249. 1250. N. 5.
- Iudicis dandi potestas libere tributa est hodie magistratibus in humilioribus negotiis. Et quæ sit humiliora negotia. IV. 1355. & 1356. 14.
- item in maioribus causis, quæ publicæ occupationes, vel multitudinem causarum cognitionem omnem impediunt. IV. 1346. 5. & 1347. *segg.*
- Iudex a Principe datus potest alium dare in amicis causis sibi a Principe delegatis. IV. 1345. 3.
- adeoque & in criminalibus. IV. 1355. 13.
- nisi aliter de voluntate Principis constet in delegatis ab illo. IV. 1355. & 1356. N. 11.
- an iudex a Principe dati in causis meri Imperii sibi delegatis, iudicem dare possint. IV. 1355. N. 12. & 1158. N. 56.
- non possunt iudicem dare in causis Principi reservatis, puta in rebellionum creatione, & legitimatione spuriorum. IV. 1356. N. 11.
- Iudex a Principe datus mandata ostendit iurisdictionem. IV. 1157. 27. & N. 55.
- datus a Principe ad universalem causarum, sive in certo territorio, propriam exerceat iurisdictionem. IV. 1157. N. 55.
- superior est in causis sibi a Principe commissis quævis ordinatio. *ibid.*
- habet proprias appellationes, & sententiæ executionem. *ibid.*
- etiam per editam clare potest. *ibid.*
- adversus eius sententiam solus Princeps in integrum restituit. *ibid.*
- An iudex a Principe datus possit alii causam iurisdictionem mandare. IV. 1157. 1158. 27. & N. 55.
- an & causis meri Imperii subdelegare possit. IV. 1158. N. 56.
- Iudicis dandi silentia an sit iurisdictionis; an potius lege tribuantur, non iure magistratus. IV. 1359. 1360. 2. & N. 1. & 1361.
- Iudicem dare potest, quisquis iurisdictionem habet propriam, vel delegatam. IV. 1360. 2. 1361. *segg.*
- Iudicem dare intuspetum vulgus usurpat promissæ, atque iurisdictionem mandare. Quæ & quæplex inter, utrumque differentia. IV. 1362. 3. & N. 4. & 1363.
- Quisquis iudicem potest dare, potest etiam habere illum, quem dedit, indicare. IV. 1363. 1364. 4.
- Qui non habent iurisdictionem, non possunt neque iudicem dare. Et hi quinam sint. IV. 1364. 5. & 1365. *segg.*
- Iudex alio & dari potest omnis qui non prohibetur. Et quinam a iure prohibentur. IV. 1365. 1. & 1366. *segg.*

- quoniam iudicandi munere fungi prohibetur a natura. IV. 1367. 3. 1368. *seqq.*
- quoniam prohibentur vel moribus, vel legibus. IV. 1376. 11. & 1377. *seqq.*
- Vide *Singulas suis locis.*
- Iudex datus habet iudicandi potestatem a lege, sed illam sine preiudicio iusto exercere non potest. IV. 1399. N. 6. & 1400.
- datus ad certum tempus, desinit esse, ubi tempus illud praeterierit. IV. 1397. 3.
- item, cum is, qui iudicem dedit, iussum suum de iudicando revocavit. IV. 1398. 6. 1399.
- Cum plures iudices dati sunt, uno iudicare reus, ceteri iudicare non prohibentur. IV. 1395. 71.
- si tamen unus ex illis decesserit: etiam iudicum ceterorum potestas extinguitur. *ibid.*
- Morte magistratus iudicis dato non extinguatur: & quare. IV. 1399. 8.
- Iudex datus desinit esse, si vel furere coepit, vel si necessaria occupatio, vel iusta suspensio illi supervenerit. IV. 1406. 9. & 1408.
- Iudex susceptor quoniam sit. IV. 1381. 14.
- potest recusari, & reici. IV. 1382. 14.
- quicumque ille sit, in quem casus iustae suspensionis casus. Et quare? IV. 1382. 14. 15. & N. 23.
- etiam si delegatus Principis. IV. 1384. N. 5.
- licet fuisse delegatus cum clausula: *recusatur, vel appellatur remota.* *ibid.*
- an recusari possit etiam ordinarius. IV. 1399. N. 16.
- et illi, quibus testis, & ex testibus etiam reici potest, ut suspensus. IV. 1385. 1. & N. 7.
- Suspecti iudicis recusatio causam requirit, & qualem. IV. 1388. & 1389. 5.
- quoties fieri debeat, & in casibus allegatis fidei. IV. 1389. 9. & 1390. 6. & N. 17. & 1391.
- in huiusmodi, vel ante contestationem: *hinc est opposenda.* IV. 1392. 8. & N. 25. 30.
- Quid si cognita fuerit post istam contestationem. IV. 1392. 8. & N. 24.
- Iudex datus esse desinit, si pars eum sit, qui dedit iudicem, imperit esse coepit. IV. 1402. 1000.
- Datus iudice, coepit temerari, vel temerario, alia illi substituendus sit eodem iudice, si eadem causa iudicanda sit. IV. 1403. 13. & 1404.
- quoniam iudici substitutus ad abolendum iudicium a priore incipit debet assignari tempus. IV. 1404. 14. 1405.
- an substitutus debeat abstinere citra ius, vel tribus diebus. IV. 1406.
- Quoniam sint iudices partes. VI. 219. 4.
- Iudex licet scripturas aut oculis posuit, vel Deum praesentem, & inspectorem habere debet. VI. 219. 214. 5. & N. 1.

- aliam iurabat secundum legem in singulis casibus: hodie sinitur iurari in ingresso iudicantis, & officii. VI. 214. 6. & N. 3. & 217.
- contra hanc iurandi necessitatem, neque Statutum, nec contraria consuetudo valet. VI. 217. N. 3.
- obstringit litigantes iurando calumnia. Et quoniam iurati litigatores affirmare, vel promittere debent. VI. 216. 7. 217. *seqq.*
- Iudex & causam cognoscere, & de ea pronuntiare cogi potest, nisi idoneam habuit detestandi moris excusationem. VI. 218. 2. 219. 3. & 221. 5.
- quibus modis, causisve excusetur. VI. 219. 3. & 220.
- etiam susceptor iudicandi munere excusatur, ubi necessariam impedimentum, vel occupatio supervenerit. VI. 220. 4.
- an excusari queat ex privilegio. *ibid.*
- quando ad tempus, vel perpetuo excusetur. VI. 220. 4. & 221.
- iudicare cogitur, qui minus idoneus esset excusatione casus. Et quomodo sit. VI. 221. 5. & 222.
- an excusetur, qui iurari non liquere sibi de causa. VI. 221. 5. & N. 5. & 222.
- An si unus ex tribus datis iudicibus iurari sibi de causa non liquere, possit iudicare cogi, etiam cum alii duo iudicaverint, atque consenserint. VI. 222. 5. 223.
- non excusatur a iudicando, si pars sibi de iure interrogandi respondere nolit. VI. 222. 6. & 223.
- si de facto consensit sibi praesens non respondet. VI. 223. 6.
- cur iudex de facto consensit praesens respondere non debeat. *ibid.*
- Iudex qui partem coegit, vel amicos, vel etiam alios inimicos ex honestate abstinere debet a iudicando, etiam si non exerceat a parte. VI. 224. N. 9.
- iudicare cogendus, si remota fuerit, vel a magistratu, qui iudicem dedit. VI. 225. 9.
- vel a Principe, si is qui testatur ius dicere, iudex sit ordinarius. VI. 226. 102.
- intra quod tempus pronuntiare debeat sententiam. VI. 226. 102. 227. 21.
- quid hic inter causas pecuniarias seu civiles, & causas criminales interfit. VI. 226. 227. 102. 107.
- quare pecuniarias longius, criminales brevius sententia ferenda: tempus sit assignatum. VI. 227. N. 13. & 228.
- quomodo recte tempus termini ferenda sententia fuerit assignatum, & quanto litigantium damno ferre assignatur. VI. 227. N. 16.
- termino exacto, & suis iis instantia, non potest iudex definitivam ferre sententiam, nisi per partium consensum. VI. 228. *seqq.*
- nisi partes consentiant: utroque litigantium abstinere iusto iura ab observatione iudicii. *ibid.*

- Iudex ante sententiam debet causam plenam cognoscere. Et in quo causa cognitio posita sit. VII. 809. 27. 28.
- Vide *Cognitio*.
- Iudicare debet, prout leges iubent, vel mores. VI. 390. 2. & N. 1. 391. *segg.*
- non debet arbitrium suo arbitrium fingere, sed quod leges iubent, sequi debet in iudicando. VI. 397. *segg.* & 303. N. 6. & 304. *segg.*
- Iudex, qui de principali re cognoscit, potest & incidentem questionem examinare. V. 378. 19.
- Vide *Incidentis questio*.
- An iudex damnare debeat infamem contra conscientiam: an potius a iudicando abstinere. VI. 384. 285. 8. & N. 10.
- an possit in iudicando sequi conscientiam contra actum, & probare: an vero actus & probam sequi debeat contra conscientiam. VI. 306. 307. 2. & N. 1. & 308.
- in criminibus iudicare non debet, iuxta conscientiam. VI. 308. N. 1.
- in questione facti rem condemnare non potest, nisi legitime convictum. VI. 306. 2. VII. 810. 34.
- cum paces sunt utriusque probationes, delicto investigandum alteri iurisdictioni, debet secundum illum qui iuravit iudicare. VI. 307. 3.
- supplere potest, & debet quod fuit iactis, non solum facti. VI. 308. 4.
- an, & ex qua facti sunt supplet interdum; & quomodo. VI. 309. N. 3. V. 1305. 1306. N. 11.
- an veras exceptiones ex officio supplet. V. 809. N. 11.
- quid si haec apparent ex actis. V. 1306. 4. N.
- supplet ex officio exceptionem defensionis adfessionis. VI. 199. N. 1. & 200. *segg.*
- An iudex domicilii per inquisitionem procedere valeat contra rem propter delictum alibi commissum. IV. 1267. N. 3.
- Iudex prioris iudicantis potest praestare victori patrociniolum in causa appellationis. V. 58. N. 41.
- Iudex sententiam a se dictam mutare, vel rescindere potest. XI. 339. 1. 340.
- etiam si dixerit perperam, & sententiam absolverit, vel innocentem condemnarit. XI. 340. 2.
- & quodam sit peritiam innocentem remedium. XI. 341. 3.
- potest tamen mutare sententiam, quoniam sit iure nulla. XI. 341. 5.
- an eam mutare possit, si sit ordinarius, si delegatus. XI. 341. N. 3.
- eo motu, cum minoris tribuit restitutionem in integram adversus illam. XI. 342. 6. & 344.
- quando possit addere sententiam suam; & quomodo. XI. 342. 7.
- an sententiam revocare possit in condemnati. XI. 342. 4.
- Iudex dominium transferre ad iudicationem in iudicio divinis. I. 938. 11. & 939.
- Iudex qui iuramentum fecit, litigantibus iniuncta sententia iuncta damnata facere tenetur. IV. 235. 8. 236. *segg.*
- si vero dolo, veluti per gratiam & sordes, si ex imperiis iudicaverit. IV. 236. 8. 237.
- qui per sordes iudicavit, eam illis affirmatorem praestare cogitur. IV. 237. 9.
- qui per imperiis iudicavit, si habeat affectum, dignus est venia. *Ibid.*
- si solus male iudicavit, in tamen pecuniam damnatur, quantum habuit in patrimonio, vel in pecunia. IV. 237. 9. 238. *segg.*
- Iudex qui per sordes iudicavit, vel per imperiis, an obligetur ex maleficio, vel quasi maleficio. IV. 239. 10. & 240.
- Iudex accipere prohibetur a litigatorum mutuum pecuniarum, si cum furore, si absque furore. VII. 623. 1. *segg.* 624. 4. 5.
- & quare praesens provincia mutuum pecuniarum non prohibetur accipere.
- Iudex qui relicta exceptionem iudicis rei, malidator, si iudex sit, si ecclesiasticus. V. 1339. 1340. N. 2.
- Quando aliquid iudicis officio praestari dicatur la bonum fidei iudicis; & quando dicatur actor, vel reus iudicis officio adjuvari. VIII. 1018. 11.
- Iudices apud Romanos aliquando electi ex ordine senatorio, vel equestris; aliquando ex his duobus ordinibus, & plebe. IV. 1380. 1381. N. 22.
- Cum pares numero iudices in iudicando dissentiant, quando obtinet maior sententia, vel plurius. XI. 337. 1. & N. 5.
- si duo dissentiant; neutrum eam sententia est, nisi a competente iudice confirmetur. XI. 339. 2. 3.
- Duorum iudicum sententia debet esse concordans, ne iudicatum rei vim habeat. XI. 323. 1.
- Tribus datis iudicibus, vel pluribus, sententia duorum, vel plurius, uno abstinente, nulla est. XI. 323. 2.
- duo tamen ex tribus, tertio illorum praesente, neque contradicente, recte neque iure pronuntiant. XI. 324. 3.
- An si decesserit unus iudicum duorum, rem sit suspensum sententia. XI. 325. N. 1.
- Cum iudices sunt impares numero, & in iudicando dissentiant, plurius sententia valet. XI. 326. 5.
- Inter iudices numero pares cum scilicet sententia, illa potior, quae vel favorabilior causa, vel seio iudicatur. XI. 327. 6.
- Ubi diversae sunt apud Gallos iudicum sententiae, pars minor tenetur in iudicando consentire maiori. XI. 326. N. 2.
- Cum alter ex iudicibus la minorum, alter in maiorem sententiam eodemque, cuius sit sequenda sententia. XI. 328. 7.
- Iudices imperii possunt ad collegia praedictum, & dicasteria transmutari, exquirendo illorum votum. VI. 283. N. 7.
- Iudicari unde dictum. IV. 1088. 5. VI. 289. 1.

Indicari quid sit. VI. 189. 1. VII. 809. 29.
 Aliud est indicare, aliud est ius dicere: & quibus
 in rebus diffarent. IV. 1093. 10. & N. 16. 1093.
Indicare res ambiguum verbum. Elus significatio
 duplex, & quæ. XI. 122. 6.
 Indicare res quomodo sit. XI. 117. *segg.*
 — & quantum proprio dicantur res indicant. XI.
 123. N. 7.
 — quomodo differat a sententia. *ibid.*
 — non potest in partem valere, & in partem
 non valere, in uno iudicio. XI. 117. & 437.
 2. 438.
 Indicatum rem dici, quæ finem controversiarum
 promissione indicis accepit, quam sententiam
 habeat. XI. 119. *segg.* & 123. *segg.*
 Indicata res per se non nocet, sed perficitur
 factum ante notationem. IV. 938. N. 22.
 Res inter alios indicata non nocet aliis. VII.
 1235. 6.
 — indicata res tamen principaliter inter aliquos
 facti ius in omnibus accessionibus, & inter alios,
 quibus cum agatur ea de re. VII. 1239. 23. 24.
 1240. *segg.*
 Indicationum rerum auctoritas quæ sit. V. 1339.
 1340 & N. 2. XI. 111. N. 2.
 — se ius facit. VI. 296. N. 1.
 Fortior in iure ambiguo per rebus indicatis, quam
 pro communi opinione præsumptio. *ibid.*
 Indicationum rerum collectio laboriosius potius homi-
 nis est, quam crediti. *ibid.*
 Res inter privatos indicata retractari non possunt
 obtemperant instrumentum, quæ postea victis re-
 perit. XI. 317. 2.
 — nisi præter instrumenta sua aliquæ adversarii
 possit argui. XI. 317. 2.
 An indicata res in causa legati vel fideicommissi
 possit retractari, testamento reperto. XI. 318.
 3. 319.
 Res indicata in causa Fidei. Civitatis, aut Ecclesiæ
 possunt retractari, ovis instrumentis repertis, ac
 duplici causa. XI. 320. 5.
 Res adversus Rempub. indicata non rescinditur,
 ubi sit solvendo Reipub. creator, qui fuit in cul-
 pa. XI. 320. 6.
 Rescindi non potest res indicata adversus mino-
 ram, ubi sit a tutore servare rem possit. XI.
 321.
 An res adversus Fideum indicata retractari possit,
 etiam sine causa. XI. 322. 7.
 Res inter alios indicata non nocent aliis. V. 1356.
 19. 1357. XI. 367. 1.
 — & quidem nunquam aliis nocent ignorantibus.
 XI. 367. 1. 3. & 368.
 — sed neque scientibus aliis, quorum res, de qua
 actum est, propria non fuit. XI. 367. 1. & 368.
 3. & 369. 6.
 — nocent vero scientibus, cum actum, & iudi-
 cationem est de proprietate, & iure rei ad illos
 pertinet. XI. 367. 2. 368. 4. 370. 7. & 371.
segg.

— Et quare. XI. 367. 2. & 368. 4. 370. 7. &
 371. *segg.*
 Res inter alios, post loter legitimis contradic-
 res indicata nocet aliis, qui de accessionibus &
 consequentiis indicium rei consentant. XI. 376.
segg.
Exceptio indicata rei quorsum prodita. V. 1337.
segg.
 — indicationum rerum firmitate, atque auctoritate
 nititur. V. 1339. 1. & N. 2.
 — competit reo, secundum quem est indicatum.
 V. 1340. 2.
 — & quidem, si ipsi per se, si per tuto-
 res, curatores, vel procuratorem quæstia sit.
ibid.
 — nunquam competit ei, contra quem fuit indi-
 catum. V. 1340. N. 3.
 Exceptio rei indicium reo quæstia pertinet ad succes-
 sores, & ad accessiones eius omnes. V. 1341. 3.
 & 1357. 20. 1358.
 — competit adversus creditorem, contra quem
 indicata res est, si creditore, si alia pro illo
 agentibus. V. 1341. 4. 1342.
 — competit adversus creditoris heredes, & omnes
 alios aut successores. V. 1342. 5. & 1358. 21.
 — transi adversus singularem successorem, si au-
 ctor iudicio superius fuit, antequam rei domi-
 nium transferret, secus si postea. V. 1358. 22.
 1359.
 — quid si auctor postea agat, sciens, & pa-
 tiente singularem successorem. V. 1359. 23.
 Indicium rei exceptio nunquam victori reo compe-
 tit, nisi de eadem re agatur, de qua prius iudi-
 cium fuit. V. 1342. 6. 1343. *segg.*
 — Eandem rem tria faciunt. Et quæ. *ibid.*
 Indicium rei exceptio nocet agenti interum de cor-
 poris eodem, de eadem quantitate, vel iure. V.
 1342. 1343. 6. 7.
 — & quando intelligatur peritum, vel corpus
 idem, vel quantitas eadem, vel ius idem. V.
 1343. 7. & 1344. *segg.* & 1347. 10. & 1248.
 11. 1349.
 An & quando, petita fundo, vel ancilla, agens
 postea de fructibus, vel parum nocet exceptio rei
 indicium. V. 1343. 1344. 8. & N. 7.
 Quare iudicium rei exceptio non nocet signa, la-
 pides, & cuncta, destructo edificio, petenti,
 qui antea de actibus agens victus fuerat. V. 1345.
 & 1346. 9.
 An ei, qui navem ante petierat, nocent indicata rei
 exceptio, petenti singulas deinde navis tabulas. V.
 1345. 9. & N. 9. & 1346.
 Ei qui prius fundum petiit, & victus est, cur no-
 ceat iudicium rei exceptio, si postea petat fundi
 usufructum. V. 1345. 11. 1349.
 Ei qui prius iter petierat, & victus fuit, cur
 non nocet iudicium rei exceptio, si deinde actum
 petat. V. 1349. & 1350. 12.
 Exceptione indicium rei submovetur, qui, hereditatem
 ante petiit, victus, petat deinde rem aliquam he-
 reditariam. V. 1350. 13. — Ut

- *an & qui, pectio grege, vidui, petat con-*
pos aliquod ex eo grege. V. 1344. 8. & N. 8.
Qui forsem petitor, & vidui est, non repellitur ex-
ceptione iudicium rei, si deinde petat eisdem
forti alius. V. 1350. 14.
 — *nec ille qui interdictum de possessione prius*
exerit, si viduus possit in rem agere. V. 1350.
1351. 14.
 — *nec qui in summario iudicio viduus, agit pos-*
es ordinario. V. 1351. N. 15.
 Exceptio iudicium rei agenti possessorio recuperan-
 dae opposi nequit a reo, qui absolutus est in
 petitorio, nisi cum se dominum esse reus pro-
 bauerit. V. 1351. N. 15.
 Iudicium rei exceptio nocet agenti iterum de e-
 cadem re, & ex eadem causa. An eadem causa sit,
 an alia, unde cognoscatur. V. 1351. 15. 16. 1352-
 1353. *seff.*
 — *Utrum eadem causa sit, an alia, quomodo*
affirmetur in actionibus in rem, vel in personam.
V. 1351. 16. & 1352.
 Iudicium rei exceptio agenti non obstat, ubi alia
 sit causa petendi. Causa autem genere alia est, non
 tempora alia. V. 1353. 16. 17. & 1354. *seff.*
 — *agenti ex causa tempore alia non nocet iu-*
dicium rei exceptio, etiam si sententia egerit de eadem
re ex causa generis eisdem; & ad eam sit inter
eisdem personas. V. 1351. 16. 1352. seff.
 Nocet exceptio iudicium rei, si agatur iterum inter
 easdem personas: nec si inter alias. Et quan-
 do inter alias personas agi dicatur. V. 1355. 18.
 1356.
 — *& quare cum laer alias personas agitur, ces-*
set exceptio rei iudicium. V. 1356. 19. 1357.
 An exceptio iudicium rei perperam, & indebit
 soluit reversionem subus. III. 1105. 6. & 1106,
seff.
 Iudicium obligatio an sit et contrarium; an vero ex
 quasi contrarium. III. 543. 6. 543. *seff.*
 Iudicium praesens obligatio, non eius origo spectari
 debet. XI. 179. & 180.
 Iudicium actio quae; quum recte constituta videtur
 post rem iudicatum, & quum sit illi necessaria.
 XI. 173. 1. 174. 2. 175. & 163. 1.
 — *cur in dicta. XI. 176.*
 — *an edidit adversarius; & quomodo. XI,*
175. 3. 176.
 — *an ex contractu, an ex quasi contractu nasci-*
tur. XI. 178. 3. & N. 3.
 — *rei perfectionem continet, ideoque perpetua*
est, etiam si nascatur ex delicto. XI. 177. seff.
 — *datur heredi & in heredem. XI. 177. 1. 178.*
seff.
 — *directa est, non solum in factum. XI. 179,*
N. 4.
 — *Elve triginta annis, non quadraginta praescribi-*
bitur. XI. 180. N. 4.
 Iudicium actio datur in condemnatum. Et quomodo
 reat. XI. 155. 1. 156. *seff.*
- *datur in condemnatum, qui convenitur suo*
nomine, aut alienum in rem form. XI. 139. 1.
 — *datur in condemnatum alieni usus, qui se liti*
obstat. Et quomodo se liti obtulisse intelligatur. XI.
140. 2. 141. 5.
 — *non datur in tutorem, curatorem, syndicum,*
nec in procuratorem, quem dominus liti obtulit
sed in dominum. Et quare. XI. 140. 3. 141. 4.
6. & 142. seff.
 — *an datur in tutorem, procuratorem, & senilem,*
saltem de impensis litis, quibus temere litigantes
causam praebere. XI. 144. 11.
 Iudicium actio quid persequatur. XI. 145. *seff.* &
 169. 1. & 223. 1.
 An teneatur actio iudicium, qui postquam con-
 demnatus est, offert expensarum. XI. 145.
seff.
 Iudicium actio non extinguitur adversus eum, qui
 condemnatus non dedit servum fideiussarium. XI.
 161. 162.
 Ab eo qui decem dare, aut nosse dedere condem-
 natus est, sola decem iare peti possunt actione
 iudicium. Et quare. XI. 169. 1. 170. *seff.*
 An iudicium actio peti possit intermedii temporis
 formam, de quibus loquitur appellatio nihil dicit,
 cum sit ab eo, qui in forsem, & in alios fuerat
 condemnatus, solenne appellatum fuisse pronuntia-
 vit. XI. 379. & 380.
 — *& an directa iudicium, an ubi actio petan-*
tur. XI. 380. 3.
 Iudicium actio capione pignorum, curamque di-
 strictione petitorum. XI. 223. 1. & 248. 2.
 — *executionis ordo qui. XI. 227. 1. 228. seff.*
 — *Vide Executio.*
 Quorum res iudicium pignori capere inebantur a ma-
 gistratu. XI. 228. 2. 230. 6.
 — *capere res pignori in eisdem iudicium sub huius*
distinctione, an ex petito solvatur pecunia creditor.
XI. 230. 7. 231. 8. 9.
 In causam iudicium res pignori capere, & distrabi
 quo ordine inebantur. XI. 231. 10. 232. *seff.*
 An ordinem executionis iudicium creditor per-
 vertere liceat absque damno debitoris. XI. 234.
 13.
 Iudicium executionem procedere debet iussu, & in-
 terlocutione magistratus. XI. 234. 14.
 In executione iudicium si res pignori capere emptorem
 non inveniant: quomodo consilium creditorum XI.
 235. 236. 1. & 237. *seff.*
 An iudex qui exequatur iudicium, debet de rei
 proprietate cognoscere, si aliquis rei capere pi-
 gnori seque controversiam. XI. 241. 1. 242. *seff.*
 & 252. 4.
 Si in causam iudicium pignori capere rei debet
 pignoris: an distrabi possit. Et quomodo. XI.
 245. 1. 246.
 In executione iudicium inebantur pignori capere, etiam
 nomina debitoris. Et quomodo; & quibus con-
 siliis. XI. 250. 1. 251. *seff.*

— quid si nomina negentur a condemnati debitor. XI. 251. 3. & 252.

In causam iudicij pignori potest capi certa pecunia, quam sit apud debitorem condemnari. XI. 253. 1. 254.

— Vide Executio.

Iudicij tempus quoddam fit; & cur ita dictum. XI. 225. 1.

— Indulgetur humilitatis causa reo condemnato. Et quare. XI. 226. 2. 227.

— Eius origo. XI. 227. 128.

Quoddam LL. 12. 126. iudicij tempus fuerit constitutum. *ibid.*

— quomodo actum fuerit constitutionibus; & quo mensum intervallo a iudicio defuitam. XI. 228. 4. 229.

— quare tempus quatuor mensum in actionibus non in rem, sed in personam fuerit indultum iudicij. XI. 227. N. 3. 228.

Iudicij tempus prorogare, vel actum potest ex causa magistratus omnis vel in sententia ferenda, vel postea. XI. 229. 5. 6. 230. *sepp.*

— Iudas datus prorogare potest, vel actum in actu ferenda sententia, non autem postea. XI. 230. 6.

Iudicij tempus actum, vel prorogat magistratus pro qualitate, vel quantitate causae, & pro eorum obsequio, vel contumacia. XI. 233. 9. 10.

— causae qualitas, & quantitas quibus in rebus consistit; & quomodo iudicij tempus assilatur in singulis. XI. 233. 10. & 234. *sepp.*

— quomodo et rei contumacia, vel obsequio temperetur. XI. 235. 17 18.

Quibus in causa condemnato reo, licet obsequio, tempus iudicij denegetur. XI. 236. *sepp.* & 234. 11. 12. 235. 15. 16. 18.

— quid si magistratus sine causa mutat legitimum iudicij tempus. XI. 233. 9. & 253. 1.

Iudas qui minorem legitimo tempore diem ad solvendum sententiae sua compellitur, non coarctatur tempus iudicij legitimum. XI. 253. 2. 254.

— quid si iudas legitimum iudicij tempus nominatim reo addat. XI. 254. 3.

Condemnatus ad solvendum potest intra iudicij tempus solvere si velit, licet a creditori cogi non possit. XI. 281. 2.

— & quidem solvere potest intra id tempus crediti etiam invito; & quare. XI. 281. 2. 9. & 282. *sepp.*

Iudicij tempus condemnati hereditibus indulgetur. XI. 299. 2.

— & quantum indulgetur. XI. 300. 2.

Castio *iudicatum solvi*, exigitur ab omni alieno vel defensore, nisi dominus pro illo finisset. V. 276. 34. 277. *sepp.*

— non ab illo defensore praestari debeat, qui causam absentem attigerit. V. 276. N. 31.

— quare & moribus, & curatoribus pupilli vel minoris defensionem subeuntes non exigitur. V. 280. 38.

Quae cautionis, *iudicatum solvi*, praestanda necessitas. V. 280. 39. 281.

Cautioem, *iudicatum solvi*, stipulari possunt actor, dominus, vel alius procurator, tutor, curator, dommodo agendi facultatem hi duo habuerit. V. 288. 3.

— & quidem siue ejus rei dentatur mandatum habet, siue omnem honorem sit procurator. *ibid.*

— facta etiam falso procuratori valet, si iustitiam ab illo adlocum ratam dominus habuit. Et quando ratam habere possit. V. 287. 288. 3. & N. 2.

— contenta persona facta non aliter valet, aut committitur, quam si dominus ratam habuit, quod factum cum contenta persona gestum. V. 287. 288. N. 2. 289. 290. 4. & N. 2.

— superiusdictis persona facta, nulli est & stipulanti, & domino, cuius nomine agitur. Et quibus unique actio inde acquiritur. V. 290. 291. 4. & N. 3. 4.

Quare castio, *iudicatum solvi*, facta illi qui non est procurator, tutor, vel curator sit iustitia, nisi sequatur domus iustitia. V. 289. 290. 4. & N. 2.

Castio, *iudicatum solvi* tres habet classes. Et ab omnes verbis capere continet, aut primam duntaxat. V. 291. 292. 5. & N. 6.

— Classis prima quae; & unde dicta; & quatenus committitur. V. 291. 6. & N. 8. 293.

— committitur statim, & contra procuratorem, & fideiussorem duntaxat; at in dominum non datur actio ex stipulante. V. 297. 10. & N. 25. 296.

— quando & quibus de causis non committitur; V. 293. 7. 294. *sepp.*

Committitur ex prima classis stipulatio, siue castio, quid perit. V. 296. 11.

Altera, *iudicatum solvi*, stipulationis classis quae. V. 296. 12. 297.

— utrum, & quando impetratur, vel committitur; & ab quibus rebus cognosci possit. XI. 298. 12. 299. *sepp.*

— car in *id* quod interest committitur. V. 302. 17.

— quando, & adversus quos agitur ex stipulatione ob rem non defectam. V. 302. 18. & 303.

— quare ex eadem stipulationis classis committitur agitur, non in solidum, sed pro parte duntaxat adversus plures fideiussores. V. 303. 19. & 304.

— quomodo fideiussores sibi cavere debeant, prius quam ex stipulatione, *iudicatum solvi*, ob rem non defectam creditum solvant. V. 304. 20.

— Vide Defensio.

Novissima classis stipulationis, *iudicatum solvi*, quae fit; V. 304. 21.

— quibus modis committitur. V. 304. 22. & 305.

— com-

- committitur in id quod interest, ubi certa pars non sit promissa. V. 305. 23.
- Causio, iudicium solvi, adversus eum eandemque nominis ex una, vel altera clausula committi potest. V. 305. 23. & 306.
- adversus plures, & diversos committi potest ut diversis clausulis. V. 307. 24.
- Iudicium dialectica usurpationis, quid sit. VI. 212.
- Iudicium iuris interpretibus dictum quidnam sit, & unde appellatum. IV. 1051. 1053. 3. & N. 2. VI. 523. 8.
- Eius definitio multiplex. IV. 1051. N. 1. & 1052.
- Iudicium quorundam, sive cui bono desideretur. IV. 1051. 2. & 1052.
- quantum suas partes; & quo ordine huius inter se progrediantur. VI. 3. 4. & 4. *sepp.* & 523. 8. VII. 869. 25.
- Voluntarium, & Necessarium. IV. 1053. 4.
- Voluntarium iudicium, sive arbitrium quid sit; & quando iudiciali vim habeat. IV. 1053. 4. & 1054. *sepp.*
- Vide *Arbitrium*.
- Necessarium quid sit; & cur ita dictum. IV. 1053. 1054. 4.
- Iudicium iustum, legitimumque iudicium. IV. 1056. 7.
- Iustum, & legitimum iudicium quid sit, & ex quibus rebus, veluti paribus constet. IV. 1056. 8. & 1057. *sepp.* VI. 1. *sepp.*
- Civis alius, aliud Criminale. V. 103. 1. 104.
- Civis duplex; Primum, & Secundum, sive Appellationis dictum. VI. 3. 3. & 4.
- Personae, quae ad iudicium pertinent, vel Necessariae sunt; vel Adjuvantes, velut Principales; vel Accessoriae. IV. 1059. 1. & N. 1.
- necessariae res; Actor, Reus, Iudex; & cur dicantur necessariae. IV. 1060. 2. & 1061. 3. & 1062.
- Vide *Singulas sine loco*.
- Adjuvantes, sive utiles iudicibus, & litigatoribus personae quae sint. IV. 1062. 4.
- Necessariae, & Adjuvantes idoneae sint oportet. Et quae sint eiusmodi. IV. 1063. 5. 6. & 1064.
- qualem agere iudicio prohibeantur. IV. 1064. 7. 8. & 1065. *sepp.*
- qualem conveniri iudicio non possint. IV. 1077. 1. 2. & 1078. *sepp.*
- Causam iudicium quibus modis dicatur. IV. 1203. 2.
- Ad iudice tempore, vel demerito, mutetur iudicium. Et quomodo res eiusmodi debeat a iudice subverti. IV. 1421. 13. & 1424. *sepp.*
- Iudicium quibus modis solvatur. IV. 1395. 1. & 1396. *sepp.*
- Vide *Iudex*.
- Iudicii formula, *Act te dare oportere*, futura etiam deducit in iudicium. Et quomodo. XI. 1281. 4. & 1283. 6. 1284.

- in iudicium quoniam deducta dicantur, & quomodo. VI. 314. 3.
- Quoniam deducta in iudicium adhibere petitor intelligatur. VI. 315. 4. & 316.
- Deductum in iudicium non intelligitur quod exceptum est nominatum ab adversario. VI. 316. 5. & 317.
- neque id, quod accidit post litem contestatam. VI. 317. 6.
- in iudicium tacite deducti, & per consequentiam petitis rei, fructus, & reliqua accessiones intelliguntur. VI. 318. 7. & 319.
- Haec quae veniant in iudicium, etiam post litem contestationem. VI. 319. 8. 320.
- in iudicium deducantur ipso iure sumptus, & impensa litis. VI. 320. 9. & 321.
- Iudicio contrahi quam recte dicatur. III. 544. 7. 7. 482. 34.
- Iudicia bonae fidei, & stricti iuris quae sint. VI. 758. 7. 759. *sepp.*
- quibus rebus inter se differant. VI. 774. 33. 34. 775. *sepp.*
- differentiam quam repudiam. VI. 777. 34. 778.
- Vide *Adiuvantes bonae fidei, & Stricti iuris, Arbitraria*.
- Iudicia simplicia sunt, vel duplicia; ea quoniam sunt, & cur ita dicta. V. 997. 23. VI. 740. 6.
- duplicia tria, & quae sint. *ibid.*
- ea vocantur etiam mixta, alio tamen atque alio sensu. *ibid.*
- cur dicantur esse tam in rem, quam in personam. Et an tertium aliquod, mixtumque genus constituant. VI. 740. 7. 741. *sepp.* & N. 1.
- Iudicia quaedam civilia, quaedam criminalia sunt. V. 103. 1. 104.
- civilia parum sunt ex delicto, parum ex contractu, vel quasi contractu. *ibid.*
- Criminalia quaedam publica sunt, quaedam non publica. *ibid.*
- Civilia ex delicto septem famosa dicantur; & quae sint. V. 104. 2. & 105. *sepp.*
- & quare septem duntaxat sint famosa. V. 103. N. 2. 104.
- Civilia ex contractu, vel quasi contractu famosa quatuor sunt; & quoniam sint. V. 107. 5.
- Iudicia criminalia famosa, alia sunt publica, alia in publico iudicio admittuntur. Posteriora haec quae famosa. V. 121. 19. 20. 123. *sepp.*
- Criminalia, quaedam, neque publica sunt, neque in iudicio publico admittuntur. Haec quoniam sunt; & quoniam ex his sint etiam famosa. V. 124. 22. 125. *sepp.*
- Iudicia famosa quoniam, & quomodo iurant infamiam. V. 132. 27. 133. *sepp.*
- Demerito iudicio famoso quomodo effugere possit infamiam. V. 135. N. 22. & 136.

in Famosis iudiciis quis desistere, & referre iurisdic-
tionem potest. X. 799. §. 8. & N. 16.
Causa iudicio ffiti, utrum prior sit, an posterior
actibus editione. VI. 41. 1. & N. 2. & 42.
— sum ante, vel post libellum praestanda sit. VI.
95. 1. & N. 1. & 96.
— quorum inventa; & quam reo necessitatem
imponat. VI. 95. 1. 96. seq. & 98. 3. 97.
N. 4.
— quid sit, & unde dicta. VI. 97. 2. & 98.
— quomodo sit, & quoniam ab hoc, vel sito reo
exigatur. VI. 99. 4. 100. seq.
— quoniam, veniente primum reo in iudicium,
evanescent; quoniam, nonnulli finis lite, resolutio.
VI. 97. N. 4.
Cautio, iudicio ffiti accedere debet fideiussor; &
qualis. VI. 103. 5. & 104.
— ubi commissa fuerit, quatenus teneatur, qui
cavit, iudicio ffiti. VI. 105. 6. & 106.
— non committitur, ubi aliquis legem impeditur,
quoniam se iudicio ffiti. Et quoniam legem
legitime impeditur. VI. 106. 6. & N. 17.
— ffitur per fementiam, nec perseverat in appel-
lationis iudicio. VI. 107. N. 17.
— quibus appellationibus notabatur apud veteres.
VI. 107. 7. & 108.
— cur sit iure civili, & potestio necessaria. VI.
111. 11.
— Eius usus moribus hodiernis fere evolvit. VI.
112. 12. & N. 23. & 113. seq.
— Vide Causa.
Iamentorum appellatione an veniat omne pecoris
genua. III. 181. 13.
Iura privatorum in alienis rebus quoniam. Et qua
sunt. II. 1247. 2. 3. & 1248. seq.
— sunt in bonis nostris. I. 677. 4. & N. 2.
Iura in factis personae sola possit, cum eodem facto
nascentur, & desinunt. I. 406. 17.
Iura cognationis quae sunt; & an primi possint iure
civili. I. 78. 79. 6.
Iura sanguinis quae; & quare sunt immutabilia. f. 79.
80. 7.
Iura servitutem morari possunt. I. 78. 5.
Iussum est quasi possessio. II. 1193. N. 2.
— dominium improprie, & absolute dictum. II.
1193. 1194. 6. & d. N.
de iurium quasi possessione competiti remedium
cui. Redintegranda. IV. 173. N. 7.
— an & interdictum, Unde ut. ibid.
Ipsa iure quid sit, quam varia significatione uti-
tetur. VI. 688. 7. 689.
Oppositio huc; Perini actionem, Ipsa iure, & Per
exceptionem; & quoniam sensum habent. V. 1019.
10. & N. 10. & 1306. 21. 22. & 1307. seq. VI.
108. 8.
Causa, sua causa Ipsa iure, quam vim habent. VII.
897. 38. 39. 898.
Ipsa iure liberationem consigete; & obligationem
tolli, quid sit. IX. 1369. 1.
Iurare unde dictum. X. 643. N. 4.

Tom. XII.

Iurare iudicis sacris scripturis frequens fuit; & a quo
tempore usurpatum. X. 799. N. 23.
Iurare plura est, & valde religiosum, nec quidquam
habet superfluitatis. V. 1201. N.
Iuramentum est iurare per res creatas, & praefate per
Angelos, & per sanctos homines via fœderis. V.
1203. N. * X. 651. N. *
Iurare per Deum necesse est asperire, vel tacite. V.
1203. N. *.
Qui per salutem suam vel Principis iurat, cur &
quomodo licite iuret. X. 649. N. 5.
Per maiestatem imperii milites iurare consueverunt sub
Christiano Imp. X. 649. N. 5.
Per caput suum iurare frequens fuit apud veteres.
ibid.
— maximam apud Turcas iurandam. ibid.
An iurare per Muhammedem Turcas expediat, qui-
bus a Christiano deferatur iurandum. X. 652.
N. 7.
Per cineres parentem iurabant veteres. X. 649.
N. 5.
Conceptus verbis iurare quid sit. X. 662. N. 6.
Qui iurat per Idola, gravissime peccat. X. 652.
N. 7.
An qui iurat per falsos Deos, quos tales agnoscit,
iuramento obligetur. ibid.
Iurum lapidem iurare quid sit. Et quoniam iuris iura-
menti formula. V. 1198. 31. & N. 17.
Iurare per caput Dei nefas. X. 652. N. 6.
De variis iurandi ritibus. X. 799. N. 23.
Iurificandi veteres iudicii. f. 135. 5. & 136.
— iustitiam Sacerdotes dicit. f. 21. 6. & 22.
— Sineos fecit. I. 19. N. 4.
— dicit etiam iuris studio. I. 7. 5. & N. 7.
& 8.
— an idem atque iurisperiti. ibid.
— referant in Pandectis veterum sententias, quas
tamen non probant. X. 1262. 7.
— de questionibus ffiti non respondebant. I. 57.
58. N. 9.
— sed, ffiti suppositi, secundum ea, quae pro-
ponebantur, de iure respondebant. XI. 1608. 1.
1609. 9. IV. 107. 108. Not.
Iuriconsultorum responsa tempore Gordiani pro iure
utuntur. IX. 512.
Iurisdicchio quid sit. IV. 1087. 5. & 1088. 6. 1089.
— definitio multiplex. IV. 1087. & 1088. N. 6.
— Etymos. IV. 1091. 8. & 1088. N. 7.
— sine modica correctione esse non potest. IV.
1088. 6. & 1089.
— coniungi non potest ab Imperio mixto, ut vo-
cant. IV. 1088. N. 8. 9. & 1089. 1090. 7. &
N. 13. 14. & 1130. 14. & N. 22. & 1131.
seq.
— ea tamen ab Imperio distinguuntur, cui & ines-
se dicitur; & quomodo ab eo differat. IV. 1132.
1133. 15. & N. 25.
— an ea merum Imperium custodiat, ubi iustitia
significatione usurpetur. IV. 1097. N. 2.

Z

— 22

- an & rerum capitulum cognitionem, & criminem omnium questiones comprehendat. *ibid.*
- Plenissima iurisdictione quid sit; & quomodo habeat sibi conuenientem merum imperium. IV. 1098. N. 1.
- an illius nomine veniant etiam Regalia. *ibid.*
- Voluntas quid sit. Et unde dicta. IV. 1124. 7. & N. 15.
- an competat iure magistratus. IV. 1124. N. 14. & 1125. N. 16.
- mandata vel delegata videatur a lege. IV. 1125. N. 16.
- quibus in casibus explicetur a magistratu. IV. 1125. 5. & 1126. *seqq.*
- qui differat a contentiosa. IV. 1127. & 1128. N. 18.
- Iurisdictionis voluntariam actus omnes sunt mixti imperij. IV. 1126. N. 17.
- Eos quilibet magistratus apud se explicare potest. IV. 1186. N. 3.
- & an extra territorium. IV. 1172. N. 4.
- Iurisdictione contentiosa quæ, & unde dicta. IV. 1125. 7.
- quibus in rebus versetur. IV. 1128. 17. & 1129. 12.
- an sit aliqua mixta, seu potest intermedia iurisdictione. IV. 1129. 13. 1130.
- Iurisdictione vel propria, seu ordinaria, vel impropria, seu mandata. IV. 1096. p. 1097. *seqq.* & 1098. N. 3.
- propria quantum sit, & quo sensu ita dicta. IV. 1098. 1099. 4. & N. 3. 1100. & 1119. N. 7.
- Iurisdictione patrimonialis, hereditaria est, & vere propria. IV. 1100. N. 3.
- ea admitti non potest, nisi ex iusta delicti, aut nimis leuissimæ causæ. IV. 1100. d. N.
- vel a Principe conceditur, vel præscriptiōne acquiritur. IV. 1106. N. 15.
- impropria sive mandata iurisdictione quæ sit. IV. 1099. 2. 3. & 1100. & N. 3.
- dicta nonnullis extraordinaria, vulgo delegata. IV. 1116. 1117. N. 2.
- ordinaria sive propria mandari potest. Et quomodo. IV. 1117. 2. & 1118. N. 3. & 1119. 3.
- non potest tamen in alium transferri. IV. 1117. 1118. 2. & N. 4. 7. & 1120. 3.
- a quo mandari possit, vel non possit. IV. 1120. 4. & 1121. *seqq.*
- cui mandari queat. IV. 1121. 5.
- iura canonico non mandatur, nisi iis qui sint aliquæ dignitate honesti. IV. 1122. N. 13.
- versetur in iis rebus, quæ competunt iure magistratus. Et quantum illis sit. IV. 1123. 1124. 6. & N. 14.
- quibus modis, seu verbis mandari intelligatur. IV. 1125. 25. & 1126. 26.
- quibus verbis propria alieni facta esse iurisdictione, vel mandata intelligatur a Principe. IV. 1126. 1127. 27.
- propria accipientis facta iurisdictione morte Principis non extinguatur. IV. 1125. N. 24. 1126. 1127. 27.
- ordinari vel delegata quando tribus censetur a Principe, qui eo ea concedenda mandati, vel commissiōis verbis usus sit. IV. 1126. N. 24.
- Quando electus intelligatur donatus magistratus iurisdictione *ibid.*
- Iurisdictione mandari potest, vel universa, vel eius pars, Et quando tota, vel pars mandata esse intelligatur. IV. 1129. 28. & N. 27.
- ubi pars iurisdictionis mandata sit, mandati modum excedere non licet. IV. 1129. 28. & N. 28.
- tota iurisdictione mandata, mandata non intelliguntur ea, quæ specialiter a lege tributa sunt. IV. 1129. 28.
- Mandata iurisdictionis littera exhiberi debent a delegato. IV. 1125. N. 22.
- Qui mandata alius iurisdictione, utitur aliena, non propria. IV. 1162. 29. 30. 1161. *seqq.*
- Superior magistratus exequitur iurisdictionem inferioris sub mandatis. IV. 1160. 29.
- & quomodo maiori magistratus potest iurisdictione mandari ab inferiore. IV. 1160. N. 29. & 1122. N. 13.
- Iurisdictione finitur morte mandantis, vel revocatione ipsius iurisdictionis. IV. 1162. 31.
- morte mandantis finitur, nisi res alicui gerit capessit ab eo cui mandata esse iurisdictione. IV. 1162. N. 61.
- quibus aliis modis finitur. IV. 1162. N. 61. & 1163. *seqq.*
- Mandatum iurisdictionem quantum cum eius delegatione confundatur. Et quomodo altera differat ab altera. IV. 1162. 3. & N. 4.
- Iurisdictione ordinaria non solvetur parte Principis. IV. 1162. N. 61.
- excipitur ordinaria quæ cohaet aliis, tanquam accessoria, puta quæ est in Vicario Episcopi. *ibid.*
- Iurisdictione omni loco, causis, personis definita est. IV. 1167. 4. & N. 2. 1168. *seqq.*
- An quævis ordinaria iurisdictione territorij requiratur, cui inheret. IV. 1168. 1169. N. 4.
- non potest extendi, vel protrahi extra territorium. IV. 1171. 1172. 7. & N. 8.
- nisi tamen vel lodes loci consenserint, vel explicetur alibi iurisdictionem voluntaria. IV. 1170. 1171. N. 8.
- Extra territorium iurisdictione magistratus certis casibus, vel certa quantitate circumscriptur. IV. 1172. 9. 1173.
- quantum quantitas intra modum iurisdictionis consistere, & quæ excedere videatur. IV. 1173. 10. & N. 10. & 1174.
- Iurisdictione alia generalis, alia specialis. IV. 1182. N. 9.
- excipientur a generali iurisdictione ea casus, quæ non competunt iure magistratus. IV. 1174. & 1175. 11.

— item

— item quæ specialiter attributa sunt potest magistratui in eam rem confisus. IV. 1176. 11. 12.

— an specialis iurisdicção detrahit e generali, privative competat; an vero cumulative novè agi-
stratus. IV. 1175. 1176. 12. & N. 13. & 1177.
segg.

Iurisdicção quondam cum Principe habetur cum-
lative, & quando privative. IV. 1175. N. 13.

— quando habetur privative, aut cumulative cum
alio magistratu. IV. 1175. & 1176. N. 13.

Iurisdicção tribus pluribus, non quidem singulis,
sed universis, exerceri debet ab omnibus. *ibid.*

— si collegio tribus sit; a maiore parte debet
exerceri. IV. 1176. N. 13.

— tribus singulis in solidum potest exerceri a sin-
gulis. *ibid.*

Iurisdiccionem concurrentem si habeant magistratus
eiusdem, vel aliorum territorii; datur in ea pre-
ventio locis. *ibid.*

— per abrogationem concessa speciali iudici, ha-
bentur ab illo privative. *ibid.*

— quando, & quibus in casibus per abrogationem
concessa intelligitur. IV. 1176. & 1177. N. 13.

Iurisdicção certis casibus detrahitur quando, & ad alias
causas potestur adversus iuratos. IV. 1180.
segg.

— Vide *Continencia cause, Incidens questio.*

In quas personas sit iurisdicção, quomodo cognoscitur.
IV. 1183. 1184. segg.

Competit iurisdicção, vel auctoritate iuris adversus
iuratos, vel pariter consensu in volentes. IV.
1185. 3. & N. 2.

— & quomodo iurisdicção datur in iuratos ex per-
sona litigantium, vel propria, vel aliena; & qui-
bus ea cessat. IV. 1207. segg. & 1213. 5. 1214.
segg.

— Vide *Forum, Index.*

Prorogatio iurisdicção in volentes, conventionem par-
tium expressa vel tacita. IV. 1186. 4. & N. 4.

— quomodo conventionem partium expressa. IV.
1186. 5. 1187. & 1203. 18.

— & quomodo tacita. IV. 1188. 6. & 1189. segg.
1202. 17. 1203.

— an, & consensu iudicis sit opus ad prorogan-
dam iurisdiccionem. IV. 1192. 8.

Prorogatio iurisdicçãois pariter confusio fieri non
potest, nisi in illum, qui iurisdiccionem habet,
sive propriam, sive mandatum. IV. 1192. 9. 1193.
segg.

— an, & perpetuo in illum, qui habet mandatum
iurisdiccionem, fieri potest prorogatio. IV. 1193.
N. 15. & 1194. segg.

Iurisdicção quouscumque sit, certis vel locis, vel
causis circumscriptis, potest ad alias causas pro-
rogari. IV. 1197. 13. & 1198.

Vocatus ad iudicem non suum, eiusque audientiam,
vel vi causas, vel per errorem secutus, iurisdic-
cionem prorogasse non videtur. IV. 1190. 7. &
1191. segg.

Tom. XII.

Politici Magistratus iurisdicção an possit prorogari ad
personas Ecclesiasticas. IV. 1198. 1199. 13. & N. 10.
1200.

— non prorogatur ad causas Ecclesiasticas. IV.
1200. 17.

Civiles, & pecuniaria iurisdicção non prorogatur ad
causas criminales. IV. 1199. 15. & 1200.

— an, & ad causas liberales prorogari oia possit.
IV. 1201. 16.

Nostris moribus ius proroganda iurisdicçãois valde
restrictum. IV. 1192. N. 13.

Patrimonialis iurisdicção trahit etiam in papillam;
& quomodo ab illo exerceatur. IV. 1374. N. 11.

Estraordinaria iurisdicção quæ sit. IV. 1116. N. 2.
IX. 1344. 2.

Iurisdicção criminalis an recte dicatur, & quatenus
IV. 1148. 1149. N. 44.

Iuris error semper nocet, ubi oec facti error pro-
dest. I. 146. & 147. 4.

— utique sem cum ignorantia iuris, aut facti
confunditur, & quatenus differt. I. 152. 5. &
N. 1.

Iuris error bonæ fidei possessori non nocet. I. 1050.
13.

— non nocet in damnis amittendis rei. I. 164
14. & 165. segg.

— a dolo semper excusat. I. 173. 174. 11.

— quare non prodest iuri totorem non petenti
liberis. I. 467. 27. & N. 6.

— tolerabilis in milite. I. 310. 2.

— ad usucapionem non prodest. I. 1056. 14.

— privat quarta Falcidia. II. 988. 5.

— quando privet etiam quarta Trebelliana. II. 561.
14. 15.

An solussem ea errore iuris condici possit. III.
1225. 5. & 1226. segg.

— Vide *Error, Delictum, Ignorantia.*

Iurisperiti proprie dicti quinam sint. V. 8. N. 7.

— eorum consilium a quibus iudicibus peti de-
beat. VI. 183. N. 7.

— & an ea eorum consilio dicta sententia vim
obstat rei iudicium. *ibid.*

— imperiti responsa an aliqua potius coercentur.
V. 25. 31. 26. & N. 31.

Iurispredencia an recte declinetur ab Ulpiano I. C.
I. 133. 3. 134. segg.

— philosophice pars. I. 134.

— quatenus res divinas, & humanas investiget.
I. 134. 135. 3. & N. 2.

— quomodo dividatur, d. N. 1.

Iurispredencie finis universa virtus. I. 187. N. 7.

Iuris obiecta tria, & quæ. I. 191. 192. 3. & N. 1.
& 193.

Quoniam recta iuris tradendi ratio, & quæ ejus par-
ticio. I. 191. 1. & 192. segg.

Quare plures methodum tradendi iuris aggressi, pro-
positum sibi finem non sint asserati. I. 12. 13.

Iuris cognoscio duobus paribus constat; & quomodo
illa sint. I. 13. 14. 2.

Iuris præcepta tria, & quæ sint. I. 185. 4. 5.
Z. 2. — sic

— *fallor & multiplex eorum interpretatio*, l. 185. d. 186. *sepp.*

Iuris precepta quomodo ad unicuique iustitiam suam revocantur. *ibid.*

Finis iuris summus qualem sit, l. 182. & 183. c. & 187. N. 7.

Loca iuris obscura, incerta, vel dubia ex aliis iuris locis certis, atque perspicuis sunt interpretanda. XL. 982. 13.

— *Vide Ignorantia, Interpretatio*.

Quod quisque iuris in aliterum statuit, ut ipse eo utatur, quam habet sententiam. X. 790.

Ius verbum ambiguum. Et quas habet significaciones. l. 15. *sepp.*

— ejus improprie significatio multiplex; & quanam. l. 15. 2. 3. & 16. *sepp.*

Ius unde dictum. l. 17. 1. 2.

Quo sensu ab iustitia ius appellatum esse dixerit Ulpianus l. Cras. l. 18. 13. & 19. *sepp.*

— per antiquitatem dictum quid sit. l. 15. 3. 16. *sepp.* VI. 521. 522. 5.

Ius proprie dictum quid sit. l. 15. 2. & 23. 1. 2. — est idem ac lex. l. 24. 3.

Ius omne vel a natura est, vel a civili potestate. l. 39. 10. VII. 998. 14.

Ius dicere quid sit. IV. 1087. 5.

ad ius condendum necessaria potestas; & hec unde ducunt. l. 29. 1. 2. & 30.

Ius dicendi non obtemperans quomodo coercedatur. IV. 218. & 219. *sepp.*

Ius ad rem quodnam sit. l. 227. 1. III. 412. *sepp.*

Ius in re quid sit, & quae eius species. l. 5. 5. *sepp.* & 6. & 228. 1. II. 1193. 3. & 1194. *sepp.* & 2247. 2. 3. & 2248. *sepp.*

Ius civile in genere quid sit. l. 38. 8. & 39. 10. — a quoniam constitui possit. l. 40. 12. 13.

— immutabilis scripto, vel usu, & consuetudine, l. 41. 1.

— mutabile est. l. 83. 10.

— mutare potest, qui potest corrigere. l. 83. 84. 11.

Ius civile est omne quod civili rationi innuitur, etiam si iuris ubique receptum. l. 32. N. 3.

Ius divinum quod sit. l. 199. 1. 2.

— ex quo iure hauriendum. l. 199. 2. & Not. 4. & 200.

— an civile factum esse dici possit approbatione, 199. & 200. 3.

— nec episcopalem auctoritatem, nec spirituales ecclesiarum potestates repudiat. l. 209. 10. Not. 4. & 206.

Qui violat ius divinum, quibus afficiatur poenis. l. 206. 11.

Ius divinum agnoscere cum veteres iuris doctores, non compositores iuris Iustiniani. l. 197. 5. & 198. 6.

— & quare omisum in libris Iustiniani iuris. l. 199. 4. & 196.

Ius gentium partim commune homini cum brutis, partim hominis proprium. l. 44. 4.

— quibus in rebus, & quatenus commune sit homini cum brutis. l. 44. 5. & 45. *sepp.*

— hominis proprium duplex; ingenitum, quod & Primarium, seu *Primum*; & posita autem, quod vocantur *Secundarium*. l. 48. 8.

Ius gentium ingenitum, seu primum quid sit; & quibus in rebus positum. l. 48. 9.

— etiam posita, sive secundum qualem sit, quomodo introductum, & quibus in rebus constitat. l. 48. 10 & 49. *sepp.*

Ius honorarium quodnam sit, & unde dictum. l. 57. 10. & 58. 13.

Ius humanum quid sit. l. 193. 1.

— publicum est, vel privatum. l. 295. 2. 3. 196. & 198. 7.

— *Vide Civitas, Respublica*.

Ius naturale quid sit, & quibus in rebus versetur. l. 43. 3. 44. *sepp.*

— ex quarum gentium, & populorum usu assumendum sit. l. 41. N. 1. & 43. 3.

— quare sit obsequium. l. 42. 2.

— an in bestias cadat. l. 34. 6. & N. 4. 5.

— an recte duplex, aut triplex statuatur. l. 42. & N. 2.

— quomodo differat a iure gentium. l. 44. N. 3.

— immutabile est. l. 76. 4. 77. *sepp.*

— an & quatenus mutari possit a iure civili. l. 81. 82. 9. & N. 3.

— obligat omnes. l. 29. 9. & 39. 11.

— schismam iuris non agnoscit. III. 1175. N. 1.

Ius praetorium quid sit. l. 57. 10.

— an sit pars iuris civilis; & quomodo ab eo distinguatur. l. 58. 13. III. 322. 14.

— adiuvandi, supplendi, vel corrigendi iuris civilis gratia est introductum. l. 59. 13. VI. 619. 11.

— *vires* vox iuris civilis dictum. *ibid.*

— conservatio populi Romani, atque ipsi iuris auctoritatem obediunt. l. 59. 13. III. 322. 14.

Ius privatum quid sit, & quomodo distinguatur a publico. l. 223. *sepp.*

— maximam partem librorum Iustiniani iuris occupat. l. 223. 1.

Ius publicum quot modis dicatur. l. 207. & N. 1. 2.

— quid sit, & quibus in rebus positum. l. 208. 2. 209. *sepp.*

— ei derogare nulli permittitur. IX. 35. 1.

— quodnam & derogari videtur, aut fecerit, privatorum iudiciis. XL. 984. 16.

— *Vide Civitas, Respublica*.

Ius Romanum quam recte & vere sit ius. l. 53. 1. — eius auctoritas unde profectus sit. l. 54. 2. 3.

— in genere acceptum quid sit. l. 38. 8.

— in specie quid sit. VII. 791. X. 1463. 6.

— qui differat a praetorio. l. 58. 13. & N. 2.

— *Vide Praetorium*.

— partim scriptum est, partim non scriptum. l. 55. 4.

— scripti partem sex; & quae sit. l. 55. 6. *sepp.* & 56. *sepp.*

— ab Imp. Iustiniano in astra volumina redactum. I. 71. 1.
 — ab his tantum voluminibus hodie secendum; quare illa, & quæ sunt. I. 71. 2. & 73. *sepp.*
 Ius non scriptum quid sit. I. 60. 16.
 — senatorium quid. I. 56. 8.
 — singulari quid sit, & cur ita dictum. I. 114. 9. & 115.
 — quare non sit iniquum. I. 116.
 — quibus in personis, & causis constitutum. *ibid.*
 — producti non possent ad similes causas, & personas. I. 117. 10. 118.
 — Et quare I. 118. 12.
 — ad eandem tamen causam producti possent; & quoniam sit hic *Causa eadem*. X. 175. & 276.
 Ius in declaratione actionis quid significet. V. 389. 300. 4. & N. 1. & 391. *sepp.*
 Ius eorum quid sit, & unde dictum. VI. 638. 13.
 Ius accrescendi. Vide *Accrescendi ius*.
 Ius auroreum amissionum. Vide *Aurum*.
 Ius deliberandi cur inveniam. II. 371. 2. 3. & 372.
 — quantum temporis ei praestatur. II. 372. 4. & 373.
 — Vide *Deliberandi ius*.
 Ius non decrecendi quid sit. II. 486. N. 9.
 — receptoribus usurpationem, rebus inconfectis innoxium. *ibid.*
 Ius offerendi competentem hypothecam quale sit, & quando locum habeat. VI. 947. 3. 952. 3. & 953. *sepp.*
 Ius pascendi quæ servitus. III. 187. 4.
 Ius pascendi domos amphiteatrorum compensat. II. 1265. 12.
 — Repressionis in successione destructionum. II. 1121. 11. & N. 10.
 — in successione harum & fororum, liberis compariis concurrentibus. II. 1136. 1137. 5. & N. 4.
 — Retentionis quid sit, & quibus ex causis confertur. VI. 854. 8.
 — Retrahitur. Vide *Retrahitur*.
 — Viti & necis domos in servos. I. 138. 9.
 — ex quo tempore domus adeptum. I. 138. 9. & N. 18.
 — Viti & necis paribus in liberis. I. 336. 2. & 337.
 — non a Romanis tantum, sed ab aliis gentibus usuratum. I. 337. N. 1. & 336.
 — Hebraei improbatum. I. 336. N. 1.
 — paulum mortibus exolevit. I. 337. N. 2.
 Vocatio in res prima esse debet in ordine iudiciorum. VI. 6. *sepp.* VII. 73. 1. 74. *sepp.*
 — an sit necessaria. VI. 10. 2. & 11. *sepp.* VII. 74. 2.
 — quantum omittitur imponere. VI. 13. & 14. 2. VII. 75. 3.
 — quomodo olim fieret L.L. 12. 1166. VI. 32. 6. & N. 14. & 23. VII. 81. 13.

— an & quomodo vocari in ius esset dictioni constituta. VII. 80. 11. VI. 34. *sepp.*
 — ex quo tempore ab ius recedat. VI. 14. VII. 81. 13.
 In ius vocatio quid sit Iustiniano, & Paulo I. C. VI. 17. 4. *sepp.* VII. 77. 8. 78. *sepp.*
 — sive Iustinianus tempora obsequit ex vocationis forma in iudiciis. VI. 14. *sepp.* VII. 81. 13. 82.
 — quomodo facta Iustiniani temporibus. VI. 39. 9. & N. 25. & 40.
 Qui non poterint in ius vocari, vel si iure non poterint sine vicia prioris. VI. 27. 7. *sepp.* VII. 82. 15. 83.
 In ius vocatio eo poterit de domo fieri. VI. 109. N. at. VII. 80. 11. & 84. 18.
 — In absentiam quomodo fiat. VI. 14. 3. & 15. *sepp.*
 In ius vocatus aut sequi debet in ius, aut iurare & sustinere. VI. 37. 8. *sepp.* & 95. *sepp.* & 99. *sepp.* VII. 83. 16. 17. 84.
 — ubi in ius venerit, quod tempus habeat ad deliberandum, eorum cedere, eo contendere debeat. VI. 39. 40. 9. & N. 16.
 Vocatio in ius absentis vagari mille passus numeratur in dies. XI. 1675. 1. & 1676. *sepp.*
 Vocatus in ius si non ierit, qua pena, & quando coercetur. VI. 115. *sepp.*
 In ius vocatus si quis euenit, qua pena officiorum. IV. 233. 6. 234.
 Iurandum an iure divino factum sit; & quatenus. X. 647. 648. N. 3.
 — quid sit, & unde dictum. X. 645. 2. 647. *sepp.* & N. 2. 4. VII. 485.
 Quot & quæ sint iurandi formulae. X. 649. N. 5. & 650. *sepp.*
 — Vide *Iurare*.
 Iurandum quousque adhibetur cum in contractibus, tum in iudiciis. X. 613. 614. VII. 485. 2. 486. 4.
 Iurandum in contractibus vel quasi contractibus nonnumquam necessarium est interponendum. X. 614. 1. & 615.
 — an sit necessarium in iure, & recte admodum fraudis tutela. X. 615.
 — & quando in coram necessarium. *ibid.*
 — an conventionem iure nullam confirmet; & an conventioni iure probata novam addat obligationem. X. 615. 2. & N. 3 & 616.
 Iurandum quondam obliget ex iure civili. X. 616.
 In quibus causis iure civili novam obligationis vinculum ex iurando accedat iuri conventioni. X. 616.
 Iurandum in contractibus interpositum servari perpetuo debet iure potestatis, dummodo servari possit absque saluti aeterna periculo. V. 1115. 1126. & Not. *** X. 616. 617.
 An aliquo iure remedium cogendus sit iurandum servare, qui iuravit. X. 616. N. 4. & 117. N. 15.
 — an in iure politico obliget hic iure canonici auctoritas. X. 617. N. 4. & 117. N. 15.

Ratum est ex iure civili iusurandum a potere minore factum in omni contractu, vel quasi contractu, quo minor ipse obligatur. V. 1211. & 1212. *segg.* & N. 7. 8.

— nisi tamen iuraveris io alieno contractu. V. 1214. & N. 9.

An impuberis etiam pubertatis proximi iusurandum valeat ex iure civili. V. 1203. & 1204. *segg.* & N. 2.

An detur in integrum restitutio adversus iusurandum puberis minoris, qui ignoraverit se iusurando renunciare statui beneficio. V. 1201. & 1202. N. 6.

An ratum sit iusurandum puberis minoris, qui contrarium fecerit iuratum, vel iure nullum, causa statui, vel alius a iure improbatum. V. 1214. 1215. *segg.* & N. 10.

An litum sit ex iure divino iusurandum factum adversus civiles, & politicas leges. V. 1223. *segg.* & N. 14. & N. *** X. 627. & Not. *

An iusurandum contractibus a iure probatis accedens per se obliget, an contractum confirmet. V. 1228. *segg.* & N. 16.

— & quoniam secum, vel non secum confirmationis effectus. *ibid.*

Iusurandum defuncti quatenus obliget heredes. V. 1229. N. 16.

An aliqui habeant iusurando confirmati contractus pro tuenda illorum fide a iure civili perita auxilia. V. 1227. N. 15. & 1228. *segg.* X. 627. 628.

— quid ex iure canonico, ubi iusurandum contractibus iure nullis accessit. V. 1227. 1228. N. 15.

Quoniam sint veri iusurandi condiciones. V. 1230. N. 17.

An iusurandum quo aliquis vi, metue coactus aliquid promittit, ratum sit; adeoque servandum ex iure divino. V. 1230. *segg.* & 1232. & 1234. N. ****.

— eius vi, metue extorti relaxatio petenda ex iure canonico. V. 1231. N. 18.

Iusurandum ad non cognita non extenditur. V. 1236. *segg.* & N. 21. VIII. 882. 19.

Iusurandum eius qui dolo circumventus est, aut iusto errore deceptus, nullum est. Et quare. V. 1236. *segg.*

Quam recte confirmatum sit municipali iure metum gentium, ne contractus iurali celebretur. V. 1202. N. 1. & 1228. N. 15.

An lege municipali conditi possit, ut promissum iusurandum minime ferretur. *ibid.*

Iusurandum adhibetur in iudiciis, vel sit ius iudicandum, vel eisdem decidendum gratis. X. 629. & N. 1.

— litis ordinanda, sique decernenda causa interpositum quoties sit. X. 629. *segg.* & N. 1. 2.

— litis decidenda, vel etiam coercendi debitoris causa comparatum quod sit. X. 631. 632.

— solus ius decidenda gratis interpositum, quam vim habeat. X. 632. 1.

— quam recte dictum foret maxime expedientiarum remedium. X. 632. 633. 3.

— quomodo saepe necessarium sit, vel utile. X. 633. 3.

— an legitima probationis vim habeat. X. 634. & N. 4. & 737. & N. 6. VII. 486. 4.

— triplex, voluntarium, iudiciale, necessarium. X. 636. 637. 3. & 849. *segg.*

— unde notae hae triplicis iusurandi appellationes. X. 852.

Iusurandum assertorium quid sit. V. 1210.

— quomodo differat a promissione. V. 1210. & 1209. N. 5.

Iusurandum in litem quid sit, & cur in dictum. X. 858. 1. 859. *segg.* & 863. 5.

— quam non sit solutum. X. 861. 5.

— quomodo differat a voluntario, iudicali, & necessario. X. 857. 858. 1.

— duplex; affectionis, & venialis. X. 863. 6. 864. *segg.*

Quoniam res iusurando affectionis locum faciant. X. 864. 865. 7.

— & quae iusurando venialis. X. 865. 8.

— utriusque mixtas. X. 895. 906. & 923. *segg.*

Iusurandum in litem a solo iudice deferri potest. X. 885. *segg.*

An iudex iusurandum in litem deferre cogatur. X. 694. 5. & 895. *segg.*

An, & quando possit iudex non deferre iusurandum in litem. X. 894. 5. & 895. *segg.*

Quod in litem iuratum est iudex sequi debet, etiam si actor iuraverit in infinitum; & quod sit io infinitum. X. 887. 1. 888. 2. 889. 3.

— nisi tamen, vel iudex ab initio iuraverit iusurando modum, quem actor in iurando excederit. X. 890. *segg.*

— vel iudex magis ex causa iusurandum in litem sequi nolit; & quae sit magna causa. X. 897. 1. *segg.*

— soli actori, eisdem domino litis deferatur. X. 877. 1.

— procuratori, etiam si solo domino litis non deferatur. X. 687. 688. 2.

— non deferatur impuberi. X. 878. 3. 879. *segg.*

— deferatur adolecenti volenti, non autem invito. X. 879. & 880. 4. & 884. 9.

— non deferatur furioso, non incensato, non infanti, non prodigo. X. 881. 5.

— an tutori, & curatori deferatur; & quatenus. X. 882. *segg.*

— in litem locutus ex affectu in actionibus lo rem omnibus. X. 903. 904. 1.

— in omnibus ad exhibendum. X. 904. 905. 3.

— in omnibus actionibus, io quibus ad restitutionem rem agitur, quae vel possit sit, vel ad ipsam pertinet. X. 905. 4. & 908. 5. 909.

In litem non iuratur io iis actionibus, in quibus eode primam ad rem, de qua tendendum agitur. X. 905. 906. 4. & 909. 6.

Cur

Cur iudex iurandum in litem non deferat, si non restituatur summi depositi, vel res quae possidet, numero, mensurare constent. X. 873. 874. 1.

— & cas iuratur in litem, si quovis, ut summi depositi certa via redderetur, Et quibus in casibus. X. 874. 2. & 875. *seq.*

Iuratur in litem ex affectu adversus possessionem, qui rem non exhibeat, vel non restituat; si tamen dolo fecerit, non culpa. X. 910. 8. 911. *seq.*

— & quando ob culpam in litem iuratur, quanti res est, in actionibus bonae fidei. X. 916. 11. 917. *seq.*

Iuratur in litem, quanti res est, in actionibus delicti iudicii, si res debita perierit, cui facta sit detentio, vel culpa debitoris, vel mora. X. 912. 11. 913. *seq.*

— nequaquam tamen iuratur, etiam post moram debitoris, si pectus res caret. Et quoniam differentie ratio. X. 927. 928. 1.

Quare in litem iuratur in actione furti; & quatenus. X. 930. 1.

— in ea iurare debet actor quanti res est, non quanti ex affectu rem amittet. X. 931. 2.

— & cur estimare eam debeat iurando in litem ex eo tempore, quo factum delictum est. *ibid.*

Qui tamen rem esse iuratur, cur non debeat adiacere pluribus, etiam si plures res esse possit. X. 932. 3.

An possit, & debeat in litem iurando res estimari quanti est, & non amplius, in actionibus, in quibus in litem iuratur ex affectu ob contumaciam non restituentis. X. 867. *seq.*

Iurandum in litem, seu veritatis, seu affectionis, retractari non potest, si periculum non habet. X. 936. 5. 938. & 939. 8.

Iurandum veritatis tamen retractari potest, si & de eo civiliter agatur, & idonea periculi probatio accesserit. X. 935. 936. 4. & 937. 7. & 938. *seq.*

Iurandum iudiciale quid sit. VII. 487. 7. & 488. 13. X. 858. 851. 3.

— quomodo differat a voluntario, & a necessario iurando. VII. 487. 488. 8. X. 851. *seq.*

— an edicti verbis consuecantur, an vero ducantur ex edicti sententia. X. 719. 1. & N. 1. 730. 2.

— quas conditiones habere debeat. VII. 491. *seq.*

— an eisdem quas voluntarium requiratur, an plures. X. 730. 2. 731. *seq.*

— Vide *Iurandum voluntarium*.

— deferri, & praestari debet eorum iudice inter praesentes; & quare. X. 731. 3. 732. *seq.* VII. 553. 1. *seq.*

— quomodo, & qua forma praestari debeat ab absente. VII. 559. 15. & 560. *seq.* X. 733.

— an actionem ex iurando, atque exceptionem pariat. X. 735. 736. 5. & N. 5. 737. & 739. 1. & N. 1.

— habet executionem peremptam. X. 701. 11. & N. 15. & 702.

— delatum a iudice praestari debet aut referri. VII. 523. 3. 4.

— praestari debet, qui testis delatum a procuratore, vel habente speciale mandatum, vel generale bonorum administrationem. VII. 523. 4. 524. 5.

— pupillo delatum sine auctoritate tutoris, vel curatoris, neque actionem parit, neque exceptionem. VII. 513. 3. 514. *seq.*

— secus si tutoris, vel curatoris auctoritate delatum fuerit. VII. 516. 12.

— quod tamen retractatur per in integrum restitutionem. *ibid.*

— delatum minori custodem non habenti, ei nocet ipso iure: sed eidem succurritur per restitutionem in integrum. VII. 515. 516. 8. 9.

An, & quando qui delatum iurandum, revocare possit, ut penitus deferendi non nocet. VII. 543. 3. 4. 544. *seq.* X. 734. 4.

Iurandum non potest revocari post sententiam, quo facta. Et de quo sententia dicitur. VII. 545. 5. 546. *seq.* X. 734. 4. & 661. & 662.

— potest tamen revocari, etiam post sententiam, si ab illa fuerit appellatum. VII. 548. 11. X. 662.

Iurandum delatum iudicis sententia, recte praestatur & post sententiam. VII. 553. 554. 5.

Quare iurandum ex iudicis sententia delatum pendente appellatione praestari possit. VII. 554. & 555. *seq.*

Iudex sententiam ferre debet secundum eam, qui se fecerit sibi delatum iurandum, & iurat; siue actionem, siue rem. VII. 556. & 557.

— item secundum eam qui iurandum sibi delatum recusat, ubi adversarius cui recusat, iurare nolit. VII. 557. 9.

Qui iurandum delatit, appellare non potest a sententia quae delata est secundum illam qui iuravit; vel quo referente, deferens iurare nolit. VII. 557. 10. X. 738. 739. 6.

— & quid in casibus spiritualibus, & matrimonialibus. X. 738. N. 8.

Qui iurandum delatit, condemnatur in litis expensis, sententia ex iurando secus. X. 740.

— & quando notetur infamia. X. 701. 702. 11. & 739.

Iurandum iudiciale non potest sine sua recusari. VII. 529. 1. 530. *seq.* X. 773. 3. 774. *seq.*

— an etiam delatum ab eo, qui nihil omnino probaverit, nullaque iuris praesumptione adiuvetur. X. 777. 778. N. 4.

— quid si delinquit, utrum recte delatum sit. X. 775. N. 3.

— deferri non potest ab actore deficiente in probatione suscipis ante sessionis publicationem. X. 781. N. 5.

— recusari potest, si vel deferens de calumnia prius iurare recusat. X. 783. 784. 1. & 785. VII. 581. 2. *seq.*

- vel si is qui nunc defert, antea detulerat, & delatum revocaverat. VII. 537. 16. & 541. 1. & 541. *sepp.* X. 793. 7. & 794.
- recusari potest ab eo, cui defertur, si is refertur, dum potest, iurandum. Et quibus de causa deferre non possit. VII. 532. 6. 7. 533. 8. X. 794. 8. 795. *sepp.*
- an ex his causis delatum recusari omnino debet: an recusari possit. X. 794. N. 14.
- delatum alio, in proprio facto, referri non potest. X. 794. N. 15.
- delatum in causis sumotis, quando, & quare referri non possit. X. 794. 795. & N. 16.
- recusari potest, ubi defensor de alieno facto, vel de re, quam quis ignorat se promississe. X. 797. 9. 798. VII. 533. 10. 11.
- recusari potest a populo. X. 798.
- quando a tutore recusari possit. X. 797. 798. 9. VII. 518. 3. 4.
- an, & quando delatum heredi recusare possit heres, vel iurare cogatur. X. 797. 798. N. 20.
- recusari potest, si quando sic ea forma conceptum, lo quam pio, & christiano viro iurare non liceat. X. 798. 10. & 799. *sepp.* VII. 533. & 534. 9.
- recte etiam recusatur, cum defertur de ea re, de qua alius a deferente potest agere, & periculi eum infirmare. X. 801. 12. & N. 14. & 802.
- recusatur in his causis omnibus, in quibus iudicii non suscipiendi ius habet; aut ius quod habetur erat, amissa sit, cui defertur. X. 802. 803. 7. VII. 534. 12. 13.
- cur iure recusatur ab emptore, cum agitur de proprietate rei ab illo emptæ. X. 803. 804. 14.
- iure recusatur, si inutile futurum sit, puta delatum ab illo, qui non habenti ius decidendum, vel remittendum rei. X. 804. 15. 805. *sepp.* VII. 534. 14. 15.
- an iure recusatur delatum a procuratore aduersus, qui non habet speciale mandatum, si caveat de rato. X. 805.
- an recusari possit, si fuerit a minore delatum. X. 805. 806. N. 18.
- delatum recusari licet ei, qui probavit intentionem suam idoneis instrumentis, vel testibus. X. 806. 807. 16.
- An recusare possit qui, cum defertur iurandum, mandatum idoneum probavit intentionem suam, si rem plenè probare velit. X. 807. 808. N. 19.
- Superiores executionis causam non improbatore edicto; & quare. X. 807. 808. *sepp.* VII. 535. 536. 17.
- An possit recusare iurandum, qui non possit sine periculo referre delatum, puta petinare solitus. X. 812. 19.
- Adversus eum qui recusat iurare sine causa, index potest ferre iuramentum. Et quare. VII. 558. 11. 22.

- a quo tamen videtur appellare potest. VII. 558. 13. 559. 14.
- Causa iurando deserta non potest retractari praeterea petiti. VII. 495. 13. *sepp.* & 496.
- in quibusvis causis tamen retractari potest; & in quibus. VII. 496. 18. 19. 497. *sepp.* & 561. 1. 562. 563. X. 794. 1. 795. *sepp.*
- Vide *iurandum voluntarium*.
- Quomodo sit potius rei recusari iurare ante litem contestatam. VII. 538. 24. 25. 539.
- quæ item ad id. VII. 539. 540.
- Quomodo sit pena orisuique recusanti facere, sine coactione. VII. 540. 26.
- Iurandum necessarium quidnam sit. VII. 487. 6. 488. 12. X. 849. 2. 850. & 854. 5.
- quomodo iure receptum. X. 741. & N. 1.
- a quo defertur. X. 741.
- quomodo differat a iudiciali. X. 741. *sepp.*
- punitur debet, praesente indice, & adversario. X. 742. 2. & N. 2.
- non potest pro arbitrio deferri a iudice. X. 742.
- Quomodo condiciones iurandum necessario locum faciant. X. 743. 3. 744. *sepp.*
- deferri debet in probationem leopis. X. 743. 3. 744. *sepp.*
- Vide *Probatio*.
- An simpliciter probatio suppleri possit, & debeat iurandum necessario. X. 745. N. 4. 746. *sepp.* & 747. N. 5. 6.
- An res debet deseri per litem iurando necessario, cum causi est diuisa, & parer suis adiutoris, & rei probationes. X. 754. 5. 755. *sepp.* & 753. N. 16. 754. *sepp.*
- An iudex possit eorum deferre iurandum necessarium. X. 759. 760. 8.
- An possit peti a iudice, ut deferat iurandum; & quo tempore peti queat. X. 759. N. 21.
- an possit, parte non petente, deferri a iudice. X. 759. 760. N. 21.
- An petiti iudex deferre cogatur. X. 759. 8. & N. 21. 760.
- an deferre tenetur, etiam si non fuerit petiti. X. 760. d. N.
- an sit adiutori deferendum, an reo. Et quam multa index sequi debet in ea re admittenda. X. 761. 9. & N. 22. 762. *sepp.*
- deferri debet honesto viro, sive, adiutori, sive reo, detegari infami, aut aliter vix notato. X. 761. d. N.
- in quibus causis deferatur. X. 761. 762. d. N.
- deferendum est reo, vel adiutori, cui melius comperta esse possit notitia rei, de qua agitur. X. 762. & 763. N. 22.
- an possit deferri procuratori. *ibid.*
- an ad iudicem. *ibid.*
- an, & quando possit heredi deferri in facto defuncti. X. 763. d. N.

- in pari causa semper deferendum est reo. X. 763. g. & N. at. 764.
- delatum indei remittere non potest. X. 764. 765. 10.
- an remittere possit adversarius. X. 765. N. 23.
- recusari non potest ab eo, cui delatum est; nec potest deferri, dummodo salva pietate iurare possit. VII. 536. 19. 537. *seq.*
- indei potest ex causa revocare. X. 763. 764. N. 21.
- Eandem iurando in causis dubiis, debet iudicare secundum illum qui iuravit, actorem, vel reum. X. 765. 766. 11.
- item contra illum qui iurare recusat. X. 766. 11.
- Quoniam actori vel reo iuranti competat actio, nec exceptio. X. 765. N. 24.
- an videtur sit in caposis condemnandos. X. 766. N. 24.
- sententia post hoc iurandum secuta, potest retrahari appellatioe ea novis instrumentis postea repertis. X. 766. 12. 767. *seq.*
- cor non etiam testibus. Et quoniam differentia ratio. X. 769. 13. 770.
- Quomodo, & intra que tempora liceat retrahere sententiam secutam post iurandum necessarium. X. 770. 15. 771. *seq.*
- Iurandum promissorium quid sit. V. 1210.
- an accedens consensu novam obligationem adducat. X. 625. a. & N. 3. 626.
- Qua pars molitur a iure, qui aliquid iurando promittit, nec praeiit. VII. 400. 7.
- Iurandum purgatorium quid sit. X. 629. 630. N. a.
- in quibus causis, & quando locum habet. X. 630. N. a. & 763. 764.
- potest retrahari. VII. 495. 16.
- Iurandum suppletorium idem est atque iurandum necessarium. X. 771. N. 11.
- quando locum habet. X. 745. N. 4. & 746.
- Vide *Iurandum necessarium*.
- Iurandum voluntarium, seu causiadicale quid sit. VII. 487. 5. & 488. 11. X. 849. 1. 852. & 854. 5.
- rariu habetur ex editis certis conditionibus; X. 637. 638.
- Debet iurare, sive actor, sive reus, conditione delati. VII. 491. 492. X. 638.
- & quidam sit iurare ex conditione delati iurandi. Et quomodo etiam rem desideretur. VII. 491. 3. 493. 494. 9. X. 638.
- Quod alio suscipitur iurandum, nemine deferente, nihil prodest iuranti. Et quare non nocet. X. 637. 638. & N. 4.
- quid si ius municipalis iurandum deferat, cuique illi iubeat. X. 638. N. 4.
- Quomodo qui refert iurandum, deferre etiam intelligatur. VII. 492. 4. X. 639. 640. 5.

Tem. XII.

- Deferre, & referre iurandum quomodo differant. VII. 492. 4.
- Quoniam habetur ius deferendi iurandi. X. 639. *cap.* 4.
- Actor reo, & reus actori iure deferunt iurandum. X. 640. d. *cap.*
- iure deferunt tutores, & curatores; & quare. X. 641. 642. 1.
- item filiosfamilias, & servos in re pecuniari. *ibid.*
- Quoniam procurator iure deferat, & quando. X. 641. 642. 1.
- Quoniam non habetur ius deferendi iurandi. X. 643. 643. *seq.* VII. 513. 3. 514. *seq.*
- Delatum alteri iurandum non prodest, etiam si ab illo susceptum sit, nisi religio sit iuratum, aut nisi fuerit iurandum remissum. X. 645. 646. 1. 647. *seq.*
- quid si morte, aut casu aliquo impeditus iurare non possit. X. 645. 646. a. & N. 1.
- Remittere iurandum quid sit. Et quoniam remissum esse intelligatur. X. 653. 4. 654.
- remissum habetur pro praesentio. X. 654. 5.
- An aliquando iurandum remitti debeat iure possit. X. 654. N. 9.
- remittere non potest, nisi si qui delatus; nec nisi quem qui suscepit, potest remitti. X. 653. 654. & N. 9.
- Iurandum si cui simpliciter delatum est, is vel statim iurare debet, vel intra aliquod tempus, nisi ei remittatur iurandum; & quare. X. 655. 1. 656. *seq.*
- An accepta statim iurandi conditione, & spatio ad deliberandum sumpto de eo quod quis iurare vult, ac de modo iurandi, deferens possit aliquando revocare iurandum. X. 655. 656. N. 1. a.
- An, & quando deferens revocare possit iurandum delatum intra certum aliquod tempus. X. 657. 658. *seq.* & N. 3.
- Iurandum est idem verbis, quibus est delatum iurandum; & quare. X. 662. 5. 663. *seq.*
- Iurandum rite praestitum iudex servat, vel exceptione reducta, vel actione illius rei, de qua iuravit, actori concessa. X. 665. *seq.* & 683. 1. 684. *seq.*
- Vide paulo infra *Actio ex iurando, & iurandi exceptio*.
- Causa iurando decisa retrahari non potest, nisi in tribus casibus. X. 703. 704. *seq.*
- Vide *Iurandum iudiciale*.
- Iurandum retrahari potest, cum casum est de ea re, speciall lege, seu pacto iurandi delati. VII. 496. 18. 19. 497. *seq.* X. 704. 705. *seq.*
- item, cum de re, de qua iuravit reus, actore inferente, contrarium postea iuravit actor, deferret reo. Et quare causa posterioris iurandi potior sit. X. 707. *seq.*
- item, cum quia, deferente herede, iuravit aliquis sibi debere ea testamento quod iuravit: ex quo postea constiterit nihil fuisse testatum. VII. 498. 22. & 561. 2. 562. & 563. X. 708. 3.

As

— con-

Quare iurandum in causa legati, vel fideicommissi retractari possit. X. 708. 3. 4. & 709. *sepp.* & N. 5. & 7.

Iurandum servi, mulieris, papilli quare rurem habeatur; & quatenus, ubi delatum sit. X. 712. 713.

— ratum habetur, quoscunque in actione, & quoscunque de re sit iuratum. X. 714. 6.

Quosdam rurem habeant in causis fides. X. 713. N. 9.

An, & quomodo in matrimonialibus causis. *ibid.*

— an etiam in criminalibus. X. 714. N. 9.

Quare ius iurandum retractari non possit per iuramentum, ubi delatum sit. X. 714. 7. 715. *sepp.*

Iurandum pro veritate, & probatione habetur. X. 794. 9.

—novationis loco recipitur. *ibid.*

— loco est solutiois, & acceptationis. X. 725.

— pœlli conveni vim habet. X. 726. N. 12.

— transactionis speciem habet. X. 709. 710. & 725.

— habetur iuxta iudicii. X. 723. & 725.

— interdum habet maiorem vim, quam res indicata. X. 713. & 725. N. 21.

— perimunt naturalem obligationem. X. 725. N. 21. & 726. N. 12.

— an, & civilem. X. 665. 666. N. 1. 667.

— habet vim iuris comestam, & eius effectus. X. 726. *sepp.*

— intersumptio longi temporis præscriptionem. Et quomodo. X. 726. 10. 727. *sepp.*

— quando exceptio vim habet. X. 726. N. 22.

— an, & quatenus habeat executionem paratam. X. 702. N. 15.

Actio ex iuramento quomodo sit, & qualis. X. 683. 2. 684. *sepp.* VI. 692. 693. 3.

— quatenus dicitur actio in factum. X. 685. 2. & N. 3. VII. 523. 2. 524. *sepp.*

— cur non dicitur actio iurandi. X. 685. 2. 686. VII. 525. 4. 5.

— an sit actio nova, an vetus. X. 686. 3. 687. *sepp.*

— an una sit variis appellationibus notata: no plures. X. 690. 5. 691. *sepp.* VII. 526. 6.

— actio est in personam, etiam cum quis iuravit in actione in rem. X. 685. 1.

— an datur ex voluntario, seu extrajudiciali donatus: an vero & ex iuramento iudiciali. VII. 528. 12. 13. X. 683. N. 4. & 735. 736. 5. & N. 5.

— datur actori qui iuravit, & eius successoribus. X. 692. 6. 691. N. 9.

— datur iurandum, & reo. X. 691. N. 8.

— quando etiam defensor datur adversus iuramentum. X. 692. & 693.

— datur adversus eum, qui detulit iuramentum, & adversus eius successores. X. 692. 6.

Actio ex iuramento perpetua sit, an temporaria. X. 698. *sepp.*

Actio ex iuramento persequitur, de qua iuratum est, & omnes eius accessiones. Et quare. X. 697. 8. 9. 698. *sepp.* VII. 527. 9.

— res, de qua iuratum est, præstat eadem conditione, & iure, quo præstaretur ex directa actione, si de eo actum esset. X. 700. & 701. N. 13.

— quare persequitur simplicem duntaxat in actionibus, que indicendo crescant. X. 699. 10. 700. *sepp.* VII. 527. 10. & 528. 11.

ex iuramento non irrogatur infamia, nisi sequatur damnum. X. 704. 705. 11.

Exceptio iurandi quomodo datur ex adiectione. X. 666. 1. 667. *sepp.*

— quando locum habet. X. 665. 666. s. & N. 2. & 667.

— est iuris finis. X. 668. Not.

— an etiam non opposita iudicis officio suppletur, si de ea ex actis appareat. *ibid.*

— datur debitori qui iuravit, & eundemque qui actione, de qua iuratum est, potest conveniri. X. 668. 2.

— datur heredi debitoris iurantis. X. 669. 670.

— ex persona auctoris prodest emptori, vel alii cuique singulari successori. X. 669. 3. & 670. 4. 671. *sepp.*

— prodest etiam fideiessori, & aliis accessionibus rei principalis; & quatenus. X. 672. 5. & 673.

— quomodo quando iuranti filio prodest etiam patri. X. 673. & 678. 8.

Exceptio iurandi datur filio, si pater iuraverit filium dare non oportere. X. 674. & 676. *sepp.*

Iurandum etiam ad fideiussorem, prodest etiam reo ad exceptionem; & quomodo. X. 674. 6.

— & quare iurandum fideiussoris principali reo prodest ad exceptionem: pactum vero non prodest. X. 675. 676. *sepp.*

Iurandum ab adversario defensori, vel procuratori delatum, exceptionem domino parit. Et quatenus. X. 674. 6. & N. 5. & 677.

Si alter ex duobus promittendis rem eandem pecuniis iuraverit, alteri quoque prodesse debet coram iurandum. X. 673. & 678. 8.

Iurandi exceptio datur adversus omnes, qui de eadem re iurum agunt, de qua recte delatum fuit iuramentum. X. 678. 9. & 679.

— si modo agunt ob eandem causam, licet alia actione experiantur, & aliam rem petere videantur. X. 681. *sepp.*

— datur adversus heredes eius, qui detulit iuramentum. X. 679.

— adversus illos qui in rem successerunt, de qua iuratum est. *ibid.*

— adversus alterum ex duobus stipulandi reis, si delatum est iuramentum ab altero. X. 679. 680. & N. 7.

— adversus cives omnes, si quis ex civibus in populari actione alteri, eum quo agatur, detulit iuramentum. X. 680.

Exceptio iurisiurandi nocet omnibus, qui agant de eadem re, de qua dominus recte detulit iurisiurandum. *ibid.*

Cur si possessor iuraverit suam rem esse, non possit summovere exceptione iurisiurandi extenuum, qui eandem rem proprio nomine vindicat a possessore. *ibid.*

Exceptio iurisiurandi datur adversus dominos, cum delatum est iurandum a procuratore, tutore, curatore, & similibus. X. 68t.

Iustus patris necessarius est filiofamilias in acquirenda, vel repudianda hereditate. II. 408. 13. 14. & 409.

— quando non sit necessarius. II. 408. N. 4.

— Vide *Filiusfamilias*, *Paterfamilias*.

Iustus domini sive generalis, sive specialis necessarius est, ut actione *Quod iussu* teneatur ex contractu servi. VIII. 99. 100. 1. & 101. 2. 4. & 102. *seff.*

— Vide *Actio*, *Quod iussu*, *Dominus*.

Iusta mortuorum quom. VI. 30. Not.

— varia illorum nomina. *ibid.*

— Illis impeditur in les vocari non potest. *ibid.*

Iusti vis, & significatio triplex. II. 21. IX. 4.

4.

Iustitia aeterna fons totius iustitiae, & boni. I. 20.

— ea praescripta, & dictata sunt inter homines.

ibid.

Iustitia Romanis habita est, & culta quasi Dea. I.

21. 22. 6.

— ea quadruples est. I. 21. N. 9.

— eius definitio, & definitionis explicatio. I.

183. 184. 3.

Quid differat inter iustitiam, ius, & iurisprudentiam. I. 184. N. 5.

L

- L**Ac eo sit fructus locatitius. I. 817. 2. & N. 3.
Lacte uil nequit nisi modico ususque pecorum. III. 220. 20.
 Les per locum pistorum ouagandi an sit seruus. III. 246. 11.
Aqueductus constitui non potest ex leco. Et quare. III. 246. 11. 247.
Ludere ius alterius pacificando aut ello facto suo omo potest. Et quare. VIII. 385. 8. 386. 9.
Lesio minoris necessaria est ad restituendum in integrom. V. 1106. 1107. 2.
 — unde cognoscitur. V. 1107. t. a. 3. & 1108. *sepp.*
 — ex quo tempore sit mitimenda. V. 1107. & 1108 N. 1.
 — probanda non est in negoclis natura sua damno-
 sit. V. 1147. N. 26.
 — sed probari debet in alijs rebus cum minore
 grātia, in quibus ea contraxit re lesos oon pre-
 sumitur minor. *ibid.*
 — ad praesumitur in morco, siue gatuio, siue
 fauorismo. V. 1148. N. 26.
Ao lesione coarctis querere tollatur iurizando.
 V. 1216. Not.
An semedim lesione amittit minor, qui teratit se
 uolito pacto factorem contra id, quod contraxit,
ibid.
 ob Lesionem enormissimam quando uenit licet
 emere iurandum. V. 1235. N. 20.
 ee Lesione enormissima datur post quodsiuonem
 etiam restitutio. V. 1142. N. 18.
An ea coyle lesionis possit tesciadi substantiatio.
 VI. 145. N. 6. 147. *sepp.*
Lesus non creditur, qui fore commouit efus est in
 contrahendo. V. 1127. 1128. 5. & N. 3.
Leuus est inceper ecclesiasticis beneficiis. IV. 270.
 N. 3.
 — oon potest dici spoliatu beneficiis. *ibid.*
Lane an sit fructus locatitialis. I. 817. 2. & N.
 3.
Lane legato sine non continetur. II. 863. N. 7.
 ee Lane legata si uellit facta fuerit; oentum de-
 betur. Et quare. X. 819. 18.
Qui tanam perpara singi, ouam speciem oon fa-
 cis. I. 707. 2.
Lane uil ooo potest ususque pecorum. III. 220.
 20.
Lapis in coofinio positus cuius sit; & pro qua par-
 te. I. 891. 2.
Lapides estimandi seruitus quomodo rustica sit, uel
 urbana. III. 287. 3. & N. 2.
Larem constitutit quid sit. IV. 1216. & N. 4.
Lares famulantes uocantur Ehoici homines sin-
 guli in domo sua. III. 972. 7.

- L**argitio frumentaria qua sit. IV. 843. & N.
 10.
 — ooo est causa annouarie. *ibid.*
 — datur io ea compensatio. *ibid.*
 Decreta interponi debent letiae litigae & praetibus.
 X. 352. 3.
Latiae litigae Romae pronouitiam erant senten-
 tiae; & io illa iudicum decreta interponenda. XI.
 443. 9.
Latantium bona uenunt. VI. 142. 1.
 — & quānam latituit. VI. 142. 2. 3.
Latitudo limeris, ectus, uim, qualis sit. III. 371.
 18. & 379. 19.
Latro publicu uiam obfessor impune potest inter-
 fici. IV. 1047. N. 14.
 — Eum & dolo, & per insidias circumuenit licet
 impune. *ibid.*
Qui latronem interfecit, cum absque occisione po-
 terat comprehendi, leuiter damtaxat ponitur et leu
 Canouico. IV. 1038. N. 14.
Latro famulos quānam sit. V. 85. N. 3.
Latronem insignium non recipit appellatio. Et
 quare. VI. 413. 10. & N. 10.
Latrones, & alij rei comprehensi interrogati debent
 de coofessis, & peticipibus telerit. Et quare. VII.
 1157. 13. 14.
Qui promissis alieni se latronem inuestigum, pro-
 missis uidetur illam depuchentum exhibuitum.
 IX. 1341. 1.
Impune feret, qui latroem non inuenit, non
 exhibuit, & ooo iudicaverit inuicem. IX.
 1341. 2.
Latunculatu quānam sit. IV. 1179. 14.
 — gime quomodo dictus. IV. 1179 N. 20.
 — qua nator iustiditio; & aduersus quot.
 IV. 1179. 14.
Latumū qua sit. V. 1064. 13. & N. 8.
Laudemū qua uocentur. II. 1266. 14. & N. 5.
 — an debentur ex uenditione iud padio sedimen-
 di. II. 1266. N. 5.
In reuouatione inuestitura facta ab heredibus, po-
 steriori letas inter illos diuisione, o soluendum
 sit duplex leudemū. *ibid.*
de Laudemio io penouitioe. II. 1266. N. 6.
Legare quid sit; unde dictum. II. 683. 3. 684. IX.
 42. 6. & 489. 1.
Legari dicuntur cum res, tam personae. Legate per-
 sonae quid sit. II. 684. 4. & N. 3. IX. 489.
 5.
Legare, cum referat ad res, dupliciter ofiguratum;
 & quatenus. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 4.
 — huc quo sentit ofiguratur. II. 684. N. 4.
Legandi appellatio generetis, & spetialis. Es quāna
 utraque. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 490. 4.
Ud quisque legatit sui rei, in ius esto, quam
 sententiam habet. II. 683. 2.

Le-

Legare, vel fideicommissum relinquere potest, qui testandi ius habet. II. 720. 721. 3.

Ab illis legare potest testator, quibus aliquid dedit, vel nihil ademit: secus ab illis, quibus nihil dedit. II. 729. 1.

Legari potest omnibus, cum quibus est testamenti factio. II. 721. 1.

— quibus temporibus spectari debet, an cum illis quibus legatur, sit testamenti factio. II. 725. 726. 13.

Discenti testamentum legari potest ex illo testamento, non solum scribenti. Et quisquam didicisse intelligitur. IX. 87. 1. 88. *seq.*

Quare testibus adhibitis in testamento legari possit. IX. 89. 4. 90.

Quibus legari potest, illorum servis etiam legare licet. II. 722. 2.

— quibusdam servis, & quando legatur inutiliter. II. 723. 3. *seq.* 724.

— quoniam, & quomodo legare utiliter liceat servis propriis. II. 725. N. 5. & 6.

Incertis personis legari olim non possit: hodie tamen legari potest. II. 724. 725. 10. XI. 15. 1.

Incertis personis ex certis etiam olim potest legari. XI. 16. 3. & 4.

— si etiam legari possit, cum futurum essent aliquando certum, vivo testatore. XI. 17. 5.

Qui legat ex pluribus ei qui novissimum supervenerit, legare videtur certum personam. XI. 62. 2.

Quoties legator certo generi personarum, debetur legatum illis etiam, qui postea esse desierant ex illo genere. XI. 90. 6.

Legari potest Civitatibus, Vicis, Collegiis. II. 725. 11. 12.

— Vide *Civis, Civitas, Cognati, Collegium*.

Heredi a se ipso legari non potest, & coherede potest. II. 733. 7.

Re duobus legata, quorum alter institutus sit heres, quod huic a se ipso legatum est, pertinet ad legatarium. II. 733. 7.

Fundo legato ex duobus heredibus illi qui heres non existerit, an in espere possit quod est ei legatum & coherede domus sit: an vero & quod est illi legatum a se ipso. II. 733. 8. 734.

A filio herede patri legari potest, etiam pater; & quare. II. 135. 9.

A filio herede legari potest omnibus, qui sunt in eodem patris potestate. II. 735. 9.

An quod patri legatum est a filio, evenit possit inferri. II. 735. 9. & 733. 734. N. 4.

A legatariis & fideicommissariis legari potest. II. 735. 10.

— Et ab illorum heredibus proprio, vel appellativo nomine coheredit. II. 735. 736. 11. & N. 6.

Pater legare potest ab herede quos impuberi sub-
iuncti. II. 730. & 731. 6.

— an legare possit ab herede impuberis legitimo. II. 739. 3.

Legari potest & ab illis, quibus est donatum mor-
tis causa. II. 736. 12.

— item a coniuge, cui donatio facta inter vivos, morte confirmata est. II. 736. 13.

Legari potest ab his omnibus, ad quos defuncti mor-
te aliquid pervenit, quod non fuit illis ademptum. II. 737. 1. 738. *seqq.*

— Vide *Fideicommissum*.

Supra id quod cuique legatum est, nemo potest on-
erari. II. 743. 3.

Cum res, tum facta legari possunt. II. 755. 1. &
756. 2. 3.

Quoniam res legari possunt. II. 757. 6. & 767. 768.
37.

— rerum quae legari possunt, ordo triplex. II.
757. 6.

Legari non possunt res, quae non sunt, nec esse pos-
sunt in rerum natura. II. 757. 7.

Legari non potest ususfructus. *ibid.*

— futura tamen res legari possunt. II. 757. 758. 8.

Res Sacra, religiosa, & sancta, publica, & res Prin-
cipis legari nequeunt. II. 758. 10.

— Eorumque nec debetur estimatio, si legari so-
rint. II. 758. 11.

— An sedis estimatio debeat, si hoc fecit le-
gatum. II. 758. N. 5.

Res nostra, quae in hostium potestate sit, legari po-
test. II. 758. 12.

— quam tamen neque redimere, nec eius estima-
tionem solvere tenetur heres. II. 758. N. 5.

An & quando legari possit res, cuius commercium
sit heredi hereditatum, vel legatario. II. 759. 760.
14.

Legari prohibentur ex J. C. milibus locusta, balnea
porticus, isherne; & quare. II. 760. 16.

— Et quondam milibus locusta legari queant. II.
761. 18. *seqq.*

Legari possunt facta omnia, quae recte iuventur in
testamento. II. 771. 1.

— Excipiuntur illicita, inutilia, & quae estimari
non possunt, & quoniam sunt. II. 772. 2. 1. &
772. *seqq.*

Legari potest liberatio debitoris sive nostri, sive he-
reditis nostri, vel alieni. IV. 973. 8. & N. 4.
& Debitori legari potest liberatio fideiussori. IV. 973
N. 4.

Legari potest marito, qui solvendo non sit, liberatio
dotis. *ibid.*

Discenti testamentum recte legatur ex eo testamen-
to. IX. 87. 1. 88. *seq.*

Quare testamentum scribenti legatur inutiliter. *ibid.*

Liberatio ubi legata sit ex duobus reis, cui consen-
sum voluit testator: eidem praestanda illi est, vel ac-
ceptione, vel pacto. *ibid.*

Locatione legata colonis, quidam legato continen-
tur. IV. 974. N. 4.

Legata & fideicommissa quomodo sint aequa. II.
788. 24. 7. 9. *seq.* IX. 669. 2.

Legata praestare, vel fideicommissa oneri est heredis;
omni fieri ab alio nominaliter relicta. II. 999. 1. &
1000. *seq.* — 22

— an ex solvere cogatur heres, si fiat ei contraria hereditas. IX. 503. 4. & 503. *seq.*

Præstare legatæ omnium heredum est onus. II. 1001. 3.

Et quando ad unum ex heredibus præstatio legatorum spectet. *ibid.*

Qui legavit a pluribus heredibus, potest lobere, ut unus legatæ præcipiat, & præstet legatarius. II. 1001. N. 2.

Sub heredum appellatione designari quando debeant partes hereditarias, ut viriles in præstatione legatorum. II. 1002. 4.

— pro illis, qui debent partes sive hereditarias, sive viriles, & solvendo non sunt, ceteri non onerantur. II. 1002. 4.

Legatæ ad onus heredum pertinet, si hi nec repudiaverint, nec se abstulerint. II. 1002. & 1003. 6.

— si repudiaverit h, a quo legatum relictum, obligatur legatæ heres, ad quem defecta hereditas pervenit iudicio testatoris. II. 1003. 6.

Legatæ ab instituto relicta voluntate testatoris, repetita videntur a substituto. II. 1003. 1004. 7.

— quæ ab instituto relicta in persona ejus non consistere, neque repetita videntur a substituto. II. 1004. 9.

— non videntur repetita, si contraria testatoris voluntas appareat. Et ex quibus rebus hæc colligatur. II. 1004. 10. 1005. 11. *seqq.*

An quæ nonnullas legatæ sunt ab instituto, videri debeant a substituto repetita. II. 1005. 14. & N. 5.

Legatæ ab instituto relicta, repetita videntur a coherede, cui portio deficientis coheredis accrevit. II. 1005. 1006. 15.

Relicta a patre, vel domino legatæ quando peti possint a filio, vel servo, tamquam a substituto. II. 1006. 16.

Legatæ ab instituto relicta, cu deficiente, non debentur a sequentibus qui succedunt ab intestato, nisi & ab illis nominatim relicta fuerint; vel ipsi defuncti voluntatem agnoverint. Et quomodo. II. 1006. 17. 1007. 18. IX. 43. 3.

An si ex prioribus invioliter relicta quondam legatæ solverint heredes, cetera præstare teneantur. IX. 44. 4.

Evidetia ex causa præteritionis, vel exheredationis hereditate, debentur a legitimis heredibus legatæ, & fideicommissa a scripto herede relicta. II. 1008. 20.

Hereditate indiguo ablata, legatæ quæ fuerant ab indigno relicta, debentur a Fisco. II. 1008. 19.

Legatæ in diem, vel sub conditione relicta, oculos peti ante diem, vel priusquam extiterit condicio; neque agnoscit, vel repudiari possunt. II. 1010. 4. & 1011. 1012. 9.

Legatæ dari solent ab meritis. XI. 70. 8.

Testator præsumitur legatæ reliquisse patriæ potius, quam civibus singulis; nobis, quam ignotis, consuetudinis potius, quam extraneis. XI. 9. 16. *seqq.*

Legatæ ad certum tempus relicta quomodo debent definiri. II. 835. 836. 30. IX. 543. *seqq.*

Quoniam legatæ non ea communi, sed ex prudentium iudicio demantur, & ex æqui, bonique regulæ estimationem recipiunt; & quatenus. II. 942. 15. 943. *seqq.*

Legatæ res si causa periret: non periret heredi, sed legatario. VIII. 47. 22.

Ram generaliter legatam heres facere debet accipiens legatarii: rem vero certam, seu speciem legatam dare debet talem, qualis est. Differentiæ ratio. II. 877. 878. 27.

Quare si certam rem alienam sciens legaverit testator: heres vel eam redimere, & præstare debet, si potest; vel estimationem eius dare legatario. II. 878. 879. 28.

— an idem inris, ubi testator legavit rem suam, cuius visus fractus sit alienus. *ibid.*

Communi re legata, an tota; an pars eius demantur debet legatario. II. 879. N. 14.

Si sciens testator rem legaverit pignori obligatum: ea est ab herede laudenda; secus si ignoraverit. II. 879. 880. 29.

— nisi tamen, vel æque fuisset legatarius, ubi servisset. Et quæ sit ratio ea re coniectura voluntatis. II. 880. 30.

— vel, nisi ex solo ære alieno a legatario, quoad efficiat estimationem rei legatæ, superfluum sit aliquid, quod, ut pignus inaur, solvendum sit ab herede. II. 880. 31.

Via, & fundo legata, tunc solum via intercedit, quoties plus Falcidis desiderat, quam est via prelium; vel desiderat tantundem. III. 978. 3. 4. & 979.

Re pluribus legata consuetudinem, quando solidum, vel partes singulis dari videntur. II. 885. 4. 886. 5. XI. at. 3. 5. & 22. 8.

Quandocumque res una legata duobus separatim data videtur a testatore, vel nisi demantur, pars prioriori, vel utrique in solidum. II. 886. 6. *seqq.*

Si res eadem duobus legata sit consuetudinem, vel disinctionem: scinditur inter eos legatum, si ambo ad eam pervenerint. II. 886. 887. 9.

Si aliquibus res legata sit consuetudinem, aliis vero disinctionem: consuetudinem omnes personæ vice fontuntur. II. 887. 9.

— Vide *Cassius, Disinctioni.*

An legatæ prædictis instrumenta, quæ prædictorum acquisitionem continent, legatario præstari debeant ab herede. IX. 647. 1. 648. *seq.*

— Et cur heres legatario cavere debeat si authenticæ prædictorum instrumenta proferantur, obligatus fuerit. IX. 650. 2. & 651. *seq.*

Legatario minimum debetur in re ambigua. XI. 104. 8.

Quomodo consequi possit legatarius, ut prædicta obligata, legatæ nomine relicta liberentur ab heredibus, si de his liberandis oblitus aperte fuerit testator. II. 881. 32. 882. *seqq.*

An si unus ex legatariis defecerit: solidum legatum pertineat ad collegatarios. II. 887. 10. 888. *seq.* XI. 22. 4. 25. 14.

— & an

— Et an partem faciat comitentes legatarios, qui non coheredit. XI. 22. 9. 25. 34.

Cum in legatis rebus electio est legatarum, cum ab eo facto electio mutari non possit. XI. 1444. q. 1. & 1445.

— legatarum omnibus deficientibus ad quemnam perveniat legatum. II. 889. 890. 11.

— Vide *Acrescendi ius*.

Legati, & fideicommissi perfectio datur illa, quibus aperte datum voluit testator; vel illa, quodsum interit fuisse datum fideicommissum. II. 989. 990. 2.

Legati, & fideicommissi ideo alienari videntur, ut in familia manerent, quibus et familia datur perfectio, si contra factum fuerit. II. 990. 2. 3. 991. *sepp.*

— Et quando videtur alienatum fuisse fideicommissum extra familiam. II. 992.

— Vide *Alienatio, Familia, Fideicommissum*.
Cum testator simpliciter legat illi aut illi; vel cui aut quibus heres vult: datur utrique petitio legati, si heres nunci dederit, cum potuit. II. 994. 7. & 995. 8.

Quantum culpa ab herede praestanda in legatis, & fideicommissis. II. 706. 38. 707. *sepp.*

Genera legatorum quatuor pro vario legendi generis. II. 703. 2. 3.

— per Vindicacionem. II. 704. 4.

— per Dationem. II. 704. 5.

— Sine modo. II. 704. 6.

— per Praeceptionem. II. 705. 7.

Quibus modis superiores legatorum genera differunt. II. 703. & 704. N. 1.

Paritudo legatum quod sit, & quomodo sit a quatuor aliis legatorum generibus diversum. II. 767. N. 13. 768.

Legatum quid sit. II. 688. 6. IX. 490. 5. & 492. 9.

— definitio multiplex. II. 687. *sepp.*

— definitio I. C. Modestiani defenditur. II. 685. 686. *sepp.*

Legatum quomodo differat ab hereditate, a fideicommissio, testamentum, donatione inter vivos, & donatione causa mortis. II. 685. 6. 686. 7. 8. IX. 490. 7. & 491. 8.

— ab herede praestari debet. Et quibus modis fiat an non praestetur. II. 687. 10. 688. IX. 492. 9. & 493. *sepp.*

— an praestetur a vivo testatore. II. 688. 11. & N. 8.

Legatum acquiratur, cum & a iure delatum, & recte susceptum est. II. 700. 18. 19.

An aliquid legatum sit, cognoscitur ex verbis ad legatum idoneis, & ex demonstratione, quam omnino vice fungatur. II. 701. 702. *sepp.*

Ad legatum constituendum neque sufficit voluntas sine scripto, dictore, aut cum eam indicant; neque sufficit dictum, vel scriptum quodlibet sine voluntate. II. 722. 2. 713. IX. 601. 1. 2.

Nellum est legatum, vel fideicommissum, si non appareat, cui consensum voluerit testator. XI. 13. 1. 14. *sepp.*

— ei nominatim legatarius intelligitur cui illud dare voluisse apparet, vel demonstratione; vel coniectura voluntatis. XI. 14. 4. 15. *sepp.*

Si testator det, vel adiut legatum alteri ex duobus, neque appareat, de quo fenserit: tunc neque legatum datur, neque adimpleo valet. XI. 51. *sepp.* II. 789. 6. & 877. 26.

Cum testator omni rem legavit ex duobus, nec apparet de qua fenserit, quare cogendus sit heres eam dare, quam ipse voluerit. XI. 52. 53. 5.

Inutile est legatum, persona legatarum non adscripta. XI. 105. 1. 2.

An, & quatenus valeat hoc modo legasse: *cui aut det heres meus dixero, ei heres meus decem dato*. XI. 105. 3.

Si is qui habet Flaccum sullivanem, & Philonem pittorem, Flaccum pittorem legaverit: utramque debeatur. XI. 107. *sepp.*

Legato officit error testatoris vel in corpore legatum, aut legatarum; vel in huius consanguinitate, vel in omnino appellativo legatum rei. II. 713. 4. *sepp.* 714. *sepp.*

Quare legato officit error testatoris in nomine appellativo legatum rei, & non in nomine proprio. II. 714. 13. 14. 715. 15.

An, & quando noceat legato testatoris error electi rei legatum dominium. II. 715. 716. 16.

Novissima scriptura valet in legatis. II. 716. 17.

— nisi tamen, vel in priori scriptura nominatim caverit testator, ne posterior scriptura valeret. II. 716. 18.

— vel, nisi in posteriore nominatim dixerit se posteriori priora derogacionis. II. 716. 19.

In Legato libertatis directum relictum spectanda est ultimissima scriptura, & qua sit fiet commodior. II. 717. 20.

In Legato libertatis per fideicommissum relictum spectari debet novissima scriptura. Et quare ratio differant. II. 718. 22. 23.

Legatum mancipiorum, collegii, aut personis universitatem efficiens relictum, Manicpio, Collegio, vel Universitati relictum intelligitur. XI. 10. 23.

Legatum relictum inespaci tempore mortis, vel testamenti, vel etiam inespaci in utroque ratum est, vel si relictum sit in id tempus, quo capere poterit. II. 726. 14. 727. 15.

— vel, si relictum sit sub conditione, qua post mortem testatoris tunc extiterit sit, cum capax esse poterit. II. 727. 16.

— vel, si ei qui solidum capere non poterat, plus relictum sit, quam capere ei licet: & rogatus sit totum restituere. II. 728. 17.

Legatum est inutile, si ei relictum sit, qui nihil omnino capere poterit. II. 723. 18.

Legatum rei nostra est inutile. II. 764. 25. IX. 513. 1. *sepp.*

— Et quondam legatum rei nostrum utile sit. II. 762. 22. 23. IX. 513. 514. 3.

Utiliter mihi legatur a creditore, vel ab alio res mea pignori obligata. Et quomodo. II. 762. 24.

— mi, & res mea, cuius usufructus sit alienus. II. 762. 25. 763.

Inutile est legatum rei nostrum, quae praedii servitutum alteri debeat. II. 763. 26.

Legatum rei nobis debita nullum est, si nihil amplius sit in legato, quam in debito. II. 763. 27.

Utile legatum rei nobis debita, si plus sit in legato, quam in debito. Et quibus modis efficiatur ut plus sit in legato. II. 763. 27. *sepp.*

Legatum rei debita utile est, vel cum nova adlio ea testamentum plenius est veteri, vel ob debiti reparationem. Et quale sit uterque. II. 763. 29. 30. 764. *sepp.*

An, & quando utile sit alienum rei legatum. II. 769. 38. *sepp.* 770. *sepp.* IX. 503. 1. 504. *sepp.*

— cuius sit probare, an testator sciverit suam esse rem a se legatam. 769. N. 15.

— quando utile constitatur alienum rei legatum, etiam si testator ignoraverit alienum esse rem legatam. II. 769. 39. *sepp.* & 770. N. 26. IX. 506. *sepp.*

Legatum ab initio inutile transiit temporis non convalescit. II. 776. 2. 777. *sepp.*

— an utile sit conditionale legatum, etiam si ex tempore evidenti conditionis, & non ex tempore facti testamenti. II. 781. 8. 782. *sepp.*

— *Vide Cautela regula.*

Legatum relinquatur vel testamento, vel iustis codicillis. II. 787. 2.

— ea imperfecto testamento, & imperfectis codicillis nec legata, nec fideicommissa debentur. *ibid.*

— *Vide Codicilli.*

— ea inofficioso aut irrito testamento legata hodie non debentur, nisi testis sit ex praeiudicis causa. II. 787. 788. 3.

Legatum an ex epistola debeat; & quomodo. II. 788. 4.

— quando debeat ex iureiurando heredi delato. II. 788. 5.

Legatum vitatur ex incontinentia, vel legato rei, vel personae legatarii. II. 788. 789. 6.

Legato recte adiectionis demonstratio, causa, dies, conditio, modus. Et quoniam sint singula. II. 789. 7. 8. 790.

— Adiectiones autem legato, vel eius lavandi, vel temperandi, vel minuendi causa. Et quomodo. II. 810. 11. 811. *sepp.*

Legatum non vitatur falsa demonstratione, aut causa. II. 791. *sepp.*

— Quid sit demonstratio, vel causa legati. II. 789. 8. 9. 790.

— laedum tamen etiam falsa demonstratione vitatur, & quibus in causis. II. 793. 20. *sepp.* 794. *sepp.*

Quare legatum non valet, si eorum legaverit, quae habet in arca, & nihil in ea sit. II. 793. 794. 21.

— item, si legaverit decem, quae debentur mihi decem a Sempronio, vel Tullio; & nihil debeatur. II. 794. 795. 23.

Quando ex demonstratione vera legatum videtur, tanquam inutile. II. 796. 797. 27.

— *Vide Demonstratio.*

Quondam videtur legatum ex falsa causa. II. 797. 28. *sepp.* & 798.

— *Vide Causa legati.*

Legatum deberi potest ex die, vel sub conditione. Et quid si ad certam diem, vel conditionem legatum relinquatur. II. 792. 793. 27.

Legatum sub modo relinqui potest. Et quoniam sit legatum modis. II. 790. 12. 793. 18. 797. N. 9.

— *Vide Modus.*

Quoniam conditiones videntur legatum; & quoniam pro non adiectis habeantur. II. 798. 32. 33.

Legatum in voluntatem legatarii aperta conditione collatum valet, & efficitur conditionale. II. 799. *sepp.*

Legatum confecti non possit in alienam voluntatem, quam habeat testamentum. II. 801. *sepp.*

Legatum in voluntatem extranei confecti non potest. Et quoniam habeatur extraneum. II. 801.

— confecti non potest in voluntatem extranei verbis expressis; sed in tacitam. Et quomodo uterque; & quare. II. 802. 3. 4. 803. & 809. 9.

— secundo modo confecti potest in voluntatem heredis. II. 809. 9. 10. XI. 27. 1. 4.

Si quis ita legaverit; *illud aut illi lego, nisi heres volet*, an confecti legatum in voluntatem heredis. XI. 27. 1. *sepp.*

— quando heres electionem habet in legato. Et quid iuris si non elegerit. XI. 28. 7. 8.

— *Vide Electio.*

Legatum confecti potest, etiam expressis conditione in arbitrium alterius. II. 804. 5. 805. *sepp.*

Legatum tunc improbat; & quorsum. Et quoniam sit. XI. 812. 813. 2.

— improbat & cupatoriam. II. 813. 3.

— perinde causa relicta olim valere non potuit. Hodie valet, nisi vel legatus sit inordinatum, vel sit contra bonos mores. II. 813. 4. 814. *sepp.* IX. 505. 1.

— perinde causa relicta quoniam sit. II. 814. 5. 6. 815. *sepp.* IX. 506. 2.

— perinde causa relicta inutile est, si ab herede, siue a legatario relicta sit. II. 817. 9.

Inutile est legatum alteri relictum ex lege, or illi det, cui testator legare non poterat. II. 817. 10.

Legatum infirmatur, cum testamentum vel ab initio est inutile, vel postea quovis casu rescinditur. II. 823. 4. 6. & 824.

— nisi tamen testamentum factum sit inutile, vel irritum ex causa praeiudicis, aut subreptionis. II. 824. 6.

Legatum infirmatur, cum infirmatur codicillis. II. 824. 7.

— in-

- infirmator, eum revocatur a testatore. II. 825. 5. 824. 8. 825. *segg.*
- admittit nuda voluntate verbis, ut factis testat. II. 824. 8. 825. *segg.* IX. 501. 502. 2.
- quomodo voluntas hie declaratur verbis. II. 826. 827. 11.
- quomodo factis; & quibus. II. 827. 21. *segg.* 828. *segg.*
- Vide *Ademptio legati.*
- Quare nuda voluntate possit admitti legatum, & non hereditas. II. 825. 826. 10.
- An legatum censetur ademptum, relicto fideicommissio a legatario. II. 825. 826. N. 1.
- an ademptum censetur, legata se pignori obligata. IX. 502. 3.
- extinguatur, si testator vivas legatario donaverit rem legatum. IX. 509. 1.
- An extinguatur legatum dotis, si pater vivas filiam dotem dedit, quam testamentum illi reliquerat. IX. 509. 510. 1.
- Legatum annuum ad certum diem, vel conditionem relatum finitur, cum dies advenit, aut evenit conditio. II. 835. 836. 29.
- Legatum in annis singulis multiplex legatum est, nisi contra voluerit testator; & morte legatarii finitur. XI. 637. 638. 1. & 640. 4. III. 180. 12.
- & quidem primi anni legatum parum est, sequentium vero conditionale. XI. 637. & 638. 1. III. 110. 12.
- Legatum annuum Titio, hereditas eius relatum, perpetuum est; & ad heredem heredes pertinet in infinitum. IX. 529. 5.
- Vide *Annus.*
- Legatum sub modo relatum revocatur, ob legatarii modo non puerit. II. 836. 30.
- Legatum sub modo factum, an parum sit, an conditionale. II. 836. 31. 837. *segg.*
- debetur, & peti potest, an eoque modum impleverit legatarius. II. 837.
- susceptum a legatario revocatur si is modum non impleverit, tanquam defectus conditio. II. 837. 838.
- sub modo relatum non potest consequi legatarius, nisi caverit se facturum id, quod facere iussus est a testatore. II. 838. 839. 32.
- quare sit hac legatarii cautio necessaria. II. 839. 32.
- & an hac faciat legatum conditionale. II. 839. 840. 32.
- Legatum auferretur indigno. Et ex quibus factis, tanquam ex his legatarius indignum se probet indicio testatoris. II. 840. 34. *segg.* 841.
- quibus ex causis indigno abstatum Fisco vindicetur interdictum; interdictum reliquatur heredi. II. 841. 842. 39.
- Quare finit, qui, vel se abstinent, vel repeditit, petere possit a coherede legatum sibi eo testamento relatum. II. 842. 40.
- Legatum acquiritur volenti, sive agnoscendi. II. 843. 844. 1.

- an & ignorantia acquiritur; & quatenus. II. 844. 2.
- acquiritur ignorantia, & quoad personalem actionem, & quoad ipsum dominium. II. 843. N. 1.
- agnitionem ex quo tempore fiat legatarii. II. 844. 3. & N. 1. 845.
- Quandocumque legatum agnosci possit; & quatenus. II. 845. 5. *segg.* 846. *segg.*
- acquiri potest; quando delatum a hore non est repudiatum. II. 845. 6.
- quando delatum intelligatur. II. 845. 846. 7.
- non deferretur, nisi post mortem testatoris. II. 846. 8.
- nec ante actionem hereditatis. II. 846. 9.
- nec ante diem, vel conditionem. II. 846. 10.
- semel repudiatum non potest amplius acquiri. II. 847. 11.
- Legatum, vel agnoscendum est totum, vel a toto abstinendum est, si eum sit. II. 847. 848. 12.
- si plura sint: uno repudiato, amplexi aliorum licet. II. 848. 849. 13.
- Si duo sint legata quorum unum sit cum onere, alterum sine onere: an primum repudiare, & alterum admittere liceat. *Ibid.*
- Quando unum legatum esse videatur, & quando plura. II. 849. 13.
- Legatum, licet unum sit, potest acquiri pro parte, & pro parte repudiari ab heredibus legatarii. Et quare. II. 849. 850. 14.
- Legati acquisitio continet dominium legatum rei, & duplicem actionem in rebus certis legatis. II. 850. 16.
- dominium certa rei legatum recte transit in legatarium. II. 850. 851. 17.
- Legatum rem certam non potest alius prater legatarium, etiam si heres sit, alienare, nec pignori obligare, nec mancipiare. II. 851. 18. IX. 687. 688.
- quid loria si rem legatam heres alienaverit, an eoque legatum agnoscat vel repudiet legatarius. XI. 84. 6.
- Legatum sub conditione rem potest heres alienare pendente conditione. Et quare extante conditione eam sibi vindicet legatarius. II. 851. 18. IX. 689. 690.
- Legatus res si vendidit fuerit, utque emptori vindicet: quando & adversus quem emptor regressum habet. IX. 691. 1.
- Legatum sub conditione relatum, extante postea conditione, pro eo est, quasi pure legatum fuisset quoad res legatarii. II. 851. 18.
- Legatum nequam est damnosum. Et quantum oneris habere queat. II. 851. 19. 852.
- est favore dignum. XI. 58. 21.
- Legatum potest repudiare, qui potest acquirere. II. 852. 20.
- ante diem, aut conditionem repudiatum, potest agnosci post diem, aut conditionem. II. 852. 20. & N. 5.

- non possit pro parte repudiari, nec pro parte acquiri. II. 873. 20.
- quantum sit repudiatio effectus. II. 873. 21.
- repudium intelligitur retro facta heredi, vel legatarii, a quo fuit relictum. II. 873. 22. 23. & 874.
- nisi tamen defecerit substituto, aut consuetudo. II. 873. 22.
- Legati repudiatio quantum legatario prodest, vel nocet. II. 874. 24. 875. *seq.*
- Unde cognoscatur quantum in legato sit, quod praestari debeat. II. 877. *seqq.*
- Incertitudo legati quantum, & unde sit. II. 878. 3. & 867. 14.
- rei legato designatur universa, aut singula. Et quomodo universa. II. 878.
- Legatum partitionis, seu partis hereditatis, quid sit, & quibus obnoxium sit obnoxium. II. 878. 6. 7. 879. *seq.* & 767. N. 13.
- an propriam habet, & diversam a reliquis legatis naturam. II. 766. 768. N. 23.
- Quare istum cui praestio hereditatis legatum est, non sequatur omnis res alieni. II. 879. 860. 7.
- Legatum partis bonorum quid sit. Et an sit illi oneri obnoxium. II. 860. 8. 861. 21. & 862.
- quomodo praestari debeat. II. 860. 861. 9.
- sine fructibus restituitur, nisi heredi mora intercesserit. II. 861. 10.
- Quomodo verbi designentur res quae sunt in legato, sive corporales, sive incorporales. Ex his ita genera legari solent, & quae. II. 862. 863. 12.
- Corporales res singulae, sive praesentes, sive futurae, una vel plures quomodo verbis certis demonstrantur, atque ita legentur. II. 863. 864. 13.
- Legatum genti, an, & quando stile sit, vel fecus. II. 866. 15. 867. *seq.*
- quantum ex eo generis species, seu res legato constituitur. II. 868. 17. 869. *seqq.*
- Vide *Electio*.
- Quantum sit in legato quare sit cognoscendum necessarium, etiam si constet in legato quid sit. II. 873. *seqq.*
- Quomodo legatum fiat plenum, quam relictum ab initio. II. 884. 885. 2.
- Minus legatum, vel ex numero eorum quibus res eadem legata est, vel ex quantitate legatorum. Et quibus modis utraque. II. 885. 3. 4. 886. *seqq.* & 897. 1.
- Quantum sit in legato, quomodo ex contributione legatorum, quae eodem testamento praestanda sunt, atque ex eorumdem estimatione cognoscantur. II. 934. 2.
- In Contributionem legatorum quae veniant. II. 934. 3. 935. *seqq.*
- Vide *Fabula*.
- An, & quomodo aestimetur quantum sit unum quodque legatum. II. 941. 14. 942. 15.
- Quando legatum transmittitur ad heredes. II. 996. 9. 10.

- Legatum Principi relictum transmittitur in successorem, etiam si Princeps decesserit, antequam legatum dñm cessaret, aut existeret conditio. II. 997. 41.
- Et cur aliud iuris in legato Augusti relictum. II. 998. 12.
- Legatum Principi quae tali relictum, imperio seu regno, cui Princeps praesens, relictum intelligitur. II. 997. 11.
- Legatum alieni relictum seu titulo dignitatis, aut certa administrationis, loco ipsi, & dignitati relictum videtur. II. 997. 998. 31.
- Legatum, aut potum est, aut in diem, vel sub condicione. II. 1109. 1.
- quomodo sit potum. II. 1109. 2.
- debetur statim, dum tamen adus sit hereditas. II. 1109. 3.
- Legatum in diem non potest exigi ante diem ab invito herede, licet possit ab eo volumine solvi. II. 1018. 6. & 1019. 10.
- ad heredem transmittitur, mortuo testatore, etiam si decesserit legatarius ante diem. II. 1012. 7.
- conditionale potest non transmittatur, si pendente condicione decesserit legatarius. II. 1018. 8. XI. 1003. & 1004. 5.
- Legatum in diem quomodo vocetur. II. 1012. 19.
- Legato dies inest, vel aperte, vel tacite; & quomodo. II. 1012. 13. 14. 15.
- Tacite legatum diem in se continet, vel ex more relictum, vel ex tacita voluntate testatoris. Et quomodo. II. 1012. 16. 1013. 17.
- Vide *Dies*.
- Legatum sub condicione relictum peti potest, vel cum existeret conditio; vel quando a iure habebatur per impleri. II. 1013. 18.
- Quomodo conditio legato inest extrinsecus, vel adiecta a testatore. II. 1017. 1. 1018. *seqq.*
- inest extrinsecus legato, aut potestate iuris, aut natura vel legum. Et quomodo. II. 1017. 1018. 2.
- adiecta intelligitur a testatore conditio, sive in verbis adscripsit, vel sine verbis iussit voluerit. II. 1018.
- Conditio adscribitur legato, aut expressa conditionis formula, aut eo adiecto quod pro condicione habeatur, uti dies incertus, & demonstratio ex futuro sumpta. II. 1018. 4. 1019. *seqq.* & 1024. *seqq.*
- quis dies certus, quis incertus; & quot modis incertus. II. 1019. 5. 6.
- quibus verbis legatum conferatur in incertum diem. II. 1022. 1023. 10.
- incertus dies adiectus conditionem in testamento facit. II. 1019. 7. 1020. *seq.*
- nisi tamen appareat, vel dispositionis casus deciderit fuisse a testatore adiectum, vel ideo ut legatum sine ulla ditione praestetur. Et quomodo. II. 1022. 1023. 9.

Legatum ita relictum. *Stichum qui meus eris, cum morier, de, lego.* Vel ita; *vestrum meum, vina mea de, lego.* Quomodo sit conditionalis. II. 1024. 1025. 11.

Legatum verbis purum conditionem accipit si voluntate testatoris tribus modis; & quinque sunt, II. 1027. 13. *sepp.* & 1028. *sepp.*

Legatum sub conditione relictum, si transferatur in aliam, videtur sub eadem conditione translatum; nisi tamen conditio coheret personae. II. 1027. 1028. 15.

Quoties conditiones quae tacite insunt, puta, *Si heres uberior*, *Si fructus nascentur*, & similes, licet expressae, non faciunt legatum conditionale. II. 1035. 2. 3. & 1036.

— quondam si expressae fuerint, legatum conditionale faciunt. II. 1037. 4. 1038. *sepp.*

Legatum sub tacita conditione relictum, decedente legato, antequam existeret conditio, transmittitur ad eius heredes. II. 1035. 2.

— quid si tacita conditio exprimitur. II. 1037. & 1038. 4.

Conditiones si iure improbiae legatis, & fideicommissis adiectae pro non adiectis habentur. Et quoniam sunt. II. 1040. *sepp.*

Quaecunque conditiones tacite insunt legatis, vel adiectae sunt a testatore, nec a iure improbiae, impleri debent, ut licet, & ut testator voluit. II. 1052. 25. & 1053. *sepp.*

— Vide *Conditio*, *Conditiones*.

Legatum relictum sub conditione, si legatarius decem dederit auri, vel pluribus; peti non potest, nisi tota decem data fuerint. II. 1067. 9.

Cum vel donbus quocumque legatum est, si decem dederint; vel aut legatum aut, ita ut solidum capere ab illo non possit: quod minus ipse, aut illi duo capiant ex eo legato, eo minus ea adscripta conditione dare coguntur. II. 1067. 10. 11. 1068.

— accipitur legatum quod minuitur lege Falcidia. Et quare in solidum conditioni pareat in illo necesse sit. II. 1068. 1069. 12.

Legatum relictum illi, qui primas quid fecerit, duobus idem simul facientibus, usui debetur; & quare. XI. 38. 15. 16.

Legatum valet, etiam omissa conditione, vel die, vel alio temperamento, quod addere se velle testator dixerit, & quare. XI. 1463. 9.

Legatum eo loci praestandum est, ubi testator de eo nominatione cavet, aut verisimiliter voluit. II. 1091. 2.

— si nihil de eo significaverit: res certa legata, sive speciei, sive quantitas designata certo loco, ibi praestanda est, ubi relicta, II. 1091. 1092. 2.

— si sit alio translata dolo malo ab herede: vel ibi praestanda est, ubi iure petatur; vel ubi est, si absque heredis dolo sit alibi. II. 1091. 2.

— sine incerta res, sive quantitas legata sit: ibi praestanda est, ubi iure petatur. *Id.*

Legatum, ubi agitur de personam, vel ibi potest peti, ubi heres domicilium habet, vel ubi est maior pars hereditatis. II. 1092. 3.

— si per actionem in rem agatur: legatum ibi peti debet, ubi est. II. 1092. 4.

Legatum testamento non relictum, & lustrandi conventionione solutum; sicut, & quod datum est super doliandem, potest repeti indebiti conditione. VII. 561. 562. 1. & 563. 7.

— & quando actio de dolo repensatur. VII. 563. 8. 9.

— quomodo legatum non esse testamento relictum probetur. VII. 562. 5. 563. & 1024. 14.

Res eadem simpliciter legata in eodem testamento amplius quoniam semel non debetur, nec peti potest. XI. 535. 536. 1. & 653. 7.

— quid inter legata, & stipulationes eiusdem rei pluraquoniam semel faciat interest. XI. 653. 8. & 537. *sepp.*

An testator, qui simpliciter eandem summam legat, legatum multiplicare voluisse censetur. XI. 654. 12.

Legatorum & fideicommissorum estus debentur & fructus post mortem, & post item contestatam. X. 1391. 46. *sepp.*

Legatum uxori relictum a marito non debetur, cum simul periret. XI. 42. 3.

Legatus proconsulis quinam. IV. 1160. 30. & N. 60. & 1161.

— an differat ab eo, cui mandata est iurisdiclio. IV. 1160. d. N. & 1161. *sepp.*

— imperandi ius habet a proconsule. IV. 1161. N. 60.

— mandatum habet ab illo iurisdictionem. IV. 1161. 30 d. N.

— quae habet sibi propria post iurisdictionem a proconsule mandatum. *Id.*

— habet ius dandi rumores. I. 442. 7. IV. 1161. N. 60.

— habet suspensae cognitionem. IV. 1161. N. 60.

— potest adoptare, & manumittere. IV. 1138. 18. 1139. N. 34.

— an habet tribonas. IV. 1162. N. 60.

Legati civilium, aut municipiorum quae habuerint iura ac privilegia. IV. 1219. 4. & 1220. *sepp.*

— possunt condere testamentum, licet sint apud hostes. XI. 1677. 2.

Legis agere quid sit. I. 316. 15. IV. 1126. N. 16. VII. 789.

Contra legem facere, ut lo siandem legis quid sit. I. 108. 5. 109. & 140. 3. & 141. VIII. 409. 3. 4.

Quando plures in lege rationes sunt, cessantibus aliis, una sufficit, ut legi sit locus. III. 643. N. 8.

Leges feruntur lo universos. I. 27. 18. 7.

— pertinent ad futura, non ad praeterita. I. 25. 26. 5. VII. 1311. 10.

- non tempore tolluntur, sed voluntate legislatoris aspressi, vel iuncti. I. 84. 12. 13.
- contraria consuetudine abrogantur, non autem defectudine, vel non usu. I. 84. 14.
- posteriores derogant prioribus, si val id nominatum caveant, vel sint contrariae. I. 84. 15. 85. 16.
- posteriores trahuntur ad priores, quas & interpretantur, & temperant, si non sint aperte contrariae. I. 85. 16. 17. 86. & 101. 17. 103. *seq.*
- priores trahi ad posteriores, & vicissim, quam habent sententiam. I. 103. *seqq.* V. 490. VIII. 384. 5. & 338. 7. IX. 119.
- Leges a Iulianiano ad has vetus abrogationem compo-
nitur, quomodo sunt. I. 85. 17. & N. 10. & 86.
- Leges Iulianiani an fuerint Graeca lingua editae. IV. 106. N. 5.
- Leges de his quae raro accidunt scribuntur, si eodem semper modo accidunt: non si aliter, atque aliter. I. 130. 17. 131. *seq.*
- Leges iura civitatis alterius imperio subiectis obligant illos deontat, qui sunt eiusdem civitatis. I. 39. 9. & 39. 16.
- Leges scilicet non est eorum verba tenere, sed vim & potestatem. I. 88. 3. 89.
- Contra leges committitur faciendum, vel omittendum. I. 141. 141. 6.
- Qua contra leges sunt, pro infectis habentur. I. 143. 7.
- an hoc sit perpetuum. II. 102. 16.
- Leges quando vel ipso iure non valent, vel per exceptionem infirmantur. I. 142. 8.
- Qua contra leges sunt, laesum non condempnator. I. 143. 9.
- Leges apud Romanos non a praenominibus, vel cognominibus, sed a nomine eius promulgatum appellatur. VI. 293. Not.
- Leges iudicium suum quomodo, & illis saepe contrariae. IV. 1380. 3.
- Eorum historica recensio. IV. 1380. N. 22.
- Fugitivae leges, quae postea sunt alieno loco, quam multum sunt. I. 9. N. 6.
- Leges 12. tab. an sint, quae Tullius Cicero proponit in lib. 3. de Legibus. IV. 1335. 1336. & N. 2.
- Legem auxilium frustra invocant, qui peccant adversus leges. XI. 134. 13.
- In Legum interpretatione non omittit divisio est imponenda. II. 209. N. 8.
- Difficili non debet a regulis priorum legum, nisi a posterioribus sit aliquid specialiter eorum contrarium prioribus. III. 1297. 5. & 1298. VI. 1066. VII. 531. 4.
- In Legibus non omnes casus, & articuli singularem comprehendere possunt. I. 114. 8.
- Legis virtus est imperare, vetare, permittere. I. 24. 3. & 25.
- an, & primario asserere. I. 24. N. 3.
- libet las, & dum venit, & dum permutat. I. 25. 4.

- Verba legis, & sententia quid sint. I. 87. a. IX. 879. 3.
- Ubi verba discrepant a sententia, non ea ius faciunt, sed sola legis sententia. II. 87. 88.
- Ubi legis sententia est dubia, dandum est verbis legis. I. 119. 2.
- Legis sententia discrepat a verbis, vel quia angustior, vel quia latior est verba. I. 89. 4.
- si angustior sit verba: restrictiva interpretatio est addibenda. I. 90. 5.
- esse angustiores verbis unde cognosci possit. I. 90. 6.
- Si legis sententia sit verbis latior: extensiva interpretatio est adhibenda. I. 105. 1.
- Sententiam legis esse latiore verbis unde cognoscatur. I. 106. 2.
- Vide Interpretatio, Aequitas.
- Legis causa & ratione cessante, ipsa cessat, eliquae ponit. I. 91. 92. 9.
- Legis specialis non derogat posteriori legi generali. I. 85. 16. 104. 16.
- priori generali derogat posteriori specialis. I. 103. 16.
- Legis actiones quae sint. IV. 1125. N. 16. VI. 621. 13.
- cum legitimis actibus non sunt confundenda. IV. 1126. 9. & N. 16.
- neque mandari possunt, neque manifesta iurisdictione, transferri. IV. 1136. 17. 1138. 18. & N. 32.
- quomodo sint a prudentibus iuris profectum. VI. 620. 13. 621.
- Legitima portio iudicia est ad exemplum quatuor Falciae, & ipsa interdum vocatur a Iuliano Falcidia. V. 456. N.
- Legitima portio quid sit, & quanta fuerit iure veteri. II. 86. 9. V. 457. 27. 458. *seqq.*
- quomodo iudicia sit a Iuliano. II. 457. 27. & N. 23. & 458.
- cur dicta fuerit legitima. V. 455. 26. & N. 21.
- cor dicta sit Quarta iure naturae debita. IV. 454. 455. 26.
- quatenus sit iuris naturalis, aut civilis. V. 453. 454. N. 20.
- an tolli possit iure municipali. V. 454. 455. d. N.
- quid si aliquis de causa filius legitima privatur a iure. V. 455. N.
- an alimenatorem loco succedat. V. 455. N.
- quam multis in rebus differat a quarta Falcidia. V. 456. N. 22.
- Legitima portio est iuris, non familiae portionis ab intestato debita pro numero liberorum. V. 458. 459. *seqq.*
- quanta sit iure Regni Castiliae. V. 457. N. 23.
- dividenda ex familia in quosque liberos plenior est, quam divisa portio trientis in quatuor; & quomodo. V. 457. N. 23.

- an exheredatus, aut aliter deficiens in statuione legitime numeratus faciat. V. 457. 458. N. 23. & 537. *seqq.*
- quando dividenda sit in filios, vel in copiam inter papatos ex filio. *ibid.*
- an facta sit in parentibus. II. 112. d. V. 458. & N. 24. & 459. *seq.*
- an in filijs. II. 118. 119. p. V. 458. 459. 27. & N. 14. & 460.
- an filioquendi aut liberis non rito donationis, aut legati, sed institutionis. II. 82. 3. 83. *seq.* V. 473. 36. & N. 40. & 474. *seq.*
- quid si relicta sit Quarta legitima nullo adiectione titulo. V. 475. 476. N. 40.
- an in testamentis rito legati relicta, velent saltem favore Ecclesiarum, & pia causis. V. 476. d. N.
- quid si adiecta in illo clausula codicillaris. *ibid.*
- an rito legat, vel alio quodam institutionis titulo, reliqui possit in testamento inter liberos. V. 534. N. 6.
- an, & parentibus rito institutionis relictoque debeat. V. 475. N. 40.
- Ecclesiarum ab intestati successione excluditur a legitimis. V. 460. N. 37.
- nisi tamen ecclesie ab intestati successione legitimam ferret hoc commune, vel municipale. V. 461. N.
- Cum statum tacite liberos excludit, vocando alios ad successionem, intelligantur edi, *salva Legitima*. *ibid.*
- monachi Ordinis Minorum non debent. V. 460. N.
- vivo patre defuncti non potest. V. 461. N.
- Statutum iohem aut pater ex delicto filii tenetur valet usque ad rationem Quarta legitimam. V. 462. N.
- Quid pro filio solvit pater, statim iohente, imputatur in legitimam: secus qui solvit voluntarius. V. 462. N.
- eam filio pater etiam vivus assignare potest. V. 462. N. & 476. N. 41.
- quid si eam filius perdidit. *ibid.*
- An pater Monasterium ingratis, statim debeat & hoc Quarta legitimam. *ibid.*
- quando Filio debeat ex delicto filii. V. 462. N.
- an sit quotus bonorum, aut hereditatis. V. 465. 28.
- quando dici possit quotus bonorum omnium. V. 463. N. 26.
- venit iure legitima successione, ideoque non ex iure accrescendi. V. 463. 464. 30.
- Quoniam in Quartam legitimam non imputatur. V. 465. 37. & N. 28.
- Imputatur qui percipiatur ipsa iure ex bonis defuncti, licet non ex iudicio testatoris, ut quare D. Fil. V. 467. 31. & N. 31.
- imputatur an omnia que capiuntur iudicio defendit; & quoniam dicit. V. 467. 33.
- an & ex imputatur que mortis causa capiuntur. V. 467. 33. 468. N. 31. 33.

- Quarta legitima reliqua debet sine alio onere conditionis, dilationis, restitutionis. Et quomodo tuler, si fuerit unus adiectum. V. 470. 34. N. 36. & 471.
- quid si filius onus legitimam adiectionem approbavit. V. 471. N.
- quid si Quartam legitimam cum onere adiectionis simpliciter accepit. V. 471. 472. N.
- in Legitimam non imputatur liberis, qui non ex ipsa patris substantia, sed aliunde illis obvenit sive ex substitutione, sive iure accrescendi obveniat. V. 471. 35. & N. 37.
- Parentibus & fratribus in Quartam imputatur omnia que obveniant voluntate testatoris iure hereditario, vel iure legat & fiduciario. V. 473.
- Imputatur in Quartam donata inter vivos, & quatenus. V. 475. 37. & 476. & N. 42.
- an imputatur donatio facta filiosum, & morte confirmata. V. 476. N. 42.
- an imputatur dos constituta filio, sive pater, sive mater eam dedit. V. 476. 37. & N. 43. & 477.
- Imputatur parapherna, si profecta sint ex substantia patris, vel matris. V. 476. N. 43.
- Imputatur dos cepit data, si agatur de legitima patris. V. 476. 477. d. N.
- Imo & dos profecta ab extraneo, si data fuerit patris consummatione. V. 477. d. N.
- Imputatur dos monasterio data. *ibid.*
- Imputatur donatio propter nuptias. V. 476. 37.
- Imputatur utilitas ex casu, sive officio, que dispensat ex publico consensu sacerdotum, ubi sint quæstus et pecunia defuncti. V. 476. 37. & 478. N. 44.
- Imputatur impensis a patre factis, ut filius in Canonico ordine admittatur. V. 478. N. 44.
- an & impensis ob Bullas pro beneficio ecclesiastico filii expensas factas. *ibid.*
- non imputatur expensa facta causa dignitatis filio acquisita. V. 478. N. 44. 479.
- an imputatur sumptus studiorum causa filio suppeditati. V. 478. d. N. & 479. *seq.*
- an & liberi imputantur filii nomine comparati. *ibid.*
- Quarta legitima ex quibus rebus delibetur, aut solvi debeat. V. 482. N. 47.
- an augentur, vel minuantur, si quid accrescit, vel decrescit hereditati. V. 482. 473. 40. & N. 47. & 484.
- De renunciatione legitimam, sive vivo patre facta, sive de eis, qui iam comperit, remissione quam scripserint. V. 482. N. 46.
- Legitima portio debita patrono et bonis libere. I. 190. 2.
- Quoniam possit legitimam. I. 303. 2.
- Legitimam quomodo succedat parentibus. I. 309. 210. et.

- quibus competat inofficiosi quæritur. V. 433. N. 5.
- Legitimus quid sit. I. 303. 2.
- quomodo fiat per oblationem curie. I. 304. & 305. 5.
- an fiat liberis in ministerium Principis, aut prædictis dicitur. I. 306. 7.
- quomodo fiat per subsequens matrimonium. I. 307. 8. 9. & 308.
- quomodo fiat Principis scripto. 4. 308. 10.
- an fiat, & quomodo, per nominationem filii factam in testamento, vel in instrumento publico. I. 304. N. 2. & 307. N. 7. & 308.
- Legitimus tenore significatione acceptam quid sit. VI. 618. 10.
- proprie dictum quid sit. *ibid.*
- An leno servus acceptus liberata sit infamis. V. 94. 95. & N. 2.
- Cur non etiam serva mulier, que lenoni corpore quantum fecit. *ibid.*
- Qui lenocinium fecit, est ipso iure infamis. *ibid.*
- An pecunia promissa ob lenocinium peti possit. VII. 773. 1. 2. & 774. *sepp.*
- Lex in genere quid sit. I. 26. 6. VII. 151. 2.
- quare dicta communis Reipub. spondio. I. 136. 137. 6.
- interdum pro pactis, & conventionibus accipitur. III. 449. N. 2. IV. 895. 1. VII. 151. 2.
- Lex magis domine, quam nos ipsi, rerum nostrarum. I. 602. N. 1.
- Lex non est, que non habet sub convenientiam parentis necessitatem. I. 28. 8.
- parenti necessitas unde. I. 29. 30. 10.
- refertur ad eos, quibus lex lata est. I. 29. 9.
- Lex tota perspicenda, priusquam respondeatur, vel iudicetur. I. 90. 8. 91.
- Lex et eius sententia seu ratio producitur ad similes casus tribus modis. I. 112. & 113. 7.
- quandoque producitur ad casus similes interpretatione privati quicunque. I. 113. 7. IX. 879. 3.
- quando Principis constitutione. *ibid.*
- quando iurisdictione. I. 113. 114. 7.
- Ubi lex nihil distinguit, & est generaliter scripta, generaliter, & indistincte ad accipienda. III. 348. 16. & 1291.
- Omnis lex ad eos casus aptanda est, in quibus non sit inutilis, neque violata. VII. 544. 4.
- Quoties lex vetit aliquid fieri, nulla poena nominatim adiecta, toties pro infesto habetur, quod contra factum est. IX. 311. 5.
- si si lex veter, poena nominationis constituta, non habetur pro infesto, sed facit iudicium quod factum est contra legem. *ibid.*
- Lex vetus que sit. Et quomodo leges novæ. VII. 788. 1. X. 959. 13.
- Lex Romæ iure species, que sit. I. 55. 6.
- eius ferendum ratio. I. 55. N. 3.
- Lex *Ælia Sentia* quid caveat. III. 618. 6.

— Vide *Ælia Sentia*.

Lex *Aquilia* que de re lata sit. IV. 223. 1. X. 1. 1. 2.

— Vide *Aquilia lex*.

Lex commissoria quid sit, & quare lex, & eorundem sit commissoria. IV. 897. 898. IX. 1223. 1. & 1225. 2. 3.

Lex commissoria res sit inempta, si & pecunia ad diem soluta non sit, & venditor velit inemptam. IV. 897. 2. 898. 3. 4.

— quando hic pecunia intelligatur soluta. IV. 897. 3.

— quando statueret debet venditor, an vellet vel lege commissoria. IV. 899. N. 4.

— & an mutare possit venditor, quod statim elegit. IV. 899. 5. & N. 5.

— quid si nulla dies adiecta sit legi commissoria. IV. 898. N. 3.

Lex commissoria non vitio venditor, quando vendit rem non tradidit. *ibid.*

An commoda, & lucine dicitur pactum legis Commissoria. IV. 899. N. 2.

Venditio contraria per legem commissariam per se est; relique venditio commoda, & incommoda pertinet interim ad emptorem. IV. 900. 6.

— venditione resoluta ad legem commissariam, dominium rei venditæ ipso iure revertitur ad venditorem, cui & omnia restituenda sunt. IV. 899. 6.

An emptor arrhas, & impensas emptionis causa factas recipiat inempta re secundum legem commissariam. IV. 900. 7.

Lex Commissoria in pignoris improba est & in re. VI. 931. 3. IX. 1225. 4. & 1228. 6.

— cur improba non sit in emptione. IX. 1226. 5.

Lex Cornelia testamentaria quid statuat. VIII. 1338. 12. I. 350. 9. & 360. 31.

Lex *Falcidia* a quo dicta, & quando lata. II. 897. 2. 898. *sepp.*

— Vide *Falcidia lex*.

Lex *Furia testamentaria* quid caveat. II. 899. IX. 749. 3.

Lex *Falsa*, vel *Furia Canalis* que sit, & quomodo a Iuliano sublata. I. 261. 1. & N. 1.

Lex *Licæ* an fuerit, & que de re lata. V. 449. N. 15.

Lex *Isola Miscella* quid statuat. IX. 761.

— sublata est a Iuliano. IX. 762. 4.

Lex *Papia* atque *Isola* non una lex, sed duplex; atque una ab altera distinguitur. Et quomodo. II. 784. 11. & N. 9.

— Vide *Deficientis partis*.

Lex *Sælia* que formam accedens a paterna successione displicuit; acceptis regni successione. II. 1117. N. 2.

Lex *Scribonia* an fuerit plebiscitum, an vero lex constituta. III. 333. N. 1.

— falsis servitium Usucapionem. III. 333. & 334. 3.

- L. Velles de nepotibus recte instituendis, seu tempore facti testamenti iam natis, seu post testamentum patre mortuo, vivo tamen avo nascitulis. IX. 1479. *sepp.*
- L. Voconia de quantitate legatarum. II. 899.
- Libelli appellatorij quomodo concipiendi. VI. 428. 27. & N. 43.
- iudice per vim eam recusante, publice proponendi sunt. VI. 429. 28.
- quodnam in his assessorum officium. V. 16. 28.
- Quinam sint libelli, quibus praesides per se subsciliberentur. *ibid.*
- Libelli famosi quinam sint, & cuius ita dicti. IV. 290. 6. & N. 4. V. 85. N. 3.
- Quinam poena adversus famosi libellos contenta teneatur, & quomam ea sit. IV. 290. 290.
- Libelli refutatorij; quinam sint. IV. 445. 13. & N. 24.
- Libelli supplices quinam sint. I. 702. 93.
- Quanam per libellos supplices, transigi & expediti queant. *ibid.*
- Libellus pro codicillis. IX. 643. 3.
- Libellus actoris quid sit. VI. 50. N. 3.
- Quibus paribus consistit. VI. 52. N. 4. 53. *sepp.*
- VII. 25. 6. 7. 26. *sepp.*
- quoniam omnino exhibere debeat. VI. 52. 53. N.
- quas praestaciones, & emulas habere soleat. VI. 53. N.
- dialectica forma concipi debet. Et quomodo. VI. 54. 55. N.
- complecti debet, quatenus cuiusque rei natura posuit, certam rem quam petatur. VI. 53. 54. & 57. 2. & 58. N. 5.
- quando libellus generalis, seu incerta petito admittatur. VI. 58. N. 5.
- complecti debet causam petendi specialem in actionibus in personam; generalem in actionibus in rem. VI. 52. *sepp.* 57. 3. 58. *sepp.* VII. 26. 27. 8.
- in iudiciis ordinariis offerendus in scriptis ex iure communis. VI. 48. N. 2.
- non requiritur in causis summariis. *ibid.*
- offerendus etiam non petenti. VI. 49. d. N. 2.
- nec parvam conventionem potest omitti. Ex quaer. *ibid.*
- cuius expensis detur. *ibid.*
- Libellus cunctiosus a libello conventionis quomodo. *diff. res.* VI. 42. N.
- Libellus conventionis ut totus, so per summam necessario inferendus sit citationi. VI. 41. 42. N. 1.
- Petito, seu conclusio libelli qualis esse debeat. VI. 55. 56. N. VII. 27. 9.
- Conclusio libelli ad istam dialecticam argumentationis formanda est. VI. 54. N. 4.
- ad iudicem necessariam dirigenda. VI. 55. N.
- in quibus causis omitti possit. *ibid.*
- Conclusio libelli substantiale quid sit. VI. 56. N.
- clausula pones, & varim. *ibid.*

- in Petitione libelli genes, & nomen actoris explicari debet iure civili. VI. 61. 5. 62. *sepp.*
- VII. 27. 28. 10.
- secus ex iure Canonico. VI. 64. VII. 29. 11.
- quod est in utroque foro receptum. Et quaer. VI. 63. 64. N. 13.
- Qui libellum declarat, non solvit expensas; sed qui eum movet. VI. 70. N. 7.
- Quoniam emendandi, vel mutandi libelli ius habet. VI. 65. *sepp.*
- Vide *Emendatio libelli.*
- hodie pro libello simplex actoris petito fere usurpata. VI. 49. N. 2.
- Nolitas ex incepto libello proveniens totum libellum vltis. VI. 59. N. 9.
- Sententia et no ista ipso iure nulla. *ibid.*
- Incepti libelli exceptionibus etiam post sententiam locum est. *ibid.*
- Libellus apud in dubio praesumitur; & interpretatione etiam per improprium significationem verborum tendit. VI. 62. N. 9.
- ex incepto libello absolvitur tunc ab observatione iudicii; & actor in expensis condemnatur, salvo iure proponendi aptum libellum. VI. 62. N. 9.
- Incepti libellus non obest in causis summaris. VI. 62. N. 9.
- Libellus unde dictus. VI. 702. N. 2.
- Liberalis causa quomodo sit, & unde dicta. VI. 702. 3. & N. 2.
- Liberalium artium professores. Vide *Professores.*
- Quinam liber actoris. I. 244. 4. & N. 4. 245.
- matre libera omnes esse debet, & quoniam tempore libera. I. 245. 4. 5. & N. 7.
- Liberi hominis emptio non valet, nisi facta sit ab eo, qui eam ignoret esse liberam. VIII. 845. 5. 846. 8.
- neque a patre quovis titulo vendi potest, neque pignori dari, nisi ob summam egestatem. VIII. 848. 15. IX. 2083. 2. 2. & 2084. *sepp.* VI. 896. 8.
- Quomodo poena in venditorem liberi hominis sit constituta. IX. 2085. 1.
- Liber homo venditus in libertatem defendi potest a venditore adversus emptorem favore liberalis. IX. 1505. 1.
- Quoniam liber hominis a fera animalis interfecti si constituta poena adversus dominum, qui fuit in culpa. IV. 474.
- De Libero homine exhibendo quomodo prodita sint interdicta. IX. 997. 1. 998. 2. 999.
- adversus eum qui exhibere iussus liberum hominem non exhibet, quomodo sit condemnatio. IX. 999. 3.
- Vide *Interdictum.*
- Liber bona fide serviens quomodo conveniat, aut differat a servo alieno. X. 1487. 1.
- per Liberam personam nullam obligationem possit nobis acquiri quam habet fennemiam. XI. 792. 30.

Debitores post mortem domini testatori aut pignorat-
tori solventes, domi ignorant dominum decessisse,
omnimodo liberantur eui testator aut procurator
dominum decessisset non ignoret. X. 93.
sepp.

Debitior liberatur publicatione bonorum, quam tamen
is solum transire cum onere; sed fideiussor
non liberatur. IX. 1309. 1. & 1311. 2. 3.

Liberatio debitoris communi iure recepta, sit vel ipso
iure, vel per exceptionem. VI. 602. 3. IX. 1229.
1. 2.

— sit ipso iure, cum ipsa tollitur obligatio sine
ullo facto debitoris. IV. 602. 3. IX. 1369. 1.

— quibus modis obligatio tollatur ipso iure. IV.
602. 4. IX. 1369. 2. 1370. *sepp.*

— Vide *Amisio rei debite, Obligatio.*

Liberatio ipso iure facta species triplex, & quæ.
IV. 603. 1. 6. 604. *sepp.*

— Vide *Confessio, Interitum, Lustrativa causa.*

Liberatio per exceptionem quam sit. IV. 602. 3. &
969. 1. & N. 1.

Quantum exceptiones debito rem liberent. IV. 970.
2. 971. *sepp.*

Liberatur obligator, qui accipit da metu, de dolo,
de non numerata pecunia, de errore promittentis,
Et quomodo. IV. 971. 4. 972.

— qui excipit de remissione debiti, de intereundo,
de re iudicata, de diuturno creditoris silentio.
IV. 973. 7. & 974. *sepp.*

— qui opponit exceptionem I. C. Macedonianam,
aut Vellianam. IV. 973. 6. & 973.

Liberatio quodam iure contingit in mandato, socie-
tate, duorum reorum obligatione, in accessionibus
obligationis principalis. Et quomodo. IV. 977. 2.
978. *sepp.* & 995. 1. 996. *sepp.* & 1009. 1. 1010.
sepp. & 1021. 1. 2. & 1022. *sepp.*

— Vide *Das rei, Fideiussor, Mandatum, Socie-
tas.*

Liberatio triplex, Naturalis; Civilis & Naturalis;
& pars Civilis. IV. 790. N. 4.

Liberatio per causam lustrativam concussam quæ
sit. IV. 639. *sepp.*

— Vide *Lustrativa causa.*

Liberatio quomodo consistat per obligationem debi-
ti. IV. 807. 3. 4. 808. *sepp.*

— Vide *Oblatio.*

Liberi non sunt in potestate matris, sed patris. Et
quando sint in potestate avi, vel proavi paterni.
II. 302. 11.

Liberorum appellatio qui veniant. II. 268. 9.

Liberi, quæ gradu nemo præcedit, mortuæ testa-
toris, siue sit masculi, siue femine; siue filii,
siue nepotes, siue nati, siue posthumi; siue sui,
siue emancipati, aut instituti sunt, aut nomina-
tim abheredandi. II. 73. 4. *sepp.* 75. *sepp.*

— quibus conditionibus instituendi sint, vel nomi-
natum abheredandi. II. 81. *sepp.* IX. 288. *sepp.*

— Vide *Abheredare, Abheredatio, Institui, In-
stitutio.*

Liberi omnes, quos gradu nemo præcedit, sine dif-
ferentia sexus, aut gradus ad legitimam successio-
nem vocantur. II. 1116. 3. & 1117. *sepp.*

— & quomodo in paterna, vel materna bona suc-
cedant liberi ex diverso matrimonio nati. II.
1118. N.

Liberi cuiusque gradus sui, remouent omnes pa-
rentes & successores defuncti. II. 1122. 13. 14.

— an succedant ex iure stirpis. II. 1104. N.

— quando succedant in Capita, & quando in
stirpes. II. 1126. 19. 20. & 1127. *sepp.*

Liberi omnes debent alimentis parentibus, & quidem
omnibus, ubi illi egent. III. 456. 10.

— reverentiam & honorem debent parentibus. Et
quomodo istu nomine debeat parentibus iure ci-
vili. II. 458. 12.

— quomodo agant pro parentibus, etiam sine
mandato. V. 214. 10.

— testimonium dicere velint aduersus parentes.
VII. 1130. 2.

Liberi nostri petuntur, aut proinde illis, aut interdi-
ctis, aut cognitione patoria. IV. 808. 809. 9.

— Vide *La testidam de liberis exhibendis, Et de-
cendis.*

— competentia beneficio potantur, & conuolantur
a parentibus. VI. 850. XI. 257.

Liberorum favore induitur diffusio, etiam verbis
auocantibus. V. 1376. N. 17.

Liberorum caritas videtur ex iure natura. I. 44. N. 7.

Liberorum consuetudo, siue uno proles in Ger-
mania recepta quam sit. II. 1118. N.

Inter triam liberorum quomodo habitus est favoris,
atque honoris loco ab illis, qui liberos non habent.
I. 212.

— quomodo sit, & quomodo concessum omni-
bus Imperio Romano subiectis. I. 212. 10. &
N. 7.

Dicitur habere liberos, etiam qui nosem habet. II.
1061. 3.

Liberi profertur qui debeant. VII. 1092. 2. &
1093. 3.

Qui parentes impendunt in liberos alimentorum,
vel studiorum causa, an repetat ab illis. IV. 123.
10. 123. *sepp.*

Liberi quæter vendere licet Muscovitis. I. 341.
N. 7.

Naturales liberi in ministerium Principis, vel pu-
blici dati, non efficiuntur legittimi. I. 306. 7.

— sunt legitimi, iussu nuptis postea secutus. I.
307. 8.

— quomodo Principis rescriptis lare legitimorum
obediunt. I. 308. 10.

— arrogari non possunt. I. 308. 11. & N. 7.

— non rediguntur iurati in parum potestatem. I.
364. 365. 2.

— vi uicis domusque iustitiam poterant, extantes
legitimis. II. 156. 27. 158.

— ex odio ancili institui possunt, ubi soli pa-
rentes defuncti superstitibus fuerint. II. 196. 27.

— in solidum vero, si neque liberi legitimi extant, neque parentes. *ibid.*
 — patri in duas uncias succedunt ab intestato, si nulli extant legitimi. II. 1130. N. 4.
 — non succedunt coniunctis ex latere per lineam paternam, sed coniunctis per lineam maternam, sive naturalibus, sive legitimis. II. 1135. 1136. N. 2.
 — & quidem etiam si mater fuerit illius. II. 1136. N. 2.
 — an, & quando habeat officiosum querelam adversus patrem. V. 433. N. 5.
 — an, & adversus testamentum matris. V. 433. N. 6.
 — non agitur pro parentibus sue mandato. V. 413. N. 9.
 De alimentis filio naturali debitis quosam scripserint per carceris. III. 454. N. 8.
 Libertas, verbum ambiguum. II. 1317. N. 1.
 — quid sit. I. 232. 233. 4.
 — definitio a veteribus tradita defenditur. I. 233. 234. 5.
 Quamvis iura libertatis. I. 275. 1. & 338. 5.
 — res est inestimabilis. III. 430. 8.
 — omnibus rebus favorabilior. IX. 1505. 1506. XI. 59. 4. & 62. 6.
 — non potest adiri omnibus hominibus; sed adiri potest aliquibus ex iusta causa. I. 80. 8. & 81. *seq.*
 Libertas tacite data servo restit scripto, quandoque directis sit, & quando fideicommissaria. I. 414. 34. 415. *seq.*
 Datio iuribus libertatis non est legatum. II. 698. N. 13. & 719. N. 7. & 720.
 ad Libertatem quibus modis servus perveniat. I. 255. 1. 2. 256. *seq.*
 — Vide *Servi*.
 In Libertate directis scriptura levissima spectatur in fideicommissaria spectari debet optimissima. II. 717. 20. & 718. 22. 23.
 Fideicommissaria libertas quomodo. I. 269. N. 1.
 — a directis quomodo differat. I. 316. N. 16. II. 696. 10. & 718. 24. 719. *seq.*
 — quomodo relinquatur, proprio servo auctore libertatis relicto. I. 478.
 Libertati quomodo sit. I. 249. 1. N. 1.
 — quamvis illorum conditio ante Iulianum; & quomodo possit. I. 273. 1.
 — sunt deteriori conditione, quam ingenui. I. 275. 1.
 Libertas filius naturalis quomodo. III. 945. 16.
 Libertas Senatoris filium, nepotem, vel proneptem uxorem ducere prohibetur. II. 875. N. 4.
 — quomodo differat a libertate. I. 249. N. 1. 250.
 Libertas quomodo. I. 249. N. 1.
 — patrono debet obsequium, operas, dona, successione. I. 275. 2.
 — obsequium patrono debitum a libertis quibus in rebus positum, quomodo caligat. Et quomodo.

Tam. XII

nam liberi contemptum pona. I. 276. 3. 277. *seq.*
 — Vide *Patronus*.
 — quibus conditionibus, operas, & manera debet patrono. II. 280. 2. 281. *seq.* IX. 1221. 1. 1222.
 — Vide *Opera*.
 — prestare debet alimenta patrono, patroni liberi, & parentibus. II. 277. 3. III. 459. 460. 13.
 — quomodo cogatur, si recuset. *ibid.*
 — potest assistere magistratui. V. 58. 23.
 — patronum praeferre desiderantibus. *ibid.*
 — agit pro patrono sue mandato. V. 215. 10.
 Libertas, qui pecuniam patrono dedit, ut filius a se gentis in servitium manumitteret; quando eam repetat, filios non manumittit. VII. 749. 1.
 — quid si adhuc servus pecuniam dedit patrono ob filium manumittentem. VII. 749. 750. 2.
 — testimonium dicere non potest adversus patronum. VII. 1165. 1.
 — qui poena mulietur, si sponte testimonium dixerit adversus patronum. VII. 1169. 2.
 Libertas, qui patrono stipulatur, ne utilem quidem illi aditionem querat. III. 571. 17. XI. 828. 58. & 1535. 1. 2.
 Libertas, qui pecuniam comoverat, sibi, non patrono conditionem acquirit. XI. 1536. 1537. 5.
 — si reddi patrono stipulatur sit quam ipse nominavit pecuniam: sibi, non patrono acquirit conditionem. XI. 1537.
 — quid si usus fortis, quem nominat stipulatus est patrono, ipse stipulatus fuerit sine aditione omnium, & patroni. XI. 1537. 1538. 6.
 Calumniam sit libertas qui praemissis nomine accepit libertatem. I. 291. 292. 3.
 Libertas Orcinus quomodo sit, & unde dictus. II. 718. 23. I. 291. 2. VIII. 1300. 3.
 Liboris potest quid fieri. VI. 214. N. 3.
 Liba servis servorum dierum, & quotidianis victus. XI. 314. N. 3.
 — una quotidie dabatur in sexos singulos. *ibid.*
 Libri studiosorum causa, filio comparati, quando impuenter in legitimam. V. 478. N. 44.
 — Vide *Legitima*.
 Libel rationum, & mercatorum quantum probent adversus alios. VII. 1029.
 Libri studiosorum, advocatorum, doctorum, sacerdotum expi non possunt in causam iudicari. XI. 330. N. 1.
 — quid si alia praeter libros bona debitoris non suppetant. *ibid.*
 Licet omnia, quod iure non est interdictum. III. 1280. X. 4. 7. *seq.*
 Licet, & actionum quomodo differant. VI. 150. N. 3.
 Licet potest creditor. Et quomodo. VI. 150. N. 4.
 Quis cui praestatur in licitatione honorum. VI. 150. 5. & N. 4. 151. *seq.*
 Licetores vite conditione viles. V. 90. N.

Ce

Ligna

- Ligne* quæ dicuntur. III. 67.
Longus tabæ codicis. V. 187. N. 7.
Liquere unde dictum. VI. 282. N. 5.
 An qui iurat sibi non liquere, et indicando excusatur. VI. 282. §. 2. N. 5.
Liquiditas instrumenti an gaudeat privilegio, Ne appellatur. VI. 420. N. 25.
Lis, & causæ quomodo differant. VII. 122. §.
Lis mota quid differat et iudicio corpeo. VII. 119. 2.
 — ab instantia quomodo differat. VII. 123. 124. 6.
Ordinata lis an eadem quæ contestata. V. 217. N. 14.
 — *Vide Litis*.
Litteræ eo cedunt cartæ, vel materiæ, in quæ scriptæ sunt. I. 893. 1. & N. 1.
Litteræ rogatorie, sive subsidiales, ut vocentur, quoniam sint. XI. 227. N. 3.
Litterator, qui falso sibi magistri nomen usurpans fuit infames. V. 102. N.
Litterarum imperitiis quoniam excuset a iuribus. I. 483. 9. 484. *seq.*
Litterarum obligatio quid sit. III. 1355. 2.
 — desiderat chirographum, sive cautionem credituri traditam, quæ debiti sive accepti mutui professionem continet. III. 1355. 3. & 1356.
 — chirographum autem, seu cautio creditum pecunie ordinari est in iudiciis intra horumque, ex quo emittit eam; & quare. III. 1361. 12. 13. & 1362. *seqq.*
 — *Vide Chirographum*.
Litterarum obligatio, accepta causa creditum pecunie, et cetera est ab aliis omnibus causis, emptio, pignus, legati, & similibus. III. 1358. 9. & 1359. *seq.*
 — solum inducitur, ubi non numerata pecunie querita neglecta sit iura biconium. III. 1360. 12. 1361.
 An obligatio litterarum nascitur, ex quo duntaxat biconium neglectum queritur. III. 1361. 12. & N. 4.
 An post biconium neglectum queritur ita sit efficax obligatio litterarum, ut nulla admittatur contraria probatio. III. 1369. 1370. 2. & N. 1. & 1371. *seqq.*
 — *Vide Confessio*.
 An constituta sit, vel confitetur debet obligatio ex litteris a iure. II. 1381. *seqq.*
 — ex quo tempore constituta fuerit. III. 1381. 1382. 4. & N. 1. & 1383. *seqq.*
 Nulle litterarum obligatio inest in confessione mutui factæ sive chirographo, seu iuribus; etiam si eidem confessioni stipulatio accesserit. III. 1387. 10. & 1388. 1389. 11. 12. & 1390.
 ex Cautione creditum pecunie non numerata, cui accessit sit stipulatio, an nascatur obligatio ex litteris, an ex sole stipulatione. III. 1390. 13.
 — & an hic maneat eadem vis, & potestas obligationis litterarum quæ erat, stipulatione non accessit. III. 1391. *seq.*
 — *Vide Confessio*.

- Litem* suam facere quid sit. IV. 236.
 An litem suam faciat, qui imperitis iudicavit, etiam si de consilio assessorum. VI. 395. 3.
 — an, etiam si male iudicavit ex consilio sapientis. VI. 396. N. 2.
 — an litem suam faciat prius, qui dolo malo, & qui per imperitiam iudicavit. VI. 396. §.
Litem suam facit qui adversus legem dolo malo aliquid prætermittit. VI. 397. 6.
 Quis editione teneatur, qui litem suam fecit. VI. 395. 3. & N. 1.
 — & an ea sit bona fidei. VI. 782. 44. & 788.
Litem emendando, neminem conditionem suam detestorem facit. XI. 468. 8. X. 1392. §3.
 in *Litem* iurare quid sit. Et quid hic appellatione litis intelligatur. VI. 335. 1. 2. N. 1. 2. X. 858.
 — *Vide Instaurandum in litem*.
Litigatores, qui, vel sibi ius dicant, vel alienas lites vixendi causa redemerint, notantur infames. V. 121. N. 14.
Litigantium in foro ois sua quæ sit potest. IV. 1343. N. 2.
 — & quibus in causis locum non habeat. IV. 1344. d. N.
Litigiosa res quoniam sit; & quomodo fiat iure novum. II. 1224. 27. & N. 9.
 — Eius interdicta alienatio. II. 1223. 25. 1224. N. 7.
 — Quos afficiat hæc prohibitio. II. 1224. 26. & N. 8.
 — quando alienari quæ imponit. II. 1224. 27.
Liti renuntiare quid sit, & quibus ex verbis liti renuntiatio arguatur. VII. 117. 1.
 Quinam liti se obtulisse intelligatur. XI. 140. 3. 141. 4. §.
 — quomodo liti renuntiatione causa solvitur. VII. 119. 3.
 — adversario presente fieri debet, *id.*
 — interposita apud eum absente adversario renuntiationi non nocet. VII. 120. 4.
Litis confessio quid sit, & unde dicat. VI. 4. §. & 191. 1. & N. 1. & 193. 1. & N. 2. VII. 809. 26.
 — quomodo ferret apud veteres; & quomodo sub impio emendare fuerit. VI. 193. 2. 3. & N. 4. §.
 — dicta huius ac fundamentum iudicii. VII. §. 6. & 7. & N. 7. & 197. N. 6.
 — omnia processum vivat. VI. 197. N. 6.
 — olim erant actus legitimi: hodie conclusionem recipit, & in eam confertur. VI. 197. N. 5.
Litis confessionis effectus plures; & quoniam sint. VI. 197. 198. N. 6.
 in *Litis* impensis quoniam damnari debeat, & quod. VI. 309. 6. 310. 7.
 — an damnari debeat victor in damno adversario illato. VI. 309. N. 5. & 310.
 An, ubi saltem habet victor condemnationem in liti impensas, eam iusta litigandi causa circumscribit. VI. 310. N. 6.

— quinam iustum litigandi casum habuisse videatur. VI. 311. 8. & N. 8. & 312.

Litis contestatione contrahitur. Et quomodo. III. 543. 6. X. 1392. 51.

Litis domines qd. V. 220. 14. N. 6.

— solus procuratorem ad lites dare potest. V. 220. 15. & N. 15.

— non potest iurare per procuratorem. VI. 219. 3.

Litis domines alius est ante contestationem litis, alius post litem contestatam. V. 228. 25.

— & quoniam pertinet ad unum, vel alterum genus litis dominorum. V. 228. 25. & N. 24.

— quomodo, the iam contestata, dominii liti efficiantur. V. 229. 6.

— an quis dominus liti maneat post litem cum procuratore a se dato contestatam. V. 229. 6. 230. 27.

Litis affirmatio quoniam. V. 714. 41.

— emptioem facit. V. 644. 9. & 913. 13.

Litis affirmatione fungi quid sit. X. 98. 4.

Litis totius affirmatio quid sit. V. 877. 7.

— venit in petitionem hereditatis. V. 644. 9.

Litis pendencia quomodo a preventionem differat. IV. 1296. N. 3.

— plerumque usurpantur promissum. IV. 1300. & 1301. N. 7.

— inducitur iure Canonica ex sola citatione legitime instituta. *ibid.*

— non potest obici a tero, qui fuerit contemtus in iudicio, in quo agi ceptum fuerit. *ibid.*

Litis pendens non est locus in cunctis. *ibid.* Finis liti exceptionem. Vide *Exceptiones*.

Litis publico bono, & Republica saluti inimicum. XI. 147. 3.

Lites excommunicationis commendanda verecundia. Et an omnia iudiciorum usus honesto & christiano viro sit interdictus. IV. 1033. N. 1.

Lites communis amicorum opera potius transigenda, quam in forum deducenda. IV. 1033. 2.

Litium infamia cupiditas vituperanda. IV. 1033. N. 1.

— rei domesticæ satis incommoda est & concordie atque tranquillitati inimica. *ibid.*

Littora sunt proprietate publica, sed sua communia. I. 654. 4. & N. 3.

Littora a populo Romano occupata, quatenus sint eius; & quoniam iure se possident. I. 656. 7. & N. 6.

An liceat addicere in littore sine permissu Principis, vel magistratus. I. 656. 3. 4. & N. 2.

— nullis moribus in littore non potest edificari ubique permissu Principis. I. 656. N. 2.

— quandoque in e Romano Principis permissu aut decretum magistratus de in eam rem necessarium. I. 657. 658. 4.

in Littore sua sunt occupantis. I. 700. 4. 701. *seq.*

Lucus in littore occupatus edificio, eo destitutus, nullus est, & cedis novo occupanti. I. 700. 9.

Lucus aditus dictum. X. 1226. 3.

Locatio, conductio emptiois similia. III. 813. 1. N. 1.

— quid sit. *ibid.*

— alia rerum, alia factorum. III. 813. 2.

Locatio rerum quoniam. Et quod lites etymon. III. 813. 3. 814. *seq.*

Locatio factorum unde adhibenda, seu quoniam facta locutionem recipiant. III. 816. 4.

— quandoque emptiois, vel contractus innominati formam, & vim habeat. III. 817. 818.

in Factorum locutione quomodo dignoscatur locator, & a conductore distinguatur. III. 817. 818. 5. & N. 8.

Locatio tria desiderat; & que sint. III. 820. 6.

— licentem, quibus emptio, legibus seu pactis constituitur. III. 820. 6. 821. *seq.*

An merces in locacione consistere debeat necessario in pecunia numerata. III. 819. 820. 6. & N. 9.

Merces in locacione debet initio certa constitui. III. 821.

An locatio consistat, ubi merces in alienum arbitrium collata fuerit. III. 822. 6.

Locatio rerum non mutat dominium. III. 821. N. 9.

Locatio ad tempus non modicum transfert utile dominium. III. 822. N. 12.

— facta de se soli in perpetuum, vel ad longum tempus induit naturam emphiteoticam. II. 1255. & 1256. N. 1. III. 822. 6.

An locatio fiat eorum rerum, quæ traduntur operis, ut ex his factum operi nobis reddat. III. 820. 13. & N. 8. & 821.

Locatio pararia quæ. III. 821. N. 9.

Locatio usufructus quid differat a simpliciter locacione. III. 42. N. 3.

Locacione legata, quod ex ea debeat, totum locatum intelligitur. IV. 974. Not.

Locatur præstare teneret conductori, licere vel frui re conductæ. III. 819. 3.

— præstare teneret locum vel possessionem. III. 825. 4.

— locum vel usum, in quem parata res est a natura. III. 825. 5. 826. *seq.*

— fructus locum vel eam naturales, tum civiles. III. 827. 9. 828. 10.

— remissionem mercedis tempore sterilitatis; & quibusdam conditionibus. III. 827. 9.

— casum fortuitum, qui sine eius culpa contingit, non præstat conductori. III. 829. 13.

— Vide *Casus*.

— an casum evictus in re locum, & an vitium in locato dolio præstat. Et quomodo. III. 830. 15. 16. 831. *seq.*

Qui dolium vitiosum locavit, teneret in id totum, quod interest conductoris. III. 830. 15. 16. IX. 840. 3.

— & quare, si quis ignarus vitiosum dolium locavit, aut vendidit, in id totum teneret, quod interest emptoris, vel conductoris. IX. 840. 5. & 841. *seq.*

Locum alienum edes, quasi suum, quando in id quod interest, tenetur. III. 830. 15. & N. 6.

— evictionis periculum in locum edibus non prestat, si nihil dolo fecerit, & neque eammodam habitationem prestatum sit. III. 831.

Quare qui edes locavit, que pultes publicas sunt suis culpa, non tenetur in id quod interest, sed mercedem tantummodo debet remittere. III. 830. 16. & 831.

Locator, qui fuit in culpa, quominus conductus re sui licet, conductori tenetur in id quod interest, nomine cum damni, tam loci. III. 832. 17.

Locator est in culpa, vel cum non admoquit conductorem de locum rei virio, si id non ignoraverit; vel per ipsum, aut aliam, quem potest prohibere, fletit quominus conductus re sui possit. III. 832. 18.

— nisi tamen rem locatam ad se revocaverit iusta de causa, & a seum illius ademerit conductori, Et quantum hic iusta causa. III. 833. 18.

— qui actionem locatori conductori tenetur, nisi ei prestat ut conductus re sui licet. III. 833. 19.

Locum re furto ablati, aut pendentes fructibus a fure exactis, locator debet condere conductori suas actiones. III. 835. & 836. 22.

Locator damna que proveniunt a re conductu, quandam prestat conductori tenetur. III. 836. 23.

— ex damna conductori prestat debet, qui illi conigerunt non tantum ex re locata, sed & per occasionem localitatis. III. 837. 24. 25. & 838.

— promissam sui mercedem reddere debet pro eo tempore, quo conductus re sui non licet. III. 837. 24.

— liberam, & iademem, finita locatione, furum rerum exportationem debet permittere conductori. III. 837. 25.

— item impensas in rem locatam factas, necessarias, vel utiles colonis vel inquilino facere tenetur. III. 838. 26.

Locator operarum, nisi eas prestat, tenetur in id quod interest, conductori. III. 843. 1. & N. 2. 844. 19.

An integra merces debeatur illi qui operas ad annum locavit, & aliquo anni tempora valetudine impediunt illas prestatere. III. 849. N. 6.

Locator operis conventi non potest, nisi opere absoluto, vel nisi merces constituta fuerit in singulis operas. III. 850. N. 7.

Locator operis modo conductus, in eo locator appellatur diversa ratione. III. 849. 10.

Locuplet quoniam dicitur. XI. 118. 2.

Locupletior vidari debet, qui pauperior non est factus in suo. VII. 678. 56.

Actio de eo, quod certo loco dari debuit, quam res sit constituta. X. 1063. 19.

Quicquid loco dari promissum, si ibi non solvat, non potest sibi conveniri, quam in quo loco dare debuit, aut in eo, ubi domicilium habet. X. 1069. 6. & 1070. 19.

— nullis non directis, eademque certi conductio dicta, aut iudicialis. X. 1067. 4. 1068. 19.

Actio de eo quod certo loco dari promissum est si alibi petatur, cur dicta sit iudicialis. Et quantum hic iudicis arbitrio committitur. X. 1073. 1.

— consistet utilitatem utriusque, cum actoris, tam rei. X. 1074. 2. & 1075. & 1117. 19.

— utilitas actoris hic estimanda, cum debitor moram fecit, quominus suo loco solveret. X. 1075. 3. & 1076. 19. & 1120. 4.

— quando mora fieri intelligitur a debitore, quominus suo loco solvat. X. 1076. 4.

— in utilitate actoris estimanda damni, & laci ratio habetur. Et que actoris damna in hanc loci utilitatem veniant. X. 1120. 5. 6. 1121.

— utilitas actoris estimari potest ultra modum usurarem legitimum. Et quantum legitima usurarium modus. X. 1121. 7. & 1122.

— laci pariter, atque damni ratio habetur in estimando eo, quod actoris intererit suo loco solvi. X. 1122. 8. & 1123.

— laci tamen & damni prebandi ratio diversa. Et quomodo. X. 1124. 9.

— nullitas actoris utilitatem estimatur etiam adversus fideiussorem, ubi moram fecerit fideiussor, tamen solvi, & non etiam reus. X. 1150. 19.

— & 1158. 1159. 7.

— Vide *Fideiussor*.

— utilitas rei estimanda, siue moram faceret, siue non fecerit. X. 1077. 6. & 1078. 19.

— estimanda utriusque utilitas, cum alio loco agitur, si utriusque intererit, & mora facta sit a debitore in solvendo. X. 1081. 7. & 1082. 19.

Utilitatem litigantium estimanda, cum alio loco agitur, que iudicis sententia conveniat. X. 1083. 1084.

— Si agitur constituto loco; sola summa promissa patitur, neque loci utilitas prestat, etiam si moram in solvendo fecerit debitor. X. 1125. 1. & 1126. 19.

— nisi tamen usus, pota, creditum pecunie peritor sit stipulator. X. 1127. 1.

— vel nisi temporis ad solvendum stipulatione constituit utilitas intergeneris. X. 1127. & 1128. 2.

— quantum utraqueque sit in utilitate temporis. X. 1129. 3.

— temporis utilitas non actione arbitraria, sed directa et stipulator petatur; & quare. X. 1129. 4. 1130. 19.

— loci & temporis constituit ad solvendum ratio longe diversa. X. 1134. 5. & 1135. 19.

Cum duobus locis disjunctum aliquid dari promissum est, actor eligere potest, in quo agat, loci alterius utilitatem non estimanda. X. 1092. 7.

— alio loco si petat, quam altero ex duobus actoris est electio, utriusque loci utilitas ex duobus constituitur sit estimanda. X. 1096. 10. 11.

— Vide *Alternativa*, *Electio*, *Locus*.

Qui certam pecuniam summam sibi dari duobus con-
iunctis locis stipulatus est, petere debet partem
singulis locis. Et quare. X. 1097. & 1098.

— & quidem militante loci alterius non estimas.
X. 1098. & 1099. 2.

— quoniam tamen estimari debet, si sibi petatur:
dum tamen idoneo loco. Et quomodo hic inue-
stra summa pretii possit. X. 1099. & 1100. 3.

An, & quibus de causis reus, quem debere constat
absolvendus sit, si sibi agatur. X. 1137. 1. &
1138. *seq.*

— idem tamen non absolvendus, nisi praestitum
prejussu cautione de solvendo eo loci pecunia, ubi
promissa est. X. 1139. 4.

— *Vide Fideiussur, Solutio.*

Locus religiosus quoniam sit. I. 638. 16. *seqq.* & 639.
— *Vide Religiose res.*

An locus intermedius impediat servitutem. Et unde
hoc estimandum. III. 235. 5. & 236. 6. & 7.

— & quomodo interdicti, propterea, sit an alienos, an
publicos. III. 236. 8. 9. & 237. 10. & 238. 11.

Quare locus privatus non impediat perpetuo servi-
tutem secus atque locus sacer, religiosus, publi-
cus. III. 240. 15. & 241. *seq.* & 237. 10.

Lucrative causa quoniam sit. XI. 1348. 3.

De causa lucrative in eundem hominem, & in
eandem rem concurrere non possunt. IV. 639. 2.

Omnes qui speciem debent ex causa lucrative, li-
berantur, cum eadem species ex alia causa lucra-
tiva pervenit ad creditorem. *Ibid.*

Causarum lucrativarum concursus quomodo liberet
debitorem. IV. 639. 640. 1.

Quoniam in persona creditoris concurrere oportet,
ut locus sit liberationi debitoris in lucrativarum
causarum concursu. IV. 640. 3. 641. *seqq.*

— quoniam in persona debitoris. IV. 643. 7. 8.
644. *seq.*

Qui rei estimacionem habuit ex una causa lucrativa,
potest deinde rem petere ex altera lucrativa causa.
IV. 644. 9. 645. *seqq.*

Solvendo quo ex pluribus qui eandem rem debent
et diveris causis lucrativis, ceteri licet exarant
liberantur. XI. 1084. 3.

Lucrum quodam intelligatur. X. 1426. 63.

Lucrum quod ex mercibus fieri potest, a solo na-
pocione merces comparare solito estimandum.
X. 1124. 9.

Lucrum ex dolo suo nemini consequi debet. VII.
495. 13.

ex Quo persona quis lucrum capis, eius et factum
praestare debet. V. 1331. 12. X. 573.

Locum legitimum tempus quodam sit. V. 96. N. 3.

— iura illud nobent, vel usque filiofamilias
querens efficitur infamis. V. 95. 1. 96.

— an, etiam si illam intra tempus locum alteri
nonni dederit, generum mortuum nesciens, vel
potius esse superstitem. V. 96. N.

de Ludis siculis, & illicitis quoniam scripturarios. III.
1241. N. 5.

Res ludo perditam intra annos 50. repeti possunt. *Ibid.*
Rara tamen consuetudo est, ac restituere teneatur
etiam in foro animae, qui ludo licio vicit sine
dolo. *Ibid.*

An ludes excusari possit. X. 6. 13.

Luminibus ne officiat, servitus quoniam sit. III.
258. 2. & 259. *seqq.*

Luminum servitus an eadem; an alia. III. 259. 3.
& N. 2. & 260. *seqq.*

Stipulatione ne luminibus officietur, non solum pra-
esentia, sed & futura luminis continentur. XI. 92.
17.

Lupanaria quare multis in locis tolerata. I. 82. N.
4.

Loteria Franci communis patria. IV. 1228. N. 2.

M

M Accedo dictus fœderator improbus, & non familiaris qui cum eo contraxerit. III. 678. 4. VIII. 127. 3. & 126.

Macedonienum S. C. ab eo dictum. *ibid.*

— Vide S. C. *Macedonianum*

Machinatio per metaphoram dicta quid sit. IV. 399. 9.

— in re, & factu consistit; & quomodo. IV. 400. 10.

Magi infames. V. 93. Not.

Magis, & minus specie non differunt. IV. 664. N. 6.

Magister navis quisnam sit. IV. 565. 4.

Magistrare quid sit. IV. 1104.

Magistratus unde dictus. IV. 1104. 7. & N. 12.

— ambiguum verbum. IV. 1100.

Magistratus pro honore, sive manere usurpatus quidnam sit. IV. 1101. 4. & N. 5.

— nascitur ex administratione Reipub. ex iurisdictione, & ex eo quod quis præsit iurisdictioni. IV. 1101. 5.

— quænam Reipub. administratio magistratum faciat. *ibid.*

Magistratus habere debet semper adiunctam iurisdictionem, cui & præesse debet. Et quid sit iurisdictioni præesse. IV. 1102. 6. & N. 8. & 1203. 7.

Magistratus accipitur & pro persona, quæ honorem gerit. IV. 1105. & 1106. 8.

— eius debuit multiplex. IV. 1105. 8. & N. 13. & 1106.

— creatur vel a Principe, vel ab alio, qui summam potestatem ubiatur. IV. 1106. 9. & 1107.

— creatur, etiam a libera Republica. IV. 1107. & 1108. 10.

— modus sive ratio creandi magistratus apud Romanos quam variâ. IV. 1111. 12. & N. 23.

Magistratus, lex loquens, & viva iustitia vox iure dicta. IV. 1104. N. 11.

Conducibilis est ut optimus Magistratus præsit legibus, quam ut improbus æquissimus. *ibid.*

Magistratus officium quam late accipitur. IV. 1101. N. 7.

Magistratum potestas, & iurisdictionis ex consuetudine & legibus cuiusque gentis, populi, civitatis est assignanda. IV. 1170. & 1171. 6. & 1172. 8.

Magistratus potest distrabere res alienas, vel futuri domus gratia, vel liti exequenda causa. I. 935. 3.

— futuri domini gratia facultatem tribuit distrabendi rei hereditarias. Et quando. I. 935. 4. & 936.

— iurisdictionis exequenda causa distrabendi res facit I. bona debitoris condemnati, vel litigantis. I. 936. 5. 6. & 937. 7. VIII. 1102. 11.

II. Possidendi iure, domini edes, ubi non caveatur leonæ causa damni infecti. Et quomodo. I. 937. 8.

III. Servi decendi potestatem facit in aduine uxore, si domine adis, neque servus defendatur. I. 938. 9.

— quatenus hi modi distrabendarum alienarum rerum per iurisdictionem magistratus sit iuris civilis, sui gentium. I. 938. 10.

Magistratus debet in ea causâ, in qua aditus est, vel ipsa cognoscere, vel iudicem dare. III. 770.

— in extraordinariis tamen cognitionibus debet ipse cognoscere, nec potest iudicem dare. *ibid.*

Magistratus iurisdictionem suam mandare potest. IV. 1120. 4. & 1121. *seq.*

— mandasse intelligitur, cum dicit se alius iurisdictionem suam dare; non autem si dixerit se dare aliquem iudicem. IV. 1126. 25.

— non potest ius dicere eius territorium, neque inter consensientes. IV. 1171. 7.

— solum exequi sententiam potest, vel suam, vel iudicem a se datorum. XI. 226. 5.

— iussu Principis cogitur exequi etiam alienam sententiam. XI. 225. 2.

— & quando iubetur exequi alienam. XI. 227. 2.

— quando exequi non possit sententiam iudicis a se dati. XI. 228. 3.

— qui actione tenetur, si ob imperium male iudicaverit. V. 26. 33. 34.

— & quando ob eam causam conveniri possit. V. 28. 35. & 36.

— ad, & quando de adfectorum imperiis sententur. V. 27. 33.

— intra quod tempus iustissime adversus magistratum querelæ res ab illo iussu decretis, vel iudicibus. V. 29. 36.

— non potest suscipere procuracionem, quoad gerit magistratum. V. 202. 24.

— vel quando solum iuratus est. *ibid.*

Magistratus habet ius dandi tutores, potestatem sibi specialiter a iure tributa. I. 441. 6.

— municipalia dabit tutores ex iussu præsidis. I. 442. 8. & N. 4.

— non potest carere ius dandi tutores alio loco, nec inter alias personas, quam quæ sunt eius iurisdictioni subiectæ. I. 441. 9. & N. 5. 445. 28. & 448. 24.

— non potest tutorem dare illum qui habet vel par, vel maius imperium. I. 448. 24.

— cavere debet, ne tutores dei illius, quorum mores, facultates suspectæ; neque illos qui tutelam efficiant. I. 446. 20.

— non potest se ipse tutorem, aut iudicem, sui arbitrium dare. I. 448. 26.

- municipis dare potest tutorem collegam suum. l. 448. 27.
- Magistratus tutorem dare non potest, neque sub conditione, neque ex dis. l. 451. 31.
- cur in tutorem dando non idem liceat magistratui, quod testatori. l. 451. 32. 452.
- Magistratus potest dare tutorem sub conditione in praesentem, vel in praeteritum consensu, & si quis hunc iussit. l. 453. 33.
- potest tutorem dare usque ad diem, vel conditionem, quae iura iussit. l. 454. 34.
- dare debet tutorem petitis, si sint idonei, vel alios idoneos. l. 476. 42.
- An impone sit magistratui, si tutores non dederit. l. 476. 43.
- Quodam officium magistratus qui cognoscit de excoisitione tutoris. l. 505. 59.
- in quibus casibus, & a quibus persona cunctio nem assigere debet nomine populi, & quomodo huius acquirit populo stipulando, si per se id faciat, si per alium. XI. 823. 52. & 824.
- an possit agere pro homine suae iurisdictioni obno xio sine mandato. V. 215. N. 10.
- Magistratus sunt Reipublicae defensores. l. 220. 11.
- Quotum magistratus esculentur tutela. l. 492. 31.
- Magistratus minores quodam habeant imperium. IV. 1102. N. 8.
- Magistratus siua annui, siua biennales, siua urbani, siue prouinciales uantur agere iudicio aduersus homines sibi subditos. IV. 1075. 24.
- Magistratus aenei, qui cum imperio sunt, conueniri non possunt, quando funguntur magistratu. IV. 1082. 7. & N. 5.
- nisi tamen in officio deliquerint. IV. 1082. N. 5.
- quid si periculum sit, ne aseat dies actionis. *ibid.*
- depositio magistratus, commorabatur in prouincia dies 50. ut possent conueniri, commorantur; necessario sex menses, si ante discedissent. *ibid.*
- Magistratus illustres habent suum forum, ad quem rauocant, siua civiliter agatur, siua criminaliter aduersus illos. IV. 1228. 4.
- omnes promissioe dicti ueteribus iudices. IV. 1334. 3. 1335. *seq.* & N. 1.
- Magistratus accipere dona prohibentur prae ter sententia moderata. VII. 279. 2. X. 463. 1.
- emere uentur in prouincia res quasvis mobili es, & immobiles. VII. 580. 3. X. 463. 1.
- item prae dia patens, quae a Fisco distrahantur. *ibid.*
- edificare non debent in sua prouincia. VII. 581. 5. X. 464. 1.
- nec duces orandum ex prouincia, uocentur. *ibid.*
- nec supnas exercere. VII. 581. 7. X. 464. 3.
- an mutuum simplex dare possint. VII. 581. 8. *seq.* & 581. 11. *seq.* X. 465.
- pecuniam mutuum dare prohibentur, non tamen accipere. X. 472. 2.

- Mutuo contra legem dato a magistratu, pecunia dandi perit, & aedit Fisco. X. 470. 9.
- Quae perpetuis magistratibus superiora non sint ipse dicta, ueluti magistratibus temporariis. X. 471. 2.
- Magistratum metas certa definita fuit apud Romanos. IV. 1373. N. 11.
- Quam requiratur in persona magistratum. IV. 1375. 10. & N. 15.
- Quam sint edicta magistratum. l. 57. 10. & N. 8.
- mouet quae. l. 220. 11.
- Romanorum Magistratum cognitio uota petenda. IV. 1170. N. 6.
- eorum nomina una cum officiis frequentari desinere. IV. 1170. N. 7.
- Romanorum magistratum officia & iurisdictionem nostrorum temporum Magistratibus accommodare sine defectu inuoluitur. *ibid.*
- An factus sit magistratus esse temporarius, quam perpetuus. IV. 1076. N. 20.
- Majestas quid sit. IV. 1111. N.
- ea est ab imperio, & iurisdictione diuersa. *ibid.*
- ad laesam maiestatem pertinet irrogare a legibus potum remittendum facultas. l. 64. N. 6.
- item infamia abolitio. V. 162. N. 45.
- Maiestatis res bona amittit ea tempora delicti; ideo quae nec potest alienare postea, neque manemittere. II. 1228. & N. 15.
- quod ius ad maiestatis crimen atrocius est reuocandum. d. N.
- Maiestatis res etiam abstrus damari possunt. V. 180. N.
- eius liberi infames. V. 161. N. 44.
- Maiestatis crimina quoniam sunt. VII. 972. 54.
- Maiores quoniam dicantur respectu nepotum. VI. 31. N.
- a parentibus quomodo differant. *ibid.*
- Maiores uicem quoniam dantur. V. 1081. 1. & N. 1.
- Maiores missi metari, vel missi possunt a iure municipal. V. 1083. N. 1.
- Maiores 25. annis, qui contra pacem barerando firmam agere conatur, sit ipso iure infamia. V. 100. 3. & N. 12.
- Maiores numerus festaglorum vincit, & pro eo habetur ac si omnes egerit. XI. 325. N. 2.
- Mala fides auctoris ita nocet successori, ut ei XXX. annorum praescriptio necessaria sit, si ius suum & allanationem dominus ignorat. l. 1093. 20.
- Vide *Passeur*, *Passeur*.
- Maleficium quid sit, & uota dictum. IV. 200. & 201.
- inferre, vel in personam, vel in res alteras. *ibid.*
- Maleficium dicitur, hoc aliter destruit. IV. 204. 7. & 205. *seq.* & 209. 1.
- Genera maleficiorum distincta, & distincta casibus obligatio ex flagitiis. Et quo ac capite nascantur diuisio maleficiorum. IV. 204. 7.
- et Maleficium specialiter accepto nascitur obligatio ex delicto. IV. 201. 3. & 5.

Promittens ubi maleficia, *Ne illud fiat*, an obligatus. XI. 1496. 5.
 Actiones omnes ea maleficiis penales, duobus tantum exceptis. VI. 735. 10.
 — ea penales quoniam mixtae sunt in isto genere. IV. 736. 11.
 Actiones ea quasi maleficio penales. Et quatenus. IV. 736. 13.
 Maleficia temperare deest, non peccis, sed pudore, officio, atque legum metu. III. 620. N. 4.
 Malitiae an latina vox. Et de aliis id genus vocibus. IV. 362. N. 7.
 Malitiae iustitiam anae vel post acceptam iudicium recte lades exigit a partibus. VI. 219. N. 8.
 — an differat a iuramento calumniam. *ibid.*
 Malitiosis non est iudicandum. X. 327. 11.
 Malitiosis petitio quid sit. *ibid.*
 Manceps quisnam. III. 162. 4.
 Mancipia veterana quae. X. 1307. 6.
 — novitia quae sint. *ibid.*
 Quoniam vitae effectus masculationis solentis. I. 744. N. 5.
 Mandare aliquid alteri quid sit. III. 855. & 856. 3.
 VIII. 544. & 545. 8.
 Mandare iurisdictionem quid sit, & unde dictum. III. 855. 3. IV. 1119. 3. & N.
 Mandari potest iurisdictionem, sed non transferri. Et quid inter utrumque differat. IV. 1117. 2. & 1120. 3. & N. 10.
 Mandare iurisdictionem more, non lege aliqua. IV. 1118. N. 3.
 Mandata iurisdictionis dicitur frequentius delegata. IV. 1117. N.
 — quatenus eadem sit cum ordinaria. *ibid.*
 Mandata iurisdictionis continentur iure municipali, quod absolute de iurisdictione decernat. *ibid.*
 — funguntur precario monere qui utuntur mandata. IV. 1115. N. 1.
 Qui habet mandatum, quare illam mandare non possit. IV. 1120. 4. & 1121. & N. 11.
 Mandari omnia possunt, quae competant iure magistratus. IV. 1123. 6.
 — & quoniam iure magistratus competant. IV. 1123. 6. & N. 14.
 Quoniam mandari non possunt. IV. 1136. 17. & 1137. *sepp.*
 — & quare non possunt. IV. 1135. & 1136. N. 30. & 1138. 18. & N. 30. & 1139. N. 23. 34. & 1140.
 An mandari possint cognationes praetoriae. IV. 1140. 18. & N. 35.
 Mandari non possunt, & neque iurisdictione mandata, transferri possunt, quae specialiter a lege sunt tributa magistratui. IV. 1140. 19. & 1141.
 — & quare specialiter tributa mandari non possunt. IV. 1141. 1142. 19. & N. 37.
 Mandari non potest gladii potestas, seu animadvertio in facinorosos. IV. 1142. 20. & 1143.
 — neque cogitatio. IV. 1144. N. 4.
 — *Vide Iurisdictionem.*

Mandare actiones quid sit. IV. 457. VII. 815. 13. VIII. 569. 2. 3. IX. 522. 3.
 Mandare, & credere actiones quomodo differant. VII. 816. 17. IV. 457. N. 8.
 Actiones duobus temporibus alteri recte mandantur a creditori; & quibus. VII. 814. 8. 9.
 — an mandari possint, & quatenus, soluta pecunia. VII. 814. 9.
 — mandando illas, & cedendo non transferuntur recte, sed oblique; & quatenus. IV. 457. *sepp.* VII. 816. 24.
 Cur mandari dicantur quae credantur actiones. IV. 457. VII. 817. 26.
 — *Vide Cessio.*
 Mandatarius & procurator an idem sit; & quomodo differant. III. 864. 1. & N. 1.
 Mandatarius suscipit mandatum etque debet, eoque impleto, restituere quod ad eum per causam mandati pervenit. III. 864. 2. 865. *sepp.*
 — quidnam sit, quod per causam mandati pervenit; & quoniam debeat restituere mandatarius. III. 867. 368. 6.
 Trias exiguntur a mandatario in restitutione actionum facienda. Et quae sint. III. 868. 7.
 — *Vide Mandati executio.*
 — eo dolum duxerit, an vero etiam culpam praestare teneatur. III. 869. 8. 9. & 870.
 — omnem culpam praestare debet. III. 869. 8. & N. 4. & 870. 10. 871. *sepp.* VIII. 670. 9. *sepp.* 671. *sepp.*
 — nisi tamen aliter convenerit. III. 874. 11.
 — casum non praestat. III. 869. 8. & 874. 11.
 Mandatarius habet actiones directas, atque utiles. VII. 819. 39.
 — utiles semper habet, & exercet suo nomine; mandatus sive directas nomine mandantis exercet. utrum sit quidnam iuristis. VII. 817. 27. 28. & 822. 48. *sepp.* IX. 1385. 6. 7.
 Mandatario quando competant utiles, & quando directae. VII. 818. 33. 34.
 — directas habet tribus temporibus, & quibus. VII. 820. 41. *sepp.* & 821. 46.
 Quomodo utilis sit mandatario exercere directas alieno nomine, etiam si habet proprio nomine utiles actiones. VII. 821. 47. 822.
 An mandatarius actiones alteri mandatas retinet, an possit adhuc illis experiri re integra adversus debitores. VIII. 563. *sepp.*
 — quare si mandatarius & procurator in rem suam factus deventiaverit debitoribus et sibi soli vult, non possit mandator adversus debitores agere, mandatarius actionibus. VIII. 566. *sepp.*
 Si mandator re integra egerit adversus debitores; non est audiendus Mandatarius, qui velit inhædere perfectionem mandatoris. Et quare. VIII. 569. 7. 8. & 570. 9.
 — audiendus tamen, si Mandatarius agat ante item a Mandatore adversus debitores constitutum. VIII. 569. 8. 570.

Man-

Mandarius agere non potest adversus mandantem de eo quod illi abest ex causa mandati, nisi post impleto mandatum, vel habitum pro impleto. III. 865. 2.

— an impleto fuerit, an habitum pro impleto mandatum, unde non assumeret. III. 875. 2. *seqq.* & 876. *seqq.*

— Vide *Mandatum*.

Mandator impleto mandato, sive eo habito pro impleto, restituere debet mandatorio quiddam illi abest ob causam mandati. III. 873. 1. & 880. 12. 13.

— abest intelligitur mandatorio quiddam impendit, amittit, aut in id quod alieno nomine se obligavit. III. 880. 12.

Mandator sumptus bonae fide factos, & ex causa mandati debet restituere mandatorio. III. 881. 14. VIII. 549. 2.

— consilio debet usurarum pecunia in id impensae. III. 881. N. 5. VIII. 549. 3. & 550.

— item damna, quae contingunt per causam mandati. III. 882. 15.

— debet praestare mandatorium indemnem ab obligatione, quam ille contraxit per mandati causam. Et quid si recusat. III. 883. 884.

Mandatores quinque sunt. IV. 555. IX. 1308. 8.

— quatuor horum obligatio. IX. 1310. 8.

— quomodo differant a fideiussoribus. IV. 555. 2. & N. 4. IX. 1310. 8.

— ereditorum tenetur iudicio mandati, si tamen ipse in credenda pecunia mandati suae custodierit. IX. 1335. 1. 1336.

Solius pecunia mandator potest agere adversus principalem, & adversus aliorum obligationis reos, ut sibi credat assuevit. IX. 1336. 6.

— ereditorum non tenetur ultra id quod ipse mandavit, aut ab ipso creditore comensum est. IX. 1349. 1. & 1351. 1352. 2.

Mandatum quid sit, & unde dictum. III. 854. 855. 2. 3. & 856.

— an sit contractus. III. 853. N. 1. 854. *seq.* & 855. 2.

— duplex: generale, & speciale; & quale sit utrumque. V. 233. 30.

Mandatum declaratur verbis; & quoniam sint implendi mandati verba. III. 856. 5. VIII. 545. 9. 10.

— declaratur etiam re, & silentio. Et quomodo. III. 856. VIII. 545. 12.

— debet esse gratuitum. III. 857. 8. VIII. 546. 14.

An sit mandatum illud, cui pecunia, veluti salarium, sive honorarium accedat. Et quomodo. III. 857. 858. 8. VIII. 557. 5. 6. 559.

— Vide *Salarium*.

Quoniam res mandati obligatioem efficiunt. III. 855. 3.

— contrahitur obligatio mandati consensu mandantis, & suscipientis mandatum. III. 854. 855. 2. & 859. 9. VIII. 545. 12.

Tom. XII.

— quibus in casibus non contrahatur obligatio mandati, etiam suscepto mandato. III. 859. 10. 11.

Contrahitur obligatio mandati, quandoqueque alterius gratia mandatum contrahitur; praeterquam si solius mandatorii causa contrahatur. III. 859. 12. & 862. 16. 863. *seq.*

— quare solius mandatorii gratia interpositum mandatum, nec mandatum, nec mandantem obligat, neque mandatarium. III. 864. 12. VIII. 546. 16. 17. & 547.

— quid si convenerit, ut mandantem periculo esset, quod solius mandatorii causa mandabatur. III. 864. 13. 14. & 862.

Qui solius mandatorii causa aliquid mandat, suo dolo, vel fraude obligatur. III. 860. 13. 861.

Mandatum quando dicitur impletum. III. 875. 2. 3. & 876. 5.

— & quando impletum videatur, aut secus, excepta forma mandati. III. 876. 6. 877. *seq.*

Incertum dandi mandatum quomodo implei debet a mandatorio. III. 875. 876. 4.

Mandatum non impletum habetur pro impleto, si vel causa factum sit, quominus incertum per se fieretur; vel secuta sit utilis ratihabitio eius, quod gestum est praeter formam mandati, vel etiam sine mandato gestum est, sed nomine eorum habentis. III. 879. 9. 10.

— pro impleto non habetur, si fuerit inutilis ratihabitio. Et quibus de causis ratihabitio mandati sit inutilis. III. 879. 11. & 880.

Mandati susceptio voluntaria est: essentio necessaria, nisi vel integra re, mandato remuneretur, vel casus obstitit executioni mandati. III. 864. 3. 865. *seqq.*

Qui alteri pecuniam credidit alterius mandato, actionem habet adversus mandantem, & adversus illum cui credidit. VIII. 587. 1. 588. *seqq.*

— neque potest famam eandem summam bis exigere. VIII. 590. 5.

Mandatum finitur aut voluntate, aut morte mandantis. IV. 979. 3.

— quomodo voluntate mandantis. IV. 979. 3. VIII. 653. 1.

— quomodo revocari debet a mandante. IV. 979. N. 1.

Quare mandatum re integra a domino revocari possit, etiam invito processore. IV. 979. 980. 3. VIII. 653. 654. 1.

— finitur morte mandantis, re adhuc integra. Et quando res integra sit, cum mandanti, tum mandatorio. IV. 981. 4. & 985. 8. VIII. 655. 2. & 658. 10.

Mandati exequendi obligatio non transit ad heredes mandarii; neque adversus heredes mandantis habet mandatarium actionem, si re integra mandatum perierit, mortem mandantem. Et quare. IV. 981. 4. & 982. 5. & 983.

An, & quando mandatum solvatur morte mandantis, qui mandaverit aliquid gerendum post mortem suam. IV. 983. 6. & 984. 7. *seq.*

D d

lo

In quibus casibus mandatum non solvitur, neque revocatur, neque morum mandantis. IV. 985. 986. §. VIII. 678. 27. 12.

Qui mandatum fuisse revocatum, vel decessisse mandantem ignorans, mandatum implet, quomodo possit agere ea mandato finito morte mandantis. IV. 986. §. VIII. 660. 14.

— quid prodest, manente obligatione mandati, morte mandantis solvi mandatum. IV. 987. & 988. 10.

— & quare si quis mandaverit alteri ut res et traditas dotis faceret, secunde uxoris; impleri debent mandatum, etiam mortuo mandatore. *ibid.*

An morte mandantis solvatur mandatum favore Ecclesie, vel casum pie interpositum. IV. 987. N. 5. Morte mandantis non solvitur mandatum, quod non pendet a mera voluntate mandantis *ibid.*

Mandatum solvitur renouatione mandantis morte facta. IV. 988. 11. VIII. 676. 5.

— solvitur etiam sola renouandi voluntate, cum ea casu aliquo non potest executioni mandati. IV. 989. & 990. 13.

— iusta omittendi mandati causa duplex; & quod sit. IV. 990. 991. 13. VIII. 676. 7. 677.

— solvitur morte mandantis, re integra. IV. 990. 991. 13. VIII. 677. 9.

— dissolvitur status mutationis, & capitis diminutione mandantis. IV. 991. N. 8.

Achares mandantis, qui mortuo mandante, ignorans iuxta mandatum suum atque, possit agere mandati. IV. 991. 15. 992. *seq.*

Mandato, re integra, finito, neque mandator, neque mandatarus habet rationem mandati, etiam si interit utriusque propter non impletum, vel propter impletum mandatum. VIII. 679. 13.

Mandatum ad litem generale est, aut speciale. V. 333. 30.

— speciale excludit ea casus omnes, quas expresse non continet. V. 334. 30.

— nisi tamen ea sit casus, sine quibus necesse non possit ad litem specialiter mandari. Et quomodo fiat. V. 334. 31. & N. 30.

— generale casus omnes comprehendit, propter ea, quod mandatum speciale requiritur. V. 335. 32.

— comprehendit etiam litem. V. 336. N. 32.

— quomodo casus mandatum speciale requiritur. V. 336. 33. & N. 3. VIII. 578.

Mandati forma quibus debet consistere debeat. V. 331. N. 28.

Mandatum ad litem revocatur, alio procuratore constituto. V. 331. 28. & N. 27.

— finitur morte constitutis, sine nondum constitutis. V. 331. N. 27.

Quando cum estor, tum teo integra res esse debet in procuratorio mandato. *ibid.*

— moribus nostris raro finitur morte constitutis etiam secuta ante illam constitutionem. *ibid.*

— iure Canonico finitur morte prius ecclesie. *ibid.*

— an, & a rebus civitatis datum solvatur, sine mortuo. *ibid.*

Mandatum remunerandi causa factum re integra, morte mandantis finitur. VII. 843. *seq.*

Mandatum ad litem quibus modis sit incertum. V. 264. 24. 25. & 269. & 266. 27. 268. *seq.*

Quodammodo mandatum incertum efficitur, ut reum liberet onere satisfaciendi dominum cum ream habentem. V. 268. 28. & N. 23. & 269. *seq.*

Mandatum probatur instrumentis, & quibus, & quomodo. V. 269. 29. 270. *seq.* & N. 25.

— an probetur presumptionibus, & quibus. V. 271. N. 25. & 272.

Id mandatum an & quando sit necessaria mandantis subscriptio. V. 272. N. 28.

Nemo agere potest alieno nomine sine mandato. Et quare. V. 268. 4. & 269. & 270. 5.

Id, de quo dubitatur, an habeat mandatum, admittitur, si de rato satisfactum. V. 269. 4. & N. 4. & 272. 8. 273.

— non admittitur, ubi constat illum eacere mandato. V. 269. & N. 4. 5. & 270.

Mandati exhibitionem ea ipso recipio iudex desiderare potest, sine etiam contraria. V. 271. N. 7.

Qui nomine fidelicommissarii ab herede petit, ut adeat hereditatem, liquido probare debet domum mandatum. Et an sufficiat casus de rato. V. 273. & 274. 9.

Quomodo personam agere valeant sine mandato. V. 274. 10.

— & quibus conditionibus. V. 275. 276. 10.

— quare et de rato caveatur. V. 273. N. 8.

— Sententia pro his dicta, vel contra illos, qui agunt sine mandato, domum ipsa nec prodit nec nocet, nisi ab illo rata habuerit. *ibid.*

Qui habet mandatum licet generale preferat conditionem personam. V. 276. N. 12.

Mandati actio duplex; directa, & contraria. III. 901. 1. VIII. 578. 19.

— cui directa competat; & cui contraria. III. 902. 2.

— directa quid sit, & cur sit appellata. III. 902. 3.

— contraria quid sit, & cur sit dicta. III. 902. 4.

— utraque datur, etiam hereditas. VIII. 578. 2. & 593. 1.

Mandati iudicio demonstrat prout se tenet id totum, quod interest mandantis. VIII. 665. 2. 3.

— necesse etiam infamia, si fuerit ob dolum perfidiamque demonstratus. VIII. 665. 4. 666. *seq.*

— & quare. VIII. 667. 5. 668. *seq.*

An, & quatenus valeat Mandatum ferri, qui auctore mandante, ut se emeret; & quomodo, & quomodo iode actio domum acquiratur; & an alteram, vel utramque possit in mercede. VII. 683. *seq.*

Mingo quid sit. IV. 993.

Mandatum interdictum commercium. II. 1566. 30.

Mandatum quinquaginta dictis a Tertuliano. IV. 246. N. 3.

Mans

Manus possessionem significat l. 254. 4.
 — Interdum patriam, interdum regiam, interdum
 divioam. l. 254. N. 7.
 — Et si symbolum est fers apud omnes gentes.
 III. 856. N. 2.
 — militaris duplex; castrensis, & non castrensis.
 Utraque qualis sit. V. 877. N. 7.
 — quando per eam transferatur possessio. V.
 877. 6.
 — ac licita sit, & quatenus, in executione sen-
 tentie. V. 879. 8. & d. N. 7.
 Manum conferre quid sit. V. 758. 779. Not.
 Manum conferendi ritus quosdam; & quomodo ei res
 formula iuvantur sit. V. 779. Not.
 Manumissio quid sit, & unde dicta. l. 254. 4. &
 N. 6.
 — accepti beneficii genus. Et quid ex eo con-
 sequens. III. 430. 8. & N. 10.
 — olim fiebat vindicta, & quando. l. 269. &
 270. 3.
 — item censu; & hac qualis. l. 272.
 Solum dominus potest manumittere. l. 261. 262. a.
 — ac possit manumittere communem servum; &
 quando. l. 263. 3.
 — an servum pignori obligatum. l. 263. 264.
 3.
 Servus legatus an possit ab herede manumitti. l.
 264. 265. 4.
 Capitalis delicti reus manumittere non potest. l.
 265. 6.
 Manumittere an liceat debitori, qui solvendo non
 est. l. 266. 7. & N. 9.
 — an minori 20. annis. l. 266. 8.
 Ao tutor pupilli servum possit manumittere, con-
 sentiente pupillo. l. 261. & 262. N. 3.
 Furiis carere servum eis manumittere non potest.
 l. 262. 263. 2.
 Qui non possit a dominis manumitti. l. 267. 268.
 Servi manumittebantur ultima voluntate. l. 269. 2.
 Manumittebantur inter vivos, vel publice apud ma-
 gistratum, aut in Ecclesia. l. 269. & 270. 3.
 — privatis, laicis amicis, aut per epistolam, quolu-
 que testibus adhibitis. l. 270. 271. 4.
 — manumittebantur re, & factis. Et quomodo fac-
 ta pro manumissione haberentur. l. 271. & 272.
 6.
 Manumisso pater naturalis succedit. II. 1130. N. 4.
 Manumissus ex ante gesto, & facto suo preceden-
 te non tenetur. III. 631. 632. a.
 — tenetur tamen de eo quod domino promisit
 ob manumissionem. *ibid.*
 Actor manumissus, conditione reddendarum ratio-
 num onusta, non tenetur solvere reliqua. III. 632.
 N. 2.
 — testamentum dicti de iis, qui videntur in servi-
 tute. d. N.
 Ancillam a se venditam qui manumissus, an liberam
 fecerit. VIII. 1063. 2.
 — venditum privato recte manumittit venditor,
 traditione non tam secuta. *ibid.*

Tem. XII.

— sed impior potuit agere eo nomine adversus
 manumissorem pro eo, quasi interest. VIII.
 1064. 2.
 Servus donatus ea lege ut vindicta manumitteretur,
 sine manumissione non sit liber ex constitutionali-
 bus. XI. 1510. 4. 5. & 1511.
 Confessio, qua servus venditus ea lege, ut manu-
 mittatur, datur ipso iure liberus, nisi fuerint manu-
 missi, pertinet etiam ad servos eadem lege do-
 natos. XI. 1510. 3.
 An servus per fideicommissum relicto possit, &
 quando, recte manumitti. XI. 1379. & 1380.
 2.
 — & quando pretium debeatur servi manumissi
 per fideicommissum relicto. XI. 1379. & 1380.
 & 1382.
 Servus legatus, si interim manumittatur: neque po-
 ti potest a legatario servus, neque eius estimatio.
 II. 834. 26.
 — peti tamen poterit, si heron servus sit. II.
 834. 835. 26.
 Mare nullus est lare Romanoorum. l. 654. 4. &
 655. 6.
 — moribus tamen nostris in dominio, & iure
 Principum haberi ceptum. l. 654. 4. & N. 3.
 in Mari nata, vel adfusa in litore maris sunt oc-
 cupantis. l. 700. 4. 701. *seq.*
 Marescalli hodie apud Principes iidem, qui olim
 equitum magistrum. VI. 417. N. 20.
 Maritus suam dignitatem, & prerogativas quas ha-
 bet, committit uxori. III. 973. 9. & N. 5. &
 974.
 — quatenus eius bona, & facultates sint uxori
 communes, & vicissim. III. 974. 10. 11.
 — uxorem inopem alere necessario debet; & si
 recuset, a quo cogendus. III. 978. 13. 14.
 — uxorem modice castigare potest, sed non ver-
 berare. III. 980. 16. & N. 13.
 — uxori tribuere debet honorem, ut inferiori.
 III. 981. N. 15.
 — quomodo imperare debeat uxori. *ibid.*
 — an conventiones personali obstringere se possit ad
 habitandum certo loco cum uxore. III. 618. N.
 2.
 Maritus eo fit dominus dotis. III. 1019. 9. & 1020.
seq.
 — quoniam dotis fructus percipiat. III. 1026. 13. &
 1027. *seq.*
 — Vide *Dotis fructus*.
 — consensu matrimonio dotem restituere cogitur
 ob pauperiem. III. 1028. 3. & N. 2.
 — an dictor postea redditus dotem recipiat. *ibid.*
 — dotem restituere cogitur ob servitium in uxo-
 rem. III. 1027. N. 1.
 Maritus soluto matrimonio tenetur dotis causa edio-
 ac ex stipulato: autem conditione sine cau-
 sa. III. 1050. 30.
 — solus tenetur nomine dotis. III. 1050. 30.
 VII. 943. 1.
 — quatenus tenentur eius heredes. VII. 943.
 2. D d 2 A a

An, & quomodo debitor mariti possit ab uxore conveniri de dote. VII. 943. 3. *seff.* & 944.

Marito debentur ex causa restitutionis dotis fructus prædii dotialis adhuc prædentes; & pro qua parte, & qua actione peti debeant. III. 1071. 3.

— an recuperet impensas necessarias in rem dotalem factas; & an illas cum fructibus compenset. III. 1071. & 1072. 5.

— non recuperat voluptuarias, nisi in quantum abique damno rei dotalis tolli possunt, quæ possunt. III. 1072. 6.

— quas necessarias, vel utiles consequatur impensas. *ibid.*

Quoniam sit dotales impensas consequendi ratio marito ex iure veteri. III. 1073. 7.

— & quoniam ex Iustinianæ iure. III. 1073. 8.

Maritus recipit impensas etiam futuras; & quomodo. III. 1074. 9.

— non potest in eas vocari sine venia. VI. 34. Not.

— agens pro dotalibus, vel extradotalibus ætoris bonis an, & quoniam admissus sine mandato. V. 215. N. 11.

— an audiat sine mandato pro receptis bonis ætoris. *ibid.*

— quando sine mandato appellare possit pro ætore. VI. 416. N. 17.

— pro ætore conveniri non potest. VII. 874. 3. 4.

Maritus qui nomine uxoris emit, effectus traditione dominus, potest etiam ipse tradendo dominum facere uxorem. VIII. 1094. 18.

— rem suam semper vendere potest uxori. VIII. 749. 3.

— an ei uxore legare possit. IX. 524. 2.

Maritus qui suo chirographo exivit sibi fuisse numeratam dæm, an confessioni suæ stare cogatur; an vero ul possit exceptione non numeratæ pecuniæ. VIII. 390. 7. 391. 9.

— & iacta quod tempus eam possit opponere. VIII. 391. 8.

— quare non statat exceptione non numeratæ pecuniæ, si caverit chirographo fuisse sibi numeratam dotem, post confecta dotalis instrumenta. VIII. 392. 11.

— an et chirographo, quo fatetur accepisse se ab ætore 100. nomine dotis, 50. duntaxat accepisse, possit conveniri, & reddere debeat longum centum. VIII. 339. 1. 2.

— & an compensari valeat pro illis quinquaginta quæ accepit. VIII. 337. 3. 4.

Maritus interitui rei in dotem traditæ liberatur, damnum eius mora, vel culpa non adferit. III. 1064. 23.

— dolum, & culpam duntaxat præstat in dote. III. 1065. 24.

— curatur uxori datus, an excusare se possit, postquam se immiscuit. I. 63. 4. & N. 2.

— privilegio, seu exceptione competentiæ gaudet, cum ab uxore convenitur. VI. 870. XI. 352. 3. & N. 6.

— & quidem eo potius, constante matrimonio, in omnibus contrahibus, etiam antea celebratis; matrimonio postea soluto, eo mitior lo illis duntaxat, qui sunt laici, manente conditione mariti. XI. 261. 9.

— nisi tamen contractus post divortium habitus sit, veluti appendix obligationis in matrimonio contractæ. XI. 261. N. 17.

Quare maritus potestur beneficio competentiæ. XI. 283. 2. 3.

— an, cum ætor eo, possit deducere ex rebus dotalibus quantum sufficit, ne agat. XI. 271. 272. 22. 23.

— an hoc beneficium competat potius marito, XI. 257. N. 6.

An extraneus, qui marito dæm præstitit pro muliere cui donata voluit, statim competentiæ beneficio adversus maritum. XI. 333. 4. 5. & 334.

Materia quoniam dicatur iuriconsultus. III. 67.

— eadem peculiariter dicta quid sit. VI. 866. 3.

— in ubi prædictum quid sit. *ibid.*

— Vide *Errat.*

Mater matre maior quondam legitimæ, & dævia tutoribus præferatur. I. 394. 8. & N. 3.

— hodie neque elargiri necesse habet secundas optas, neque a Principe tutorem impetrare; sed remouetur a tutela, si nubat. I. 394. 9.

— non amouetur a populi tutela, etiam si debeat populo, vel filii a populo debeat. I. 395. 12.

— nulli ex liberis tutorem dari potest. I. 402. 8. de Tutoribus filio petendæ a matre quidam Severus Imp. constituit. I. 457. 4. 5.

— tutores petere debet omnibus liberis tutorem non habentibus, cum legitimis, tum naturalibus. I. 458. 6. & 462. 15.

— ceteros petere debet, edictis eorum aumibus. I. 458. 7.

— petere debet, ut confirmetur tutores testamento non iure dati. I. 459. 8. & 462. 15.

— si petierit tutores non idoneos: testis, non iure ignorantia excusatur. I. 459. 9. & 467. 27.

— quales petere debeat, ut idoneos petere dicatur. I. 459. 10. & 460.

— prioribus excusatis, relictis, remotis, vel mortuis, petere debet alios tutores; & adversus iactantes prætorem adire. I. 460. 11.

— quid si alius excusatus, remotus, mortuus, alii superstit. I. 460. & 461. 12.

— ei non imponitur, si suspectos tutores non potest invenire. I. 461. 13.

— a quibus petere debet tutores. I. 461. & 462. 14.

— cum tutores petere debeat quamprimum: hodie petere debet intra annum. I. 463. 16. & 464. 27.

Mater quæ filio tutorem non petiit, privatur legitimæ impuberis filii hereditate; non tamen bonis quæ maritus ei reliquerat a filio. I. 465. 18.

— multasque etiam hereditate filii, si ille impubes & interitus decesserit. I. 465. 19. 468. 28. 29. & 469.

Mater, quæ tutorem filio non petierit, ex configuratione Theodosii excipitur, etiam a substitutione. I. 469. 30. & N. 8.

An, & quando mater filios alios taceatur. III. 474. N. 5.

— quondam impudens alimentis donasse censetur. *ibid.*

— quando donanda sit a filio. III. 473. N. 3.

Mater antiquo iure non succedebat liberis: succedit tamen ea iure novo. II. 1129. 3. & N. 2.

— in quibus casibus etiam hodie privetur ea iure veteri succedere liberorum. II. 1129. N. 2.

Mater non succedebat ex LL. 12. Tabb. libeli etiam masculi. II. 1125. N. 2.

— vocabatur ad successionem matris editio pretorio post agnos. *ibid.*

— ex I. C. Ophitiano, castris agnuit. *ibid.*

Mater lactare debet liberos, neque onus lactandi debet alteri committere. III. 474. N. 5.

Mater pro filio intercedens, non obligatur I. C. Velleiano. III. 730. 18. VIII. 175. 2.

— si tutela gerens, indemonstratum tutori promiserit: obligatur ipsa cum fideiussoribus, & pignori- bus, nec iuvatur Velleiano. VIII. 182. 1.

— iuvatur Velleiano, si tutori promiserit indemonstratum, cum illa tutelam non gereret. VIII. 182. 2.

— nisi tamen periculum suo petivisse tutorem constet ea decreto magistratus. VIII. 182. 3.

— quare non iuvatur Velleiano, si vel promittat indemonstratum tutori, de eo quod ipse debitor est populo. VIII. 183. 184.

— vel indemonstratum promittat heredi, cui de spe- cifica hereditate deliberanti fasus ut adiret eius periculo. *ibid.*

Non iuvatur Velleiano mater, quæ genero dotis causa obligavit res suas. VIII. 195. 1. 2.

Mater, quæ liberos, instituta heredes, si fuerint a patre suo emancipati, illos instituisse censetur, etiam si aliter effecti sint sui heredes. IX. 170. 171.

An, & quando mater excludat substitutionem in testamento impuberis. XI. 39. 18. & 40. 12.

— non potest conveniri pro filio. VII. 874. 4.

— sed neque pro filio. VII. 875. 2.

— auditur in causis appellacionis pro filio. V. 198. N. 9.

— an reliquum solvere cogenda sit, si ultro partem debiti agnovisset, & solvit pro filio. VII. 875. 2. *seq.* & 876.

— eius omnino agere filius, matri non nocet, neque pater, neque iurisdictionem, neque re adversus eum, indicata; & quare. VII. 521. 2.

— eius transactione sibi in servitutum traditis ab ea, servi sunt. VII. 355. 1. & 356.

Mater, quæ dotem sibi reddi stipulata fuit, mortis in matrimonio filia, non transmittit actionem in heredem, ubi summi cum filia perierit. XI. 83. 1. 84. *seqq.*

An matris professio fidem faciat in re dubia. VII. 1131. 4.

Matri libidinose viventi denegatur in totum revocacio donacionis in filium collata. III. 1267. 17. & 1278. 8.

— matri iterum nubenti denegatur ex certis causis, sed non ex omnibus; Et quoniam illa sit. III. 1267. 17. & 1279. 8.

— an si donaverit utraque filio ob causam: possint perpetuo revocare donationem, casu non secuta. III. 1279. 9.

— quam recte confictum sit a Iustiniano, ut possit utraque revocare donationem ab extraneo, & non a filio. III. 1279. 10. & 1280. *seq.*

Materfam, quoniam dicta. II. 21.

Matronam qui appellat, vel adducatur, vel ei comitem abducit, temeris iniuriarum. IV. 211. 7.

Matrimonia contrahenda, parentibus etiam iuvant, rata sunt iure divino, atque canonico. I. 299. 300. N. *

Matrimonia sive contrahenda, sive contrahenda iure Romanorum libera. III. 619.

Matrimonia contrahenda dissolvere nulli licet iure divino, atque canonico. III. 619. N. *

Matrimonia non debent adstringi mentis pœnam non constantem legibus. XI. 1589. 1.

— quoniam pœnam sunt hic a legibus constituta. XI. 1589. 2.

Adversus contrahendum matrimonium non datur in integrum restitutio. V. 1174. N. 6.

— datur ex obliuione contra inconstantem, & erroneam matrimonii confessionem. *ibid.*

— dummodo tamen sponsio presentis, & accepti facta non fuerit. *ibid.*

— datur, & contra sententiam huiusmodi d'ctam pro matrimonio, vel contra matrimonium; & quare *ibid.*

Sententia adversus matrimonium dicta non transit in rem iudicalem, nisi quoad indultum. XI. 320. N. 6.

Datum in dotem ob matrimonium, quod a iure vetatur, an datum videri debeat ob turpem causam. VII. 721. 3.

Quævis matrimonii novæ contrahendi pœnam licet stipulari. XI. 655. 2.

Causæ matrimoniales, an procuratorem admittant. V. 175. N. 4.

— speciale mandatum requirunt. *ibid.*

— causa status comparari solet. X. 713. N. 9.

Medicamentorum impo- sitio an pœnam casus funeris. VI. 156. N. 5.

Medicina ars olim ignobilis, apud Romanos. I. 493. N. 14.

— tota eius vis in operibus, atque remediis, potius, quam in sermonibus, & in eloquentia est collocanda. *ibid.*

Medicos an inferior dignitate homini iurisperito, & politico. I. 494. N. 14.

— hominem occidem imperite secundo tenetur actione L. Aquilia. IV. 239. N. 8.

— de-

- decreto sui ordinis approbati debet, antequam recipiatur. V. 57. 21.
- munerum publicorum, & civitum immunitate donatus a iure. X. 826.
- Melioresiones que fiut. II. 1271. 20. & 1272.
- Melliorationum fas quomodo differat ab emphyteutico. II. 1271. N. 9.
- Melliorationes quandonam potest it, contra quem data est la integrum restitutio. V. 1269. N. 18.
- Memoria defuncti quando dnmatur. V. 179.
- Mendaciam omne devianum. V. 60. Not. 2.
- Mens scribentis colligitur ex precedenribus, & consequenribus. X. 1128.
- Mensis continens quoniam fit. IV. 719. 17.
- nulli quoniam. *ibid.*
- solvendi potius continens ne, an nullis intelligendus. IV. 720. 17. & N. 5.
- Undecimo mense qui nascitur, non est legitimus. X. 1464. 7.
- Decimus mensis supremus nascendi terminus. *ibid.*
- Mensor. *Vide Agrimensur.*
- Mentecaptus testari non potest. II. 32. 10.
- potest tamen iudicis arbitrio, si aliquo iudicio possit. II. 32. N. 13.
- a furioso quid differat. II. 298. 10. & N. 1.
- Mentecapto parentes substitutum dare possunt. IX. 263. 2.
- an etiam mater, & avus dare possunt. IX. 263. 3.
- quid si plures dederint substitutum. IX. 264. 3.
- & quomodo ei dare possint substitutum. IX. 265. 6.
- & quibus conditionibus. IX. 265. 7. 8. & 267. 9.
- Mentecapto alienare prohibetur. Et an recte. II. 1218. 10.
- est ad contrahendum inhabilis. III. 634. 7.
- Mercator adens forum non fortitur in loco contractus; & quibus de casibus. IV. 1250. 16. & N. 11.
- etiam si agat ex chirographo, tenetur edere rationes libros rationem. VI. 78. N. 5.
- si conveniatur utrum; quoniam edere tenetur actori. VI. 86. N. 8. & 87.
- Mercatores non tenentur edere rationes suas illis, quibusdam contraria. VII. 5. & 6. 4.
- Mercatorum liberi an probent. VII. 2029. 1.
- Mercatorum colligat possunt statuta condere de rebus seu negotiationibus. IV. 1177. N. 16.
- habent iudices proprios. IV. 1178. 13.
- & an hi privative iurisdictionem habeant in mercatores; an cumulative. IV. 1178. Not. 17. 18.
- an proprios iudices constituant per se; an vero civitas, vel Princeps. IV. 1177. N. 16.
- Merces unde dicta. III. 815.
- Meres in locatione, & conductione qualis. III. 814. 815.
- quando fit remittenda. III. 827. 9. & N. 1,
- semel constituta nunquam augetur. III. 847. N. 4.
- quando solvenda sit. III. 847. 848. 8. & N. 5.
- an praeerogari debeat interdum. Et quotiens. III. 848. 8.
- olim quoniam tempore solveretur. III. 847. N. 5.
- Meres professoribus annui liberalium tribus qua utilitate pretur. Et quomodo estimetur. III. 548. 21. & 549. *seq.*
- Meretrix quem fit, & unde dicta. V. 97. 98. & N. 8.
- infelicissima victima publicorum libidinum a Tertulliano dicta. III. 1251. N. 41.
- an testari queat. II. 32. N. 14.
- an ei bonis interdicti possit, & curator duci. I. 588. N. 4.
- an torpuit ab illa accipiant, quod ei ob fornicationem datum est. III. 1251. 14. & N. 11.
- & an promissa illi merces assignari ab ea possit, expleta libidine. III. 1252. N. 11.
- Meretrices prostituuntur apud *Enates*. V. 97. N. 8.
- vestis utebantur a matronali diversis. *ibid.*
- ipso iure notantur infamia. V. 97. 1.
- penitentia non restituunt famam. V. 98. N. 8.
- non excusantur paupertate. *ibid.*
- Meritoria quid sint. Et an ea distinguantur a subulis. VI. 866. 3. & 867. *seq.*
- Merum iudicis officium cur dictum. XI. 706.
- Mert quid sit, & unde dicta. III. 761. 3. VIII. 727. 6.
- proprie dicta quid continent. III. 763. N. 6.
- siue ea emptio fere non potest considerari. III. 763. 5. VIII. 717.
- Metuores quoniam. XI. 1676. 9.
- Methodus optima que fit. I. 13. 1.
- Methodus in iure tradendo necessaria; eaque digesta per summa rerum capita. I. 13. 14. 2.
- Metu extorta obligatio an iure naturali subsistat. IV. 357. 358. N. 1.
- quodnam de eo promittitur edictum; & quibus rebus, seu partibus continetur. IV. 357. 3. 358. *seqq.*
- Metu galls, & vi compulsiva restituuntur edicta, *Quod metus causa*. IV. 367. 15. 368. *seqq.*
- Metus quid sit. IV. 360. 1.
- defunctio multiplex. IV. 369. N. 2.
- quid differat a periculo. IV. 360. 7.
- Metus iustus quoniam, & unde estimetur. IV. 360. 8. 361. *seqq.*
- an eius ultimatior sit iudicis arbitrio relinquenda. IV. 362. 9.
- An iustus sit, qui nascitur ex infamii timore. Et quare. IV. 363. 10. & 366. N. 13.
- cum atenuat a peccato. IV. 361. N. 6.
- Illatus ab alio metus ex aperta voluntate, & ex facilitate inferendi periculi estimatur. IV. 363. 364. 21.

— quomodo voluntas inferendi periculi sit ad meum incutendum necessaria. IV. 364. 18.

— quomodo sit necessaria facultas. IV. 369. 966. 13.

Eius vindicandi, recuperandive causa quod gestum est metu, proposita est et actio metum passu, cum in integrum restitutio, tum actio, quod metus causa. IV. 370. 19.

— restitutio veteris iuris, & actionis data metum passu qualis sit, & quomplex. IV. 370. 371. 20.

— restituta actio et actio quomodo differat ab actione veteri amissa. IV. 371. 31. 32. 373. *seq.*

Ob quem metum detur in integrum restitutio. IV. 360. 7. 8. 361. *sepp.*

Actio metus causa que sit. IV. 374. 23.

— est arbitraria, & quare. IV. 378. 29.

— ea lidecreo datur, ut omne quod abest, restituatur vim passu; vel si id factum non sit, condemnatio sequatur adversus non restituentem. IV. 375. 24. & 378. 29.

— & quando sit in quadruplum condemnatio adversus rem. IV. 378. 379. 29.

Res alienata per metum integra restituenda est cum accessionibus omnibus, cum omni causa, & omni iura rei quod amissum sit per alienationem. IV. 375. 376. 26.

— qui restituit rem, quam per vim abstuleret, evolvere debet ex edicto, se nihil dolo fecisse in ea re, quo deterior fieret; & si quid dolo factum sit se praestitum. IV. 376.

Debitor per metum a creditoribus liberatus, reintegrare debet creditori adversus se omnem obligationem una cum fideiussoribus, & pignoriis que accesserant obligationi. IV. 377. 27.

Qui promittit aliquid metu coactus, exceptio, Quod metus causa totus est adversus illam obligationem. IV. 377. 28. & 378.

Actio Quod metus causa cui competat, & adversus quem. IV. 379. 380. 30.

Datur etiam adversus filios, ad quos aliquid, vel loci, vel rei pervenerit ex illato metu. IV. 380. 31. & 381. *sepp.*

— & quidem illidem conditionibus, quibus datur adversus eum, qui laesit metum. IV. 380. 32.

Actione Quod metus causa tenetur, qui metum laesit, etiam si res per vim ablati casu intercedit. IV. 380. 30. & 383. 33.

— nec ultra temporis praescriptione tutus esse potest adversus actionem, Quod metus causa, si rem possidet. IV. 383. 33.

Actione. Quod metus causa, non tenetur emptor bonae fidei ob rem quae sine eius culpa perit, & quam ignorat esse per metum ablatam. *ibid.*

— & quomodo longi temporis praescriptione tutus sit adversus actionem Quod metus causa. IV. 383. 33. 34. & 384. *sepp.*

— sola competit de illis, quae metu gesta sunt. IV. 386. 36.

— et de competit actio de dolo. *ibid.*

Cur in actione, Quod metus causa, receptum sit, ut

condemnetur, re intra tempora indicat perempta, eisdem rei praedatione liberetur. IV. 378. 379. 29. & 377. 378. N. 18. IX. 926. 9. 10.

Exceptio, Quod metus causa. Vide *Exceptio*.

De migrando, interdictum. Vide *Interdictum*.

De migrationis tempore. IV. 377. N. 1.

Milites proprie dicti quoniam sint. II. 320. 27.

— quando milites esse incipiant, aut desinant. II. 322. 28.

— immunes sunt a totis. I. 394. 10. 395. & N. 5.

— et, & quatenus possint esse procuratores ad lites. V. 193. 3. & N. 3. & 198. 9. VII. 739. 2.

— et illis datum, ut causam alienam agant, possit condici. VII. 739. 1. *sepp.* & 740. *sepp.*

— soluti sunt omnibus legibus testamentariis. II. 310. 4. 311. *sepp.* VIII. 1327. & 1328.

— illis guarantia iuris non nocet, praeterquam in delictis. I. 161. 9. & 162. 10.

— alienas res conducere a iure prohibentur, et ut esse procuratores, & fideiussores eorum, qui conducere. III. 674. 22.

— habent forum, & iudices proprios. IV. 1329. 5. & N. 8.

— possunt ab emptione, venditione discedere, invito adversario. VIII. 867. 18.

— qui in aliena provincie militavit, nepulas contrahere vetantur cum muliere provinciali. III. 946. 20.

— praedia comparare vetantur in provincia in qua degunt; nisi tamen sint patrum illorum bona, quae distrabantur. III. 673. 18. & N. 7.

— gudent beneficio competentium. XI. 258. & N. 10. & 277.

Militis testamentum. Vide *Testamentum Militaris*.

Militis defensoris etiam mortui bona sibi vindicantur. VII. 972. 973. 54.

Militum genera duo, & quae. II. 319. 26. 320. 27. 28. VIII. 1187. 13.

Militia in functionibus publicis quae dicuntur Iulianis. V. 476. 37. IX. 1067. 1.

— quaedam vendi potest, quaedam non potest. IX. 1067. 2.

— an pignori possit obligari, quae vendi potest. IX. 1067. 2. & 1069. 5. 6. & 1070.

— pignoris obligatione generali continetur. IX. 1068. 3. & 1070. 8.

— etiam postea quodvis sibi, vel alii, siue pecunia sua, siue aliena. IX. 1069. 6. & 1070. 7. 8. & 1071.

— & quibus conditionibus. IX. 1071. 10. & 1072.

— quomodo probetur militiam pecunia debitoris emptam esse. IX. 1072. 11.

Creditor, qui iure hypothecae militiam vindicat, vivo debitore, cui quantitas sit, militiam estimationem consequitur; & quatenus. IX. 1072. 12.

Militia successor quam firmam praestare debeat heredibus defuncti, vel filijs, vel uxori, vel creditibus pro solatio militiae amissa. IX. 1072. 13. & 1073. 14.

Mi-

- Militia vacans non potest a creditore iure hypothecae vindicari. Et quare. IX. 1073. 15.
- Quam recte summa quam pro vacante militia hereditas defuncti pignori debet, vocatur *Rex ex casu*. IX. 1073. & 1074. 16.
- An sit aliquis *ex casu* militia. IX. 1074. 17.
- Qua actione petat creditor *Commoda ex casu* a successore militiae. IX. 1074. 18.
- quid si militia successor Commodam ex casu militiae solverit defuncti heredibus, aut similibus personis. *Ibid.*
- Commoda ex casu creditor exigere non potest, nisi pecuniam crediderit in hoc, ut ea militia defuncto emeretur. IX. 1076.
- alioquin ea Commoda ad filios utroemve defuncti pervenirent. *Ibid.*
- filius, & uxor non estantibus, Commoda ex casu tribuantur omnibus defuncti creditoribus. *Ibid.*
- Militum sacramentum quid sit. VII. 1258. 5.
- eo militem solvere quid sit. VII. 1259. 6.
- an eo solutus statim sit veterans. VII. 1259. 7.
- Silpendia militum solemina quae sint, & cur ita vocentur. VII. 1259. 9. & 14.
- Solemnis tempus a militia missendi quibus de causis praevaleat. VII. 1260. 15.
- Vide *Sacramentum, Silpendia*.
- Militem quomodo curat pater, & etiam Princeps. V. 1119. N. 11.
- Minor dicitur in restitutione in integrum alio compellendi ratione, atque in ceteris. Et quare. V. 1083. & 1084.
- Minor non est, qui viginti annos complevit. XI. 1180. 5.
- arrogari non potest, nisi auctor curatore. I. 323. 2.
- in arrogatione circumventus restituitur in integrum. I. 353. 17.
- curatorem suum potest suspectum facere de consilio proprioque. I. 604. 6.
- testari potest, etiam absque curatore. II. 33. N. 15.
- hereditatem sibi delatam, nec adire, nec repudiare potest sine auctoritate curatoris. II. 407. 3. & N. 2.
- Quosdam contrarium sentiant. II. 407. N. 2.
- si repudiavit hereditatem, habet restitutionem in integrum. II. 418. 12. & N. 5.
- rogatus restituere hereditatem, recte illam restituit, etiam sine curatore. I. 603. 5. & N. 2.
- Minor, qui conditioni potestativam imposuit sibi a testatore non parvi, hereditatem obtinere non potest per restitutionem in integrum. IX. 1267. 108.
- casu factus in integrum non restituitur. V. 1127. 2. 3. & N. 2.
- potest in integrum restituere adversus compromissum. V. 1104. N. 7.
- an etiam sine probatione impositi. V. 1147. N. 26.

- an ob damnum quodcumque, etiam si minimam restitutionem in integrum. V. 1120. 12. 13. & 1121. *sepp.*
- ex causa restitutionis in integrum, etiam si fuerit creatus decurio. V. 1151. 3.
- restituitur adversus renunciationem ab illo factam. III. 751. N. 4.
- non restituitur adversus actionem inieratam semel omniam. IV. 1176. 8. & 1177. & N. 9. & 10.
- Vide *Restitutio*.
- Minor qui aetate veniens impetravit, non potest sine magistratus decreto pignora solvare, nec obligare pignori. V. 1194. 28.
- Vide *Penia*.
- Quare minor non obligetur sine auctoritate curatoris, si illum habet. III. 638. 14. & 639. & 640. 15.
- potest sibi stipulari, & acquirere sine auctoritate curatoris. III. 645. 4.
- quoniam locupletior factus investigatur. IV. 751. 12.
- quo tempore locupletior esse debuit, ut doli mali exceptione repellatur, si pecuniam sibi solutam petat, vel ipso iure, vel per restitutionem in integrum. I. 750. 11. & 751. 13. 752.
- Vide *Solvere, Solutio*.
- Minor obligationem suam novare non potest sine curatore, nisi tamen conditionem suam novando meliorem faciat. IV. 917. 15. & 920. 17.
- iudicio capere non potest, exceptis momentanearum possessionis causa. IV. 1073. 21. & 1074. 23.
- item casus ad spiritualia pertinentibus. IV. 1075. N.
- an iudicio agere possit in civilibus. *Ibid.*
- conveniri non potest, nisi auctoritate curatoris. IV. 1081. 7.
- An minor qui decem & octo annos excesserit, possit esse iudex, & quatenus. IV. 1369. 1370. 5. & N. 7. & 1371. *sepp.* XI. 359. 1.
- an ex partium consensu iudex esse possit decem & octo annis minor. IV. 1369. 1370. N. 7. & 1372. 1373. 7. & N. 9. XI. 362. 5. *sepp.*
- datus potest iudex a Principe, etiam si decem & octo annis minor sit; si modo Princeps aetatem non ignoraverit. IV. 1373. 8 & N. 10. 11.
- an possit rapelli ab agendo nomine alieno. V. 1202. 16. & 1203. 17.
- solvi debet pro absente in iudicio, & quoniam. V. 1204. 18.
- potest dare procuratorem ad agendum, vel solvi, si curatorem non habet, vel curatore auctore. V. 222. N. 20.
- Minor, qui aliquid contraxit, & iuravit se contra nihil facturum, servare tenetur iuramentum; neque potest petere adversus illud restitutionem in integrum. V. 1201. & 1209. & 1211. *sepp.*
- si aliquid contraxerit, quod sit contra legem, & iuraverit se non moturum de eo controversiam: an possit retractare contrarium. V. 1214. 1215. *sepp.*
- &

— & an hoc iuris obiectum in contractibus nullis duntaxat ratione status: an vero & ad eos Minoris contractus pertinet, qui aut ipso iure non valent, aut aliquo remedio rescindi possunt, etiam inter maiores. V. 1215. 1216. N.

— quid si iuraverit de neque beneficio status usum adversus id quod gessit, vel contraxit. V. 1216. N.

An minor de iure suo certiorari debeat, ad hoc at iurando teneatur. V. 1211. & 1212. N. 6.

— in integrum restituitur adversus suum lesarandum, cum iuravit se non venturum ratione status contra enormem lesionem. V. 1216. N.

— secus si iuraverit se non futurum contra id quod contraxit, neque ratione status, five minoris pretii. *ibid.*

— si reo deferat iudicandum in iudicio sine curatoris auctoritate: iurando non tenetur. VII. 515. X. 644. 3.

— tenetur tamen, si curatorem non habens, solos reo iudicandum deferat: sed potest in integrum restitui. VII. 515. 8. X. 644. 3.

— restitui non potest in integrum, nisi probet se alienumscriptum. VII. 515. & 516. 9.

— adversus quos habet privilegium pignoris. VI. 877. 14.

— an, & quando restituendus sit in integrum adversus pignoris distractionem. V. 1120. 13. & 1211. 14. & N. 12. 13. & 1212.

— an solus, & quando persequi possit causam appellationis. VI. 459. 6.

— si veniat adversus transactionem iuram: non efficiat infamiam, neque privetur emolumento illius transactionis. VII. 400. 6.

Quandocum minor, ubi auctor sit, restituatur in integrum adversus dotem marito datam. V. 1131. 8. & N. 5.

— & quando in integrum non restituatur, licet bona omnia marito dederit in dotem. V. 1131. N. 6.

Minoris aetas spatii XX. annorum definita est iure Possessio. Et sic recte. IV. 1374. 8.

Minor aetate praescriptio triginta annorum: brevioris temporis non aetate, etiam si aetate incepta fuerit. I. 1177. 14.

Minoribus aetas subducere consuevit in damnis, non aetate obesse in rebus utiliter gestis. I. 93. 94. 10.

An per affectionem alicuius in familiam Minorum committatur statim illius testamentum. II. 388. N. 2.

Minorum familia adscriptis est incapax successione. V. 540. N. 3.

— parem non facit parentibus hereditatem per iudicium querelam. *ibid.*

Minores non debetur legitima. V. 460.

Miserabiles personae quoniam sunt. IV. 1324. 1. & N. 2. & 1325.

— habent sui privilegium, etiam cum auctor partes teneant. IV. 1323. 1. & N. 2. & 1324. *seq.*

Tom. XII.

— an hodie potantur eo fori privilegio. IV. 1326. N. 4.

— quandocum possint convenire coram episcopo suos adversarios. *ibid.*

— harum cause an decidenda sint in utroque foro ex iure Canonico. *ibid.*

— an si convenierint in foro suo reum, possint capta lite variare forum, & licet prosequi in eadem Principis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3. & 1327.

— an privilegio fori renunciare possint. IV. 1326. N. 4.

Quoniam res fori privilegio locum faciunt in miserabilibus personis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3.

— extra domicilium trahi nequeant, si coram ordinario litigare malint. IV. 1331. N. 10.

— trahi non possunt ad iudicem incompetentem, etiam Principis respectu, nisi de illis in eo specialiter sit facta mentio. *ibid.*

— & conveniant extra suam forum a potentiore, revocare possunt ad iudicium Principis. IV. 1331. 7.

Privilegium fori datum miserabilibus personis prodest etiam liti consoribus. IV. 1331. & 1332. N. 10.

— an cesset, si pendente lite, vidus v. c. obeat, vel pupillus venerit ad pubertatem. *ibid.*

An miserabiles personae fori privilegio gaudeant in criminalibus. IV. 1332. 10. & N. 13.

Misio in bona servandorum legumorum causa quid sit. Et quandocum locum habeat. II. 1100.

Misio in possessionem ob cautionem damni iudicii non praestitum quibus deat, & adversus quos. IV. 520. 17.

— an in totius rei possessionem mittendus sit ille, cui non caveat damni iudicii nomine. IV. 520. 521. 17.

Misio in possessionem ex primo decreto detentionem, & custodiam rei tribuit duntaxat. IV. 521. 17.

— cuius rei gratia deat. IV. 521. 522. 17.

Misio in possessionem ex secundo decreto quando deat. IV. 522. & 523. 18.

— quomodo tribuit dominum, & usufructum conditionem. IV. 523. 19. & 524. *seq.*

Missionis eius in possessionem quoniam sint effectus. IV. 523. 20.

Misio in possessionem aliquando neque dominium tribuit, neque usufructum conditionem: sed ius illud duntaxat, quod habet in qui damni iudicii cavere recusat. Et quocumque id esse possit. IV. 527. 528. 21.

Misio in possessionem ex Primo, & Secundo decreto duntaxat invenitur in iure, non ex Tercio decreto. IV. 529. & 530. 22.

Misio in possessionem honorum servandae rei causa unde nat. Quoniam sit. Quibus, & adversus quos deat. VI. 119. *seq.*

— est remedium coercendum debitorum contumacia ordinariam. VI. 119. 120. N. 2. 521. 122. 123. 2. & N. 5. E c — an,

- an, & quando causa cognitionem requirit. VI. 111. N. 3. & 131. 133. 16.
- missio huc ex editio postulanda est nobilis dicendi officio. *ibid.*
- quomodo ab arresto, & sequestratione differat. VI. 138. N. 6.
- an uno, an tribus editis precedentibus, executioni mandetur. VI. 121. 111. 3. & N. 4.
- & quid iure Saasonum. *ibid.*
- impetrari debet a priore, & impetrata ab uno creditore prodest etiam reliquis. VI. 139. 6. 7.
- in Quorum bona missio servanda rei⁹ cuius sit. VI. 113. 4. & 124. *sepp.* & 131. 14.
- an in bona debitoris universa facienda sit. Et quomodo. VI. 119. 130. 12. & N. 14. & 131.
- Edicti de missioe in possessionem bonorum servanda rei causa, quae partes, sive clausulae extiterint. VI. 113. 124. N. 6.
- Missio in possessionem bonorum quae fit in adionibus in rem, quomodo differat ab alia, quae fit in adionibus in personam. VI. 131. 13. & N. 16. & 133. N. 19.
- Creditores in possessionem missi quando in possessione bonorum esse possint. VI. 133. 17.
- & quibus conditionibus decedere debeant possessione, in quam fuerat immissi. VI. 134. 19.
- Missus in possessionem bonorum, exceptis rei administratione, fructus, & quidquid ex re consequutus est, cogitur in forem impuere, vel restituere. VI. 135. 136. 137. 2.
- non potest alii ex fructibus, licet sit inops, nisi fuerit missus in possessionem ex causa benedictionis. VI. 137. 2.
- missus in possessionem tamen ex actione in rem locutus finitus. VI. 137. N. 3.
- veram partem vel possessionem acquirit intra annum; post annum vero perpetuam. VI. 137. & 138. N. 5.
- An missus in possessionem lucratur fructus sine ullo casus respectu ob magnam vel contumaciam denotat. VI. 137. N. 4.
- An possit effici status, vel consuetudine, ut ex Primo decreto missus in possessionem lucratur fructus. *ibid.*
- Missus in possessionem ob adversarii contumaciam acquirit ius pignoris in re possessa, & quale. VI. 137. 3. & 138. & N. 6.
- An missus in bona mobilia veram illorum possessionem statim acquirit. VI. 137. N. 5.
- Missus in possessionem bonorum, venire debet illuc, ut possessionem, & pignori bonorum consequatur. VI. 140. 8.
- An missus in possessionem bonorum, possit agere actione in factum adversus debitorem, si non fuerit admittus, posteaquam sumus consecutus est, venditis bonis. XI. 373. 2. *sepp.*
- Si vis inferatur missa in possessionem: quodam hereditatem detur adversus vi illius auctorem. VI. 135. 1.

- & quatenus eius interdicti potius evitentur iura Canonico. *ibid.*
- Qua actione consensum sit creditoribus in possessionem missus, & illi, cuius bona possessa sint. VI. 138. 139. 5.
- Moderamen inculpae totius. *Vide Defensio.*
- Modi acquirendi. *Vide Acquisitio.*
- Modus altiusculis iudicialium publica lege praescriptus. *Vide Edictum.*
- Modus legato adiectus quid sit. II. 790. 11.
- *Vide Legatum.*
- An obligatio accedendi ad alterius molendinum de servitio, & an equitatem habeat. II. 1315. N. 8.
- Momentum in iure quoddam temporis spatium designat. I. 1075. 2. & N. 4.
- Monachatus quare Calvinio, & Luthero male audiat. I. 256. N. **
- Monachi nihil proprium habere possunt. Et quem habent, cui acquiescant. II. 5. 6. & N. 6.
- compensator servus quoad suum vellet, vel nollet. III. 632. N. 1.
- an servus compensandi sint quoad forensia iudicia. IV. 1063. 9.
- abbatem in ius vocare possunt. *ibid.*
- agere possunt iudicio, quoad student in academia. *ibid.*
- Nec in foro ecclesiastico suagi possunt advocati monere, nisi & Abbas loquatur, & id possunt monasterii iurista. V. 57. 58. 24. & N. 40.
- a suo Abbate vindicari possunt, tamquam subditi. V. 809. N. 7.
- post suam possessionem testari non possunt. II. 28. 4. & N. 3.
- non possunt suorum habere. IV. 270. N. 3.
- Monacho herede instituto, atque adire recusante, potest hereditatemque adire monasterium. II. 410. N. 7.
- Monachorum institutum a D. Bullio laudatum. IX. 719.
- ab Auctore impetratum defenditur. IX. 719. N. *
- Monachus fugiens potest capi propria auctoritate, & ad obedientiam reduci. IV. 1048. N. 15.
- Monachicum Imperium Avinionense, & Democratico praeferebatur. I. 90. 14. & N. 15.
- Monastica vita sanctitas non vulgi opinioque consistit, sed divino iure. II. 5. N. *
- Religiosa summa non consistit in iustitiam monachico catholica Ecclesia, sed neque Intimations. II. 5. Not. **
- Cum institui monastici naturae bonorum abdicatio necessario coniungitur. II. 6. Not. ***
- Cur nam ille, qui ingressus est monasterium, possit restituere id, quod restituere rogatus erat sub conditione, Si decederet sine liberis. IX. 717. 1. & 718. *sepp.*
- Monasticum votum non admittit restitutionem in integrum. V. 1174. & 1175. N. 6.
- Monachi sollicitiores convicti dimittantur, etiam non confessi; neque appellare possunt. VI. 413. Muni-

Monitoria quæ sit. V. 745.
 Monofichorum exempla. V. 765. N. 3.
 Monstra non sunt in numero liberorum, & necesse
 deedi ius non habent. H. 1178. Not.
 Monumenta quædam pro sepulchris aserpentor.
 IX. 515. 1.
 — cor legari non possunt. IX. 415. 3.
 Mora quid sit, & unde dicta. IV. 611. 2. X. 132.
 3. & 1430. 2. & 1431. 5.
 Moram non ex re fieri, sed ex persona, quam sen-
 tentiam habet. IV. 612. 2. X. 132. 4. 133. 6.
 & 1431. 3.
 — dicta frustratio, ut, & frustrari dicitur, qui
 moram facit. X. 1431. 4.
 — cur difficile sit definire, quando ea fieri in-
 telligitur. X. 1435. 46.
 Moram facit debitor, qui a creditore interpellatus
 differt sine causa solutionem. IV. 613. 4. & 614.
 5. X. 1431. 7.
 — & quoniam iusta causa recusandi solutionem
 in eo, qui fuerit interpellatus, IV. 614. 6. X.
 135. 8. & 1441. 30. *segg.* & 1442. *segg.*
 — etiam sine interpellatione contrahitur mora,
 ubi fuerit adiectus dies obligationi. IV. 615. 7.
 X. 133. 5. & 1432. 10. & 1433. *segg.*
 — quomodo dies adiectus obligationi differat ab
 interpellatione quoad moram. IV. 615. 616. 8.
 Moram sine interpellatione faciunt, qui res alienas
 sine furto subitas, sine per vim occupatas inso-
 lite decedunt; vel res alienas mala fide possident.
 IV. 616. 9. X. 1434. 14. & 1435. *segg.*
 In obligationibus sub conditione contractis, & in illis
 quæ ex ipsa re capiunt dilationem, mora sine in-
 terpellatione non contrahitur. X. 1436. 16. &
 1437. *segg.*
 Quibus in casibus iure singulari mora fiat ex re,
 sive ex tempore solum tardæ solutionis. IV. 616.
 10. & 617. X. 134. & 135. 7. & 1445. 48. 49.
 & 1446.
 Quomodo mora quæ ex re sit, differat a mora,
 quæ sit ex persona. X. 1447. 54.
 Nulla mora fieri intelligitur, ubi nulla petitio est.
 X. 135. 9. & 136. *segg.* & 509. 20. & 1432.
 8. 9.
 Mora cuique sua nocet. Et quæ in re. X. 362.
 363. 16. & 1447. 56. *segg.*
 Quoniam debitor præstare debet propter moram.
 IV. 619. 14. X. 1447. 57. *segg.* & 1448. *segg.*
 An debitor post moram præstare debet interitum
 rei, quæ factio, vel natura sua peritura erit, &
 iam apud creditorem. IV. 619. 14. 620. *segg.*
 X. 1448. 62. & 1449. *segg.*
 Mora perperam obligationem. IV. 611. 1. X. 1450.
 66. XI. 1364. 2. & 1365. *segg.*
 — & so hoc sit perpetuum. XI. 1381. 1. &
 1382. *segg.*
 — Vide *Obligatio*.
 Mora debitoris nocet heredi, fideiussori, & simili-
 bus. X. 1450. & 1451. 6.

Si res post moram debitoris perierit: adio est in-
 tegra creditori, & obligatio novari, & accepto
 ferri potest. X. 1451. 69.
 In iudiciis stricti iuris re facta nihil ex mora debet
 præstare rem ipsam. X. 1451. 72.
 In stricti iudicii strictis ex mora non debetur:
 sicut in iudiciis bonæ fidei. X. 1451. 72. &
 1452. 73.
 Mora finitur, cum amittit creditor repetendi debi-
 ti instantiam expressa, vel tacita voluntate. Et
 quomodo. IV. 617. & 618. 11. X. 1452. 77.
segg. & 1453. 80.
 — finitur, cum debitor, offerendo creditori quod
 debet, creditor ipse oblatum recusat. IV. 618.
 12. X. 1453. 81. *segg.*
 Moram purgare, elucere, emendare quid sit. X. 1453.
 8. XI. 1383. 2.
 Moram purgato quos habet effectus. IV. 618. 619.
 13. X. 1454. *segg.* XI. 1385. 6.
 Quam æquum sit debitorem, facta ab eo mora,
 postea offerendo liberari. XI. 1384. 4.
 — & quando ipso iure, & quando per exceptio-
 nem debitor purgata mora liberetur. XI. 1384.
 & 1385. 5.
 Quæcumque adio creditori quævis fuit post moram
 debitoris, admitti non potest creditori alia oblatio-
 ne debitoris. Et quomodo, tam in obligationibus
 moræ statim quæritur adio creditori. IV. 618. 13.
 X. 1454. 88. 89. & 1455. XI. 1385. 6. 7. 8. &
 1386. *segg.*
 Mora purgari potest ante litteram contestatam cum
 in obligationibus faciendis, tam in obligationibus
 dandis: potest non potest. X. 1456. 94. *segg.*
 XI. 1386. *segg.*
 Mora sua nocet creditori, non minus, quam de-
 bitori; ideoque petit res creditori, si lis in mora
 sit accipiendi. X. 1456. 98. & 1457. 99. *segg.*
 Moram non facit creditor, nisi opportuno tempo-
 re, & loco oblatum recusat accipere. X. 1458.
 102. & 103.
 — si creditor quam rem recusaverit, rursus pet-
 tat; debitor, eam non præstando, moram facit.
 X. 1458. 104.
 Moras quid sit. X. 1399. 5. & 1400.
 — a vicio corporis quomodo differat. X. 1400.
 Morbus excusat a suscipienda tutela. I. 483. 8.
 — præstat excusationem a susceptoribus. I. 558. 3.
 — testamenti factionem non impedit. II. 32. 10.
 & N. 12.
 Quisnam morbus locum faciat restitutioni. X. 1400.
 & 1401. 6.
 Morbum, vitiumve rei sere venditor præstat. III.
 786. 787. 3.
 Morbum si ignoret venditor: an illam præstare te-
 neatur. III. 791. 13.
 Quare si qui ignorans morbosum rem vendidit, id
 id quod interest emptoris, non tenetur. III.
 792. 15.
 Morbo perpetuo laborantes alienare non possunt si-
 ne consensu. I. 822. 18.

Mores pro antiquis legibus. II. 1221. 1222. N. 4.
 Mores boni in iure quoniam sunt. VII. 130. 1. & 133. 4.
 Moriones infames. V. 94. Not.
 Mortis inflatu adfribus vitis. II. 1200. 7. & N. 3.
 Qui mortem sibi consciverunt, eorum bona pavescuntur. VIII. 1339. 1.
 — publicationis periculum effugitur, qui vel doloris impatiens, vel furor mortem sibi ioculare. VIII. 1340. 1.
 — si de eo sit controversia inter Fiscum, & heredes: hi probare debent furorem inferentis sibi mortem. Ex quomodo. VIII. 1340. 2.
 Mortis causa capio quid sit. II. 935. N. 4.
 Quidam illud sit, quod capitur mortis causa. II. 742. 7.
 Multa quando ferogent. VI. 115. *sepp.*
 — cur ab ea appellatur, & non a poma. VI. 421. 18. & N. 20.
 — praedictis de causa quae sit. VI. 479. N. 13.
 Muliebria passus efficitur infamia. V. 48. 12.
 — hodie crimen hoc capitale. V. 48. 12. & N. 22.
 — excipitur ista passus vi praedictum, aut huiusmodi. *ibid.*
 Mulier latiore significatione feminas potius comprehendit. XI. 1695. 1.
 — angustiore significatione conditionem feminas potius, aut viripotentes denotat. XI. 1696. 4.
 Mulier in repetitione dotis praefertur creditoribus omnibus tempore prioribus, qui ex privilegio habent hypothecam. IX. 1119. 1. & 1106. 2. 1017.
 — praefertur etiam Fisco, licet hic vel prius contraxerit cum marito, vel ex causa principatus conveniens a Fisco maritus. IX. 1120. 2.
 — praefertur etiam illi, qui pecuniam in fauor mariti credidit. IX. 1121. 2.
 Quibusdam creditoribus, qui praerogativam temporis habent beneficio legis duntaxat, mulier non praefertur. IX. 1121. 3.
 — quoniam praefertur ex dotis causa creditoribus istis, qui priorem hypothecam acceperint conventionione quantum. IX. 1121. 4. & 1122. *sepp.*
 Mulier si testatur, instrumentum in id publice confectum, se pecuniam accepisse, ut pro alio inuenerat, sui copositionis iure cogitur. VIII. 294. 14.
 An mulier, quae dolo circumvenit, aut erroris doli passio remittit actionem visio adversario, dolo possit, aut errore composito, possit agere indicat actione sibi quaerita per iudicis sententiam. VII. 145. 2. & 146. *sepp.*
 — res suas pro marito, vel alio pignori obligare non potest: sed tamen eas se esse pignori obligat maritus, aut alius, dissimulante muliere. IX. 1179. 1. & 1180.
 Mulier post biennium confirmans intercessionem quae factam tenetur. III. 751. 5.

Mulier non potest repasse quod sponte solvit pro alio. VIII. 190. 3. & 191. 4.
 — habet soluti repugnantiam, si obligata pro alio solverit, ignorans se non teneri. VIII. 191. 5.
 — missa in possessionem bonorum, dum se praegonem falso affirmat, coartor infamis post testis declarationem. V. 105. 2.
 Mulier augurarii munus exercere non tenetur adere suas rationes. VII. 5. 4.
 Mulieri decepta passio remittenti actionem postum inquam non nocet. Et quibus modis ad paciscendum dolo possit induci. VII. 145. *sepp.*
 Munera dividenda in patrimonialia, personalia, & mixta. XI. 1704. 1.
 Munera publica personalia habent plerumque administrationem, non iurisdictionem. IV. 1102. 6.
 Qui munera publica detrahit, a quoniam cogi possit ea suscipere, & quomodo. VII. 873. 1.
 Munera publica detrahit facere tenetur damna Reipub. vel alium inde scire. *ibid.*
 a Muneribus publicis suscipiendis excusant iusta causa. Et quomodo ea sibi delata possit aliquis ex iusta causa defugere. VI. 407. 1. & N. 1.
 a Quibus muneribus non liberet infamia. V. 85. N. 2.
 Municipales magistratus a singulis tribus creabantur ex solo Principis beneficio. IV. 1108. 11.
 — an hi simplicem iurisdictionem haberent denotat, an eorum imperium. IV. 1108. N. 17.
 — sententias suas exequi potuerunt; & quibus remedium. IV. 1109. N. 17.
 — habere cognitionem, & animadversionem levem criminum. *ibid.*
 — uti & ius apprehendendi reos in atrociores delictis, ut magistratus superiores punirent minores. *ibid.*
 — an in questionem reos dare possent. *ibid.*
 — hodie argumenta duci possent ad illis ad magistratus Civitatum, quae alieno parent imperio; non solum ad magistratus liberarum civitatem. *ibid.*
 — possunt consilii a decurionibus municipi, dum iuvenes Principis alium sufficit. *ibid.*
 — an possent minere in possessionem. IV. 1135. 16. & N. 29.
 — an tenorem dare possent. Et quo iure. IV. 1138. 17.
 Municipales leges quos obligent. I. 29. 9. & 39. 10.
 Municipales abusive quoniam dicitur. XI. 1704. 2.
 Municipibus relicta, intelligitur relicta municipio. XI. 10. 23.
 Municipia quoniam erant olim, Et quae hodie dicuntur per synecdochem. I. 305. N. 3.
 Municipia, & Civitates loco privatorum habentur in iure Romano. XI. 1702. 6.
 Munus latiore significatione dictum quid continet. XI. 1703. 1.
 — eius synonymon. XI. 1704. 1.
 — definitio. *ibid.*

— angustiore significacione dictum quid sit. XI. 1703. 4.

Morus cum casu quid sit. *ibid.*

Morus pro dono. *ibid.*

Morus publicum quomodo differat a magistratu, & dignitate. IV. 1102. N. 9.

Muri civitatis sine permisso Principis, aut eorum qui prefunt, inhabitari non possunt. Et quare. I. 670. 40.

Murus civilis, scilicet admoens, transferre dolo malo capitale est. Et quare. I. 649. 670. 40. & N. 22. & 651. *sepp.*

— reficere sine iussu Principis nulli permittitur. *ibid.*

Deambulare in muris urbis licet cuique privato. *ibid.*
— aliquid immittere, superponere, vel coningere muris nemo potest. *ibid.*

Morus non potest fieri tueri. I. 392. 3.

— non tamen remouetur a suscepta tutela, si possit facere si morus. I. 573. 14.
— regitur a cursore. I. 518. 14.

— an, & quando testari possit. II. 33. 11. & 34. N. 17. VIII. 1361. & 1361. & 1362. 1.

— contrahere stipulando non potest. III. 640. 641. 17. XI. 418. 5. & 413. 9.

— recte gerit per nuntium, aut epistolam ea qua consensu constant, non verbis. III. 641. 17. & N. 8.

— recte stipulando per servum & promittendo obligatur. XI. 414. 11.

— non potest agere iudicio, nisi sit ademptus illi curator. IV. 1073. N. 15.

— dari non potest iudex. IV. 1367. 3. & N.

— postulare non potest. V. 45. 46. 8.

— neque potest officio fungi proconsistoria ad lites. V. 202. 15.

— an procurator ad negotia alia possit. V. 201. 202. N. 16.

— proconsistorem dare potest. Et quomodo. V. 223. N. 21.

— testis esse non potest. VII. 1119. 3.

Mutuum eum in dictum. III. 994. 6. VII. 569. 14. X. 101. 102. 1.

— quid sit. III. 992. 2. VII. 567. 5.

— a credito quid differat. X. 103. 104. 1.

— quibus rebus consistit, sine periculis. III. 992. & 993. 3. VII. 567. 6. X. 89. 1.

— consistit in illis rebus, quae pondere, numero, mensura constant. III. 993. 3. VII. 567. 6. 7. X. 95. & 96. 1.

— & quanam sint res, quae pondere, numero, mensura constant. VII. 567. 568. 7. 8. X. 95. 1. 96. 2.

— cui in illis rebus, & in aliis mutuum consistit. VII. 568. 8. X. 96. 2. 97. & 98. 3.

— res quae pondere, numero, mensura constant, functionem recipere in genere seu per solutionem magis, quam specie, quam habet fentenciam. VII. 568. 9. & 569. X. 97. 3. & 98. 4. 5.

Den desideratur, ut quis obligetur ex mutuo: Et quanam sit. VII. 617. 1.

Mutuum rei dacionem, seu domicilii translationem desiderat. III. 993. 4. VII. 569. 11. *sepp.* X. 91. 4. XI. 1189. 13. & 1190.

— cur dicatur contrahi re potius, quam consensu. III. 994. 5. VII. 569. 13. X. 90. 3. & 91. *sepp.*

Mutuum quando contrahatur, & quomodo in specie, puta, in argentea lance tradita tibi, ut eam sederes, & omnibus uteraris. X. 201. *sepp.*

— cuius periculo sit species tradita mutui causa, aequum videretur. Et qua actione repetatur. X. 207. 4. & 206. *sepp.*

Mutuum consensu simul, & emendatione consistit. X. 207. 1.

Decem mutui dati, ut novem reddas, sola novem debentur. At decem mutui dati, ut eodem redderentur, decem sola debentur. Et quae differentia ratio. X. 207. 1. 208. *sepp.*

Mutuum contrahitur et aliena pecunia, si, vel mutuo data sit ut domini voluerit, vel alius ea consumpta fuerit sine dolo malo. X. 213. 1. 2. & 214. *sepp.*

Finis dandi mutui proprius quoniam sit, & quid continet. III. 993. 4. VII. 568. 9. X. 91. *sepp.*

Mutui significatio quatuorplex, & quoniam sit. III. 992. 2.

In Mutuo id igitur ut alia res eiusdem generis & bonitatis reddatur, non eadem species. Et quare. III. 993. & 994. 4. VII. 570. 17. 18. X. 91. 92. 5. & 93. 6. 7.

— an res eiusdem bonitatis reddenda sit in mutuo etiam si nihil aperte eorum sit de ea res. X. 109. *sepp.*

Unde intelligitur eorum esse in mutuo, et res eadem bonitate reddatur. X. 113. & 114. 5.

— eadem bonitate, cum eadem estimatione rem mutuo datam reddi oportet. Et quid ultimo a bonitate rei differat. X. 116. 7.

In Mutuo rem minori estimatione reddi, quam data sit, quare non sit iniquum. X. 117. & 118. 8.

In Mutuo, puta vino, oleo, & similibus, aestimae estimationis commodum, & immatura incummoda ad creditorem pertinet, damnumque huic reddendum mensura sua die, aut sine die ante item constitutum. X. 114. 6. & 115. *sepp.*

Singularia in mutuo recepta tria sunt dentata, non plura. X. 250. *sepp.*

— quomodo quae vulgus interpretem recipit ut singularia in mutuo, singularia non sint. X. 250. 6. 251. *sepp.*

Quare benigne receptum sit in mutuo, ut pecunia quae iussu meo tibi numerata est a debitoribus meo, tibi etiam sit mutua. X. 260. 16. 17. 261. *sepp.*
— & quoniam res hic obligatio mutui desideret. X. 263. *sepp.*

Quomodo, & quare in mutuo receptum sit, ut pecunia quam mihi debet ex causa mandati, tibi fiat

- fit mutua, ubi convenerit, ut eam crediti nomine retineat. X. 166. 12. 167. *segg.*
- ex iamem pecunia ita fit mutua, si & praesente debitore convenerit, ut mutui nomine retineatur, & fuerit parata a debitore, quam daret in praesenti. X. 173. 29. 174. *segg.*
- Quomodo qui ex mutui causa pecuniam debet incipit, quam ex alia causa debet, veteri obligatione liberetur, & ex nova mutui tenet incipiat. X. 180. 35. & 181. *segg.*
- Quandom ex pecunia, quam iussu tibi a debitore men numerari, datur actio negotiorum gestorum. X. 462. & 463.
- Actio ex mutuo quando datur procuratori, & non domino. VII. 198. 1.
- quando institutori. VII. 600. 3.
- an in hac actio queratur mutuum, sufficiat numeratio alienae pecuniae, tamquam propria. X. 600. 3.
- Mutuum non contrahitur ex aliena pecunia; sed tamen constituitur duobus modis. Et quinam illius. VII. 470. 17. & 576. 3. & 577. 4. X. 102. 2.
- Qui alienam pecuniam mutuo dedit, suo nomine, & si quis est eam sibi reddi: is non ex mutuo, sed ex stipulatione quaerit actionem. VII. 575. 576. 1.
- Eam tamen pecuniam dominus exerceat non potest adversus debitorem, nisi mandata sit illi actio a creditore. Et quid si potest eam credere. VII. 577. 6. & 578.
- Qui alienam pecuniam domini nomine dedit mutuum, is eam domino reddere debet, si dominus nomen improba-verit. Et quibus actionibus eam repetat a debitore. VII. 583. 1. 584 & 585. 4. & 587. 588. 12.
- An, & quomodo domino pecunia absenti, & ignorant queratur hic actio, reprobo debaratur nomine. VII. 585. 3. 4. 586. *segg.*
- quid si dominus eam mutuant potest credere. VII. 587. 11.
- An qui pro mutua pecunia dedit species alienas eo pacto, ut sola estimatio deberetur; possit estimationem petere, veluti fortem ex causa mutui, & utatur stipulationi promissas. VII. 599. 1. 600. *segg.*
- Pecunia, quam duo mutuum dedere, singuli actionem habent pro parte, nisi tamen actum sit, ut singuli in solidum possint exigere. Et hoc quibus modis. VII. 603. 1. 604. *segg.*
- Vide *Certi conditio.*
- Mutua efficitur deposita pecunia, etiam priusquam loco moveatur ad usum, simulatque dominus permittit roganti depositario uti ea ex causa mutui. X. 195. *segg.*
- & quomodo mutua efficitur pecunia, quam cum depositi, simul permittit uti ea ex materia, cum vellet. X. 191. 1. & 198. *segg.*
- Mutua fit statim pecunia, ubi aliquis eam domini voluntate dedit mutuum. X. 213. 1.
- Aliena pecunia mutuo datur absque domini voluntate etque sit accipientis, nec mutua, quando consumpta non est. Quid si consumpta sit dolo malo. X. 213. 2. 214. *segg.*
- qua actione petatur a domino, ubi adhuc est, et si mala fide consumpta fuerit. X. 216. 3.
- an, & quomodo condicatur hic accipienti ab eo, qui alienam credidit. X. 216. 4. & 217. *segg.*
- consumpta sine dolo malo recte condicatur adversus accipientem ex causa mutui ab eo, qui mutuum dedit. Et quare. X. 218. 5. 219. *segg.*
- an si per partes consumpta sit, condici possit ex causa mutui, etiam per partes. X. 221. 8. & 222.
- quandom consumpta intelligatur. X. 222. 9. & 223. *segg.*
- Si pecunia mutuo numerata sit procuratori contemplatione eius, & non domini procurator, & non dumtaxat, obligatur ex mutuo. VII. 617. 2.
- & quidem, etiam si dederit esse procuratorem. VII. 617. 3.
- Si numerata sit procuratori nominatim contemplatione domini; procurator ex mutuo non tenetur, sed ex eo dominus obligatur; Et quatenus. VII. 618. 4. 5.
- Pecunia pluribus personis adscripta, vel in communi numerata, mutui obligatio dividitur pro numero personarum. VII. 615. 2.
- Communi pecunia mutuo data a ferro communi, acquiritur domini conditio pro numero numeratum, non autem pro divisione corporum. Et quare. X. 231. *segg.*
- Cum conveni, ut debitor, qui pecuniam ex alia causa debebat, ex crediti causa illam retineat, mutuum sola conventionem contrahitur sine ulla numeratione. VIII. 238. 6.
- Cum duavi tibi pecuniam ex lege, ut daret mihi mutuum; an inde contrahatur mutuum, & acquiratur tibi certi conditio. X. 309. *segg.*
- Qui pecuniam mutuum accepturus spondit tutore creditori se illam redditurum, quae in potestate habeat eam non accipere, & facere ut se non obliget mutui nomine. X. 437. *segg.*

N

N Astens quodam sit genus vasis. V. 95. N. 1.

— & cur ita dictum. *ibid.*

Nascitur res legiti possit. Et de eadem legato. II. 757. 8. & N. 3. & 758. & 1035. 2.

Nesciunt habentur pro natu. II. 75. 7.

Nata quom fuit ea re aliqua, in & conditionem sequatur eius rei, ex qua profecta sunt. I. 794. 795. 2.

Nata ex rebus nostris nostra sunt. Et quonamio. I. 759. 3.

— & quidem etiam si fuerint alieno semine nata, seu edita. I. 796. 4.

Natalis quom per excellendum dicti. VII. 1039. 8. & 1040. I. 253. 2.

— eos nobis adignat dicuntur parentes nostri. VII. 1040. 10.

Natalium restitutio quodam ita tribuit. I. 249. 11.

Natalibus quom restitutio dicantur a Principe. VII. 1040. 9.

Natibus non offici manemio. I. 252. 253.

Nationes nouissima quibusdam vitiis diffamata. X. 1306. 4.

Nativitas tempus legitimum quodam sit. II. 1118. N. 3.

— magna de eo philosophis, & medicis, & iuris interpretibus concertatio *ibid.*

Natura Stoici quidam sit. I. 39. 11. & N. 10.

Natura rerum quid sit. VII. 1094. 7.

Natura quisque rei quomam. IX. 827. 828. 3.

Naturae filii quomam dicuntur. I. 364. 2.

Naves Thesti & Magellani asseruam. II. 829. N. 6.

Nervis facta et aliena materia quomam acquiescit. I. 712. 8. & 713. *seq.*

Navis eadem quom prius, etiam si refecta per partes, Et legata debetur. II. 829. N. 6.

Alia est, etiam cum fuit refecta, si dissoluta fuerit eo confilio, ut tabula insulam usum transferat. Et quidam inde consequuntur. XI. 1344. 7.

— Eadem est, compositis tabulis, quom prius fuerat, cum dissoluta fuit eo confilio ut reficeretur, assue incipit *ibid.*

— maius commissa per idoneos homines opportuno navigationis tempore domino petiti, non possunt. V. 834. 20.

— quodam tempus navigationi opportunum. V. 833. N. 3.

Navis partes quom sunt. X. 1355. 4. & 1362. 14. & 1362. 15.

Navis legatum perimitur, navi dissoluta. II. 829. 16.

Quare navi servitus imponi nequeat. III. 227. N. 1.

de Damno in navi factio duplex actio constituit. Et quomam. IV. 441. 10.

Naufragio res amissa domino territorii vindicari non debent. I. 718. N. 3. IV. 257. N. 16.

Qui abstulit res naufragio amissas, tenetur poena quadrupli. IV. 256. 16.

Nauta quomam sit. IV. 442.

Nauta, capones, stabularii quomodo de recepto teneantur ea contracta, vel quasi contracta. IV. 441. 11. 442. *seq.*

— quomodo de recepto teneantur ea quasi delicta. IV. 443. 12. & 444.

— & quando non teneantur ea quasi contracta, vel ex quasi delicto. IV. 442. 11. 443. 12. N. 5. & 444.

Necessitas privata, & publica. V. 807. 13.

Necessitas iura quom; & quid differat a necessitate rei familiaris. VIII. 766.

Necessitas consequentia quomam sit. VIII. 886. 31. 809. 7. XI. 1246. 56.

Negatus reus, ubi & aliquid assermet, an sit audiendus, si probare vult quod assermat aut negat. Et quom hic probationis utilitas. VII. 1100. 14. 1102. 15.

— an condemnari debeat, si probare non poterit. VII. 1101. 16. & 1117.

Qui negat, probare non cogitur, sive actor probare possit, sive probare non possit. VII. 1097. 2. & 1092. 3. & 1093. *seqq.*

Negantis factum per rerum naturam nulla est probatio. VI. 1041. 4. VII. 1093. 5. 6. & 1094. *seq.*

— an hoc ius sit perpetuum cum la civilibus iudiciis, item in criminibus. VII. 1095. 8. & 1096. *seqq.* & 1099. 13. & 1100.

Negatio non asserenda ex verbis rei, sed ex intentione actoris, ubi cum ea directio pugnet negatio rei. VII. 1098. 12.

Negatio circumscripta certo, vel loco, vel tempore, vel instrumentum probari potest. VII. 563. 564. 5.

Negatio intentionis facti mera, non est vera exceptio in litis contestatione. V. 1278. N. 2.

Negatoria actio de rebus corporalibus omnia; & quare. VI. 572. 11. & 579. *seqq.*

— cur prodixit de servitutibus; & quare, ita dicta & modo asseruntur. VI. 572. 11. & 586. 18.

— Vide *Actio Negatoria*.

Negligentia quid sit. VIII. 643. 34.

— etiam diligenter vocabulo significatur; & quomodo. *ibid.*

— in ea prouidenda quid interit inter commoda, item & ceteros contractus, in quibus utilitas utriusque versatur. VII. 670. 11.

Negotia proprie quid sit. X. 463.

- Negotio propele quorum rerum sit. VIII. 68. 10.
Negotiores an legem seu statutum de rebus ad negotiationem spectantibus conuolare possint. VII. 998. 13. *sepp.* & 999. *sepp.*
Negotiores viles an possint esse iudices. IV. 378. N. 18.
Negotia quae utiliter constituta sunt, eventu nonquam infirmal possunt, est in eam causam inciderint a quo incipere non poterant. XI. 1656.
— & quoniam perfecta esse, vel adhuc pendere negotia dicatur. XI. 1655. 8.
Utiliter gesta in negotiis quae adhuc pendunt, dissoluantur interdum, cum casus extiterit, a quo incipere non poterant; interdum vero ita mutant, & quomodo. XI. 1656. & 1657.
— & quoniam si inter perfecta, vel pendente negotia discrimen. XI. 1658. 9.
Negotiorum gestor pecuniam fenerator collocare debet, si honeste possit: secus praestabit usuras pecuniae non collocatae. VIII. 453. 1.
— quid, si dominus non fuit solutus collocare pecuniam. VIII. 453. 3.
— omnem culpam, & omnem diligentiam in administranda alienis negotiis praestare debet. VIII. 453. 2. & 454. 4. *sepp.*
An amicus culpam omnem & diligentiam in gerendo amici negotia praestare teneatur. VIII. 455. & 456.
Negotiorum gestor, interpellando, constituit in mora debitorem. XI. 843. 70.
In voluntaria negotiorum administratione tantam quisque gerere debet, quantum suscepit gerendum. IV. 129. 3.
Si quis in quendam gerenda suscepit, ut alius eaque in via diligens eius contemplatione ad eadem gerenda non accesserit: si teneatur etiam de his quae non gessit. IV. 129. 130. 3.
Qui negotia alterius gesta, restituere tenetur pecuniam & fructus, & quidquid occasione gestu negotii ad eum peruenit. IV. 130. 4.
Negotii gesti secuta ratiobitio an eorum mandati adhaerent pariat utrique; an negotium gerenti donatur. IV. 129. 130. N. 4.
Negotiorum gestor non modo dolum & culpam praestat, sed casum etiam in his, quae male gerendo corrumpit. IV. 130. & 131. 5.
— ei tamen cum damno lucrum posuisti debet ab absente domino. *ibid.*
— dolum & culpam praestat in his, quae, vel negligentia sua perire passus est, vel acquirere praetermissit. IV. 131. 132. 6.
— & quare leuissima culpa nomine tenetur. IV. 132. 133. 7.
— ad, & quando dolum praestat donatur. IV. 133. 134. 8.
Negotiorum gestorum actio directa quid sit; & quae eius causa nascatur. IV. 134. 135. 9.
— an, & quatenus creditores deat adversus dominum negotiorum ex causa pecuniae motus, quare creditus negotiorum gestori. VIII. 95. 1.
— an ea creditori competat adversus dominum, si pecuniam creditur contemplatione negotiorum gesserit, & non domini. IV. 97. 98.
Actio contraria negotiorum gestorum quibus de casibus adversus dominum negotii ignorantem fuerit comparata. IV. 137. 138. *sepp.*
— an, & quatenus adversus praesentem negotii dominum competat. IV. 137. 138. N. 1.
— datus ei soli, qui utiliter domini negotia gesserit. Et quando negotium dicatur utiliter gestum. IV. 139. 2.
Quibus non deat, etiam si utiliter domini negotia gesserint. IV. 139. 3. 140. *sepp.*
Actionem negotiorum gestorum tria amovent ab eo, qui utiliter domini negotia gessit; & quae sint. *ibid.*
Actio contraria negotiorum gestorum quid persequatur. IV. 144. & 145. 12.
— datur adversus omnes, quorum negotium utiliter gestum est, etiam adversus pupillos & furiosos; & quatenus. IV. 145. 146. 13.
Negotium domini quibus modis geratur. VIII. 95. 96. 2.
Ad quem pertineat investigare negotium, quod geratur. Et cuius sit utilitas. IV. 147. 1.
Negotium quibus modis nostrum fieri dicatur. IV. 147. 148. N. 1.
Negotium re ipsa nostrum quod sit. IV. 147. 3.
— nostrum re ipsa est, vel gestu ipso, vel eventu. IV. 147. 148. 3.
— quomodo gestu ipso. IV. 148. 4.
— quomodo eventu. IV. 148. 149. 5.
Negotium quod datur contemplatione geritur, obligat utroque. IV. 150. 6.
Negotium quod ad domum principaliter pertinet, obligat illum donatur, cuius contemplatione gestum est. Et quare. IV. 151. 7.
— quando negotium pertinet ad duos principaliter. IV. 150. 7.
Qui negotium gerit contemplatione domini, seu pupilli, domini, & pupilli habet sibi obligatus; non autem procuratoris, vel tutoris. IV. 151. 152. 8.
Si contemplatione tutoris, vel procuratoris negotium gestum sit: quare non hi, sed pupillus, vel dominus teneatur. IV. 152. 9.
Negotium voluntate gerentis sit nostrum, vel cum mandatum est a nobis, vel cum ratiobitio nostra secuta est. IV. 153. & 154. 10.
— quodnam quod gestum est nostro nomine, nostrum tamen non sit voluntate, vel ratiobitioe nostrae. IV. 154. 11.
— Vide *Infirmari*.
Neophyti quorundam dicti. V. 100. N.
— ad sacros ordines non admittuntur. *ibid.*
— nec ad officia quidem saecularia. *ibid.*
Nepos retentus in puellae avi quare, illo mortuo, in potestatem patris emancipati non recidat; etiam si in avi potestatem rediisset. I. 348. 5. 6.

Nepos post mortem avi conceptus a legibus non vocatus ad successionem. II. 1122. N. 15.

An ex persona patris ad successionem admittatur iure transmissio, vel representatio. II. 1122. N. 12.

An nepos, omnia patris hereditate, possit avi antea vita suum hereditatem obvenire. Et quando possit, aut secus? & quo iure. VIII. 1230.3. & 1231. 4. & 1232. *sepp.*

Nepos avi hereditate sola potest non potest iure civilis, ubi filius & pater eius extiterit avo suis heres. VIII. 1232. *sepp.*

— quod, & iure novissimo retinetur. VIII. 1237. 9. & 1236.

— sola avi hereditate nepos uti potest, ubi ipse fuerit in potestate avi, filio & pater eius emancipato. Quae differentia ratio. VIII. 1234. 6. 7. & 1235.

— iure novissimo filio & nepote emancipatis, repudiante filio, admittitur iure civili oepos ad hereditatem avi. VIII. 1235. 8.

Quenam desiderantur, ut oepos hereditate patris omnia, hereditatem avi consequi non possit iure civili. VIII. 1236. 10. *sepp.* & 1237. *sepp.*

Nepos, qui vivo patre ortus sit, vel ante, vel post testamentum, si institutus sit, & deinde emancipatus ab avo: non potest esse heres eidem necessarius, sed voluntarius. X. 1459. 5.

Nepos ex filio, an accusare aulem, aut excoelo patre eius, possit ipse agere inofficiosi. V. 320. 6. & 321. *sepp.*

Nepotes ex filiosum, cum naturales, tum adoptivi sunt in potestate avi. I. 339. 11.

Nepotes, defuncto illorum patre, concurreunt cum patris in successione avi iure representationis. II. 1121. 16. & 1122.

— vivo patre ab avi successione excluduntur, etiam si, patre emancipato, ipsi manserint in potestate avi. II. 1121. 12. & 1123.

Nepotes ex filio olim non succedebant avo, neque utebantur iure representationis. II. 1122. N. 15.

Nepotes ex diversis filiis quodam habent ius accrescendi inter se. II. 500. 30. & 501. *sepp.*

Nepotes ex filia agere possunt inofficiosi. V. 932. N. 3.

Nepotes ex duobus fratribus succedunt in stirpes, si concurrant in hereditate patris cum altero eius fratre, qui in capita succedit. II. 499. 28.

Quomodo deficientes portio alterius ex nepotibus ceteris cohærentibus accrescit. II. 499. 500. 28. 29.

Accrescit in stirpes, & non in capita portio patris singulis nepotibus. II. 500. 29.

Nepotibus ex filiis debetur integre legitima, etiam si filius mater illorum renuntiaverit hereditati, dummodo decedat ante patrem. V. 926. N. 6.

Nepotes, quos pater gradu præcederet, si orti essent, siue temporis avi testamenti, siue postea vivo avo nascerentur, debebant institui, vel exheredari. II. 77. 78. 80. X. 1479. *sepp.*

Tom. XII.

— & quomodo non instituiendi, vel exheredandi ius, & potestas esset ex lege Velles. *ibid.*

— Vide *Patrum nepotes*.

Nepi quinam dicebantur. XI. 314. N. 3.

Vetus de ois lea subtilis, & quomodo. XI. 314. N. 2.

Nobiles inter egregios habentur, etiam ipsi nihil inquam præciui vel egregii gesserunt. X. 828. 6.

Nobiles apud varias nationes quinam, & quomodo vocentur. X. 828. N. 17. 829. *sepp.*

— an utatur beneficio competentis? X. 828. N. 1.

— sunt immunes a carcere. XI. 280. & N. 1.

— cui tamen privilegio renunciare possunt. XI. 313. N. 1.

— an teneantur ob delicta famulorum. IV. 444. N. 5.

Promissorum fides a nobilibus religiose custodienda præ ceteris. X. 651. N. 5.

Nobilitas an possit se excolere a tutela plebei. I. 492. N. 12.

— testimonii vel iuramentorum causa non cogitur etiam pauper, ad iudicem venire. X. 824. N. 9.

Nobilitas perpetua non similiter. *ibid.*

Nomen grammaticis usurpatum unde dictum. Varii illius etymos. II. 714. N. 2.

— dividitur in appellativum, & proprium. Utrumque qualem aliam habet in iure. II. 714.8. *sepp.* & 715.

Nomina sunt ex institutio hominum profecta. Et quatenus sint immutabilia. II. 715. N. 3. VIII. 1297. 2.

Nomina propria personarum, eorumque numerum, non vero qualitatem designant. XI. 31. 3.

Proprium nomen appellatio in hereditibus quando facit, ut partes viriles illis relictis censentur, & non hereditaria. II. 563. 564. 12. & N. 1.

Nomen ferendi conditio quæ sit; & an de honestate. II. 582. 583. 12.

— non impletur ab invito fiduciario. *ibid.* de Nominibus varia interpretum lurs opinio. III. 558. N. 4.

Nomen pro debito, vel pro debitoris usurpatum quid sit. VII. 823. 2. VIII. 583. 3. IX. 320. 1. XI. 251. & 1679. 1.

Nomen alteri datur, traditione chirographi, seu instrumenti debitoris eidem facta hoc animo, ut ei propiam sit. VII. 823. 3. 4. & 825.

— potest vendi, & venditum quodam iure transferat in emptorem. VI. 903. 4. VII. 824. 6. 7. 825. 9. 20. 826. *sepp.* VIII. 808. 3.

— an vendi possit, ignorante, vel etiam invito debitoris. VIII. 809. 5. *sepp.* 810. *sepp.*

— quare vendi possit, non autem delegari, invito debitoris. Et quid alterum ab altero differat. VIII. 812. 15. *sepp.*

— potest obligari pignori. VI. 908. 4. IX. 1079. 1. &

- pignori obligatum quodnam ius transferat in credito-rem. VI. 908. 4. IX. 1079. 1. & 1080. *seqq.*
- quare nomen sibi pignori datum debeat novus creditor demandare debitori. IX. 1081. 3. & 1082.
- Nomina pignori obligati debitor, novo creditori solutione facta, liberatur. IX. 1082.
- & quando ex solutione primus creditor liberetur. IX. 1082. 4.
- Nomen pignoris iure capi potest. VII. 922. 6. 7. XI. 1250. 151. 1.
- quomodo capiantur pignori. VII. 924. 9.
- quibusnam conditionibus. VII. 921. 5. 922. *seq. X.* 151. 2. 3. & 152.
- Nomen pignori dare, & pignoris iure capere quid differant. VII. 922. 6. XI. 151. 2.
- Pignora iure capi non potest nomen quod debitor inficitur. Et quare is convincti debeat in iudicio. VII. 922. 6. XI. 151. 2. 3. & 152. 4.
- & quomodo nomen exigi debeat a creditore. XI. 152. 6.
- & quando utilis sit creditori rem aliter transigere, quam nomen ipsum exigere. XI. 151. 5.
- Nomen ubi legatum sit, quatenus extinguatur essetum a testatore. II. 837. 17.
- Nomen improbare quid sit. VII. 593. 534. 1.
- Nomina sunt in bonis nostris. VII. 924. 4.
- quo loco atque ordine pignori capienda sint in causam iudicis. XI. 132. 10. & N. 8.
- quandoque pro moribus, & quando pro immobilibus habeantur. XI. 131. N. 8.
- Nomina in divitiarum iudicio excidenda non veniunt. VI. 1016. 14.
- *Vide Excidenda.*
- An nominibus legatis, veniant actiones ex delicto. II. 863. N. 5.
- Nominatio auctoris a quibus, & quando facienda sit in controversia de proprietate, vel ubi de ipsius praedictio agitur. V. 791. 792. 6. & N. 10. & 11.
- An denuncianda sit nominatio per iudicem: an denunciari possit a nominante. V. 792. 11.
- reiectur ab initio, ubi nominantis evidens suspicio adest. *ibid.*
- An, & quando nominatio auctoris facienda sit a iudice, ab emphyteuta, superficario, fructuario. V. 791. N. 10. & 792.
- an ei locus sit in possessionis. V. 792. N. 11.
- Novi iudicii, seu conventionis non est opus, ubi nominatus se sectorem faciat. *ibid.*
- Nominatus auctoris non temet probare, possidere se nomine auctoris. V. 792. N. 11.
- Nominatur quis, & unde dicitur. IX. 1041. 1.
- cui obligetur, & qua de re. IX. 1042. 2.
- quando ei, & quomodo nominatus teneatur. IX. 1042. 1.
- an, & quando pignori capere possit res nominati. *ibid.*

- Nostra quae sint. Et quae sint in nostris rebus. I. 5. 5. 6. & 127. 1. 218. III. 603. 20. VII. 465. 1.
- Nostrum quod est, cur non possit magis nostrum fieri. VI. 715. 4.
- Quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transire non potest. I. 868. 8. & 869.
- an hoc sit perpetuum. *ibid.*
- Nostrae res non onerant nos ultra litarem estimationem. IV. 473. 3.
- Nostrum quomodo olim dicitur. V. 1. Not.
- quoniam dicitur sequitur temporibus. V. 2. N. 2.
- an omnibus sit absentibus sive praesentibus recte stipuletur, & quomodo iure. XI. 795. 33. & N. 1.
- Qualis opera notariarum, & quando necessaria in iudiciis. V. 1. N. 2. & 2.
- Notariorum instrumenta an, & quomodo sint acta publica. XI. 795. 33. & N. 1.
- *Vide Tabellariae.*
- Novatio iudicis quid sit. IV. 1086. 4. & N. 5. & 1091. 9. & N. 15.
- eius species duae. Et qualis utriusque vis, & potestas. IV. 1086. 4. & 1087. *seqq.* & 1091. 9. 1092.
- Novatio quid sit. IV. 909. 1. IX. 1377. 1.
- quomodo fiat. *ibid.*
- tria desiderat, & quae. IV. 909. 2.
- nulla potest esse sine animo novandi; eoque verbis testis. IV. 926. 14. IX. 1376. 4.
- Nova obligatio in quam veteris transferatur, constituitur vel stipulatione, vel accepto iudicio. IV. 910. 3. & 912. 7. IX. 1377. 2.
- non constituitur novo pacto, vel alio contractu. IV. 910. 4. & 912. 7. IX. 1375. 2.
- Novatio sit, etiam si nova obligatio contracta, sit naturalis. IX. 1376. 3.
- duplex, voluntaria, & necessaria. IV. 911. 5. IX. 1377. 5.
- voluntaria quid sit, & quomodo fiat. IV. 911. 6. IX. 1377. 6.
- Novatio voluntaria novam obligationem stipulatione, non pacto contrahendam desiderat. IV. 912. 7.
- & quidem novam obligationem praesentem. Et haec quae ex stipulatione coniungitur. IV. 912. 8.
- An, & quando ex stipulatione condicionali nova obligatio nascatur, & inde novatio. IV. 913. 9. & 914. 10.
- Qualis res esse debeat, quae stipulatione novante promittitur, ut inde fiat novatio. IV. 914. 11. & 915. *seqq.*
- Novatio non cadit in eas res, quae debita nostra personae nostrae coherent. IV. 915. 13. & 916. *seqq.*
- Stipulando novae potest solus creditor, cui non adempta sit administratio bonorum; vel alias etiam voluntate creditoris. IV. 917. 15.

Obligationem pupilli tutor; adolescentis, furiosus, prodigi curator novare stipulando potest. IV. 917. 15. & 918.

Obligationem domini stipulando novare potest procurator omnium bonorum, vel alius, qui specialem mandatum habet. IV. 918. 15. & N. 8.

Novandi pecuniaria debita, stipulando, ius habent filius & servus, quibus permissa pecuniarum administratione. *ibid.*

Quam novare stipulando non possit. IV. 918. 16. & 919.

Obligationem novare potest debitor, & quicumque alius, qui novandi animo promittit creditori pro debitor ignorante etiam, vel invito. IV. 919. 17. & 920. & 923. 21. 924.

Esse iure quicumque debitoris obligationem novare potest, demonstrato liber sit, & possit naturaliter obligari, veluti pupillus. IV. 920. 18.

— quare servus novare non possit, etiam si animo novandi promittit. IV. 921. 18.

Neque novare, neque delegare, neque acceptum ferre potest is, cui debitorum solvere permittit creditor. IV. 921. 31.

Debitoris obligationem novat, quicumque agente creditore suum vel alium pro debitor. IV. 924. 22. & 925.

Novari potest quaecunque sit obligatio quam praestitit, sive sit contractus verbis, sive aliter. Et quare. IV. 925. & 926. 23.

Cum id actum aperte non est, ut obligatio novaretur, manet obligatio vetus. IV. 929. 25.

Novatio efficit novam obligationem, & simul effert prioris debiti liberationem. IV. 929. & 930. 26. 931. 932. 29. & N. 18.

Qui novandi animo novam obligationem in se suscipit, tenetur novo creditori sine ulla exceptione, aut defensione, quam ex veteri aliqua causa delegatio debitoris competeret adversus delegantem. IV. 930. 931. 27.

— nisi tamen eadem exceptio, puta Velleiani, aut minoris aetatis, neque valeat, facta novatione, contra novum creditorem. IV. 932. 28.

An, & quatenus nullis sit liberatio debitoris novatione liberato. IV. 932. 30. 933. *segg.*

Novatio necessaria quid sit IV. 937. 33.

— quam recte distinguitur, & quibus rebus differt a voluntaria. IV. 931. 5. & 942. 40.

An, interposita ista consideratione cum debitor, sit novatio prioris obligationis. Et quatenus. IV. 937. 34. 936. *segg.*

Quibus in rebus nullis sit necessaria novatio creditoris. IV. 939. 38. & 940. *segg.*

Ius vetus de novatione quondam fuerit. Et quale hodie sit et Iustiniano. XI. 1083. & 1089. 3.

Solo intervirent nova persona fieri novationem iure veteri, quomodo sit intelligendum. XI. 1083. 1.

An qui stipulatur a Primo Semproniano fundum eundem deinde usufructu stipulatur iterum a Secundo, priorem stipulationem novasse intelligatur. XI. 1083. 2. & 1084. *segg.*

Tom. XII.

Statim novat priorem obligationem, qui ab eodem, vel ab alio pure stipulatur, novandi animo, quod pure debetur. XI. 1087. 1.

— si quod pure debetur stipulatur aliquis sub conditione: pendet novatio, pendente conditione; nulla aut ea deficiente; conditione vero extante, novatio sequitur statim. XI. 1087. 1. & 1088.

— pendente conditione postulationis stipulationis, an & quando novatione pendente, differatur obligatio prioris stipulationis; aut secus. XI. 1090. 6. & 7. & 1091. *segg.*

— an semper prior obligatio novetur, vacante conditione. Et quando secus. XI. 1097. & 1098. 12. 13. 14. & 1099. *segg.*

Novetur quando sit alenda. III. 452. N. 2.

— non potest in ius vocari sine veris. VI. 32. N. 22.

— etiam cum est patri superflua. *ibid.*

Novi operis nuntiatio quid sit. IV. 479. 3.

— quandonam fieri possit & debeat. IV. 479. N. 1.

— requirit opus in solo factum, cuius extracti demolendi, aut depositi iterum edificandi sit copia. IV. 480. 481. 4.

— item definitur opus novum, quod instituitur, & quodnam sit. IV. 481. 5.

An edificium vetus succedens, aut refectum, novi operis nuntiatio necesse. IV. 481. 5. & N. 5. & 482.

Novi operis nuntiatio denegatur in refectis vicinarum, purgatione claustrorum, & in operibus, quorum mora periculum est altiora. IV. 482. 6.

in Mili aut in litore edificatio opus novum nuntiatio non potest. *ibid.*

Opus novum nuntiare solus potest, qui ius nuntiandi inhibendive operis habet. Et quibus de causis ius nuntiandi quis habet. IV. 483. 8. & 484. 9. & 485.

An novi operis nuntiatio semper competat habentibus verba servitutis. IV. 484. 485. 9. & N. 8.

— an, & quomodo competat aliquando habenti etiam sufficiens. IV. 485. & 486. N. 8.

Novi operis nuntiatio denegatur illi, qui nullam nuntiandi causam afferat. IV. 486. 10.

— quid si causam alleget, sed falsam. IV. 486. 10. & N. 10.

Uniter nuntiat alicui nomen, quicquid cavet de rato. IV. 487. 11.

Novam opem nuntiare potest, cum domino, tam illi, qui vel domini, vel operis nomine sit in eo loco, ubi opus fit. *ibid.*

— & quidem etiam si his dammodo intelligent recte nuntiare adversus dominos thentes & ignorantem, vel etiam tutos. IV. 488. 12.

— nisi autem ex istis intelligent facta nuntiatio tenet furiosum etiam & insanum. *ibid.*

— in re communis etiam dominorum recte nuntiat, si servus, si liber, si masculus, si femina, si adultus, si puer. IV. 487. 11.

Ffa

Novi

- Novi operis nuntiatio fieri debet in loco, in quo opus sit: facta alibi locum est; & quare. IV. 488. 13.
- Novam opus utiliter nuntiare licet, etiam scripto die. IV. 489. 14.
- Nuntiatio quibus modis fieri possit. IV. 489. & 490. 15.
- Nuntiatio novi operis specialiter dicta quantum sit. Et quomodo distinguitur a ceteris nuntiandi modis. IV. 490. 15. & N. 16.
- Omnium nuntiandi modorum quoad nuntiationis effectum vis eadem; & quatenus diffinitis quoad commodum nuntiationis. IV. 490. & 491. 15.
- Nuntiatio novi operis remittitur aut conventionione litigatorum, aut remissione praeioris, aut satisfactione, vel repositione eius cui nuntiatio est opus novum. IV. 491. 16.
- quomodo, & quare conventionione litigatorum. IV. 491. & 492. 17.
- quibus conditionibus, & quomodo remissione praeioris. IV. 492. & 493. 18.
- & quanam possit implorari remissionem; & qua conditione. IV. 494. 20.
- ea in personam domini non procuratoris conferatur. IV. 493. 494. 19.
- Vide *Remissa*.
- Nuntiatio quomodo remitti possit satisfactione, vel repositione eius, cui nuntiatio. IV. 494. 21. & 495. 22.
- satisfactio hac sive emptio quid continet, & quomodo concipi possit pro arbitrio nuntiantis. IV. 495. 22. & 496. *seq.*
- & quando committitur, aut scire, si habet certum diem. IV. 498. 25.
- Nuntiatio extinguitur morte nuntiantis, sive alienatione rei, propter quam opus novum nuntiabatur. IV. 498. 26. & 497. N. 20.
- non extinguitur morte eius, cui nuntiatio est novum opus. IV. 496. 24. 497. N. 20. & 498.
- Novi operis nuntiatione inutili facta ab initio, vel irrita, competet ad opus inibendum alia actiones legitimae; & quae. IV. 499. 27.
- Possit nuntiationem novi operis si quid factum erit sive lare, sive iniuria, restitui debet. Et quoniam interdictionem propositum sit in eam rem a praetore. IV. 499. 28.
- interdictionem illud nuntianti soli competit, & eius heredi. IV. 499. 300. 29.
- competit adversus illum qui novum opus aut fecit, aut mandavit, aut ratum habuit. IV. 300. 30.
- si emptor adversus novum dominum, qui nuntiationem ignorans inchoatum opus perfecit, *ibid.*
- opus novum in re communi nuntiatum vel dominorum, nuntiatum videtur omnibus. IV. 301. 30.
- si unus dominorum contra nuntiationem edificaverit, non mandantes ceteris, nec ratum habentibus, solus ille tenetur interdictioni. *ibid.*
- 30, & huius heres tenetur. IV. 301. 30. & N. 23.
- Quomodo novi operis nuntiator probare possit novum opus factum esse post nuntiationem. IV. 301. 30. 31.
- Novissimus in lare dictus est ille, qui solus sit, & quem nemo sequatur. XI. 37. 5.
- Noxa pro servo. XI. 173. 4.
- Noxa quid sit. X. 1305. 2.
- significat modo delictum & culpam, modo etiam damnum. IV. 577. N. 2.
- Noxa caput sequitur*, quam habet sententiam. IV. 577. 5. & 578.
- Noxam dedita quid sit. IV. 577. 4.
- Noxam dedisse suam quidam sit. IV. 474. 4. XI. 98. 4.
- Noxa solvitur quanam dicatur. X. 1305. 2.
- Noxalis actio quid sit, & unde dicta. V. 991. 15.
- Noxalis actio ex contractu servi recte constituta est adversus dominum. IV. 577. 4.
- Noxalis actio sequitur auctorem noxae, sive agentem in servitute, sive manumissum. IV. 577. 578. 5.
- datur adversus praetorem, sive dominum, sive possessorem servi. IV. 578. 579. 6.
- item adversus eum, qui post noxam amissam servum dolo malo alienavit. IV. 578. 6.
- & quidem datur praetoris, non civilis. VI. 623. 18.
- Noxalis actio cessat, cum servus domino noxam committit. IV. 579. 7.
- Noxalis actio de damno a noxalis animalibus datur directa quae sit. IV. 474. 4.
- utilis quoniam. IV. 474. 5.
- utraque competit, non tantum de re aliena ab animali nostro laesa; sed etiam de persona ab eo vulnerata. IV. 475. 5.
- utraque datur adversus dominum animalis. IV. 476. 8.
- competit omnibus, quorum interest damnum non fuisse datur. IV. 475. 6.
- datur ei, qui culpa sua causam damno praebuit. IV. 475. 7.
- Noxalis actio de damno dato a rebus nostris inanimatis qualis sit. IV. 476. 9. 10.
- Nudum verbum quid dicatur. III. 516. N. 3.
- Nullus res quae sit. I. 685. & 686. 4.
- ea non omnis generis sunt. I. 685. N. 4.
- Quoniam res animata nullius. I. 689. 2.
- Res inanimata nullius quae sit. I. 689. 1.
- Nullius res sunt quae dominum habere desierunt. I. 715. 716. 1.
- & quae cedunt occupanti. I. 717. 3.
- Quod ante nullius est, conceditur occupanti. I. 685. 3. & N. 3.
- Non cedunt occupanti etiam nullius res sunt, homines liberi, non res divini iuris, non res publicae, neque res laicis hereditariae. I. 686. 687. 5.

Nullitas nullitatem quoniam vocatur iuris interpretibus. IV. 1343. N. 2.

— habetur pro infensibili. *ibid.*

— non tollitur, etiam si quis iurato promittit nihil se fecerum contra illam. *ibid.*

— non tollitur, neque a Statuto de non opponenda nullitate. *ibid.*

— potest opponi, etiam post sententiam; lra & post tres sententias conformes. *ibid.*

Nullitatem allegari non potest, qui et causam probat. XI. 157. N. 1.

Nullitatis questio potest cum appellatione commulati. XI. 158. N. 1.

Quando nullitas opposita executionem impedit. XI. 158. N. 2.

Nullitas, alia totius processus, alia sententiarum. XI. 158. N. 1.

Nullitas sententiarum indicari potest ex actis. *ibid.*

Numeratio pecuniarum ex conditione sequitur numeranti. X. 187. 1. 186. *segg.*

Non numerata pecunia exceptio quam sit. VIII. 219. 18.

— est rei persequatoria; & an sit perpetua, & quatenus. III. 1309. 15. & 1310. 35.

— competat debitori, vel creditori, qui scriptum, vel sine scripto constituit sibi pecuniam fuisse numeratam et causa movet. VIII. 215. 3. 4. & 217. 10. & 281. 1. 282. & 293. 294. 1.

— & quidem si va confesso privatus fuerit, si va testis, instrumentum publice confesso. VIII. 215. 5. 6. & 216. 7. & 217. 11.

— etiam si instrumentum sit parum asecutionis. III. 1362. N. 6.

— an competat, si in abrogato, si va in instrumento fuerit acceptum remanentiam. III. 1362. N. 6.

— quid si remanentia fuerit larata. III. 1361. 1362. N. 6.

Exceptio non numerata pecunia denegatur ei, qui parum debiti confetti solvendo fidem cautionis agnovit. VIII. 221. 1. & 222. 223. *segg.* III. 1361. N. 6.

Exceptionem non numerata pecunia non amittit, qui pecuniam antea eadem pariem solvit per errorem; & quare. VIII. 225. 6.

— amittit tamen, si debitor, laeta cautione coram iudice, suum esse chirographum agnovit, etiam si ubi de summa causa in illo solverit. VIII. 225 & 226. 7.

Nec habet exceptionem pecuniam non numeratam, qui pecuniam debuit ea alia causa praecedenti, & inter partes convanit, ut eam crediti nomine remitteret. VIII. 236. & 237. 6. VII. 597. 10. III. 1361. N. 5.

Com tres scriptio caverant se pecuniato acceptum mutuum, quod uni donata illorum numerata fuit reliqui duo sua confessione non teneantur, nisi aut in solidum se obligaverint, aut pro eo qui numerata est, desinuerint. VII. 589. 1. 590. 2. 3. 592. 4. 6. 592.

— si neque in solidum se obligaverint, neque desinuerint; an & quando nihilominus sua confessione teneantur. VII. 591. 4. 5.

— quare multo minus sua confessione teneantur duo illi, qui numerata tertio alteri pecunia, caverint in instrumento fuisse oleam acceptam. VII. 592. 7.

— si tamen teneantur, si stipulationis interposita, caverint se pro pecunia mutuo accepta oleam redduros. VII. 592. 8. & 593. *segg.*

An qui sub spe mutui pecuniam futuro creditori pecuniam cavet, si postea conveniant ex ea stipulatione, exceptionem habeat non numerata pecunia. VIII. 239. 1. 2. 240.

Uri numerata pecuniam probatio incumbat, debitori ne, an creditori. VIII. 241. 15.

— & quomodo hic possit statim, & ultro condicere obligationem. VIII. 242. 6.

Exceptio non numerata pecuniam debitori datur; & eo decedente, intra biennium datur heredi pro temporis reliquo. VIII. 245. 2.

— quare, biennio praeterito, heredi non datur, etiam si nihil ei possit imputari, quod iure reliquum temporis non detulerit querelem non numerata pecuniam. VIII. 245. 3.

Minoribus hac exceptio non currit, nisi post 35. annos. VIII. 287. 14. & 246. 4. 5.

— maioribus abentibus credit, & amittit; sed recipitur ab illis per in longum restitutionem. VIII. 288. 14.

Exceptio non numerata pecunia finitur biennio. VIII. 247. 7. & 280. 13. III. 1368. 20.

— quando competat post biennium. Et sit perpetua. VIII. 247. 7.

— quare finitur biennio. VIII. 247. 8. 248. 9.

— an, si competat populo, Ecclesiae, Republicae, & pie causae, finitur biennio. III. 1370. N. 1.

An debitor amissa biennio exceptione non numerata pecunia, possit tunc defensionibus aliis adversus chirographum a se tractum ex causa mutui. VIII. 251. 252. 14. III. 1370. N. 1.

— quid si finito biennio offerat alio probationem non numerata pecunia: an sit audiendus. III. 1369. *segg.* VIII. 252. 15. *segg.* 253. *segg.*

— Vide *Quaestio non numerata pecunia.*

Exceptio non numerata pecunia competat fideiussori, mandatori, & similibus iura biennium. VIII. 261. 2. 3.

— an eam fideiussor amittit, si creditor postea numeraverit debitori pecuniam, quam per chirographum, & fideiussorem accepit. VIII. 262. 4.

— quid, si fideiussor ante numerationem creditori demonstrat se nolle amplius teneri, si pecuniam numeraverit. VIII. 263. 264.

Exceptio non numerata pecunia competat etiam creditori praeroganti apothecam suo debitori in rem futuram solutivam. VIII. 293. 294. 1.

— datur

- datur creditori ex quibuscumque causis factis illi soluta pecunia. VIII. 297. 1.
- datur creditori, si scripto cavit sibi solutum fuisse numeratam pecuniam, siue species alias quomodo recipiant. VIII. 297. 2.
- competit creditori intra triginta dies dantur. VIII. 295. 3.
- & quare ovis intra biennium. *ibid.*
- quomodo a creditore efficiatur perpetuus. VIII. 295. 4.
- Vide *Creditor*.
- Exceptio non numeratam pecuniam datur in mareo dantur, siue pecunia numerata sit, siue tradita sit alia, in quibus mareum consistit. VIII. 283. 3. 4. 284. *segg.*
- Numerus vocum & suffragiorum maior vincit minorem in collegiis, universitatibus, namque minor sit dignitate atque auctoritate suffragatorum potior. XI. 326. 5. & N. 2.
- Transitus a numero unitatis ad numerum multitudinis non est insolens iurisperitis. VI. 138. N. 7. V. 23. N. 25.
- Numeratum veterum usufructus recte constituitur. III. 26. 14.
- Numeri victoristi cur ita dicti. III. 26. N. 6.
- mercis loco sunt habendi. *ibid.*
- De numeratum origine atque iurisdictionibus. III. 766. N.
- Numeros singulos quatinus priores percellunt. IV. 839. N. 1.
- Qui numeros alienos bona fide suis misit, facti sunt. I. 787. 788. 2.
- & quare. I. 869. 870. 9.
- quid iuris, si eos misceat mala fide. I. 788. 789. 3.
- An qui numeros accepit mareos, reddere possit illos alterius forme & materie, dummodo sint eisdem estimationis. IV. 734. N. 10. X. 120. 10. 121. *segg.*
- Numerorum estimationes solas, vel immensas, reddere debent eadem estimatione que sua ab initio, cum mutuo dati fuere. X. 123. 11. & 124. 12.
- In Numeros non cadit affectio. VI. 336. 5. & N. 6.
- numeris deposita, non iuratur in them, nisi affectus interitus sua die redditos fuisse. VI. 336. 5. & 337. 6.
- Numeri alieni mutuo dati, & consumpti an, & quando condici possint. X. 218. 5. 219. *segg.*
- Numeri, quot tibi dedi donationis causa, tu quasi mutuum accepisti, an easdem vindicari possint: consumpti vero an condici queant conditione sine causa. X. 289. 3. 290. *segg.* 294. 4. 295. *segg.*
- Numeri alieni soluti quot modis sunt creditoris. IV. 777. & 778. 11.
- Vide *Mutua pecunia, Mutuum*.
- Numerus quid sit. X. 119. 9.
- eius bonitas & subtilitas tota est in quantitate, atque estimatione. X. 119. 9. & 120.
- Nasus utitur verbis domini, non suis. VIII. 293. 15.
- querit actionem cum alleganti, & per eam constituit. VIII. 292. 293. 14.
- Nasus quid differat a procuratione. VIII. 292. 293. 15.
- ad Nasus variantes nequeunt conveniri propter alienam alio quam ordinariam tempora contrahendum. IV. 1249. N. 11.
- Napus ex ita dictis. III. 935.
- ad societatis genus referantur. III. 930. 2. 931. *segg.*
- numerantur inter contrahentes. III. 928. 929. 11.
- quam obligationem mutuum imponunt contrahentes. III. 928. 2. 929. *segg.*
- Vide *Cumager, Per, Uxor*.
- Napus pluribus utitur appellationibus; & nomen ille sui detestatur. III. 934. 5. 935.
- Quare contrahens individuum viam subiectum consuetudinem. III. 933. 934. 4.
- Quibus distinguantur appellationibus qui nuptias contraherent. III. 936. 6. 7.
- Napus quomodo publico & privato bono sit institutum. I. 212. 213. 11.
- eorum solennia verba apud Romanos. I. 209. N. 3.
- Napus quid sit. I. 209. 6. III. 932. 5. & 933. *segg.*
- Quam desiderantur ad iustas nuptias contrahendas. I. 209. & 207. III. 918. 939. 2.
- Romani cives ad iustas nuptias invitati per leges, qui peregrini, qui peregrini. I. 211. 212. 10. & N. 4. 5.
- Rites contrahendi nuptias apud Romanos. III. 936. 7. 935. 4.
- Napus contrahere prohibetur aliqui natura, aliqui autem iure. III. 939. 3.
- quatenus prohibetur nature. III. 939. 4.
- quatenus iure. III. 940. 5.
- An servi nuptias iure naturae quatenus contrahere prohibentur. III. 939. 249. 5. & N. * & 941.
- Napus contrahi prohibetur inter parentes & liberos in infinitum. III. 941. 8.
- contrahi prohibetur inter patrem adoptivum, & filium adoptivum, etiam secus emancipatione. *ibid.*
- inter patrimum & filium spiritalem. *ibid.*
- inter fratrem & sororem, inter patrimum, vel avunculum, amicum sui matrem, & fratrem, sororemque divi, vel filios. III. 941. 942. 9.
- Napus an interdictum sit iura civilia inter patrunculos & consobrinos. III. 942. 9.
- Napus vacatur inter patrunculos, vel avunculum matrem, & fratrem sororem nepotem: inter matrem, amicum, vel matrem, & fratrem, vel sororem nepotem. III. 942. 10.
- prohibetur inter affines, qui patrunculos & liberos locum obtinent quodammodo inter se. III. 942. 943. 12.

Nuptiæ sunt inter fratrem & sororem & inter patrum & nepotum adoptivas, dissoluta adoptione. III. 942. 30.

Qualem gradus affinitatis nuptiæ dissimant. III. 943. 12. & N. *** & 944.

Nuptiæ prohibentur iure civili inter consorem, vel eius liberos, & libertinam, eiusve filiam, nisi Senatorem inter & tabernariam, vel tabernaril, lenonem, & alienam filiam. III. 945. 16.

— prohibentur inter Provinciam promiscuam, & mulierem provincialem. Et ad etiam sponsalia prohibentur. III. 946. 13. 19.

— prohibentur inter milites stationarios in aliena provincia, & inter eius provinciam mulieres. III. 946. 947. 20.

— inter matrem, vel consorem & inter pupillam vel adultam. III. 947. 21.

— ad, & quoscunque prohibentur inter pupillam, vel adultam, & filium tutoris, vel curatoris. III. 947. 948. 22.

Nuptiæ interdecentes inter Iudæam & Christianam. III. 948. 949. 23.

Nuptiæ viduorum prohibentur iure antiquo iudæis iure civili tantum; non etiam iure divino, vel canonico. III. 949. 24.

— contractus nubilominus rite sunt etiam iure civili. III. 950. 25.

— quibus pariter molientur, qui eas contrahunt iure civili. III. 950. 25. V. 95. 96. 1. & N. 3. & 4. & 97.

— & quid ex iure canonico. III. 951. 25.

Nuptiæ secundæ post annum lectus iure civili contrahunt, & carum infamis. Et quomodo priora matrimonii libris consuetum sit adversus illas. III. 951. 26.

Quibus pariter officiantur, qui contrahunt illicitas, atque incestas nuptias. III. 951. 27. & 958. *seqq.*

Nuptiæ contrahuntur solo consensu; ideo & sine ulla contributione, & sine dote possunt. III. 952. 1. 2. 3. 954. *seq.*

— item absque ullo tiro, & solemnitate, præterquam si ritus ad fidem, & religionem nuptiarum fuerit publicæ lege constitutus. III. 955. 4. 956. 5. & 957.

Quinam veteris Ecclesiæ iudicio ritus adhibeantur apud Christianos. III. 956. 5. & 957.

Præsentia parochi & testium ad fidem & religionem nuptiarum est iure publico necessitas. III. 957. 6. N. *

Nuptiæ filiofamilias consensum patris aut avi desiderant iure civili; secus iure naturali, divino, atque canonico. III. 957. 6. & 958. & N. ** & 959. 10. 961. N. *** & 962. *seqq.*

In quibus casibus neque de iure civili parentum consensus requiratur. III. 958. 7. 959. 8. 9.

Nuptiæ iure civili sine parentum consensu contrahere possunt filii sui iuris, & filie 25. annis maiores. III. 964. 12.

An filie 25. annis minores parentum consensum necessario obtinere debeant in nuptiis ex iure civili. III. 964. 13. & 965. *seq.*

O

Obedientiam alteri perpetuam quicumque debet, ut monachus, liber, etor, propria auctoritate expl. potest ab illo, cui debet, & ad obediendum compelli. IV. 804. N. 15.

Oblatio debiti quoniam pro solutione habetur. IV. 807. 3. 4. 808. *segg.*

Quomodo fiat species debiti oblatio. IV. 807. 3. Oblatio pecunie an representationem in crementis, & locum fidem dominat, an praeterea nominationem pecunie requirit. IV. 807. 3. & N. 1. & 808. VIII. 437. 438. 6.

Oblatio rei immobilis quomodo fiat. IV. 807. 808. 4.

Oblationem facere debet creditor debitor, testihos praesentibus, & rogatis. IV. 808. 5. VIII. 439. 15. 16. 440.

— rem quam debitor, offerre debet, nec offerre potest aliud pro alio. IV. 808. 6.

An debitor ipse creditori offerre debeat: an vero & alius possit offerre pro debitore. IV. 809. 6. & N. 2. VIII. 438. 7. 8.

Quomodo debitor offerre possit, absente creditore. IV. 809. 7. VIII. 438. 9.

Oblatio debiti opportuno loco & tempore fieri debet. IV. 809. 8. VIII. 439. 12.

— quoniam opportunos oblationis locus vel tempus. VIII. 439. 13. 14.

Offendi debet fons iurem cum iuribus. IV. 809. 810. 9. VIII. 438. 10.

— ois tamen convenit ut solvere licet per partes. IV. 810. 9. VIII. 438. 10.

In debito non omni ex parte liquido pars liquida solus valet oblatio. IV. 809. N. 4.

Iusta oblatio quid sit. IV. 810. 9.

Oblatio sola in quibus casibus inhibere valeat cursu usurarum. XI. 1526. 4. & 1527. *segg.*

Oblatione sola, quando etiam res oblata, non liberatur debitor in fore, neque in iuris, neque in pignus. IV. 810. 10. & 811. & N. 7.

Solus oblationis quoniam fiat effectus. IV. 812. 13. 813. *segg.*

Quoniam favore libertatis, aut quomodo in vendigilibus solvendis sola oblatio liberet debitorem. IV. 811. 11.

Libertatis non contingit iusta oblatione, cum res a debitore oblata nova eius mora vel dolo malo perit. IV. 811. 812. 12.

Quid, si perit culpa aliqua, vel negligentia debitoris. IV. 812. 13.

Quomodo per oblationem sequatur libertas, re non extante, sed perempta. IV. 812. 14. 813. *segg.*

Oblatio debiti pecunie in iudicis indicio liberationem parit per exceptionem. IV. 814. & 815. 16.

— et in iudicis bona fidei parit ipse iure liberationem. *ibid.*

is Pecunia quae conditionis implendam causa praestanda sit, oblatio habetur per iustam praestacionem, si pecuniam recusat is, cuius interest conditionem non impleri. IV. 815. 816. 17.

— quibus modis pecunia praestanda sit ex conditione, & quomodo per oblationem pecunia condicio habetur pro implenda. IV. 815. 816. 17. & 817. 818. 19.

— & quando hinc offerenti tribuatur actio; & quando periculum foris obligationis vicietur. *ibid.*

— & quomodo debitori vel creditori, cui recusant pecunia ex conditione oblata habetur pro praestita, moram ex re contrariam pagare liceat. IV. 816. 817. 18.

Debitori non licet oblatam rem, si recusetur, habere pro derelicta absque suo periculo, praeterquam si dolare vinum vendiderit, quod non recipiat ab emptore suo tempore. IV. 836. 17. 18.

— Vide *Obligatio*.

Obligatio quid sit, & vnde dicta. III. 415. 4. *segg.* & 416. *segg.*

— proprie, vel per abolutionem dicta quoniam sit. III. 416 & 417. 8.

— definitio tradita a Iuliano quomodo recte sit, & optime conveniens definitio. III. 416. 7. & 417. *segg.*

Obligatio triplex: Naturalis, Civilis, & Civilis & naturalis. III. 424. 425. 2.

— alia perfecta, & imperfecta. III. 425. 2.

— imperfecta duplex; & quoniam. *ibid.*

Naturalis obligatio quid sit. III. 425. 3.

— non in sola debitoris voluntate consistit, sed necessitatem praestacionis habet naturae iure fundatam. III. 425. 3. & N. 2. 426. & N. 3. 4. IV. 873. 1. & N. 1.

Causa seu modus inducenda naturalis obligationis quatuorplex sit. III. 427. 5. & N. 6. 428.

Naturalis obligatio an sit ex vnda passione. III. 428. 6. & N. 7. & 429.

— quoniam dissimulant. III. 429. 7. & N. 8. 430. N. 9.

Naturalis obligatio est io libero et causa manifestionis ad praestandum parum operis officiales. III. 430. 8.

— est io praesentibus ad dotandam filiam, & ad alendos liberos. III. 431. 9.

— est in seruo, quoad contractus ab illo initos. III. 436. 12.

— est in pupillo infante maiore, si contraxerit sine auctoritate tutoris. *ibid.*

— in filiofamilias, ubi credita fuerit illi pecunia. *ibid.*

An accepti beneficii gratis naturaliter obliget ad remunerationem. III. 431. 432. 433. 10. & N. 14. & 434. *seq.*

Naturalis obligatio ex æquitate sola, vel ex iure natura sola, remota personarum discrimine, motu. III. 1175. N. 1. & 1177.

— ideo consistit inter dominum, & servum, inter patrem, & filiofamilias. III. 436. 13. & 437. & 1175. N. 1.

— quaestio fratri filiofamilias non divellitur ab eis personis quoad naturales effectus, etiam si omnia eis emolumentum pertinet ad patrem ut iure civili. III. 1176. 1177. Not.

An obligatio eius quod debetur in diem, sit naturalis tantum; an etiam civilis. III. 437. 438. 14. XI. 882. 44. 883. *sepp.*

— Vide *Dier.*

Naturalis obligatio sola ceteris in omnibus contrahitur, quibus lex nullo modo suffragetur. Et hi quoniam sunt. III. 439. N. 15. 440.

Naturalis obligatio potest novari, & etiam constitui. III. 440. 441. 18.

Naturali obligationi fideiussor etiam accedit. III. 440. 18.

— potest pro ea pignus constitui. III. 440. & 441. 18.

Naturalis obligationis unicuique effectus, & quoniam sit. III. 439. N. 15.

— effectus civiles variis ac disparibus; & unde tam variis. III. 439. N. 15. & 440.

Naturalis obligationis duo principales civiles effectus, & quoniam sunt. III. 439. 17. & 440. N. 15.

Naturalis obligatio tollitur solutione. III. 441. 20. — an & confessione. III. 441. N. 16.

— ipso iure tollitur pactio de non petendo, vel iurando debitum ei a creditore delato. III. 441. 20. 442. 21. IV. 875. 2. & N. 2. & 876.

Obligatio civilis nuda, seu mere civilis quoniam dicitur. III. 443. 1.

— nascitur ex eisdem causis, ex quibus iure civili nascitur iusta obligatio. III. 443. 1. 2. 444.

— nullum habet effectum. III. 443. 3. 445. 4.

— ideo nec tribuit soluti remissionem. III. 445. 4.

— nec potest constitui quod tali obligatione debetur. *ibid.*

— nec indebiti conditionem impedit. III. 1098. 13.

— compensationem non parit. IV. 855. 24.

— per exceptionem subvenitur. III. 444. 3.

— an sit ex ipso genere obligatio filiofamilias contra S. C. Macedonianum. III. 445. 5.

— habet tamen obligationem civilis obligatio crediti filiofamilias pecunia. Et quoniam sit beneficium obligationis effectus. III. 445. 446. 5.

Quas utilitates habeat mere civilis obligatio, si illi non obicitur exceptio. III. 446. 6.

— Qui per dolum aliter obligatus est, æque iure opus erit, summo iure civili teneatur in suis iudiciis; sed exceptioe doli iuvatur. XI. 739. 1. 2. 3. & 740. 4.

— & quid in bonæ fidei iudiciis. XI. 740. 5.

Civilis obligatio nuda tollitur eisdem modis, quibus iusta obligatio civilis. III. 446. 7. & 447. *seq.*

Iusta civilis obligatio quid sit. III. 447. 1. & 448. *seq.*

— sola hæc proprie & vere dicta obligatio. *ibid.*

— generaliter accepti duplex; civilis, & prætoris. III. 449. 450. 2.

Summa obligationum divisio sacrosæ propriæ est obligatio, vel publica ex parte, vel privata. III. 451. 3.

— publica ex parte quid sit. III. 451. 4.

— privata duplex; principalis, & adventitia, sive accessoria. III. 451. & 452. 5.

— principalis obligatio quoniam est ex conditione personæ sine ullo eius facto nata. Et hæc quot genera personarum, & adianzarum illi obligationum comprehendit. III. 452. 6. 7. & 453. *seq.*

— quædam ex facto aliquo externo nascitur; unde quotor obligationum causa ex optione actoris proposita a Iuliano. Et an recte quotor ab imp. tradit. III. 451. 1. 2. 462. *seq.* & 469. 470. 11.

— quotor hæc obligationum causas an author recte notat, an minus idoneus, & inadæquatus, ut vocat. III. 449. 450. N. 1. 451.

Obligatio nulla contrahitur sine consensu. III. 475. 1. & 476. 2. 477.

Omnis obligatio contrahitur vel solo consensu, vel etiam re, aut verbis, aut litteris consensu accedentibus. III. 499. & 500. 11. & 513. 514. 2. XI. 401. 1.

— contrahitur solo consensu, cum præter illum nihil ad obligationem desideratur. III. 510. 15.

— in quibus contrahitur solo consensu contrahitur. III. 503. 2. 3. 504. *seq.*

— re quomodo contrahitur. III. 514. 4. 515. *seq.*

— & in quibus contrahitur. III. 531. 1. 532. *seq.* & 537. *seq.* & 1335. *seq.*

— Vide *Contrahitur.*

— quomodo contrahitur verbis. III. 551. 2. & 552. XI. 403. 6.

Verborum obligatio quoniam dicitur; & quoniam causa huiusmodi obligationis. *ibid.* XI. 403. 7. 8. & 404. *seq.*

— Vide *Scipulatio.*

— quomodo contrahitur litteris. III. 552. 553. 4. & 1355. 2. 3. & 1356. *seq.*

— Vide *Litterarum obligatio.*

Obligatio alia dandi, alia facienda. III. 593. 2. XI. 446. 5.

- utriusque differentia, cum quis ibi, & uni heredi stipulatur. III. 567. 568. 14.
- Obligatio dandi quoadmodum utilis sit, vel inutilis. III. 592. 4. 594. *segg.*
- Obligatio dandi dividua est, vel indivisa. IV. 51. 8. *segg.*
- & quidem utroque, vel tali ex ipsa natura, vel conditione obligationis. VII. 936. 6. 7. & 937. 9. 10. XI. 449. & 450. 12. & 451. 15. 16. 17. & 452.
- cuius sit usus dividua hac dandi obligationis. IV. 51. 1. XI. 445. 4.
- quantum dandi obligatio rerum divisionem, si ve promissionem partis recipiat. XI. 447. 8. & 448. *segg.*
- *Vide Stipulatio.*
- Obligatio faciendi quoadmodum utilis sit, & que inutilis. III. 615. *segg.*
- Obligatio faciendi inest dies, intra quem opus fieri possit. IV. 82. 13. 83. *segg.*
- in faciendi obligationibus novissimum faciendi tempus, vel est dies a partibus constitutus, vel tempus illis concessum. XI. 594. 8. 10. 11. & 195. *segg.*
- Quare ex his temporibus aestimetur id quod interest in faciendi obligationibus. XI. 596. 13. & 197. *segg.*
- Quomodo id quod interest, debeat in faciendi obligationibus, si factum non fuerit quod promissum est. XI. 107. & 108. 4. & 1118. 30. 31. 32. & 1219. *segg.*
- in Omnibus faciendi obligationibus in quibus dies, in quo fieri debet, non est constitutus, promittendi reus ante licentiam concessam faciendo liberatur; & quomodo. IV. 38. & 39. 9. XI. 610. 11. & 611. *segg.* & 1354. 4.
- postquam licet est constituta, promittendi reus, etiam si facere velit, non auditur. IV. 38. 9. & 39. *segg.* XI. 1353. & 1354. 3.
- Quo tempore agi possit ex obligationibus faciendi. XI. 1351. 1.
- in Faciendi obligationibus quando, & quare necessaria sit interpellatio. XI. 1252. 4.
- Incertum incidens in faciendi obligationes locum efficit faciendi coactionem. IV. 13. 22.
- Credendo obligationis ex persona hereditum non immutatur. XI. 455. 1. & 456. *segg.*
- eaque definitio pertinet ad omnes obligationes tam dividuas, quam indivisas. XI. 458. 2.
- Obligatio ex quasi contractu quibus et factis, siue casu nascitur. IV. 124. 3. & 125. *segg.*
- Obligatio ex delicto, siue ex maleficio quid sit. IV. 201. 3. 203. 5. 204. 7.
- Obligatio ex delicto uterque, & vera dicitur cum ex aequitate nature, tum ex consensu delinquentis. IV. 197. N. 1. & 198. *segg.*
- Obligatio ex quasi maleficio quid sit, & ex quibus factis nascitur. IV. 435. 1. a. 3. & 436. *segg.*
- Quibus modis obligatio contrahatur ex alterius persona; & a quibus. IV. 445. 2. 446. *segg.* & 597. 14.

- Cum plures tam masculi quam feminae alicuius, patris scilicet obligationem in se receperant: an omnes simul tenentur pro illius masculi dominas. VIII. 185. 1. & 187. *segg.*
- & hi, an in eodem: an pro virilibus dentur portionibus. VIII. 188. 5.
- an, & quando persona filiarum subdecta, pater debitor vetus pro illarum parte conveniri possit; vel secus. VIII. 187. 6. & 188. 7.
- si pater res suas pignori obligavit pro obligatione posteriori liberorum: an, & quando pro filiarum parte teneatur. VIII. 188. 8. 9. & 189.
- Obligatio in diem quid sit. IV. 69. 2. & 75. 1. 2. 76. 3. 80. 8. 9. 10. 81. *segg.*
- *Vide Dies.*
- Obligatio sub conditione quid sit. IV. 91. *segg.*
- *Vide Condicio.*
- Obligatio contrahitur aperte, vel tacite, & qualiter utroque modo. VII. 834. 4. *segg.* 835. 8.
- Obligatio origo magis, quam titulus actionis expellendus. VIII. 139. 2. & 140. *segg.*
- An remanere licet subcepta obligationi, altero ex contrahentibus invito. IV. 871. 2. 4. VII. 836. 10. 11. 12. & 837. *segg.*
- Quoniam persone iuris beneficio sunt inhabiles ad contrahendam obligationem. III. 641. 642. 20. & N. 10.
- Obligationem ab initio nullam extinguit, quoties in eam casum incidit, a quo locutione non potest, quandoque verum sit, & quando falsum. IV. 602. 4. XI. 1651. *segg.*
- & quandoque obligatio recidit in eam casum a quo locutione non potest. IV. 602. 4. & 603. 5.
- Obligatio perpetuator, interveniente culpa, vel mora debitoris. Et quibus factis culpa, vel mora admittitur. V. 609. 15. 19. 610. 611. 1. XI. 1364. 2. & 1365. *segg.*
- perpetuator conventionione in continenti adiecta de casu & periculo rei promittendo. IV. 621. 1. 622. & 623. *segg.*
- & quinam sint perpetui obligationis effectus. XI. 1395. 1.
- *Vide Altra.*
- Iusta obligatio tollitur, vel ipso iure, vel per exceptionem. IV. 601. 602. 3.
- Ipso iure tollitur mutatione prioris status, inseritur rei debita, vel tempore ipso. Et quomodo. IV. 602. 4. 603. *segg.* & 709. 2. 3. & 710.
- Obligatio tollitur delicto creditoris pecuniā aut rem suam vi suferentis. IV. 727. 1.
- tollitur solutione debitoris. IV. 727. 728. 1. 729. *segg.*
- *Vide Solutio.*
- tollitur iis factis, quae vice solutionis habentur. IV. 805. *segg.* & 819. *segg.* & 837. *segg.*
- *Vide Compensatio, Oblatio, Offensio.*
- Iusta obligatio civilis modo constituta constant contrario partis utriusque consensu dissolvitur. Et quibusnam conditionibus. IV. 876. 3. & 877. *segg.*

— & quidem anntenu etiam tscles, & quomodo IV. 904. 14. 15. & 905. *seq.*

Obligatio diffolvitur novatione, & acceptatione. IV. 907. *seqq.* & 943. 1. & 944. *seqq.*

— Vide *Acceptatio, Novatio.*

Obligatio tollitur per acceptationem. Et quoniam sint eo nomina exceptiones; & quibus ex causis nascatur. IV. 959. *seqq.*

— Vide *Liberatio.*

Obstantio creditoria venditionem pignoris impedit re non potest. VI. 921. 6.

Obreptio quid sit. V. 1431. N. 17.

Obscura verbi alicuius significatio quomodo fit explicanda. IV. 6. 10.

Obscuritas orationis, & ambiguitas ex quibus causis nascatur. I. 121. 3.

— quando nascatur ex ambiguitate verborum. I. 121. 4. 5. 6. & 122. *seqq.*

— quando ex compositione orationis. I. 125. 12. 126. *seqq.*

— quando ex incertitudine naturae, quae ineft in ea re, de qua statuitur. Ius. I. 127. 128. 13.

— & quid in hac locutione constitutum fit a veteribus. I. 128. 14.

Obscurum quid sit, & quomodo differat ab ambiguo. I. 121. N. 1.

Obsequium quale parentibus debetur. III. 458. 12.

— quale patronis. I. 276. 3. 277. *seqq.*

Obsequi quoniam sint. II. 38. 4. VIII. 1334. 9.

— non habent testamenti fiduciam, & quare. II. 28. 4. & N. 5. VIII. 1334. 5. XI. 1677. 3.

— nisi tamen fidei testamenti permittitur illis, uti togae dato. II. 28. 4. & N. 6. VIII. 1334. 5.

— inter belli doctes habentur loco fideiussorum. IV. 555. N. 2.

Obsequere quid sit. IV. 819. 2. & N. 1. IX. 1423. 5.

Obsequium quando dicitur pecunia. IV. 819. 2. & N. 1. VIII. 440. 17.

Obsequio pecuniae sollemniter quid sit. IV. 820. 821. 3.

— ut sollemniter fidei intelligatur, tria desiderantur; & quae. IV. 820. 3. 821. 4. VIII. 440. 17. 19. 20. & 441. IX. 1423. 3. 4. 7. & 1424. *seqq.*

Quoniam sit obligatorum finis, atque usus. IV. 821. 5. 822. *seqq.* VIII. 440. 18. IX. 1423. 6.

Quoniam sint eius affectus. IV. 823. 6. 824. *seqq.* VIII. 441. 21. *seqq.* 442. *seqq.* IX. 1426. 1427. 11.

Obligatio debita pecunia liberatur ipso iure de hunc, si ad se non receperit obligatam pecuniam; & qua actione incipit iterum teneri, pecunia ad se recepta. IV. 824. 8. 825. *seqq.* 828. 10.

Quoniam sint iura debitoris in pecunia obligata, & deposita. IV. 828. 11. 829. *seqq.*

— & quoniam ius iura creditoris. IV. 830. 12. 831. 13. 832. 14.

in Rebus immobilibus adhibendus pro obligatione curator earum rerum custodiam praepositus a iudice. IV. 833. 15. 834. *seqq.*

— & qua is actione tenetur, cum debitori, cum etiam creditoris de restituenda re custodiam suam tradita. IV. 835. 15.

Quoniam cautio pro obligatione, & depositio sit habenda in animalibus oblati, si creditor illa accipere recusat. IV. 835. 16.

Obiterribus in arte sua fides habetur, etiam in eo quod ex opinione indicant. VII. 1195. 21.

Occisio hominis a privato perpetrata ob rerum suarum defensionem quando sit licita. IV. 1047. N. 14.

Oculus index animi, & cordis speculum. V. 187. N. 7.

Occupare ex usu iuris quid significet. XI. 281. 2. & N. 1. & 604. 4.

Occupatio acquirendi modum ex iure gentium. Et quid sit. I. 685. 2.

— eius species quoniam. I. 685. N. 2. & 689. *seqq.* & 695. *seqq.*

Occupatio bellica quid sit. I. 778. 2. 779. *seqq.*

— Vide *Hostes.*

Quod nullus est conceditur occupanti. I. 685. 3.

Quoniam res quae nullius sunt, conceduntur occupanti, vel secus. I. 675. 4. 686. *seqq.*

Odia interpretatione non sunt adiuvanda. VI. 614. 18.

Omninoque restitutionem in integrum petit sine specialis mandato. V. 1243. N. 1.

— solemniter iuramentum praestat. VI. 220. N. 11.

Officium iudicis non venit nomine generalis actionis: in potius ab illa distinguitur. V. 404. 12. & N. 10.

— inventum ex equitate contra regulas iuris in subsidium actionis. V. 403. N. 10.

Officii nobilitas, & mercenarii distinctio unde nata. Et quoniam res eam probent, aut improbent. *ibi.*

Officium iudicis idem est in iudiciis bonae fidei, atque in arbitrariorum. X. 1425. 55.

Quae debentur iudicis officio, peti etiam possunt actione. VI. 531. 14.

Quoniam iudicis officio praestat dicantur. I. 832. 9. 10.

Quae iudicis officio praestantur, generaliter esse in obligatione dici possunt, & vicissim. X. 1170. 16. & 1171. 18.

Iudicis officio praestantur, quae versantur in iudicio, & deducta sunt in eo. post litem contestatam. X. 1409. 9. & 1421. 44.

Iudicis officio tale quiddam reddendum est, quae sunt. X. 1409. 10.

Officium virile, & civile quodnam sit, & quomplex. III. 721. 3. VII. 940. 16.

Officium boni viri in quibus rebus consistat. VII. 830. 7.

- Officiales omnes sive provinciales sive urbani venturam aemere sive per se, sive per alium quicquid est ex officio, quod administrant. III. 652. & 653. 17.
- impium rem amittunt, & Fiscus tenentur in quadruplum. *ibid.*
- Officium a suo iudice condemnatus ob delictum in officio commissum appellare non potest. VI. 414. 14. & N. 12.
- Olivæ an sint fructus naturalis, an industrialis. I. 820. 7. & N. 6. X. 1417. 40.
- Omittere partem hereditatis, & omittere actionem partem, quomodo differant. IX. 1388. 11.
- Omittere causam testamenti, sive hereditatem ex testamento quædam dicitur. IX. 549. 2.
- Quoniam concurrere oportet in eo, in quem datur adlio legatorum omnis ex causa omni testamenti. IX. 549. 1. 2. 550. *sepp.*
- quibus hæc adlio cum in heredibus, tum in legatis. IX. 553. 3.
- non datur nisi cognita causa adversus eam, qui omnia causa testamenti possidet ab intestato hereditatem. IX. 554. 3.
- ex non tenentur, qui facultatem omittendi ex testamento nominatim acceperunt a testatore. *ibid.*
- neque datur legatis, qui & ipsi, omnia causa testamenti, possident hereditatem ab intestato. IX. 554. 555. *sepp.*
- Qui, omnia causa testamenti, possidet hereditatem ab intestato, tria commoda consequitur; & quæ sunt. IX. 554.
- Quævis ferendi servitus quid sit. III. 255. 20. 11. 256.
- quomodo conveniat, vel differat a servitute signi immittendi. III. 255. 20.
- quid præcipuum habeat præter hoc & usuram cæterarum servitutum. III. 255. 11. & 256. & 385. 15.
- in præstatione eius quæ cautio necessaria. III. 385. 15.
- Opera quid sit. I. 279. 1.
- Quoniam opera locari possint. X. 1225. 2.
- Opera patrono debentur a libertis, si ex libertatis causa sint imposita. I. 280. 2.
- & quomodo ad eas præstandas libertus obligetur. I. 281. 3. & 282. 4. 283.
- imposita libertatis oneranda causa non debentur. I. 283. 5.
- quando libertatis oneranda causa videntur imposita. I. 283. 284. 6.
- Quibus ex causa libertus ab operis præstandis liberetur. I. 284. 285. 7.
- Opera quibus patronis debentur. I. 285. 8.
- sive artificiales, sive officiales. I. 285. 286. 9.
- artificialem præstatio similis præstationi pecuniarum. I. 286. 10.
- artificiales cedunt ex disputatione; & hereditateque alii volentes patrono præstari possunt. I. 287. 11.
- officiales in persona ademptis, & patroni consistunt. I. 287. 12.
- neque prius cedunt, quam fuerint indicia; utque sibi debent aut præstari possunt, quam patrono, nisi que libent. I. 287. & 288. 13.
- Quis modus in operum statione servandus. I. 288. 14.
- Suone, an patroni videtur vestireque operis præstatio debeat patrono libertus. I. 288. 15. & N. 10. & 289.
- Quid iuris, si opera promissa non præstentur. I. 289. 16.
- An opera servorum sint in fructu. III. 5. 7. & N. 4. & 6.
- Plures licet operas & usufructum differant. III. 5. N. 4. & 6. 8.
- Opera servorum legata non amittuntur non utendo, neque capitis diminutione, neque fructuarii morte. III. 184. 4. 5.
- Opera servorum, mortuo servi domino, vel servo usufructu, amittuntur. III. 187. 7. & 188. 8. & 189. *sepp.*
- Opera fabriles an differant ab officialibus. IV. 102. 13. & 102. IX. 869. 870. 27.
- Opificum corpora seu collegia condere possunt statuta. Et quibus de rebus. IV. 1177. N. 16. & 1178.
- habent iudices proprios. IV. 1178. 13.
- an ipsos consiliarii per se valeant. Et quoniam iure. IV. 1177. 1178. N. 16.
- an hi habeant iurisdictionem privatam, ut vocant; an collectivam. IV. 1178. 13. & N. 10.
- an hi soli specialiter constituti contententem habeant iurisdictionem cum generali magistratu. IV. 1178. 13. & N. 18.
- an possint, interposito sub certa pena decreto, vetare ne quis collegarum licentiam sibi agat cum collegis. IV. 1178. N. 17.
- Opinio communis iure deficientem sequenda. VI. 293. N. 1.
- quoti hæc facienda sit, & vnde utimunda. VI. 294. N. 1.
- Ubi communis opinio non est, illa præferenda, quam verior esse videtur. VI. 295. N. 1.
- an ex. quæ in consiliis laici peritiorum, an quæ in eorum tractationibus inventur, magis sit probanda. VI. 295. N. 1.
- In decidendo ex cæteris præferenda opinio, quæ, distinctione habita, contrariis componit. *ibid.*
- Opinio quomodo differat a sententia. X. 1119. 3.
- Quando plus valet quod in opinione est, quam quod in veritate; & quando contrarium. II. 770. & 771. 42.
- Vide *Valere*.
- Optio quando & quibus casibus transeat in legatum. IX. 685. 1.
- Optio servi data legatario, etiam optimes alij potest. II. 873. N. 12.
- Optio vistorum argenteorum data, vasa pretiosa vindicari possunt. *ibid.*

Optione pluribus, & his dissensionibus relicta, res in eligendo sorte dirimitur. IX. 680. 1.
 Optione secors, perinde est, utque sine ea legatum ellet. IX. 683. 4.
 Oratio collectiva pluralem habet locutionem. IX. 273.
 Oratio indefinita aequipollens universali. II. 620. N. 7. & 636. 22. 23.
 Oratio generalis si quid falsi habeat, tota falsa efficitur. IX. 1201. 1.
 Oratio pluralis resolvitur in plures singulariter. IX. 271. 1.
 Oratio generalis nunquam pertinere intelligitur ad alia, quam ad ea, de quibus prius actum est specialiter. VII. 675. IX. 1442. 2.
 Oratio generalis continetur omnes species eidem generi subiectas. V. 235. 32. & N. 32. VIII. 577.
 — ab ea tamen omnia excipiuntur, quae quibus non videtur specialiter fuisse concessuras. V. 236. 32. VIII. 578. XI. 29. 20. 11.
 Dies & conditio, vel qualitas aei vel personae, vel rei adiecta, separatis & distinctis orationibus clausula, non videtur esse repetita in altera re, vel persona. II. 1029. & 1030. N. 8.
 Oratores unde dicti. V. 35. N. 2.
 — quid amplius praestarent, quam patroni. V. 37. N. 7.
 — diversi sunt a rethoribus, & quatuor. *Ibid.*
 — diligentissimi erant in cultus, vestitusque monitione. V. 40. N. 3.
 Orbi solidum ea hereditate capere non poterant. II. 155. N. 15.
 Ordinaria iudicia quae olim dicta. IX. 893.
 Ordinarium in iure significat idem aliquando, quod consequens. VIII. 830. 3.

Ordinarium ius dictum, quod more atque iure acceptum receptum est. VIII. 830. 4.
 Ordo ex usu veterum iuristarum iuris quatuor dicitur. IX. 894.
 Ordo naturae quis sit in rebus apta methodo tradendis. VIII. 544. 3.
 Ordo doctrinae quatuor sit. VIII. 544. 6.
 Ordo iuris in quibus constituitur. VII. 846. 2.
 Ordo quatuor tenendus in rebus pignori capiendis. VII. 848. 6.
 Ordo scripturae non spectatur in indistinctionibus, vel substitutionibus. II. 227. 228. 4. 5. & N. 7.
 — ioveri non debet in papulari substitutione. II. 275. 276. 22.
 — non attenditur in stipulationibus. III. 575. 576. N. 1.
 Valet, quod scriptum est, licet ordo scripturae, gestive rei convertatur. VII. 846. 2.
 Ordine motio ad tempus facta infamiam non infert. V. 145. 40.
 Originis paternae confirmatio, vulgo legitimatio quid sit; & quomodo fiat. I. 303. 1.
 — Vide *Legitimatio*.
 Origo potius obligationis, quam titulus actionis spectari debet. III. 8389. 11. VII. 139. *seff.* XI. 179. & 180. 6.
 — quando titulus actionis & non obligationis origo spectari debet. VIII. 142. 6. 7. XI. 179. & 180.
 Originale. Vide *Authenticum*.
 Ornamenta iumentorum praestanda sunt. III. 798. 22.
 Osculum an sit causa amittenda dotis. III. 1032. & 1033. N. 5.
 Otiaque caues quatuor dicti. IV. 475. N. 5.

P

Pacifici quidem possint. V. 1320. 2. & 1321. *sepp.*
1330. 8. *sepp.* & 1331. *sepp.*

Pacta quoniam servare pollicitum sit prout. VII.
87. 88.

Pacta servare quam sententiam habet in dictis pra-
toris. VII. 153. 15. 159. *sepp.*

Pacta emptiois venditionis adiecta quoniam sint. IV.
879. 6. VIII. 1135. *sepp.*

Pacta de non petendo cur possimom tractus sint
et inconfutiles in expositione Edicti de pactis. VII.
93. 8.

Pacta alia nuda, alia non nuda, vulgo vestita: alia
adiecta, seu facta in continenti. III. 516. VII.
153. 5. & 154. *sepp.* & 175. *sepp.*

— nuda quoniam sint. III. 495. & 497. 7. & 516.
N. 3. VIII. 154. 8.

— nuda non uno modo dicuntur. VII. 108.
2.

— periant exceptionem demonstrat. VII. 111.
112. 1.

Nuda pactis domilia rerum non transferuntur. VII.
107. 1. & 108. *sepp.*

— adionem et sit non casu quomodo osten-
datur. VII. 158. 15. & 159. *sepp.* & 162. 19.
20.

Pacta non nuda, seu vulgo vestita, quoniam sint,
& quibus rebus efficiantur uno modo. III. 495. 4.
5. 6. & 496. & 515. 4. & 517. 6.

Quoniam vestimenta pactorum; & an recte ita ap-
pellata fuerint. III. 516. 517. *sepp.*

Pacta non nuda pariunt adionem. III. 515. 4. 517.
6. VII. 153. 5. & 154. 6. 7.

— legitima pariunt adionem; & quoniam. VII.
155. 9. 10. & 156. *sepp.*

Pacta contractui bonae fidei adiecta, seu in conti-
nenti facta quoniam sint. VII. 175. 2. 3. & 176.
sepp.

— pariunt adionem. VII. 174. 1. 175. & 181.
10. X. 516. 15.

— quare adionem pariunt, & quam. VII. 179.
8. & 180. *sepp.*

— adiecta in continenti contractui stricti iuris non
pariunt adionem. Et quare. VII. 183. 12. &
184. XI. 1596. 4. & 1641. 12. & 1612. 14.

Quare contractus pars habentur pactis in continenti
adiecta bonae fidei contractibus: non vero adiecta
contractibus stricti iuris. VII. 184. 13.

Pacta in continenti facta inesse stipulationi, quoniam
habent et I. C. Pauli sententiam. VII. 185. 14.
186. 15. X. 495. 14. & 499. *sepp.* & 512. 13.
& 513. *sepp.* & 520. 29. & 521. *sepp.*

Quoniam pacta creduntur inesse stipulationi, & quoniam
non. X. 516. & 517. *sepp.*

Pacta et locervilla facta, quando adionem pariunt,
non non pariunt. VII. 187. 18. 19. & 188.

— quomodo dicuntur inesse in bona fidei iudiciis.
X. 516. 15.

Pacta emptiois venditionis adiecta quoniam sint. IV.
879. 6.

— Vide *Pactum*.

Pacta quoniam sunt in rem, quoniam sunt in per-
sonam. V. 1327. N. 10. & 1318. 1329. 7.

— quoniam in rem sunt, transiunt in heredes. *ibid.*

— quoniam in personam sunt, personam non egrediuntur.
ibid.

Pacta alia expressa, alia tacita. V. 1319. N. 1. &
1320. *sepp.*

— tacita utque valent, atque expressa. VII. 111. 8.

Pacta iusta, seu quoniam sunt iusta contra leges &
contra bonos mores, sunt irrita. Et in ipso iure,
an veniunt per exceptionem. VII. 129. *sepp.* & 137.
11. *sepp.*

Quoniam pacta sint contra leges; & unde dispen-
santur. VII. 131. 1. 3. & 132.

— quoniam sint contra bonos mores; & unde
adimuntur. VII. 132. 133. 4.

Pacta contra bonos mores alia sunt, quibus pacifi-
citer aliquid per se turpe: alia quibus iniuriam
ad delinquendum. Et quoniam sint. VII. 134. 5.
sepp. & 135.

Quare irrita non sint pacta, quoniam sunt adversus Edi-
ctum edicti. VII. 135. & 136. 9.

Pacta de hereditate viventis obtinenda, vulgo succes-
sorica quare improbenus a legibus. III. 622. 10.
& N. 6. VII. 159. 196. 1.

— an rata haberi possint, nequam donatio facta
mortis causa inter paganos. VII. 207. 206. 1.

— rata sunt inter milites, & in illis usque ad ex-
tremam vitam spiritum permanserint. VII. 206. 2.
& 207. *sepp.*

— & quare rata non habentur inter paganos.
VII. 207. 3. 208.

Pacta inchoate facta de adventura hereditate rata
sunt. VII. 240. 3. 4.

An, & quomodo rata sint pacta iusta cum extraneo
de restituenda, vel communicanda certi hominis
viventis adventura hereditate. VII. 239. 240. 3.
241. 5. 242. *sepp.*

An pacti de non succedendo, vel de renuntiando
sutura hereditas improbenus a legibus. VII. 243.
10. & 244. *sepp.*

— An et iurisdictione confirmantur. III. 621. N.
5. VII. 245. 246. 11. & N. *

Quoniam de his scriptis. III. 621. N. 5.

Pacti verbum ambiguum. VII. 95. 96. 12.

Quoniam sit pacti vis quoad exceptionem; & quando
eam parere dicatur. V. 1319. 1. VII. 186. 187.
16. 249. 6.

Pactio non idem sit, atque pactum. VII. 88. 89.
2. 247. 2.

Factum quid sit. VII. 88. 1. & 247. 2.
Factum, & convectum idem per se valet utrumque.
 VII. 93. 9. & 94. *sey.*
 — nominatum simpliciter intelligitur nudum. VII.
 91. 5. & 162. 30.
Factum a contractu an differat. Et quomodo. VII.
 90. 91. III. 495. N. 2.
Factum de uno agendo an differat a pacto de non
petendo. V. 1319. 1.
Factum, five consensum interveniens ex quibus rebus
arguatur. VII. 247. 2.
Factum cum una persona, aut in una re, aut ad cer-
tum tempus initum, ad alias personas, ad alias res,
vel ad alios tempus non pertinet. VII. 248. 3.
Factum personale non facit censetur initum; sed
in dubio recte presumitur. V. 1327. 1328. N.
 11.
 — si personale sit, non ex verbis, sed ex mente
 paciscentium estimari debet. *ibid.*
Factum de pascendo pecore factum, licet foras in-
ter pastorem & dominum dividatur, quibus plu-
res portiones, in villa sit, & quare. VII. 143.
 144. 1.
Factum in quo pecunia debita propter delictum re-
mittitur, an sit ratum. XI. 1531. 2.
Quando aliquod delicti causa promitti, vel remitti
pacto dicatur. XI. 1532. 3.
Factum, Ne depulsi agam, an futurum dolorem re-
mittat; an, & in quantum valeat. VII. 156. 10.
Factum, Ne in terram res alienetur, an sit nulle. XI.
 1618. 4.
Factum cum uno ex pluribus debitoribus factum cu-
terit prodest non potest. VII. 304.
Factum majore pars creditorum quando causis
occeat. VII. 350. 20.
Factum, ut quis remittat actionem si heres institu-
atur, an ratum sit. VII. 383. 384. 6.
Factum, Ne prestat, initum cum filis debitoribus,
non obest creditori agenti adversus verum debito-
rem. VII. 219. 1. a. 220.
Factum dolo adfectum factum est initum. VII.
 145. 1. & 148.
 — *Vide Malier.*
Factum inter coheredes initum, ut unus creditori-
bus solvat, & omnia hereditaria exeat, valet ip-
sorum; creditoribus vero nec prodest, nec noc-
et. VII. 221. 1. a. 223. *sey.*
 — & quomodo coheredes agere possint adversus
 illam, qui pacto non steterit. VII. 224. 3.
 — *Vide Debitor.*
Factum, ut licet creditori vendere pignus, si intra
certum tempus solutus non sit pecunia, quare de-
bitori non adimas pignoratitium actionem, si codi-
cio etiam sit. VIII. 13. 2. 3. 24. *sey.*
Factum de re vendita restituenda, quodcumque, vel
lata certum tempus ampor, vel eius heres pre-
teritum obstitit, servandum est. IV. 899. 6. VIII.
 1143. 1144. 1. & 1145. 2.
 — acquiritur ex eo actio lra civilis. Et an una,
 vel duplas: & qualis utraque. VIII. 1145. 3. &
 1146. *sey.*

— quandonam duplet hae actio venditori com-
 petat ad fundum repetendum. VIII. 1150. 11. &
 1151. *sey.*
 — & quondam. VIII. 1151. & 1152. 12.
 — utraque an & quando venditori detur, & eius
 heredi. VIII. 1153. 13. & 1154.
 — an venditus eo pacto fundus repeti queat pro
 parte, oblata pretii portione ab uno ex venditoris
 heredibus. VIII. 1155. 14.
 — quid si totum pretium offerat, & totum redi-
 mere fundum velit. VIII. 1156. 15.
 An ex conventionione seu pacto de retrovendendo, ut
 vocant, actio ex vendito, aut transcriptis verbis
 detur adversus amporis heredes. Et quibus in ca-
 sibus possit illis pretium offerri. VIII. 1156. &
 1157. 16.
 An unus heredum qui fundum restitutioni obnoxium
 solus possidet, teneatur illam restituere post obla-
 tum illi solidum pretium. VIII. 1157. & 1158.
 17.
 — quid petatur actione, quae nascitur ex pacto de
 re vendita oblato pretio restituenda. VIII. 1158.
 18. 19. & 1159. *sey.*
Factum ita conceptum, ut ei qui pecuniam post an-
num sub usuris promissit, non liceat ante annum
solvere creditore invito, an valeat. XI. 1504. 7
 Paganus, seu ethnicus advocare prohibetur; & qua
 pena afficiatur si contra fecerit. V. 54. 19.
 — cor ita dicti V. 100. N. 13.
 — infamia notati a legibus. *ibid.*
 Palatini cetera prohibentur vestes, aurum, argentum,
 & mancipia, quae veniunt a Privatis Principis. Et
 quare. III. 673. 19. VIII. 895. 71.
 Palatini qui sint; & quoniam sint Privati Principis.
ibid.
 Palatini comites mandare non possunt lra legitima-
 di, & creare Nobiles, Doctores, & Notarios.
 IV. 1138. N. 32.
 Palatinus Elector index est Imperatoris. IV. 1039.
 N. 2.
 Palinodia quid sit. IV. 215. N. 11.
 de Actione ad palinodiam. *ibid.*
 Palladium asseisse lovi cor nam fuisse potius. V.
 5. N. 2.
 Palmerium quid sit, & cor ita dictum. V. 68. 38.
 & N. 54.
 Pandectae cor ita dicti. Et quid consueant. I. 73. 3.
 — ex I. Ceterum, veterum scriptis concinnati *ibid.*
 Pandectarum ordo improbat ab auctore, laudatur
 ab aliis. Et an iure laudetur. I. 1. N. 1. & 11.
 13.
 In compositione Pandectarum an ordinem Edicti
 perperam a Iuliano I. C. digesti secutus sit Tri-
 bonianus. I. 9. 11. & N. 7.
 Pandectarum compositores cur venia digni, quod
 in ordinem peccaverunt. I. 11. N. 9.
 — los vetus inaequales, & in Pandectis con-
 trahere, quod erat ex usu suorum temporum. VIII.
 1170. 19.
 Pandectarum ordo, & progressus. X. 21. 4.

Cui partes quædam Pandectarum sub uno nomine atque titolo appellantur a Iuliano; & quædam non. X. 25. 7. & 26. *seq.*

— quædam uno nomine atque titulo fuerint appellatæ. X. 26. 27. 8.

Nulla debet esse contractus in Pandectis ex Iuliano Imp. sententiæ. I. 86. 17. XI. 25. 13.

— plures tamen iuris interpretes anomalias in illis agnoscent. I. 85. N. 11. & 895. N. 1.

Quæ continentur in Pandectis pro una eademque Iulianæ lege sunt accipienda, etiam si fuerint ex diversis l. C. locis derivata. XI. 278. 2.

Florentiæ Pandectæ sunt archetypus aliorum omnium exemplarum quæ habemus. III. 1274. N. 4.

In Pandectis Florentinis nulla est pensiorum notatio, nulla sunt intervallo distinctionum. *ibid.*

Papa potest ubique gentium famæ restituere clericos quoscunque, qui sint de Ecclesiæ foro. V. 162. N. 45.

— restituere potest tales doctores, qui sunt Pontificiæ distinctionis. *ibid.*

— potest appellari solo facto; & quomodo. VI. 246. 24.

— appellatur, indicibus intermediis omisiss; an semper, & ubique. VI. 440. 8. N. 8.

— habet potestatem acceptam a Christo condendi leges pro tota Ecclesiâ. III. 961. Not. ***

— sint potestas quædam sit maior Imperatoris. VI. 440. N. 8.

Paragraphe in Iudicio dicuntur exceptiones, & præscriptiones. VII. 1166. 16.

Parapherna quomodo dicantur. V. 215. N. 11.

— an ea differant a receptis. *ibid.*

— quando impotentur in legitimam. V. 476. N. 43.

Parentes quibus modis fiant. VII. 1050. 4.

Parentes liberos omnes, quos gradu nemo præcedit, debent vel nominatim instituire, vel exheredare. II. 73. 4. *seqq.* & 74.

— etiam possumus. II. 74. 75. 7.

— & quidem siue filius, siue nepotes. II. 75. 8.

Quale fuerit ius vetus de postumis nepotibus; & quomodo a Iuliano emendatum. II. 75. 8. 76. *seqq.*

Parentes institui debent heredes, vel exheredari in testamento a liberis; si tamen hi decedant sine liberis. II. 109. 110. 1.

— præteriti habent iustitiosos querelas. II. 110. 111. 1. & 113. 114. 10. V. 433. 3. & N. 7.

— quem obtinere debent titulo heredis, & non alio nomine. II. 111. 3.

— poss. liberos tamen: puta, cum aut exheredi sunt hi, aut non agunt inofficiosi. V. 518. 3. & N. 3.

— an illam habeant, si transferant ad secunda vota. V. 434. N. 7.

— eorum portio legitima ceteris non potest esse condicione. II. 111. 4.

— supplet potest, ubi iura relicta non fuerint. II. 111. 112. 5.

Parentes exheredandi sunt eodem ritu, quo liberi. II. 112. 8.

— casus exheredationis certus esse debet & ascribendum sunt testamentum a liberis. Et quæ sint. II. 112. 9. & 113. & N. 3.

Parentes quare oportet superfluos sibi liberos suos. II. 1123. N. 13. V. 518. 4. & N. 4.

Parentes omnes succedunt liberis sine discrimine sexus, aut stirpis. II. 1128. & 1129. 3.

— venientes a diversis stirpe succedunt in stirpes. II. 1129. 1130. 4. 5.

— an, si concurrant venientes a linea paterna & materna: paterna illi, materna illi bonis occupent: an potius eorumdem in utriusque bonis succedant. II. 1129. N. 3.

Parentes proximi excludunt remotiores a successione liberorum: cetera, atque liberi in successione parentum. Et quæ differentia ratio. II. 1131. 5.

Parentes natura alere debent, & liberaliter educare liberos, & dotare filias. VII. 662. 10.

Parentes attendi a liberis. III. 475. 10. & N. 13.

— Vide *Alimenta*, *Liberi*.

— agunt pro liberis sine mandato. V. 214. 10.

— nequeunt in his imponere vocari, velia prius non prius. VI. 31. N. 22.

— quomodo hic parentem nomine intelligantur. *ibid.*

Quemam illius pena, qui parentes in his vocaverit, venia non impetrat. Et quo more aut instituto pena hæc fuerit innotat. VI. 695. 2. 3. VII. 531. 5.

Parentes veri, & naturales quibus honestetur appellationibus a veteribus philosophis. VI. 31. N. 22.

— proin sunt affecti, admodum verentur in liberis. XI. 43. 8.

— si cum impubere filio simul perierint; ei supervivisse putantur: contra ac si commoriuntur filio puberi. Et quare. XI. 43. *seqq.* 44. *seqq.*

— si conveniantur a liberis: tenentur dotari, in quantum facere possunt. VI. 850. 3. XI. 257. 3.

— quo beneficio potestant parentes ex utraque linea in institutum. XI. 257. N. 4.

— Quomodo parentes obligantur ex delictis filiorum. IV. 585. 17.

— non admittuntur ad dicendum ordinem advenit liberos. VII. 1130. 2. & 3.

Parentum caritas erga liberos est naturalis. V. 518. 4.

Parentum affectus nullus maior. I. 337. 3. & N. 4.

Parentum professio apud ista quæ sit. VII. 1072. 2.

— Vide *Professio*.

Parentum alter quibus casibus admittitur ad successorem coniugis una cum defuncti liberis. II. 1125. 18.

— & quare superioribus his casibus non fuerint Novella 118. derogatum. *ibid.*

Parentum ordo secundus est in successione cognationis legitima. Et earum parentum post defuncti liberos vocatur ad successionem. II. 1117. 1. & N. 1.

Patere pro obedire positum est in propensione voluntatis. XI. 1514. 3.

Paries cunctus quatuor sit. IV. 165. N. 6.

An vicinus ius habet demolendi, & reficiendi communis parietis. III. 165. 9. IV. 536. 19.

Qui parietem communem refecit, an & quatenus possit a socio repetere sumptus. IV. 536. 537. 19.

Parietem communem focos aperire non potest, in vino loco. III. 165. 9.

Parlamentum Francie an recte compareatur Praefectura pretorio. VI. 418. N. 11.

— quo iure potestatem atque iurisdictionem exercens. *ibid.*

Adversus sententiam Parliamentorum frequens est supplicationum usus apud Principem. VI. 418. 419. N. 11.

Paris. Vide *Creditor, Hereditas, Inflatione, Solutio, Substitutio*.

Paris appellatio naturalis est, vel civilis. I. 773. 1. & N. 1.

Paris praesentia unde appellatur. Vide *Præstantia*. Paris nomen sine alio addito dimidium significat. II. 554. 16. IX. 705. 5.

Partem facere quid significet. XI. 10. 1.

Qui partem nominat, neque addit quatenus intelligat, dimidium intelligere dicitur. IX. 129. 3.

Quod lora in toto, idem etiam in parte. X. 1451. 70.

Partes divise ut indivise quatenus sint. IV. 54. 4. XI. 449. 10. & 1018. 8. 9. 10. 11. & 1019.

— quatenus sit indivisibile pars cum alio. XI. 1019. 12. 13.

Partes emolumentum oppositae sunt hereditariis, & quatuor. VII. 941. 10.

Partis praesentationem quoniam stipulationes recipiant, vel fecerit. XI. 447. 8. & 448. *seff.*

— Vide *Stipulationes*.

Partes viscerum matris portio. I. 1134. 2. & N. 1.

Partes ancillae servituti an possit suscipi. I. 1133. *seff.*

— quatenus huius qualitates utilitas. I. 1133. 1.

— Vide *Ulcipia*.

Partes ancillae eduxi non est in fructu, licet autem non sit et ancilla. Et quare. III. 64. 6.

Partis nascitur perfectus post septimum mensem dominat. I. 304. 10.

Partes decem mensium legitimas est: secus si natus fuerit undecimo mense. X. 1464. 7.

Quae sit actio de parte agnoscendo. Vide *Actio*.

Partem illi est servitus praedii rustici. III. 187. 4.

de Parte pecoris actio. Vide *Actio*.

Partem illi quid sit, & cur ita appellat. IV. 109. N. 4.

Partem illi quatenus dicitur. I. 107. 3. 108. 4. VIII. 1175. *Tom. XII.*

Pater est, quem iurisperiti demonstrant, nisi contrarium probetur. I. 301. 9. & N. 6.

— olim habet ius visus, & necis in liberos, & quatenus illi fuerit ademptum. I. 336. 2. & N. 1. 2.

— filiosfamilias emendare potest, sed non potest in eam servitute praeter modum. I. 337. 3.

— eius arbitrio magistratus potest interrogare patrem filiosfamilias contumaces, vel inofficiosos. I. 338. 4.

— potest impune facere, vel dicere filiosfamilias contumeliam. I. 339. 18. & 340.

— invitum emancipare liberos non cogitur, & potest, uno emancipato, retinere alios in potestate. I. 352. 13. IX. 647. 4.

— an stipulando quare nullum adiectionem filio emancipato. III. 71. N. 11.

— cogitur emancipare filium, si vel ex condicione legitimum acceperit, vel si patris potestate abuteretur. I. 354. 20. 355. 21. IX. 647. 648. 4.

— & quomodo cogendus. I. 355. 21.

— an recte pecuniam stipuletur pro emancipando filio. XI. 1433. 2.

Pater emancipator a filio praeteritis habet & bonorum possessionem contra tabulas, & inofficiosi querelam. V. 442. 14. & 443. 15. & N. 13.

Pater, qui vult in causis inofficiosi adversus scriptum heredem, quomodo proinde defuncti liberis iussu exhereditis. V. 549. 9. & 550.

Paterfamilias vel filium parenti in adoptionem, vel se in arrogationem dando, transferret ius patris potestatis in patrem adoptivum. I. 340. 13.

Pater tutorem liberis etiam exhereditis dare potest. I. 402. 9.

— eius imperio & potestate quatenus subiecti dicuntur. VII. 1121. 10.

Pater emancipato filio tutorem dare non potest. I. 402. 8. & N. 2.

— contrahere non potest cum filiofam. iure civili, secus iure naturali. VII. 662. 17. 18.

— non obligatur ex maleficio filiorumfamilias, nisi si, sciens patre, deliquerit. IV. 585. 17.

— tenetur nihilominus ex contrahibus & quasi contrahibus filiofam. IV. 586. 18.

— quibus conditionibus pater tenetur ea contrahere filiofam. VII. 879. 2. 880.

— ea pecunia mariti datur filiofam. quando tenetur de peculio. VII. 880. 881. 3. 4.

— cum vi exortum a patre qui nec tenebatur de peculio, quomodo pater aut eius heres repetat. VII. 881. 5. 882. 6.

— tenetur de peculio profecticio ea contrahere filiorumfamilias. VI. 687. 6. VIII. 85. 38. 39.

— de eo tamen deducere potest quod sibi debetur. VIII. 85. 39.

— & quatenus de adventicio tenetur. VI. 687. 6. VIII. 85. 40. 41.

— quando tenetur iura annuum dentibus de peculio adventicio. VIII. 85. 40. 86.

— non tenetur de capienti peculio ea conuictus filiam. *superflua filio*. Et quare. VIII. 83. 35. 84. 36.

— eo mortuo ab iusticia, tenetur ex eius contrahendo intra modum peculii. VIII. 84. 36. 37.

— quid si ille patrem testamento reliquit heredem. VIII. 84. 37.

— tenetur in solidum ex contractu filiam. si hic consentiente patre monui aliquid publicum gessit. VII. 83. 83a. t. VIII. 87. 44. 45.

— quantum hic publica maneat. Et quando in his patre consensu intelligitur. VIII. 87. 43. 44. 45.

In patre filiosum. testamento delata pater non tenetur in solidum, sed de in rem verso, vel de peculio domus. VIII. 87. 45. 46.

— in ceteris omnibus pater tenetur in solidum ex contractu filiosum. si in iustis patris contrahatur. VIII. 88. 46. 47.

— An, & quomodo statum valeat, ut pater pro filio teneatur. IV. 598. N. 3.

Pater habet ius accrescendi, hereditate per filium quæsit. II. 476. 24.

Pater succedit defunctum uxori pro virili parte quoad usufructum eam communibus liberis hære viva emancipavit. II. 1111. 15.

Pater filiam. dote debet ea iure civili. III. 453. 8.

Pater, qui dote dedit filiam. habet communem cum illa profectum dotis periculum. Et quomodo. III. 1041. 14. & N. 6. & 1043. *segg.*

— non facit actionem dote si se profectum sibi propriam, nisi stipuletur cum sibi reddi: secus si de eo paciscitur decessat; & quare. III. 1048. & 1049. 28.

Quare dote sibi reddi recte stipuletur pater ex intervallo, non autem extraneo. III. 1649. 29.

Pater dote præstata quendam filiam, ut ordinibus spiritaret, non secuta causa ob quam donavit, an virescens dote, an vero condici debeat, & quomodo ab eius herede. VII. 723. *segg.*

Pater quidquid iure suo faciat in persona filii, vel filiam quos habet in potestate, si id faciat, sciente, nec contradicere filio, vel filia: illorum consensu facere intelligitur. VIII. 583. 11.

— non potest acquirere, nec repudiare hereditatem filio delatam, eo invito, nec alienare res hereditarias, invito filio. IX. 361. 9.

— cogi potest a filio, quem habet in potestate, adire statim hereditatem, ut eam sibi restituat. Et quo tempore debeat restituere filio. II. 578. N. 2.

Pater solus agit de peculio adventitio, in quo usufructum acquisivit. Et an agere debeat ex filii consensu. IV. 1066. 30. & N. 11. & 1067.

Pater vindicare potest expensas omnes, quæ filiosum. contra S. C. manent solverit sive proprias sive penitentes, dummodo sint profectum, vel adventitii peculii; tamen filio liberam peculii administrationem reliquerit. X. 235. 3. 236. 4. 237. 5.

— condicere non potest tamen bona sive consumptos; & quare. X. 238. *segg.*

Pater, decurione cretus filio, & consentit: obstringitur omnibus decurionum oneribus. VIII. 585. 15.

— In summa egestate constitutus filium, vel filiam vendere potest, sed non cogitur. VIII. 705. 9. & 848. 15. *segg.*

— & quidem sive eos habet in potestate, sive non habet, & sive repens ocos, sive adolos vendat. VIII. 849. 24. 25. 26.

— non potest tamen vendere nepotes, aut alios descendentes. Et quare. VIII. 849. 21. 22. 23.

Pater quando patitur bonorum possessionem ex causa peculii. VI. 126. 127. 8.

— non est testis idoneus filio. Et quibus de causis. VII. 1131. 5. & 9.

— testis esse potest in testamento militum filii. VII. 1132. 11.

— an possit esse testis filii duos liberos. V. 1. 1132. 12. 1133. *segg.*

— an, & quando adiciatur in criminibus pro filio. V. 178. N. 5. & 184. d. N.

— quando restitutionem in integrum filiosum. pergere possit, illa etiam invito. V. 2097. 14. & N. 13.

— in iusticiam agens nomine filii quare non caveat de iure. V. 263. N. 20.

— an iudex esse possit in causa filii, consensente adversario. IV. 1385. 2. & 1386. *segg.*

An pater pupilli, cui iustitiam filius, vel pupilli concessa est, eam exerceat possit in liberos. IV. 1393. & 1394. 8. & N. 17.

Pater filio impubere commorante ei supervivisse crederetur, statim cum agitur de conuictibus. XI. 45. 1.

— *Vile Commerciis, Impubes, Parentes.*

Pater, si patitur filium quem habet in potestate, decere citorem intra annum lectus, notatur iulianis. V. 96. 97. 1. & N. 5.

Pater spiritualis in ius vocari non potest, nisi perita venia. VI. 31. N. 22.

Pater persona filio honeste semper, & sancta videtur debet. VI. 31. & N. 22.

Pater si verbera inferat, aut convellere faciat liberos: efficiuntur infames. V. 100. N. 8.

— si modo de re liquida coisset, & non et eo tantum, quod pater iniecerit filium in testamentum. *ibid.*

Patria est loco parentis, & non debet in ius vocari sine venia. VI. 32. N. 23.

— eius laudes. *ibid.*

Pater communis non iudicem vocet in suspitionem. IV. 1385. N. 6.

Adversus patriam nullas postulare debet, nisi sit iustus id facere a iudice. V. 53. N. 34.

Patria potestas quæritur sit Romanorum propria. I. 297. N. 3. & 298.

— est etiam iure gentium. *ibid.*

— quibus modis acquiratur. I. 298. 5. & N. 4. & 299. *segg.*

— acqui-

— acquirat parentibus masculis, non feminis. I. 302. 11.

— acquirat in liberos, & hos vel natos ex viro & uxore. I. 300. 8. 301. 9. 10.

— vel legitimis effectus a iure. I. 303. *sepp.*

— vel adoptatos. I. 309. 1. 2. & 310. *sepp.*

— vel arrogatos. I. 321. *sepp.*

Patria Romanorum potestas quoniam tribuit iura parentibus in liberos. I. 336. 2. 337. *sepp.*

— Vide *Filiosfamilias, Paterfam.*

Patria potestas solvitur naturali morte patris, in celos potestate fuerit filiosum. I. 347. 3.

— solvitur eius damnatione, vel deportatione. I. 349. 8.

— an ad eam recipiant restitutionem per indulgentiam Principis facta. I. 366. 5.

— eam non etiam capivitate solvatur. I. 350. 9.

— solvitur emancipatione. I. 350. 351. 10.

— an solvatur, & quando, morte avi. I. 347. 4. 348. 5. 6. 7. & 349.

— solvitur damnatione filii. I. 359. 20. 29. 30.

— alius dignitas, & quæ. I. 360. 32. 33. & 361.

— non solvitur nuptiis filii, filiae sem. neque militis. I. 361. 362. 34.

— iure Saxorum solvitur per nuptus, vel domicilii mensuram separationem. I. 361. 362. N. 12.

— quomodo ex consuetudine omnium fere locorum, & Germaniae moribus sit iuri civili derogatum in hac parte. *ibid.*

— solvitur per ingressum monasterii. I. 361. N. 11.

— an, & quando solvatur adoptione. I. 362. 35. Quoniam non restituitur in integrum ad easdem patriam potestatem. I. 364. 19.

Patria potestas soluta, percutit iura cum patris, tum filii, quæ ab illa pendebant. I. 369. 11. 12. 370. 371. 16. 372.

— aliquæ tamen remanent patriæ potestatis assidue, & quæ sint. I. 369. N. 3.

— & quidnam emancipatoris liberum sit potestatis edicto, & iure solutio in bonis emancipati. I. 370. 13.

Quid inserat, utrum emancipatione, an dignitate solvatur patria potestas. I. 372. 16.

Patriæ adoptivi potestate soluta, nullum fere superest periculum iuris vestigium. I. 372. 17. 373. *sepp.*

Soluta patriæ naturalis potestate, mater cognatio, & iura cognationis. Et quid inde consequens. I. 374. 22.

Patrimonium cuiusque est litus, quod quisque habet in bonis. II. 970. 2.

Patrimonii quotiens quo tempore, & quibus deducit estimatio sit. II. 949. *sepp.* & 970. *sepp.*

in Patrimonio defuncti quidnam esse dicatur. I. 971. 3.

— Vide *Bona, Falcidia, Onera hereditaria.*

Patrimonii administratio omnis in quinque rebus constituitur; & quæ sint. V. 719. 3.

Patrii quoniam sit, & eam ha. didi. I. 360. 33. & N. 10.

Tom. XII.

Patronus olim & iure plebeiorum dictus. I. 277. & 276. N. 1.

Patronus ius in quibus rebus positum sit. I. 277. 2. & 276. *sepp.*

— quibuscumque degenere tanquam indigens. I. 293. 294. 6.

Patronus iura an retineat liberi damnatorum. I. 293. 5. & N. 4.

Patroni casuum eandem didi. V. 38. N. 7.

— scilicet esse non possunt in casu, cui præbent patronium. VII. 1146. 7.

Patroni defuncti liberis debentur obsequium, opera, soceratio. I. 292. 5.

— & quidem omnibus sive suis, sive emancipatis pro virili parte debentur. I. 293. 5.

— nisi tamen patronus assignaverit libertum, vel liberos. *ibid.*

Quoniam, & quatenus habeantur pro patronis, etiam non manifestis. I. 292. 4. VI. 33. N. 22.

— & quoniam non habeantur pro patronis, etiam non manifestis. I. 293. 294. VI. 33. N. 22.

Patrono quæ debeantur. Vide *Libertas.*

Agenti adversus libertum competit actio praeiudicialis. VII. 1063. 1.

— & quoniam ei probationis onus locum habet. VII. 1063. 3. 4.

Patronus quoniam dicatur. I. 291. 2.

— quatenus alimenta liberti præstare teneatur. III. 460. 14.

— heres est liberti legitimus. XI. 45. 2.

— non potest in hoc impensæ vocari sine venia. Et quare. VI. 33. N. 22. & 697. 2. 696. 697. 3.

Quoniam pena constituta sit vocandi in ius patronum absque venia. Quando committitur. Et cui debeat. VI. 35. N. 22.

— an luenda in corpore sit ab eo, qui non habet in me. VI. 35. 36. N. 22.

— irrogatur liberti, cognita causa. Et quibus ex causis ei remittatur. VI. 36. N. 22.

— conceditur non potest pro liberti. VII. 885. 1.

Bonorum possessionem contra liberti tabeas amittit, non quidem si accipiat, sed si eligat operas, & dona liberti. IX. 1223. 3. *sepp.* & 1224.

— revocata, quæ in sol fraudem sunt alienata. V. 992. 17. VI. 661. 1. & 667. 5.

Pauliana actio quid sit, & quæ de re competat. VI. 173. 1. & N. 1. & 174. *sepp.* & 661. 662. 1.

— an sit actio in rem, an in personam. VI. 186. N. 21. & 664. 4. 667. *sepp.*

— competit vel creatori bonorum, vel fraudatis creditoribus. VI. 186. 14.

— an competit creditori futuro. VI. 186. N. 22.

— an creditori hypothecario. VI. 179. & 180. N. 11.

— datur adversus eum, quocum res in fraudem gestæ est, si tamen fraudem non ignoraverit. VI. 187. 15.

H h 2

— adver-

- adversus pupillam de eo, quod gestum est cum tutore, qui fradem non ignoret. Et quatenus. *ibid.*
- dator propter dotem filifamilias datum in fradem crediditum adversus maritum, adversus mulierem, etiamque patrem. Et quatenus. *ibid.*
- dator adversus debitorem, qui fradem facit. Et quare. VI. 187. 188. 19. & N. 13.
- Paulina quas res persequitur. VI. 188. 16. 17. & 189. 19. 19.
- anni spatio finitur, quando portam persequitur. VI. 190. 20.
- quando rem persequitur, five id quod pervenit ad eum, quocum agitur, tunc heredi, & in heredem datur. *ibid.*
- per eum revocatur bonis debitoris alienata, non autem heredis. VI. 185. 23.
- cum procedere debet excussio bonorum debitoris, si opponatur a rem. VI. 185. & 186. N. 20.
- quæ tamen non requiritur, cum alienus est in fradem species certa. VI. 186. N. 20.
- in ea iuratur in item. VI. 347. 1.
- Pauper quissimam sit, & unde talis estimetur. V. 70. N. 54.
- an sit asessor idoneus. VI. 108. N. 12.
- an fori privilegium habeat, tamquam miserabilis persona. IV. 326. N. 2.
- eius causam gratis suscipere debet advocatus. V. 69. N. 54.
- Ad pauperi gratis cedenda. VI. 86. N. 8. & 94.
- ei datur in integrum restitutio ea ignorantia, vel erroris causa. V. 1099. N. 4.
- non proficit iudicium monitorum contra neque pauperem. V. 1419. N. 11.
- a Paupere non exigenda sponsalia. VI. 15. N. 17.
- a sententia pro eo lata si appellatur, nisi iuratum debet ea fratribus litigiosorum bonorum. VI. 468. N. 9.
- alius appellari potest pro eo. VI. 412. N. 7.
- Pauperis iustitiam possunt heredes. II. 164. N. 24.
- Locis alimonia pauperum destituta dominium acquiritur ipso iure, & sine ulla traditione. VII. 2105.
- Procuratores pauperum etiam iurati coguntur agere, si habent statum a magistratu. V. 337. N. 1.
- Pauperis quid sit, & eor ita dicta. IV. 475. 5. & N. 4.
- Quorum concurrere oportet, ut quadrupes, vel bipes animal pauperum scilicet dicatur. V. 474. 5.
- Actio ob pauperum prodia posita est; & quid persequitur. V. 475. 7.
- datur adversus dominum animalis, five unum five plures in solidum. V. 476. 8.
- nisi tamen animal ipsum decessit ante litem contestatam. V. 476. 8.
- Paupertas an excuset appellatorem sine scripto. VI. 428. N. 43.
- Peccatum mortale vicandum, nisi sit fama, aut vim iusticia facienda sit. IV. 366. N. 13.
- Peccata agi dicuntur. III. 278. 8. 9. & 279.
- quatenus ita dicantur. III. 277. 6.
- Peccata sacerdoti servitus quæ. III. 287. 4.
- Peccata ad aquam appofitus servitus est pueri rusticæ. Et quatenus. III. 287. 4. & N. 4. & 288. 6. & 289. *seqq.*
- Peccata raptor vel abductor ad quid tenentur, si pecuniam acceperit ob id faciendam. VII. 777. 1.
- Peccata usus quibus in rebus consistat. III. 219. 16. 17. 18. 19.
- Peccata fructus quatenus in perceptione differat a fructibus fundi. III. 219. 19. & 220. *seq.*
- Cam do tibi pecas pascendam ex lege, ut veniat post certos annos, & pretium inde receptum sis commune: an societas contrahatur. X. 1225. cap. 5. 1. & 1226.
- Peccata festivarum fuerit apud quemcumque conceptas, possessori bonæ fidei, apud quem edios est, statim, & pleno iure acquiritur. I. 1141. 2. 2. & 1142. 3. 5. & 1143.
- acquiritur hoc modo etiam furis heredi bonæ fidei possidenti. I. 1142. 4.
- a possessore bonæ fidei, apud quem a litis est, uti capere nec debet nec potest. I. 1143. 6.
- Rem pecuniarem debitor recte solvit filiofam. seu servo, quando ignorat ademptum fuisse illius pecuniam. IV. 758. 25. & 760. 29.
- Peccata numerus servi & filium. credendo matris efficiens suis libera peculii administratione. X. 107. 4.
- Peculium unde dictum. II. 1153. 7.
- Servorum peculium quid sit. II. 1152. 6. & 1153. VI. 616. 4. VIII. 79. 80. 24.
- Servi peculio alienato, non extinguatur servi legatum: sed tamen alienato servo, peculii legatum extinguatur. II. 833. 23. & N. 12.
- Peculium filiorum, quid sit, & quousque. II. 1153. 7. 8. VI. 616. & 687. 5.
- ostenditur etiam pro pecunia parafam. II. 864. N. 7.
- adventitium quid sit, & quare ita dictum. II. 1155. 14. VI. 616. 5. VIII. 83. 34.
- plene eius proprietatem olim patri acquirerebatur. II. 1163. 25. III. 21. 22. 3.
- hodie dominium eius penes filium est: usufructus & administratio ad patrem pertinet. II. 1163. & 1164. 25.
- & quibus in causa peculii adventitii usufructus atque dominium penes filium sit. II. 1164. 26. 27. & 1165. 28.
- Patre monasterium ingressio, eo peculii adventitii usufructus, quosdam pater vivit, pertinet ad monasterium: an statim rediens ad proprietatem. III. 21. N. 1. & 2.
- Adventitii peculii, quod est in illis rebus quæ usu consumuntur, plena proprietatem acquiritur patri. III. 37. 38. 29.
- an litium serum quæ usu consumuntur, & sunt in peculio, descriptio five inventarium iure exigatur a patre. III. 38. 20. & 39. *seq.*

Peculii adventitii nomine utram poterat agere; an filius; an uterque. IV. 1060. 1067. 10.

— an pater agens de adventitiis satisfacere debeat, seu cavere de isto. V. 217. N. 13.

An filiosum testari possit de adventitio peculio. II. 30. 8.

Peculium castrense quid sit, & quo rerum genere continetur. II. 1154. 9. VI. 687. 5. VIII. 82. 39.

— quid castrense quid sit; in quibus rebus versetur; & unde sit appellatum. II. 1154. 10. VI. 687. 5. VIII. 82. 30.

— utrumque pleno iure acquirat filiosum. II. 1154. 11. & 1155.

— profectum quid sit; & quo rerum genere constet. II. 1155. 13. VIII. 83. 32.

— non acquirat filiosum, sed parit est. II. 1155. & 1156. 15.

Libera peculii profecti administratione concessa filiosum non possit sine solvere de peculio quod debuit nomine mori. X. 337. 5.

— castrense, quid castrense, adventitium non veniunt in iudicium exercitandum, sed profectum duntaxat. VI. 977. 1. 2. & 978. 3. 4. & 979. 5.

Peculium augeri dicitur, vel immitti. Et quomodo hoc intelligi debeat. III. 1180. N. 1.

— nasci etiam, crescere, & mori dicitur, & quomodo. IV. 788. 183. 14.

— an possit vindicari. V. 814. 14. & N. 17.

— quibus modis deficiat esse peculium. VIII. 80. 16. 17. & 81. 18.

Quomodo teneatur de peculio; & quidnam patreusum commune hic habeat, & quid proprium respectu dominorum. VIII. 75. 5.

— Vide *Demianus*, & *Paterfam*.

Pecunia in id communis est, ut ex ea alim res omnes nutramur. VIII. 893. 51.

Pecunia numerata quoad consumendum censetur inter illas res, quae usu consumuntur. III. 29. 4.

Pecunia credita, mutua, numerata significant eam & idem. X. 258. 14.

Pecunia siue peculio fragilis, trifem sermone probibiam. II. 864. N. 7.

Pecunia pignificationem patris recipit. Et quomodo. X. 336. 16.

Pecunia trinitaria quid sit, & unde dicta. VIII. 477. 3. X. 1203. 4. 5.

— navigat periculum creditum. VIII. 478. 4. & 479. X. 1203. & 1204. 3.

Pecunia trinitaria estis pretium periculi continetur. VIII. 478. 4. & 479. X. 1204. 9.

— quandoque hic usus nautica non debetatur, sed communis. VIII. 480. 4. 5.

Pecunia appellatio unde usita, & quam habet significationem. III. 669. 18. VII. 611. 5. XI. 1681. 5. 6.

Pecunia signata qualitas in quo consistat. X. 139. 2.

Pecunia depositio sollemnitas quid sit. VIII. 440. 19.

— sicut apud Romanos in iura facit. Et quare. VIII. 440. 20.

— hodie mores eiusque regionis pectandi in pecuniam depositione. *ibid*.

Pecuniarum non numerata exceptio. Vide *Numerata*.

Pecunia oblatio. Vide *Oblatio*.

Pecuniarum sequestratio. Vide *Sequestratio*.

Regula iuris de pecunia. X. 254. 255. 11.

Pedamenta sumendi loci quatenus sit pedis servitus. III. 287. 5.

— ea sumere semper licet fideiussario. III. 66. 11.

Pedaneus index quis sit; & unde dictus. IV. 1340. 5.

— in ius vocare non poterat, siue claret. VI. 18. N. 10.

— velgo confunditur cum delegato. VI. 20. d. N.

Pedarii indices non recte dicuntur, qui sunt pedatores. IV. 1340. N. 7.

Pessio quid sit, & unde dicta. III. 814. 875.

Pensionibus publicis quae sint; & quibus imponantur penalis. VIII. 933. 3. 4. 5.

— ob eam cessationem vendi poterat a fisco bona debitorum. VIII. 959. 1.

— rata percipio est ex bonorum venditio, dummodo praecipua vendendi forma servetur; & quantum sit hinc. VIII. 959. 2. 960. 5.

Pensionibus publicis cum pignoratitia, tam praeterea annuorum censuum habetur pignorum possideres, etiam si ante non possederat. VIII. 973. 3. 981. 1.

— Vide *Trinitaria*, & *Vestigalia*.

Perdellionis rei quomodo sint. II. 154. 24. & N. 12.

— sunt hereditatis incapaces. *ibid*.

— quo supplicii genere afflicti sunt. IV. 1143. N. 39.

Pergrinus in usu iuris quomodo dicatur. Et quid sit peregrinitas. IX. 117. 3.

— potest insigni non possunt heredes. II. 159. 33.

Pericula verissime dicta quae sit. IV. 397. N. 3.

Pericula quid sit. IV. 1250. 16. & N. 11.

Periculum fere significat fuisse damnum; fere & id etiam quod culpa contingit. IV. 621. N. 1.

Periculum rei ventura quid sit. VIII. 993. 10. 15. & 1003. 5.

— in quibus rebus versetur. VIII. 990. 2.

— quando transeat ad emptorem. VIII. 990. 3. 991. 4. 992. & 993. 9.

An, & quibus temporibus periculum quod perficitur venditione contingit, spectat ad venditorem. VIII. 991. 5. 992. & 993.

— quando ad emptorem non transeat. VIII. 994. 18. 995. 5. 996. & 1001. 5.

Periculum qui generatim recipit in se, an teneatur de casu forensi. IV. 623. N. 3.

An receptio periculi & fortunarum casuum extendatur ad casus insolitos, & plane insperatos. *ibid*.

Periculum debuit recipere quid sit. VIII. 980. 8.

Peculi

Periti in arto, si pati solent, vel impari numero, cum de re indicant: quam vim habent eorum sententia.

XL. 327. N. 3.

Perituum iudicium an vim habet rei indicatae.

VI. 283. N. 7. XI. 317. N. 1.

Perituum est primen maximum. X. 716. §.

— dupliat est; in Drom, & in Principem. VII. 499. 1. X. 719. §.

Peritum in Principem admitti quod sit poena constituta iure Romanorum. VII. 499. 2. X. 820. §.

Peritum in Deum quare nulla sit a iure veteri sancta poena; sed iudicio Dei permessa fuerit. VII. 499. 3. & 400. 4. & 501. *seq.* X. 716. §. 717. *segg.*

An, & quibus in causis constituta sit poena peritio constitutionibus Impo. X. 721. 722. 723. §.

Peritio poenae quoniam constituitur moribus sunt a legibus variatur gentium & popularum. X. 722. N. 17.

Peritius quis sit. X. 722. N. 17.

Peritius an infamia oortur a legibus. VII. 502. 7. §. 503. *seq.* X. 721. N. 15.

— & quid iure Canonico. X. 721. N. 15.

Peritius an iudicandum deferre possit, X. 812. 19. & N. 31.

Permutatio quid sit, III. 765. 7. & N. 10. VIII. 755. 19.

— Eius ab emptione differentia. III. 765. 766. 7. Permutatio quotuplex sit. III. 765. 766. N. 10. X. 1223. cap. 3.

— vicem emptionis obtinet; ideo & actio ob evictionem compelli ei, cui sit evicta res peremptoria. IX. 1519. & 1520. 1.

Aliena re in permutationem deducta, non potest agi in id quod interest, nisi res evicatur: re autem evicta, cur competat conditio ob causam. IX. 1520. & 1521. 2.

Persequi rem quid sit. V. 304. §. VI. 731. §.

Ius persequi quidnam sit. *ibid.*

Persequi aliquid iudicio quid sit, & unde dictum. V. 414. VI. 522. 7.

Persecutio rei quid sit, & in quibus rebus versetur, VI. 732. §. & N. 1.

Persecutio poenae quid sit, & quodam poenae generis annuat. VI. 732. 6. & N. 2.

Persecutiones an sint actiones. V. 401. 9. 10. 492. *segg.* & 413. N. 5. & 415. §.

Personae quid sit ICili. I. 231. N. 1.

Iura personarum quae sint. I. 229. & 230. 3. — ad ea secunda quoniam iudicia sua actiones sunt comparant. I. 230. 4.

Iura personarum varia pro statu cuiusque personae. I. 231. 1. & N. 1.

Personae status quid sit. Et quomodo ab illo pendat ius personarum. I. 231. 232. 2. & N. 2.

Personae aliae sunt sui iuris; aliae sunt iuris alieni. Et quam recta hac divisio. I. 285. 2. & N. 1, 266. *segg.*

Personae sui iuris dictae putrescentem, matrescentem, orti & filium, & filium, dictae quae, sunt alieni iuris. I. 297. 3. & N. 2. & 298.

Aliud est ius personae, aliud est actio in personam. Et quae sit utrumque. III. 413. N. 1.

Personarum enumerationem quoniam habet iuris effectum in heredem institutione. XI. 32. §.

Actio in personam quid sit. V. 955. 2.

Actio in personam vel ei datur, cui quoniam est obligatio, vel ei, cui creditor mandavit suam actionem. VII. 813. 3. *segg.*

— Vide *Creditor*.

An personae actio tollatur, si creditor agat hypothecaria. VII. 847. 12. §48. *segg.*

Actiones in personam cor iis dictae. VII. 548. 12.

— an sine dignitate posteriores iis, quae sunt in rem. V. 963. 1. & N. 1.

— communis omnium causa est obligatio. V. 964. 2. VI. 612. 3.

Quae sint divisiones actionum in personam. Quae sint, & quae variae earum nomina. Quae eorum significatio, & quae usus. V. 973. *segg.*

— earum nomina genera quot sunt, & quae sint. V. 982. §. & 983. *segg.*

Solemnes actionum nomina moribus nostris ab usu iudiciorum recessere. V. 993. 994. 20.

Petere pro autere usurpationem a Latinis. V. 761. N. 2.

Petere idem est, atque agere iudicio. V. 414. 7. Quod petitorium dicitur, includit iuris constitutionem. X. 348. §. 368. 19. 369.

Status peti potest, quod praesens die debetur. X. 1440. 24.

Petitio generatim accepta idem est atque actio. V. 416. 7.

Speciatim dicta actionem in rem significat. *ibid.*

— Vide *Res vindicatio*.

Petitio praesens quid sit. Et quare improbetur. VII. 949. *segg.*

Pius petitor re, tempore, loco, causa. Et quomodo. VI. 829. 830. 2.

Quam olim fuerit, & quae hodie sit illius poenae, qui pius petitor aliquo ex superioribus modis. VI. 829. 1. & 830. 3.

Quando pius petitor tempore, qui petitor ante conditionem. VI. 831. 1. 832. *segg.*

An, & quando, & quae de causa pius loco petitor sit. VI. 837. 1. 838. *segg.*

Qui pius debito complexor est in libello, quae poenae concretae. IV. 233. §.

Philosophorum praecipua quid differant a iure publico. I. 28. §. 8. & 29.

Pius causae acquiratur dominium sine traditione. I. 922. 9.

de his quae petita sunt pia causae, nec Falcidia deducitur, nec Trebelliana iure novo. II. 660. N. 3. & 985. 17. IX. 770. 3.

— sicut tamen de iure veteri. II. 985. 17. & N. 9.

— quantum habentur hoc loco *Pin. casus*. II. 987. 17.

Legatum rei alicuius factum ab eo qui ignoravit rem esse alienam, conficitur favore *pin. casus*. II. 770. N. 16.

Si legatum rem quæ deinde alienata fuerit, testator postea redemerit; legatum convalescit favore *pin. casus*. II. 832. 833. N. 11.

An ex legato et *pin. casus* factum possit derivari quarta Falcidia. IX. 777. 1.

Quodnam legatum dicatur *factum* ad *pin. casus*, IX. 770. 3.

Ferore *pin. casus* mandatum non solvitur morte mandantis. IV. 987. N. 5.

An qui testamentum fecit ad *pin. casus*, possit alio quam institutionis titulo testari legitime. V. 476. N. 41.

Reus edere tenetur rationes suas favore *pin. casus*. VI. 87. N. 5.

Adversus *pin. casus* locus est inofficiosi querelæ. V. 533. N. 5.

In Favorem *pin. casus* iudicium fuit summaria sive executiva. XI. 243. N. 30.

Fidore cuiusvis *pin. casus* tabula ex sententia I. C. Peull. I. 895. 1. 896. *sepp.*

— contrarie Cui I. C. atque Imp. Iustiniani sententia. I. 897. 2.

— tentans conciliatio. I. 897. 3. 898. *sepp.*

Quid iuris domino tabula, quid pictori tributum sit. Et quomodo uterque suum consequi possit. I. 902. 10. & 902.

Qui sciens *pin. casus* in eterna rebus, in nihil obtinere potest; & facti actione, etque constitutione servata tenetur. I. 902. 11.

— quid iuris, si tertio possidente picturam, cum eo agens pictor & dominus tabula. I. 902. 12. & 903. *sepp.*

Pignus quid sit, & unde dictum. III. 1001. 10. IV. 569. 3. VI. 859. 1.

— en, & quomodo differat ab hypotheca. VI. 859. 2. 860. 3. VIII. 18. 11. & 1009. 2. & 1010.

— interdum pro ipsa pignoris obligatione, sive contractu sumitur; frequentius pro re pignori obligata. VI. 860. 4.

— abiam accipitur pro contractu; & quid sit. III. 1001. 11. & 1002. 12.

— exceptum pro re pignori obligata semper accedit principali alicui obligationi, sive civili, sive naturali, sive presenti, sive futuro. IV. 569. 3. VI. 860. 5. 861. *sepp.*

Pignus vel lege constituitur, vel magistratus decreto, vel privati debitoris, aliquando domini voluntate. IV. 569. 4. 570. 5. VI. 863. 864.

— tacitum constituitur a lege locutori in locutis, & illis in urbanum pradium. IV. 570. 6. VI. 865. *sepp.*

— constituitur locutori prædii rustici in fructibus ibi natis, nisi de eo nominatim conventum fuerit. IV. 570. 6. VI. 873. 7. & 874. *sepp.*

Pignus a lege constituitur Fisco in omnibus casibus, ex quibus aliquid ei deberi corpium est. IV. 570. 7. VI. 877. 13.

— tacitum constituitur populo & minoribus in bonis tutoris & curatoris pro officio tutela & cura. IV. 572. 7. VI. 877. 878. 14.

— mulieri in bonis mariti, & e contra. IV. 570. 7. VI. 878. 15.

— legatario in bonis defuncti. IV. 570. 7. VI. 878. 16.

— creditoribus in iudicio, ad quod extendendum, vel restituentem dedit pecuniam mutuum. IV. 570. 7. VI. 878. 879. 17.

An pignus a lege constituitur illi, qui dedit mutuum pecuniam ad restitutionem novis, vel ad emptionem rei, in ipsa re emptæ, vel in navi refectæ. VI. 879. 880. 18.

Pignus prætorium, sive iudiciale dicitur; & constituitur vel ex causa iudiciali. Et quale sit, & cur dictum prætorium. VI. 881. 1. 2. 3. IV. 571. 10. XI. 228. 2.

— vel ex causis, ex quibus aliquis missus est in possessionem. Et quomodo sit eiusmodi casus. IV. 571. 10. VI. 137. 3. & 881. 882. 4. IX. 1012. 2.

— que in re a legitimo & conventionali pignore differat. VI. 882. 5. & 138. N. 6. & 140. 8. & N. 10.

Pignus constituitur domini voluntate in testamento vel ex conventionione. IV. 571. 9. 572. VI. 883. 1.

— conventionione ætem verbi testata, vel facta; & quomodo. VI. 883. 2. 884. 3.

— conventionione speciali, vel generali. Et qualis sit utroque. VI. 885. 4. 5. 886. *sepp.*

— in speciali conventionione pignore quomodo res comprehensæ intelligantur. VI. 885. 886. 6.

— in ea etiam illæ res veniant, quæ accesserint rei specialiter obligatæ pignori, aut inde cum fuerint. Et quomodo sit. VI. 886. 6. 7. 887. *sepp.*

— in generali pignoris obligatione continetur res omnes, quas quis habet, cum res suas pignori obligare se dicit, & illæ res quæque, quæ aliquis habebat sit. VI. 889. 9. 10. 890. 11. IX. 1089. 1.

— nisi tamen sententia loquentis continetur res præteritas donatas, exclusas futuras; & quomodo. IX. 1089. 2. & 1090.

Quomodo res tacite excipiatur & pignoris obligatione generaliter. VI. 890. 891. 12. IX. 1091. 3. & 1092. 6. 7.

An & Hæ generali pignoris obligatione continetur, si debitor nullas habuit res alias. IX. 1091. 4.

An generali pignoris obligatione continetur eadem pecunia, quam debitor accepit mutuum. IX. 1091. 1092. 5.

Nella conventionione de pignore secuta, creditor ne habet quidem retentionem rerum sui debitoris. VI. 891. 13.

- & ex quibus causis creditor eism sine pignore habere doli exceptionem adversus debitorem petentem rem suam. VI. 891. 892. 14.
- Rem pignori obligare potest solus dominus, aut alius volente & mandato domini. VI. 893. 1.
- nemo tamen pignori obligare potest rem suam, cui alienatio bonorum sit interdicta. VI. 897. 7.
- recte pignori obligat rem domini procurator, si modo habet in id mandatum speciale, vel generale. Et quotiens. VI. 893. 894. 2.
- etiam sine mandato rem domini alius pignori obligat, si dominus ratum habet. VI. 897. 5.
- Rem peculiarem pignori obligare possunt servus, & liberum. quibus libera sit administratio peculii. VI. 894. 3.
- Rem civitatis pignori recte obligat actor civitatis, qui pecuniam accipit mutuum pro Civitate. VI. 894. 4.
- Quae res pupilli, vel minoris pignori obligare possit tutor, vel curator; & quomodo. VI. 897. 6.
- Quoties pater res suas pignori obligavit pro obligatione liberorum, qui veterem patris obligationem in se transulerint; pignora semper in solidam obligationem tenentur, quatenus filii erimantur obligatione propter Velleianum. VIII. 188. 8.
- si tamen res suas pater obligavit pignori pro proprii & sua obligatione, quam eius liberi postea in se transulerint: tunc subdacta filiarum persone, tenentur pignora pro parte filiarum donata, non pro parte filiorum. VIII. 189. & 190. 10.
- quomodo pignora a patre obligata pro parte filiarum tenentur. VIII. 190. 11. 12.
- An res sua pignori obligare valeat ille, qui subdacta non tenet. VI. 102. N. 9.
- Non possunt obligari pignori res sacrae, religiosae, publicae, neque homo liber. VI. 896. 8. 9.
- non res alienae. Et an rei alienae pignora, domino postea debitori quanto, convalescant. Et quidnam sit, pignora directo convalescere. VI. 896. 9. 10. & 897. *seqq.* & 904. 10.
- An, & quando utilis actio pigneratitia contrarius debitorum adversus debitorem, cui postea quantum sit dominum alieni rei pignori obligata. VI. 897. 11. 898. 13. 899. *seqq.*
- Quare creditor sciens alienum esse rem pignori obligatam, retentionem rei habeat, si possidet: non autem contrariam pigneratitiam. VI. 898. 13. 899. *seq.* & 891. 16. 17. 892.
- An, cum dominus alienum rei pignori obligatus heres esset pigneratiti debitori: tenetur creditor pigneratitia contraria. VI. 903. 19. & 904. 10.
- Pignori obligari non possunt a marito res uxoris, ea ignorante aut invito. VIII. 177. 1.
- Quid, si maritus eas, consentiens uxore, pignori obligavit, vel ut res uxoris, vel ut etiam proprias, quas tamen creditor esse sciebat uxoris. VIII. 177. 2. & 178. 3.
- Quid si maritus, permittente uxore pignori obligavit ut proprias ignoranti creditori. VIII. 178. 4.

- An pignori obligentur res inconsuevit uxore pignerata a marito, tamquam suae; quoniam pignori utrum possit sciens non contradixit. VIII. 178. 5. & 179. *seq.*
- Res uxoris pignori obligatae a marito scienti creditori, neque creditor distrahendi res habet, neque maritus non potest eas a quocumque vindicare. VIII. 183. 2. & 184. 3.
- Pignori obligari possunt res omnes, quae sunt in bonis nostris. Et quae in bonis esse intelliguntur. VI. 905. 2.
- Rerum quae pignori dari possunt, genera quotiens; & quae sint. VI. 905. 1. & 906. *seqq.*
- Pignori obligari non possunt natura sua servitutis personarum, neque urbanorum praediorum. VI. 908. 5.
- An pignori possint obligari rusticorum praediorum servitutis. VI. 908. 6. & 909. 7. 8. & 910. 1.
- Pignori obligari vetantur servi, vel boves ararii, vel instrumentum ararium, nisi tamen obligentur voluntate dominorum. VI. 910. 9.
- Non potest obligari pignori spes praemiorum, quae proposita sunt vicinis causis certantibus, si vicetis. VI. 910. 911. 9.
- Ut res aliqua pignori recte data sit, sufficit eam in bonis fuisse, cum pignus constitueretur. VI. 911. 10. 11.
- Res quae recipi emptiorem, & venditionem, potest oppignerari; & vicissim. VI. 912. 12.
- qui emere prohibentur, idem pignus accipere & distrahere non prohibentur. VI. 913. 13.
- In Pignore primariae donae sunt iura crediti rei; ius tenendi, & possidendi pignoris, vel eorum persequendi, si non possident, itemque distrahendi. II. 1914. 3. & 1915. 4. 5. IV. 172. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. *seqq.*
- iura secundariae creditoris don; ius percipiendi fructus ex pignore, dammodo eis sibi comprehensum foret; & ius pignoratium rem obligandi novo pignori. II. 1916. 7. 8. & 1917. *seq.* VI. 913. 1.
- Creditor possessionem pignoris adipisci debet sola magistratus auctoritate, vel actionibus competentibus. IX. 1017. 1. & 1018. ad L. 14.
- & quidem etiamsi convenit ut auctoritate sua possessionem ingredi possit, ubi id factis invito debitori. IX. 1018. 3. & 1020. 5.
- An aliqua poena afficiatur qui, licet de eo convenit cum debitor, possessionem auctoritate sua ingrediantur, vi non illam debitori. IX. 1021. 6. & 1022. *seqq.*
- Creditor qui auctoritate sua possessionem ingreditur iure pignoris, vim facere existimatur; & ius crediti emitit. IX. 1017. 2.
- si possessionem ingreditur, prohibente debitor, de vi tenetur sive id fecerit ex conventionis sive non; & quare. IX. 1019. 4.
- An possit creditor, etiamsi de eo convenit ingredi possessionem pignoris auctoritate sua, postquam debitor pignus alienavit. IX. 1023. & 1024. 7.

Creditor sui habet distrahendi pignoris invito debitore, si ea de eo convenerit, siue non. VI. 917. 2. IX. 1168. & 1169. 1.

— etiam si convenerit, ut distrahere non liceret; dammodo tunc antea denunciaverit debitori; creditor ut solvat. VI. 917. 3. 918. 4. & 919. 920. 5. IX. 1169. 1170. 2.

— & quo temporis intervallo medio triplex hac denotatio fieri debet. VI. 918. 919. 4.

— debitor autem obsecratione sua creditori facta, venditionem pignoris impedire non potest. VI. 921. 6.

— creditor, pecunia non integre soluta, potest adhuc rem totam vendere pignori obligatam. *ibid.*

— Pluribus rebus pignori obligatis, creditor potest vendere arbitrium suo quod vult, iure pignoris. *ibid.*

— non tamen vendere potest res pignori generaliter obligatas, si specialiter obligatas fuissent. *ibid.*

Creditor potest statim vendere pignus, si debitor in soluitione, vel totius, vel partis cessaverit. VI. 921. 7. 8. & 922. *seq.* IX. 1170. 3. & 1171. *seqq.*

— nisi tamen aliter de eo convenerit. VI. 921. 7. An sola pecunia oblatio facta a debitore distraktionem pignoris impedire valeat. IX. 1170. 1171. 4.

Venditio pignoris fieri debet bona fide, & solemniter. Et quoniam hic forma venditionis a creditore servanda. VI. 923. 9. IX. 1173. & 1174. 7.

Pignus nec bona fide distracto, nec solemniter, valet oblationibus venditio, dammodo non sit pariter fraudis emptori; & debitori pignoratitia directa detur adversus creditorem in id quod interest pignus non fuisse minoris venditum. VI. 923. 10. IX. 1174. & 1175. 8.

Creditor qui bona fide & solemniter pignus distractit, nullo modo tenetur, etiam si res pignori obligata minime distracta sit. IX. 1175. 8.

Creditor pignoratitiam rem distrahens iure pignoris, transfert in emptorem dominium, traditione potest scire, vel vacua rei possessione tradita. VI. 924. 11. IX. 1175. & 1176. 9. & 1182. 1.

— sed rem pignori obligatam transfert cum sua causa, nisi creditor consentiat pignori alienationi. IX. 1181. & 1182. 1.

Si creditor pignus vendiderit ea lege, ut debitori recipere liceret, pretio emptori reddito: un ex hoc pacto datur actio debitori. VI. 924. & 925. 13. IX. 1176. 10. XI. 842. & 843. 69.

Pignus a creditore venditum fideiussori debitoris, vel creditori secundo, cui obligata res erat, potest ab utroque advocari, pretio reddito; etiam si de eo nihil convenerit. VI. 925. & 926. 14.

Creditor non potest addicere sibi pignus, nec potest sibi emere per suppositam extranei personam. IX. 1177. 1. & 1178. 3.

— & quando extranei persona supposita hic intelligitur. IX. 1177. 2.

Adversus creditorem qui pignus per suppositam extranei personam emptam adhuc possidet, potest capere debitor actione pignoratitia. IX. 1178. 3.

— an, & quatenus debitor probare debeat emptoris personam fuisse suppositam. IX. 1178. 4. & 1179. *seq.*

Creditor recte pignus emittit a debitor. IX. 1178. 3.

Quidquid occasione pignoris ad creditorem pervenit ex aliena re pignori obligata, id exonerat debitorem: sed debitor siue evicta re, siue non evicta emptori, tenetur domino rei. VI. 917. & 918. 16.

Creditor non potest vendi pignoris evictionem. IX. 1237. & 1246. 4.

— nisi vel aliud convenerit, vel creditor alienum scienti ignoranti vendiderit. IX. 1237. 2.

— actiones tamen suas nisi mandaverit emptori: utilis ex empto actio datur emptori adversus debitorem. IX. 1246. 3. 4.

— evictionem praestare debet ob rem pignoris iure venditam, cum pignoris ius vere non habuit. IX. 1246. 5.

Creditor emptori pignoris tria praestare debet; rem sibi fuisse oppignoratam, & habere ius vendendi pignoris; hypothecariam cedere, vel rem ipsam tradere, si possidet. VI. 926. 927. 15. IX. 1246. & 1247. *seq.*

Creditor de ea re quam pignoris iure distractit, emptori controversiam facere non potest, dominio potest quaestio. IX. 1248. 7.

Creditor rei pignoratitiam fructus lucrari non potest. VI. 929. 1.

— fructus ex re oppignoratam percepti sortem exonerant. VIII. 19. 1. & 395. 1.

— quoniam hic fructus intelliguntur. VIII. 19. 2.

— quando in usuras impendantur. VIII. 395. 2.

— fructus nemines forte redditus potest exigere debitor actione pignoratitia. VIII. 20. 3.

Creditor pignus in solutum retinere non potest iure domini. VI. 929. 1.

— quibus conditionibus impetrare possit a Principe, ut iure domini pignus possideat. VI. 929. 930. 1. IX. 1219. 1. 2.

— quoniam impetrandi pignoris iure domini forma. IX. 1219. 3.

— quibus conditionibus, & quo iure debitor intra biennium post impetrationem domini possit recuperare rem suam. IX. 1220. 4.

— & qua actio. IX. 1220. 4. & 1221. *seq.*

Quidam interit inter additionem domini pignorum, & impetrationem iuris domini. XI. 235. N. 15.

Figurem additionis non aliud est remedium, quam, ut in possessionem missos res pignori capias sibi possidere iubeatur. XI. 235. N. 15.

Quomodo pignorem additio per magistratum facta differat ab illa, quae sit iudicium Principis. XI. 238. N. 17.

Pignore feneel additio, perfectior emptio, & partes iudicii cessant, pretio etiam nondum soluto. XI. 247. *segg.*

Creditor, qui postulat a magistrato addicci sibi pignus, quod non invenit emptorem; an possit id alia conditione imperare, quam ut eo pignore contentus esse debeat. XI. 237. 2. 238. *segg.*

Creditor qui non idoneum pignus accepit, non amittit executionem debiti quantitatis, lo quam pignus non sufficit. VI. 934. 7.

Quid si debitor proficiscitur se pignori cedere creditori: an liberetur. *ibid.*

An si creditori possit vindicare, atque distrahere pignus: illud facere cogi possit. *ibid.*

Quod creditor consequi non potuit ex venditione pignoris, potest petere actione in personam. VII. 849. 3. IX. 216f. & 2166.

Qui pignus accepit minus idoneum, non amittit executionem debiti quantitatis, cui pignus non sufficit. VI. 934. 7. VII. 849. 8p. 4.

Pignus, non interposita stipulatione, vel pacta de praestandis usui, non potest retineri, forte reddita; tamen datum sit nominatim in sortem, & in usuras. VIII. 449. 450. 1.

Pignus datur pluribus, vel pro virili parte, vel in solidum, & quodam loci in pignore habent hi, vel illi. VI. 937. 3.

— cum datur pluribus simul, omnes concurrant. VI. 934. 3.

Quoties duobus eadem res obligata est pignori diverso tempore, qui prior est tempore, potior est iure. VI. 935. 4. 936. *segg.*

— & quidem hoc ius obtinet in quocunque genere pignoris. VI. 936. 5.

— etiam tempore prior agitur ex hypotheca generalis; posterior scilicet ex hypotheca specialis. VI. 936. 6. IX. 1037. 1. & 1044. *segg.* & 1043. 1.

— an, & potior sit iure pignoris in rebus quasvis post generalem hypothecam utriusque partem, qui prior est tempore. VI. 936. 7.

Qui habet pignori specialiter obligatas res aliquas, & deinde generaliter omnia bona; non est potior in hypotheca generali, si specialis ei sufficit. VI. 936. 6. IV. 1015. 2. & 1016. 3. 4.

An privatus qui prior est tempore, sit potior Fisco pignori iure. VI. 937. 8. & 938. 939. 9.

Personam favor non facit, ut creditor, qui posterior est in pignore praefertur priori. IX. 1105. 1.

— quoniam hic prior esse intelligitur in pignore. VI. 940. 10.

Potior est iure pignoris, qui de pignore ante conventionem, sive pure convenit, sive in diem. VI. 940. 11.

An etiam ille sit potior, qui ante conventionem de hypotheca sub conditione, qua pendente, res alteri data est pignori. Et quid inter sit, ultra conditionem, sub qua de pignore convenit, sit potestativa, vel secus. VI. 940. 12. & 941. 942. 14.

Qui pecuniam credidit in rem pignoratitiam retinendam, conservandam, emendam, licet posterior sit tempore, iure tamen est potior creditoribus posterioribus. VI. 943. 17. IX. 1105. 2.

Mulier in pignore, quod habet in bonis mariti dotis causa, potior est creditoribus, licet tempore prioribus, qui habent tacitam, non expresse hypothecam. VI. 944. 16. 945. *segg.*

Creditor in pignore posterior, potior est iure, ubi prior creditor remissus sit. VI. 945. 946. 2.

— & quibus modis prior creditor removeatur. VI. 945. & 946. 2. & 947. 3.

Quandocumque prior creditor remoto, posterior tempore creditor non aequatur loci dimissi prioris creditoris in pignore. VI. 947. 4. & 5. & 948.

Creditor posterior solvens priori creditori, debitori eitem invito, pignus habet sibi obligatum cum pro suo debito, itaque pro debito primi credituris, & pro usuris quas ei solverit. VI. 947. 3.

Re tribus creditoribus pignori datae diverso tempore, remoto per tertium primo creditore, potest secundus creditor hypothecam vindicare adversus tertium; & quare. VI. 948. 6. 7. 949. *segg.*

In Pignore potior est ille qui publico, quam qui privato obtinet instrumentum. IX. 1113. 1. 2.

In Pignore est ille potior, cui prior res est obligata; non ille, qui contraxit prior. X. 1098. 9.

Debitor rem pignori obligatam transferre potest in quolibet. IX. 1037. 1.

Pignus a debitore traditum vindicare potest emptor a quovis possessore, etiam a creditore, cui obligatam fuerat, si tamen illi debitum solvat, vel offerat. IX. 1037. 1. 2. & 1038. 3.

Pignore alienato a debitore, creditor potest illud persequi adversus possessores. IX. 1047. 1.

— dummodo tamen conventus prius rem, cum etiam facultatibus, & mandatoribus, & facultatibus eorum crederetur, antequam perveniret ad pignorum possessores. IV. 573. 15. & 574. *segg.* IX. 1047. 2.

— & quando adversus pignorum possessores agi possit, non circumfusa facultatibus debitoris, & aliorum. IX. 1048. 3.

Qui pignori obligi rem alteri ignorantem creditori obligatam, qua pecunia tenetur. VIII. 1133. 6.

Pignus creditori legatum a debitore repieri non possunt eius heredes etiam pecuniam offerant creditori. IX. 518. & 519. 1.

— & quare debent nihilominus heredes debitoris creditori pecuniam. IX. 520. 2.

Creditor, pignore casu amisso, non tenetur de illo debitori; & habet adhuc actionem ad repetendum suum debitum. VIII. 48. 40.

Pignus debitori perire, quoniam debeat sustentium. VIII. 44. 2. & 45. *segg.*

Pignus proprie perire dicitur casu fortuito; non eorum culpa debitoris. Et quoniam sit differentia ratio. VIII. 45. 6. 7.

Pignus iure quid sit; & cur ita dictum. IX. 591. 2. & 1107. 1.

— quibus modis leatur. IX. 1197. 2. & 1198. 3.
 Pignus solvitur, facta & quocunque solutione. VI. 952. 3.
 — & quidem solutione pecunie totius, & non partit; etiam si pignori data sint res plures. VI. 954. 5.
 — nisi tamen res pignori datam obligam fuerint in summas diversas. VI. 954. 6.
 — non solvitur obligatione pecunie, nisi facta re-
 stato, & solemniter. VI. 953. 4.
 — solvitur satisfactione. VI. 954. 7.
 — Hinc quid sit; qua de re compensi, & quibus
 modis. *ibid.*
 — & quomodo differat a solutione. *ibid.*
 Pignus solvitur consensu, sive remissione creditoris.
 VI. 955. 8. & 956. *segg.* IX. 1059. 1. & 1153. 1.
 — declaratur consensus atque remissio tribus mo-
 dis. IX. 1154. 2. & 1155. *segg.* VI. 955. 8.
 956. *segg.*
 Pignus solvitur consensu aperto, vel tacito, lapsa
 iore, & non per exceptionem. IX. 1059. & 1060.
segg.
 Pignus, alienatione secus creditoris consensu, semel
 extinctum, nonquam reviviscit; etiam si rei
 pignori obligare dominium debitor rursus qua-
 siverit. VI. 958. 11. IX. 1157. & 1158. 7.
 Si debitor pignus alienaverit, sciente creditore, &
 agente: an videtur alienasse cum creditoris con-
 sensu. VI. 958. 12. IX. 1156. 5.
 Pignus remittitur, sciente creditore, & silenti, in
 servi oppugnatione manumissione. VI. 958. 959. 13.
 — item in rebus venditis, vel monas antea cre-
 ditoribus publico programme, vel in rebus a Fisco
 venditis sub hasta. VI. 959. 13. IX. 1156.
 & 1157. 6.
 Creditor, qui consensit ut pignus alieni daretur; an
 & quando ius suum remittere adversus omnes. Et
 quando adversus illam duntaxat, cui res pignori
 fuit obligata. VI. 959. & 960. 14.
 Pignus solvitur liti contestatione. IX. 1161. 3.
 — solvitur novatione voluntaria, nisi tamen con-
 ventum sit res eadem pignori esset in novam obli-
 gationem. IX. 1159. 2.
 — solvitur alienatione pignoris necessaria. VI.
 960. 15. & 963. 21. & 964. 22.
 — non solvitur usufructus rei obligum pignori.
 VI. 960. 16.
 — solvitur tamen prescriptione longi temporis.
 VI. 960. & 961. 17.
 An creditor, qui rem pignori obligam utili Ser-
 viana revocari ab illo, qui eam usufructu, co-
 gatur reddere pignus & se receptum debitori pen-
 sioni illud actione pignoratitia. VI. 964. 19.
 — & an dominus idem, qui usufructu, possit en-
 ferre illam a debitore. An vero sit aliqua cautio
 qua debitor defendatur adversus dominum. VI.
 964. & 963. 20.
 Debitor non liberatur cessante pignoris facta, invito
 creditore. IX. 1013. ad L. 1. 1.

Tom. XII.

Debitor potest agere de restituendo pignore adversus
 creditorem, & totam pecuniam solvere. Et quan-
 do pecunie soluta intelligatur. VIII. 97. 2. 52. 2.
 & 53. 7.
 — agere potest de pignore restituendo, si credi-
 tor perceptus ex pignore fructus compensare de-
 beat cum credita sibi pecunia. VIII. 92. 2. &
 53. 3.
 — item, si debitor pecuniam creditori offerat in
 iudicio. VIII. 93. 4. *segg.*
 — an si etiam satisfecerit eo nomine creditori.
 Et quibus modis creditori satisfiat in causa pigno-
 ris. VIII. 93. 8. & 94. 9.
 Quando debitor adversus creditorem possit agere pignoratitia.
 Et an in per creditorem possit repelli
 longi temporis prescriptione. VIII. 94. 55. 10.
 15.
 Debitor, soluta, vel oblata in iudicio pecunia cre-
 ditori, potest vindicare ab eo pignus; & quibus
 conditionibus. VIII. 96. 16. 17. 18. 57. *segg.*
 — & qua commoda hic offerat debitori vindica-
 tio pignoris. VIII. 98. 21. 59. *segg.*
 Debitor rem suam pignori datam non potest aliter
 asserere creditori, quam agendo pignoratitia. VIII.
 99. 1. 60. 61. 2.
 Creditor pignori sibi obligam non potest asserere
 suo arbitrio. VIII. 61. 1.
 — nisi convenerit ut sua auctoritate sumere pignus
 liceret creditori. VIII. 62. 6.
 — dummodo tamen qui asserit pignus ex conven-
 tione, ille obtineat a vi. VIII. 62. 7.
 An creditor ex conventionem ingressus possessionem
 auctoritate sua causa pignoris, videatur vim face-
 re, & quatenus. VIII. 62. 63. 7.
 — Vide *Adi. Pignoratitia*.
 An creditor, si egerit in personam, & debitoris con-
 demnationem obtinuerit: possit agere nihilominus
 in re persequendo pignus. IX. 1035. 1. & 1036. 1.
 Pignus inique liberatur in serva. I. 271. 6. &
 N. 6.
 Pignus omnes sunt firmi, & utiles, praterquam
 qui sunt in rebus viventis. I. 691. 5.
 — an & in rebus in rebus suis utiles. I. 691. &
 N. 3.
 Pignus quid sit. IV. 248. 4.
 Pignoratitia quid sit. I. 55. 7.
 — quomodo eius sciendi modus. I. 55. N. 4.
 — quandoque populum universum obligare co-
 perit. I. 55. N. 4. II. 897. 2.
 — dicitur iuxta legem. I. 55. 7.
 Pignus quid sit. XI. 1196. 7.
 — quanam, & quocumque eius significatio. VI.
 730. 4.
 Pignus inrogatur, cum sit qui delinquendo, tam iis,
 qui negotium agendo faciunt contra legem. I.
 141. 4.
 Nulla delictorum pignus communis, sed veris pro
 gravitate delicti. I. 141. 5.
 — non exasperatur, cum in eodem aut pari de-
 licto eadem pignus retinetur. VII. 329. 8. 9.

112

Po-

Pœna nomine rei impossibilia promissa promittitur inutiliter. XI. 596. 8. & 1199. 6. IX. 569. 5.

— an & quomodo ubi per sententiam fuerit litigata gravior quam quæ statuta est a legibus, remittitur infamiam. V. 137. 33. 34. & 138. *sepp.*

— remittitur infamiam damato, si gravior litigetur pœna corporalis: non autem si pœna pecuniaria gravior instigatur; & quare. V. 148. 36. & N. 29.

— nisi tamen post pecuniariam instigatur corporalis. V. 143. N. 18.

Pœna levis, quam leges permittunt, imposita a iudice, quando remittitur infamiam. V. 143. 37. & 143. *sepp.*

— corporalis ad pœnam gravior relegatione. V. 178. N. 5.

Pœna conventionalis quid sit. VI. 733. N. 1.

An pœna conventionalis, quæ tali conditione promittitur, *si factum non sit quod fieri oportuit*, modum aliquem habere debeat. IX. 865. 1. & 866. *sepp.*

Nullus pœna conventionali modus finitur, neque in *L. au. C. de sens. quæ pro eo quod int. nec* que in aliis iuris locis. IX. 867. 1.

— modum tamen illi aliquem statui debere eode ostenditur. IX. 869. 1.

An, & quando imponenda, vel differenda sit pœna, ubi fuerit ab ea appellatum. VI. 467. 8.

— & an ab ea appellare liceat. Et quodam ius moribus nostris abque fere inciderit. VI. 411. 18. & N. 26.

Pœna stipulatio quomodo sit concipienda. XI. 1199. 1.

de Pœna stipulatione tris statuerunt ab Ulpiano I. C. & quænam sint. XI. 845. 73. 846. 74.

Pœna stipulatio inutiliter facti promissionem confirmat, & quatenus. III. 590. 9.

Pœna committitur, etiamsi absque ulla culpa promissoris factum non sit, quod promissum est. III. 589. N. 3.

— ubi commissa sit, non prodest debitori precatio temporis ad eam vitandam. XI. 1451. 7.

— non committitur, antequam dies venerit; etiamsi antea certum sit, fieri non posse quod debuit. XI. 1453. 9.

— non committitur ex interpellatione creditoris, vel ex mora promissoris; sed ex conditionis evenitu. XI. 1454. 11.

Pœna per stipulationem commissa quandonam tacite contrahentium voluntate non argitur. III. 581. 11.

An licet stipulari pœnam supra modum usure legitimam, si quis pecuniam non reddiderit intra aliquos menses, vel dies. VIII. 407. 1. & 408. *sepp.*

Pœna supra legitimam usuræ modum promissa an sit inutilis in totum: an eorum quæ legitimam usuræ modum excedit. VIII. 410. 6.

An stipulari liceat pœnam adversus delictum ultra modum statutam a legibus. XI. 655. 4. & 656.

Pœna delicti minuitur iudicis arbitrio propter miseriam. I. 172. 9.

Pœna promissa, *si sua die pecunia soluta non fuerit*, ipso iure committitur, pecunia sua die non soluta. XI. 1285. 1. 2. & 1286.

— an pœna eodem modo committatur, etiamsi per creditorem factum sit, quomodo fulveretur sua die. XI. 1286. 3. & 1287. *sepp.*

— quid diverfum in committenda pœna quæ debetur ex compromisso. XI. 1288. 5.

An pœnam pro usura usurpaverit Pomponius. I. C. in L. 90. D. de V. O. XI. 1361. 3.

Pœna quænam sintmero & misto Imperio committitur. IV. 1143. & N. 40.

Pœna pecuniaria quando fit meri, & quando misti imperii. *ibid.*

Pœnitentia non abolit infamiam. V. 161. N. 44.

— ex ea facilius fit a Principe restitutio in integrum. *ibid.*

In iis actibus, in quibus pœnitentia locus non est, prior actus unus valet, vivit posteriorum. V. 335. N. 4.

Pœnitentia licet re integra in omnibus obligationibus, in quibus obligatio non nascitur, nili ex facto alterutris. VII. 545. 7.

Pœnis studium non est improbandum. VI. 292. N. 1.

Pœnz qui actus protestantur & docent, an sint intesta immores. I. 492. 36. & N. 13.

— ab eorum sententiis, moremque præceptis ab illis tradita via legis habere possunt. VI. 292. N. 1.

Pœnitentia quid sit. III. 463. 3. & N. 2. & 478. 4.

— quæ non pertinet ad genus civile, & iuris obligationis. *ibid.*

An pœnitentia sit, an pactum, promissio quæ præstari sit, & tacenti. III. 463. N. 2.

Pœnitentia docti salarii casationem producit inter privatos. III. 463. N. 1.

Hereditatis pœnitentia nemo adstringitur, etiamsi quid ei nominatim datum sit, ut heredem aliquem influeret. VII. 311. 3. & 379. 1. & 380. *sepp.*

Pœnitentes viles. V. 90. N. 9.

Polygamia prohibetur cum iure divino, tum etiam civili. III. 944. & 945. 84.

Polygamii nocetor infamia. V. 97. 1. & N. 6.

Pœnitentes a Nema instituti Romæ quatuor, quibus præerat Pontifex maximus; & hi unde dicantur. VI. 28. N. 21.

Causa monumenti construendi fuisse mortuis Pontificum. Et an eorundem notitia fuerit alius casus hereditum. II. 995. N. 5.

Pœnitentibus arbitria habent arrogationes per populum. I. 328. N. 9.

Pœnitentes dedicant res sacras. Et quoniam hi apud Romanos. I. 636. 11.

— cognoscere debet de pœnitentiis. X. 711. N. 16.

Possidit nomen quoniam hodie apud Christianos intelligitur. I. 636. 11.

Populator notarius cum publico latrone comparatur a legibus. IV. 1048. N. 14.

— uterque potest impio interfici a quolibet, sive vi, sive dolo, publica scilicet causa. *ibid.*

Porta urbis in cuius dominio sit. Et quomodo usus huius sit singularium civium. I. 649. 40. & 650. *seq.*

— ad hunc usum suum quem sit iure constituta. *ibid.*

Portus quid sit. Et quare sit publicus. I. 661. 3. de Portuum iure. 664. 10.

Positionum usus Romano iuri ignotus, & solum consuetudine inductus. VI. 137. N. 4.

— quo iure nascitur. VI. 90. N. 10.

Possitum habere aliquid ita, ut necesse sit ceciderit, que pene corrector. IV. 436. cap. 43. 4.

Possitum aliquid habere quoniam intelligatur. IV. 437. 4.

— Vide *Actio de pectus, & suspensio*.

Possessio, verbum ambiguum. VIII. 743. 5.

— unde dicitur eius appellatio. I. 957. & 958. *seq.* t. & N. 1.

Possessio quid sit. Et quoniam res illam constituent. I. 959. 2. & 960. *seqq.* & 964. 9.

— non est in iudicandi, tenendive comite Bartolomaeo & aliorum: sed naturalis ipse rei deservio. I. 964. 10. & 965. *seqq.*

— iusta est, vel iniusta. I. 973. & 974. 1.

— est bonum vel malum sive; & an hac possessionis divisio sit eadem cum superiore. I. 974. & 975. 2. & N. 2.

— est naturalis, vel civilis. An hac quoque partitione sit eadem significatio cum superioribus. I. 975. 3. & N. 3. 976. *seqq.*

Civilis possessio quomodo sit. I. 975. 3.

— naturalis quomodo. *ibid.*

Naturalis possessio tribus modis accipitur. I. 980. 9. 981. *seq.*

Possessio acquiritur animo simul, & corpore. I. 983. 3.

An solo enim possit acquiri. I. 983. N. 1.

Ad lege municipali iudici possit, ut solo animo possessio acquiritur. *ibid.*

— a quibus persona acquiri non possit. I. 983. 4. 5.

Quare pars incensa possideri nequeat; & quomodo de iure in proposita re parti incerte. I. 983. 6. 7.

Qui familiaritatis iure sanctum ingreditur, non possidet; non possident coloni, inquilini, fructuarii, & similes. Et quare. I. 984. 985. 8.

Possessio per liberam personam nobis acquiritur, si mandaverimus ut possessionem nancisceretur nostro nomine; vel si id ratum habuerimus quod nostro nomine gestum est. I. 985. 9.

— quare ignorant acquiratur per procuratorem. I. 985. 10.

— per servos, & filiosfamilias non acquiritur domino vel patri, nisi volenti excepta peculii causa. I. 986. 11.

— requiritur ignoranti pupillo aut adolescenti per tutorem, vel curatorem. I. 986. 12.

— requiritur infanti & furioso per servum et cause peculii. I. 986. 13.

et Possessionem acquirendam requiritur praeter animam corporalis actus naturalis, vel adiacentis; & qualis uterque. I. 987. 1. & 988. 2.

Naturalis seu corporalis possessionis modus ubi, & quatenus exhiberi debeat. I. 989. 3. 4.

— etiam edificiorum apprehendendum possessionis duplex. I. 990. 5.

Res possidenda custodiam nostram subiecit. I. si possessor in re praesentis nobis eam se tradere dicat, & nos eam adipisci velimus. I. 990. 991. 6. 7.

II. Possessio rei apprehenditur traditione clarior facta in re praesentis. I. 991. 992. 8.

III. Custodia possidenda rei appellatur. I. 992. 9.

IV. Re domini mea iusta meo deposita. I. 992. 10.

An quaecunque possessionis nostrae subiectionem, possideantur e nobis. I. 992. & 993. 11.

Apprehenditur possessio & cum traditur pro re ipsa instrumentum emptio, sive emptio. I. 993. 994. 12.

Possessio corpore non acquiritur, nisi superioribus modis. I. 994. 13. *seqq.*

Possessionem acquirimus animo tantum nostro: corpore etiam alieno. I. 995. 1.

— corpore alieno acquirimus vel per eum qui tradit, si constitutus possidere nostro nomine: vel per alium. I. 996. 2. 3.

— Vide *Constitutum possessorium*.

Possessionem acquirimus personam, si ille & acquirere nobis velit, & possessionem nanciscatur. I. 998. 999. 5.

Si possessor quod mihi dare voluit tradiderit procuratori meo, qui vel suo nomine acceperit, vel accipere se velle praedixerit: tunc possessio acquiritur. I. 1000. 6.

Possessio emittitur, si res in commercio esse desierit, vel fuerit in aliam speciem mutata. I. 1009. 3.

— si possessio vel servus esse, vel in servitute esse coepit, vel desierit. I. 1008. 4.

— si naturalis facultas utendi fuerit amissa. I. 1008. 5.

— tenendi facultas emittitur sine facto nostro in immobilibus, si vel occupare vi fuerit, aut iure veniens res a magistratu. I. 1009. 8. 9. & 1011. 12.

— quid latet in mari, vel flumine, an ab hominibus occupantur res immobiles. I. 1009. 10. & 1010. & 1011. 11.

— decedendi facultas in mobilibus sine facto nostro emittitur furto, rapina, fortuito vel nostra subductione. I. 1011. 13. & 1012. *seqq.*

- subdacione potestati nostra, & defensori possideri res mobiles aliter atque aliter. l. 1014. 17.
- Quomodo possideri debent mobiles res inanimatas, & pecudes. l. 1014. 18. 19. 1015. *seq.*
- quomodo ferre bestias. l. 1016. 21. & 1017. 22.
- quomodo servi, etiam fugitivi. l. 1017. 23. & 1018. 24. & 1019.
- An qui regulis vel columnis autis a se possessus in edificium coelestis, amittit eam possessionem. l. 1019. 19. & N. 5. & 1016.
- Possessionem facto suo etiam inveniit amittit, qui domino rem locat, vendit, pignori, vel precario tradit ignorans; vel eandem ferro hereditario tradit. l. 1019. 25. & N. 9.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si illi deiectioni sint, vel alius possessionem ita tradiderint, ut ipsi nullo modo retineant. l. 1020. 26. & 1021. 27. 28.
- & quomodo negent nobis amitti possessionem traditione servi vel coloni. l. 1020. N. 10.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si possessionem, mortuis illis, alius occupaverit, vel tunc ipse possessionem adipisci neglexerit. l. 1022. 29. 30.
- non tamen possessionem amittit, si illi, per quos possidebat, sponte decesserint de possessione, vel furere coeperint. l. 1022. 31.
- Possessio retinetur quatuor modis. l. 1027. 3.
- Amittitur solo animo. l. 1025. 1. & 1026. *seq.* & 1028. *seqq.*
- Animes amittende possessionis declaratur cum verbis, tam sedis. l. 1031. 6. 7.
- Possessionem amittit, qui rem tradit domini, vel possessionis transferendae causa; etiam si recipiendi animo tradat; vel ei, cui tradita, non acquiratur. l. 1031. & 1032. 8.
- rei locum, depositum, vel commodam possessionem non amittitur. l. 1032. 9.
- neque rei apud sequestrum depositum, nisi ipsa rei possessio deponatur. l. 1032. 10. 11.
- An, & quando rei pignori possumus aut precario concessam possessionem nobis amittatur. l. 1033. 1034. 12.
- Rei tradita possessio non amittitur, nisi si cui traditur, eam corpore saltem acceperit. l. 1034. 13. & 1035. 14.
- Possessio tradita sub conditione, non ante amittitur, quam exierit conditio. l. 1035. 15.
- Possessio amittitur, servi autem quasi sui manumissionem. l. 1036. 16.
- amittitur ab eo, qui constituit alieno nomine possidere. l. 1036. 17.
- ab eo, qui rem quam possidet, precario rogat, vel conducit ab alio; nisi vel ignoret se possidere, vel sit dominus rei, & rem conducit, non eius possessionem. l. 1030. 18. & 1037. 19. 20. & 1038. 21.
- conductio possessionis utilis aliquando possessionis. l. 1038. 22.

- Iusta possessio quibus rebz efficiatur. l. 1039. 1.
- Sic iusta causa seu titulus nulla est possessio. l. 1039. 1040. 3.
- Iusta causa possessionis sunt eadem, quae acquirendi domini. l. 1040. & 1041. 4.
- unde nascatur. l. 1041. 6. *seqq.* & 1042. *seqq.*
- Qui ex nulla, vel iniusta causa possidet, non prohibetur ex nova & iusta causa possidere. l. 1039. 2.
- Possidere potest eandem rem ex pluribus causis. l. 1060. 2.
- Iusta possessio absque bonis fide esse non potest. l. 1061. 1.
- & quomodo bona fide possidere dicatur. l. 1062. 2. & 1063. *seqq.*
- Vide *Fides*, *Bona Fides*.
- ad iustam possessionem in nos transferendam requiritur, ut auctoris voluntate possidere incipiamus. l. 1069. 1.
- quando voluntas auctoris possessionem nunciet videatur. l. 1069. & 1070. 1.
- Redire tradita & acquisita possessio videatur, quam procurator tradidit post domini mortem. l. 1071. 3. 4. & 1072. *seq.*
- An qui possessionem accepit ab alio, possit uti possessionis eius accessione ad usucapientium. l. 1081. 1. & 1083. *seqq.* & 1093. 21. *seqq.*
- possessionis accessio admittitur aequalis gratia. l. 1083. 2.
- an violata possessio prioris possessoris necesse succedat. Ex quibus sunt vires possessionis. l. 1081. & 1082. 1. & 1087. 12. & 1088. *seqq.*
- Possessio defuncti iusta semper prodest heredibus ad usucapionem, etiam non apprehensa; huius semper nocet, etiam si accessione defuncti non utatur heredes. l. 1094. 24. & 1095. *seqq.*
- & qualem iusta defuncti possessio prodest heredibus ad usucapionem, etiam si hi sciant rem esse alienam. l. 1095. 25.
- non tamen prodest, si captivos decesserint apud hostes is, cuius est hereditas. l. 1095. 26.
- Possessio defuncti non transit ad heredem. l. 451. 6.
- Possessionem transire in suum heredem quomodo sciunt. l. 451. N. 3.
- hodie transit in suos heredes, siue potius continuatur in illis ex conformitate plurimarum gentium, & populorum. *ibid.*
- Possessionem vacuum nunciet potest heres propria auctoritate; non vacuum nisi per iudicem nunciet non potest. *ibid.*
- An iusta possessio nata ex contrahac rei qui damni infecti cavere voluit, dominum transferat an usucapienti conditionem duntaxat. l. V. 523. *seqq.*
- Conroversa possessionis, & proprietatis quando iudicatur. l. X. 883. 1.
- eius causa & occasio est commodam possessionis & usus prioris; & quae utraque. l. X. 884. 2.
- Vide *Index*, *Iudicium*.

Hodie quælibet possessionis controversia decidi debet suis adionibus, & iis utilibus exempto interdictorum. IX. 892. 13. & 893. *segg.*

Possessor quando reicitur onus probandi in adversarium. VII. 1262. 27.

Possessor post litem contestatam præstat interitum rei, si moram fecerit. V. 835. 11. XI. 183. 1. 2.

— quando moram non faciat, sine litem contestata. V. 836. 11. XI. 183. N. 1.

— etiam sine mora condemnatur ad restitutionem fructuum. XI. 184. 3.

— differentiam rati inter fructus & rem petitam. XI. 184. 4.

— semper præstare debet moram & culpam. V. 834. 10.

— quando casum præstat, vel uou præstat. V. 835. 11. 836. *segg.*

— Vide *Rei vindictis*.

Possessor absolvens est, auctore non probante. V. 718. 719. 2.

Possessor seu hereditarium potest, & debet esse recte colere, & tueri; & in eo culpam præstare tenetur. V. 719. 4.

— debet solvere res alienam hereditatis, si quod est, ne crescant usurae. *ibid.*

— an, & quatenus distrahere possit res hereditarias. V. 720. 721. 6.

— & quatenus res distractionem hereditarium reum necessarium faciant. V. 721. 6.

A., & quatenus possessor, ubi de hereditate sit controversia, possit exigere debitas pecunias, & res hereditarias a possessoribus vindicare. V. 721. 7. & 722. *segg.*

— Vide *Rei vindictis*.

Possessor forum fortiter in loco rei sitæ. IV. 1275. 2. & 1276. *segg.*

Possessor rei mobilis an forum fortetur ex loco sitæ rei; an potius ex domicilio. IV. 1292. & 1292. 14. & N. 13.

Possessor hereditatis, & petitor, an, & quatenus si conveniantur a creditoribus hereditariis, teneantur iudicium recipere; & an teneantur, vel legatus repromittere illis, vel pecuniam ex hereditate debitam solvere. V. 732. 13. 733. *segg.*

— quatenus necesse, mora hereditatis controversia, possit agere cum debitoribus hereditariis, præterquam, si periculum sit, ne actiones interdicant inter iudicii moras. Et cui possit uterque conveniri semper a creditoribus hereditariis. V. 735. & 736. 17.

Paſſedere quid sit. I. 801. 802. & V. 605. 13. VIII. 3. 9.

Paſſidere & detinere quid differant. VIII. 3. 8. 9.

An duo in solidum possidere queant. IV. 302. 17. & 303. *segg.* IX. 970. 6. & 971. *segg.*

In pari casu potius esse debet, qui possidet. V. 623. 16. VII. 768. 4.

Paſſidens quam vim habet. V. 36. N. 3.

Edictum de possidendo conceptum est de magistratibus qui tribunal habent. *ibid.*

Quinque postulare simpliciter prohibetur. V. 43. 6. 44. *segg.*

— & qua bi parca efficiuntur, si possident. V. 51. 13.

Postulandi munus habet non tantum dignitatem, sed etiam necessarium favore dignum, si hinc conatus sit eam officio pietatis. V. 52. N. 30.

Postulare pro alio non potest damnatus criminis capitalis. V. 48. 12.

Postulationes quomodo distinguantur a cognitionibus. V. 16. 17.

— quid hæc differant a libellis. V. 16. N. 20.

Postulationum dies distincti a diebus assessorum & cognitionum. V. 36. N. 3.

Postumus quinam sit, & unde dictus. II. 75. 7. & N. 6. IX. 323. 2.

— quomodo rite instituitur. IX. 329. 1.

— si in fuerit a testatore institutus, *Si quis mihi post mortem meam natus esset, heres esto*; hic vivo testatore natus habetur pro præterito. IX. 329. 2.

— si testator ita scripserit, *Si quis mihi post mortem meam intra 10. menses proximus natus esset, heres esto*; recte videtur hic institutus, etiam si vivo testatore natus fuerit. Et quo iura. IX. 329. 330. 3.

Cur, si testator simpliciter dixerit, *Si quis mortuus me natus esset, heres esto*, non recte institui videatur, si fuerit, vivo testatore, natus. IX. 330. 331. *segg.*

Postumus præteritus rumpit testamentum, ubi existatur. IX. 324. 5.

— quomodo nasci intelligatur. IX. 324. 6.

— an rumpat testamentum, si natus illico decesserit. IX. 324. 7.

— an, etiam si decesserit, antequam vocem ediderit. IX. 324. & 325. 8.

Postumo præterito, *Si ille, vivo testatore, natus decesserit*, non potest dari bonorum possessio secundum tabulas scriptis hereditibus, nisi legimus. IX. 325. 9. & 326. *segg.*

Postumus quomodo succedat ab intestato parentibus. II. 1118. N. 3.

— habet inefficaciam querelam, siue suos, siue alienos. V. 433. 2.

Postumus non natus partem uou facit. XI. 21. 2.

— natus partem facit collegatario. XI. 25. 15.

— plures si nascantur postumi, admittuntur omnes ad legatum uni relinquitur. *ibid.*

— & quomodo hoc inter postumos & collegatarium sit dividendum. XI. 25. 16.

Postumi præteritis quid differant a præteritione iam nati. II. 129. N. 2.

Postumorum tria genera. II. 75. N. 8. X. 1460. 3.

— de quibus carverit I. G. Caius, Aquilius Galus. II. 75. 8. & N. 8. & 76. X. 1463. 6. 7.

Postumi nepotes, qui tempore testamenti ab avo facti erant alieni, quomodo institui capere ex I. G. Aquilius Galus sententia, tamquam sui. II. 76. 9. & 77. *segg.* X. 1459. *segg.*

- quomodo ex Galli formula instigari possint exemplo L. Velleii; quodcumque pater illorum destinat esse *suus* aro testatori. X. 1459. *sepp.*
- quomodo ex Galli sententia, potius quam ex eius formulae praescripto possint instigari possunt pronepotes. X. 1457. 1. & 1468. 2.
- Quandam postumus pronepos et Aquilius formula recte instigatur, etiam praeterito nepote testatoris. X. 1477. 2. 3. 4. & 1476.
- An testator, qui postumus nepotes, sui pronepotes vult instigare secundum Galli formulae, debet filium instigare, si habeat in potestate; & an possit illum heredere. X. 1477. *sepp.*
- Postumus nepos ab aro instigatur, mori vivo patre aro, eoque decedente, *suus* aro factus, quare non ruptis testamentum ex utroque capite L. Velleii. X. 1487. 1496.
- Quomodo ius verus de institutis postumis nepotibus, vel quod postumis ad praescriptum formulae Galli, vel L. Velleii sit sublatum a Iustianino. II. 78. 11. 79. *sepp.* X. 1489. & 1490.
- Potentiores quare frangi nequeant officio procuratoris ad lites. Et quinam tales habeantur. V. 199. 11. & N. 11.
- Qua officiator pars, cum illi qui praetorum patrociniis sibi advocant, tum illi etiam qui dum illo nomine patrociniis. *ibid.*
- an pars locus sit, cum hi patrociniis praebent in criminalibus, vel in eo iudicio quod agitur cum alio potentiore. V. 200. N. 11.
- Potestas dominica, patria, tutoris quid sit. I. 382. N. 5.
- patria apud Romanos gravior est domicilia. I. 346. N. 7.
- *Vide Domus, Patria potestas, Tutor.*
- Præcepta iuris tria, & quae sunt. I. 185. 4. *sepp.* & 186. *sepp.*
- *Vide Iuris.*
- Præceptio quid sit in divisione hereditatis. VI. 975. 4.
- Quoniam h'c similitudinis debeant esse principes. VI. 995. 5. 6. 996. 9.
- & quare. VI. 996. 7. 8.
- Præceptor est alter pater. VI. 33. N. 22.
- an vocari in lites possit sine venia. *ibid.*
- Præceptores plagosi exacerbant, atque corrumpunt adolescentes. X. 6. 14.
- Præceptoris levis castigatio permittitur. Et quae sit talis. I. 627. 8.
- Nimis praetextus facili culpa assignatur. Et quoniam ex sit. *ibid.*
- Quoniam vita, & qui mores praetextibus conveniunt; quinam hos illi debeant. L. 627. N. 2.
- Præco in sessione praetoris proclamatur. VI. 150. N. 3.
- Præcois vox sit interdum citatio. VI. 16. N. 6.

- Prædia urbana & rustica quae sunt. Et quomodo exponat utraque Notarius I. C. III. 251. & 252. 3. & N. 2. 3.
- Prædia adstant I. Cui non ex loco, sed ex usu. III. 251. N. 2.
- Prædia provincialia quoniam faciant; & cur dicta tributaria & stipendiaria. VII. 425. 1. *sepp.*
- hodie sunt eodem iure, atque Italiae. VII. 426. 5.
- Prædia, sive possessiones quomodo conveniri, & instigari dicantur. VII. 874. 2.
- Prælo quoniam sit. V. 619. 25. & N. 18.
- an talis sit, qui rem propria, auctoritate occupavit contra ventitoris voluntatem. I. 1069. 1. 2. & N. 1. & 1070.
- possidet pro possessore demat. V. 619. 25. & N. 1.
- Qui occupat possessionem etiam vacuam alicui rei, quam intelligit ad se non pertinere, habetur tamquam prædo. Et quae pars tenetur; & cul. IX. 971. 1. & 973. 6. 974. 7.
- In Praefationibus dicta, repetita intelliguntur in stipulatione illis subiecta. VIII. 379. 3. XI. 1398. 3.
- Praefecti annonae et censuratur a tureis. I. 488. 20.
- Praefecti praetorio solum vixere sacra iudicia. VI. 417. N. 20.
- successit Equitum Magistrato. *ibid.*
- omnia alia maiore post Principem potestas. *ibid.*
- quando cognoscatur de appellatione ad Principem. VI. 438. 5.
- ab eo provocare non licet, etiam de proposita et litigatorum consensu iurisdictionis cognoscere. VI. 417. 15. & N. 20.
- Praefecti praetorio Regibus olim comparamur. VI. 418. N. 20.
- Praefectus ubi extra terminos urbis, sive extra certum lapidem non habet iurisdictionem. IV. 1168. N. 3.
- lites non dicit extra urbem, sed tamen iudicem dare extra urbem potest. *ibid.*
- ab eo solus Princeps appellatur. VI. 437. 4. & N. 4.
- Praedicta varie exponuntur ab iuris interpretibus. V. 1428. N. 18.
- vim legitimam probationum non habent; & quare. VII. 1114. 33. 34.
- Praedictum quid sit. VI. 705. 7. & N. 3.
- majori causae per minorem fieri non debet. V. 720. 5. & N. 1. VI. 706. 8.
- Quomodo & quando praedictum hereditatis non sit, agente possessore adversus debitores hereditarios. V. 723. 724. 9.
- Praedictum inter patrem & filium quid sit; & quae de re habeatur. VI. 703. 6.
- Quando praedictum fiat hereditatis in iudicio eriscum. VI. 969. & 970. 4.
- Praedictales adiones quid sint, & unde dictae. V. 918. 3. & 223. 8. VI. 700. 2. 705. 706. 8. & N. 4.

- tres litterarum species, & quae sint. V. 918. 3. & 919. 4.
- Quae instantiae fuerint; & quae sit litterarum utilitas. VI. 706. 9. & 707. 708. 10.
- praedictum afferant de eadem quaestione, non modo inter easdem personas, sed inter alias omnes. VI. 708. 11. & 709. *sepp.*
- cur in rem esse videri dicantur. VI. 710. & 711. 12.
- quoniam dicantur habere causam legitimam seu civilem; & quoniam fiat a iudicibus praedictis. VI. 711. & 712. 13.
- in Adionibus praedictis eas cuiusque incumbat onus probandi servitutem, vel libertatem. VII. 1055. 3. & 1056. *sepp.*
- Praeterea ecclesiarum iurata de calumnia. VI. 220. N. 11.
- Praeterea quid sit; & cur eam ita dictam. II. 619. 13. VI. 997. 4.
- in iudicio executionem illi debet esse praeposum cui est relicta. VI. 997. 4.
- quando veniat in fideicommissi restitutionem, aut fecerit; & quando totum, aut pro parte. II. 619. 620. 13.
- quare non veniat in substitutionem vulgarem. II. 619. N. 6.
- Praeterea quod cui heredem relicta sit, an veniat in fideicommissi restitutionem. VI. 1025. *sepp.* VII. 453. *sepp.*
- imponitur in quantum pro hereditaria portione duntaxat. *ibid.*
- Praeterea qui et heredes factam, totum pertinent ad legatarium, siue hic hereditatem adierit, siue omisit. IX. 529. 9. & 510. *sepp.*
- An qui rogatus est restituere quiddam ad ipsum pervenit ea hereditate, debeat restituere etiam praeterea. IX. 629. 1.
- An praeterea conveniant, & quatenus appellationes hereditatis. XX. 631. 3. 4.
- Praeterea quid sit. VII. 949. 3.
- Praeterea per metaphoram dictam quid valeat. V. 1291. & 1292. 6.
- proprie dictum quid sit. V. 1290. N. 13. & 1291. 6. IX. 1236. 15.
- Praeterea idem est, atque exceptio; & quare. V. 1292. 6. VI. 204. 4. IX. 1236. 15.
- Praeterea longi temporis quid sit. I. 944. 3.
- quibus rebus olim ab usucapione differret. I. 944. 3. 4. & 945. *sepp.*
- hodie an alia singula utramque differentia. Et quid si vi de utraque constitutum sit a Iudicio. I. 948. 8. & N. 9.
- Nulla praeterea est colonis, inquilinis, amphiteusae, alique, qui non sint, sed alteri possident, adversus domos. I. 1173. 3.
- Nulla datur praeterea rei sacrae, religiosae, & publicae. I. 1173. 4.

- Praeterea longissimi temporis, siue triginta annorum a Theodosio magno primum est constituta. I. 1173. N. 1.
- an perimuntur amissae in rem, & in personam actiones, etiam adversus sacrum, vel male fidei possessorem. I. 1174. 7.
- unus in ea non requiritur neque an iura civilia, neque an iura Canonica. I. 1174. N. 3.
- non requiritur bona fides ex iure civili. Et quid ex iure Canonico. *ibid.*
- Praeterea quadraginta annorum oblii potest Ecclesiis. I. 1174. 1175. 8.
- Praeterea centum annorum oblii potest Civitatibus. I. 1175. 9.
- Praeterea quadraginta annorum excluditur actio hypothecaria, si debitor possidet aut eius heres. Sin tamen; sufficiat praeterea 20. vel 30. annorum. I. 1175. & 1176. 10.
- Actiones in iudicio deductae his constitutione non excluduntur nisi per 40. annorum praeterea. I. 1176. 11.
- Praeterea immobilium annis XXXI. annorum spatio conficitur iure Sacrorum. I. 67. N. 4. & 1073. N. 1.
- in ea bona fides requiritur eodem Sacrorum iure. 1174. N. 3.
- Praeterea consensu est interruptio. I. 1177. 12.
- Impuberibus nulla; minoribus necet 30. annorum praeterea; breviori temporis praeterea non nocet, etiam si ante facta uscapia. I. 1177. 14. V. 1117. 9. & N. 9.
- Interpellatio iudicialis, aut etiam in hac vocatio interruptio quaecumque praeterea. I. 1177. 15. & 1178. 17.
- Praeterea actionum in personam latam tempus modis duplex. I. 1278. 18.
- Praeterea quomodo possit interruptio adversus filios, qui propter absentiam, faciem, autem, vel potentiam conveniri non possunt. I. 1177. & 1178. 16.
- In annis, mensibus, aut similibus obligationibus; item in rebus praestantibus similibus, quomodo componenda sint tempora praeterea. I. 1178. 19.
- An praeterea longissimi temporis acquiratur directis in rem actio. I. 1178. & 1179. 20.
- Praeterea longissimi temporis tamen facit possessionem adversus quoscumque, quando possidet. *ibid.*
- an ipso iure tamen praestit possiderem. I. 1179. N. 13.
- Quoniam praeterea an persona debitoris creditori nocet in pignore. IX. 1026. 3.
- Praeterea temporales, quae carebant iure veteri, hodie minori non curant. V. 1117. 9.
- an non careant minoribus etiam praeterea novis legibus, vel statuti iudicio. I. 1117. & 1118. N. 10.
- quid si conventionales sint, aut ex dispositione testatoris natae. V. 1118. N. 10.
- Quoniam minoribus, adversus monachos praeterea delegatur iudicio in laicorum; & quando

- adversus alias conceditur solutio minoribus. V. 1117. 50. & 1118. *seq.*
- Prescriptio huiusmodi quid differat a consuetudine. I. 67. N. 4.
- Prescriptio moratoria quid sit, & unde dicta. V. 1415. & 1418. 3.
- a quo sit imperanda. V. 1415. N. 5.
- quibus de causis; & quibus debitoribus indigeret soluti. V. 1416. 1417. 3. & N. 7. *seqq.* & 1418. N. 11.
- in ea causa cognitio est necessaria; & quæ sit. V. 1417. N. 8. & 1418. N. 11.
- quorsum hæc a debitore petatur; & quæ illi commode offerat. V. 1417. 3. & N. 9. 10.
- annalis facile indulgetur. V. 1418. N. 11.
- quinquennalis non nisi ex magna causa, & certa Principis scientia conceditur. *ibid.*
- an possit a Principe indulgeri illi, qui eadem expresse tenuit. *ibid.*
- An Princeps concedere possit moratorium prescriptiorem, si debitoris insolvendum obligationi, vel soluti accedat. *ibid.*
- An possit aliqua de causa remitti creditori, & admitti dilatori exceptionem, sive prescriptio. V. 1415. & 1416. N. 2.
- Prescriptio moratoria datur adversus creditores omnes. V. 1416. 7.
- an & adversus fideiussores; & quatenus. V. 1416. 7. & N. 14.
- Vide *Indicæ*.
- Prescriptio verbis actio quid sit, & cor ita dicta. X. 1273. 1. & 1274. & 1275. 2. & 1277. 6.
- an differat, & quomodo a vulgaribus & certis actionibus. X. 1276. 4. 5.
- Prescriptio verbis actio est eadem, utque in factum actio; & vicissim. X. 1277. 1. & 1278. *seqq.*
- quomodo ab ea differat et actio iuris in factum actio. X. 1279. & 1280. 3.
- Prescriptio verbis actio cor dicta in factum. X. 1284. 2.
- cor civilis dicta, etque utilis, non directa; & quare detur in quatuor illis contractibus, qui nomine carent. X. 1285. & 1286. *seq.*
- cor sacris dicitur, vel in eadem actio frequentior. X. 1287. 8. 9.
- Actio prescriptio verbis ex omnibus quatuor contrahendi generibus competens datur semper in id, quod interest. X. 1287. & 1288. 10.
- Actio prescriptio verbis de eo præstando quod convenit, sola competit in tribus contractibus sine nomine generibus, cum alter dedit, aut fecit, alter vero daret, vel facere cessat. X. 1233. 2. & 1234. *seqq.*
- Actio prescriptio verbis non minus competit, cum facit ut det, quam in aliis tribus contractibus sine nomine generibus. X. 1235. cap. 10. & 1236. *seqq.*
- In eo contractus genus, cum facit ut det, an detur actio prescriptio verbis: an potius actio de dolo, si dolo non danti arguatur. X. 1247. cap. 15. & 1248. *seqq.*
- Actio prescriptio verbis quare competit in emptione cum pacto de retrovendendo. X. 1219. & 1220. 3.
- Presens, aut absens quis promittitur. X. 1248. 6.
- Presens res quæ dicitur. V. 913. 9.
- Presentes quoniam habentur pro tempore auctoritate iure civili. I. 1073. 1.
- & qui moribus nostrorum temporum. I. 1074. N. 1.
- Presides provinciarum prohibentur accipere dona, & emere res immobiles amæ; mobiles autem res quas emere non prohibentur. III. 650. 651. 14.
- prohibentur negotiari, & fœnas asserere, sive per se, sive per alium in eadem provincia. III. 651. 14.
- eadem prohibitionem tenentur Presides domestici & consularii. III. 652. 16.
- Qui aliquod officium temporale in provincia administrant, prohibentur comparare prædia, præterquam paterna, si a Fisco distrabantur. III. 652. 17.
- non prohibentur tamen comparare res mobiles quasque; sed nec immobiles duo data, non prelo quædam accipere prohibentur. *ibid.*
- prohibentur etiam utorem ducere mulierem provinciam, vel inde oriundam. III. 652. 17. & 946. 17.
- inire tamen sponsalia cum illa non prohibentur. III. 946. 18.
- non videntur, capta administratione, utorem ducere provinciam, antea depositam. III. 946. 19.
- Mobilis nostrorum temporum non tenentur hac prohibitionem Provinciales, Presides, & Officiales perpetui. III. 652. 15.
- Presides a quoniam mitebantur. IV. 1122. N. 12.
- quam iurisdictionem haberent in provinciis. *ibid.*
- mandare illam poterant. IV. 1122. 4.
- habebant meram imperium; & an ordinario iure, an vero speciali concessione. IV. 1121. 23. & N. 48.
- an putarent iudicare per se olim, vel semper & ubique in provincia. Et an id pro more haberint. III. 1335. 3. & N. 1. & 1336. 1337. & N. 4.
- respondere nequeant iudici de facto consulenti, de iure tamen respondere possunt. Et quare. VI. 123. 6. & N. 8.
- Preses Cæsaris accipit solummodo fœdus, & integrum quotannis. V. 19. N. 25.
- non nisi anno statim debebat illud suis assessoribus. *ibid.*
- Qui vices præsidis gerit, administrat iure ordinario provinciam, & habet procursatorem. V. 1119. N. 9.
- Præstantia estimantur pro magnitudine, deinde pretio cuiusque partis. I. 904. & 905. 2.
- Quoniam datur actio adversus dominum partis præstantis, qui partes locat & possidet. I. 903. 3. & 906. 4. Præ-

Præstandi verbum generale est, & quid continet. IV. 731. & 732. 6.

Præstatio annua, vel mensura locum cuiusque anni vel mensis solvenda. XI. 907. & 908. *sepp.*

— Vide *Scipitarius annua præstationis*.

Præstatio mutua denegat doli exceptionem nihilq. V. 1381. 20. & 1382. *sepp.*

Præstatio mutua duplex, & quomodo. V. 1382. 21.

Præstatio alienius rei fere versatur in casibus quinque. *ibid.*

— quomodo in mutuis contrahibus. V. 1382. & 1383. 21.

— quomodo in sumptibus factis in rem petitam. V. 1383. 22.

— quomodo in quarta Falcidia debita nomine rei individui, potest, legatam servantis. V. 1383. 23.

— quomodo in liberatione puri debiti legatæ sub conditione. V. 1384. 24.

— quomodo in pecunia debita ei, cui pignori datum est. V. 1384. 25.

Præstatio mutua ipsius rei petita, quæ vicissim reo debetur, incidit in re aliena vendita, duplici modo. V. 1385. 26. 27. & 1386. 28.

— quomodo recusata præstat reo doli exceptionem ad rem ipsam quæ petitur retinendam. *ibid.*

Præstationes annuum, vel mensuram sub conditione promissa ex die dissolutionis, impleta conditione, debent incipere dari; præterea vero et ipso dissolutionis die debentur, & præstari possunt. XI. 1173. 5. & 1174. *sepp.* & 1169. *sepp.*

Præstationes extraordinariae quæ sunt; & an ea sint ex conventionibus. III. 547. 548. 10. & N. 7.

Præstationem persequentium causa proposita est actio extraordinaria. Et quæ sit. III. 548. 11. 549. *sepp.*

Præiudicantes quoniam sunt. V. 93. N. 2.

Præiudicium modo dictum. *ibid.*

Præiudicium quid sit. VII. 1013. 8.

Onus illam probandi eius est, adversus quem facit præiudicium. VIII. 31. 9.

Quoniam præiudici onus debent, & qui dicantur præiudici. II. 93. 1. V. 436. 7. IX. 290. 9. & 304. 305. 2.

Præiudici aliter quoque aliter infirmat testamentum. II. 95. 3. 4. 96. *sepp.* IX. 306. & 307. 4.

— quomodo testamentum infirmat, præiudici potestatis, seu is qui postumorum loco sunt. II. 97. 6. 7. 98. & 129. 130. IX. 307.

— quomodo, præiudici liberis emancipatis. II. 98. 99. 8. IX. 307. X. 1490. 8. & 1491. 10.

— quomodo, præiudici liberis, qui nequam fuerunt in possessione testatoris. II. 99. 9. IX. 307. X. 1490. & 1491. 9.

— an superioribus modis, quibus præiudicio testamentum infirmatur, fuerit derogatum iure novissimo. II. 100. 11. *sepp.* & 101. *sepp.* IX. 307. 5. & 308. *sepp.*

Initio facti testamento patet ex causa. præiudici, an sola insignitio iuris maneat; an etiam cetera in testamento cetera. II. 106. 22. & 107. *sepp.* & N. 6. 7. IX. 313. 314. *sepp.*

— quid si præiudicio liberorum facta sit in inter-
testamento. II. 107. N. 6. & 108. N. 7.

An valent relicta in testamento, si pater aut mater liberos præiudici, quæ ignoravit se illos habere. II. 107. 23. 108. & N. 8. IX. 316. 9. & 317. *sepp.*

Quomodo præiudicio acti differat a præiudicio potestatis, sive nascitur. II. 129. & 130. N. 7.

Præiudici appellatio latiore significatione magistratus omnes complectitur. I. 57. N. 7. II. 599. N. 1.

— angustiore significatione quoniam appellatione prætoris intelligitur. II. 599. 2.

— collatus est, & interpretis iuris civilis. VII. 162. 19.

— eius iurisdictionis in quibus rebus versatur. VII. 621. 25.

— tutor dari potest iurisdictione. I. 403. 10. & N. 4.

— creatus, ut de privatorum causis indicaret, vel iudicari haberet; ut ius civile adjuvaret, suppleret, interpretaretur. IV. 1124. N. 14.

— eidem competeat iurisdictionis contentiosa, mixtumque imperium. *ibid.*

— & quidem iure magistratus. IV. 1124. N. 14.

— actus autem voluntatis iurisdictionis non iure magistratus, sed speciali iure. IV. 1124. N. 14.

— Roma mandare poterat iurisdictionem. IV. 1121. 4.

— questionibus capitalium rerum indicandis præerat, tametsi careret iure animadversionis. IV. 1121. N. 47.

— an cognoscere de omnibus debitis. *ibid.*

— statum habebat imperium intra urbem: extra urbem habebat, tamquam privatus. IV. 1108. 5.

— quando facere aliquid intelligeret ex officio magistratus; & quando ex iudicis officio. XI. 504. 6. 506. 9. 507. 11.

— dare poterat actionem in ea causa, in qua non erat actio civilis iure constituta. VII. 160. 17.

An prætor indicare per se poterat quoad omnesque; & an solus fuerit indicare. IV. 1334. 1335. 3. & N. 2.

— poterat indices dare, cum ipsi iudicare solebant. IV. 1338. & 1339. 8.

— cognoscere per se de causis, & iudicare tenebatur iure iurisdictionis. IV. 1337. 4.

— de quibus vero causis. Et quare de his per se cognoscere tenebatur. IV. 1350. 7. 8. & 1351. *sepp.*

— cognoscere de criminalibus causis tenebatur iure veteri. IV. 1350. 8.

— item de illis, quæ notionis prætoris dicebantur. *ibid.*

- a Pretore datur provocatio ad praefectum Urbis. VI. 437. 4. & N. 3.
- P. maiores, & omnes qui praerant iurisdictioni, iudices appellati. VI. 438. 9.
- Praetoris esse, diminueret lites, quomodo sit accipien- dum. X. 322. 8.
- Praetoris peregrini iurisdictioni concurrebat cum iurisdic- tione praetoris urbani. IV. 1176. N. 13.
- Praetor fideicommissarius cognoscebat de fideicom- missis infra certam summam: supra eam cogno- scere erat consuetudo. II. 107. N. 1. & 1352. N. 10.
- cognoscebat de fideicommissis privative quoad praetorem urbanum, cuius antea fuerat haec iurisdic- tio. IV. 1177. 12. & N. 14.
- Praevicatio quid sit. V. 122. 20.
- iuxta infamiae notam. *ibid.*
- Praevicatio proprie quidem sit. V. 62. 30.
- Praevicatio quomodo datur inter iudices. IV. 1176. 12. & N. 13.
- expeditur sola in hac vocatione. IV. 1195. N. 3.
- Praevicatio inter partes quae sit. IV. 1295. 4. & N. 3.
- An praevicatus possit ex novo privilegio provocare ad praetorem iudicem; & quandoque possit. IV. 1295. 3. 4. & N. 3. & 1297. *seq.*
- quid si praevicatus factus sit postea monachus, vel sacerdos sit iudicatus. IV. 1295. N. 8.
- Praetum unde dictum. X. 1418. 41.
- fructus eius naturalis. X. 1417. 40.
- Precarium quid sit. III. 997. 998. 6. & 1329. 2. IX. 1009. 1.
- differt a commodato, & quomodo. III. 998. 999. 6. & 1332. 1333. 6. & N. 2.
- differt a donatione; & quomodo. III. 1332. 6.
- nascitur ex conventionem; & quomodo. III. 1330. & 1331. 4.
- contrahitur rei interveniente. III. 1329. & 1330. 3.
- quare contractus sit sine nomine. III. 1331. 1332. 5.
- finitur morte accipientis, neque transit ad he- redes. III. 1333. N. 3.
- non tamen finitur morte concedentis, antequam heres precarium revocet. *ibid.*
- & an hoc lites sit perpetuum. *ibid.*
- Interdictum de precario quid sit; & eius necessarium. IV. 351. 2. IX. 1009. 2. & 1008. 4.
- datur adversus eum, qui precarium accepit, si illud habet, vel si dolo desisti possidere: secus si amiserit causa, vel culpa. IX. 107. 2. 3.
- Quae actio competat de precario. III. 1334. 4.
- Preces pro supplicii libello. VII. 1252. 2.
- Preces, quibus testamentum est inferum, quid sint. IX. 70. 2.
- Quae sit testamenti precibus inferri fides atque uer- ditas. IX. 72. 7. 53. 10.
- Pretie rerum non ex affectu, neque ex utilitate sin- gulorum; sed ex communis hominum consuetu- dine estimantur. II. 941. 942. 14.
- Pretium quid sit, & unde dictum. III. 761. 3. VIII. 727. 7.
- debet in pecunia numerata consistere. III. 765. 7. VIII. 728. 8. & 757. 2.
- debet esse certum; & quomodo. III. 766. 8.
- litem formata, seu speciale quod sit, & unde dictum. II. 942. 44. & N. 12.
- Pretium fidei, vel fundi unde datur. II. 942. N. 12.
- Sine pretio emptio non consistit. III. 764. 6. VIII. 727.
- Pretium verum quid sit, & quare ita dictum. VIII. 879. 6.
- estimatur ex qualitate loci, & ex quantitate fructuum. VIII. 880. 11.
- eius estimatio committenda viris peritis. VIII. 880. 12.
- Pretium succedit loco rei. V. 649. 9. & N. 2.
- Qui pretio fruatur, rem habere videtur. II. 993. 5. & 994. 6. V. 679. 16.
- Primigeniorum ius Romanis ignotum. II. 1117. N. 3.
- magis attemperatum est imperio monarchico, quam democratico. II. 1118. N. 3.
- An qui aetas est in matrimonium primas, excludat iure primogeniturae aetate aetatem, & legitimatum per subsequens matrimonium. *ibid.*
- Primipilus veteribus latini primus centurio legionis dictus. VII. 793. 3.
- Primipilus postea dictus, qui aetate militum curandae praerant. *ibid.*
- Adversus primipilum fidei debitorem tria fidei sunt constituta privilegia; & quae. VII. 793. 794. 4.
- Princeps ius locum populi succedit, insensum in ipsum populi potestate. XI. 1701. 4.
- an solutus sit legibus. I. 139. 1. & N. 1.
- quomodo superior legibus dicatur. II. 611. N. 1.
- eius est, Dei legem cultumque rueri. I. 202. & 203. 9.
- Princeps beneficium tribuere non solet in alterius damnum. I. 353. 15.
- dominium, vel ius privatum quatenus non pro- sed admittere sine causa, nec de plenitudine potesta- tis; & neque cognoscere necessitate, pretio non soluto. I. 933. N. 1.
- quando, & quomodo concedat ius domini- cium. I. 934. 935. 2.
- potest insinui heredi, praeterquam ubi fuerit li- ta causa instituta. II. 156. 26.
- non potest insinui heredi in testamento nuncu- patione. IX. 55. *seq.*
- an possit capere ex testamentario alterius. Et an ipse testamentum legare possit. IX. 41. 1. & 42. *seq.*
- Quarta Trebellianica non deducta. II. 662. 5.
- An Princeps sit in numero civium. IX. 42. 2.
- an ex contractu cum subditi iure iudicatur obligetur. III. 641. N. 10.
- an obligent ex iure civili modo praesto, neque ex stipulatione. III. 1352. & 1353. N. 12.

— cum de aperto iure respondit, quibus utitur verbis. IV. 1013. 10.
 — quem respondendi morem servet, eum de aliquo re consilietur. IV. 1019. 10.
 Principes in sua causa iudicare possunt: et honorare tamen in arbitrio compromittunt. IV. 1039. N. 2.
 — ius habet erigendi omnes magistratus. IV. 1109. N. 14.
 — cessat esse omnis magistratus. IV. 1114. N. 15.
 — quando facit iurisdictionem propriam eius, cui dedit. IV. 1156. & 1157. 27. & N. 54.
 — quando concessit concessisse iurisdictionem ordinariam, & quando delegavit. IV. 1156. N. 54.
 — quando ex parte videtur iurisdictionem magistratus. *ibid.*
 — quando possit revocare sententiam, quam tran-
 sit in rem iudicatam. XI. 341. N. 2.
 — extra diocem suam habet, ut privatus; extra
 territorium non potest has dicere neque inter sub-
 ditos. IV. 1168. N. 3.
 — dicitur pater atque omnium communis pater.
 VI. 32. N. 22.
 — non potest in hoc vocari sine venia. *ibid.*
 — immensus est a praesentibus per suos procuratores
 iuramento testemur. VI. 211. N. 12.
 Quando Princeps cognoscit; & quando vice Prin-
 cipis alii magistratus cognoscere debeant causas
 appellationis. VI. 438. & 439. 5.
 — Vide *Appellatio*.
 Abdicative non translati sunt in Principem maiestatem.
 I. 125. N. 7.
 Omnia iurisdictionis restet in Principe; & ab eo de-
 latur in omnes magistratus. IV. 1109. N. 14.
 Principi vestit esse lege omnium regnorum commu-
 nis altitudo cuiusque ditionis. IV. 1114. N. 27.
 Principi omnes vulpia & Leouis simul imitandi. IV.
 392. N. 1.
 Principi consilium tamquam pars corporis eius ha-
 bentur. V. 19. 24.
 Principem habere lura omnia in sereno pectora, et
 est interpretis quorundam pariter. IX. 51. 6.
 Omne Principis verbum custodiri religiose debet ab
 illo, tamquam iurandem. X. 651. N. 5.
 Per alium & viam Principis lura licita est.
 X. 649. N. 5.
 — Vide *Ligare*.
 Qui Principia res administrant, vel eorum alicuius
 rei suscipiunt Principis iussa, excusantur a reatu.
 I. 489. 21.
 Allectus in Principia consilium excusatur a reatu,
 non modo decessu, sed etiam a suscepu. I. 491.
 33.
 Principum constitutiones habent vim legis. I. 62. 2.
 — triples illarum species. I. 62. 3.
 Quamvis sint Principum edicta atque decreta. I.
 62. 3. 4. & N. 1.
 Principis edicta atque decreta in iure Tape coniungi
 solent. I. 63. 7.
 Quis sit ordo Principalium constitutionum quae ad
 has sacrum pertinent. Et quae sit illarum auctoritas.
 128. I. 103. 10. 11. & 104. *sepp.*

Principes Imperii Germaniae, qui licet habent cum
 subditis, vel civitate sua, conveniantur in Came-
 ra Imperiali. IV. 1039. 2.
 — nisi tamen consensu receptum sit, ut eo-
 iam provinciali curia eadem cause tractari possint.
ibid.
 — eorum constitutiones an sint habita pro le-
 ge. IV. 1170. & 1171. N. 7. V. 977. N. 4.
 — an singuli in sua diocesi lura Generali Principia
 habeant. IV. 1170. & 1171. N. 7.
 — in causa capitali subire debent indicium, non
 cameram Spirensem, sed ipsam Imperatoris. IV. 1318.
 N. 7.
 — an comparari possint praefecti pectoris. VI.
 417. N. 20.
 — an provocare liceat ab illis. *ibid.*
 Privati quomodo dicantur apud Italicos. I. 223. 2.
 Privati Principis quomodo sint. VIII. 855. 70.
 — vendere prohibentur Palatina vestes, aera,
 vel argentum Principis. VIII. 855. 69.
 — & quare. VIII. 855. 71.
 Privato omni habitum rei precedentem iunctis,
 & continet. VII. 1011. 5.
 Privato mandari potest iurisdictionis esse iure civili; se-
 cus ex iure Canonico. IV. 1222. N. 13.
 — mandari potest capitulum causarum cognitio.
 IV. 1241. N. 36.
 Privatus oppositum illi, magistratus, & publicum
 personam. IV. 1085. N. 4.
 — an merum imperium habere poterit. IV. 1150.
 N. 46.
 Privatus quando novitatem alere tenetur; & quan-
 do attendit a virico. III. 452. N. 2.
 Privilegia proprie dicta quomodo sint. I. 115. N. 6.
 Privilegia pro iure singulis utantur quomodo sint. I.
 114. 9. & 115. *sepp.* & N. 6.
 — Vide *Inter singulos*.
 Privilegia non trahuntur ad exemplum. I. 118.
 21.
 — adstantur et causis, & non ex tempore. VI.
 153. 3.
 — quomodo tribuantur causis, & quomodo personis.
 V. 1247. 6. VI. 153. 3.
 — non solent, nec debent concedi eam alterius
 iuribus. VIII. 867. 21.
 — tribuantur ex causa, sive personam, sive rei,
 sive utrique. VI. 154. 4.
 — quibus tribuantur personis. VI. 154. 5. & N.
 3. 4.
 — quot & quibus rebus, sive ex parte tribuantur.
 VI. 155. 6. *sepp.* & 156.
 — quomodo tribuantur simul causis, & personis.
 V. 156. 11. & 157. *sepp.*
 Privilegium revocandi ad propriam iudicem est
 militum, scholarum, & eorum qui Ec-
 clesiam ministerio sunt addicti. IV. 1210. 4.
 Privilegium publicum est, ut privatum. IV. 1210.
 4.
 — Publicum quid sit. *ibid.*
 — privatum quid sit. *ibid.*

Heres ex persona defuncti conveniens nullo prius, & suo privilegio excedat, quoniam sibi se defendat, aut defendendus erit defunctus. IV. 1210. §.

— an exerceatur privilegium communis, sive clauso in corpore luti, ut vocant. IV. 1210. §. & N. 3. & 1211. §.

Privilegium corporis professorio, vel upificum tributo audiendi singuli utantur, quando ea arte se exercent. V. 480. N. 44.

Privilegium qui allegat, quare eiusdem privilegii casum probare debeat. VII. 1261. 24. §. & 1262. §.

Probatio nonnullis est plena, semiplena, & neque semiplena, X. 745. 746. N. 4.

— alius est perfecta, & imperfecta. X. 746. N. 4.

— imperfecta, laudis alius administratio, perfici potest; & varia est pro illorum varietate. *ibid.*

Probatio semiplena quoniam vulgo talis habetur. X. 747. 3. & N. 5. & 748.

— distinguitur. X. 745. 746. N. 4. & 748. 4. & N. 7. & 749. N. 8. §.

— ea locum facit iurando necessario, quod eam supplet. X. 745. N. 4. & 750. N. 10. & 751. N. 11. §.

Probatum fides quae sit. VII. 1007. 1. §.

Probandi necessitas in iudicio, quae sit. VII. 1007. 6. 7. 8.

Quae sit non probantis poena. *ibid.*

Probare verbum ambiguum. VII. 1007. 13.

Probare proprie dictum quid sit. VII. 1007. 9. 10. 11.

— quae significatio hic accipitur; & quot aliis idem significatio verbis in iure exprimitur. VII. 1007. 13. 14. & 1008.

Probandi onus incumbit ei qui dicit, non ei qui negat, cum actor, tum reo. VII. 1009. 1.

— incumbit, negante reo, actori affirmanti: fides illo facere. VII. 1010. 2.

— incumbit etiam reo de actoris intentione confesso, & aliquid in suam defensionem alleganti. VII. 1011. 2. 4.

— an soli reo incumbat dicendi falsum fuisse pecuniam quam actor petebat, veluti a se numeratam. VII. 1011. 5. & 1012. 6.

An reo ignorant, puta heredi, eius neganti pecuniam fuisse numeratam, & solutionem quoque alleganti incumbat probatio. VII. 1012. 7.

Probatio non incumbit actori affirmanti, cum aliquis sicut pro actoris praesumptio. VII. 1013. 8. 9.

Reo neganti probatio incumbit, cum de officio suae admistrationis convenitur. VII. 1014. 10. 11. & 1015. §.

Possessionem vindicanti, & ad se pertinere dicenti, onus probandi incumbit. VII. 1015. 1. §.

— eo etiam non probante, manet illa possidentis. VII. 1015. 3. 4. & 1016. §.

Quare heredes autem tutoris oppositis, dum conveniuntur ex persona tutoris alterius, cum solvendo fuisse tempore depositi totum incumbat probatio. VII. 1017. 1. & 1018. §.

Probandi onus eadem incumbit in additionibus praedictis. Et quid facto opus sit, ut statutor uer suscipere debeat partes actoris, vel sui commodum possessoris. VII. 1015. 3. & 1016. 4. & 1017. §.

— onus probandi non incumbit ei sive domino sive servo, qui est in possessione iuris, quod sibi vindicat sine dolo. VII. 1017. 7. §.

— quid si cum domini, tam servi sit iniusta possessio. VII. 1018. 13. & 1019. §.

Probatum species legitima res. VII. 1109. 8. §. & 1110.

— *Vide Argumenta, Instrumenta, Testimonium.* Probatum deontat vim habere confessio in iure facta, & iurandum, defensoris adversario, praestitum. VII. 1111. 21. §. & 1112. 27.

An sint probationum species tormentis, fama, & praedictis. VII. 1112. 28. §. & 1113. §.

Locis probationum quatuor. VII. 506. 4. 507. 7.

— qualis haec in deferendo iurando debet. VII. 505. 3. 506. §. X. 743. 3. 744. §.

Voluntum loris utioma. *Nam probat hoc esse, quod ab hoc contingit ut alibi.* II. 432. 17. VI. 1041. 5. VII. 1246. 12.

Processus iudiciali rudo subtilitatis, & omittitur, semper vitat. VI. 1. N. 1.

Processus nolos an pariem consensu solvitur. VI. 4. N. 4.

— quibus eius solemnibus renovari possit a litigantibus. *ibid.*

— pro solemnibus processus adeo praesumptio, Et quomodo ex longo tempore indicatur. *ibid.*

Defectus testimonium non vitat processum iure regio Hispanorum. *ibid.*

Processus nullitates in cuius imperii suprema non attenduntur, si de meritis causae liquet. *ibid.*

Proclamare in libertatem quid sit. VI. 701. 3. & N. 1.

Qui corrumpti programmata magistratum pro foribus aeterna, sui publico alio loco proposita, alibi corrupti poena tenetur. IV. 218. N. 27.

Citatio per proclama. *Vide Curatio.*

Proconsoles a quo mittebantur in provinciam. IV. 1122. N. 12.

— quomodo erant illorum iurisdiclio. *ibid.*

— eam mutare poterant, ubi essent ingressi provinciam. IV. 1121. 4. & 1139. 18. & N. 34.

— exercebant iurisdictionem voluntariam, statim ac urbe essent egressi, & duces urbem iterum essent ingressi. IV. 1139. N. 34.

— in provincia summam habebant imperium: privati habebantur extra provinciam. IV. 1168. 5.

— minoris sententiae causas audiebant habere tempore, quo de eorum iudicio, & forum agere debebant. IV. 1173. N. 10.

Proconsoles iurisdiclio successoris ad personam soluit. IV. 1399. 8.

— sed tamquam res sunt, quae decedens egit, antequam successoris adveniret cognoverit. IV. 1399. N. 5.

Procurator dicitur, qui datus est, vel ad negotia, vel ad litem. VIII. 649. 40. 41. 42.

Procurator absolute dicitur omnium bonorum intelligitur ex usu veterum. III. 1163. 4.

Procurator ex usu iuris proprie constituitur, qui vel mandato domini, vel muneris sui necessitate aliena negotia, vel litem procurat. V. 163. 2. & N. 1. & 164.

— generalis est, & specialis. V. 233. 30. & 234. 31. & 235. 32.

— *generalis*, est *rem libera* an idem sit, & quomodo differant iure canonico. V. 235. 32. & N. 31. 234. N. 28. I. 735. 11. & 736. 12.

— potest administrare omnia negotia, & omnes causas agere, quae sub illo rerum genere continentur. V. 235. 32. & 236. N. 32.

— generalis est, cui vel omnium causarum genus, vel omnes iudiciales causas commissae sunt. V. 234. N. 29.

— specialis est, qui vel datus est ad unam litem, sed totam, vel ad omnes causas actum novum, vel plures. *ibid.*

— generalis non potest agere de illis causis, quae specie mandatum requirunt. Et quoniam illa sunt. V. 236. 33. & 237. *sepp.* & N. 33.

— Vide *Mandatum*.

— datus ad negotia generaliter etiam ad agendum, vel defendendum datus censetur. V. 247. N. 7.

Procurator, qui habet speciale mandatum, rem domini alienando, dominium transfert. I. 734. 9.

An generalis procurator alienare possit; & quatenus. I. 734. 9. 10. & 735. *sepp.*

— domino possessionem acquiris, etiam ignoras. I. 958. 9. 10.

— hereditatem ignoranti quare non possit acquirere. II. 442. § 443. & N. 5.

— quando stipulari domino utiliter possit. III. 573. 22. & N. 16 & 574. VIII. 114. 12. & 115. *sepp.* X. 407. 408. 1.

— quare militi semper stipuletur utiliter. III. 570. 16. X. 408. 2.

Procurator generalis solvere potest ea debita, quae habent executionem, quae quae habent retentionem. IV. 744. N. 3.

— quando eidem recte solvatur. IV. 756. 23. 757. IX. 1412. § & 1413. 1414. 7.

Procurator generis, si indubium solvat, domino ration non habent: potest condicere solutum. III. 1163. & 1164. 4.

Procurator in rem suam quoniam sit. IV. 457. & 458. 15. V. 194. § & 250. 11. VII. 819. 41. IX. 522. 4.

— actiones utiles exercet suo nomine. VII. 819. 40.

— quomodo alienam simul, & rem suam exercet. VII. 820. 45.

— an conventus vice mariti domini nomine possit compensare suo nomine quod actor debet. IV. 467. N. 14.

An procurator in rem suam comprehendatur iure municipalis sub appellatione procuratoria. V. 163. N. 1.

Procurator navare potest. IV. 918. 15. & N. 8.

— an accepto ferre possit. IV. 951. 10. & 952. 11.

An procurator collocat domini pecuniam apud nummularios qui publice habeant idonei, teneatur isto nomine, si postea illi foro cesserint. VIII. 49. 17.

Procurator sine domino praestare debet usuras compensatorias eius pecuniam quam habuit onerosam, ubi solutus sit dominum eam iterum locare. VIII. 473. 6.

— an possit repetere pecuniam quam solvit pro debitore, suo domino, ubi in Chirographo sibi restituito scriptis, nihil deberi creditur. IX. 1441. *sepp.*

— an teneatur exigere a se pecuniam, quam domino debet. Et an debeat cum usuris, nisi fecerit. *ibid.*

— etiam a domino usuras eius pecuniam quam in rem domini vel accepti movam, vel de suo impendit. *ibid.*

— quare in superioribus casibus usuras domino praestet, vel ab illo exigit, nulla secuta mora. VIII. 402. 403. 6.

Procurator, si domini nomine convenitur, potest compensare quod domino debetur ab actore. VIII. 341. 3. 4.

— an sufficere debet dominum compensationem ratam habentem. VIII. 341. 5.

Procurator in rem suam compensare potest etiam quod sibi debetur. VIII. 341. 342. 6.

Procurator sumptus in litem factos tamen inanes, dummodo factos ex probabili causa consequi debet. VIII. 571. *sepp.*

— quoniam litem probabili causa factos sumptus in litem. VIII. 573. 2.

— sumptus etiam necessarios in litem factos non consequitur, si culpa sua causam amiserit. VIII. 573. & 574.

— praeter amissos sumptus etiam in id quod interest domino teneatur. *ibid.*

An procurator generalis, qui bonorum possessionem domino delatam non petit iura sua remans, domino facere teneatur damnum amissae hereditatis. VIII. 575. *sepp.*

Procurator ad litem quibus modis differat ab advocate. V. 41. & 42. §.

— an monus eius sit vile. Et quid ex iure canonico, & moribus hodiernis. V. 42. §. & 41. N. 15. 16.

Unde necessitas procuratoris ad litem. V. 165. 3. 4. & 166.

An procurator dari possit, invito adversario. Et an possit eodem invito quicquam defensor intervenire; & quatenus. V. 167. §. 6. 168. *sepp.*

Quomodo pervenit equitatis ratio, & publica utilitas ut procurator in iudicio recipiatur ad veritas iuris rigorem. V. 169. 8. & 170. *feqq.*

Procurator ad agendum & ad defendendum admittitur in omni causa civili, etiam populari; dummodo in ea de privato damnis procuratorem damno agatur. V. 173. 1. 4. 174.

— nisi tamen ista aliqua de causa obligator adesse ipse per se, & respondere debeat. V. 175. & 176. 7.

Procurator ad agendum dari non potest in populari causa, ubi de damno publico agitur; sed ad defendendum. Quam differantia ratio. V. 174. 175. 5.

Quando in privata causa procurator ad agendum non admittitur. V. 175. 6.

In criminalibus nequam fere procuratorem dare licet iure civili; & quare. V. 176. 8. & 187. 9. & N. 7. & 188.

In crimine iudicii publici frustra intervenit procurator ad crimen persequendum; multo minus ad defendendum. V. 176. 9. & 177. *feqq.*

An in causa iudicii publici pecuniaria admittatur procurator ad agendum. V. 176. N. 5.

— an, & quando admittitur iure civili in privatis criminalibus. V. 183. 11. & 190. 12.

— an, & quare ex utroque fieri admitti solet procurator ad agendum, etiam in criminali causa. V. 176. N. 5.

Procurator admitti solet pro absente reo in criminali causa, in qua vel potius relegationis est inferenda, vel alia minor relegatione; sed si poena gravior sit irroganda. V. 177. 178. N. 5.

Quam feriant & quando in criminali causa non pecuniaria procuratorem nequam admitti. V. 182. N. 5. & 183. *feqq.*

Procurator pro reo admittitur, ubi lex imponit poenam pecuniariam vel corporalem, quam eligere reus ipse debeat. V. 178. N. 5.

Procurator ad defendendum admittitur in criminali causa, si suo nomine adit, ille cuius interest reum non damnari. *ibid.*

An, & quatenus pater possit esse pro filio reo & absente procurator. V. 178. N. 5.

Procurator admittitur ex utroque pro reo presente & incarcerato, tribus casibus articulis exceptis. V. 179. N. 5.

An procurator recipiatur, ubi accusatus vel lite iam constituta, vel post publicas constitutiones fugam arripit. V. 179. & 185. N. 5.

Procurator ad defendendum syndicus admittitur, cum accessit ahi quiverit. *ibid.*

Procurator admittitur pro mortuo facinoroso, ut damnetur defuncti memoria. *ibid.*

— admittitur pro absente reo etiam sine mandato, si causas absentie alleget necessarias; secus si alleget probabiles decessus. V. 179. & 180. N. 5.

— quid si causas alleget iuris, & voluntarias. V. 180. N. 5.

— admittitur pro absente facinoroso ad exceptiones declinatorias, vel dilatorias opponendas, quam propositum crimen non contingunt. *ibid.*

— admittitur in causis, in quibus reus sine iure communi, sine municipali, sine generali consuetudine potest ab eis damari. *ibid.*

— quatenus admittitur, si causas innocentiam alleget, & probationes offerat. *ibid.*

Quare non admittatur aliquis inquam procurator ad eandem criminis causam. V. 181. N. 5.

— quinam contrarium fecerint. V. 185. & 186. N. 5.

Procurator esse prohibetur ex conditione personae, servas, famulas, miles. V. 191. 3. & 192. *feqq.*

— in rem suam procurator esse potest, ut & pro parentibus pro coniuge, pro liberis tam feminis, quam militibus. V. 194. 5. & 196. *feqq.*

Procurator esse prohibetur persona piosorum: item Fideles, & reipublicae. V. 199. 200. 11.

— quantum hic fidei & reipublicae differantia a potentiora privato. V. 200. 12.

Prohibetur esse procurator, qui abest reip. causa, qui perpetuo morbo laborat, & qui reus criminalis postulatus fuit. V. 200. & 201. 13.

— prohibetur magistratus. V. 202. 14.

— minus, furdos, pupillos, saniosos, & prodigos. V. 202. 15.

— prohibetur minor licet adules. V. 202. 203. 16.

— quidam ex illis tamen sunt idonei, nisi relictus reus adversarius. V. 203. 17. 204. N. 19. 20.

Procurator esse nemo potest sine mandato. V. 208. 4. 209. *feqq.*

Qui mandato domini caret, non potest esse procurator, licet offerat satisfactionem de reo. V. 209. 4. & N. 4.

— cum satisfactione tamen ille admittitur, de quo non constat, an habet mandatum. V. 209. 4. & N. 4. & 212. 213. 8.

— Nemo est iudex, ubi actum de eum eo, qui meatus est se esse procuratorem. V. 210. 5. 6. & 211. 7.

— quod tamen iudicium tamen erit, secus domini constitutione, etiam post sententiam. V. 212. N. 7.

Opus probandi falsam esse procuratorem, hic iam coacta, incumbit ei qui escipiendi obicit falsitatem. V. 212. N. 7.

Procurator, qui agitur fidei commissarii nomine adversus heredem, non adhuc nisi liquido probet mandatum. V. 213. 214. 9.

Quinam procuratoris munera fungi possint sine mandato. V. 214. 10. 215. *feqq.*

— hi quibus conditionibus agere possunt; & pro quibus personis sine expresso mandato. *ibid.*

In quibus causis possit aliquis esse procurator sine mandato. V. 217. 11. 218. 12. & 219.

Pro-

Procuratorem ad agendum dare possit vel lex, vel dominus litis. V. 219. 13. & 220. 14.

An procuratorem dare possint tutores & curatores. V. 220. 15. & 221. 22. 16.

Procurator ad negotia datus quando alium dare possit V. 221. 15. & N. 18.

Procurator ad agendum datus potest alium dare possit litteris contestatam. Et quando dare possit, etiam ante. V. 221. 22. N. 18. & 228. 25. & 229. *sepp.*

Procurator quando alium dare possit in causis, quae liti contestationem non requirunt. V. 229. N. 25.

— an quatenus substitutus a primo procuratore domino liti possit alium dare substitutum. V. 229. & 230. N. 25.

Procurator dominus liti factus, ipse sciendus est, & non dominus, ad actus iudicii sequentes. V. 230. N. 26.

Universitates procuratorem, sive actorem dare possunt, ubi omnes ea voluerint in eam consentiant. V. 224. 18.

Civitates syndicum, sive actorem dant iure procuratorem, si duo partes ordinarie decurionum in eundem convenerint. V. 224. 19. & 225. *sepp.*

Quomodo, & quomodo syndicus, aut actor constituantur procuratores a lege, vel a magistratu. V. 224 & 225. 19. & 228. 24.

Procurator potest a domino revocari expresse, vel tacite. Et quomodo. V. 231. 28. & N. 27.

Definit esse procurator aliqui morte constitutus, re integra, sive actoris sit procurator, sive rei; & quando definit uterque. V. 231. N. 27.

Procurator quali domini mandato constituitur; & quomodo. V. 232. 29. & N. 28. & 233. *sepp.*

Procurator ad agendum tenetur dominum defendere boni viri arbitratu; & sustinere rem ratam dominum habuerim. V. 241. 2.

— quanta hoc aequitate sit constitutum. V. 242. & 243. 3.

— defendere boni viri arbitratu quid sit. V. 242. 4. & 243. 4.

— ratio, *defendi arbitratu boni viri*, tria continet ab actoris procuratore praestanda reo. V. 243. 5.

— non magis onerari procuratorem, quam dominum personam. V. 244. 6. & N. 4. 5.

— potest eligi non tantum a procuratore actoris, sed etiam a tutore, curatore, actore, vel syndico. V. 245. & 246. 7.

Procurator generaliter ad negotia datus censetur datus ad agendum, vel ad defendendum. V. 247. N. 7.

An, & quando procurator, etiam in rem suam datus, de rato cavere, & dominum defendere debeat. V. 248. 249. 10.

Si quis in rem suam procurator interveniat: dominum defendere tenetur; nisi tamen factus sit ex necessitate procurator. V. 250. 21. 251. *sepp.*

— quoniam procurator in rem suam factus ex necessitate dicatur. V. 254. 14. & 255. *sepp.*

Qui in rem suam procurator agit, tenetur dominum defendere, sive mandatis actionibus agit ex causa onerosa, sive ex causa lucrativa. V. 251. & 252. N. 11.

— dominum tamen defendere non tenetur, si actiones utiles exerceat suo nomine, & non mandatis. V. 256. & 257. 15.

— an etiam si utiles habet ex causa lucrativa. V. 256. N. 15.

Procurator, qui dominum defendere negat, repellitur ab agendo. V. 257. 17.

— an ab agendo repellatur, etiam si domino interea dies actionis temporalis exeat. V. 257. N. 16.

Si procurator ab initio satisfecerit se dominum defendendum, & iudicium soluturum, an tenetur ex stipulatione committi tantummodo, si dominum defendere recusat. V. 257. 17. & N. 17. & 258.

Procurator ad defendendum datus a reo, qui & satisfecerit iudicium solvi pro illo, an reum defendere cogatur; & quomodo. V. 258. N. 18.

Dominus defensio exigenda est a procuratore sive litteris contestatis: potest exigitur frustra. V. 259. 19.

Procurator actoris reo sustinere debet, dominum rem ratam habuerim. V. 260. 20. 21. & 261. *sepp.*

— cautio ratihibitionis tunc exigitur a procuratore, cum incertum est, an sit ei mandatam negotium. Et quibus modis incertum fiat mandatam. V. 262. 24. 25. & 265. *sepp.*

— & an sit cautio de rato locus, cum mandatam probatur testibus, vel privato instrumento. V. 266. 27. & N. 22. & 267. *sepp.*

An procurator, qui cautionem de rato offert, sit sciendus, si mandatam sibi actionem asseruit; sed nullam mandati probationem faciat. V. 264. 25. & 265. N. 21.

Cautioem offerre de rato, vel probare mandatam, de quo dubitatur, cuius sit electio, procuratori sine, an rei. V. 266. 26.

An elusula ratihibitionis necessaria sit inferenda mandato ut procurator satisfactione rei relevetur. V. 233. 234. N. 28.

Procurator exoneratur necessitate satisfactionis de rato, cum facti fuerit probati mandati legitima modis. V. 269. & 270. 29. 271. 272. N. 25.

Procurator de rato semper ac vere debet, ubi sit incertum mandatam: nonquam vero, ubi de illo constat. V. 272. 273. 30. & 274. 31.

Quoniam sit pena procuratoris non caventis de rato. V. 275. 33.

Quo tempore praestari debet a procuratore satisfactio de rato. V. 276. 33.

— quomodo ea recte contrahatur. V. 297. 26.

— recte contrahenda quando impletur. V. 298. 27. & 299.

— quomodo committitur. V. 310. 30. 31. & 311. *sepp.*

Li I

— com-

- committitur in id solum, quod stipulatus inter-
est. Tria inde consequuntur; & quæ. V. 314.
35. 36. & 315. *sepp.*
- Procurator ad defendendum datos semper debet sa-
lutaris solvi iudicium. V. 276. 34. & 277. *sepp.*
- quando debet aliam cavere de rato. V. 281.
40. 41. & 282. *sepp.*
- larius nemo procuratoris mones suscipere cogitur,
nisi fuerit tutor, vel curator, vel syndicus, vel
procurator forensis. Et hi quare cogi possunt. V.
335. 2. & 336. & 337. 3.
- quoniam hic habetur iustus. V. 337. 3. &
N. 2.
- Qui procuratoris literas scient accipit, nec contra
protestatur, censetur consentire et iure canonico.
V. 337. N. 2.
- idem mandati tenetur, si negocia postea negle-
xerit. *ibid.*
- Procurator forensis habetur io numero advocatorum.
V. 335. 336. & 337. 3. & N. 1.
- Procurator ad agendum datos quomque eo nomine
obligatur adversario. V. 337. 338. 4.
- obligatur mandati domino, si mandatum non
cæquetur, ut oportet. V. 338. 4. VIII. 331. 3.
4.
- litem contestari debet, & eam persequi, donec
iudicata res sit. V. 338. & 339. 5.
- interponere debet appellationem. V. 340. 6.
- an interpositam appellationem persequi debeat.
V. 340. 7. & 341. *sepp.*
- an victor in priore iudicio excipere debeat ap-
pellationem ab adversario interpositam, & victurum
priore sententia postam adversus litem iuri. V.
348. 12.
- Procurator potest iudicium omne ab initio evadere,
si tempestive renouet domino mandatum. V.
349. 13.
- an hodie renouatio mandati sit libera ante li-
tem contestatam. V. 349. N. to.
- appellationem quibus de casibus omniere possit.
V. 349. 13.
- quandocumque deferere possit suscepiam, & accedam
suum iudicium. V. 349. & 350. 13.
- An qui simpliciter datus est procurator ad agendum,
domini defensionem suscipere cogatur. V. 350.
14. & 351. *sepp.*
- Procurator siue liti siue negotiorum mandatum susce-
ptum implere tenetur; nisi vel morbo, vel alio
casu impediatur. VIII. 631. 1. 2. 3. 6.
- vel nisi tempestive renouaverit. VIII. 631.
7. & 632. 8.
- Quid si valetudine, vel aliter impediatur renouare
non potest, aut non debet. VIII. 633. 9.
- Procurator implendo mandato, restituere tenetur do-
mino quicquid consecutus est ex mandato, vel
per occasione mandati. VIII. 633. 634. 10.
- dolum & culpam omnem non autem fortuitos
casus prestare tenetur. VIII. 635. 13. 636. *sepp.*
& 640. 16. & 641. *sepp.* 647. 38. 648. *sepp.*
- mandato non impleto, tenetur mandati in id
quod interest mandatoris. VIII. 631. 3. 4.
- Procurator ad agendum datus libere mutari potest
domino ante litem contestatam. V. 367. & 368.
2. & N. 1.
- mutari tamen non potest, si dominus alteri
iuraverit se non revocaturum. V. 368. N. 1.
- an datus ad defendendum removeri possit, po-
stequam susceperit, iudicium solvi, defendendi,
domini causa. V. 368. & 369. 3. & N. 2.
- non potest sine causa mutari post litem con-
testatam. V. 369. 370. 4.
- Quomodo recte cavetis prior, ut ex causa pro-
curator mutari possit. V. 370. & 371. 5.
- mutari potest, si fiat inimicus, si assinitate iun-
gatur adversario, vel heres eidem exeat. V. 371.
& 372. 6.
- mutari potest, si litem recte admittit non
possit, morbo, vel alioquin impedies, aut publi-
cis, vel privati occupationibus implicatus. V.
372. 7.
- mutari potest quoadocumque etiam sine causa
adversario non iuvit. V. 372. & 373. 8.
- nisi tamen procurator habet litem causas, ex
procuracionem retinere velit. V. 373. 9.
- Iusta causa procuracionem invito domino renouendi
quæ. V. 373. & 374. 9.
- mutandi procuratoris cognitio ad quem perti-
net. V. 375. 10.
- moras procuratorem quid sit. V. 376. 11.
- mandato procuratoris quomodo fiat. V. 376.
12.
- Cur procurator neque cum causa removeri possit
post litem contestatam, adversario invito. V. 375.
& 376. 11.
- Procuratore moroso, vel remoso, quocumque pos-
set cum illo agatur, domino non nocet. V.
477. 13.
- Procurator ad defendendum datus, etiam si fuisset
iudicem solvi, liberatur ubi remorsus sit.
ibid.
- Procurator esse desinit, qui, vel est mortuus, vel ca-
pivus factus est, aut depositus. V. 377. 14. 378.
- An vita suorum procuratore, vel deposito, domi-
nus cogatur, vel iudicium in se transferre, vel
alium substituere, desiderante adversario. V. 377.
378. 14. & N. 13.
- Procurator ad litem datus domino non nocet, si
quid fecerit in eam præter mandatum. V. 379. 1.
- Quocumque commodum per occasione iudicii qua-
vis sit procurator, id ad dominum spectat. V. 380.
2.
- quantum sit commodum per occasione iudi-
cii a procuratore quantum. V. 380. 4.
- Quodnam sit huius incommodum. Et quando hoc
ad procuratorem pertinet, vel ad solum dominum
spectat. V. 382. 5. & 383. 6. XI. 140. 2. 3. &
141. *sepp.*

Procuratoris negligentia, absentia, collusio quomodo nocere domino, cum actori, tum reo. V. 384. 7.

— quomodo dominus manifeste agere possit eo nomine cum procuratore. V. 384. 8.

Dominus quomodo succurrit, ubi non sit solvendo procurator, qui vel culpa sua vel dolo rei causam perdidit. V. 385. 386. 8. & N. 11.

Procurator agere potest mandati contrariis adversus dominum propter impendi a bona fide in litem facta, & potest ut de illis sibi faciat ex indicacione. V. 384. N. 10.

Procurator insolvendum adversario deferre potest, si procurator sit generalis, si speciale mandatum habeat, si procurator sit in rem suam. X. 641. 1.

Procurator speciale mandatum habens praestat insolvendum calumniam. VI. 219. N. 10.

An, & quando procurator generalis administrare ad praestandum insolvendum calumniam. VI. 220. N. 10.

Procurator nomine suo litare tenetur, etiam sine speciali mandato. *ibid.*

— in animam suam & domini litare solet ex officio. *ibid.*

— an litare possit in litem. VI. 340. 1. & N. 2.

Plures unius litem procuratores ab uno litem eius domino dari non possunt. Ex hoc quas habeat exceptiones. V. 315. 1. 316. *seqq.*

Si unus plures litandas actiones, singulas procuratores dare potest in singulis litem. V. 319. 3.

Plures ad eundem procuratores dari possunt, ubi illi pertinent ad plures personas. V. 319. & 320. 4.

— possunt dari etiam plures ad defendendum, dummodo non ab uno ceperit obligatio, quam ad plures heredes, vel fideiussores pervenerit. V. 321. 5.

— quare plures promissoris heredes dare non possunt plures defensores, si communis nomine conveniantur. V. 321. & 322. 6.

Plures procuratores utiliter ab uno dantur in una lite diversis temporibus. Et quomodo. V. 323. 7. *seqq.* 324. *seqq.*

— plures uno tempore dari nominatim, ut simul agant, dantur illi inutiliter. V. 326. 12.

— plures uno tempore simpliciter dati, utiliter dari erunt, si agant separatim: secus si concurrant ad agendum. V. 326. 12. 327. 14.

— et pluribus ad agendum datis, ubi simul concurrant, ille praefereendus alteri, quem testator instituit. V. 326. & 327. 13.

Quid si de eo non liquet. V. 327. 13.

Prioribus procuratoribus simul datis in solidum, melior debet esse conditio litem prius coactantis. V. 327. & 328. 14.

— an etiam si clausulam adiecit in instrumento domini, ne sit prior occupantis conditio. Et quare. V. 328. & 329. 15.

Tom. XII.

Plures ad agendum simpliciter dati, conditionem agere debent iure canonico. Et an recte. V. 329. 16. & 330. 18. & N. 8.

— an etiam cum dati in solidum fuisse censentur. Et quando in dati fuisse intelligantur. V. 330. & 331. 18. & 329. N. 8.

Quomodo ex hac parte ius canonicum sit in foro receptum. V. 329. N. 8. & 330.

— cum plures dati sunt siue simpliciter, siue in solidum in causis ecclesiasticis, unus damnatus admitti debet ad agendum. V. 331. 19.

— cum plures ita dantur, ut unus tantum admitti possit, si omnes dei concurrant: arbitrio iudicis debet eligi magis idoneus. V. 331. 20.

Procurator Curiae an sit magistratus. IV. 1113. N. 25.

— adversus quos expleat suam iurisdictionem. IV. 1185. 2. & N. 1.

— habet ius ad Principem revocandi, ubi conveniuntur; necesse quoniam in delicto coactionis. IV. 1228. N. 6.

— cognoscit de fiscalibus causis. IV. 1122. N. 14.

— an etiam de criminalibus. IV. 1185. N. 1.

Procurator summus rei quoniam sit; & cur appellatur. VIII. 962. 8. 9.

Prodigi comparatur impuberibus. VII. 514. 4.

Prodigi quoniam sit. XI. 566. 2.

— testari non potest; & quare. II. 32. 10.

— quatenus recte testari valeat. II. 32. N. 14.

— potest heres institui. II. 162. 37.

— hereditatem vel auctoritate curatoris, vel etiam solus aliter, vel repudiare potest. II. 444. 6. & 445. & N. 7.

— non potest obligationem novare, nisi meliorem suam conditionem faciat. IV. 917. 15. & 920. 17.

— non potest agere iudicio sine curatore. IV. 1073. N. 15.

— non potest agere alieno nomine. V. 202. 15. & N. 17.

— insolvendum deferre non potest, & non prohibetur, insolvendo delicto, eandem iterum actionem exercere. VII. 514. 4. 5.

— adversus insolvendum exceptionem nisi potest replicatione in suam: *Nisi reus insolverit, deferente eo, qui ius deferendi insolvendi non habuit.* VII. 514. 6. & 515. 7.

— quatenus sit inhabilis ad contrahendum. III. 634. 635. 7.

— ubi de acquiescendo agitur, contrahendo esse idoneus. III. 645. 4.

Prodigo substitui potest similiter, atque impuberi. II. 265. 5.

— illi non recte solvitur. IV. 748. 8. 9.

— soli interdicitur administratio bonorum. XI. 566. 2.

— an ei lege sola bonorum administratio interdictor, non expectato magistratus decreto. XI. 567. 568. 4. 5. & N. 1. 569. *seqq.*

Bonorum administratione prodigio interdicta, sicut in re dubia decreto magistratus, donec contrarium probetur. XI. 567. 568. 3.

An prodigium, cui bonorum administratione interdicta, possit acquiescere. XI. 581. 53. 582. *seq.*

— an saltem naturaliter obligetur, postquam illi bonis est interdictum. XI. 583. 57. & 584. *seqq.*

Professio consualis quæ sit. VIII. 985. 10.

Professio a parentibus facta quid sit. VII. 1052. 2.

Professio falsa veritatem non nocet. IX. 21. 3.

Professio quandonam, & a quo fuerit instituta; & cui bono. VII. 1052. 2. & 1053. 3.

— quoniam eius effectus. VII. 1053. 4. 5. 6.

Professio interdum tabulas professionis significat. VII. 1053. 7.

— quam solum hæc faciant. Et an detur contra illas probatio; & quatenus admittatur. VII. 1058. 8.

Professio in re dubia fidem facit pro libris, & contra liberos quoad statum, & quoad statum. *ibid.*

Natalis parentem professio de liberis amissa non nocet liberis; & quare. VII. 1255. & 1256.

Professores artium liberalium qui sunt. I. 492. 36. & N. 13 & 493.

— immunes sunt a tutela. *ibid.*

— publice approbati sunt immunes ab omnibus muneribus publicis & civilibus, cum ipsi, tum eorum uxores & filii. X. 826. 827. 828. 6.

— & quidem etiam possunt honestam missionem. *ibid.*

— habentur inter egrigios. X. 827. 6.

Quidquid a lege non prohibetur, omnibus permittitur. VII. 581. 8.

Qui patitur quod prohiberi potest, facere ipse videtur. V. 97. N. 5.

Proliciendi servituti quæ sit. III. 254. 8.

Promissio generalis quæ sit. IV. 8. 13.

— quorum verum sit, & quando sit instituta. IV. 9. 15. & 11. 20. & 11. *seq.*

— quandonam iuris. IV. 10. 16. 17. & 11. 18. 19.

Promissio precaria, non adiecta quantitate, est inutilis, nisi sit aliunde cognoscatur. Et unde cognosci possit. IV. 10. 16. 17. & 11. 18.

Promissio in rebus semper est irrita, etiam si rebus sit ex alterutra parte dantur. IV. 764. 4.

Qui erratum pecuniam acceperunt, promissit se illam redditorum, non cogitur accipere, si nolit. Et quare. X. 437. *seqq.*

— tamen si stipulatoria inserit accipi pecuniam propter usus. X. 439. 440. 2.

Qui promittit aliam datam faciemve, non obligatur; & quare. III. 583. *seqq.*

— nisi tamen illud agatur inter contrahentes, ut sub alieni facti promissione promittor de suo promittere intelligatur; in quibus promissionibus hoc contingat. III. 587. 5. & 588. *seqq.*

Ad promissionem facti alieni contrarium adiectio insisterandi. III. 589. N. 3. & 590.

Qui his idem promittit, amplius quam famel non tenetur. XI. 1105. 1. & 1113. 4.

Qui promittit se curatorem, vel facturum ut decem denariis, quatenus obligetur. XI. 1179. & 1180. 1. & 1181. *seqq.*

Promissionem quid sit. III. 1143. N. 1.

Promissos postquam recte instituitur, licet illius pater non potuerit iudicare. X. 1475. 4.

Promissos, qui & vivo provero natus sit, vocatur ad hereditatem proavi ex L. Velleia. Et quatenus. X. 1476. 6.

— Vide *Postumum*.

Pronomina demonstrativa referuntur ad nomina proxima, non ad remota. X. 591. 23.

Pronuntiationem interdum idem significat, ac verba nuncupatam. XI. 169. 5.

Propolis viles. V. 90. N. 9.

Proposium animi inutile, quando in rebus in animo retinetur. III. 1124. N. 2.

Proprietatis duplex. Utriusque quid sit. VII. 1024. 20.

— nihil habet commune cum possessione. VII. 1046. 13.

Proprietatis dominium quo sensu accipitur. VII. 1024. 20.

Proprietatis nomine dominus an usufructum sibi dari recte stipuletur. XI. 1081. 2. & 1082. 6.

Proprietatis domino quædam sunt proventus actiones adversus fructuarium. III. 137. 3. 138. *seqq.*

— ex quibus ex causis, sive factis nascuntur. *ibid.*

Propria res, seu causa quoniam dicitur. VI. 1048. 11. IX. 90.

Prorector academiarum an habet propriam iurisdictionem. IV. 1120. N. 9.

Prorogatio iurisdictionis, vel conventionis, vel factio. IV. 1186. 4.

— & quidem conventionis legitima, atque efficacia. IV. 1186. 5. & N. 5. & 1187.

An pactio nudo prorogetur iurisdictioni. IV. 1187. N. 5. & 1188.

— factio prorogatur, cum quis vocatur ad iudicium non competentem, litteris contestatur, omnia sibi perscriptur. IV. 1188. 6. & 1189. *seqq.*

— an, & quando sola iudicis adiunctione prorogatur. IV. 1189. & 1190. N. 8.

Ex adiunctione iudicis, de quo dubitatur, an competens sit, non arguitur prorogatio. IV. 1190. N. 9.

Iurisdictionis prorogatur utriusque litigationis consensu, quorum error sit via impeditur prorogationem. IV. 1190. 7. & 1191. & 1192. 8.

— quoniam litigationis error sit iurisdictionis prorogationi contrarius. IV. 1191. N. 11.

Quoniam iudicis consensus sit in proroganda iurisdictione necessarius. IV. 1192. 8. & N. 13.

Prorogatio in eam facienda, qui aliquam habet iurisdictionem sive propriam, sive delegatam. IV. 1192. 9. & 1193. *seqq.*

As, & quando prorogari queat iurisdiclio illius, qui habet mandatum duntaxat. IV. 1193. N. 15. & 1194. *seff.*

Prorogatio fit de loco ad locum, de persona ad personam, de causa ad causam. IV. 1197. 13. & N. 19. & 1199. 14.

Moribus nostris ius prorogationis restrictum est. Sine consensu ordinis iudicii non potest esse rursus prorogatio. IV. 1192. N. 13.

Non potest prorogari iurisdiclio civilis ad causas criminales. IV. 1200. 14.

Prorogari verumtamen licet canonico iurisdiclio publici magistratus lo ecclesiastici personas: quam recte atque iuri divino consentaneum. IV. 1198. 1199. 13. & N. 14. & 1200.

— prorogari vixit iure divino ad causas spirituales. IV. 1200. & 1201. 15.

Prospectus, sive, ne prospiciat officium, quamvis servit. Et quomodo conveniat, vel differat a servitute luminum. III. 167. 168. 12. & N. 7.

Protegrudi servituti qualis sit. III. 154. 9.

Proiectum quid sit, & quomodo differat a proiecchio. *ibid.*

Protestationes & clausulae quamvis apponi libello solent sint. VI. 53. N. 4.

— que sit eorum vis & potestas. V. 1067. N. 13.

Protector an, & quatenus recte solvatur. V. 755. N. 11.

Provincia sub Imperatoribus aliam proconsularem, aliam praetoriam, aliam praefidalem. IV. 1122. N. 12.

Proximum qui sit. VII. 1150. 8.

— testes esse non possunt in ea causa, in qua communem utrique parti operam navant. *ibid.*

Proximus quo tempore spectetur. Et quomodo probari debeat. II. 1142. N. 15.

Proximus dicitur, qui omnes antecedit, & qui etiam solus est. XI. 37. 6. *seff.*

Proximus quomodo dicatur in successibus. II. 1148. N. 15.

Prudentium divisiones plures in eandem sententiam conceptas, & sub uno titulo collectas, eas non sint iurales. IV. 1226. 12. & N. 21.

Si prudentes alienos colligii iudicii dissentiant inter se, cum de re aliqua consuluntur; quid iuris. XI. 327. N. 3.

Puberes quomodo sint. VIII. 134. 2.

— nonnulli annis quatuordecim completis, possunt condere testamentum. VIII. 134. 3.

— curatorem non habentes, contrahendo obligantur. XI. 1209. 1.

— curatorem habentes an possint sine illo obligari. XI. 1210. 2. & 1214. 7.

Quomodo pubertas militetur. I. 545. 5. & 546. *seff.*

Tempus pubertatis triplex. I. 545. N. 3.

Puberum proximus qui dicitur. XI. 1546. 10. & N. 1.

Publica quot modis dicantur. I. 651. 652. 2. & 653. 654. 3.

Publica pop. Romani sunt in duplici genere. XI. 1701. 1.

— abusive dicuntur ea quae sunt publica civitatum, seu municipiorum. XI. 1702. 5.

Publicum unde dicti. XI. 1701. 2.

— an rationes edenda teneantur, ubi iudicio conveniantur. VI. 87. N. 8.

Publicum bonorum quid sit, & unde dicta. IV. 1000. 8.

— et quibus causis sive delictis nascatur. II. 1245. 11. IV. 1000. 8.

— admittit damnatio bona, & ea transferri in fideicommissum. *ibid.*

— semper ita accipiuntur, ut res alienum deducunt intelligantur. VI. 154. N. 4.

— distrahunt societatem. IV. 1000. 8.

— non liberat fideiussorem debitoris. IX. 1312. 2.

— Vide *Bona, Fideiusor, Fidei, Liberatis*.

Publicatio fondi venditi ante traditionem facta non obligat venditorem nomine evictionis, sed ut praetium restituat. III. 781. 16.

Publica res quomodo sint. I. 654. 4. & 659. N. 1. & 660. *seff.*

— angustiori significatione quamvis publicae res noncupantur. I. 652. 2. 659. 1. & 660. *seff.*

— quo iure estimantur commercio. VIII. 245. 5.

— si veniant pro privatis, an rata sit litium emptio. VIII. 245. 7. 8.

— Vide *Emptio*.

Publiciana in rem actio a quo introducta fuerit. V. 925. 926. 11. & N. 6.

— quare sit introducta. VI. 627. 1. 2. & 628. *seff.*

Quomodo sit aiet equitas. VI. 637. 10. & 638. 13. 639. *seff.*

Publiciana de servitutibus quomodo. VI. 628. 2.

— non alii de his rebus, quarum alienatio, & usucapio fit iurisdiclio. VI. 629. 3.

— datur eadem de vendigibus, superficiesibus adversus eos, qui eas habent vendigibus, vel superficiesibus. VI. 629. 3. & N. 2. 630.

— non omnium rerum traditionem exigunt. Et quando sic traditio sufficiat. VI. 630. 4. & N. 3. & 631.

Causa iusta in Publiciana quomodo sit accipienda. VI. 631. & 632. 5.

— competit interdum, sine alia precedente iusta causa. Et adversus quos datur. VI. 632. 633. 6.

Bona fides ad Publicianam est necessaria. Et quando hanc intervenire oportet. VI. 634. 7.

— ea non tollitur hic, mala fide superveniente. VI. 634. N. 6.

— an hoc emendatum sit a iure canonico. VI. 634. & 635. N. 6.

— Publiciana competit non domino. VI. 635. 8.

— an domino competit aliquando. VI. 635. N. 7. & 636.

- competit, possessione casu amissa; & quinam casus hic intelligantur. VI. 636. 8.
- quid in ea actor intendat. VI. 640. 14. & 641. *seq.*
- datur adversus possessorem; non tamen adversus dominum, praeterquam in certis casibus; & quinam sint. VI. 643. 15. 643. *seqq.*
- an datur adversus recentiores possessorem. VI. 639 & 640. 13. & N. 11.
- Pueri nobilissimi quinam dicti. II. 441. N. 3. IV. 1374. N. 12.
- Pueritia quo usque anno finiat. V. 43. N. 18.
- Punitiones qui sint. II. 511. N. 3.
- ad fenda, vel hereditates non admittuntur iura Saxonom. *ibid.*
- Pupilla vocatur interduum quae maior est 12. annis. I. 606. N. 2.
- Pupillus quinam sit. I. 357. 7. & N. 2.
- eius etymon. II. 238. N. 18.
- abusive dictus quinam. II. 596. 36.
- proprie dictus qui sit. *ibid.*
- Pupillus stultus est a tutore pro dignitate familiae, & fiscalibus praetimoniis. IV. 169. 7.
- quomodo cogitur tutor, si recuset praestare alimenta pupillo. *ibid.*
- apud quos educari debeat. IV. 169. N. 4.
- quibus artibus & studiis instituendus sit. IV. 170. 8.
- Pupillus infans neque civiliter, neque naturaliter obligari potest. XI. 1544. & 1545. 7.
- & quomodo locupletior factus naturaliter obligetur. III. 638. 13. VII. 663. 18. 19. XI. 1544. 5. 6. 7. & 1545. *seqq.*
- Pupillus infantis proximus alius sibi semper obligatus, & se obligat alius interveniente tutore, sine quo neque naturaliter obligatur. XI. 1545. 8. & 1546.
- pubertati proximus an sine tutoris auctoritate naturaliter obligetur. XI. 1546. 9. & 1547. *seqq.*
- proximus infantum quomodo distinguatur ab eo, qui proximus est pubertati. XI. 1546. 10. 1547.
- Pupillus infans maior hereditatem vel bonorum possessionem acquirere vel repudiare solus debet auctore tutore. I. 535. 536. 4. 5. II. 407. 3. & 438. 3. & 439. *seq.* VIII. 1191. 1. IX. 349. 1. & 370. *seqq.* & 378. 8.
- Quare pupillus qui talem se falso putat, recte adeat hereditatem absque tutore. II. 410. 8. & 411. *seqq.*
- Pupillus infans pro herede gerendo potest acquirere hereditatem, non autem adeundo; & quare. X. 351. 3. 4. 5.
- ei tamen etiam infanti tutor adeundo hereditatem acquirit pleno iure; & quomodo. II. 441. 443. 4. IX. 375. 4. & 376. 5.
- hereditatem solus restituere debet, auctore tutore, si sit infans maior. Secus tutor pro illo restituere debet. II. 603. 3. 4. IX. 739. 740. 4.
- quid si restituenda tutori sit hereditas. II. 603. N. 1. IX. 740. 4.
- hereditatem sibi restitutam potest accipere, auctore tutore, cum est infans maior. II. 604. 7.
- sine vero sit infans vel abili hereditas potest restituere soli tutori. II. 604. 7. IX. 738. 2.
- Cum pupillus ipse, auctore tutore, acquirere debeat, vel restituere hereditatem, vel bonorum possessionem. III. 604. 7. IX. 373. 7. & 375. *seqq.*
- tutorem non habentem an auctoritatem praetor accommodat in acquirenda hereditate: an vero det illi bonorum possessionem. II. 509. 10. & N. 9. & 510. *seqq.*
- Quinam pupillo stipulari, sive acquirere possint. XI. 821. 50. & 823. *seqq.*
- Pupillus olim poterat esse tutor legitimus. I. 391. 3.
- non potest interrogari, nisi auctore tutore. I. 322. 2.
- meliorem facere potest suam conditionem sine tutore: deteriorem facere non potest, nisi illo auctore. I. 534. 3. VII. 514. 5.
- quando meliorem, vel deteriorem conditionem suam facere dicitur. I. 535. 4.
- non potest sine tutore manum dare, alienare, novare, transigere, se obligare, vel obligationem remittere. I. 535. 536. 5. III. 635. 636. 10. 637. IV. 917. 15. 920. 17. VIII. 856. 73. 74.
- testari non potest sine tutore: potest tamen sine illo heres institui. II. 33. N. 15. & 162. 37.
- conditionem implere potest sine tutore. II. 1064. N. 10.
- non recte solvit sine tutore: nisi tamen consumptus a creditore pecunia cedat pro solutio. IV. 743. 3.
- non potest promittere, etiam auctore tutore aliquid quod sine praetoris interveniente alienare prohibetur. IV. 743. N. 2.
- Cor pupillus sine tutoris auctoritate se obligans moram non facit, etiam interpellatus. XI. 685. 1. & 1541. 2.
- si petat pecuniam sibi solutam absque iudicis sententia: de illi exceptione repellitur, ubi factus sit inde locupletior. IV. 770. 11. 12.
- quo tempore spectari debeat, an factus sit locupletior. IV. 771. 13.
- Pupillo non recte solvitur sine auctoritate tutoris. IV. 748. 9. X. 1444. 45.
- quid si pecuniam sibi auctore tutore solutam male consumpserit, vel furto sui vel ereptam amiserit. IV. 748. 9.
- Quinam pupillo stipulari, sive acquirere possint. XI. 823. 50. & 823. *seqq.*
- Pupillo redditis annis & aliis cuiusvis rei pensiones recte solvuntur, auctore tutore: cetera vero ita si sententia iudicis solvere iubentur praecesserit. IV. 749. & 750. 10.
- Pupilli nomine solutum non potest repeti. VII. 664. 20.
- repeti tamen pupillus, quod ipse naturaliter debitum solveret. VII. 664. 665. 21.

Papillus potest agere sine tutore, vel invito adversario, in causa momentaneae possessionis, alimentorum, vel in interdico de *Libera homine exhibendo*. IV. 1073. 21. 22. & 1074. 23. & N. 18. 59.

— removere ab accusando etiam auctore tutore, iussu suum, vel suorum iuriam prosequatur. IV. 1075. N. 19.

— an vocare possit reum ad suam forem. IV. 1324. 1325. 2. & N. 2.

— conveniri nonquam potest sine tutore. IV. 1081. 7. VI. 30. N. 27.

— causam appellationis persequi potest, obligator esse desinit, qui appellavit. VI. 459. 6.

Papillus, sive papilla qui conveniebatur auctoritate tutoris, teneatur indicari actione, ubi fuerint condemnati. XI. 343. 1.

Ad hi, ad quos pervenire defuncti bona, postquam papillus se abstinuit, teneantur et causa rei adversus papillum indicari. XI. 345. 3. 4. & 346. 5.

— non resistit in integram adversus venditionem illarum rerum, quae servando servari non possunt. V. 1123. 16. & N. 16.

— habet obligata pignori bona tutoris pro officio administrationis. VI. 877. 878. 14.

— tutori obligatur de eo, quod illi abest, vel absortum est tunc causa. IV. 185. 1.

— unde hac obligatio, & cuius bono introducta. IV. 185. 186. 2.

Papillus, qui iusurandum deferit sine tutoris auctoritate, sibi non nocet, & potest actionem, quasi iuratum non esset, iterum exercere. VII. 513. 3. & 514. 5. 6. 7. & 515. X. 643. 644. 2.

— si ceteris iusurandum, auctore tutore: vel obligatur actione iurandi, si reus sit, vel iure re-

mitit actionem, si fuerit actor. VII. 516. 12.

— remittere non potest iusurandum sibi a tutore delatum. X. 654. N. 9.

— delatum tamen revocare potest. X. 798. 9.

— sponte ab eo praestitum custodi debet. X. 712. N. 8. & 798. N. 22.

Perforam papilli cura in quibus rebus versetur. I. 541. 4.

Papilli indefensi bona possideri possunt a creditoribus sed non possunt ante dilatare, quam ipsa pervenerit ad pudentiam. VII. 945. & 946. 3.

Status controversis si fiat succedens papillo: causa cognita, differtur illa in pudentiam. VII. 946. 6.

— cur ex dilatio defuncti creditoribus non nocet sed nocet ad tempus duntaxat illis, qui se dicunt heredes. VII. 947. & 948. 7.

Si debitor papilli solvatur tutore, a quo cautionem accepit etiam solemnem: an casus nocet papillo repenti eandem pecuniam. VIII. 290. 6.

Papilli sine tutoris auctoritate promittentis casus an nocet fideiussori. XI. 1539. 1.

— quatenus utilis sit in proposita re fideiussori. XI. 1541. 4.

Parpora est insignis summorum magistratum, maxime aeterni Imperatoris. VIII. 852. 58.

— eius togam, & distrahenda facultas privatis omnibus interdicta. VIII. 852. 57. III. 599. 12.

— adversus illos qui parporam tingere, & distrahent fuit poena capitis condita; & quare. *ibid.*

Pecum sperire licet in nostro, etiam si vicini patet venis praedamur. III. 299. 7.

— demmodo tamen aperitur proprii commodi causa, non ut officium vicini. III. 299. N. 1.

Q

Q Et C. olem promiscue usurari solebant. II. 899. N. 8.

Quadruplum in quibus actionibus datur. V. 749. & 750. 7.

— quid sit. VI. 750. 151. 8.

An simplum computari debeat in quadruplo. V. 752. 9.

— Vide *Adiuvant*.

Quæstio fidei, vel iuris quæ. XI. 1397. 2.

Quæstio vitioris insignis in iure quæ sit. V. 1404. N. 8.

Quæstio fidei an spectet ad iudicii cognitionem. Et in quo cognitio illa versetur. VII. 1377. 2. 3. IX. 194. 8. 3. XI. 1608. 7. 8. & 1609. 9.

Quæstiones publicæ, atque perpetuæ a Cornelio Sylla constitutæ. IV. 1151. N. 47.

Quæstiones capitalium rerum quibus fuerint demandatæ. *ibid.*

Quæstiones non poteras haberi de liberis hominibus apud Romanos: lectas apud Rhodios, & Athenienses. V. 132. N. 18.

Quæstionis lides distinguuntur a magistratu. IV. 1150. N. 46.

Quæstor palatii quando de causis appellationum cognoscit. VI. 488. 5.

Quæstiones seu Candidi Principis quinque sunt. Et quodnam sit illorum munus, & dignitas. V. 18. 21. & N. 23.

Quæstiones parricidii, seu maleficii potuerunt inquire in crimine, & iudicari de illo denotatas sine ulla tamen imperio. IV. 1150. 22. & N. 46.

Quæstus quid sit. Et quæ res sint ex quæstu. III. 915. 9.

Qualitas rerum, quæ potest & mensura constare, quæ in re versatur; & quomodo iudicari quæst. X. 139. 2.

Qualitas pecuniarum in quo sit posita. X. 139. 2.

Qualitas adiecta verbo secundum tempus verbi est accipiendi. VI. 185. N. 19.

Quantitas est nomen genericum, sive est rerum rerum quæ potest, numero, mensuræ constare. X. 138. & 139. 1.

Quantitas certa dicitur, & incerta diverso respectu. X. 140. 3.

— ut certa sit, quomam res in ea desideretur. X. 139. 12.

Quanto minoris actio quid sit. X. 1325. 2.

— potest aliquis super hac experiri diversarum rerum nomine. *ibid.*

— excluditur a retributione, & ipsa excludit aliquando retributionem. X. 1325. 2.

— quando retributionem continet. X. 1325. 3.

— anni spatium finitur. X. 1326. 4.

Qui promittit alicui quanto minus a Titio consequi possit, non tenetur, ubi Titius, stipulatore cessante, solvendo esse desierit. X. 602. 4.

Qui stipulatus a Mævio, quanto minus a Titio consequi possit; an integram debitum recte petat a Mævio, si nihil a Titio consequi potuerit. XI. 1423. 1. & 1424. *sepp.*

Quarta Falcidia a quibus detrahatur, & quomodo. II. 898. 3. & 899. *sepp.*

— quando cesset. II. 985. 16. 17. & 986. *sepp.*

— Vide *Falcidia*.

Quarta Trebelliana detrahatur ab herede, sive is totam hereditatem, sive totam eam partem quæ ad eum spectabat, restituens testis sit. II. 657. 1. & 658. 3.

— hodie cessat ob prohibitionem testatoris. Et quid iure veteri. II. 659. 6.

— & quatenus hic valeat testatoris prohibitio, II. 659. 7. & 660.

— cessat in testamento militis. II. 660. 9.

— in relictis causæ pium. II. 660. N. 3.

— ob peninsulam heredis adire nolentis. II. 660. 10. 11.

— ubi tamen intra deliberandi tempus adire constitutus sit, vel nisi secutus ab initio adire posset, & restituit, inventario confecto. II. 661. 12. 13.

— cessat in eo, qui sponte alieni restituit hereditatem sine deditione quærit, vel licenti, vel eripis in iure. II. 661. 14.

— secus item si erravit in fisco. II. 662. 14.

— ubi sit error iuris omittit, quomodo per retentionem aliarum rerum hereditarium possit ab herede recuperare. II. 662. 15. & 663. *sepp.*

— cessat ob inventarium non confectum. II. 664. 16. & N. 5.

Quarta Trebelliana ex quantitate patrimonii estimatur. Et quomodo patrimonium quantitas estimetur, & ex quo tempore in retentione quantitas. II. 666. 1. 2. & 667. 5. 6. 668.

Imputatur in quartam fideicommissariam omnia quæ heres capit ex iudicio defuncti, atque legata & fideicommissa. II. 668. & 669. 7. VI. 1025.

— an etiam coniugalis donatio. II. 667. N. 2.

— in eam imputatur quod conditionis impletus casus datur heredi. II. 669. 8. & 670. N. 14.

— imputantur fructus & accessiones omnes ante diem fideicommissi cedentem aut herede perceptas. II. 670. 9. & N. 5.

— excluduntur tamen liberi fideicommissi notarii, qui non imputant fructus ante perceptos. II. 670. N. 5.

- non impotens fractus ex presenti fideicom-
misso percepti post aditam hereditatem. II. 671.
10.
- non impotens in quantum id quod a coherede
accipitur in primogenito. II. 671. 672. 11. VI. 1023.
segg.
- totum vero impotens, quod iure hereditario
accipitur ex privilegio; & quare. II. 671. 11.
672. 13. 14. & 673. 15.
- Quarta Trebelliana deduci non potest una cum quarta
legitima a liberis fideicommisso oneratis ex iure
civilis. II. 673. 16. 674 *segg.*
- secus ex iure canonico. II. 673. 674. 17. &
N. 9. & 675.
- Quantum manens heredi princeps, ut in quantum
non impotens. II. 677. 19.
- Quarta Trebelliana deducta de quibuscunque rebus
hereditatis aequae ac Falcidia. II. 679. 680. N.
10.
- aliquando vocatur Falcidia. IX. 720. 4.
- Quasi contractus quid sit, & cor ita emancipetur.
IV. 123. 2. & N. 1. 2.
- dictus absolute contractus. III. 478. 4. X. 81.
13.

- sit tacito & praesumpto consensu. IV. 123
N. 1.
- Quasi contractuum genera duo summa; & quoniam
sunt. IV. 124. 3. & 125. *segg.*
- Quasi delictum sive maleficium quid sit. IV. 435.
2.
- eius duo genera summa; & quae. IV. 435. 3.
& 436. *segg.*
- Quasi usufructus qualis sit; & quomodo constitu-
tur. III. 31. 7. 8. & 32. *segg.*
- quatenus verum sit. III. 23. 3. & 24. *segg.*
- Vide *Usufructus*.
- Querela inofficiosa. Vide *Inofficiosa querela*.
- Querela non numerata pecunia cui prodita sit. Et
quare. III. 1365. 15.
- ea testato denotanda creditor a confesso de-
bitore. III. 1364. 15.
- quo tempore ea debeat qui confessa debitor.
III. 1363. 15.
- An res, qui intra biennium querela non est usae,
probatorem non numerata pecunia exinde offe-
rent sit audiendus. III. 1369. 2. & 1370. *segg.*
- Vide *Non numerata pecunia exceptio*.

R

R Abule forensis, αῖψυμ, crumenismoigma. V. 56. N. 37.

Rapina au fit furi species, vel res a furto distincta. IV. 265. N. 3.

— coereatur poena publica & privata. IV. 263. 1.

— poena privata, amissio rei est, vel amissio crediti. IV. 264. 2. & 265. N. 2.

— & quando fit poena quadrupli. IV. 266. 3. & N. 4.

— huius poenae persequendum casus, quomodo, & quotuplex actio fit constituit. IV. 264. 2. 265. *seq.*

— est actio famosa. V. 104. 2.

— an fit de vi privata donatus, an etiam de vi publica. IV. 263. N. 1.

Raptor est fur improbus. IV. 266. 3.

— au fit fur manifestus. IV. 266. 3. & N. 3.

Quare minor poena raporis, quam furis manifesti, V. 104. 2.

Raptor virginis damnatur sitim atque conviciis est; neque potest appellare. VI. 413. 10. & N. 10.

de Crimine raptus neque pacisci, neque transigere licet. VII. 29. 9.

Rem ream habere quid sit. V. 309. 28.

Reram rem domus habere potest verbis; & quomodo. *ibid.*

— item re, seu facta dupli. Et quomodo ex utroque deducatur ratiabilis. V. 309. 28. & 310. 39.

Contrarium ratiabilioni voluntatem domus ostendit verbis, vel factis. Et quomodo verbis. IV. 310. 30.

— factis. I. si dominus, vel alius pro eo agat adversus rem de eadem re, vel eandem rem petant extra iudicium. IV. 311. 31. 32. *seq.*

— II. Si pecuniam exigit dominus procurator solus. IV. 313. 33.

— III. Si pervenerit tempus ad ratiabilionem necessarium. Triplet hoc, & quale sit. IV. 313. & 314. 34.

Scipolatio, *ratam rem dominum habituram*, rata est, si est sit de facto alieno; & quare. XI. 1327. 5.

Ratiabilis semper mandato comparatur. III. 699. 5. & N. 3.

— tetrahitur, & confirmat ea qua antea gesta sunt. III. 699. 5. 6. & 700. 7.

Ratiabilis patris in S. C. Macedoniano nocet filio & eius accessioibus. III. 701. 11.

Ratiabilis solutionis alteri facta mandato creditoris comparatur. IV. 766. 39.

Caupo de rato quid sit. V. 260. 21. 22.

— ea est fers pecunia. XI. 519. 26.

— non potest esse iudicialis adversus alieno nomine agentem, nisi ubi hoc a iure petatur. XI. 520. 21. 26.

— quando praestari debet. V. 263. 23. & 264. *seq.*

— exigitur etiam a continentis personis, nisi ha pro suo iure interveniant. V. 217. 10. & N. 13.

— eius praestandi necessitas. V. 275. 33.

— culus rei gratia sit instituta. V. 308. 27. & N. 26.

— Vide *Procurator*.

Ratio, ambiguum verbum; & quotuplex illius significatio. V. 1028. N. 16.

— proprie dicta quid sit. VII. 1108. 6. 1109.

— est legis anima & sententia. I. 91. 92. 9. & N. 2.

— non omnium rerum reddi potest. I. 100. 102. 14.

Ratio naturalis quid sit. I. 51. N. 16.

— duplex est; & quibus utitur. *ibid.*

Rationalis, sive procurator privatus rationis quoniam sit. VII. 56. 6.

— apud eum fiscales causas agitur. VII. 56. 6. & 871. 1.

Rationes quid sint. VI. 78. 79. 2. 3. & N. 9.

— quare instrumentorum verbo non continetur in edicto de *Edendo*. VII. 50. 4.

— omnes edere debet actor, reo; & quare. VI. 78. 2. & N. 5. VII. 47. 1. 49. 3.

— quodnam inter eas, & cetera actoris instrumenta differant. VI. 79. 3. & N. 9. VII. 50. 5.

— edi debent cum die, & consule; & quare. VI. 80. 5. & N. 11.

— eas exhibere a quo actor libetur. Quid si non exhibeat. VII. 50. 6.

— cor eas actori edere libetur reo ex causa. Et quid a quo prohi talis edicio. VII. 6. 5. & 11. 9.

— edum in iudicio etiam pro actore fidem facient. VII. 7. 6. & 45. 2.

Iudas ex officio estimare debet, an aliquis sit iusta causa, ob quam reus rationes suas edere teneatur. VII. 9. 8.

Quando nobis actio datur adversus aliquem ad id quod interest, ob rationes ab eo nobis non editas. VII. 10. 8.

Rationes si non exhibeat reus, illas edere iussus: habet pro convicto. *ibid.*

Rationes facti cor actor edere debet reo: non reus actori. VII. 63. 64. 1. & 65. 2. & 66. 3.

- quomodo repellatur actor, qui rationes suas non vult edere eo. VII. 66. 4.
- Rationes suas, quibus reus sui debet, teneatur illas edere adpeti. VII. 68. 7.
- Reus actoris intentione in organa, rationes suas edere actori non cogitur. VII. 70. 2.
- non negari intentionem, & exceptionem tuas edere illas cogitur ad probandum suam exceptionem. *ibid.*
- quas tamen edere non cogitur ad fundendam actoris replicationem. VII. 71. 9.
- Rationes reddere quomodo amplius aliquid sit, quam edere. VI. 79. 3. & N. 8.
- Rationum reddendarum remissio facta totocti, & sinitur: quem non habet. IV. 183. N. 4. IX. 637. 2. 636.
- an eadem remissa censetur a testatore, qui vetis conscribi invenimus. IV. 183. N. 4.
- quomodo in reddendis rationibus sint observanda. IV. 184. N. 4.
- An necessitas rationum reddendarum profit in futurum, etiam tam cum dolos. non sinitur. IX. 636. 3. 4.
- Quare conditio reddendarum rationum soluta sit psoni liberali servo actori relicta testamento. III. 632. N. 2.
- a Redditiōe rationum non datur appellatio. VI. 423. N. 32.
- Recepticia actoris quomodo dicantur. V. 215. N. 11.
- an ea distinguantur a paraphrasis. *ibid.*
- Reconventio quibus verbis exprimi solet a litantibus. IV. 1303. N. 1.
- dicta et nō sicut innotat petito. IV. 1303. 1304. 3. & N. 11.
- An fuerit incognita iuri usque ad Papianum L. C. IV. 1303. N. 11.
- an ea actorem subiciat iurisdictioni alius incompetenti. *ibid.*
- an iurisdictionem politici magistratos prorogare possit in quocumque, in civitatis causa. IV. 1305. N. 12.
- fieri potest ex iure canonico eorum delegato. *ibid.*
- non potest infligi coram eo, qui adhuc est in compromisso; sed hoc coram arbitro iuris. *ibid.*
- facti ex parte sive actoris, sive rei quam rationem habet in eodem, vel in diverso negotio. IV. 1307. N. 13.
- quibus in causa admittitur. IV. 1307. N. 14. & 1313. N. 21.
- habet infligere compensationis. IV. 1308. 11.
- ea tenent a compensatione distinguuntur quomodo. IV. 1307. N. 14.
- non permittit excommunicationem. IV. 1310. N. 15.
- in statuti & personibus comprehenditur sub appellatione conventionis. *ibid.*

- proseguenda est uno processu cum conventione. IV. 1310. 12. & N. 16.
- de utraque simul debet pronuntiari sententia, etiam si alterius expeditio facilius sit. IV. 1310. 12. & N. 17.
- opponi debet vel tempore contestationis litis, vel in conspectu proles. IV. 1311. 12. & N. 19.
- oblici potest post litem contestatam usque ad consensum in causa, ad iurisdictionem tantum prorogandam. *ibid.*
- Reconventio quidam reo tribuit. IV. 1311. 13. & N. 20.
- a reo, quo cum agitur, opponi potest, pendente adhuc iudicio, & non ab aliis. IV. 1312. 14.
- eam non cogitur amittere de eo quod alibi contractum est, si, qui damnus, vel iudicium sibi illam persequitur. IV. 1313. 16.
- ubi semel iudicatus fuit, ibi desiderante actore iterari debet. IV. 1317. 4. 5. & N. 2.
- Quomodo reconventionem facere reus teneatur. IV. 1306. N. 12.
- Quomodo a iure civili recessit ius Saxonum, quoad reconventiones. IV. 1317. N. 2.
- Reditor academice quam iurisdictionem habet, & in quos. IV. 1330. 6. & 1331. & 1329. N. 9. VII. 893. 14. *sepp.*
- Vide *Academia.*
- Reditor provincie quomodo sit. VIII. 962. 7.
- Recuperatores quomodo sint, & cur ita appellati. IV. 1338. N. 5. & 1339. N. 6.
- an fuerint indices ordinarii. *ibid.*
- debentur in omnibus privatorum controversiis. *ibid.*
- & quidem tres saltem in facti questionibus. *ibid.*
- Redditio rationum. Vide *Rationes.*
- Redempti ab hoste, quomodo, & quando libertate possident. VIII. 1338. 12.
- Redhibere, redhibitiō quid sit; & unde dicta. III. 788. 7. X. 1317. 2.
- Redhibitiō non datur ob vicia que aut venditor excepit nominatim, vel qui emptor ignorare uno potest. X. 1312. 6.
- ad datur propter ea vicia que venditor ignoravit, adeoque palam non dicitur. X. 1313. 1314. 6.
- non datur propter illa, que venditor tantum commendandi causa dixit. Et quomodo tali modo dici solent. X. 1302. 9.
- Redhibendi casus generales alii; alii vero speciales. X. 1308. 2.
- Generales que sint. Et quomodo redhibitioni locus in litis. X. 1308. 3. 4. 1309.
- Speciales ad redhibendum casus que sint. X. 1303. 1. 1304. *sepp.*
- Redhibitoria actio quid sit; & cur ita appellata. X. 1314. 2.

- est actio arbitraria. X. 1317. 18.
 — competit et aditio edicti dantur. X. 1317. 3.
 — spatio sui mensum finitur. Et quando etiam dubius quondam. X. 1317. 3. & 1317. 6.
 Actio ex empto ad reditualem eodem tempore spatio finitur, ac redibitoria. X. 1317. 4. & 1316.
 Redibitoria actio cui competit, & adversus quem. X. 1316. 5.
 — qua de re datur. X. 1317. 7.
 — quid ex ea consequatur emptor, & quid praestare debeat venditori. X. 1317. 8. & 1318. *sepp.* & 1321. & 1322. 15.
 — quid si ea non praestet quae ex emptione edicti restitui iubetur ab emptore venditori. X. 1320. 13. 14. 1321.
 An plures emptoris heredes possint rem pro parte redibere. X. 1321. 19.
 — & an possint plures venditoris heredes rem pro parte restituere. X. 1324. 20.
 Regalia diversis sunt a iurisdictione. IV. 1098. N. 1.
 — eadem tributa sunt Principi in argumentum superioritatis, & praesentationis. *ibid.*
 Regula Canonica unde appellata. Eadem explicatur. II. 776. 3. 777. *sepp.*
 — non perit ad legata conditionalia, nec ad eorum dies cedis ex tempore aditus hereditatis. II. 780. 6. 781. *sepp.*
 — an pertinet ad legata, quae sunt instituta propter solam legatarii locupletatam. II. 777. & 778. N. 3.
 — non pertinet ad heredum institutiones puras. Et an pertinet ad conditionales. II. 779. 5. & N. 5. & 780. *sepp.* & 184. 184. 10. & N. 7.
 — non pertinet ad nova leges iustitiae, & Patiam II. 784. 11. 785. *sepp.*
 — quidam hic in a iustitiam immutatam. II. 786. 11.
 Regum iuris expressum; Alteri per alicuius qui in eis potestas non sit, nec actio ex excepto adquiri potest. X. 672. 4. 5. & 674. 6.
 — ex qua persona quis lucrum capiat, eius & fidem praestare debet. VII. 115. 4.
 — extinguatur obligatio, quoties in eam actum incedit, quae incipere non poterat. X. 1691. *sepp.*
 — scilicet legitime retractari non debet, sicut casus postea couulsi, a quo hoc potest inchoari. XI. 1653. & 1654. 5.
 — hoc natura aequum est, neminem cum alterius detrimentum suum locupletariorem. VIII. 679. 57.
 — inuito beneficium non dari. XI. 1157. 7. & 1158. *sepp.*
 — toto iure generali per speciem derogatur. V. 489. 490. 11. XI. 1012. 6.
 — quatuor cuiusque interest, in factis, non in iure consistit. XI. 1186. 6.

- id potest repudiare, qui & potest acquirere. IX. 651. 652. 1. & 2.
 — solum pro parte testatur, & pro parte intestatus decedere potest. II. 77. 2. & N. 2. & 72.
 — solum sibi legem possessionis causam mutare potest. I. 1051. 2. & 1052. 1.
 — solum est pando, qui pretium numeravit. I. 1069. N. 1. & 1070. 1.
 Nihil facile maius quam ex solemnibus, & receptis iuribus. I. 86. 18.
 — non est novum, ut quae semel iustitiae condictione sunt, dantur, licet eas exhereditariis, a quo incipere non poterant. XI. 1652. 4. & 1655. 1656. 1657. 1.
 — nihil eius est, qui potest & velle. II. 387. 1. & N. 1. IX. 413. 3.
 — per liberam personam, quae subiecta non est iuri iustitiae, nobis acquiri nihil potest, excepto possessionis causa. VIII. 109. 3. 5. & 1107. *sepp.*
 — qui in ius alterius succedit, eodem iure uti debet. VIII. 826. 10.
 — qui necesse, non utique facit. VIII. 580. 581. *sepp.*
 — quem non honoro, nec amito. II. 730. N. 2.
 — quod nota nullius est conceditur octuplato. I. 185. 3. 4. 186. *sepp.*
 — quod semel placuit, amplius displicere non potest. VII. 544. 7. X. 660.
 — semper in iustitiam, & ambigua illi sequuntur quod maius est pro debitoribus. VIII. 380. 4.
 — si habito mandato comparatur. VIII. 158. 4. 5. & 159. 6.
 Rei vel correi quidam sunt; unde dicti; & quare inveniunt. IX. 1255. & 1256.
 Duo rei stipulandi, quidam sunt. IX. 1257. 1.
 — quomodo constituantur. IX. 1257. 2. & 1258. *sepp.*
 Duo rei promittendi qui sunt. IX. 1261. 1.
 — quomodo sunt. IX. 1261. 2. & 1263. *sepp.*
 Duo rei stipulandi habent singuli potestatem solvendi exigendi, & promissorem in solidum liberandi. IX. 1267. 1. 2. & 1268.
 — eorum singuli promissorem liberare nocent utriusque. IV. 1009. 1. 1010. *sepp.* IX. 1268. 3.
 — nisi eadem sit scilicet. IX. 1270. 6. IV. 1013. 3.
 Petitione unius ex rebus tollitur cunctis rebus veritas stipulatio. IV. 1013. & 1014. 4. IX. 1269. & 1270. 5.
 Correi promittendi solidum singuli debent; adeoque solidum potest placeat ab alterutro, nisi malis creditor actionem inter eos dividere. IX. 1269. exp. 6. & 1270. 1271. 1. & 1272. 3.
 Si correi sint scilicet; debent singuli conveniri pro parte. IX. 1271. & 1272. 2.
 Uno ex rebus promittendi liberato, una liberantur & ceteri. IX. 1270. & 1271. IV. 1014. 5.

— si iamen vera sit, & falsa liberatio; & que sit talis. IX. 1273. 1.

— quibus modis accidat, ne sit vera liberatio, *ibid.*

Uni ex correis per exceptionem pacti vel rei reddite quibus liberatio, an & quando ceteris proficiat. IX. 1274. 3. IV. 1016. 10. et. & 1017. *seq.*

Quare proinde ceteris atque correis, qui iurati se non debere; & ceteris tamen proinde alter ex correis, qui pactum de non petendo fecit. IX. 1275. 4.

Re promissa a dubio reis; post mortem alterutro perempta, tenetur alter qui moram fecit; alter ipso iure liberatur. IV. 1011. 1. IX. 1275. & 1276. 5.

Unus ex promittendi rei compensationem eius quod correo debetur, oblatum non potest, nisi fuerit socii. VIII. 342. 8.

Licet cum uno ex reis promittendi contestata, alius ex petitione non liberatur. IV. 1018. 14. & 1019. 15. & 1020. IX. 1278. & 1279. 1.

Quare uno ex stipulandi reis agente, promissum liberetur a ceteris. IV. 1020. 16. & 1021. *seq.* IX. 1279. & 1280. 3.

Nec mora, nec factum unus ex promittendi reis alteri nocet. IX. 1281. 1. 1282. & 1283. 2.

— sed neque correo interdum prodest. IX. 1283. & 1284. 3.

Unus ex reis intercepti mora, vel agnitio alteri non nocet ad intercompensandam praesumptionem; unus autem ex stipulandi reis interruptio prodest alteri. IX. 1285. & 1286. 1. 2.

Quoniam si eius rei agnitus. IX. 1286.

Duo rei promittendi non sunt leviter fideiesses. Et quoties sit inter praesentem fideiessorem, & promittendi rei differentia. IX. 1287. & 1288.

Non duo duntaxat, sed plures stipulandi & promittendi rei constitui possunt. IX. 1289. cap. 12.

Duo, vel plures debendi rei quomodo sunt ex contractu emptianis, depositi, commodati. IX. 1289. 1290. 1.

— quomodo sunt in mutuo. IX. 1291. 2.

— quomodo sunt ex testamento. IX. 1291. & 1292. 3.

— non sunt ex quasi contractu, non ex delicto, non ex quasi maleficio. IX. 1292. 4.

Duo rei credendi quomodo sunt ex deposito, mutuo, commodato. IX. 1293. 5. & 1294. 6.

— quomodo sunt ex testamento. IX. 1294. 7.

In duobus stipulandi & credendi reis nihil immutavit Iustinianus novell. 99. IX. 1295. *seqq.*

— via paucis mutavit in duobus promittendi reis, *ibid.*

— & quid ex lege Novella constituantur. IX. 1298. 4. & 1299. *seq.*

Duo rei vice mutua fideiesses accepti, singuli pro parte tenentur, non in solidum, si nihil aliud apertum convenit. Et hoc quam recte. IV. 1017. N. 7. & 1018. *seqq.* IX. 1300. & 1301. 5.

— conveniri non possunt; nisi pro parte, tamen aliud conveniri, si ambo praesentes sint, & solvendo: Hoc quam recte. IX. 1301. 6. & 1302. *seq.*

— si unus a duobus reis fideiessores leviter accepti praesens conveniatur in solidum; petere potest ipsam, intra quod abentem creditori exhibeat. IX. 1303. 7.

— habendus pro absente, etiam praesens a duobus reis, qui conveniri non potest. Et quibus de causis sit, ne possit aliquis conveniri. IX. 1305. 1306. 10.

Unus a duobus reis qui factio creditoris non potest hic conveniri, pro praesente & absente tamen semper habendus: ad hoc, ut alter pro parte solvam conveniatur. IX. 1306. 11.

Duo promittendi rei, qui vice mutua fideiessores accepti sunt, singuli conveniri possunt in solidum, etiam iure novo quoniam in casibus. IX. 1307. 12. & 1308.

Unus ex duobus reis qui partem simpliciter solvit, non liberatur. VII. 109. 1. & 201. 4.

Creditor, parte debiti ab uno ex duobus reis accepta, non videtur passus, ne reliquum petat; nisi situm nominatim pro sua portione solvissent edam fieri. VII. 109. 2. & 200. *seq.*

— solvere pro sua portione quid sit. VII. 201. 5. — quid sit admittens solvenda. VII. 202. 5.

Rei capitis ante damnationem postum alienare; secus post damnationem. II. 1217. & 1218. 34.

Solvere possunt, & soluti accipere post damnationem, excepto crimine maleficii. IV. 752. 14. & N. 10. & 754. 15.

— Vide *Reus*.

Rei vindictio generis accepta omnes & singulas in rem actiones comprehendit. V. 761. *seqq.* VI. 721. 2.

Rei vindictario; seu in rem actio angustiore significatione quid sit, & unde dicta. V. 757. *seqq.* VI. 722. & 723. 4.

— eius formula, & ritus. V. 757. & 758. N. 2. 759. *seq.*

— quomodo differat a petitione hereditatis, a Serviana, & quasi Serviana; ab actione commodati, depositi, locati. V. 759. 760. & 791. N. 9. 793. 7.

— competit domino rei. Et quisnam talis. V. 763. 2. & 764. *seqq.*

— competit domino cuique, & semper; nisi tamen vel agatur de signo ludiis. V. 767. 5. & 768. *seq.*

— vel transierit dominus cum possessore in controversia proprietatis. V. 770. 7.

— vel possideat dominus defunctus haresque sit dominum esse. *ibid.*

— non competit, si dominus egerit iudicio in rem, quo possessor sit abiciendus. V. 771. 5.

— non competit, cum alieni vendidit, & tradidit emptori rem alienam, cuius possidet dominus factus est. V. 771. & 772. 7.

— *quoniam*

— quondam non competat ex facto aliquo defensoris. V. 772. 8.

— an censetur advocatus, qui rem victum defendit, si ipse postea vindicat eandem rem, quam factum esse cognovit. V. 772. 9. 794. N. 14.

— in ea quantum de suo dominio aliter probare debet. V. 775. & 776. 10.

— an, & quomodo probare debeat ex se sibi aliquando iusta de causis fuisse questum. V. 777. & 778. 11.

Quomodo aliquis de se sus a possessore obnoxiendi sollicitus, possit, etiam sine probatione, consequi rem suam. V. 779. 12. 13. & 780. *segg.*

— domino sibi competit directus, quod domino autem, pars emphyteutae competit utilis. V. 787. N. 7.

Rei vindicatio datur adversus eum, qui rem, de qua agitur, possidet. V. 781. 1. & 793. N. 13.

— etiam si possidet, habet ab ipso vindicatio thelonei licet a iure reprobetur. V. 781. N. 13.

Rei vindicationis causa dominium est ex parte actantis, possessio vero ex parte rei. V. 783. 1. & N. 3.

— quo sensu possitio sit causa rei vindicationis. V. 783. 2. & N. 2. & 784.

Rei vindicatio datur adversus possessorem. Et adversus quem datur. V. 785. & 786. 3. & N. 5.

— an datur adversus eum qui solum rem detinet, si habet retinere dei facultatem. V. 786. 3. & N. 6. & 787. *segg.*

— an datur adversus eum, qui tantum civiliter possidet. V. 787. N. 6.

Quomodo, & quando rei vindicatione non tenetur is, qui est in possessione, nomine domini, vel alterius. V. 791. 6. & N. 9. 10. 792. N. 11. 12.

— & quomodo, ubi conveniatur rei vindicatione, nominare teneatur auctorem sive dominum. V. 791. 6. & N. 9.

— *Vide Nominatio.*

Rei vindicatio mihi communis cum alio fieri debet et ex parte domini, qua res possidetur ab altero. V. 794. 9.

Rei vindicatio non competit adversus eum, qui non possidet, nec quidquam fecit quo haberetur pro possidente. V. 794. 10.

Qui rei vindicatione convenitur, interregui debet, an, & pro qua parte possidet. V. 799. 10.

— quomodo sit paxa temere negare se possidere. V. 796. 10.

— qua conditio est concurrens oportet, ut sit huius paxa loci. V. 795. & 796. N. 17.

An, & quando rei vindicatio datur adversus possessoris heredes. V. 796. 11. & 797. *segg.*

Rei vindicatio competit de re corporali. V. 802. 2.

— quare non competit de servitutibus. Et quomodo inter rei vindicationem, & actiones de servitutibus sit differentia. V. 802. 3. & 803. *segg.*

An, & quomodo, loca sacra, religiosa, vindicari possint. V. 806. 7. & N. 3. & 807.

Rei vindicatio competit de re corporali una & certa, seu de specie, non de genere. V. 809. & 810. 10.

— plures etiam res vindicari possunt, si penitus singulae, & ea nominatim designentur. V. 810. & 811. 11.

Corpora, quatuordecimque sint, vindicari possunt. Ea sunt in triplici genere; & quae sint. V. 812. 12.

An grex vindicari possit. V. 812. 13.

— vindicari potest, etiam non omnia gregis capita sint solita; domumque maiorem illorem partem habeamus. V. 813. 13.

Quare peculium collectivum, ut sinit, & quo peculio grege vindicari non possit. V. 814. 14.

Cum res certa petatur in rei vindicatione, debet petita res designari. V. 815. 15.

— quomodo designentur res soli, res mobiles, sive animantes sint, sive inanimatae, & sive quatuordecimque possint, sive specie. V. 816. 16. 17.

In Rei vindicatione demonstratio fungitur vice nominis, ubi designanda rei nomen ignoratur. V. 817. 18. 19.

— nominis error in rei designatione non nocet, si consistit de corpore vel persona, vel rei. V. 818. 18.

— ubi tamen erraret in appellativo nomine. *ibid.* quid, si petitor nomen vindicandae rei ambiguit exprimeret; nec apparet, de quo loqueretur. V. 818. 19. & 819. 20.

Pars rei quae vindicatur, certa esse debet, & designari nominatim; & quomodo. V. 820. & 821. 21.

— quando partis locum vindicatio datur. V. 821. & 822. 22.

A quibus peti, seu vindicari possit pars indivisa rei, quam cum alio mihi communem placeat possidere. V. 823. 23.

— quid si rei, quam mihi cum alio communem est, divisa fuerit certis regionibus inter possessores, V. 824. 24.

Rei vindicatio persequitur rem petitam, etiam restitutionem cum omni etate & accessionibus. V. 827. 1. 2. & 828. *segg.*

— restitutio petiti rei facienda est omnino, si is, quoniam agitur, possideret tempore rei iudicandae. V. 828. 4. & 829. 5.

— quid, si non possideret tempore litis contestationis. V. 829. & 830. 6.

— quid si possideret ab initio litis, sed rem petitam usufruxit, vel praescripserit inter moras iudicii. V. 830. 7. & 831. *segg.*

Si tempore iudicandae rei res petita perierit, vel sit amissa sit; an & quando sit restituenda. V. 833. 9. 834. 10.

Ubi res caso perierit, quae petitur per rei vindicationem, restituenda est etiam a mihi fidei possessore, praeterquam ex duobus causis. V. 835. 11. & 836. *segg.* & 839. 840. 15.

— casus tamen non praestatur a possessore bonae fidei, nisi temeraria litigaverit. V. 835. 836. 11. & 837. 838. 13.

Res petita vindicanti domino restituenda est talis, qualis fuit cum petebatur. Et quibus modis fiat, quominus talis restitui debeat. V. 841. & 843. 16.

An aliqua actioe & qua ut possit adversus possessorem qui rem vindicavit, si illi restituatur facta detrahor. V. 842. & 843. 17.

Rei vindicatio, praeter rem, persequitur etiam accessiones, parvas ancillarum, & fructus rei. V. 843. 18. & 844. 19.

An omnes fructus in rei vindicationis restituendi sint, cum percepti, tum etiam qui percipi poterant. V. 845. & 846. 21.

— an restituendi donatae qui percipi poterant a petitore, et etiam qui a possessore. V. 846. 22. & 847. 848. 13.

— an fructus percepti, & qui percipi potuerant, restituendi sint ab omnibus possessoribus, etiam qui iusto titulo possident. V. 848. 24. & 25. & 849. 14.

— an sint restituendi qui percipi potuerant a bonae fidei possessoribus post litem contestatam. V. 850. 26. 851. 14.

— an omnium rerum fructus restituendi, etiam accessioem. V. 854. 28. & 855. 14.

Quorum rerum fructus restituere non debent in rei vindicatione, si percepti non fuerint. V. 856. 30. & 857. 14.

Et quo tempore restituendi sint fructus, qui debent restitui in rei vindicatione, si percepti, si qui percipi potuerant. V. 858. 32. & 859. 14.

— & quomodo in estimatione utraque fructuum restituendorum sit hic habenda diversa ratio temporis inter possessiones bonae, vel malae fidei. V. 860. 33. & 861. 14.

Restituendis fructuum ratio habenda est in rei vindicatione usque ad tempus iudicium rei. V. 864. 38.

Quando estimationis fructuum habenda sit ratio, si petita res petenti inter moras litis, ante rem iudicatam. V. 864. 39.

— an & eorum fructuum sit habenda ratio, qui percepti sunt, vel percipi potuerant iura tempora iudicii. V. 865. & 866. 4.

An, & quomodo astrictioe obligentia per essum rei petiti restitui debeant in iudicio rei vindicationis. V. 866. 42. 867. 14.

Quomodo iudex, ubi res petiti sine culpa possessoris, sententiam in iudicio rei vindicationis ferre debet cum a fideiussoribus & reliquis accessioem, tum de re ipsa petiti, possessoris de re principali liberato. V. 870. & 871. 2.

— & quomodo iudex possessoris condemnare possit de fructibus, & aliis accessioem, eo de re principali ab eo. V. 822. & 873. 3.

Qui semel rem petitoris esse declaravit per errorem, & restitui iussit; an possit omniter condemnationem nomine fructuum & reliquarum accessioem, re ipsa non restituta. V. 873. & 874. 4.

Iudex in rei vindicatione quomodo sententiam ferre debeat. V. 874. 5. & 875. & N. 3. & 876. 14.

— & quando iudex possit ab eo qui non petuit archio, transferre possessionem rei male iudicari. V. 875. 6. & 876. 14. N. 7. & 879. 8. & 880.

— & quando & quomodo fructuum & aliarum accessioem condemnationem facere debeat in eam rerum estimationem. V. 877. 6. & 7.

— estimatio rei quam condemnatus reas non potest restituere, facienda quasi res est, cum reas sine dolo possidere desit; alias facienda est quasi in litem iuratur ab actor. V. 877. & 878. 7.

— quid si actor, siue qui rem vindicat, iurare non sit. V. 880. & 881. 9.

An, & quando iudex actor in litem iurare parso, modum hic iurando statueret possit. V. 881. 9.

Res mobilis, quam in rei vindicationis iudicio restitui debent ex officio iudicis, quo in loco sint restituenda. V. 882. 11.

Quibus modis fiat, ut possessor transeat rei vindicatione, & debeat absolvi. V. 883. 1. & 884. 14.

Possessor iudicio rei vindicationis victus rem non prius tenetur restituere, quam illi demonstret quodcumque sacculus a domino, siue praeteritum, siue futurum. V. 885. 2.

— praeteritum impenditur damnum quomodo & quando a rem vindicantem facienda sit possessori. Et an quilibet possessori. V. 886. 14.

— Vide *Impensa*.

Quomodo exceptioe doli opposita, & per iudicis officium serventur impensa in petitam rem facta a possessore. V. 905. & 906. 28.

— an alio modo, quam per exceptioem doli, val per retentionem possessor servare possit impensa adversus eum, qui rem vindicavit. V. 906. 29. & 907. 14.

Possessor, siue demolitioe caveat, siue iudiciali actioe teneatur ob tam in vindicationis petitam, iure petiti sibi caveat eo nomine a vindicante. V. 910. 31. & 911. 14.

An petitor, qui accepti in rei vindicatione estimationem praestavit rei a possessore, debeat illi caveat de evictioe. V. 913. & 914. 32.

An petitor caveat debet de re tradenda, vel ordine sua actionibus ad rem persequendam possessori, qui petam rei, quam abest, estimationem praestavit. V. 914. 33. & 915. 14.

Rei verbum generale. Et quid continet. X. 28. 9.

Rei appellatio latior est, quam pecunia. XI. 1679. & 1680. & 1681.

Rei quae abest persecutio qualis sit cum in bonae fidei, tum in iudicio iuris iudicis. XI. 700. 8.

Rei appellatione veniant opera servorum que sunt extra patrimonium. XI. 169. & 169.

— etiam omnis contractus, & obligatio comprehenditur. X. 168. 8.

Relatio iudicii quomodo Principii facienda, & quo alio nomine appelletur. VI. 444. 12. & 446. 14.

Relatio executionis, citationis infinita, quæ sit, & quomodo fiat. VI. 27. N. 19.

Relatio executionis est pars citationis necessaria. *ibid.*

— regulariter non presumitur. *ibid.*

— consignanda est in actis. *ibid.*

Relationi factæ a iudice seu victore fides haberi debet. *ibid.*

Reatum inest referendi cum omnibus qualitatibus. XI. 158. N. 2.

Religio perpetua infamiam irrogat damnato. V. 145. 40.

Relegatus habet domicilium duplex; voluntarium unum, necessarium alterum. IV. 1217. & 1218. 4. & N. 8.

Religio quid sit. VII. 500. 3.

— ea est ex iure gentium. I. 48. 9.

— fundamentum humane societatis. I. 48. N. 4.

Remos fluvius Romanis ante mores urbis transiebat. I. 670. N. 22.

Removeria quid sit. III. 878. N. 7.

Quod quis remitterendi causa prælitur, solum non potest repeti. III. 439. N. 15.

Unicusque remittere licet illi, qui in sui favorem fuit introductus. VII. 231. 1.

— nisi tamen illi remittere verum sit per leges, & bonos mores. VII. 233. 2.

Forum successioni fidei remanet. VII. 243. 10.

— & ad heredando committitur talis remanet. VIII. 246. 11. & N. *

Et quibus consiliariis colligatur animus non repetendi, in eo, qui impendit in rem aliquam. IV. 141. 7. 8. & 142. *seq.*

Semper repetendi ius habens, licet parentes sine, qui aperte testantur se erogare aliquid animo repetendi. IV. 143. & 144. 11.

Quamvis repetitis intelligatur in contractibus, in testamentis, in legibus. VIII. 379. 3.

Solum ex causa rei iudicata etiam vere indebitum, repeti non potest. VII. 669. 33. 670. *seq.*

Repeti non potest ex causa iurisdictionis solum; & quare. VII. 671. 38.

An possit repeti solum ex causa transactionis. VII. 672. 39.

— an repeti quod solum est ex causa pietatis. VII. 672. 40.

Restitutio quid sit, & unde dicta. V. 433. 1. & N. 1.

— quare sit instituta. *ibid.*

— latiore significatione vocatur exceptio, & rethorice dicitur firmamentum. V. 1433. N. 1.

— excluditur duplicatio. V. 1434. 2.

— nisi tamen duplicatio triplicatione actori prodia repellatur. *ibid.*

— & quando triplicatio quadruplicatio: & hæc delatæ ab illa removeatur. V. 1434. & 1435. & 1436. 2.

Replicatio omnia perpetua est, quamvis sit ex causa, ea qua una actio esset temporalis. IX. 1243. & 1244. 2. V. 1437. & 1438. N. 8.

Replicatio doli non datur adversus exceptionem in iudiciis. V. 1439. & 1440. 5.

— neque datur adversus exceptionem doli mali specialem; secus adversus generalem. V. 1440. 6. & 1441. *seqq.*

Replicatio in factum quid sit, & quid differat a doli replicatione. VII. 357. 2. & 358.

Replicationes quomodo olim competenter. V. 1434. N. 2.

Replicationes, duplicationes, & similes sunt exceptionum species. Et quomodo altera quæ præcedit relate ad alteram quæ sequitur, vni actionis obtinet. V. 1436. & 1437. 3.

— nonnulli obiecta exceptione, competunt; nec sunt probanda, nisi quæ probata fuerint exceptio. V. 1436. N. 6.

— alter tamen hæc usi sui observantur; & quomodo. *ibid.*

Replicationes nascuntur ex eisdem causis, siquæ exceptiones; ideoque competunt eisdem, & adversus eisdem personas. V. 1437. 4. & 1438. *seq.*

Reprehensio, ut vocant, prius incognita iuri civili, deinde vetita a iure novissimo. IV. 597. N. 1.

Representatio in rei debitum legato quæ sit. II. 769. 766. 34.

Representatio iuri an locus sit in nepotibus, & pronepotibus, & deinceps. II. 1126. 1127. N. 18.

— Vide *Inter representationis*.

Repudiatio hereditatis quibus modis fiat. II. 413. 2. & 414. *seqq.* IX. 411. 2. 2.

— quid sit. II. 424. & 435. 3. & N. 3.

— quæ dederit conditiones. II. 387. 23. & 388. *seqq.* & 391. 10. & 413. N. 1.

— per parte fieri non potest. II. 468. 4. & 469. 5. IX. 381. 1.

Quinam sit repudiationis effectus. II. 417. 10. IX. 416. 15.

Repudiatio fidei iurandi non nocet fideicommissario. II. 417. 11. & 418.

Quomodo repudiatio a minore facta nec ipsi minori nocet. II. 418. 12.

Repudiatio bonorum possessionis fit eodem modo, ac repudiatio hereditatis. II. 418. 13.

Rerum summæ divisio quæ sit. I. 631. & 632. 1. & N. 1. & 633. *seqq.*

— Res. Vide *Eadem res*.

Res interdum pro facto usurpatur. III. 529. & 530. 11.

Res omnes aut divini sunt, aut humani iuris. I. 634. 4.

Ras commutatio exemplum que sint. I. 681. 2. & 682. *sepp.* VIII. 845. 3. 4.
 — non possunt amī, neque vendi. VIII. 845. 4. 5.
 — non possunt legari. II. 758. 10.
 — non possunt in stipulationem deduci. IX. 1337. 2. 3. & 1338. *sepp.*
 — quid si emancipat ab ignorantibus. VIII. 846. & 847. 8. 9.
 — amī, venditū possunt inter scientes, cum rei venditū accedant. VIII. 848. 13. 14.
 Rerum commercio exemptarum species quatuor; & quom. III. 595. 8. 9. & 596. *sepp.*
 — de nra illarum que prodita sint interdicta. IV. 347. 12.
 — usu earum prohibens, tenetur iniuriarum. IV. 1345. 10.
 Res omnibus communes que sint. I. 654. 4. & 653. N. 2. 3.
 — eas communes sint omnibus quoad usum. I. 655. 6. & 657. 11.
 — an possint occupari. I. 656. 7. 8. 658. 13.
 — in cuius sint dominio. Et an sint in commercio possint. I. 657. 9.
 Ad communiam rerum usum tenendum, vel obli-
 padum, quomodo iure civili actiones, & reme-
 dia sint composui. I. 657. & 658. 12.
 Res corporales que sint. I. 912. 4. 5. & 913.
 — quomodo possunt acquiri. I. 915. & 916. 13.
 Res divini iuris que sint. I. 634. 4.
 — triples earum species. I. 634. 5.
 — earum proprietas, nullius. I. 645. 32.
 — usus ad quos pertinent. I. 647. 35.
 Res debui tripliciter sunt generis; de unoquoque earum
 genere regulas traduntur. XI. 81. r. 2. 82. *sepp.*
 Io re dubia id spondem est, ut res valent potius,
 quam perire. XI. 37. 11.
 An res futura sit, que pigram dant creditorī, sub-
 icipitur a debitorē. Et quando futura esse debent.
 I. 1148. & 1149. 3. & 1152. 9. 10. & 1153.
 Futurū rei mora quando fieri debent. XI. 708. 4.
 Res futura que sint. I. 1131. 6.
 — vendi non possunt, nec afuāpi. I. 1139. 4.
 & 1130. 5. VIII. 850. 38.
 — interdum tamen possunt afuāpi. I. 1147. 2.
 & 1148. *sepp.*
 Res humani iuris que sint. I. 634. 4.
 — publicæ sunt, vel privarū. I. 651. 8.
 Res incorporales que sint. I. 912. 4. 5.
 — iuri earum omnino ignorant ex actoris sen-
 tentia. I. 911. 2. & 912. 3.
 — dicuntur in iure consistere, & iura vocantur.
 I. 913. 924. 6. & N. 4.
 — quomodo possunt acquiri. I. 915. & 916. 13.
 — vendi possunt. VIII. 759. 2. 3.
 — earum genera que. I. 914. 7. & 915. *sepp.*
 Res omnes reatorū liberū. III. 298. 5.

— earum libertas in quibus rebus versetur. III. 298. 6. & 299. *sepp.*
 Res omnes, vel sunt in patrimonio nostro, vel as-
 tra patrimonium. I. 677. 3.
 Res privarū que sint. I. 656. & 677. 2.
 Res publicæ quomodo sint. I. 654. 4.
 Res religiosæ que. I. 638. 15.
 — *Vide Religiosæ.*
 Que sint res sacræ. I. 634. 6. & 637. *sepp.*
 Quomodo res dedicari possunt, & fieri sacræ. I. 635. 8.
 — quomodo dedicationis ritus, & sois. I. 636. 12. & 637. 13.
 — quando sacræ esse perseverent. I. 637. 14. & N. 2. 2.
 Cur res sacræ non dicantur religiosæ. I. 642. & 643. 27. & N. 13.
 Sacra res mobiles vendi possunt, ubi urgeat neces-
 sitas, pils de causis. Et quomodo sint eiusmodi causis. III. 596. 9.
 Res sacræ, res sanctæ, & religiosæ hominū com-
 mercio sunt exemptæ. Et quomodo iure. VIII. 845. 5.
 — non possunt vendi, legari, neque in stipulatio-
 nem deduci. *ibid.*
 — quid si veniant, & iniquam prophetiam eman-
 tui ab ignaro. VIII. 846. 7. *sepp.* & 847. *sepp.*
 — quid si emanant a sciente. VIII. 848. 13. & 14.
 Sacrarum rerum usus ad quem spectat, quomodo
 prohibetur. Et que adversus prohibentem obli-
 gent. I. 647. & 648. 36.
 Res sanctæ que sint. I. 644. 29. & 645. *sepp.*
 Res universitatū que sint. I. 671. 1.
 — quomodo differant a rebus communibus, &
 publicis. I. 672. 673. 3.
 — quod proprietatem in bonis nullius sunt. I. 671. & 672. 2.
 — usus illarum Communis. I. 672. 2. VII. 1149. 4.
 Res Universitatū an possint occupari. I. 674. 7. & 675. *sepp.*
 Res quomodo efficiantur Universitatū. I. 673. 4.
 Rescindens, & rescissorium duplex lo integrum res-
 titutione remedium. Et quale sit utrumque. VI. 653. N. 2.
 — utriusque communi hodie admittitur & quo-
 modo. *ibid.*
 Rescripta quid sint. I. 62. 63. 6. & N. 3.
 — omnia sere in codicem relata, & plura etiam
 nominantur in Pandectis. I. 63. 7.
 — iniquam relata essent in codicem, habebant
 denarrat vim rei iudicis. I. 63. N. 4.
 — quomodo differant a constitutionibus gene-
 libus ratione interpretatoris. I. 63. 64. N. 4.
 — sunt generales constitutiones, quando Princeps
 da iure respondet. I. 63. 10.

- *contra aemem personales, ubi Princeps tribuit*
set irrogat privilegium. l. 64. 10.
- *ad exemplum non tribuunt hac potestatem*
ibid.
- Rescripta quae per falsi narrationem impetrantur, non
 valent. l. 64. 12.
- nec illa valet, quae contra leges, vel ad-
 versus utilitatem publicam conceduntur. *ibid.*
- nec debent a iudicibus admitti, citius si electa
 sit clausula, non obstant legi contraria, quae de
 nominatione sit appellata. *ibid.*
- Rescripta valent, si tribuant aliquid iuris, quod
 alium non laedat, vel si crimen admittam laedant.
ibid.
- valent etiam contra leges, ubi debitori per-
 mittitur mortis praescriptio. l. 64. 65.
 12.
- Itera sunt rescripta quae sunt sine die, & sine con-
 sula. l. 66. 12.
- a quocumque consuli & die rescripto subsciberetur.
 l. 67. 66. N. 7.
- in illis subscrispo Principis necessaria. l. 66.
 12.
- Rescripta quae cavillosa interpretantur adversus eos,
 qui se impetrant, notant infamia. V. 100. N.
 15.
- Rescriptis remouet substitutionem quasi posita-
 rem. Et quid si forte redeat. II. 302. 17. 18. &
 N. 9. 10. 11.
- Responsa pendendum quid sint. l. 57. 11.
- quando obtulerint auctoritatem iuris. *ibid.*
- continent aliquando certum & indubium res-
 ponsionem; aliquando opinionem duntaxat. l. 57.
 18. N. 9.
- Vide *Prudentum responsa*.
- Responsio generalis interrogationi speciali subiecta
 referri debet ad illam speciem duntaxat, de qua
 praecessit interrogatio. VII. 1246. 12.
- Reipublica per excellentiam dicta intelligitur Ro-
 mana. IV. 848. 16. VIII. 317. 1.
- Romana Reipublica an esset haec popularis; an
 potius ea triplici potestate genere temperata. IV.
 1107. N. 16.
- extincta fuit sub Augusto, licet imago aliqua
 superesset morientis libertatis. *ibid.*
- umbra quilibet, & species Reipublicae sub Ti-
 berio delata. *ibid.*
- Reipublica latius significatione quamlibet civitatem
 comprehendit. IV. 848. 16. VIII. 317. 3.
- Quomodo res sit, quae ad statum Reipublicae
 naturae se pertinere dicuntur. l. 209. 4. 5. &
 310. *sepp.*
- Quomodo adversus incommoda Reipublicae sint com-
 parata ad eius incolumitatem remedia. l. 213.
 1. & 216. *sepp.*
- Vide *Civitas*.
- Quomodo sint, quae Reipub. debentur a civibus l.
 221. 15.

- Reipub. consilii, propositis praemissis, & penae. V.
 67. 36.
- habet in praesentis inter chirographos. VI.
 154. 4.
- an habent in sacris pignoris, sive hypothecae.
 VI. 153. N. 3.
- Res adversus Remp. iudicium potest ex causa retrahari,
 opus instrumentis postea repetitis. XI. 320.
 5.
- non rescinditur, ubi sit solvendo Recip. ca-
 rator, qui fuit in culpa, XI. 320. 6. & 322.
 7.
- Restitutio chirographi, vel cautionis debitores facta a
 creditore habetur loco patti de non petendo, VII.
 172. 10.
- Restitutio in integrum quid sit. V. 1047. & 1048.
 2. & N. 4.
- quam habent aequitatem. V. 1045. N. 2. &
 1046. *sepp.*
- Quae res & causa locum faciant restitutioni in
 integrum. V. 1047. 2. & N. 2. & 1048.
- favorabilis est, non odiosa, & concedenda semper
 est in re dubia. V. 1047. N. 1.
- conceditur a magistratu, causa cognita. V. 1048.
 2. & N. 5.
- proprie non est actio. V. 1049. & 1050. 3.
 & N. 6.
- peti debet, officio iudicis implorato. V. 1049.
 N. 7.
- an non petita concedi possit ex iudicis officio.
 V. 1050. N. 7.
- proponi potest in modum exceptionis, vel con-
 tradictionis. *ibid.*
- ius petendi in integrum restitutionis vel ex
 amissione rei, vel ex causa amittenda adimari de-
 bet. V. 1053. 1. & 1054. 2.
- triplex hic rei amissio, & quae sit. V. 1054.
 & 1055. 3.
- quae sit amittenda rei causa. V. 1055. 4.
- Restitutio in integrum quoties sit. V. 1055. &
 1056. 4. & N. 2.
- Quomodo causa tribuatur maioribus restitutionem in
 integrum. V. 1056. 6. 1057. *sepp.*
- Quomodo Maiores ex causa minorum restituantur in
 integrum. V. 1057. 8.
- quomodo ex causa doli. V. 1058. 9.
- quomodo ex facto errore. V. 1059. 10. &
 1060. *sepp.*
- Datur in integrum restitutio propter iuriam sive no-
 stram, sive adversarii abutitiam. V. 1062. 13.
 & 1063. *sepp.*
- tunc datur, eam magistratus copia non fuit,
 apud quem agi posset. V. 1062. 17.
- datur, cum servius eorum ducendum, sive ca-
 sificatio, amissa est per atrocitatem. V. 1069.
 18.
- adversus quos competat, & quomobrem. V.
 1069. & 1070. 19.

- non datur, ubi res casu fuerit amissa. V. 1070. 30.
- non datur propter quancunque capitis diminutionem sive creditoris, sive debitoris; & quare. V. 1070. 21. & 1071. *segg.*
- dabitur propter emancipationem debitoris. Et quare hodie non datur. V. 1074. & 1075. 1076. 22.
- datur creditori adversus veterem debitorem, qui per matris intercessionem, novationem fecit, liberatus fuerat. V. 1076. 23.
- Restitutio in integrum competit olim intra annum utilem: hodie intra quadriensium continuum. V. 1077. 24.
- competit intra biennium continuum in actionem de dolo. V. 1077. 25.
- competit heredibus. Et quibus in casibus competit etiam fideiussoribus. V. 1077. & 1078. 26.
- Patris edictum de restitutione minorum explicatur. V. 1077. 1. & 1078. *segg.*
- Restitutio in integrum indulgetur minori laeso, non autem servo, nisi decepto in causa libertatis. V. 1087. 1. & N. 3. & 1088.
- & quomodo hic minor dicatur. V. 1081. 1. & 1082. *segg.*
- Restitutio in integrum filiofamilias minori tribuitur et omni casu, ex qua fuerit obligatus. V. 1086. 3. 4. & 1087. *segg.*
- an ex patris potestate. V. 1087. & 1088. 4.
- denegatur filiofam. minori in tribus casibus. V. 1088. 5. 6. & 1089. *segg.*
- Cui denegatur restitutio in integrum filiofam. minori, qui matrem pecuniam iussu patris accepit. V. 1088. 6. & 1089. *segg.* & N. 6.
- Filiofam. minori, qui pro alio fideiussit, denegatur in integrum restitutio, si ille debitori diem suum sancto succederit. V. 1091. 8.
- Datur restitutio in integrum minori cuiuslibet, qui ex negotio gesto sive suo, sive alieno damnum fecerit. V. 1091. 9.
- datur personis omnibus, quae iure minorum utuntur; & quorsum. V. 1091. & 1092. N. 8.
- denegatur maioribus ex causis, quae minorum restitutionem sunt propria. V. 1093. 10.
- Denegatur in integrum restitutio de eo, quod gestum est cum minore, etiam cum ei minor succedit. V. 1093. 11. & 1094. *segg.*
- nisi tamen de eo, quod cum maiore gestum est, minor ipse damnum acceperit. V. 1095. 12.
- denegatur minori, qui maioris negotium gessit eius mandato. V. 1096. 13.
- datur de eo quod cum minore filiofam. gestum est, illo etiam laeso, patri qui obligatus de pecunia. V. 1097. 14.
- non datur minori de eo, quod cum ipso gestum est, & deinde perfectum sub eo tempore, quo maior esse cepit. V. 1097. 15. & 1098.

- Restitutio in integrum minor, qui damnum fecit, vel alienando res suas, vel actiones suas remittendo, vel non repetendo definitio tempore, res ab alio postea recuperatas. V. 1101. 3.
- Restitutio in integrum minor, qui hereditatem, legatum, optionem sibi delatam repudiavit. V. 1101. & 1102. 4. & N. 3.
- Datur minori restitutio in integrum adversus locum, quod factum suo amittit. V. 1102. 4.
- An & quatenus ei datur adversus transactionem amissam. V. 1102. & 1102. N. 4.
- an post iudicatum rem dari quest minori adversus amissam transactionem. V. 1102. d. N.
- datur adversus allegationes laicis, vel imperitiis minoris amissas. V. 1102. & 1103. 4.
- datur adversus amissam rei emptionem, quam fuerit in eam collata, si conditionem meliorem intra diem annulisset. V. 1102. 4.
- Datur in integrum restitutio minori, qui se obligavit ex contractu, vel quasi contractu, aut ex delicto. V. 1103. 5.
- Quo iure datur in integrum restitutio minori laeso superioribus factis, & aliis a minore gestis. V. 1103. 6. & 1104. *segg.*
- Nulle datur minori in integrum restitutio propter ea facta, ex quibus minor non laesit naturae iure. V. 1105. 1. & 1106. *segg.*
- quantum sint ea facta propter quae minor ex natura rei gestis non laesit. V. 1107. 2.
- quare in illis non restituitur. V. 1107. & 1108. 3.
- Quae sint id genus facta, quae pro laesitis habita a iure minores non laedunt. V. 1108. 4. & 1109. *segg.* & 1110. 11. & 1120.
- Non datur in integrum restitutio minoribus adversus facta, quae in omitendo consistunt, quare minores ipsos non laedunt. V. 1111. 6. 7. 8. & 1112. *segg.*
- Adversus quas temporis praescriptiones minori datur, vel secus in integrum restitutio. V. 1113. 9. & 1114. *segg.*
- An datur in integrum restitutio minori propter minimum damnum. V. 1119. & 1120. 12. & N. 11.
- Non datur in integrum restitutio adversus actionem publicam de re minoris fidei, nisi in ea magnum fuerit damnum a minore acceptum. V. 1120. & 1121. 13.
- Restitutio in integrum datur minori adversus distractionem pignoris rei a minore pignorate, etiam si leve fuerit acceptum damnum. V. 1121. 14.
- adversus distractionem pignoris magistratus ad solvendum factam non datur, nisi magnum ex eo damnum fuerit illatum. V. 1121. & 1122. 14.
- quodnam magnum & enorme damnum intelligitur. V. 1122. & 1123. 15.
- Adversus rem minoris rite & legitime venditam restitutio non datur, nisi grande minoris damnum in ea versetur. V. 1123. & 1124. 16.

- an detur, etiam cum ingens adeat minoris damnum, adversus venditionem publice factam, & sub hasta, et vocant. V. 1132. & 1134. N. 16.
- Restitutio in integrum minori datur, qui, vel alieno dolo, vel sua facilitate laesus fuit. V. 1135. & 1136. *sepp.*
- an hac latissime qualitas sit apponenda libello. V. 1136. N. 1.
- qui non laeditur sua ipsius facilitate, sed casu, non obtinet beneficio restitutionis in integrum. V. 1137. 3.
- casu laeditur minor, qui consilio, & vel necessitate, vel utilitate, vel honestate causa quid gessit. Et hoc quibus sit modis. V. 1137. 3. & 1138. 4. 5. & 1139. *sepp.*
- Quando datur in integrum restitutio maioribus casu laesi. V. 1069. & 1070. 20. *sepp.* & N. 17.
- At, & quando mulier, quae minor est, restituitur in integrum propter dolum marito datum. V. 1131. & 1132. 8.
- Denegatur in integrum restitutio minori, qui in contracta deceptus est, in quo ipse peti dolum sciens: dixit se esse maiorem. V. 1132. & 1133. 9. & 1134. 10.
- an incumbat doli probatio ei, qui factum affirmat. V. 1134. 11. & N. 9. & 1135.
- Non denegatur in integrum restitutio minori decepto, etiam si in contrahendo minor per errorem dixit se esse maiorem. V. 1133. & 1134. 11.
- quid iuris, si id laesurando affirmaverit. V. 1133. & 1134. 11. & N. 8.
- Minori, qui sciens dixit se esse maiorem, datur in integrum restitutio adversus ipsam, qui id non ignorabat. V. 1135. 12.
- datur eadem minori, qui dolo affirmavit se esse maiorem, quando ille cum tutore aut propinquo contraxit; & quare. V. 1135. & 1136. 13.
- Denegatur restitutio minori, qui in deposito, commodato, & similibus aliquid fecerit interveniendi aut corampendi causa. V. 1136. 14.
- Denegatur minori restitutio adversus delictum, quod scilicet commisit; & quare. V. 1136. & 1137. 15. & N. 13.
- conceditur restitutio adversus confessionem delicti, quoniam minor, errore allegato, evocavit. V. 1137. N. 13.
- an, & quando minori restitutio denegatur adversus sententiam contra ipsam contumacem latam. V. 1137. 15. & N. 14. & 1138.
- an concedatur restitutio minori adversus delictum non dolo, sed culpa commissum. V. 1137. 1138. 16. & N. 15. & 1139.
- An restitutio in integrum recte postuletur a minore toto tempore, quo minor est. V. 1139. & 1140. 17. & N. 17.
- recte postuletur intra quadriennium continuum ab eo, qui maior factus est. V. 1141. 18. & 1142. *sepp.*
- an quadriennium tempus interdum contrahatur, vel producatur. V. 1141. N. 18.
- ex quo die tempus illud minori currere incipiat. V. 1141. & 1142. N. 19.
- an petita intra quadriennium restitutio lata illud peragi debeat. V. 1142. & 1143. 18. & N. 20.
- exactio quadriennium restitutio peti non potest, nec ex causa tem reversionis. Et an tempus illud prorogari possit. V. 1143. 18. & N. 22.
- In petenda restitutione minor ante omnia probare debet causam, & laesionem, quae illi ex lubrica sententia acciderit; & quomodo. V. 1144. 20. & 1145. 21. & 1146. & 1147. *sepp.* & N. 26.
- Vide *Laesio*.
- probare debet legitimam quadriennium tempus nondeum dilahi potuisse. V. 1145. 20.
- quandonam lapsus temporis probandus sit adversario. V. 1145. & 1146. 25.
- An restitutio in integrum minori competat, in delictis hominis, & praedicti in rebus gendis. V. 1151. & 1152. 3. & N. 1. *sepp.*
- datur restitutio minori adversus omnium indicam, & magistratum sententiam, sive contra eum latam, sive pro illo; & quare. V. 1152. 4. & 1153. *sepp.*
- & quando minori datur restitutio adversus sententiam pro eo latam. V. 1155. 6.
- An contra sententiam patris patris (sola) restitutionem dare possit. V. 1155. N. 6.
- Restitutio peti potest etiam adversus sententiam supremae Curiae. *Ibid.*
- datur minori contra magistratus decretum in venditione rerum minoris interpositum. V. 1155. & 1156. 7.
- An restitutio in integrum competat minori circumscripto in illa, quae hic, vel ille, auctore tutore, vel curatore gessit. V. 1156. 8. & 1157. & 1158. 9.
- quid si minoris sit tutor aut curator. V. 1158. 10.
- an & restitutio competat, tametsi laesus minor suum consensu valeat a tutore, vel curatore. V. 1158. 11. & 1159. *sepp.*
- quare minori restitutio non datur adversus eam, quocumque gravis res est, nisi quando a procuratore suum consensu non potest; tunc etiam in tutore, vel curatore. V. 1161. 15. & 1162. *sepp.*
- Restitutio in integrum datur illi, qui habet ad rem recuperandam aliam actionem. V. 1161. 14. & N. 10. & 1162.
- Datur restitutio minori, etiam cum laesus est in eo quod gessit, auctore patre. V. 1164. & 1165. 17.
- An restitutio minori datur adversus fidei iuramentum. V. 1165. 18.
- an adversus debitorem, qui minori pecuniam solvit auctore tutore, vel curatore. V. 1166. 19.

— quid si debitor nonnulli post iudicia sententiam solvat. V. 1166. 20. & 1167.

An restitutio in integrum officiat minori iacobianis. V. 1168. 21.

Restitutio in integrum nulla competit minori adversus libertatem ab illo datam, nec adversus sententiam pro libertate pronuntiatam. V. 1171. 3.

— datur nihilominus adversus sententiam, in qua pronuntiavit iudex deberi libertatem. V. 1171. & 1173. 3. & N. 8.

Restitutio datur minori adversus libertatem, si eam impetret a Principe, a quo etiam postulet ex magna causa. V. 1173. 4.

Quomodo, cessante in integrum restitutione, adversus libertatem minori iudex consulatur. V. 1173. 4.

Denegatur minori restitutio, qui se ipsam facilitate sua dedit in servitutem; & quare. V. 1173. & 1174. 5.

— minori arrogans tamen non denegatur restitutio in integrum adversus arrogationem de illa factam. V. 1173. & 1174. 6. & N. 6.

Adversus matrimonium ratum non datur restitutio. V. 1174. N. 6.

— sed datur tamen adversus promissionem matrimonii inconvolutam. *ibid.*

— an deus adversus vocem monasticam, vel religionis ingressum, quem minor fecerit blanditiis inductus. V. 1174. & 1175. N. 6.

Denegatur minori restitutio adversus tres praescriptiones temporales; & quae sint. V. 1175. & 1176. 7.

— adversus poenarum persecutiones semel commissas. V. 1176. & 1177. 8.

— & quae sint genera poenarum, adversus quarum persecutiones semel remissa restitutio non datur. V. 1177. 9. & 1178. *seff.*

Quare adversus actionem latorum semel remissam non datur minori restitutio. V. 1178. & 1179. 9. & N. 11. & 1180.

Denegatur minori restitutio adversus pensionem solutionem a debitore factam tutore, vel curatori. V. 1181. & 1182. 12.

— adversus restitutionem hereditatis minori factam, auctore tutore, vel curatore. V. 1181. 13.

— adversus solutionem, quam sententia, sui iussu iudicis praestitit. V. 1182. & 1183. 14.

— adversus dissolutiones pignora publici, vel pignora capii auctoritate iudicis. V. 1183. & 1184. 15.

— adversus sententiam, qua pronuntiatur compelli libertatem. V. 1184. 16.

— adversus sententiam, qua denegata sit restitutio. *ibid.*

— nisi tamen nova rationes afferantur, propter quas minor de eadem re in integrum restitui iterum postulet. V. 1184. 17.

— quomodo minori, cui fuerit in integrum restitutio denegata, consilii possit. V. 1185. 18.

Denegatur minori restitutio adversus hereditatem semel ab eo commissam, vel repositam, quomodo subditus, sui sequens heres aditus distrahit. V. 1185. 19.

— minori tamen qui suus est, non denegatur in re, praeposita restitutio. *ibid.*

— denegatur adversus minorem rem, vel summam, si propter id minori rei, vel summae praedictum sit. V. 1185. & 1188. 20.

Minori iusto adversus minorem iustum nulla datur in integrum restitutio. V. 1186. & 1187. 21.

Quare datur minori restitutio adversus exceptionem S. C. Macedoniani. V. 1187. 21. & 1188. N. 17.

— an, & quatenus adversus exceptionem S. C. Velleiani. *ibid.*

— denegatur adversus parentes, & paranos, cum de eo agitur, quod ipsi cum liberis, vel liberis gesserit. V. 1188. 22. & 1189. *seff.*

— datur filio minori adversus patrem de eo quod filius cum alio gessit, licet ibi de filio patris agatur; vel de eo quod pater gessit suorum a filio. V. 1190. & 1191. 24.

An quae alia actione, vel in integrum restitutione consulatur filio minori, quocumque aliquid gessit pater dolo malo. V. 1192. & 1193. 26. & N. 21.

Denegatur in integrum restitutio minori, qui veniam petat a Principe impetrare. V. 1193. 25.

— Vide *Minor, Penia*.

— denegatur minori, qui minor factus, rem quam minor gesserit, comprobavit. V. 1195. 29. & 1196. 30. & 1197.

— denegatur minori, qui re contracta, situm & in contractum caret, interpositio iurjurando, & adversus illa quae gessit, nihil factorem. V. 1198. 31. & 1201. *seff.*

— Vide *Minor*.

Restitutio in integrum est iudicialis, sive actio. V. 1242. 1. & 1243.

— quid commune habeat cum ceteris actis iudicialibus, sive actionibus. V. 1243. 3. & 1244. *seff.*

— & quid proprium, distinctumque habeat a reliquis iudiciis. V. 1244. & 1245. 3.

Restitutio in integrum peti non potest principaliter per procuratorem minoris, nisi hic speciale mandatum habeat. V. 1245. & 1246. 3. & N. 1.

— secus, ubi sit deus procurator ad licem, in quam incidat quaestio de restitutione in integrum. d. N. 1.

— a procuratore, qui mandatum habet petendi restitutionem in omnibus casibus, peti potest etiam in casu non expresso in mandato. *ibid.*

— potest peti ab tutore, vel curatore, syndico, non habentibus speciale mandatum. *ibid.*

Restitutio adversus sententiam, an aliquando peti possit per procuratorem. V. 1244. N. 1.

Quinam competens hic magistratus, & forum, a quo, vel ubi peti debeat restitutio. V. 1244. 3. & N. 2.

- Petis restitutio quando, & cuius sententia executionem suspendi. V. 1245. 1246. N. 4.
 Restitutio in integrum datur etiam minori hereditibus in idem tempus, quod habuit defunctus. V. 1249. & 1250. 6. & 1261. 13.
 — hoc est quo tempore minori computandum sit. V. 1250. 6.
 — an datur minoris fideiussoribus. V. 1250. 7. & 1251. *segg.* & 1261. 1262. 13.
 — datur adversus patrem & dominum et re cum filio vel servo gestis a minore. V. 1262. & 1263. 15.
 — datur adversus omnem, cum qui minor aliquid contraxit, gestive, quo aliquid ad eum pervenit. V. 1263. 17.
 — datur minori adversus heredes, qui omissem ab illo hereditatem adierunt. V. 1263. & 1264. 18.
 — datur adversus fideiussorem, liberum per minorem prius, ali. V. 1264. 18.
 — quando minori datur adversus posteritatem vel oim suum emptorem. V. 1264. 19.
 Restitutio minori in integrum quando imiher naturam actionis in rem, vel in personam. Et quando utraque vel altera minori tribuitur. V. 1265. 20. 21. & 1266.
 Competit restitutio in integrum minori vel de rebus suis amissa, vel omnia, quae vel in solidum vel pro parte eius futura erat. V. 1266. & 1267. 23.
 Per restitutionem in integrum restituitur minori quod illi tacto suo abest, sive res, sive pecunia, vel usus & fructus in bona fidei iudicis. V. 1267. & 1268. 24.
 Pe. in integrum restitutionem minori datam restituitur eius adversario, quod ei abest ex negotio cum minore gesto, sive res sit, sive pecunia, sive actio; Et quomodo. V. 1269. 25. & 1270. *segg.*
 Restitutio in integrum datur contra abientem, cum quo maiore agere non posuimus. V. 1269. 25. & N. 12.
 Restitutor in integrum tollit infamiam. V. 125. 30. & N. 23.
 Quibus non datur adversus adoptionem restitutio in integrum. I. 373. & 374. 18.
 An datur restitutio in integrum, si actio sit amissa capitis diminutione. V. 1071. 21.
 — an datur, si actio amissa fuerit capitis diminutione in persona debitoris. V. 1072. & 1073. 22.
 — Vide *Adalter, Affectio, Minor*.
 Retentio pro compensatione ubi, & quando suspensatur. V. 374. 9.
 Retentio petitis vel ex quibus causis nascitur. VI. 874. 8.
 — Vide *Pignus*.
 Retinendi verbum quam vim habet. X. 272. 17.
 Retradere quid sit. V. 1215. & 1216.
 Reus, ambiguum verbum. Quotplex illius significatio. IV. 1061. N. 4.
 — quomodo dictus a Graculo. IV. 1061. N. 5.
 — agere & experiri dicitur aliquando. IV. 1061. N. 5. VI. 83. 1.
 — actoris partes habet in exceptione. XI. 63. 3.
 — omninari debet in citatione. VI. 21. N. 13.
 — quomodo nominandus in iudicio, sive unus, sive plures. VI. 52. N. 4.
 — edere debet actor id desideranti suas rationes & instrumenta privata communis. VI. 83. 1. & N. 1. & 2.
 — nonnulli ex causa debet edere suas rationes. Et unde causa ejusmodi petenda sit. VI. 85. 86. 2. & N. 5. *segg.*
 Nulli actori privato reus privatus rationes suas proprias edere cogendus est. VI. 87. 3. 88. *segg.*
 Reus, etiam iure constituta, potest auctore petente cogi et causis se fiteri iudicio. VI. 112. N. 23.
 — idem est iuris in causis, in quibus necessaria non est litis contestatio. *ibid.*
 Exceptionem probare debet. VII. 848. 4. & 1262. 28.
 — auctore non probante, est absolendus. VII. 847. 4.
 — condemnandus est, ubi auctor intentionem suam probavit. VII. 848. 5.
 Reus ubi se defendere debet, ubi contraxit, argoria administravit, hereditatem adivit, sive delictum commisit. IV. 1237. 3. & 1238. *segg.*
 — Vide *Forum*.
 Reus non statim in ius vocari debet, & quævis amplexus illius transactio laudanda, proutquam eo perveniat. IV. 1033. 2.
 Si reus abiens & contumax decessit experiri: creditoris possessionem cedere debent. VI. 133. 17. & N. 19.
 Reo partem consentientis & offerentis, & partem negantis; an actor cogendus sit partem obiam accipere, & reliquam iudicio persequi. X. 315. 3. 316. 317. *segg.*
 Reus criminalis sua sponte se obligat petitori. IV. 107. N. 1. XI. 1692.
 — postulator criminalis auctore condemnationem testari potest: secus post condemnationem. II. 33. N. 16. & 137. 28. & N. 11.
 Rei transmissio ad locum, in quo crimen admittum est, nonnulli iudice loci peneat, iacienda. I. V. 1270. 7. & 1271. *segg.*
 An reus necessario transmissi debeat ad locum delicti ab alterius loci magistratu. IV. 1271. 7. & N. 9.
 Excluditur transmissio rei, prout alterius magistratus iurisdictione. IV. 1272. N. 11.
 — rei criminis reus cuius est suspensus facienda. IV. 1273. N. 12.
 Quare reus non possit esse procurator, neque defensor. V. 201. 12.
 Criminalis reus an sententiae possit in iurisdictionem iudicis non sui. IV. 1266. 1. & 1267. N. 2.
 — coram iudice domesticis accusatus de crimine, ubi se defendere debet. IV. 1267. 1.

Cor squallidum reorum vestes. IV. 218. 7. & N. 6.
— Vide *Rei*.

Rea Romanorum perpetuus imperii Vicarius. IV. 1120. N. 9.

Rea diffusi a summo magistratu. IV. 1114. N. 25.

Prisei Romanorum Reges 20 Monarchae. IV. 1107. N. 16.

Reihores qui sint. V. 37. N. 7.

— ab oratoribus differunt; & quomodo. *ibid.*

— sunt immones a iure. I. 493. 36.

— decreto sui ordinis probari debeant, antequam recipiantur. V. 57. 21.

Ripa quid sit. I. 661. 5.

— naturalem accendi servitutem debet illi, qui flumine vivunt. I. 667. & 668. 17.

Ripa publicae sunt quoad usum, privatae quoad proprietatem. I. 665. 13. *seqq.* 666. *seqq.*

Quoniam sit riparum utilitas. I. 668. & 669. 18.

Quoniam inter ripam & litus sit differentia. I. 666. & 667. 16.

Rivos, qui natura defluxit ex meo fonte per longam temporis in inferiora praedia, potest per me vocari ab istis praediis. VII. 432. 2. 3.

— & quare illis praediis non sit quaesita decedenda aquae servitus. VII. 432. 4.

Rivo ex publico flumine, qui irrigat inferiora praedia, nil non prohibetur vicini. VII. 433. 1. 3.

— duci non potest ex flumine publico, cessante consuetudine. VII. 433. 2.

Rivos reficere licet, etiam diebus festis; & quare. IV. 313. 8. & N. 7.

Cui comprehendit interdictum de Refectione rivoium, IV. 313. 8.

Roma per excellentiam *Urbs* dicta. XI. 1673. 1.

— illustres eius & splendidae appellationes. IV. 1218. & 1229. N. 4.

Lator est appellatio Romae quam Urbis. *ibid.*

— commentis patriae vocata veteribus. IV. 1227. 1. 2. & N. 3. & 4.

Romae poterant conveniri omnes, qui non habebant ius domum advocandi. IV. 1227. 1. 2. & N. 4.

Romae tres liberi dabant immunitatem a iure. I. 485. 13. & N. 4.

— eodem privilegio utebantur, qui tres liberos habebant in censuibus Romae aedificiis. XI. 1674. 8.

— quoniam erant continentia Romae aedificia. XI. 1673. 3.

Romani accipere multas leges a Gracis, etiam post L. XII. tabb. IV. 270. N. 2.

Romani populi an haberet sub Regibus potatem tamque monarchiam formam, an mixtam democraticam. IV. 1107. N. 16.

Robrica latina vox, unde dicta. VI. 293. N. 1.

— an & quando allegari possint ad causam decisionem. VI. 292. N. 1.

Jo Robricis saepe omittuntur quaedam, quae ex titulis superioribus debent intelligi. VI. 293. d. N. 1.

Raptum quid significet in L. Aquilia. X. 2. 3.

— quid raptum iniuria. X. 3. 4.

Rusticis ignorantia non prodest in compendii, sive in lucra. I. 162. 11.

Instrumenta rei rusticae pignori capi non debent in causa iudiciali, nisi tamen rusticus alia bona non possideat. XI. 1330. d. N.

S

S Abbati institutio divitiarum facta in veteri leg. VI. 258. N. 10.

Sabbati loco substitutus est in evangelica lege Dies Dominicus. *ibid.*

Sacer quisam dictus apud Romanos. X. 648. N. 4.

Sacerdotes iurare non tenebantur apud Romanos. X. 812. 19.

Sacerdotalis ordo dignitas est. X. 825. N. 12.

Sacerdotium excoisus a tutela. I. 491. 32.

Sacerdotii redditus pignori capi non possunt in causam iudicalem, nisi fuerint obligati pro debito. XI. 319. N. 2.

Sacramentum pro iurando usurpatum sub Imperatoribus. X. 647. 1. & N. 4.

Sacramentum militum quid sit. VII. 1258. 5.

Sacramento solvere quid. VII. 1259. 6.

Sacramento solvere possit viginti annorum stipendia, idem sit ac solvere, emeritis stipendiis. VII. 1260. 18.

Sacramenti vocabulo significabatur interdum pecunia deposita in uide sacra a litigantibus. X. 648. N. 4.

Qualls erat, & inter quos communicatio Sacrorum apud Romanos. III. 972. 7.

Sacrificia ab ethnicis instituta ad placandos Deos. I. 217. N. 2.

Qui Sacris intererant apud Romanos, nonnulli sacrificio peritio, discedere poterant. VI. 28. N. 22.

Sacrorum iudicio iurare frequenter, & omni tempore fuit usurpatum. X. 799. N. 23.

— talis iurandi modus de cetero. V. 1202. & 1202. N. 2. X. 800. 11.

Sagmion hebraei, quoniam Consul, aut Praetor ex loco sancto creabantur pro legibus. I. 644. N. 16.

Sal vendi non potest, nisi a conductibus salinarum, vel eorum permissa. III. 598. 12. VIII. 872. 55.

— non potest emi ab illis, quam a conductibus salinarum, nisi eorum permissa. *ibid.*

Quoniam constituta pecunia adversus vendentes, aut non ementes sal a conductibus salinarum. *ibid.*

Sal potest donari. III. 598. 12.

— spargi solebat super dicum urbis solo. III. 170. N. 4.

Salinarum quid sit. III. 541. 5.

— unde dictum. V. 67. N. 54. VIII. 551. 6.

Salinarum e publico constitutum auctoribus praedium ab Imp. V. 30. 28.

— iudicis arbitrio ultimarum pro conditione loci, & personarum. V. 30. N. 25.

— an locum habet in mandato. VIII. 552. 5. *sepp.*

— a mercede quid differat. VIII. 552. 7.

— an debeat, ubi nihil de eo convenit. VIII. 552. 8.

— ex qua conventionem debeat. VIII. 552. 20.

An constitutum quocunque conventionem salinarum peti possit. VIII. 553. 11.

— & qua additione. VIII. 554. 12. 556. 14.

Salinarum advocatorum quid sit, & quibus notetur appellationibus. V. 67. 68. 38. & N. 54.

— non potest excedere centum aureos in civilibus causis. V. 67. N. 54.

— sicut in criminibus. *ibid.*

Salinarum praedium in singulos annos, etiam pro anno debeat, in quo finis his est per transfectionem. V. 69. N. 54.

— eo debeat pro opera sive laboris impendio praestari. V. 68. d. N.

— quibus additionibus petatur. V. 69. d. N.

Salarii minimum pro modo sili, & pro advocati peritis, & afo fori faciendi a iudice. V. 69. 38.

Salarii praedium omnis quo excedat definitam a legibus quantiam, est illicitum. *ibid.*

Qui certo salario operam addidit, non tenetur prosequi item in causis appellationis eodem salario. V. 68. N. 54.

Salviconductus iterum quem. V. 1420. N. 12.

Sanctum rei quoniam sit, & unde appellatum. I. 644. 29. & N. 14. *sepp.*

— an sit divini iuris. I. 645. 30. & N. 18.

— quando tales esse debent. I. 645. 31.

Sanctiones Imp. in Codice sapienter repetunt. IV. 1225. N. 21.

Singularis iura quoniam sint. I. 79. 80. 7.

— sunt immutabilia. *ibid.*

Contra *fidem sanguinis* quid significet. VII. 303. 3.

Sanguinis poena quomodo pro impii poena sit accipiende. VII. 330. 10.

Satisfactio quid sit. I. 513. 2. & N. 2. VIII. 1504. 4.

Satisfactio, & satisfactio quid sint. XI. 547. 1. 2.

Satisfactio sit datis fidelitatis. V. 260. 21. VI. 103. 5. XI. 549. 3.

— & per quos fiat. VI. 103. & 104. 5. & N. 12.

Satisfactio & satisfactio toto genere differunt. XI. 555. 4.

Satisfactio totum quæ; & quorsum comparata. I. 512. 2. & 513. *segg.* XI. 514. 21. & 515. *segg.*

— Vide *Tutor*.

Satisfacere quid sit. IV. 735. N. 11. VI. 954. 7. VIII. 53. 8.

Satisfactio habetur pro solatione, & quomodo. IV. 736. 13. IX. 1390.

— quando non habetur pro solatione. IV. 735. N. 11.

Satisfactio quid sit; quibus de rebus, & quibus modis fit. VI. 954. 7.

— quid a solatione differat. *ibid.*

Deo satisfactorialis capitis; & que sint. VIII. 547. 9.

Saxonia Elector, Imperii Archimarescallus. VI. 417. N. 20.

— provenire ab eo non licet. VI. 418. N. 20. sazonem elector in Carls Lpflesii agit, & convenerit. IV. 1045. N. 12.

Nobiles dissonam Saxoniæ rusticos suos coram iudicib; & scabinis pagi ex recepto usu conveniunt. *ibid.*

In scenam prodrens loci casus efficitur infans 10 & quomodo. V. 94. 5. & N. 1.

In scenam prodrens aris ludera casus quare fit infans. I. 188. & 190. 8.

Scenæ occidendi, & vivificandi quidam fuerit apud Iudæos. IV. 1143. N. 38.

Scheda quid sit. VII. 1310. 7.

— quando sita sufficiat, vel locus. VII. 1310. 7. & 1312. 11.

Scholares, schola quorsum dicantur. VII. 889. 2. & 890. 6. 7.

Scholarem se esse affirmari incumbit eis rei probatio. VII. 889. 3. 4. & 890.

— quomodo probare possit. VII. 890. 5.

Scholares ad studiorum loca proficiscenses legem iuris prohibentur ab iuribus. VII. 891. 8. 9.

— qua pena efficiantur iniurias inferentes scholaribus in iurare. VII. 892. 10. 11.

In quibus causis propriis iudices tribuantur scholaribus. VII. 892. 13. 893. 14. *segg.*

Quas sunt iudices scholarium proprii. VII. 893. 18. *segg.*

— an hi possint alteri mandare suam iurisdictionem. VII. 894. 24.

— an magistratum ordinarium orbis habere iudicem possint, si illam concesserint. VII. 894. 26. 27.

An scholæ ad iudicem proprium vocatus revocare possit ad iudicem civitatis ordinarium. VII. 894. 27. 28. & 895.

Electio alterius ex propriis iudicibus scholæ pro iuribus singulæ iure. VII. 895. 29.

— an electionem variare possit. VII. 895. 30. & 896. 31.

Modis propriis scholarium iudex unus est universitatis Rector. VII. 896. 32.

Scholæ ad iudicem civitatis ordinarium vocatus iure revocat ad iudicem proprium. VII. 896. 33.

Qua pena tenentur, qui scholarium vocatus ad iudicem non suum. VII. 896. 34. & 897. *segg.*

— quando incident in eisdemodi personam. VII. 898. 44. 45.

— an incident ipso iure, & absque iudicis sententia. VII. 897. 37. & *segg.* & 898. 40. 41.

— Vide *studius*.

Qui artem schænoasticam exerceant, sunt ipso iure infames. V. 93. N. 1.

Scribentis voluntas ambigua explicanda est ex iis quæ præcedunt, & quæ sequuntur. VII. 999. 17. 18.

— Vide *Mens*.

Scriptis Principis quæ. II. 39. 4. & N. 3.

Scriptis alia memorie erant, alia epistolæ, alia libellorum. IX. 51. 6.

Proximis scriptorum scriptorum quorsum sit. IX. 51. 4. Scripturæ quorsum sit. VIII. 1329. 3.

Scriptura cedat aliena chartæ, vel materiæ, in qua scripta est. I. 893. 1.

Scripturæ pretium an, & quomodo servari possit. I. 893. 2.

Scriptura suspecta quæ dicatur. VII. 1303. 2.

Scriptura necessaria est in adiudiciis. VII. 1268. 10.

— in adhibere voluntatem iurisdictionis, quæ explicatur coram magistratu. VII. 1268. 11.

— in donatione, quæ excedit quingentos solidos. VII. 1269. 12.

— in omni contrahendo, de quo luter partes conveniunt, ut scripto fiat. VII. 1370. 12. & 1307. *segg.*

— an hic prima scheda sufficiat; an & alia scriptura desideretur, & rursus partium approbatio. VII. 1310. 7. & 1311. 5.

— quibus in casibus scheda prima sufficiat interpositum de scripto conventioni. VII. 1311. & 1312. 13.

Ansequam scriptura contrahat accedat, licet ab eo impune discedere. VII. 1311. 9.

— ubi tamen archæum deo secuta sit, velut in emptione. VII. 1312. 13.

Scriptura, quæ negotium transigi debet ex conventionem partium, pericit ad contrahens suorum, vel nondum perfectum. VII. 1303. 4. & 1311. 10.

Scriptura semper inspicenda est, nisi falsum esse ostendatur. VII. 1369. 2.

Rei veritas potius, quam scriptura emendi debet, ubi aliud actum est reipsa, & aliud scriptum esse probetur. VII. 1369. 2. & 1370. *segg.* & 347. 1. & 348. 2.

Scripturam plus valere, quam quod peractum est, quo sensu sit accipiendum. VII. 1371. 5.

Qui indicatur scripturam propriam, et qua conve-
niunt, is condemnatur in duplum, ubi falsi con-
victus sit. VIII. 227. 1. 2. & 231. 232. 8.
Nulla scriptura pro scribente fidem facit. VII. 1031.
& 1032. 1.
— contra scribentem vero fidem facit scriptura
cum publica non privata. VIII. 215. 216. 6.
— *Vide Testatis.*
Scriptura de rebus sunt, ut quod actum est, faci-
lius per illas probetur. VI. 1043. 7. VII. 1045.
8. & 1268. 9.
Scriptura diversa, vel pugnantia quae sunt. VII.
1239. 1. 2. & 1280. *seq.*
Ubi scriptura fuit in eodem instrumento con-
traria, nulla eorum valet. VII. 1281. 3.
— & quid in legibus. *ibid.*
Semen alieno fundo injectum acquiritur fundi do-
minio soli. I. 839. N. 1.
Senator, eiusque liberi prohibentur ducere liberti-
nam, ea-ve eius pater, aut mater aetate iudicium
fecerit. III. 945. 16.
— quando hoc ius fuerit ab Iustiniano mu-
tatum. *ibid.*
Senatores recitant urbis domicilium. IV. 1217. 4.
— non poterant agredi ex Italia, nisi iure liber-
tariensis illis dato. IV. 1217. N. 7.
— perindebatur olim liberis eisdem. XI. 312.
N. 3.
Senatores neque universi, neque singuli habent Im-
perium. IV. 1103. N. 10.
Quo ordine Senatorum suffragia colligebantur. XI.
327. N. 3.
Senatus ordo, & Senatoria dignitas perpetua, IV.
1103. N. 10.
Senatus quare institutus. *ibid.*
— an sit & Republica ut ipse habeat Imperium,
ibid.
Senatus Romanus postremis Romanae Reipub. tem-
poribus in Curiam Iudicium mutatus fuit. *ibid.*
— non fuit tamen sine aliqua potestate vel impe-
rio, etiam in Iudiciis, & cognationibus. *ibid.*
— post occupatum a Caesaribus Reipub. causas
cognovit, & sententia pronuntiavit maxime in ca-
pitulis. *ibid.*
Senatus an recitari possit universus, vel suspectus,
IV. 1304. N. 16.
In Senatum non adlegebantur, nisi triginta annos na-
ti. IV. 1373. N. 11.
Senatus supremo loco Principis indicatus fuit. VI.
1266. N. 2.
Senatusconsulta per discessionem, vel per collectionem
sui ferebantur. I. 56. N. 5.
— multis temporibus Imp. facta, quorum tamen
arbitrio uti Imperatores. I. 56. N. 6.
Imperatorum orationes in Senatu habita Sen. Cui
conferuntur solitas. *ibid.*
Senatusconsulta publicam legum auctoritatem habere
sub Imp. I. 56. N. 5.

— fere nomen accipere a consulis, quibus an-
te scribitur Sen. Cui. VIII. 125. 2.
Senatusconsultum quid sit. I. 56. 8.
Senatusconsultum Macedonianum a quo didicim; &
quomodo tempore factum. III. 657. 658. 4. & N.
3. VIII. 129. & 126. 3.
— quia illius summa capta. III. 658. 5. & 659.
seq. VIII. 126. 4. & 5.
Senatusconsultum Macedonianum prohibet, ne quis des
pecuniam mutuum filiosam. III. 659. 6. 7. VIII.
126. 4. & 127. 5. 6.
— dare filiosam, veteri non modo privatis, sed
etiam civitas. III. 659. 7.
Senatusconsultum Macedonianum porrigitur ad li-
beros omnes sive masculos, sive feminas qui sunt
in potestate. III. 659. 8. & 660. *seq.* VIII. 153.
2. 3. & 154. 4.
— dare tamen licet ex S. Cto pecuniam mutuum
filiosam. III. 662. 10. VIII. 164. 7. 8. &
165.
— an etiam his mutuum pecuniam dare licet ex
S. Cto. qui togati militum Reipub. III. 663. 664.
11. VIII. 165. 9.
An S. Cui Macedonianum locum habet in pecu-
nia mutui dicti filio, qui patrem apud hostes ha-
beat. III. 664. 12. 13. & 665.
Quare S. Cui prohibuit, nequis daret pecuniam
mutuam filiosam, potius, quam emancipato. III.
665. & 666. 4.
In aliis contradiis, praeterquam in pecunia mu-
tua, cessat S. Cui. III. 667. 15. 16. & 668.
18. & 669. *seq.*
— quid sit in stipadem S. Cui excogitatum sit mu-
tuum, quod in alia re sit, quam in pecunia mu-
tua. III. 668. 17.
Senatusconsulto vetatur dari pecunia mutui sive sub
usuris, sive secus. III. 670. 19. & 671.
— vetatur dari, non promitti. III. 671. 20. &
672.
Ubi constat de exceptione S. Cui, denegatur actio
mutui: at eadem datur, cum exceptio contro-
vertitur, quae probata, repellitur actio. III. 674.
3. & 675. *seq.*
Exceptione S. C. Macedoniani schmevetur omnis
actio, sive in rem sit, sive in personam. Et quo-
supra hic actio in personam. III. 676. 4.
An denegetur hic omnis actio, etiam si pecunia mu-
tua datus esset adhuc in periculo filiam. III. 676.
& 677. 5.
Quibus denegetur actio de pecunia mutui data ad-
versus S. C. si ex arbitrio, sive ex sententia S. Cui.
III. 677. 6. 678. 7. & 679.
— adversus quos denegetur hac actio. III. 679.
8. & 680. *seq.*
— an, & quando datur adversus actiones prin-
cipalis obligationis, permittitur S. Cui. III. 680.
8. 681. 9. 682. 10. & 683.

Quandiu denegeret actio nomine pecuniae creditae filiofam. ex Macedoniano. III. 683. 11. & 684.

— Vide *Exceptio Senatusconsulti Macedoniani*.

Qui iusto errore deceptus credidit filiofam. quem patremfam. credebat, habet actionem de creditis pecunia actionem. III. 687. 688. 3. VIII. 131. 132. 1.

— quomodo res istam hunc errorem efficiant. III. 688. 4. & 689. *seq.* VIII. 130. 1. 2. & 130.

Quomodo sibi cavere debeat mutuum pecuniam datorum, ne repellatur exceptione S. C. Macedoniani. VIII. 130. 3.

Com duo sunt credendi rei, quorum unus feli, alter ignorat eum, cui creditur pecunia, esse filiofam. uterque repellitur exceptione S. C. & quare. III. 692. & 693. 8.

Com unus creditur duobus debendi rei, quorum alterum sciri esse filiofam. alterum ex errore creditur patremfam. ex utroque, an alteruter teneatur. III. 692. 9. & 693. *seq.*

Cessat S. C. si pecunia filiofam. credita fuerit, patri, vel mandante, vel lubente, vel patem habente. III. 697. *seq.* VIII. 132. 1. & 133. *seq.* & 135. 1. & 136. *seq.*

Cessat S. C. si pecunia filiofam. credita, versa sit in rem patris. III. 702. 12. VIII. 134. 5.

— quando in rem patris versa intelligatur. III. 702. 13. *seq.* & 703. *seq.* VIII. 134. & 136. 5.

Cessat S. C. si pecunia motus data sit filiofam. absentis studiorum causa, sed sumptus necessarios, & versa sit in rem patris. III. 704. 18. 19. & 705. *seq.* VIII. 148. & *seq.* & 149. 12. & 150. 14. 15.

— quid iuris, si credita sit pecunia filiofam. absentis studiorum causa, sed invito patri. III. 706. 22. VIII. 147. 4. 5. 6.

— quid si filiofam. abesse invito patri ignoravit is, qui pecuniam credidit. III. 707. 25. VIII. 147. & 148. 7.

Quid si creditor non ignorans abesse filiofam. invito patri, det illi pecuniam mutuum, ne egestate pereat. III. 707. 23.

— quid si creditor filiofam. absentis studiorum causa, volente patri crediderit pecuniam pro digressu familiaris, sed supra modum parentis avarit. III. 707. & 708. 26.

Cessat S. C. si pecunia data sit voluntate patris, aut versa sit in rem patremfam. III. 709. & 710. 28.

Cessat S. C. si filiofam. vel pecunia credita fuerit, sed iuris factus debitor agnovit. III. 709. & 710. 3.

— quibus modis vel iuris factus debitor agnoscat. III. 711. 4. 5. & 712. *seq.* VIII. 135. & 136. 6.

— an vel iuris factus teneatur, si per ignorantiam facti fecerit novationem morum. III. 713. & 714. 9. VIII. 136. & 137. 7.

— quid si per errorem iuris fecerit morum novationem. III. 714. & 715. 10. VIII. 137. & 138. 8.

— agnito debiti facti & filio, nec patri nocet, nec solvens. Ex quare agnitionis a patre facti ratio dissimilis. III. 715. 11. & 716. 12. VIII. 151. 152. 153. 1.

— si filiofam. agnito debitem sponte solverit: an pater repetat exstantes nummos; an consumptos condiciat. III. 716. 13. 717. *seq.*

Senatusconsultum Pegasus quo tempore factum. d. 56. N. 6.

— quid caverit. II. 573. 6.

— plenus est Trebellianus; sed & ipsam tamen tricia non caruit. II. 573. N. 3.

— eius vis & auctoritas omnia translati in Trebellianum. II. 577. 1.

Senatusconsultum Silianense quo conditum sit. d. 56. N. 6.

— qua de re caverit. II. 595. 19.

Senatusconsultum Trebellianum quo tempore factum. II. 573. N. 2.

— quidam illi occasionem dederit. *ibid.*

— quemobrem factum fuerit. *ibid.*

— Vide *Quarta Trebelliana*.

Senatusconsultum Velleianum a quoniam ha sit appellatum. III. 719. N. 1.

— tale lites summa capta. III. 719. & 720. 2.

— vetat, ne mulieres intercedant pro aliis. III.

721. 3. VIII. 167. 1. & 169. 1.

— quare mulierum intercessionem prohibeat. *ibid.*

— intercedere mulier dicitur, quae, vel seipsam, vel res suas obligat pro alio. III. 722. & 723. 4. VIII. 169. 2.

— obligat se pro alio quae, vel alienam obligationem participat, h. e. si se iuvet, moodat, constituit, pignori obligat; vel novando in se transferat vel solam se rem constituit pro alio. III. 723. 5. 6. 724. 7. 8. VIII. 169. 3. & 170. 3. 4. & 171. 3.

— quocumque modo obliget, vel se, vel res suas pro alio, iuvatur S. C. Velleiano. III. 725. 9. 10.

Quomodo mulier intercedat sine verbis, sine re, sine alio contrahat ex Ulpiano. C. III. 725. 9.

Senatusconsultum non iuvatur mulier, quae solvit pro alio; & quare. III. 726. & 727. 12. VIII. 172. 9. & 173. 10.

— non iuvatur quae solvit aliquid pro alio; vel delegat suam debitorem alieno creditori. III. 727. & 728. 13.

— quid si deleget non debitorem, quasi debitor esset. III. 727. N. 8.

Senatusconsultum Velleianum non improbat pignoris remissionem a muliere factam debitori, etiam marito. III. 728. 14. VIII. 193. 2. 2. 3. & 194. *seq.*

— quid si dolo fuerit inducitur ad remittendum pignori. III. 728. N. 9.

Non juratur S. C. Velleiano mulier, quæ specie
tenus suscepisse videtur alienam obligationem;
suscepit tamen ipsa suam, & propriam. III.
728. 15. 16. & 729. VIII. 174. 21. & 173. 2.
& 174. 3.

Sententia Confutiva Velleiano juratur mulier, quæ
se obligat pro patre, pro filio, vel marito. III.
750. 18.

— pro marito se obligans non appetit *ipse iure*:
obligans se pro alio iuratur exceptione Velleiana.
III. 730. & 731. 19. 738. 10.

Sententia Confutiva denegat actionem omnem adver-
sus mulierem, si aperte obligaverit se pro alio,
III. 733. 2.

— *sic de eo sit controversia*; datur actio in mu-
lierem, quæ tamen excluditur exceptione S. C.
probrana. III. 734. 2.

Exceptio S. C. Velleiana prodita mulieri adversus
actionem quomodo illius heredi; & fideiussoribus
prodit. III. 734. & 735. 3.

— prodit etiam fideiussori, qui donandi animo
fideliterit. Et quare secus in S. C. Macedonia-
no. III. 735. 4. 736. 5. 6.

— prodit fideiussori debitoris principis, qui man-
dato mulieris fideiussit. III. 736. & 737. 7.

Mulier quæ intercessit, si solverit per ignorantiam
sui laici, repetit solutum. III. 737. & 738. 8.

S. C. Velleiano juratur femina, etiam si eadem
obligatione cum masculis a ienam obligationem in
se receperit. VIII. 186. 1. 3. & 187. 4.

— Vide *Obligatio, Sripularis*.

Ubi mulier intercessit, liberatur iure veteri per ex-
ceptionem Velleianam. Quid ex iure Iustiniano.
III. 738. 9. 10.

S. C. Velleiano restituitur creditori adversus debi-
torem, vel actio vetus amissa propter mulieris in-
tercessionem; vel nova creditori datur in eum,
cuius nomine mulier se solum obligavit. III. 739.
& 740. 1. & 741.

— an a iure, an Prætoris auxilio actio vetus mis-
sa restituitur. III. 741. 2. & 742. 3. 4. & 743.

— de quibus causis creditori denegatur. III. 743.
5. & 744. 6. 7.

— an denegatur creditori, qui accepto iuravit mu-
lieri post eius intercessionem. III. 744. 8. & 745.

— an denegatur creditori qui existit heres mulieris
post eius intercessionem. III. 745. 9.

— an suum competit creditori. III. 745. 10.

— adversus quos restituitur. III. 746. 11.

— quibus restituitur. III. 746. 12.

— quando competit. III. 747. & 748. 13.

S. C. Velleianum cessat in matre, quæ inter-
cessit pro libertate, vel pro dote. III. 749. 2.

— cessat in ea, quæ mendacio creditorem depp-
pit. III. 750. 4. VIII. 171. 7. 8.

— in ea, quæ intercessionem omni cautione con-
firmavit post benivolum. III. 750. 751. 5.

— quæ modo proinde condita intercessit. III.
751. 6.

— quæ Velleiani beneficio renuntiavit. Et in quibus
causis rata sit, atque utilis renuntiatio. III.
751. & 752. 7. & 754. 11. *sepp.* & 755. *sepp.*

An mulier potest sui renuntiare possit Velleiano S.
C. III. 751. 752. 8. & N. 4. 753. 754. 9.

Senes quibus sit habendus. X. 824. N. 8.

— quibus valetudinario. *ibid.*

— in iudicium venire debet, nisi fuerit valetudi-
narius. X. 823. N. 8.

— obnoxios tradendos mitti custodiam. X. 313.
N. 1.

Sententia desolativa quid sit. XI. 118. 119. *sepp.* &
121. 2.

— no differat, & quomodo re indicatur. XI. 122.
6. & 123. N. 5. 6.

— certis ferri debet. VI. 825. 2. *sepp.* & 826.
sepp.

— & quando ferri possit incerta. VI. 827. 6.

— ex quibus causis non valet; & an differenda
executio, donec de eo cognoverit iudex. XI. 125.
1. 127. & 128. 4. VI. 825. 3.

— dicta adversus etiam ex iocerta quantitate non
valet. XI. 121. 4.

— debet esse conformis libello. VI. 313. N. 2.

— non potest ferri nisi in illud, quod est deduc-
tum in iudicio. VI. 313. 2. *sepp.*

— presentari debet, præfatore utroque litigatore
cum his omnibus quorum interest. VI. 398. 399.
2. & N. 1. XI. 349. 1. 2. 350. *sepp.*

— iure Hispanorum ferri potest post conclusum
in causa, partibus ad sententiam non citatis. XI.
350. N. 1.

— quomodo ferri possit alterutro absente & con-
tumace. VI. 399. 2. 3. 4. & 400. IV. 4062.
N. 7.

— ferenda est etiam secundum absentem & con-
tumacem, si ipse extor bona causa. VI. 401. 6.
& 402. 9.

Sententia si adversus absentem, & contumacem fue-
rit pronuntiata; ipse quantumvis appellat sine reus,
sive actor, non audietur. VI. 401. 7. & 402. 9.

— debet recipi de scripto a iudice. VI. 402. 403.
10. 404. N. 9.

— quam tamen iudex illius rei rectare potest per
Officium suum. VI. 403. 10. & N. 8.

— in quibus casibus sine scripto recipi possit. VI.
403. N. 8.

An consummatio valet, etiam sine scripto, iudicis
lenientia; *ibid.*

— qua lingua proferri debet. XI. 351. & 352.
sepp.

Sententia ferenda est in loco publico, & in eo, in
quo moris est indicare. VI. 404. 12. & N. 10.

— presentari debet tempore non festivo. VI. 404.
12. & N. 10.

— quid si festo die pronuntiatur. *ibid.*

— quæ fieri non potest, nisi de eo partes con-
fessantur, vel nisi ad sit sula consuetudo. VI. 404.
N. 11.

Sententia declarationem recipit ex actis; & quomodo. XI. 167. N. 2.

— quandoque recipit interpretationem a libello, nisi ad illam expresse se referat. XI. 168. N. 2.

Quantum concurrens oportet, ut sententia alicuius officii infamem. V. 133. 18. *sepp.*

— inter alios lata alicuius non infamem. V. 133. N. 18.

Supplicans adversus sententiam, a qua non appellavit, putatur ignominia. V. 100. N. 13.

Sententia valet, etiam si iniusta, nisi fuerit ab ea appellatum. XI. 297. 3. & N. 2.

Quando adversus sententiam dicitur maioribus in integram restitutio. VI. 669. N. 1.

Sententia ferri non debet a iudice ex actis, si aliud conveniunt lites partes. XI. 293. 1.

— quare hoc non fit iniquum. XI. 294. 2.

— quid si contra voluntatem partium iudex eam provocaverit ex actis. XI. 295. 3.

— quare aliud liti in arbitrio. XI. 295. 4.

Quoties lata est sententia de re principali, finitum est iudicium, etiam de accessoriis, puta fructibus rei petitis. VIII. 297. 8.

Sententia quando pronuntiatur de iure, & quando de facto. XI. 297. N. 2.

Sententia de iure dubio pronuntiata non est ipso iure nulla. XI. 298. N. 3.

Sententia iniusta rata est, nisi ab ea rite fuerit appellatum; vel nisi contra leges expresse lata fuerit. XI. 295. 1. & 296. 2. 297. *sepp.* VI. 393. 2.

Sententia iniusta rescinditur appellatione. VI. 394. 3.

Sententiam definitivam iudex neque rescindere, neque mutare potest; & quare. XI. 299. 1. 220. & 221. 7.

— Vide *Index*.

Sententiam exequi quomodo possint. XI. 223. 1. 3. & 224. 3. & 225. *sepp.*

Alienam sententiam quando iudex exequi possit, vel secus. XI. 225. 1. & 226. *sepp.*

— Vide *Arbiter*, *Magistratus*, *Res indicata*.

Quomodo Magistratus politicius iudicis ecclesiastici sententiam executioni mandare teneatur. XI. 227. 218. N. 3.

Sententiam, quoad bona quae sunt in alieno territorio, debet exequi iudex loci requisitus a iudice sententiae. XI. 227. N. 3. IV. 1247. & 1248. 13. & N. 10.

Quomodo sententiae conformes liti suam imponant. VI. 426. N. 39.

Nulla est sententia, in qua iudex id statuit quod fieri non potest. XI. 303. 1.

Quandocumque sententia ob vitium aut errorem in lita admissum sit ipso iure nulla. XI. 303. 2. & N. 2.

— quando fiat nulla ob crimen in ea admissum, vel per exceptionem doli oppositam. XI. 304. 3. & 305. *sepp.*

Nullo iure valet sententia ex falsis instrumentis & testimoniis prolata. XI. 308. 10. & 309. *sepp.*

Sententia lata de falso instrumento adversus aliquos non nocet aliis, qui uti velint eodem instrumento. VII. 1235. 6. & 1236. *sepp.*

Aut sententia lata de falsis testibus adversus illum qui testes produxit, nocet aliis, qui eidem uti velint. VII. 1241. & 1242. 27.

Sententia lata contra postulatorem creditorem de exceptione non numerata pecunia opposita plicui creditori non nocet ei qui debeturi, neque fideiussori. VIII. 306. 3.

An sit explicanda sententia iudice, ubi fuerit omnia condemnatio in expensis. VI. 311. 7. & N. 7.

Sententia, si tunc per procuratorem agitur, ferenda est adversus procuratorem. VIII. 574. 3.

— quomodo quae lita est adversus procuratorem ferri dicatur etiam adversus dominum. *id.*

Pures eadem sententia condemnatio in eadem summa, pro qua parte flagiti teneatur. XI. 342. 1.

Separatio bonorum quod sit, & quando locum habeat. VI. 161. 1. 2. & 162. 3. & 163. & 164. 5.

Separationem bonorum defuncti sui debitoris impugnant creditores hereditarii, licet sint chirographarii. VI. 163. N. 2. & 164. 6.

Quare separationem bonorum heredis non impediunt illius creditores. VI. 164. 6. & N. 4. & 165.

Quibusnam beneficiis creditoribus indulgetur separatio bonorum. VI. 165. 7.

Separationem bonorum eius, qui respectu diversorum modorum heres est, & modo ille cui succeditur, impugnant creditores decedentis, non suum heredis. VI. 165. & 166. 8.

Separatio bonorum excluditur confessione, vel declaratione eorundem. VI. 166. 167. 9.

— excluditur aut voluntate creditoris, aut tempore; & quomodo. VI. 167. & 168. 10.

Separatio impetranda est praevio magistratus decreto. VI. 168. 11.

Separatio quem habet effectum. VI. 168. 12.

Mos sepeliendi cadavera apud Romanos. I. 638. N. 5.

Sepulchra veterem extra urbes fuisse in agris vel fundis propriis. IV. 345. N. 7.

Sepulchra quare sint appellata religiosa. I. 641. 642. 26.

— hereditaria sunt, vel familiaria. I. 643. 38.

— bonum latus quos continent. I. 645. N. 20.

— an transeat in fideicommissarium. II. 617.

9. & N. 5.

Publici sepulchri usus quibus patet, vel quomodo obtineatur. I. 648. 37. & N. 20.

Servius quomodo possit acquirit sepulchro. III. 308. 22. & N. 11. & 309.

Lex XII. tabb. veritas etiam sepulchrum non violari LXX. pedibus distant ab alienis edificiis. IV. 510. 6.

Sepul-

- Sepulcrum aedificando fundo venditio.* XI. 1629. 11.
Dominus fundi cogitur vendere domino sepulchrum
viam ad sepulcrum, si aliunde aditus non patet.
 VIII. 765. 8.
Sepulchrum mortui est heredi gentium. I. 637. N. 4.
 — *locum officii religiosum.* I. 638. 15. *seqq.*
Sepulchrum debitoris impedire non licet creditori.
 I. 640. 39.
Squeciter quoniam sit. VI. 225. 1. VII. 641. 1. 2.
 VIII. 509. 1. 2.
 — *quomodo differat a depositario.* VIII. 509.
 & 510. 3.
Squestratio quid sit. VI. 225. 1.
 — *ita convencionale, sive voluntaria; alia iudicialis, sive necessaria.* VI. 225. N. 1.
 — *an sit aliquis mixta, vel casualis.* *ibid.*
Quoniam sequestratio pecuniae vetis intelligatur. Et quid hic veniat nomine pecuniae. VI. 225. 1. & 226. 2. 3. VII. 641. 4. 642. *seqq.*
 — *vetus sequestratio pecuniae, vel rei quae debetur ac quovis contracta.* VI. 228. 4. VII. 644. 4. 5. & 645.
Sequestratio rei mobilia perire recepta est ex tribus causis; & quae sunt. VI. 229. 6. VII. 645. 7. & 646. 8. & 9.
Sequestratio fructuum rei immobilis admittitur in tribus casibus. VI. 230. 7. VII. 646. 10.
Iure canonico admittitur sequestratio possessionis. VI. 232. 8.
Sequestratio, appellatione pendente, admittitur in duobus casibus. VI. 467. & 468. 9.
Sermo interpretis animi est. V. 187. N. 7.
Servicium nemo potest emere a barbaris, praeter Commitem commerciorum. III. 599. 12. VIII. 853. 59.
 — *emere poterant a Romanis omnes in urbe Romano.* VIII. 853. 59.
Servicium emere hostie cuique liberum est in Europa. III. 599. 12.
Antistes consecrati servitii conventui debent coram consensibus eius artis. IV. 1178. 17.
Servitium, & quasi Servitium quid sint, & unde appellatur. IV. 573. 33.
 — *Vide ad huc Servitium.*
Servi quoniam sint. I. 234. 6.
 — *quomodo fiant.* I. 236. 337. 7.
 — *quomodo fiant conditione dissimiles filisum.* I. 344. 20.
 — *varia eorum officia, & iode ducta nomina explicantur.* VIII. 103. 9.
Servi nec acquirere sibi, nec possidere possunt. II. 2110. 16.
 — *an semper domino acquirant.* II. 1171. 6. *seqq.*
 — *quae rei non acquirant suo domino.* II. 1172. 9. 10. & 1173. *seq.*
 — *quomodo acquirant domino statim, etiam ignovani, & invito.* II. 1174. 13. XI. 1149. 2.
 — *quae rei non possit volenti, aut scienti domino acquirant.* II. 1175. 14. XI. 1154. 3. & 1155. 5.
 — *an stipulando acquirant domino, invito, & aperte repugnant.* XI. 1149. 2. & 1154. 1155. 4. & 1160. 2.
Servi, quicunque ex causa recta stipulando, dampni adionem acquirant. II. 563. 10. XI. 957. 23. & 958. *seq.*
 — *et cumradibus suis naturaliter obligantur & obligant.* III. 630. 631. 3. & N. 1.
 — *non obligantur civiliter, nisi ex causa manifestissima.* III. 631. 632. 3.
 — *in metallum domini acque sisco acquirunt.* II. 1177. 20.
 — *ex quibus causis agere possint adversus dominos.* IV. 1064. 8. & 1067. *seq.* N. 9.
Servi non possunt heredes institui. II. 149. 14. & 153. 154. 23.
 — *propriam remem & nostri possunt institui.* II. 150. 16. 17. IX. 279. *seqq.*
 — *communes ab uno et domino possunt manumitti, atque institui.* II. 151. 18.
 — *quomodo institui possunt alieni.* II. 151. 19.
An servi hereditarii possunt institui. II. 152. 20.
An institui possint servi illius, qui capere ex testamento non potest. II. 153. 21.
Servi eius qui capivimus est apud hostes, quare possint institui. II. 153. 22.
Quando non possint institui servi, etiam nostri. II. 158. 29.
Servi publici quae ex parte olim tellari, & quam partem capere poterant ex alieno testamento. II. 153. N. 22.
Servi non possunt esse testes. VII. 119. 4. & 1135. 1.
 — *cur pro domino testimonium dicere non possint.* VII. 1136. 3.
 — *an possint interrogari adversus dominum; & in quibus casibus.* VII. 1137. *seq.*
Servire, esse in servitute duo significat, & quae. I. 252. 2. & N. 4.
Servire intelligitur qui valedudine impeditur. IX. 498. 5.
Servitus quid sit. I. 234. & 235. 6.
 — *nam est ex iure belli.* I. 31. 15. & 235. N. 11.
 — *quo sensu dicatur esse contra naturam.* I. 236. 6.
 — *quomodo non sit contraria naturae, etiam.* I. 30. 81. 8. & 235. 6.
Iusta servitus quid sit, & quibus modis iusta dicatur. I. 251. 2. & N. 2. & 252.
 — *et quibus causis nascatur.* I. 30. 81. *seq.* & 236. 7.
 — *quid iuris domino tribuat in servum.* I. 238. 8. 9. & 239. *seq.*
Servus alter in hominibus, aliter in rebus assumptor. II. 1318. 3. 1319. *seq.*

Servitus rerum quid sit. II. 1320. §. & 1321. *segg.*
In quo nascitur servitus constituitur. II. 1324. 10. & 1325. 11.

Servitus non est obligatio, qua aliquis cogatur facere aliquid in sui commodi alieni causa. II. 1325. 1326. 12.

Quare servitus sit obligatio reficiendi parietem. II. 1326. & 1327. 13.

Servitus non est ius petendi & accipiendi fructus annuos ex fundo alterius. II. 1327. & 1328. 14.

Quare tributum & vectigalia non sint servitutes. II. 1328. 15.

Servitus omnis constitui debet alieni usus & commodi gratia. II. 1328. & 1329. 16. & 1330. 17.

Servitus quomodo distinguatur a iure emphyteutico, superficario, a iure possessionis bonae fidei, & a iure pignoris. II. 1330. 18.

Servitutes vel personarum sunt, vel rerum; & earum distinctio. II. 1331. 2. & 1332. *segg.*

Servitus personarum quid sit, & unde dignoscatur. III. 1. 1. 2. *segg.*

— genera eius duo, & quae. III. 4. §.

Divisio servitutis in rem personalem, in rem realem, & in mixtam refertur. II. 1333. §. & 1334. *segg.*

Servitutes omnes comparantur sunt principaliter causis personarum. II. 1334. N. 2.

Servitus praedii quid sit. III. 126. & 127. 3.

— consistit in tantum in praedio, quorum unum servitutem debet, & alteri debetur. III. 127. & 128. §.

— quomodo differat a servitute personarum. III. 128. 6.

— quare consistere non possit in re mobili, siue alieni, siue nostri. III. 129. 7.

— consisti debet in commodum praedii. III. 129. 8. & 130. *segg.*

Servitus praediorum perpetuum vel servientis usum requirit. III. 133. 1.

— qualis perpetuitas usus requiratur. III. 127. & 128. 13.

— ad hanc usus perpetuitatem tris desiderantur. III. 134. 2. & 135. *segg.*

An loca intermedia usum servitutis interrompant; & quomodo. III. 135. §. & 136. *segg.*

— *Vide Locum.*

Causa servitutis duplex, & quae. III. 124. 3.

Perpetua servitutis causa quae sit. III. 124. 4. §.

An ius cloacae, & summi immittendi, & navigandi per locum privatum sint servitutes. III. 125. 9. 126. *segg.*

Servitutes autem praediorum urbanorum, aut rusticorum. III. 125. 4. 125. §.

— dilatandum usum causa comparatur, quae sint. III. 125. 6. 7. & 126. *segg.*

— commoditatum interiorum domus, vel habendarum, vel reficiendarum causa adversus vicinorum comparatur quomodo sit. III. 127. *segg.*

— quomodo sint comparatur usum nostrorum exonerandorum casus. III. 124. 18. 19.

— *Vide Cloaca, Fumi, Stultitiae immittendi servitutes.*

Servitutes praediorum rusticorum unde nascuntur; & quot sint illarum genera. III. 125. 1.

— quomodo sunt comparatur causa accedendi ad fundum nostrum; & quae sint. III. 125. 2. & 126. *segg.*

— *Vide Aeni, Aquaductus, Iter, Via.*

— quomodo sunt, quae habent ius sumendi aliquid ex alieno ad usum fundi nostri. III. 125. 1.

— sumpta ex alieno conferuntur ad usum praedii nostri tribus modis. III. 126. 2. & 127.

— tris unde genera servitutum aut; & quae. III. 127. 3. 4. & 128. *segg.*

— quomodo sunt comparatur exonerandi fundi nostri causa; & quae. III. 129. 1.

Servitutes rusticarum ad fructus nostros melius habendos recte constituuntur. III. 128. §.

Servitutes communes praedii sufficere, & urbanis quae sint. III. 129. 2.

Omnes praediorum servitutes quando sint etiam personarum. III. 124. 3. *segg.* 126. *segg.*

Servitutes praediorum divisanum non recipiant. XI. 1204. 4. & 1205. 6.

Servitus praedii constituitur vel natura, vel facto extero. III. 128. 3.

— quomodo constituitur natura. III. 128. 4.

Servitus omnis constituitur facto aliquo externo, una excepta. III. 128. §. 6. 129. *segg.*

— constituitur partim alieno facto, partim nostro; & quomodo. III. 301. 10.

Servitutem constituere potest iudex in iudicis divisis, & quomodo. III. 302. 12.

Servitutem constituit praedii dominus. III. 302. 14.

— si tamen solum ille sit dominus praedii. III. 303. 15.

Unus ex dominis praedii communis, ne pro parte sua quidem, potest constituere servitutem; nisi ubi omnes illam constituunt eodem tempore. III. 303. 16. & 305. 18.

— quid si omnes constituunt diverso tempore. III. 305. 18. & 306. 307. 20.

Quare servitus usufructus possit constitui pro parte sua domino vel communis. III. 304. 17.

Servitus utiliter constituitur, cum ex separatis legatur & duobus, & adiut utriusque hereditas. III. 306. 19.

Servitutem potest acquirere solus praedii dominus. III. 307. & 308. 21.

An servitus iheris ad sepulcrum iure possit acquiri. III. 308. 22.

— an possit acquiri edificio. III. 309. 310. 23. & 330. 26. 27. & 331.

An possit acquiri servitus aquae futurae; & quare. III. 332. & 333. 28.

Servitutem communi prædio non potest acquirere
omnes ex prædii dominis, nisi omnes eorum, vel
diverso tempore simul acquirant. III. 310. 24. &
N. 13. & 81. 25.

Servitutem constituere, vel acquirere possunt em-
phyteuta, & superficiarius, & quomodo. III. 311.
25.

Dominus duorum prædiorum potest uni imponere
servitutem in commodum alterius, quod ipse re-
solvit, vel contrahit. III. 312. 26.

Servitus constituitur inter privatos, prædioribus, vel
superficia voluntate. III. 313. 1.

— constituta testamento, vel codicillis acquiritur
legitimo, etiam ignorantibus sine ulla traditione he-
redis. III. 314. & 315. 2.

— quomodo constituitur prædioribus. III. 315.
3.

Servitus prædii non potest ipsi iure constitui, ne-
que ad tempus, neque ad certam conditionem.
III. 315. 316. 4. & 317. 6. & 324. 325. 19.

— ipso iure non potest equaliter quid sit. III. 322.
14.

— potest et certo die, vel conditione promitti.
III. 317. & 318. 7.

Servitus quo facta constitui dicatur ex certo die,
vel sub conditione. III. 318. 8. 9. & 319. *sepp.*

Quare servitus constituta ex certo die, vel sub con-
ditione præiudicari ipso iure possit ante diem;
servitus promissa non possit. III. 320. 11. & 321.
12. & 13. & 322.

— huius iuris cognitio quomodo sit utilis. III.
323. 16. 17. & 324.

Quomodo dies & conditio utiliter adiciantur con-
stitutis servitutibus. III. 322. 13. 14. 323. 15.

Utendi modus, & tempus adici possunt constituti-
onis servitutem. III. 327. 23. & 328. 24. 329.
25.

Quoniam desiderantur ad constituendam servitutem.
III. 330. 26.

Servitutes proprie uti capere non possunt, sed longo
usu acquiritur. III. 333. 3. & 334. *sepp.* &
336. 5. & 337. 338. *sepp.* & 339. *sepp.*

Refertur opinio illorum qui volunt acquiri longo
usu servitutes continuas, secus discontinuas. III.
338. 7. 8. & 339. *sepp.*

Servitutes longo usu acquiruntur, si iustus possiden-
di titulus, & bone fidei possidentis accesserint.
III. 351. 3.

Servitus an acquiratur etiam sine titulo, si quis nec
vi, nec clam, nec precario possiderit ab eo, qui
est prædii dominus. III. 352. 4. 353. *sepp.*

— quomodo modus hic uti capienti servitutem
differt a superiore. III. 354. 10.

— an hic scientia domini requiratur. III. 354. 9.
10. & N. 2. & 355. N. 3.

Servitus acquiritur usu, cuius origo memoria homi-
num excedat. III. 360. 16.

— quomodo hic modus acquirendus servitutis di-
stinguatur ab aliis. *ibid.*

— acquiritur per usucapionem prædii, cui servitus
debetur. III. 360. 17. & 363. 4.

Servitus prædii est perpetua, & transit cum prædio
in quolibet succedentem. III. 361. 362. 3. 363.
4. & 364. 5.

Servitus prædio imposita debetur per omnes fundi
partes; & quando debetur per unam fundi por-
tionem dividitur. III. 365. 6. *sepp.* & 366. 10. 11.
& 367.

Ad quem spectat electio partis fundi, per quam ser-
vitutis impositio dirigatur. III. 367. 12. 13. &
368.

Quoniam fundi loca seu partes eligi non possunt ad
usum servitutis. III. 369. 14.

— hinc quomodo exceptis aliis intelligatur in ge-
nerali constitutione servitutis. III. 369. 370.
15.

— facta loci electio, per quam servitus dirigatur
mutari non potest. III. 370. 371. 16.

Quanta debet esse pars fundi, quæ servituti debet; &
unde illa estimetur. III. 371. 372. 17.

Continua servitus generalis, concessa intelligitur
species omnes eidem generi subiectas. III.
374. 3.

Constitutio servitutis ambigue vocat constituitur.
ibid.

Contentio servitutis tacite accedunt iure omnis, si
quibus servitus esset iniuncta. III. 374. 4. & 375.
sepp.

— ita etiam quæ efficiunt commodiorem usum
servitutis, dummodo fundo servituti non nocent.
III. 376. 9.

— non licet habere servitutem facere, quod fundo
servituti nocet, nisi sit servitutis usus necessa-
rius. *ibid.*

— non licet facere, quod non perijit ad usum
servitutis, etiam cum id fundo servituti nihil no-
ceat; nisi etiam convenerit in constituenda servitu-
te. III. 377. 378. 11. & N. 4.

Constitutio servitutis quid oneri imponat domino
servituti prædii. III. 378. 12.

Quibus modis ambulantur servitutes. III. 391. 1.
sepp.

Quomodo emittatur servitus constituta ab herede,
pendente adhuc conditio legis. III. 391. &
392. 4.

Servitus constituta ad certum diem, vel conditi-
onem soluitur, adveniente die, vel conditio-
ne existente. III. 392. 393. 5.

Servitus emittitur confusio; & quando confusa-
tor. III. 393. 7.

— confusioe secute, retinetur in duobus casibus.
III. 393. 8. & 394. 9.

Amittitur servitus quæ communi duorum prædiorum
debetur, ubi hi in commune redemerint prædium
prædictum. III. 397. 10.

— amittitur remissione servitutis expressa, vel tacita; & quando tacite remissa intelligitur. III. 397. 11. 396. 12.

Cum duplex non praedio debetur servitus, una remissa, remittitur altera; & quando utraque. III. 396. 13.

Servitutes non utendo amittuntur; & quando aliquis non utatur continuata servitute. III. 339. 4. *segg.* & 400.

Quandocumque praedio servitute diviso, tota servitus vel retinetur, vel perit. III. 400. 9. 10. & 401. *segg.*

Quandocumque servitus quae debetur pluribus per unam fundam, per non usum singulorum amittitur, vel secus. III. 403. 13.

Quanto tempore servitus non utendo amittitur. III. 403. 14. & 404. *segg.*

An servitus amittatur, cum quis casu aliquo servitute usus non est per tempus legitimum. III. 406. 10.

Quare servitus hinc inde ad sepulcrum non utendo non amittitur. III. 406. & 407. 11.

Servitutes urbanorum praediorum amittuntur non utendo, si & dominus libertatem adium suorum effecerit. III. 407. 23.

— quibus modis dominus libertatem adium suorum effecisse intelligitur. III. 407. 23. & 408. *segg.*

Servitutes praediorum neque morte, neque capitis diminutione amittuntur. III. 410. 35.

Servi institutio valet et tacita conditione libertatis. II. 159. 32.

Libertas tacite data intelligitur et testatore servo ad tutelam vocato, nisi contraria voluntas appareat. I. 473. 31. 32.

Potest hereditas servo restitui sine domini iussu; ob reprobationem sequitur. II. 608. 15.

Quomodo illa domino acquiratur. II. 608. 16.

Recte legatur servo hereditario. II. 723. 2.

— An servo proprio, vel heredis. II. 723. 6. & 724. 9.

An servo patris, vel ei, qui dominum non habet. II. 723. 3. 5. 7.

In servo fugitivo nec usufructus locus habet, nec temporis praescriptio. II. 1123. 10.

An dominus obligari possit servo, & quatenus. VII. 309. 1.

Servo relictoque inutiliter sine libertate. VIII. 1307. 1. 2.

— an servo libertatem dedisse videatur, si dominus, dum ei legat, libertatem appellaverit. VIII. 1307. 3.

— an idem iuris sit, si miles hoc idem fecerit. VIII. 1308. 5. & 1309. *segg.*

Servorum vias in operis eorum, & in fructibus est totius; & qualis sit illorum usus. III. 221. 22. & 222. 23. *segg.*

Servus esse aliquis non praesumitur. VII. 1091. & 1092. 4.

Servus promittens aliquid non obligatur iure civili; secus iure naturali. VII. 663. 13. 15.

— institutus a domino si heres illi necessarius. II. 333. 4.

— non potest adire, neque recusare hereditatem sine domini iussu precedente, etiam si postea ratum habeat. II. 408. 4. 5. & 409. 6.

— quare, nullo precedente domini iussu, bonorum possessionem possit agnoscere. II. 408. & 409. 5.

Servus factus testamento liber & scriptus ex parte heres, sui status ignarus acquirat hereditatem. X. 585. *segg.*

— quatenus acquirat coheredibus suus sui ignarus post hereditatem ab illis aditam. X. 590. *segg.*

Servus dominus semper stipulatur utiliter. X. 584. 585. 19.

— dari tamen stipulatur inutiliter domino nominatum, ubi ante decesserit. X. 584. 19.

An servus ex lege dominus ut manumitteretur, possit agere pro libertate adversus donarium, donatorem, vel eius heredem non agnoscit. XI. 1509. 1. & 1511. 7. & 1512. 8.

Quare servus acquirat domino ignorant & invito, & aperte repugnant. XI. 1149. 1. 2. & 1150. *segg.*

Servus hereditarius quatenus proprietarius. II. 624. 17.

— acquirat omnia hereditaria, excepta hereditate, usufructu, & possessione. II. 1149. & 1158. 11. 12. XI. 1154. 3. 1155. 5. & 1156. 6.

Servus communis et qui parte singula dominis acquirat. Et quomodo caveatur domino, et cuius pecunia acquirat, adversus alios. II. 1179. 23.

Quare communis servus non acquirat interdum alieni et dominis. II. 1179. 24. *segg.* & 1180. 27.

An solida acquiratur ceteris res velia et dominis, quem servus stipulatur qui accipit ab uno sibi donatum. II. 1180. 27.

Servus qui stipulatur ipse est ab uno ex dominis, si stipulatur alteri nominatum: an alterutri acquirat, & cui; an utrique. VIII. 123. 3. *segg.*

Servus publicus eadem stipulando acquirat; & quomodo. XI. 792. 31.

Servus publicus stipulatur pupillo quo iure illi acquirat. XI. 794. 32.

Servus nomine deditur liber efficitur etiam invito domino, si damnum refecerit. IV. 578. N. 3.

— non potest in iudicio conveniri. IV. 1077. 1. V. 192. 3.

— stare non potest in iudicio adversus dominum VII. 913. 1. 2. 914.

— et quibus causis agere permittatur adversus dominum. IV. 1064. 8.

Servus Veterator quid differat a novitio. X. 1307. & 1308. 6.

Deinde adversus servum sententia, dominus non obligatur de peculio. IV. 1077. 2.

- Servus spoliatus agit interdicto, sine mandato domini. V. 219. 12.
- an cavas nihilominus de rato. V. 219. 12. & N. 15.
- an possit pascendo detrudere obligationem domini. VII. 113. 2. 3. & 114.
- obligans dominum, vel et contractus de peculio, vel locali actione ex maleficio, non facit conditionem domini detentorem. VII. 116. & 117. 5.
- quare nequeat ex persona domini conveniri. VII. 885. 2. 886. *sepp.*
- manumissus non tenetur ex contractu, quem habuit in servitute. VII. 899. 1. & 900. 3. & 903. 6. *sepp.* & 904.
- ex maleficio suo potest manumissionem teneri, proutquam si in dominum deliquit. VII. 900. 3. & 913. 1. 2. 914.
- non tenetur ex eo quod in servitute contraxit, licet eidem manumissio legatum sit peculium. VII. 905. 1.
- vendendi passus ad pretium participandum debet probare se liberum, cum proclamatus ex possessione servituti ad libertatem. VII. 1084. 1.
- Servum esse probare debet idoneis causis, qui aliam petit in servitute. VII. 1085. 2. 3. & 1086. & 1089. 1. & 1090. *sepp.*
- Servus, qui omnium consensu habetur pro libero, restit esse potest in testamento. IX. 9. 1. 2. & 10. *sepp.*
- Servus quatenus stipulatur iussit, *habere sibi licere*. XI. 755. 1. & 756. *sepp.*
- *tenere sibi licere* stipulator utilis. XI. 757. 1.
- an recte stipulatur *possidere sibi licere*. XI. 757. 2. & 758. *sepp.*
- Servus legatus an debeatur, si interim manumissus postea recidat in servitutem. XI. 1345. 8.
- An servus calendario prepositus, qui ignorat in a domino liberum & heredem esse factum, recte contrahat post mortem domini. Et an & cui quærat actio. X. 529. *sepp.*
- Sigillum an sit necessarium in procuratorio mandato. V. 232. N. 18.
- Silentium habetur pro consensu, vel dissenso, prout condictores voluntatis, & affectuum tacenti indicat. VIII. 581. 7.
- quondam pro consensu habetur, vel secus. III. 697. 4. & N. 1. & 698. IV. 1192. N. 13. VIII. 582. 7. 8. 9. 583. 10.
- pro consensu habetur interdictum, tamen si silentium ad nos onerandus pertinet, & quando. III. 698. N. 1. VIII. 583. 11. & 584. *sepp.*
- Silentium filii, cum patet repetit dorem, habetur pro consensu, & si filia contradicit aperte. III. 7043. 17. *sepp.*
- Silva trientem usum centesimum significat, & aliquid amplius. VIII. 415. 4. & 470. 11.
- Silva caduca est in fructu. III. 64. 8.

- sicut et quæ non est caduca. *ibid.*
- Si Silva caduca tantum cadere potest usufructarius, quantum cadebat patrifam. *ibid.*
- Si Silva non caduca usufructarius cadere potest quod sitis sit ad viam refectionem. III. 65. 9.
- Vide *Usufructuarius*.
- Simplam promitti a venditore quid sit, & an semper debeat promitti. K. 1332. 6.
- Simpli actiones quæ sit. VI. 746. 3.
- Simplicitas quid sit. Eius commendatio. VIII. 1290. 21. 22.
- Simulatio quid sit, & ex quibus iudiciis arguatur. IV. 196. N. 7.
- Simulatio fere mala est. IV. 405. 12. 13.
- an cuiquam nocere debeat in re propria. VIII. 761. 2.
- Singulare in moreo quid sit, & quomodo differat a speciali. X. 150. 5.
- Singularia quantum dicantur in qualibet re. X. 1491. 5.
- qui recipiantur in uno contractu, recipi possunt etiam in aliis ea eadem æquivalens ratione. X. 158. 14. & 159. *sepp.*
- Socer quando sit stendus. III. 452. N. 2.
- audiat pro genero sine mandato. V. 213. N. 10.
- Socer five uxoris five mariti gaudet utroque beneficio competens. VI. 850. 3. XI. 257. 3. & 287. 2. 3. & 288.
- quare non gaudet eo beneficio, si conveniat ex promissione dotis, solum matrimonio. XI. 285. 286. 1. N. 1 & 2.
- Societas humani generis unde originem habeat. I. 50. 2.
- Societas privatorum quid sit, & quantitas. III. 903. & 904. 1.
- Societas rerum quid sit. III. 904. 2. & 905. *sepp.*
- VIII. 695. 1. & 696. *sepp.*
- contrahitur consensu. III. 905. & 906. 5. VIII. 696. 5.
- an, & per quem. III. 908. 9.
- color interdum etiam re, & quomodo. III. 908. 9. VIII. 697. & 698. 8.
- Societas in bonum rei nullius momenti est. VIII. 698. 10.
- Quare soluta sit societas rerum. III. 906. 6. 7. & 907. VIII. 696. 697. 5. & 7.
- an contrahi possit sub conditione. VIII. 717. 1.
- an et die, vel in die. VIII. 710. 2.
- Societas omnium bonorum quomodo tacite contrahatur. III. 907. N. 4.
- Societas rerum quando presumatur inter fratres. III. 908. N. 7.
- Societas omnium bonorum specialiter iuris inducit in commendationem bona omnia presentia, & futura undecunque quæsit. III. 911. 4. & 912. *sepp.*
- quomodo futura bona veniant in commendationem societatis omnium bonorum. III. 913. 914. & VIII. 699. 14.

In societatem non veniunt bona, quae ex furto, vi, rapina, maleficio pervenerunt ad socium. III. 914. 7. VIII. 699. 13.

— veniunt tamen quædam ex delicto, quo socius laesus fuit. III. 914. 4.

Non impetratur societas, quæ socius præstitit ob delictum. III. 918. 13.

Societas omnium bonorum recepta est moribus Gallo- rum inter virum, & uxorem. III. 914. & 915. 8.

Quædam ex moribus aliarum gentium recepta sit societas bonorum inter virum, & uxorem. III. 913. & 914. & 915. N. 5.

Societas bonorum simpliciter contrahe- quantum bono comprehendit. III. 915. 9. VIII. 704. 702. 19.

An, & quomodo societas iniuri possit, ut aliam damni, aliam loci partem socius ferat. III. 920. 921. 17.

Societas dissolvitur morte unius ex sociis. IV. 996. 2. & 997. *sepp.* VIII. 712. 6. & 716. 15.

— & quidem morte sive naturali, sive civili. IV. 999. 6. VIII. 712. 8. 9.

— solvitur amissione bonorum fidei ab uno ex sociis. IV. 999. 7. 8. & 1000. *sepp.* VIII. 712. 7. *sepp.* & 713. 10. 714.

Solvitur, etiam certo tempore, in quod contractus fuit. IV. 1001. 9. VIII. 711. 5. 712. & 713. 12.

— item subto negotio, propter quod contractus fuit. IV. 1002. 9. VIII. 716. 2.

— solvitur remissione auctoris sociorum; & quibusdam conditionibus. IV. 1003. 12. & 1003. *sepp.* VIII. 710. & 711. 2. & 714. 13. 715. 14.

Societas diffrahitur novatione actionis pro socio facta ab uno ex sociis. IV. 1006. 15. VIII. 711. 4.

— diffrahitur actione pro socio instituta adversus socios ab uno sociorum. IV. 1007. 16.

— excepta tamen societate vestigialium. IV. 1007. 17.

— diffrahitur privato, & spontaneo sacello sociorum. IV. 1008. 18.

Societas quando censetur continuata, vel renovata ab herede. IV. 997. N. 4.

— contracta ad tempus quando censetur renovata post tempus. IV. 1001. N. 9.

Inita in fœderibus ad publicam causam spectantibus non finitur morte unius ex sociis. IV. 998. N. 5.

Socii possunt utiliter credere servitutem uno tempore omnes; & quomodo etiam diverso. III. 305. & 306. 18.

Socii, qui priores cessaverunt, vetare non possunt certiorarium cessu laici est, aliis etiam non cedentibus. III. 306. & 307. 20.

Socii tacite habent a lege mandatum agendi pro socio. V. 215. N. 10.

— an possit testimonium ferre pro socio. VII. 1157. 15.

Socius nihil facere potest iure communi, altero invito. 10. III. 310. 8.

— non potest, nec pro parte sua, imponere servitutem rei communi. III. 303. 16.

Qualiscumque rerum societas, & obventio & omnia causa in commune conferenda est a sociis, & pro societatis partibus dividenda. III. 923. 20. VIII. 702. 20.

Socius facere debet actione pro socio damnum do- lo, vel culpa illatum in commune omnibus. III. 923. & 923. 21. VIII. 702. 703. 21.

An, & cuius culpe nomine socius teneatur. *ibid.* Socius pro visis prestare debet aliis quicquid do- lo, vel negligentia non acquiritur. III. 923. 924. 22.

Socius aliis cavere debet de eo quod perventurum speraret ad eum ex causa societatis. III. 924. 23.

Damni omnes ex sociis sive præteritis, sive præsentibus facere debent illi, & cavere de tunc. III. 924. 24.

Damni vel loci ratio ex quibus partibus communi- cari debet inter socios. VIII. 704. 23.

Quomodo comparatio damni societas sit inter so- cios, quorum unus contulit pecuniam, alter ope- ram. III. 923. N. 15.

Societas, etiam si auctaverit delictum, non tenet in- famia. V. 98. N. 10.

— qui præstiterit se venere potuit, & qui ma- leficia quærit, utroque admittit capitale crimen, & specialiter notatur infamia. *ibid.*

Solarium quid sit. II. 1293. N. 3.

Solenne quodam dicitur. VI. 277. N. 9. XI. 707. 1.

— verbum est ambiguum; & qualis eius signifi- catio. VII. 1259. 10. *sepp.*

Solemnis rei alienatio quantum dicitur. XI. 709. 2.

Omnia solemniter acta intelliguntur in instrumento, in quo expresse eorum est, illud factum esse quod solemnitates requirit. XI. 709. 2.

An presumptio solemnitatum denegat reo facultatem probandi contrarium. XI. 712. 6.

Solvere quam vim habeat. III. 419. 12.

Quisnam iure solvitur, vel secus intelligatur. XI. 159. 1.

Solerio laioni quodam significatione continet omne liberaltatis genus. IV. 729. 730. 2. IX. 1389. 2. XI. 159. 1. & 160. 2.

— in angustiori significatione præstationem sive donationem naturalem pecunie vel rei designat. IV. 729. 2. & 730. 3. 731. IX. 1389. 2.

Solmo quid sit. IV. 731. 5. 6. & 732. *sepp.* IX. 1392. 8.

— quomodo differt ab acceptatione, compositione, oblatione pecunie. IV. 731. 5.

Quasdam solutionis appellatione cetera liberationis species continetur. XI. 160. 2.

Salutem-circumstantiam quæ dicit. IV. 771. 1.

Quod nondum debetur, id neque solvi potest, neque solutionem pari liberationem. IV. 774. 774. 2.

Ex quo siquid debetur recipi, id autem diem solvi potest, tamen invito creditore, licet ab eo periculum possit. IV. 772. 773. 3.

— solvi tamen non potest invito creditore quod in diem debetur, ubi dies crediticis causa sit adhibita. IV. 773. 3.

— vel creditor ipse recipere solutionem impeditur; & quæ id genus impedimenta. IV. 773. & 774. 4.

Si quantitas debetur, nec quidquam dictum de de loco solutionis, ea solvi debet ubi petitur: cetera vero species solvenda eo loco, ubi est. IV. 774. 5.

— Si locus fuerit dictus, ubi solvi debent: creditor potest sibi petere; debitor vero non potest sibi fuisse. IV. 774. 775. 6.

Nemo intelligitur solvere debitum, nisi facies accipientis rem debitam. IV. 776. §. 9. XI. 161. 1.

— & quidem irrevocabilitas, & pleno iure. IV. 776. 10. & 777. *sepp.* XI. 161. 1.

An res debita possit solvi pro parte; & quomodo de eo estimandum sit ea conditione obligatio. IV. 783. 18. 19. & 784.

An pars soluta condici possit a debitore, cum ipse ea parva solutione non liberatur. IV. 784. & 785. 20.

Quæ, incerta re promissa, & electione debitori attributa, pars eius minus recte solvantur. IV. 785. 786. 21.

— *Vide Creditore.*

An qui allegat solutionem, fateatur hoc ipso pecuniam fuisse solutam. VII. 1011. 5. & 1012. 6.

An qui dicit: *nisi in pecuniam numeraveris, sed si numerasti, soluta est tibi*, fateatur solutionem esse factam. VII. 1012. 7.

Solutio tollit omnem obligationem. IV. 789. & 790. 2.

— non illam tamen, quam illam, in quam solutionem est. IV. 791. 3.

Qui solvit quod debetur ex pluribus causis, id solutionem erit in causam quam debitor vult, & dixerit, IV. 792. 793. 5.

Solutum debitor impetere potest in sortem, vel in usuras, si aucta, et in convenienti declaraverit in quem casum credere vellet. VIII. 445. 1. *sepp.* & 446. *sepp.*

— idem iure, si ille qui debet diversis causis, expresserit in quodam debitum solvere vellet, IX. 1393. 1. 2.

Si debitor nihil dixerit; liberum est creditori accipere sortem in eam causam quam velit. IV. 793. 5. VIII. 446. 4. 447. *sepp.* IX. 1395. 2. 1396. *sepp.*

— etiam in causam levem, demmodo constitutus in re presentis. IV. 793. 794. 6.

An solutum pro pluribus summis principalibus videtur debet solutum in causam debitori graviolem. IV. 795. 796. 7. 8.

Quis modo servandus in solutione, quæ accepto sentenda sit in causam debitori graviolem. IV. 798. 27. & 799. *sepp.*

Cur solutum acceptum ferri debeat prius in usuras, quam in sortem. IV. 801. & 802. 17.

Nulla solutio est eius, quod quis solvit iudebitum per vitium. IV. 732. 7. 8. & 733.

Aliud pro alio solvi non potest invito creditori. IV. 733. 9. & 734. 10.

An quis cogatur recipere solutionem in nummis alterius forme & materie. IV. 734. 10. & N. 9.

Factum non potest solvi pro facto. IV. 735. 11.

Cuius generis factum pro facto solvi possit. IV. 736. 12.

Potest solvi aliud pro alio volenti creditori, ubi debitor faciat accipientis rem solutam. IV. 736. 737. 13. IX. 1431. 1.

Aliud pro alio solutum volenti creditori, ut revocari possit a solvante debitore, vel eius heredibus. IX. 1431. 1432. 1. 2. & 1437. 1. 2. 3.

Cui soluta est res alia, quæ facta non sit accipientis, pignus ad id statim coarctari; aliis ex empto, postquam evicta res est, data in solutum. IV. 737. 13. 14.

— gold interitus usam dari, vel alteram actionem vel utramque. IV. 738. 15.

Quibus modis aliud pro alio solvi possit, servus creditore. IV. 738. 15. 16. & 739. *sepp.* IX. 1438. 4. & 1439. *sepp.*

Solutionem debet facere debitor, vel alius nomine debitoris. IV. 743. 2.

Quam debitor solvere prohibetur a iure. IV. 743. 3.

Alius pro ignorante, vel invito debitore recte solvit creditori, etiam invito; & quomodo. IV. 744. 4. 745. 5. & 746. IX. 1416. 2. & 1417. *sepp.*

— ea solutione debitor ignorans & invitatus liberatur; si tamen facta sit eius nomine. IV. 746. 5. 6. 747.

Debitor solvere compellitur, non arceri, nec pro vitio iudicii, sed ordine, atque legitimis modis. VII. 1132. 3. 4.

Solutio facienda est erasatori, et alii nomine creditore. IV. 747. 7.

Quando creditori solvi non possit. IV. 747. 8. 748. *sepp.*

— *Vide Furtivus, Prodigus, Papillus.*

Recte solvitur creditori suæ mentis, & maiori & non suo iusto iudicatus. IV. 753. 14.

Rata est creditori facta solutio, licet postea creditor esse desierit. IV. 753. & 754. 15.

Alii recte solvitur mandato erasatoris; & quando. IV. 760. 30.

Alii, quia creditori non recte solvitur, soluto, vel revocato mandato. IV. 773. 25.

— nisi tamen debitor ignoraverit mandatum suum esse, vel revocatum. IV. 773. 27.

Utrum ipso iure, an per exceptionem liberetur, qui ignorans talis alii potest revocatum, vel solutum mandatum. IV. 773. 28.

Creditor tribuit debitori facultatem solvendi alteri, vel in ipsa stipulatione, vel extra stipulationem. IV. 760. 31. 761. 32.

— si in ipsa stipulatione: revocare non potest; potest vero, si id faciat extra stipulationem. IV. 761. 3.

Non recte solvitur heredi, domino, vel tutori eius, cui solvi creditor permittit. IV. 761. & 762. 32.

Non recte solvitur falso procuratori, nisi creditori eum habuerit, VII. 705. 706. 1.

Solvens falso procuratori, non secuta ratihabitione, a quantum possit repetere solutum; & qua actione. VII. 701. 2. *sepp.*

Solutio confirmatur per ratihabitionem. IV. 766. 39.

An possit condicil solutum ex causa, si tunc domini eum habuit solutum. Quandoque videtur non habuisse eum. IV. 763. 45. 46.

Solutio alii facti, quam creditori non liberat debitorem. IV. 766. 40.

— etiam si sit fuerit constantis personae, vel per errorem. IV. 765. 41. 767. *sepp.*

Facta solutio, domino neque mandante, neque eum habente, debitor liberatur, si pecunia soluta ad dominum pervenerit. IV. 769. 47.

Facta solutio an creditorum sine consensu alterius, ad quem potest pecunia pervenerit, debitor exceptionis ope liberatur. IV. 770. 48.

In quibus casibus solvere coactus alii, quam creditori debitor liberatur. IV. 769. & 770. N. 19.

Debitor solutionem probare potest testibus & instrumentis. VII. 1187. 1. 2.

Solutio quatenus probatur per apocham. VII. 1187. 2.

Si creditor apocham negat, quot testibus debitor solutionem probare possit. VII. 1187. 3.

Non existente apocha, qualem numerus testium probet solutionem. VII. 1187. 1188. 4.

Quare in qui debuit ex chirographo debet probare solutionem quinque testibus idoneis: aliter vero probat qui debet sine scripto. VII. 1188. & 1189. 5.

Quoniam requiruntur, ut debitor possit probare solutionem per duos testes, apocha amissa. VII. 1190. 7. & 1191. *sepp.*

Uni probatio solutionis incumbat, creditori ne, an debitori. IX. 1434. 2.

Solutionem partis creditor admittere non cogitur. X. 331. 14.

Pro solmo habendum est omne illud, in quo creditor morem fecit. XI. 1513. 2.

Solvens falso procuratori qua actione expediri possit adversus illum. VII. 708. 4. 5.

Debitor solvens alibi, quam in loco destinato volenti creditori, liberatur. X. 1109. 1.

— secus, si alibi solvat adiectis, stipulatorem levato. X. 1106. 1107. 2. & 1111. 4.

— stipulatorem etiam levato, debitor solvens adiecto in loco destinato, liberatur. X. 1109. 1110. 3.

— Vide *Adiectus*.

Invito creditori solvi non potest alibi, quam ubi promissa est solutio; tamen reus offerat creditori quod inseruit eius pecuniam suo loco solvi. X. 1186. 1. 1187. *sepp.* XI. 1501. *sepp.*

— nisi tamen creditor certam pecuniam summam exprimat, ad quam usque sui interesse dicat, & de eo constet inter contrahentes. X. 1190. 6.

Cur non possit alibi solvi pecunia ab eo, quam potest alibi per alii ab eodem. X. 1187. 2.

Cur non possit alibi solvi, quod solvi potest alio die. X. 1188. 3. XI. 1503. 5.

Potest alibi solvi quam in loco destinato ea iusta causa. X. 1189. & 1190. 5.

Solvere minus, quibus modis aliquis intelligatur. XI. 1693. 1. 1694. *sepp.*

Datio in solutum quid sit, & quando fiat. IV. 737. 14. & N. 12.

Dati res in solutum, an, & quando revocari possit. *ibid.*

Promissa datione in solutum, debiti quantitatatem offerendo, debitor liberatur. IV. 732. N. 12.

— facta sub conditione, si debitor infra sui menses non solvat: an creditor possit petere debitum; tempore nondum elapso. *ibid.*

Quoniam creditor cogatur accipere in solutum res debitoris. IV. 738. N. 13.

Dati ignorant re aliena in solutum, quem, & quomodo hanc actionem competat. IV. 738. 15.

De re aliena data in solutum premiari debet evictio. IX. 1462. 3.

— Vide *Evictio*.

Soror nostra quem sit. VII. 1050. 3.

Soror non potest effici consensu, quem natus, vel iure non est soror. VII. 1059. 5.

Soror consanguinea quem sit. VII. 1050. 3.

Soror ne sit, an secus, quoniam probare debeat. VII. 1050. 8.

Sororis ingenuitas non probatur ex conditione liberati fratrum. VII. 1065. 9.

Sorori datur querela inoffensio. V. 434. N. 8.

Sororem frater testamenti possit excludere a successione, potest tamen eam admittere in demonstrum creditorem. VI. 177. N. 3.

Qui sororem habuit eam, quam non erat soror, non prohibetur eam negare fororem. VII. 1049. 1. 2. & 1050. *sepp.*

Sors quid sit apud iuris auctores. VIII. 359. 3. X. 1380. 2.

Quoniam forte sibi soleant. IV. 1223. 9. & N. 10.

Sorte res dividitur, ubi plures, quibus est ovis tellus, dissimiliter in eligendo. IX. 681. 1.

Sorti quondam locus sit in re legata. IX. 683. 7. 684. *segg.*

Sortem quam vocent Imp. in L. 8. C. si *erz.* per. VII. 601. 3.

Sorte peius, namque ad dilem soluta curritur usum, quos aliquis stipulatus est. XI. 1361. 1.

Sorti obligatione soluta, nullus decematur usum neque fusu, neque posterius temporis. IV. 1039. 31.

Soluta forte, quae Caput promissa fuit, an, & quando peti possit quod interest adoris, solutam fuisse suo tempore Caput. X. 1203. 9. 1204. *segg.*

— quid, qui pars soluta sit adiecto. X. 1205. 21.

Species facta ex aliena materia cui acquiritur. I. 705. & 706. *segg.*

— acquiritur ei, cuius nomine facta est. I. 703. 2.

— facienti acquiritur, si fecerit bona fide. I. 703. 6.

— vel, si facta species non possit ad eadem materiam reverti. I. 708. 709. 5.

— secus acquiritur domino materiae. *ibid.*

Species nova facienti non acquiritur, si coheret alio soli. I. 714. 9.

Materia domino quomodo consulatur adversus eam, qui novam speciem conficit ex aliena materia. I. 714. 715. 20.

— quomodo consulatur facienti adversus dominum materiae, & speciei. I. 716. 21.

Species pro individuo usum in iure. V. 809. 10. X. 137. 1. XI. 1020. 14.

— quid sit, unde dicta, & cur aliter a Philosophis accipitur, atque ad I. C. X. 1020. 1021. 14.

Species agna I. C. quomodo demonstratur. XI. 1265. 16.

Specieculo quid sit. I. 705. N. 1.

Speciebiles quoniam dicti. VIII. 469. 9.

Sperare pro morte, spes pro metu usurpata. IV. 507. N. 3.

Spes promissorum pigroari non potest, & quare, VI. 910. 9.

Spiritus apud Senones quid sit. V. 811. N. 21.

Uno spiritui constare quam vult habere. *ibid.*

Spoliatio quid sit, & quibus paribus consistat. IV. 267. *segg.*

Spoliator quoniam dicitur. IV. 284. 28.

Quomodo ille temeratur, cuius familia spoliavit. IV. 285. & 286. 19.

Spoliator hodie dicitur, etiam ille, qui alienam rem vacuum sine vi occupavit. IV. 286. 20.

Spoliatorem in continentem herum delictum licet. IV. 274. 6.

Spoliatus quoniam dicitur. IV. 273. 6. & 274. *segg.*

Quoniam dediderunt, ut quae dicuntur spoliatus. IV. 270. 4. 271. *segg.*

Spoliatus suae omnia restituendus est; & quarum rerum nomine restituendus sit. IV. 277. 9. 10.

— & 278. *segg.* & 281. 282. 16. & N. 21.

Etiam ille restituendus, qui dominum spoliavit. IV. 281. & 282. 16.

— Vide *Deiudic.* Interdictum unde vi.

Sponsio, proprie dicta, quid sit. VI. 636. 5.

Sponsio verbum ambiguum; & quoniam in iuramento partem vim habent. XI. 1086. 4.

Sponsilia legitimarum conventionem numero praestantur. III. 509. 12.

Sponsio donarum quando repudi possit, vel secus. III. 2227. 7. VII. 746. 8.

Sponsus quid sit. IV. 233. 5.

— victoribus, vel illis executoribus praestari solent pro modo quantitas. VII. 747. 8.

— quoniam Apuleio sit in dicta. V. 478. N. 44.

Sponsus ad successionem intestatam non vocatur ut iure veteri; secus ex iure Iustiniano. II. 176. N. 16. & 177. *segg.*

— an ex testamento capere iure veteri. II. 176. N. 16.

— quoniam a patre naturali possit ipsius patre, aut ex parte, vel in totum. II. 176. 177. 27.

— patri ex ea, cum qui patri concubium esse potuit, patri succedunt cum legitimis. II. 1119. 6.

— nisi tamen fuerit mater illius, qui habet legitimos liberos. II. 1119. 7. & N. 6.

— patri naturali non succedunt, neque ex iure divino. II. 1119. N. 7. & 1120. 8.

— si tamen fuerint legitimati; succedunt. II. 1120. N. 8.

— nam ex concubina, patri naturali succedunt in duas uncias ex iure civili; & quatenus. II. 1120. 1121. 8.

Autem leges municipales, quoniam successionem patri deferunt spuriis, tam sunt habenda. II. 1119. & 1120. N. 7.

Spurii sunt alendi ex iure canonico. III. 454. N. 8.

— an laborum infamis facti. II. 119. N. 2.

— eadem legis novae materiae aspectu ex iure naturalium. II. 120. N. 2.

Spurii non datur iudiciali querela adversus patrem. V. 433. 2. & N. 1.

— nisi legitimorum iura haberent, vel per subsequens matrimonium, vel a Principe. V. 433. d. N.

— an illi datur adversus matrem. V. 433. 2. & N. 6.

Symbola proprie dicta quid sit. VI. 867. 3.

— an inter urbana praedia numerentur. IV. 867. 3. 868. *segg.*

Stationes quid sit. VI. 142. N. 3.

Stationes fisci quæ sint, & unde diste. IV. 849. 17. VIII. 311. 1. 2.

— quas res significat. IV. 849. 17. VIII. 311. 2. 3. 4.

Qui conventus est ab una statione fisci, compensare non potest quod sibi debetur ab altera. IV. 848. 17. & N. 16. VIII. 311. 5. 6. & 312.

Quare conventus ab una statione tantum compensat quod sibi debetur ab alia. IV. 850. 18. 19. VIII. 312. 7. & 313. *sey*.

— quare hoc ius fisci debitori non sit iniquum. VIII. 314. 8.

Stationarii quoniam. II. 335. N. 17.

— an iure militum aedentur. *ibid*.

Status in publico possit non veniat sub hasta; & quare. VI. 149. 3. & N. 2.

Status liber quis dicitur. VII. 901. 1.

— pendente libertatis conditione an servus sit, an liber. VII. 901. 2.

— habet pro servo in contradiculis. VII. 901. 2. 3. & 902.

— habetur pro libero in criminibus. Et in quibus ponunt ut servus. VII. 902. 4. 5.

— Vide *Evidie*.

Status personæ triples, & qui. V. 918. 3.

— quomodo probetur. VII. 519. 1. 2.

An alius a præside de causis status cognoscere possit inter confensientes. IV. 1201. 16.

In causis status quis actor, & quoniam reus sit habendus. IV. 1222. 8.

— in his an indices darentur ante Diocletiani tempora. IV. 1347. & 1348. 5. & N. 4.

De questione status an recte decidatur iureiurando. VII. 519. 1. 2. & 520. 3.

— quando in causis status eorum sit iudicandum parti delatum. X. 714. 6. & N. 9.

De statu bigamus, & heres ab extraneo fideius quando cogendus sit adire hereditatem; vel secus. IX. 389. 1.

De statu litigans testari potest. II. 33. N. 16.

De statu litiganti potest dari tutor. I. 444. 13. & 453. 33.

De statu litæ excois a tutela. I. 490. 18.

Status sive iura municipalia quæ. Et quoniam ex condere possunt. I. 40. 12. & N. 11.

Status, quæ corrigunt ius commune, strictè interpretanda, nec protrahenda ad casus similes. VI. 297. N. 1.

— novum tamen interpretationem admittunt, et non sine iudicio. *ibid*.

— status tamen est ut superflus sit, quam ut videatur iniquus. VI. 297. N. 1. & 310. 6.

In statu ut usus loquendi prævaleat propriæ verborum significationi. *ibid*.

Status in effect potest, ut quis testari iure non possit, neglecto alterius consensu. II. 33. N. 15.

— velitis statum testari minor, an possit legatum relinquere. II. 722. & 723. N. 1.

Status an possit solvere legitimam. V. 454. N. 19.

— an, cum excludit aliquem a successione, excludat etiam a legitima. V. 461. N. 24.

An valeat statutum, ut pater ad rationem legitime teneatur pro filiis. V. 462. d. N. 24.

— an vetare possit, ne contractus iurati fiant. V. 1202. N. 2.

Status eodem vim legis habet apud populum sibi subiectum, quam habet lex pro universo orbe constituta. VI. 297. N. 1.

Status vim non habet populi assensu & consensu. *ibid*.

Status quoque de iure communi aliquid cernitur, non pertinet ad eas personas, quæ non sunt in comprehensione nominatum. VI. 1066.

Status ut mercatorum filii paternis creditibus teneantur, etiam non probantur heredes, an valeat. IV. 598. N. 3.

An statutum quod aliquid disponit de contradiculis, locum habet in quibus contradiculis. IV. 124. N. 2.

Stellionatus culmen quid sit, & quoniam eius poena. VII. 901. 6. & 902. X. 719. 8. & N. 13.

— iudicium an sit famulosum. V. 127. 24. 25. & 128. *sey*.

Stellionatus non avertendi servitus explicata. III. 272. & N. 11. & 273.

Stellionatus avertendi servitus quæ. III. 274. 19.

— stellionatum quid sit, & unde dicitur. III. 274. 19. & N. 13.

— quomodo differat a flumine. *ibid*.

Stilus coris quid sit. VI. 297. N. 1.

— vim legis obinet, & lex facit. *ibid*.

— quoniam sit ad illam probandum necessaria. *ibid*.

Stipendia militum solummodo quæ. VII. 1219. 9.

— in causam indicari capi nequeant, quoties exceptio fieri potest in rebus aliis. XI. 329. N. 1.

— emeritis quæ sint. VII. 1220. 17.

— Vide *Miles*.

Stipes quid sit. III. 1346. N. 4.

Stipulatio quid sit, & unde dicitur. III. 551. & 552. 2. & 1364. & 1345. *sey*. XI. 411. 1. & 539. 2. 540. & 543.

— an sit una verborum obligationis causa. III. 1346. 5. XI. 403. 7. 8. & 404. *sey*.

— quare sit inventa. III. 1351. 18.

— obligationem civilem, & adionem parit ex iure civili. III. 1351. 17. 18. & 1352. 19. & 20.

— contractus est, qui verbis & consensu perficitur. III. 1347. 7. & 1348. 8. *sey*. XI. 407. 21. & 408.

— an hic partium consensus in corpore sufficiat, tumetis dissensus sit in materia. XI. 667. & 668. & 669. 1. *sey*. 670.

— quatenus stipulationem vincit dissensus in corpore. XI. 1331. 2. & 1332. *sey*.

An corpus, quod animum fuit, & aureum patibam
 stipulanti mihi, debeatur animum dantur: eo ve-
 ro id casu, quod interest me fuisse aureum.
 XI. 671. & 672. *sepp.*

— cur a stipulatore nomen tenet. XI. 539. 2.
 & 540. *sepp.*

— nomini utroque contrahentium loquenda con-
 ficiuntur. III. 1348. 9.

— non contrahitur alterius voto. XI. 419. 2. 3.
 & 420. *sepp.*

— neque inter absentes. XI. 416. & 417. 2.

— quo actus & contentio perficitur. XI. 417. 4.

— modico interdicto temporis intervallo non vici-
 tur. Et quodnam hic modicum intelligatur. XI.

417. 3. & 418. 5. 6.

— quatenusque lingua concipi potest, dummodo
 alterius linguam alter intelligat, vel per se, vel
 per interpretem. XI. 441. 5.

— Vide *Interpret.*

— an pro omisso habeatur, quod verbis in ea
 non exprimitur. XI. 1397. 1. 3. & 1398. 4. &
 1407. 1.

Stipulatio edilicia quæ. XI. 514. 48.

Stipulati alteri nemini potest; & quare. III. 555. 5.
 & 556. *sepp.* XI. 769. 2. & 770. *sepp.*

Stipulatio alteri facta, non sibi, quomodo cum sti-
 pulanti, non promittenti sit inanis. III. 559. 2,
 XI. 780. 10. & 781. & 786. 19.

An cum quis alteri stipulatur, promittentem alteri
 obliget sibi neminem. XI. 711. 11.

Valet stipulatio, quæ quis alteri stipulatur, quatenus
 tamen interdicti stipulatoris. III. 559. 2. 560. XI.
 782. 12. 13.

Rara stipulatio, quæ servo dominæ, vel filio pater-
 nis, stipulatur. III. 561. 3. 4. 5. XI. 782. 13.
 & 783. 14.

Quæ res sibi sum. pater stipulatur inutiliter. XI.
 783. 15.

Quomodo cum extraneis alteri stipulatur inutiliter. III.
 562. 6. 7. XI. 784. 17. & 785. *sepp.*

Patri, vel domino filium, aut servi stipulatur
 inutiliter ea omni causa; & quare. III. 563. 10.
 XI. 786. 20. & 787. *sepp.*

In quibus causis fructuario servus; & bonæ fidei
 possessor servus aut liber utiliter stipulatur. III.
 564. 10. XI. 792. 29. 30.

Stipulatur recte sibi, & de eâ sui omnesque. III.
 564. 11. & 565. XI. 797. 34.

An solis heredibus nostris stipulati liceat. III. 565.
 & 566. 12. XI. 797. 35. & 796. *sepp.*

An, si uni heredem quis stipulatur; id pro parte
 cunctis, vel uni solidum acquiratur. III. 566.
 13. 567. 14. & 568. XI. 802. 42. & 803. *sepp.*

Astor Municipibus, civi aut curatoe adscribitur
 vel pupillo, & Magistratus utrique quando recte
 stipulatur. III. 568. 15. 569. 570. 16. XI. 822.
 50. & 823. *sepp.*

Procurator militis domino stipulando acquirit actio-
 nem. III. 570. 16. XI. 825. 55.

An procurator, aut vassillus domino; libertus pa-
 trono; filius filive emancipati patri, vel matri;
 & vicissim, utrum stipulando acquirant actionem.
 III. 570. 571. 17. XI. 826. 56. & 827. *sepp.*

Quomodo alteri per eum actio quæritur, obliqua
 via, sive in manu, sive in alia re quilibet. III.

571. 19. & 572. 19. & 573. 20.

Procurator, qui recte sibi dari stipulatur, utrum
 domino quæ sit actionem tribus in causis. III. 573.
 21. 22. & 574. XI. 826. 61. 827. *sepp.*

Quomodo extraneis alteri stipulando acquirat eadem
 utilitatem actionem. III. 574. 23. XI. 838. 63. 839.
sepp.

Stipulatio in alterum collata disionctim, puta, *Ati-
 bi, aut Titio dari*, quomodo sit utilis. III. 575.
sepp. XI. 841. & 842. 8.

— quid t. boni stipulanti. XI. 1043. 3.

— quid tribuit adiecti *idem*.

— quid promittenti. XI. 1044. 4. & 1045. *sepp.*

Qui ita stipulatur; *Mihi aut Titio dabis, utrum ve-
 lim*, quæ actione capere, si velit sibi dari; &
 quæ ratio, si dari velit Titio. XI. 1490. 2. &
 1491. *sepp.*

Stipulatur, *dari decem sibi, vel Titio*, sola quinque
 stipulatur esse intelligitur. XI. 1427. & 1438.
 1.

Stipulanti servitutem sibi & vicinis, cur totum de-
 beatur, quod de iudicium est in stipulationem. XI.
 1438. 3. & 1439. *sepp.*

Stipulatio cuius est contrarium in alterum, veluti
mihi, si Titio dabo spem, quare sit utilis, cum
 ad obligantem, non ad fulgentem. III. 577.

578. 5. XI. 842. 63.

An valeat stipulatio, si aliud in personam me-
 am stipulatur, & aliud in personam Titii. XI.
 1667. & 1668. 5.

An in persona stipulatoris & adiecti diversis tempo-
 ribus designari possint. XI. 1669. 4.

An in utroque persona variari possit stipulatio-
 nis conditio. Et quatenus hic exigatur. XI. 1669.
 & 1670. 5.

— Vide *Assedus*.

Quomodo stipulanti quis possit alteri in id, ut quam
 prius habet, reinset actionem. III. 568. 6. XI.
 842. 69. & 843. *sepp.*

An qui stipulatur alteri, accedente interituendo, il-
 le stipulatur inutiliter. III. 582. N. 6.

Alteri dari vel dari qui stipulatur inutiliter, quo-
 modo parvalli stipulatione consequatur, ut id de-
 tor, vel fiat. III. 579. 7. 8. & 580. XI. 844.
 71. 845. *sepp.*

Quatenus sibi stipulati non possint. XI. 412. 5. 6.
 & 413. *sepp.*

— Vide *Promittent, Promissor*.

Stipulatio ambigua quid sit, & cui doceat. XI. 97.
 1. & 1407. 2.

— quomodo sit interpretanda. IV. 7. & 8.

+

— secundum promissorem, & contra stipulantem est interpretanda. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 847. 1. 848.

Stipulatio in tempore, summa, vel loco ambigua valet, ubi de promissa re constat. XI. 97. & 98. 2.

Si ambigua sit in re, & de alia re stipulator, de alia promissor sentiat; & promissor dissentium utriusque re probaverit: stipulatio non valet. XI. 98. 3. 4. 5.

— que sit eius interpretanda ratio. IV. 7. & 8. 4.

— secundum promissorem interpretanda est, & adversus stipulatorem; dummodo ista modo valere possit. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 847. 2. 848. & 849. 3.

Stipulatio hæc: *Mihi decem, & Titio decem dare spondet*, an sit ambigua, & contra stipulatorem interpretanda. XI. 849. 1. 850. *segg.*

Io ambigua stipulatione sequel oportet quod ædem est inter partes, si de eo constat; vel quod est verosimilis. XI. 99. 6. *segg.*

— & quomodo sint alius rei coniectura. XI. 99. 11. 12. & 100. 13.

Cam stipulationis verba non sunt ambigua, semper in re dubia standum est verbis; etiam si ea adversus promissorem stent. XI. 1442. 4.

Stipulatio annuo pensionis quantum sit. XI. 901. & 902. *segg.*

— quod ea ex debet, car initio cuiusque anni prestandum sit. *ibid.*

Stipulatio in annos singulos quare sit una, incerta & perpetua. XI. 649. 2.

— interposita donationis causa est infusa, XI. 639. & 640.

— quando sit temporaria. *ibid.*

— quare tunc infusione non indigent. XI. 649. 4.

— & initio anni cuiusque pensionem habet. XI. 640. 9. & 641. *segg.*

— transmittitur ad heredes. XI. 640. 4.

Stipulatio in arbitrium promissoris collata, an, & quando sit iuncta. XI. 642. 1. & 643. 2. 3. & 644. 5. & 645. *segg.* & 915. *segg.*

— est eadem conditionalis. *ibid.*

— car utilis sit in arbitrium stipulatoris collata. XI. 648. 12.

— in arbitrium extranei collata, arbitrio sine promittentis culpa deficiente, non committitur. XI. 908. 4. 914. 11. & 917. 14.

— Illo tamen arbitrate committitur, siue quantum sit arbitratu, siue iniquum. Et quomodo posterius hoc ad arbitrium boni viri redigatur. XI. 908. & 909. 4.

— Vide *Arbitr.* *Arbitrium*.

Stipulatio certa, siue certi quom sit. XI. 1258. 3.

— congrua, vel non congrua quom. XI. 419. & 420. & 423. 1. 424. & 429. 1. 2. 430. *segg.* & 437. 1. & 438. *segg.*

Quibus modis facta stipulatio minus congrua responsio viciet stipulationem. XI. 423. *segg.*

— an stipulatio valet, & quatenus, cum responsonis diversitas est in summa. XI. 429. *segg.* 433. 9. & 434. *segg.*

— & quare aliud in locatione conditionum. XI. 435. & 436. 13.

Omnis stipulatio pure sit, vel in diem, vel. sub conditione. XI. 361. 2.

Stipulatio concepta sub conditione qualis sit. XI. 869. 15.

— *Dabis cum veneris*, vel *cum Titius pater erit*, quare sit conditionalis. XI. 869. 22. 23. & 869.

— *Dabis cum moriar*, an & quatenus conditionem habeat. XI. 869. 25.

— *Dabis, cum morieris*, an committitur, promissore in ultimum decessit. XI. 1477. 1. & 1498.

— *Decem si petiere, dare spondet*, quomodo sit conditionalis; & quatenus transmittitur ad heredes. IV. 97. 8. XI. 993. 9. & 994. *segg.*

— *Decem cum petiere, dabis*; quare non sit conditionalis, adeoque statim transmittitur ad heredes. IV. 69. & 97. 8. XI. 869. 24. & 991. 2. & 993. 5. & 994. *segg.*

— *Ille centum aureorum summam dare spondet*, quare non sit conditionalis. XI. 1491. 1. 2. & 1492. *segg.*

Stipulatio quando conditionem habeat ex ostensa vel promissa, vel ex conditione stipulationis adiecta. XI. 869. 26. 27. & 870. 871. 28.

Stipulatio conditionalis quomodo conveniat, aut differat a stipulatione in diem. XI. 892. 93. & 893. 94. *segg.*

Stipulatio conditionalis, siue concepta vel incertum diem novari non potest. XI. 893. 96.

— peculiaris in eam deducta pure coaditui non potest; & solum ex ea interim per errorem potest repeti. XI. 894. *segg.*

Stipulatio conditionem habens in non faciendo positam, & que sit una, non committitur, nisi cum certum est conditionem eam non posse. XI. 1472. 25. & 1475. 28. 29. & 1476.

— excipitur triplex casus, seu species. XI. 1474. & 1475. 27.

Stipulatio conditionalis obligat heredes, ubi conditio extiterit. XI. 1101. 1. 2. & 1102. 3.

— concepta sub conditionibus disjunctivis committitur, statim ac alterutra conditio extiterit. XI. 1161. *segg.*

— semel commissa simplius committi non potest, ubi extiterit altera conditio. *ibid.*

Stipulatio conditionalis a filio interposita cor acquiratur patri, tamen conditio extiterit, emancipato filio. XI. 1291. 1. & 1292. *segg.*

Stipulatio concepta sub impossibili conditione siue in dando potest, siue in faciendo, est inutilis. XI. 586. 3. & 587. *segg.* & 1665. *segg.*

Stipulatio damni infecti. Vide *Damni infecti*.
 Stipulatio dandi quæ. IV. 57. 59.
 Stipulatio dandi certa. Et in eam venit res & pecunia certa verbis stipulationis nomenclam comprehensa. XI. 3188. 11.
 — quando dividua sit, vel individua. Et quomodo inter plures stipulatores, vel promissores, eorumque heredes sit dividenda. IV. 52. 23. & 52. *seq.*
 In stipulatione dandi individua res promissa solida debetur singulis stipulatoribus; & peti potest a singulis promissoribus. IV. 53. 54. 6.
 Stipulatio dupli vel simpli quænam sit. XI. 1330. 3. & 1332. 6. & 1366. 11. *seq.*
 Stipulatio dupli iudicialis est, non autem ædilitia. XI. 521. 27. & 522. *seq.*
 — Vide *Dupli*.
 Stipulatio faciendi quæ. IV. 56. 57. 10. XI. 1025. 1. 2. & 1026. *seq.*
 — verbis pura dilationem capis at re ipsa. XI. 625. 1. & 626. 1. 2.
 Stipulatio faciendi, vel non faciendi quomodo sit incerta. XI. 1259. & 1260. 7. & 1284. 2. & 1285. *seq.*
 — quando committitur. XI. 625. 1. & 626. *seq.*
 — quibus modis inutilis efficiatur. XI. 1288. 10.
 Stipulatio facti aliter inutilis; & quæ XI. 1325. 1. & 1324. 1325. *seq.*
 — exceptio duplex; & quæ. XI. 1327. & 1328. 5.
 — an simpliciter committi possit. XI. 1558. 10.
 — Vide infra, *Stipulationes faciendi*.
 Stipulatio fundi, nomine non adiecto, cur inutilis. XI. 1465. 13. & 1468. 19. & 1469.
 — Vide infra, *Stipulatio, Fundum dari*.
 Stipulatio fructuaria quæ sit; & quid continet. XI. 497. & 498. 2. 3.
 — an committitur, maximo fructuario. XI. 763. 9. 10. & 764.
 — & quomodo heres hic agat ad stipulat. XI. 763. 8.
 Stipulatio ad opus noti negotiatione quid sit; *ibid.*
 Stipulatio incerta quæ sit. VI. 1258. 3.
 Stipulatio omnia incerta est vel ex natura rei in stipulationem deducta, vel ex ipsa pronuntiatione. IV. 6. 8. & 9. XI. 1258. 5.
 — quomodo ex pronuntiatione rei in stipulationem deducta. IV. 6. 10. & 7. *seq.* XI. 1265. 16. 17. & 1266. *seq.*
 — quomodo ex natura rei promissa. IV. 39. 2. 2. & 30. *seq.* XI. 1259. 6. 7. & 1260. *seq.*
 Stipulatio plurium rerum disjunctive facta locuta est. Et quomodo certa sit iuris interpretatione, vel aucto. IV. 15. 1. & 16. *seq.*

Stipulatio in concepta; *Illud aut illud dari spondet* per se incerta: certa tamen fit electione debitoris. VI. 619. 1. 2. & 620. 4. 5. & 1429. 3.
 — quando promissori sit electio. XI. 1430. & 1431. *seq.*
 — & quando variare non possit. XI. 1443. 3.
 — quandocum electione stipulanti certa sit. XI. 1271. 1. & 1395. 1. 2.
 — utrum electio personæ stipulantis cohereret; an transiret ad heredes. XI. 1271. 1. & 1273. *seq.*
 — quando sit electio stipulatoris. XI. 1443. & 1444. 2.
 In stipulatione plurium summarum disjunctive facta minima summa debetur. XI. 619. & 620. 3.
 — in ea, quæ plura tempora alternatim continent, res promissa debetur in longius tempus. XI. 64. 3.
 Cum *Illud aut illud* stipulanti promissit aliquid; an, & quando debitor interito alterius rei liberetur. XI. 1425. 1. & 1426. *seq.*
 — & quomodo alterius rei in stipulationem deductam solutione, acceptatione novatione stipulatio perimatur. XI. 634. 2. & 636. 6.
 Quomodo, si una ex rebus disjunctive in stipulationem deductis contra fiat, excepta solutionis causa; debetur altera. XI. 634. & 636. 6.
 Quædam incertitudo non generaliter promissam stipulationem vitiet, vel locus. IV. 9. 14. 15. & 16. *seq.*
 Quam incertitudo stipulationem efficiat inutilem. IV. 13. 22. & 14. 23.
 Quare stipulanti Stichum aut Pamphilum, siquæ Pamphilum promittat; vel stipulanti Stichum promittat, aut Stichum, aut Pamphilum: sit inutilis stipulatio. XI. 439. 7. & 440. 8.
 Stipulatio in diem quomodo sit. XI. 861. 4.
 — quando habeat adiectam diem expresse, vel tacita. XI. 862. 5. 6. & 863. IV. 81. 11. & 82. *seq.*
 — in diem non est, quæ incertum diem habet. XI. 864. 12. 13.
 — nec ea, quæ est in hodiernum diem. XI. 865. 14.
 — quare in diem non sit hæc; *Annus decem spondet quoad vivam, vel ad annos viginti*. XI. 865. 14. & 1074. 1. & 1075. *seq.*
 Stipulatio hæc; *Si Stichum infra Calendas non dederis, decem dupli*, quomodo in diem concepta dicatur. XI. 599. 2. 3. & 600. *seq.*
 — *Dabis hoc nunc, hoc anno, vel proximis Calendis* petitionem habet solum anno, mense, vel die. IV. 86. 87. 2. & 896. 2. & 897. *seq.*
 — idem iuris in eo, qui stipulanti sibi dari ante Calendas. IV. 87. 3. & N. 1. XI. 621. 1. & 622. 2.
 — quid

— quid iuris, cum quæ stipulatus est sibi dari intra, vel post Calendas. XI. 612. 1. & 613. *segg.*
 Stipulanti sibi dari Calendis Ianuariis, vel Februariis, solam debet Calendi Februarii. IV. 89. 4.

Stipulatio hæc: *Dabis Calendis Ianuariis*, debet præstari Calendis Ianuariis. IV. 89. 4.

Stipulatio sine diem habet, & conditionem. IV. 82. 13. XI. 863. 7.

Stipulatio fundi tradendi, vel insula edificanda diem habet, intra quem dari servare possit. IV. 81. 13. 81. 14.

Stipulatio sive in dando, sive in faciendo consistit. Et potest transferri in tempus mortis, & transferri ad heredes. XI. 741. 2. & 944. 7. & 945. *segg.*

Stipulatio, quæ habet adiectum locum, veluti, *Ephesi dari*, diem & tempus requirit, quo illuc pervenitur. Et quoddam iudicari debet. XI. 1102. & 1103. 1. & 1637. 3. & 1639. *segg.*

— an die filio transacto, statim agi possit adversus promissorem. XI. 1638. 3. & 1639. *segg.*

An non agi possit ante diem a iudice definitum, si materius illas promissor advenit. XI. 1641. 8.

Stipulatio facienda diem habet adiectum, intra quem perfecti possit operi. XI. 1351. 1. & 1648. 1. 2. Ante diem agi non potest operis totius nondum perfecti omnino: ubi mora tamen fieri coeperit, agi potest in id, quod inierit opus fuisse inchoatum. IV. 81. 82. 13. XI. 1643. 3. & 1664. 4.

An præteritis die possit agi a stipulatore, ubi consummatum fuerit operans item contractum. XI. 1352. 3. & 1644. 5.

Stipulatio inutilis quæ. III. 594. 6.

— Vide *Stipulatio rei vel rerum*, & alibi.

Stipulatio pecuniæ quam antea stipulationibus facienda subieclatur. XI. 1183. 1. & 1184. *segg.*

Stipulatio penalis, si diem certum habet: lapsu diei omni modo committitur. XI. 1285. 1.

— an, & quomodo, promissore mortuo, & iacente hereditate, committitur. XI. 1285. & 1286. *segg.*

Stipulatio penalis, quæ fit de re, quæ natura dari servare possit, præcedentem obligationem non novat, nec vincit. XI. 1399. 1. 1. & 1400. 3.

Subiecta præcedenti stipulationi inutiliter facta an valeat. XI. 1471. 22.

Stipulatio penalis: Si re in certo loco non fuerit, decem dabis, an & quando committitur. XI. 1473. 24. 25.

An præcedenti Stipulatio novetur per subiectam illi penalem stipulationem. XI. 1478. 31. & 1479. *segg.*

— hodie nonquam præcedentis facta novatio censetur, nisi casum sit et posterior penalis novandi animo facta intelligitur. XI. 1482. 34.

Stipulatio, quæ evenit, proposita penam, ut quæ suscipitur pro filio, & heres instituitur a promissore, an valeat. XI. 1507. 2. & 1508. 3.

— *Tem. XII.*

— per quibus factis committitur. XI. 1503. 4. & 1509. *segg.*

Penali stipulatione commissæ, quomodo penæ & res in stipulationem deductæ debeant. XI. 1482. 35.

— An stromgee petere possit: an altero contrarius esse debeat stipulator. XI. 1483. 36. & 1483. *segg.*

— An in potestate plus sit, utra actione velis experiri. XI. 1483. 37.

Stipulationi fortis & usurarum subiecta penæ committitur, etiam fortis parte soluta, quando illa non integre solvatur. XI. 557. 1. 558. *segg.* IV. 63. 23.

Cum penam stipulatus sum propter opus arbitrarium meo faciendum intra Calen. Ipn. an penam committatur, ubi diem proceci: sed quando opus non poterat perfecti intra tempus constitutum. XI. 1449. *segg.*

Stipulatio pura quid sit, & unde dicta. XI. 861. 3.

Stipulatio rei alienæ an valeat, & quomodo. III. 612. 30.

Stipulatio rei certæ non valet, si res certæ sit in alia fide, vel contra legem. XI. 150. 14. *segg.*

— tametsi illis hæc summo repelli potest exceptione doli mali. XI. 739. 2. 3. & 740. *segg.* Inutilis est stipulatio rei certæ, interitis eiusdem rei secuto, sive naturali, sive civili, hoc culpa promissoris. XI. 675. *segg.*

Stipulatio rei commercio exempta inutilis: & quare. XI. 1337. 1. 2. 3. & 1338.

— an convalescat, si rei commercio exempta rursus in commercio esse coeperit. III. 607. 25. & 608. *segg.* XI. 718. 6. & 719. *segg.* & 1338. 4. An stipulatio rei in commercio posita extinguatur, ubi res in stipulationem deducta defuerit esse in commercio. XI. 1339. 5.

Stipulatio ab initio recte contracta, & propter impedimentum interveniens evanescit, an impedimento cessante, restituitur. XI. 1340. 6. & 1341. *segg.*

Stipulatio evanescit, ubi rem, quam ex causa litigiosa stipulatus sum, natura suo et causa litigiosa pleno & irrevocabili iure. XI. 1347. 1. 2. & 1348. *segg.*

— ut eadem non evanescit, ubi rem et stipulator mihi debitum acquisivero ex causa contraria. XI. 1350. 5.

Inutilis est stipulatio rei, cuius commercium, vel omnibus, vel stipulanti dumtaxat fuit interdictum; vel omnibus interdixit est certis de causis sola venditio. III. 569. 10. & 597. *segg.* XI. 723. 2. 3. & 724. *segg.*

— nisi tamen stipulatio de tali re interposita sit eo principaliter: sed, vel per accessionem, vel per successionem universitatis. Et quomodo. III. 599. 13. 14. & 600. 15.

Quoddammodo stipulatio rei commercio exempta sit utilis, principaliter facta. III. 600. 16. & 601. 17. XI. 1424. 4.

Q q 2

Qui

Qui stipulator rem, cuius commercium non debet, nihil agit: sed qui rem eandem promittit, obligatur. Et quod differendum ratio. XI. 723. *segg.*

Omnis stipulatio rei nostra est inuicilis; & quare. III. 602. 18. 19. XI. 715. 3. & 716. *segg.*

— utilis tamen est stipulatio de pretio rei nostra & de re ipsa nobis restituenda. III. 603. 21. XI. 717. 3.

Utilis stipulatio rei nostra, quam veluti futuram stipulamur. III. 604. 21. XI. 705. 3. & 706. & 717. 4. & 718.

— item rei nostra, quam stipulamur sub conditione. XI. 718. 3. & 1403. 1. 2.

Ad, & cui utilis sit stipulatio rei nostra furto sublata. XI. 707. 1. 3. & 708.

Inuicilis est stipulatio rerum, quae non sunt in rerum natura. III. 594. 6.

— utilis tamen stipulatio rerum, quae futuram spectantur. III. 595. 7.

Utilis est omnis stipulatio rerum, quae dari possunt, siue corporaliū, siue incorporaliū. III. 611. & 612. 29.

Stipulatio torpida quae sit, & quare inuicilis. III. 628. 7. XI. 657. 1. 2. & 688. *segg.*

Inuicilis est stipulatio omnia, quae habet vel praeteritis delicti praemium, vel praesentis confirmationem, vel iuramentum furui. III. 619. 8. 9. & 620. 10. 621. 11. & 622. *segg.* XI. 689. & 690. 2.

Quare stipulationi torpida subiecta poena sit inuicilis. III. 623. 12.

An ipso iure sit inuicilis stipulatio omnis contractus legibus & bonis moribus. III. 624. 14. & 625. 16. XI. 690. 3. & 691. *segg.*

— & quoniam per exceptionem infirmetur. III. 624. 15. & 625. 17. & 626. *segg.* XI. 692. *segg.*

Stipulatio utilis quomodo. III. 593. 3. 4. & 612. 29. & 612. 30.

— utilis per inuicilem non vincitur. XI. 438. 1. 3. 4.

Inuicilem stipulationem non facit difficultas praestatio- nis. XI. 462. 11.

— quodammodo utilis ex parte sit inuicilis in totum. XI. 439. & 440. 7.

Ad utilis sit stipulatio, qua caretur, ne seruus alteri donatus, puta Titio, ab eo transferatur, alienando, in certis personis, puta in fratrem ipsius Titii. XI. 1613. 1. & 1614. *segg.*

— ad illa committitur, & quomodo. *Fratre simul cum Scia domitric herede instituto.* XI. 1620. 5. & 1621. *segg.* & 1622. 11. & 1623. *segg.*

— & quatenus. Scia domitric aduersus Titium coheredem agere possit eo nomine, XI. 1632. & 1634. 18.

Com per idem stipulamur ab eodem, quare prior stipulatio valeat; posterius vero sit inuicilis. XI. 690. 3. 651. *segg.*

Contra speciem stipulationem deducatur, quod debetur ad ea alius casus. XI. 1222. 1.

Stipulatio hac. *Acena, Rima, Trima die equum panderi* uane sit stipulatio; an multiplex. XI. 702. 4.

Stipulatio haec; *Sibi, Heredique suo agere licere*, quatenus committatur, non herodem agere prohibito. XI. 475. 1. 2. & 476. *segg.*

Stipulatio; *Delum malum abesse a te, heredique tuo*; quando interponatur, quid continetur. XI. 482. 2. & 482. *segg.*

Centenis calendis dare spemdes, quare sit utilis, XI. 937. 1. & 938. *segg.*

Stipulatio, *Domum edificari*, quomodo diuina omni tempus habet, quo praeterea agi possit. XI. 618. & 619. *segg.*

Et hac stipulatione, *Fundum si illi non dederis*; mihi dare sperdes, quando agi possit. XI. 603. 1. 2. & 604. *segg.*

Stipulatio: *Fundum dari*, quid continetur. XI. 993. 6. & 994. 8. & 995. & 1561. 2. & 1562.

— *Fundum sibi aut Titio dari*, quid tribuit adiecto. XI. 1562. 3. & 1563. *segg.*

Stipulatio, variis ita concepta, *Fundum dari, secundum tradi, aut Varnam possessionem tradi*; an & fructus fructi continetur. XI. 995. 9. & 996. *segg.*

Fundus in stipulationem deductus, fructus, de quibus nihil casum est, non debetur. XI. 1305. 1. & 1306. *segg.*

— nisi post litium coactum percipiat. XI. 1309. 4.

— an pendentes adhuc fructus debentur. XI. 1313. 10. & 1314. *segg.*

— an capere possit ipseam debitor. XI. 1316. 12. & 1317. *segg.*

— Vide *Fructus, Fundus*.

Qui stipulatur, *Fundum sibi dari*, proprietatem fundi cum usufructu concessam stipulatur; & quare. XI. 1081. *segg.* & 1533. 1.

Qui fundum, deducto usufructu, stipulatus est, & deinde eius fundi usufructum ab eodem: tribuitur hic, dando usufructum; eoque super amittit, fundum dando, usufructu deducto. XI. 1532. 2. & 1534.

Qui fundum sibi dari stipulatus est, & deinde usufructum; vel ademptum, & postea ipse possessionem stipulatione nihil agit. XI. 1105. & 1106. *segg.*

— qui vero usufructum stipulatur, & postea fundum; vel prius ipse, & deinde ultimum, hic quilibet stipulatur. *ibid.*

Stipulatio, *Habere licere*, quam quis habet; & quando sit utilis, vel situs. XI. 742. *segg.*

— quomodo, & quorum facto committatur. XI. 749. 1. 2. 750. *segg.*

— quomodo si nullus, si in re aliena interponatur. XI. 753. 1. 2. 754.

— ad heredes peruenit, licet mentio de illis facta non fuerit. XI. 755. 1. 2. & 756.

Stipulatio, *Inferum adiacere*, non adiecto loco, est inuicilis. Et quare. XI. 1465. 12.

— *Pre agere licere*, etiam nulla heredum mentione facta, transit ad heredes. XI. 764. & 765. 13.

— *Mihi heredique meo habere licere*, quando interpositus; quid continet; & quotiens dividuus sit, uti secus. XI. 479. 1. 2. 3. & 480.

— *Cum morior*, vel *cum morieris*, dabis? cur valuit hanc veteri. XI. 934. 3.

— *Post mortem dabis*, cur olim quila fuerit, & hodie valet. XI. 933. 1. 2.

— *Cum morieris*, Alexandriam venire spondes, quare sit invidis. XI. 941. 3. 942. *segg.*

Stipulatio. *Neque per te, neque per heredem tuum vim fieri spondes?* nullis profectum in servitutibus. XI. 1583. 1. & 1584. *segg.*

— an, si commissi sit adversus promissorem, committi iterum possit ea facto heredi. XI. 1583. 3. & 4. & 1584. *segg.*

Stipulatio; *Neque per te, neque per heredem tuum fieri, quamvis mihi ire agere liceat*, an ad absente herede, & stipulationem ignorante committatur; & quomodo. XI. 965. 1. & 966. *segg.*

— *Si tibi nupsero, decem dare spondes?* quando valet, & quotiens. XI. 1401. 1402. & 1403. 1. 2. & 1404. 3.

— *Si qua mihi nupseris, decem dato eius nomine dare spondes?* cur valet. XI. 1435. & 1436.

Stipulatio. *Per te non fieri, quamvis mihi ire agere liceat*, fideiussore accepto, cur neutrum obliget, si per fideiussorem; sine ita utrumque aere, si per promissorem. XI. 963. *segg.*

— *Per te non fieri quamvis mihi illa deus, vel via mi liceat*, quibus prohibet personis, committitur. XI. 1441. 1. 2. & 1442. *segg.* & 1559. & 1560. 1.

Decem stipulatos a Primo, deinceps hac stipulor a Secundo sub conditione *quous minus a Primo cessari possim*; an, si cum uno ex his egero, qui solvendo non fuerit: alter ea petitione libereat. X. 505. 1. & 506. *segg.*

Stipulatio; *Quous minus a debitore meo cessari potero, spondes?* quam alim habens. XI. 1483. 1. & 1484. *segg.* X. 505. *segg.*

— *quousdam patrem tuum debere constitutoris*, an committatur, ubi de debita constituit, mortuo patre. XI. 1517. *segg.*

Si ita sitissem. Stipulor: *Quantum pecuniam tibi credideris; fidei non esse satis?* an fideiussorem obliget, cum illam credidit emancipatus. XI. 1581. 2. 3. 1582. *segg.*

Stipulatio; *Quod te mihi dare sapere oportet, oportetque, praesens, & in diem debitum consistet*, XI. 1583. 2. 3.

Stipulatio hac; *Quod tibi Titius debet, cum debitor esse desierit, dare spondes?* quare non sit inutilis. XI. 677. 11. & 678. *segg.*

Stipulatio, *Rem pupilli saltem fore*, priora est, ut quando indicialis esse possit. XI. 514. 21. & 515. *segg.*

— *Rem ratam dominum habituram*, cur sit priora; & nunquam indicialis. XI. 520. 521. 26. *Satisfabis pro centum aureis?* quis sit; & quid tribuat stipulatio. XI. 1445. 1. & 1446. *segg.*

Stipulatio ita concepta: *Si me heredem non feceris, tantum dare spondes?* cur impetretur a legibus? XI. 1147. 1. 2. & 1148. *segg.*

Stipulatio ita; *Si Titius consul factus fuerit, tum ex hac die in annis singulis decem dare spondes?* an & posteriti temporis annus praestare teneatur, qui promissit. XI. 1169. *segg.*

Stipulatio; *Te Titii nomine soluturum spondes?* faciendi est, non dandi. Et quotiens promittentem obliget. XI. 1401. 1. 2. 3. & 1402.

— *Te fisci in certis locis: ut si non siveris, quinquaginta dare spondes?* habetur inutilis, die per errorem omisso, quo siveres, etiam si tota aetate esset, ut cento die siveres. XI. 1479. 1. & 1480. *segg.*

— *Pacum possessionem tradi*, *ut Rem tradi*, quid continet, & an differari. XI. 995. 9. & 996. *segg.*

— *Uti frui licere fidi, heredique suo*, an transeat & quotiens ad heredem. XI. 764. 5. & 763. 7.

Stipulatio eorum sit, an plures, quomodo cognoscere possit. XI. 700. 2. & 701. *segg.*

Stipulationes tot sunt, quot sunt corpora, vel summa. XI. 433. 8. & 437. 1. & 438. 1. 3.

— dominodum plures summa, vel species stipulationis verbis exprimantur. Et quando id contingat. XI. 629. *segg.*

Superior definitio quot habent iuris effectus, XI. 703. 5. & 706. *segg.*

Stipulationes alia sunt iudiciales, alia praetoria, alia conventionales, alia communes. Quam recte hac dictio, & coles ita usus. XI. 501. 1. & 502. *segg.* & 518. & 529. 30.

— iudiciales quae sunt, & quomodo distinguantur a praetoria. XI. 503. 4. & 505. 2. & 506. *segg.*

— praetoria quae sunt. XI. 503. 4. 504. 6. & 507. 11. & 530. 33. 34.

— illae sunt ex mente praetoris interpretatae; & quomodo. XI. 978. *segg.*

Stipulationes praetoriae ab ipso praetore restari possunt, eorumque obligationi adici potest, vel detrahi; & quando, & quotiens, & inter quos. XI. 982. 14. & 983. 15.

— possunt etiam morari a consentientibus consensu mutuo, non sicut, atque conventionales. XI. 983. 16. & 984. *segg.*

Praetorium nomine quare veniat additum; & quoniam sit. XI. 509. & 510. 15.

— conventionales quae sunt, & quibus in rebus interponantur. XI. 510. 16. & 511. *segg.*

— quomodo ratio interpretandi stipulationes conventionales. XI. 974. & 975. 3.

Stipulationes conventionales alia in dando, alia in faciendo consistunt. XI. 446. 5. 6.

- que in dāto cooffunt nonnullū partem præstationem recipiunt, & quæ. IV. 52. 4. & 53. 5. XI. 447. 8. & 448. 9.
- quam hæ partem disionem recipiunt. XI. 448. 10. & 449. 11.
- an recipiant, invito, vel volente creditore. XI. 449. 11.
- quomodo dividantur inter plures stipulatores, & promissores, eorumque heredes. IV. 54. 4. & 55. 9. XI. 461. 5. & 461. *segg.*
- Quomodo dandi stipulationes partem præstationem sive a natæ, sive a fore non recipiant. XI. 449. 12. & 450. *segg.*
- Stipulationes, obligationes, actiones an, & quando inter heredes dividantur per hereditaria portionibus. XI. 443. 1. & 444 & 448. 3.
- *Vide Heres.*
- Stipulationes faciendi in duo genera tribuuntur, & quæ. XI. 470. 1.
- Stipulationes, que in faciendo cooffunt, orem dividuntur sive, an individus, animatur ex factis, & factis ex rebus in stipulationem deducit. IV. 56. 10. & 57. 11. & 59. 60. 14. XI. 1201. 1. 2. 3. & 1203. 7. *segg.* & 1204. *segg.*
- individus, si factum præstat. III. 56. 12.
- dividum, si facti præstat estimatio. III. 58. 13.
- *Vide Facta.*
- 10. & quando divisionem recipiant inter plures stipulatores, vel promissores, eorumque heredes; vel non recipiant. III. 58. 12. 13. & 59. *segg.* & 62. 20. *segg.* & 63. *segg.* XI. 1203. 8. & 1204. *segg.* & 1212. 24. 25. & 1243. 50. 51. *segg.* & 1244. 54.
- advesus quos commissuras. IV. 60. 15. 16. & 61. *segg.* XI. 1249. 1. 1250. *segg.*
- Stipulationes fistorum, & servitutem an resiste computentur. XI. 1248. 58.
- Stipulationibus faciendi pæna utiliter sublegetur. Et quæ sine commoda addeat pænam. XI. 1183. 1. & 1184. *segg.*
- An stipulationibus faciendi an præcise factum in obligationem veniat; an id solum quod interest. III. 29. 2. & 30. *segg.* XI. 1213. 26. & 1214. *segg.*
- *Vide Faciendi obligationes.*
- Stipulationes conventionales quomodo differant a iudicialibus, & prioris. XI. 537. & 538. 37.
- Stipulationes communes quæ sunt. XI. 513. 19. & 514. *segg.*
- cor ita dictæ. XI. 526. 29. & 527. *segg.*
- Stipulationes iudiciales; casuales; communes I. C. Ulpiano quæ sunt. XI. 531. 36. & 532. *segg.*
- De doli stipulationibus componendis consilium veterum. XI. 1209. 2. 3. & 1010.
- Generalis doli clausula stipulationibus subiecta omnes doli casus comprehendit in stipulatione concepta, tot specialiter. XI. 1010. 4. & 1011. *segg.*
- Stipulatio iudicio præventus an forum variare possit. IV. 1297. 3. & N. 2. & 1331. & 1332. 8. & N. 11.
- agens adversus civem non potest eorum magistratu urbano reconveniri. IV. 1307. N. 12.
- eorum Rectore si conveniantur a civi, potest uti reconventionem. *ibid.*
- nos contrahit in loco studii domicilium, nec ibi conveniri potest de iis, quæ sibi gessit. IV. 1230. N. 6.
- habet ius revocandi ad Rectorem universitatis, si conveniatur eorum ordinario. IV. 1210. 4.
- an eius forum sequatur reus. IV. 1227. N. 5.
- in quibus locis reum vocet ad suum forum. IV. 1327. 2.
- an utitur privilegio miserabilium personarum. IV. 1327. N. 5.
- iurisdictionem magistratus loci nec sponte subire, nec prorogare permittit; nec potest fore sui privilegio renuntiare. IV. 1329. N. 9. & 1330.
- in quibus causis non habet ius revocandi ad proprium forum. IV. 1330. N. 9.
- si conveniatur in loco studii de sibi gessit, potest domum revocare. *ibid.*
- si agit adversus pupillum aliumve miserabilem personam; ipse statuit ad Principem, non ad domum loci. IV. 1331. N. 9.
- Stipulatio omnis generis Clerico appellatur. *ibid.*
- Stipulatio an fore privilegium competat in criminalibus. IV. 1332. 10. & N. 13.
- Fore privilegium quod habet studiosus, intelligendum est et cuiusque academici privilegia. IV. 1332. N. 12.
- Eadem privilegia indulgentur studioso, quæ absentibus causa Principis, vel Reipub. solent indulgeri. V. 1066. N. 11.
- Stipulatio absentis datur in integrum restitutio. V. 1064. 12. & N. 9.
- an studioso absentis denegetur, si procuratorem non reliquit. V. 1066. 14. & N. 11.
- Cessat S. C. Macedonianum in pecunia studiorum causa absentis credita ad usus necessarios. § 111. 146. 1. & 147. *segg.*
- & eo nomine creditor est astin in solidum adversus filium suum, & adversus patrem. VIII. 150. 14. & 151. *segg.*
- Stipulatio non possunt auferri liberi, quos emat, facta cessante bonorum. XI. 273. N. 26.
- An dotis inoffensio studioso facta revocetur. V. 568. N. 4.
- Sumpens studiorum causa facti sive a patre, sive a matre non impetuntur in legitimam. V. 478. N. 44.
- nisi expresse repetendi animo fuerint erogati. *ibid.*
- bonum causa potior etiam dote; & quibus in rebus. V. 479. d. N.
- Quam æquum sit sumpens causa studiorum factis, neque in collationem venire, neque imponari, *ibid.*

— iustitiam tamen admittit, & imputatio, si per-
cuniam a patre sibi datum studiosius laqueis pro-
derit. V. 450. d. N.

Subit quinam in iure dicuntur. I. 177. 2.

— erantibus oppositorum. I. 177. & 178. 3.

— illis successerit non solet. I. 178. 3. VIII. 433.
9.

Substitutio honorum quorum gratia fiat; & quae ad
eum requiritur. VI. 141. 1. & N. 1. & 143.
sep. & 145. 146. N. 6.

Substitutionem procedere debet iudicis decretum;
& an unum, vel duplex. VI. 141. N. 1. & 145.
6. & 146.

Substitutio causa summaria. VI. 145. N. 6.

Quinam traditiones scripserint de substitutionibus,
VI. 141. N. 1. & 142.

— Vide Bonae.

Substituere latiori significatione quam vim habet.
II. 126. N. 4. IX. 199. 2.

Substitutio, verbum generale est, & omnem substitu-
tionem continet. VIII. 1303. 3.

Substituere, substitutio quid sit, & unde dicta. II.
225. 2. 3. & 226. IX. 200. 3. 5. & 201. feg.

— triplex illius introducere causa. II. 223. N.
1.

— improbat defenditur. II. 225. & 226. N. 1.

Substituto alia directa, alia fideicommissaria. II.
230. 8. & 231. 12. & 232. IX. 208. 30.

— directa quae sit. II. 230. 9. IX. 207. 27. &
208. 31.

— fideicommissaria quae. II. 230. 10. IX. 207.
28. & 208.

— omnibus testamētibus & quibuscumque hereditatibus
iure communi permittit. IX. 209. 24.

Directa substitutio, altera sit in *primam causam*; altera
in *secundam causam*. Causae uterque quinam
sit. II. 232. 14. & 233. feg. IX. 203. 13. feg.
& 204. & 208. 31.

— quae sit in primam causam, si ille deus non
erit, appellatur vulgaris; & quare. II. 235. 18. &
236. IX. 204. 20. & 205. 31. 32. & 208. 32.

— quae sit in secundam causam, i. e. si heres
erit, est *imperfecta*, cur dicta popullaris;
& quo iure recepta. II. 236. 19. & 237. IX. 205.
22. & 206. 23. 24. & 209. 33.

Substitutio *Comparanda* quae sit, Quare ita sit ap-
pellata; & an recte. II. 240. 23.

— *Brevilapsa*, sive *Reciproca*, quae sit, & cur
ita dicta; & inter quos facta intelligatur. II. 241.
24 & 242. VIII. 1303. 2. feg. & 1304. feg.
IX. 210. 37.

— an, & quando reciproca a militibus interposita
in utroque casum facta esse intelligatur privile-
gio militum. VIII. 1304. 6. 7. & 1305. feg.

Substitutio directa vulgaris aut verba exprimitur, aut
verbis non expressis intelligitur. II. 245. 2.

— exprimitur alias plena oratione, alias verbo
solo. II. 245. 3.

— verba non expressa ex coniectura voluntatis
colliguntur duobus modis. II. 245. 4.

— *acta vulgaris* quomodo ex popullari expressa
colligantur, & vicissim. II. 245. 5. & 246. feg.
IX. 213. feg.

Substitutio vulgaris evasoria, instituitur herede ipso
iure existente, si *suus* fuerit; vel hereditatem
adventum, si *extraneus*. II. 294. 9. 10. & 295. feg.
IX. 221. feg.

— *aspirat*, adus a servo iussu domini hereditate,
si testator scivit esse servum, quem instituit. II.
251. 15. & 252. IX. 224. 4. & 225. feg.

— an *aspirat* additione servus, si testator a se insti-
tutum servum esse ignoraverit. Et quomodo res
componitur. II. 252. 16. & 253. feg.

Rata est substitutio, vel eoq. se substituit, vel se-
pedante astruendo hereditatem. II. 257. 19. 20.
feg. & 258. 23. 24.

— vel utroque potest in integrum restitui. II.
256. 257. 19. & N. 9.

Servo nolente adire, & filiosum, hereditatem appo-
dianae, etiam in iure patet, vel domino, locum
habet substitutio. II. 258. 25. & 259. feg. IX.
216. 10. 11. & 227. feg.

Substitutio manet, herede, vel vivo testatore, vel
ante additionem mortuo, vel desiciente institutio-
nis conditione. II. 261. 28. feg. IX. 228. &
229. 16.

— Substitutio tamen cessat iussu personae, quae her-
editatem etiam non aditam transmittit, vel ad
suos, vel ad quoscunque heredes; & quae sit. II.
261. 31.

— ad quem spectet transmissa, tamen non adita
hereditas, ad substitutionem, an ad heredem de-
foditi, sive institutum, sive legitimum. II. 261.
32. & 262. feg. IX. 229. 17. & 230.

Ex vulgaris substitutione succeditur testatori, non au-
tem instituto. IX. 230. 18. & 231. feg.

Substituti, vel sibi solum, vel non plures, viden-
tur substitui ex iisdem partibus, ex quibus insti-
tuti fuerant. II. 262. 23. & 263. feg.

Vulgariter substituitur an sicut sit pater, cum he-
reditas instituitur auctori, ut insignis. II. 157. N.
9. IX. 225. 7.

An sit locus substituto, cum filiosum, institutos re-
tenuit adire hereditatem, licet iudicem pater. II. 263.
25. 26. & 259. 27.

Omissionem, & repudiatio hereditatem aut aliter es-
cisio ab hereditate instituto, locus sit substituto.
II. 260. 27.

In popullari substitutione spectanda substituenti po-
tentes, & volentes substituendi. II. 265. 1. feg.
Potestas substituendi popullariter quodam ius tribuit
parentibus. II. 266. 5. & 267.

At, & quod ius substituendi arrogatio concedatur
pari arrogatori. II. 267. 7.

Quibus rebus fiat, ut ius sit popullaris substitutio.
II. 267. 8. IX. 226. 2.

- Quoniam conditiones desiderantur in persona libero-
rum, ut pater illis substituere possit. II. 268. 9.
10. & 269. *segg.* IX. 236. 2. & 237. *segg.*
- Conditio, seu forma populiari substitutionis propria
non fit. II. 272. 15.
- Substitutio populiari connotari potest infra pubertatem.
II. 276. 17.
- si puberatis auctores exhereditati, nullis est usque
ad pubertatem. II. 272. & 273. 15. IX. 339.
10.
- facta verbis directis ultra pubertatem inutilis
est. Secus tamen, si cum verbis precariis. II. 273.
15. & 274. 16. IX. 339. 10.
- Substitutio populiari pars est, & sequela paterni tes-
tamenti. II. 274. 18.
- Pater testamentum sibi facere debet prius, quam sub-
stituat impuberibus liberis. II. 275. 20. IX. 341.
13.
- debet sibi prius heredem testamenti facere, quam
filio, cui exheredatio substituit. II. 275. & 276.
22. IX. 341. 13. & 241.
- an ordinem scripturarum convertere possit, cum
substitutit instituto filio. *ibid.*
- Testamentum patris laice factum esse, etiamque ha-
bere debet, ut valeat populiari substitutio, II. 277.
& 278. 23. IX. 241. 16. & 243.
- Hodie populiari substitutio evanescit, vel paterno tes-
tamento rescisso, vel non adita ei ex hereditate
ob alias, quam prætulimus, vel exheredationis
causas. II. 278. 23. 24. & 279.
- Substitutio populiari fit sibi legitima, vel secundum heredi-
tatem, vel conditione institutionis deficientis, vel ab-
sentione sui heredis. II. 279. 24.
- in quibus causis, etiam secundum hereditatem, va-
let populiari substitutio. II. 279. 25. & 280. IX.
243. 17. & 244.
- hereditatem non adita, valet populiari substitutio
in duobus causis. II. 280. 26. & 279. 24. IX.
244. & 245. 17.
- Substitutio populiari cor tam dicta, populiare tes-
tamentum, abule populiare, & secundum abule. II.
281. 27. IX. 245. 18. 19. 20. & 246.
- Cor in populiari substitutione testamentum patris de-
plex esse dicitur. II. 281. 28. & 282. 29. & 283.
segg. IX. 246.
- Populiari substitutio, vel exprimitur verbis, vel non
expressis verbis intelligitur. II. 285. 1.
- verbis exprimitur, vel tota conditione sub-
stitutionis, vel parte eius posteriore expressa, vel uno
verbo, & quomodo. II. 285. 2. 8.
- populiari intelligitur, cum pater filio impuberi
instituto substituit in vulgare casum. II. 285. 4.
& 286. 287.
- populiari contineri intelligitur in expressis vul-
gari, proutque in tribus casibus. II. 287. 5.
segg. & 288. 9.
- intelligitur etiam, cum pater, pluribus insti-
tutis impuberibus, eos iuxta substituit: secus si
cum impubere pater sit institutus. II. 288. 10. &
289.

Substitutio populiari quid, cui, quando; & quoniam
defertur. II. 289. 11. & 290. *segg.*

— Quoniam ex substitutione vocatur his verbis:
Quisquis mihi heres erit, idem filio meo heres esto.
II. 289. 11. & 290. *segg.*

Substitutio mentecepti ad exemplum populiari in-
stituto iudicata; & non recte dicta *exemplaris*.
II. 238. 20. & 239. IX. 205. 25. & 207. & 209.
193.

— habet quendam cum populiari communem, quo-
dam dissimilem. II. 295. 2. & 296. *segg.*

— per hanc permittitur parentibus substituere li-
beris menteceptis puberibus, si heredes erant; &
in istis decederint. II. 295. 2. & 296. 5.

— dicta, testamentum liberorum quodam hereditatem;
quodam substitutionem vero testamentum patris.
II. 295. & 296. 3.

Pater debet sibi testamentum facere, priusquam sub-
stituat mentecepto. II. 297. 7.

— an huius substitutionis sententia peragenda sit
ad muros, & furdos. II. 297. & 299. 21.

— adversus hanc prætulerit matri denegatur inof-
ficiosi querela. II. 297. 2.

Mater, & avia possunt substituere mentecepto in pa-
tris, vel avi potestatem non recalato. II. 296. 6.
& 300. 13.

— nihilominus non possunt substituere dementi ma-
tri, quæ venerit ad secunda nuptias. II. 301.
14.

Parentes nec possunt substituere mentecepti, nisi illos
heredes constituant, & legitimam totam eis reli-
quant. II. 301. & 302. 16.

Substitutio mentecepti finitur eius respicientis. II.
302. 17. & 303.

Substitutio evanescit, si dementi, vivo patre, res-
piciat; & ex morte rursus in amentiam incide-
rit, in eoque decederit. II. 302. 17.

— datur ea tamen, si rursus in amentiam alienatio-
nem incidit, & in ea vivo patre decederit.
ibid.

— quid, si filius, dum erat sane mentis, sibi tes-
tamentum fecerit. II. 304. 18.

Mentecepto substituendi sunt, primo liberi, deinde
fratres, si quos habet, istis descendentibus, ceteri.
II. 304. 19.

— an omnes liberi, vel fratres. *ibid.*

— an ex liberis, vel fratribus illi, qui substitui
non sunt, possint impune prætulerit, vel an de-
beant exheredari. II. 304. & 305. 19.

Pater, si filio mentecepto substituit in *primum ca-
sum*, etiam in *secundum casum* substituit intel-
ligitur. II. 305. & 306. 20.

— ex hac substitutione deferuntur hereditas sub-
stitutio. II. 306. 21.

— & quidem hereditas filii, non patris. II. 306.
22.

— & ex conditione, si liberi mentecepti heredes
erant, & mentecepti decederint. II. 306. 23.

Successio ambiguum verbum. Et quam vici acci-
piatur. II. 7. 2. & 8. & 9.

— quid

— quid significet in definitione hereditatis. II. 9. 5. & 10. *sepp.* & 14. 7.

Succellio in universum ius alienis adhuc vivens fit per arrogationem, vel per ingressum monasterii. II. 4. 3. 4.

— utraque quodam ius tribuat, vel monasterio, vel arrogatori. II. 4. 4. & 5. 6.

Succellio in universum ius mortui fit per hereditatem. II. 6. 7.

— Vide *Hereditas*.

Succellio in universum ius defuncti fit, vel in capita, vel in stirpes, vel in utrumque; & quomodo. II. 1126. 19. 20. & 1127. *sepp.*

Succellio legitima quæ. II. 1103. 2. & 1104.

— est et iure nature, tamen ordinem formamque habet ex iure civili. II. 1103. & 1104. N. 4.

— quandoque, & quibus deferatur a lege. II. 1104. 4. & 1105. *sepp.* VII. 1041. 1. & 3.

Quomodo succedatur hereditati, cuius bona sua sunt in diversis conditionibus. II. 1104. N. 4.

Suffragator quoniam dicatur. V. 193. 4.

Suffragium pro honorario. V. 194. N. 4.

Suffragium proprie dictum in iure quid sit. VII. 633. 5.

Accipi honeste potest aliquid, & iure retineri ob suffragium. VII. 635. 3.

Promissum casu suffragii quibus conditionibus debeatur. VII. 636. 4. 5. 6.

Promissa res ob suffragium qua actione petatur. VII. 638. 7.

Quodcumque ius singulare constitutum sit ob acquisitionem rei tradita ex causa suffragii. VII. 638. 8.

Quæ sit pena occupantis rei casu suffragii promissas. VII. 638. 9.

— & quando aliquis ex pena remittatur. VII. 639. 10.

De triplici differentia promissi ob suffragium, & familiaris advocatorum. VII. 640. 12.

Suffragiorum numerus minor credit numero maiori, licet pars minor maiori præstet sollicitudine, vel merito. XI. 326. 5. & N. 2.

Sui, vel alieni iuris quoniam fiant. I. 298. 4. & 376. 1. & 377. 2.

Sui ut ipsa notione nominis quoniam dicantur in iure. II. 351. 13. & 352. *sepp.*

Sui heredes defuncto quoniam fiant ipsi iure. II. 341. 2. 3. & 342. *sepp.*

Quoniam sint hi, quos facit *sui* testatoris voluntas. II. 349. 10.

Sui heredes iure civili sunt iidem necessarii. II. 349. 10. & 350. 11.

— & quomodo hoc sit recte constitutum. II. 350. 12. & 351. 18.

Sui tamen possunt institui sub ea conditione si *voluerint* vel sub alia conditione potestativa. II. 349. 11.

Sui heredes existunt, etiam levius, & iura sui ignorant. II. 356. 20. & 357.

— etiam & furiosi fidei, vel infames. II. 357. 21.

Sui, cum semel existere, manent heredes; & coguntur respondere creditoribus hereditariis, nisi se abstinuerint. II. 357. 23. & 358. 24.

Sui & puberes abstinere possunt, nisi se bonis immiscuerint. II. 360. 29.

— vel nisi, se immiscuerint, restitutionem in integrum impetrant. *ibid.*

Sui, & impuberes abstinendi facultatem habent, si se immiscuerint, siue non. *ibid.*

— & quoniam se immiscere dicantur. II. 361. & 362. 31.

Abstinendi beneficium non habent, qui aliquid amoverint, vel amoverendum curaverint ex hereditate. II. 361. 30.

Sui, qui se abstinere, quibus careant hereditariis, siue commodis, siue incommodis. II. 362. 32. *sepp.* & 364. *sepp.*

— Vide *Abstinere*, *Abstinere*, *Sui*.

Succellio non est locus in suis. VIII. 1332.

Suius verbum est hanc ignotum latini. II. 341. N. 1.

— quæ ab casibus inventa fuerit. *ibid.*

— an exheredatione petatur. II. 341. N. 3. & 342. *sepp.*

— non est species agnationis. II. 343. N. 4. & 344. N. 6.

— quibus modis differat ab agnatione. II. 344. N. 6.

— non habet gradus. II. 346. 7.

Quoniam sunt effectus. II. 367. N. 25.

Superficiarius qui. II. 1292. 4.

— habet in superficie easdem domini partes, & remedia, quæ sunt domini proinde. II. 1290. 2. *sepp.*

— potest acquirere, & imponere servitutem adibus superficiarius. VI. 649. N. 2.

Superficius quid sit. II. 1292. 4.

Alienandi iura tenetur superficiarius; & hoc ius quid continet. II. 1293. 6.

Unicus præstatio superficiarii. Quæ illa sit, & an remittatur interdum. II. 1295. 9.

Ius superficiarium quid. II. 1291. 1.

Tria ad ius superficiarii constituendum necessaria. II. 1292. 2. 3. 4. & 1293. *sepp.*

Quomodo ius superficiarii haberi possit in alieno. II. 1293. 6.

An præstatio pensionis necessaria sit in iure superficiarii. II. 1293. 7. & 1294.

Superficiem recte solum dominus constituit. II. 1294. 9.

Superficiem constituenda est in solo. II. 1294. 10.

— potest condici condictione; & quomodo. II. 1294. 12. & 1295.

An possit constitui emptione. II. 1295. 13. & 1296. 16. 17. & 1297. *sepp.*

— quomodo locatio superficiarii distinguitur ab eiusdem emptione. II. 1295. 14. & 1296.

- emptori superficiesi competit in rem actio; sed condictioni, nisi ad longum tempus condita. II. 1296. 15.
- potest contineri donatione. II. 1298. 19. & 1299.
- Superficies pacto constituta transfertur traditione duntaxat in superficiarium. II. 1299. 20.
- legata gratia testamento atque sine ulla traditione in legatariam transferuntur. II. 1300. 21.
- legata cum certa pensione non transferuntur, nisi ubi conditio placuerit legatario. *ibid.*
- Quinam finis constitutendae superficiesi. II. 1300. 22.
- In alienatione superficiesi an domini consensus requiritur. II. 1304. 7. 8. & 1305.
- Superficies proprietatis est solum domini; & quae sine eius proprietatis emolumento. II. 1305. 10. & 1306.
- Inter superficiarium fidei, iure domini continentem finitio. II. 1307. 1.
- finitur tempore. Et quomodo. II. 1307. 3.
- Res mansione, et tibus ruina vastatis, vel incendio absumptis. II. 1308. 4.
- an nova actum constitutionis inter superficiesi reviviscat. II. 1308. 5. & 1309.
- si solum ab initio condiderit, an absumpta superficie, iterum edificare possit. II. 1309. 6. 7. 8. & 1310.
- amittitur culpa superficiesi, puta, si pensionem finem anno non solverit. II. 1310. 9.
- cur secus in emphyteos. II. 1310. 10. & 1311.
- amittitur, neglecta praestatione, de qua inter partes convenit. II. 1311. & 1312. 11.
- Finis superficiesi ad quem redat. II. 1312. 12.
- Supremus proprie quinam dicatur. XI. 37. 4. 5. & 9.
- Supplicatio pro extrahendo processu quid sit. VI. 35. & 18.
- quid differat a libello. VI. 16. d. N.

- Vide *Libelles*.
- Supplicationum usus in Curia Principis. VI. 418. N. 22.
- Surtus. Vide *Matus*.
- Suspecta persona, quae dicitur. VII. 646. 3.
- Suspecti accusatio ex quibus causis ante susceptam tutelam inferatur. I. 310. & 311. 2.
- iudiciali non potest, finis reuera. I. 564. 3.
- Suspecti accusationem probatio, & causae cognitio sequi debet. I. 572. & 573. 20.
- De suspecti accusatione an alias a Praefide magistratus, & iudex cognoscere possit. IV. 1201. 16.
- Vide *Accusatio*.
- Suspectus. Vide *Index*, *Tutor*.
- Suum cuiusque duplex. I. 127. t. p. III. 411. 1. X. 1063. 2.
- Suus quinam dicatur. II. 346. N. 8. & 351. 13. & N. 12. & 352. *seff.*
- Suus, vel pere inclinendus, vel sub conditione potestativa. II. 54. 5. 85. 7.
- Vide *Sui*.
- Syndicus quem variis nominetur. V. 225. N. 22.
- quomodo differat ab actore. V. 226. 22. & N. 22.
- an sit idem cum administratione rerum civitatis. d. N. 22.
- Stipulanda civitati obligationem acquirit. III. 569. 15.
- potens restitutionem in integrum audiat sine specialis mandati. V. 1243. N. 1.
- libellum concipit in civili causa omnino collegii universitatis. VI. 52.
- pro universitate accusatus respondet. V. 179. N. 5.
- pro ea partes accusatoris sustinet. V. 189. N. 11.
- an procuratorem ad agendum dare possit, litis iam contestata. V. 221. N. 17. & 229. N. 25.

T

T Abellio qui sciens contractus veli, veluti, instrumentum alienationis fecit, vel rerum ecclesiasticarum consecratis, dicitur infamis. V. 100. N. 13. Tabelliones an, quibus stipulando, acquirere possint. XI. 797. 33. & 796.

Tabellionum mentis quodnam sit. *ibid.*

Taberna modo dicta. XI. 1701. 4.

— per metonymiam dicta quid significet. VI. 886. 5.

Tabula adfisa foribus quodammodo ipsarum reliqui quodam, vel secus. IV. 329. N. 5.

Tabula testamenti qua, quomodo, quibus desiderantibus spectari valeat. II. 403. 7. *sepp.* & N. 3.

— Vide *Apertura*.

Tabularum appellationes quid intelligant iuris interpretes. II. 513. 4. VII. 1230. 33. IX. 987. 1.

Quomodo tabularum usus veteres fecerint. II. 513. 4. & 514. VII. 1230. 33. 22.

Coinam, & quae de re competat interpretationem de *Tabula* sit exhibenda. IX. 987. *sepp.*

— Vide *Interdictum*.

An is, qui tacet, pro consensiente habeatur. VIII. 579. 4. & 580. *sepp.*

Tacit. significatio duplex; & qua, III. 1149. N. 3.

Tacitum est quod in expresso vi ipsa continetur. II. 145. N. 2.

Techum recte vocatur, & quod est ex ipsa legis interpretatione, vel fictione. *ibid.*

Texere quid sit. VI. 374.

Taxatio, verbum ambiguum; & quae sit eius significatio. VI. 374. 5. & N. 6. 7. & 375.

Tempus continuum opponitur stilli; & quid sit etiam quodam. I. 145. 3. & 1099. 1.

— in re, dubia intelligitur conclusum. I. 145. N. 1.

— credit & ignorant. I. 145. 3.

Tempus continuum in servitutibus quoque duplex; & quale, quumquodque, III. 404. 16.

Tempus restitutionis in integrum quomodo continuum. V. 1141. 18.

Et quo die tempus aditum creditur. IV. 721. 18. In quibus casibus conceptum pro completo habeatur. IV. 723. 20.

Tempus cum est modus tollenda obligationis. IV. 709. N. 1.

Tempore quomodo finitur obligatio, & quatenus. IX. 1374. 13. & 14.

Temporis computatio alia naturalis, alia civilis. I. 1074. N. 3.

In temporibus an servandum sit, quod longius est; & quando seeps. XI. 858. 2.

Tenor quid significet apud latinos. I. 115. 9.

Tergiversatio quid sit. V. 121. 20.

— infanter. *ibid.*

Termini prorogatio an liberet fideiussorem. IV. 1016. N. 6.

Termini probatorias conlocum. VI. 251. N. 6.

An dies termini computetur in termino. *ibid.*

Territorium quid sit, & unde dictum. IV. 1168. & 1169. 5. & N. 5. & 1166.

— quomodo sit cum iurisdictione coniunctum. IV. 1168. N. 4.

Omnis magistratus & iodes habet territorium in quo ius dicat, legibus, vel moribus eidem consuetum. IV. 1168. 5. & 1169.

An solus magistratus cui generalis iurisdictione competit, territorium habeat; an & ille cui certum casuum concessa iurisdictione. IV. 1169. N. 4.

An territorium habeat, qui iurisdictionem habet denotat in certis personis. IV. 1169. N. 4.

Magistratus extra territorium debetur, nequeam privatus. IV. 1169. 5.

— extra territorium cognoscere iure non potest adversus aeternum, ne de possessione quidem. IX. 879. 1. 880. 3. & 881. 4.

— potest tamen adversus eum, qui sit elerius territorii, pro iurisdictione sua cognoscere in casibus quosor. IX. 881. 2. & 882. 3.

Extra territorium voluntaria iurisdictionis actus expeditur. IV. 1172. N. 8.

An prorogatio iurisdictionis extra territorium permittatur cum consensu iudicis illius territorii. IV. 1172. & 1173. N. 8.

De territorio cuiusque magistratus et legibus, vel moribus cuiusque gentis aut populi iudicandum. IV. 1170. N. 5.

Tertius ad iudicium valens, an procedum iudicii inchoatum impedire, vel retardare possit. V. 911. & 912. N. 7. XI. 245. N. 22.

— quando appellare possit; & quatenus. VI. 415. 12. *sepp.* & N. 6. *sepp.*

— an innovare possit, ubi sit interest, & quatenus. VI. 468. 9. & N. 9.

Exceptio de iure terili non additur, ubi sit collum ius, vel casus a se habet. VI. 561. N. 4.

Exceptio de dominio terrii efficitur. *ibid.*

An videretur domino opponi directam possit de utili dominio terrii. *ibid.*

Testamentum vulgare etymologia reprehenditur, & vera inquirunt. IX. 1. 1.

Testamenti origo 20 fit ex iure gentium; 20 ex iure civil. II. 19. N. 1. IV. 7. 7. & 8.

— definitio uberius explicata. II. 19. 2. & 20. *sepp.* IX. 2. 2. & 3. *sepp.*

Testamentum factum, sive ordinatio dicitur. II. 22. 3. & 23.

— faciendi testamenti facultas tempore testamenti necessaria. II. 34. 13. VIII. 1333. 10.

Testamentum quatenus sit iuris publici. II. 52. 9. & N. 11. VIII. 1343. 3.

— aliud id precinendo, aliud per me, & liberam. II. 37. & 38. N. 2.

Testamentum aliud vulgare, sive paganum; aliud militare. II. 22. & 23. 3.

Testamentum qui facere possunt, iure communi. II. 25. 2. & 26. *sepp.*

An quis testamentum facere possit, ex tribus rebus estimandum. II. 27. 2. & 28. *sepp.*

Facultas testandi tria desiderat. II. 29. 7.

Quomodo testamentum facere prohibeatur. II. 29. 8. & 30. *sepp.*

Testamentum semel iure factum, an & quomodo non infirmetur, conditione testatoris mutata. II. 34. 23. & 35. 14. & 36. 15.

Quare tam multa in testamento solemnia, cautiones, subtilitates iure civili requiruntur. II. 31. 2. & 38. *sepp.*

Cuius regionis vel civitatis leges aut mores in ordinando testamento servandi. II. 37. N. 1. IX. 80. 11.

Testamenta sunt aut publica, aut privata fide. II. 39. 2. IX. 49. 1.

Publicam fidem habent testamentum vel Principi oblatum, vel apud acta infirmatum. Et quale utroque. II. 39. 3. 4. & 40. 5. IX. 51. 2.

— in utroque nulli testes desiderantur. II. 40. 4. & 42. 5. IX. 53. 9.

Testamentum privata fide factum quale sit. II. 41. 1. IX. 59. 3.

— sit scriptum, vel nuncupatione. Utrum scripsum & nuncupativum testamentum. III. 42. IX. 59. 3.

— scriptum requirit scripturam, & septem testes, idoneos, rogatos, eorumque consignationem. II. 43. 3. 4. & 44. *sepp.* IX. 59. 4. *sepp.* & 60. 7.

Nihil interest in qua materia scribatur, nec quando vel a quo scriptum sit. II. 43. 4. IX. 59. 2.

Quomodo sit testis idoneus in testamento. II. 45. 7. IX. 60. 8.

— quomodo esse prohibeatur iurati, vel lege. II. 45. 8. 9. & 46. *sepp.* IX. 60. 8. & 61.

In quibus testamentis quidam, licet idonei, ob privatas causas, testes esse non possunt. II. 49. 16. 17. & 50. *sepp.* IX. 61. 9. & 62. *sepp.*

— quo tempore idonei esse debeant. II. 54. 24. IX. 63. 11.

Testes subscribere debent testamentum, & ipsum consignare proprio, vel alieno anulo, vel sigillo. II. 55. 3. 4. & 56.

— omnes datas debent, donec suprema consensio peragatur, nisi casus aliquis impediat. II. 57. 6. IX. 66. 15.

— debent quoque contextu adionis testamentum cum testatore peragere. II. 57. 58. 7. IX. 66. 15. 16.

Quomodo autem testamentum interrumpant, aut secus. II. 58. 7.

Solemnitas testamenti iure singulari dicta in testamentis tunc. Quae formae de eo observanda. II. 60. 2. IX. 68. 18.

— quibus in testamentis remittitur. II. 61. 3. IX. 68. 19.

Quomodo sit forma testamentorum quae sunt a parentibus inter liberos. II. 61. 5. 62. 7. & 63. 8. IX. 70. 2. 3. & 71. *sepp.*

An valeant extraneo testata, testamento inter liberos minoris solenni. II. 62. 6.

Quando, & quam vim habent posteriores testamentorum non solenni. II. 63. 64. 9.

Testamentum ad plures causas solenni nulli requiritur, praeter duos testes. II. 64. 10.

— nullum est tamen, si fuerit ratione voluntatis imperfectum. II. 63. N. 6.

Testamentum tempore patris codicum an valeat, solennibus acquiritur. II. 63. N. 6. & 64.

An testamentum solennius obliget in foro animi. II. 59. N. 1. & 60.

Testamenti nuncupativi forma, & observatio quae sit. II. 65. & 66. 3. *sepp.* & 67. IX. 77. 2.

— hac pariter communis testamenti scripto, pariter proprii. II. 65. 2. IX. 77. 1. 2.

In testamento nuncupativo necesse est ut testes intelligant sermonem testatoris: secus in testamento scripto. Et quae differentia ratio. II. 67. 6. *sepp.* & 68. 9. IX. 79. 6. 7.

Utraque forma testamenti scripti & nuncupativi suas habet, & proprias utilitates. II. 63. 11. & 69. *sepp.*

Hodie solum in usu est testamentum nuncupativum, ad fidem tamen rei gestae in scriptis testibus. II. 65. N. 2. IX. 80. 11.

De fide testamenti a notario confecti observanda consuetudo regionis & populi cuiusque. IX. 80. 11.

In quovis testamento necessaria veritas testamento. II. 71. 2.

Quomodo leges in testamento parentum, & liberorum, vel fratrum servanda sint erga parentes, & liberos, vel fratres. II. 72. 3. & 73. *sepp.*

Patris in testamento liberorum omnis procul gradus vel institutio, vel ethere debent. II. 73. 4. 5. 6. & 74. 79. 12. & 80. 13.

— etiam postmortui. II. 74. 78. 7.

— & non tantum filios, sed etiam nepotes. II. 75. 8.

— Vide *Liberi, Pastum, Nepotes*.

Testamenta infirmiorum, vel testatore volente, vel iniurio. II. 124. 2.

Nuda voluntas testamentum non infirmatur. II. 124. 3.

— infirmatur, volente testatore, cum tabulis testamenti rumpuntur, refiguntur, vel detentur. II. 125. 4. IX. 83. 2.

— quid inserat, etiam aliquid perfectio testamenti, vel una sit delictum, & an consulto, vel secus. II. 125. N. 3. IX. 29. 3. *segg.*

Cui, & quando a testatore, vel ab alio quid delictum praesumatur. II. 125. N. 4.

— infirmatur postestator testamentum perfectum; interdum & imperfectum; & quando. II. 125. 6. & 126. *segg.*

— licet revocatione voluntatis; & quomodo. II. 128. 14.

— quid si curaverit revocare se nolle. II. 126. N. 5.

— quid si aliud faciat, prioris oblitus. *ibid.*

Testatore invito infirmatur testamentum, vel interno ipsius testamenti vicio, vel casu externo. II. 128. 15.

— vitium internum testamenti quodnam sit. II. 128. & 129. 16.

— vitio interno, vel rumpitur agnitione, aut quasi agnitione sui heredis. II. 129. 27. 28. & 130. IX. 113. 4.

— Vide *Agnitio*.

— vel rescinditur bonorum possessione contra tabulas, & inofficiosi querela. II. 131. & 132. 19.

— Vide *bonorum possessio*, *inofficiosi querela*.

Quid intersit, utrum nullum sit testamentum, an rescindatur. II. 132. 20.

Casu externo infirmatur testamentum, quod litem sit capitis diminutione testatoris, vel defectu heredis. II. 132. 21.

— litem sit capitis diminutione quoscunque; & quare. II. 132. 22. 23. & 134. 25. 26. 27.

— exstipul testamentum capiti; & quare. II. 132. 24. & 134.

An valeat testamentum capitali iudicio damnari. II. 135. 28.

Testamentum si situm de bonis castrensesibus, & quasi castrensesibus ipsum non sit constructione. II. 135. & 136. 30.

Testamentum sicut qui in rebus mortem sibi conscivit, irritum sit. II. 136. 31.

Nec favore, nec alio vitio, aut conditionis mutatione testatoris superveniente, nisi capitis diminutione, irritum sit testamentum. II. 137. 32.

Iritum sit testamentum, si nullus heres ex eo nascatur. II. 138. 33. IX. 113.

Probitio nullius testamenti ad quem spectet. VII. 1042. 8.

Testamenta interdum convalescent, irrita praeteritis. II. 138. & 139. 34.

Quando convalescat testamentum nullius damnum. II. 139. 35.

Testamenta irrita quatenus convalescant pristina status restitutione. II. 139. 36. 37. & 140. *segg.*

Quatenus convalescat testamentum ruptum. II. 143. & 144. 42.

Testamentum facere licet quoscunque leges, quibuscuque verbis; dummodo testantis voluntas loquatur. IX. 87. 1.

Vitium scriptum testamentum non nocet, ubi constat de iussu testatoris. IX. 91. 2.

— scriptum vitium in testamento duplex. IX. 94. 3.

Ordo rerum in testamento scribendarum inversus an vitiet testamentum. IX. 94. 5. & 94. 9.

Quid in impuberis exheredatio testamentum. IX. 92. & 93. 5.

Omissa ex vitio scribentis verba aliqui in heredis institutione an vitiet testamentum. IX. 93. 6. 7. & 94.

— quid si testator ea consulto non errore commiserit. IX. 94. 8.

Natis scribi testamentum non debet, & ita descripta non valent. IX. 97. 2.

Quidquid in testamento lege pactore caveatur, vel adhibetur, id semper ita accipiendum, ut superveniat, & locustier sit casum. IX. 102. 3.

Cum quid ambiguit aut perperam scriptum est in testamento, verisimilem se eo testatoris voluntatem sequi debemus. XI. 101. 1.

— ex quibus contrariis voluntas testatoris arguitur. XI. 103. *segg.*

Ubi pugnantia inter se in eodem testamento inveniantur, neutrum valet. VII. 1251. 3. & 1255. 11. 1256.

Testamentum inspicendi, describendi que facietur, quibus, & adversus quos, & quatenus fiat. II. 404. 11. IX. 470. 20.

Cum ad sit enim testamentum authenticum, & aliud eius exemplum, apertus debet authenticum. II. 403. 1.

— quomodocumque aperiant, nihil interest. II. 404. 9.

— Vide *Aperire*, *Apertura*.

Testamentum an vitiosum sit, si fuerit fortasse sublatum. IX. 27. 1.

— an visitator propter ea qui sunt in illo delictum. IX. 29. 3. & 30. *segg.*

— Vide *Cancellatio*.

De controversiis, quae nascuntur ex testamento, transigi non possunt, nisi inspectis, & cognitis testamenti verbis. VII. 374. 13.

— relicta autem in testamento remitti possunt pro parte, vel in totum, etiam non inspectis testamenti verbis. VII. 374. 14. 15. & 375. *segg.*

Testamentum fidem debet pro testatore, cuiusque heredibus adversus alium non facit. VII. 1030. 2. 3.

— quare non valeant in testamento relicta, quando non adit heredes. IX. 619. 9. 10.

— quando haec irrita sicut testamentum valeant, namque relicta codicillis. IX. 619. 10. 11.

In quibus casibus, hereditas non adita, valeant in testamento relicta. IX. 621. 12. & 622. *segg.*

Qui-

Quibus rebus consistit, testis testamenti praestari
velle testatorem etiam ab intestato. IX. 620. 23.
Testamentum publicare. Vide *Publicatio*.

Testamentorum genera duo antiquissima apud Ro-
manos; & quae II. 37. & 38. N. 2.

Testamentum per viam, & libram quodcumque sit, quo
tempore, & a quibus introductum. II. 38. &
39. N. 2.

Testamentum inofficiosum quid sit; & unde dictum.
V. 435. 6.

— Quibus rebus efficiatur inofficiosum. *ibid.*

— Vide *Inofficiosi querela*.

Testamentum inter liberos quale sit; quorum, & in-
ter quos valeat, & quatenus. IX. 69. *sepp.*

Testamentum militare, quod vocatur *in praesentia*,
quid sit. II. 37. N. 2.

Testamentum militare praemii loco militibus tribu-
tum ab impo. quale sit. II. 310. 2. 3. 4.

— liberum est ab oneribus iuris solemnibus; dum-
modo tamen, vel scriptum, vel duobus idoneis tes-
tibus constet esse factum a milite. II. 315. 5. *sepp.*
& 312. 8. & 316. 42. 43. & N. 20. & 317. 44.
45.

Miles in testamento, si liberos habet, & si scit se
habere, imponit eos praeteritis, aut exheredat, sive
iure id faciat, sive iuri. X. 312. 9.

Infirmarius militis testamentum tota pendet ex una mi-
litis potestate. II. 313. 10.

Militare testamentum capite diminutione militis
quocumque non fit iurisperito. X. 313. 10. & 314.

Miles in testamento potest heredem facere quem
vult, etiam eum qui factionem testamenti non ha-
bet. II. 314. 32.

— an & potest ferrum. *ibid.*

Miles ex re certa heredem institutus intelligitur in
reliquis bonis decedisse intestatus. II. 314. 12. &
315. 13.

— potest ex re heredem instituire. II. 315. 14.

— potest ea re certo substituere. II. 315. 15.

— potest tam sibi, quam filio, ipso & soli filio
iure militari testamentum facere. II. 316. 16.

— legare potest ultra dodrantem. II. 316. 17.

— superiora facere potest, dum tamen nihil sta-
tuat in testamento, quod sit contra ius, vel bonos
morem. II. 316. 18. & 316. 42. 43. & 317. 44.
45.

Quenam in testamento militis tamquam contrarie
bonis moribus, vel legibus improbandum. II. 316.
19. *sepp.* & 317. *sepp.*

Privilegium testamenti faciendo iure militari, an, &
quibus militibus tribuatur. II. 319. 26. & 320.
31. & 315. N. 17. & 326. 41.

— & quibus condonandis. II. 322. 32. 33. &
323. *sepp.*

An hoc testandi privilegium militibus nostrorum
temporibus tribuatur. II. 319. N. 13. & 320.

Miles de bonis castrensis & quasi castrensis tes-
tari potest, sive sit in expeditione, sive non sit.
II. 317. 46.

— in expeditione occupans testari potest de bo-
nis suis, tam castrensis, quam paganicis. II.
327. 47.

Filiusfam. miles de bonis castrensis testari potest
iure militari, non solum de paganicis. II. 328.
49.

Miles damnatus capitis ex militari delicto testari po-
test de bonis castrensis. II. 328. 50.

Paganica bona si habet; vel eius liberis, vel fisco ad-
dicuntur. *ibid.*

Testamentum nuncupativum quid sit; & quibus re-
bus constet. II. 45. *sepp.*

Testamentum scriptum quomodo habet solemnitas; &
quibus rebus constet. II. 41. 2. & 42. *sepp.*

Testatio proprie dicta quid sit. VII. 1123. 2.

Testator sola nullius momenti est, testibus non pecu-
datis; & quare. VII. 1123. 2. & 1124. 3.

— significat interdu scripturam factam, testibus
adhibitis. VII. 1026. 9.

— interdum scripturam privam, veluti, *adversaria*.
VII. 1027. 11. & 14.

— posterior huc pro scribente fidem non facit,
nisi adiecerit alia adminicula. VII. 1028. 17.
18.

— quando sit adinquinata adiectione index possit
testationes privatas. VII. 1028. 18. 19.

— Vide *Scriptura*.

Testator nihil aliud videtur voluisse, quam quod di-
xit. XI. 8. 10.

— praesumitur, in legendo civibus, plus dilexisse
patrem, quam singulos cives. XI. 9. 16. 17.

— plus notos quam ignotos. XI. 9. 18.

— et magis plus cognoscit, quam extraneos. XI.
9. 19.

— an, cum scripserit se vivam nihil donasse, cum
revera donavit, videatur revocasse donationem.
XI. 30. 3.

Inventum est, testatorem voluisse aliquam aliquid
constituere, maxime in eos quos dilexit. XI. 32.
110.

Testator in ambiguo sermone non utrumque dicit,
sed quod voluit. XI. 54. 8.

Quomodo cognosci possit in re ambigua, de qua
personae testator fecerit, cum alius legavit. XI.
56. 16.

In ambigua testatoris oratione id sequimur quod
credibile est fuisse ab eo cogitatum; & unde id
colligi possit. XI. 69. 2. 3. & 70. 5. 6. 7.

Testatorem nihil agere voluisse putandum non est.
XI. 96. 4.

— recedi non debet a significatione verborum,
nisi cogente testatoris voluntate. XI. 94. 3.

Testatoria voluntas spectatur potissimum tempore
mortis. XI. 91. 13.

Sole huc sequendo in re, quae penderet ex testatoria
voluntate. IX. 172. 5.

Voluntas testatoris servanda est a iudice in divisione
patrum. VI. 1006. 2.

— in quibus causis versetur ista testatoria voluntas, & quomodo servanda in singulis. VI. 1006. 3. 4. & 1007. *sepp.*

Voluntas testatoria ista debet esse inter liberos, quomodocumque ea probetur: inter extraneos non aliter; quam si testamento, vel codicillis sit confignata. VI. 1008. 6.

Voluntates testatorum laici interpretantur. X. 1391. 47. II. 496. 13. & 792. 15. & 869. 17.

Suprema testium voluntas toto genere distat a contrahentis. III. 477. 4.

— Vide *Voluntas*.

Testatoris affirmatio, vel negatio veritatem rei non mutat. IX. 19. 1.

Testatoris affirmatio pro illo aut heredibus fidem non facit. VII. 1030. 3.

— eius affirmationi iurando confirmata in testimonio, an & quatenus habenda sit fides adversus heredes. IX. 1029. 1. 2. & 1030.

— rursus iudicium in testimonio etiam esse debere, quomodo sit accipendum. IX. 141. 1.

Testi morum quodam dicitur. VII. 1109.

Species testimonii duo, testes & instrumenta. VII. 1109. 11.

Testimonii veritas, aut falsitas ex quibus rebus apprehenditur. VII. 1114. 3.

Testimonio soli quando creditor, non producti testibus, aut non interrogatis. VII. 1115. 4. & 6.

Testes quid sint. VII. 1109. 12. & 1127. 1. 2.

— idonei quoniam sint. VII. 1119. 1.

— qualiam, & ex quibus causis non habeantur idonei. VII. 1119. 2. *sepp.* & 1120. *sepp.* & 1128. 6.

Testis in re se nemo admittit; & quare. VII. 1147. 1. 2. 3.

Testes suspecti qui. VII. 1119. 5. & 1120.

Testes domestici qui sint. VII. 1120. 7. 8. 9. & 1121. 10. 11. 12.

Quare testes domesticos habeant suspecti. VII. 1121. 13. 14.

An iuxta domesticos testes numerandos sit frater emancipatus. VII. 1121. 15. & 1122. 16.

An qui defunctus esse domesticus, idonei testes habeantur in re gesta, quando erant domestici. VII. 1122. 16. & 1123.

An testimonium domesticorum fides iura naturali improbetur. VII. 1123. & 1124. 17.

Testes evocandi sunt, & venire cogendi; a quo, & quomodo. VII. 1205. 2. 3. & 1206. & 1211. 17. 18.

— nisi iustis de causis se excuset. VII. 1206. 4.

Testes an, & quando per longum iter evocari possint. VII. 1206. 5. & 1207.

— evocari venire non coguntur, nisi suppediteant illis sumptus ad iter necessarii. VII. 1209. 11.

Quoniam, & adversus quos testimonium dicere non coguntur vocati. VII. 1207. 7. & 1210. 14. & 1211. 15.

— quoniam, licet evocati, venire non coguntur si abint. VII. 1208. 8.

An qui evocati, aut venire non possint, aut sine fraude evocari non debent, possint detestare testimonium dictionem si ad eos inhibetur. VII. 1208. 9. & 1209. 10.

Qui testimonii dicendi causa venerant, si die ibi manent, non interrogati, discedere possunt, nec iterum evocati, venire coguntur in causis pecuniariis. VII. 1209. 12. & 1212. 20. & 21.

— secus in criminalibus. VII. 1212. 21. & 1216. 8.

Testes interrogandi sunt, vel utraque parte praesente, si velis adesse; vel alterutra, quae potius ut producat interrogetur. VII. 1213. 23.

— utrum praesens esse debeat partes, cum inde testimonium iurandum recipi ad futurum examen: an & cum testis interrogatur. VII. 1213. 24. 25. & 1214. *sepp.*

Testes alii produci non possunt a partibus, quam adierint testimonio. VII. 1216. 29.

Consuetudine sique usi fore recipimus, ut testimonium iurando coram partibus recepto, partes non additi, nec audiant, cum testes interrogantur. VII. 1218. 30.

Testes iure potestatis recipi solent a iudice ordinario ante iuramentum contestatum, ne actori, vel reo probationes deperant. VII. 1220. & 1221. 5.

— quomodo recte hoc sit constitutum. VII. 1221. & 1222. 6.

Testes a iudice, vel ab arbitro sunt interrogandi. VII. 1225. 5.

— singuli sunt interrogandi seorsim ab aliis contestibus. VII. 1278. 12.

Testes ab arbitro interrogati, an, & quando sint interrogandi rursus ab ordinario. VII. 1222. & 1223. 2.

— interrogandi sunt ab ordinario in criminalibus. VII. 1226. 8.

— quid in pecuniariis. *ibid.*

Testes in prioris iudicio interrogati, interrogari non debent in iudicio appellationis. VII. 1224. 3.

Quibus temporibus interrogatio testimonii aliter mandari possit. VII. 1225. 1126. 7.

— intra quod tempus interrogandi sint a iudice. VII. 1212. 20.

Interrogatio testimonii ad futurum examen improbat iure civili; ea tamen moribus recepta est. VII. 1216. 9.

Testes an in omnibus causis rogari esse debeant. VII. 1199. 10. & 1200. 11. & 1201.

— in quibus causis rogari eos oportet. VII. 1199. 8. 9. & 1201. 12. *sepp.* & 1202.

— quoniam rogari esse intelligantur. VII. 1202. 22.

Testes produci nequeunt post dilationem tribus temporibus datam ad eos producendos. VII. 1079. & 1080. *sepp.*

— quoties produci queant. VII. 1080. 5. & 1081. *sepp.*

Testes fidem non faciunt, nisi sint recepta legitime eorum testimonio. VII. 1139. 2. 3.

— quomodo examinandi sint et iurare. *ibid.*

Testes dicere testimonium debent iurati. VII. 1139. 2.

— an omnes, antequam testimonium dicent, iurando obligari debeant VII. 1140.

— en, & quando possit illis iurandum remitti. VII. 1141. 9. *segg.* & 1142. 12.

— quo tempore iurare debeant. VII. 1142. 15. 16.

— omnes fide digni, nisi sint inhonesti, & infames. VII. 1142. 17.

— quanam ceteris praefrendi. VII. 1142. 18.

Liberi ad testimonium dicendum adhibeantur, non servi. VII. 1145. 10.

— ad testimonium ferendum non admittuntur, qui sunt inimici; & ex quibus resbus tales excluduntur. VII. 1159. 1. & 1160. *segg.*

Testes sponte venientes reici non possunt, tamquam suspecti. VII. 1170. 2.

Quantomodo reici non possint ab eo, qui esus est eorum testimonio in alia causa. VII. 1179. 1. *segg.* & 1180. *segg.*

— a testimonio repellantur infames; & quare. VII. 1191. 8. & 104. 11.

— ex duobus tamen causis illi admittuntur. VII. 1192. 9. & 1193. 10.

— en sint et testimonio removendi infames infamibus. VII. 1195. 11. 12.

— non accusetur a testimonio criminis rei, nisi damnati; & quare. VII. 1195. 13. *segg.*

— corrupti rescinduntur, & eo nomine damnati non possunt esse testes in alio iudicio. VII. 1184. 11. & 1185. 1236. 12.

— fidem non edificant, nisi dicant, se interfuisse, & vidisse, vel audivisse quod gestum est. VII. 1194. 17. *segg.*

Qui testantur id quod audiverunt ab illis, fidem non faciunt, nisi, cum queritur, an ex eis illis facti meminerit. VII. 1194. 17. & 1195. 12.

Qui testantur aliquem esse, puta, rei dominum, idoneam testimonio sui causam reddere tenentur. VII. 1194. 19. 20.

An testes, qui convicti sunt falsi, instrumentis recepto, & exinde condemnati, possint in alio iudicio esse idonei. VII. 1242. & 1243. 27.

Falsi testes et quo puniendi; & quatenus. VII. 1173. 1.

— an, & quando puniri possint et iudice, qui eis iurisdictionem non sunt obnoxi. VII. 1175. 2. & 1176. 3.

— sine alio accusatore coerceri possunt a iudice; & quare. VII. 1176. 4. 5.

— nisi tamen ex isto errore falsum testimonium dixerint. VII. 1176. 6.

Falsi testes poena unde sit puniendi. VII. 1177. 7. *segg.*

Testes qui testimonium dicunt ad perpetuam rei memoriam, contra quoscunque fidem faciunt. V. 167. N. 22.

— duo testes sufficient, nisi piores ut legem praescripto adesse debeant. VII. 1132. 32. & 1145. 21.

— in quibus causis plures, quam duas desiderantur et legibus. VII. 1145. 23. 24.

Unus testimonio credendum non est. VII. 1143. 19. & 1144. 20. & 1145.

Thesaurus quid sit. I. 721. 2.

— quare nullus esse putetur. I. 721. 1.

— totus acquiratur inventori, si tamen in loco suo invenitur sine magistri scribis. I. 723. 3.

— inventus in loco publico, vel alieno, quibus, & pro quo parte acquiratur. I. 723. 4. & 724. *segg.*

— quid sacris, si in loco sacro, vel religioso inventatur. I. 725. 7. & 726. *segg.*

— quando acquiritur domino soli, aut socio. I. 728. 12. & 729. *segg.*

Thesaurus, tametsi nullus sit, admitti tamen interduum civilem acquisitionem; & quomodo. I. 909. 2.

Thymelicus quanam sint. V. 94. N. 2.

Tigni immittendi servitus quomodo. I. 876. 8. & 877. *segg.*

Tigui nomine quid veniat. I. 877. 8.

Tignum alienis aedibus iunctum solvi vetat lex 12. tab. I. 877. 8.

An, si dominus soli male timere tignum, et domino restituat, ne duplem possit, id possit. I. 878. 9. & 879. *segg.*

Qui tignum non iunxit, sed ab alio iunctum habet, de tigno iuncto non tenetur, sed tenetur actione in factum. I. 884. 17.

Tignum aedibus iunctum non possidet, etsi aedes possideret. I. 887. 8.

Tituli inscriptio de *Rebus creditis*; si certum petatur; & de *Creditibus*, duplicem Titulum designat, generalem novum, & specialem alterum. X. 17. *segg.*

Pars ille prior, *De rebus creditis*, civilem constitit generalem Tertium Partem Digesti. & Cod. pensum. VII. 466. X. 18. 8. *segg.*

Titulus de *Rebus creditis*, quare non omnia continent peritioria ad res creditas. X. 46. 26.

— cur non fuerit inscriptus de *Debitis*, aut de *Contractis rebus*. VIII. 473. 14.

Titulus *Depositum*, vel *Contrarium*, cui is fuerit inscriptus. VIII. 484. 9.

Inscripção tituli, *Quando dies legatorum eras*, quid continet. II. 997. 10.

Tituli, de *Novi operis mutatione*; de *Damnis infectis*; de *Aqua*, et *aqua pluvialis arrenda* continentur in Pandectis positum; & quare. IV. 478. 2. 479.

Titulus de *Constitutis pecuniis* in Codice positus est alieno loco; & quare. VII. 976. 2.

Inscriptio tituli de *Conditione causa data, causa non secuta*, recta est; emendatio autem vitiosa. III. 1204. 11.

Titulus Cod. Si *certum petatur*, quomodo sit accipendus. VII. 565. 1. 3. X. 67. 12.

— Quam habeat in eo Titulo sententiam verba illa, Si *certum petatur*. X. 66. 10.

Certum pro *certum* minime omnino in Titulo Dig. Si *certum petatur*, nisi suspensum. X. 53. 1. 54. *sepp.*

de Certe conditione editam quale sit in Titulo Dig. de *Certe conditione*. X. 59. 4.

— ex eo nulla moralis actio certa, proutquam *Certe conditio*. X. 61. 7.

Titulus de *Iudiciis* est generalis & toti Secundae Digestorum Partii prepositus. X. 20. 2. 3. 21. *sepp.*

Titulus de *Iudiciis* idem atque Titulus de *Admonitionibus*. X. 21. 4. 22. *sepp.*

Florentius Tituli de *Iudiciis*, inscriptio vitiosa. X. 47. 27. 48. *sepp.*

Titulus de *litis vacando*, in digestis optime collocatus. VI. 42. 2.

— eisdem Tituli ordo in Codice quomodo defenditur. *ibid.*

Titulus de *lanceiando*, oppositissimo loco positus in iure postico; minus apto loco in iure civili. VI. 168. 3.

— cur locatus inter res creditas, seu contrahus in Digestis. X. 634. 4. & N. 6.

Titulus de *Legatis annuis*, an subiectur apta methodo testamentis hereditatibus. II. 581. 1. & N. 1.

Titulus de *eo quod certo loco dari oportet*, an recte atque ordine collocatus sit in digestis. X. 1077. *sepp.*

Titulus de *Sequestratione pecunie*, alieno loco positus in codice; in decretalibus satis apte locatus; & quare. VI. 332. 8.

Tituli de *Verborum Obligationibus*, semina, ordo, atque stilus. XI. 409. 15. & 410.

Titulus De in ius vocando optime collocatus in Dig. ante Tit. de *Edendo*. VI. 43. 43. 2. & N. 3. VII. 76. 6.

Ordo eorum Titulorum in Codice prepositus; & quomodo defenditur. *ibid.*

Inscriptio Tit. D. de *Vi, l. si Vi armata*, quam sententiam, & rationem habet. IV. 267. 2. 268. *sepp.* & 281. 16. 282.

Tituli de *Adiunctio Edicto* argumentum, & summa. X. 1293. *sepp.*

Titulus in inscriptionibus inscriptus; De *Usucapionibus l. si longi temporis prescriptionibus* delenditur. I. 949. & 950. 9.

Tormenta subduntur ad exprimendam confessionem. VII. 1112. 28.

— nihil probat, & quem probandi vim habet confessio tormentis expressa. VII. 1112. 29.

— quare tormenta, seu questiones pro tali confessione usurpentur. VII. 1112. 28.

Tortura non inurit infamiam. V. 532. N. 18.

— liberi homines immunes ab ea sunt et iure veteri. *ibid.*

Iure recentiori honoratores non torquentur. V. 533. 15.

Tortura non est locus, ubi criminis indicia preceferant. X. 746. N. 4.

Traditio quid sit. I. 731. 2.

— quibus modis fiat. I. 748. 4.

— an dicatur modus acquirendi derivativus. I. 747. 2. 748.

Traditio alia propria, alia minus propria; siue alia vera & realis; alia ficta & imaginaria. I. 757. 15.

— vera siue propria, alia rei mobilis, alia rei immobilis. *ibid.*

— utraque quomodo sit. *ibid.*

— an traditio rei immobilis vacuum possessionem desident. I. 763. 4. & 764. *sepp.*

— minus propria seu ficta quomodo sit, & quomodo. I. 757. 15. 758. *sepp.*

Traditio symbolica quomodo. I. 758. 18. 759. 19.

Traditio *longa manu* quomodo. I. 758. 18.

Traditio per appositionem custodis quomodo. I. 759. 18.

Traditio *breui manu* quomodo. I. 760. 21.

Traditio per constitutionem possessionis quomodo sit, & quomodo fiat. I. 758. 16. 17.

— nisi ex parte dantis ad illam necessaria. I. 731. 3. & 732. *sepp.*

Traditio dominium transfert. I. 761. 1. 2. & 762. *sepp.*

— dominium tamen non transfert sine causa ad transferendum dominium idonea. I. 741. 7. 8. VII. 1011. 2.

— causa utrum revera, an opinio tradentis sufficiat, nihil interest. I. 742. 9. & 743. VIII. 1093. 16. 17. & 1094.

In donatione ultra legitimam summam traditio dominium non transfert, si ei non accesserit infamiam. I. 761. 2.

Traditio rei vendit dominium non transfert, nisi, vel pretium numeraverit emptor, vel satisfecerit venditori, vel si per ei sit habitus de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. *sepp.*

Traditione agitur ad rem ex conventionione transferendam; & quare. I. 745. 1. & 746. *sepp.*

Nulla potest esse traditio sine acceptatione. Et quid sit acceptio. I. 757. 13. *ibid.*

Quomodo fiat in acceptatione necessaria ad acquirendum ex traditione dominium. I. 749. 1. & 750. *sepp.*

Quibus modis etiam sine traditione dominia rerum transferantur. VII. 210. 5. *sepp.* & 211. *sepp.*

Transigere, transigere verbum ambiguum; & quam varie significet. IV. 1202. N. 10. VII. 255. 2.

Transigere proprie dicta quid sit. VII. 256. 3. & 257.

— ubi et per partes exponitur. VII. 257. 4. *sepp.* & 258.

— an sit pactum. VII. 259. 10. 11. & 260.

- sola mentis facultas, non corporis ia ea requiritur. VII. 377. 1.
- eo valet; & quomodo servanda sit cum adori, tum reo. VII. 261. *sepp.*
- an debeat interdum rescindi. VII. 265. *sepp.*
- Transactio non admittitur in re indicata. VII. 271. 1. 2.
- in legato, non eodem suspensis testamenti tabulis. VII. 271. 1. & 272. 3.
- in alimentis testamentis relictis. VII. 272. 4.
- in crimine capitali. *ibid.*
- Transactio ex falsis instrumentis interposita iure improbat. VII. 272. 9.
- Transactio cum quibusdam ex tutoribus, vel curat. oribus facta non est auxilio carere; & quomodo. VII. 273. 1. & 274. *sepp.*
- Transactio metu, vel dolo malo expressa, an & quando rescindi possit. VII. 281. 2. *sepp.* & 282. & 342. 5.
- an ab eo rescindi possit, qui dolum adhibuit. VII. 363. 1. & 364. *sepp.*
- quare dolo, vel metu extorta non sit nulla, sed rescindatur. VII. 342. 6. & 343.
- Transactio de alimentis quare S. Cio. vetari debuerit. VII. 296. 7.
- De quibus alimentis vetitis transactio intelligatur. VII. 293. 2.
- quare de his transactio vetatur, non pacto donationis causa. VII. 293. 3. & 4. & 294. 5. *sepp.*
- Cur vetita sit transactio de alimentis testamento relictis, non de alimentis pacto constitutis. VII. 296. 8.
- cur de focatis potius, quam de prateritis. VII. 296. 9. & 297. *sepp.*
- Cur domino non officiat transactio procuratoris. VII. 297. 1. & 298.
- Quandotum actor, aut reus transigit dicatur. VII. 277. *sepp.*
- Cur facile recedi non debeat a transactionibus. VII. 301. 1. & 302. *sepp.*
- Transactio de matro fideicommissio rursus inter heredes valet; & quare. VII. 303. 1. 2.
- & quidem valet inter minores etiam 21. annis interposita. VII. 303. 2.
- Transactio facta de crimine capitali, excepto adulterio, permittitur a legibus cum reo, tum adori. VII. 323. & 324. *sepp.*
- quodnam hic capitale crimen. VII. 323. 2. & 324.
- quare excipitur adulterium. VII. 328. 6. 7. & 329.
- an idem iuris in stupro, vel rapto. VII. 329. 8. 9.
- Improbatur a legibus transactio ipsa in alia publicis criminibus quam sanguinis poenam non inquant; & qua reos coercetur. VII. 329. 9. & 330. *sepp.* & 335. 17. 18. & 336.

- An liceat transigere de criminis falsi. VII. 331. 14. & 332. *sepp.*
- An reo liceat imponere pacisfil cum accusatore; & quando, & quomodo. VII. 337. 22. 24. & 338. 25.
- Transactio, a qua doli adhibet, nec prateritis instrumentis potest repeti post rescindam. VII. 339. 1. & 340.
- In negotio publico aq. permittitur adversus transactioem et instrumentis potest repeti. VII. 341. 2.
- Transactio facta, propter fideicommissam quod petebatur ex testamento, quomodo sit nulla, repetitis potest codicillis. VII. 341. 3.
- Vide Testamentum.
- Transactio cum minoribus interposita rescinditur, instrumentis potest repeti, quibus eos laesos fuisse probetur. VII. 341. & 342. 4.
- Vide Furti actio.
- Transactio non minus, ut res indicata retractari possit, instrumentis potest repeti. VII. 345. *sepp.*
- Sola conceptus de dolo non sufficit ad rescindendam transactioem. VII. 349. & 350. 1.
- Quod transactiois causa data est, licet alias indebitum, repeti non possit. VII. 349. 350. 391. 1. 2.
- Quod transactiois causa promissum, licet antea indebitum potest peti. VII. 352. 3.
- Transactio inter alios facta aliis nocere non potest. VII. 355. & 356. 1.
- Transactio generalis qua; & qua res continet. VII. 359. 1. 2. & 360. 5. & 361.
- per eam filius lis omnia de eo genere universi, de quo transigitur, & de singulis rebus ad id genus spectantibus. VII. 359. 2. & 360. 3.
- Transactio licet generalis ad ea non pertinet, de quibus actum non est. VII. 361. 5. 6.
- neque res illas generalis oratione continet, quas actor in suo errore non putavit esse ex eo genere, de quo transigit. VII. 361. 7. & 362. *sepp.*
- Transactio, licet generalis, ad eam rem tantum pertinet, de qua una actum est, & non ad alias species. VII. 365. 1. & 366.
- Transactio post rem iudicam interposita nullius momenti est. VII. 369. 1.
- quibus conditionibus transactio sit nulla post rem iudicam. VII. 369. 2. & 368. *sepp.*
- Transactio post rem iudicam interposita, adeo nulla est, et nec aquilana interposita, & acceptatione secuta, infirmatur. VII. 370. 8. & 371.
- An vetus actio petiti quous, transactioem post iudicam interposita. VII. 372. 9. & 373. *sepp.*
- Interposita transactioem pido, cuius tamen placito reus non flexit, non possit actor de his lite veterem actionem instituere, ubi alia suppetit. VII. 377. 1. & 376. *sepp.* & 385. 1.
- Ubi transigent per acceptationem actio vetus extincta est; alio non suppetit quam dari condicio. VII. 382. & 383. 4.

Sin pactio transactum sit, veteri actione potest agi, et promissa praestentur. *ibid.*

Valet transactio facta sub hac conditione: si me heredem facias; secus si facta sit eo pacto ut me heredem facias. Et quae differentiae ratio. VII. 383. & 384. 6.

Transactio quandoque perfici intelligatur. VII. 383. 2.

— perfectus testandi non potest, nisi metu sit interpositus. V. 384. 1.

— metu transigisse non creditur, qui transigit, amicis praesentibus, & intervenientibus *ibid.*

An qui transigit, & rem acceptatione liberavit, poenamque promissa, si contra faceret, possit iterum agere, & quatenus, ubi poena sit ab eo illata. VII. 391. *sepp.*

Quibus poenis officisque, qui contra transactionem vicerit, quam iurando firmavit. VII. 397. *sepp.*

— & quando contra transactionem iurando firmatum venisse intelligatur. VII. 399. 3. 4. 5. & 400.

— superioribus poenis non obligatur minor. VII. 400. 6.

— sed tamen illis tenetur minor, maior XXV. senat., qui nullo coactus metu, vel deo circumventus iuravit se nihil contra transactionem facturum; & fecit. VII. 399. 3. *sepp.* & 400.

— quare in illo ponitur hic, etiam coactus. VII. 399. 3. 4.

Transactio ex falsis instrumentis interposita, quando retractari possit; & quomodo, cum a reo, tum a iure. VII. 401. *sepp.*

Transactio ex falsis testibus interposita, an, & quomodo retractari possit. VII. 404. 6. XI. 305. 4. & 306. *sepp.*

Transactio de illam interposita quatenus valet, sus secus. VII. 405. & 406. 1.

Transigens, stipulatione interposita, de testamento inofficioso, adversus transactionem non facit, ubi postea queratur de fisco. XI. 1634. 2.

Transigi non potest de his controversiis, quae ex testamento nascuntur, nisi prius inspiciantur testamenti verba. VII. 374. 13. IX. 272. 3.

Transigentes, seu iudicii commutationes quid fiant. V. 1423. 4.

Transactio equitum quamvis a Fabio III. instituta; & quae ab Augusto restituta fuerit. VI. 29. N. 22.

— utraque exoleverat tempore Ulpiani I. C. *ibid.*

Transactio iuris accepta, & Ulpiano I. C. cognita qualis. *ibid.*

Trebellianum S. C. Vide S. C. Trebellianum.

Trebellianus. Vide Quarta Trebelliana.

Tribunali qualis sit apud Romanos. IV. 1342. N. 10.

Tribunali praefectus, quam sententiam habet. IV. 1099. 3.

Pro tribunali, & de plano cognoscere opponitur, & quam vim habeant. IV. 1342. N. 10.

Tribunatus numerorum qui. II. 312. N. 3.

Tribunali quinquam. II. 45. N. 6.

Tribus Romanae tres a Romano instituta. II. 45. & 46. N. 6.

— successu temporis actum, & quomodo. *ibid.*

Tribus patris, & Rcip. debetor, officii & pietatis causa. I. 221. 15.

— pro modo patrimonii ageretur, vel minuscur. VIII. 964. 7.

Tributum quid sit. VIII. 319. 10.

Tributorum causa ad summam Rcip. pertinet. *ibid.*

— quoniam forma vendendi boni debitoris. ob cessationem tributorum, & aliam publicorum pensionum. VIII. 974. 4. *sepp.* & 975. *sepp.*

— Vide Boni debitoris.

Tribus praestare debet possessor fundi. VIII. 967. 6.

Quare tributorum reliqua ab auctore contracta novus possessor agnoscere, & sicut praestare debet. VIII. 973. 4. & 974. *sepp.* & 977. 1. & 978. 2.

— Vide Praestantius.

Et quando fundi venditor ob reliqua tributorum sicut non solus conveniri possit. VIII. 980. 7. 8.

Conventio inter eum emptorem fundi, et venditor reliqua tributorum a se contracta agnoscere, sicut non potest. VIII. 978. 3. & 979. 5. & 980. 6.

— secus ubi venditor pactus sit cum sicut; vel eadem stipulanti promissi se reliqua solutorem. VIII. 979. 4.

An filius, & heres defuncti viri possit a noverca repetere tributa, quae praestare de suo tenebatur uxor pro fundo non estimato, in dorem dato et conventionem cum viro facta VII. 965. 1. *sepp.* & 966. *sepp.*

Quare possit heres filius a noverca petere ut placitis sicut, si fundus tributi obnoxius datus in dorem fuerit, estimatus. VIII. 967. 7. & 968. *sepp.*

Tributoris actio quae sit; & unde dicatur. VIII. 77. 2.

— quid differat ab actione de peculio. *ibid.*

Quandocumque tributoria dominus tenetur, oemina eius, quod cum servo gestum sit. IV. 581. 11. Qui tributoris competis, quomodo de iuram verba, & de Peculio idem agere possit. IV. 584. 16.

Triplatio quid sit; & quam recte ita appellata. V. 1434. 2.

— etiam duplicacionem, & ipsa a quadruplicacione summoventur. V. 1434. & 1435. 2.

Tridactyla actio quae, & an ab auctore suo dicatur. V. 992. 17.

— Vide Actio tridactyla.

Tugarium ut habere mihi liceat in tuo, quando sit pendii servitus. III. 288. 5.

Turca levioris delicta sustinet coercetur. V. 134. N. 19.

Tucae maximo infundendum iurant per caput fœm. X. 699. N. 5.
 Tucae per quem iurare debeant, quosodo illis iurandum deferret. X. 652. N. 7.
 Turpitudine se distinguatur ab infamia, V. 106. N. 6.
 Turpitudinis macula quæ; & in quibus inveniantur. II. 119. 10.
 Tutela quid sit. I. 379. 6. 7. & 380. *sepp.*
 ——— admodum iuxta appellatur. I. 381. 9.
 Tutela comparatur esse causa personarum & non rerum. I. 381. 9. & 382. 10.
 Quoniam tutela datur, & quæ permissa dicatur. I. 382. 11. & 383. *sepp.*
 Quoniam res tutelam constituunt. I. 383. 1.
 Tutela aliis testamentaria, aliis legitima, aliis dativa. I. 399. 1. & N. 1.
 ——— legitima quæque. I. 431. 6. & N. 1.
 ——— quondam locum habeat. I. 439. 3.
 ——— quibus sit a lege delata. I. 431. 6. & N. 3. 6.
 Tutela inter plures tutores dividenda iuxta habent testator, & magistratus. IV. 159. 10. & 160. 11.
 Ad Hic tutela quibus modis dividi possit. IV. 160. 12. 13. & 161. *sepp.*
 Divisa tutela inter plures, dividitur etiam administratione, & illius gerendæ periculum. IV. 162. 15.
 ——— quoniam tutores periculo suo præstare debeant etiam in aliena regione, altissime partem administratione. IV. 162. 163. 16.
 Tutela administratione dividitur, uti & periculum eius gerendæ, divisa tutela inter testatores. IV. 163. 15.
 ——— commune tamen est tutæ periculum in duobus casibus. IV. 162. 16.
 Tutela diviso gestioni modum facit inter tutores. IV. 163. 17.
 ——— an creditoribus pupilli compensationis ius adimatur cum tutoribus regionis alienæ. *ibid.*
 Divisa tutæ extraneis prodest, sed non nocet. IV. 163. 164. 17.
 Tutela uni ex pluribus gerenda si committatur: eius est dumtaxat gerendi potestas, sed omnium commune periculum. IV. 164. 18.
 Tutela sœnem accipit, curatoribus cum effectu permissis, vel fœcis. Et quid consequatur et atroque. IV. 177. & 178. 20.
 Legitima agnationem tutela quando deferretur. I. 434. 10.
 ——— tollitur capitis diminutione, etiam minima. I. 454. 11.
 Fiduciaria tutela quomodo. I. 431. 7. & 432. *sepp.*
 Fiduciaria versus suis iure legitimæ ex constitutione Anastasii. I. 435. 12.
 Iure novissimo, quibus, & quo ordine deferantur legitima tutela. I. 435. 13. *sepp.*
 Tutela legitima hodie minima capitis diminutione non finitur. I. 436. 16.

Quibusdam defector ex legitimis heredibus. I. 436. 17.
 ——— matri, & avia, licet famulis, defector. I. 438. 18.
 ——— ad illam, cum proximi sunt minores idonei, sequentes admittuntur. I. 438. 19.
 Tutela vel finitur ipso iure, vel decreto magistratus. I. 543. 1.
 ——— ex quibus causis finitur ipso iure. I. 543. 2. & 544.
 ——— ex quibus causis finitur ex persona pupilli. I. 543.
 Tutela omnis finitur potestate. I. 544. 4.
 Tutela sœnem accipit, curatoribus peritis; & quomodo. IV. 177. 20.
 Quilibet tutela finitur quocunque capitis diminutione pupilli. I. 548. 6. 7.
 ——— finitur morte pupilli. I. 549. 8.
 ——— finitur capitis diminutione tutoris mariti. I. 549. 9.
 ——— an etiam media *ibid.*
 ——— minima capitis diminutione tutoris non finitur. I. 551. 11.
 ——— finitur morte tutoris. I. 552. 12.
 Tutela finitur excusatione, decreto tamen magistratus. I. 555. 556. 1. 557.
 ——— finitur suspitione tutoris temeritatis. I. 563. 1.
 Tutela edito. Vide *Adia*.
 Tutela iudicio damnati in eandem summam teneri pro virili; tamen si solidum ante debuerit. XI. 343. 2.
 ——— nisi notes in iudicio disceptatum sit, an isti solidum deberent, an non. XI. 344. 4.
 Tutela damnati sunt infames. V. 107. 5. & 1014 & 1015. 11.
 Quinam vel natura, vel iure sint inhabiles ad tutelam gerendam. I. 392. 4. 5. & 393. *sepp.*
 Qui gerere tutelam prohibentur, dari non possunt a magistrato. I. 445. & 446. 19.
 A tutela iure delata liberis ista excusatio interposita; & qualis hæc. I. 481. 2. 3. 4.
 Excusatur a tutela legitima gerenda tutela impotentia. Et hæc quocunque, & quomodo. I. 481. 5. & 482. *sepp.*
 Extranea tutela gerenda impedimenta quoniam excusent. I. 485. 11.
 Quomodo pauperes excusentur a tutela. I. 485. 12.
 ——— quæ & quales liberi. I. 485. & 486. 13.
 Trium opera tutela, vel cura quando, & quæ excusent a quatuor tutela, vel cura. I. 486. 14. 15. & 487.
 ——— quid si ignoretur, quomodo sit quam ordine tutela, vel cura. I. 487. 18.
 A tutela excusator, qui admittitur res fœci, non autem coloni, vel conductores prætorum fiscalium. I. 488. 19.
 ——— excusantur præfeti annonæ & mensores frumentarii. I. 488. 20.

— excusantur, qui administrant res Principis, & quibus Princeps rei aliquid curam iniussit. l. 488. 21.

Quos, & quatenus excuset a tutela absentis Reip. causa. l. 488. 23.

Iustus suspiciosa causa ad excusationem tutelae tres l. 489. 24. *seq.* 490.

Dignitates quatuor excusant a tutela, & quom. l. 490. 30. & 491. *seq.*

An alia dignitates excusent; & quom. fin. l. 492. 35. 36. & 493. *seq.*

Quiaam privilegio vacent a tutela. l. 496. & 497. 43.

An sint alia legitimae causae defugienda tutela l. 497. 1.

Vacantia diversim species imperfecta licet con- iuncta, & permixta ad excusationem tutelae non proficiunt. l. 497. & 498. 45.

Excusatio posterior tutelae datae, vel nomi- natione tutoris, non prodest, nisi sit ex illis, quae liberant etiam a tutela suscepta. l. 498. 46.

— Vide *Tutor, Tutoris*

Excusant a suscepta tutela absentia Reip. cau- sae, dignitates nonnullae, domicilii muta- tio, & adversa valendo. l. 557. & 558. 3.

Ad tempus excusant a tutela absentia Reip. cau- sae; & valendo temporaria. Ea an interme- dio tempore alius tutor deat. l. 560. 9. *seq.* & 562. 14.

Quantum res excusant a tutela in perpetuum. l. 561. 12.

Tutor absolvere distus qui. l. 560. 11.

Tutor quinquam sit. l. 389. 390. 1. & 391. & 519. 1.

— datur tantum impuberi. l. 384. 2. & 385. 4. 5. & 402. 7.

— in quibus a curatore distinguitur. l. 384. 3.

— datus omnibus pupillis, atque fustosis, mu- tis, furdis, megrotis. l. 387. 7. *seq.*

— datur ignorantibus, & livio. l. 388. 9.

Tutor quando dari possit tutorem habenti. l. 389. 11.

Tutor testamentarius praefertur legitimis; & hi praefertuntur dativis. l. 399. 2.

Quantum requirantur, ut tutor recte deat in testa- mento. l. 400. 3.

Tutor testamentarius dari non potest, nisi a parentibus. l. 401. 4.

— dari potest tam masculis, quam feminis, tam nativis, quam postumis. l. 401. 5.

Tutor huc datur a patre in testamento, aut in co- dicillis testamento confirmatus. l. 404. 13.

— quid si de testamento fuerit controversia. l. 404. 14.

Tutor an dari possit pater, & in diem; & sub con- ditione, & ad certum tempus, vel conditionem. l. 405. 15. & 406. 17.

— an legitimus, an datus locum habeat tempo- re pendens conditionis, annu diem, vel post diem. l. 407. 19. & 450. 31. & 451. 32.

Tutor esse non potest, qui se tutorem scriptis te- stamento. l. 407. 20.

— quid si testator eum propria manu confirma- verit. *ibid.*

Tutor confirmatus, utrum testamentarius existimetur, an datus. l. 416. N. 4.

Tutor frustra datur certis rei, vel auctoris; datur idem utiliter universo alicuius loci patrimonio. l. 408. 12.

Nullo tutor confirmatur, nisi testatoris voluntatem durare, causa cognita, constiterit. l. 413. 10.

— quando necessarius sit confirmatio. l. 419. 1. & 420. 3.

Tutor confirmatus, utrum testamentarius, an dau- tus existimetur. l. 416. 18. & N. 4.

Quandiu tutor testamentario datus confirmari potest, locus non est, neque datus, neque legitimus. l. 426. 17.

Nec tutor est, nec alio iure aut tutelam vocatur, antequam testamento confirmetur. l. 416. 16.

Quomodo tutoris confirmationem petere debeant. l. 428. 20.

Tutor inutiliter datur ab eo, qui suum mentis non sit. l. 443. 10.

— dari potest ei, qui de sua sua litigat. l. 444. 13. 453. 33.

— dari non potest veneti. l. 444. 13.

Tutor a magistratu dari potest ignorantibus, absenti- bus, & livio. l. 444. 445. 16.

— quando datur Romae a Praetore, & quando in Provinciis a Praefide. l. 448. 25.

Tutor, etiam sciatis die, & de plano dari potest, nisi deat ex inquisitione. l. 454. 35.

Iusta tutoris sacculatio quibus a causis non admit- titur. l. 499. 47.

Tutor, prioribus excusationibus reiectis, intra con- stituta tempora alius uti potest. l. 500. 48.

Tutor se excusatur appellare non debet: sed saccu- lationibus uti apud competentem iudicem. l. 500. 501. 50.

Excusatione reiecta, tutor appellare potest. l. 502. & 502. 51. & 505. 59.

— post praesentium tempus nec admittitur excusa- tio, neque admitta perdest, nisi iudicem impedi- mentum interverit. l. 504. 57.

Excusationis evasus peragendis quatuor mensibus praesentibus, mora tamen contradiemum tutori nocet. l. 505. 58.

Quibus ex causis inutilis sit excusatio a tutore im- petrata. l. 506. 60.

Quando tutor se excusans legitum amittit. l. 507. 61. & 508. *seq.*

— Vide *Excusatio*.

Quibus ex causis tutor tanquam suspectus removeri possit ante susceptam tutelam. l. 509. 1. & 510. *seq.*

Tutor satisfare debet, rem pupilli salvam fore. I. 512. 2. & 513. IV. 166. 3. & 167. 4.

Et satisfactio remittitur omnibus tutoribus datus testamentum, aut codicillis. I. 513. 2. & 514.

quo casu sit etiam illis necessaria. I. 514. 4. & 515. 5.

— a quibus ea exigatur, & quibus remediis. I. 515. 7. & 516.

— non pueris quatenus tutela obstat. I. 517. & 518.

— debet consistere inventariorum rerum pupillarium. IV. 167. 5. & 168. seq.

Tutor quoad providentiam pupillarem loco domini habetur. I. 522. 5.

— pupillo alimenta prestare, cum ipsum sustinere, & defendere debet. IV. 169. 6. 7. & 170.

— omnia pupillo commoda procurare debet, & incommoda ab illo removere. IV. 171. 10. 11. & 172. & 176. 18.

— commoda pupilli, vel sunt acquiescentes, vel possunt acquiri. Quae sunt variorum generis. IV. 172. 12. 13. & 173. seq.

Tutor pro pupillo agere potest sine mandato; an & quatenus de reo caveat. I. 523. 7.

An possit ex sua persona constituere procuratorem in litem pupilli. I. 523. 8.

— in consensum non potest agere, tutela dote. Et quatenus pupillus possit. I. 524. 10.

Tutor pupillum defendens non caret, iudicium solvi. I. 524. & 525. 12.

— potest exigere, cum ab aliis, tum a se ipso quae debentur pupillo. I. 525. 12. 13.

— quas pupilli res, & quatenus alienare possit. I. 526. 15. 16 & 527. seq.

— rem, quae alienari possit, distrahere, solvere, exigere, novare potest: ut & transigere & deferre iurisdictionem. I. 529. 21. & 531. 26.

— quare accepto ferre non possit. IV. 570. 8. & N. 5.

— se interduci accepto ferre possit; & quatenus. IV. 571. 9.

— quando rem pupillarem pignori recte obliget. VI. 895. 6.

— quandoque deferre possit iudicandum. X. 641. 1. & N. 5. 6.

— quando iurare cogi possit. VII. 518. 3. 4. X. 797. 9. & 798. & N. 21.

— cur inrer in iudicio pupillari de suo factis, & non de alieno. VII. 518. 3. X. 797. 9.

— quare servandum sit factum ab illo iurisdictionem. VII. 523. 4.

— an emere possit rem pupillarem. I. 530. 13. VIII. 746. 3. & 747. seq. X. 528. 53. 9.

— solvere potest, etiam sibi quod pupillus debet sine iudicis decreto. I. 530. 24.

— pecuniam debitam exigendo potest debitores pupilli liberare. I. 531. 25.

— debet mercedem praecipuibus, alimenta famulis pupilli praebere, item sollemnem mensam pro pupillo mittere. I. 531. 27. & 532.

— dare potest dotem sibi pupilli consanguineo. I. 532. 27.

Tutor in re, quae cum pupillo geritur, auctor fieri debet. I. 533. 4.

— in quibus rebus necessaria sit, aut secus illius auctoritas. I. 534. 3. & 535. seq.

— auctor fieri debet, qui tutelam administrat, non tutor honorarius. I. 537. 8.

An auctor in rem suam fieri possit. I. 538. 20. & 539. 21.

— quibus modis auctor fiat. I. 539. 12. & 540. 14.

Tutor, negotio perfectio, statim auctor fieri debet. I. 540. & 541. 16.

— Vide *Auctoritas*.

Tutor pupillo recte stipulatur, & stillem actionem requirit. III. 569. 16.

Tutor recte duas tutelam gerere debet necessario, & ea die, quo sit mens huius sibi fuisse demandatam. IV. 156. 3.

— quomodo scivisse intelligatur; & cuivis alius rei probatio incumbat. IV. 156. & 157. 4.

— quomodo cogendus, si cessat. IV. 157. 6. & 158. 7.

— ad omnia pupilli bona datus intelligitur. IV. 158. 8.

Tutor, qui non recte administrat, sive per dolum, sive per imperitiam, interdum, aut negligentiam removetur, ut quatenus suspectus. I. 568. 5.

— suspectum quomodo res faciant. I. 568. 9. & 569.

An tutor suspectus sit, ex moribus, non ex parabolis est iudicandum. I. 568. 10.

Tutor an suspectus postulari possit eius debiti nomine, quod non admiserit in ea tutela, quoniam nocet. I. 568. & 569. 12.

Tutor quicumque suspectus postulari potest; datus a patre postulari suspectus potest ex doli causa demonstrari. I. 569. 12. 13. & 570. 14.

Tutor, qui mandatis a pupillo actionibus iudicio agit adversus contumacem, an privilegio pupilli utatur. VIII. 820. 12. 13.

Tutor infamem nomine an solum honorum possessionem possit agnoscere. VIII. 1145. 1. & 1192. 2.

— quid si pupillus sit infame maior. VIII. 1192. 3.

Tutor suspectus an removeri sine accessione possit. I. 570. 571. 15.

— suspectum quomodo possint accusare. I. 571. 47. 572.

— an & non iures. I. 572. 28.

— Vide *Infamia*.

Suspensionis causa probata, tutor, nisi tutela interim finis sit, removeri debet, etiam si satisfecerit, vel non officiat. I. 574. 22. 23. & 575. 25.

Quibus verbis tutor removeatur. I. 575. 26.

— remotio infamiam terrore tutori, & expressio ob doli causam, non si ob culpam removeatur. I. 575. 27.

— remota sine imponit tutelae, & periculo tutoris. I. 179. 18.

— tenetur, administrationis soluta, restituere res pupillo acquiritas, & dolum culpamque punitur de amittis. IV. 179. 2.

— an sit in culpa, si male nomine contraxit. Et quando periculum nominum, soluta tutela, spectet ad ipsum, vel ad pupillum. IV. 179. 3. & N. 1.

— prestare tenetur damnum, quodcumque accedat ex ipsius negligentia pupilli rebus. IV. 180. 3.

— suam culpam patiatur debet, non aliam; & quae. IV. 180. 181. 4.

— si minus idoneis penitis emerit ex ea pupilli pecunia, quam apud se depositam habebat: non tenetur damnum id per imperitiam fecerit. IV. 181. 4.

— an liber a reddendis rationibus voluntate tutoris, liberetur etiam a tutelae praestationibus. IV. 183. 8 & N. 4.

Tutoris auctoritas quid sit. I. 533. 1. 2. & 534. *segg.*

Tutoris auctoritate stabiliter negotium a pupillo gestum. I. 591. 17.

Unius tutoris auctoritas cum auctoritas sufficit. I. 538. 9.

— *Vide Auctoritas.*

Tutoris administratio constituit in officio, & potestate tutoris. I. 519. & 520. 2.

Tutoris officium quid sit, & quid contineat. I. 519. & 520. 2. IV. 171. 10. 11. & 172. *segg.*

Tutoris potestas quae; & in quibus rebus versetur. I. 520. 3. & 521. *segg.*

Tutoris datio, an sit actus iurisdictionis. IV. 1129. 13.

— est inutilis, quando incertum est, quis, vel cui liberorum datus sit. I. 407. 408. 21.

Tutoris dignitas non excludit inquisitionem. Et in quo versetur inquisitio. I. 425. 13. 14.

Tutoris confirmatio quando sit necessaria. I. 419. 1. & 420. 3.

Tutoris confirmationem quisque petere debeant. I. 428. 20.

Tutoris nomine venit, tam illi qui verus est tutor, quam is qui pro tali habetur. III. 948. 22.

Tutoris obligatio ex administrata tutela duplex. IV. 177. 1. & 178. *segg.*

— an eius bona pignori capi queant ob res alienam pupilli. VII. 917. 1. *segg.* & 918.

Tutoris heredes an, & quando ex coactoris personis conveniri possint. VII. 1017. 25. & 1018. *segg.*

Tutores esse possunt omnes, qui non prohibentur. I. 396. 13.

— etiam filifamilias. *ibid.*

— quoniam vel iure, vel natura prohibentur. I. 391. 2. 3. & 392. *segg.*

Tutores testamentum quoniam dari possint. I. 402. 10. & 403. *segg.*

Tutores testamentario dari vel filius postumus, vel liberis, quibus descendendum personis dari intelliguntur. I. 408. 24. & 409. *segg.*

Tutores non idonei testamentum dari quomodo utiliter dari videantur. I. 404. 21. 22. & 412. 30.

— Quibusdam dari tutores indigent confirmatione. I. 420. 2. 3. & 421. *segg.*

Tutores legitimi qui sint, & nomen appellantur. I. 430. 5. & 431. *segg.*

— non admittuntur, quosvis spectantur testamentarii. I. 437. 1. & 438. *segg.*

— quid si testamentum dari fu excoheretum, vel temoti sine ullaquam suspensi. I. 419. 2.

Tutores fiduciarii quoniam sint. I. 431. 7. & 432.

Tutores dativi quoniam; & quando locum habeant. I. 439. 1. 2. & 440. 3.

— a quibus magistratibus dari possint. I. 440. 4. 5. & 441. *segg.*

— *Vide Magistratus.*

Quoniam tutores dari possint a magistratu. I. 448. 26. 27. & 449. *segg.*

— an plures dari possint. I. 450. 30.

Tutores quibus penis afficiantur, non confessio inventario. IV. 168. & 169. 5.

Tutores agunt nomine pupillorum, tamquam domini sine ulla cautione de rato. V. 219. 13.

— procuratorem dare non possunt, ille non constituitur. V. 220. 15 & 221. & N. 17.

— adorem continere possunt interdum pretio suo; & quomodo. V. 221. 16. & 222. & N. 19.

— praestant iuramentum calumniam. VI. 219. 9.

— quando in litem latere possint, & quomodo. VI. 342. 5. & N. 6. & 344. 6. & N. 7.

Quoniam sponte petant, vel ex necessitate petere debeant tutores. I. 456. 2. & 457.

— *Vide Mater.*

Necessitas petendi tutores, & poena non petentium ad quos pertinet. I. 457. 3. *segg.* & 458. *segg.*

Tutores non tenentur nec de illis sumptibus actione indicari, nisi ex dolo suo. XI. 141. 6. & 142. *segg.*

Legata a tutoribus relicta videntur relicta a pupillis, quorum nomine debentur. VII. 517. 2. IX. 639. 1. 2.

— quid si pensetur a pupillo; a quo & negenter esse relicta. VII. 518. 3.

Tyrocinum quid. VII. 769. 3.

— an miles datum centurioni pecuniam ad tyrocinium evadendum repetere possit. VII. 770. 4.

Tyrones qui sint. VII. 769. 1.

V

V Adari, vades, vadimoniam quid sit. VI. 107. 7. & N. 18.

Vagabundus domicilium suum non habet, & forum ex delicto fortitur. IV. 1218. 4. & N. 10.

Plus valere quod agitur, quam quod simulatur concipitur; quam vim habet. VIII. 1265. 2. 3.

Vasallus an domino stipulari utiliter possit. III. 571. N. 9.

— an possessor contra dominum fructo cadat. V. 54. N. 34.

— quatenus vindicetur a domino. V. 809. N. 7.

Vedigal quid sit, & unde dictum. VIII. 318. 7.

— fructus quomodo sit penna. II. 1244. 13. & N. 3.

Vedigal situm quid sit. IV. 472. 3. & N. 2.

Vedigal solarium quid sit. IV. 349. 13.

Vedigal in alium fraudare licet. IV. 397. N. 3.

Quare vedigalium societas moris unius ac sociis non finitur; sed transeat ad heredes. IV. 998. 4. & N. 5.

An de iure percipiendi vedigalis detur villa interdictum. IV. 292. N. 7.

Vedigales agri pignori dari queant. VI. 905. 2.

Velletia Lex. Vide *Lex Velletia*.

Velletianum S. C. Vide S. C. *Velletianum*.

Venaticarius quoniam sit. IV. 993. 15.

Ventio quatenus lo fructu esse dicatur, aut secus. III. 68. 13. & N. 6.

Venatioles las an Principes testis sibi reservaverint & ea ipsis contra episcopos sit illata violentiis. I. 693. 604. N. 6.

Venditio, sive emptio venditio quid sit, & unde dicta. VIII. 725. 1. 2. & 726. *seq.*

Quoniam res sua ad emptorem venditionem necessum. VIII. 727. 5. 6. 7. & 728. *seqq.*

— Vide *Emptio*.

Emptio venditio prout consensus neque litens, neque rei presentem, neque traditionem desiderat. VIII. 731. 1. & 732. 2.

Venditio absolute contracta, & rite perfecta non retractatur, causa uno secuta, quem venditor habebat in animo. VIII. 749. 1. *seqq.* & 750.

Venditio contracta donationis causa quomodo sit, & quare nulla. VIII. 753. 2. 3.

Venditio in alienum contrarium voluntatem colata, quando nulla sit, vel secus. VIII. 769. 1. & 770. *seqq.*

Venditio facta sub conditione, quanti Titius affirmaverit, an valeat. VIII. 781. 1. & 782. *seq.*

— an redigenda sit ad arbitrium boni viri, si Titius non iusto pretio affirmaverit. VIII. 783. 5. 6. & 784. *seq.*

— quid si Titius constituerit pretium minus dimidia iusti pretii. VIII. 786. 13.

— an sit nulle, ubi Titius pretium non arbitretur, quasi e-nuncio venditionis defecerit. VIII. 786. 14. & 787. *seqq.*

Quorum rerum sit causa venditio. VIII. 789. 1. *seqq.* & 790.

Quorum rerum nulla possit fieri venditio. VIII. 845. 2. & 846. *seqq.*

Quoniam personam vendere prohibetur. VIII. 853. 63. 854. *seqq.*

Venditio rite perfecta an rescindi possit, altero ex contrahentibus invito; & quomodo. VIII. 865. 1. 2. & 864. *seqq.*

An, & quando rescindi possit venditio rei facta minoris dimidia veri pretii. Et unde verum pretium sit estimandum. VIII. 879. 5. *seqq.* & 880.

Venditio ita facta rescindi non potest, ubi venditor beneficio L. 2. C. de *rese. vend.* remanet. VIII. 881. 14.

— quid si minor superiori beneficio remanet. VIII. 881. 17.

— quid si remanet, interposito ignorando. VIII. 881. 18. & 882. 19. & 20.

— quid si is, qui vendit rem minoris dimidia veri pretii, dixerit in instrumentis se donare, quod pleris valet. VIII. 882. 20. 21. & 883. *seqq.*

Qui minoris dimidia iusti pretii rem vendit, hoc solo nomine agere potest ad rescindendam venditionem. VIII. 884. 27. & 885. 28.

Quid potest, & quid consequatur venditor, qui velut beneficio superioris legis. VIII. 885. 29. *seqq.* & 886. *seqq.*

Quo remedio agat venditor ad rescindendam venditionem. VIII. 889. 44. & 890. *seqq.*

An quod hic datur beneficium m'o verolitori, idem tribuendum sit emptori, & qua conditione. VIII. 892. 48. *seqq.* & 893.

Quid hic consequatur a venditore fraudatus emptor. VIII. 893. 51. *seqq.*

An beneficium huius legis emptori, & venditori tribuendum ad alios contractus transferri possit; & ad quos. VIII. 894. *seqq.*

Venditio frumenti, vini, aut olei facta retine ad pretium, quod in foro vendatur illo die, rata est. III. 768. N. 25.

Venditio disiunctive facta; puta, vendo tibi hoc aut illud, re ipsa est conditionalis. VIII. 997. 23. & 998.

Venditio vini ad mensuram venditio conditionalis est, eandem ad mensuram vino. VIII. 997. 22.

Venditio acri facta pro aere, aa, & quando valet. XI. 671. 5.
 Venditio, dolo vel metu facta iure uelita. VIII. 913. 1. & 915. 4. & 916. & 871. 6.
 Quid iureiuramentum ad sit facta, vel metu, quoad ipsam rei venditae restitutionem. VIII. 916. 5. 6.
 An venditio sit dolo facta, unde nullitates. VIII. 916. 7. & 917. *seq.*
 Venditio facta ex lege, ut pretio ad tempus non soluto, res fiat, iussum, valet. VIII. 1138. 2.
 — qui aditione venditor rem sua venditam, pretio ad tempus non soluto, repetat. VIII. 1139. 3. 5.
 Venditiones simpliciter quoniam sunt. X. 1312. 5.
 — causa, causa, vel nomine non datur redhibitio. *ibid.*
 Quoniam sit praestaciones venditoris. III. 774. 3.
 Venditor tradere debet emptori rem, & possessionem rei vacuum. III. 774. 4. & 775. & 777. 6. 7. & 778.
 — an praestare cogatur rem tradere; an vero praestare teneatur id quod interest emptoris. III. 775. 4. & N. 1. VIII. 1047. 4. 5. & 1048. *seq.*
 Quoniam venditor teneatur, si vendit res perierit, vel in facta deterior ante traditionem. III. 775. & 776. 5. & N. 2 VIII. 987. 3.
 — evictioem rei venditae praestare oportet. III. 777. & 778. 7. VIII. 999.
 — quoniam concurrens oportet, ut evictioem praestare debeat. VIII. 999. 27. & 1000.
 — rem tradere debet incorruptam, & ab omni onere liberam. III. 785. 1.
 Venditor morbum, vitiumve rei venditae praestare solet. III. 786. 787. 3.
 — in quibus causis praestare non teneatur. III. 787. 4. 5.
 — praestare non cogitur tributa, & pensiones, quas rei inhærent ignoravit. III. 794. 17.
 — si quis si scivit, & tacuit, vel celavit. III. 794. & 795. 17. VIII. 1058. 3. & 1059. 4.
 Incommodum rei venditae quibus temporibus spectat ad venditorem. VIII. 991. 5. *seq.*
 Quare incommodum interitus rei, quod accidit pendente conventionis, non vero deterioratioque pertinet ad venditorem. VIII. 995. 29. *seq.*
 Venditio rei enormis praestare tenetur venditor emptori, pericula venditione. Et quando perfecta dicatur. III. 799. 2. & 801. 803. & VIII. 989. 1.
 — venditio rei commoda quæ. III. 800. 3. 801. *seq.*
 Quas pensiones aut fructus venditae rei, & antea locum praestare debet venditor emptori. III. 801. 6. & N. 4.
 Prodest et re vendita cum perceptis, tam qui percipi potuerit, praestare debet statim: usuras pretii ex mora dantur. VIII. 1070. 5. 6. 7.
 Praestaciones venditoris tres in stipulationibus positæ; & quoniam. III. 803. 9. 10. & 804. *seq.* VIII. 1071. 2. 3. & 1072. *seq.*

Tom. XII.

— in tribus illis praestaciones nuda satisfit repositio venditoris. III. 806. 14. VIII. 1074. 10. 11.
 — in uno tamen casu est necessaria satisfactio; & in quorum. III. 807. 14. VIII. 1074. 11. 12.
 Quoniam prodita sit adversus venditorem actio superiorum praestaciones nomine. III. 808. 15.
 Venditor quomodo vendit rei dominus saltem probetur. VII. 1014. 17.
 — an possit repetere rem, cuius pretium nondum est illi solutum; & qua actione. VIII. 753. 1. & 754. *seq.*
 Nemo cogitur vendere rem suam excepta publicæ utilitatis causa. I. 673. 4. VIII. 763. 1.
 — triplex superioris definitio exceptio; & quæ. VII. 835. 9. VIII. 765. 5. *seq.*
 — quando cavere debeat emptori, adiectisibus datis. VIII. 768. 6. & 769. 7.
 — non potest emptione perfecta discedere ab illa, invito emptore. III. 768. 4.
 Quoniam vendere prohibentur marita, vel iure. VIII. 853. 63. 64. 854. *seq.*
 Venditor vi coactus quid differat ab illo, qui est dolo deceptus; & quomodo decipitur. VIII. 916. 5. *seq.* & 917. 8.
 — eius dolum emptori bonæ fidei non nocet, nisi vitio rem venditam affecerit. VIII. 1005. 1. & 1006. 2.
 Venditor quæ competant actiones. VIII. 1011. 1. *seq.*
 Vendens rem ex lege, ut certo die traderetur, tenetur in id quod interest si non tradat; & quo tempore nullum est id quod interest. VIII. 1061. 1.
 Venditoris heres non potest emptori movere controversionem de re vendita. IX. 1435. 1.
 Qui rem alienam bona fide vendidit pro sua, tenetur actione negotiorum gestorum de pretio. X. 392. 2.
 Quisquis rem alienam suo nomine vendit, is de pretio non aliter dominus tenetur, quam si inde locupletior factus sit, sive rem bona, sive mala fide possederit. Et quando factus inde locupletior intelligatur. X. 396. 4. & 397. *seq.* & 401. 2. 402.
 Quoniam dominus rei ab alio venisse possit rem suam vindicare ab emptore, & consequi pretium a venditore. X. 406. 7.
 Venditor ille solus tenetur de pretio venditae rei alienae, qui ex iurativa causa possidens eam vendidit. X. 402. 9.
 Venditor, qui suos agri demonstravit, praestare debet moram evictionem; est de eo nihil dicitur. IX. 1479. 1.
 — evictionem finium non praestat, qui rem suis finibus vendere se dicitur. *ibid.*
 — nisi tamen ampliores, quam sciebat revera esse, suos agri demonstraverit. *ibid.*
 An venditor ad usufructum rem possit accensione eius, qui rem redhibuit. I. 1086. 10.

T. 1

Ven-

- Venditor ab emptore denotations avulsionis nomine
forum emptoris sequi debet. IV. 1213. & 1214.
7.
- Venditor quæ pœna afficiatur, si rem pignoratam
vendidit ignoranti. VIII. 1212. §.
- Venena mala quæ in commercio non habentur,
adeoque nec vendi, neque ami possint. VIII.
846. §.
- Venefici si convicti, & confessi damnati fuerint,
non possunt appellare. VI. 414. 30. & N. 11.
- Veneri quare sit liberorum, neque Imperio Romano
subiectus esse possint. I. 695. N. 1.
- Veneris Senatus vera Romani Senatus imago. VI.
417. N. 19.
- Venia malis quando, & a quo impetrari possit,
V. 1194. 28.
- Principi referatur. V. 1194. N. 23.
- an adfectus illam detur in integram restitu-
tio. *ibi.*
- Vide *Ætas*.
- Vera species quæ. II. 147. 8. & N. 2.
- Verba præcisæ quæ. II. 705. 39.
- Verba generalia semper ad speciem, de qua prius
actum est, referri debent. XI. 1422. 4.
- Verba apocriptiva in dolo dispositionem favore li-
berorum. V. 1376. N. 17.
- Verba hæc: *Arbitratu Lucii Titii*, conditionem
habent. XI. 914. 9.
- *Arbitratu boni viri*, adiecta cautione de rato
quid significant. V. 1261. 22.
- *Hoc amplius*, quam vim habeant in legatis.
II. 1029. 16.
- *Es amplius post solvum*, tempus solutionis fu-
turum, non præcedens designat. X. 491. &
492. §.
- *Sempre pro de, lege ex redactis*, quas habes in
illo agro meæ partem sentiam, an solum fructum,
an potius legatum designat. III. 47. & 48.
15.
- *Et hereditas*, continent heredes in usufructum
in rebus annis; focus in usufructu. II. 944. N.
14.
- *Idem* proximiora demonstrare solet. X. 591.
23.
- *Ille* demonstrat remotiora. *ibi.*
- Verba *intelligere* debet rem certi, & manifesti in-
is indicat. IX. 1202. 2.
- *In limine suadatur*, quid significant. VIII.
1503. 2.
- *Nego narrata, prout narratur, et dies pri-
us fieri non debere*, non habent liti constitutionem.
VII. 195. N. 4.
- *Nisi quis dicit*, non excipientis sunt, sed re-
pudiantis id quod sequitur. X. 1241. 1.
- Verbo *Non cavetibus*, orationem facient particula-
rem. I. 821. N. 8.
- *Non facile* significant idem ac *non temere*,
& sine ulla atque evidenti causa. X. 934. 2.

- Verbum *Operari* præfusa tempus continet, non fu-
turum. XI. 168. 3.
- *Operari* continet item præfusa, quam futu-
rum. XI. 1686. 2.
- Verba *Pertere* ad aliquem, quam vim habeant.
X. 668. 2. & 670. 4.
- *Per fundum* quam sententiam habeant. III.
366. 11.
- *Per iudicem petere*, idem sunt, ac *ludicio pe-
tere*. X. 345. & 346. 3.
- *Cum petere*, si petere quomodo diversum
aliquid significant. IV. 96. §. 9.
- *Præsumere*, & *statuere* quid significant, &
quomodo differant. XI. 118. N. 2.
- *Proprie*, non *improprie*, non *proprie* singula
quid significant, & quomodo in eo differant.
II. 1503. N. 3.
- *Quidquid pervenerit*, vel *quidquid supe-
rerit*, quam sententiam habeant. II. 635.
25.
- *Quidquid de bonis supererit*, vel *Quidquid
ex hereditate, huiusce modi ad te pervenerit*, quo-
modo significatione differant. *ibi.*
- *Quidquid pervenerit*, vel *quantumcumque pecunia
pervenerit*, quid significant, & quomodo dif-
ferant. II. 637. 23.
- Verba *Quidquid ex hereditate mea ad te pervene-
rit, regis ut restituat*, an, & quomodo condi-
tionem prælegat. IX. 639. 3. 631. seq.
- quare non continet mortis causa donationes.
IX. 630. 2.
- *Quid præiudicium hereditatis non fiat*, condi-
tionem exceptionis formulæ. V. 727. 12.
- *Secundum statum consecratus formam*, quid
significant. VII. 431. 1. 2.
- *Si pater factus fuerit, si pater eris*, an &
quid diversum significant. II. 1021. 8.
- *Cum velueris heres*, an legatum faciant condi-
tionale. II. 809. 10.
- *Cum velueris, si velueris*, an & quomodo si-
gnificatione differant. IV. 96. §. 9.
- Verba hæc: *Videamus ne*, significant affirmationem
rei, non dubitationem apud iuris doctores. X. 1195.
3. XI. 489. 9.
- Verborum prospectus diligentissime retinenda. I. 121.
5. V. 1221. XI. 8. 11. 13. & 14. 20. & 31. 2.
& 68. 3.
- quando ab ea recedi debent. I. 121. 5. IV.
423. 18. V. 1219. & 1220.
- Verborum usus, & significatio an mutari possit a
Præcipe. I. 10. 12. & 11.
- Verborum obligatio. Vide *Obligatio verborum*.
- Verballa in jo multiplicem habent significationem.
II. 8. 9. 2.
- non iam, & facultatem agendi domitant; sed
& actionem verbi significant. *ibi.*
- Veritas rei potius attendenda in contradictibus, quam
scriptura. VII. 1369. 1. & 1370. seqq.
- Vide *Scriptura*.

Vespillationes quibus disti. VI. 143. N. 3.
 Vespillationes qui. I. 167. 1. N. 1.
 — sine conditione viles. V. 90. N. 9.
 Vespiles refecturi iure portebantur, etiam impuberes.
 II. 33. N. 15.
 — solent erant a patris potestate. I. 361. N. 1.
 — qui missi excohibent a Pontificibus. II. 33.
 N. 15.
 — non poterant in ius vocari. VI. 98. 30.
 — neque locare cogebantur. X. 812. 19.
 Vestimenta an usufructum recipiant. III. 29. &
 30. §. & N. 1.
 Vestimenta locare non licet fructuario. III. 72.
 19.
 — quid si vestem, cuiusdam, scenicam apparatus
 haberi in usufructu, quem in usum illa locare
 debet. *ibid.*
 Veteris legis est victus. I. 24. 3.
 Veterani definitio. VII. 1158. 4. & 1259.
 Iura veterani quibus utuntur. I. 493. & 494. 38.
 Veterani a rebus pignorum immuni, non autem a
 tutela convalescentium. *ibid.*
 Quibus vetererum numero non conlocantur.
 VII. 1260. 19.
 Veteranorum privilegia quæ. VII. 1257. 1. 2.
 Quantum concurre oportere, ut quis possit vetera
 norum privilegia. VII. 1257. 3.
 Qui se dicat veteranum, id probare debet, & quo-
 modo. VII. 1260. 10. *sepp.*
 An probare debeat se esse veteranum, qui ad
 quæ possessione privilegia, cum vocatus ad ma-
 nera publicæ recesserit. VII. 1261. 14.
 Vestitus cuius in diu memorie non erant, quæ sit.
 IV. 545. & 546. 8.
 Vie (servitus) quid sit, quomodo differat ab edic-
 tio. III. 252. 15. 16.
 Si vis petat ex non ex promissis heredibus, nec
 præstetur ab aliis; adversus hanc datur solidi con-
 demnatio. IV. 54. 8.
 Via promissio uni ex stipulatoribus potius condem-
 natur in partem eorum domage. *ibid.*
 — quæ differentia ratio. IV. 55. 9.
 Viatores, & apparitores quibus sit. VII. 82. 14.
 Vici non alio modo obligantur, quam civitas. X.
 419. 7.
 — sed non possunt in integrum restitui, ut civi-
 tas. X. 420. 9.
 Victrici assignatus a Principe, vel e lege concu-
 rentem habet cum Magistratu iurisdictionem. IV.
 1176. N. 13.
 Tres Victrici genera. IV. 1120. N. 9.
 Genera vices prædiali vel alterius differat a delegata;
 & quomodo. IV. 1129. N. 9.
 Vidua vocatur interdu etiam illa, quæ virgo est.
 II. 1046. N. 10.
 — fecit ex iure novo. II. 1049. 30.
 Vidua domicilium & forum defuncti mariti retinet.
 IV. 1219. 4.

— si alteri assignat sequitur forum fructu mar-
 rit, etiam convenerit ex causa ante tempore
 ipsius matrimonii. IV. 1219. N. 22.
 — dummodo tamen non fuerit in iudicio tem-
 poris prioris viri deducta. *ibid.*
 Vidua habet soli privilegium, etiam partes actoris
 agit. IV. 1224. & 1225. 1. & N. 2.
 Vidua habet ius etiam, quæ virem habet capi-
 tum, profectum, ad trimesis damnum, vel
 diutius absentem. *ibid.*
 Vidua an soli privilegio gaudet, si dives fuerit.
ibid.
 — non potest uti soli privilegio adversus aliam
 viduam, vel adversus pupillum. IV. 1226. N.
 3.
 — an perdat dotem ob commissum stuprum. III.
 1031. N. 5.
 Vidua intra annum lectus prohibentur habere ex iure
 civili: fecus ex iure divino, vel canonico. III.
 949. & 950. 15.
 Viles qui sit. V. 90. N. 9.
 — differat ab illis, qui laborem infamia facit.
ibid.
 Viles an possint esse iudices. IV. 1238. N. 18.
 Villicus qui. VIII. 68. 69. 12.
 — quæ sit villæ præpositus. *ibid.*
 — ex eius contractu quando domus conveniri
 possit. VIII. 69. 13.
 — quomodo differat ex inilitore. *ibid.*
 Villico electo, vel possessione illius vadit, an pos-
 sit vendi res, quibus ad eum colendum at-
 tectur, si pignori sint obligatæ. IX. 1087. 3. 4.
 Voluntatem in iure, si videri videntem ex, multis ma-
 gis videri te, quam habet sententiam. VI. 949.
 & 950. 8.
 Vinculum duplex; & quæ utrumque. VII. 806. 6.
 7. 8.
 — proprie dictum quod. VII. 806. 5.
 — dictum per metaphoram quodam sit. III. 419.
 5. & N. 4. VII. 806. 5. & 807. 10.
 Vindicta quibus dicitur. IV. 553. N. 1. V. 757.
 N. 1. VI. 723. 4.
 Vindicare, verbum ambiguum, & quæ sit varia
 eius significatio. V. 757. N. 1. VI. 722. 4.
 Potest vindicari res ab omnibus, qui eam possident,
 etiam deinceps. V. 757. 3. & N. 6. & 788. *sepp.*
 — Vide *rei vindicta*.
 Vindicatio an significet possessionem; an vero rem,
 de qua sit erat. V. 758. N. 2.
 Quondam Praetor vindictas dare dicebatur. *ibid.*
 — quibus eas forte dicebantur. *ibid.*
 Vindicium illa quædam. V. 760. N. 1.
 — eam plerique compensant summario posses-
 sorio. V. 804. N. 1.
 Vinum dolare quod. IV. 836. 18.
 — quondam venditor effundere possit, si am-
 pte recipere nolit, conditio die. *ibid.*
 Virgo vocatur mulier. Et viculum nepes, vel cor-
 rupta vocatur virgo in iure. III. 722. N. 2.

— an privilegio fori potest ut videas. IV. 235. N. 2.
 Boni viri officium quibus in rebus possum sic. VII. 890. 7.
 — signs & indicia quom. VII. 890. 31.
 An sicutus omnis precipitur a legibus. I. 286. 71 & 187. & 188. N. 7.
 Virtutis alimenta, premia, & prem. V. 47. 36.
 — Eius praesentia professorum immunitati causam dedit. X. 827. 6.
 Vis honorem sapientum. Vide *Rapina*.
 Vis omnis fori contraria. I. 17. 2.
 Vis contraria consensu. III. 482. 12.
 — Eadem visus contrarius, & quomodo. III. 482. 12. IV. 1191. 8.
 — contraria publicum fidei, & tranquillitati, adeoque bonis moribus. IV. 382. 31.
 Quomodo differat a dolo; & an semper adnotata sit dolo. IV. 405. N. 11. & 406. *seq.*
 Vis ablativa, expulsiua, iudicialis, inquisitiva, & compulsiua quibus singulis interdicia coercerantur. IV. 369. 18. & 370.
 Vis inquisitiva quom fit; & an differat a perquisita. IV. 324. 7. & 323. N. 2.
 Vis iusta quom fit. IV. 1037. 3.
 — eadem est aduulsiu centis conditionibus, & legibus. *ibid.*
 — rationalis, atque iusti minister. IV. 395. N. 3.
 — adhibenda est a magistratu legitima vis, aequo ordine. IV. 1036. 5. & N. 4.
 Vis maior, seu divina quom fit & ex quibus causis nascitur. IV. 695. 12. & N. 9. VIII. 29. 2. *seq.*
 — Vide *Casus fortuitus*.
 Vis privata quom. IV. 269. N. 2.
 — publica quom. *ibid.*
 Vis privata quidam diversa est ab armata. *ibid.*
 Vis omnis siue privata, siue publica est contraria bonis moribus, & vindictae legibus iustis publicorum iudiciorum. IV. 282. 16.
 Vis, quom alienum possessionem inuadit, quom aduulsiu vindictae. IV. 267. 1. 2. & 268. *seq.*
 Vis privata aduersus latrones, & alios reos nostrum inuadentes a iure permitta. IV. 2044. 5. & N. 3.
 — nec solum a iure civili, sed etiam a iure naturali, & gentium. IV. 1041. N. 4.
 — et quidem permittitur cum ad repellendum vim illam, tam ad eam, quom propo est ut inferatur, auerendum. IV. 1041. N. 5.
 — siue ea corpori nostro, siue consensuum inferatur. IV. 1044. N. 5.
 — an vi repellenda vis, quom rebus nostris inferatur. IV. 1044. N. 6.
 Vis, quom utitur ad defensionem, quibus conditionibus permitta. IV. 1043. 6. & 1044. *seq.*
 Licitum est ut quom prohibent, non quom eliduntur iustitiam. IX. 915. 2.

Vis permittitur aduersus fugientem debitorem, & fures, secum secum pecuniam, vel rem furto sublatam. IV. 1046. & 1047. 10.
 Nemo vi privata potest auctore imponere sumam a debitore. IV. 1037. 2.
 Quare privata sit adempta potestas auctore si suam. IV. 1038. 2.
 Vis abesse debet a creditore. VII. 810. 31. 32.
 Quomam penna conditionum sint a legibus aduersus vim facientes creditores. IV. 1038. 2.
 Quomam vincula possidentium non liceat se defendere aduersus vim aduersarii. IX. 916. 5.
 Ubi casum sit de vi generaliter, an vi omnis continetur. XI. 1186. 6.
 De vi agi possit criminaliter & civiliter; & quomam utroque modo. IX. 921. 1.
 Vis omnes quomam dicitur I. Cuius Ulpiano. V. 708. & 709. 37. & N. 20.
 Vis Hagoni Donelli. I. *iv. seq.* X. 4. *seq.*
 Visum est, aut corporis, aut animae; & quom fit a utrumque. X. 1900. 5. & 1901. 7.
 Visum, vel operis, aut loci, vel adium quom fit, & quomam. IV. 532. 25. & 533. *seq.*
 Vis rei vendit quomam sint palam, vel rebus pronuntiata. X. 1259. 5. & 1300. *seq.*
 Viriures quando alere tenentur privilegio. III. 452. N. 2.
 — an possit in ius vocari a privilegio sine venia. VI. 38. N. 22.
 Viriures nulla est hereditas. II. 383. 5.
 Uclatam appellatio quomam iurata solum. VIII. 1097. 2.
 Uelo prolium quid sit. II. 1118. N. 3.
 — Ea recepta apud Germanos. *ibid.*
 — in Ea datur ius accedendi et succedendi. II. 476. N. 11.
 — an & ex contractu. *ibid.*
 Universitas pro Academia. Vide *Academia*.
 Universitas an pro cive reo in criminibus intervenire possit. V. 178. N. 5.
 — potest dare procuratorem cum ad agendum, tam ad se defendendum. V. 223. 17.
 — debet habere arcum communem, & res communes. *ibid.*
 Universitas obligari non potest ex contractu suorum aduulsiu, nisi centis conditionibus. X. 410. 9.
 — an cohibet universitati datur resistio in iurigram. *ibid.*
 Quod cum universitas geri non potest, cum singulis agi potest. XI. 95. 4.
 Universitati reliquam non debetur singulis. XI. 7. 5.
 Quod est universitatis, idem non est singulorum. XI. 7. 6.
 Quid universitatis debetur, idem singulis debetur. XI. 7. 7.
 Universitatis res quom sint. Vide *Res Universitatis*.

Universitas rerum quid. II. 3. u. & N. 2.
 Per universitatem acquirere quid sit. *ibid.*
 Quibus modis res acquirantur per universitatem. VIII.
 1163. §. *sepp.* & 1164.
 Vide *Acquirere, Acquisitio*.
 Vocabula quare sint inveniuntur. II. 791. 14.
 Vocatio in ius esse necessaria; ad quos pertinet,
 & an impone possit omitti. VI. 10. 2. & 110.
 10. & 111. *sepp.*
 — quid sit. VI. 17. 4. VII. 77. 8. & 78. *sepp.*
 — est basis sive fundamentum ordinis iudicialis.
 VI. 7. 6. & N. 7. & 8. VII. 809. 11.
 — pars iudicii prima appellatur latiore significata.
 VI. 5. 6. & 6.
 Vocatio iusta esse debet. VII. 81. 12.
 Tria in iusta vocatione necessaria; & quæ. VI. 11.
 5. & 12. *sepp.* VII. 81. 13. 82.
 Quæ sit apud veteres ritus vocationis. VI. 12. 6. VII.
 81. 13.
 In ius vocari possunt omnes, præter illos qui ex-
 ceptantur; & qui sunt. VI. 17. 7. VII. 82. 15.
 Dies, in quo accessit debet coram iudice vocatus,
 olim iudicabatur a iudicibus. VI. 37. 8.
 — Hodiernis moribus tempus est a lege consti-
 tutum; vocatusque legitimus. VI. 39. 9.
 — quod a die recepti edicti seu iudicialis actus
 sine computatur. VI. 39. N. 16.
 Vocatio in ius quomodo sit adversus absentem.
 VI. 14. 3. VII. 75. 4.
 — interruptio quæcumque præscriptionum. I.
 1177. 17. & 1178. 17. VI. 698. 4.
 Vocato in ius, & absens viginti mille passus in diem
 numeratur, ut ad urbem accessit. XI. 1677. 2.
 — qui postremo die superioris, licet numerum
 viginti mille passuum non asperant, integrum ta-
 men diem occupant. XI. 1677. 2.
 Vocatum in ius vi eximetur, qua poena afficitur.
 IV. 233. 6. & N. 4.
 Poena non mulctatur, qui vi eximit vocatum ad
 iudicem pedaneum. IV. 233. N. 3.
 Vocatus in ius aut scissare debet, aut trahitur
 in ius etiam iuratus. VI. 37. 8. & 41. N. 1. &
 108. E. VII. 83. 16. 84. 18.
 Voluntas testatoris præferitur propriæ verborum si-
 gnificationi. XI. 12. 16. & 13. 20.
 Voluntas coniuncta non admittitur contra apertam
 significationem verborum. II. 713. N. 1.
 Voluntas obsequia interpretatio in partibus heredita-
 tis adscriptis, vel non adscriptis quomodo facien-
 da. II. 213. 1. 2. & 214. 3.
 Et duobus rebus dissonantiam scilicet, si in altera sit
 ambiguitas: et alterius affirmatione capienda volun-
 tatis interpretatio. XI. 3. 3. *sepp.*
 Quæstio voluntatis quando sit locus, aut finis.
 IX. 593. 1. 2.
 — de ea responderi non potest ex cogitatione la-
 ris; sed tota estimatur arbitrio iudicis. IX. 593.
 1. & 594. 3.
 — Vide *Consilia, Interpretatio, Testator*.

Urbis appellatio Roma significatur. XI. 1673. 1.
 — eisdem statum & Romæ differt, & quomodo.
 XI. 1673. 2.
 Urbis nasci dicuntur. Uti & Nates Urbium di-
 citur. VI. 158. N. 12.
 Usarius ades habere potest cum domesticis; &
 hospites etiam, & convivores potest recipere. III.
 213. 3.
 — dummodo inhabitare eam illis honesta possit.
 III. 214. 5.
 — Vide *Ades*.
 Usarius fundi partes fructibus destinatas
 occupare non potest. III. 215. 9.
 — sumere potest et fructus, qui in fundo nas-
 cuntur quantum sibi, talisque sufficit ad victum.
 III. 216. 11.
 Quid usarius sufficiat, unde sit estimanda m. III.
 217. 11.
 — an sumere possit cum in rura, tum in oppido
 ex fructibus quod suis sit convivis, & hospitibus.
 III. 217. 12.
 Quæ hic habenda domesticorum ab hospitibus diffe-
 rentia. *ibid.*
 — an sumere possit etiam quod familiæ sufficiat
 in annum, tametsi fructus omnes fundi consumat.
 III. 218. 13. 14.
 — quomodo usarius cavere debeat. III. 222. 26.
 & 223.
 Usarius vestigalia, tributa, sumptus refectionis,
 cultum, agros, alimentorum in pecora, &
 mancipia præstare debet. III. 223. 27.
 — quædam omnia rei usarius, vel solus præ-
 stare, vel una cum usufructuario dividere debet.
 III. 223. & 224. 28.
 — Vide *Usus*.
 Usucapio quid sit, & unde distat. I. 973. u. & N.
 1. & 974. 3. & N. 3.
 — est utilis *Resp.* nec acquiritur contraria. I. 975.
 4. & 976.
 — est acquisitio domini, quæ contingit invito do-
 mino. I. 941. 1. & 942. *sepp.*
 — est vera species alienationis ex parte legis trans-
 ferentis, non ex parte domini amittentis. I. 941.
 2. N. 1. & 942.
 Usucapio impognatur. I. 1163. 1. & N. 1.
 — defenditur. I. 1165. 2. 3. & 1166. *sepp.*
 Usucapio olim differbat a præscriptione; & quibus
 rebus. I. 944. 4. & 945. *sepp.*
 — hodie non differt a præscriptione. I. 943. 2.
 — quousque, & quomodo veteres differentias
 sustulit Justinianus. I. 948. 8.
 — & quare titulus in codice distinctus retineat
 idem imperator. I. 949. 9.
 — utraque quo tempore, atque iure sit introdu-
 cta. I. 943. N. 2.
 Cur prædia provincialia non poterant usucapi et
 veteri iure. I. 947. & 948. 7. & N. 8.

Errant, qui opinantur usucapionem pertinere ad res mobiles; ad res immobiles autem longi temporis prescriptionem. l. 970. 10. 11. & 981. *sepp.*

Quoniam sint usucapionis casus. l. 970. 6. & 977. *sepp.*

— necessitas est ad usucapionem acquiendam iusta possessio. l. 1039. 1.

— necessitas iusti possessionis casus, sive iustus titulus. l. 1039. 1. 3. & 1040.

Quoniam sint iusti ipsi ad usucapionem habiles atque idonei. l. 1040. 4. & 1041. *sepp.*

Quare iustus titulus ad usucapionem sit necessarius. l. 1049. & 1050. 23.

Nullo modo rem usucapiunt, quicumque non habent verum usucapionis titulum, licet bona fide potest se habere. l. 1051. 3. & 1052.

— quoniam vere habent hos usucapionis titulos, puta, pro soluto, pro Donato, pro Imperio, pro Dote, pro Derelicto, pro Herede. l. 1053. 5. 6. & 1054. *sepp.*

Usucapionem patit error falsae causae, ubi iusta sit erroris causa; & quae sit iusta. l. 1056. 14. *sepp.* & 1057.

An possit usucapere res hereditarias, qui pro herede possidet. l. 1057. 18.

An usucapere possit, qui per sortis errorem putat se habere iustum titulum. l. 1057. & 1058. 19.

An possit usucapere, qui possidet ex iniusta causa, vel nulla, incipit ex nova causa possidere. l. 1059. 1. & 1060.

Nemo usucapere potest, nisi ex una causa; & cur possidere possit ex pluribus causis. l. 1062. 2. & 1063. *sepp.*

Bona fides ad usucapionem necessaria. l. 1064. 1. — quis bona fide possidere dicatur, ad hoc ut rem possit usucapere. l. 1062. 2. & 1063. *sepp.*

Quare usucapio procedat scienti dominatate possessionis, necnon etiam ignorantia. l. 1064. 5.

Quare usucapio etiam ignorantibus nobis per seipsum & filiosum, acquiratur. l. 1064. & 1065. 6.

Bona fides in servo; & filiosum necessaria, ut possit usucapere ignorans domino, vel pueri. l. 1065. 7.

Bona fides initio possessionis duogatur est necessaria ad usucapionem. l. 1065. 8.

An mala fides super veniens interrumpat usucapionem. l. 1065. 8. 9. & 1066.

Quare in fructibus acquirendis necessaria sit bona fides in quocumque fructuum acquisitione, sive ac in usucapione. l. 1066. 10.

— Vide *Bona fides*, & *Fides bona*, vel *mala*, & *Bona fidei possessor*.

Necessaria est ad usucapionem voluntas eius, a quo possidere incipimus. l. 1069. 1.

— quando videtur translati possessionem voluntate auctoris. l. 1069. 2. & 1070. & 1071. *sepp.*

Quanto temporis spatio procedat usucapio rerum immobilium inter praesentes, & quanto item inter absentes. l. 1073. 1. & 1074.

— Quoniam hic praesentes habentur, vel absumunt. l. 1073. & 1074. 1.

Usucapio rerum mobilium triennali spatio procedit inter omnes. l. 1073. 1.

Tempus in usucapione quomodo computatur. l. 1074. 2. & 1075. *sepp.*

Necessaria ad usucapionem possessionis non interrupta est continuatio ad finem usque legitimi temporis. l. 1099. 1. & 1100. *sepp.*

Usucapio, interrupta possessione, interrumpitur. l. 1101. 3.

— interruptio usucapionis quomodo differat ab usurpationis ipsius usucapionis. l. 1101. 4. & 1105. *sepp.*

Usucapio interrumpitur, vel naturaliter, vel civiliter. l. 1104. 10.

— quomodo naturaliter interrumpitur. l. 1104. 11. & 1105. *sepp.*

— quomodo civiliter. l. 1110. & 1111. *sepp.*

Quid interset, autem usucapio naturaliter, vel civiliter interrumpitur. l. 1114. 28. & 1115. *sepp.*

Quomodo interrumpit usucapio possit instaurari. l. 1107. & 1108. 27.

Hodie interrumpitur usucapio, etiam sola in ius vacante. l. 1111. N. 6.

Usucapio quid tribuat possessioni. l. 1115. & 1116. 2.

Usucapientis datur directio in rem usum, etiam contra rem veterem dominum. l. 1116. 9. 4.

Usucapio aufert dominium veteri domino. l. 1118. 4.

— aliorum semen iura, uti pignus & usufructum, non perimit. l. 1118. 5. & 1119. *sepp.*

An usucapio admittatur in feni conscientia, seu pail; & quomodo. l. 1120. 8. & N. 4.

Usucapio coram etiam minoribus; non solum pueris; & quare. l. 1126. 6. V. 1115. p. & N. 7.

— restitendi potest eo possidente, cuius res usucapit est in absentia eius necessaria, vel probabili. VI. 449. 3.

Usucapio lege dupliciter prohibetur. l. 1123. 1.

Quoniam res usucapere licet, l. 1117. 2. & 1118.

3.

Usucapi non possunt res, quae non sunt in commercio. l. 1118. 5.

Res inaeportales, puta, servitutes usucapi non possunt, ut illae tamen longo usu possunt acquiri. l. 1121. 9. 20.

Non possunt usucapi res, quarum alienatio lege est interdicta; & quae sit. l. 1123. 2. & 1123. *sepp.*

— possunt tamen usucapi res, quae ante vestitum erant alienationem caperant usucapi. l. 1125. & 1126. 5.

— & quomodo contra populum impletur usucapio; contra adversus populum patiem. l. 1126. N. 4.

Et quibus causis lex usucapi ipsi veteri domino casus. l. 1127. 2.

Uſucapi non poſſunt res ſciet, neque dominiem, neque res Eccleſiæ, vel pia caſa, nec res minorum, vel ſimiles. l. 1127. 3. & 1128. ſeq.

Uſucapi non poſſunt res ſacra, ſui vel poſſeſſa, vel præſidi donata, vel magiſtratu. l. 1139. 4.

— quæ in rebus magiſtratu donatis quoad uſucapionem ſi habende diſtinctione. l. 1119. N. 3.

Quare uſucapi non poſſunt res mobiliæ venditæ ab eo, qui ſibiſcit alienum. l. 1131. 8.

Quando uſucapi poſſit ancilla ſervitiæ pariter. l. 1134. 2. & 1135. ſeqq.

Tria uſucapionis impedimenta, & quæ. l. 1171. & 1172. ſeqq.

Uſufructuarius ab emphyteuta, & condicte quid diſtinet. III. 19. 20. 16.

— non poſſit conſumere, vel in aliam formam mutare rem, in qua habet uſufructum. III. 17. & 18. 14.

Uſu rei ſtanti dato, percipit uſufructuarius, quod ſuperſtetur uſuario. III. 54. 3.

— habet naturalem poſſeſſionem, ſeu detentionem in omni re fructuaria, manente uſufructu. III. 55. 4.

— habere debet ſui her, ſui viam ad fundum fructuarium; ſervitiæ neceſſarias, puta, lumum, ad uſum ædium, & modicam coercionem in ſervos fructuarias. III. 56. 37. 6.

Unde uſufructuarius, quæ rerum fructum percepturus ſi uſufructuarius, ſingularum uſufructu legatus, vel conſtituto. III. 58. 8. & 59. 9.

— ad quem modum ſui heri debeat rebus ſingulis in uſufructum datus. III. 60. 10.

— percipere poſſit fructus omnes, cum naturalibus, tam civiles. III. 61. 1. 62. c. 63. ſeqq.

— *Vite Fructus.*

— non poſſit emere grandiores arbores, quæ ſunt in fundo. III. 64. 7.

— emere poſſit ſilvam, quæ ſit cadua; & vendere quod emiderit. III. 64. 8.

— poſſit ſuccidere ex ſilve non cadua grandiores arbores ad vitæ ſeſſionem. III. 65. 9.

— poſſit ſciet et ſilve cadua, quæ tamen ex diſtinctione poſſit. non cadebatur, ramos, & pedem ad omnem uſum, & neceſſitatem. III. 65. 10. 11. & 66.

— poſſit ſuccidere grandiores arbores demortuas, dummodo alias in demortuarum loco ſubſtituat. III. 66. 12.

— quid ſemere ſibi poſſit ex arboribus temporaliſſe deſectis. III. 67. 12.

— *Vite Silve cadua.*

— quid & quatenus ad venationem percipere poſſit in fundo fructuario. III. 68. 13. & 69. 14.

— eius est quidquid ſervus fructuarius acquirat ſive ex re fructuario, ſive ex operis ſuis. II. 1180. 25. & 1181. 39. III. 70. 16.

Uſufructuarius poſſit rem fruendam alii vendere, fruendum locare, graſu concedere, obligare pignori; & quatenus. III. 70. 17. & 71. 18. 76. 19.

— fructus omnes ſola perceptione acquirat. Et quæ perceptioſus modis in ſingulari fructuum generibus III. 75. ſeqq.

Uſufructuarius non poſſit rem fructuarius alienare, ſocietate manumittere, proprietatem oppignere. III. 83. 1.

— non poſſit mutare in aliam formam rem fructuarius, etiam meliorem faciat. III. 84. 2. 85. ſeqq.

— ſed nec priore ſubſtantia manente, ſicut uſufructuarius inducere aliquid coherens quod manet qualitatem rei. III. 86. 3.

— an locum in fundo fructuario ædificium conſumere poſſit. III. 86. 4. 87. ſeqq.

Uſufructuarius poſſit ſacere in fundo ex omniſe, ſive quibus non poſſit percipere fructus. III. 89. 6. & 90.

Uſufructuarius, alio poſſidente, poſſit vindicare et illo rem fructuarius actione conſuetudinaria. III. 92. & 93. 4. XI. 1083. 8.

— vi deſectis & fundo ſui prohibetur ad aliam interdico, *Unde vi*, conſequitur reſtitutionem fructuarius rei cum fructibus. III. 93. 4.

— poſſidens, ſi ſui ſui prohibetur & proprietario, laſe proprietatis inſolenter prohibetur; & quomodo. III. 93. 6. & 94.

— en uſuſtiter prohibetur proprietatis conſentiente uſufructuario. III. 94. 7. 8. & 95.

Uſufructuarius ſui ſui ſi prohibetur ab extraneo; quibus remetiſis ſui poſſit adſerſus illum. III. 95. 9. 10 & 96 ſeqq.

Uſufructuarius debet curam impendere rei fructuariæ ſi illa preſent, ſui ſui detentor. III. 110. 8. 9. & 111.

— quomodo incommoda ſeu damna rei fructuariæ præſtare tenetur. III. 111. 10. & 112.

— ſarcire vias tenetur ſuo ſumptu. III. 113. 13.

— quomodo in ædibus ſarctis ædibus præſtare tenetur. III. 114. 15. & 115. 16.

— tenetur agrum fructuarium proſecutere, vias ſubſtare, aqueductus, & ſolſis purgare. III. 113. 13.

— fundi ſeminariorum renovare. *ibid.*

— in locum demortuarum arborum alias ſubſtituere; & quare in locum demortuarum dimittere. III. 115. 17. & 116. 18.

— agros animalis curare. III. 114. 13.

— gregem, vel armenum, vel equitum ſupplet, & quibus conſtituendis. III. 114. 13. & 117. 20. 21. & 118. ſeqq.

— ſummiſſa capta cur ſunt proprietarii, & demortui uſufructuarii. III. 119. 25. & 120. ſeqq.

Uſufructuarius tributa, ſtipendia, veſtigialia cur præſtare debet. III. 122. 27.

— quid, ſi reſtor oere veſtigialium & penſionum publicaram nominatim inſeruit heredi, *ibid.*

— cavere debet, ſiſno uſufructu, ſi reſtoratorum rem fructuariam. III. 122. 28. & 129. ſeqq.

- an ab omni usufructuario exigatur cautio fructuaria. III. 125. 3. & 126. *segg.*
- Quoniam cavere debeat usufructuarius. III. 130. 14. & 131. *segg.*
- Vide *Cautio Fructuaria.*
- Usufructuarius si cavere recusat; quibus remediis cogitur. III. 140. 7. & 141. 4.
- quomodo possit expelli in prepetuario, sive usufructu. III. 169. N. 1.
- Usura quid sit, & unde dicta. VIII. 359. 3. & 361. 4. X. 4380. 2.
- An sit usura, quod fonsi accedit in ista specie, non autem in pecunia numerata. VIII. 375. 1. a. & 376. & 439. 2. *segg.* & 430. X. 1381. 3.
- Usura species debita non praestatur, nisi species ipsius estimatio debeat. X. 1381. 7.
- accedere possit debita pecunia dominat. VIII. 359. 3. X. 1381. 6.
- Usura non est, nisi quod exigitur pro usu pecuniae, vel alterius generis, quod mutuum dederis. VIII. 397. 1. X. 1381. 5. *segg.* & 1382. 8.
- Usura obtinet vicem fructuum. X. 1381. 6.
- improbat a veteribus philosophis & quare. X. 1382. 9.
- iure Romano permittitur. VIII. 418. 12. & 419. *segg.* X. 1383. 12.
- iure natural, & divino vetitur. VIII. 417. N. * 1. & 418. & 419. N. * 2. & *segg.*
- Usura tamen compensatoria, nec humano, nec divino iure improbat. VIII. 418. N. * 1. X. 1383. 11.
- Usura qua pena exerceatur a iure Canonico. VIII. 414. N. * 7.
- Usura stipulatione promissa debentur iure optimo, & possunt exigi de iure civili. VII. 593. 1. & 594. *segg.* VIII. 361. 1. 362. a. & 363. 5.
- possunt exigi utiliter, & promissa eorum per stipulationem facta probetur. VIII. 363. 5. & 364. 6. *segg.*
- quomodo per stipulationem facta probetur usurae promissio. VIII. 364. 20. 11. & 365. *segg.*
- Usura iure Romano in omnibus casibus debentur, si fument in stipulationem deducta & certum sint. VIII. 373. 1. *segg.* X. 1384. 15.
- circa stipulationem debent possunt in bonae fidei actionibus, non in actionibus stricti iuris, etiam si, pacto in continentem interposito, promissa fuerint. VII. 596. 5. 7. 8. & 597. & 676. 49. 50. VIII. 373. 5. & 374. X. 1384. 26.
- Culpa debentur in strictis iudiciis usura ex mora, sine ulla stipulatione; & cui debentur ex pacto, sed non ex mora dantur. VIII. 374. 6. 7. & 375. X. 1384. 17. 18. & 1385. 19.
- Vide *Circumst. Fictae.*
- Et nudo pacto debentur usura tractibus pecuniae; & aliorum generum prae pecunia in mutuo. VIII. 375. 7. & 397. *segg.* X. 1385. 21. 22. *segg.* & 1386.
- item usura rei iudicium. Et quid hic pecunia sit in usurarum quantitate estimanda. X. 1386. 25.
- promissa per stipulationem eum ex conditione, si pecunia sua die non solvatur, currere incipiunt sine debitoris mora. X. 1389. 35.
- dummodo tamen impurari possit debitori quod eas non solverit. X. 1389. 36. & 1390. 37. 38. 39.
- Usura ex pacto debetur repen non possunt, ubi fuerint soluta. VIII. 375. 8. & 376. X. 1386. 26.
- nec soluta impurantur in sortem. VIII. 376. 8.
- Usura ex pacto naturaliter debetur per retentionem plenioris servatur. VIII. 376. 4. & 377. 1. X. 1386. 27.
- an maiore usura, de quibus postea convenit, possit per retentionem pignoris autem dari servari. VIII. 377. & 378. *segg.*
- An debitor, qui pluribus annis solvit usuras pacto promissas, in posterum illas praestare teneatur. VIII. 787. 1. & 788. *segg.* X. 1386. 29. 1387. *segg.*
- Discreta praestatio usurarum idoneam probationem promissum usurarum non continet. *ibid.*
- Usurae in bonae fidei iudiciis post moram debentur etiam circa conventionem. VIII. 401. *segg.* X. 1390. 40.
- & quam actio peti debeant. VIII. 403. 7. & 501. 1. & 503. 6. *segg.*
- Usura non debentur eius pecuniam, quae propter aliam rem debetur, nisi eius rei praestatio antecesserit. X. 1390. 41.
- superioris definitiois exempla. X. 1390. 40. 41. 43. & 1391. 44.
- Quoniam praestare teneatur usuras in bonae fidei iudiciis, etiam nulla interveniente mora. VIII. 402. 6. X. 1391. 45.
- Legatorum, & fideicommissorum usurae post mortem debentur. X. 1391. 46. *segg.*
- multoque magis post litem contestatam praestari debent. X. 1391. 49.
- In legum & fideicommissis cur potius usura debeantur ex mora, quam in aliis strictis iudiciis. VIII. 404. 8. X. 1391. 47.
- An usurae post litem contestatam debeantur in strictis iuris actionibus. X. 1391. 50. *segg.*
- Usurae centesima stipulari atque exigere licet in tractibus pecuniae, & in speciebus feraciis dandis, nec frumento, oleo, vino, & similibus. VIII. 407. 4. 5. & 408.
- Usura censuaria debentur ex lege in pecuniis debitis ex causa rei iudicium post iudicium tempus, & in pecunia, quae versa est in usus proprio ab administratoribus. VIII. 407. 5. & 408.
- Usura centesima quae sit, & quare vocetur legitima. VIII. 405. 2. & 406. *segg.* X. 1394. 55. 56. & 1395. 57.

Genesime minores, puta, trices, semisses, & defses alium quam sint. VIII. 469. 6. 7. 8. X. 1304. 55.

Usum trices permittit a lictore loco lictoris personis. VIII. 469. 9. X. 1399. 54.

Beiles usurae per permittit mercatoribus. VIII. 469. 10. X. 1399. & 1393. 54.

Quoniam in re proprio beiles usurae permittit argentiis. VIII. 469. & 470. 50.

— Semisses permittit perfolis igitur inter lictores, & negotiatores. VIII. 469. 8. X. 1393. 54.

Usum fremeoli, vni & similium quomodo, & quare ex modo patet debeat. VIII. 397. *sepp.*
— quare io debet eisdem generis, & materiam admitti debent. VIII. 451. 3. & 452.

Usum parit in quibus casibus non debeat; & in quibus contra debeat. VIII. 367. 1. & 368. *sepp.*

Usuras alia crecesimam stipulari non licet iura Iulianae. VIII. 415. *sepp.*

Quare fructuum aridorum nomine, qui musso dadi sunt agricolis, superiores centesima usura possit erigi. VIII. 413. 1. & 414. *sepp.* & 415. 6. 7. & 417.

— quare in fructibus aridis tantum maiore centesima usura permittit. VIII. 417. 8. *sepp.*

Usum trices erigi possunt ab eo, qui pecuniam dat magis agricolis. VIII. 415. 4.

— quare paria sit conditio aduersus eos, qui modum usurarum excederint a legibus deserviam. VIII. 415. 5.

Super modum legitimum nec usuras, nec fructus, nec pecuniam stipulari licet. VIII. 405. 1. & 407. 1. & 408. *sepp.* & 411. *sepp.* X. 1395. 58.

Quando fructus maiores legitimis usuris stipulari licet. VIII. 427. *sepp.* X. 1396. 61. 62.

Qui stipulatur usuras illicitas promittit, debet tantum legitimas. VII. 602. 6. & 603.

An sit iniquitas stipulatio, si legitimis usurarum modis excedatur. VIII. 471. 24. X. 1395. & 1396. 59.

Quid osurarum nomine altera modum exquirat, id aut io foret impositum, aut restituitur. VIII. 431. 1. X. 1396. 60.

An credito, qui vice usurarum, quam sunt 12. denarii debitoris inhabuit, quibus locutionis merces est 20. debeat in forem imposita, quod excedit. VIII. 471. 2. & 406. *sepp.*

— quid si condonatum a debitore domum alteri locaverit. VIII. 408. 4.

Usum per errorem facti soluit, etiam post forem condici possunt, ne indebitum. VIII. 431. & 432. *sepp.*

Nec usurarum, neque fructuum usuras, pecuniam, accessionemve stipulari, vel perrelicat. VIII. 471. & 476. X. 1397. 64. 65. 66.

— aliquando tamen fructuum usuras peti possunt; & quomodo. X. 1397. 67.

Idem quem modum servare debeat, cum ex officio in usuras condemnatur. X. 1396. & 1397. 63.

Stipulatus minores usuras, an recte stipulatus maior, si minus: sua die non solvantur. X. 1397. 68. & 1398. 69.

Quando plus debet decimas. VIII. 436. 1. & 437. *sepp.* X. 1398. 70. 71. & 1399. *sepp.*

An iudex condemnare possit ad usuras pendendas, si veritas sententia condemnatus paraverit. X. 1399. 73. 74.

An praeteritum temporis usurae a debitore liberato capgi possit. X. 1399. 75.

Qui stipulatus maiores usuras, accepti postea ad diuturnum tempus maiores, remissit intelligit maiores cum praeteritum, tunc futurum temporis usuras. VIII. 381. 1. 2. & 382. 3. 4. & 383. X. 1400. 78.

Creditor qui stipulatus est maiores, si minus usuras sua die non solvantur, remissit maiores intelligit, statim ac, cessante debito, minus vel majores accepit. VIII. 383. 4.

Creditor, qui diu non petiit usuras, praeteritum, non autem futurum temporis usuras remissit censetur. VIII. 384. 4. 5.

Quare si debitor minores usuras diu solverit, liberetur io maiores: sin autem maiores solverit, in illas non obligetur. VIII. 384. 6.

Debitus, qui minores usuras diu solvit defectibus seu actionibus civitatis, an & quomodo liberetur a maioribus solvendis. VIII. 385. 6. 7. 8. & 386. *sepp.*

Usura ultra duplum furis erigi non possunt. Et quomodo. VIII. 393. 1. 2. & 394. *sepp.*

An post rem iudicatam usura peti possit, si inde nihil de illis in sententia pronuntiaverit. X. 1400. 77.

Usurarii manifesti testamentum facere vetantur a Iure Canonico. II. 34. N. 18.

Usurarii manifesti qui sint, & unde probetur. V. 99. N. 11.

— an sit infamia ipso iure, an per iudicis sententiam. V. 98. 2. & 4. N.

— sunt lesiones, etiam post restitutionem, & post periculum perirentiam. *Id.*

Usuratio quid sit. I. 1101. 4. *sepp.*

Usuratio iura veteri prodebat et qui possessionem & occupationem interrupit. I. 1108. 18.

— an & recentiori iure proficiat. I. 1108. 19.

— prodebat aliis omnibus. I. 1109. 20.

— nec interest, an possessor ea causa iurativa rem teneat: an coniectura. I. 1109. & 1110. 21.

Usus quibus modis constituitur. III. 207. 2.

— quomodo differat a constitutione usufructus. III. 206. 2. & 207. N. 1. & 208. *sepp.*

— quibus actionibus & remediis conservetur, & restituatur. III. 207. 3.

— quare amissus reditur ad proprietarium tantummodo; & nulli accretum. III. 207. 4.

Usus quid sit. III. 207. & 208. 5.

- quid commune habet cum usufructu. III. 208. 6.
 — que in re differat. III. 208. & 209. 6.
 Qui habet usum, non potest alii vendere, locare, aut gratis concedere uti utendi; & quare. III. 209. 7.
 Quandoque usus alteri legatus vendi, locative possit ex consecrata voluntatis testis. III. 209. 8. & 210. 9.
 Usus est indivisus. III. 209. N. 1. & 206.
 Si debens legatus usus, non sufficit utrique: quam habere eorum res possit. III. 206. N. 1.
 Pluribus constitui, vel legari potest solius eiusdem rei usus, si res plurum uti sufficere possit. III. N. 1.
 Uiam adium qui habet, non potest illum alteri vendere, locare, vel donare. III. 212. & 213. 2.
 — Vide *Adet*.
 Usus fundi quibus in rebus constituit. III. 215. 8. *seqq.* & 216. *seqq.*
 — Vide *Usuaris*.
 Usus pecorum in quibus rebus versetur. III. 219. 16. *seqq.* & 220. *seqq.*
 Quorumque usus in operis consistit. III. 219. 17.
 Usus ovium quare non in agnis, lana, vel lacte consistit. III. 219. 18. 19. & 220. 20.
 — in floracione agrorum, & lacte modico versetur donatus. III. 220. 20. & 221. 21.
 — Vide *Usuaris*.
 Usufructus quid sit. III. 7. 1. 2. & 8. & 9. *seqq.*
 alius est cum proprietate coniunctus, alius ab ea separatus. III. 10. 7. & 11. XI. 1082. 5.
 — sive alius, ut vulgo, casalis; alius forensis. III. 10. N. 5. & 11. *seqq.*
 Usufructus simpliciter dictus in iure intelligitur a proprietate sciendus. III. 11. 8. & 12. *seqq.* XI. 1082. 7.
 — pars est domini, si fuerit cum proprietate coniunctus. III. 13. 9. & 14. 10. & 15.
 An usufructus pars domini habeatur, ubi fuerit separatus a proprietate. III. 15. 11. & 16. *seqq.*
 Usufructus aut constituitur nobis a lege, vel alicuius factio; aut factio a possessione nulla nobis acquiritur. III. 21. 1.
 Usufructus legitimis datur a lege I. in bonis filiarum. adventitius; & quam illis privilegia. III. 22. 3. & 22.
 — so hic extinguatur, patre monasterium ingressa. III. 22. N. 1.
 II. Datur patri emancipatori in bonis emancipati. III. 23. 4.
 III. Datur matri iterum auberit in bonis, que liberalitatis causa consecrata est a proprio marito, superfluitibus communibus liberis. III. 23. 5.
 Usufructus alicuius factio quoniam, vel a privatis, vel a iudice constituitur. III. 24. 7.
 — quamquam concurrere oportet, ut recte constitutor. III. 24. 8.
 Usufructus a solo domo rei fructuaris constitui potest. III. 24. 9.

- etiam a domino, qui eandem habet rei proprietatem; & quatenus. III. 25. 11.
 — an constitutor utiliter ab emphyteuta, vel sequestrario. III. 24. 10.
 Usufructus constituit non potest in rebus incorporalibus, sed in rebus corporalibus tantum, sive mobilibus, sive immobilibus; & quibus conditionibus. III. 25. 12. & 26. 13.
 Usufructus nominatus. Vide *Namisma*.
 Usufructus statum, vel imaginis recte constituitur. III. 26. 14.
 Usufructus pretii sumptuosus constituitur utiliter; & quatenus. *ibid.*
 Usufructus rerum que usu consumuntur, proprie valens est, sed quasi usufructus; & quomodo iure. III. 30. & 31. 6.
 — que sint res que usu consumuntur. III. 28. & 29. 3.
 — quomodo sit in eo genere numerata pecunia. III. 29. 4.
 — an etiam vassimenta eo pertineant. III. 29. 5. & 30.
 Quasi usufructum constituitur. I. rerum que usu consumuntur, proprietate cum iure consumendi qualitas fructuaris. III. 31. 8.
 II. Causa fructuaris, se restitutorum proprietario tantummodo, si quando moriatur, vel capite dimittatur. III. 32. 9.
 — casus hanc qualis; & quomodo quasi usufructum efformet; & a metuo distinguit. III. 32. 10. 11. & 33. *seqq.*
 — an cum venia possit testator, pecunia & similia rerum usufructu relicto. III. 35. & 36. 15.
 — an omittam possit proprietarius condicere ab usufructuario, & quomodo. III. 35. & 36. 16.
 Quare auctoritate publica opes sub ad eorumdem pecuniam, & similia rerum quasi usufructum. III. 36. 17.
 Quomodo rerum que usu consumuntur quasi usufructus acquiratur pari in bonis filiarum. adventitium. III. 37. & 38. 19.
 — an casus confecta praestari debent a patre, de deherata filio; & quatenus. III. 38. 20. & 39. *seqq.*
 — Vide *Quasi Usufructus*.
 Usufructus testamentum quibus modis constituitur. III. 40. 2. 3. & 41. *seqq.*
 — testamento constitutus recte, & sine ulla traditione transit in legatarium. III. 42. 6.
 Usufructus omnium bonorum coniugi mortis causa donatus Felcidia minuitur. II. 934. N. 2.
 — Vide *Felcidia*.
 An Usufructus filiofam. donatus aut relicto acquiratur patri. II. 1165. 29.
 Usufructus quibus modis constituitur pactionibus. III. 42. & 43. 7.
 — constitutus pactionibus quomodo differt ab usufructu, qui legatur in testamento. III. 43. 8.

Usufructus constitui potest pure, vel sub conditione, et sic, & ad diem. III. 44. 9.

— constitutus tamen ex die, sui in diem non debet; adeoque potest non potest nec ante diem, nec post diem. Et quomodo in usufructu duntaxat hoc ius valet. III. 145. & 146. §. & 315. 10. & 326. *seq.*

— potest constitui pro parte indivisa, vel divisa. III. 44. 9.

Usufructus quare sit dividuus. III. 205. 2. & 206.

— quibuscunque verbis constitutus, siue pacto, siue testamento, valet. III. 44. 45. 10.

Usufructum constituit, qui ius scripsit, *Fructus annui fundi Corneiani Marci de lege*. III. 45. & 46. 13.

— Secus qui scripsit ha; *Fundi Abuziani redditus uxori meae, quoad vivet, dari volo*. Et quamvis utriusque locutionis differentia. III. 46. & 47. 14.

Usufructus omnium bonorum quibus verbis legari solet. III. 57. N. 5.

Usufructus a iudice constituitur, adiacens uni proprietate, & alteri usufructui; & quomodo, & quibus in iudiciis. III. 49. 1. *seqq.* & 50. *seq.*

Quare iudex uni proprietatem, alteri vero usufructum adiacere solet. III. 51. 52. 6.

Usufructus quomodo usu & possessione vultus acquiratur. III. 52. 7.

Usufructus quomodo separatur ab usu, voluntate testatoris; quid ius ex fructibus percipiat usufructarius. III. 54. 3.

— quomodo certis rei usu deserviri possit. III. 55. 3.

— Vide *Usufructuarium*.

Usufructus amittitur, vel iure auctoris soluto; vel ex ipsa lege constituit usufructus, vel ex sua ipsius natura. III. 143. 2.

— quomodo amittitur, soluto iure auctoris. III. 143. & 144. 3.

— quomodo ex ipsa lege constituit usufructus. III. 144. & 145. 4.

— quomodo amittitur ad tempus, vel ad conditionem constitutus. III. 145. 5.

— quare contra naturam ceterarum rerum, atque obligationum possit ad diem constitui, ut post diem non debeat. III. 145. & 146. 5.

Usufructus uxori, puta, constitutus de iure filiae ad potestatem pervenerit, aut viuis responderit, atque laesa decesserit, an solvatur statim a morte filii; an debeat, & quando. III. 146. 6. 7. & 147. *seq.*

Usufructus amittitur morte usufructuarii; & quare. III. 149. 3.

— relictus civitati amittitur, vel tempore longissimi hominis viui, & c. centum annorum spatio. III. 150. 4.

— vel statim a civitate deleta. *ibi*.

Usufructus heredi relictus; proprietate alteri legata an valet; & quare constitui in persona primi heredis decessit. III. 150. 5. & 151. *seq.*

— amittitur capitis diminutione fructuarii maxime, vel media. III. 152. 6.

— olim tamen etiam minime. *ibi*.

Usufructus non utendo amittitur tribus modis. III. 152. & 153. 7.

— amittitur non utendo per tempus legitimum. III. 153. & 154. 8.

— non utitur vero, qui neque per se, neque per alios utitur. III. 154. 9.

— quoniam nisi fructus dicatur per alios. III. 154. 10. 11. & 155.

— amittitur totus, nam pro parte, non utendo, si vel tota re, vel parte eius non sit usus. III. 155. & 156. 12.

Usufructus alicui legatus, & ab eo per fideicommissum relictus, & eius persona amittitur, legatariae, an fideicommissariae. III. 156. & 157. 13.

— domino quæsitus per servum extinguatur cum persona domini. III. 157. 14. 15. & 158.

— constitutus si infamitas ab exstans, & parti quæsitus, cur redeat ad statum, ab pertinere debeat ad parentem. III. 157. 15. & 158. 16. & 159. 17. & 160. 18.

Usufructus amittitur interitu rei fructuariæ. III. 160. 2.

— amittitur rei fructuariæ mutatione. III. 160. 161. 3.

— quali rei mutatione amittitur. III. 161. 4. & 162. *seqq.*

Quandobrem usufructus rei mutatione semel amissus restituitur, ubi res ad veterem formam redeat. III. 165. & 166. 8.

Usufructus extincto propter mutationem rei factam a proprietario, quibus actionibus conservari sit usufructuario. III. 167. 9.

Capta ab hostibus rei fructuaria, amittitur usufructus; at iure possidimini restituitur, ubi res capta redierit ad suos. III. 168. 10.

Usufructus amittitur consolidatione. Et hæc quibus modis efficiatur. III. 169. 1. & 170. *seq.*

Quare usufructus amittitur, cum cedendo potius, quam vendendo. III. 171. 3. & 172.

Usufructus capitis diminutione, vel morte fructuarii totus semper amittitur. III. 175. 5.

— non utendo, vel rei mutatione, aut consolidatione amittitur etiam pro parte. III. 174. 6.

Usufructus non amittitur morte; vel capitis diminutione proprietarii; vel rei fructuariæ alienatione ab illo facta. III. 173. 8. 9.

— neque amittitur alienatione servæ, per quem acquisitus fuerit usufructus, a fructuario facta. III. 174. 10. 11.

Usufructus, cuius dies non cessit, non utendo & capitis diminutione non amittitur. III. 175. 6. & 177. 6.

- qui tamen perit fructuarii morte, & fructuaria ei maneat. III. 176. 4. & 177.
- & quomodo usufructus eundem quantum fructuarii morte, vel sui mortis interire dicatur. III. 177. & 178. 7.
- Usufructus, cuius cessit dies, superioribus modis omnibus amittitur. III. 175. 3. & 176. & 177. 5.
- quando dies legami usufructus cadat, aut fecerit. III. 178. 8. & 179. *sepp.*
- Vide Dies.*
- Usufructus omnia ex superioribus modis amittitur, & fructus repetitur. III. 185. 1.
- nisi tamen, vel morte fructuarii, vel rei fructuaria mutatione amittitur. III. 185. 1. & 186. 4.
- quibus modis repetitur intelligatur. III. 186. & 187. 5.
- Amittitur morte fructuarii usufructus repeti potest, & legitur, eius hereditas. III. 185. & 186. 3.
- Legatus in suos singulos amittit a fructuario capite minores, solum eius anni usufructus, qui debet ex, etiam non vero sequensium annorum, potestatem illi fuit in integrum restitutiones. III. 180. 13.
- Usufructus alienis annis relictus cur non amendo non amittitur. III. 180. 14. & 181. *sepp.*
- Usufructus, si totus amittitur fuerit, pertinet ad proprietarium. III. 191. 3.
- in quibus causis amittitur pro parte ad proprietarium fructus. III. 191. 3. & 192. 4.
- Usufructus duobus, quomodo in rebus, amittitur ab uno accrescit alteri; & quare. III. 191. 5. & 193. 6. & 194. 9. & 195. *sepp.*
- Quomodo in usufructu de iure accrescendi singularia. III. 193. 8. & 194. *sepp.*
- *Vide Accrescendi ius.*
- Quando coniunctum, aut separationem legari dicatur usufructus. III. 199. 14.
- Usufructus legatus Titio, atque eius heredi, transit in primum heredem domitaz, & quare. IX. 519. 4. & 520. 5.
- Utilitas populi mater est iusti atque equi. I. 181. N. 1. V. 169. 8.
- Utilitatis publicae causa ius constitutionem fuit. *ibid.*
- Utilitas promissio usus quid sit. X. 571. 15.
- Uva pomii species, atque fructus est naturalis. I. 519. N. 5.
- Uvae promissi ferulius quae. III. 188. 5.
- Uvae iussa quoniam dicta veteribus. II. 11. 2.
- debet marito non in bonis imperatoris si obsequium praestare, & ubique ei assistere reverentiam. III. 979. & 980. 15.
- debet simul vivere adeoque cohabitare perpetuo cum marito. III. 968. 1. & 969. 3.
- & quomodo. III. 970. 5. & 971. 6. & 972.
- a marito dissentire ad eum redire super debet a se ipsa potestatem, & quibus remediis. III. 969. & 970. 3.
- si a marito dissentire si consenserit alteri vivere coeunda est, ut adultera. III. 970. 4.
- iure Romanorum veteri iurorum communiorem habebat cum maritis. III. 972. 7.
- bona exaradalla per se administrare potest, aut aliorum domus. III. 973. 8. & 975. & 976. 11.
- dignitas viri honestatur; eademque illi obsequium debetur, ac marito. III. 973. 9. & N. 5. & 974.
- quo rito olim deducebatur in domum mariti. III. 975. 4. & 975. N. 8.
- promissionem eam omnium habet usum cum marito, si va habetate coniugii, et maritali affectione potius, quam ex aliqua iuris necessitate. III. 974. 10. & 975.
- inopie alenda est a viro: III. 976. & 977. 12. & funerals debet a marito. III. 977. & 978. 12.
- locuples vero alere debet inopem maritum. III. 978. 13.
- uterque cogi debet a magistratu, si praestare cum possit alimonia, necesse. III. 978. & 979. 14.
- Uxor si, vel imperio mariti parum obsequens sit, vel si peccet aliquid per se ius infamest, an possit verberari a marito. III. 980. 16. & 981. & 982. 18.
- quomodo castigari atque emendari debet a marito. III. 981. & 982. 17.
- ex quibus causis flagellari, vel fustibus cum illi possit impune a marito. III. 983. 18. & 984.
- Uxor prodens a domito petenda, & solent inquirere, caeca omni cupiditate sepelita. III. 982. N. 16.
- Uxor sequitur forum viri. III. 980. 17. IV. 1119. 5. & N. 11.
- etiam cum viduus maneat. IV. 1119. 5. & N. 11.
- an fortitatur forum speciale mariti. *ibid.*
- Ad uxorem possit instari, quoad vires, heres a marito. II. 172. N. 5.
- olim cum conveniret in manum, erat sui heres marito. II. 344. N. 6. 1107. N. 20.
- erat marito loco filiae, sed poterat iure testari. II. 345. N. 6.
- Uxor quando marito succedit ab intestato; & quibus conditionibus. II. 1108. 12. 13. & N. 11. & 1109.
- inopie marito locupletis quomodo succedit, cum liberis defuncti viui ex sua novissimo. II. 1109. 14. & 1110.
- ratione datus potest locum in reo marito in criminalibus. V. 178. N. 5.
- sollicitudine proprii capiti potest a marito, & ad obedientiam reduci. IV. 1045. N. 15.
- an possit in ius vocari, venit sua potestas. VI. 34. N. 22.
- non tenetur a contractu mariti. VII. 869. 1.

- an gaudet beneficio competentis, si conveniatur a marito. VI. 870. 3. XI. 383. 1. 2. & N. 1. & 184.
- tunc est exceptio Velleiani, ubi sponte si obligaverit pro marito. VII. 870. 2.
- etiam cum se seseque res obligavit in eodem instrumento, simul cum marito, non tenetur ex iure novissimo. VII. 870. 3.
- potest convenire dotis causa debitores sui debitoris post lustrum tempore. VII. 943. 6.
- gaudet iisdem privilegiis, ac Fiscus, & iisdem actionibus nititur. VII. 944. 7. 8.

- An uxoris predia inquietari possint, ex detractione monerum civilium facta a marito. VII. 874. 3.
- Quando res uxoris dotales obligari possint pro marito. IV. 597. N. 2.
- Bona occupata a Fisco una cum bonis mariti quibus conditionibus restitui debeant uxori. VII. 870. 1. 871. seq.
- Nallas contractus uxoris ex consuetudine quorundam populorum rati sunt sine consensu mariti. XI. 1418. N. 4.

X

- X Enis Isphir unde dictus. VI. 120. N. 2.
- Xenia accipere quibus olim licebat. XI. 304. N. 4.

- cur accipere non liceat moribus hodiernis. *ibid.*
- Xylfici quoniam sunt. V. 94. N. 1.

1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

7

1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

INDEX. AUCTORUM

*Qui in his Operibus, seu in ius Civile Commentariis laudantur,
illustrantur, emendantur.*

ACCURSIUS. I. 79. 6. 148. 9. 306. 7. 368. 9.
392. 3. 426. 18. 743. 9. 790. 6. 821. 30. 890.
4. 1012. 15. 1020. 26.

II. 121. 26. 595. 36. 1084. & 1085.
5. 1123. 1264. 10. 1313. 5. & 1334. *sepp.*

III. 5. 6. 7. 3. 9. 4. & 10. *sepp.*
262. 5. 410. 14. 517. 7. 544. & 918. 4. 972. 12.
2008. 13. 1089. 9. 1102. 3. 1119. 6. 1130. &
1140. 7. 1208. 20.

IV. 370. 18. 516. 13. 528. 21.
533. 25. 844. 10. 849. 17. 852. 20. 945. 3. 983.
6. 993. 15. 1201. 16. 1204. 19. 1224. 10. 1268.
3. & 1269. *sepp.* 1320. 10. 1349. 6.

V. 110. 2. 139. & 140. 35. 149.
45. 154. 48. 489. 9. 10. & 400. 496. 15. 848.
24. 1219. *sepp.* 1268. & 1269. 3.

VI. 623. 6. 638. 12. 642. 14. 666.
7. 805. 13. & 14. 806. 14. 888. 7. 907. 3.
1000. 9.

VII. 232. 1. 379. 9. 382. 5. 401.
2. 403. 3. 406. 1. 408. 1. 475. 19. 553. 1. 739.
& 740. 3. 825. 7. 849. 26. 938. 12. & 939. *sepp.*
977. 3. 1030. 8. 1116. 5. 1117. 6. 1132. 11.
1236. 9. 1261. 24. 1281. 3.

VIII. 46. 9. 179. 6. 203. 3. 229.
5. 252. 16. & 253. *sepp.* 353. 21. 385. 8. 396.
9. 607. 15. 745. 5. 765. 8. 829. 1. 835. 5. &
836. *sepp.* 848. 17. & 18. 849. 26. & 850. *sepp.*
881. 18. 892. 50. 1018. 10.

IX. 41. 1. 55. 1. 691. 1. 702. 4.
704. 4. & 705. *sepp.* 985. 28. 1155. 3. 1292. 3.
1399. 9. 1403. 13. 1540. 16.

X. 151. 4. & 152. *sepp.* 217. 4.
259. 15. 285. 3. 320. 3. 547. 7. 690. 5. 775. 3.
778. 6. 787. 2. 791. 5. & 7. 822. 7. 1060. 2.
1067. 4. 1109. 3. 1169. 15. & 1170. *sepp.*

XI. 650. 2. 779. 8. 858. 1. 969.
6.

ALCIATUS I. 274. 3. 975. 4.

II. 254. 18.

IV. 844. 10.

VII. 104. 6. 378. 4.

IX. 859. 8. & 860. *sepp.*

X. 19. 334. 15. 538. 939. 5.

ALEXANDER Imp. V. 7. 4.

X. 1274. 2.

AMMIANUS Marcellinus. V. 40. 3.

ANGELUS Arelinus. VII. 516. 10.

APULIUS. V. 40. 3.

ARISTOTELES II. 1322. 2.

VI. 304. 2.

ASCURIUS. V. 38. 3.

AUCTOR ad Herennium. I. 596. 7.

VII. 90. 3.

AUCTOR Iuris fratulis. II. 803. 5. & 804. *sepp.*

X. 789. 4.

AUGUSTINUS ANTON. I. 498. 9.

IV. 993. 15.

X. 48. 27. & 49. *sepp.* 97. 3.

XI. 483. 2.

AZO. II. 48. 15. 525. 10. 1140. 13. & 1141. *sepp.*

IV. 1310. 10.

V. 13. 14.

VII. 249. 26.

IX. 1019. 4.

X. 1070. 6. 1296. 3. 1300. 6. 1301. 7.

BALDUS III. 1266. 25. 1270. 21. 1308. 2.

BARO. I. 17. 3.

II. 55. 4.

III. 429. 7.

IV. 219. 17.

VI. 576. 13. 690. 6.

VII. 93. 8. 156. 12.

IX. 815. 816. 1. 944. 5. 972. 2. 985. 28.

XI. 23. 11.

BARTOLUS I. 892. 4. 964. 14. 971. 18. 1084. 5.

II. 7. 2. 58. 4. 148. 9. 149. 10. 1309. 8.

III. 1008. 13. 1219. 6. 1138. 3. 1370.

1373. 9. & 1374. *sepp.*

IV. 516. 13. 533. 25. 665. 6. 1224. 10.

1268. 3. & 1269. *sepp.*

V. 139. 35. 149. 45. 248. 12. 422. 3.

1254. 10.

VI. 807. 2. 902. 18. 1024. *sepp.*

VII. 5. 4. 8. 7. 232. 1. 342. & 344. 7.

752. 3. 967. 37. 1011. 4. 1133. 12.

VIII. 212. 11. 12. 213. 15. 229. 5. 252.

16. 264. 4. 385. 8. 386. 9. 607. 15. 838. 17.

IX. 243. 16. 251. 8. 254. 10. 258. 14.

830. 6. 836. 1. 857. 7. 891. 11. 1220. 2. 1271.

2. 1274. 2. 1412. 20.

X. 151. 4. & 152. *sepp.* 285. 3. 351. 7.

547. 7. 567. 12. 570. 13. 588. 22. 778. 6. &

779. *sepp.* 787. 2. 791. 5. 792. 7. 802. 12. 803.

13. 14. 1023. 17. 1127. 2. 1197. 4. & 1198.

sepp.

XI. 23. 10. 903. 6. 915. 12. 928. 20. &

929. *sepp.* 975. 4. 1264. 14. 1630. 11.

BASILICORUM Auctor. VI. 292. N. 1.

- BUDRUS.** II. 1043. 8.
 — IV. 236. 8. 844. 10. 1379. 13.
 — V. 958. 32.
 — VI. 108. 7. 910. 9.
 — XI. 130. 6.
BULGARUS.... I. 892. 4.
CAIUS. I. C. en son sein Indimitionemque Celi om-
 nium circumferentur. I. 898. N. 3.
CASTRENSIS. Vide *Paulus*.
CICERO. I. 10. 11. 24. 3. & 25. 45. 5.
 — IV. 2104. 7. 1335. & 1336. 3.
 — V. 8. 5. 9. 6. 10. 7. 115. 12. 118. 16.
 — VI. 108. 7. 298. 5. 518. & 519. 4. 521.
 4. 304. 8. 759. 8. 760. 11. 765. 18. 767. 19.
 — VII. 79. 10. 80. 11. 90. 3. 94. 10. 255.
 2. 258. 94. 502. 7. 1107. 3. 1108. 4.
 — X. 1200. 3.
 — XI. 265. 14. 272. 21. 1082. 5. 1522. 5.
CLAUDIANUS.... V. 39. 3.
COLUMELLA. IV. 1226. 11.
 — V. 1285. 3.
CONNANUS. III. 184. 285. 16.
 — VII. 156. 11. 164. 21.
CUICIUS. I. 11. 13. & 12.
 — II. 1084. & 1085. 5. 6. & 1086. *sepp.*
 426. 9.
 — IV. 33. 4. 529. 22. 845. 10. 1353. 12.
 — VIII. 12. 3.
 — IX. 975. 9. 985. & 986. 28.
 — X. 317. 2. 511. 22. 854. 5. 975. 9. 107. 7.
 & 1018. 15. 1028. 22. 1035. 26.
 — XI. 884. 585. & 886. 47. 772. 4. 1116.
 & 1127. 7. 1549. 11.
CENUS. III. 872. 11. 928. 12. 1271. 22.
 — VIII. 651. 44.
DIO CASSIUS. II. 897. 2.
 — IV. 1375. 10.
DUARNUS. I. 975. 4.
 — II. 902. 7.
 — III. 262. 6. & 263. *sepp.* 944. 13. 972. 7.
 — IV. 844. & 845. 10. 1351. 9. 1386. 9.
 — V. 129. 25.
 — VI. 22. 6. 130. 12. 762. 11. 767. 20.
 771. 28. 899. 13. 909. 7.
 — VII. 84. 18. 89. 3. & 90. *sepp.* 538.
 25. 496. & 497. 19.
 — IX. 975. 9. 985. 28. 1209. 6.
 — X. 774. 5. 915. 13. 1195. 3. 1388. 33.
 — XI. 1257. 3. 1402. 4. 1510. 3.
ENNIVS.... II. 1194. 5.
EUSTIVS.... II. 897. 2.
FAKER (AMOD.) II. 149. N. 6. & 150. *sepp.* 439.
 N. 3.
 — V. 487. & 488. N. 5. & 277.
 N. 7.
FAKER (LOHNER.) VI. 600. 33.
 — XI. 279. 3.
FAKER (PEURS.) VI. 576. 13.
 — VII. 576. 13.
FRISTUS. IV. 839. 1. 1100. 4. 1104. 7.
 — X. 892. 4.
FOLGOSIUS. V. 523. 7.
 — X. 905. 4.
GELLIUS. VI. 281. 5. 510. 4.
 — X. 812. 19. 1299. & 1300. 5. 1358. 5.
 — XI. 227. 3. 265. 14. 381. 1. 613. 2.
GOTHOFRIDUS (Dionys.) II. 1042. N. 6.
GLOSSA, *éusque Auditorius.* VI. 295. N. 1.
GUILLIELMUS de Conco.... X. 1020. 16.
HADRIANUS imp.... V. 7. 4.
HALGANDER. IV. 844. 10.
 — VII. 1137. 4. 5.
 — VIII. 417. 8.
 — IX. 1297. 3.
 — X. 19.
HARMONOPULUS. VI. 292. N. 1.
 — X. 975. 9. 1281. 4. 5. & 1282. *sepp.*
HIPPOCRATES.... III. 549. N. 8.
HORATIUS. I. 211. 9.
 — V. 1403. 5.
 — VI. 23. 6. 107. 7. 466. 3. 469. 5.
 — X. 527. 2.
 — XI. 1398. 2.
HOTOMANNUS. III. 429. 7. 944. 13.
 — XI. 1616. 3.
HUGO Docetius, *éusque methodus in docendo lan-*
daus. I. 111. *sepp.*
 — V. 401. N. 6.
HUGOLINUS. I. 821. 10.
 — VII. 849. 26.
 — VIII. 1017. 9.
JASON.... V. 523. 7.
JOANNES (Glossator) I. 892. 4.
 — II. 1084. 5.
 — III. 318. 9. 2189. 6. 1244. 10.
 & 1245. *sepp.* 1320. 10. 1349. 6.
 — VI. 576. 16.
 — VII. 970. 13. 1452. 4.
 — IX. 1019. 4.
 — X. 177. 611. 1070. 6. 2196.
 3. 1206. 13.
JERNERIUS. I. 74. 4.
 — X. 1027. 21.
INDORUS.... II. 897. 2.
IOVENALIS.... VII. 95. 11.
LAMPRIIDIUS.... IV. 844. 10.
LANCLOTT. s. (Pollux). VI. 1025.
 — VII. 451. 5.
LIVIVS. II. 902. 7.
 — IV. 1093. 11. 1337. 3.
MACROBIUS. X. 1348. 5.
 — XI. 128. 3.
MARTINUS. IV. 33. 4. & 35. *sepp.*
 — VIII. 649. 39.
MOLIVS. VIII. 891. 50.
ODOPREDUS. VIII. 649. 39.
OVIDIVS. I. 991. 7.
 — III. 1105. 5.

PAULUS Cæstrensis. V. 523. 7. 527. 10.

Petrus de Bella Pertica. VI. 600. 33.

———— IX. 830. 6. 836. 5.

———— X. 1166. 12. & 1167. *sepp.*

PICUS.... VII. 304. 6.

PLACENTINUS. V. 341. 7.

PLAUTUS. VI. 724. 6.

PLINIUS. IV. 843. 9.

PLUTARCHUS. III. 264. 8.

PROCOPIUS. V. 18. 28.

QUINTILIANUS. V. 39. 3. 64. 32.

ROGERIUS. XI. 1517. 2.

RUSSARDUS. IX. 1399. 9.

SALICETUS. III. 1266. 15. 1272. 23.

SENECA. VI. 763. 13. & 15.

SIGNIUS. IV. 1397. 1.

STRABO.... VI. 578. 13.

SPARTIANUS. V. 10. 7.

STETONIUS. IV. 1371. 5.

TACITUS. I. 69. 6. IV. 843. 9.

———— VI. 578. 13.

———— X. 1275. 4.

TAURELLIUS (Lælius). XI. 483. 2.

TARENTIUS. I. 901. 6.

———— IV. 1209. 3.

———— V. 1285. 3.

———— VI. 519. 4. 522. 5.

———— VII. 94. 9. 1135. 1. 1237. 21.

———— IX. 35. 2. 1401. 11.

———— XI. 1397. 2.

THROPHIUS. II. 815. 6. 899. 3.

———— III. 420. 14. 473. 7.

———— VI. 292. 1. 515. 2. 583. & 584. 16. &

764. 16.

———— X. 78. 6.

———— XI. 514. 20. 516. 21. 520. 26.

TIRONIANUS. II. 699. 13.

VALERIUS (Probus). XI. 1687. 5.

VALERIUS (Maximus). VII. 1052. 2. 1053. 3.

VARRO. II. 683. 3.

———— III. 285. 16. 815. 3.

———— VI. 539. 4.

———— VIII. 319. 10.

———— IX. 489. 1.

———— XI. 352. 2.

VIRGILIUS. I. 217. 3.

———— IV. 666. 6.

———— X. 64. 8.

———— XI. 1522. 5.

XENOCRATES. III. 262. 6. 264. 8.

XIPHILINUS. V. 9. 7.

ZONARA. V. 9. 7.

ZOSIMUS. V. 18. 22.

INDEX LEGUM

Quæ in his civilis Iuris Commentariis explicantur, illustrantur, emendantur.

EX INSTITUTIONIBUS.

De Iure N. G. & C.

§. Omne autem. VI. 513. 1.

Quibus modis ius patriæ potestatis solvitur.

In princ. I. 347. 3. 4. 348. 6.

§. I. *Prose.* pari ratione. I. 367. 7. 368. seq.

§. *Ult.* I. 348. 5.

de Curatoribus. ^a

§. *Parlofi.* I. 596. 7. & 597. seq.

de Excusationibus Tutorum &c.

§. *Similes.* I. 483. 9.

de Rerum divisione.

§. si duorum. *vers.* quod si. I. 867. 5. & 868.

§. quos si frumentum. I. 791. 8.

§. *Theisuros. constituitur cum.* L. 3. §. *penult.* D. de iur. Filii. I. 745. 7. & 748. seq.

de Ufusfru^{tu}.

§. *Constitutor.* III. 29. 4. 5. 30. & seq.

Quis non est per. fac. Test.

§. *Item prodigus.* XI. 580. 12.

De Legatis.

§. *Posthumus. constituitur cum precedenti.*

§. *Posthumus.* II. 78. 11. & N. 11.

§. *Emacem. testis defenditur.* II. 77. N. 11.

De Fideicom. hereditat.

§. *sed quis stipulationes.* II. 661. 662. 14.

De Inutilibus stipulationibus.

§. *Præterea.* XI. 433. 434. 9.

§. *Item si quis.* XI. 1171. 1172. 4.

§. *Si fundum. sub.* XI. 872. 31. 873. seq.

De Verborum obligationibus.

§. *Ex conditionali.* XI. 1101. 2.

De Iniuriis.

In Princip. IV. 205. N. 1.

De Actionibus.

In Princip. VI. 513. 1. 514. & seq.

§. *Omnium autem.* 1. VI. 535. 1. & 536. seq.

§. *aque.* 2. VI. 555. 1. & 566. seq.

§. *Sed ista quidem.* 3. VI. 609. 1. & 610. seq.

§. *Namque si col.* 4. VI. 617. 2. & 618. seq.

§. *Korvis ex adverso.* 5. VI. 647. 1. & 648. seq.

§. *Item si quis.* 6. VI. 661. 1. & 662. seq.

§. *Item Serviana.* 7. VI. 673. 1. & 674. seq.

§. *De Constituta.* 9. VI. 679. 1. & 680. seq.

§. *Actiones autem.* 10. VI. 683. 1. & 684. seq.

§. *Item si quis possidens.* 11. VI. 691. 1. & 692. seq.

§. *Præstiles quoque.* 12. VI. 695. 1. & 696. seq.

§. *Præiudiciales.* 13. VI. 699. 1. & 700. seq.

§. *hic itaque.* 14. VI. 713. 1. & 714. seq.

§. *Appellamus.* 15. VI. 721. 1. & 722. seq.

§. *Sequens.* 16. VI. 727. 1. & 728. seq.

§. *Rei persequendum.* 17. VI. 728. 733. 8. 734.

§. *Et maleficiis.* 18. VI. 728. 735. 10.

§. *Vi autem.* 19. VI. 728. 736. 11. 12.

§. *Quædam actiones.* 20. VI. 737. 1. & 738. seq.

§. *Omnium autem.* 21. VI. 741. & 746. 1. 2.

§. *In duplum.* 22. VI. 743. & 746. 3.

§. *In duplum.* 23. VI. *ibid.* 4. & 747.

§. *Tripli vero.* 24. VI. 743. 747. 5. 6. & 748.

§. *Quadrupli.* 25. VI. 745. & 749. 7.

§. *Sed furi.* 26. VI. 745. & 750. 8. 9. & 751.

§. *Item echo.* 27. VI. *ibidem.*

§. *Actionum.* 28. VI. 753. 1. 754. seq.

§. *Fuerat sutor.* 29. VI. 789. 1. 790. seq.

§. *Id bonæ fidei.* 30. VI. 793. 1. 794. seq.

§. *Præterea quasdam.* 31. VI. 809. 1. 810. seq.

§. *Corare.* 32. VI. 813. 1. 814. seq.

§. *Si quis agens.* 33. VI. 817. 1. 825. seq.

§. *Loco plus autem.* 34. VI. 839. 1. 840. seq.

§. *Si quis alius.* 35. VI. *ibidem.*

§. *Sunt præterea.* 36. VI. 847. 1. & 848. seq.

§. *Sed & si quis.* 37. } VI. *ibidem.*

§. 38. }

§. *Compensationes.* 39. VI. 847. 853. 7. & 854.

§. *Quod cum eo. Ult.* X. 431. 432. 2. 434. 2. 3.

& 435.

De

De Perpetuis & temporalibus actionibus.

- §. 1. *Verf.* Aliquando. }
 IV. 993. 8.
 VII. 961. 11.
 XI. 1500. 5.

E P A N D E C T I S.

De Legibus &c.

1. Scire. 17. J. 88. 89. 3.
 1. Benignius. 18. I. 94. 11.
 1. non omnino. 20. I. 100. 101. 14. & 99. N. 3. & 9.
 1. cum lex. 22. I. 107. 4.
 1. in civile. 24. I. 90. 91. 8.
 1. Non est. 26. I. 102. 15.
 1. Ideo. 27. } *ibid.*
 1. Sed. 28. }

De Constitution. Principum.

1. Quod. 1. in *prinip.* I. 125. N. 7.

De statu hominum.

1. In urbe. 17. I. 273. 2. & 274. *seq.*

De Officio Proconsulis, & Legati.

1. Legati. 13. *conciliatur* cum l. 1. §. 1. de offi.
 cius qui mand. IV. 1160. 29. 30. & 1161. *seq.*

De officio eius cui mand. est Iurisd.

1. Mandatum. §. in *prin.* IV. 1362. 3. & 1363.

De officio Affectuorum.

1. Diem. 4. V. 22. 39.

De Iurisdictione eum. Iud.

1. Si quis. 7. IV. 208. 17.
 1. Qui Iurisdictioni 10. *Conciliatur* cum l. 77. de
 Iudicis. IV. 1385. 2. & 1386. *seq.*
 1. eum qui. 13. in *prin.* IV. 1363. 4. & 1364.
 1. si convenit. 18. *conciliatur* cum l. penult. C. de
 Pañis. IV. 1186. N. 5. & 1187.

Quod quisque iuris in alter.

1. Si quis. 3. §. 1. VII. 966. 36. & 967. *seq.*

De in ius vocando.

1. Adoptivum. 2. §. 2. *conciliatur* cum l. 15. de
 Pecul. I. 294. 6.

Si quis cautionibus &c.

1. Sed & si quis. 4. in *prin.* IX. 1311. 3.
 1. Et si post tres. 8. } X. 1455. 9. & XI.
 1388. 12. & 1389.

De Pañis.

1. Iacis genium. 7. §. 2. *Verf.* & ideo po-
 to. X. 1217. *cap.* 11. & 1238. & 1261. 5. 6.
 1. Si enos. 27. §. 3. VII. 136. 10. & 137.
 1. Paciscl. 31. VII. 135. 9. & 136.
 1. Nemo. *penult.* *conciliatur* cum l. ult. C. de pañis
 inter emptor. & vend. XI. 1615. 3. & 1616. *seq.*

De Edendo.

1. qua quisque. 1. §. Ediciones. VI. 76. 2. 80. 5.

De Transactioibus.

1. controversia. 14. *conciliatur* cum l. 3. in *prin.*
ead. VII. 222. 3.

De iis qui notantur infamia.

1. liberorum. 11. §. ult. VIII. 160. & 161. &
 1. quid ergo. 13. in *prin.* *ibid.*
 & l. 13. §. ult. V. 127. 24. & 128. *seq.*

De Procuratoribus.

1. Servum. 33. §. 3 V. 242. 4. & 243. *seq.* & 260. 20. 21.
 §. *Ultim.* V. 251. 11. 12. & 252. *seq.*
 1. Si quis. 34. V. 254. 14. & 255.
 1. non solum 39. §. 1. V. 248. 10. & 249. *seq.*
 1. mutus. 43. §. ult. V. 258. 18. & N. 18. 259.
 1. non cogendum. 45. V. 258. 18. & 259.
 1. Procurator. 63. *conciliatur* cum l. 9. §. 4.
 de Acquis. rer. domin. I. 735. 11. & 736. 12.

De dolo malo.

1. si quis. 9. in *prin.* *conciliatur* cum
 l. 4. C. de hered. vel ad. vend. VII. 815. 7. & 816.
 1. Arbitrio 19. *conciliatur* cum l. 49. de Verb.
 Oblig. IV. 413. 29.
 1. si Fideiussor. 20. §. 1. *conciliatur* cum l. si
 dolo. 25. *ead.* IV. 424. 30.

de Minor. 25. Annis.

1. hoc editum. 1. §. 1. V. 1077. 1. & 1078. *seq.*
 & 1099. 30. 1.
 1. denique. 3. §. 1. *conciliatur* cum §. 2. *infra*
 legis. V. 1196. & 1197. 30.
 1. cum mandato. 24. §. 2. II. 367. 45.
 1. patri. 28. V. 1272. 30. & 1273. *seq.*

De Iudiciis &c.

1. si quis. 8. *conciliatur* cum l. 5. §. 1. de
 Pecno. Confl. IV. 1252. & 1253. 19.
 1. heres. 19. in *prin.* IV. 1207. 3. & 1208. *seq.*
 1. non potest. 23. IV. 447. 6.
 1. sed & si. 28. §. ult. *conciliatur* cum l. 37.
 & 38. de Rebus creditis. X. 483. 2. & 484. *seq.*
 1. qui

1. qui prior. 39. IV. 1224. 10. & 1225. *seq.*
 1. quod legatur. 38. *Verf.* A. solum II. 1281. 8.
 & 1282. *seq.*
 1. Aqueum. 45. §. 1. IV. 1243. 8.
 1. rem 22. 57. in *fu.* IV. 1402. 11. & 1403. 12.
 1. in pira. 77. *conciliatur* cum 1. qui iustif.
 didici D. de iurisd. IV. 1285. 2. & 1286. *seq.*

De Inofficio Testamento,

1. Papianus. 8. §. 8. *conciliatur* cum II. 37.
 & 23. *cod.* V. 538. 3. & 539. *seq.*
 — §. 11. *conciliatur* cum I. 6. C. ad S. C.
 Trebellian. IX. 718. & 719. 4.
 — §. 16. VII. 1239. 23. 24. & 1240. *seq.*
 1. Nihil iustit. 12. an fuerit *adegelo* per 1.
 32. *cod.* V. 469. 24. & 470.
 1. cum & 6. 15. in *prin.* V. 518. & 519. 4.
 1. Mater. 19. V. 535. & 536. 7.

De petitione hereditatis,

1. nec altam. 13. §. item *conciliatur* cum 1. 3.
 C. de quadien. pueris. 1. 943. 13. & 941. *seq.*
 1. qui se lit. 48. V. 697. 30.
 1. pindum. *conciliatur* cum 1. 3. de excep.
 pibis. V. 721. 8. 727. 12. 728. *seq.*
 1. in ultimis. 51. *conciliatur* cum 1. 1.
 15. de Ufu. V. 685. 24. & 686. *seq.*

De rei vindicatione.

1. officium. 9. V. 787. 3.
 1. item 6. 15. §. 3. *conciliatur* cum 1. 8.
 piores 14. §. 1. Depositi, vel contri. IV. 620.
 15. & 621. *seq.*
 1. Misiclos. 61. I. 709. 5. & 712. 713. 8.
 1. superficilio. 74. II. 1298. 18.
 1. quod de tota. 75. *ibid.*

De Publiciana in rem actione.

1. cum sponsa. 14. §. 2. *conciliatur* cum 1. 8.
 nota 15. §. 27. de dano. iust. VI. 629. 3. & N. 2.

De Usufructu, & quemadmodum de.

1. locum. 20. *conciliatur* cum 1. 58. *cod.* &
 cum 1. 38. de uf. nact. leg. III. 45. 15. *seq.*
 1. in infans. 61. III. 86. 4. & 87. *seq.*
 1. penitus. in *prin.* III. 141. & 142. 9.

Quibus modis usufructus amittatur.

1. prima in *prin.* III. 151. & 152. N. 7.

De usufructu accretendo.

1. quod. 1. §. 1. *conciliatur* cum 1. 20. de leg.
 2. a. III. 202. 21. *seq.*
 1. Si proprietas. 10. III. 196. 12.
 1. Cum fignis. 12. II. 494. 21.

De servitutibus.

1. Servitus. 4. in *prin.* III. 317. 6. & 318. *seq.*
 1. Servitus. 14. in *prin.* III. 322. & 325. 12.

De servitutibus urbanis, prae.

1. Adificia. 11. III. 271. 15.
 1. Si quid. 28. III. 344. 13. 345. 14.
 1. Olympico. 40. III. 265. 9. 266.

De servitutibus rusticis, prae.

1. Servitus. 1. in *prin.* III. 283. 16. 284. *seq.*

Ad legem Aquilia.

1. Lex Aquilia. 1. *conciliatur* cum 1. 2. A-
 bot. fort. ca. 1. V. 1006. 2.
 1. Liber homo. 13. §. 3. X. 8. 5. 6.
 Eadem 1. & 3. *conciliatur* cum 1. 51. *ibid.* X. 15. 8.
 1. Inde 23. §. 3. *conciliatur* cum 1. 8. §. 5. de
 Conda. indicat. II. 1083. 4. 5. 1085. IX. 161. 13.

Familia Erclivanda,

1. rem pignori. 29. VI. 1017. *seq.*
 1. fundos. 52. §. 2. *conciliatur* cum 1. penult. de
 reb. creditis. X. 535. 5. & 536. 540. 6. & 541.
seq. V. 958. 32.

Ad exhibendum.

1. solutus. 9. §. 5. V. 958. 32.

De reb. creditis,

1. Bene 28. 5. X. 68. 1. & 69. *seq.*
 1. motum. 2. X. 89. 1. & 90. *seq.*
 — §. 2. X. 95. 1. & 96. *seq.*
 — §. 3. X. 101. 1. & 102. *seq.*
 — §. 4. 5. X. 103. 1. & 104. *seq.*
 1. Cum quid. 3. X. 107. & 108. *seq.*
 1. Si quis nec. 4. X. 125. 1. & 126.
 — §. 1. X. 129. & 130.
 1. quod te. 7. X. 131. 1. & 132. *seq.*
 1. Certum. 6. X. 137. 1. & 138. *seq.*
 1. Omnia. 7. X. 141. 142. 1. & 143. *seq.*
 1. Proinde. 8. X. 143. 1. & 144. *seq.*
 1. veri. 9. X. 147. 1. & 148. *seq.*
 — §. 1. 2. X. 181. 1. & 182. *seq.*
 — §. 3. X. 183. & 184.
 — §. 4. 5. 6. 7. X. 185. 1. & 186. *seq.*
 — §. 8. X. 189. & 190. *seq.*
 — §. 9. X. 195. 1. & 196.
 1. quod 6. 10. X. 197. 1. & 198. *seq.*
 1. rogati. 11. X. 199. 200. 201. *seq.*
 — §. 1. X. 207. 1. 208. *seq.*
 — §. 2. X. 211. 212. 213. & 216. 3.
 1. Si a furioso. 12. X. 225. 1. 2. & 226. *seq.*
 1. Nam. 13. X. 231. & 232. *seq.*
 1. Si

1. Si infamatus. 14. X. 233. 1. & 234.
Eadem lex conciliatur cum l. 9. §. 1. de S. C. Ma-
 cedoniano. X. 242. 8.
 1. Singularis 15. *in prin.* X. 243. & 244. *seq.*
Eadem lex conciliatur cum l. 34. *in prin.* mandati
 vel curia.
 1. Si socius. 16. X. 281. §. 1. & 282. *seq.*
 1. Cum filius. 17. X. 283. §. 1. & 284. *seq.*
 1. Si ego. 18. X. 287. §. 1. & 288. *seq.*
 1. Non omnis. 19. *in prin.* X. 303. §. 1. & 304.
 — §. 2. X. 305. 1. §. 306.
 1. Si tibi. 20. X. 309. §. 1. & 310.
 1. Quidam. 21. X. 315. 1. §. 316. *seq.*
 1. Vinum 22. X. 343. 1. §. 344.
Eadem lex conciliatur cum l. 3. de Admo. Tric.
 X. 364. 17. §. 365. *seq.* & 1011. 11.
 1. Si eum. 23. X. 389. §. 390. *seq.*
 1. Si quis. 24. X. 403. §. 404.
 1. Creditor. 25. X. 405. §. 406.
 1. Si pecuniam. 26. X. *ibid.*
 1. Civitas. 27. X. 407. 408. *seq.*
 1. Creditor. 28. X. 439. 1. & 439. *seq.*
 1. Si institutum. 29. X. 431. & 432. *seq.*
 1. Qui pecuniam. 30. X. 437. & 438. *seq.*
 1. cum tradens. 31. *in prin.* X. 443. & 444.
 — §. 1. X. 447. & 448. *seq.*
 1. Si me. 32. X. 451. & 452.
 1. principalibus. 33. X. 463. 1. & 464.
 1. primis. 34. X. 471. & 472. *seq.*
 1. pecunia. 35. X. 473. 1. & 474. *seq.*
 1. pecuniam. 36. X. 475. & 476. *seq.*
 1. cum id. 37. X. 481. & 482. *seq.*
 1. Responsum. 38. *ibid.*
 1. hanc. 39. *ibid.*
 1. lecta. 40. X. 485. & 486. *seq.*
 1. eius. 41. X. 525. & 526. *seq.*
eadem lex conciliatur cum l. 33. de acq.
 possell. l. 1071. & 1072. 4.
Eadem lex conciliatur cum l. 52. §. 1. Fa-
 milie Erciscuto. X. 535. 5. & 536. 540. 6. &
 541. *seq.*
 1. Si ego. ultim. *in prin.* X. 595. & 596. *seq.*
 — §. 1. X. 621. & 622.

De furem rando etc.

1. Ali. 7. X. 668. *seq.*
 1. nam. 9. §. furem rando conciliatur cum
 l. 30. §. 1. *vers.* neque de Passis. V. 250. 10.
 1. Si duo. 13. X. 726. 10. & 727. *seq.*
 1. admonendi. 31. X. 755. *seq.* & 768. *seq.*
 1. manifestum. 28. conciliatur cum l. 4. Cnd.
 de Edendo; & cum Cap. ult. extr. de In-
 reirando. X. 777. 6. & 778. *seq.*

De In Item Inrando.

1. Rem. 1. X. 867. 1. 2. 868. *seq.*
 1. siue. 2. X. 871. & 872.
 1. numif. 3. IV. 356. 5. & 357. 6. X. 873. 1. 874. *seq.*

1. videmus. 4. *in prin.* X. 875. 876. *seq.*
 — §. 1. X. 885. 1. 886. *seq.*
 — §. 2. X. 887. 1. 888. *seq.*
 — §. 3. X. 897. 1. & 898. *seq.*
 — §. 4. X. 901. & 902.
 1. in actionibus. 5. X. 902. 1. & 903. *seq.*
 — §. 4. VI. 366. 4. & N. 5.
 1. Alias. 6. X. 917. 1. & 923.
 1. Vulgo. 7. X. 929.
 1. Si inu. 8. *ibid.*
 1. cum fuit. 9. X. 929. & 930. *seq.*
 1. in instrumentis. X. 931. & 932.
 1. de petitorio. ult. X. 933. 1. & 934. *seq.*

De Conditione Caussa data etc.

1. dedi. ult. conciliatur cum l. 5. §. 1. *Verf.*
 si scyphos. de Priscipit. Verb. III. 1211. 8. X.
 1227. 1228. 1.

De Conditione indebit.

1. Plane. 21. conciliatur cum l. penult. C. de
 Condit. ob Cauf. diu. III. 1170. 15. & 16. 1171.
 1. Fister. 38. III. 1175. & 1176. *seq.*
 1. repetitio. 44. conciliatur cum l. 19. §. 1. &
 §. ult. *disce.* l. 44. III. 1118. 4. §. 1. & 1119. *seq.*

De Conditione ex lege.

1. Si obligatus. unica X. 947. & 948. *seq.*

De Conditione Tricaria.

1. qui certum. 1. X. 987. & 988. *seq.*
 — §. 1. X. 991. & 992. *seq.*
 1. sed & 2. X. *ibid.*
 1. in hac. 3. X. 999. 1. & 1000. *seq.*
 1. Si ref. ult. X. 1055. & 1056. *seq.*
eadem lex conciliatur cum l. 3. *cod.* X. 364.
 17. & 365. *seq.* & 1011. 11.

De eo quod certo loco etc.

1. Ali. 1. X. 1063. 1. & 1064. *seq.*
 — §. 2 & 3. X. 1087. 2. & 1088.
 1. arbitria. 2. X. 1073. 1. & 1074. *seq.*
 — §. 1. & 2. X. 1085. 1. & 1086. *seq.*
 — §. 3. *ibid.*
 — §. 4. X. 1097. 1. & 1098. *seq.*
 — §. 5. X. 1099. 1. & 1100. *seq.*
 — §. 6. X. 1101. & 1102. *seq.*
 — §. 7. X. 1105. 1. & 1106. *seq.*
 — §. 8. X. 1117. 1. 2. & 1118. *seq.*
 1. Ideo. 3. X. 1125. & 1126. *seq.*
 1. quod si. 4. X. 1125. 1. & 1126. *seq.*
 — §. 2. X. 1137. 1. & 1138. *seq.*
 1. quod si. 5. X. 1141. 1. & 1142. *seq.*
 1. Si heres. 6. *ibid.*
 1. Aut. 7. X. 1145. 1. & 1146. *seq.*
 1. in bonis. 8. X. 1147. 1. & 1148. *seq.*

Eadem

Endem lex conciliatur cum l. 54. Locati.

X. 1165. 12. & 1166. & 1174. 20. & 1175.

seq. & 1183. 26. & 1184. seq.

l. eorum. 9.

X. 1185. & 1186. *seq.*

l. si poss. ult. X. 1191. 1. & 1192. *seq. & 1205.*

1206. 11.

De constituta Pecunia.

l. eum. 5. §. 1. *conciliatur cum l. 8. de*

Indictis. IV. 1252. & 1253. 19. N. 13.

l. idem est. 10. *conciliatur cum l. 137. §. 2.*

de verborum obligationibus. X. 1188. 4.

l. item sita. 18. *in prin. XI. 883. 49. & 889. seq.*

l. promissor. 21. §. 1. XI. 875. 3. & 876. *seq.*

Commodati vel contra.

l. sed mihi. 3. §. 2. X. 376. 25. & 377. &

1020. 16. 1021. *seq.*

eadem lex conciliatur cum l. 22. de Rebus

Creditis. X. 1023. 13. & 1014. seq. &

1020. 16. & 1021. seq.

l. unde. 7. §. 1.

V. 1026. 17.

De Pignoratitia assigne.

l. Rem alienam. 41.

VI. 906. 15.

De Infirmitia Assigne.

l. si quis. 17. §. 2.

X. 568. 13. & 569.

— §. 3.

ibid.

Et conciliatur cum l. penultim. de Rebus Cre-

ditis.

X. 565. *seq.*

Quid cum eo &c.

l. sed an hic. 3. *conciliatur cum l. inter. 19. de*

Re Indictum. XI. 270. 49. 20. & 271.

Ad SCtum Macdonianum.

l. Sed iulianus. 9. §. 1. X. 239. 7. & 242. 8.

De Pecunia.

l. item cum. 15. *conciliatur cum l. 8. §. 2.*

de In lris vocando. l. 194. 6.

l. non solum. 50. *in prin. conciliatur cum*

l. 7. §. 15. quid. ea caus. in postel. VI. 116. &

127. 8.

Quando de Pecunia aff. det.

l. Prætor. 1. §. 7. *conciliatur cum l. 1. de*

doce præleg. VII. 905. 2. & 906.

De In rem versis.

l. cum si. 6. VIII. 389. 4. & 390. X. 1287. 30. &

1288. *seq.*

De Compensationibus.

l. ideo. 17.

IV. 244. 9. & 245. 10.

Depositi vel contra.

l. si plures. 14. §. 1. *conciliatur cum l. 15.*

§. 3. de Rei Vindicat. IV. 620. 15. & 621. seq.

l. licet. 17. §. ult. l. 1032. & 1033. 11.

Mandati vel contra.

l. si remanendi. 6. §. 5.

III. 862. 15.

l. qui negotia. 34. *conciliatur cum l. 11. Et*

cum l. 15. de Reb. Cjed. X. 1021. seq. & 1066.

22. & 107. seq.

l. hominem. 37. X. 1026. 19. & 1027. *seq. &*

1032. seq.

l. Quintus. 48. §. ult.

III. 862. 13.

l. mandatum. 57. IV. 993. & 994. *seq.*

Pro Socio.

l. Mutus. 30.

III. 920. & 921. 17.

De contrabenda emptione.

l. & liberi. 4. *conciliatur cum l. 62. §. 1.*

ibid.

VIII. 847. 10. 11.

l. huc. 7. *in prin.*

XI. 915. 12.

l. fundus. 64.

II. 476. N. 11.

l. liberti. 70. *conciliatur cum l. qui officii.*

62. *ibid.*

VIII. 847. 10. 11.

Assignibus empti &c.

l. dulo. 3. §. ult.

X. 375. 24. & 376. *seq.*

l. si iustum. 13. §. 5. *conciliatur cum l. 4.*

Cod. de hered. vel ad. vend. VII. 815. 7. & 816.

l. Si sterilis. 21. §. 3. IX. 871. *seq.*

Locati, & conducti.

l. Quirio. 54. *conciliatur cum l. 8. de eo*

quod cest. loc. X. 1165. 12. Et 1166. seq.

Et 1174. 20. Et 1175. seq. Et 1183. 26. Et

1184. seq. & conciliatur cum l. 9. de eo quod

cest. loci X. 1165. 12. & 1173. seq.

De Prescriptis verbis &c.

l. naturalis. 5. *in prin. X. 1218. cap. 1.*

— §. 1. X. 1221. cap. 3. Et 1222. *seq.*

— §. 2. X. 1223. cap. 4. Et 1224. Et 1257. *cap.*

19. Et 1258.

— §. 3. X. 1235. cap. 20. Et 1236. Et 1263. *cap.*

20. Et 1264. seq.

dictis §. 3. conciliatur cum l. 12. Et 15. ibid.

— §. 4. X. 1225. cap. 6. Et 1226.

l. solent. 25. X. 1239. cap. 12. Et 1240. *seq. Et*

1255. cap. 18. Et 1256. seq.

l. Per-

1. Permissi. 16. § 1. X. 1236. 4.
 1. Si graueam. 47. § 2. X. 1232. 1. 1233.
 — § 5. X. 1219. 1.
 1. Si pollenda. 22. X. 1241. cap. 13. & 1242. seq.

1. mors. 32. in prin. X. 132. 4. & 133. 6.
 1. Videmus. 38. X. 1413. 21. & 1414.

De nautico fumore.

1. periculi. 5. X. 1404. 10. seq.

De pignoris &c.

1. Conuenio. 1. VI. 898. 13. & 899.
 1. Grege. 13. § 2. VI. 906. 3. & 907.
 1. Si Tinto. 22. VI. 904. 20.
 1. Cum visio. 25. VI. 902. 18. & con-
 ciliatur cum 1. prima. *ibid.*
 1. Si legati. 28. VI. 861. 5.
 1. Si qui. 33. *ibidem.*

In quib. caus. pign. &c.

1. eo iure. 4. conciliatur cum 1. 198. de Verb.
 signifi. VI. 866. 3. & 867. seq.

Qui posterior in pign. hab. &c.

1. Qui doctem. 1. in prin. VI. 942. 14. & 943.
 1. Claudius. 16. VI. 948. 6. 7. & 949. seq.

De distractione Pignorum &c.

1. Si creditor. 7. § 2. XI. 1624. 8. & 1625. seq.
 — §. ult. *ibidem.*

Quibus modis pignus distrahatur.

1. Debitore. 1. § 1. conciliatur cum 1. fol-
 vitor. 5. de remif. Pign. VI. 975. 8. & 976. 9.
 IX. 1055. a. 3.

De Aedilitio edicto.

1. Sciendum. 19. § 5. X. 670. seq.
 1. Iustissime. 44. in prin. X. 1310. 3. & 1311.

De evictionibus &c.

1. Ex mille. 64. X. 1369. 19. & 1370. seq.

De usuris. &c.

1. in Fideicommissi. 3. § 2. conciliatur cum
 1. 83. in prin. de legat. 3. II. 634. 21. & 635.
 Es conciliatur cum 1. 57. in prin. ad SC.

Trebellianum.

1. Si stipulatus. 4. X. 170. 16.
 1. Com de in 6. VII. 229. 2. X. 1387. 30. & 1388.
 Eadem lex in prin. conciliatur cum 1. 28. C.
 de pactis. VII. 229. 2. 3.
 1. Debitor. 7. IV. 827. & 828. 9. VIII. 443. seq.
 1. Respondi. 14. § 1. conciliatur cum 1. 58.
 ad Trebell. II. 629. 8. & N. 4. & 630.
 1. Neque. 15. conciliatur cum 1. 51. de here-
 dit. petit. V. 685. 24. & 686. seq.
 1. Cum quidam. 17. in prin. XI. 1172. 6. & 1173. seq.

1. Si extraneos. 33. in prin. conciliatur cum 1.
 41. de re iudic. XI. 333. 5. & 334.
 1. promittendo. 41. § 3. VII. 110. 6.
 1. Iuris. 7. V. 75. 5.
 1. Error. 8. I. 169. 2.

De iuri dotium.

1. Si extraneos. 33. in prin. conciliatur cum 1.
 41. de re iudic. XI. 333. 5. & 334.
 1. promittendo. 41. § 3. VII. 110. 6.

De fundo dotali.

1. Fundus. 3. conciliatur cum 1. 12. & 1. 15.
 de dam. iudic. IV. 514. 19. & 515. seq.

De donat. inter vir. & uxor.

1. Ea quæ. 57. XI. 413. 9. 10. & N. 1.

Solutio Matrimonii.

1. Doctem. 1. III. 1088. 30.
 1. Fructus. 7. § 1. III. 1058. 17. & 1059. seq.

De Tutelis.

1. Si quis. 15. I. 550. 10.

De Testamentaria Tutela.

1. si hereditas. 10. §. ult. I. 416. 36. & 417.

De Tutoribus & Curatoribus.

1. his qui. 12. § 2. conciliatur cum 1. 1. in
 prin. de Curat. Tutor. & cum §. Instit. de
 Curat. I. 596. 7. & 597.

De Administratione Tutor.

1. ex pluribus. 42. IX. 820. 12. & 822. 13.

De Auctoritate Tutor.

1. eif. 4. conciliatur cum 1. 49. de acquiesc.
 heredit. II. 438. 3.
 1. obligari. 9. § 5. I. 540. 16. & 542.

De Reb. cor. qui sub tutel.

1. illicite. 10. V. 612. 21. & 613.

Qui Test. fac. possunt &c.

1. ad testium. 22. § 5. II. 55. & 56. 4.

De liber. & Postum.

1. Gallus. 29. *in prin.* X. 1459. & 1460. *seq.*
 — §. 1. X. 1465. 1. 2. & 1466. *seq.*
 — §. 2. & 3. 4. X. 1467. & 1468. 1.
 — §. 5. & 6. X. 1469. 1. & 1470. *seq.*
 — §. 7. X. 1471. 1. & 1472. *seq.*
 — §. 8. & 9. X. 1473. 1. & 1474. *seq.*
 — §. 10. X. 1477. 1. *seq.* & 1478.
 — §. 11. 12. & 13. X. 1479. 1. & 1480. *seq.*
 — §. 14. X. 1485. 1. *seq.* & 1486.
 — §. 15. X. 1487. 1. 2. & 1488. *seq.*

De Iniefl. sup. irr. Testam.

1. postumus. 12. *in prin.* IX. 315. 9. & 316. *seq.*

De hered. Instituentis.

1. si pater familias. 40. II. 254. 17. 18. 255.
 1. qui unum. 78. II. *ibid.* & 253. N. 8.

De Conditionibus Institutionum.

1. quæ sub. 8. §. 6. II. 1084. 5. & 1085.

De iure deliberandi.

1. itaque. 2. *conciliatur cum* l. 1. Cod. *und.* IX.
 341. & 342. 3.

De Acquirenda hereditate.

1. qui in aliena. 6. §. 2. II. 1115. N. 2. & 1163. 25.
 1. pro herede. 207. *in prin.* *conciliatur cum*
 l. 1. Cod. de iur. deliber. IX. 341. & 342. 3.
 1. cum quidam. 30. §. 6. *conciliatur cum* l.
 25. §. ult. de iudic. X. 483. 2. & 434. *seq.*
 1. Isidorus. 42. *conciliatur cum* l. 1. Cod.
 de iur. deliber. IX. 341. 3. & 342.
 1. pupillam. 49. *conciliatur cum* l. 4. de
 Auctu. Tutor. II. 478. 3.
 1. si servus. 66. II. 495. 22. & 497. N. 17.
 1. si totum. 63. II. 475. N. 11.

De Legatis. I.

1. cum Fideicom. 11. II. 745. 1. & 746. *seq.*
 — Verf. deique. *conciliatur cum* l. 6.
 Cod. ad SCum Trebell. IX. 719. *seq.*
 1. cum incertis. 13. §. 2. *conciliatur cum*
 l. 52. *in fin.* de Cond. & demonstr. II. 806. 6.
 & 807. *seq.*
 1. plene. 34. §. 1. V. 644. 9. & 645. *seq.*
 1. sed 6. 40. XI. 729. 9. & 730. *seq.*
 1. cum res. 47. §. ult. *conciliatur cum* l. 6.
 plures. 14. §. 1. Deposui. IV. 620. 15. & 621. *seq.*
 1. legatum. 116. II. 733. 7.
 1. si heredes. 124. *conciliatur cum* l. 17. de
 Duobus res. II. 1001. N. 3. & 1008.
 1. a fratre. penult. II. 739. 5. & 740.

Tom. XII.

De Legatis. II.

1. in arbitrium. 2. *in prin.* II. 823. & 824. *seq.*
 XI. 929. 5. & 910. *seq.*
 1. & Proculus. 20. *conciliatur cum* l. 1. §. 1.
 de usufr. accresc. III. 202. 21. & 203. *seq.*
 1. Lucius. 22. II. 688. 11.
 1. pater. 29. §. ult. *abrogata per* l. un. §.
 Hic C. de Cad. toll. II. 1006. 15.
 1. si quis. 31. *conciliatur cum* l. 37. de
 Cond. & demonstr. II. 817. 11. & 818. *seq.*
 1. Mavio. 41. II. 488. N. 12. VI. 1074. *seq.*
 1. Mavio. 66. §. 6. *in fin.* II. 765. 25. & N. 9.
 1. Unum. 67. §. 5. II. 992. 5. & 993. *seq.*
 1. Imperator. 70. §. 1. II. 744. 6. 745. *seq.*
 1. Cum pater. 77. §. 5. II. 735. N. 8. & 736. *seq.*
 1. Debitur. 82. *in prin.* *conciliatur cum* l. 5.
 ad leg. Falcid. II. 765. 36. & 766. *seq.*

De Legatis III.

1. Si depositum. 7. *in prin.* II. 163. 161. 35.
 IX. 121. 13.
 1. Item legato. 49. *in prin.* II. 863. 864. N. 7.
 1. ligni. 55. §. 7. II. 863. N. 7.
 1. Cum 4101. 58. *ibid.*
 1. legatis. 65. §. 1. *ibid.*
 1. si cul. 70. *in prin.* II. 863. N. 7. & 864.
 — §. lunc. 3. *ibid.*
 — §. Verlicoloribus. 12. *ibid.*
 — §. Purpure. 13. *ibid.*
 1. Si Chores. 79. §. 1. II. 864. N. 7.
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 98. §. 8. *vers.* nec
 admisso. II. 830. 20. N. 9.
 1. quod his. 83. II. 499. 15. & 491. N. 14.
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 3. §. 5. de usu-
 ris; & *cum* l. 57. *in prin.* ad SC. Trebell.
 II. 634. 21. & 635. *seq.*
 1. Locius. 93. §. 4. II. 864. N. 7.

De usu, & usufructu &c. per leg. dat.

1. Nec usus. 1. 1. 667. 4. VI. 908. 5.
 1. Cum ita. 41. *conciliatur cum* l. fandi. 38.
 cod. III. 45. 13. & 46. *seq.*

De Trit. Vno, vel oleo legato.

1. Vno. II. 865. N. 7.
 1. Si cul. 3. *ibid.*
 1. Cum centis. 5. XI. 1347. 9.
 1. cul vltim. 6. II. 865. N. 7. & 866.
 1. Si quis. 9. *vers.* certe. II. 866. N. 7.

De infracto vel infr. legato.

1. Fudum. 3. *in fin.* II. 866. N. 7.
 1. Quoties. 12. §. 30. II. 866. N. 7. & 867.
 — §. 40. *ibidem.*
 — §. 41. *ibidem.*
 1. Sem. 20. *prin.* II. 867. 4. N. 7.
 Y y De

De alimentis legatis.

1. Meis. 14. §. 3. *verf.* *nom.* &. III. 189. 6. &
N. 5. & 190. *seq.*

De auro argento legato.

1. Scribit. 34. §. *ult.* II. 868. N. 7.

De adimendis legatis, &c.

1. Fido. 31. §. 1. II. 817. 818. N. 2.

De rebus dubiis.

1. Fidem. 1. II. 873. N. 13. & 874. XI. 3. 4.
1. 2. & 5. *seq.*
1. Civibus. 2. XI. 7. 8. & *seq.*
1. In ambiguo. 3. XI. 11. 12.
1. Paulus. 4. XI. 13. 14.
1. Quidam. 5. XI. 15. 16. & *seq.*
1. Vel ex parte. 6. XI. 19. 20.
1. Utrum. 7. *ibid.* & *seq.*
— §. 1. Cum quidam. XI. 27. 28. *seq.*
— §. *ult.* XI. 29. 30. & *seq.*
1. Si inter. 8. XI. 33. 34. *seq.*
1. Qui datur. 9. XI. 35. 36. *seq.*
— §. Cum bello. XI. 41. 42.
— §. Si cum filio. XI. 45. 46. *seq.*
— §. Si Maritus. XI. 49. 50.
— §. Si Lucius. *ibidem.*
1. Si fuerit. 10. XI. 51. 52. & *seq.*
— §. *ult.* Plene. XI. 59. 60.
1. Quotiens. 11. XI. 61. 62.
1. Quotiens in. 12. XI. 63. 64. *seq.*
1. Si is. 13. XI. 67. 68.
— §. Si quis ita. XI. 69. 70.
— §. utrum ita. 3. XI. 71. & 72.
— §. proinde. 4. *ibid.*
— §. si quis autem. 5. XI. 79. 80.
— §. Item. 6. *ibid.*
1. si quis ita. 14. XI. 81. 82.
1. quantum. 15. *ibid.*
1. quod de. 16. XI. 83. 84.
1. sed & in lito. 18. XI. 87. 88.
1. si cognatis. 19. *ibid.* & *seq.*
— §. ceterum *ult.* XI. 93. 94.
1. cum Senatus. 20. XI. 95. 96.
1. ubi est. 21. XI. 97. 98. *seq.*
1. cum plures. 22. } XI. 101. & 102.
1. si major. 23. }
1. cum in Testamento. 24. }
1. quem heredi. 25. XI. 105. 106.
1. cum quibus. 26. *ibid.*
1. si quis. 27. *ibid.*
1. qui habebat. 28. XI. 107. & 108.
1. plures. *ult.* XI. 109. & 110.

De his qua parum Cauf. Reling.

1. Filiofamilias. 1. II. 816. 8. & 817. 9.

De Regula Catoniana.

1. Catoniana. 3. II. 779. 5. & 780. & 781. 9. &
783. *seq.*

De Conditionibus, & Demonstrationibus.

1. Falsa. 33. §. 2. XI. 89. 4.
1. si quis cum. 37. *conciliatur cum* 1. si quis
quos. 31. de legat. 2. II. 817. 11. & 818. *seq.*

Ad legem Falcidiam.

1. si heres. 3. §. 2. II. 943. 16.
1. in cuius. 11. §. 5. II. 917. & 918. & *seq.*
— §. si filio. 6. II. 945. 946. *seq.*
1. in lege. 45. II. 947. 20.
1. in quantum. 91. II. 669. 8. & 670.

Ad Scutum Trebellianum.

1. heres. 21. II. 662. 15. & 663.
1. heredes. 57. *in prin.* *conciliatur cum* 1. 3.
§. 2. de usuris. II. 634. 21. 635. *seq.*
1. deducta. 58. §. 4. *conciliatur cum* 1. 14.
§. 1. de usur. II. 629. & 630.
1. qui ita. 66. §. 2. II. 623. 17. & N. 8.

De Iure Patronatus.

1. Iura. 4. *conciliatur cum* 1. 3. de Interd.
& releg. 1. 293. & 294. N. 4.

De operis novi munitatione.

1. hoc Edicto. 1. *in prin.* IV. 1493. 18.
— §. & post. 9. IV. 1494. 20.
1. in, cui. *ult.* IV. 1487. 12.

De damno infecto.

1. cum res. 1. *in fin.* IV. 538. 31. & 537. N. 15.
1. quid de. 11. IV. 509. 5. & N. 5.
1. & finis. 15. §. 27. *conciliatur cum* 1. 12.
§. 2. de Publicis. VI. 629. 3. N. 2.
1. Proculus 16. IX. 845. 2. & 847. 3. & 848.

De Donationibus.

1. qui mhi. 13. *conciliatur cum* 1. 37. de
acquir. rer. domin. 1. 1000. &
1. hereditatem. 18. *conciliatur cum* 1. 2. C.
de heredit. vel ad. vend. IX. 805. 17. 28. &
806. *seq.*
1. donationes. 31. §. 2. II. 1156. 17. & 1159. 20.

Qui, & a quibus manum. &c.

1. proposit. 12. l. 98. 14. & 99. N. 7. VI. 301. 8.

De Acquirenda rerum dominie.

1. Aden. 7. § 9. l. 867. 5. 6.
 2. lo agria. 16. l. 841. 9. & 842. *seq.*
 1. liber. 19. II. 1187. 38.
 1. sed §. 26. in prin. l. 709. 5. & 712. 8. & 713.
eodem lex conciliatur cum l. 61. du rel
 vindic. l. 713. N. 3. & 712. *seq.*
 1. cum io corpus. 36. *conciliatur cum* l. 18.
 in prin. de rebus Creditis. X. 298. 6.
 1. bonæ fidei. 48. in pr. l. 821. 10. & 822. *seq.*
 1. & epitola prelati. §. ult. l. 855. 5. & 856. 7.

De Acquirenda Possessio.

1. quemadmodum. 8. l. 1023. 32. & 1024. *seq.*
eodem lex conciliatur cum l. 3. §. 6. *cod.* l.
 1028. *seq.*
 1. naturaliter. 12. §. 1. IX. 870. 11. & 891.
 1. fudo. 33. X. 560. 11. & 561. *seq.*
eodem lex conciliatur cum l. 41. de Rebus Creditis.
 l. 1071.
 1. possessio. 49. §. 1. l. 970. 17. & 971.

De Usurpationibus & Usucapionibus.

1. Usucapio. 3. l. 954. 955. 3.
 1. sequitur. 4. §. 5. l. 1144. 8. & 1145.
 — §. 16. *conciliatur cum* l. 9. & 10. pro
 emptore. III. 1136. 5. & 1137. & N. 7.
 1. præscriptio. 45. *conciliatur cum* l. 7. de
 & verl. temp. præscript. l. 1119. 7. & 1120. *seq.*

Pro Emptore.

1. qui ob. 9. l. 1. servus. 10. *conciliatur cum*
 l. pro emptore. 2. §. 14. *cod.* III. 1136. 5. &
 1137. N. 7.

Pro herede.

1. qui legatorum. 2. §. 1. l. 978. 6. & 979. 7. 8.
 & 980.

De re Iudicata.

1. res iudicata. 2. XI. 117. & 118. *seq.*
 1. qui pro. 2. XI. 125. & 126. *seq.*
 1. qui damare. 3. XI. 137. 138.
 1. si in non. 4. XI. 139. 140. *seq.*
 — §. ult. prætor. XI. 145. & 146. *seq.*
 — §. si ex convention. XI. 149. 150. *seq.*
 — §. si quis condemnatus. XI. 153. 154.
 — §. condemnatus. XI. 155. & 156. & *seq.*
 — §. servus. XI. 159. 160.
 — §. Celsus. XI. 161. & 162.

Tem. XII.

1. ult. Prætor. 5.
 — §. si iudex.
 1. miles. 6.
 — §. decem.
 — §. qui iudicatur.
 — §. iudicatur.
 1. iura dies. 7.
 1. si homo. 8.
 1. furiosus. 9.
 1. qui cum fa. 10.
 1. si Calcedis. 11.
 1. in depositis. 12.
 1. si quis ab alio. 13.
 — §. si quis. ult.
 1. quod iustit. 14.
 1. a Divo Pio. 15.
 — §. fœderationem.
 — §. in venditione.
 — §. si pignora.
 — §. si super.
 — §. quod si res.
 — §. si poss.
 — §. sed si emptor.
 — §. si quocumq.
 — §. sed & si.
 1. sunt qui. 16.
 1. Parones. 17.
 1. item miles. 18.
 1. inter eos. 19.
 1. non tantum. 20.
 1. sine. 21.
 1. sed hoc. 22.
 1. si cum procuratore. 23.
 1. & si fidelissor. 24.
 1. sciendum. 25.
 1. si accoverit. 26.
 1. Prætes. 27.
 1. Duo. 28.
 1. Tempus. 29.
 1. Cum et causis. 30.
 1. Debitores. 31.
 1. Cum prolatis. 32.
 1. Divus. 33.
 1. Si videtur. 34.
 1. Imperatores. 35.
 1. Duo. 39.
 1. Commodi. 40.
 1. Nescimus. 41.
 — §. Fundum.
 — §. in solidum.
 1. Panis responder. 42.
 1. Paulus. 43.
 1. Ex contractu. 44.
 1. Acta. 45.
 — §. De amplandis.
 — §. Comis indefensio.
 1. Actorem. 46.
 1. De unoquoque. 47.
 1. Decretis. 48.
 1. Eheredum. 49.

XI. 163. 164.
 XI. 167. & 168.
 XI. 169. 170.
 — *ibid.* & *seq.*
 XI. 173. 174.
 XI. 177. 178. *seq.*
 XI. 181. 182.
 XI. 183. 184.
 XI. 185. 186. & *seq.*
 XI. 189. 190.
 XI *ibid.* & *seq.*
 XI. 197. 198. & *seq.*
 XI. 201. 202. & *seq.*
 XI. 205. 206. & *seq.*
 XI. 219. 220. *seq.*
 XI. 223. 224. *seq.*
 XI. 225. 226.
 XI. 227. 218. *seq.*
 XI. 235. 236. *seq.*
 XI. 241. 242. *seq.*
 XI. 245. 246.
 XI. 247. 248.
 — *ibid.* & *seq.*
 XI. 249. 250. & *seq.*
 XI. 253. 254.
 XI. *ibid.* & 257. 258.
 XI. *ibid.* & *seq.*
 XI. 277. 278.
 XI. 281. 282.
 XI. 283. 284.
 XI. 285. 286.
 XI. *ibid.* & *seq.*
 XI. 287. 288.
 XI. *ibid.*
 XI. 289. 290.
 XI. 293. 294.
 XI. 295. 296.
 XI. 297. 298.
 XI. 299. 300.
 XI. 301. & 302.
 XI. 311. & 312. & *seq.*
 XI. 315. 316. & *seq.*
 XI. 323. 324. & *seq.*
 XI. 327. 328. *seq.*
 XI. 331. & 332. *seq.*
 XI. 335. 336.
 XI. 337. 338.
 XI. 339. 340. *seq.*
 XI. 343. & 344.
 XI. *ibid.* & *seq.*
 XI. 347. & 348.
 XI. 349. 350.
 — *ibid.*
 — *ibid.*
 XI. 349. 350. & *seq.*
 XI. 351. 352.
 XI. 353. 354.
 I. Si

1. Si quis dolo. 51.
 — §. Si quis. 1.
 1. Si ierum. 52.
 1. Consummacia. 53.
 1. Contra. 54.
 1. Index. 55.
 1. Post rem. 56. }
 1. Quidam. 57. }
 1. Cum ulla. 58. }
 1. In sententiis. 59. }
 1. Quantum. 60. }
 1. Inducti. 61. }
 1. Cum querebatur. 62. }
 1. Sape. 63. }
 1. Negotiorum. 64. }
- XI. 353. 354. & seq.
 XI. 355. 356.
 ibidem.
 XI. 357. 358.
 XI. 359. 360. & 381. & 382. seq.
 XI. 361. & 362.
 XI. 363. 364.
 ibid.
 XI. 365. 366.
 XI. 367. 368. & seq.
 XI. 379. 380.
- De confisfit.*
 1. Non fuerit. 2. XI. 393. & seq.
 1. Cum Fideicommissum. 7. XI. 397. & seq.
 1. Non omnimoda. ult. XI. 399. seq.
- Quibus ex causis in possess. eatur.*
 1. Praetor ult. 2. VI. 123. 4. & 124. seq.
 1. In possessionem. 6. in *pro. conciliatur cum*
 1. penult. §. 2. cod. VI. 126. 8. & 127. seq.
- De Vi, & vi armata.*
 1. Praetor. 1. §. 45. IV. 276. 7.
 1. Cum sanctum. 18 §. ult. IX. 889. 9. & 890. 10.
- De superficibus.*
 1. Alt Praetor. 1. §. 1. II. 1297. 18.
 1. Superficiarias. ult. II. 1298. 18.
- De aqua cotid. & aestiva.*
 1. Hoc iure. 3. §. 4. III. 346. 15. & 347. seq.
- De doli mali, & metus exceptione.*
 1. Apud Celsum. 4. §. 27. I. 1092. 18.
 — §. Si quis. 29. ibid.
- De obligationibus & actionibus.*
 1. In omnibus. 6. I. 1077. 5. & 1078.
 1. Naturales. 10. III. 427. 3.
 1. Non figura. 38. III. 1382. 4. & 1383. seq.
 VIII. 149. & 250. 12.
- De verborum obligationibus.*
 1. Stipulatio. 1. XI. 411. & seq.
 — §. qui praesens. 2. XI. 415. & seq.
 — §. Si quis ita. 2. XI. 417. seq.
 — §. Si quis simpliciter. 3. XI. 423. seq.
 — §. Si stipulanti. 4. XI. 429. & seq.
 — §. sed si mihi. 5. XI. 437. seq.
- XI. ibid.
 XI. 441. seq.
 XI. 443. seq.
 XI. 443. seq.
 XI. 463. seq.
 XI. 469. seq.
 XI. 475.
 XI. 479. 480.
 XI. 481. seq.
 XI. 475. seq.
 XI. 499. seq.
 XI. 537. seq.
 XI. 547. seq.
 XI. 557. seq.
 XI. 565. seq.
 XI. 585. seq.
 XI. 597. seq.
 XI. 603. seq.
 XI. 617. seq.
 XI. 619. seq.
 XI. 621. seq.
 XI. 625. seq.
 XI. 631.
 XI. 633. seq.
 XI. 637. seq.
 XI. 641. seq.
 XI. 649. seq.
 XI. 655. seq.
 XI. 657. seq.
 XI. 661. seq.
 XI. 667. seq.
 XI. 675. seq.
 XI. 675.
 XI. 687.
 XI. 687.
 XI. 687. seq.
 XI. 697.
 XI. 699. & seq.
 XI. 705. & seq.
 XI. 707. & seq.
 XI. 715. 716. seq.
 XI. 721. 722.
 XI. 725.
 XI. 721. seq.
 XI. 733. seq.
 XI. 735.
 XI. 737. seq.
 XI. 741.
 XI. 741. seq.
 XI. 749. seq.
 XI. 753.
 ibid. & seq.
 XI. 755.
 XI. 757.
 XI. 759.
 ibid. & seq.
 XI. 765.
 XI. ibid. & seq.
 XI. 767.
 ibid. & seq.
 — §. in
- §. eadem an illa. 6.
 1. stipulationem. 2.
 — §. ex his igitur. 3.
 — §. si nomen. 3.
 — §. item si. 4.
 — §. contra. ult.
 1. item iura. 3.
 1. eadem. 4.
 — §. si is qui. 2.
 1. stipulationem. 5.
 — §. stipulatio. 1.
 — §. suis acceptio. 2.
 — §. si forte. "
 1. is cui. 6.
 1. impossibilis. 7.
 1. in illa. 8. }
 1. hoc iure. 10. }
 1. si Titius. 9.
 1. filius. 11.
 1. si in stipulatas. 12.
 1. qui ante. 13.
 1. si in stipulatas. 14.
 1. Ideo. 15.
 1. si Stichum. 16.
 — §. stipulatio.
 1. stipulatio non valet. 17.
 1. qui bis. 18.
 1. si quis stipulatio. 19.
 1. huiusmodi. 20.
 1. si devotio. 21.
 1. si id quod. 22.
 1. si ex legat. 23.
 1. sed si et stipulatio. 24.
 1. si dari. 25.
 1. generaliter. 26.
 1. veluti si quis. 27.
 1. si rem. 28.
 1. scilicet debitorum. 29.
 — §. si a fore.
 1. sciendum. 30.
 1. si rem meam. 31.
 1. si in nomine. 32.
 1. si Stichus. 33.
 1. multum. 34.
 1. si stipulor. 35.
 — §. si in loquendo.
 1. si quis cum. 36.
 1. si certos. 37.
 1. stipulatio. 38.
 — §. sed quatenus, & si quis forte. XI. 749. seq.
 — §. quantum est. XI. 753.
 — §. si autem. ibid. & seq.
 — §. Hi qui sunt. XI. 755.
 — §. huc quoque. XI. 757.
 — §. habere. XI. 759.
 — §. si quis ita. ibid. & seq.
 — §. si quis dolum. XI. 765.
 — §. non Periculum. XI. ibid. & seq.
 — §. inter. XI. 767.
 — §. Alteri stipulari. ibid. & seq.
 — §. in

— §. in stipulationibus.	Xl. 847.	— §. si quis ita.	Xl. 3249.
— §. cum qui.	Xl. 849. <i>seq.</i>	— §. plane.	Xl. 3250. <i>seq.</i>
— §. si stipor.	Xl. 853.	l. interdem. 73.	Xl. 3251. <i>seq.</i>
— §. si quis infam.	Xl. 853. & <i>seq.</i>	— §. Stichum.	Xl. 3254.
— §. si quis ita.	Xl. 855.	l. stipulationem. 74.	Xl. 3255. <i>seq.</i>
— §. Edem.	Xl. <i>ibid.</i>	l. ubi autem. 75.	Xl. 3270. <i>seq.</i>
l. Dominus. 39. Xl.		— §. huc stipulatio.	Xl. 3271. & <i>seq.</i>
l. si filius. 40. Xl.	858.	l. si stipulatus. 76.	Xl. 3285. <i>seq.</i>
l. cum qui. 41. Xl.		— §. cum stipulemur.	Xl. 3291. <i>seq.</i>
— §. quodvis autem.	Xl. 861. <i>seq.</i>	l. ad diem. 77.	Xl. 3295. <i>seq.</i>
l. qui hoc anno. 42.	Xl. 865. <i>seq.</i>	l. si filiusfamil. 78.	Xl. 3296. <i>seq.</i>
l. si quis arbitrum. 43.	Xl. 905. <i>seq.</i>	— §. cum fundem.	Xl. 3298. <i>seq.</i>
l. & ideo si. 44.	Xl. 933.	l. si procuratori. 79.	Xl. 3319. 3320.
l. quodcumque. 45.	<i>ibid.</i>	l. quantens in. 80.	Xl. 3321.
— §. sicut cum.	Xl. 933. & <i>seq.</i>	l. quantens quis. 81.	<i>ibid.</i> & <i>seq.</i>
— §. si ita quis.	Xl. 935.	— §. si procurator.	Xl. 3323.
— §. non solum.	Xl. 937.	l. nemo rem. 82.	Xl. 3324. <i>seq.</i>
— §. Filium patris.	<i>ibid.</i>	— §. si post mortem.	Xl. 3325. <i>seq.</i>
l. Centesimus. 46.	Xl. 938. <i>seq.</i>	l. inter stipulationem. 83.	Xl. 3327. <i>seq.</i>
— §. id autem.	Xl. 941. <i>seq.</i>	— §. si Stichum.	Xl. 3328. <i>seq.</i>
— §. si in stipulatione.	Xl. 945. <i>seq.</i>	— §. si stipulante.	Xl. 3329. <i>seq.</i>
l. qui sic stipulator. 47.	Xl. 947. & <i>seq.</i>	— §. Sacram.	Xl. 3330. <i>seq.</i>
l. si decem. 48.	Xl. 951. <i>seq.</i>	— §. si rem quam.	Xl. 3331. <i>seq.</i>
l. cum Filiosum. 49.	Xl. 955. <i>seq.</i>	— §. Stichum.	Xl. 3332. <i>seq.</i>
— §. si stipulatus.	Xl. 963.	— §. si quis ancillum.	Xl. 3333. <i>seq.</i>
— §. in hac stipulatione.	Xl. 965. <i>seq.</i>	l. si infam. 84.	
— §. si promissor.	Xl. 971.	l. in exceptione. 85.	
l. in hac. 50.	Xl. 971.	— §. Prima species.	
l. in qui si.	Xl. 973. <i>seq.</i>	— §. Secunda ad.	
l. in conventionibus. 51.	Xl. 987. <i>seq.</i>	— §. Quod si.	
— §. si quis vacuum.	Xl. 1009. <i>seq.</i>	— Pro parte.	
l. stipulationes. 53.	Xl. 1014. 1015. <i>seq.</i>	— §. in solidum.	
l. in stipulationibus. 54.	Xl. 1041. <i>seq.</i>	— Item si ita.	
l. cum qui filii. 55.	Xl. 1061. & <i>seq.</i>	— §. Quicunque.	
l. cum qui. 56.	Xl. 1066. <i>seq.</i>	l. Quod dicitur. 86.	
— §. ut & Titium.	Xl. 1070. <i>seq.</i>	l. Nemo rem (cum. 87.	
— §. qui filii.	Xl. 1074. <i>seq.</i>	l. Mora rei. 88.	
— §. qui in stipulatione.	Xl. 1079.	l. Si a colonis. 89.	
— §. qui in stipulatione ante.	<i>ibid.</i> & <i>seq.</i>	l. Cum stipulati. 90.	
— §. qui proprietas.	Xl. 1083. <i>seq.</i>	l. Nemo rem (cum. 91.	
— §. si a te.	Xl. 1088. <i>seq.</i>	— §. De illa.	
— §. si hominem.	Xl. 1102. <i>seq.</i>	— §. Sequitur.	
l. si quis si Titius. 57.	Xl. 1005. <i>seq.</i>	— §. Nunc videamus.	
l. qui infestum. 58.	Xl. 1119.	— §. Etiam.	
l. quantens in diem. 59.	Xl. <i>ibid.</i> & <i>seq.</i>	l. Si in stipulati. 92.	
l. idem est. 60.	Xl. 1147. <i>seq.</i>	l. Si in stipulatione. 93.	
l. stipulatio hoc modo. 61.	Xl. 1150. <i>seq.</i>	l. Titium. 94.	
l. servus. 62.	Xl. 1161. <i>seq.</i>	l. Qui infam. 95.	
l. si quis ita. 63.	Xl. 1169. <i>seq.</i>	l. Qui servum. 96.	
l. huiusmodi. 64.	Xl. 1175.	l. Si in stipulatione. 97.	
l. qui extrinsecus. 65.	Xl. 1177. <i>seq.</i>	— §. Possunt utitur.	
l. si minor. 66.	Xl. 1180.	— §. Stichum.	
l. illa stipulatio.	<i>ibid.</i> & <i>seq.</i>	l. Existimo. 98.	
— §. cum qui decem.	Xl. 1185. & <i>seq.</i>	— §. Ex hac stipulatione.	
l. si pecuniam. 68.	Xl. 1191. & <i>seq.</i>	l. Quidquid. 99.	
l. si homo. 69.	Xl. 1197.	— §. Si stipulatus.	
l. Mulier. 70.	Xl. 1200.	l. Conditio. 100.	
l. cum quid. 71.	Xl. 1200. & <i>seq.</i>	l. Peberes. 101.	
l. stipulationes. 72.		l. Venditores. 102.	
		l. Liber. 103.	

1. Cum servas. 104.
 1. Sulpicius sum. 107.
 1. Qui est pluribus. 106.
 1. Utrum. 107.
 1. a Titio. 108.
 — § Natus promissus.
 1. Si in stipulatus. 109.
 1. Si mihi & Titio. 110.
 — § Si stipulatus fuerit.
 1. Si stipulatus fuerit. 111.
 1. Si quis stipulatus sit. 111.
 — § Si quis sit.
 1. Cum stipulatus. 113.
 — § Cum videret.
 1. Si fundum. 114.
 1. Ita stipulatus. 115.
 1. Decem. 116.
 1. Si censum. 117. }
 1. Liber homo. 118 }
 — § Decem hodie. }
 — § Decem mihi. }
 1. Dote causa. 119. }
 1. Si in stipulatus. 120. }
 1. Et ex parte. 121. }
 — § Melior ab eo. }
 — § In solutam. }
 — § Ex facto rei. }
 1. Qui Romae. 122.
 — § Callimachus.
 — § Flavius Hermes.
 — § Coheredat.
 — § Agellus.
 — § Seis heres.
 — § Duo fratres.
 1. Si Agellus. }
 1. Infamem. }
 1. Cum stipulatus. }
 1. Si in stipulatus. }
 — § Titius & Mavio. }
 — § Chrysochorus. }
 — § Si in stipulatus.
 1. Si Papilius. 127.
 1. Si duo. 128.
 1. Si quis sit. 129. }
 1. quod dicitur. 130. }
 1. Iulianus. 131. }
 — § qui fundum.
 1. quidam. 132.
 — § Filiusfamilias.
 1. Si de stipulatus. 133.
 1. Titio. 134.
 — § Item respondit.
 — § Item respondit.
 — § Item respondit quoniam.
 1. Si in quis promiserit. 135. }
 — § Seis cavi. }
 — § ex lege donatum. }
 — § Filia quae de,
- XI. 1415.
 XI. *ibid.* & seq.
 XI. 1427. seq.
 XI. 1433.
 XI. 1434.
 XI. *ibid.*
ibid.
ibid. & seq.
 XI. 1439.
 XI. 1441. seq.
 XI. 1443. seq.
 XI. 1445.
 XI. 1448. 1447. seq.
 XI. 1457.
 XI. *ibidem.*
ibidem. & seq.
 XI. 1453. seq.
 XI. 1457.
 XI. 1459. seq.
 XI. 1491. seq.
 XI. 1493. seq.
 XI. 1497. seq.
 XI. 1500. 1501. seq.
 XI. 1507. seq.
 XI. 1508. 1509. seq.
 XI. 1513. seq.
 XI. 1517. seq.
 XI. 1524 1525. seq.
 XI. 1527. seq.
 XI. 1531.
 XI. 1533. seq.
 XI. 1540.
 XI. 1540. 1541. seq.
 XI. 1557. seq.
 XI. 1560. seq.
 XI. 1565. seq.
 XI. 1571. seq.
 XI. 1584. 1585. seq.
 XI. 1589.
 XI. 1590. 1591.
 XI. 1592. 1593. seq.
 XI. 1614. 1615. seq.
 XI. 1634.
1. Si sub una. 136.
 — § Si quis viam.
 1. continuos. 137.
 — § Si hominem.
 — § cum in stipulatus.
 — § Item qui iusto am.
 — § illud insipientium.
 — § Si ab eo stipulatus.
 — § cum qui sub hoc.
 — § putaret.
 1. qui centum. 138.
 1. cum et causa. 139.
 1. Porbus. 140.
 — § & si placet.
 1. Si servas. 141.
 — § Papilius. licet.
 — § Si in foro.
 — § Si iures eos.
 — § cum mihi aut Titio.
- XI. 1635. 1636.
 XI. 1638. seq.
 XI. 1642. 1643.
 XI. 1644. 1645. seq.
 XI. 1649. 1650. seq.
- De duobus reis Constituendis.*
 1. in duobus. 3. in prin. IX. 1265. 8.
 1. Ros. 11. IX. 1283. 2. & 1289. seq.
 1. Si id 15. IX. 1259. 3.
- De Fideiussoribus & mandatoribus.*
 1. Fideiussor. 16 § 4. III. 427. 3. & N. 5.
 1. Me celos. 25. XI. 584. 16. & 585.
 1. Gaius. 71. IV. 632. 7.
- De Novationibus & delegationibus.*
 1. Si estis idem. 4. IV. 915. 13. & 916.
 1. Si papilius. 9. § 2. XI. 651. 4.
 1. fundum. 24. *conculquar* cum. 1. viam. 12. de
 Reb. Cred. X. 353. 9. & 354. seq.
- De Solutionibus & liberationibus.*
 1. quodam. 1. *conculquar* cum. 1. dom in re. 2.
 eod. IX. 1395. 1. & 1396. 3.
 1. centum. 3. IV. 793. & 794. 6.
 1. cum quibus. 38. in prin. XI. 1046. 6.
 1. Si solutus. 39. XI. 836. 48. & 839.
 1. satisfactio. 52. IV. 735. & 736. N. 11.
 1. Si quis offerenti. 58. in prin. VIII. 159. 6. & 160.
 1. Stichum. 95. §. quod vulgo. 3. IV. 634. 10.
 11. 12.
 — §. naturalis. 4. *conculquar* cum. 1. 27. §. 2. de
 Patris. IV. 875. 2. & N. 2.
 1. debito. 99. IV. 733. 4. & 734. 10.
- De Acceptilationibus.*
 1. acceptatio. 2. IV. 962. 23.
- Ratum rem haberi &c.*
 1. Bonorum possessorem. 24. VIII. 161. 162.

De Furtis.

1. qui rat. 48. §. 5.
1. si h. 71. in prin.

I. 1144. 7.
V. 1023. 15.

Stellionatus.

1. Stellionatus. 2. conciliatur cum 1. quid ergo.
13. §. ult. de his qui not. infam. V. 127. 24. &
128. seq.

De Publicis Iudiciis.

1. infamem. 7. V. 124. 22. & 125. 22.

De lege Julia Repetundarum.

1. datur. 2. VII. 966. 36.

Ad Sctum Turpilianum.

1. Imperatores. 18. §. 2. VII. 43. 7.

Quis a quo appellatur.

1. quod dicitur. 1. conciliatur cum 1. appel-
lari. 2. sed. VI. 436. N. 2.

De Libellis dimissoriis.

1. Proh. unica conciliatur cum 1. eos qui 6.
§. Apulius. 6. Cod. de appell. VI. 441. 10.
& 442. seq.

An per Al. Caus. appel. red. pof.

1. quoniam solet. 1. V. 182. 183. N. 5.

De Iure Fisci.

1. non intelligitur. 3. §. ult. conciliatur cum
§. 20. Instit. de Rec. Divi. I. 726. 7. & 727. seq.
1. si Procurator. §. conciliatur cum 1. 3. Cod.
de quadriem. precept. I. 940. 13. & 941. seq.
1. si quis mihi. 28. VI. 928. 9. & 939.
1. in finem. 45. §. 11. IX. 1312. 4. & 1313.

Ad Municipalem &c.

1. ordine. 15. in prin. V. 128. 35. & 130.

De Decurionibus.

1. generaliter. 3. §. 1. V. 147. 49.

De extraordinariis Cognitionibus.

1. Divus. 4. conciliatur cum 1. praes. 1. §.
§. sed. V. 20. 29.

De Verborum significatione.

1. verbum. 1. XI. 1671. & 1672.
1. prius. 2. XI. 1673. 1. & 1674.
— §. cuiusque. XI. 1675. & 1676.
1. isore. 3. *ibid.*
— §. eius. XI. 1677. 1678.
1. nomas. 4. XI. 1680.
1. R. appetatio. 5. XI. *ibid.* & seq.
— §. opere. XI. 1683.
1. nomas. 6. §. Verbum. XI. 1683. 1684.
1. Verbum. 8. XI. 1685.
— §. ult. XI. 1687. seq.
1. Marcellus. 9. XI. *ibid.* & 1689.
1. Creditorum. 10. }
1. Creditorum. 11. } XI. 1689. seq.
1. ut si. 12. }
— §. minus. XI. 1693. & 1694.
1. Mulieris. 13. XI. 1695. 1696.
1. Labeo. 14. XI. 1697. seq.
— §. ult. XI. 1699.
1. Boia Civitatis. 15. XI. 1701. 1702. seq.
1. manus. 18. XI. 1703. & 1704.
1. Labeo. 19. III. 489 3. VII. 471. 10. X. 80.
12. XI. 1705. seq.
1. sciendum. 70. §. 1. X. 670. seq.
1. quid aliud. 86. II. 1312. & 1313. 8.
1. solutionis. 176. IV. 735. & 736. N. 12.
1. commendare. 186. III. 2002. 9.
1. verbum. 198. conciliatur cum 1. eo iure.
4. §. 1. in quib. Conf. pgo. VI. 566. 3. &
567. seq.

De Regulis Iuris.

1. id quod notum. 11. I. 568. 8.
1. uero. 43. V. 1001. N. 4.
1. nota. 88. X. 135. 9. & 136. seq.

EX CODICE

LIB. I.

De Constitutionibus Principum.

1. hoc. 1. conciliatur cum 1. Praecl. 8.
de iust. I. 96. 13. & 97. VI. 301. 8. & 302.
1. quod favore. 6. I. 93. 10.

LIB. II.

De Edendo.

1. ipse dispice. 1. VII. 3. seq.
1. in quod quem. 6. VI. 93. 1. & VII. 13. seq.
1. edia. 3. VII. 21. 22. seq.
1. qui secutus. 4. VII. 39. seq.
1. non est eorum. 5. VII. 47. 48. seq.
1. infam. 6. VII. 51. 52.
1. pro.

- l. procurator. 7. VII. 53. *seq.*
 l. si quis in aliquo ex auth. 119. Cap. 3. VII. 59.
 60. *seq.*
 l. & qom. 8. VI. 91. 92. 5. VII. 63. 1. & 64. *seq.*

De Pactis.

- l. conditionis. 1.
 l. post venditionem. 2.
 l. ferri. 3.
 l. postquam. 4.
 l. Creditori. 5.
 l. pacta que. 6.
 l. Creditori. 7.
 l. si pascenda. 8.
 l. cum posteaquam. 9.
 l. legem. 10.
 l. ex conventionem. 11.
 l. pacta coarctata. 12.
 l. in bonis. 13.
 l. si pacto. 14.
 l. pactum quod. 15.
 l. cum proponas. 16.
 l. pactum, quod bonis fide. 17. }
 l. si creditores. 18. VII. 109. *seq.*
 l. licet. 19. VII. 105. *seq.*
 l. transactionibus. 20. VII. 208. 209. *seq.*
 l. cum proponas. 21. VII. 211.
 l. pactum coarctator. 22. VII. 213.
 l. Filios. 23. VII. 217.
 l. si actionem. 24. VII. 219.
 l. debitorum. 25. VII. 221.
 l. pactum successorum. 26. VII. 223.
 l. petens. 27. VII. 225.
 l. si certis annis. 28. VII. 228. 229. *seq.*
 l. si quis in conferendo. 29. VII. 232. 233. *seq.*
 l. de questione. 30. VII. 238. 239. *seq.*

De Transactionibus.

- l. neque pactis. 1. VII. 273. *seq.*
 l. cum te. 2. VII. 277. 278.
 l. Age cum. 3. VII. 279. 280.
 l. Actione. 4. *ibid.* & *seq.*
 l. cum te. 5. VII. 283.
 l. cum mori. 6. VII. 284. *seq.*
 l. de Alimentis. 7. VII. 292. 293. *seq.*
 l. de Alimentis. 8. VII. 297.
 l. si super. 9. VII. 299.
 l. Fructus. 10. VII. 301. *seq.*
 l. de Fideicommissis. 11. VII. 303.
 l. Praefes. 12. VII. 305.
 l. interpositus. 13. VII. 307. *seq.*
 l. si diversa. 14. VII. 311.
 l. ut responsum. 15. VII. 313. *seq.*
 l. Caussas. 16. VII. 315.
 l. cum proponas. 17. VII. 317. 318. *seq.*
 l. transigere. 18. VII. 322. 323. *seq.*
 l. sub praesente. 19. VII. 339. *seq.*
 l. non minorem. 20. VII. 345. 346.

- l. cum ea. 21. VII. 347.
 l. si maior. 22. VII. 349.
 l. nec insensio. 23. *ibid.*
 l. Si quidem. 24. VII. 357.
 l. Si maiores. 25. VII. 355.
 l. Transactione. 26. *ibid.*
 l. Senum. 27. } VII. 257.
 l. Sive. 28. }
 l. Sub praesente. 29. VII. 360. 361. *seq.*
 l. Transactione finita. 30. VII. 363.
 l. Si de certa. 31. VII. 365.
 l. Si causa. 32. VII. 368. 369. *seq.*
 l. Si profundo. 33. VII. 376. 377. *seq.*
 l. Cum donationis. 34. VII. 380. *seq.*
 l. Transactionem. 35. VII. 383.
 l. Si maior. 36. VII. 385. 386. *seq.*
 l. Promissis. 37. } VII. 389.
 l. Transactione. 38. }
 l. Quamvis. 39. }
 l. Ut pactum. 40. VII. 397. 398. *seq.*
 l. Si quis maior. 41. VII. 399. *seq.*
 l. Si 2 falsis. 42. VII. 401. *seq.*
 l. labemus. 43. VII. 405.

Ex quib. caus. infam. irrog.

- l. Et si severior. 3. V. 148. 44. & 149. *seq.* 151.
 46. & 152. *seq.*
 l. Si Possidionem. 4. V. 153. 48. & 154.

De Procuratoribus.

- l. Eum qui. 3. V. 247. 9. 248.

De his, quae vi metusae causa gesta sunt.

- l. Si vi vel metu. 3. IV. 383. 384. 34.

De dolomalo.

- l. Si fideiussor. 1. conciliatur cum l. 59. D.
 mandati. IV. 412. 18.
 l. Cum proponas. 4. X. 1255. cap. 17. & 1256.

De in integrum restitutione.

- l. Illud. 1. V. 1113. & 1114. 9. & N. 6.
 l. Si eurtorem. 3. XI. 1411. 4. & 1412.
 l. Si minorem. 4. V. 1145. & 1146. N. 6.

Si adversus rem indicatam etc.

- l. Si cum pater. 2. an abrogata sit per legem
 als. Qui & advers. quos restitui non poss.
 V. 1191. & 1192. 25.

Si adversus venditionem etc.

- Auth. Sacramenta. V. 1201. *seq.*

Si minor se maiorem dixerit.

1. Si alterius. 3. V. 1133. 1134. 11.

De aliena iud. mut. caus. facta.

1. Cum in unico. V. 783. N. 2.

LIB. III.

De Iudiciis.

1. Phœnis. 8. I. 94. 11. & 95.

De pedaneis iudiciis.

1. placet. 2. IV. 1346. 4. 5. 1347. seq.

De ordine iudiciorum.

1. Adie. 1. IV. 1180. seq. & N. 22.

De iurisdic. omn. iud.

1. Iuris ordinem. 2. IV. 1210. 6. & 1220.
1. Ius criminali. 5. IV. 1243. & 1244. N. 2.

De insufficiente testamento.

1. Si quis filium. 34. V. 527. 11. & 528. seq.

Ubi de criminibus agi oporteat.

1. Quaestiones. 1. IV. 1267. 1.

Ubi in rem actio exerceri debeat.

1. Adq. 3. IV. 1286. 11. & 1287.

Ubi de hereditate agatur.

1. Illic. 1. IV. 1288. 12. & 1289.

De petitione hereditatis.

1. Si post mortem. 2. V. 630. 35.
1. De hereditate. 5. conciliatur cum l. 5. de
Cond. iudic. VII. 692. & 693.
1. hereditatis. 7. IV. 385. 34.

De rei vindicatione.

1. Si interiorum. 2. vers. sed & id. I. 887. 25. 26.

De usufructu & habitatione.

1. Cum antiquitas. 13. III. 45. & 6.

De servitutibus & aqua.

1. Si quos. 1. VII. 470. seq.
1. Si aquam. 2. VII. 417. & 418. seq.
1. Et in provinciis. 3. VII. 425. seq.
Tom. XII.

1. Aquam. 4. VII. 427.
1. Si quid. 5. VII. 429.
1. Præf. 6. VII. 431.
1. Si manifesta. 7. VII. 433.
1. Si ibi. 10. } VII. 435.
1. per agrum. 11. }
1. non modis. 12. VII. 437.
1. sicut usufructum. 13. VII. 439. 440. seq.
1. cum talis. 14. VII. 443.
— 5. Cum aem. VII. 445.

De Lege Aquilia.

1. de his. 10. IV. 475. N. 6.

Familia Eriscunda.

1. Filium. 18. conciliatur cum l. si donatione.
13. de Collat. II. 1176. 18.
1. Filium. 24. VII. 449. seq.

LIB. IV.

De Rebus Creditis, & Iurjurando.

1. Causa. 1. VII. 491. seq.
1. Iurjurandi. 2. VII. 499. seq.
1. In bonam fidem. 3. VII. 503. 504. 1. & 506.
1. Si ad excusandam. 4. VII. 511. 1. & 512.
1. cum etiam. 5. VII. 517. 518.
1. cum propius. 6. VII. 519.
1. nec filius. 7. VII. 521.
1. actori. 8. VII. 524. 525. seq.
1. deus. 9. VII. 530. 531. seq.
1. in actione. 10. VII. 539.
1. Si quis iurjurandum. 11. VII. 541. seq.
1. generaliter. 12. VII. 550. 551. seq.
1. cum quis. 13. VII. 561. 562. seq.

Si certum petatur.

1. neque. 1. VII. 571. seq.
1. quomodo. 2. VII. 575. seq.
1. eos qui. 3. VII. 579. seq.
1. si absentis. 4. VII. 584. 585. seq.
1. Si nem. negoli. 5. VII. 589. 590. seq.
1. Si ex pretio. 6. VII. 593. 594.
1. non unde. 7. VII. 597. 598.
1. Si pro motu. 8. VII. 600. & seq.
1. cum re. 9. VII. 604. 605.
1. eo quod. 10. VII. 609. 606.
1. incendium. 11. VII. 609. seq.
1. Si rem. 12. VII. 615.
1. cum qui. 13. VII. 617.
1. motum. 14. VII. 619.
1. non adversus. 15. VII. 621.
1. quilibet. 16. VII. 624. 625. seq.
1. super. 17. VII. 627. seq.

De Suffragio.

1. Si qui univ. VII. 633. 634. seq.
Z 2 De

De prohibita sequestratione pecunie.

1. quotiens. *ante.* VII. 642. 643. *seq.*

De Conditione indebiti.

1. pecunie. 1. VII. 658. 659. *seq.*
 1. si citra. 2. VII. 681. 682.
 1. cum & soluta. 3. VII. 683.
 1. ex, quæ. 4. VII. 685. *seq.*
 1. si a patre. 5. VII. 691. *seq.*
 1. si per ignorantiam. 6. VII. 695. 696. *seq.*
 1. Fideicommissum. 7. VII. 705. 706. *ibid.*
 1. Creditoria. 8. VII. 709. 710.
 1. indebitum. 9. VII. 712. 713.
 1. si quis servum. 10. VII. 715.
 1. pro debitate. *ult.* VII. 715.

De Conditione ob Causam datorum.

1. pecuniam. 1. VII. 720. 721. *seq.*
 1. si ut proponis. 2. VII. 724. 725. *seq.*
 1. ex lege. 3. VII. 728. 729. *seq.*
 1. si cum. 4. VII. 737. 738.
 1. si militum. 5. VII. 739.
 1. cum Auxiliis. 6. VII. 741.
 1. si repetendi. 7. VII. 744. 745.
 1. dictam. 8. VII. 747.
 1. si liber. 9. VII. 749.
 1. pecuniam. 10. VII. 751. 752. *seq.*
 1. advocacionis. *ult.* *ibid.*

De Conditione ob turpem Causam.

1. ex cautione. 1. VII. 761. 762. *seq.*
 1. cum te. 2. VII. 766. *seq.*
 1. quod evitandi. 3. VII. 769. *seq.*
 1. quotiens. 4. VII. 771.
 1. mercalem. 5. VII. 773.
 1. ob restituenda. 6. VII. 775.
 1. cum qui. 7. VII. 777.

De conditione factiva.

1. præter. }
 1. ante obligationem. } VII. 779. *seq.*

Ex lege sine causa, vel iniusta Causa.

1. licet. 1. VII. 787. *seq.*
 1. dissoluta. 2. VII. 795. *seq.*
 1. mala. 3. VII. 789. *seq.*
 1. si non est. 4. VII. 803.

De Obligationibus & Actionibus.

1. data. 1. VII. 812. 813. *seq.*
 1. nominibus. 2. VII. 813. *seq.*
 1. ob causam. 3. VII. 827.
 1. bonam fidem. 4. VII. 829. *seq.*
 1. sicut. 5. VII. 833. 834. *seq.*

1. si in solutum. 6. VII. 840.
 1. si a Creditore. 7. VII. 842.
 1. siquidem. 8. VII. 843.
 1. Legantes. 9. VII. 845. *seq.*
 1. Adversus. 10. VII. 847. *seq.*
 1. nimis. 11. VII. 849.
 1. ob us. 12. VII. 853.
Auth. imo. *ibid.*
 1. cum cui. 13. *ibid.*
 1. est in. 14. *ibid.*
Auth. sed hoste. VII. 855. & *seq.*

Ut Actiones, & ab hereditibus, & contra &c.

1. cum stipulationes. VII. 859. 860. *seq.*

Ne uxor pro marito. &c.

1. frustra. 1. VII. 869.
 1. ob maritorum. 2. *ibid.* & *seq.*
 1. cum te. 3. VII. 873. *seq.*
 1. cum te ideo. 4. VII. 875.
Auth. sed omnino. VII. 877.

Ne filius pro patre.

1. neque. 1. VII. 879.
 1. ne contra. 2. VII. 881.
 1. si Filiosfam. 3. VII. 883.
 1. Patris. *penal.* 4. VII. *ibid.*
 1. ex patroni. *ult.* VII. 885.
Auth. habita. VII. 888. 889. *seq.*

An servus pro suo facto &c.

1. quomvis. 1. VII. 901. 902. *seq.*
 1. Creditoribus. 2. VII. 905.
 1. promissa. 3. VII. 907. *seq.*
 1. licet. 4. VII. 911.
 1. si (ut allegat). 5. VII. 913.
 1. sine servi. 6. *ibid.*

Quando Fictus vel privatus &c.

1. propter. 1. VII. 917.
 1. si in cassu. 2. VII. 919. *seq.*
 1. si debitor. 3. VII. 923.
 1. non prius. 4. }
 1. in solutum. 5. } VII. 925.

De hereditariis actionibus.

1. pecuniam. 1. VII. 929. *seq.*
 1. pro hereditaria. 2. VII. 933. *seq.*
 1. heredem. 3. VII. 943.
 1. sub prætextu. 4. VII. 945. *seq.*
 1. ut debitum. 5. VII. 948. 949.
 1. si adueta. 6. VII. 951.
 1. Creditores. *ult.* VII. 952.

En delictis defunctorum &c.

1. Post litem mota. VII. 956. 957. *seq.*

De constituta pecunia.

1. Si pro. 1. } VII. 988. 989.
Aut. si quando.
 1. Receptionis. 2. VII. 992. 993. *seq.*
 1. D. Hadriani. 3. VII. 1001. *seq.*

De probationibus.

1. Ut creditor. 1. VII. 1010. & *seq.*
 1. Possessiones. 2. VII. 1015.
 1. Et persona. 3. VII. 1017. *seq.*
 1. Proprietatis. 4. VII. 1021. *seq.*
 1. Instrumenta. 5. VII. 1025. *seq.*
 1. Rationes. 6. VII. 1027.
Aut. quid obtinet.
 1. Exemplo. 7. VII. 1031.
 1. Ficta. 8. VII. 1033.
 1. Cum te. 9. *ibid.*
 1. Neque natus. 10. VII. 1037. & *seq.*
 1. Si scriptum. 11. VII. 1041.
 1. Cum res. 12. VII. 1044. 1045. *seq.*
 1. Non epistola. 13. VII. 1049. *seq.*
 1. Non odis. 14. VII. 1051.
 1. Vis elat. 15. VII. 1056. 1057. *seq.*
 1. Sive possidetis. 16. VII. 1059. & *seq.*
 1. matrem. 17. VII. 1063.
 1. Cum precibus. 18. VII. 1065.
 1. Exceptionem. 19. VII. 1069. 1070. *seq.*
Aut. si quis.
 1. Si de possessione. 20. VII. 1079. *seq.*
 1. Ad probationem. 21. VII. 1083. *seq.*
 1. Ad probationem. 22. VII. 1087.
 1. Actor. 23. VII. 1089. *seq.*
 1. Iubemus. 24. VII. 1092. 1093. *seq.*
 1. Sciatis. *ult.* VII. 1001. *seq.*
 VII. 1095. 1006.

De Testibus.

1. Si tibi. 1. VII. 1114. 1115. *seq.*
 1. Eadem. 3. VII. 1119. *seq.*
 1. Sola. 4. VII. 1124. 1125. *seq.*
 1. Eos. 5. VII. 1127.
 1. Parentes. 6. VII. 1129.
 1. Nemo. 7. VII. 1133.
 1. Scire. 8. VII. 1135.
 1. Iurandi. 9. VII. 1139. 1140. *seq.*
 1. Omnibus. 10. VII. 1147. *seq.*
 1. Quocumque. 11. VII. 1153. *seq.*
Aut. Si Testis.
 1. Liberatorum. 12. *ibid.* 1159. *seq.*
 1. Qui falso. 13. VII. 1169.
 1. Nullam. 14. VII. 1171.
 1. Si quis. 17. VII. 1173. *seq.*
 1. Testem. 18. VII. 1179. 1180. *seq.*
Aut. iugati. VII. 1186. 1187. *seq.*
ibid. 1195. *seq.*

Tom. XII.

1. Si quando. 19. VII. 1204. 1205. *seq.*
Aut. sed si quis. *ibid.* 1217. *seq.*
 1. Cum apud. *ult.* VII. 1221. *seq.*

De fide instrumentorum &c.

1. Debitores. 1. VII. 1231.
 1. Uteri. 2. VII. 1233. 1234. *seq.*
 1. Si adversarius. 3. VII. 1243. 1244. *seq.*
 1. Ultima. 4. VII. 1249.
 1. Sicut. 5. VII. 1252. *seq.*
 1. Statum. 6. VII. 1255.
 1. Si solemnibus. 7. VII. 1257. 1258. *seq.*
 1. Si constitutis. 8. VII. 1263.
 1. Instrumentis. 9. VII. 1265. *seq.*
 1. Cum instrumentis. 10. VII. 1269.
 1. Emasculatione. 11. VII. 1271. *seq.*
 1. Non idcirco. 12. VII. 1277.
 1. Apud eos. 13. VII. *ibid.* & *seq.*
 1. Scriptum. 14. VII. 1279. *seq.*
 1. In exercendis. 15. VII. 1286. 1287. *seq.*
 1. Contractus. 17. VII. 1306. 1307. *seq.*
 1. Iudicis. 18. VII. 1319. *seq.*
Aut. apud. VII. 1323.
 1. Phores. 19. VII. 1325. *seq.*
 1. Comparationes. 20. VII. 1342. 1343. *seq.*
Aut. ad hac. }
Aut. ut si. } VII. 1353. *seq.*
 1. cum quidam. *ult.* VII. 1358. 1359. *seq.*

Plus valere quod agitur &c.

1. in contrahibus. 1. VII. 1369. 1370. *seq.*
 1. acta. 2. VII. 1373.
 1. emptione. 3. VII. 1375.
 1. si quis. 4. }
 1. si falsum. *ult.* } VII. 1377.

De Commodato.

1. pretexto. *ult.* VIII. 11. *seq.*

De Pignoratitia actione.

1. ex pignore. 1. } VIII. 20.
 1. quod. 2. }
 1. Creditor. 3. VIII. 21. *seq.*
 1. pactum. 4. VIII. 23. 24.
 1. qui fornicatus. 6. VIII. 28. 29. *seq.*
 1. pignus. 9. VIII. 43. 44. *seq.*
 1. nec Creditores. 10. VIII. 51. 52. *seq.*
 1. pignoris. 11. VIII. 59. 60. *seq.*
 1. quo minus. *ult.* VIII. 63.

De exercitoria & institoria actione.

VIII. 65. *seq.*

Quod cum eo qui in aliena &c.

1. ei qui. 7. VII. 95. 96.
 1. dominus. *ult.* VIII. 100. 101. *seq.*

Z z 2

Per

Per quas personas nobis acquiratur.

l. exceptio. 1.	VIII. 108. 109. <i>seq.</i>
l. com per. 2.	VIII. 117. 118. <i>seq.</i>
l. si doo. ult.	VIII. 122. 123. <i>seq.</i>

Ad Sctum. Macedonianum.

l. si filiusfamilias. 1.	VIII. 129. 130.
l. Zenodorus. 2.	VIII. 131. 132. <i>seq.</i>
l. filiusfamilias. 3.	VIII. 140. 141. <i>seq.</i>
l. permissive. 4.	VIII. 143.
l. Macedonias. 5.	VIII. 145. <i>seq.</i>
l. si filius. 6.	VIII. 152. 153.
l. si filiusfam. ult.	VIII. 156. 157. <i>seq.</i>

Ad Sctum. Velleianum.

l. molieribus. 1.	VIII. 169. 170. <i>seq.</i>
l. frustra. 2.	VIII. 173.
l. si com. 3.	VIII. 175.
l. Senatusconsultum. 4.	VIII. 177. 178. <i>seq.</i>
l. si sine. 5.	VIII. 181.
l. si mater. 6.	VIII. 183.
l. si sciens. 7.	VIII. 185. <i>seq.</i>
l. si paternam. 8.	VIII. 190. 191. <i>seq.</i>
l. quamvis. 9.	VIII. 191.
l. si adversarius. 10.	VIII. 193.
l. etiam. 11.	VIII. 195.
l. si datur. 12.	VIII. 195.

De non numerata pecunia.

l. si pecuniam. 1.	VIII. 207. 208. <i>seq.</i>
l. minorem. 2.	VIII. 209. 210. <i>seq.</i>
l. si ex cautione. 3.	VIII. 213. 214. <i>seq.</i>
l. com fidem. 4.	VIII. 221. <i>seq.</i>
<i>Amb.</i> contra qui.	<i>ibid.</i> 227 <i>seq.</i>
l. adversus. 5.	VIII. 233. 234. <i>seq.</i>
l. si quasi. 7.	VIII. 239.
l. si laeta. 8.	VIII. 243. 244. <i>seq.</i>
l. cum mandatori. 12.	VIII. 262. 263. <i>seq.</i>
l. generaliter. 13.	VIII. 266. 267. <i>seq.</i>
l. in contrahib. 14.	VIII. 282. 283. <i>seq.</i>
— § sed quoniam. 1.	<i>ibid.</i> 282. <i>seq.</i>
— § super causis. 2.	<i>ibid.</i> 293.
— § illo. 3.	<i>ibid.</i> 297.
— § in omni. ult.	<i>ibid.</i> 299.
l. si eoi. 15.	VIII. 303. <i>seq.</i>
l. indubitati. ult.	VIII. 307.

De Compensationibus.

l. & Senatus. 1.	VIII. 309. 310. <i>seq.</i>
l. et causa. 2.	VIII. 313.
l. in ea. 3.	VIII. 317. 318. <i>seq.</i>
l. si confut. 4.	VIII. 322. 323. <i>seq.</i>
l. etiam. 5.	VIII. 331. <i>seq.</i>
l. neque scriptura. 6.	VIII. 335. <i>seq.</i>

l. si et. 7.	}
l. si propter. 8.	
l. eius. 9.	
l. compensationes. ult.	

VIII. 339.
VII. 340. 341. <i>seq.</i>
VIII. 345. 346. <i>seq.</i>

De Usuris.

l. si interrogatione. 1.	VIII. 362. 363. <i>seq.</i>
l. usuras. 2.	VIII. 367. 368. <i>seq.</i>
l. quamvis. 3.	VIII. 371. 372. <i>seq.</i>
l. per retentionem. 4.	VIII. 377. 378. <i>seq.</i>
l. adversus. 5.	VIII. 381. 382. <i>seq.</i>
l. Creditor. 7.	VIII. 387. 388. <i>seq.</i>
l. usum. 10.	VIII. 393.
l. ex praelis. 11.	VIII. 395.
l. frument. 12.	VIII. 397. <i>seq.</i>
l. in bonis. 13.	VIII. 400. 401.
l. si ex peditione. 14.	VIII. 405. 406.
l. cum s'legas. 15.	VIII. 408. 409.
l. cum non. 16.	VIII. 411.
<i>Amb.</i> ad huc.	<i>ibid.</i> 413. <i>seq.</i>
l. si ex lege. 17.	VIII. 415. 416.
l. indebitis. 18.	VIII. 422. 423.
l. acceptam. 19.	VIII. 436. 437. <i>seq.</i>
l. si p'uras. 21.	VIII. 445. <i>seq.</i>
l. pignoris. 22.	VIII. 449.
l. oleo. 23.	VIII. 451.
l. si mater. 24.	VIII. 453.
l. eos. 26.	VIII. 457. <i>seq.</i>
— §. super. 1.	VIII. 463. <i>seq.</i>
l. de usuris. 27.	VIII. 471. <i>seq.</i>
l. si uallo. 28.	VIII. 475.

De Nautico Fensere.

VIII. 477.

Depositum vel contra.

l. si incurso. 1.	VIII. 488. 489. <i>seq.</i>
l. usum. 2.	VIII. 497.
l. si depositi. 3.	VIII. 502. <i>seq.</i>
l. si depositus. 4.	VIII. 509.
l. propter. 5.	VIII. 511.
l. si p'eres. 6.	VIII. 513.
l. delictum. 7.	VIII. 515.
l. si in quo. 8.	VIII. 517.
l. com heredes. 9.	VIII. 519.
l. uni depositum. 10.	VIII. 522. 523. <i>seq.</i>
l. si quis. 11.	<i>ibid.</i> 531. <i>seq.</i>
<i>Amb.</i> sed iam.	VIII. 535. 536. <i>seq.</i>
l. supervacuum. ult.	

Mandati vel contra.

l. adversus. 1.	VIII. 549. 550. <i>seq.</i>
l. com ex causa. 2.	VIII. 557.
l. si pater. 3.	VIII. 563. 564. <i>seq.</i>
l. etiam. 4.	VIII. 571. <i>seq.</i>
l. si maritus. 5.	VIII. 576. 577.
l. si siatitor. 6.	VIII. 580. 581. <i>seq.</i>
l. si litens. 7.	VIII. 588. <i>seq.</i>

l. si

1. si ubi. 8. VIII. 593. 594.
 1. cum per procuratorem. 9. VIII. 595.
 1. si pro ea. 10. VIII. 597. seq.
 1. procuratorem. 11. VIII. 630. 631. seq.
 1. mandatum. 15. VIII. 653. 654.
 1. si contra. 20. VIII. 661. 662. seq.
 1. in re. 21. VIII. 665. 666. seq.
 1. per diversas. 22. VIII. 673. 674. seq.

Si serpens extero se omi mand. &c.

1. si servus. unic. VIII. 683. 684. seq.

Pro Socio.

1. societatem. 1. VIII. 705. 706. seq.
 1. tamdiu. 2. VIII. 709. 710. seq.
 1. de societate. 6. VIII. 717. 718. seq.
 1. Sancimus. ult. VIII. 721.

De contrabenda emptione &c.

1. venditionis. 1. VIII. 731.
 1. emptiorem. 2. VIII. 733. 734. seq.
 1. si donationis. 3. VIII. 739.
 1. cum res. 4. VIII. 741. seq.
 1. cum ipse. 5. VIII. 745.
 1. si Gaudasias. 6. VIII. 749.
 1. si sacillam. 7. VIII. 751.
 1. si non donationis. 8. VIII. 753.
 1. empti. 9. VIII. 757.
 1. si maer. 10. VIII. 761.
 1. Inveniam. 11. VIII. 763. 764. seq.
 1. Non idcirco. 12. VIII. 767.
 1. in vendendis. 13. VIII. 768. seq.
 1. Duesem. 14. VIII. 777. 778. seq.
 1. Super rebus. ult. VIII. 782. 783. seq.

De hereditate vel actione vendita.

1. Et alienom. 1. VIII. 792. 793. seq.
 1. Ruto. 2. VIII. 798. 799. seq.
 1. Nominis. 3. VIII. 808. 809. seq.
 1. Qui novum. 4. VIII. 813. 814.
 1. Emptor. 5. VIII. 818. 819. seq.
 1. Qui tibi. 6. VIII. 826. 827. seq.
 1. Pultisiam. 7. VIII. 829.
 1. Et comitis. 8. VIII. 832.
 1. Centi. 9. VIII. 833. seq.

Qua res venire non possunt &c.

1. Ne frumentum. 4. VIII. 844. 845. seq.

Qua res exportari non &c.

1. Barbarorum. 1. VIII. 859.
 1. Nemo. 2.

De Eunuchis.

1. Si quis. } VIII. 861. 862.
 1. Romanus. }

De patribus qui filios suos &c.

1. Liberos. 1. } VIII. 862.
 1. Si quis. 2. }

De rescindenda venditione.

1. Si pater. 1. VIII. 870. 871. seq.
 1. Rem. 2. VIII. 876. 877. & 879. seq.
 1. De contractu. 3. }
 1. Rescindendam. 4. } VIII. 923. 924. seq.
 1. Si dolo. 5. }
 1. Non est. 6. }
 1. Ratas. 7. }
 1. Si voluntate. 8. }
 1. Preiis. 9. } VIII. 929.
 1. Dones. 10. }
 1. Venditor. 11. }
 1. Non idcirco. 12. }
 1. Si minor. 13. }
 1. Et condicione. 14. }
 1. Quilibet. 15. }
 1. Si quis. 16. } VIII. 933. seq.
 1. Hi qui. 17. }
 1. Vethum. 18. } VIII. 935.
 VIII. 937.

Quando liceat ab emptione discedere.

1. Re eadem. 1. } VIII. 933. 940. seq.
 1. Perfectum. 2. }

Si propter publicas pensiones &c.

1. Venditionem. 1. VIII. 950.
 1. Si deficiat. 2. VIII. 953. 954. seq.
 1. Si quis. ult. VIII. 959.

Sine censu vel reliquis fundum &c.

1. Et conventionem. 1. VIII. 965. & seq.
 1. Rei. 2. VIII. 972. 973.
 1. Anus. sed & periculum. VIII. 977. 978.
 1. Omnes. ult. VIII. 981. 982. seq.

De periculo & commodo rei vendita.

1. Post. 1. VIII. 989. 990. seq.
 1. Cum conventis. 2. VIII. 1001. 1002. seq.
 1. Dolam. 3. VIII. 1005.
 1. Cum inter. 4. }
 1. Cum speciem. 5. } VIII. 1007.
 1. Mortis. 6. }

De actionibus empti & venditi.

1. Adversus. 1. } VIII. 1011.
 1. Venditi. 2. } VIII. 1013. 1014. *seq.*
 1. Ex Archæis. 3. } VIII. 1021. *seq.*
 1. In iudicio. 4. } VIII. 1025. 1026. *seq.*
 1. Coesit. 5. } VIII. 1045. 1046. *seq.*
 1. Venditi. 6. } VIII. 1149. 1150.
 1. Servos. 7. }
 1. Si pater. 8. } VIII. 1153. *seq.*
 1. Si minor. 9. } VIII. 1057. 1059. *seq.*
 1. cum venditorum. 10. } VIII. 1061.
 1. si Ancillam. 11. } VIII. 1063.
 1. licet. 12. } VIII. 1065. 1066.
 1. ultra. 15. } VIII. 1069. 1070.
 1. fructus. 13. } VIII. 1071. *seq.*
 1. emptor. 14. } VIII. 1075.
 1. ultra. 16. }
 1. post. 16. }
 1. expulso. 17. } VIII. 1077.

Si quis alteri vel sibi &c.

1. cum proprie. 1. } VIII. 1083.
 1. metum. 2. } VIII. 1086. 1087. *seq.*
 1. cum per. 3. }
 1. qui aliena. 8. } VIII. 1095.
 1. nihil. 9. }

De Rebus alienis non alienandis.

1. si profundi. 1. }
 1. *distrahente.* 2. } VIII. 1099. 1100. *seq.*
 1. venditoris. 3. }
 1. mancipia. 4. }
 1. si fundum. 5. }
 1. nemo. 6. }
 1. sancimus. 7. } VIII. 1109. & *seq.*

De Communium rerum alienatione.

1. si nulla. 1. }
 1. metum. 2. } VIII. 1120. 1121. *seq.*
 1. falso. 3. }
 1. porulionem. 4. }
 1. si maior. 5. }

Rem alienam gerentibus &c.

1. non est. *auis.* VIII. 1130. *seq.*

De Falsis &c.

1. si ex. 1. } VIII. 1137. *seq.*
 1. si fundum. 2. } VIII. 1143. 1144. *seq.*

De locato & conducto.

1. certo iuris. 1. VI. 874. 8. & 875. *seq.*

LIB. V.

De Nuptiis.

1. vidua. 18. III. 964. 13. & 965.
 1. in conuentione. 20. *ibid.*

De donationibus inter vir. & uxor. &c.

1. Donationes. 25. *causaliatur cum* 1. & donatione. 13. de Collat. III. 1160. 21. & 1161.

De Administratione Tutorum.

1. Sancimus. 25. IV. 749. 759. N. 6.

LIB. VI.

Qui admit. ad bonor. posses. possunt &c.

1. Bonorum. 1. } VIII. 1175. *seq.*
 1. si bonorum. 2. } VIII. 1183.
 1. laicali. 3. } VIII. 1185.
 1. emancipato. 4. } VIII. 1187.
 1. quondam. 5. }
 1. iuris. 6. } VIII. 1189. 1190.
 1. Bonorum. 7. } VIII. 1191.
 1. quicumque. 8. } VIII. 1193.
 1. ut verborum. *alt.* } VIII. 1195. *seq.*

Quando non potentium partes &c.

1. *quotiens.* *auis.* VIII. 1205. *seq.*

De Bonorum posses. secund. Tab.

1. Pendente. 1. }
 1. Bonorum. *alt.* } VIII. 1209. *seq.*

De bonorum posses. contra Tabulas.

1. liberi. 1. }
 1. Postumo. *alt.* } VIII. 1213. *seq.*

De Bonor. posses. contra Tabul. lib. &c.

1. licet. 1. }
 1. Patronus. *alt.* } VIII. 1221. *seq.*

Unde liberi.

1. & erat. 1. }
 1. ex testamento. } VIII. 1225. *seq.*
 1. qui se *alt.* } VIII. 1229. *seq.*

De Carbonianis Edictis.

1. si ibi. 1. }
 1. Carbonianum. *alt.* } VIII. 1245. *seq.*

Unde pater, & mater,

1. emancipatus. 2.

VIII. 1253.

De Repudianda Bonorum possess.

1. Filio. 2.

VIII. 1255.

De Collationibus.

1. emancipatus. 1.

Auth. ex Testamento. }

1. si pater. 2.

1. Filia. 4.

1. Doli. 5.

Auth. quod locum.

1. Filium. 2.

1. Filia. 12.

1. postum. 3.

1. ea demum. 6.

1. si foror. 8.

VIII. 1261. *seq.*

VIII. 1265.

VIII. 1267. *seq.*

VIII. 1273.

VIII. 1275. *seq.*

VIII. 1279. *seq.*

De Testamentis militis.

1. Frater. 7.

1. miles si. 2.

1. & quemquam. 1.

1. si Rufinus. 4.

1. ex testamento. 5.

1. in testamento. 6.

1. ex his verbis. 2.

1. certi iuris. 8.

1. licet. 9.

1. si cum. 10.

1. capisporas. 11.

1. in testamento. 12.

1. & militibus. 13.

1. si a fratre. 14.

1. militis. 15.

1. Serinialis. 16.

1. ne quidem. 17.

1. licet. *alt.*

VIII. 1291.

VIII. 1293.

VIII. 1295.

VIII. 1297.

VIII. 1299.

VIII. 1301. *seq.*

VIII. 1307.

VIII. 1309. *seq.*

VIII. 1313. *seq.*

VIII. 1319.

VIII. 1321. *seq.*

VIII. 1325.

VIII. 1327.

VIII. 1329.

VIII. 1331.

Qui Testamentum facere possunt, vel non.

1. quemquam. 1.

1. si in. 2.

1. senium. 3.

1. si frater. 4.

1. eunochis. 5.

1. si quis Imperatorem. 6.

1. hac consuetudine. 2.

1. Furiosum. 9.

1. discretis. 10.

1. omnes. *alt.*

VIII. 1337.

VIII. 1339.

VIII. 1341. *seq.*

VIII. 1347. *seq.*

VIII. 1353.

VIII. 1355.

VIII. 1357.

VIII. 1359.

VIII. 1361.

VIII. 1363.

De Testamentis, & quemad. Test. ordin.

1. testes servi. 1.

1. publicis. 2.

1. ex imperfecto. 3.

IX. 9. 10. *seq.*

IX. 11. 12. *seq.*

IX. 15.

1. si in nomine. 4.

1. neque professio. 5.

1. verba. 6.

1. erroes. 7.

1. Casus. 8.

1. si non. 9.

1. si testamento. 10.

1. non idcirco. 11.

1. si unus. 12.

1. testandi. 13.

1. non codicillum. 14.

1. quoniam. 15.

1. non dubium. 16.

1. testamentum. 17.

1. testamenti. 18.

1. omnium. 19.

1. Nolimus. 20.

1. Hoc consilium. 21.

— §. Ex imperfecto.

Auth. quod sine.

Auth. hoc locum.

— §. Per emancipationem.

— §. Si quis.

— §. Mod.

1. Distinctionibus. 22.

1. Confessio. 23.

1. Ambiguitates. 24.

1. Prepositi. 25.

1. In testamentis. 26.

1. Sancimus. 27.

1. Cum antiquitas. 28.

1. Iohannes. 29.

Eodem lex conciliatur cum 1. hac consuetudine.

ma. 22. *cod.*

1. Nolimus. 30.

1. Et ab. *alt.*

IX. 17.

IX. 19.

IX. 21.

ibid.

IX. 25. 26.

IX. 27.

IX. 29. *seq.*

IX. 33.

IX. 37.

IX. 39.

IX. 41. *seq.*

IX. 45.

IX. 47.

IX. 49. 50. *seq.*

IX. 51.

IX. 59. *seq.*

IX. 60. 70.

IX. 73. 74.

IX. 75. 76.

IX. 77. *seq.*

IX. 81. *seq.*

IX. 86. 87.

ibidem.

IX. 89. 90.

IX. 91. 92.

IX. 93. *seq.*

IX. 97. 98.

IX. 99.

IX. 101. *seq.*

IX. 104. 107.

ibid.

IX. 107.

IX. 109.

De hereditatibus Instituentis.

1. qui deportantur. 1.

1. Pater tunc. 2.

1. Cum proponas. 3.

1. Si compositum. 6.

1. Nec apud. 7.

1. Collegium. 8.

1. Estraneum. 9.

1. Neque. 10.

1. Estraneum. 11.

1. Hereditas. 12.

1. Quoties. 13.

1. Cum. *in. alt.*

IX. 116. 117. *seq.*

IX. 123.

IX. 125. *seq.*

IX. 131.

IX. 133.

IX. 135. *seq.*

IX. 139.

IX. 141. *seq.*

IX. 143. 144. *seq.*

IX. 149. & *seq.*

De institutionibus, & substitutionibus.

1. Cum avum. 1.

1. Conditionis. 2.

1. Si mater. 3.

1. Si pater. 4.

1. Reprehendenda. 5.

1. Generaliter. 6.

— §. Cum amico.

IX. 157. 158. *seq.*

IX. 165.

IX. 169. *seq.*

IX. 173. 174. *seq.*

IX. 181. *seq.*

IX. 183.

IX. 185. *seq.*

1. Si

1. Si quis. 7.
 1. Si testamentum. 8.
 1. Cum quidam. alt.

De impuber. & q̄liis substitutionibus.

1. cum heredes. 1.
 1. hereditatem. 2.
 1. heres. 3.
 1. quomvis. 4.
 1. post adum. 5.
 1. testamento. 6.
 1. si testamento. 7.
 1. precibus. 8.
 1. humanitatis. 9.
 1. cum quidam. 10.
 1. si quis. alt.

- IX. 189. seq.
 IX. 193.
 IX. 197.

- IX. 211.
 IX. 213. seq.
 IX. 219.
 IX. ibid.
 IX. 221. seq.
 IX. 231.
 IX. 235. seq.
 IX. 248. 249. seq.
 IX. 262. 263. seq.
 IX. 271. seq.
 IX. 275.

De repudianda, vel abstinenda hereditate.

1. si pater. 1.
 1. si pater. 2.
 1. fur. 3.
 1. si quis minor. 4.
 1. pupillorum. 5.
 1. si quis. 6.

IX. 408. 409. seq.

Quemadmodum Testamenta aperiuntur.

1. ut testamentum. 1.
 1. Testamenti. 2.
 1. eius gaudi. 3.
 1. Codicillos. 4.

IX. 424. 425. seq.

De Edicto Divi Hadriani tollendo.

1. cum inter. 1.
 1. quomvis. 2.
 1. Edicto. 3.

IX. 435. seq.

IX. 444. 445. seq.

De Codicillis.

1. rupto. 1.
 1. hereditatem. 2.
 1. cum propentis. 3.
 1. non idcirco. 4.
 1. ne Codicillos. 5.
 1. five. 6.
 1. idem. 7.
 1. si quis agere. alt.
 1. in omni. 2.

IX. 457. & seq.

IX. 463. seq.

IX. 467.

IX. 471.

IX. 473.

IX. 475.

IX. 477. seq.
ibid. 485.

De liberis prateritis, vel exhereditatis.

1. cum post. 1.
 1. si avas. 2.
 1. si quis. 3.
 1. Maximam. 4.
 Aut. non licet. 5.
 Aut. ex causa. 6.

- IX. 291.
 IX. 295.
 IX. 297. seq.
 IX. 300. 301.
 IX. 303. 304. seq.

De Postumis heredibus instituendis &c.

1. si post. 1.
 1. uxoris. 2.
 1. quod certatum. 3.
 1. quidam. alt.

- IX. 322. 323. seq.
 IX. 329. seq.

De iure deliberandi.

1. si a patre. 1.
 1. cum debitor. 2.
 1. si frater. 3.
 1. Filiolam. 4.
 1. potuit. 5.
 1. si avia. 6.
 1. quoniam. 7.
 1. licet. 8.
 1. si is. 10.
 1. remissione. 11.
 1. oia est. 15.
 1. nec emere. 16.
 1. Creionum. 17.
 1. si infanti. 18.
 1. cum in. 19.
 1. quidam. 20.
 1. cum aliquo. 21.
 1. scimus. alt.

- IX. 339. 340. seq.
 IX. 343.
 IX. 345.
 IX. 349. seq.
 IX. 353.
 IX. 356.
 IX. 357.
 IX. 359.
 IX. 361.
 IX. 363.
 IX. 365.
 IX. 367. seq.
 IX. 373. 374. seq.
 IX. 377. seq.
 IX. 381. 382. seq.
 IX. 389. 390.
 IX. 391. & plur. seq.

De Legatis.

1. quomvis. 1.
 1. quomvis. 2.
 1. qui post. 3.
 1. cum alienam. 10.
 1. Fila. 11.
 1. cum responsio. 12.
 1. proprias. 13.
 1. monumenta. 14.
 1. si universa. 15.
 1. Creditor. 16.
 1. decem. 17.
 1. si legatus. 18.
 1. non tantum. 19.
 1. usor. 20.
 1. in legatis. 21.
 1. in quibus. 22.
 1. cum questio. 23.
 1. sed & aliam. 24.
 1. cum quidam. 24.
 1. si legatus. 25.
 1. illud. alt.

- IX. 495.
 IX. 499.
 IX. 501.
 IX. 504. 505. seq.
 IX. 509. seq.
 IX. 513.
 IX. 515.
 IX. 517.
 IX. 519. seq.
 IX. 522.
 IX. 525.
 IX. 527.
 IX. 530. 531.
 IX. 535.
 IX. 537. seq.
 IX. 541.
 IX. 543.

Si omnia sit causa Testamenti.

1. si in fraudem. 1. }
1. cum. 2. }
1. si Procalina. 3. }

IX. 548. 549. seq.

De indicia Viduitate.

1. legatum. 1. }
1. ambiguitates. 2. }
Ausb. cui relictum. }
1. legem Isaliam. 3. }

IX. 358. 359. seq.

De his que pene nomine &c.

1. supervacuum. 1.

IX. 565. seq.

De Fideicommissis.

1. si probaveris. 1. }
1. & si. 2. }
1. cum secundum. 3. }
1. voluntas. 4. }
1. si frater. 5. }
1. punda. 6. }
1. voluntatis. 7. }
1. qui fideicommissarium. 8. }
1. ab eo. 9. }
1. verbum. 10. }
1. quous. 11. }
1. post mortem. 12. }
1. quous. 13. }
1. eam quam. 14. }
1. quamvis. 15. }
1. cum yrom. 16. }
1. si exadioris. 17. }
1. cum necessitatem. 18. }
1. ceteri. 19. }
1. etiam. 20. }
1. si in personam. 21. }
1. & in epistola. 22. }
1. si veritas. 23. }
1. instrumenta. 24. }
1. heredem. 25. }
1. ex repudiatione. 26. }
1. Fideicommissum. 27. }
1. ex fideicommissio. 28. }
1. ex testamento. 29. }
1. eam accepimus. 30. }
1. quidam. 31. }
1. quoniam. 32. }
Ausb. hoc amplius. }

IX. 578. 579. seq.
IX. 585.
IX. 587.
IX. 589.
IX. 591.
IX. 593.
IX. 595.
IX. 597.
IX. 601. seq.
IX. 605. seq.
IX. 609.
IX. 611. 612. seq.
IX. 615.
IX. 619.
IX. 621. seq.
IX. 623.
IX. 625.
IX. 627.
IX. 629.
IX. 641. seq.
IX. 643.
IX. 645.
IX. 647. seq.
IX. 651. seq.
IX. 655.
IX. 657.
IX. 659.
IX. 661. seq.
IX. 665.

Communio de legatis. & Fideicommissis.

1. cum hi. 1.
1. omne. 2.
1. si dubit. 3.
— §. sed & si.
— §. sed quia.

IX. 668. 669. seq.
IX. 679.
IX. 681.
ibid. 685.
ibid. 687.

Tem. XII,

- §. sin autem.
— §. Emptor. }
Ausb. res quom. }

ibid. 689.
ibid. 691.

Ad Scutum Trebellianum.

1. si ex. 1.
1. ad eum. 2.
1. si per. 3.
1. non iustum. 4.
1. & sine. 5.
1. inemptus. 6.
— §. in supradictis.
— §. si nonum.
— §. illud.
Ausb. nisi rogati.
Ausb. Contra.
1. Sancimus. 2.
— §. cum autem
1. quidam. 3.

IX. 701.
IX. 703. seq.
IX. 707.
IX. 709. seq.
IX. 714. seq.
IX. 717.
ibid. 721.
ibid. 723.
ibid. 725.
IX. 727.
IX. 731. 732. seq.
IX. 737. seq.
ibid. 741. seq.
IX. 745. seq.

Ad legem Falcidiam.

1. sola debet. 1.
1. Falcidiam. 2.
1. eam. 3.
1. & in legatis. 4.
1. si mortis. 5.
1. in imposenda. 6.
1. in testamento. 7.
Ausb. sed eum.
Ausb. similiter.
1. irritum. 8.
1. error. 9.
1. quamquam. 10.
1. si ut allegas. 11.
1. in donationibus. 12.
1. si ea. 13.
1. licet. 14.
1. si praedictorum. 15.
1. successores. 16.
1. & cohereditibus. 17.
1. si quis. 18.
1. cum certam. 19.

IX. 751. seq.
IX. 755.
IX. 759.
IX. 761.
IX. 764. 765. seq.
IX. 767. seq.
ibid. 771. seq.
ibid. 775.
IX. 777. seq.
IX. 779.
IX. 781. seq.
IX. 789.
IX. 791.
IX. 793.
IX. 795.
IX. 797.
IX. 800.
IX. 801.
IX. 803. 804. seq.
IX. 807.

L I B. VII.

De Sententiis que pro eo quod inter. profer.

1. cum pro eo. ante. IX. 811. 812. seq.

De Acquirenda possessione.

1. nemo. 10. 1. 975. 4
1. vitis possessionem. 11. 1. 1089. 15. & 1190.
1. ex libris. 12. 1. 1021. 27.

Si adversus Creditorem &c.

1. diuturnum. 1. 1. 1159. 6. & 1160.

- I. Cum servas. 104.
 I. Stipulatus som. 109.
 I. Qui ex pluribus. 106.
 I. Utrum. 107.
 I. e Titio. 108.
 — § Nulla promissio.
 I. Si ita stipulatus. 109.
 I. Si mihi & Titio. 110.
 — § Si stipulatus fuerit.
 I. Si stipulatus fuerit. 111.
 I. Si quis stipulatus sit. 112.
 — § Si quis ita.
 I. Cum stipulatus. 113.
 — § Cum venderet.
 I. Si fundum. 114.
 I. Ita stipulatus. 115.
 I. Decem. 116.
 I. Si centum. 117. }
 I. Liber homo. 118. }
 — § Decem hodie. }
 — § Decem mihi. }
 I. Dum causa. 119. }
 I. Si ita stipulatus. 120. }
 I. Et ex parte. 121. }
 — § Mulier ab eo. }
 — § Ex facto rei. }
 I. Qui Romæ. 122.
 — § Callimachus.
 — § Flavius Hermes.
 — § Coheredes.
 — § Agrius.
 — § Seis heres.
 — § Duo fratres.
 I. Si Anglii. }
 I. Infuero. }
 I. Cum stipulatus.
 I. Si ita stipulatus.
 — § Titius a Mario. }
 — § Chrysgonos. }
 — § Si ita stipulatus.
 I. Si Pupillus. 127.
 I. Si duo. 128.
 I. Si quis ita. 129.
 I. quod dicitur. 130. }
 I. Iulianus. 131. }
 — § qui fundum.
 I. quidem. 132.
 — § Filiusfamilias.
 I. Si hic stipulatus. 133.
 I. Titia. 134.
 — § Item respondit.
 — § Idem respondit.
 — § Idem respondit quoniam.
 I. Si ita quis promissit. 135.
 — § Seis cavi.
 — § ex lege donatum.
 — § Fria quæ de.
- XI. 145.
 XI. ibid. § sep.
 XI. 1457. sep.
 XI. 1433.
 XI. 1434.
 XI. ibid.
 — ibid.
ibid. & sep.
 XI. 1439.
 XI. 1441. sep.
 XI. 1443. sep.
 XI. 1445.
 XI. 1448. 1447. sep.
 XI. 1457.
 XI. ibidem.
ibidem & sep.
 XI. 1453. sep.
 XI. 1457.
 XI. 1459. sep.
 XI. 1491. sep.
 XI. 1493. sep.
 XI. 1497. sep.
 XI. 1500. 1501. sep.
 XI. 1501. sep.
 XI. 1508. 1509. sep.
 XI. 1513. sep.
 XI. 1517. sep.
 XI. 1519. 1525. sep.
 XI. 1527. sep.
 XI. 1531.
 XI. 1533. sep.
 — XI. 1540.
 XI. 1540. 1541. sep.
 XI. 1557. sep.
 XI. 1560. sep.
 XI. 1565. sep.
 XI. 1571. sep.
 XI. 1584. 1585. sep.
 XI. 1589.
 XI. 1590. 1591.
 XI. 1593. 1593. sep.
 XI. 1614. 1615. sep.
 XI. 1634.
- I. si sub om. 136.
 — § si quis viam.
 I. continens. 137.
 — § si hominem.
 — § cum ita stipulatus.
 — § Item qui infuero.
 — § Illud inspicendum.
 — § si ab eo stipulatus.
 — § cum qua sub hoc.
 — § prætices.
 I. qui certarem. 138.
 I. cum ex causa. 139.
 I. Parbat. 140.
 — § & si placet.
 I. si servas. 141.
 — § Pupillus. licet.
 — § si ita futo.
 — § si inter eos.
 — § cum mihi sit Titio.
- XI. 1637. sep.
 XI. 1643. 1643.
 XI. 1644. 1645. sep.
 XI. 1649. 1650. sep.
 XI. 1659. sep.
ibid.
 XI. 1663.
 XI. 1665. sep.
 XI. 1668. sep.
- De duobus reis Constitutis.*
 I. in duobus. 2. in pri. IX. 1265. 8.
 I. Ros. 11. IX. 1283. 2. & 1289. sep.
 I. si id 15. IX. 1259. 3.
- De Fideiussoribus & mandatoribus.*
 I. Fideiussor. 16 § 4. III. 427. 2. & N. 5.
 I. Ma celus. 25. XI. 124. 16. & 585.
 I. Gassian. 71. IV. 632. 2.
- De Novationibus & delegationibus.*
 I. si afueroctus. 4. IV. 915. 13. & 916.
 I. si pupillus. 2. § 2. XI. 651. 4.
 I. fueroctus. ad conciliatur cum. I. vionum. 12. de
 Reb. Cred. X. 353. 2. & 354. sep.
- De Solutionibus & liberationibus.*
 I. quoniam. I. conciliatur cum I. dum in re. I.
 eod. IX. 1295. 1. & 1296. 3.
 I. ceterum. 2. IV. 793. & 794. 6.
 I. cum quæ. 25. in pri. XI. 1046. 6.
 I. si solutus. 39. XI. 886. 48. & 889.
 I. satisfactio. 22. IV. 725. & 736. N. 11.
 I. si quis offerenti. § 1. in pri. VIII. 159. 6. & 160.
 I. Stichum. 25. §. quod vulgo. 2. IV. 634. 10.
 — 11. 12.
 — § naturalis. 4. conciliatur cum I. 27. §. 2. de
 Padis. IV. 875. 2. & N. 2.
 I. debitorum. 99. IV. 733. 4. & 734. 10.
- De Acceptilationibus.*
 I. acceptatio. 1. IV. 962. 12.
 Ratam rem haberi &c.
 I. Bonorum possessionem. 24. VIII. 161. 162.

De Furtis.

- l.* qui vas. *48. §. 1.*
l. si is. *71. in prin.*
l. 1144. 7.
V. 1023. 15.

Stellionatus.

- l.* Stellionatus. *2. conciliatur cum l.* quid ergo.
2. 11. §. ult. de his qui not. infam. *V.* 127. 24. &
 128. *seq.*

De Publicis Iudiciis.

- l.* infamem. *7.*
V. 124. 21. & 125. 22.

De lege Julia Repetundarum.

- l.* datur. *2.*
VII. 966. 36.

Ad Sctam. Turpilianam.

- l.* Imperatores. *18. §. 2.*
VII. 43. 7.

Quis a quo appellatur.

- l.* quod dicitur. *l.* conciliatur cum *l.* appellatur. *2. cod.*
VI. 436. N. 2.

De Libellis dimissariis.

- l.* Post. unica conciliatur cum *l.* eos qui *6.*
§. Apollonius. *6. Cod.* de appell. *VI.* 441. 10.
 & 442. *seq.*

An per Al. Caus. appell. red. poss.

- l.* quoniam solet. *2.*
V. 182. 183. N. 5.

De Iure Fisci.

- l.* non intelligitur. *3. §. ult.* conciliatur cum
§. 39. Iustia. de Ret. D. off. *l.* 736. 7. & 727. *seq.*
l. si Procurator. *5. conciliatur cum l.* 3. Cod.
 de quadrienn. prescript. *l.* 940. 13. & 941. *seq.*
l. si qui mihi. *18.*
VI. 938. 2. & 939.
l. in eundem. *47. §. 11.* IX. 1312. 4. & 1313.

Ad Municipalem &c.

- l.* ordiue. *15. in prin.*
V. 138. 35. & 139.

De Decurionibus.

- l.* generaliter. *3. §. 1.*
V. 147. 43.

De extraordinariis Cognitionibus.

- l.* Divus. *4. conciliatur cum l.* *primis.* *1. §.*
§. cod.
V. 20. 29.

De Verborum significatioue.

- l.* verbum. *1.*
l. grabis. *2.*
 — *§.* conique.
l. ienere. *2.*
 — *§.* eius.
l. num. 8. 4.
l. R. l. appetatio. *5.*
 — *§.* opere.
l. nominis. *6. §.* Verbum.
l. Verbum. *8.*
 — *§.* ult.
l. Marcellus. *9.*
l. Creditorum. *10.*
l. Creditorum. *11.*
l. ut si. *12.*
 — *§.* minus.
l. Molieris. *13.*
l. Labeo. *14.*
 — *§.* ult.
l. Bone Civitatis. *15.*
l. minus. *18.*
l. Labeo. *19.* III. 489. 2. VII. 471. 10. X. 80.
 12. XI. 1704. *seq.*
l. sciendum. *20. §. 1.*
l. quid aliud. *16.*
l. solutionis. *17.*
l. commendare. *18.*
l. ubi. *19.* conciliatur cum *l.* eo iure.
 4. §. 2. in quib. Caus. pugn. VI. 566. 3. &
 667. *seq.*

De Regulis Iuris.

- l.* id quod nostrum. *11.*
l. nemo. *43.*
l. nulla. *88.*
l. 868. 8.
V. 1001. N. 4.
X. 135. 2. & 136. *seq.*

EX CODICE

LIB. I.

De Constitutionibus Principum.

- l.* inter. *1. conciliatur cum l.* Piacet. *8.*
 de Iustic. *l.* 66. 13. & 97. VI. 101. 8. & 302.
l. quod favore. *6.*
l. 92. 10.

LIB. II.

De Edendo.

- l.* ipse diffice. *1.*
l. is apud quem. *6.*
l. edita. *3.*
l. qui seculari. *4.*
l. non est notum. *5.*
l. iustam. *6.*
VII. 1. *seq.*
VI. 21. 1. 2. VII. 13. *seq.*
 VII. 21. 22. *seq.*
 VII. 32. *seq.*
 VII. 47. 48. *seq.*
 VII. 51. 52.
l. pro.

- l. procurator. 7.
 l. si quis in aliquo ex auct. 119. Cap. 3. VII. 72.
60. *seq.*
 l. & que. 8. VI. 91. 92. 9. VII. 64. 1. & 64. *seq.*

De Passis.

- l. condictionis. 1.
 l. post venditionem. 2.
 l. servas. 3.
 l. postquam. 4.
 l. Creditori. 5.
 l. pñta que. 6.
 l. Creditori. 7.
 l. si pascenda. 8.
 l. cum postquam. 9.
 l. legem. 10.
 l. ex conventione. 11.
 l. pñta novissima. 12.
 l. in bona. 13.
 l. si pñto. 14.
 l. pactum quod. 15.
 l. cum proponis. 16.
 l. pactum, quod bona fide. 17.
 l. si creditores. 18.
 l. licet. 19.
 l. traditionibus. 20.
 l. cum proponis. 21.
 l. pactum curatores. 22.
 l. Filias. 23.
 l. si additionem. 24.
 l. debitorum. 25.
 l. pactum succellorum. 26.
 l. petens. 27.
 l. si certis annis. 28.
 l. si quis in conficibendo. 29.
 l. de questione. 30.
- VII. 72. & *seq.*
 VII. 104. & *seq.*
 VII. 113. *seq.*
 VII. 117. *seq.*
 VII. 123. *seq.*
 VII. 129. *seq.*
 VII. 140. *seq.*
 VII. 144.
 VII. 145. *seq.*
 VII. 149. 151. *seq.*
 VII. 164. *seq.*
 VII. 170. *seq.*
 VII. 174. 175. *seq.*
 VII. 190. *seq.*
 VII. 196. *seq.*
 VII. 197.
 VII. 199. *seq.*
 VII. 205. *seq.*
 VII. 208. 209. *seq.*
 VII. 211.
 VII. 213.
 VII. 217.
 VII. 219.
 VII. 221.
 VII. 222.
 VII. 225.
 VII. 228. 229. *seq.*
 VII. 232. 233. *seq.*
 VII. 238. 239. *seq.*

De Transactionibus.

- l. neque pñtis. 1.
 l. cum te. 2.
 l. Age cum. 3.
 l. Adione. 4.
 l. cum te. 5.
 l. cum more. 6.
 l. de Alimonia. 7.
 l. de Alimonia. 8.
 l. si super. 9.
 l. Fratri. 10.
 l. de Fideicommissio. 11.
 l. Præstet. 12.
 l. interpositas. 13.
 l. si diversa. 14.
 l. ut responsum. 15.
 l. Causas. 16.
 l. cum proponis. 17.
 l. transigere. 18.
 l. sub prætextu. 19.
 l. non minorem. 20.
- VII. 273. *seq.*
 VII. 277. 278.
 VII. 279. 280.
ibid. & *seq.*
 VII. 283.
 VII. 284. *seq.*
 VII. 292. *seq.*
 VII. 297.
 VII. 299. *seq.*
 VII. 302.
 VII. 305.
 VII. 307. *seq.*
 VII. 311.
 VII. 313. *seq.*
 VII. 315.
 VII. 317. 318. *seq.*
 VII. 323. 324. *seq.*
 VII. 329. *seq.*
 VII. 347. 348.

- l. cum ea. 21.
 l. si maior. 22.
 l. nec intentio. 23.
 l. Si quidem. 24.
 l. Si maiores. 25.
 l. Transactione. 26.
 l. Senam. 27.
 l. Sive. 28.
 l. Sub prætextu. 29.
 l. Transactione finita. 30.
 l. Si de causa. 31.
 l. Si causa. 32.
 l. Si profundo. 33.
 l. Cum donationis. 34.
 l. Transactionem. 35.
 l. Si maior. 36.
 l. Promissis. 37.
 l. Transactio. 38.
 l. Quamvis. 39.
 l. Ubi pñtam. 40.
 l. Si quis maior. 41.
 l. Si x falsa. 42.
 l. Iubemus. 43.
- VII. 347.
 VII. 349.
ibid.
 VII. 357.
 VII. 357.
 VII. 357.
 VII. 360. 361. *seq.*
 VII. 363.
 VII. 365.
 VII. 369. 369. *seq.*
 VII. 376. 377. *seq.*
 VII. 380. *seq.*
 VII. 383.
 VII. 384. 386. *seq.*
 VII. 389.
 VII. 391. 392. *seq.*
 VII. 397. *seq.*
 VII. 401. *seq.*
 VII. 405.

Ex quib. caus. infam. irrog.

- l. Et si severior. 3. V. 148. 44. & 149. *seq.* 151.
156. & 152. *seq.*
 l. Si Possidioniam. 4. V. 153. 48. & 154.

De Procuratoribus.

- l. Eum qui. 3. V. 247. 9. 248.

De iis, que vi metusæ causa gesta sunt.

- l. Si vi vel metu. 3. IV. 383. 384. 34.

De dolo malo.

- l. Si fideiussor. 1. *convenitur cum* 1. 59. D.
 mandat. IV. 422. 18.
 l. Cum proponis. 4. X. 1255. *cap.* 17. & 1256.

De in integrum restitutione.

- l. Illud. 1. V. 1113. & 1114. 9. & N. 6.
 l. Si curatorem. 3. XI. 1411. 4. & 1412.
 l. Si minorem. 4. V. 1145. & 1146. N. 6.

Si adversus rem indicatam &c.

- l. Si cum pater. 1. *an abrogata sit* per legem
 nit. Qui & advers. quon. restitui non pot.
 V. 1191. & 1192. 25.

Si adversus venditionem &c.

- Auct. Sacramenta. V. 1201. *seq.*

Si minor se maiorem dixerit.

l. Si alterius. 3. V. 1133. 1134. 11.

De aliena iud. mut. caus. facta.

l. Com in unica. V. 783. N. 2.

L I B. III.

De Iudiciis.

l. Placet. 2. *l. 94. 11. & 95.*

De pedaneis iudiciis.

l. placet. 2. IV. 1346. 4. 5. 1347. seq.

De ordine iudiciorum.

l. Adite. 1. IV. 1180. seq. & N. 22.

De iurisd. om. iud.

l. foris ordinem. 2. IV. 1210. 6. & 1220.

l. in criminali. 5. IV. 1343. & 1344. N. 2.

De insuffic. testaments.

l. Si quis filium. 34. V. 127. 11. & 128. seq.

Ubi de criminibus agi oporteat.

l. Questiones. 1. IV. 1167. 1.

Ubi in rem actio exerceri debeat.

l. Adus. 3. IV. 1286. 11. & 1287.

Ubi de hereditate agatur.

l. Illic. 1. IV. 1288. 12. & 1289.

De petitione hereditatis.

l. Si post mortem. 2. V. 630. 37.

l. De necessitate. 1. conciliatur cum l. 5. de

Cond. instab. VII. 692. & 693.

l. hereditatis. 2. IV. 1285. 36.

De rei vindicatione.

l. Si interierem. 2. verif. sed & id. l. 337. 27. 28.

De usufructu & habitatione.

l. Cum antiquis. 13. III. 45. & 6.

De servitutibus & aqua.

l. Si quis. 1. VII. 470. seq.

l. Si aquam. 2. VII. 417. & 418. seq.

l. Et in provinciali. 3. VII. 425. seq.

Tom. XII.

l. Aquam. 4. VII. 427.
l. si quid. 5. VII. 429.
l. Praes. 6. VII. 431.
l. si manifesta. 7. VII. 433.
l. si tibi. 10. } VII. 435.
l. per agrum. 11. } VII. 437.
l. non modus. 12. VII. 439. 440. seq.
l. sicut usufructum. 13. VII. 443.
l. cum talis. 14. VII. 445.
— 9. Cum assem.

De Lege Aquilia.

l. de his. 11. IV. 475. N. 6.

Familia Eriscenda.

l. Filius. 18. conciliatur cum l. si donatio.

13. de Collat. II. 1156. 18.

l. Filius. 24. VII. 447. seq.

L I B. IV.

De Rebus Creditis, & Iurcurando.

l. Causa. 1. VII. 491. seq.

l. Iurcurandi. 2. VII. 499. seq.

l. In bonam fidem. 3. VII. 503. 504. 1. & 506.

l. si ad excludendam. 4. VII. 511. 1. & 512.

l. cum etiam. 5. VII. 517. 518.

l. cum propositis. 6. VII. 519.

l. nec filios. 7. VII. 521.

l. actori. 8. VII. 524. 525. seq.

l. deici. 9. VII. 530. 531. seq.

l. in actione. 10. VII. 532.

l. si quis iurcurandum. 11. VII. 541. seq.

l. generaliter. 12. VII. 550. 551. seq.

l. cum quis. 13. VII. 561. 562. seq.

Si certum petatur.

l. neque. 1. VII. 571. seq.

l. quamvis. 2. VII. 575. seq.

l. eos qui. 3. VII. 579. seq.

l. si absentia. 4. VII. 584. 585. seq.

l. si non negavit. 5. VII. 589. 590. seq.

l. si ex pretio. 6. VII. 593. 594.

l. non eode. 7. VII. 597. 598.

l. si pro motu. 8. VII. 600. & seq.

l. cum re. 9. VII. 604. 605.

l. eo quod. 10. VII. 609. 610.

l. incendium. 11. VII. 609. seq.

l. si rem. 12. VII. 615.

l. cum qui. 13. VII. 617.

l. motus. 14. VII. 619.

l. non adversus. 15. VII. 621.

l. quisque. 16. VII. 624. 625. seq.

l. super. 17. VII. 627. seq.

De Suffragio.

l. si qui ante. 1. VII. 633. 634. seq.

Z a

De

De prohibita sequestratione pecunie.

1. quotiens. *uic.* VII. 642. 643. *seq.*

De Conditione indebiti.

1. pecuniam. 1. VII. 658. 659. *seq.*
 1. si cetera. 2. VII. 681. 682.
 1. cum & solute. 3. VII. 683.
 1. et, quæ. 4. VII. 685. *seq.*
 1. si a patre. 5. VII. 691. *seq.*
 1. si per ignorantiam. 6. VII. 695. 696. *seq.*
 1. Fideicommissum. 7. VII. 701. 706. *ibid.*
 1. Creditoris. 8. VII. 709. 710. *ibid.*
 1. indebitum. 9. VII. 712. 713.
 1. si quis servum. 10. VII. 715.
 1. pro debitate. *ult.* VII. 715.

De Conditione ob Causa datorum.

1. pecuniam. 1. VII. 720. 721. *seq.*
 1. si ut proponis. 2. VII. 724. 725. *seq.*
 1. ex lege. 3. VII. 728. 729. *seq.*
 1. si cum. 4. VII. 737. 738. *ibid.*
 1. si militum. 5. VII. 739.
 1. cum Ancillam. 6. VII. 741.
 1. si repetendi. 7. VII. 744. 745. *seq.*
 1. dictam. 8. VII. 747.
 1. si liber. 9. VII. 749.
 1. pecuniam. 10. VII. 751. 752. *seq.*
 1. advocatio. *ult.* *ibid.*

De Conditione ob turpem Causam.

1. ex causatione. 1. VII. 761. 762. *seq.*
 1. cum te. 2. VII. 766. *seq.*
 1. quod evitandi. 3. VII. 769. *seq.*
 1. quotiens. 4. VII. 771.
 1. mercalem. 5. VII. 773.
 1. ob restituenda. 6. VII. 775.
 1. cum qui. 7. VII. 777.

De conditione factio.

1. praes. }
 1. ante obligationem. } VII. 779. *seq.*

Ex lege sine causa, vel iniusta Causa.

1. licet. 1. VII. 787. *seq.*
 1. dissolutam. 2. VII. 795. *seq.*
 1. ruela. 3. VII. 789. *seq.*
 1. si non est. 4. VII. 803.

De Obligationibus & Actionibus.

1. data. 1. VII. 812. 813. *seq.*
 1. nominibus. 2. VII. 823. *seq.*
 1. ob causam. 3. VII. 827.
 1. bonam fidem. 4. VII. 829. *seq.*
 1. licet. 5. VII. 833. 834. *seq.*

1. si in solutum. 6.

1. si a Creditore. 7.

1. siquidem. 8.

1. Legatos. 9.

1. Adversus. 10.

1. pimis. 11.

1. ob ut. 12.

Aut. imo,

1. cum cui. 13.

1. est in. 14.

Aut. sed hoste.

Ut Affluere, & ab hereditibus, & contra &c.

1. cum stipulationes. VII. 855. 860. *seq.*

Ne uxor pro marito. &c.

1. frustra. 1. VII. 869.
 1. ob maritorem. 2. *ibid.* & *seq.*
 1. cum te. 3. VII. 873. *seq.*
 1. cum te idem. 4. VII. 875.
Aut. sed omnino. VII. 877.

Na filius pro patre.

1. neque. 1. VII. 879.
 1. ut contra. 2. VII. 881.
 1. si Filiasum. 3. VII. 883.
 1. Patris. *penal.* 4. VII. *ibid.*
 1. et patroni. *ult.* VII. 885.
Aut. Habita. VII. 888. 889. *seq.*

Aut servus pro suo facto &c.

1. quomvis. 1. VII. 905. 906. *seq.*
 1. Creditore. 2. VII. 907. *seq.*
 1. promissum. 3. VII. 911.
 1. licet. 4. VII. 913.
 1. si (ut allegat). 5. VII. 913.
 1. sive servi. 6. *ibid.*

Quando Fiscus vel privatus &c.

1. propter. 1. VII. 917.
 1. si in causa. 2. VII. 919. *seq.*
 1. si debitem. 3. VII. 923.
 1. non prius. 4. }
 1. in solutum. 5. } VII. 925.

De hereditariis actionibus.

1. pecuniam. 1. VII. 929. *seq.*
 1. pro hereditatis. 2. VII. 933. *seq.*
 1. heredem. 3. VII. 943.
 1. sub praetextu. 4. VII. 945. *seq.*
 1. ut debitum. 5. VII. 948. 949.
 1. si adules. 6. VII. 951.
 1. Creditore. *ult.* VII. 952.

Ex delictis defunctorum &c.

l. Post litem mixta. VII. 956. 957. *seq.*

De constituta pecunia.

l. Si pro. 1. } VII. 988. 989.
Auth. si quando. 5.
l. Recepitia. 1. VII. 992. 993. *seq.*
l. D. Hadriani. 2. VII. 1001. *seq.*

De probationibus.

l. Ut credent. 1. VII. 1010. & *seq.*
l. Pufficaciones. 2. VII. 1015.
l. Et persona. 3. VII. 1017. *seq.*
l. Proprietatis. 4. VII. 1021. *seq.*
l. Instrumenta. 5. VII. 1025. *seq.*
l. Rationes. 6. VII. 1027.
Auth. quod obiectet. VII. 1029.
l. Et caplo. 7. VII. 1031.
l. Ficta. 8. VII. 1033.
l. Cum te. 9. *ibid.*
l. Neque natales. 10. VII. 1037. & *seq.*
l. Si scriptum. 11. VII. 1041.
l. Cum res. 12. VII. 1044. 1045. *seq.*
l. Non epistola. 13. VII. 1049. *seq.*
l. Non oadiu. 14. VII. 1051.
l. Vis eius. 15. VII. 1056. 1057. *seq.*
l. Sive possidetis. 16. VII. 1059. & *seq.*
l. maiorem. 17. VII. 1063.
l. Cum precibus. 18. VII. 1065.
l. Exceptionem. 19. VII. 1069. 1070. *seq.*
Auth. ut qui. VII. 1079. *seq.*
l. Si de possessione. 20. VII. 1083. *seq.*
l. Ad probationem. 21. VII. 1087.
l. Ad probationem. 22. VII. 1089. *seq.*
l. Actor. 23. VII. 1092. 1093. *seq.*
l. Iobemus. 24. VII. 1001. *seq.*
l. Sciatis. ult. VII. 1095. 1006.

De Testibus.

l. Si sibi. 1. VII. 1114. 1115. *seq.*
l. Eiam. 2. VII. 1119. *seq.*
l. Soia. 3. VII. 1124. 1125. *seq.*
l. Eos. 5. VII. 1127.
l. Parentes. 6. VII. 1129.
l. Nemo. 7. VII. 1133.
l. Servus. 8. VII. 1135.
l. Iurisperiti. 9. VII. 1139. 1140. *seq.*
l. Omnibus. 10. VII. 1147. *seq.*
l. Quocum. 11. VII. 1153. *seq.*
Auth. Si Testis. *ibid.* 1159. *seq.*
l. Libertorum. 12. VII. 1169.
l. Qui falso. 13. VII. 1171.
l. Nullam. 14. VII. 1173. *seq.*
l. Si quis. 15. VII. 1179. 1180. *seq.*
l. Testium. 16. VII. 1186. 1187. *seq.*
Auth. rogati. *ibid.* 1195. *seq.*

Tom. XII

l. Si quando. 19. VII. 1204. 1205. *seq.*
Auth. sed si quis. *ibid.* 1217. *seq.*
l. Cum apud. ult. VII. 1221. *seq.*

De fide instrumentorum &c.

l. Debbiores. 1. VII. 1231.
l. Uteris. 2. VII. 1233. 1234. *seq.*
l. Si adversarius. 3. VII. 1243. 1244. *seq.*
l. Illam. 4. VII. 1249.
l. Sicut. 5. VII. 1252. *seq.*
l. Sicutum. 6. VII. 1255.
l. Si sollemnibus. 7. VII. 1257. 1258. *seq.*
l. Si constitit. 8. VII. 1263.
l. Instrumentis. 9. VII. 1265. *seq.*
l. Cum instrumentis. 10. VII. 1269.
l. Emancipatione. 11. VII. 1271. *seq.*
l. Non idcirco. 12. VII. *ibid.* & *seq.*
l. Apud eos. 13. VII. 1286. 1287. *seq.*
l. Scriptura. 14. VII. 1279. *seq.*
l. In exercendis. 15. VII. 1306. 1307. *seq.*
l. Contrafactus. 17. VII. 1319. *seq.*
l. Indites. 18. VII. 1323.
Auth. apud. VII. 1323.
l. Plures. 19. VII. 1325. *seq.*
l. Comparationes. 20. VII. 1342. 1343. *seq.*
Auth. ad huc. } VII. 1353. *seq.*
Auth. ut si. }
l. cum quidam. ult. VII. 1358. 1359. *seq.*

Plus valere quod agitur &c.

l. In contrariis. 1. VII. 1369. 1370. *seq.*
l. acta. 2. VII. 1373.
l. exemptione. 3. VII. 1375.
l. si quis. 4. } VII. 1377.
l. si falsum. ult. }

De Commodato.

l. proutem. ult. VIII. 21. *seq.*

De Pignoratitia actione.

l. ex pignore. 1. } VIII. 20.
l. quod. 2. }
l. Creditore. 3. VII. 21. *seq.*
l. pactum. 4. VIII. 23. 24.
l. qui fortuitis. 6. VII. 25. 29. *seq.*
l. pignus. 9. VIII. 43. 44. *seq.*
l. nec Creditores. 10. VIII. 51. 52. *seq.*
l. pignoris. 11. VIII. 59. 60. *seq.*
l. quo minus. ult. VIII. 63.

De exercitoria & infortoria actione.

VIII. 65. *seq.*

Quod cum eo, qui in aliena &c.

l. ei qui. 7. VIII. 95. 96.
l. dominos. ult. VIII. 100. 101. *seq.*

Z z 2

Per

Per quas personas nobis acquiratur.

<i>l. exceptio. 1.</i>	VIII. 108. <u>109. seq.</u>
<i>l. cum per. 2.</i>	VIII. <u>112. 118. seq.</u>
<i>l. si duo. ult.</i>	VIII. <u>122. 123. seq.</u>

Ad Scutum Macedonianum.

<i>l. si filiusfamilias. 1.</i>	VIII. <u>129. 130.</u>
<i>l. Zenodorus. 2.</i>	VIII. <u>131. 132. seq.</u>
<i>l. Filiusfamilias. 3.</i>	VIII. <u>140. 141. seq.</u>
<i>l. peremptorie. 4.</i>	VIII. <u>143.</u>
<i>l. Macedonian. 5.</i>	VIII. <u>145. seq.</u>
<i>l. si filius. 6.</i>	VIII. <u>152. 153.</u>
<i>l. si filiasum. ult.</i>	VIII. <u>156. 157. seq.</u>

Ad Scutum Velleianum.

<i>l. mulieribus. 1.</i>	VIII. <u>169. 170. seq.</u>	
<i>l. frustra. 2.</i>	VIII. <u>172.</u>	
<i>l. si cum. 3.</i>	}	VIII. 175.
<i>l. Senatusconsultum. 4.</i>		VIII. <u>177. 178. seq.</u>
<i>l. si sine. 5.</i>		VIII. 181.
<i>l. si mater. 6.</i>		VIII. 183.
<i>l. si sciens. 7.</i>		VIII. <u>185. seq.</u>
<i>l. si patrem. 8.</i>		VIII. <u>190. 191. seq.</u>
<i>l. quomvis. 9.</i>		VIII. <u>191.</u>
<i>l. si adversarius. 10.</i>		VIII. <u>193.</u>
<i>l. etiam. 11.</i>		VIII. <u>195.</u>
<i>l. si datus. 12.</i>		

De non numerata pecunia.

<i>l. si pecuniam. 1.</i>	VIII. <u>205. 206. seq.</u>
<i>l. misorem. 2.</i>	VIII. <u>209. 210. seq.</u>
<i>l. si ex cautione. 3.</i>	VIII. <u>213. 214. seq.</u>
<i>l. cum fidei. 4.</i>	VIII. <u>221. seq.</u>
<i>Amb. contra qui.</i>	<i>ibid.</i> <u>227. seq.</u>
<i>l. adversus. 5.</i>	VIII. <u>232. 234. seq.</u>
<i>l. si quis. 7.</i>	VIII. <u>239.</u>
<i>l. si loqui. 8.</i>	VIII. <u>243. 244. seq.</u>
<i>l. rem macedoni. 12.</i>	VIII. <u>261. 262. seq.</u>
<i>l. genensis. 13.</i>	VIII. <u>266. 267. seq.</u>
<i>l. in consilio. 14.</i>	VIII. <u>282. 283. seq.</u>
<i>— § sed quoniam. 1.</i>	<i>ibid.</i> <u>287. seq.</u>
<i>— § super caeteris. 2.</i>	<i>ibid.</i> <u>293.</u>
<i>— § illo. 3.</i>	<i>ibid.</i> <u>297.</u>
<i>— § in omni. ult.</i>	<i>ibid.</i> <u>299.</u>
<i>l. si cui. 15.</i>	VIII. <u>303. seq.</u>
<i>l. indubital. ult.</i>	VIII. <u>307.</u>

De Compensationibus.

<i>l. & Senatus. 1.</i>	VIII. <u>309. 310. seq.</u>
<i>l. et causa. 2.</i>	VIII. <u>313.</u>
<i>l. in ra. 3.</i>	VIII. <u>317. 318. seq.</u>
<i>l. si constat. 4.</i>	VIII. <u>322. 323. seq.</u>
<i>l. etiam. 5.</i>	VIII. <u>331. seq.</u>
<i>l. neque scriptura. 6.</i>	VIII. <u>335. seq.</u>

<i>l. si et. 2.</i>	}	VIII. <u>339.</u>
<i>l. si propter. 3.</i>		VIII. <u>340. 341. seq.</u>
<i>l. eius. 4.</i>		VIII. <u>345. 346. seq.</u>
<i>l. compensationes. ult.</i>		

De Usuris.

<i>l. si interrogazione. 1.</i>	VIII. <u>362. 363. seq.</u>
<i>l. usuras. 2.</i>	VIII. <u>367. 368. seq.</u>
<i>l. quomvis. 3.</i>	VIII. <u>371. 372. seq.</u>
<i>l. per retentionem. 4.</i>	VIII. <u>377. 378. seq.</u>
<i>l. adversus. 5.</i>	VIII. <u>381. 382. seq.</u>
<i>l. Creditor. 7.</i>	VIII. <u>387. 388. seq.</u>
<i>l. usum. 10.</i>	VIII. <u>393.</u>
<i>l. es pradiis. 11.</i>	VIII. <u>397.</u>
<i>l. fumentis. 12.</i>	VIII. <u>397. seq.</u>
<i>l. in bonis. 13.</i>	VIII. <u>400. 401.</u>
<i>l. si es peditio. 14.</i>	VIII. <u>405. 406.</u>
<i>l. cum s'legas. 15.</i>	VIII. <u>408. 409.</u>
<i>l. cum non. 16.</i>	VIII. <u>411.</u>
<i>Amb. ad huc.</i>	<i>ibid.</i> <u>413. seq.</u>
<i>l. si ex lege. 17.</i>	VIII. <u>428. 429.</u>
<i>l. indebitis. 18.</i>	VIII. <u>432. 433.</u>
<i>l. acceptam. 19.</i>	VIII. <u>436. 437. seq.</u>
<i>l. si p'uras. 21.</i>	VIII. <u>445. seq.</u>
<i>l. pignoris. 22.</i>	VIII. <u>449.</u>
<i>l. oleo. 23.</i>	VIII. <u>451.</u>
<i>l. si mater. 24.</i>	VIII. <u>453.</u>
<i>l. eos. 26.</i>	VIII. <u>457. seq.</u>
<i>— §. super. 1.</i>	VIII. <u>463. seq.</u>
<i>l. de usuris. 27.</i>	VIII. <u>471. seq.</u>
<i>l. ut nullo. 28.</i>	VIII. <u>475.</u>

De Nautico Funnere.

VIII. 477.

Depositi vel contra.

<i>l. si incuris. 1.</i>	VIII. <u>488. 489. seq.</u>
<i>l. usum. 2.</i>	VIII. <u>497.</u>
<i>l. si depositi. 3.</i>	VIII. <u>499.</u>
<i>l. si deposita. 4.</i>	VIII. <u>501. seq.</u>
<i>l. propter. 5.</i>	VIII. <u>509.</u>
<i>l. si penes. 6.</i>	VIII. <u>511.</u>
<i>l. desiderium. 7.</i>	VIII. <u>513.</u>
<i>l. si is. 8.</i>	VIII. <u>515.</u>
<i>l. cum hereditas. 9.</i>	VIII. <u>517.</u>
<i>l. qui depositum. 10.</i>	VIII. <u>519.</u>
<i>l. si quis. 11.</i>	VIII. <u>523. seq.</u>
<i>Amb. sed iam.</i>	<i>ibid.</i> <u>531. seq.</u>
<i>l. supervacuum. ult.</i>	VIII. <u>535. 536. seq.</u>

Mandati vel contra.

<i>l. adversus. 1.</i>	VIII. <u>540. 550. seq.</u>
<i>l. cum et causa. 2.</i>	VIII. <u>557.</u>
<i>l. si pater. 3.</i>	VIII. <u>563. 564. seq.</u>
<i>l. etiam. 4.</i>	VIII. <u>571. seq.</u>
<i>l. si maritus. 5.</i>	VIII. <u>575. 577.</u>
<i>l. si discipulus. 6.</i>	VIII. <u>580. 581. seq.</u>
<i>l. si literas. 7.</i>	VIII. <u>583. seq.</u>

l. si

- l. si tibi. 2. VIII. 792. 794.
 l. cum per procuratorem. 2. VIII. 795.
 l. si pro ea. 10. VIII. 797. seq.
 l. procuratorem. 11. VIII. 630. 631. seq.
 l. mandatum. 15. VIII. 653. 654.
 l. si contra. 20. VIII. 661. 662. seq.
 l. in re. 22. VIII. 665. 666. seq.
 l. per diversos. 23. VIII. 673. 674. seq.

Si servus extero se emi mand. &c.

- l. si servus. an. VIII. 683. 684. seq.

Pro Socie.

- l. societatem. 1. VIII. 705. 706. seq.
 l. tandem. 2. VIII. 709. 710. seq.
 l. de societate. 6. VIII. 717. 718. seq.
 l. Sancimus. an. VIII. 721.

De contrahenda emptione &c.

- l. venditionis. 1. VIII. 732.
 l. emptiorem. 2. VIII. 733. 734. seq.
 l. si donatialis. 3. VIII. 739.
 l. cum res. 4. VIII. 741. seq.
 l. cum ipse. 5. VIII. 745.
 l. si Gaudens. 6. VIII. 749.
 l. si ancillam. 7. VIII. 751.
 l. si non donatialis. 8. VIII. 753.
 l. empti. 9. VIII. 757.
 l. si mater. 10. VIII. 761.
 l. invicem. 11. VIII. 763. 764. seq.
 l. Non idcirco. 12. VIII. 767.
 l. la vendens. 13. VIII. 768. seq.
 l. Dudum. 14. VIII. 777. 778. seq.
 l. Super rebus. an. VIII. 782. 783. seq.

De hereditate vel actione vendita.

- l. Et alienem. 1. VIII. 792. 793. seq.
 l. Ratio. 2. VIII. 798. 799. seq.
 l. Nominis. 3. VIII. 808. 809. seq.
 l. Qui auctum. 4. VIII. 813. 814.
 l. Emptor. 5. VIII. 818. 819. seq.
 l. Quid tibi. 6. VIII. 826. 827. seq.
 l. Postquam. 7. VIII. 829.
 l. Ex comini. 8. VIII. 832.
 l. Ceteri. 9. VIII. 833. seq.

Qua res venire non possunt &c.

- l. Ne frumentum. 4. VIII. 844. 845. seq.

Qua res exportari non &c.

- l. Barbaricam. 1. VIII. 859.
 l. Nemo. 2. VIII. 859.

De Eunuchis.

- l. Si quis. 1. VIII. 861. 862.
 l. Romanus. 2. VIII. 861. 862.

De patribus qui filios suos &c.

- l. Liberos. 1. VIII. 861.
 l. Si quis. 2. VIII. 861.

De rescindenda venditione.

- l. Si pater. 1. VIII. 870. 871. seq.
 l. Rem. 2. VIII. 876. 877. & 899. seq.
 l. De contractu. 3. VIII. 923. 924. seq.
 l. Rescindendum. 4. VIII. 923. 924. seq.
 l. Si dolo. 5. VIII. 923.
 l. Non est. 6. VIII. 923.
 l. Ratas. 7. VIII. 923.
 l. Si voluntate. 8. VIII. 923.
 l. Preiud. 9. VIII. 923.
 l. Dolo. 10. VIII. 923.
 l. Venditor. 11. VIII. 923.
 l. Non idcirco. 12. VIII. 923.
 l. Si mater. 13. VIII. 923.
 l. Ea condicione. 14. VIII. 923.
 l. Quisquis. 15. VIII. 923.
 l. Si quos. 16. VIII. 923.
 l. Hi qui. 17. VIII. 923.
 l. Vadium. 18. VIII. 923.

Quando liceat ab emptione discedere.

- l. Re videtur. 1. VIII. 933. 934. seq.
 l. Perfectam. 2. VIII. 933. 934. seq.

Si propter publicas pensiones &c.

- l. Venditionem. 1. VIII. 950.
 l. Si defesta. 2. VIII. 953. 954. seq.
 l. Si quis. an. VIII. 959.

Sine censu vel reliquis fundum &c.

- l. Ex conventionem. 1. VIII. 965. & seq.
 l. Rei. 2. VIII. 972. 973.
 l. Aut. sed & periculum. VIII. 977. 978.
 l. Omnes. an. VIII. 981. 982. seq.

De periculo de commoda rei vendita.

- l. Post. 1. VIII. 989. 990. seq.
 l. Cum convent. 2. VIII. 1001. 1002. seq.
 l. Dolum. 3. VIII. 1005.
 l. Cum inter. 4. VIII. 1007.
 l. Cum speciem. 5. VIII. 1007.
 l. Mortis. 6. VIII. 1007.

De alienationibus empti & venditi.

1. Adversus. **L.** } VIII. 1011.
 1. Vendit. **L.** } VIII. 1013. 1014. *seq.*
 1. Et Archat. **3.** } VIII. 1021. *seq.*
 1. I traditio. **4.** } VIII. 1025. 1026. *seq.*
 1. Corabit. **5.** } VIII. 1045. 1046. *seq.*
 1. Vendit. **6.** } VIII. 1149. 1150.
 1. Servos. **7.** }
 1. Si pater. **8.** } VIII. 1153. *seq.*
 1. si minor. **9.** } VIII. 1057. 1059. *seq.*
 1. cum venditorem. **10.** } VIII. 1061.
 1. si Ancillam. **11.** } VIII. 1063.
 1. ficit. **12.** } VIII. 1065. 1066.
 1. ultra. **15.** } VIII. 1069. 1070.
 1. fructus. **13.** } VIII. 1071. *seq.*
 1. emptor. **14.** } VIII. 1075.
 1. ultra. **15.** }
 1. post. **16.** }
 1. expulsi. **17.** } VIII. 1077.

Si quis alteri vel sibi &c.

1. cum propriis. **5.** } VIII. 1083.
 1. moluum. **6.** } VIII. 1086. 1087. *seq.*
 1. cum per. **7.** }
 1. qui aliena. **8.** } VIII. 1095.
 1. nihil. **9.** }

De Rebus alienis non alienandis.

1. si profundi. **L.** }
 1. distrabente. **L.** }
 1. venditrici. **3.** } VIII. 1099. 1100. *seq.*
 1. mancipia. **4.** }
 1. si fundum. **5.** }
 1. nemo. **6.** }
 1. facimus. **7.** } VIII. 1109. & *sep*

De Communium rerum alienatione.

1. si uola. **L.** }
 1. malum. **2.** } VIII. 1120. 1121. *seq.*
 1. falso. **3.** }
 1. portione. **4.** }
 1. si maior. **5.** }

Rem alienam gerentibus &c.

1. non est. *avie.* VIII. 1130. *seq.*

De Pactis &c.

1. si ex. **L.** } VIII. 1137. *seq.*
 1. si fundum. **2.** } VIII. 1143. 1144. *seq.*

De locato & conducto.

1. certo iuris. **5.** VI. 874. **8.** & 875. *seq.*

L I B. V.*De Nuptiis.*

1. vidum. **18.** III. 964. **13.** & 965.
 1. in convocatione. **20.** *ibid.*

De donationibus inter vir. & uxorem &c.

1. **Donationes.** **35.** *concordat cum L* si donatione. **13.** de Collat. III. 1162. **21.** & 1161.

De Administratione Tutorum.

1. Sapientes. **25.** IV. 749. 759. N. **6.**

L I B. VI.*Qui admitt. ad honor. posses. possunt &c.*

1. Bonorum. **L.** } VIII. 1175. *seq.*
 1. si bonorum. **2.** } VIII. 1183.
 1. infamis. **3.** } VIII. 1185.
 1. emancipato. **4.** } VIII. 1187.
 1. quondam. **5.** }
 1. iuris. **6.** } VIII. 1189. 1190.
 1. Bonorum. **7.** } VIII. 1191.
 1. quicumque. **8.** } VIII. 1193.
 1. ut verbum. *ult.* } VIII. 1195. *seq.*

Quando non potentium partes &c.

1. quotiens. *avie.* VIII. 1205. *seq.*

De Bonorum posses. secund. Tab.

1. Pendente. **L.** }
 1. Bonorum. *ult.* } VIII. 1209. *seq.*

De bonorum posses. contra Tabulas.

1. liberi. **L.** }
 1. Postumo. *ult.* } VIII. 1213. *seq.*

De Bonor. posses. contra Tabul. lib. &c.

1. licet. **L.** }
 1. Patronus. *ult.* } VIII. 1221. *seq.*

Unde liberi.

1. si avus. **L.** }
 1. ex testamento. } VIII. 1225. *seq.*
 1. qui se ult. } VIII. 1230. *seq.*

De Carbonianis Edictis.

1. si tibi. **L.** }
 1. Carbonianum. *ult.* } VIII. 1245. *seq.*

Unde vir, & uxor.

1. emancipatus. 1. VIII. 1253.

De Repudianda Bonorum possess.

1. Filio. 2. VIII. 1255.

De Collationibus.

1. emancipatus. 1. } VIII. 1261. *seq.*
Auth. ex Testamento. }
 1. si puer. 2. }
 1. Fidei. 4. } VIII. 1265.
 1. Dotis. 5. }
Auth. quod locum. }
 1. Filium. 7. }
 1. Fidei. 12. } VIII. 1267. *seq.*
 1. patrum. 3. } VIII. 1273.
 1. ex demum. 6. } VIII. 1275. *seq.*
 1. si soror. 8. } VIII. 1279. *seq.*

De Testamentis militis.

1. Frater. 1. VIII. 1291.
 1. miles si 2. VIII. 1293.
 1. & quicumque. 3. VIII. 1295.
 1. si Rufinus. 4. VIII. 1297.
 1. ex testamento. 5. VIII. 1299.
 1. in testamento. 6. VIII. 1301. *seq.*
 1. ex his verbis. 7. VIII. 1307.
 1. certi iuris. 8. }
 1. fecit. 9. } VIII. 1309. *seq.*
 1. si cum. 10. }
 1. captivus. 11. } VIII. 1313. *seq.*
 1. in testamento. 12. } VIII. 1319.
 1. & milites. 13. } VIII. 1321. *seq.*
 1. si e fratre. 14. } VIII. 1325.
 1. milites. 15. } VIII. 1327.
 1. Scribarios. 16. } VIII. 1329.
 1. ne quidem. 17. } VIII. 1331.
 1. licet. *alt.* }

Qui Testamentum facere possunt, vel non.

1. quicumque. 1. VIII. 1337.
 1. si is. 2. VIII. 1339.
 1. Senium. 3. VIII. 1341. *seq.*
 1. si frater. 4. VIII. 1347. *seq.*
 1. concubis. 5. VIII. 1353.
 1. si quis Imperatorem. 6. VIII. 1355.
 1. hec consuetissima. 8. VIII. 1357.
 1. Furiosum. 9. VIII. 1359.
 1. discretis. 10. VIII. 1361.
 1. omnes. *alt.* VIII. 1363.

De Testamentis, & quemad. Test. ordin.

1. testes servi. 1. IX. 9. 10. *seq.*
 1. publicari. 2. IX. 11. 12. *seq.*
 1. ex imperfecto. 3. IX. 15.

1. si in nomine. 4. IX. 17.
 1. neque professio. 5. IX. 19.
 1. verba. 6. IX. 21.
 1. errore. 7. *ibid.*
 1. Casti. 8. }
 1. si non. 9. } IX. 25. 26.
 1. si testamentum. 10. }
 1. non idcirco. 11. } IX. 27.
 1. si omni. 12. } IX. 29. *seq.*
 1. testandi. 13. } IX. 33.
 1. non codicillum. 14. } IX. 37.
 1. quoniam. 15. } IX. 39.
 1. non dubium. 16. } IX. 41. *seq.*
 1. testamentum. 17. } IX. 45.
 1. testamenti. 18. } IX. 47.
 1. omnium. 19. } IX. 49. 50. *seq.*
 1. Nominum. 20. } IX. 55.
 1. Hec consuetissima. 21. } IX. 58. 59. *seq.*
 — §. Ex imperfecto. } IX. 69. 70.
Auth. quod sine. } IX. 73. 74.
Auth. hoc inter. } IX. 75. 76.
 — §. Per noncupationem. } IX. 77. *seq.*
 — §. Si quis. } IX. 81. *seq.*
 — §. Illud. } IX. 86. 87.
 1. Discretibus. 22. *ibidem.*
 1. Consue. 23. IX. 89. 90.
 1. Ambiguitates. 24. IX. 91. 92.
 1. Præposteri. 25. IX. 93. *seq.*
 1. In testamentis. 26. IX. 97. 98.
 1. Sencimus. 27. IX. 99.
 1. Cum antiquitate. 28. IX. 101. *seq.*
 1. Iubeamus. 29. IX. 104. 105.
Eadem lex conciliatur cum l. hac consuetissima.
 me. 21. *cod.* *ibid.*
 1. Nollem. 30. IX. 107.
 1. Et ab. *alt.* IX. 109.

De hereditibus Instituentis.

1. qui deponatur. 1. IX. 116. 117. *seq.*
 1. Peter tuus. 2. IX. 123.
 1. Cum proponas. 3. IX. 125. *seq.*
 1. Si compensandi. 6. IX. 131.
 1. Nec epod. 7. IX. 133.
 1. Collegium. 8. } IX. 135. *seq.*
 1. Extraneum. 9. }
 1. Neque. 10. } IX. 139.
 1. Extraneum. 11. } IX. 141. *seq.*
 1. Hereditatis. 12. }
 1. Quoties. 13. IX. 143. 144. *seq.*
 1. Cum in. *alt.* IX. 149. & *seq.*

De institutionibus, & substitutionibus.

1. Cum avum. 1. IX. 157. 158. *seq.*
 1. Conditionis. 2. IX. 165.
 1. Si mater. 3. IX. 169. *seq.*
 1. Si pater. 4. IX. 173. 174. *seq.*
 1. Reprehendenda. 5. IX. 181. *seq.*
 1. Generaliter. 6. IX. 183.
 — §. Cum sorem. IX. 185. *seq.*
 1. Si

- l. Si quis. 7.
l. Si testamentum. 8.
l. Cuius quidam. ult.

IX. 189. *seq.*
IX. 193.
IX. 197.

De impuber. & aliis substitutionibus.

- l. cum heredes. 1.
l. hereditatem. 2.
l. heres. 3.
l. quamvis. 4.
l. post aditum. 5.
l. testamento. 6.
l. si testamento. 7.
l. precibus. 8.
l. humanitatis. 9.
l. cum quidam. 10.
l. si quis. ult.

IX. 211.
IX. 213. *seq.*
IX. 219.
IX. *ibid.*
IX. 221. *seq.*
IX. 231.
IX. 235. *seq.*
IX. 248. 249. *seq.*
IX. 261. 262. *seq.*
IX. 271. *seq.*
IX. 275.

De repudianda, vel abstinentia hereditate.

- l. si paterna. 1.
l. si paterna. 2.
l. cum. 3.
l. fidei minor. 4.
l. pupillorum. 5.
l. si quis. 6.

IX. 408. 409. *seq.*

Quomodo Testamenta aperiuntur.

- l. ut testamentum. 1.
l. Testamenti. 2.
l. eius quod. 3.
l. Codicillos. 4.

IX. 424. 425. *seq.*

De Edicto Divi Hadriani tollendo.

- l. cum inter. 1. }
l. quamvis. 2. }
l. Edicto. 3.

IX. 435. *seq.*

IX. 444. 445. *seq.*

De Codicillis.

- l. rupto. 1.
l. hereditatem. 2.
l. cum propositis. 3.
l. non idcirco. 4. }
l. ut Codicillos. 5. }
l. five. 6.
l. idem. 7.
l. si quis agere. ult.
§. in omni.

IX. 457. & *seq.*

IX. 463. *seq.*

IX. 467.

IX. 471.

IX. 473.

IX. 475.

IX. 477. *seq.*

ibid. 485.

De Postumis heredibus institutis &c.

- l. si post. 1. }
l. uxoris. 2. }
l. quod certum. 3. }
l. quidam. ult.

IX. 322. 323. *seq.*

IX. 329. *seq.*

De Inre delibrandi.

- l. si a patre. 1. }
l. cum debitor. 2. }
l. si frater. 3.
l. Filiosam. 4.
l. potuit. 5.
l. si avis. 6.
l. quoniam. 7.
l. licet. 8.
l. si te. 10.
l. renitente. 11.
l. non est. 15.
l. nec emere. 16.
l. Crispiam. 17.
l. si infanti. 28.
l. cum in. 19.
l. quidam. 20.
l. cum aliquis. 21.
l. scimus. ult.

IX. 339. 340. *seq.*

IX. 343.

IX. 345.

IX. 349. *seq.*

IX. 353.

IX. 355.

IX. 357.

IX. 359.

IX. 361.

IX. 363.

IX. 365.

IX. 367. *seq.*

IX. 372. 373. *seq.*

IX. 377. *seq.*

IX. 381. 382. *seq.*

IX. 389. 390.

IX. 391. & *plur. seq.*

De Legatis.

- l. quamvis. 3.
l. quamvis. 2.
l. qui post. 3.
l. cum alienam. 10.
l. Fidia. 11. }
l. cum responso. 12. }
l. proprias. 13. }
l. monumenta. 14. }
l. si universis. 15. }
l. Creditor. 16.
l. deum. 17. }
l. ex legato. 18. }
l. non tantum. 19.
l. asor. 20.
l. in legato. 21. }
l. in quolibet. 22. }
l. cum quatio. 23.
— §. sed & aliam. —
l. cum quidam. 24.
l. si legatarius. 25.
l. illud. ult.

IX. 495.

IX. 499.

IX. 501.

IX. 504. 505. *seq.*

IX. 509. *seq.*

IX. 513.

IX. 515.

IX. 517.

IX. 519. *seq.*

IX. 522.

IX. 525.

IX. 527.

IX. 530. 531.

IX. 535.

IX. 537. *seq.*

IX. 541.

IX. 543.

Si omnia sit causa Testamenti.

1. si in fraudem. 1. }
 1. eum. 2. } IX. 548. 549. seq.
 1. si Proculus. 3. }

De indiffa Viduitate.

1. legatum. 1. }
 1. ambiguitates. 2. } IX. 358. 359. seq.
Auth. qui testatum.
 1. legem solam. 3. }

De his qui pona nomine tre.

1. spervacuum. 1. IX. 565. seq.

De Fideicommissis.

1. si probaverit. 1. }
 1. & si. 2. } IX. 578. 579. seq.
 1. cum secundum. 3. IX. 585.
 1. voluntas. 4. IX. 587.
 1. si frater. 5. IX. 589.
 1. praeda. 6. IX. 591.
 1. voluntas. 7. IX. 593.
 1. qui fideicommissum. 8. IX. 595.
 1. ab eo. 9. IX. 597.
 1. verbum. 10. }
 1. quous. 11. } IX. 601. seq.
 1. post mortem. 12. IX. 605. seq.
 1. quous. 13. IX. 609.
 1. eam quam. 14. } IX. 611. 612. seq.
 1. quous. 15. } IX. 615.
 1. cum viro. 16. } IX. 629.
 1. si creditoris. 17. } IX. 633.
 1. cum necessitatem. 18. } IX. 635.
 1. pari. 19. } IX. 637.
 1. etiam. 20. } IX. 639.
 1. si in personam. 21. } IX. 641. seq.
 1. & in epistola. 22. } IX. 643.
 1. si veritas. 23. } IX. 645.
 1. instrumentis. 24. } IX. 647. seq.
 1. petendum. 25. } IX. 651. seq.
 1. ex repudiatione. 26. } IX. 655.
 1. Fideicommissum. 27. IX. 657.
 1. ex fideicommissum. 28. } IX. 659.
 1. ex testamento. 29. } IX. 661. seq.
 1. cum acutissimi. 30. } IX. 665.
 1. quidam. 31. } IX. 667.
Auth. hoc amplius.

Communia de legatis. & Fideicommissis.

1. cum hi. 1. IX. 668. 669. seq.
 1. omne. 2. IX. 679.
 1. si duabus. 3. IX. 681.
 — §. sed & si. ibid. 687.
 — §. sed quia. ibid. 687.

Tom. XII.

— §. si autem.

— §. Emptor.

Auth. res quom.

ibid. 689.

ibid. 691.

Ad Scutum Trebellianum.

1. si ex. 1. IX. 701.
 1. ad eum. 2. IX. 703. seq.
 1. si per. 3. IX. 707.
 1. eorum iustam. 4. IX. 709. seq.
 1. & sine. 5. IX. 714. seq.
 1. iubemus. 6. IX. 717.
 — §. in supradictis. ibid. 721.
 — §. si autem. ibid. 723.
 — §. illud. ibid. 725.
Auth. vici rogati. IX. 727.
Auth. Contra. IX. 731. 732. seq.
 1. Sanctimos. 7. IX. 737. seq.
 — §. cum autem. ibid. 741. seq.
 1. quidam. 8. IX. 745. seq.

Ad legem Falcidiam.

1. scire debes. 1. IX. 751. seq.
 1. Falcidiam. 2. IX. 755.
 1. etiam. 3. IX. 759.
 1. & in legatis. }
 1. si mortis. } IX. 761.
 1. in imponenda. 6. IX. 764. 765. seq.
 1. in testamento. 7. IX. 767. seq.
Auth. sed cum. ibid. 771. seq.
Auth. similiter. ibid. 775.
 1. irritum. 8. IX. 777. seq.
 1. error. 9. IX. 779.
 1. quousque. 10. IX. 781. seq.
 1. si ut allegas. 11. IX. 789.
 1. in donationibus. 12. IX. 791.
 1. si ea. 13. IX. 793.
 1. licet. 14. IX. 795.
 1. si praeiorum. 15. IX. 797.
 1. successores. 16. IX. 799.
 1. a coheredibus. 17. IX. 801.
 1. si quis. 18. IX. 803. 804. seq.
 1. caput certum. 19. IX. 807.

L I B. VII.

De Sententiis qua pro eo quod inter. profer.

1. cum pro eo. 1. IX. 811. 812. seq.

De Acquirenda possessione.

1. nemo. 1. IX. 975. 4.
 1. via possessionum. 11. I. 1089. 15. & 1190.
 1. ex libris. 12. I. 1091. 37.

Et adversus Creditorem tre.

1. dicendum. 1. I. 1159. 6. & 1160.

Ass

Qua

Quam, & quando Index sentent. &c.

Auth. qui semel. IX. 891. 12. & 892.

Sententiam rescindi non posse.

1. Peremptorias. 2. V. 1400. 5. & 1401.
VI. 104. 5. & 105.
VII. 1077. 23. & 1078.
IX. 1249. seq.

De Fructibus, & litium expensis.

1. cum quidam. *alt.* X. 788. 7.

De relationibus.

1. si quis. *vers. quoties.* VI. 444. 12.

De appellationibus.

1. eos qui. 6. § 3. & 6. VI. 444. 12. 23.

LIB. VIII.

De interdictis.

1. cum proponas. 1. IX. 877. seq.
1. prius. 2. IX. 879.
1. incerti. 3. IX. 883. seq.
1. si quis. *alt.* IX. 895.

Quorum Bonorum.

1. hereditatem. }
1. si es edicto. } IX. 897. seq.
1. coartat. }

Quod legatorum.

1. heredi. 1. IX. 907. seq.

Unde vi.

1. recte. 1. IX. 915. seq.
1. vi collos. 2. }
1. audientiam. 3. } IX. 919.
1. si de possessione. 4. }
1. locator 5. IX. 922. seq.
1. metuentis. 6. IX. 925. 919. seq.
1. si quis. 7. IX. 927. 923. seq.
1. momentaria. 8. IX. 947. seq.
1. si quando. 9. IX. 945.
1. non abs re. 10. IX. 947. seq.
1. cum querebatur. *alt.* IX. 952. seq.

Si per vim, vel alio modo.

1. iudicare. 1. IX. 958. seq.
1. nec imperiale. 2. IX. 963.

Uti possidetis.

1. uti possidetis. *univ.* IX. 965. seq.

De Tabulis exhibendis.

1. si in potestate. *univ.* IX. 987. 988. seq.

De liberis exhibendis.

1. si ut. 1. }
1. ali. 2. } IX. 997. 998. seq.
1. si ad instar. 3. }

De Precario, & Sal. Interdictis.

1. si re. 1. IX. 1003.
1. habentis. *alt.* IX. 1006. & seq.

De Fignoribus, & hypotecis.

1. debitor. 1. } IX. 1013.
1. quomvis. 2. }
1. Creditores. 3. IX. 1017. seq.
1. cum re. 4. IX. 1013.
1. Praes. 5. IX. 1015.
1. in summa. 6. IX. 1017.
1. obsequio. 7. IX. 1019. seq.
1. quomvis. 8. IX. 1015.
1. si dominium. 9. IX. 1037.
1. debitores. 10. IX. 1019.
1. nominator. 11. IX. 1041.
1. si otor. 12. }
1. cum dominum. 13. } IX. 1043.
1. Districtus. 14. }
Auth. Hoc ha. } IX. 1045.
1. Debitorum. 15. }
1. Persecutor. 16. }
Auth. Hoc si. } IX. 1047.
1. Et si frater. 16. }
1. Quosvis. 17. } IX. 1049.
1. Pignoris. 18. IX. 1051.
1. Sicut. 19. }
1. Creditor. 20. } IX. 1053.
1. Res obligatas. 21. IX. 1055.
1. Secundus. 22. } IX. 1057.
1. Maior. 23. IX. 1059. seq.
1. Persecutione. 24. } IX. 1063.
1. Serva. 25. }
1. Si tibi. 26. } IX. 1065. seq.
1. Super *alt.* }
Auth. Quod obliet. ibi. 1075.

Qua res pign. oblig. possint &c.

1. Cum constet. 2. IX. 1077.
1. Nomen. 4. IX. 1079.
1. Spem. 5. IX. 1081.
1. Qui filios. 6. IX. 1083.

1. Escutores. 7.
1. Pignorum. 8.
Aut. Agriculorum.
l. ut quis aut.

IX. 1085.

De remissione pignoris.

IX. 1089. *seq.*

1. Si te. 1.
1. Si probaveris. 2.
1. Debitum. 5.
1. Si eo tempore. 6.
1. Creditricam. 7.
1. Si hypothecam. 8.
1. Solita. ult.

IX. 1173. 1175. *seq.*

Qui potiores in pignus habeantur.

1. Qui pignus. 1.
1. Si decreto. 2.
1. Cum rempublicam. 3.
1. Si fundum. 4.
1. Prior quidem. 5.
1. Si generaliter. 6.

IX. 1093.

IX. 1095. *seq.*

IX. 1101.

IX. 1113.

1. Liqet. 7.
Aut. item possessor.
1. D veris. 8.
1. Eos qui. 9.
1. Cum ubi. 10.
1. Scripserat. 11.
Aut. si quis vult.
1. Affidens. ult.
Aut. quod iare.
Aut. si quid.

IX. 1105. *seq.*

IX. 1107.

IX. 1110.

IX. 1111.

IX. 1115.

IX. 1118. 1119. *seq.*

De his qui in prior. Cred. loco succedunt.

1. Non omnimodo. 1.
1. Si potiores. 3.
1. Si prior. 4.

IX. 1123.

Si antiquior Creditor pignus vendiderit.

1. Si vendidisset. 1.
1. Obligata. 2.
1. Quo minus. 3.

IX. 1129. *seq.*

Si communis res pignori data sit.

1. Frater. 1.

IX. 1133.

De Prætorio pignore &c.

1. Si prætorium. 1.
1. Vetus. 2.

IX. 1134. 1135. *seq.*

Si in causa iudicati &c.

1. Rex. 1.
1. Cum in. 2.
1. In causa. 3.

IX. 1143.

Si pignus pignori datum sit.

1. Etiam. 1.
1. Si creditor. 2.

IX. 1145.

De partu pignoris &c.

1. Partus. 1.
1. Cum pignoris. 2.

IX. 1149.

Etiam ob chirographarium &c.

1. Pignus. ante.

IX. 1159. *seq.*

De distractione pignorum.

1. Fundum. 1.
1. Creditor. 2.
1. Hypotheca. 3.
1. Creditor. 4.
1. Si redimam. 5.
1. Quodvis. 6.
1. Si cessante. 7.
1. Si postquam. 8.
1. Quæ specialiter. 9.

IX. 1164.

IX. 1165.

IX. 1167. *seq.*

IX. 1177. *seq.*

IX. 1179.

IX. 1181.

IX. 1183.

IX. 1185.

IX. 1187.

Si vendito pignore agatur.

1. Frater. 1.
1. Servus. 2.
1. Si uxore. 3.
1. Cum. 4.
1. Si creditore. 5.

IX. 1190. 1191. *seq.*

De luitione pignoris.

1. Si redditus. ult.
1. Intelligere. 2.

IX. 1197. *seq.*

IX. 1201. *seq.*

Si unus ex plurib. hered. cred. &c.

1. Manifesti. 1.
1. Adio. 2.

IX. 1207. *seq.*

Si pignoris conven. numeri. pecun. &c.

1. Si pecuniam. 1.
1. Si (ut ante) 2.

IX. 1211. *seq.*

De iure domini impetrando.

1. Domini. 1. }
 1. Si creditor. 2. } IX. 1215. *seq.*
 1. Vindicatum. 3. }

1. Fideiussoribus. 24. } IX. 1361.
 1. pignori. 25. } IX. 1363. *seq.*
 1. fideiussor. 26. } IX. 1367.
 1. generaliter. 27. } IX. 1369.

De pactis pignorum &c.

1. Qui pactus est. 1. }
 1. Si fidei. 2. } IX. 1223.
 1. Quoniam. 28. }

- De Novationibus, & delegationibus.*
 1. delegatio. 1. } IX. 1382. 1383.
 1. si delegatio. 3. }

De exceptionibus.

1. Debitores. 1. } IX. 1237.
 1. Pro portione. 2. } IX. 1239.
 1. Adversus. 3. } IX. 1241.
 1. Cum nonnullis. 4. }
 1. Licet. 5. } IX. 1243.
 1. Si pactum. 6. }
 1. Si maior. 7. } IX. 1245. *seq.*
 1. Praescriptionem. 8. }
 1. Si quidem. 9. }
 1. non exceptionibus. 10. } IX. 1253.
 1. defensionibus. 11. }
 1. si quis. 12. }
 1. praescriptiones. 13. }

- De solutionibus & liberationibus.*
 1. in potestate. 1. } IX. 1293. *seq.*
 1. liberati. 2. } IX. 1407.
 1. si cum. 3. }
 1. nihil. 4. } IX. 1410. 1411.
 1. cum marito. 11. }
 1. servio. 12. } IX. 1415.
 1. nulla. 5. } IX. 1417.
 1. si inter. 6. }
 1. eius. 7. } IX. 1419.
 1. utrasque. 8. } IX. 1421. *seq.*
 1. obligatione. 9. }
 1. successores. 10. } IX. 1432.
 1. cum marito. 11. } IX. 1434.
 1. iunio. 12. }
 1. si obligationem. 13. } IX. 1433.
 1. pecunia. 14. }
 1. quod debitori. 15. } IX. 1436. 1437.
 1. cum a quo. 16. }
 1. hanc. hac. nisi. } IX. 1441. *seq.*
 1. Manu. si. 17. }
 1. inquisitio. 18. }

De duobus reis debendi.

1. cum quidam. 28. } IX. 1283. *seq.*

De Fideiussoribus, & mandatoribus.

1. si Lyfias. 1. } IX. 1309. *seq.*
 1. creditori. 2. } IX. 1313. *seq.*
 1. non recte. 3. } IX. 1315. *seq.*
 1. Arch. puz. tene. } IX. 1321.
 1. novatione. 4. }
 1. iure. 5. } IX. 1323.
 1. si pater. 6. }
 1. si creditor. 7. }
 1. Filiis. familias. 8. } IX. 1325.
 1. etiam. 9. } IX. 1327.
 1. Fideiussor. 10. } IX. 1329.
 1. cum alter. 11. } IX. 1333.
 1. Bandus. 12. }
 1. si Beneficiarius. 13. } IX. 1339. *seq.*
 1. mandati. 14. } IX. 1343.
 1. si indebitum. 15. } IX. 1345.
 1. liberum. 16. }
 1. omnia. 17. } IX. 1347.
 1. si ut proponis. 18. }
 1. si alienum. 19. } IX. 1349.
 1. sententia. 20. }
 1. sicut. 21. }
 1. si ultra. 22. } IX. 1351. *seq.*
 1. Rote. 23. }

1. si adire. 19. } IX. 1443.
 1. si operas. 20. }
 1. inveni. 21. }
 1. iudicium. 22. }
 1. si literarum. 23. }
 1. cum pro. 24. }
 1. solutionem. 25. }

De Acceptationibus.

1. iam. 1. } IX. 1445.

De Evictionibus.

1. emptor. 1. } IX. 1449. *seq.*
 1. quoniam. 2. } IX. 1453. *seq.*
 1. qui rem. 3. } IX. 1457.
 1. Si praelium. 4. } IX. 1459. *seq.*
 1. ex his. 5. } IX. 1463.
 1. Non dubitatur. 6. } IX. 1465.
 1. scilicet. 7. } IX. 1469.
 1. Emptor. 8. } IX. 1471. *seq.*
 1. si controversia. 9. } IX. 1479.
 1. si fines. 10. } IX. 1482.
 1. exceptione. 12. }

- 1. five. 12. }
- 1. si ob causam. 13. }
- 1. five possessio. 14. }
- 1. si non iniuria. 15. }
- 1. super. 16. }
- 1. si cum questio. 17. }
- 1. si status. 18. }
- 1. si obligata. 19. }
- 1. Si parentes. 20. }
- 1. Empti. 21. }
- 1. cum tibi. 22. }
- 1. cum successores. 23. }
- 1. si post. 24. }
- 1. si tibi. 25. }
- 1. si quis tibi. 26. }

- IX. 1482.
- IX. 1485. seq.
- IX. 1487.
- IX. 1489. seq.
- IX. 1491.
- IX. 1493.
- IX. 1495.
- IX. 1497.
- IX. 1499.
- IX. 1501.
- IX. 1505. seq.
- IX. 1513. seq.

- 1. si fundum. 27.
- 1. emptoris. 28.
- 1. Si permutacionis. 29.
- 1. non ex eo. 30. }
- 1. heredem. 31. }

- IX. 1515.
- IX. 1517.
- IX. 1519.
- IX. 1521.

Creditorem pignorem pignoris non debere,

- 1. cum iure. 1. }
- 1. si a creditore. 2. }

IX. 1523. seq.

De rescandis Donationibus.

- 1. si nunquam. 8.

IX. 1527. seq.

E N O V E L L I S.

- NOVELLA. XII. De locellis, & nefariis nuptiis. Cap. 1. & 2. III. 952. 28.
- XVIII. De trimes, & semisse, & succedionibus Filiorum, & nepotum naturalium &c. Cap. 6. VIII. 1263. 3. & 1264.
- XXII. De Nuptis. Cap. 1. derogatur per Novell. CXV. Cap. 3. V. 474. IX. 791. 5. & 792.
- ——— & Cap. 44. II. 1019. 30.
- XLIX. De his qui ingrediuntur ad appellationem &c. Cap. 3. VI. 216. 7. & 217. VII. 1348. 13. 14. 15. X. 791. 5. & 792.
- LIII. De exhibendis, & introducendis rebus &c. Cap. 4 §. 1. VI. 139. 12. & 131.
- LX. Ut defuncti, seu funera eorum non iniuriuntur &c. Cap. 2. IV. 1357.
- LXII. Ut hi qui obligati se habere perhibent res minorum &c. non derogat. l. 2. Cod. de Pedan. Iudicibus. IV. 1358. 17. & 13.
- LXXIII. De Instrumentorum cautelis, & fide. VI. 630. 6. & 631.
- XC. De Testibus. VII. 1161. 9.
- CXV. Ut eum de appellatione cognoscitur. Cap. 1. VI. 266. 5.
- ——— Cap. 4. V. 488. 8. & 489.
- CXVIII. De heredibus ab intestato venientibus &c. II. 1113. 22. & 1115. 1. 2. & 1116. & 1117. 1. & 1128. & 1133. 1. & 1134. seq.
- CXIX. Ut sponsalia laiques specialis sit Consuetudo &c. Cap. 4. VI. 435. 2.
- CXXIII. De Sanctissimis Episcopis &c. Cap. 19. V. 492. 13. & 493.
- CXXXIV. Ut oculi iudicum licet habere &c. Cap. 13. vers. ut auctum. II. 135. 28.

ELENCHUS CAPITUM,

Quæ in sex Voluminibus Commentariorum de Iure Civili continentur,

IN PRIMO VOLUME.

LIB. I.

- I. CAP. De definitione iuris, compositione & collocatione Pandectarum. 2.
- II. Operis, & iuris civilis partitio. 14.
- III. Verbum iuris ambiguum, quam varie eas significantes, & unde dantur. 15.
- IV. Ius unde dictum, & de dicto Ulpiani, ius a iustitia esse appellatum. 18.
- V. Ius quid sit. 23.
- VI. Iuris constituendi potestas penes quos sit; & exposita divisio in Ius naturale, gentium, & civile. 30.
- VII. Vox naturalis rationis, & civilis unde deprehendatur. Quæ iuris gentium species, & quæ res ex hoc Iure. 42.
- VIII. Ius Romanorum vere Ius esse. De eius auctoritate dicta ab iis, qui constituerant; & de eius partibus, easque divisionis usum. 54.
- IX. De constitutionibus Principum. Quæ eorum species, & quantum singulis, & maxime rescriptis, tribuendum. 62.
- X. Consuetudo quid sit, quibus ex rebus dignoscatur, & quæ eius auctoritas. 66.
- XI. Ius civile Romanorum post compositionem Infinitam certis voluminibus contineri. Quibus, & de eorum librorum auctoritate. 71.
- XII. Ius non esse, quod abrogatum est. De abrogandi, mutandique iuris potestate, quæque hic Iura mutari possint, & quid in superioribus libris promissum haberi debeat. 75.
- XIII. De verbis, & scriptis legis. 87.

- XIV. De sententia legis. Et quantum tribuatur. In quo interpretatio iuris extensiva: tam quibus ex rebus latius legi sententia colligatur. 106.
- XV. De verborum, & orationis tum ambiguitate, tum obscuritate in legibus, deque eius obscuritatis interpretatione. 119.
- XVI. Iuri civili Romanorum parendum esse; ubi de laude eius iuris, atque hinc de definitione Jurisprudentiæ a cæsis tradita, agitur. 131.
- XVII. Omnes legibus parere debere, etiam Principem. Legi non parere quis videatur. Ponit adversus eum, qui non parat. 139.
- XVIII. De iuris, & facti ignorantia; ac primum quæ leges huius ignorantie excusationem ad poenam legis evitandam admittant. 143.
- XIX. Summa iuris constituti de iuris, & facti ignorantia; & quid sit bonam utrumque. 150.
- XX. Ignorantia facti ubi, & quatenus excusata. 154.
- XXI. Iuris ignorantia quibus in causis, & in unaquaque causa quibus persona noceat, aut non noceat. 158.
- XXII. In delictis iuris error ubi noceat, aut prodest. 167.
- XXIII. Quam recte constituta sit distinctio superioris de errore, & ignorantia recepti. 175.

LIB. II.

- Cap. I. Finis iuris quæ, iustitia quid. Quæ præcepta iuris. 182.
- II. Partitio iuris recta, accommodata ad finem iuris obtinendum. Ius omne ad personas, aut ad res, aut ad actiones.

- III. *Summe cuiusque aut Dei esse, aut hominum; atque hinc aliud ius divinum, aliud humanum, & humani aliud publicum, aliud privatum.* 194.
 IV. *Ius divinum quid sit, & quibus in rebus positum.* 199.
 V. *De iure publico.* 207.
 VI. *Quæ res ad ius publicum pertineant non natura sua, sed propter aliud.* 215.
 VII. *De iure privato.* 223.
 VIII. *Quod suum est cuiusque privatim, duplex esse. Quid horum unumquodque.* 227.
 IX. *Quæ personæ iura esse dicimus a natura personæ cuiusque tributa: ea pro statu, & conditione personæ cuiusque varie immutari. In statu personarum quosdam liberos esse, quosdam servos. Liberi qui, qui item servi. Servi quo statu, & iure habeantur. Adscriptitios servos esse.* 231.
 X. *Liberorum hominum non unam causam esse in statu, & iure personæ: sed ita esse, ut eorum conditio. Conditione omnes liberos aut ingenuos esse, aut libertinos, ingenuos quosdam natura esse, quosdam iure pro talibus haberi. Quinam ambō. Tum de iure anteorum annulorum, & de natalium restitutione.* 243.
 XI. *Libertini; quid iussu servitus; quid manumissio.* 250.
 XII. *Manumissionum genera, seu quibus modis servi ad libertatem perveniunt, sicutque libertali; ac primum quibus modis sine domini manumissione.* 255.
 XIII. *In manumissione dominis quæ spectanda ad vim manumissionis; ac primum de manumittentis personæ.* 262.
 XIV. *Qui servi a dominis manumitti non possint.* 267.
 XV. *Quibus modis servi a dominis recte manumittantur.* *ibid.*
 XVI. *Libertinorum olim status triplex: bodie unus omnium communis, ut ceteri Romani habeantur.* 274.
 XVII. *Libertinorum conditio, deque eorum obsequiis.* 275.
 XVIII. *De operis libertorum, dono, munere.* 279.
 XIX. *Ius patronatus quibus datum. Patronus quis; & qui hic pro patrono habeantur.* 290.
 XX. *De his, qui sunt sui, vel alieni iuris. Tum de patria potestate. Huius primam causam esse in iussu nuptiis, ac de his ipsis obiter.* 295.
 XXI. *Quibus modis naturales filii efficiantur legitimi. Obiter quid fuerit Curia in civitatibus, quæ Curiales.* 303.
 XXII. *Adoptio quid; quæ eius species.* 310.
 XXIII. *De arrogatione altera specie adoptionis.* 322.
 XXIV. *Ob ingratitudinem liberis in potestatem parentum revocari.* 324.
 XXV. *Patria potestatis iura in liberos quæ; & de conditione, ac iure filiorum familiaris.* 335.
 XXVI. *Quibus modis patria potestas solvitur.* 345.
 XXVII. *Potestate patria soluti liberi quo statu, & iure esse incipiunt.* 363.
 LIB. III.
 Cap. I. *Tutela quid sit.* 375.
 II. *Qui in tutela esse possint.* 383.
 III. *Qui tutores esse possint, aut non possint.* 390.
 IV. *Tutelam deferri aut testamento, aut lege, aut a magistratu; de qua tutela testamentaria.* 398.
 V. *De confirmando tutore.* 419.
 VI. *De legitima tutela, seu de legitimis tutoribus. Vetera legitima tutela genera expostui, agnatorum, patronorum, parentum fiduciaria.* 427.
 VII. *De dativa tutela, seu de tutoribus a magistratu datis.* 438.

- VIII. Qui petere tutores possunt, qui etiam cogantur, & quæ in his non petiti tutoris pæna. 455.
- IX. Excusatione iusta tutelam recte aliqui delatam iure detrahatur. Quamvis hac iusta sit, & quibus ex causis; quis eiar legitime usus, ut impetret; impetrata quis effectus. 478.
- X. De causis suspectis, quæ iam ab initio taterem a tutela remoueat, ut excusatio. 510.
- XI. De satisfactione tutorum. A quibus tutoribus ea exigatur, quibus remediis: non præstata quatenus tutelæ obtinenda obstat. 511.
- XII. De administratione tutorum, in qua tutela consistit. Eius partes due, officium tutorum, & potestas. Hac quæ sit, & quanta, ac quibus in rebus consistat. 518.
- XIII. De auctoritate tutorum. 534.
- XIV. Quibus modis tutela finiatur, ac primam quibus ipso iure. 543.
- XV. Excusatione per iudicem etiam cupiam tutelam quandoque finire. Quibus ex causis hoc modo, & quatenus finiatur. 555.
- XVI. De suspectis tutoribus, maxime quo modo ex hac causa tutela finiatur. 561.
- XVII. Cura quid, & quæ in universo hoc munere spectanda. 578.
- XVIII. Qui sub cura esse possint, seu quibus possit carator dari, & soleat. 579.
- XIX. Qui idonei curatores, & quemadmodum constituuntur. 594.
- XX. Quibus ex causis tutores a tutela, ex iisdem curatores a cura & excusari, & at suspectos, arceri; nec dissimile effecta eidem oueri satisfactionis subici. 602.
- XXI. De curatorum potestate in cura administratione. 606.
- XXII. Quibus modis cura finiatur. 610.
- XXIII. De curatoribus bonorum. Quibus bonis dentur, a quibus, quæ eorum cura, quidve continet. 614.
- XXIV. De emendatione propinquorum, & magistrorum; tum de conditione fœminarum. 623.

LIB. IV.

- Cap. I. De rebus, quæ dicuntur divini iuris, sacris, religiosis, sanctis. Quamvis hæc, & quæ iure habentur. 631.
- II. De rebus publicis omnium communibus, mari, litioribus, aere, aqua præfluente. Quæ nam hæc, & quo iure habeantur. In primis de publicis variæ appellatio, ut, & nisi. 651.
- III. De rebus publicis, quæ specialiter ita dicuntur, fluminibus, perennis, alveo, ripis; deque eorum rerum iure. 659.
- IV. De rebus universitatibus, & earum iure. 671.
- V. De rebus privatis. 675.
- VI. Quæ res acquiri, & domino alieno subici non possint. 682.
- VII. Quibus modis res acquirantur iure gentium. 683.
- VIII. Ex animatis rebus feræ bestię vere aullius esse: ideo fieri occupantur. Quæ bestia fera; occupari quando intelligatur; quo in loco quis occupet, at sint eius, in suo, an in alieno, aibit interesse; & hoc quomodo recte. 690.
- IX. Ex rebus inanimatis quæ sint nullius. 695.
- X. Quæ in mari, aut litore nata, editave sunt, omnia esse nullius, ac fieri occupantium. Quatenus in his occupari intelligatur, ut fiat occupantis; & quid sit bonum pleraque fieri inventoris. 699.
- XI. In fluminibus nata, si mobilia sunt, natura nullius esse; preinde fieri occupantium: si immobilia, qualis est insula ibi nata, fieri statim accolarum, nisi bonum agri sint limitati. Tam de hanc nullius videri, & fieri occupantis. Et de edificio posito in flumine publico. 702.
- XII. De specte facti ex aliena materia. 706.

- XIII. Nullius res esse & ear, quæ dominor cum habuissent, habere desierunt. Eiusmodi quæ sunt, quando exsistunt: cum exsisterint, fieri & illas occupatis. 715.
- XIV. De Thesauris. Quid sit thesaurus, quæ ratione dicatur nullius; ubi & quatenus fiat inventoris, aut domini loci, vel fidei. 722.
- XV. Res alienas iure gentium domini voluntate acquiri per traditionem. Hanc constare dante & accipiente: in dante hac necessaria ad transferendum, præstatem transferendi, voluntatem, traditionem. In quibus sit potestas transferendi. 730.
- XVI. Voluntatem transferendi his rebus effici, si quis sciat suum esse quod tradit, neque in eo erret; si ei iusta causa ad dominium transferendum subest, aut subesse existimet quamvis errant; si in emptione, re tradita, pretium acceperit, aut remisit necessitate eius in præsentia solventi. 738.
- XVII. Traditione ad rem transferendam opus esse: nudam voluntatem, aut etiam conventionem ad rem nihil proficere, & cur. Quid si tradere. 745.
- XVIII. In accipiente ad dominium rei tradita nauticendum duabus his rebus opus esse: consensu acquirantis, & rei tradita acceptatione. Utrunque quibus rebus constet, quibus declaratur. 750.
- XIX. Traditione qua res acquiruntur, sola traditione acquiri. In donatione interdum amplius considerari infirmationem: quando & quibus in causis. Ipsam traditionem, quæ hic requiritur, ubique sic accipi debere, ut quavis traditio rei, & detentio, seu apprehensio corporalis sufficiat ad dominium acquirendum, nec sit necessaria vacua possessionis traditio. 762.
- XX. Traditionis speciem esse communicationem. Communicationis duas species, apertam & tacitam: tacita autem duas, consensum duarum materialium, & granorum as similibus rerum permutationem, quæ quidem voluntate dominorum contingunt. 774.
- XXI. Etiam res alienas facto nostro interdum iure gentium nobis acquiri, & citra dominorum voluntatem. Quæ res sunt huius generis. In quo primum res hostiles. Hæ quomodo nostre fiant. Quæ ex nostris apud hostes erant, a nobis receptæ quæ iure apud nos esse incipiant. 778.
- XXII. Res alienas, easque civium a nobis bona fide possidas quasdam quoque facto nostro nobis acquiri iure gentium & citra domini voluntatem. Huius generis esse nummos alienos, quos nostros putamus, nostris mixtos; similiter & frumentum alienum eadem fide nostre mixtum; item fructus ex re aliena bona fide possidere perceptos. 785.
- XXIII. De rebus, quæ sine facto cuiusquam nobis acquiruntur iure gentium sola vi, & potestate, ac beneficio rei nostra. Earum duo genera summa esse, &c. 794.
- XXIV. Fructus ex re aliqua perceptos interdum ulius, quam domus rei, acquiri. Bona fide possessor quis, seu quid sit bona, aut mala fide possidere. Fidei verbum cur hic usurpatum, & quousque quis pro bona fide possessor sit habendus in percipiendis fructibus. 797.
- XXV. Qui fructus bona fidei possessori acquirantur, & quis acquirendi modus. 815.
- XXVI. Fructus perceptos statim fieri bona fidei possessoris. Item sic fieri eius pleno iure: ut non metuant ullam repetitionem, etiam si consumpti non sint, adversus communem, & inveteratum errorem.

- vorem de restitutione fructuum non consumptorum. 825.
- XXVII. De accessionibus rerum nostrarum. Quid sit alluvio. Huic locum non esse in lacubus, & fluminibus, quomodo publicis. Sed nec in fluminibus. Limitatus ager quis, quis item manu captus. 838.
- XXVIII. De alveo relicto a flumine. Hunc vicinorum fieri accessionis iure. Quorum, & quatenus, tum quam recte. 845.
- XXIX. De insula in flumine nata. Hanc quoque accolis fluminis acquiri accessionis iure; tum quae hic insula; quibus accolis, & quatenus acquiratur. 854.
- XXX. Accessiones rerum alienarum ad res nostras, quae quidem sine facto nostro, per homines tamen nascantur, tribus modis contingere. 859.
- XXXI. De confusione duarum materialium duorum dominorum. Ubi haec dominium non mutet; ubi mutet, & totum corpus commune efficiat; aut etiam quod nullus fuit, alteri adiciat, & quamobrem. 865.
- XXXII. De commixtione alienarum rerum cum nostris. Quae hic rebus nostris iuncta nostris cedant, & accessionis iure nobis acquirantur. 870.
- XXXIII. Aedificium solo cedere, ac per hoc domino soli acquiri, siue quis ex aliena materia aedificet in suo, siue ex sua in alieno. De materia quomodo in utramque partem domino materia consulatur. Tum de tigne alienis aedibus iuncto, quae sit domino tigni eo nomine repetitio; quae domino adimmi facultas eius excimendi, si velit eius restitutione dupli, aut etiam simpli affirmationem vitare. 874.
- XXXIV. De arboribus, plantis, seminibus alieno solo impositis. Hac solo cedere, cum radices egerint, & domino soli acquiri, eiusque manere non tantum cadaveria so-

- lo, sed & eruta. De arboribus in consensu duorum dominorum posita, quatenus vicinorum sit & manens, & eruta. De harum rerum affirmatione, deque sumptibus, qui in earum res imponendas facti sint. 870.
- XXXV. De scriptura. Hanc materia aliena impositam materia cedere, eiusdemque domini fieri. 874.
- XXXVI. De pictura. De hac recte defendi utrumque, & hanc tabula cedere de sententia Pauli, & rursus huic cedere tabulam de sententia Cui, & Iulianiani. 875.
- XXXVII. De his rebus iunctis, quae nihil, nisi eiusdem corporis additamentum, habent. Quae hac ratione aliter cedant, ut totius corporis dominus sit qui dominus est illius partis, quae cessionis iure aliam ad se trahit. 903.
- XXXVIII. De personis res acquirentium iure gentium; tum eorum, qui acquirunt sibi; tum eorum, per quos acquirunt. 907.

LIB. V.

- Cap. I. Res aut corporales esse, aut incorporales. Posteriores haec iure gentium non agnoscere, eiusque rei argumenta. Cur incorporales distae is iure consisteret; cur item iura. Quae genera earum. Ex his omnibus quae sodeum iure citabili acquiri possint, aut non possint. Tum cuiusque acquisitio ad quas partes iuris sit referenda. 910.
- II. Quibus modis res corporales singule iure civili nobis acquirantur. Inter cetera praecipue de rebus donatis, seu de donationibus, deque Tituli de hoc genere in Institutionibus collocatione. Item de dominio rei ex pecunia nostra ab alio empti. 919.
- III. In quibus sit auctoritas transferendi iure civili, quomodo domini non finit, nec pro dominis

- habebantur in rerum administratione, & quibus modis res alienae ab his transferantur. 934.
- IV. De usucapionibus, & longi temporis praescriptionibus. Haec quibus rebus inter se discrepant olim, & nunc differant, permixta hodie a Iustiniano, & in unum genus redacta usucapionis. 942.
- V. De usucapione. Quid sit, & unde dicta; quam necessaria ad dominia constitutenda. Huius transactionem his capitibus summe conflare: primum ad constituturum usucapio: tam, haec constituta, quaratur, qualis sit, quid adimat priori domino, quid ad usucapiantem tribuat. Constituti rebus ad usucapiendum necessariis. Earum rerum summa. 954.
- VI. De possessione: praecipua causa usucapionis. Possessionem detentionem esse, rem falli, seu in tenendo positam; ius tenendi, aut insidendi rei non esse. Huius sententiae quis usus. 958.
- VII. Possessionis verae genus unum esse: species tantum duas, iustam & iniustam. Eiusdem significationis esse & illam divisionem, eam quaedam possessio dicitur civilis, alia naturalis. Et de horum verborum significatione, atque usu plura: tum de verbi naturalis possessionis ambiguitate; & quomodo haec ambiguitas, ut quicquid locus inciderit, sit explicanda. 974.
- VIII. De acquirenda possessione. Haec acquiri animo, & corpore. In quas personas, in quas res, in quaes facta hic animus non cadat, at ne sic ab animo acquiratur possessio. 982.
- IX. Corpore acquiri possessionem quid sit. Id fieri aut prehensione naturali, aut actu aliquo corporali, qui pro prehensione habeatur. Hi actus qui. Sine his quum verum sit possessionem non magis acquiri sine corpore,
- quam non acquiratur sine animo. 987.
- X. Quod dictum est, non nisi animo, & corpore possessionem acquiri, id in utroque sic accipi debere, ut animo quidem non possit nobis acquiri, nisi iustro: corpore autem possit & iustro, & ultero. 995.
- XI. Pupillum, qui infantiam excesserit, posse sibi possessionem acquirere etiam sine tutoris auctoritate. Infantem & ipsum per se sibi acquirere posse: sed non aliter, quam tutore auctore. 1002.
- XII. De amittenda possessione. Haec amitti partim invititis nobis, partim volentibus. 1006.
- XIII. Possessionem, qua invititis ex supra scriptis causis non amittatur, volentibus animo amitti ita: ut sine hoc animo non amittatur, sed retineatur & volentibus & ignorantibus; & contra, cum constituerit quisque non possidere, hoc animo statim amittatur, & quidem solo: sic tamen, ut diverso sensu nihilominus verum sit, possessionem volentibus non nisi animo, & corpore amitti. 1026.
- XIV. Iustam possessionem esse oportere ad usucapionem. Iustam esse, quae haec tria in se habeat: iustam causam possidendi, bonam fidem possessoris, & transferentis voluntatem. 1037.
- XV. Iustam causam possidendi, quae ad usucapionem requiritur, eandem & vere subesse oportere. In eo nec cogitatione sua falsa quicquam, nec errore suo adinvari. In cogitatione ita ius esse: ut aemo ipse sui causam possessionis mutare possit, & hoc quid sit. In errore ita: ut error falsa causa nulli pariat usucapionem; & hoc quam late pateat, in singulis titulis specialibus expositum. Eum tamen, qui iustam causam erroris habeat, in eo errore usucapere.

Quae

- Qua hic iusta causa erroris. Titulus pro solo ex causa emptoris quid hic differat a solutione ex ceteris causis; & de errante in causa solutionis.* 1051.
- XVI. *Quod quis ex nulla, aut iniusta causa possideat, non prohiberi ex nova iusta causa possidere, quasi sibi mutet causam possessionis; atque hinc procedere usucapionem. Et qui ex una iusta causa possidere ceperit, post se cum ex novis iustis possidere ita, ut eandem rem possideat ex omnibus; ex una tamen tantum usucapionem contingere, postquam nihilominus maneat singularum causarum possessio. Cur hoc, & cui bono.* 1059.
- XVII. *Iustam possessionem ad usucapiendum, ut ex iusta causa nasci, ita & cum bona fide continuam esse debere. Quibus rebus constet bona fidei possessio usucapionis, sive per se possideat, sive per alios. Tum quo tempore bonam fidem ad usucapionem intervenire oporteat.* 1062.
- XVIII. *Ad iustam possessionem, ut iusta causa, & possessoris bona fides; ita & auctoris ad transferendam voluntate opus esse. Hanc, uti erit interposita, siquendum. Proinde, mandato interposito de emptore in possessionem inducendo, procuratoris inductionem expectandam. Et quid, si hic procurator, mortuo venditore, possessionem tradat.* 1070.
- XIX. *Non conclusio temporis possessionem ad usucapionem prodesse, sed qua tempus habeat ad eam rem lege definitum.* 1074.
- XX. *Ad tempus usucapioni & praescriptioni praesentium implendum etiam accessione ex persona auctoris uti licere, ut una omnium videatur fuisse possessio. Auctor, & Auditoris quid. Qua in ea accessione sint conditiones, & in universum de iure accessionum.*
- XXI. *temporis. Tum de vitis possessionum, qua quibus successione, & quatenus nocent.* 1082.
- XXII. *Possessionem legitimam temporis ad usucapiendum definiti, continuam requiri; interruptam ad usucapionem nihil prodesse. Interruptio quid sit, & quid ab usurpatione differat. Interrumpi possessionem dupliciter, naturaliter, & civiliter. Utraque interruptio qua, & utriusque quis effectus.* 1099.
- XXIII. *Quae res usucapi non possunt. In his primum genus esse eorum, quae natura sua non recipiunt usucapionem. Huius generis species duae: quae in bonis non sunt; & quae possideri non possunt; tum quae in hoc numero habentur.* 1118.
- XXIV. *De altero genere eorum rerum quae, quamvis sint in bonis, usucapi non possunt. Huius generis species est: nam eorum, quarum alienatio in universum; alteram earum, quarum usucapio nominatim, & hac sola est interdicta; & de prioris specie.* 1123.
- XXV. *De his rebus, quae, cum sint in bonis, & iure alienari possint, tamen legibus usucapi prohibentur. Prohiberi has partim favore eorum, quorum res sunt; partim odio possessorum.* 1127.
- XXVI. *De partu ancilla furthiva, sine & ipse furthivus, & an usucapi possit, & quando.* 1134.
- XXVII. *De statu pecudum furthivarum. Quam dissimili in causa a partu ancilla furthiva habentur, cum de eius acquisitione, & usucapione agitur.* 1142.
- XXVIII. *Res vi possessa qua, ut ne deinceps usucapi possint.* 1145.
- XXIX. *Vitio rei purgato, rei furthivae, vi possessae, praesidi donatae deinceps usucapi posse. Vitium purgari, cum res in potestatem domini, interdum possessoris, redierit.* 1147.

- XXIX. *Completa ex suis causis ufucupio quam vim habeat.* 1155.
 XXX. *Iuris de ufucupatione constituti ratio, & aquitas, ubi, qua contradii solent, diluuntur.* 1163.
 XXXI. *Remedia duo ad id, quod ufuca-*

*pioni iusta desit, supplendum, iure possessoribus prodita: fisci traditio in re aliena, & longif-
 simi temporis praescriptio. Quan-
 nam hac fuit; quibus, & quan-
 do prodita.* 1171.

I N S E C U N D O V O L U M I N E.

I. Cap.	<i>De Civili acquisitione, qua in au-
versum ius & vivo, (cu
rogatione ac monasterij ingressu)
& mortuo succeditur, ut heredi-
tate.</i> 2.	XVI.	<i>Quibus modis testamenta in-
stantur.</i> 121.
II.	<i>De natura & desuptione heredi-
tatis.</i> 7.	XVII.	<i>De heredibus institutis: & qui
heredes, quibus verbis insti-
tuitur.</i> 145.
III.	<i>Hereditas uti acquiratur, & quo-
sapliciter iure deferatur.</i> 15.	XVIII.	<i>Quae institutionibus vitiose appo-
sitis pro non apposis suis ha-
beantur.</i> 167.
IV.	<i>Testamentum quid & quanta-
plen.</i> 19.	XIX.	<i>Quae vitiose adiectu ipsam insti-
tutionem vitiosam.</i> 183.
V.	<i>Qui testamentum facere pos-
sint.</i> 26.	XX.	<i>Quot heredes, ac quibus quot-
ve in partibus institui pos-
sint.</i> 195.
VI.	<i>De testamento publica fide ordi-
nando.</i> 38.	XXI.	<i>Iudicio defuncti institutus quis vi-
deatur.</i> 199.
VII.	<i>De testamento privata fide so-
lemniiter conficiendo. Ac pri-
mum descripte.</i> 42.	XXII.	<i>Plures heredes instituti quibus
partibus venire intelligantur.</i> 213.
VIII.	<i>De testatoris testiumque circa hoc
mutua testatione.</i> 54.	XXIII.	<i>De definitione ac speciebus sub-
stitutionis.</i> 223.
IX.	<i>De observatione solemnium testa-
menti nulla, & relaxata.</i> 59.	XXIV.	<i>De substitutione vulgari.</i> 243.
X.	<i>De nuncupativo testamento.</i> 65.	XXV.	<i>De pupillari.</i> 264.
XI.	<i>De heredum institutionibus. Ac
in primis de ea, quae parentum
spectant officio.</i> 69.	XXVI.	<i>Ubinae hac falsa; itemque sub-
stitute quando deferatur, quan-
tumque deferat.</i> 285.
XII.	<i>De rata liberorum institutione,
aut exheredatione.</i> 81.	XXVII.	<i>De substitutione mentecapti.</i> 293.
XIII.	<i>De puma praeiutionis, & in-
iusta liberorum exheredatio-
nis.</i> 93.	XXVIII.	<i>De testamento militari.</i> 307.
XIV.	<i>Parentes aut instituendos aut ex-
heredandos.</i> 109.	LIB. VII.	
XV.	<i>De fratrum institutione, exhere-
datione, praeiutione.</i> 115.	I. Cap.	<i>De heredum differentia; atque pri-
mum de necessariis tantum.</i> 329.
		II.	<i>De suis heredibus.</i> 339.
		III.	<i>De voluntariis: eorumque delibe-
randi iure & utendi heredita-
tem providentia.</i> 369.
		IV.	<i>De iure acquirendi & amittendi
hereditatem.</i> 385.

- V. De finitio ita hereditatem acquirant: de iure p[ro]prio: Ante apertas tabulas de titulo: Quomodoque testamenta aperiantur. 397.
- VI. Potestati, tutela, curationive subiecti, an hereditatem aduandam acquirant, aut repudiando amittant. 405.
- VII. De hereditate, quae repudiatione amitti dicitur. 413.
- VIII. De modis acquirendi ab extraneis hereditatem: De cretione, verbiq[ue] aduandis synonymis. Item de eo, qui pro herede gerit. 419.
- IX. Utrum quibuscumq[ue] hereditas, per aditionem sola animi destinatione fallam, acquiratur. 436.
- X. De hereditatis quaestio effectibus Et hinc de commodis hereditariis. 450.
- XI. De incommotis hereditariis. 460.
- XII. De iure accrescendi in hereditatibus, bonorumq[ue] possessionibus. 466.
- XIII. Quam portionem hoc ias, in generibus Consuluerunt, ad eadem redeat deuoluant. 481.
- XIV. De bonorum possessione. 501.
- XV. De fideicommissis. 511.
- XVI. Potestas deferenda hereditatis fideicommissariae in quibus posita. 516.
- XVII. De voluntate fideicommissam deferentis perfecte intelligenda. 531.
- XVIII. De Codicillis. 540.
- XIX. De codicillorum confessione, infirmatione, materia. 548.
- XX. De fideicommissi restituendi quantitate ac circumstantiis. 561.
- XXI. De remedio inuocandi heredem ad fideicommissariam hereditatem aduandam. 574.
- XXII. An sine exceptione adire eam, postulante fideicommissaria, cogi possit. 576.
- XXIII. Per quem Et quot modis adire cogatur. 598.
- XXIV. An in restitutione hereditatis usquequoque consensus desideretur. 601.
- XXV. Quae res veniant in restitutionem hereditatis. 610.

- XXVI. Quid ex fructibus ab herede perceptis in fideicommissi restitutionem veniat. 616.
- XXVII. De heredis cura in fideicommissis adhibenda. 640.
- XXVIII. De oueribus in fideicommissarium transfusibus. 650.
- XXIX. An semper quartam Trebellianicam heres retineat. 658.
- XXX. An unam duntaxat illam: quantum Et qualiter estimanda: Atque praeter hanc an quid praecipuum iam commodi quam incommodi. 666.

LIT. VIII.

- Cip. I. De ordinis ratione: legati origine ac finitione. 682.
- II. Fideicommissum quid sit, eiusque cum legato tum discrepantia, tam conuergentia. 690.
- III. Per quae verba, quaeue res fideicommissum seu legatum quide[re]nt, deprehendatur. 701.
- IV. An verba legatum significatia citra voluntatem fortiantur effectum. 711.
- V. Quae legati causa. Et quis legare possit. 710.
- VI. Quibus legari aut fideicommissum relinqui possit. 712.
- VII. De iis, a quibus relinquitur: ac hinc Et quibus testator quid dedat. 730.
- VIII. Et quibus testator nihil dedit, sed quod poterat, non ademit. Cum intellecta L. pen. D. de leg. 1. 738.
- IX. Quotum ab his utriusq[ue] reliqui valeat: idque ac estimandum. 744.
- X. Explicatio L. cum filiofamilias 11. D. de leg. 1. 745.
- XI. Quae res dari, legari possint. 756.
- XII. Quae facta in fideicommissum rebus deducantur. 771.
- XIII. De regula Caetiana. 775.
- XIV. De legandi modo ac forma. 786.
- XV. De legato in voluntatem alicuius collato: itemq[ue] in diem aut sub conditione relicto. 800.

XVI.

XVI.	<i>De fine legati.</i>	812.	XXXVI.	<i>De actionibus legati persequendi.</i>	1094.
XVII.	<i>Quibus modis legatum ab initio recte constitutum eventu infirmetur.</i>	812.			
XVIII.	<i>De tempestiva & licita agnitione, repudiationeque legatarum.</i>	842.	Cap. I.	<i>De hereditatibus, quæ ab intestato legi cuius deferuntur.</i>	1102.
XIX.	<i>De legiti susceptione, & quid in eo sit.</i>	856.	II.	<i>De legitima liberarum successione.</i>	1116.
XX.	<i>Quantum sit in legato.</i>	884.	III.	<i>De legitima parentum successione.</i>	1128.
XXI.	<i>Ius accrescendi in legatis.</i>	890.	IV.	<i>De legitima cognatarum successione.</i>	1134.
XXII.	<i>Legis Falcidia exceptio, cupita, interpretatio.</i>	898.	V.	<i>De acquirentis persona, atque hinc de Peculio.</i>	1150.
XXIII.	<i>Quibus lex Falcidia quartam impertitur. Et ad l. in Ratione 11. §. quod vulgo. & §. si filio ad l. Falcid.</i>	906.	VI.	<i>De personis iuri nostro subiectis.</i>	1168.
XXIV.	<i>De legatarum actionum.</i>	932.	VII.	<i>De persona libera nostra non subiecta potestati.</i>	1190.
XXV.	<i>De computanda patrimonii quantitate, at certo num eam legata excedant, cognoscitur.</i>	950.	VIII.	<i>De rerum privatarum iure, dominio & proprietate.</i>	1192.
XXVI.	<i>Quæ in quartam ex legis Falcidie pæni obventionem impetuntur: & ear non eadem in quartam Trebellianicam veniant.</i>	966.	IX.	<i>De domitii partibus. An earum aas usufructus censentur.</i>	1200.
XXVII.	<i>Quarta Falcid. unde detrabenda, obtinenda sit: & quam late pateat beneficium Falcidie.</i>	976.	X.	<i>De interditi quibusdam dominis alienatione.</i>	1216.
XXVIII.	<i>Quibus legati fideicommissi persequutio datur.</i>	990.	XI.	<i>De domitii iuris immutatione in rerum communione, agrorumve consensu.</i>	1232.
XXIX.	<i>Quis legato fideicommissi obligatur.</i>	1000.	XII.	<i>Domitiam quomodo amittitur.</i>	1240.
XXX.	<i>Quando legatum præstandum sit, & peti possit. Tum quid conditio sit, & unde dicta.</i>	1010.	XIII.	<i>De iuribus, quæ a non domitis obtinentur in rebus alienis. At primum de iure Emphyteutico.</i>	1246.
XXXI.	<i>Conditio quibus ex rebus iussu legato deprehendatur.</i>	1018.	XIV.	<i>De iuris Emphyteutici qualitate ac condicione.</i>	1250.
XXXII.	<i>Utram omnes condiciones legato adscriptæ iure pro conditionibus habenda & adimplenda.</i>	1034.	XV.	<i>Hoc ius quot modis amittitur.</i>	1280.
XXXIII.	<i>De conditione implenda, & Manciana continere.</i>	1058.	XVI.	<i>De iure Superficario.</i>	1292.
XXXIV.	<i>Conditio non impleta quando iure pro impleta habeatur.</i>	1080.	XVII.	<i>De eiusdem qualitate.</i>	1300.
XXXV.	<i>Ubi legatum vel fideicommissum præstari debeat.</i>	1092.	XVIII.	<i>Quibus modis amittatur.</i>	1308.
			XIX.	<i>De bona fidei possessoris iure.</i>	1312.
			XX.	<i>De iure creditoris in pignore.</i>	1314.
			XXI.	<i>De servitutibus rerum.</i>	1318.
			XXII.	<i>De diversis servitutibus.</i>	1332.

LIB. IX.

IN TERTIO VOLUMINE.

LIT. X.

Cap. I.	De servitute personarum.	2.
II.	De usufructu.	3.
III.	De usufructus constituendi personis ac rebus.	11.
IV.	De usufructu eorum rerum, quae usu consumuntur.	18.
V.	De modis verbisque constituendi usufructus.	40.
VI.	De usufructu a iudice constituto. De usufructus usucapione.	50.
VII.	De commodis usufructus.	54.
VIII.	De iure fructuarii & in naturalibus & in civilibus fructibus.	62.
IX.	Eos fructus, non nisi perceptione iusta, fructuario acquiri.	75.
X.	An fructuarius extra usum & fructum quid in re fructuaria statuere possit.	64.
XI.	De remediis tuendi usufructus.	92.
XII.	De concessoria actione usufructus persequendi causa.	100.
XIII.	De oneribus fructuarii.	108.
XIV.	De cautione fructuaria.	124.
XV.	De remediis proprietarii adversus fructuarium, & actione Negatoria.	138.
XVI.	De modis amittendi usufructus.	144.
XVII.	Quotuplex natura sua (atque hinc ex persona fructuarii) usufructus distinguitur.	148.
XVIII.	Quomodo ex re fructuaria.	160.
XIX.	De usufr. consolidatione.	170.
XX.	Restitutio superiorum, quibus usufructus amittitur, modorum: & primum de usufructu cuius dies non cessit.	176.
XXI.	De habitations & operis servorum, quae non uti usufructus, distis modis amittuntur.	182.

XXII.

De usufructu, cuius dies cessaverit repetito, atque de operis servorum legatis.

186.

XXIII.

Amisus usufructus ad quos redat: Et quomodo accrescat.

190.

XXIV.

De usu.

106.

XXV.

De usu adium fundi, pecorum, servi; Et de oneribus usufructui.

212.

LIT. XI.

Cap. I.

De praedii servitute.

226.

II.

Quae ad facultatem servitutis perpetuae utendi exigantur.

234.

III.

De causis perpetuae servitutis.

242.

IV.

De servitutibus urbanorum praediorum, earumque generibus. Atque hinc de ea, quae adium ditandarum causa paratur.

250.

V.

De alteris duobus generibus, de ea videlicet servitute, quae ad utilitates interiores domus retinendas: & quae ad aditus in alienum excutandas quaritur.

258.

VI.

De servitutibus rusticorum praediorum, earumque generibus. Ac hinc de servitute accedendi ad fundum nostrum.

276.

VII.

De servitute ex alieno in nostrum quid facienda. Unde restituitur §. ult. L. Mela, D. de alim. leg.

286.

VIII.

De ea, quae fundi nostri excutandi causa paratur. Et de promissio genere servitutis praediorum urbanorum & rusticorum.

294.

IX.

De servitute praedii acquirenda & constituenda; personisque tum constituentis, tum acquirentis.

298.

- X. De modo constituenda servitutis inter prioros. 314
- XI. De usucapione servitutum. 334
- XII. De modis usucapiendi servitutes pradiorum. 352
- XIII. Quatenus constituta servitus afficiat pradiam, cum id, cui imponitur, tum cui acquiritur. 362
- XIV. Ea quid a pradiis ad dominos pradiorum transferat. 374
- XV. De confessoria actione servitutis persequenda causa. 380
- XVI. De negatoria actione, aliisque remediis, tum servitutis, tum libertatis rerum agrarum inenda. 388
- XVII. Quibus modis servitutes tam urbiorum, quam rustiorum pradiorum amittantur. 392
- XVIII. Utrum etiam non utendo, & pradiis solum modis servitutes amittantur. 398
- LIB. XII.
- Cap. I. De eo quod unicuique veluti suum debetur, & quomodo ex hoc quisque obligatur: & quid ipsa obligatio. 412
- II. Obligationum genera, natura, causa, effectus, & interitus. 424
- III. Civilis obligationis iura essentia, causa, effectus, & obitus. 444
- IV. Civilis obligatio iusta que; eius causa & genera. Imprimis quoque de naturali obligatione. 448
- V. De obligationum quatuor causis solis, contractus, quasi contractus, maleficio, quasi maleficio. 462
- VI. De obligatione ex contractu, quid & quibus ex causis. 472
- VII. Sine consensu nullum esse contractum: & quot modis consensus imperfectus fiat. 476
- VIII. Sine conventionibus non est contractus: an ex contributionibus quid prestari sufficit: consensus quando iure comprobatur. 488
- IX. Conventiones, quae in universum valent; quae obligationem pariant: cur in eas tractatione a consensu incipiendum. 494
- X. Conventionum alia iuris gentium, alia legitima sunt, & subdivisa utraqueque. Spontalia & iustitia quo referenda. 502
- XI. Conventiones quae non solo consensu obligationem pariant, voluntatis pactorum firmanter. Error in horum appellatione & dispositione refutatur. 514
- XII. Re contrahi obligationem quid, & quando recte contrahatur. 522
- XIII. Contractuum qui re finit genera duo: & prioris species duae explicatae. 532
- XIV. Alterius generis contractus species: & singularum natura. 538
- XV. Verborum & literarum obligatio unde nascatur. 552
- XVI. Fieri stipulationis & conventionis legitimi duo. Et prioris, ut stipulator fidei non alii stipuletur, explicatio. 554
- XVII. Alteri stipulari acumen posse, quas habeat cautiones & exceptiones in utraque persona stipulantium. 560
- XVIII. Stipulatio in alterius personam ad potestatem solvendi & ad actionem retinendi utilis. 576
- XIX. Ut stipulator de alio, sic & promissor de alio inutiliter stipulatur: & ut hinc occurrendum. 584
- XX. In stipulationem & conventionem ad alium obligandum comparatam deducuntur aut res, aut facta. Et de rebus primum. 592
- XXI. Quae facta in obligationem non ducuntur, quomodo infirmetur conventio. 616
- XXII. De personarum contributionibus, & iis qui obligari non possunt ex contractu. 630
- XXIII. Ex personarum quarundam contracta obligatio non acquiritur. 644
- XXIV.

- XXIV. De obligatione filiofamilias & S. C. Macedoniano. 656.
 XXV. De mutuo filiofamilias date, & adversus id S. C. Macedoniani pena. 674.
 XXVI. Quando S. C. Macedoniano locus non sit, ex eo exceptiones a parte creditoris. 688.
 XXVII. Ex persona patris Macedoniani exceptiones: & de pecunia filiofamilias studiorum causa absentis credita. 696.
 XXVIII. Ex persona filii Macedoniani exceptiones. 710.
 XXIX. De fuminum intercessionibus & S. C. Velleiano. 720.
 XXX. De auxilio Velleiano, quid a Macedoniano differat. 734.
 XXXI. De actione per intercessionem mulieris, creditori amissa restituenda. 740.
 XXXII. Quibus in causis & ob qua facta mulier utiliter obligetur. Et num Velleiano renunciare possit. 750.

LIB. XIII.

- Cap. I. De emptione & venditione, quid sit & quibus rebus perficiatur. Qua die personarum, rerum, factorum distinctio. 758.
 II. Empti & venditi obligatio qua: eius actiones & praestationes. Et primum de venditore, deinde de emptore. 774.
 III. De Edilio edicto, id est, morbis & vitis rei vendite, &c. 786.
 IV. De commodis & cautionibus rei vendite. 800.
 V. Quid emptor venditori praestare debeat, iudicii potestate & qua inde actio. 808.
 VI. De locatione & conductione. 814.
 VII. De locatoris obligatione, & quibus eius praestationibus, tum quibus partibus unaqueque constat. 824.
 VIII. De conductore & eius praestationibus. 840.

- IX. De locatione operarum factarumve qua locatoris & conductoris obligatio. 844.
 X. Mandati obligatio mandato & mandati susceptione contrahitur. Mandatum quid & eius tractatio. 854.
 XI. Mandatarii obligatio, mandati fidei executione; & per causam mandati confictorum restitutione absolvitur. 864.
 XII. Mandator in quantum mandatario obligetur. 874.
 XIII. De fideiussore mandatario & eius actione dupli. 886.
 XIV. De actionibus directis & contraria. 902.
 XV. De societate, quid & quatuorplex, item quomodo contrahatur. 904.
 XVI. De societatis communione in lucro & damno: & eius praestationes. 910.
 XVII. De actione pro socio & eius proprietatibus. 926.
 XVIII. De nuptiis & sponsalibus. 930.
 XIX. Nuptie quomodo contrahantur: & de personis contrahentibus. 938.
 XX. De consensu nuptiarum. 954.
 XXI. Nuptiis contractis qualis communicatio & obligatio inter virum & uxorem nascitur: item qua praestationes & earum obtinentiarum actio. 968.
 XXII. De legitimis conventionibus quor: quid, & qualis ex eis obligatio. 984.

LIB. XIV.

- Cap. I. De mutuo quid, & eius obligationes. 991.
 II. De commodato, deposito & pignori dato quid unumquodque & de eorum consensu. 996.
 III. De commodati, depositi & pignoris dati obligationibus & praestationibus nuptiis. 1004.

- IV. *De dote, quid sit, & quomodo constitatur, ubi defuat. Quod inde ius & obligatio, & quis contractus.* 1016.
- V. *De obligatione restituenda dotis: & quando dos repeti possit.* 1028.
- VI. *Quibus & adversus quos dotis actio competat.* 1032.
- VII. *Quid in repetitionem & restitutionem dotis veniat, quid inde apud maritum manere debeat: & de fructibus dotis & eorum divisione.* 1052.
- VIII. *An quid vice mutua praestandum sit marito ex causa dotis: & si quid, quae obtinendi ratio, tum de impensis in rem dotalem factis.* 1070.
- IX. *De donatione propter nuptias, quid sit, & quae hinc obligatio quoad restitutionem, 1076.*
- X. *De repetitione ob causam datorum, & potissimum ob causam praeteritam voluntariam.* 1084.
- XI. *De repetitione datorum ob praeteritam causam necessariam. De soluto & indebito: quid utrumque.* 1096.
- XII. *De exceptione perpetua in ordinem creditorum, exceptione S. C. Macedoniani. In hoc numero non sunt exceptio doli & rei indicatae.* 1102.
- XIII. *De indebito eo, quod aut non debetur cui solvitur, aut non debet qui solvit. De soluti bene ius repetitione.* 1118.
- XIV. *Indebitum per errorem solvi oportet, ut sit soluti repetitio: item per errorem facti, non iuris, & quis utrumque in repetitione error.* 1124.
- XV. *De indebiti per errorem facti causa, quae repeti non potest, & exceptione hinc orta.* 1134.
- XVI. *De conditione indebiti num obligatio, & quaeritur.* 1144.
- XVII. *De conditione indebiti, quod non ex distractu, sed contractu ponitur.* 1154.
- XVIII. *Conditio indebiti cui datur, & adversus quem: quid in eam veniat.* 1162.
- XIX. *Ad L. frater a fratre 38. Di. de cond. indeb.* 1176.
- XX. *Ad §. quæsitum, eiusdem L. frater.* 1194.
- XXI. *De repetitione ob causam futuram datorum non indubitanam. Quid datum ob causam. De inscriptione tit. Digesti, de conditione causa data.* 1198.
- XXII. *Quam generaliter verum sit datum ob causam causam non secuta repeti posse, quicumque casus obstitit, quominus possit autem & in posterum impleri. Et de sententia. L. pen. C. de cond. ob caus. dat.* 1208.
- XXIII. *Datum ob causam causam nondum secuta penitentia an repeti possit: & quid heredi, quem nondum penituit, liceat.* 1220.
- XXIV. *In quibus causis dati ob causam causam non secuta cesset repetitio.* 1224.
- XXV. *Repetitio ob causam dati ex obligatione: obligatio ex contractu eo, qui re contrahitur, hinc conditio ob causam dati causam non secuta, cui datur, hoc, adversus quem, & quid in eam veniat.* 1234.
- XXVI. *De repetitione ob turpem causam datorum.* 1242.
- XXVII. *De repetitione rerum donatarum. Quae donationes revocari possunt: & quo cuiusque revocationis referenda.* 1254.
- XXVIII. *De causis revocanda donationis, ingratitudine & susceptis liberis revocatur & infirmatur. Quibus donatoribus sit repetitio competens.* 1260.
- XXIX.

- XXIX. *Revocatio donationis ex causa ingratitudinis ita tribuitur donatori, ut ipse non revocante degeret omnis eius hereditas, revocante eo, transat ad eius heredes.* 1282.
- XXX. *Hereditas donatoris quomodo & quando detur donationis revocatio.* 1295.
- XXXI. *Ex causa ingratitudinis semper esse donationis revocationem adversus ingratos etiam ante litem motam rebus a donatorio alienatis. Mater donatrix excipitur. Actio ipsa qualis, cui detur, adversus quem, & quid in eam veniat.* 1308.
- XXXII. *De revocatione donationis ob liberos a donatore susceptos.* 1318.
- XXXIII. *De donatione causa mortis: quid sit; quibus ex causis revocetur. Qua ad eam revocationem, cuiusmodi, & quibus ex causis nate nullent.* 1320.
- XXXIV. *De precario: quid sit; qua hinc & cuiusmodi obligatio.* 1330.
- XXXV. *De altero genere obligationum, qua re contrahuntur, in qua quid datur, an sit, ut praestetur aliud.* 1336.
- XXXVI. *De obligatione verborum. Imprimisque de stipulatione quid, qua causa, qua species.* 1344.
- XXXVII. *De literarum obligatione.* 1354.
- XXXVIII. *Literarum obligatio vera obligatio, quando.* 1370.
- XXXIX. *Literarum obligatio quam recte ulla ita dicatur, quasi sit ea literis; utque quam recte ulla numeretur inter obligationum species, tum quam recte dicatur ex contractu. In alia confessione, quam literarum, eadem obligatio locum non habet: cautione scripta & interposita stipulatione etiam literarum obligatio manet.* 1382.

IN VOLUMINE QUARTO.

- LIB. XV.
- Cap. I. *Quid debeat ex quaque conventionione; id si est incertum, incertitudo unde; in quomodo explicetur, cuiusque modi incidit; in primis de obscura & ambigua significationis conventionione, tum de vi generalis promissionis.* 2.
- II. *De stipulatione plurimum rerum distinctum promissarum & panali stipulatione: Electio in re praestanda cuius.* 16.
- III. *In conventionibus faciendi veni- re in obligationem id, quod interest: Hoc quam recte: Qua hinc petitio & condemnatio: a reo qua solutio.* 30.
- IV. *Quid sit id, quod interest: eius genera: & dubia qua de eo excutiri possunt.* 40.
- V. *Quantum in quaque conventionione ex ipsa debeat: & de pluribus eius pecunia stipulatoribus & promissoribus.* 45.
- VI. *De dividuis & individualis tum rebus, tum factis; earumque rerum obligationibus tractatio.* 50.
- VII. *Pura conventionione promissum praesens die deberi, & peti posse: hoc quid sit: quam verum, & perpetuum.* 65.
- VIII. *Conventionionis in diem ius hoc esse: ut hinc tum peti possit promissum, cum dies praeterierit: ante non possit; licet interim nihilominus debeat.* 70.
- IX. *Quae conventioniones sunt indiem.* 75.

- X. *Die solvendi conventioni intellecta, quis sit hic dies: & quem in omnibus causis accipere debeamus.* 86.
- XI. *Conditio quid sit: quae conventiones sub condicione.* 92.
- XII. *Conditio conventioni intellecta quid desideret, ut suo modo & tempore recte impleta intelligatur.* 104.
- XIII. *Quo loco praestandum sit & peti possit, quod ex quaque conventionem debetur.* 112.
- XIV. *Quasi contractus quid: eius genera duo.* 114.
- XV. *Rerum alienarum administrationis genera tria: de actione negotiorum gestorum, & directa huius actione.* 118.
- XVI. *De contraria actione negotiorum gestorum: adversus quem, quam recte, quando, quibus conditionibus competat.* 118.
- XVII. *Cuius sit id negotium quo nomine agitur, ut vel ei directam negotiorum gestorum actionem demus, vel adversus hunc contrariam actionem, quod utraque possit.* 118.
- XVIII. *De administratione necessaria tutorum, vel uno vel pluribus tutoribus datis, eiusque divisione.* 116.
- XIX. *De officio tutoris ante, & in ipsa administratione.* 166.
- XX. *Ex officio tutorum quae obligatio praestatioque & quae harum obtinendarum causa, actiones, cautionesque.* 178.
- XXI. *De contraria tutela actione.* 186.
- XXII. *De curatorum officio in cura administrationis, periculo, obligatione; actione contraria.* 182.
- XXIII. *De missa rerum alienarum translatione, & obligatione inde nata.* 192.
- XXIV. *Quae delicta nos privatis obligent; & de obligationibus, quae ex maleficio nascuntur.* 198.
- XXV. *De iniuriis.* 206.
- XXVI. *Quae maleficia fiat in res alienas. Damnum quam detur variae; & de servo alieno, ac familiaribus corruptis.* 220.
- XXVII. *De damno dato, quod corruptione corporis contingit; quod vindicatur L. Aquilia & de arboribus furtim casis.* 224.
- XXVIII. *De damnis datis, quae integris & incorruptis rebus alienis contingunt. Quam varie haec dentur: & quae hinc actiones.* 230.
- XXIX. *De alieni subtractione: & quam varie alienum subtrahatur.* 242.
- XXX. *De furto & rebus amotis.* 244.
- XXXI. *De rapinis seu de vi honorum raptorum.* 264.
- XXXII. *De vi possessis rebus; adversus eam vim delicta quae alio; & de interdicto unde vi.* 268.
- XXXIII. *De vi adhibita ad impediendam alienam possessionem: de actionibus adversus eam comparatis; & de interdicto uti possidetis.* 288.
- XXXIV. *De vi adhibita ad impediendam servitutem quasi possessionem: & de actionibus adversus eam propositis.* 308.
- XXXV. *De vi, quae opere facto alienam possessionem aut usum rei minuit & de interdicto quod vi aut clam adversus eam compuratio.* 320.
- XXXVI. *De genere impedienda alienae possessionis missa, cum arbor aliena in nostrum impendit, aut radicibus intumescens periculum aditus nostris minatur; & de actione, seu interdicto de arboribus cadendis.* 340.
- XXXVII. *Possessionem & detentionem vera quaedam sunt similia, de quibus & ipsi ademptis haec quae sunt interdicta: utpote interdictum adipiscenda possessionis; & de rebus hominum commercio exemptis.* 342.
- XXXVIII. *Omnia interdicta duobus exceptis, ex maleficio sunt: idcirco ad subtractionem alieni pertinent.* 352.

XXXIX De malitiosa aliorum in fraudem
inductione, ac primum de his,
quæ metu gesta, extorque
sunt. 356.

XL De coñfessione. 388.

XLI De dolo. 392.

XLII De his, quæ in fraudem credito-
rum patronus alienata sunt: il-
lic de Pauliana actione prodita
hic Faviana seu Calvisiana. 434.

XLIII De obligationibus quæ quasi ex
maleficio nascuntur. 436.

XLIV Qui ex ulteriori persona actionem
habent, suo nomine etiam ad-
versus invidios debitores ha-
beant. Idque quot modis sint:
nimirum potestatis, hereditatis,
cessionis iure. 446.

XLV Quæ ex alieno facto aut alterius
persona d'negantur; & primum
de obligatione ex rebus nostris
nata. 472.

XLVI Quibus remediis damna u rebus
alienis, alienoq; opere accidere
solita aut evitentur, aut illata
sarciantur, & de operis novi
nunciatione. 478.

XLVII De damno infesto. 504.

XLVIII De aqua pluvia arcenda affli-
ctio. 542.

XLIX Qui ex alterius persona obligen-
tur: & de fideiussoribus, man-
datoribus pecunia constituta
reis; deque eorum obligatione.
Item de exercitoria & institoria
actione. 554.

L De pignoribus & hypothecis: quæ
cautio & quod ius creditoris in
pignore: ex hoc iure qui tenean-
tur, & quatenus. 558.

LI Domini ex persona servorum;
patres ex persona filiorum ubi,
& quatenus obligentur. Item
de actionibus uxualibus, quod
iussu, tributaria, de peculio, de
in rem versis. 576.

LII De hereditariis actionibus 590.

LIII Extra eos, qui obligatum in po-
testate habent: Itemque here-
des neminem ex alterius facto
obligari, aut conveniri pos-
se. 598.

LIB. XVI.

Cap. I. Quibus modis tollatur iure obli-
gatio; ac primum de interitu ne
periculo rei debita. 600.

II De mora. 612.

III De periculo ex conventionis pra-
stando: item quæ de interitu
rei debita supra dicta sunt, ad
deteriorationem omnia perti-
nent. 612.

IV De coñfessione obligationis. 630.

V De co-cursa duorum causarum
lucrativorum ad liberatio-
nem. 630.

VI De rei debita coñfessione, quæ sal-
vo corpore rei contingit. Item
de dolo, culpa, & casibus for-
tuitis; quid in his praestandum
re ob has coñfessio nominis; si-
cut quid in his reo ad liberationem
prostit, aut non prostit. 646.

VII De culpa: quid sit & quotaplex:
tum quibus in contractibus pra-
standa sit, & quatenus. 660.

VIII Quæ obligationes, actionesque tem-
poris finiuntur: si-
cut de perpetuis & temporibus actioni-
bus. 708.

IX De solutione: solutio quid: aliud
pro alio invito creditore solvi
non posse. 728.

X In personis solventis & accipien-
tis quis solvente, & cui sol-
vi possit ad iustam liberatio-
nem. 742.

XI Quæ tempore, quove loco & qua-
tenus, quodque debitum pra-
stari possit & debeat ad iustam
solutionem. 752.

XII De effectibus solutionis; & pluribus
ex diversis causis summis de-
bitis, una summa soluta ad
cuius causam & obligationis li-
berationem proficiat. 788.

XIII De illis factis, quæ cum solutione
non sunt, habentur tamen in-
vito creditore similiter ut so-
lutio: ac primum de obtulione
rei debita. 806.

XIV.

- XIV. De obsequatione pecunia debita ad liberationem comparata. 820.
- XV. De compensationibus. 838.
- XVI. Voluntate unius ex reis ab obligatione dissendi non possit: consensu omnem obligationem solvi posse, & quo consensu. 872.
- XVII. Qua obligationes consensu solo dissolvantur & quibus conditionibus: & inter alia quadam de additione in diem, & lege commissoria. 874.
- XVIII. De in diem additione. 884.
- XIX. De lege commissoria. 896.
- XX. Qua obligationes nudo consensu non dissolvantur, ea novatione & acceptilatione per consensum dissolvantur: & de novatione duplici. 908.
- XXI. De acceptilatione. 944.
- XXII. De liberatione qua per exceptionem contingit: de exceptionibus & eorum causis. 970.
- XXIII. De propriis quarundam obligationum liberationibus; ut potest mandati, societatis, duorum rerum obligationis, accessionum. At primum quibus modis solvantur mandatum. 978.
- XXIV. Quibus modis societas dissolvatur. 996.
- XXV. Quid proprium habeat ad liberationem duorum rerum obligatio. 1010.
- XXVI. Accessiones principalis obligationis qua; & qua eorum propria liberatio. 1022.
- LIB. XVII.
- Cap. I. Qua sit ratio iuris nostri obtinendi. 1034.
- II. Neminem posse quod suum esse, aut sibi deberi putare, privata vi & auctoritate cuiquam auferre: sed per iudicem & magistratum reposcere debere: nisi si qua necessitas cogat aut verteretur. 1038.
- III. Ut quis cogatur potenti quid prestare, iudicium procedere debere. Iudicium quid sit, quale id esse oporteat, & quibus rebus constet. 1052.
- IV. Qua persona ad iudicium pertineant. In primis de actoribus: Qui ex his conditione persona in iudicio consistere, aut pro tempore agere non possint. 1060.
- V. De reis: qui ex his conditione persona iudicio consistere, & conveniri non possint. 1078.
- VI. De iudicibus. Qui idemque iudices, & quibus rebus id contingatur. Quid iurisdiclio iudicium, quid notio. 1084.
- VII. Qui iurisdictionem habeant: qui propriam, & suo iure: & magistratus quid sit. 1096.
- VIII. Qui habeant mandatum iurisdictionis. Hinc de iurisdictione & imperio, quid his continetur. Quid inde mandari possit; quid mandata iurisdictione transeat. 1116.
- IX. Qui sit in iurisdictione competens iudex: seu de foro competentis: seu quod idem valet, ubi quis agere vel conveniri debeat, ac primum de territorio, & causis cuiusque iurisdictioni attributis. 1164.
- X. In quas personas sit cuiusque iudicis iurisdiclio: ac primum quantenus in contentiones. 1184.
- XI. Ubi quisque subiacetur iurisdictioni iudicis; seu ubi quisque conveniri & se defendere debeat ex ulterius persona: & qui hoc nomine conveniantur. 1208.
- XII. Ubi subiacetur quisque ex persona sua iurisdictioni: tam quibus de causis; & in his primum de domicilio. 1214.
- XIII. Rerum commune domicilium Romanis fuisse: ibi ex eo quem libet, qui ibi inveniatur, conveniri potuisse: Exceptis quosdam, quibus ius revocandi datum erat: Hoc beneficium quibus & quantenus datum. 1228.
- XIV.

- XIV. Ubi quisque contrahit, ibi quoque subici cum iurisdictioni: ibi se quemque defendere debere. 1236.
- XV. Ubi de legat & fideicommissis agatur, ubi de his iudicis iurisdictione. 1256.
- XVI. Ubi de maleficiis & criminibus agi oportet. 1266.
- XVII. Rem quamque que alicubi est, de cuius possessione & proprietate agitur, subicere nuncquamque possessionem iurisdictioni eius loci, in qua res est. Et simul ubi de possessione, ubi de proprietate, ultimum in rem; ubi de hereditate agatur. 1276.
- XVIII. Iudicium alicubi captem quam vim habeat ad subleuendum iurisdictioni eius loci tum reum, tum uisorem: & quibus in causis sit. 1294.
- XIX. An in omnibus locis superioribus quatuor possit actor agere, proas uelit: & an liceat his solis, non pluribus. 1316.
- XX. Quibus in locis aliis quam superioribus subleuatur quis iurisdictioni ex privilegio vel actoris, vel rei. 1324.
- XXI. Suspectum iudicem quandoque magistratum, idoneum iudicem non esse. Tum de iudicibus datis: unde horum initium, qui vocentur, qui idonei: & de horum dandorum potestate. 1334.
- XXII. Quibus in causis index dari possit. 1344.
- XXIII. Qui indices dare possint. 1360.
- XXIV. Qui indices dare possint: & qui conditione persona indices esse prohibeantur. 1366.
- XXV. De causis suspicionis propter quas index reuocari potest. 1384.
- XXVI. De modis sive causis quibus iudicium soluitur. 1396.

IN QUINTO VOLUME.

- IM LIB. XVIII.
- Cap. I. Nulla hic a diti Summarium. 2.
- II. De assessoribus, de eorum personis, de officio, de premiis ac penis. 4.
- III. De advocatis: de horum usu, persona, officio, de premiis ac penis. 34.
- IV. Que advocati potestus sit in causa suscepta, vel ut clienti proposita, vel ut uocata. Et de errore aut dolo advocatorum: & quid in advocatorum errore inden pro officio facere possit, vel debeat. 74.
- V. De advocatis sibi. 80.
- VI. De infamibus. Cur hoc loco, & huius cognitionis quis asat. Quid sit infamia, & quibus ex causis iure irrogetur. 84.
- VII. Qui quibus de causis ipso facto, seu ipso iure infames fiant. 94.
- VIII. Quibus ex causis quis uocetur sententia iudicis, seu tum cum ex his causis damnetur est. 102.
- IX. De procuratoribus, seu de illis, qui alieno nomine agere vel aliorum excipere possint. Horum usus quam necessarius, qua de procuratoribus quaestiones: horum usus quatenus receptus iure. 164.
- X. Quibus in causis procurator duri possit, & defensor intervenire. 174.
- XI. Qui procuratores esse non possint. 192.
- XII. Ubi mandato opas sit ei, qui alieno nomine agere, aut defensionem suscipere uelit: & cuius in eo re mandatum, & quale requiratur. 206.
- XIII. Quarum rerum, rationumve praestations a procuratore & defensore aliena liti exigantur: quibus non praestitis & illi alio, & hanc defensione denegatur. 240.

- XIV.** *De vi & potestate procuratoriarum satisfactionum iudicatum solvi, & Rem ratam haberi. Quid hoc præsent, illa alteri, hoc reo, qua atriq; eantem sit pro reo, atque atriq; adversus procuratoris iudicium consultum effi volumus.* 386.
- XV.** *Plures procuratores in eadem causa ab uno dñi non posse: alioqui plures dari posse.* 315.
- XVI.** *Procuratorem defensionemve aliena litis nomen impitum extra munus publicum suscipere cogi: susceptum exsequi necesse esse: sed ad modum. Quatenus necesse sit, & que sit in eo procuratoris obligatio litis propriæ.* 334.
- XVII.** *Procuratorem recte datum matuti posse: ante litem contestatam semper, post litem contestatam non nisi ex causa. Quæ hoc causa, quævenutatis & qualis accipienda sit, tum quomodo vim ea habeat.* 368.
- XVIII.** *De effecta procuratoris impleta seu Quatenus in procuratore litis procuratoris fultum dominus profit, aut accat: & nam quidnam etiam profit aut necat procuratori.* 380.
- IN LIT. XIX.**
- Cap. I.** *Quæ res in iudicium deducantur. In his primam esse ab altere actionem. Quid sit actio.* 388.
- II.** *Quæ in omni actione in iudicium recte deducenda agentibus observanda sint. Hæc ex genere cuiusque actionis estimari. Hinc quæ actionem summa generis sint, & in his quæ genera actionum in rem.* 406.
- III.** *De inofficiosa testamento: seu de querela inofficiosa testamenti: vel quod idem valet, De petitione hereditatis ex causa inofficiosa testamenti.* 420.
- IV.** *Quibus competat querela inofficiosa, Quid sit testamentum inofficiosum, & quibus rebus id constituitur.* 430.
- V.** *Adversus quorum testamenta inofficiosa querela non datur.* 434.
- VI.** *Quibus modis querela inofficiosa testamenti amittatur.* 408.
- VII.** *Inofficiosa testamento adversus liberos, parentes, fratres simul constituto, quis ex his cui præferatur ad querelam movendam: & priore, cui competitus, desiciente, an sequens ad eam admittatur.* 516.
- VIII.** *Adversus quas querela inofficiosa testamenti competat.* 532.
- IX.** *Quæ de re querela inofficiosa competat, quid petat, & quantum.* 538.
- X.** *Finis querelæ, & hæc respondens effectus iudicii de inofficiosa.* 542.
- XI.** *De querela inofficiosa donationis, querela inofficiosa testamenti succidenda. Seu, De inofficiosa donationibus ad similitudinem inofficiosa testamenti revocandis.* 562.
- XII.** *De hereditatis petitione.* 556.
- XIII.** *Res hereditarias omnes, quæ modo restitui possunt, in petitionem hereditatis venire: & quæ sint res hereditarie ad hanc petitionem pertinentes.* 640.
- XIV.** *De hac petitione hereditatis, neque uniuerso huius iudicii effectu.* 664.
- XV.** *De effectu huius iudicii in iis, quæ rem attingunt, seu in iis, quæ possessori hic iudicio circa res hereditarias vel tribuantur, vel demergantur.* 718.
- XVI.** *Si pars hereditatis petatur.* 746.
- IN LIT. XX.**
- Cap. I.** *Quid sit, & quam recte verbum commune, quæ hoc videtur, propriis huius speciei tributum sit.* 758.
- II.** *Cui competat in rem actio seu rei vindictio.* 764.
- III.** *Adversus quas competat in rem actio.* 782.

- IV. *Qua de re actio in rem competat.* 802.
- V. *Finis & effectus actionis in rem ut petitori restituatur res sua cum omni causa: & quid hoc restitutione contingatur.* 816.
- VI. *Officium iudicis quod sit in hac actione ad eas res praestandas petitori, quas huius iudicii petitio & restitutio exigit.* 870.
- VII. *Quae possessori in hoc iudicio tribuenda sint officio iudicis, sive is vincat, sive vincatur, & in his praecipuo de impensis in rem petitem factis, quas & quando, & qua via possessor a petitore consequatur.* 884.
- VIII. *Reliquarum in rem actionum brevis descriptio, singularum restam institutio, vim & potestatem compendio indicant.* 916.
- IX. *De actione ad exhibendum.* 930.

IN LIB. XXI.

- CAP. I. *Recte actionum in personam institutionis compendiarie descriptio, indicans, quibus, adversus quos, qua de re, cuius praestationis obtinenda causa haec actiones competant, nec aliud genus actionis superesse.* 964.
- II. *Quae sint divisiones actionum in personam, quae nomina & quae varia: horum quae significatio, & quis usus.* 974.
- III. *Pluribus actionibus in eadem re constitutis, an embet ideo competant: cum competant, an liceat omnibus superiri.* 1002.
- IV. *Quid sit restitutio in integrum, quod genus hic actionis: qua huius actionis restam institutio.* 1046.
- V. *Qua in integrum restitutionis genera sint, qua causa, & De in integrum restitutionibus maiorem.* 1054.
- VI. *De in integrum restitutionibus minorum viginti quinque annis.* 1078.
- VII. *Ad quas personas restitutio huiusmodi pertinet.* 1082.

- VIII. *Adversus quae facta iniuriis sit in hoc edicto in integrum restitutio.* 1100.
- IX. *Quaecumque facta minorum sint, adversus ea nullam esse in integrum restitutionem beneficio etatis, nisi his factis minores laesi sint. Et quibus modis fiat, ne ledantur, ut vel hinc restitui non debeant, vel his non sit restitutio in integrum necessaria.* 1106.
- X. *Non esse satis, ad restitutionem in integrum minorem laesam esse: sed oportere laesam esse sua facilitate. Et de temporibus in integrum restitutionis obiter & de superiorum rerum probatione.* 1116.
- XI. *Quibus in causis debitori solvat an minoribus, quovis sua facilitate laesi, competat in integrum restitutio, & competat tamen.* 1150.
- XII. *Quibus in causis demetur in integrum restitutio minoribus quovis, sua facilitate laesi, in quo sunt huius edicti exceptiones.* 1170.
- XIII. *Ad Auth. Sacramenta puerum. C. si advers. venditionem.* 1102.
- XIV. *Beneficium in integrum restitutionis quale, quibus utendi modis, quidve utenti tribuat, praecipue quibus, adversus quos, qua de re, quovis effectus competat.* 1140.

LIB. XXII.

- CAP. I. *Quid sit exceptio, quid praefixio, & unde haec appellationes ductae.* 1178.
- II. *Quae in omni exceptione ad ius de sententia res spectanda sint. Quae genera exceptionum: & in his de peremptoriis exceptionibus, quae sint & quales, id est, quam vim ac potestatem habeant ad actionem excludendam.* 1194.

III.	<i>Qui exceptionem peremptoriam iure confiscentem habeant, ut ea pra suo iure recte uti possint, cum opus sit: seu quibus, adversus quos, qua de re quovis exceptio peremptoria competat.</i>	VI.	<i>De delicti mali exceptione, qua ex causa, quibus, adversus quos, qua de re competit.</i>
	1312.	VII.	<i>De recte usu evadenda exceptionis.</i>
IV.	<i>De pacti conventi exceptione, item iuristandi, quibus ha, adversus quos, qua de re competant.</i>	VIII.	<i>De dilatoris & temporalibus exceptionibus. Quae sint: quomodo vim habeant: ad quos pertineant: Quis eorum rectus usus.</i>
	1320.		1414.
V.	<i>De exceptione rei indicata, quibus, adversus quos, qua de re competit.</i>	IX.	<i>De Replicationibus, duplicationibus, triplicationibus, quadruplicationibus.</i>
	1338.		1434.

IN VOLUMINE SEXTO.

Liber XXIII. XXIV. XXVI. XXVIII.

<i>Commentarius ad Tit. de Actionibus.</i>	Col.	514.
<i>Tractatus de Pignoribus, & Hypothecis.</i>		855.
<i>—— De iudiciis diversis.</i>		966.
<i>Consilium Academia Altorpina nomine scriptum de iure pascendi & aliis iuribus.</i>		1036.
<i>Responsam ad Ampliss. DD. Consules Senatuumque Norimbergensem de Questione ab illis proposita.</i>		1062.
<i>Epistola Alberici Gentilis ad Hugonem Donellum.</i>		1070.
<i>—— Hugonis Donelli ad Albericum Gentilem,</i>		1074.

LIB. XXIII.

Cap. I.	<i>De forma & ordine iudicii evadendi: quae huius ordinis, & in hoc ordine iudicii partes.</i>	2.
II.	<i>De in ius vocatione: An semper necessaria sit ad iudicii constitutionem: quid sit: tum qualem eam esse oporteat, ut vocato veniendi necessitatem afferat.</i>	19.

III.

	<i>Et qui in ius vocatus est actionem edi oportere. Hac edita tempus illi esse ad deliberandum, utrum cedat an contendet, & quod tempus.</i>	42.
IV.	<i>Quid sit edere actionem.</i>	48.
V.	<i>An actionem semel editam emendare, & mutare liceat, & quando.</i>	66.
VI.	<i>De instrumentorum, & rationum editione, quae ab alio exigatur.</i>	76.
VII.		

- VII. *Quorum rerum editio a reo edita-
gatur.* 84.
- VIII. *De publicis actis seu instrumen-
tis edendis.* 94.
- IX. *Eum qui in ius vocatur esset &
cui edita esset actio, necesse ha-
buisset iure Romano aut cavere
iudicio standi causa, aut in ius
venire. Qualis ea cautio fuerit;
& quam vim habeat.* 95.
- X. *Ei qui in ius vocatus non venit,
nullam a magistratu posse ir-
rogari.* 105.
- XI. *Qua sit pena adversus omnes qui
sui potestatem non faciunt, ne-
que defenduntur: & qui sint in
hac causa. Tum ad titulum, qui-
bus ex causis in possessionem
eatur.* 120.
- XII. *Ei qui in possessionem bonorum
missus est, vim fieri non debere.
Quid sit hic possessio; quid cre-
diteret hanc nulli consequantur.
Ad titulum, de rebus authori-
tate iudicis possidendis.* 125.
- XIII. *Quorum bona ex edito distrabi
possint, & quando.* 142.
- XIV. *Qua sint, qua quarantur bono-
rum actione constituta.* 150.
- XV. *De privilegio creditorum in bo-
nis, qua distrabuntur; & ad
hunc Titulum Dig.* 152.
- XVI. *De separatione bonorum, qua di-
strabi oportet ex edito, ad hunc
Titulum Dig.* 162.
- XVII. *De curatore bonis dando; & ad
hunc Titulum Dig.* 170.
- XVIII. *De his qua in fraudem cre-
ditorum alienata sunt, ut re-
stituantur. Et ad Tit. huc
D.* 174.

LIT. XXIV.

- Cap. I. *De litis contestatione. Post
hanc quid sit officium iudicis;
tum que litigatoribus agenda
sint.* 192.

- II. *Qua defensionem initio contestan-
da sit, ut deinceps ille in
iudicio uti possimus. Qua con-
testanda sim, hac exceptio-
nes diti. Inde de exceptionibus.
Quid sit exceptio, & unde no-
men exceptionis; hanc eandem
dicti praescriptionem, & cur,
quid sit actionem periri ipsi iu-
re & per exceptionem. Quid sit
exceptionem inesse bona fidei iu-
diciis. Quid sit in pactis fa-
ctum versari. Item de replicatio-
ne duplicatione & similibus.* 200.
- III. *Litis contestatae, & iudicio con-
stituto qua sint partes iudicis,
& de iurando, quod propter
calumniam exigitur, ad Tit. C.
de iur. prop. cal. dando.* 212.
- IV. *Litis pendente nihil innovandum,
inde prohibitam sequestrationem
pecuniae, & ad L. un. C. de
prohib. seq. pec.* 225.
- V. *De causa cognitione, quid sit
causam cognoscere, qua plena,
qua summaria cognitio.* 234.
- VI. *De dilationibus, & ad hunc Tit.
D. & G.* 242.
- VII. *De feriis.* 254.
- VIII. *De iurando, & cur hoc lo-
co.* 266.

LIT. XXV.

Cap. I.

*Iudicandi munus esse publicum, sit
tamen ut iussu de causis iudice
& iudicanda excusetur, & qua
sint haec causa. Cogi. etiam iu-
dicem posse ut quem primum iu-
dicet, Et de tempore legitimo
intra quod iudicium exerceri de-
beat. ad L. praeparandum. C.
de iud.* 278.

II.

*Iudicare quid sit, iudicem in iu-
dicando id semper debere, quod
ius & leges iubent, ac quid fiat,
si iur scriptum videbitur pugna-
re cum aequitate, quid sit ius,
quid aequitas ad L. placuit. C.
de iud.* 290.

- III. Quid leger velint iudicem in sententia obferuare: quod dammandus sit, aut absolvendus reus cum de re, tum de sumptibus & impensis litis. 306.
- IV. Reum de eo absolvendum, aut in id condemnandum esse, quod in iudicium deductum est, non in aliud: & quid videatur in iudicium venisse. 314.
- V. Quibusdam in causis receptum esse, ut condemnatio fiat, aut in affirmationem speciei petita, aut in id, quod interest: & quibus. 324.
- VI. De in litem iurando. Quid sit in litem iurare. Huius iuristurandi quæ species. 336.
- VII. Cui iurandum in litem deferri possit, aut non possit. 340.
- VIII. Quibus in actionibus iurandum in litem ullori deferatur. 346.
- IX. Adversus quem, & quamobrem hoc iurandum deferatur. Item quibus de rebus. 354.
- X. De posteriori genere iuristurandi in litem, quod vulgo veritatis appellatur. 362.
- XI. Quæ sit vis iuristurandi in litem, quibus conditionibus id servandum. De periurio. 370.
- XII. De necessitate iuristurandi in litem suscipiendi. 382.
- LIT. XXXVIII.
- Cap. I. De confessis. Et ad hunc Titulum Dig. 394.
- II. Quæ sint remedia adversus eum, qui secus, quam oportet, iudicavit. libid.
- III. Quo ritu, quibusque solemnibus observatis sententia ferenda sit. 398.
- IV. Cur prodita sit appellatio: quid sit: & quibus capitibus continetur questio de appellationibus. 406.
- V. Quas ad res rescindendas prodest & sit necessaria appellatio. 407.

VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

XI.

Iustus esse causæ, cur non recipiatur appellatio, & quæ sint. In quo hæc explicantur: qui appellare non possunt: a quibus non appellatur: quibus in causis liceat appellare: a qua sententia: quoties: tum intra quæ tempora appellandum sit. Et quomodo. Postremo cuius sit recipere aut repudiare appellationem: & quid si appellator de non recepta queratur. 410.

Appellationem sic recte introduci si ad eum iudicem, quem appellari convenit, inducatur illi solemnibus uerbis, quæ ius præscribit, & intra tempus ad eam rem constituta. Inde tractatum, quis a quo appellandus sit, quæ sint hic solemnia: quid apostoli, quid relatio, quid refutatoria proces, quid consultatio, quæ tempora legitima, & qui sit, qui dicatur in hoc genere sapienter dies, quid sit reparatio appellationis. 434.

De vi & effectu appellationis ad suum iudicem indultæ. Hæc insinuat appellatorem causas appellationis reddere debere, in his reddendis quid allegare defensionem possit, & quibus ut probationibus. Cuius sit reddere causas appellationis: & intra quæ tempus reddi possint. 456.

Quod sit officium iudicis in causis appellationis, & quæ sint huic iudicio cum potestate communis, quæ huius propria. 464.

Ad Tit. de receptis arbitris D. & C. Ac primum quæ sit arbitrii utilitas: tum quibus rebus continuatur & auctoritas arbitrorum: Arbitria etiam compromissa disceptantur. 472.

Quid arbitrium recipi, cum cogi sententiam dicere. Quis cogit: quæ ratio cogendi. Iustus tamen esse causas, propter quas interdum quis non cogitur, & ea quæ sint: tum de pænâ compromissa. 486.

XII.

XII.	<i>Quando sententia ab arbitro dicta videatur.</i>	492.		<i>persecutionem, quis videatur contra sententiam fecisse.</i>	494.
XIII.	<i>De executione rei ab arbitro indicata, & precipue circa pona</i>		XIV,	<i>ad L. 1. D. de recept. Quia arb. recep. ut sent. die.</i>	498.

TRACTATUS DE PIGNORIBUS.

Cap. I.	<i>Quare pignus inventum: Edicti summa de pignoribus.</i>	856.	VIII,	<i>An in omnibus rebus, quae in bonis sunt, pignoris obligatio consistat.</i>	906.
II.	<i>Quid sit pignus, sive hypotheca.</i>	860.	IX.	<i>De iure creditoris in pignore, & de actione hypothecaria seu Serviana.</i>	914.
III.	<i>Quomodo pignus constituitur, & quae pignorum genera.</i>	864.	X.	<i>De districtione pignorum.</i>	918.
IV.	<i>Quibus in causis pignus tacite contrahatur.</i>	866.	XI.	<i>De iure domini impetrando, & passis pignorum.</i>	930.
V.	<i>De praetorio pignore, & quibus in causis pignus a magistratu constituitur.</i>	882.	XII.	<i>Qui potiores in pignore habeantur.</i>	934.
VI.	<i>De pignore conventionali, & de conventionibus quae in eo contrahendo necessariae sunt.</i>	884.	XIII.	<i>De iure posteriorum creditorum.</i>	945.
VII.	<i>Quae res a quibus obligari possint.</i>	894.	XIV.	<i>Quibus modis pignus, vel hypotheca solvitur.</i>	952.

TRACTATUS DE IUDICIIS DIVISORIIS.

Cap. I.	<i>Quae communes res tamquam proprias obtinendi ratio.</i>	966.	IX.	<i>Vocari in hoc iudicium etiam quod hereditarium non sit, si eiusmodi sit, ut iure conferri oporteat, & de collatione.</i>	986.
II.	<i>De iudicio familiae erciscundae, & quae in eo quarenda sunt.</i>	968.	X.	<i>Non venire in divisionem quod commune non sit, quavis sit hereditarium &c.</i>	992.
III.	<i>Ubi recte hoc iudicio agatur.</i>	Ibid.	XI.	<i>Quaedam quavis hereditaria, & communis in huius iudicii divisionem non venire.</i>	994.
IV.	<i>Qua de re agi oportet.</i>	972.	XII.	<i>De personatibus huius iudicii praestantibus.</i>	998.
V.	<i>Quo tempore recte agatur.</i>	974.	XIII.	<i>Quae partes iudicis in hac actione.</i>	1006.
VI.	<i>Quae res in hoc iudicium veniunt ad divisionem.</i>	976.	XIV.	<i>Quid heredes condemnationis & adiunctionis consequantur, & ad L. si pignori 29. D. cod. item ad L. filium C. fam. ercisc.</i>	1016.
VII.	<i>Peculia filiorumfamilias atrum in communionem hoc iudicio veniunt.</i>	978.			
VIII.	<i>De donatione a patre in filium quem in potestate habet; nequid in hoc iudicium veniat seu quod idem valet, utrum morte patris confirmetur.</i>	980.			

IN DECIMO VOLUMINE.

- TIT. AD L. AQUILIAM. VI.
- Cap. I. col. 2.
II. *Cui qñio lege constituta sit.* 8.
III. *In quem constituta actio.* 11.
IV. *Quid quantumque in hanc actionem veniat.* 14.
- TIT. DE REBUS CREDIT. §. Si cert. pet. VIII.
- IN RUBRICAM.
- Cap. I. *Titulum De rebus creditis generalem esse: Et non nulli sint in pagdellis tituli generales.* 18.
II. *Titulus, si certum petatur, Et de conditione, specialis, & quam significationem habeat.* 51.
- TIT. DE IURICIURANDO, sive voluntario &c.
- Cap. I. *De Iuriciurando due quaestiones: Iuriciurandi extra litem Et iudicia usas, qui quidem effectum iuris habent.* 614.
II. *Iuriciurandi in lite Et iudicis usas, tam genera: De iuriciurando calumniae, Testimonii, Purgationis, Iudicio siflendi causa, litis desistunt.* 630.
III. *Partitio Edicti ac tituli de iuriciurando. De vi iuriciurandi voluntarii, seu eius quod extra iudicium iuratum est, ex edicto. Quibus conditionibus id valeat. Ac primum de conditione delata.* 636.
IV. *Qui iuriciurandum deferre possunt, aut non possunt, ut his deferentibus iuriciurandum datum servandum sit, aut non vocat.* 640.
V. *De hac conditione tertia, si iuraverit, aut si remissum sit iuramentum.* 646.
- VI. *Iurandum ex conditione delata, seu ex eo quod delatum est, Et hoc quibus rebus contingatur.* 656.
VII. *Quomodo servet prator iuriciurandum: ac primum reo, Et de exceptione iuriciurandi. Quibus detur, adversus quos, qua se re.* 666.
VIII. *De actione ex causa iuriciurandi, qua Et qualis sit, quibus, adversus quos, quando, quam vim habeat.* 684.
IX. *Iuriciurandum nullo pretestu retrahari posse, praeterquam tribus in causis: tam de variis effectibus iuriciurandi.* 704.
X. *De vi iudicialis iuriciurandi.* 730.
XI. *De vi necessarij iuriciurandi.* 742.
XII. *De necessitate suscipiendi iuriciurandi, tam extra iudicium, tam in iudicio.* 771.
XIII. *Recusandi iudiculis iuriciurandi causa.* 784.
XIV. *Necesse esse venire ad iudicem iurandi causa, cum vocatus fuerit: nisi si quibus hac iurandi necessitas remittatur: Et quae res hoc remittant.* 818.
XV. *Adversus eum qui iurare, aut iurandi causa ad iudicem venire non vult, qua sit poena.* 834.
XVI. *De appellationibus voluntarii iuriciurandi, necessarij, iudicialis: quid his significetur.* 850.
- TIT. DE PRÆST. VERB. & IN FID. ACTION.
- Cap. I. col. 1116.
II. *In his contrahibus, qui in proprium nomen transcurrent, neque conditioni dati ex poenitentia locum esse, Et certum in omnibus esse actionem, tam qua nota discernamus in omni conventionione,*

- III. *Cum de, ut des, quod certi contractus & quando incatur. Ad L. naturalis, in pr.* 1212.
- IV. *Cum de, ut facias, quando contrahatur locatio, aut non contrahatur. Ad L. naturalis, §. 1. 1214.*
- V. *Cum facio, ut des, quod contractus genus.* 1216.
- VI. *Cum facio, ut facias, nullum hic certum genus contractus existere.* ibid.
- VII. *Quod ob causam datum sit, causa non secuta, revocari posse conditionem: & hoc, quicunque causus accipientis obstitit, quomodo causa sequatur.* 1218.
- VIII. *De revocatione facti, cum facio, ut des, aut facio, ut facias, in his contractibus, qui in aliud nomen non transiunt. Ad L. naturalis, in extremo.* 1230.
- IX. *De eo quod convenit, ut daretur, aut, foret, an sit, & quae sit actio in quatuor generibus contractuum propositis, cum res in aliud nomen contractus non transiit: Ac primum de his tribus, cum de, ut des; de ut facias, facio, ut facias.* 1232.
- X. *Cum facio, ut des, neque locatio contrahitur: unam quoque hic esse actionem praescriptis verbis, at & in praescriptis generibus, & quibus locis iuris id confirmetur. Ad §. quod si faciam, L. naturalis.* 1236.
- XI. *In specie proposita in L. iurigenium; in princ. illis, & puto, D. de post. esse id negotium, cum facio, ut des; non cum de, ut facias.* 1238.
- XII. *In L. solent 15. D. de praescr. verb. propositi id negotium, in quo facio, ut des: & tamen si non des, dari mihi praescriptis verbis actionem, quavis dolo facias, ut des.* 1240.

XIII.

XIV.

XV.

XVI.

XVII.

XVIII.

XIX.

XX.

XXI.

XXII.

XXIII.

XXIV.

In L. si tibi polienda 22. D. de praescr. verb. agi id negotium, in quo & conventione, & implemento prius facio, ut des: his tamen dari mihi adversus se omnimodo actionem praescriptis verbis. 1242.

Argumenta non dubia, quibus evincitur, actionem praescriptis verbis non minus competere, cum facio, ut des, quam in aliis tribus generibus. 1244.

Cum facio, ut des, non tantum esse actionem praescriptis verbis, cum nullus tamen dolus arguetur, sed etiam si arguatur. 1248.

Cum facio, ut des, sic esse actionem praescriptis verbis etiam adversus eam qui sciens fallit, ut non sit de dolo. 1254.

Explicatur ac diluuntur IV. loci quibus in hac specie, cum facio, ut des, actio de dolo ad id mihi dari videtur: ac primum L. cum proponas. C. de dol. 1256.

In L. solent, D. de praescr. verb. non esse sententiam Ulpiani, ut cum feci, ut daret, & dolo causas dare, sit eo nomine de dolo actio. ibid.

Explicatur L. naturalis §. 1. illis Sed si dedi D. de praescr. verb. simul L. iurigenium, in princ. illis. Et ideo puto D. de post. 1258.

Hic ex professo excutitur, & explicatur sententia §. Quod si faciam, d. L. naturalis. 1264.

Praescriptis verbis actio quid sit, & cur sic vocetur. 1274.

In factum actio quid sit, & quid ab actione praescriptis verbis differat. 1278.

Quae & qualia sint ea, quae tanquam propria actioni praescriptis verbis passim tribui legimus. 1284.

Actionem in factum generis verbum esse, eius species duas, civilem in factum, & praetoriam: atque hanc rursus duplitem, & quanam haec species. 1290.

Tit. De Edictio Edicto.

- Cap. I. *Edictum aditum restitutum: & in eo*
Tituli de aditio Edicto argu-
mentum, & summa. col. 1294.
- II. *Partitio huius tituli: quas ad res*
venditas Edictum Edictum per-
tinet; tam generales causas ad
reddibendum esse quatuor, & de
ceterum sententia. 1298.
- III. *Speciales ad reddibendum causa,*
qua & quid his continen-
tur. 1304.
- IV. *Ad res donatus, locatusve Edictum*
Edictum non pertinere, sed so-
lum ad venditas, & si qua
empti accesserunt: in venditis
etiam quasdam venditiones exci-
pi, & qua. 1310.
- V. *De re qua reddiberi potest, qua*
actiones, ac primum de reddibi-
toria. 1314.
- VI. *De actione quanto minoris, & ea*
qua est in id quod interest, ex
hoc editto. 1326.

Tit. De Eviction. & dupla stipulat.

- Cap. I. *Quaestio de Evictione ubi lo-*
cum habeatur. Quid in ea qua-

ratur: tam quid sit stipulatio
dupla & simple, & in obliga-
tione empti & venditi quo iure
haec habeatur. 1330.

- II. *Evictio Emptori in universum*
quando & quatenus praestan-
da. 1334.
- III. *Evincere quid sit, & quibus rebus*
continetur evictio, ut sit actio
ob evictionem: ac primum rem
emptori auferri oportere. 1340.
- IV. *Ad evictionem oportere rem iudi-*
cio evocari. 1342.
- V. *Rem non solum iudicio, sed etiam*
iure auferri oportere tanquam
alienam, aut pignori obligatam,
ut sit evictio locus. 1346.
- VI. *Parte rei evicta, etiam actionem*
esse ob evictionem: qua hic par-
tes intelligenda sint: & quate-
nus eo nomine actio. 1354.
- VII. *Quae actiones sint evictionis nomine,*
& quid his continetur. 1362.

Tit. D. Usuris &c. & seq. De Nautico. fctz.

- Cap. I. *De Usuris. col. 1378.*
- II. *De Nautico fenerator. 1402.*
- III. *De Fractibus. 1406.*
- IV. *De Causa & accessionibus. 1426.*
- V. *De Mera. 1428.*

F I N I S.

